

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

10. i. 20

v

Caylor Institution.

D I R E C T I O N A R I U S

ЦЕРМАНО-РОМЪНЪ

АНТОКМИТЪ ШИ ДН ПАРТЕА ИЗІ РОМЪНЪ ДНАВЪЦИТЪ КЪ КЪТЕВА
МІ DE КЪВИТЕ

de

Георгиѡ Баридѡ ші Гавриеле Мѡнтеанѡ.

Томъ I.

A—K.

Едиторѡ ші провекъторѡ:

РЪДОЛФ ОРГИДАН,
четъреанѡ ші поръцъторѡ.

БРАШОВЪ.

Тизъритѡ дн типограѡла изі Rѡmer ші Кампер.

1853.

Digitized by Google

Deutsch-romänisches

Wörterbuch.

bearbeitet

und in dessen romänischem Theile mit etlichen Tausend
Wörtern bereichert

von

Georg Baritz und *Gabriel Munteanu.*

Erster Band.

A—R.

Herausgeber und Verleger:

Rudolph Orgidan,
Bürger und Kaufmann.

Kronstadt.

Gedruckt bei **Hömer & Kamner.**

1853.

П р е ф а ц ъ .

Ної дитрепринсерънѣ лѣкарѣа ши тигъриѣа ачестѣи дикѣионариѣ германо-ромънѣ дитр'о епохѣ, пе кьндѣ ситудѣи пострѣ пе ситудѣа кѣ, дѣкѣ дѣла пенѣмърателе ши тѣлѣ апѣсѣтореле нѣостре окънѣциѣи дѣ сфера дитрѣ карѣа пе афлѣмѣ, пе маї рѣшѣнеа ѡре лѣбере дѣкѣ ши пѣнтрѣ скрѣсѣ ши тигъриѣ де кърѣи, апѣи ши с'ар фѣ кѣвенитѣ а пе окъна кѣ орѣ че алѣ карте, дѣкѣтѣ кѣ знѣ дикѣионариѣ германо-ромънѣ, дѣспре карѣ се потеа прѣсѣнѣне зшорѣ, кѣ ачелашѣ требѣеа сѣ фѣе компѣсѣ ши шѣгъитѣ, агътѣ де вѣне прѣкѣтѣ сѣ пе нѣотѣ репрѣсѣлѣа лѣмба нѣострѣ ла пѣвлѣкѣлѣ челѣ марѣ алѣ Германѣи дитрѣ тѣтѣ авѣциѣ ши фрѣнсеѣа са де асѣгълѣ, нѣ пѣмаї де вокабѣле, чѣ ши тотѣ-ѣдатѣ де idioticѣи ши фрѣсе клѣесе ши репрѣдѣсе дѣтокѣа прѣкѣтѣ ле чере пенѣлѣ лѣмбѣи. О проблемѣ ачѣста, ла а кърѣи *deslegare* крѣдеамѣ кѣ се череа кѣ тотѣлѣ алѣе пѣтерѣ, прѣ-кѣтѣ ши знѣ шѣрѣ де аѣл. Маї дѣ скърѣтѣ, ної амѣ фостѣ кѣ агътѣ маї пѣциѣнѣ аѣлекѣи а дитрепрѣнде токѣа пе тѣмѣлѣ кьндѣ амѣ дитрепрѣнсѣ компѣнѣереа ачестѣи дикѣионариѣ (Марѣиѣ 1852), кѣ кѣтѣ ведеамѣ, кѣ де о парѣе аѣзѣкасе а се тигъри дѣ Брашовѣ Вокабѣларѣлѣ ромъно-германѣ алѣ Дѣлѣ Andreѣи Iser (германѣ де пѣшѣтере), кѣмѣ ши патрѣ кѣле дѣи вокабѣ-ларѣлѣ d-sale германо-ромънѣ дѣкѣ пеѣа 1848 аѣи дѣ типо-графѣа дѣлѣ Ioanѣ Gott, прѣи карѣе ера сѣ се ши компѣнѣе тигъриѣеа лѣи; еарѣ де алѣ парѣе се дѣштѣипѣдѣсе ши ешѣреа ла лѣшѣнѣ а Вокабѣларѣлѣи германо-ромънѣ, компѣсѣ кѣ тѣлѣ остепенѣлѣ де рѣнос. профѣсорѣ де фѣзикѣ Dr. Teodorѣ Стѣмѣтѣи дѣ лѣшѣ. Орѣчѣне пѣтеа сокѣтѣ, кѣмѣкѣ ачестѣеа дѣѣ дикѣио-нарѣи деокѣмѣдатѣ ворѣ дѣндѣстѣла черѣпѣеле пѣвлѣкѣлѣ ши кѣ ар фѣ де прѣсосѣ а маї фѣче конкърѣпѣдѣ дѣкѣ ши кѣ знѣ алѣ треїлеа пе знѣ тѣмѣлѣ, кьндѣ тотѣ кѣтѣмѣлѣ лѣтерѣтѣреї нѣостре семѣла а фѣ пѣрѣсѣитѣ де кѣлѣвѣторѣи еї парѣе дѣсѣгъстаѣи про-фѣндѣ, парѣе кѣфѣндаѣи кѣ тотѣлѣ дѣ грѣѣеле вѣѣѣеї.

Къ то̀то ачестеа пѣ шти́мѣ кѣмѣ тревѣи съ се дипломѣскѣ шѣ аствѣдатѣ асѣпрѣне знѣ каприѣѣ алъ зрѣитѣ. Дн. Ісер скрѣсе дела Бѣкѣрѣнті, ка манѣскрѣптѣлъ дѣкѣионарѣлъи съѣ съ се іа дѣн тѣла съсѣ пѣмѣтѣлъи типографѣѣ; дѣпѣ ачѣеа дѣлѣ вѣндѣ пѣ ачѣлаш Дѣлѣ Рѣдолѣфѣ Оргѣданѣ къ кондиѣиѣне ка дѣлѣ съ'лѣ деа ла типарѣ. Дн. Р. Оргѣданѣ трѣмѣсе ачѣлѣ манѣскрѣптѣ дн а. 1851 ла Сѣвѣлѣ кѣтрѣ ДДпѣлѣ Павѣлѣ Васѣч, Флорѣанѣ Аронѣ шѣ Андреѣв Мѣрѣшанѣ къ ачѣеа рѣгарѣ, ка дѣлорѣ съ вѣневоѣѣскѣ а'лѣ съпѣне ла о рѣченсѣиѣне фѣилолоѣикѣ. Дѣпѣ кѣтева лѣпѣ манѣскрѣптѣлъ се рѣнтѣрсе дела съсѣ пѣмѣтѣлѣи поштрѣи аѣиѣи кѣ ачѣеа знѣикѣ рѣфлѣсѣиѣне, ка дѣкѣ Дн. Оргѣданѣ рѣшѣне статорпѣкѣ пѣ лѣнгѣ скопѣлъ де а типѣрѣ дѣсѣ аѣиѣсѣлъ дѣкѣионарѣѣ, съ дѣндѣмѣче маѣ ѣитеѣлѣ пѣ ѣаѣлѣ дѣн съѣскрѣпѣиѣ а'ѣ фѣаѣе. шѣкар о корѣктѣрѣ пѣтрѣнѣзѣтѣрѣ. Ашѣеа манѣскрѣптѣлъ кѣлѣ дн тѣла дѣлѣ Г. Барѣдѣѣ, карѣле касѣѣ чѣле патрѣ колѣ типѣрѣте ла 1848, дѣпѣ ачѣеа дѣчѣлѣ а корѣеѣне пѣкѣтѣ дѣлѣ сѣфѣрѣа. шарѣнѣлѣ манѣскрѣптѣлъи шѣ рѣтѣпѣрѣи чѣле дѣпѣтѣлѣ дѣлѣ колѣ. Дѣпѣтрѣ аѣлѣа кѣпѣоскѣ шѣ едѣиторѣлъ, къ ар фѣи тѣлѣтѣ маѣ фѣолоѣиторѣ а дѣлѣтѣра тѣтѣ манѣскрѣптѣлъ шѣ а комѣнѣне дѣкѣионарѣлъи дѣн пѣлѣ, дѣлѣсъ фѣрѣ а маѣ ѣтрѣка шѣ а дѣла ѣрѣ чѣле дѣлѣ колѣ типарѣте. Дѣчѣи дѣлѣ рѣнтѣрсе манѣскрѣптѣлъ аѣкторѣлъи съѣ; ѣарѣ къ пѣлѣи пѣлѣи ла дѣвоѣѣлѣ вѣлѣ.

Ачѣстѣеа а'ѣ фѣостѣ де лѣпѣсъ а се прѣмѣте дѣн маѣ шѣлѣе кѣвѣсе, ѣарѣ маѣ вѣртѣосѣ пѣнѣтрѣ на съ се кѣпѣоскѣ, кѣшѣикѣ ирѣп чѣле дѣлѣ колѣ пѣлѣмаѣ корѣсе дѣнѣ иѣтѣнѣдѣ, ѣарѣ пѣ комѣнѣсе де пѣлѣ, мѣтѣода комѣнѣлѣрѣѣ дѣкѣионарѣлъи дѣшѣи лѣаѣеа знѣ ѣрѣмѣлѣ, дѣла карѣ пѣ ѣра ирѣеа пѣстѣе тѣлѣ а пѣ аѣаѣе дѣпѣ кѣмѣ аѣлѣ фѣи вѣитѣ, маѣ дѣпѣколо, къ ѣенѣзрѣлѣ пѣшѣелорѣ пѣфѣиѣндѣ афѣиѣте дн манѣскрѣптѣлъ Дѣлѣ Ісер, ла парѣтеа рѣмѣлѣсѣсъ, пѣиѣи пѣлѣ аз пѣ маѣ вѣлѣи а лѣ аѣлѣтѣра, чѣеа чѣе дѣлѣсъ пѣ крѣдѣмѣлѣ съ сѣпѣлѣскѣ дѣлѣтрѣ пѣиѣика пѣ дѣлѣтрѣѣѣиторѣлъи ачѣстѣлѣ дѣкѣионарѣѣ, карѣле дѣн грѣмѣатѣка рѣмѣлѣ ва фѣи афѣлатѣ шѣкар иѣлѣмаѣ аѣлѣа, къ рѣгѣлѣлѣ дѣспрѣ рѣнѣзрѣлѣ пѣшѣелорѣ ла дѣлѣва рѣмѣлѣсѣскѣ сѣмѣт чѣле маѣ пѣлѣѣне шѣи маѣ сѣиѣлѣе дѣн лѣлѣе, кѣлѣи елѣ се дѣлѣторѣѣ маѣ пѣлѣлѣт пѣлѣмаѣи не лѣнгѣ терѣмѣнѣлѣѣиѣне ѣ ѣ ѣ, ѣ. Кѣ то̀то ачѣстѣеа кѣлѣдѣ ар фѣи съ ѣѣсъ о'ѣа дѣлѣ едѣиѣиѣне а ачѣстѣлѣ дѣкѣионарѣѣ, п'аѣмѣ лѣнѣсѣи а афѣиѣе иѣи ѣенѣзрѣлѣ пѣнѣтрѣ маѣ пѣлѣлѣ дѣндѣшѣлѣ а дѣчѣпѣлѣтѣрѣлорѣ сѣтрѣлѣи.

Дѣлѣтрѣ ачѣеа прѣвѣлѣма пѣѣстрѣ прѣиѣѣнѣалѣ пѣ карѣеа пѣ прѣпѣсѣрѣмѣлѣ а о дѣѣслѣга дѣлѣтрѣ ачѣстѣлѣ дѣкѣионарѣѣ шѣ ла карѣ сѣпѣсѣрѣмѣлѣ пѣ то̀то чѣлѣелѣмѣте, а фѣостѣ ка, пѣ лѣнгѣ кѣлѣѣѣрѣеа не кѣтѣ с'а пѣтѣлѣтѣ дн кѣрѣсѣ де $2\frac{3}{4}$ елѣи маѣ сѣлѣдѣѣосѣ а пѣрѣвѣлорѣ сѣѣ аѣѣѣкъ а мѣтѣрѣялѣлъи лѣлѣмѣлѣ сѣ аѣѣѣлѣлѣ дѣлѣкъ шѣ

din idiomaticii limbii, pe cât se poate mai mică fără o pre-
 miță dăcăркаре ші скатпире а кърцеі, съ reproducетѣ фра-
 сие германе къ фрасе кзратѣ ромъленті. О дитрепріозъ ачѣста,
 а крѣі деслегаро нозъ пі се пзрѣ а fi de чеа маі mare дн-
 семъгате пентрѣ тоці ачолѣ, каріі аѣ де а tradъче din limbă
 германѣ дн чеа ромъль, къ агтъ маі вартосѣ, къ кзтъ це-
 пілѣ ачесторѣ дѣлѣ limbă есте фѣрте стръінѣ кзлѣ de алтълѣ,
 прекзтѣ деспре ачестѣ адевърѣ се нѣте конвінде орі каре ва
 fi авзтѣ окасіде де а tradъче тѣкар злѣ сінгзрѣ параграфѣ
 din германа дитрѣ а нѣстрѣ. Маі вартосѣ жепітеа школа-
 стікъ сіпте ачестѣ рѣлѣ пе тотѣ мінзтълѣ ші дѣлѣ сіпте ма
 греѣ декзтѣ ла дивъцареа орі крѣі limbă дн челе кзтivate
 европене, прекзтѣ есте італіана, францежа, спаніола, кдәрѣ ші
 енглезѣска. Din зече фрасе германе авіа веі а фла зна, пе
 кареа съ о поці tradъче ромъленште din кзвълтѣ дн кзвълтѣ,
 фърѣ а скълчіе ші а стріка тотѣ днцелескѣлѣ, кзлѣ ші а вѣтъма
 сълѣтоскѣлѣ авзѣ дн модълѣ челѣ маі пелъкзтѣ; кзлѣдѣ din
 контрѣ tradъчереа din італиененте орі франдозенте пентрѣ
 ромълѣ есте пѣмаі о жѣкзрїѣ пе лънгъ чеа германѣ. Дѣці
 ера ші есте о требзінцѣ імператівѣ пентрѣ поі, ка ромълѣлѣ
 ла tradъчереа din германа съ ші ккнѣекѣ фѣрте віне ідиотісмї
 limbăі сале, пентрѣ ка съ пз ші о деа жѣртѣлѣ, чі съ tradъкѣ
 къ фрасе коръспонденторѣ пенізалі limbăі сале, прекзтѣ фаче
 франдезлѣ, італіанлѣ ш. а., кзлѣдѣ се анзкъ а tradъче din
 алтѣ limbă ші анзте din германа. — Де пе-амѣ авзисѣ поі
 ачестѣ скопѣ, де амѣ арѣтатѣ къ limbă ромъль есте кълаче
 де а reproducе орі че ідеѣ, орі че фрасѣ, ідиотісмѣ, проверѣлѣ
 стръінѣ къ алтеле коръспонденторѣ кзратѣ ромъленті, лѣ-
 сымѣ дн жѣдеката критічлорѣ агтълѣ конпаціоналі кзтъ ші стръіні.
 Дестлѣ къ поі фѣкзрѣмѣ ачестѣ черкаре къ limbă германѣ
 че грече де зна din челе маі дивздіте; п'амѣ депзсѣ днорѣ
 дн тотѣ тіпзлѣ ачеста франсологіа герmano-італіанѣ din тѣлѣ,
 пентрѣ ка съ пе конвінетѣ ші пе калеа ачѣста, пѣлѣ ла че
 градѣ limbă ромъль се нѣте дивзді дн тотѣ прівінда ші
 тотѣдеавла дн конформитате къ пенізалі еі.

Дн ачѣеа че се цїне дитр'о парте де дивздіреа limbăі
 ромълене прїп кзвінте аданате, пкззмаі din тѣте провинділе
 ромъленшті, чі ші дзпѣ зпї скрііторі маі взпї, сѣлѣ ші нѣлѣстѣте
 дзпѣ аналогіѣ, нз пе дндісерѣмѣ дитрѣ піміка а пе цїне де
 регуле стрѣвзлѣлѣ Квінтіліанѣ*), кзлѣ ші де есчендізілѣ ші

*) De Institutione oratoria, C VI. Sermo constat ratione, vetustate, auctoritate,
 consuetudine. Rationem praestat praecipue analogia, non nunquam et etymologia.

класическо лѣ чело дѣцеленте.*) — Друга пѣстрареа сѣѣ штердереа ворвелорѣ стрѣне асклтарѣмѣ тотѣ не ачелѣ да-скѣлѣ маре.***) Не есте рѣшине ниѣ семнѣ де сѣрѣчѣ а пѣстра о сѣмѣ орекаре де кѣвинте стрѣне, каре де маѣ мѣте вѣкрѣ с'аѣ префѣкѣтѣ дѣ карнеа шѣ дѣ сѣнѣеле пострѣ ашеа, дѣкѣтѣ ачелеашѣ факѣ парте есѣндѣалѣ дѣп материалѣлѣ лѣмбелѣ, nam et confessis quoque graecis utimur verbis, ubi nostra de-sunt, sicut illi a nobis non nunquam mutuuntur; есте дѣнсѣ атѣтѣ маѣ дѣжосѣторѣ а не шѣтѣ сѣ торнѣ кѣвѣнтѣлѣ стрѣнѣ дѣ формуле тале, сѣ не'лѣ ашезѣ ла локѣлѣ unde i се кѣвине лѣ дѣп патѣрѣ. Аѣ дѣнсашѣ лѣмбелѣ ѣертманѣ не аре еа атѣтеа маѣ де кѣвинте дѣвѣскѣте дѣнтрѣнса дѣп алте лѣмбѣ кѣ тотѣлѣ стрѣне? — Де алѣ парте тотѣ че е стрѣнѣ, де каре не пѣтемѣ лѣпсѣ фѣрѣ ниѣ о сѣнтѣлѣ, не амѣ сѣлѣтѣ а штерѣе сѣѣ челѣ пѣдѣлѣ а ле дѣнтрѣкѣде дѣ парентесе, центрѣ ка маѣ тѣрѣзѣ сѣ се дѣлѣтѣре кѣ тотѣлѣ.

Аѣчѣ дѣнсѣ не потѣмѣ траѣе де ажѣнсѣ чеа маѣ аѣнтатѣ лѣваремѣнте а дѣчѣнѣторѣморѣ, ка фѣрѣ о стрѣнѣсѣ есаменаре шѣ черчетаре дѣ тѣте лѣмбелѣ латѣно-романѣче ниѣ одатѣ сѣ не грѣбѣскѣ а рѣнѣмера кѣтаре кѣвинте дѣнтрѣ чело стрѣне, пѣнтрѣкѣ алѣмѣнтрѣеа каре тѣнѣрѣ пѣкѣносѣкѣторѣ де лѣмбелѣ фѣранѣеса шѣ италѣана не ва фѣ аплекатѣ а кѣреде сѣре ес., кѣтѣкѣ кочѣерѣ, лѣкатѣ ш. а. не ар фѣ маѣларе, дѣкѣ не ва афла кѣ фѣранѣезѣлѣ зѣче сошер, loquet. Токѣма пѣнтрѣ ачѣста поѣ ла о сѣмѣ де вокаѣлѣе, каре пѣлѣ ажѣмѣ се нѣлеа де кѣтрѣ мѣлѣ сѣѣ стрѣне сѣѣ кѣ тотѣлѣ пѣкѣносѣкѣте, афлѣп-дѣле дѣп лѣмбелѣ италѣана шѣ фѣранѣеза ле арѣтарѣмѣ комѣна ориѣине дѣп парентесе. — Че се атѣнѣе де грѣчѣстѣ, тѣте кѣ-винтеле грѣчѣштѣ дѣвѣскѣте дѣп стрѣвѣкѣте, пѣкѣмѣ: дрѣмѣ, темѣлѣ, корабѣ ш. а. ле сокотѣмѣ де пропѣриетате а нѣстрѣ, ка шѣ кале, фѣндѣмѣнтѣ, паѣе; еарѣ кѣвинтеле грѣчѣштѣ нѣ дѣнтрѣдѣсе дѣп Пѣнѣиплатѣе дѣладѣнсѣ пѣнтрѣ ка сѣ не се дѣнтрѣ-пече лѣмбелѣ, пѣкѣмѣ с'а дѣнтрѣмѣплатѣе пѣн термѣнолоѣѣа бѣсе-рѣчѣскѣ шѣ дѣкастерѣалѣ славѣкѣ, ле дѣпѣртарѣмѣ кѣ тотѣлѣ. — Термѣнолоѣѣа шѣтѣнѣцелорѣ шѣ а артелорѣ фѣе ачѣеа грѣчѣскѣ,

Vetera majestas quaedam et ut ita dixerim, religio commendat. Auctoritas ab oratoribus, vel historicis peti solet

*) Sed meminimus, non per omnia duci posse analogiae rationem, cum sibi ipsa plurimis in locis repugnet (Ibidem). Rem: Non enim, cum primum fingerentur homines, analogia demissa coelo formam loquendi dedit, sed inventa est postquam loquebantur, et notatum in sermone, quid quo modo caderet. — Et: Nihil est odiosius affectatione. -- Fuerit pene ridiculum malle sermonem quem locuti sunt homines, quam quem loquantur (Idem).

**) Verba aut latina aut peregrina sunt. Peregrina nobis ex omnibus prope dixerim gentibus, ut homines, ut instituta etiam multa venerunt.

fiе latinъ, о гъстрарьмѣ какъ ашеа прекъмѣ о аре лимба italianъ.

Амѣ матѣ дин лимбале latino-romane пзмаі агътеа квинте ші маі вжртосѣ рѣдѣніи, не кѣте сѣмдирьмѣ кѣ амѣ ашеа не апъратъ трезвѣцѣ неутрѣ ка съ се пѣтъ спрѣма орѣ ші че ідеѣ дн лимба пѣстрѣ; еарѣ де гръшѣдѣтра сѣно-пѣмелорѣ, каре дела о шесѣрѣ дн сѣсѣ маі мѣлтѣ днтѣнекъ лимба декътѣ о ажѣтѣ, не амѣ ферѣтѣ кѣ агътѣ маі вжртосѣ, кѣ кѣтѣ дн прѣвѣнѣа ачѣста не конвѣнѣсерьмѣ де адеврѣлѣ квинтелорѣ „Institutăzii de Franца“ афлѣторѣ дн префаѣа Dіkціонарѣлѣ akademiei francezești, кѣткѣ орѣ че еспре-сіѣне пѣтъ, каре не кѣпрѣнде о ідеѣ пѣтъ, есте маі мѣлтѣ дн-кѣркѣтѣрѣ зрѣчѣсѣ, декътѣ авѣцѣ а лимбаі.**) Маі дн скѣртѣ, чѣторѣлѣ се ва конвѣнѣе, кѣ кѣлегѣндѣ тѣтъ сѣтѣа квинтелорѣ romane-latine прѣміте дн ачестѣ дѣкціонарѣлѣ ка пѣтъ, ачешашѣ ѣ мѣлтѣ маі пѣцѣлѣ декътѣ стрѣпѣнѣстеле кѣ каре е днкѣркѣтѣ лимба перманѣ ші кѣ ачешашѣ сѣнт пзмаі агътеа, не кѣте амѣ обсерѣватѣ пѣтъ акѣмѣ, кѣ лашѣра лѣтераторѣлорѣ поштрѣі контѣнпѣранѣ с'а вѣзѣтѣ сѣѣ сѣмѣцѣ сѣѣ дндемнѣадѣ де але прѣмі дн скрѣерѣне сѣле, дн каре апоѣ се ші пѣскѣ ѣремѣмѣ о datinъ.**))

Дн квинтеле веки, сѣѣ кѣмѣ ле пѣмішѣ обсолете, амѣ кѣ-лесѣ ла кѣте амѣ пѣтѣтѣ ажѣнѣе де 24 анѣ декъндѣ не стѣдіемѣ лимба, не агтеле еарѣшѣ ле делѣтѣрарьмѣ днадѣнсѣ, дн кѣвѣсѣ кѣ ші се пѣрѣрѣ прѣ прѣсте, чеша че фѣкѣрѣмѣ ші ла партеа перманѣ іѣі коло.***) Дн маі мѣлте днсъ п'амѣ воѣтѣ а пре-венѣі гѣстѣлѣ пѣлѣкѣлѣі алесѣ ші днзестратѣ кѣ авѣлѣ вѣнѣ, чѣ пѣсерьмѣ знеле квинте, деспре алѣ кѣрорѣ вѣиторѣ поѣ дншѣне ерѣмѣ ла дндоѣелѣ. Ла кѣлеѣереа провинѣіалѣстѣлорѣ не ажѣ-тарьмѣ ші кѣ Вокаѣларѣлѣ Анѣкѣлѣі Т. Стѣмѣтѣі прѣ вѣне.

Днтрѣ тѣте амѣ фостѣ кѣ лѣреамѣнте ка съ респѣнтѣмѣ регѣларѣфѣтеа гръмѣтѣкалѣ дн компѣнѣереа фраселорѣ, не амѣ фостѣ днсъ прѣ рѣгѣрошѣ, non descendimus in hanc regum tenuitatem, чѣ дн прѣвѣнѣа ачѣста амѣ ашѣнтѣтѣ ші дела тѣмѣлѣ, маі вжртосѣ кѣндѣ ѣ шѣтѣтѣ, кѣ гръмѣтѣка де ші есте „фѣн-дамѣнтѣлѣі орѣторѣі“, еа днсъ дн мѣлте прѣвѣнѣе тотѣ рѣшѣне „un chіtre de convention.“

*) Tout expression nouvelle qui n'est pas le nom propre d'un objet nouveau, est un surcharge plutôt qu'une richesse etc.

**) Нѣнтрѣкѣ: Consuetudinem sermonis vocabo consensum eruditorum, sicut vivendi consensum bonorum. Quintil. L. I. C. VI.

***) Нѣнтрѣкѣ: Abolita atque abrogata retinere, insolentiae est et frivolae in parvis jactantiae. Idem.

Ан прѣиода ортографіеі пѣзѣте де пої. обсервѣмѣ пѣвоаї агѣта, къ ан прѣшеле дѣвъ кѣле ортографіа пѣ есте а пѣстрѣ; еарѣ маї департе амѣ пѣрчесѣ а пѣзі стрѣлсѣ тѣте реглеле ортографіче, деспре каре пѣ а маї рѣшасѣ локѣ de discipulatus; дѣтрѣ алтеле не амѣ рѣшатѣ пѣреріорѣ пѣстре indivisibile; ан врео дѣвъ треї пѣлѣтрї дѣсѣ пѣ амѣ пѣзітѣ врео реглѣ rigores, чї амѣ рѣшасѣ пѣршѣтаредї пѣпѣ ла алѣ окасіле, dicitur quod quibusdam in orthographia est scriptura la dvoicel*), пої пѣ маї авеамѣ кѣндѣ съ аштепѣтѣмѣ dvoicea тѣтрорѣ; маї сѣнт еарѣмѣ алтеле, не каре пої пѣ пѣсерѣмѣ вреклѣ преудѣ mare, чї сокотірѣмѣ кѣткѣ, haec jam inter ipsas inertias evanuerunt (Quintil. L. I. C. VII). Дѣкъ класічї romanї ан вѣклѣ de ахрѣ алѣ літературеї лорѣ аѣ пѣсокотїтѣ знеле dīferentia ортографіче, ка optimus et optumus, quotidie et cotidie, obtineo et optineo, caussa, causa, cassus, casus, divisio et divisio, here et heri, vorsus et versus, sibe et sibi, quase et quasi, ae et ai, is et eis ан penitenti, шї о мѣе алтеле; дѣкъ еї аѣ дїзїтѣ сѣте де анї ла двоїелѣ не C, Q et K, I et J, X et Cs, V. et U, апої пѣнтрѣче сѣ фїмѣ пої ан лѣкрярї маї тѣрѣте маї пѣданї дѣхѣтѣ латїнї, елінї шї тѣте пѣдїзнїле модерне лѣмінате? Съ не ферїмѣ ка де мѣрте а пѣ пѣлѣтрї пѣтѣра, пѣпїлѣ; структура интернѣ а лїмбелї; еарѣ прѣесте знеле dīferentia знореле пѣтемѣ трече фѣрѣ пїчї о вѣтѣмаре. Ної де есемїл дїн термінїзнїле орѣ шї орїк, ілѣ шї ерѣ, дїзнѣ шї чѣне а стѣдатѣ прїмїрѣмѣ кѣндѣ не знеле кѣндѣ не алтеле; амѣ дѣтродѣсѣ знеорї шї дѣлѣкареа консѣпѣтѣорѣлорѣ, дѣсѣ пѣмаї ла знеле кавїте каре се дѣчепѣ кѣ прѣпѣседїанї. Чї деспре тѣте ачестеа се пѣте зїче кѣ тотѣ дрепѣлѣ: adhuc sub iudice lis est; прѣесте ачѣста крѣдїнѣа пѣстрѣ есте, къ шї ан прївїнѣа ачелоранї не вомѣ двої пѣсте пѣлїнѣ, фѣрѣ а перде зѣчї де анї кѣ дїспѣте сечї.

Прѣесте тотѣ ворѣндѣ, пѣ сѣзнѣнемѣ вѣкрѣшї ла крїтїка дїрѣнтѣ а вѣрѣадїлорѣ de літере, ба дї рѣгѣмѣ кѣ сѣшї manifeste opinione dlorѣ асхїра лѣкряреї пѣстре; ле черетѣ дѣсѣ тотѣ одагѣ, ка сѣ вїневоїескѣ а пѣне ла кѣпѣлѣ шї сѣхрїтеа тїмѣлѣ шї грѣѣ апѣсѣтѣореле дѣпѣрѣїрѣрї, дѣтрѣ каре пої амѣ фостѣ дѣндемнанї а компѣне ачестѣ Dictionarїz, прѣкѣмѣ шї кѣпоскѣтѣлѣ: Si quem dira manet sententia iudicis olim, . . . lexica conscribat. . .

Авкторїї.

*) Verum orthographia quoque consuetudini servit, ideoque saepe mutata est. . . Nam illa vetustissima transeo tempora, quibus et pauciores literae, nec similes his nostris earum formae fuerunt et vis quoque diversa. Quintilianus, L. I. C. VII.

Есплвѣдіоні де прескѣртѣрі.

а	семіііікѣ	ажектівѣ.
ad.	»	адвербѣ.
а. mi ad.	»	ажектівѣ mi адвербѣ.
ad.	»	идекѣ.
con. conj.	»	конжункціоне.
f.	»	фемінінѣ.
int.	»	інтержекціоне.
m.	»	маскулінѣ.
n.	»	негтрѣ.
num.	»	нѣмералѣ.
ord.	»	ордіналѣ.
part.	»	партіціпіѣ.
pl.	»	плѣралѣ.
praep.	»	препѣсѣціоне.
pron.	»	пронѣме.
v.	»	вербѣ.
v. a.	»	вербѣ актівѣ.
v. n.	»	вербѣ негтрѣ.
anp.	»	анпесрѣ.
anat.	»	анатоміѣ.
ark. arch.	»	аркітектѣрѣ.
astron.	»	астронотіѣ.
bot.	»	ботанікѣ.
b.	»	bezl.
вѣнѣт.	»	вѣнѣторіѣ.
gram.	»	граматікѣ.
geom.	»	геометріѣ.
it. itad.	»	італіанѣ.
kem.	»	кеміѣ.
kom.	»	комерцѣ; котѣнѣ.
лѣт.	»	лѣтінеште.
mar.	»	маріѣ.
mag.	»	магіареште.
med. medic.	»	медіцінѣ.
mil.	»	мілітѣріѣ.
min.	»	мінералоѣіѣ.
mit.	»	мітолоѣіѣ.
mus.	»	мѣсікѣ.
opt.	»	оптікѣ.

Пп.	септіфікъ	прінципате.
пров.	»	проверѣ.
ром. мѣст.	»	ромъні мѣстѣні.
слав.	»	славенісмѣ.
тіногр.	»	тінографіѣ.
ѣг.	»	ѣгратѣ.
ѣорт.	»	ѣортіфікѣціѣ.
ѣр. ѣранд.	»	{ ѣрандозісмѣ.
шч.	»	{ ѣрандоземтѣ.
		ші челеделѣте.

Къ еширеа ачестї томѣ de Dictionarїа дн локѣ de opї че атъ прекъвѣтаре премїтетѣ да кшоштинда опоравералї пѣлїкѣ пѣмаї агѣта, къ о прекъвѣтаре, днтрѣ каре не вомѣ да квинтеле пентрѣ тѣтъ метода че амѣ зрматѣ днтрѣ компереа ачестї Dictionarїа, ва епї deodatъ къ томалѣ П-леа, кылѣ апої DDпї авонапї днгрїжїндѣ а лега ѣтвеле томарї къ пале тарї, о ворѣ пѣне дн фрїнтеа ачестї томѣ I. — Тотѣ къ ачеа окасїпнеа се ва пѣтеа determina маї вїне пї взмѣра лїтерелор кѣте аѣ съ їнтре дн том. I. пї кѣте съ рѣшѣнїе не аї Плеа, дїп казѣ къ Dictionarїа пострѣ есе шхїтѣ маї волѣтїносѣ декѣтѣ амѣ пѣтѣтѣ вої дншїне прекалѣла къ днчепѣтїа компїнерїї ачелѣїаш; їарѣ крештереа лїї агѣраѣ маї вѣртосѣ дела авѣцїа пї тесаврїа лїмвелї, каре не зї че шерце се дескопере пї се десвѣлтѣ сѣпт кондеїа челорѣ че о тратѣзѣ, днтрѣнѣ modѣ къ тѣтїа днвѣкзрѣторїа пї фрѣрѣ а фаче чеа маї пѣцївѣ сїлѣ пѣнїлїї ачестїї лїмвѣ фрїшѣсе.

Предїа ачестї Dictionarїа есте 4 ф. м. к. (12 дѣлѣчерї) пентрѣ DDпї пренѣмеранцїї; їарѣ апої дндатѣ че ва лѣса тїнарїа і се ва дефїце не 5 ф. м. к. пестрѣмвѣтатѣ.

Dictionarїа пострѣ се нѣте траде прїа опї каре лїврѣрїѣ соїдѣ дїп тѣтъ монархїа deадресїа дела D. Editorѣ.

Г. БАРИЦѢ. Г. МОНТЕАНѢ.

Al, літра аптеіъ дн Алолетъ.
Alf, f., лѣнтрѣ, шеікъ по Рінѣ.
Alf, m., хелѣ, фѣсаріъ, цинаріъ, ш-
 ретъ, анцилъ, (зп неште ка шер-
 велѣ).
Albette, f., коакъзъ неаръ.
Albbeerstrauch, m., коакъзъ по ка-
 ре се фак коакъзелѣ негрѣ.
Alen, v., пріндѣ фѣсарі.
Alfang, m., пескѣтѣ фѣсаріор.
Algabel f., **Alpride** f., **Alstecher** m.,
 остіъ, фѣркѣлѣцъ кз грѣл динѣ де
 прінсѣ нештѣ.
Algrundel, f., плевзникъ, вѣрлѣгъ,
 зп фелѣ де неште алѣ ші мікѣ.
Alhalter, **Alkassen**, **Altelch**, m.,
 лакъ, хелештеѣ де фѣсарі.
Alkirche, f., чирѣанъ съватікъ.
Alkraute, f., міхалѣцъ, міхѣлъ, мо-
 шунѣ.
Alstreif, **Alstrich**, m., дѣлгъ, грѣ-
 саръ неаръ по спинареа калѣлѣ.
Alwehr, f., лѣасъ, днгрѣдѣтаръ,
 стрѣнгъ ла гѣра зпѣл лѣкѣ, ка съ
 пз сканѣ нештегѣ.
Alx, m., вѣлтарѣ, пасѣре рѣлѣторѣ.
Alton, m., о плантѣ: пічорѣл ві-
 режѣлѣ.
Alz, a., кадаврѣ, стѣрѣѣ, мортѣ-
 чѣлѣ, хѣлѣтѣ; вѣвоіъ; момѣалъ; гѣ-
 вѣдѣтаръ.
Alzen, v., ла вѣлѣторі: а панте;
 пѣтрѣскѣ по зпѣл карѣ пѣ штіѣ
 сѣлѣгъ съ тѣлѣпчѣ; адѣтѣпѣскѣ,
 анѣлѣскѣ, дншелѣ, кз момѣалъ;
 кѣрносѣскѣ, кѣрѣцѣ піѣлѣа де
 карѣ, дескѣрѣскѣ.
Alzblätter, вѣрсатѣ пѣтрѣскѣ.
Alzfliege, f., шѣскѣ, карѣ оѣ пѣтрѣ-
 ште днн мортѣчѣлѣ.
Alzfräßig, adj., лѣкомѣ де мортѣ-
 чѣлѣ.

Alzgeier, m., вѣлѣ карѣ се пѣтрѣ-
 ште кз мортѣчѣлѣ.
Alzgestank, m., пѣтоаре де мор-
 тѣчѣлѣ.
Alzgrube, f., гроанъ пѣнтрѣ мор-
 тѣчѣлѣ.
Alzig, adj., кадаврѣскѣ, чѣ се цѣне
 де кадаврѣ.
Alzläufer, m., гѣндѣкѣ де мортѣчѣлѣ.
Alzkopf, m., канѣ де воѣ, канѣ де
 вѣрѣчѣ.
Alzung, f., пѣшѣнеа чѣрѣлор.
Ab, adv., жос; сѣлѣгъ а рѣре орѣ
 се днгрѣвѣлѣ, дар днгрѣвѣлѣ кз
 алѣе ворѣе, днсетѣнеазъ о де-
 пѣрѣаре, деспѣрѣаре, міхшорѣаре,
 сѣлѣ іспѣрѣаре.
Abaaßen, v., в. aassen.
Abdäufen, sich, v., тѣ трѣкѣ, алѣлѣ,
 моріъ кз цѣметѣ.
Abdichten, v., рѣлѣ, спарѣтѣ пѣтѣлѣтѣ
 кз арагрѣл; рѣлѣ днн лѣкѣл ал-
 тѣлѣ; кз арѣтаръ шѣтѣск о да-
 торіѣ.
Abänderlich, adj., скѣмѣлѣторіѣ, пре-
 фѣкѣлѣторіѣ; ла граматікѣ зп кѣ-
 вѣлѣт карѣ се лѣте декліна,
 прѣлѣнеа.
Abändern, v., скѣмѣлѣ, префѣкѣ; де-
 клінѣ, дѣлѣ граматікѣ.
Abänderung, f., скѣмѣлѣтаръ, пре-
 фѣкѣлѣтаръ; деклінарѣа, пѣкарѣа
 кѣвѣлѣтелор.
Abhängigen, v., sich, тѣ днфрѣкѣ,
 тѣ спаріъ, моріъ де фрѣкѣ.
Abhängigung, f., днфрѣкошарѣ, гѣр-
 вѣрѣаре а спрѣлѣлѣ.
Abarbeiten, v., sich, остѣпѣскѣ де лѣ-
 крѣаре; eine Schuld abarbeiten,
 кз лѣкрѣаре шѣтѣскѣ о даторіѣ;
 прѣлѣкрѣ, десѣкѣ, тоѣскѣ (о
 сѣкрѣе).

Abarbeitung, f., остепеналъ де лъ-
кране; лъкране центръ плата да-
торіиор.

Abart, f., корчитъръ, солъ децене-
ратъ, вастардъ, вариъ.

Abarten, v., деценере, вастардез,
стрик патра.

Abartung, f., вастардаре, стрикареа
патреп, деценерационе.

Abäschern, v., орекъ къ челъшъ;
fch, ть остенекъ къ лъкъ.

Abäßen, v., тькъкъ тьгърп саъ ернзе
де копачі.

Abäßen, v., десръмърѣ, рнѣ ръ-
мъриле арворелі.

Abäßen, v., саѣ, скот чева дела
ѣ лъкъ къ агъ таре, корродъ
(арана).

Abbaden, v., кокъ (пъне).

Abbaden, v., скалд, сьл.

Abbalgen, v., в. abbläuten.

Abbarbieren, v., рад гъръл сеаъ варра.

Abbauen, v., дъръм, дькъкъ лъ-
къл, кънд о вае, о минъ нъ маі
дъ нимикъ; дедъкъ, деріаъ, скъргъ
анеле.

Abbäumen, v., десъмърѣ.

Abbe, m., авъ, ават.

Abbeeten, v., калег, стръжескъ вѣ-
веле де отрагъре; скатърѣ семіа-
целе дінтра планте.

Abbeissen, v., тьмкъ жос.

Abbeizen, v., в. abäßen.

Abbestimmen, къпирѣ, докъндескъ
чева пріа остенеалъ.

Abberufen, v., рекъзмъ.

Abbestellen, v., контрамандъ, дь-
торкъ, ревокъ, ретрагъ, реіаъ (о
порънкъ).

Abbestellung, f., контрамандатъ, кон-
траордінъ, релзареа, опререа
(зпел комісізи).

Abbeten, v., канът ертаре пріа ръ-
гъчъне, лѣкъ рьгъчъне.

Abbetteln, v., докъндескъ черпіндъ,
чершескъ, къліческъ.

Abbezahlen, v., вгътескъ дьчетѣ дь-
четѣ; а конто.

Abbiegen, v., десдоіескъ, нъ дьторкъ
де латаре, аватѣ ла о парте, нъ
плек.

Abbild, n., комъ (де не къ пор-
третъ).

Abbilden, v., десемнъ, деконіеъ
портретъ; дескриъ къ віоміъ.

Abbildung, f., іконъ, портретъ, зъ-
гъвѣтаръ.

Abbinden, v., деслер; еіп ѢаѢ, чер-
кзескъ зп встоіѣ.

Abbiß, m., тьмкътърѣ; о плантъ:
тьмкъатѣ де дракъ.

Abbitte, f., черереа де ертъчъне.

Abbitten, v., черѣ ертъчъне, пар-
донъ.

Abblasen, v., сьлъ жос, гъмъитѣ
(ла въпъторі).

Abblatten, v., десорънзескъ, къръдъ,
стръжескъ ернзеле.

Abblättern, v., в. abblatten.

Abbläuten, v., вкнцезъ, вкътескъ;
десвінедезъ, десалвъстрезъ.

Abbleichen, дьпъмъескъ.

Abblühen, v., кадъ елоріе дела
копачі.

Abblüthen, v., деселорескъ, іаъ ело-
ріе дела копачі.

Abbohren, v., нърпандъ къ сепеде-
рѣл.

Abborgen, v., іаъ дьмуръмът.

Abbofen, v., а осрені де тьнѣ.

Abbrand, m., деарсърѣ, скъдереа
ла тошереа металъл.

Abbraten, v., ерпкъ деплнъ, де
торъ.

Abbrauen, v., ееръкъ берееа деплнъ.

Abbrausen, v., дьчетѣ а еіерсе,
се зиче центръ віп ноъ.

Abbrechen, v., рнѣ, сфармъ, до-
коръ, дъръм, о касъ; рнѣ жос
о елоре; опрескъ, таіѣ дѣа прец;
таіѣ къвънтъл.

Abbrechung, f., дъръмаре; рѣм-
поре; гъіаре дѣа прец; гъіаре
а къвънтъл.

Abbrennen, v., нърлескъ; ард; се
српне фокзл, даъ Ѣауеіт вѣант
аб; еіне Ѣапопе abbrennen, дес-
каркъ зп тѣаъ.

Abbreivatur, f., аврѣіатърѣ, окър-
търѣ ла српс пріа скѣгереа
зпор дѣере.

Abbreiveten, v., прескъртѣ.

Abbringen, v., ден Ѣшмѣ, къ-

- ръкъ, даъ жос мъжитъра; decoupingez, стрик о датинъ, за да-ръкъ — eine Gewohnheit; — von der Meinung, авторъ дела кърере.
- Abbringung, f., des Schmußes, къръдиреа мъжитъра; einer Gewohnheit, decoupingerea, стрикаrea de datinъ; von einer Meinung, аватере, авторъчере дела о пърере.
- Abbröckeln, v., в. bröckeln.
- Abbuch, m., рашъръ, съръштъръ, съдере дин кът ар авеа чинева da, дазъ, дотрачере (да о-воре).
- Abbrühen, v., опъреск, чхпелъ.
- Abbürden, v., дескаркъ.
- Abbürsten, v., перъкъ.
- Abbüßen, v., сгъкъ печателе при-тр'о къндъ.
- Abbuch, n., авечедар.
- Abcoripen, v., декониезъ, прескъкъ.
- Abcschûß, m., школар де авчдаръ, авечистъ, дичеитъра.
- Abdachen, v., дескоперъ (о жасъ), пуръкъкъ, агъркъ, диккъкъ (de vale).
- Abdackung, f., пекаре дин сзо да жос, дескоперитъръ, пуръкъкъ.
- Abdämmen, v., иезескъ, опрескъ ана при о иезътъръ.
- Abdampfen, v., авореск, префак да аворъ.
- Abdanken, v., мъ регаръ дин о дегерътъра; динитъ не чинева, ал даъ дръмъ; авзкъ, мъ ла-къкъ (de o коронъ).
- Abdankung, f., диничине дин дегерътъра; авдикъцине.
- Abdarben, sich, v., мъ липескъ, кракъ, къстрезъ, трындъкъ дела гъръ.
- Abdecken, v., дескоперъ; den Tisch, ръдикъ вкателье дъкъ масъ; ein Vieh, десполъ, велескъ о вгъ, о торътъчере.
- Abdecken, m., в. Schinder.
- Abdeckerei, f., велитъра де торътъчере.
- Abdienen, v., шеръескъ (сиръ-жескъ) пептъра о датитъра; шер-вескъ къкъ да торътъра; да-
- громъ при оворере о жасъ (да хемъ).
- Abdingen, v., ркъкъ дин пуръкъ ток-меле, сватъ.
- Abdisputiren, v., дичитъ, мъ черъкъ да контра пъреритъ жаса, дичитъндъ стрик алъ пърере.
- Abdoften, descumparъ, descumstъ (къ-къ, ознъ).
- Abdotten, v., мъ вскъ.
- Abdörren, v., вскъ чева.
- Abdörtosen, вскъторитъ (жоситъ).
- Abdrängen, ре'штинъ, авкъкъ за жосъ.
- Abdrechseln, v., ротънзеск къ стръ-гъ, стръгъкъ.
- Abdrehen, v., десъческ, стритъкъ, десторкъ; den Hals abdrehen, сс-ческ гатъ.
- Abdreschen, v., дмалътеск, греитъра; дичетъ а дмалъти; ватъ, орекъ, къкъкъ не чинева.
- Abdrieseln, v., descipъ, десрен-цескъ.
- Abdrillen, v., einem etwas — а до-вънди при ргъмине.
- Abdringen, v., скотъ, строкъ, иаъ при сгъ.
- Abdringung, f., скотере, довъндитъра при сгъ.
- Abdrohen, v., скотъ чева при аве-ринчере.
- Abdruck, m., моделъ, екземпляръ; конитъ, провъ жатъ къ тинаркъ.
- Abdrucken, v., тгъреск; деконитъ; агъкъ ситъкъ (печетеа).
- Abdrücken, v., словодъ чева при а-пърсаре; das Herz abdrücken, дмалъ рзне иинъ; ein Gewehr, дес-каркъ жикъ; иаъ чева при сгъ.
- Abdrückung, f., словозитъра при а-пърсаре; des Herzens, рлере де иинъ; des Gewehres, дескърък-търа де пжикъ; жаре при сгъ.
- Abdunkeln, v., колорескъ, къпескъ чева малъ диккъ, малъ дитънекос.
- Abdunsten, v., в. abdampfen.
- Abeben, v., облеск, спланезъ, ве-тезескъ (о пеле, о оадъ).
- Abefen, v., дескоцъръ, таъкъ кол-църитъ.
- Abeggen, v., дегранъ, гракъ къ грана престе агъ.

- Abreisen**, *deorizgš*, къръџъ де мара.
Abend, *m.*, сеаръ, апсѣ.
Abendandacht, *f.*, рѣчьчле де сеара.
Abendbrot, *n.*, чинъ.
Abenddämmerung, *f.*, мърцитъ, а-
 мъртъя сереѣ.
Abendfalter, *m.*, флѣтѣре де сеаръ.
Abenbländer, *m.*, локситорѣ дела
 апсѣ, апсѣанѣ.
Abenländisch, *ad.*, апсѣан, спре апс.
Abendlich, *adj.*, де сеаръ, де апсѣ.
Abendmahl, *n.*, чинъ; *das heilige*,
 кѣминекътѣрѣ, чина Домнѣлѣ.
Abendmahlzeit, *f.*, чинъ.
Abendroth, *n.*, рошага черѣлѣ де
 сеаръ.
Abends, *adv.*, сеаръ; *heute Abends*,
 акт-сеаръ, де-сеаръ, актсеаръ;
gestern Abends, а сеаръ; *gegen*
Abend, дн-де-сеаръ.
Abendſicht, *f.*, лѣкръ днчепѣт де
 кѣ сеара (ла нотаништѣ).
Abendstern, *m.*, лѣчеафѣрѣ де сеаръ.
Abendstunde, *f.*, сериѣрѣ, ѡрѣ де сеара.
Abendthau, *m.*, рѣаѣ де сеаръ.
Abendvogel, *m.*, пасѣре де сеаръ.
Abendvolk, *n.*, попорѣ апсѣанѣ.
Abendwärts, *adv.*, де кѣтръ апс.
Abendweite, *f.*, дистанѣ, депѣрѣиме
 спре апс.
Abenteurer, *n.*, авѣнтѣрѣ, вѣнтѣрѣ-
 тѣрѣ (де дерѣ).
Abenteurer, *m.*, авѣнтѣрѣторѣ, каре
 ѣмалъ дн дерѣ дн дерѣ; ѡтѣ кѣ
 канѣл ашѣпъ, каре днтрѣпѣнде
 лѣ кѣтеаѣ тѣлѣ.
Abenteuerlich, *adj.*, авѣнтѣросѣ, фа-
 вѣлосѣ, чева де некѣреѣт.
Aber, *conj.*, днсъ, чѣ, дарѣ.
Aberglaube, *m.*, кѣрѣдѣнѣ де шеартѣ,
 сѣперстѣциѣне, дѣдѣмонѣ.
Abergläubisch, *adj.*, дѣдѣмонѣосѣ,
 сѣперстѣциѣосѣ, кѣ кѣрѣдѣнѣ де-
 шеартѣ.
Aberkennen, *v.*, дескѣвѣндеѣѣ, дес-
 кѣпосѣ, декларѣ, кѣ чева ѣ дн
 контра лѣпѣлор.
Abermal, *adv.*, де нѣѣ, днкъ ѡдатѣ.
Abermalig, *adj.*, де нѣѣ.
Abern, *v.*, контрарѣѣѣѣ.
Abernten, *v.*, сечѣрѣ; днчетѣ а се-
 чера.
- Abertraute**, *f.*, авротѣнѣ, зп арворѣлѣ.
Aberwitz, *m.*, вѣгѣеаѣ, ешѣре дн
 минѣ, невѣнѣ, делѣрѣ.
Aberwichtig, *adj.*, невѣнѣ, смѣнтѣтѣ.
Abeschern, *sich*, *v.*, тѣ ѡстѣпѣск.
Abessen, *v.*, тѣлѣкѣ дѣлѣ чева; дн-
 четѣ а тѣлѣка.
Abeulen, *v.*, скѣтѣрѣ, мѣтѣрѣ, а-
 лѣнѣ тѣнѣте.
Abſcheln, *v.*, рѣкорѣскѣ фѣкѣндѣвѣнтѣ.
Abſahren, *v.*, плѣкѣ, пѣрчѣдѣ, пор-
 пѣскѣ, тѣ дѣкѣ кѣ трѣсѣрѣ; есѣ
 кѣ карѣл дн дрѣм; *ein Stück*
Mauer abſahren, рѣнѣ ѡ вѣкатѣ
 дн мѣрѣ кѣ карѣл.
Abfahrt, *f.*, плѣкаре кѣ трѣсѣрѣ сеаѣ
 кѣ ѡ корабѣ.
Abfall, *m.*, кѣзѣтѣрѣ днтр'ѡ 'нѣл-
 циме; вѣкѣѣѣкѣ че се таѣе дн-
 тр'ѣн лѣкрѣ, кѣнд ѣ се дѣ ѡаре-
 каре фѣсонѣ, рѣшѣшѣѣ, скѣѣѣ-
 мѣнт; днчѣперѣ де а скѣдеа;
von der Religion, апѣстѣсѣѣ, лѣ-
 пѣдарѣ де рѣлѣѣе; *deklingſ*,
 десѣнарѣ, контрастѣ, вадѣ, лѣн-
 токѣ.
Abfallen, *v.*, кадѣ жѣс, дескадѣ, ска-
 нѣтѣ, скад, тѣ нѣватѣ; *von der*
Religion, тѣ лѣned де рѣлѣѣе.
Abfällig, *adj.*, кѣзѣторѣѣ, кѣѣѣѣ.
Abſalzen, *v.*, днѣѣѣскѣ (ла арѣсѣ-
 торѣ), кѣрѣѣѣ кѣ кѣстѣра (ла тѣ-
 сарѣ кѣ кѣѣѣѣѣѣѣѣ).
Abſangen, *v.*, в. *fangen*.
Abſarben, *v.*, перѣѣ колѣдрѣа, фѣѣѣ,
 тѣ стрѣѣскѣ.
Abſchern, *v.*, дескѣмѣѣ, десѣѣрѣ, дес-
 фѣѣрѣ, кѣѣѣѣѣ, кѣрѣѣѣ де адѣ
 (фѣсѣѣѣѣѣѣѣѣ).
Abſchaffen, *v.*, котѣпѣнѣ, кончѣнѣ, ѡ
 скѣѣѣѣѣ сѣѣ алѣчева; десѣѣѣѣ,
 десѣѣѣѣѣѣѣ; днѣѣѣѣскѣ, днѣѣѣ-
 плѣкѣ (фѣрѣл пе ѣѣѣѣ).
Abſaffung, *f.*, котѣпѣсѣра вѣрѣнѣѣ
 скѣѣѣѣѣ, десѣѣѣѣѣѣѣѣ, днѣѣѣѣѣ-
 кѣѣѣѣѣѣѣѣ.
Abſaulen, *v.*, пѣтрѣѣѣнд кадѣ жѣс.
Abſaumen, *v.*, ѣаѣ сѣѣѣѣѣ жѣс, де-
 сѣѣѣѣѣѣѣѣ.
Abſedern, *v.*, десѣпѣскѣ, сѣѣѣѣѣѣ
 пѣпѣѣѣѣѣ.
Abſegen, *v.*, мѣтѣрѣ, шѣтѣрѣ.

Abfeilen, v., денлескѣ.
 Abfeilicht, n., нѣлѣтъ.
 Abfertigen, v., прегѣтескѣ; трѣ-
 мѣ.
 Abfertigung, f., прегѣтѣ; трѣмѣ-
 тѣ.
 Abfehlen, v., деслѣтѣ, дескѣтъшѣтѣ.
 Abfeuern, v., die Flinte, дескаркѣ
 пѣшкѣ.
 Abfeuerung, f., der Flinte, дескѣр-
 кѣтъра де пѣшкѣ.
 Abfinden, v., ват къ пѣлѣ.
 Abfinden, v., дѣдѣстѣлѣтѣ, дѣпѣкѣ;
 тѣ дѣвоѣескѣ.
 Abfinden, гѣдѣскѣ, деѣнѣ (ѣн ѣерѣ).
 Abfinden, v., пѣтѣзескѣ тѣрѣ, дес-
 ѣдѣескѣ.
 Abflauen, v., кѣтѣскѣ, слѣтѣ (дѣ
 монѣанѣст.).
 Abflechten, v., десплѣтескѣ.
 Abfleischen, v., кѣрѣтѣ карпѣа дѣтѣ
 вѣлѣ.
 Abfliegen, v., свѣрѣ.
 Abfließen, v., кѣрѣтѣ аѣарѣ, скѣрѣ.
 Abflöhen, v., пѣрѣкѣ.
 Abflug, m., свѣрѣтѣрѣ, кѣлѣторѣ
 дѣтрѣ о лѣтѣрѣ.
 Abfluß, v., кѣрѣсѣрѣ, скѣрѣсѣрѣ.
 Abfolgen, lassen, v., даѣ чѣва прѣн
 алѣтѣ.
 Abfoltern, v., сторѣкѣ прѣн торѣтѣрѣ
 (кѣлѣрѣ).
 Abfordern, v., чѣрѣ, прѣрѣнѣтѣ.
 Abforderung, f., чѣрѣрѣ, прѣрѣнѣсѣкѣ.
 Abformen, v., ѣаѣ ѣорма кѣнѣ лѣкѣрѣ,
 даѣ ѣорма кѣвенѣтѣ, моделѣтѣ.
 Abfragen, v., еѣнѣтѣ етѣваѣ, скѣтѣ
 чѣва прѣн дѣтрѣвѣрѣ.
 Abstreifen, v., тѣпѣлѣкѣ, рѣдѣ, дерѣдѣ.
 Abstricieren, v., десѣрѣ, дѣнѣтѣтѣ, пѣрѣдѣ
 чѣва прѣн ѣрѣтѣ, прѣн дѣнѣтѣдѣрѣ
 кѣдѣ жѣс.
 Abfügen, нѣшкѣ, рѣнѣ колѣзѣрѣе рѣ-
 тѣсѣ (лѣ стѣклѣрѣ шѣ лѣ тѣсарѣ).
 Abführen, v., дѣкѣ, карѣ, скѣтѣ,
 стѣрѣпорѣтѣ дѣнѣтрѣнѣ лѣкѣ лѣ алѣтѣ;
 лѣрѣтѣн, зрѣнѣ, тѣрѣнѣдѣ.
 Abführung, f., дѣчѣрѣ дѣнѣтрѣнѣ лѣкѣ
 лѣ алѣтѣ; даѣ лѣрѣтѣн, зрѣнѣрѣ,
 десѣртѣрѣеа нѣлѣтѣчѣлѣ.
 Abfüllen, v., скѣтѣ, десѣртѣ, го-

жѣсѣ о пѣртѣ дѣнѣтрѣнѣ лѣкѣ алѣтѣ,
 ѣатѣ (тѣнѣтѣ).
 Abfüttern, v., хрѣнескѣ, нѣстрѣскѣ,
 даѣ нѣтрѣтѣ (лѣ вѣтѣ).
 Abgabe, f., дѣрѣ, трѣнѣтѣ, конѣтрѣнѣ-
 цѣнѣ, даѣдѣ, тѣкѣ, вѣрѣ.
 Abgeben, v., деслѣтѣрѣ къ ѣзрѣнѣ
 орѣ къ ѣзрѣкѣлѣа.
 Abgang, m., лѣкарѣ, дѣчѣрѣ; еѣнѣтѣ
 Ваарѣ, вѣнѣарѣ, тѣчѣрѣ; дерѣ
 Мѣнѣлѣ, лѣнѣсѣ, шѣтѣрѣварѣ; Абѣлѣ,
 скѣдѣрѣ, скѣлѣшѣтѣ, пѣажѣнѣскѣ,
 пѣрѣдѣрѣ; тѣра (лѣ о тѣарѣ).
 Abgänglich, adj., чѣ лѣнѣсѣшѣтѣ; деслѣ-
 пѣдѣтѣ.
 Abgänglich, adj., къ тѣчѣрѣ лѣ вѣнѣ-
 зарѣ.
 Abgänschen, v., дѣчѣтѣ де сѣлѣмѣтѣ.
 Abgäten, v., нѣвескѣ (ѣн стѣрѣтѣ).
 Abgeändert, part., прѣѣкѣтѣ, скѣмѣ-
 вѣтѣ.
 Abgeben, v., даѣ; еѣнѣнѣ Вауѣманѣа
 abgeben, тѣ ѣакѣ сѣаѣ сѣнѣтѣ пѣрѣ-
 цѣторѣ; sich mit етѣваѣ abgeben,
 тѣ кѣрѣнѣдѣ къ чѣва, сѣнѣтѣ кѣпѣ-
 чѣ, десѣрѣнѣкѣ пѣнѣтрѣ чѣва.
 Abgebrochen, part., дѣтрѣрѣнѣтѣ, кѣрѣ-
 тѣтѣ, дѣнѣдѣкѣтѣ.
 Abgebrochen, part., дѣшѣлѣтѣтѣ; вѣ-
 тѣтѣ, ѣрѣкѣтѣ.
 Abgefäumt, part., лѣатѣ сѣлѣтѣ дѣ
 жѣс, десѣлѣмѣтѣ, прѣѣкѣтѣ, рѣѣ-
 пѣтѣ, шѣрѣтѣ, асѣтѣтѣ.
 Abgefunden, part., дѣдѣстѣлѣтѣ, дѣнѣ-
 пѣкѣтѣ; дѣвоѣтѣ.
 Abgelien, v., алѣкѣ прѣн аварѣцѣтѣ,
 рѣнескѣ къ пѣдрѣпѣтѣе.
 Abgehärmt, part., прѣкѣжѣтѣ, сторѣскѣ.
 Abgehen, v., абѣрѣсѣн, пѣкѣ, пѣрѣ-
 чѣдѣ, пѣрпѣскѣ; еѣнѣ Ваарѣ, сѣ
 вѣндѣ, сѣ тѣчѣ; лѣнѣсѣшѣтѣ, тѣнѣ-
 гѣлѣ; mit Tode abgehen, тѣрѣтѣ;
 abfallen, десѣдѣ.
 Abgefragt, part., рѣскѣ, стѣрѣлѣтѣ.
 Abgelebt, part., тѣрѣтѣ, тѣрѣкѣтѣ, вѣ-
 тѣрѣн, дѣвѣкѣтѣ.
 Abgelesen, adj., десѣртѣтѣ, сѣнѣгѣрѣ-
 тѣкѣ, аѣезѣтѣ.
 Abgemacht, десѣѣкѣтѣ, тѣрпѣнѣтѣ,
 дѣкѣѣтѣ, ѣспѣрѣвѣтѣ, сѣвѣрпѣтѣ.
 Abgemattet, part., овѣсѣтѣ, гѣлѣдѣ.
 Abgenagt, part., рѣс, чѣлѣлѣтѣ.

Abgeneigt, adj., адіанс; неапокат кѣтъ чінева.
Abgeneigtheit, f., деспакѣ, зръ, а-версіоне, лінса де пѣчере сеаѣ аплекаре кѣтъ чінева.
Abgenüßt, adj., в. abgetragen.
Abgeordnete, m., трімісѣ, депутатѣ, делегатѣ, комісаріѣ, днсърчінарѣ.
Abgeredet, adj., ворыт, дндѣс.
Abgerichtet, part., днвѣдат, дрес-сарѣ, се зиче негрѣ віге.
Abgetonnen, part., скзрс.
Abgesagt, adj., ein abgesagter Feind, зп дшманѣ декларатѣ, дшманѣ не'мнѣкатѣ, жратѣ.
Abgesandte, m., трімісѣ, солѣ, ам-басадорѣ, персонѣ трімісѣ де кѣтъ зп статѣ ла актѣ спре а'з днѣрїма.
Abgeschieden, part., деспърїтѣ, ре-трасѣ, депъртатѣ, сенаратѣ.
Abgeschiedenheit, f., ретрѣсетрѣ, де-пъртаре.
Abgeschirren, v., десхам.
Abgeschirrt, part., десхѣмат.
Abgeschlagen, adj., в. abgemattet.
Abgeschliffen, part., дела абшлїсен, лѣстрат, петезит, лѣчетѣ, росѣ, полїтѣ (om, darїнѣ).
Abgeschmact, adj., деорѣстѣторїѣ, неплѣкѣтѣ, ѳадѣ, сарѣд, авордѣ.
Abgeschossen, part., дела абшїсїсен, ein Gewehr, дескѣркатѣ о пѣ-шкѣ; ein Arm, прїн пѣшкѣтѣрѣ тѣпа кѣзѣтѣ; die Farbe, колѣ-реа, ѳада пердѣтѣ.
Abgesondert, part., дела абсондерн, деспърїтѣ, сенаратѣ.
Abgespannt, part., дела абспаннен, дескордатѣ; оотенїтѣ.
Abgespannt, part., дела абспаннен, нгнзат, дндѣркат.
Abgestanden, part., дела абстѣсен, стѣтѣт; лѣсат, лѣшдат де чѣва.
Abgestumpft, v., тїмпїтѣ.
Abgetragen, part., дела абтраген, пѣрпат, носїт, дзвїт.
Abgewähren, v., деставѣлѣ, десїнскрїѣ (пн понтанїст.).
Abgewinnen, v., кѣштїтѣ дела чїнева.
Abgewöhnen, v., десвѣдѣ, десвѣрѣ.
Abgewöhnung, f., десвѣдѣ, десвѣраре.

Abgezehrt, adj., в. mager.
Abgezogen, part., дела абзїсїсен, в. **ИЗЕКОТО**
Abgezogenheit, f., в. Abgeschiedenheit.
Abgießen, v., вѣрс жос.
Abglanz, m., релѣстрѣ, лѣче, лѣкѣре.
Abglätten, v., петезеск, делѣчїетѣ.
Abgleichen, v., компланѣ, асеамнѣлѣ, лїквїдезѣ (о сокѣтеалѣ).
Abgleiten, abglїtschen, v., алїпек.
Abglimmen, v., лїкзрескѣ, ардѣ дн-чѣтѣ, десардѣ сѣнт спзѣлѣ.
Abgott, m., ідолѣ, зѣл, о ѳїтѣрѣ прїн кареа се днѣрїшѣзѣ о zei-тате мїнчїносѣ, ла кареа се дн-кїнѣ чїнева.
Abgötterei, f., ідололатрїѣ, днкїнарѣ де ідолї.
Abgraben, v., сан, ка сѣ се скзргѣ ана дела зп лок, дерївѣ, аватѣ кѣр-сѣл знї рѣлѣ, спланезѣ о колїнѣ, зп деалѣ.
Abgrämen, sїch, v., тѣпѣеск, перѣ де днтрїсарѣ, де пѣказѣ, де чїздѣ, де арцар, тѣнїѣ.
Abgrafen, v., паскѣ еарѣа, ерѣ-рескѣ, депаскѣ.
Abgreifen, v., пїгнїѣ; деподѣ прїн днтрѣссїре, прїн странадарѣ, пѣр-таре (зп вештмѣнтѣ).
Abgrund, m., десѳондѣ, авїсѣ, рѣ-незїмѣ, прѣчїнїсѣ, прѣпастїѣ.
Abgucken, v., окескѣ по ѳрїм.
Abgunst, f., деѳавѣре, зръ, дшмтѣнїѣ.
Abgünstig, adj., дшмтѣнос, деѳа-воросѣ.
Abgürten, v., десчїнрѣ, дескїнрѣ (калѣ).
Abguß, m., тѣрнѣтѣрѣ, вѣрсѣтѣрѣ, ѳортѣ сеаѣ моделѣ де тѣрнатѣ.
Abhaaren, v., пердѣ пѣрѣл; талѣ сеаѣ рад пѣрѣл.
Abhaken, v., талѣ кѣ топорѣл, кѣртѣл.
Abhâ.ein, v., деспрїнд, дескѣрїгѣ, скот дїн кѣрїгѣ.
Abhalten, v., скот кѣтѣстрѣ.
Abhalten, v., контенеескѣ, опрескѣ, днпедекѣ, регїнѣ, десмѣнтѣ.
Abhaltung, f., контенеїре, опрїре.
Abhandeln, v., тратѣзѣ, тѣргѣескѣ; пнѣл ла калѣ; скад ла токтѣеалѣ дїн прѣд.

Abhanden, adj., sein, dincaure, на естре; kommen, се перде, донерѣ, дичарѣ, мѣ рѣчьескѣ.

Abhandlung, f., кѡвѣнт, трататѣ, дисертѣцѣне, прип каре се деаате врези лѣкрѣ сеаѣ сѣжетѣ.

Abhang, m., коноринѣ, прѣвѣлѣкѣ, рѣнецѣне, рѣнецинѣ, кѡсѣ де мѣте.

Abhängen, v., атѣрнѣ, demindѣ, де алѣл, сѣнт сѣвѣсѣ, сѣвѣзѣрѣ дп жосѣ.

Abhängig, adj., атѣрнатѣ де алѣл, сѣвѣсѣ.

Abhängigkeit, f., атѣрнѣ, demindingѣ.

Abharten, v., гревѣл.

Abhärten, v., мѣ жосѣ де сѣвѣрѣ, тѣлжескѣ.

Abhärten, v., дѣтѣреск, дѣмѣртѣмѣсѣ.

Abhasseln, v., дагѣнѣ.

Abhauen, v., таѣ жос, кѣртѣ.

Abhäuten, v., десноѣк, велескѣ, жѣпескѣ, скѣмѣлѣ пѣлеа.

Abhäutung, f., велѣтѣрѣ, десноѣетѣрѣ.

Abheben, v., рѣдик, сковорѣ; die Karten, таѣ кѣрдѣле де жок.

Abheften, v., дескѣнѣсѣ, дескѣтѣрѣмѣ, деснѣсѣ.

Abheften, v., деспрѣндѣ, десѣпеск.

Abheften, v., ажѣт а жѣора о гревѣтѣте.

Abhehlen, v., в. abklären,

Abheizen, v., в. heizen.

Abheizen, v., остенеск кѣ вѣпатѣл, кѣ гѣнѣл.

Abheizen, v., иаѣ чева дела чѣнева мѣ сѣтѣрѣ, кѣ дѣгѣшѣре.

Abhilfe, f., в. Hilfe.

Abheilen, v., пѣтезеск кѣ pindea, кѣ пѣгѣл, пѣлзескѣ.

Abhold, adj., в. abgeneigt.

Abhold, m., дѣштан.

Abholen, v., мѣ дѣк сѣ адѣк чева; (ла пѣнѣарѣ) ѣерѣл пѣнѣа кѣ гѣраде.

Abholz, n., гѣтеже, рѣмѣреде, крѣпѣл жскѣте.

Abholzen, v., гѣзеск, таѣ жѣпѣле.

Abholzig, гѣтежосѣ, крѣпѣосѣ.

Abholzen, v., аскѣлѣ не аскѣлѣ, аскѣлѣ ла секретѣл кѣва.

Abhören, v., die Zeugen, аскѣлѣ не мѣртѣрѣ.

Abhörung, f., аскѣлѣтѣре, дѣтѣреварѣ (не мѣртѣрѣ).

Abhüllen, v., десѣакѣ, кѣрѣдѣ де пѣсѣтѣрѣ, деснѣсѣтѣрескѣ, деснѣоскѣ.

Abhungern, sich, v., мѣ жосѣ де ѣѣте, ѣлѣмѣзескѣ.

Abhuren, v., мѣ сѣкѣ де десѣрѣварѣ.

Abhüten, v., гѣзескѣ; денѣскѣ (сарѣа).

Abhütten, v., (ла монѣанѣст.) се дѣрѣмѣ о мѣнѣ.

Abicht, adj., не досѣ, дѣтѣрескѣ.

Abjagen, v., аскѣлѣ, ѣсѣтѣрескѣ, ѣстенескѣ прип вѣпатѣ; dem Hunde ein Stück Fleisch abjagen, гѣнеск ~~НО ВѣНОЛО ДѣМѣ Сѣ ДѣСО О ВѣНОЛО~~ де карѣе.

Abjochen, v., десѣлѣ.

Abjuren, v., мѣ аѣатѣ, рѣтѣческѣ, пердѣ дрѣмѣлѣ чел дрѣмѣ.

Abjuring, f., рѣтѣчѣре, аѣатѣре.

Abkammen, v., пѣтѣнѣл.

Abkappen, v., das Unterkau abkappen, таѣ ѣзѣеа; карѣ шѣе аѣкѣра; dem Fallen die Kappe abnehmen, иаѣ шапка дела шѣиѣлѣ, карѣ есте дѣвѣцѣт ла вѣпат; einen Hahn kappen, ѣак кѣлѣпон ла кѣкѣш; einen Bettel geben, мѣстрѣ, дѣѣрѣнѣлѣ.

Abkargen, v., в. abdarben.

Abkarten, v., мѣ кѣдѣцѣлѣгѣ не аскѣлѣс.

Abkartung, f., ворѣѣре, кѣдѣцѣлескѣ аскѣлѣсѣ.

Abkauf, m., кѣмѣтѣрѣтѣрѣ.

Abkaufen, v., кѣмѣтѣрѣ, рѣскѣмѣтѣрѣ.

Abkäufer, m., кѣмѣтѣрѣтѣрѣ.

Abkäuflich, adj., де кѣмѣтѣратѣ.

Abkehr, m., дѣтѣрѣчѣре, дѣтѣресѣрѣ.

Abkehren, v., мѣтѣрѣ; мѣ дѣтѣрѣкѣ ла аѣлѣ парѣе.

Abkehricht, m., гѣноѣл.

Abkellern, v., дрѣг, тескѣсѣ, кѣлѣкѣ, десѣлѣкѣ вѣнѣл.

Abketteln, v., деслѣнѣзескѣ, дескѣтенѣл.

Abklimmen, v., дескѣрдѣнѣл, рѣнѣл гѣрдѣна.

Abkippen, v., рѣтезѣл, таѣл, гѣндѣл.

Ablassen, v., каскѣ, крѣнѣл, дескѣдѣл пѣцѣнтѣл.

- Abflammen**, *v.*, десклетѣ, скотѣ дѣн клеште.
Abflappen, *v.*, лас дѣн жос хайнеде ридикате дѣн сѣс, десорѣнѣ (о пѣлѣрѣ), деласѣ.
Abflären, *v.*, лимезеск, скѣргѣ, стрѣкорѣ флѣдѣл; рафинежѣ, кѣрѣдѣ.
Abflärung, *v.*, лимезиме.
Abflatschen, *v.*, пѣнѣ дѣн гѣпарѣ, дѣн фортѣ.
Abflauben, *v.*, клегѣ, кѣрѣдѣ (герѣ, лерѣме), родѣ (зн осѣ).
Abflecken, *v.*, стропескѣ, дѣнпрошкѣ, пѣкѣ, пѣтежѣ.
Abfleiden, *v.*, десвракѣ.
Abfleibung, *f.*, десвѣркаре.
Abflöpfen, *v.*, скѣтѣр. де праф, ватѣ.
Abfluehen, *v.*, рѣнѣ кѣ клештеле сеаѣ кѣ зѣгѣде.
Abflüden, *v.*, рѣнѣ, фѣрѣнѣ, гѣтал, черѣчеа, рѣнѣ о ратѣрѣ кѣ троскѣ.
Abflöpfen, *v.*, дескелѣ, десѣакѣ настрѣл, десѣвѣтѣ.
Abflüpfen, *v.*, деснодѣ, деслерѣ.
Abfluchen, *v.*, фертѣ, декокѣ, терминѣ кѣ фертѣл, факѣ зн декопѣ.
Abkommen, *v.*, vom Wege, пердѣ дѣрѣмѣл; auß dem Gebrauche, десѣвѣдѣ, дескарѣ; ich kann nicht abkommen, нѣ тѣ почѣ депѣрта.
Abkömmling, *m.*, зѣрѣмѣл, дезѣиторѣ, сковорѣторѣ, ередѣ, рѣтѣшиѣ дѣн вѣгѣ.
Abkömmling, *v.*, котлонѣ дѣн вечѣпѣтатеа вѣлор.
Abköpfen, *v.*, таѣл, рѣтежѣ капѣл, дескѣлѣшѣнежѣ.
Abkoppeln, *v.*, в. foppeln.
Abkoppeln, *v.*, деспѣрекѣл (каѣл), деснодѣ, деслерѣ кѣпѣл де вѣнар, карѣл сѣлп лерѣл кѣте дол.
Abkrachen, *v.*, се десѣаче кѣ покнетѣ.
Abkräzen, *v.*, радѣ, сѣгѣрѣл.
Abkreifen, *v.*, деспарѣдѣ, десчеркѣескѣ.
Abfühlen, *v.*, рѣкорескѣ, рѣческѣ.
Abführung, *f.*, рѣкорѣре, рѣчѣре.
Abkunft, *f.*, вѣгѣ, ориѣне, десчѣндѣнгѣ, фатѣлѣ, fig. дѣнвоѣре, дѣнпѣркаре.
Abkürzen, *v.*, таѣл вѣеа.
Abkürzen, *v.*, декрешѣ, ѣаѣ крештетѣл, вѣрѣфѣл.
- Abkürzen**, *v.*, скѣргѣ.
Abkürzung, *f.*, скѣртаре, скѣргѣтѣрѣ, скѣзѣтѣрѣ.
Abladen, *v.*, дескаркѣ, рѣсторпѣ,
Abladen, *m.*, дескѣркѣторѣл.
Abladung, *f.*, дескѣркаре, дескѣркѣтѣрѣ.
Ablage, *v.*, депѣперѣа сокотелеѣ.
Ablanden, *v.*, тѣ департѣ де цѣрѣтѣре.
Ablang, *adv.*, лѣнгѣредѣ.
Ablass, *m.*, деслерѣаре, ертареа пѣкѣтелор; лѣсаре; оѣне Аблѣс, фѣрѣ дѣчетаре.
Ablassbrief, *m.*, карѣ де ертаре, карѣ о даѣ патриарѣлѣ мѣ панѣл.
Ablassen, *v.*, ласѣ, ка сѣ кѣргѣ; тѣ пѣрѣсеск де чеѣа; десчѣндѣ че есте дѣтѣнс.
Ablassfrämer, *v.*, вѣнѣтѣторѣл де деслерѣаре.
Ablassung, *f.*, лѣсаре сѣ кѣргѣ; пѣрѣсѣре де чеѣа; десчѣндѣре де лѣкрѣ дѣтѣнс.
Ablauben, *v.*, в. abblättern.
Abblauern, *v.*, лѣшѣескѣ, пѣндескѣ, смѣнежѣ.
Ablauf, *m.*, кѣрѣере, скѣрсѣрѣ, трѣчере, дѣлѣнѣре, терминѣ.
Ablaufen, *v.*, кѣргѣ; терминѣ; порѣнескѣ; трѣк не чѣнеѣа; стрѣл прѣн алерѣаре; einem den Rang ablaufen, аѣ аѣзка не дѣнпѣнтѣ.
Abläufer, *f.*, (ла пѣлѣрѣл) тосорѣ; дѣкрѣчѣтѣра фѣрѣлор ла десѣтѣ.
Abbläugnen, *v.*, перѣ.
Abbläugnung, *f.*, перѣаре, пѣре.
Abbläuschen, *v.*, в. abblauern.
Abbläutern, *v.*, лѣтѣреок, лимезеск.
Abbläuterung, *f.*, лѣтѣрѣре, лимезѣре.
Abbleben, *v.*, тѣрѣл, рѣносѣжѣ.
Abbleben, *n.*, тѣрѣре, тѣртѣ, рѣносаре.
Abblecken, *v.*, лѣнгѣ.
Abbleeren, *v.*, десѣортѣ.
Abblegen, *v.*, пѣнѣ жос, депѣнѣ, лѣпѣдѣ; eine Gewohnheit, в. abgewöhnen; einen Besuch, в. besuchen; meine Schuldigkeit, факѣ датѣрѣа тѣеа; die Bürde des Leibes, тѣрѣл; einen Eid, жѣрѣ; Zeugniß, в. bezeugen; ein Amt,

ab *laned* *dia* *depergatorie*; *ein* *Gelübde*, *оакъ о ѡгрѣдѣнѣ* *къ* *жръмънѣ*; *насъ*, *в.* *absenten*.
Ableger, *m.*, *рѣсадѣ*, *змятсеарѣ*.
Ablegung, *f.*, *в.* *ablegen*.
Ablehnen, *v.*, *тѣ* *lanedѣ* *de* *чева*, *реѡсежѣ*, *нѣ* *прѣмекѣ*, *нѣ* *тѣ* *анвоиескѣ*; *ѡерескѣ*, *департѣ*, *де-разимѣ*; *дипрѣмѣтѣ* *чева*.
Ablehnung, *f.*, *гъгѣдѣре* *de* *чева*, *реѡсъ*, *непрѣмѣре*.
Ableimen, *v.*, *десклеиеск*, *деслинеск*.
Ableiten, *v.*, *ават*, *порнеск* *чева* *ла* *арт* *дрѣм*, *дѣдѣкѣ* (*зн* *къвѣнтѣ*), *скѣртѣ* (*зн* *рѣдѣ*); *das* *Wasser* *ab-* *leiten*, *депрѣдѣ*, *стернеск* *ана*.
Ableiter, *m.*, *в.* *Blitzableiter*.
Ableitung, *f.*, *аватере*, *дѣдѣчере*, *де-* *дѣкѣиене*.
Ablenken, *v.*, *департѣ*, *авдѣкѣ*, *кон-* *дѣкѣ*, *нѣнѣ* (*каил*), *анѣкѣ* *алтѣ* *каие*.
Ablenkung, *f.*, *депѣртѣре*, *авдѣчере*, *аватере*.
Ablernen, *v.*, *длнѣгѣ*, *депрѣнд* *чева* *дела* *алтѣл*.
Ablernen, *v.*, *чѣтеск* *къ* *глас*; *кѣлѣгѣ*, *авѣгѣ*.
Ablaugnen, *v.*, *в.* *abläugnen*.
Abliefern, *v.*, *даѣ*, *гърѣдаѣ*, *ремѣтѣ*.
Ablieferung, *f.*, *дѣре*, *ремѣтере*.
Abliegen, *v.*, *австаѣ*, *сѣнтѣ*, *тѣ* *ѡелѣ* *депѣртѣтѣ*, *шѣдѣ* *ла* *о* *парте*.
Ablösen, *v.*, *антѣлескѣ*, *длнѣлѣдѣ*, *скотѣ* *чева* *прѣл* *вѣкленѣ*.
Ablösen, *v.*, *сѣнтѣ* (*ѡокѣл*), *штергѣ* (*скрѣсѡреѣ*); *реческѣ*, *сгъмѣгърѣ* (*ѡерѣл*).
Ablösen, *v.*, *деслѣгѣ*, *десѡакѣ*; *die* *Wache*, *скѣмѣѣ* *къстодѣлѣ*; *ein* *Glied* *vom* *Körper*, *талѣ* *зн* *тѣдѣларѣ* *дела* *трѣнѣ*.
Ablösung, *f.*, *деслѣгѣре*, *десѡачере*; *скѣмѣареѣ* *къстодѣлѣ*; *гѣереѣ* *ѡ-* *нѣл* *тѣдѣларѣ* *дела* *трѣнѣ*, *антѣ-* *гѣиене*.
Ablöthen, *v.*, *деслинескѣ*, *десѡерѣ-* *минѣжѣ*.
Ablügen, *v.*, *авѣмѣнѣдѣ*, *авѣк* *чева* *къ* *минѣжѣна*.
Ablugfen, *v.*, *арѣнѣкѣ* *ѡ* *къзгѣтѣрѣ* *антѣцѣтѣре*, *калѣт* *прѣл* *длнѣлѣгѣжѣне*.

Abmachen, *v.*, *десѡакѣ*; *гъгѣскѣ*, *длнѣлѣ*, *терминѣ*, *депергѣ*.
Abmagern, *v.*, *сгъвеск*, *дѣсѣнѣ* *макрѣ*.
Abmahnen, *v.*, *кѡсескѣ*.
Abmahnen, *v.*, *десѡѣтѣескѣ*.
Abmahnung, *f.*, *десѡѣтѣре*.
Abmähung, *f.*, *кѡсѣре*.
Abmalen, *v.*, *згъгъвескѣ*, *дѣнѣнѣ*, *дескрѣѣ* *виѡлѣ*.
Abmargeln, *v.*, *енѣреѣжѣ*, *сѣнѣѣжѣ*, *ѡакѣ* *макрѣ*, *сгъвескѣ*.
Abmarsch, *m.*, *порнѣре* *ла* *дрѣмѣ*, *маршѣ*, *нѣрѣдѣре*.
Abmarschiren, *v.*, *порнеск* *ла* *дрѣмѣ*, *нѣрѣдѣ*, *пѣсѣжѣ*, *дѣслокѣ* *солдѣнѣл*.
Abmartern, *v.*, *в.* *martern*.
Abmatten, *v.*, *ѡѡсескѣ*, *ѡстенескѣ*, *ѡатѣгѣ*, *длнѣмѡлѣ*.
Abmattung, *f.*, *ѡѡсеарѣ*, *ѡстенѣре*, *ѡатѣгѣ*.
Abmeischen, *v.*, *дѣмѣлѣѣжѣ*.
Abmeißeln, *v.*, *скѡвескѣ* *къ* *далтѣ*.
Abmerken, *v.*, *в.* *merken*.
Abmessen, *v.*, *дѣмѣсърѣ*.
Abmessung, *f.*, *тѣсърѣтѣрѣ*.
Abmiethen, *v.*, *длнѣкѣрѣѣжѣ*.
Abmodeln, *v.*, *в.* *abformen*.
Abmoosen, *v.*, *кѣрѣдѣ* *де* *тѣмѣнѣлѣ*.
Abmüden, *v.*, *в.* *abmatten*.
Abmüßigen, *v.*, *анѣнѣ*, *длнѣрѣжѣлѣ*, *ѣѣѣ* *къ* *сѣлѣ*.
Abmüßigung, *f.*, *анѣлѣтѣрѣ*, *лѣаре* *къ* *сѣлѣ*.
Abnagen, *v.*, *рѡдѣ*, *чѣгълѣескѣ*.
Abnähren, *v.*, *кѡсѣ* *длнѣрѣжѣрѣ* (*къ* *гърѣрѣлѣ*).
Abnehmen, *f.*, *лѣаре* *длн* *жѡс*; *скѣдѣ-* *ре*, *длнѣжѣнѣаре*; *кътѣре* *де* *че-* *ва*, *вѣнѣаре*.
Abnarben, *v.*, *ѡргъсескѣ*, *радѣ* *неѣлѣ* *де* *нѣрѣ*.
Abnehmen, *v.*, *ѣѣѣ* *жѡс*; *den* *Fuß* *ab-* *nehmen*, *талѣ* *нѣчѡрѣл*; *gar* *de* *сѡатѣ*, *прѣчѣнѣ*; *дескрѣескѣ*, *скѣд*; *die* *Geschwulst*, *десѣнѡлѣ*; *Früchte* *abnehmen*, *кѣлѣг*; *ein* *Buch*, *към-* *нѣрѣ*.
Abnehmer, *m.*, *кашѣгърѣторѣлѣ*, *лѣ-* *торѣлѣ*,
Abnehmung, *f.*, *лѣаре* *длн* *жѡс*; *гѣ-* *ѣаре*; *прѣчѣлѣре*; *сгъѣре*; *де-* *сѣнѡларѣ*; *кѣлѣчере*, *в.* *abnehmen*.

- Abneigen, v., денекъ.
- Abneigung, f., зръ, антипатъ, неа-
плекъшнѣ.
- Abnöthigen, v., сѳорцежъ, силескъ,
iaš, окотѣ къ сѳорца, къ сила.
- Abnöthigung, f., лъаре къ сѳорца.
- Abnußen, v., дѣвекескъ, поносескъ,
стрикъ къ дѣтревѣндареа.
- Abnußung, f., дѣвекитѣръ, поносѣре,
стрикаре prin дѣтревѣндаре.
- Abordnen, v., тримет, дѣсарчинѣ къ
вредо комисионе.
- Abordnung, f., триметѣ, дензѣ,
спедезѣ.
- Abortiren, v., стрѣпескъ, авортежъ.
- Abprachen, v., арендежъ, даš саš
iaš къ арендѣ.
- Abprafen, v., дескаркъ, деснакетезѣ.
- Abprafung, f., дескъркаре, десна-
кетаре.
- Abprappen, v., деслѣпескъ.
- Abprassen, v., в. ablaufen.
- Abpreinigen, v., торѣрежъ, кинескъ.
- Abpreißen, v., вѣческъ, батѣ.
- Abpröhlen, v., дензескъ, деспаруѣ.
- Abpröhlen, v., кѣлѣжъ, смѣлѣжъ.
- Abpröhlen, v., в. abadern.
- Abpröhlen, v., делъдескъ, гѣртескъ,
дѣтѣндѣ, анланѣ.
- Abprägen, v., тѣпѣрескъ, батѣ мо-
петѣ, ванѣ.
- Abprallen, { v. трѣсарѣ, ресанѣ (о
Abprellen, { вомѣ).
- Abpressen, v., iaš къ сѣръ; сторѣжъ, тес-
кѣскѣ.
- Abprüfen, v., даš жос ѣп тѣнѣ (дѣлѣ
котѣлѣ, карѣ).
- Abprügeln, v., в. prügeln.
- Abpruffen, v., бат къ пѣтпѣлѣ.
- Abprügen, v., в. prügen.
- Abquälen, v., в. quälen.
- Abquerlen, v., аместѣк (да вѣкѣтарѣ).
- Abquetschen, v., стрѣнгѣ, тѣртескъ,
пѣткѣ.
- Abraffen, v., рѣлескъ, апѣкъ рѣпедѣ.
- Abrahmen, v., грошѳорескъ, смѣлѣтѣ-
пескъ, iaš смѣлѣтна дѣлѣ ланте;
iaš портретѣ дѣн кадѣръ, дес-
кадрезѣ.
- Abraub, m., лѣтпѣлѣ Домпѣлѣ.
- Abraufen, v., пѣлескъ къ пѣла, рѣ-
зескъ, радѣ.
- Abraufen, v., десѳѣртескъ, десмѣлѣт,
десват.
- Abraucher, m., десмѣлѣтѣторѣжъ.
- Abrauhung, f., десмѣлѣтаре, десѳѣ-
тѣре.
- Abraufen, v., скот къ сѳорца, къ
дѣкѣерѣтѣръ, смѣлѣжъ.
- Abraum, m., дѣръпѣтѣръ, кѣлѣтѣръ,
рѣтѣшѣлѣ.
- Abraummen, v., дешерт; den Tisch,
рѣдик маса.
- Abrauchen, v., кѣрълѣжъ omideze, de-
omidezѣ.
- Abrechnen, v., скад дѣн сокотѣ-
ла; тѣ сокотескъ, дѣкѣлѣ токо-
теала къ чѣнева.
- Abrechnung, f., окѣдѣре дѣн соко-
теалѣ; дѣкѣлѣреа сокотелѣ.
- Abrechte, f., доска (пѣлѣрѣ).
- Abrede, v. Verabredung, компѣ-
лѣере, конворѣре; в. Vernei-
nung, пераре; Abrauhung, дес-
мѣлѣтаре.
- Abreden, v., в. verabreden, конвор-
вескъ; в. verneinen, перѣ; в. ab-
rauchen, десѳѣртескъ.
- Abreiben, v., ѳрекѣ, скотѣ къ ѳре-
катѣлѣ.
- Abreiben, v., ажѣлѣжъ (да чева).
- Abreiben, v., дешѣрѣ, десѳѣлѣ че ѣлѣ
ѳост дѣшѣрат.
- Abreise, f., пѣкаре, порѣпѣре, пѣр-
чедѣре (да дрѣмѣ).
- Abreisen, v., пѣкѣ, порѣпескъ, пѣр-
чедѣ.
- Abreisen, v., рѣлѣ, сѳѣлѣлѣ, стрѣлѣ,
смѣлѣжъ, дерѣмѣ (о касѣ).
- Abreisen, n., рѣлѣтѣръ, смѣлѣсетѣръ,
дѣрѣмѣтѣръ.
- Abreiten, v., остѣпескъ къ кѣлѣрѣ-
тѣлѣ; дѣлѣлѣжъ ѣп кал да кѣлѣрѣтѣ;
тѣскѣ кѣлѣрѣндѣ.
- Abrichten, v., дѣлѣлѣжъ, адресѣтежъ,
адресѣжъ, дѣлѣрѣнтѣ, дешѣрѣндѣ (о
вѣтате), адмѣлѣстрѣжъ, ѳѣсерѣтежъ.
- Abrichtung, f., дѣлѣлѣтѣръ, дѣлѣрѣ-
пѣтаре, адресѣръ, дешѣрѣндѣре.
- Abreiben, v., десѳѣртежъ, кѣрълѣжъ
де коажѣ.
- Abreiben, v., скѣрѣжъ, тѣ скѣрѣжъ.
кадѣ дѣлѣ пѣлѣтѣре.

- Abriß, m., планъ, decemnt; постъ;
прескартъгъръ.
- Abreiben, v., девок, decrion, смі-
кренъ.
- Abrihren, v., стълъескъ, трестіезъ,
коперъ къ стъл, къ трестіъ; talz
трестіа.
- Abrollen, v., decоъшъръ, decdantъ,
деполъ, потъезъ, потезъ, daß de
a dzpa, дитиндъ дътъ лъцѣмо
за лъкръ странс.
- Abrollen des' Schnees, в., троіан,
омътъ, гръмадъ де неа, каре се
рѣне дѣа върѣа мѣдѣлор, сеаѣ
се адънъ де вѣлтърѣ, де ѳртѣне.
- Abriß, m., стрігътъ, рестрѣгътъ, де-
маре, реклемаре.
- Abrißen, v., мѣмъ, реклемъ, рестрѣгъ.
- Abrihren, v., амесгекъ.
- Abunden, v., потъезекъ.
- Abundung, f., потъезаре, потъ-
зъгъръ.
- Aburufen, v., смѣлтъ пенеле.
- Aburitten, v., стрікъ, оворъ.
- Aburischen, v., амнекъ, делънекъ.
- Abfaden, v., дешертъ, декаркъ сачѣл.
- Abfage, f., deczick, конграмандатъ,
реангѣдъ, гъгъдаре, гърѣсѣре,
реѣскъ.
- Abfagen, v., гърѣсек, мъ ланедъ,
конграмандъ, реѣскъ.
- Abfagen, v., talz къ ѳертъгътъ, ѳе-
рестрѣсекъ.
- Abfatten, v., decmelъ, трънтескъ
де не меа; декалікъ.
- Abfaß, m., дѣтрерѣнере, прекър-
маре, дѣчетаре, пазъ, ресъ-
оларе; in einer Schrift, дѣкеіе-
гъръ, секѣіне, артѣкѣ, параграфъ;
des Schiffe, конгрѣа, къкъкъа
чѣстел; der Waaren, вѣнзаре,
тречереа мърѣлор; тераса, по-
дѣкѣа, (хнеѣ скърѣ).
- Abfagen, v., сѣгъ децѣа, сѣатъ
гъерѣа (вѣцѣкѣа).
- Abfagen, v., скъргъ, daß де сѣлт,
амлекъ прѣкѣа ла шѣгъ; — дѣ-
церкъ; — алтѣескъ о ратъръ
дѣ алта, ѳър' а о гѣа.
- Abfagen, v., радъ, рѣзескъ; мъ
дѣвекескъ.
- Abfagen, n., рѣсъръ.
- Abfahsel, n., рѣсъръ.
- Abfahsen, v., кампъръ, іаѣ чеа
къ сѣрѣртѣа, къ прецъ аморъ.
- Abfahsteln, v., лъчезъ къ о планъ
каре се кеанъ мѣда калъаѣ.
- Abfahffen, v., decоакъ, decоінгезъ,
анъезъ (о леде); daß драмѣа (за
за серѣ), конъедезъ.
- Abfahffung, f., decоінгаре, стрѣ-
каре, анъагаре, аврогаре, аволѣре.
- Abfahlen v., einen Baum, декар-
цескъ; einen Apfel, къръдъ де
кѣжъ; den Futuriz, decоакъ по-
рѣмѣа, decrionкъ.
- Abfahrfen, v., decоакъгъ, talz кон-
дѣрѣа знеѣ мѣтре, саѣ але знеѣ
зкъдѣ де лемнъ, де ѳертъ.
- Abfahrtten, v., радъ, амѣтеръ.
- Abfahatten, v., адъмарезъ, daß ам-
вре, decemntъ за профѣдъ нѣмѣл
къ сізѣта, нѣмѣл дѣ амѣреле
ѳегел.
- Abfahaufeln, v., къръдъ къ лопатъ,
рѣнескъ.
- Abfahaum, m., сѣзмъ; гъгъдъгъръ,
некъръдѣ.
- Abfahäumen, v., іаѣ сѣзма, decсѣмъ.
- Abfahäumung, f., decсѣмаре, лѣре
де сѣзмъ.
- Abfahfeeren, v., радъ, тандъ.
- Abfahfeiden, v., декарцъ, гъмѣрескъ.
- Abfahfeidung, f., декарцѣре.
- Abfahfeien, m., зръ, зрѣѣ, зрѣчѣне,
греагъ, аверсѣне, орѣре, анти-
ноуѣ.
- Abfahfeuern, v., къръдъ, штергъ, пе-
тезескъ.
- Abfahfeulich, adj., зрѣтъ, зрѣчоскъ,
деѳортъ, орѣіаѣ; вѣгъгъматъ.
- Abfahfeulichheit, f., зрѣчѣне, деѳор-
мѣтѣ, вѣгъгъгъдѣ.
- Abfahfichten, v., децъгърезъ, іаѣ дѣ
гъгъре, сѣвпѣрцъ.
- Abfahfiden, v., трѣмѣтъ, делѣтъ, адрѣ-
cezъ.
- Abfahfied, m., конъедѣ, адѣ, зѣоа
зѣмъ, рѣмасъ зѣнъ, декартъ; —
сентѣнцъ, деѳѣіане, хотърѣре.
- Abfahfiesen, v., декаркъ о пѣшкъ;
der Farbe, пердъ ѳаѣа, колѣреа.
- Abfahfiesig, adj., рѣнос, рѣнезімъ.
- Abfahfiffen, v., пѣрчедъ къ корѣа.

Abſchildern, v., descripſiō, iſtoriceſcā, zagrъvescā.
Abſchilderung, f., descripſiōne, zagrъvire.
Abſchinden, v., deſpōiz, vелеscā.
Abſchirren, v., deſcam.
Abſchlachten, v., mъчelā, жъngiā, omopā, zcid, taiz o vitъ.
Abſchlag, m., скъdere, скъзъмъntā ла прецъ, diſepinцъ, контрастъ.
Abſchlagen, v., скad; deſvat, скотъ; eine Bitte, ръзсā, пъ приѣмек о черере; einen Sturm, ресингъ зп асалгъ; den Kopf, таiz канъ; Mûſſe, кзлегъ пъчl; Waſſer, мъ шшā.
Abſchlâgig, adj., negativ, deпегъtopiā, рефъсъtopiā.
Abſchlâglich, adj., пзъtiā, скъзъtā a копто.
Abſchleifen, v., аскъцъ, петезескъ кз аскъцъре, делъчиā, фрекъ de ръципъ.
Abſchleimen, v., iaā снъта саā вале ле de карне, кзръцъ мъсга (пештиор).
Abſchleifen, v., арънкъ, асвърлиā хъципъnd, кзътинā.
Abſchleudern, v., асвърлиā, арънкъ кз прашиā.
Abſchleſen, v., дкидā; дкелā (о сокотеагъ), копкелā (о хотъраре), deſпарцъ.
Abſchlûrfen, v., мъ фъришезъ, фзгъ не фъримъ.
Abſchlûrfen, v., соръā, deſоръā.
Abſchlûſſ, m., дкидере, дкелере.
Abſchmalzen, v., пзпъ гръсime не чева.
Abſchmaufen, v., демънкъ, ванкетеzъ, мъпънкъ стареа прибанкете.
Abſchmeiſeln, v., капът кз лнгъшире, прип томеле, мъгълере.
Abſchmeiſen, v., арънкъ дп жос.
Abſchmelzen, v., толескъ.
Abſchmiſen, v., в. beſchmiſen.
Abſchnallen, v., deſкътъръmezъ.
Abſchnalzen, v., тропфезъ.
Abſchnappen, v., гръксарiā, сканът (о кордъ).
Abſchneiden, v., таiz, detaiz (зп моделъ), рътеzъ, скъртъ, къртъ.

Abſchnellen, v., арънкъ, ръnedā (о съдеатъ).
Abſchnitt, m., гъетъръ, deſкърдитъръ, вкатъ гълатъ; дитр'о карте: канъ, секциōне, параграфъ.
Abſchniſel, n., гъетъръ, пилитъръ, стрже, фърштърi, вкъцеле de петиче.
Abſchnûren, v., deſлегъ, deſтрангъ (о хайнъ), deſnodā сфортъ, гъетанъ, мъсъръ кз адъ.
Abſchöpfen, v., iaā не deасъпра, гръсimea дела замъ, саā стъптъна дела ланте.
Abſchrauben, v., deſтрангъ, deſшървезъ, deſоак зп шрф; даā жос чева че ера легат кз шрф.
Abſchreiben, v., стърiā, дпорiā, deſкзраниеzъ; — стронескъ (ла вкътарl).
Abſchreiben, v.; копиеzъ, преſкрипъ; скadā dia o сокотеагъ.
Abſchreiber, m., копистъ, преſкриптор.
Abſchreiten, v., мъсъръ кз пасъ; vom Wege, мъ deпартъ делъ дръмъ.
Abſchrift, f., копiъ, преſкрипъ.
Abſchriftlich, adj., дп копiъ, преſкрипъ.
Abſchröpfen, v., сечеръ върфрime, смичеле; скърфоакъ, -iaā снъде (дп хиръриъ).
Abſchrotten, v., deſкаркъ кз скаръ, сковоръ не корчil (зъцие); къртъ, таiz, ферестрвескъ (о скъндъръ); machiā vine (ла морарl).
Abſchuppen, v., deſсолзескъ, радъ, кзръцъ соzil.
Abſchûrfen, v., реациā, априадъ dia noā.
Abſchuſſ, m., ръnezimā, кзътъръ (de анъ); повърнире, deкливъ; deſкъркътъръ de армъ.
Abſchûffig, adj., пекатъ, ръnezitā, de вале, deкливъ, повърнитъ.
Abſchûteln, v., скътъръ, deſкътъръ (зп помъ); das Joch, скотъ, скътъръ жъгъ; die Schläge, пъmi пасъ de вътагъ.
Abſchûtten, v., върсъ, горнъ дп жос.
Abſchûtzen, v., опрескъ, ставимезъ ана.
Abſchwâren, v., kadā прип дпелътъръ (зпгива).

- Abfchwärmen**, v., аичетѣ де роитѣ (авинеле).
Abfchwärzen, v., аичетрескѣ.
Abfchwätzen, v., скот чева прип тѣлте ворве, прип ливѣцѣ.
Abfchwefeln, v., свлѣзрѣ, ассвлѣзрѣ, депзчомезѣ.
AbfchwEIFen, v., тѣ департѣ, тѣ аватѣ, котескѣ, котецескѣ; тѣлѣ (ла тѣсарѣ); клѣтескѣ (тортѣл аи апѣ).
AbfchwEIFung, f., депѣртаре, аватере, котецѣтѣрѣ, свѣрсѣане.
Abfchwemmen, v., свлѣжѣ, десвлѣжѣ (за цертѣ), авсвлѣжѣ, клѣтескѣ молѣлѣ, гѣна.
Abfchwören, v., авѣзрѣ, перѣ, авперѣ; — die Religion, тѣ ланед де релѣце.
Abfeeln, v., ridikѣ вѣлѣрѣле, вѣлтрелеле, порнескѣ, пѣрчедѣ, кз корѣвѣлѣ, кз пѣлѣ.
Abfehen, v., вѣдѣ, причепѣ, кзпрѣндѣ, превѣдѣ, пѣтрѣндѣ кз ведереа; — пѣндескѣ окѣсѣанеа; аи пѣвѣцѣ чева дѣн ведере, аввѣдѣ.
Abfeigeln, v., тѣсѣрѣ кз перпендикѣлѣ (аи монтан.); деспарѣцѣ арѣцѣлѣ де арѣлѣ.
Abfeihen, v., стрѣкѣрѣ, оѣлтрѣзѣ.
Abfeite, f., партеа опѣзѣ, арѣна опѣзѣ а zidipef.
Abfeits, adv., авѣтѣрѣеа, делатѣрѣлѣ, ла о парте.
Abfeinden, v., трѣмитѣ, депѣтѣ.
Abfeindung, f., трѣмитѣрѣе, депѣтѣцѣане, свѣдѣцѣане.
Abfeingen, v., пѣрлѣск, пѣржолескѣ.
Abfeinten, v., декѣфѣндѣ; ресѣдескѣ; пѣлѣ вѣгѣлѣ (de vile).
Abfeiter, m., вѣлѣлѣ, рѣсѣдѣ.
Abfeitung, f., вѣлѣлѣтѣрѣ.
Abfeizen, v., пѣлѣ жос, депѣлѣ; vom Amte, ланед дѣн депѣрѣторѣе; vom Pferde, трѣлѣтескѣ де пѣ кѣлѣ; die Waare, вѣндѣ марѣа; im Reben, конгелескѣ, аичетѣ а ворвѣ; тѣ аватѣ (аи монтанѣст.); авѣлѣжѣ (лѣтереле аи тѣпографѣлѣ); аичѣрѣкѣ (за прѣлѣлѣ).
Abfezung, f., депѣнѣрѣе, гѣлѣдѣрѣе;

дѣрѣе жос; вѣлѣлѣрѣе; аичетѣрѣе, в. abfeizen.

Abfeicht, f., скѣпѣ, аичетѣ.

Abfechtlich, adj., аичѣрѣ'адѣанс, кз скѣпѣ, аичѣме.

Abfeeben, v., ѣерѣлѣ.

Abfeebung, f., ѣерѣлѣрѣе.

Abfeingen, v., кѣлѣтѣ кз гѣлѣсѣ марѣе; остѣнескѣ кѣлѣгѣндѣ.

Abfeigen, v., шѣдѣ департѣе; vom Pferde, дескѣлѣкѣ; eine Schuld abfeigen, шѣдѣ аи прѣнсѣрѣе кз свѣ лѣтѣсѣ о дѣторѣлѣ.

Abfeolut, a. m. adv., авсѣлѣзѣтѣ.

Abfeolution, f., деслѣгѣрѣе, ѣртѣрѣеа пѣкѣтелѣр, авсѣлѣзѣцѣане.

Abfeolviren, v., деслѣгѣ, ѣртѣ, авсѣлѣжѣ.

Abfeonderlich, adv., де о парте, де ѣсѣвѣлѣ.

Abfeondern, v., десѣпарѣжѣ, десѣпрѣлѣжѣ, десѣакѣ, дескѣлѣндѣ, сѣпарѣ, дѣцѣлѣрѣжѣ, австрѣрѣжѣ (аи мѣнтѣ).

Abfeonderung, f., десѣпѣрѣцѣтѣрѣжѣ, десѣ ѣачѣрѣе, сѣпарѣлѣцѣане, дѣцѣлѣнѣцѣане.

Abfepalten, v., в. spalten.

Abfepennen, v., аичѣрѣкѣ.

Abfepannen, v., дескѣорѣдѣ; десѣпрѣндѣ, дескѣамѣ кѣлѣ; рѣлѣсѣ.

Abfepänstig, adj., аичѣстрѣпѣнатѣ, контрѣрѣлѣ, аѣланѣ, хѣлѣндѣ.

Abfeparen, v., крѣлѣцѣ.

Abfepeifen, v., тѣпѣлѣкѣ, тѣ сѣтѣрѣжѣ; ѣспѣлѣжѣ; mit Verfprechungen, порѣлѣ кз ворве гѣлѣе пѣ чѣнева.

Abfepegeln, v., ресѣфѣрѣлѣжѣ, ресѣгѣлѣндѣ, рѣкѣлѣжѣ.

Abfepinnen, v., торѣкѣ торѣ.

Abfepfeigen, v., тѣлѣ вѣрѣлѣ.

Abfeplittern, v., цѣлѣдѣзѣрескѣ, аскѣлѣзѣ о скѣлѣндѣрѣ.

Abfeprache, f., в. Abrede.

Abfeprechen, v., денѣгѣ, пѣ прѣлѣтеск о прѣнсѣнѣрѣе; das Leben, ѣсѣлѣ деск, кондѣмѣлѣ де мѣртѣе; über etwas, ворвѣескѣ пѣнтѣрѣ чева.

Abfeprechung, f., денѣгѣрѣе; хотѣрѣлѣрѣе; ворвѣлѣрѣе, в. abfeprechen.

Abfeprengen, v., крѣпѣ, рѣлѣжѣ, сѣпарѣжѣ.

Abfepringen, v., тѣ рѣлѣжѣ (кѣрѣдѣ); сѣрѣжѣ, ресѣрѣжѣ; крѣпѣ (стѣлѣлѣлѣ крѣлѣлѣ).

Abfeproffen, v., в. abftammen.

Abfeprüfling, m., зрѣлѣлѣлѣ, денѣлѣторѣлѣ, конѣорѣторѣлѣ.

- Abprung, m., pocspritarь, pocsartь.
 Abpülen, v., алгърескь, сгьлж.
 Abspulen, v., депълж.
 Abstammen, v., винж, девинж, десчиндж,
 депивж.
 Abstammung, f., opirine, deveningъ,
 descindinjъ, depivъziane, etimo-
 logicъ.
 Abstand, m., депъртаре; dictangъ;
 dioeringъ.
 Abstaten, v., die Schuldigkeit, даж,
 какъ сьаж илгеск datoria; einen
 Besuch, какъ vicigtъ; Dank ab-
 staten, пьлгьтескж, рь'нгорж.
 Abstäuben, v., скьтърж, стергь пра-
 ожа, пьлвереж; жьлгьж, стрьжжгь
 (о итж); dioerъ.
 Abstechen, v., контрастж; einen Platz
 abstechen, демаркж, днсемнж зп
 лок; den Wein in ein anderes Ge-
 fäß abziehen, траг винж ла алт
 васж; — аватж (ана).
 Abstecher, s., аватере дин држмж.
 Abstecken, v., днсемнж зп лок кь
 парл, descipind (о десьтърь дин
 кжие).
 Abstecken, v., пьрьсоек, ть лас де
 чева; bei Baumes, ачлж, сек зп
 копачлж, bei Fische; море не-
 штеле; entfernt sein, сьнт депър-
 татж, dictajъ.
 Abstecken, n., пьрьсире, стрикаре, де-
 пьртаре, dictаре.
 Abstecken, v., дльгьдъ чева озринж,
 озрж.
 Absteifen, v., проптеск (о кась).
 Absteigen, v., ть погор, сковор,
 descindж; vom Pferde, дескалик.
 Absteigquartier, s., понасж, картирж.
 Abstellen, v., рьдик, стрикж, штергж,
 коррегж (о дагинь, зп авьсж).
 Abstellung, f., рьдикаре, стрикаре,
 коррекционе, дндрептаре.
 Absterben, v., kindicesk, кос ла гер-
 геж, кос кь гьреле.
 Absterben, v., морлж, рьповсезж.
 Abstich, m., конлж, контрастж, dioe-
 ringъ, денснергь.
 Abstimmen, v., die Saite, дескордж;
 über eine Sache seine Meinung
 sagen, даж пьререж ла о деса-
 тере, voteжж.
- Abstoßen, v., в. wegstoßen.
 Abstrafen, v., педенсескж.
 Abstrafung, f., педенсире.
 Abstrakt, adj., австрасж.
 Abstreichen, v., ein Getreidemaß, рад
 о тьсърь кь гржж.
 Abstreifen, v., das Laub vom Zweige,
 descokъ, стржжескж, descokъ; die
 Haut von einem Thiere, велескж.
 Abstreiten, v., в. abdisputiren.
 Abstreifen, v., терминж (испрьвескж),
 дмалегитж (колданиор).
 Abstriegeln, v., десезж.
 Abströmen, v., скьрг, тьлж не рьжж
 дп жосж.
 Abstufung, f., тренгаре, градационе.
 Abstumpfen, v., тимпеск варьож, саж
 точеск тьжшж; аторцескж.
 Absturz, m., сьрпьтърь, кьзьтърь,
 рьпезимж.
 Abstützen, v., кад жос, ть сьриж.
 Abstützen, v., рьтежж, тьндж, скьртж.
 Absuchen, v., каьтж, черкж.
 Absud, m., сьртърь, лешлетърь; де-
 коптж.
 Abt, m., ава, авате, архимандрит,
 егьмен.
 Abstakeln, v., ein Schiff, десармж о
 коравлж де озниетж.
 Abtauschen, v., скимж.
 Abtei, f., авациж, архимандрит.
 Abteufen, v., сьлж дреут дп жосж
 (montajъ).
 Abtheilen, v., деснарцж, дмнарцж.
 Abtheil, s., венитж авзалж, аванацлж.
 Abtheilung, f., деспърцитърь, дм-
 пьргире, деспьрдимънт, секционе.
 Abthun, v., иаж жос, даж жос, дес-
 оакж, ланьддъ; дмжжжлж, талж о итж.
 Abtrag, m., дьрьтареж знеи zidipi;
 einer Schuld, пьгьтареж знеи datorijъ.
 Abtragen, v., дьрьт; пьгьтеск; рь-
 дик таса; ein Kleid, поносеск, дм-
 велеск о ханлж; репортж зп че.
 Abtragung, f., дьрьтареж; пьгьтаре;
 рьдикареж месил; поносире, дм-
 велере, в. abtragen.
 Abträufeln, v., шькьтеск.
 Abtreiben, v., гонескж; алжжж, оз-
 гьрескж, дптерескж; ланьддъ (ко-
 миж дин илгьтече); талж (о илгьтаре).

Abreibung, f., гонире; алыгътеръ,
шыгътеръ; гыгъдаре; гыгътеръ.
Abtrennen, v., деспрезнѣ, дескос,
дестрамъ.
Abtrennung, f., деспрезнаре; дес-
костътеръ.
Abtreten, v., чедѣ, лас чева алтъя;
den Schuß, калкѣ, скалкѣ, скалчѣ
патоѣал; мѣ департѣ, мѣ дакѣ.
Abtretung, f., чечизне, гъсаре ла ал-
та; скыкареа патоѣалѣ; дъчере.
Abtriefen, v., пикътереск.
Abtritt, f., чечизнеа (знаѣ дрепт);
кыкѣтере, ешитѣре, шыгътѣ-
ре; в. Abtretung.
Abwachen, v., свѣческѣ, зскѣ.
Abwackung, f., скѣчире, зскаре.
Abtropfen, { v. пикътерескѣ.
Abtropfen, }
Abtroffen, v., иаѣ, смалг, скотѣ, сторкѣ,
ашкѣ чева къ америндърѣ.
Abtunnig, adj., рѣскълатѣ, револ-
татѣ, ревелѣ, апостатѣ, авътѣтѣ,
халѣ.
Aburtheilen, v., жѣдекѣ, осълдескѣ.
Abwägen, v., кышгънеск, mit der
Schnellwage, кыгътереск.
Abwahlen, v., батѣ ла шѣѣ; келѣгънеск.
Abwählen, v., ростоголеск, гъвълѣ
ла жос, де-а-дъръ.
Abwandeln, v., конжар къ верѣ де-
пъ граматикъ.
Abwandlung, f., конжарѣ де къ
верѣ дѣпъ граматикъ.
Abwarten, v., аштенѣтѣ; дпгріжеск
де чева.
Abwärts, adv., жос, да жос.
Abwartung, f., аштенгарѣ; дпгрі-
жѣре де чева.
Abwaschen, v., спы.
Abwaschung, f., смыаре.
Abweben, v., терминѣ (сѣършескѣ
десетѣра); десѣмъзрѣ (тортъл).
Abwechselfeln, v., скимѣ; мѣтѣ, варіетѣ.
Abwechselfelnd, adj., не скимварѣ, не
ранѣ.
Abwechslung, f., скимварѣ, скимъ-
теръ, варіетатѣ, алтернативъ.
Abweg, m., Untweg, дпкъпѣзрѣ,
конѣгаръ, аватѣре дпн дрѣп; рѣ-
гъчире.
Abwegſ, adv., не де латѣрѣ.

Abwehen, v., сжалъ да жос.
Abwehren, v., агърѣ, респирѣ.
Abweichen, v., моѣс, десѣлеск чева;
мѣ департ, мѣ аватѣ дпн кале;
зрднѣ.
Abweiden, v., паскѣ, депаскѣ, гъ-
манѣ.
Abweisen, v., данънѣ (тортъл).
Abweisen, v., денерѣ, ремитѣ, реѣз-
сезѣ, респирѣ.
Abweisen, v., авескѣ, деавескѣ.
Abwellen, v., вештежескѣ.
Abwenden, v., департѣ, ре'пторкѣ,
деторкѣ, дпстрѣнѣ.
Abwendig, adj., дпстрѣнат, депър-
тар, дпторкѣ; къ инитъ дпстрѣ-
натъ; къ ѣаца дпторкѣ.
Abwendung, f., агърарѣ; депъртарѣ.
Abwerfen, v., арѣнкѣ, гълтескѣ жос;
адѣкъ кышгѣтѣ; скѣтерѣ (жѣгъл);
ланъдѣ (черылъ кѣрпелѣ).
Abwesend, adj., лпсѣндѣ, авсѣнтѣ,
неѣитѣрѣ де ѣадъ; авсѣнтѣ саи-
рѣзѣлѣ; дпстракѣцѣне.
Abwesenheit, f., лпсѣире, авсѣнтѣ,
неѣинѣцѣ де ѣадъ.
Abwetten, v., кышгѣтѣ къ рѣшъшатѣ.
Abwezen, v., ѣрекѣ, деѣрекѣ, къ-
рѣцѣ (рѣчина), сѣлѣлѣ прпн точире.
Abwickeln, { v., десремѣ, деалгънѣ,
Abwinden, } десвълѣ, десѣмъзрѣ,
рѣскѣлѣ.
Abwirken, v., ѣпескѣ, испрѣвескѣ
десетѣра; ѣрѣшънтѣ вине (лаѣнъ-
перѣ); велѣѣѣ (къ перѣ сълватѣк).
Abwischen, v., штерѣтѣ, кърѣцѣ.
Abwischung, f., штерѣдѣре, штерѣсъ-
теръ.
Abwitteln, v., тпмпестатѣа, ѣзртѣна
дпчѣатѣ.
Abwürdigen, v., деспрѣцлескѣ, дп-
жосескѣ (карактѣрѣл, демпнѣтатѣа
кѣва).
Abwürgen, v., сзгърѣнѣ, сзсѣнѣ, зчидѣ.
Abwürzen, v., дерѣгѣ къ арѣмѣ (зѣ-
катѣлѣ).
Abzählen, v., пгътескѣ, кѣтезѣ.
Abzählen, v., пѣмъзрѣ, денѣмъзрѣ, дес-
парѣцѣ пѣмъзрѣндѣ.
Abzählung, f., пгъгѣре, кѣтарѣа знаѣ
датѣрѣл.

- Abzählung, f., денъшъра, съ-
страдере.
- Abzarsen, v., десченъескѣ, трагѣ,
скъртѣ, диторкѣ винъ; das Blut,
ласѣ съце; дешертѣ prin чен.
- Abzappeln, v., скъзмѣ, даѣ din тълъ
mi din пчоре.
- Abzasetn, v., десѣрѣ, къцъескѣ.
- Abzäumen, v., десѣранѣ.
- Abzäumen, v., десгрѣдескѣ; деспаруѣ
prin дигрѣдиторѣ.
- Abzaufen, v., скартълѣ.
- Abzehren, v., тѣ съциѣ, тѣ всък,
тѣ копозмѣ, ектичезѣ, devinѣ тѣ-
крѣ, тѣ деспътерескѣ, слъзескѣ.
- Abzehrung, f., ектикѣ.
- Abzeihen, v., семнѣ, таркѣ.
- Abzeichnen, v., десемнѣ, делинѣ,
комезѣ.
- Abzeichnung, f., десемнѣ, десемпъ-
торѣ, делинѣторѣ, планѣ, конѣ.
- Abjetten, v., рилѣ, трагѣ.
- Abziehen, v., трагѣ, детрагѣ, съ-
трагѣ, австрагѣ; ein Thier, ве-
лескѣ о витѣ; департѣ де чева;
скадѣ din ванѣ; тѣ мѣтѣ din ло-
къл дн каре сълт; schleifen, аце-
рескѣ, аскъцѣ.
- Abzielen, v., цитескѣ, окескѣ, пилѣ
окил пе чева, амѣ о tendingѣ.
- Abzirkeln, v., тѣсър къ компасъл,
къ сиеала.
- Abzug, m., скъдере дела о сѣтѣ;
die Abreise, порпире, плекаре;
das Wasser, скърцереа апеѣ; ра-
ватѣ, тара (дн комергѣ).
- Abzurufen, v., сталгѣ, дестрѣмѣ,
дескъмѣ.
- Abzweigen, v., иаѣ, апкѣ, ѣърѣ воѣе.
- Abzwecken, v., в. abzielen.
- Abzweigen, v., шшкѣ, таѣ чева къ
зпгиле сеаѣ къ клештеле; трагѣ
кѣва чева къ ѣнеце.
- Abzwingen, v., иаѣ къ сила, къ сѣорца,
къ торторѣ.
- Acacia, s., акациѣ (арворе).
- Academie, f., академѣ.
- Accent, m., акцентѣ, тоаѣ.
- Acceptant, s., акцептантъл, примито-
риѣ знеѣ камѣѣ, полице.
- Accidenzien, n. pl., къшпгѣ, венпгѣ
дигъмалъторѣ, лътралѣ, песѣтор.
- Accise, f., акциѣ, такѣ пѣсѣ асѣара
зкъррипор де консѣмаѣизне.
- Accidstrei, adj., скътитѣ де акциѣ.
- Accompagniren, v., акѣмпанезѣ (дн
тѣсѣкѣ).
- Accord, m., акорд, зпѣсонѣ; днвоѣа-
лѣ, токтеалѣ.
- Accordiren, v., акордѣ, днкъзпнцезѣ,
токтеск, тѣ днвоѣеск.
- Accurat, adj., акъратѣ, есактѣ, дн-
токта.
- Accurateesse, f., акъратецѣ, есактитате,
пѣнтвалитате.
- Ach, int., ах, ох.
- Achat, m., агат, зп ѣел де пеатрѣ таре.
- Achel, f., цепенѣ зпѣспикѣ; посдерѣѣ.
- Achromatisch, a., ахроматикѣ, ѣърѣ
колѣре (към е стѣкла).
- Achse, f., осѣе.
- Achsel, f., съциѣорѣ, зпѣрѣ; Achsel
zuden, даѣ din змерѣ.
- Achselband, s., спалетѣ, зпѣрарѣ.
- Achselbein, n., кеѣца, днгрѣа пептълѣ.
- Achselhöhle, f., грѣпѣа дела съциѣорѣ.
- Achselstück, n., алѣцѣ, павѣ, вѣптѣ,
спалетѣ, колак де чѣкърѣ че мѣ-
литарѣ поартѣ не змерѣ.
- Achselträger, m., сърѣнарѣ, ѣакинѣ
каре нѣртѣ сарѣне, поѣерѣ; ом
шонтиторѣ, каре ворвеште не знал
саѣ алѣл де рѣѣ.
- Achsenblech, Achsenbeschlag, m., Ach-
senchiene, f., вѣеаѣ де осѣе, тор-
коашѣ, арматѣра осѣеѣ.
- Acht, f., азаре-ампте, атенѣизне,
пазѣ; проскрѣпѣизне, есѣлѣ (сър-
гѣнѣ, иѣгѣнѣре).
- Acht, n. m., онѣ.
- Acht, adj., къратѣ, адевъратѣ, ле-
цѣгѣ, леѣгѣмѣ (прѣкѣѣ); астен-
тикѣ (докъшѣнтѣ).
- Achtbar, adj., егѣмавѣлѣ, опоравѣлѣ,
семнѣ де стѣмѣ.
- Achtbarkeit, f., стѣмѣ, консѣдерѣѣизне.
- Achte, m. n. ал опѣглеа, f. а опѣа.
- Achted, a., онѣгѣонѣ, онѣгѣнѣрѣа.
- Achtedig, adj., онѣгѣоналѣ.
- Achtel, n., а опѣа партѣ, опѣавѣ,
опѣарѣ.
- Achtelkreis, v., онѣтанѣ (дн астрѣон.)
- Achten, v., оменескѣ, стѣмѣ; про-
цѣескѣ, реснектезѣ; ѣаѣ ампте.

ächten, v., проскриѣ, есиезѣ (icro-
 neckѣ).
 ächtenſ, нѣм., а оупаорѣ.
 ächter, s., оуптине, зн оупѣ.
 ächterſei, нѣм., де оуп ѳелѣрл, сѣи-
 пе, соизрл.
 ächtfach, adj., оуптѣ, оуптѣлѣ.
 ächtfältig, adj., в. ачтѣф.
 ächtfüßig, adj., кѣ оуптѣ пѣчоре.
 ächthalb, нѣм., менте пѣ жѣмѣтате.
 ächtheit, f., астенгичитате, сѣнчерѣ-
 тате, деуитимитате, ивритате.
 ächthundert, нѣм., оупт сѣте.
 ächthährig, a., де оупт ани, оупт аниѣ.
 ächthährlich, a., ла ѳекаре оупт ани.
 ächtlos, adj., невѣсторѣ, не'агри-
 жѣтѣ, невѣсторѣ аминте.
 ächtloſigkeit, f., невѣтаре, невѣаре-
 минте.
 ächtmal, нѣм., де оупт оупл.
 ächtmalig, a., аноуптѣ, де оупт оупл.
 ächtſam, a., лѣсторѣ аминте, грѣжѣлѣ.
 ächtſamkeit, f., лѣаре аминте, грѣжѣ,
 ивѣнѣиѣ.
 ächtſeitig, a., оуптѣтѣрарѣ.
 ächtſpännig, adj., кѣ оупт кѣи дѣ-
 хѣмагѣ.
 ächtſündig, adj., де оупт ѳре.
 ächtſündlich, adj., тот ла оупт ѳре.
 ächttagig, adj., де оупт зѣле.
 ächttheil, n., а оупта парте.
 ächtung, f., лѣареа-аминте, атеп-
 иѣне; сѣимѣ, рѣспѣтѣ, рѣвѣгѣ-
 иѣне, конѣдерѣиѣне.
 ächtungsvoll, a., минѣ де сѣимѣ,
 рѣспѣтѣоѣѣ.
 ächtungswert, a., демнѣ де сѣимѣ.
 ächtſen, нѣм., оуптѣрѣзѣче.
 ächtſenmal, нѣм., де оуптѣрѣзѣче
 оупл.
 ächtſchute, m. f. n., аи оуптѣрѣзѣ-
 чѣлеа, m., а оуптѣрѣзѣчеа f.
 ächtſellig, a., де оупт рѣжѣ, мѣрѣрл,
 ани.
 ächtzig, нѣм., оуптѣчѣ.
 ächtziger, a., оуптѣчѣрѣ, оуптѣчѣнарѣ.
 ächtzigjährig, adj., де оуптѣчѣ ани.
 ächtzigmal, нѣм., де оуптѣчѣ оупл.
 ächtzigſte, m. f. n., аи оуптѣчѣлеа,
 m., а оуптѣчѣеа, f.
 ächtzigſtel, a., оуптѣчѣеа парте, оуптѣ-
 чѣиѣе.

ächzen, v., ѳетѣ.
 ächzen, n., ѳетѣтѣ.
 ächzend, p., ѳетѣнте, ѳетѣнѣнѣ.
 äder, m., агрѣ, локѣ де арат, холѣтѣ,
 арѣтѣрѣ, ѳеарѣнѣ, огорѣ, кѣмнѣ;
 ein ſchmales Stück, о ѳѣлѣ, ѳѣ-
 лѣорѣ де пѣнѣнѣтѣ.
 äderbau, m., агрѣкѣлѣтѣрѣ, кѣлѣтѣра,
 лѣкѣрѣеа пѣнѣнѣтѣлѣ.
 äderbauer, a., агрѣкѣлѣторѣ, пѣлѣгарѣ.
 äderſchen, n., агрѣшорѣ, холѣдѣгѣ.
 äderfeld, s., ѳеарѣнѣ, кѣмнѣ де аратѣ.
 äderfrohne, s., воѣерѣскѣ, ровотѣ,
 кѣакѣ, ювѣрѣ.
 äderfuße, f., вразѣ.
 ädergauchheil, m., сѣинтѣдѣ рѣмнѣ,
 (о пѣантѣ).
 ädergeräth, n., знѣрте де аратѣ, и-
 стрѣминте.
 ädergeſes, s., лѣеѣ агрѣрѣ.
 äderſohl, m., в. ѳеѣерѣѣ.
 äderland, n., в. äderfeld.
 ädermann, m., агрѣкѣлѣторѣ, пѣлѣгарѣ,
 лѣкрѣторѣ.
 ädern, v., арѣ, кѣлѣгѣлѣ, мѣнѣчѣскѣ.
 ädern, n., арѣтѣрѣ, аратѣ.
 äderneſſel, s., арѣжѣ де кѣмнѣ, кѣм-
 неастрѣ.
 äderöfel, n., кокѣшѣл рл.
 äderſenſ, m., в. ѳеѣерѣѣ.
 ädervieh, n., вѣтеле де мѣжѣ.
 äderviole, f., вѣрѣва дѣнѣвѣратѣлѣ.
 ädervogt, m., жѣтарѣ.
 äderwinde, f., волѣврѣ мѣкѣ, о пѣантѣ.
 äderzins, m., маѣлѣмнѣ, такѣ, вѣрѣѣ
 не агрѣл.
 ädſord, m., в. Accord.
 äct, m., ѳагтѣ, актѣ, докѣмѣнатѣ,
 дерѣ.
 äcten, pl., акѣле, сѣрѣсѣорѣе де лѣа
 о жѣдекатѣ, докѣминтеле.
 äcteur, m., актѣорѣ.
 äctie, f., актѣжѣ, дѣскѣрѣѣ де дѣ-
 соупѣре ла вѣрео парте де кѣлѣгѣрѣ.
 äctiv, adj., дѣи лѣкѣрѣеа, актѣвѣ, лѣ-
 кѣрѣторѣ.
 äctivität, f., лѣкрѣторѣиѣе, актѣвѣтате.
 äctivſchuld, f., дѣторѣа актѣвѣ, карѣ
 аре чѣнева сѣ пѣилѣеаскѣ.
 äctrice, f., актѣорѣжѣ, актѣрѣжѣ.
 äctſif, s., актѣстѣкѣ (агѣиѣнѣа деѣеѣре
 аѣжѣ).

- Adam, m., Adam; — пъкаѣ стръ-
момескѣ; den ersten Adam aus-
gesehen.
- Adamsapfel, m., първи лѣ Adam,
подъи не гълетѣ.
- Addiren, v., съмзиеск, адзнѣ съме.
- Addition, f., съмзире, адзнаре, ad-
ditione.
- Adé, int., (поетик) оѣ съзътоѣ,
ръмасѣ вѣнѣ.
- Adel, m., поллецъ, воерине, пови-
лина.
- Adelsherrschaft, s., аристократиѣ.
- Adelshof, m., кърте воерескѣ.
- Adelig, adj., повилѣ, воерескѣ.
- Adeln, v., повилезѣ, воерескѣ.
- Adelsbrief, s., дипломъ мовитаръ,
(питакѣ де воеризъ).
- Adelsbuch, s., кондка воерилор.
- Adelsfreund, s., аристократиѣ, амикѣ,
partizanѣ мовилнеѣ.
- Adelstand, m., в. Adel.
- Adelstolz, m., трѣоизъ, шандриѣ, ор-
ганѣ де повилѣ, де аристократиѣ.
- Ader, f., вѣзъ; die goldene, омо-
роиде, грълниѣ; poetische, вѣна
поетикѣ.
- Aderbinde, s., ѣншоаръ, логътаръ
(ла кирриѣ).
- Aderbruch, s., рѣитаръ де вѣзъ, дн-
ѣзътара органелор семингеѣ.
- Aderchen, n., вѣзъцъ, вѣншоръ.
- Aderig, adj., вѣвос.
- Aderkropf, m., скъртъ, варикѣ.
- Aderlaß, m., ларе де сънце.
- Aderlaßbecken, m., теас дн каре се
ласъ сънце, кенѣ се словоде
сънце.
- Aderlaßeisen, n., ладетъ.
- Aderlassen, v., ласъ сънце.
- Aderlastkunst, f., арта де а лѣса сънце.
- Aderlaßschnapper, m., в. Aderlaßeisen.
- Aderlaßzeug, n., влемеде ментре лѣ-
реа де сънце.
- Adjunkt, m., ажтор, аджнат.
- Adjutant, m., аджтант.
- Abler, m., ачеръ, аквилъ, вѣлгар,
пакъръ.
- Ablerauge, s., оулъ де вѣлгар, къ-
транзеторѣ.
- Ablernase, f., насѣ вѣлгарѣ, королатѣ.
- Ablersbild, m., къзътаръ де пакъръ,
къзътаръ ачеръ.
- Ablersflug (poetisch), сорѣ де вѣл-
гарѣ; съвилѣ.
- Administration, f., администръцине.
- Administriren, v., администрѣ.
- Admiral, m., адмиралѣ, генералѣ-
kommandante mare; — zu weils de
скоикѣ.
- Admiralität, s., адмиралитате.
- Adoptiren, v., адоптѣ, принескѣ зпѣ
конѣ стрѣин, оулѣ де сълет, дн
аѣлзѣ.
- Adresse, f., адресъ, арътаре де пѣ-
~~.....~~
- Adressiren, v., адресезѣ.
- Adut, m., im Kartenspiele, тронѣ,
адутѣ.
- Advent, m., постъи крѣчъвалѣ.
- Advocat, m., адвокат, прокъраторѣ.
- Advocatur, f., адвокатъръ, прокър-
ратъръ.
- Advociren, v., адвокаторескѣ.
- Advtissin, f., старидѣ, аѣгъ.
- Aerostat, s., аеростатѣ.
- Affe, m., мѣмъцъ, момидѣ, сѣмѣ.
- Affect, m., аѣптѣ, пасизне, сѣм-
пире а сълетвалѣ.
- Affectation, s., аѣнтъцине, преѣ-
кътаръ, апоститаръ, днтрѣкътаръ.
- Affectirt, adj., преѣкът, аѣнтатѣ,
апоститѣ.
- Affen, v., маѣмъцѣ, имитѣ а ѣаче
че ѣаче алтѣ; вагжѣкрескѣ не
чѣвеа, амърескѣ.
- Affenart, s., спидѣ, соѣк, манѣрѣ,
амъкътаръ де момидѣ.
- Affengehicht, n., ѣауѣ де мѣмъцъ.
- Affenliebe, f., амѣре де мѣмъцъ,
изѣре, харитате ѣрѣ, некъм-
пѣтатѣ.
- , f., момидърѣ, вѣжѣкѣрѣ.
- A, s., аѣѣѣѣѣ (шадлѣ).
- et, m., дъртозѣ.
- m., мѣзѣтѣ, кърѣ.
- adv., дндърѣт, днаноѣ, ѣсте
ѣ пѣрѣчикѣ че ѣвине пѣмаѣ дн
комъксѣциналѣ.
- Aster, n., коаде, кодѣнѣ (ла грѣѣ);
вракѣ.
- Astercarzt, s., медикастърѣ, докторѣ
кърпачѣ.

- Asterbürde**, f., каса копилки, каре
 ese dăru а са паштере, secundina.
Asterbürge, in., съеззам.
Asterdarm, m., мацъа каръа.
Astergeburt, f., в. Asterbürde.
Asterglaube, s., kedingъ дешевръ,
 смеротигисно.
Asterleder, n., вакъикъ de пеле,
 вакъ de пел.
Asterlehnsmann, m., фездатъ, чел
 че атърнъ дела зп proprietaria,
 вре есте васалъ ал алтаі про-
 притаріа.
Astschel, s., фымъ din а греа шъ-
 шьтъръ.
Asterrede, f., хъгъ, deaimъ, кле-
 ветъ, ворвире de ръа, калъпнъ.
Asterreden, v., хълеск, клеветеск.
Asterstück, s., овгънкъа din паноі.
Asterspinne, f., косаш, зп фел de
 painциа.
Asterwiß, s., істедиме сизриъ.
Agende, f., ацендъ, тиникъ, рѣвалъ.
Agent, m., агентъ, министръ нъвалкъ,
 провѣционаріа.
Agentchaft, f., агентіа, агентъръ.
Agio, s., (ital.) ациа, скъзынълтъ,
 скимвареа дп валореа monedelor.
Agiren, v., лъкръ, факъ, фъштескъ,
 жокъ ролъ.
Aglarfrau, s., сьдореа калъа
 (платъ).
Agres, f., агрешъ, коакъзъ.
Agresse, s., кьтъранъ, спокъ, фер-
 малъ.
Agitatione, f., тэрицъ маре.
Agstein, m., кехлиар, кіримкаріа,
 амуръ, сакчинъ, электръ.
Ägypten, n., Egipt.
Ägyptier, m., египтеанъ.
Ägyptisch, adj., египтескъ.
Äh! int., о, акъ.
Ähren, adj., de метал кошъс din
 арамъ ши din алтеле.
Ählbaum, s., чирешъ de gardърѣ.
Ähle, f., сьагъ.
Ählfirschaum, m., мълинъ.
Ählfirsche, f., мълинъ.
Ähm, Ähnen, амъ, о мъсвръ de
 оvide.
Ähnden, ähnen, v., дпорънтъ, пе-
 денсескъ; — пресимъа, (новескъ,
 пьдлескъ).
Ähndung, f., недеанъ, дпорънтъ-
 чсно; пресимъа.
Ähneln, v., семъа (потривеск).
Ähnen, pl., стръмомъ, стръзнъ.
Ähnenprobe, f., провъ de воіерѣ, по-
 влеа стръзнилор.
Ähnenstolz, m., фалъ, orgulă de по-
 влеа веке, антикъ.
Ähnentafel, f., тааъ de ценеазиа.
Ähnfrau, f., стръмомъ, стръзнъ.
Ähnherr, m., стръмомъ, стръзнъ.
Ähnlich, adj., асемenea.
Ähnlichkeit, f., асемънаре.
Ähorn, m., ардеаріа, палтинъ, (арворе).
Ähre, f., сикъ; voll Ähre, сикосъ.
Ährenlese, s., сикъитъръ, клецере
 de сиче.
Ährenspitze, f., варъ, въръа de сикъ.
Äichen, v. Eichen.
Äkademie, s., academiа.
Äkazienbaum, m., акаръ, салкѣм.
Älei, s., акъилецъ (платъ); сьцелъ;
 пьгикъ (зп фелъ de пеште).
Älabaster, m., алабастръ (зп фелъ
 de пеатръ).
Älabastern, adj., de алабастръ.
Älant, m., саръа маре.
Älantbeete, f., кокъзъ пеатръ.
Älarm, m., алармъ, стрігаре че се
 фаче ка сь алерце ла арме.
Älarmiren, v., алармъ, стрігъ ка сь
 алерце ла арме.
Älaun, m., пеатръ акръ.
Älaungrub, m., Älaungrube, f., ваіъ,
 минъ, зnde се скоте пеатръ акръ.
Älbe, s., алъ (зп фелъ de пеште);
 плонъ алъ.
Äbeln, v., вердъ пгтереа (descupe
 albina).
Äbern, adj., протъ, пьрод, хъвъа,
 гоготанъ, стъидъ.
Äbertheit, f., пьрозъ, протъ, по-
 взнъ, пьгпцъ, стъидигате, хъ-
 въагъ, гоготънъ.
Ächemille, f., крѣцшбръ, шамъ,
 пьласкъ, (о платъ).
Ächemie, f., алхиміа, мъіестриъ хі-
 микъ de а прѣаче металърѣ
 зилъ дптр'алта.

- Alchymist**, m., алхимист, каре се de-
 punde ла алхиміѣ, в. Alchymie.
Alert, ad., спринтенѣ, віоіз.
Alfanjeret, f., пѣртаре глѣмеаѣ,
 лѣздѣрошіѣ, фалѣ, фанфаронаѣ,
 страваганѣѣ, взфопѣрїѣ.
Alfranken, m., лоннішорѣ (о плантѣ).
Algebra, f., алгебрѣ.
All, s., аякъ (о пасере).
Alloran, m., алкоранѣ, картеа каре
 кѣпринде леѣеа лѣї Махомет.
Alloven, s., алковѣ.
All, s., тотѣ, лѣме, зніверсѣ.
Alle, pron., тоѣ, аѣен, тѣтѣроѣ.
Albereitѣ, adv., в. bereitѣ.
Allda, adv., аѣї, аколеа.
Alldort, adv., аколо.
Allee, f., алейѣ, страѣѣ, злїѣѣ de
 копачї.
Allein, adv., сїнѣрѣ, сепаратѣ (ла о
 партѣ); conj. аясѣ, ѣї.
Alleinherrschaft, f., монархїѣ.
Alleinherrscher, m., монархѣ, сїнѣрѣ
 domitorїѣ, andomnѣ.
Alleinig, adv., сїнѣрѣ, знімор, ganz
 allein, сїнѣрѣ сїнѣрел.
Allemal, adv., тотдеаѣна, тѣкар кѣнд.
Allenfalls, adv., не тоатѣ аѣтѣм-
 плаѣеа.
Alenthalben, adv., прѣтѣтїндеа.
Alberbeste, adj., ѣеа mai вснѣ.
Alldings, adv., bezї sine, негрешїт.
Alldburchlauchtigst, adj., преа лѣмі-
 пат, сѣренїсїмѣ, тїглѣѣ ѣе се ѣѣ
 зноѣр prinѣї.
Allderst, adj., mai dїнгѣї.
Alldgnädigst, a., преа'ндѣрат, преа-
 клїментѣ, преагрѣціосѣ.
Alldhand, adv., de тѣгѣ сїѣѣа, ѣе-
 лїѣ, kondїѣїсїеа.
Alldheiligentag, m., зїоа тѣтѣроѣ
 сїнѣїлор.
Alldheiligst, adj., атнеѣѣ, сѣ'їнтѣ
 сїнѣтелор.
Alldlei, adv., de тот ѣеїѣѣ, сїїѣѣ,
 сїѣѣа, аѣестекѣтѣрѣ.
Alldliebст, adj., преаїзѣїтѣ, преаѣарѣ,
 преаплѣкѣтѣ.
Alldmaѣen, adv., аѣн тот модѣѣ,
 аѣсолѣтѣ.
Alldmeїst, adv., ѣеа mai тѣлѣ, mai
 вѣртосѣ, аѣн парѣеа ѣеа mai марѣ.
- Allernächst**, adv., ѣеа mai аѣрѣе,
 ѣоарѣе аѣроаѣе.
Allerseits, adv., дїа тоате пѣрѣїѣе,
 кѣ тоѣїт, тоѣї оѣатѣ.
Allerunterthänigst, преасѣлѣсѣ, ѣеа
 mai сѣлѣсѣ, ѣеа mai зміїїтѣ.
Allerwärts, adv., прѣтѣтїндеа.
Allesammt, adv., оѣатѣ тоѣї.
Allesseins, adv., тот аѣѣта.
Allerweile, ad., токмаї аѣѣт, аѣн а-
 ѣестѣ minѣтѣ.
Allerzeit, ad., опї мї кѣндѣ, тотѣ-
 деаѣна.
Allgegenwart, f., аѣотпрѣсїнѣѣ.
Allgegenwärtig, a. мї ad., прѣтѣтїн-
 дѣеа de ѣаѣѣ, аѣотпрѣсїнѣе.
Allgemach, ad. (векїѣ) аѣѣетѣ аѣѣетѣ.
Allgemein, a. мї ad., комѣнѣ, зні-
 версѣлѣ, ѣенерѣлѣ.
Allgemeinheit, f., комѣнїе, знівер-
 сѣлїтѣе, ѣенерѣлїтѣе.
Allgenugsam, a. мї ad. (векїѣ) de
 тотѣ деѣтѣлѣ.
Allgewaltig, a. мї ad., аѣотѣтїнѣе,
 ѣоарѣе, преаѣтѣрнїкѣ; преа-
 аѣїїтѣ.
Allgütig, a. мї ad. преасѣнѣ (Dzeѣ).
Allhier, ad. аїѣї, тотѣ аїѣї.
Allianz, f., аїанѣѣ, конѣѣѣѣѣ-
 ѣїсїе.
Alliren, v., аїѣѣѣ, конѣѣѣѣѣѣѣ.
Alljährlich, a. мї ad., тотанѣлѣ, не
 ѣїешѣтекарѣ аѣѣ, аѣѣѣлѣтѣлѣ.
Allmacht, f., преаѣтїнѣѣ, аѣот-
 нѣтїнѣѣ.
Allmächtig, a. мї ad., преаѣтїнѣе,
 аѣотнѣтїнѣе.
Allmäßig, a. мї ad., аѣѣетѣ аѣѣетѣ.
Allmonatlich, ad., не тоатѣ лѣна.
Allod, n., (аѣн лѣѣї) аїодїѣ.
Allodial, a. мї ad., (аѣн лѣѣї) аїо-
 діѣлѣ, лїѣѣрѣ.
Allotria, (ѣѣрѣ sin.) стрѣїе, лѣѣѣ-
 раѣе, аѣѣѣ лѣѣрѣї n. pl.; некѣ-
 нїнѣѣ, f. pl.
Allsehend, a. мї ad., аѣотѣѣѣѣѣѣѣ.
Allseitig, a. мї ad., дїа тоате пѣр-
 ѣїѣе, зніверсѣл.
Alltäglig, a. мї ad., зїїїѣїѣ, de тѣѣе
 зїїїѣѣ, ordınarїѣ.
Alltäglich, a. мї ad., de тѣѣе зїїїѣѣ,
 trїїїѣлѣ.

- Altage**, ad., (ан комплени) de tóre ziele, de шеште каре zi; das **Altagegesicht**, фацъ, минъ деръндъ, проастъ, фисіономіъ ordinarъ.
Altater, m., пъринте ал татъор.
Altaltend, a. ші ad., атогкърткиториъ, атогтрететоръ.
Altweise, a. ші ad., атогдлцелентъ.
Altwissend, a. ші ad., атогтгисторъ (Dzeš).
Altwissenheit, f., атогтгитиандъ.
Altwo, ad., (недптревкит) zndeva.
Allzu, allzuviel, allzusehr, ad., преа, преамзлтъ, фаарте шлтъ.
Allzugleich, ad., totđeodatz.
Allzumal, ad., тогд ампрезлтъ.
Almanach, m., алманакъ.
Almer, m., тълінъ; дъланъ.
Almosen, n., елемосинъ, милостениъ.
Almosenanat, n., дерегъторіеа кзтіел мшелор, сьрачлор.
Almosenier, m., елемосинарѣ.
Almosengeld, n., вані de елемосинъ.
Aloe, f., алое (плантъ).
Aloeholz, n., лемнъ de алое, odorantъ.
Aloje, f., кепъ, фелъ de пеште.
Alp, m., мязълоанте (че снаріе), шалінъ, гревтате, дпнекъчпне ал соннъ.
Alpen, pl., алпі (мънд).
Alphabet, n., алфаветъ, аведедъ.
Alphabetisch, a. ші ad., алфаветикъ.
Alraun, m., мадрагоръ (мьтръгънъ).
Als, k., декътъ, кѣт, прекѣт, ка, ка ші; кънд; аша дар; алъ об, алъ wie, алъ wenn, ка кѣт, ка кънд, алъ daß, ка, ка съ.
Alsbald, ad., андатъ, къръндъ.
Alsobald, ad., атспчеа, апоі.
Also, k., аша, аша дар, деці, дп зрмаре.
Alsbald, ad., в. алъ bald.
Alster, v. Elster.
Alt, älter, älteste, a. ші ad., вътрънъ, векиъ, антикъ; апосъ, de тълці ані; der Alte, вътрънъ; die Alte, вътръна, мьтъша; die Alten, вътръні, стрьмоші.
Alt, m. (ан мзгикъ) алтъ.
Altan, m., алтанъ, подъ пе акоперемънтъа касел, n. ші Balkon.
- Altar**, m., алтарѣ.
Altarblatt, n., карапетсаста, ікоана алтарѣалі.
Altarbild, n., ікоанъ de алтарѣ.
Altartuch, n., пълъзътра, фаца de масъ а алтарѣалі.
Altbaden, a. ші ad., демзлтъ контъ (пъне), векиъ.
Altbander, m., dogarѣ, взгнарѣ de векигърі.
Altbritisch, a., векиъ британикъ.
Altdeutsch, a., векиъ германъ, немцескъ векиъ, векеа германъ (лмвъ).
Alte, m., в. Alt.
Alteln, v., дпвътрънескъ.
Altenglisch, a. ші ad., векиъ англезъ.
Alter, n., върстъ, етате, вътрънецъ, антикитате, векиме.
Alterlich, a. ші ad., гъринтескъ.
Altermann, m., ветеранъ; вътрънъ de перзгиторі.
Altern, pl. (фъръ sing.), вътръні, гъриндї, пьскьторі, в. ші Altern.
Altern, v., дпвътрънескъ.
Altermutter, f., стръзанъ.
Alternative, f., алтернативъ.
Alternlos, a. ші ad., фъръ гъриндї, офанъ, сериманъ.
Altertschwach, a. ші ad., славъ, дпфрънтъ de вътрънеце.
Altertschwäche, f., слъвъчизне de вътрънеце.
Altertschwer, a. ші ad., греоіъ de вътрънеце.
Altererlaß, m., гьсаре, ертаре din ані черзці спре а преринде чева.
Altertsgenosß, m., коптимпзранъ.
Altertsreise, f., пзвертате, вървъціъ.
Alterthum, n., антикитате, векиме.
Alterthümlich, a. ші ad., антикъ, векиъ.
Alterthumsforscher, m., антикискъ, археологъ.
Alterthumsfunde, f., археологѣ.
Altervater, m., стръзанъ.
Älteste, m., чел маі вътрънъ, чел маі векиъ, чел маі маре.
Altflöte, f., флазтъ de алтїстъ.
Altfränkisch, a. ші ad., галикъ, готикъ; векиъ, de тълці ані; вътрънескъ.
Altgeige, f., виолнъ (скрипкъ) de алтїстъ.

- Altgesell**, m., чел mai vekîş днѣ-
гечелѣ (зченикѣ).
Altgewater, m., пѣлашѣ ал копилор
mai вѣтрѣнѣ.
Altgläubig, a. mî ad., ortodoxoş,
каре креде дѣлѣ чел vekî.
Altgothiſch, a. mî ad., vekîş, antîkş,
gotîkş.
Althee, f., павѣ mare (пльнѣ).
Altherkömmlich, a. mî ad., прекът
сеаѣ азкатѣ дин vekîme, дѣлѣ
darînr.
Althiebig, a. mî ad., песте 20 de
ani (арворѣ фрѣнарѣ).
Altist, m., алтистѣ (мѣсикантѣ).
Altflug, a. mî ad., (десуре копѣ)
днѣлентѣ ка вѣтрѣнѣ; че се со-
коте днѣлентѣ.
Altlich, a. mî ad., вѣтрѣнелѣ, вѣ-
трѣнѣчосѣ.
Altmeister, m., маѣстрѣ чел вѣтрѣнѣ.
Altmelken, Altmilchen, a., кѣ мѣл-
зарѣ (вакѣ).
Altmobilſch, a. mî ad., de moda веке.
Altmutter, f., вѣникѣ, вѣнѣ.
Altreiſ, m., кѣрвачиѣ де павѣчѣ.
Altſänger, m., в. Altist.
Altſchlüſſel, m., (дн мѣсикѣ) кеѣ де
алтистѣ; семнѣ че арагѣ гласѣ
алтистѣнѣ.
Altſtadt, f., partea de оранѣ чел
веке, четатеа веке.
Altſtädter, m., локѣиторѣ дин четатеа
веке.
Altſtimme, f., (дн мѣсикѣ) гласѣ
алтистѣнѣ.
Altwater, m., вѣтрѣнѣ, стрѣвѣнѣ;
проестосѣ (днгр'о соѣиетате); вѣнѣ.
Altwateriſch, a. mî ad., вѣтрѣнелѣ.
Altwaterlich, a. mî ad., вѣтрѣнелѣ,
стрѣвѣнелѣ.
Altweibern, pl. (ѣрѣ sing.), mai
marî, преаѣоптѣ, предечесорѣ,
antechecorѣ.
Altweibersonner, m., вара вѣнѣче-
лор; челе mai de не зрнѣ zîne
фрѣмоѣе де тѣмнѣ; цесетра на-
инжинлор че свѣрѣ тѣмнѣ.
Am, комъсѣ дин ал dem.
Amalgam, n., амалгамѣ.
Amaranth, m., амарантѣ (платѣ).
Amarelle, f., амарелѣ, виѣнѣ.
Amazone, f., amazonă.
Amazonenſleid, n., востнѣнтѣ, портѣ
de amazonă.
Ambassade, f., ambasadă, солѣ.
Ambassadeur, (zi: ambasadeşr), am-
basadorş, солѣ.
Ambe, f., амвѣ, дмвѣ (дн лотѣрѣ).
Amber, m., амврѣ, кѣхлѣмварѣ.
Amboss, m., илѣ, пѣновалѣ.
Ambosſſchmied, m., ѣазрѣ, ѣерарѣ
de илѣ, сеаѣ дин грѣсѣ.
Ambosſſtock, m., вѣтѣкѣ, трѣнкѣ de
илѣ.
Ambra, f., в. Amber.
Ambrabust, m., (поетѣкѣ) мѣросѣ
плькѣтѣ.
Ambrosia, f., (дн мѣтологѣ) ам-
вросѣ, мѣнкареа велор.
Ambrosiſch, a. mî ad., амвросѣкѣ,
ѣоарте далче, преа плькѣтѣ, кѣ
мѣросѣ черескѣ.
Ameiſe, f., ѣзрѣникѣ.
Ameisenbär, m., ѣзрѣникарѣ, зрѣнѣ
ѣзрѣнѣчелор.
Ameisenel, n., оѣ de ѣзрѣникѣ.
Ameisenſtesser, m., мѣлкѣторѣ de
ѣзрѣнѣ, ѣзрѣникарѣ.
Amelioration, f., amelioraţiune (ame-
lioraţiune), днвѣнѣтѣцѣре (а знеѣ
момѣ).
Amelioriren, v., amelioraş, днвѣ-
нѣтѣдескѣ.
Amelſorn, n., грѣѣ тѣлсѣ.
Amelmehl, n., ѣынѣ зпѣрѣ, кѣкѣлѣтѣ
(de грѣѣ), фрѣнте de ѣынѣ.
Amen, amin.
Ametuſt, m., ametiştă (пеатрѣ пре-
цѣоасѣ).
Ametuſtluſ, m., мѣкѣтѣрѣ de ame-
tiştă, кристалѣ асемѣне аметѣ-
стѣнѣ.
Amiant, m., amiantă (mineră).
Ammann, m., дерѣгѣторѣ, персѣона
жѣдекѣторѣаскѣ.
Amme, f., доѣкѣ, маѣкѣ, пѣтрѣче,
вопѣ.
Ammeiſter, m., domnia дерѣгѣторѣ
(тѣлѣ).
Ammelmehl, n., в. Amelmehl.
Ammen, v., мѣнѣческѣ, доѣческѣ.
Ammenmãhrchen, n., новестѣ мѣнѣ-
ческѣ, ѣавѣлѣ (доѣческѣ).

- Amat**, f., пресъръ (масеро); mi-
 nistъ, амарелъ.
Amatъ, pl., снзъ ервѣнто.
Ammonit, m., в. Ammonshorn.
Ammonshorn, n., рѣшина лѣл Amonh.
Ammonshorn, амонитъ, (сколкъ ам-
 перитъ).
Amantion, f., амантионе.
Amantia, f., амантия, ерта, xi-
 таре (din partea zisel domitoritъ).
Amor, m., Аморъ (зея).
Amortisation, f., амортизацияне.
Amortisationscassé, f., касъ de амор-
 тизацияне.
Amortisationschein, m., вѣтанцъ,
 adeverința de amortizare.
Amortisieren, v., амортизазъ.
Ampef, f., кандела чеа mare dim-
 niata азарилъ, лампъ.
Ampel, m., макиръ (плантъ).
Ampibie, f., амѣбия.
Ampitheater, n., (ла Romanâ mi
 Грек) амѣтеатра.
Amputation, f., (ла chirurgia) ам-
 пуцияне.
Amputieren, v., ампузъ, таиъ, анъ
 wădării гангренитъ.
Amst, f., меръ.
Amt, n., Amtъ, дерегъториъ, оѣчиъ,
 префектъръ; von Amtswegen, din
 дерегъториъ; hohe Amt, лигъция
 чеа mare; ein Amt bekleiden, в
 pevesti, дивести хп оѣчиъ.
Amtchen, n., дерегъториоръ, сажъ-
 вшоръ.
Amtfrau, f., в. Amtmannin.
Amtfrei, a. mi ad., либеръ de де-
 регъторие, оъръ сажъ, приватъ,
 партикуляритъ.
Amthaus, n., кася, локция дере-
 гъторилъ; дерегъторие.
Amtlich, a. mi ad., оѣчиалъ (оѣ-
 циаритъ), дерегъторескъ.
Amtlos, a. mi ad., оъръ дерегъторие,
 оъръ оѣчиъ.
Amtmann, m., дерегъторитъ ал къ-
 мѣрей; префекторъ; ла Præcia:
 pevesti аз dominiilor, arendatorъ.
Amtmannin, f., дерегъторитъ; пре-
 фекторитъ; arendatorитъ pevesti-
 скъ.
- Amtmannschaft**, f., дерегъторие;
 posesiune pevesti.
Amtmäßig, a. mi ad., din дерегъ-
 торие, амъсаритъ, ла concorin-
 tate аз оѣчиалъ.
Amtmeister, m., (ла unele corpuri)
 старостеле знеи корпорациантъ.
Amtsarbeit, f., муръ дерегъторилъ,
 треая оѣчиалъ.
Amtsbehalter, m., инспекторъ аампе
 дерегъторилоръ.
Amtsbericht, m., шѣре, рапоритъ о-
 ѣчиалъ, даштингаре din дере-
 гъторие.
Amtsbescheid, m., котъаре din де-
 регъторие, ресольцияне, сентингъ.
Amtsbeerber, m., кандидатъ de vreo
 дерегъторие.
Amtsbezirk, m., черкъл, шнстъл знеи
 дерегъторитъ.
Amtsblatt, n., оѣие оѣчиалъ, зле-
 тинъ оѣчиалъ.
Amtsbote, m., кѣперъ, мисъл де-
 регъторилъ.
Amtsbruder, m., колегъ, оѣдъ de
 дерегъторие.
Amtsclerk, m., сирѣингъ, зель ла
 дерегъторие.
Amtsfolge, f., зрмаре, сзачесине ла
 дерегъторие.
Amtsfrohn, m., аргатъ ла о дере-
 гъторие, шервиторитъ ла о пре-
 фектъръ.
Amtsfrohne, f., воиерескъ пенгъ де-
 регъторилъ оеат пенгъ префектъ.
Amtsfuhrer, f., конгъриъ, (подвѣдъ).
Amtsgebühr, f., такса дерегъторилъ,
 опораръ, спорталъ, даре ла пре-
 фектъръ.
Amtsgehilfe, m., коажъторитъ, ad-
 izant ла дерегъторие.
Amtsgenos, v. Amtsbruder.
Amtsgericht, n., трибуналъ de пре-
 фектъръ.
Amtsgeschäft, n., треая, оѣакцияне,
 оѣпъцияне а дерегъторилъ.
Amtshauptmann, m., ефоръ, пре-
 фектъ, прете дерегътори.
Amtshauptmannschaft, f., оѣоритъ,
 префекторитъ; (исуръиние).
Amtshoheit, f., тиглатъръ префе-
 ктѣралъ.

- Amtsholz**, n., землѣ аѣ дерегъто-
 piel, аѣ префекторѣлѣ.
Amtskeller, m., сѣлпрефектѣ.
Amtskellerei, f., сѣлпрефектарѣ.
Amtskleid, n., вестмѣнѣ де дере-
 гъторіе, зпѣортѣ, орнатѣ.
Amtskleidung, f., в. Amtskleid.
Amtsknecht, m., аратѣ аѣ дерегъ-
 тоriel, шервиторіѣ де префектарѣ.
Amtsleben, n., фездѣ префекторескѣ.
Amtsmiene, f., мінѣ, фадѣ де де-
 регъторіѣ, адекѣ серіосѣ, аертѣ
 аммѣлторіѣ.
Amtspfanne, f., (аѣ сѣрѣрѣ) кѣ-
 dare де фертѣ саратѣрѣ.
Amtspflege, f., админістрѣлѣнеа пре-
 фектарѣлѣ сеаѣ а дерегъторіеѣ;
 префектарѣ.
Amtspflicht, f., даторінда, облігъ-
 діѣнеа дерегъторіеѣ сеаѣ а слѣж-
 вел; аѣдаторінеа (жѣрѣмѣнтѣлѣ)
 дерегъторіеѣ; дерегъторіе, слѣжѣ.
Amtspredigt, f., (аѣ протестанѣлѣ)
 предікѣ де дімінеаѣлѣ а сѣрѣл-
 торіѣ.
Amtsrath, m., консіларѣлѣ де адми-
 ністрѣлѣне; дерегъторіѣ; фѣатѣ
 префекторѣлѣ.
Amtsrichter, m., жѣдекъторіѣ де
 тріѣлѣналѣ.
Amtsſache, f., треавѣ а дерегъто-
 piel.
Amtsſäßig, a. mī ad., сѣлѣсѣ жѣде-
 кътореште аѣ кѣтаре інстанѣлѣ.
Amtsſchöffer, m., сатешѣ веніѣлѣлѣ-
 лор зпел префектарѣ.
Amtsſchrift, f., скрісѣре, порѣлѣкѣ
 префекторѣлѣ; auf — ſіſen, фі
 озлѣсѣ жѣдекътореште зпел пре-
 фектарѣ.
Amtsſchultheiß, m., кѣрѣлѣлѣлѣ де
 префектарѣ.
Amtsſole, f., (аѣ сѣрѣрѣ) сара-
 тарѣ дерегъторескѣ, сеаѣ кѣ-
 веніѣлѣ дерегъторіѣлѣлѣ.
Amtsſorge, f., гріжа, кѣра дерегъ-
 тоriel.
Amtsſtadt, f., орнатѣ префекторескѣ;
 remedінда офіціѣлѣлѣ.
Amtsſtude, f., кѣтара, кіліа тріѣлѣ-
 лѣлѣлѣ. офіціолатѣлѣлѣ.

Amtsſtag, m., зі де аѣдінгѣ, де
 жѣдекатѣ.

Amtsſtacht, v. Amtskleidung.

Amtsverrichtung, f., фѣакціѣне, окѣ-
 пѣдлѣне дерегъторескѣ, офіціалѣ.

Amtsverwalter, m., економѣ аѣ зпел
 dominiѣ камерѣлѣ; админістрѣ-
 торіѣ.

Amtsverwaltung, f., админістрѣлѣ-
 неа, админістрѣлѣторіѣ мī ло-
 кѣлѣнда дерегъторіѣлѣлѣ, админі-
 стрѣлѣторѣлѣлѣ зпел dominiѣ.

Amtsverweſer, m., віцеадминістра-
 торѣ, сѣвокѣрѣлѣлѣлѣлѣ.

Amtsvoigt, m., фоктѣ, админістра-
 торѣ де зпел дініѣлѣ мінѣ.

Amtsvoigtei, f., префекторіѣ, пре-
 фектарѣ.

Аѣ, пр., аѣ, сѣре, аѣ, аѣлѣ, де,
 дін, не, гѣнгѣ; аѣ конѣлѣнерѣ
 аѣсеамѣлѣ о легѣтарѣ. кѣ чеѣа, о
 мінѣкаре, о діренѣлѣне, сеаѣ аѣ-
 чѣпѣлѣлѣ зпел жѣкѣрѣлѣ: anſleben, ад-
 лѣнескѣ; anbringen, адѣкѣ; anſaulen,
 аѣчѣлѣ а пѣтрезі; von heute an,
 де азѣ аѣколо; von Kindheit an,
 дін прѣлѣлѣ; es iſt nicht an dem,
 нѣ е адеѣрѣлѣлѣ; an meiner Seite,
 гѣнгѣ мінѣ; an einen ſchreiben,
 скріѣлѣ кѣлѣа.

Anaſſen, v. Anäſen.

Anabaptiſt, m., анаѣлѣлѣлѣлѣ.

Anachroniſmus, m., анахроніѣлѣлѣ.

Anagramm, n., анаграмѣ.

Analekten, pl., аналѣкте, кѣлѣлѣлѣ
 де фѣрѣлѣлѣлѣ.

Analog, v. Analogiſch.

Analogie, f., аналогіѣ.

Analogiſch, a. mī ad., аналогѣ, асе-
 менѣа, конѣорѣлѣлѣ.

Analyſe, f., анализѣ.

Analyſiren, v., анализѣлѣ, дѣсѣлѣлѣ,
 дісѣлѣлѣлѣ.

Analytiſch, f., анализіѣлѣ.

Analytiſer, m., анализіѣлѣлѣ.

Analytiſch, a. mī ad., анализіѣлѣлѣ.

Ananaſ, f., анаѣлѣлѣ (ѣлѣлѣлѣ).

Ananaſbren, f., пѣарѣ анаѣлѣлѣ.

Ananaſerbete, f., кѣлѣлѣлѣлѣ анаѣлѣлѣ.

Ananfern, v., аѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ
 кѣ скѣлѣ.

Anapäft, m., (аѣ прѣсѣдіѣлѣ) ана-

necră (ceastă de nițioră de ver-
 scri).
 Anarbeiten, v., lucru, a lucra, a lucra
 spre ceva (така де работи).
 Anarchie, f., анархия, дезордъ.
 Anarchisch, a. m. ad., анархичъ.
 Anäsen, v., (за ваньтори) анав-
 дескъ; амъдескъ къ надъ.
 Anathema, n., анатема.
 Anathematiziren, v., анатематическъ.
 Anathemen, v., анесомъ, сфомъ спре
 пени.
 Anatomie; f., (ан' медицинъ) ана-
 томия.
 Anatomiser, m., анатомъ.
 Anatomiren, v., анатомескъ, дехомъ,
 оинътракъ.
 Anatomirung; f., анатомия, оинъ-
 трия.
 Anatomisch, a. m. ad., анатомичъ.
 Anatomist, m., анатомистъ.
 Anängen, v., оилескъ, катъ галимъ,
 мьнъриоскъ.
 Anbaden, v., мъ аккокъ, мъ ли-
 нескъ за коитъ (оранза де пръ-
 чинтъ).
 Anbahnen, v., оакъ дрэмъ.
 Anbau, m., аученереа знеи зидипи;
 зидие нозъ (касъ); кьлтъръ, кьл-
 тиваре (а лимвел); прелъкраре (а
 кьмьмьлси).
 Anbaubar, a. m. ad., де кьлтиватъ;
 де зидитъ; кьлтиваверъ.
 Anbauen, v., аученъ а зиди; а кьл-
 тива (о лимвел); ме ашевъ, ме
 статорескъ къ локьинца.
 Anbauer, m., колонистъ, лъкръторъ,
 кьлтиваторъ.
 Anbefehlen, v., дьмъндъ (спре а оаче
 чева); рекомъндъ.
 Anbefehlung, f., поръкъ, комън-
 дьдъ.
 Anbeginn, m., аученъ, описине (а
 лимвел), кьзире.
 Anbehalten; v., мъстрезъ (не трънъ),
 къ лъмъдъ.
 Anbei, ad., ме лънгъ, тододатъ.
 Anbeissen, v., приндъ а мьшка, а-
 колдескъ; мьшкъ; ретънъ къ
 динъ; къ колдъ аинъ.
 Anbeizen, v., кородъ пьдинъ; пьшкъ.
 Anbelangen, v. Anlangen.

Anbelfern, v., латръ; ме рънедъ къ
 сьдъамъ асвара кьлва.
 Anbellen, v., латръ аи контра кьлва.
 Anbequemem, v., акомодъ; ме даъ
 дакъ ампреуьлръръ, мъ апток-
 мескъ.
 Anbetahmen (венъ) Anbetaumen, v.,
 (ан леръ) дьтерминъ, сороческъ,
 дьоиръ, асепмъ о зи.
 Anbetaumung, f., терминаре, сороч-
 чире, терминъ.
 Anbeten, v., адопъ, мъ акинъ, из-
 вескъ къ ардопъ.
 Anbetungswürdig, v. Anbetungswürdig.
 Anbeter, m., адопъторъ, акинъ-
 торъ, адмиръторъ, аманте пасио-
 натъ, къ ардопъ.
 Anbetreffen, v. Betreffen.
 Anbetteln, v., аманъ кьлчиндъ, чер-
 миндъ (миръ).
 Anbetung, f., адопъдъине, акинаре;
 адопъ оервинте.
 Anbetungswürdig, a. m. ad., адо-
 пьилъ, демнъ де акинатъ.
 Anbiegen, v., апромиъ адоиндъ;
 аьтъръ, акидъ, адаоръ.
 Anbieten, v., пропънъ, презентъ,
 оферъ; аученъ оферта, даъ чел
 антъкъ предъ (за о аидитъине).
 Anbietung, f., пропънере, презент-
 таре, оферта.
 Anbinden, v., леръ, аинъ (за лъ-
 кьрторъ); оакъ знеи презентъ (за
 зина паштерей); мит еинем —, мъ
 аькъ къ чинева за чеартъ; еинен
 Bären —, оакъ даторъ.
 Anbiß, m., мьшкьтъръ; гьстаре.
 Anblasen, v., сьомъ (ан оокъ), а-
 олъ; сьнъ тръмьита (за сороче).
 Anblatten, v., (ан архитетъръ) а-
 тьмъ, акинешъ, акеиъ (о вь-
 катъ де лемнъ).
 Anbleben, Anbleten, v., рьанкъ дин-
 цъ; гриндескъ, скьршмескъ, грин-
 дескъ (де мьнъ).
 Anblick, m., привире, ведере, окире,
 кьзгьтъръ, светакьлъ, привелинте,
 пьнтъ де ведере; beim ersten
 Anblick, за прима ведере, за прима
 вьзътъ; ein trauriger Anblick, за
 тристъ светакьлъ, тристъ привире.

Anblicken, v., прѣвекъ, арънкъ къ-
 тьгра, окіоскъ, слетежъ.
 Anblinzen, Anblinzeln, v., ть зитъ,
 казтѣ къ okil de aziea дескѣш.
 Anblöden, v., ть апропѣ рьгъндъ;
 маприндъ.
 Anbohren, v., диченъ а вортелѣ, а
 сѣределѣ; ein Faß —, даъ вортъ,
 ла знъ васъ de пѣсчъ о капелъ.
 Anborgen, v., дмпрѣмтѣ (канѣ пен-
 трѣ sine).
 Anbraffen, v., (дл тарпѣ), дм-
 вражъ, трагъ de фзніа врьцеаръ.
 Anbraten, v., диченъ а те фріе.
 Anbrausen, v., днтимпнъ къ взіетъ,
 не чіева къ кзвінте аспре.
 Anbrechen, v., диченъ а рѣне, eine
 Flasche Wein, диченъ о гараѣ
 de винъ, те рьвѣрѣ; дичене а
 се фаче зѣзъ сеаъ поапте; ange-
 brochenes Obst, поаме пѣрпедѣ.
 Anbrennen, v., аспрндъ, ардъ, (къ-
 кателе пе'оагъ); те афзмъ.
 Anbringen, v., аджкъ, пѣнъ, ашевъ;
 даъ (о ловѣтѣръ); пропѣаъ, про-
 джкъ; Etwas anzubringen haben,
 амъ de а пропѣне чева; Selber
 gut — дмѣ ашевъ, коллокъ ванѣ
 vine; einen Spaf — аплекъ vine
 о глѣмъ.
 Anbringer, m., пѣрѣмѣ (ла жѣдекатъ).
 Anbruch, m., рѣпѣтѣръ; диченѣтѣръ;
 пѣтрѣцѣне; — des Tages, фа-
 пѣл zizeł, ziopł.
 Anbrüchig, a. mī ad., пѣтрѣцѣоскъ,
 пѣтрѣдъ (пѣрѣ); стрѣкатъ; оце-
 тігъ, стьтѣтѣ.
 Anbrüllen, v., ражъ сѣре чіева,
 те рьведъ рьгъндъ.
 Anbrummen, v., днтимпнъ, рькпндъ.
 Anciennetät, f., анциѣнтате, днтѣе-
 тате (дѣмъ дрѣтѣл вьрѣтел).
 Andacht, f., рьгъчѣне, евлавіе, кз-
 нѣомнѣ, devoціне, мѣтате.
 Andächtelei, f., евлавіе, devoціне,
 інокрѣсіѣ, фьцѣрѣ, фалсітате.
 Andächteln, v., фьцѣрескъ евлавіе,
 devoціне.
 Andächtig, devotъ, евлавіоскъ.
 Andächtler, m., кзвіоскъ фьцѣрѣ, іно-
 крѣтѣ.
 Andachtsbuch, n., карте de рьгъчѣне.

Andachtsfeier, f., сѣрларѣ евлавіосъ,
 а дмпрѣтѣшпѣл, а кзмінекътарѣл.
 Andachtsübung, f., рьгъчѣне, де-
 прндѣрѣ дѣ рьгъчѣнѣ.
 Andante, a., (дл мѣсікъ) andante,
 мѣсѣратъ, дпчетъ.
 Andenken, n., меморіѣ, аджчере
 амініе, сѣвеніе, поменіе; cennâ
 de аджчере амініе; seligen An-
 denken, фіе-ѣртатѣл; Dzeъ сѣ'л
 ерте; omъ de взп нѣме; de взпъ
 сѣвеніе; zum Andenken, de сѣ-
 веніѣ.
 Ander, (der, die, das Andere), a.,
 знѣл, алѣл, ал доілеа, чѣлѣлѣл.
 Andern, v., скімѣжъ, прѣфанъ, дп-
 дрѣнтъ, стрѣмѣтѣ; се скімѣжъ, се
 прѣфанѣ (омѣл); тімѣл се скімѣжъ.
 Andernfalls, ad., днѣ конѣтѣ, дѣ
 касѣ конѣрѣтѣ, алтмнѣрѣе.
 Anderntheils, ad., de алѣл пѣрте.
 Anders, ad., алтмнѣрѣе, алтѣалѣ;
 дѣ алѣл modъ.
 Anderseits, a. mī ad., алѣл пѣртѣкѣ,
 de алѣл пѣрте.
 Anderseits, ad., de алѣл пѣрте.
 Anderswo, ad., аіспѣа, днтр'алѣ
 локѣ, дѣ алѣл пѣрте.
 Anderswoher, ad., de аіспѣа de зп-
 дева.
 Aderthalb, n., знѣл мѣ жѣмѣлѣте.
 Aenderung, f., скімѣварѣ, прѣфанѣрѣ,
 скімѣжѣмѣнтѣ.
 Aderwärts, ad., днтр'анѣ алѣл локѣ.
 Aderweit, ad., днтр'алѣ локѣ, алѣ-
 датъ, днтр'алѣ modъ.
 Aderweitig, a. mī ad., днтр'анѣ
 алѣл локѣ, de алѣлдатъ.
 Aendeuten, v., нотѣікѣ, факъ шлѣнтѣ,
 - даъ de шпѣре, даъ а днѣдеарѣ,
 арѣтѣ.
 Aendeutung, f., нотѣікарѣ, дѣре de
 шпѣре, арѣтарѣ.
 Aendichten, v., дмпѣжъ, сѣорѣфскъ;
 прѣвѣнъ асѣпра къѣва чева.
 Aendichtung, f., дмпѣтарѣ, пѣско-
 чѣре, сѣлѣсѣціне.
 Aendornen, v., лѣтѣ тарѣ (ла о знѣ
 шѣл.); einen —, днтимпнъ прѣ
 чіева къ кзвінте тѣпѣгѣре.
 Aendorn, m., воронѣкѣ (пѣлѣтѣ).

Anbrang, m., грънѣдиѣ, дигесѣре, сѣгъ; апромиѣре къ пѣтере.
Anbrängen, v., диниѣгѣ, стрѣнѣ, (кътръ пѣрете).
Anbräuen, v., (векѣ) Андѣбен.
Andrehseln, v., стрѣгѣрескѣ по чева.
Andrehsen, v., цепенескѣ, дивѣртѣндѣ дн шѣрѣвѣ; einem etwas —, дм-пкъ капѣл къѣва де чева, амѣ-цескѣ, диченѣ а тѣ дивѣрти.
Anbringen, v., тѣ апромиѣ къ пѣ-тере; пѣтрѣндѣ, стрѣнѣ.
Anbringlich, a. mi ad., вѣрѣторѣ къ сѣл, грѣшѣдѣторѣ къ пѣтере.
Androgyn, m., андрогѣнѣ, ѳетезѣ.
Androhen, v., аменѣндѣ.
Andrücken, v., авѣсѣ, дѣлескѣ тѣлѣ-рѣндѣ, дѣтѣгѣрескѣ.
Andrücken, v., дѣцепенескѣ, авѣ-сѣндѣ (чева), рѣстрѣнѣ (кътръ пѣрете).
Andusten, v., мѣросѣ, слободѣ мѣросѣ (ѳлореа).
Andurch, ad., при ачѣаста.
Anekdote, f., анекдотѣ, ѣсторѣорѣ.
Aneliquen, v., дѣмѣ дѣсѣшескѣ, дѣмѣ апропѣрѣ.
Anelien, v., тѣ дѣгѣредомѣзѣ, тѣ дѣсѣсѣтѣ.
Anemometer, m., анемомѣтрѣ, (in-strumentѣ тѣсѣрѣторѣ де вѣнтѣ).
Anempfehlen, рекомѣндѣ.
Anerbe, m., мѣрономѣл, момѣтѣнѣ-торѣл чѣл mai deапроѣе.
Anerbieten, n., проѣзнѣ, дѣвилѣ, ѳѣрѣ.
Anerkennen, v., рекѣзноскѣ, тѣртѣ-рѣсескѣ; прѣтѣсескѣ, акѣптѣ ѳ поѣдѣ.
Anerkenntniß, n., рекѣзнѣшѣтере.
Anfacheln, v., сѣѳлѣ, аѣдѣ, апропѣндѣ (ѳокѣл), сѣвѣтѣрѣ.
Anfahren, v., кърѣдѣ, дѣкѣ къ трѣ-сѣра; даѣ къ трѣсѣра прѣсте чѣ-нева; einen —, апропѣтѣ къ къ-вѣнте аспре; сосескѣ, ажѣнѣ къ трѣсѣра.
Anfahrt, f., апропѣре, сосѣре къ трѣсѣра; (дн момѣтѣл.) дѣченѣ-тѣл дѣкрѣлѣ дн вѣл.
Anfall, m., ассалѣтѣ, къдѣре по... лѣвѣре; атакѣ (де алоплекѣсѣ).
Anfallen, v., ассалѣтѣ, атакѣ къ ѣс-

цеалѣ; тѣ лѣвескѣ де чева къ-зѣнд; тѣ рѣпѣдѣ асѣра къѣва; kade (ѳ parte de момѣтѣре).
Anfang, m., дѣчѣстѣ, прѣвѣчѣнѣл, капѣ, оропѣне.
Anfangen, v., дѣченѣ.
Anfänger, m., дѣчѣпѣторѣ.
Anfänglich, a. mi ad., дѣчѣпѣторѣ, прѣмѣ.
Anfangs, ad., лѣ дѣчѣпѣтѣ; mai дѣтѣлѣ.
Anfangsbuchstabe, m., лѣтерѣ капѣталѣ сѣсѣ дѣчѣпѣторѣ, лѣтерѣ parte.
Anfangsgrund, m., (mai алесѣ дн pl.) елѣмѣнтѣ, дѣчѣпѣтѣрѣ.
Anfassen, v., прѣндѣ, авѣскѣ (къ тѣлѣ), дѣпѣзнѣ; дѣѳѣрѣ, дѣмѣрѣ, тѣ рѣнѣ де чѣнева.
Anfaulen, v., дѣчѣлѣ а пѣтрѣзѣ, а тѣ стрѣка, а тѣ верѣтѣлоша.
Anfechten, v., комѣатѣ (пѣрѣтѣ сѣсѣ къ темѣлѣрѣ слѣве); омпѣзнѣ; а-дѣмѣнеск (сѣре рѣ); дѣспѣтѣ, прѣ-хѣнескѣ (дѣлѣ testamentѣ).
Anfechtung, f., комѣатѣре; ѣспѣтѣ, амѣдѣре; прѣхѣнѣре.
Anfeilen, v., шѣлескѣ де поѣ, асѣдѣлѣ мѣлѣндѣ.
Anfeinden, v., портѣ дѣштѣнѣлѣ къ-трѣ чѣнева; дѣдѣштѣнѣсескѣ.
Anfertigen, v., вѣрегѣтескѣ, (дн жѣ-дѣкѣторѣ), терпѣнѣ; дѣштѣлѣ (ѳ адресѣ); сѣдѣзѣ.
Anfehlen, v., дѣкѣтѣшѣ, лѣгѣ къ къ-рѣшѣ де чева, дѣкѣтѣлѣ.
Anfeuchten, v., змѣзѣсескѣ, момѣ, ѣдѣ.
Anfeuchtung, f., змѣзѣре, мѣзѣре, ѣдѣре.
Anfeuern, v., дѣѳокѣ, апропѣндѣ, аѣдѣ, дѣѳлакѣрѣ; дѣвѣрѣгѣтѣ, дѣкѣра-пѣлѣ.
Anflammen, v., апропѣндѣ къ ѳлакѣрѣ; дѣѳѣрѣгѣтѣ; аѣдѣ ѳѳрте; в. Anfeuern.
Anflattern, v., вѣнѣ, те апропѣлѣ ѳлѣтѣрѣндѣ.
Anflechten, v., дѣмѣлетескѣ, лѣгѣ апропѣ дѣмѣлетѣре.
Anflecken, v., (лѣ чѣстѣрѣ) пѣтѣческѣ, косѣ дѣлѣ пѣтѣкѣ.
Anflehen, v., роѣ, дѣштѣрѣ, сѣп-плекѣ.

Anstetschen, v., v. Anblethen.

Anstiden, v., петическѣ, кърпескѣ, аниѣ (знѣ петекѣ).

Anstiegen, v., сворѣ спре чева, ад-сворѣ.

Anstießen, v., аккърѣ, кърѣ спре сеаѣ пе гьнѣ; дмплѣ знѣ изѣ кърѣндѣ; мѣ апрошѣ кърѣндѣ (рѣжѣ).

Anstößen, v., адѣкѣ пе пазте; транспортѣ, кѣ sine дп кърѣереа са (о възкѣтѣ де пѣмѣнтѣ).

Anstzug, m., (дп форестьрѣ) пѣдзре тпнѣрѣ крескѣтѣ дпн се-тѣлѣ кѣзѣтѣ де пе арворѣ марѣ; івіре ші дпспѣре рѣнеде.

Anstluß, m., аккърѣере, алѣвѣѣ, мо-лѣтѣрѣ.

Anforderung, Anfordderung, f., че-рере, претѣдере.

Anfrage, днтреваре.

Anfragen, v., днтреѣѣ, черчетезѣ.

Anfressen, v., корродѣ, диченѣ а рѣде; ме дндонѣ, ме гѣтѣлѣ.

Anfrieten, v., дпгѣдѣ, ме дпдѣ-пенѣ прпн дпгѣдѣ.

Anfrischen, v., дпморѣспетѣ; дпкѣ-рѣжеѣ, дпварѣѣтѣ.

Anfuge, f., адѣоцѣтѣрѣ, адѣосетѣрѣ (де о скрѣсѣре), клпнѣ.

Anfugen, v., дпкѣштѣ (довѣ скѣп-дѣрѣ).

Anfügen, v., адѣорѣ, агѣтѣрѣ (о скрѣсѣре); (дп дптва канцѣла-рѣѣ) дпштѣпдѣзѣ.

Anfühlen, ппгѣлѣ (кѣ тѣна); сѣмѣѣ.

Anführung, f., ппгѣре.

Anführbar, a. ші ад., адѣчѣлѣлѣ, чѣ-таѣлѣ (зѣчере, септѣмѣ).

Anführen, v., карѣ, адѣкѣ, апро-мѣлѣ (кѣ тѣна); кондѣкѣ, ко-мандѣ; чѣтезѣ, дпвѣдѣ; дпшѣлѣ.

Anführer, m., дѣче, командѣнте, канѣ, кондѣкторѣ, кампѣонѣ, це-пералѣ.

Anführung, f., кѣрѣтѣрѣ; дпрепѣцѣне; кондѣчере, командѣ; чѣтацѣне, чѣтѣтѣ; дпшѣларе.

Anführungsbefehl, n., семнѣл чѣта-цѣнѣл (, ").

Anfüllen, v., дпмлѣ, рѣдмлѣ.

Anfüllung, f., дпмлере, дпплетѣрѣ.

Anfurt, f., дескѣркѣтѣоре; портѣ, рѣвѣ.

Angabe, f., арѣтѣре, спѣнере, рѣ-портѣ; денѣацѣцѣне; декѣарѣ-цѣне; арѣзнѣ; марѣѣ датѣ дп локѣ, де ванѣ дп актѣ; сокѣтеалѣ, планѣ, проѣентѣ, кѣлѣкѣлѣ.

Angabein, v., дпѣорѣкѣ, дпѣгѣѣ ѣзр-кѣлѣца.

Angaffen, v., мѣ зѣтѣ кѣ гѣра кѣ-скѣтѣ, мѣ мѣрѣ.

Angähnen, v., прѣвескѣ, мѣ зѣтѣ кѣскѣндѣ.

Angeben, v., арѣтѣ, чѣтезѣ, пѣрѣскѣ, денѣацѣѣ; — даѣ зн планѣ; — прѣдѣкѣ о прѣвѣ; даѣ а конто, даѣ чева дп локѣ де ванѣ дп актѣ; ден Тѣп —, даѣ топѣлѣ; пѣлѣнѣескѣ, проѣентѣ; клѣветескѣ, дпченѣ а да (кѣрѣцѣ де жокѣ).

Angeber, m., прѣчѣацѣторѣлѣ, свѣлѣ-торѣлѣ, пѣрѣшѣ.

Angebinde, n., дарѣ, прѣсептѣ (де зѣоа кѣѣва).

Angelich, a. ші ад., датѣ; дѣлѣ кѣм се спѣне, орѣ се прѣсѣзнѣно.

Angeboten, a. ші ад., дпнѣскѣтѣ, ѣ-рѣскѣ (талѣнтѣ).

Angebot, n., чеа дпгѣлѣ dare, прѣ-пѣнере (дѣ кѣмпѣратѣ); ѣѣертѣ.

Angebung, f., прѣпѣнере, прѣпѣсѣ-цѣне (декѣарѣцѣне), парѣ, про-ѣентѣ, сѣатѣ.

Angebeiben, v., кѣ lassen, дпдѣ-тѣлѣ, дплѣспескѣ, конѣедѣ, ак-кордѣ.

Angedenken, (векѣ) в. Andenken.

Angehänge, n., орпѣшѣнтѣ, подѣовѣ спѣлѣзрѣтѣ дѣ гѣтѣ; амѣлетѣ.

Angehen, v., мерѣѣ спре чева; атакѣ, асалѣ; мѣ інтересезѣ; рѣкѣрѣ дѣ чѣнева; мѣ апрошѣлѣ кѣ знѣ скѣпѣ, мѣ адресезѣ (кѣ рѣгѣ-мѣнте); вѣнѣ дп прѣжѣшѣ; (дѣ вѣлѣторѣ) дпштѣпнѣлѣ, даѣ пеоте вѣпатѣ; дпчене а'шѣлѣ пѣса; прѣ-вескѣ (пре чѣнева); еѣ geht nicht an, нѣ'мѣлѣ пасѣ, нѣ мѣ прѣ-веште пре мѣне; мерѣе вѣне; е де сѣѣерѣтѣ; даѣ geht noch an, ачѣастѣ се малѣ пѣте, мерѣе дп-

ченъ а пэтрези, а тъ стрика, сеаъ а арде.
 Angehend, ad., ноъ, дичепъторъ; привиторъ.
 Angehendъ, ad., да дичепътъ.
 Angehente, v. Angehänge.
 Angehör, n., (векъ) кзвенитъ, адекъ авере; de азитъ; de дичелосъ; einem etwas zum — geben, даъ съ дичелеагъ.
 Angehören, v., се кзвине; есте аз кзива, се yine de кзтаре.
 Angehörig, a. mi ad., кзвенитъ.
 Angehörigen, pl., чей де апроне аі меі, чей кзвенитъ mie, адекъ пъринитъ, ómenil meі.
 Angeisern, v., дичеыъ, дичеыъ de вале, скзитъ дн фагъ.
 Angel, f., цигиъ (вълма); оситъ; andigъ, кърлитъ аскзитъ, воадъ, върфъ; zwischen Thür und — sein, тъ воъ дичре доъ реле; дичре чоканъ ми іеъ.
 Angelangen, v., сосескъ, ажзигъ, v. mi Anlangen.
 Angelb, n., арвзпъ, кънаръ.
 Angelegen, a., интересантъ, sich etwas — sein lassen, се интереса преа мзгъ.
 Angelegenheit, f., треавъ, интересъ.
 Angelegentlich, a. mi ad., интересантъ, стърситоръ, че'ми стъ ла іинитъ.
 Angeler, m., andigашъ.
 Angelegt, ad. пзсъ, дичеыъ, ашезатъ, ordinатъ, коллокатъ; пгптъ.
 Angelisch, m., раіе (пеште).
 Angelhafen, m., andигъ.
 Angelica, f., анделікъ (пгътъ).
 Angelleine, f., v. Angelschnur.
 Angeln, v., пекклескъ кз andiga, andigezъ.
 Angeloben, v., промитъ солелзъ; лородескъ, пзъъ вотъ.
 Angelöbnis, n., | промитере солелзъ.
 Angelobung, f., | пель, лородере.
 Angelplatz, m., локъ де пекклитъ кз andiga.
 Angelruthe, f., варгъ де andигъ.
 Angelschnur, f., агъ де andигъ, аингъ.

Angelftern, m., (поетик) стера поларъ.
 Angelwelt, a. mi ad., де тотъ дескисъ (змиле).
 Angemessen, a. mi ad., амъсратъ, пропорционатъ, конформатъ, кзвенитъ, корреспонденторъ.
 Angemessenheit, f., конформитате, пропорционалитате, кзвингъ.
 Angenehm, a. mi ad., пгъкзтъ, гзствосъ, граціосъ, жоліосъ; das Küßliche dem Angenehmen vorziehen, а префери фолоситоръ пгъкзтъми; es wird mir sehr angenehm sein, воъ авеа о таре пгъчере.
 Anger, m., фънагъ, пратъ, локъ іервосъ; хатъ.
 Angerblume, f., талпа гъштеі (флоре), гиделъ.
 Angerrecht, n., дрептз фънаделор.
 Angesehen, ad., дичемнатъ, стиматъ, респектавилъ, консидератъ, дичинсъ, акредитатъ, омъ кз вазъ; — конж. пентръ къ, öünd къ.
 Angesehen, a. mi ad., ашезатъ, статоритъ кз локзина, локзиторъ; v. mi Anständig.
 Angesicht, n., фагъ (образъ), фитръ; vedere; im Angesicht, дн фаца, дн пресинга (кзива); von — zu —, фагъ ла фагъ; einem in's — lachen, а'і pide кзива дн фагъ.
 Angesichts, ad., дн фагъ.
 Angewege, n., (дн морі) кзпътъкъ (de тигъцелө фкселор).
 Angewende, n., дичтерпътеръ, кзкзчикъ де кзипъ де дичтернатъ ла калътъла агрлалъ.
 Angewinnen, v., (векъ) кзшгитъ дела чинева чева.
 Angewöhnen, v., депиндъ, тъ депиндъ, тъ додаъ, днвъгъ.
 Angewohnheit, f., депиндере, дачинъ, днвъгъ.
 Angieren, v., привескъ кз окіі лавомі.
 Angießen, вгъркъ по чева (апъ по пгърете, о вкатъ де коситоръ); здъ.
 Angirten, v., (деспре порътъ) киетъ чипиндъ.
 Angler v. Angeler,

- Anglicanisch**, а. ші ад., англиканъ (весерикъ).
Anglicanisch, а. ші ад., англиканъ (весерикъ).
Anglicismus, м., англицизмъ.
Anglimmen, в., диченъ а те апринде, а ть дпоока.
Anglisten, в., таъс кодѣ кайлор.
Anglomanie, ф., англиоманіѣ.
Anglophen, в., привескъ къ окіі boldigi, ть хітѣ къ окіі холвагі.
Anglúphen, в., диченъ а те дпоока, а ть дполъкъра.
Angrängen, в. **Angrenzen**.
Angrauen, в., ть дикръиченъ, ть дпрозескъ, ть дпоіорѣ.
Angriffen, в., апокъ, приндѣ, асалтѣ, пзнѣ тьна, атакъ; прихълескъ (о скрисоре), ть опитескъ.
Angriffend, а. ші ад., атъкъндѣ, оѣенсивъ.
Angriffen, м., асалтъторіѣ, атъкъторіѣ, ловиторіѣ.
Angriffisch, а. ші ад., дндъшекъторіѣ ла апокатѣ.
Angrifflich, а. ші ад., апокавіѣ, де апокатѣ.
Angrunzen, в., ть хотърескъ, ть тьрѣинескъ, ть контерминъ.
Angriffsbündnis, п., алиантъ оѣенсивъ.
Angriffswaffe, ф., армъ оѣенсивъ, сеаѣ де атакъ.
Angriffsweise, ад., атъкъндѣ, ка атъкъндѣ.
Angrunzen, в., грохълескъ спре чинева (порчі).
Angst, ф., **Angste**, агопіѣ, орикъ, театъ, спайтъ, злгъсциегате.
Angst, ад., дп коншперо къ sein, werden, haben ші machen; mit ist —, ті е орикъ; — haben, авѣ театъ; einem — machen, сьрѣѣ пре чинева; — empfinden, дъкъ орикъ.
Angstaufzug, м., стригаре де опайтъ, цперѣ де сьрѣере.
Angsten, в. **Angstigen**.
Angster, м., аугстерѣ (монтан).
Angstgefühl, п., сѣмѣ де спайтъ.
Angstgeschrei, п., стригъѣ дъперосъ.
Angstgefühl, п., оѣѣ сьрѣетъ.
- Angstgefühl**, п., цешъѣ де спайтъ.
Angstig, а. ші ад., сьрѣрескъ, сьрѣитъносъ, дпгрижатѣ.
Angstigen, в., сьрѣитънтѣ, сьрѣѣѣ, тьвэрѣ де і се вате ініма; ть сьрѣѣѣ, ть сьрѣитънтѣ.
Angstigung, ф., сьрѣере, сьрѣитънтаре; тьвэраре къ вьтаіе де ініма.
Angstind, п., копіѣ де спайтъ, де сьрѣере, адекъ че не причіпъште пьѣтъ спайтъ, пьѣтъ грижъ.
Angstlich, ад. ші adj., пелініштѣѣ, тьвэратѣ къ вьтаіе де ініма, сьрѣетѣ; дпгрижатѣ.
Angstlichkeit, ф., соіалъ, театъ, опайтъ къ вьтаіе де ініма, сьрѣере; акъратецъ.
Angstmann, м., гадѣ, целатѣ, калѣ, карнеѣче.
Angstzug, м., стригъѣ де спайтъ, де сьрѣитънтаре.
Angstschweiß, м., сьдѣре рече де орикъ, де спайтъ.
Angstvoll, а. ші ад., пинѣ де спайтъ, дпспѣитънтатѣ.
Angucken, в., привескъ, окіескъ, глѣдескъ не дин доѣ.
Angürten, в., дпчарѣ.
Anhaben, в., амѣ не тине, портѣ; einem etwas —, іаѣ не чинева не динанте.
Anhaften, в., те цѣѣ де чева таре, ть апокъ.
Anhängen, в. **Anheften**.
Anhängeln, в., аніѣѣ, пѣрѣ дп кѣѣ, дп кьрѣѣѣѣ; дпгъндеѣѣ; ть акъѣѣ, ть грепъѣѣ къ зпгіѣѣ, къ гіаръѣѣ (пасері, тьѣѣ); ть вѣрѣѣ къ сіѣѣ.
Anhängen, в., дпцеленескъ къ кьрѣѣѣѣ; аніѣѣ, пѣрѣ дп кьрѣѣѣѣ; скотѣ къ кьрѣѣѣѣ, къ канчевѣ; — ретъѣѣ аніѣѣѣ де кѣѣ кьрѣѣѣѣ; ть цѣѣѣѣ цѣѣѣѣѣѣ.
Anhalten, в., рѣсѣѣѣ (ловндъѣѣѣ).
Anhalten, в., дпкъпъстрѣѣ, пзнѣ къпъстрѣѣ, легѣ къ къпъстрѣѣ.
Anhalten, в., (ла вьѣѣѣѣѣѣ) дпсгърѣѣѣ, пзнѣ дп сгарѣѣѣ (къпѣѣѣ).
Anhalt, м., рѣѣѣѣѣ; оѣреѣѣ; сьрѣѣѣѣѣѣ; рѣѣѣѣѣ.
Anhalten, в., цінѣ, оѣрескъ, приндѣѣ,

арестъ; нососокъ, стаѣ, дучетъ, коптенецкѣ; um etwas anhalten, а тѣ рѣга, а да инстанцѣ, свали- къ пенгъ чева; das Wetter hält an, тиница цине, е константе; um ein Mädchen —, пецескѣ о етицѣ; ein Schiff —, опрескѣ, арестъ о корабль да крса ет; Waaten —, секвестръ тѣрѣ.

Anhaltfam, а. mi ad., цинъадѣ, стѣ- риторикѣ, поитерзантѣ.

Anhalter, м., цинъторикѣ; клеште; ракитѣ, опреа.

Anhänger, в., дучокънецкѣ, дуче- пенескѣ кѣ чюканъ, цинъескѣ, чюкънецкѣ, ватѣ кѣ чюканъ.

Anhang, м., аниъгъгъ; партидѣ; адаоскѣ, сѣмемънтѣ; — machen, оакѣ партидѣ.

Anhänger, в., спънъзрѣ, мѣ цинѣ де чева; einem —, цинѣ кѣ чинева.

Anhängen, в., аниъдѣ, аниъндѣ, сѣо- индѣ, аниъекѣ, адаогѣ; einem etwas —, пакѣ кодѣ; einem alles —, даѣ аниъа кодѣ; den Degen —, дучингѣ спадѣ; einem eine Krankheit —, кѣминекѣ кѣва о кодѣ; der Kafe die Schelle —, чѣкѣ о сѣнтѣ периклодѣ.

Anhänger, м., партиканѣ, сектаторѣ.

Anhängig, а. mi ad., аниъдѣ, агър- лъторикѣ, кѣвенитѣ; Prozess —, корнитѣ.

Anhänglich, а. mi ad., аниъдѣ, ани- ватѣ, пакатѣ сѣре чинева.

Anhänglichkeit, ф., аниъре, сѣворе, дучаинаре.

Anhängsel, п., в. Angehänge.

Anhaften, в., гревъ, трагѣ кѣ гре- вѣ (пѣшънтѣ).

Anhaspen, в., дучърлигѣ, дучеценѣ кѣ вѣлѣмале, кѣ кърлице.

Anhauchen, в., сѣолѣ асѣпра кѣва.

Anhaufen, в., дучетѣ а тѣа (ле- тне), а шѣчѣа (кѣкѣ воѣ); дуче- сентѣ prin о тѣетгъгъ; пѣхъиз, вичѣкѣ (кал).

Anhäufen, в., сѣкѣ гревъдѣоре, стрингѣ да гревъдѣоре, мо- шинѣе.

Anhäufen, в., гревъдѣоскѣ (цѣ-

мълтѣ); стрингѣ (котѣрѣ); дуче- щѣескѣ (даторѣ).

Anhäufung, ф., гревъдѣоре, стрин- цѣре; дучемъдѣоре.

Anheben, в., ридикѣ (о чѣартѣ, гла- сѣа, адекѣ ворвескѣ); дучепѣ.

Anheften, в., приндѣ (долѣ лѣцѣ), лѣгѣ, аниъдѣ, аниъгѣ, пиронескѣ, цинъзѣескѣ.

Anhehlen, в., мѣ bindenkѣ; bindenkѣ.

Anheim, ад., акасѣ; кадѣ да пар- теа кѣва; einem etwas — stellen, geben, даѣ —, ласѣ да арбитрикѣ, сѣаѣ да дичѣсѣоцѣнеа кѣва чева.

Anheißig, ад., zu etwas — machen, мѣ дучаторескѣ, мѣ дучсѣрчинѣ да чева, мѣ овлѣгѣ.

Anheissen, в., аниъдѣ кѣва сѣре а аниъде да чева.

Anheissen, в., аниъдѣ де чева.

Anhet, аниъетѣ, ад., аиче, аколеа.

Anhetzelse, ф., кѣлѣторикѣ дучѣоче.

Anhetzen, в., амъдѣ, сѣмъдѣ (кѣнл), хъръиз.

Anhetzer, м., хъръиторикѣ, амъдѣ- торикѣ де кѣнл.

Anheulen, зрѣлѣ асѣрѣ.

Anheute, ад., (векѣ) да локѣ де: heute, асѣзл.

Anheren, в., вѣрѣжескѣ, фертѣекѣ.

Anhieb, м., (да фортѣгъгъ) тѣе- гъгъ, гревъкѣ.

Anhöhe, в., дучъдѣгъгъ, аниъчѣлѣ, волѣвѣ.

Anholen, в., адѣкѣ, ридикѣ (фѣниѣа коръвѣа).

Anhören, в., асѣкѣлтѣ, азѣлѣ.

Anhosfen, в., (котѣ) дучвѣракѣ исѣмене.

Anhürfen, в., винѣ сѣрпидѣ, цѣлѣиндѣ.

Animoso, ад., (да мѣсѣкѣ) иниѣосѣ, виѣиз.

Anis, м., аниѣсонѣ (пѣлтѣ).

Anisapfel, м., тѣрѣ постѣчѣелѣ.

Anisbalsam, м., валсамѣ де аниѣсонѣ.

Anisbranntwein, м., винарѣлѣ, ракиѣ де аниѣсонѣ.

Anisgeschmack, м., гѣстѣ де аниѣсонѣ.

Anisferbel, м., сѣкѣрикѣ (пѣлтѣ).

Anisforn, п., сѣминъцѣ (грехъцѣ) де аниѣсонѣ; кофѣтѣ де аниѣсонѣ.

Anisöl, п., олеѣ де аниѣсонѣ.

Anisuchter, м., (да кофѣтарѣ) захѣ- рикѣ, кофѣтѣ де аниѣсонѣ.

Anjagen, v., диченъ а гоми (а вълна).
 Anjago, Anjagi, ad., (бекиш) дн локъ
 de: Зест, акзм.
 Anjochen, v., дичжгъ.
 Ankämpfen v., тъ лптъ дн контра
 кзива, комватъ.
 Ankauf, m., кзмпъраре, кзмпъръ-
 търъ.
 Ankaufen, v., кзмпъръ.
 Anke, f., кръжалъ де арагръ; анкъ
 (пеште).
 Ansehen, v., тьтъръ гноишл сире
 пшшш.
 Anfeilen, v., дпгънъ, дпцеленескъ
 к'о пълнакъ; адеминескъ.
 Anfel, m., монтъ (осъ ла децете
 маі алесъ).
 Anfenblume, f., флоре галбенъ (кал-
 тъ, рапънкалъ, чивошъка калъкъ).
 Anfenbraut, f., внтъ дин лъна лъі
 Mats.
 Anfenmilch, f., зършоръ.
 Ankennen, v., кзноскъ де не фадъ.
 Anfer, m., анкиръ, ангиръ (ла ко-
 рьвѣ); о скѡвъ.
 Anferarm, m., врацъ, кърлигъ de
 анкиръ.
 Anferben, v., диченъ а реклі, а ка-
 пеля, а траце чивъче; днсемнъ
 къ влъ реклиторіѣ.
 Anferboje, f., (дн тарпнъ) семпа-
 лъ анкиреі (половокъ, лемнъ),
 плтъ de анкиръ.
 Anferfest, a. mī ad., цинъторіѣ сеаъ
 цинътъ de анкиръ, асиратъ къ —
 Anferförmig, a. mī ad., дн форма
 анкиреі.
 Anfergeld, n., ваніі анкиратълзі, ан-
 киратъ.
 Anfergrund, m., фвндъ de арънкатъ
 анкіра.
 Anferhafen, m., кърлигъ de анкиръ.
 Anferhals, pl., гътъ de анкиръ.
 Anferhammer, m., чіоканъ de фъ-
 ритъ анқире.
 Anferhelm, m., варга анкиреі.
 Anferkreuz, n., кръчаа анкиреі.
 Anferkrüde, f., стативъ de анкиръ.
 Anferkugel, f., (дн артѡидіѣ) вѡм-
 въ къ анкиръ, къ кърлигъ.
 Anferlos, a. mī ad., фъръ анкиръ.

Anfern, v., арънкъ анкѣра, анкѣръ;
 ѡмвѣл дъпъ чева.
 Anferplatz, m., локъ влнъ de анкѣратъ.
 Anferprobe, f., проба анкѣреі.
 Anferrecht, n., фректъ анкѣреі.
 Anferring, m., верпъ de анкѣръ.
 Anferruthe, f., в. Anferhelm.
 Anferschaft, m., в. Anferhelm.
 Anferschaufel, f., динте, колъгъ de
 анкѣръ.
 Anferschmied, m., фърариѣ, фари-
 кантъ de анкѣре.
 Anferschuh, m., реакъ de анкѣръ.
 Anferseil, v. Anfertau.
 Anferstich, m., подъ de анкѣръ.
 Anferstod, m., в. Anferkrüde.
 Anfertalje, f., скрингъ de анкѣръ.
 Anfertau, n., фвниеа анкѣреі.
 Anfertaulänge, f., фвние de 120 стъп-
 жинъ de лънъ, лънѣмеа фвниеі
 de анкѣръ.
 Anferwächter, m., в. Anferboje.
 Anferzoll, m., в. Anfergeld.
 Anfetteln, v., дпгъпцезъ, леръ къ
 лънѣзеле; (ла дпмлетиторі) леръ
 пърѣде дпмлетите врин оклѣрѣ.
 Anfetten, v., дпгъпцъ, леръ къ лан-
 цѣрѣ.
 Anfinden, v., афѣлезъ, асѡпгъ.
 Anfirten, v., (порѡмвѣл), чѣрпескъ;
 артпартъ.
 Anfitten, v., дпклѡиѣ, дпместѣскъ,
 чиментезъ.
 Anflage, f., акъзъчѣсно, пѣръ, пѣп-
 сѡре, дпвинѣре, дпкълпаре.
 Anflagen, v.; акъзъ, пѣръскъ, дп-
 винѣиѣ, мѣстръ, дпкълѣ, денѣнѣиѣ.
 Anfläger, m., акъзъторіѣ, пѣръшъ,
 дпкълѣторіѣ.
 Anflammern, v.; дпцеленескъ къ
 скѡве; тъ цинъ вѣрѡсъ de чева.
 Anflang, m., акордъ, консънетъ, дп-
 воинѣ.
 Anflehen, v., лѣпескъ, аѣпескъ; тъ
 аѣпескъ, сьптъ стрѣнѣ шѣтъ,
 лератъ.
 Anflecken, Anflecken, Anfleiben, v.,
 стрѡпескъ, арънкъ дн огрош.
 Anfleiden, v., тъ дпвпакъ.
 Anfleidezimmer, n., одаѣе, къмаръ
 de дпвпъркатъ.

Anfänger, v., динескэ, анализескэ, анализэ.
Anfammen, v., странгэ кыргъ (паре пре чинева).
Anfänglich, v., сэнэ (клопотеле); нирьэ.
Anflingen, v., (ан тьсикэ) консэнэ, диченэ а сэнэ.
Anflinsen, v., какэ, агъсэ корда (суре а дескиде).
Anflitschen, v., аръикэ ка съ се динескэ (варэ).
Anflopfen, v., дватэ, динепенескэ бгынд; батэ (ла зыгъ).
Anflopfen, m., вгыториэ (чюканэ ла портэ).
Anfallen, v., порнескэ суре чева (из стрымарареа).
Anfueten, v., mai ad'oré ла фрмънтатэ (фзынэ).
Anfuöpfen, v., динэпъсэ.
Anfuöpfen, v., динэпъсэ, динодэ, аннодэ; диченэ зы дикъресэ.
Anfmitten, v., динмлетескэ (ка андреле).
Anfodern, v., аттрагэ, амъдескэ.
Ankommen, v., винэ, сосескэ, ажыргэ; wohl oder übel —, а ѿ vine ceat' рэ примитэ; unrecht —, аз ниперескэ; es — lassen, auf, .. ласэ сь ажыргэ, сь wie ла...; es kommt an, auf..., атърнэ де..., аине, есте дитреареа негтрэ...; es kommt mit eine Lust an, амл аине, амэ нощэ, те амэ...; was kommt auch an? че авегл, че вэ лисенте? darauf kommt alles an, де аичл атърнэ, deminde totэ.
Anförmung, m., ноэ вонитэ, ноэ соситэ (осно).
Anfuöpfen, v., динэпъсэ, фанэ канэ (ла аче).
Anfuöpfen, v., лерэ, аинэ, нэнэ дин жведе (кал).
Anfragen, v., стърпэс ла (зыгъ) сенаэ не (пърегл); сэнэ стърпандэ (зюэ нэме).
Anfreiden, m., динкрегэ, скриэ ка врегэ.
Anfriesen, v., мь таръсэ, мь а-пронис тарандэме.
Anfriesen, v., диндэвонэ ла чева; анзэс ле чинева.

Anfangen, v., динмтингэ, фанэ кэ-поскэ; анпъриэ, нотификэ, сэмнификэ, декларэ; Krieg —, декларэ ресвоиэ.
Anfangung, f., динмтингаре. динкзноттингаре, деклараре.
Anfangst, f., верере, сосере, ажыдере.
Anfangstein, v., динмтиестрескэ, про-дзкэ прип мтиестриэ.
Anfassen, v., лерэ, динкардэ (ан кэне); вотрескэ, мижлоческэ (динпрежнареа знор персоне).
Anfassen, v., сьсрадэ, аррадэ, казтэ кыргъ чинева сьсрэдэндэ.
Anlage, f., талантэ, динсосоциэно парэрагэ, ажилатэ, децоиничэ; — десемнэ, скигэ, пьанэ; фундаментэ; фондэ сенаэ кэпиталэ нэсэ ла о спекълэ.
Anlassen, v., вьлэсэ, гьагьэ (ан прьанэ).
Anlande, f., вадэ, авордэ, локэ де десэаркатэ (скель).
Anlanden, v., десваркэ, есэ ла пер-таре, есэ не эскарэ.
Anlangen, v., ажыргэ, сосескэ, винэ; привескэ; was mich anlängt, динкэтэ негтрэ mine, динпривинца mea.
Anlassen, v., (ан фореа) контра-сепнэ, динавезэ, дескордэ (ан арворе).
Anlass, m., диндемнэ, мотивэ; ока-сине; пьрере, анпъригэ, а. Ver-anlassung.
Anlassen, v., ласэ, кончедэ; das dra-mal (кэпилор); derisэ (ана); dec-kidэ (ставилэ знег морт); сьомэ (динметалъриэ, спр. ес. оцелэ); die Sachen lassen sich gut an, лэкрэ-риле анкэ не о кале зэнэ; blau anlassen, даэ кожоре авластрэ, азхриэ; einen hart —, диним-инэ, тратезэ аспрэ не чинева.
Anlauf, m., асалтэ, алергитарэ, пь-вьлере, форгэ; — des Wasseré, крештереа апеи.
Anlaufen, v., винэ алергэдэ, фэ-гэндэ, диченэ а алергэ; мь рь-недэ; мь динэ; крескэ; пердэ лэотриэ, приндэ реатэ, рьдинэ, мьчезеалэ; meine Füße sind an-gelaufen, ми с'эз динелатэ мьчореле.

- Anläuten, v., сѣнѣ пропозѣхъ.
 Anlegetisch, m., (ан самне) театръ
 de actuată pe глгъ къларе.
 Anlegen, v., пкнѣ, атезѣ, коллокѣ,
 ерхнѣ; eine Allee —, плантезѣ
 о алогъ; Feuer —, пнѣ фокѣ;
 die Flinte —, цинтезѣ из фалнта;
 ein Capital —, коллокѣ зп кѣп-
 талѣ; die Kleider —, дѣвракѣ
 веетминтеле; eine Stadt —, фан-
 дезѣ о четате; Trauer —, дѣ-
 вракѣ дохѣ, тѣ дѣвракѣ ан пѣ-
 грѣ (тѣ чернескѣ).
 Anlegung, f., ашезѣтѣнтѣ, колло-
 кътѣнтѣ, фанѣуѣне, пѣнтѣуѣне.
 Ansehen, n., дѣпрѣнтѣ,
 Ansehen, v., pazimѣ; босекѣ (о
 трѣгѣ).
 Anleihe, s., дѣпрѣнтѣ, дѣпрѣ-
 нѣтаре.
 Anleihen, v., дѣкѣсѣзѣ, акѣсѣзѣ,
 лѣсекѣ.
 Anleiten, v., кондѣкѣ, доѣ дѣрѣнѣ-
 нѣ, дѣрѣнтѣрѣ, арѣтѣ.
 Anleitbrief, m., (ан лѣп) докѣ-
 тѣнтѣ, хрѣсовѣ де инсѣнтѣрѣ.
 Anleitung, f., кондѣчѣре, дѣрѣнѣ-
 не, дѣвѣдѣре, инѣтрѣуѣне; ока-
 сѣне; дѣдѣнтѣ, имѣлѣкѣ.
 Anleihen, v., дѣрѣнтѣ (зѣнтѣ, кѣл).
 Anleuchten, v., лѣминѣ, факѣ лѣминѣ.
 Anliegen, v., тѣ лѣсекѣ, оѣѣ алѣ-
 гѣреѣ; тѣ инѣресѣзѣ, дѣлѣ заче
 ла имѣтѣ чеѣа.
 Anliegen, n., алѣнѣре; грѣкѣ; до-
 рѣнѣ, черере, инѣресѣ.
 Anlocken, v., атѣпекѣкѣ, атрѣгѣ; аѣнтѣ,
 дѣвѣтѣ (ла вреѣ нѣчѣре).
 Anlockung, f., атѣдѣалѣ, аѣнтѣ-
 тѣнтѣ; пѣрѣ.
 Anlöthen, v., лѣсекѣ, пѣдѣскѣ (фѣ-
 рѣл рѣнтѣ), фѣрѣсекѣ.
 Anlügen, v., минѣ кѣтрѣ чѣнеѣа;
 дѣнтѣ кѣ пѣдрѣнтѣлѣ.
 Anmaßen, v., фанѣ; анѣлѣкѣ, алѣ-
 тѣрѣ, дѣпрѣнтѣ, лѣгѣ, анѣнѣ; де-
 рѣгѣ чеѣа; die Farben —, атѣ-
 сѣнтѣ сѣѣ стѣнтѣрѣ колѣрѣлѣ;
 Feuer —, анѣрѣндѣ фокѣлѣ.
 Anmaßen, v., дѣдѣнтѣ, дѣгѣресекѣ,
 конѣорѣтезѣ пе чѣнеѣѣ (сѣре вреѣнѣ
 лѣне).

- Anmalen, v., акѣлѣорѣзѣ, зѣгѣрѣвѣскѣ
 (пе пѣрѣте).
 Anmarsch, m., анѣнѣлѣре, адѣнѣлѣре.
 (де трѣне).
 Anmaßen, v., дѣсѣшѣресекѣ, анѣпрѣнѣзѣ,
 зѣсѣрѣнѣ, арѣорѣгѣ, атѣрѣсѣлѣ, нѣрѣтѣндѣ
 (зп дрѣнтѣ); sich eine Würde —,
 амѣ дѣсѣшѣлѣ о дѣнтѣтѣте, зп рѣнтѣ.
 Anmaßend, a. mī ad., арѣорѣанѣтѣ,
 нѣрѣтѣнѣгѣосѣкѣ.
 Anmaßung, f., арѣорѣанѣгѣ, нѣрѣтѣн-
 сѣне.
 Anmauern, v., дѣнѣрѣзѣнтѣ зп тѣрѣ
 кѣ алѣлѣ, о зѣдѣре кѣ алѣлѣ.
 Anmelden, v., дѣнтѣлѣнѣдѣскѣ, анѣосѣзѣ,
 анѣнѣнѣгѣ, нѣрѣтѣфѣкѣ.
 Anmeldung, f., дѣнтѣлѣнѣдѣре, анѣосѣ.
 Anmengen, v., атѣсѣтѣкѣ.
 Anmerken, v., дѣсѣнтѣлѣ, адѣсѣнтѣлѣ,
 аднѣнтѣ.
 Anmerkung, f., дѣсѣнтѣлѣре, нѣгѣ,
 аднѣнтѣуѣне.
 Anmessen, v., лѣкѣ нѣсѣрѣ.
 Anmischen, v., атѣсѣтѣкѣ.
 Anmurren, v., нѣрѣнтѣрѣ, адѣнтѣрѣнтѣрѣ
 (асѣпра кѣлѣѣ), ворѣотѣзѣ (ан
 конѣтрѣ).
 Anmuth, f., нѣчѣре, грѣцѣлѣ, дѣлѣлѣрѣ.
 Anmuthen, v. Zumuthen.
 Anmuthig, a. mī ad., алѣкѣнтѣ, грѣ-
 цѣосѣкѣ, атѣтрѣгѣлѣрѣлѣ.
 Annageln, v., фѣлѣгѣ; пѣлѣндѣ, нѣрѣ-
 несѣкѣ кѣ кѣлѣ.
 Annahen, v., тѣ анѣрѣнтѣ, тѣ ан-
 вѣчѣлѣзѣ.
 Annahmen, v., косѣ; акѣкосѣ, (зп на-
 сѣтѣре, вѣнтѣ).
 Annahern, v., тѣ анѣрѣнтѣ; сѣѣ-
 тѣнтѣ, адѣкѣ (кѣ чѣнеѣѣ ла фѣрѣнтѣ).
 Annahme, f., пѣлѣнѣлѣре, рѣчѣнѣре,
 анѣчѣнтѣрѣ, анѣчѣнтѣнтѣнтѣ, рѣчѣ-
 нѣнтѣнтѣ; адѣнтѣуѣне.
 Annalen, pl., анѣлѣлѣ.
 Annaten, pl., анѣнтѣ, венѣнтѣрѣлѣсѣ дѣлѣ
 анѣлѣ зѣнтѣлѣ, пе кѣре лѣ лѣлѣ на-
 трѣарѣлѣ дѣлѣ анѣ ентѣкѣнтѣлѣ; сѣѣлѣ
 нѣнѣрѣнтѣлѣ.
 Annedst, ad., лѣнтѣ, анѣрѣнтѣ.
 Annehmbar, a. mī ad., де нѣлѣнтѣлѣ,
 анѣчѣнтѣлѣлѣ.
 Annehmen, v., нѣлѣнтѣосѣкѣ, лѣкѣ, рѣ-
 чѣнѣ, анѣчѣнѣ; анѣрѣнтѣ; сѣлѣнтѣ; лѣкѣ

асъврѣми; wir wollen annehmen,
съ съзвонѣ къ...; einen Arzt
—, iakъ за medикъ; eine Bedin-
gung —, аучениѣ, приимекъ о
кондигиано; einen Dienſtboten —,
токмекъ, приимекъ за сепсито-
рѣ; an Kindes Statt —, адоурѣ,
eine Meinung —, апроѣтъ оминис-
неа кѣва; ſich einer Perſon —,
приадъ пареа зноѣ персоне; an-
dere Sitten —, приимекъ алго
даино.

Аннемет, м., приимторѣ, ачел-
танте.

Аннемиſch, а. ми ад., ачелтанверѣ,
де приимѣ; икѣкѣ, орѣнокъ.

Аннемиſchkeit, ф., икѣчере, градиѣ.

Аннеиген, в., икѣкѣ, аликѣнѣ спре чева.

Аннеигенд, ад., (аи преот.) кон-
верцинте.

Аннеилен, в., алицеленекъ къ кзреа.

Аннеилен, в., кѣкѣ, строенекъ.

Аннеилен, в., кѣкѣ сѣмѣ къ канѣ,
сѣмѣ.

Аннеилен, в., цѣнтѣекъ.

Аннеилен, в., (аи леи), аними-
чекъ, аниимекъ, деѣингеѣ.

Аннеилен, в., в. Аннеилен.

Аннеи, адв., икѣ.

Аннеи, ф., аниимѣчаре, аниимѣ.

Аннеи, ф., аномалиѣ, перѣгла-
ривате, перѣкѣ.

Аннеи, а. ми ад., аномѣкѣ, пе-
вѣмѣ.

Аннеилен, в., ординѣ, даѣ ординѣ,
дикѣнѣ, перѣкѣ, кѣнѣ ле кѣле.

Аннеилен, м., диенсѣторѣ, ординѣ-
торѣ, перѣлѣторѣ.

Аннеилен, ф., ординѣ, диенсѣорѣ,
диенсѣмѣнѣ, перѣлѣмѣнѣ, ор-
динанѣ.

Аннеилен, в., аникѣ, икѣнѣ мѣла,
приадъ.

Аннеилен, в., токмекъ, акомодѣ,
ажѣтеѣ, конформѣкѣ, черкѣ, про-
вѣкѣ; ein Kleid —, черкѣ за вест-
мѣнѣ.

Аннеилен, ф., токмѣторѣ, ажѣте-
торѣ, конформѣмѣнѣ, проѣ.

Аннеилен, в., икѣорѣ спре чѣнева.

Аннеилен, в., икѣторѣ, рѣѣѣекъ;
кондигианѣ.

Аннеилен, м., икѣторѣ; съди-
торѣ; кондигианѣ.

Аннеилен, в., аниимѣ, алицеленекъ
къ кѣле, къ цѣнтѣ.

Аннеилен, в., даѣ къ аратрѣ пре-
сте чева, адоурѣ; аниимѣ а ари.

Аннеилен, в., аликѣекъ, аосоѣ (о
ратрѣ).

Аннеилен, в., рѣсалиѣ асъврѣ, ло-
векъ.

Аннеилен, в., лѣкѣ, рѣкомѣнѣ.

Аннеилен, в., ариимѣ къ съ рѣсалиѣ.

Аннеилен, в., аниимѣ, тѣкѣекъ
спре чева.

Аннеилен, м., гѣнтѣторѣ, акомѣторѣ,
орѣкѣ; орѣмѣнѣ, аниимѣ-
торѣ орѣнокъ, мѣнѣ.

Аннеилен, в., гѣтѣекъ, акомѣекъ,
аниимѣкѣ, вѣтеѣкѣ, орѣекъ (аи-
подѣекъ).

Аннеилен, в., аѣкѣ грѣкѣ, къ
сѣврѣ.

Аннеилен (аи металѣри.) в., ани-
имѣ, аниимѣкъ къ ариимѣ.

Аннеилен, в., вѣкѣ, вѣтѣекъ къ
мѣнѣ.

Аннеилен, в., вѣкѣ къ вѣрѣче де
лемѣ.

Аннеилен, в., аликѣрѣкѣ, лѣкѣ къ
кѣрѣнѣ, лѣкѣ де парѣ.

Аннеилен, в., аниимѣ а аѣкѣ, а-
ѣкѣ, сѣлѣ ѣкѣ кътрѣ чѣнева.

Аннеилен, в., проѣкѣ, аѣкѣ
(къ мѣрѣденѣ), аниимѣнѣ про-
ѣкѣ.

Аннеилен, ф., аѣкѣторѣ, про-
ѣкѣ, сѣѣкѣторѣ, проѣкѣ-
мѣнѣ.

Аннеилен, в., грѣкѣ, окрѣ аи со-
котѣла кѣва, окрѣ а конто; ад-
скрѣ, аниимѣ, аликѣ; даѣ миѣ
man mit nicht ſo hoch anrechnen,
нѣ грѣкѣ съ ми се аниимѣ а-
шеа грѣкѣ.

Аннеилен, ф., кѣкѣнѣ, ворѣкѣ, ани-
имѣнѣ, диенсѣкѣ аниимѣ кѣва;
аниимѣнѣ аниимѣ кѣва; компи-
ментѣ де вѣнѣ приимѣ.

Аннеилен, в., аниимѣекъ, кѣкѣнѣ, ани-
имѣнѣ диенсѣкѣ кътрѣ чѣнева;
аниимѣнѣкѣ пе попорѣ; черѣ

- Antegen, v.**, deşteuţǎ, deşteuţǎ,
 motivezǎ, pornească, inimezǎ spre
 чева.
Antegung, f., deşteutare, deşte-
 птѣнїѣ, deşteuţǎ, дѣвїтѣтѣрѣ,
 порнїтѣрѣ, вождїтѣрѣ, имѣлѣ.
Anteiben, v., дѣченѣ а фрека, а
 тѣчина; дѣпрезнѣ (агрѣ ка ар-
 рїптѣнїѣ).
Anteibung, f., фрекѣчѣне, фрекѣтѣ-
 рѣ, тѣчинѣтѣрѣ.
Anteiben, v., дѣшїрѣ, дѣфїрѣ, ад-
 шїрѣ, адофїрѣ.
Anteiben, v., дѣченѣ а рѣне (о
 parte din totǎ); сѣарнѣ, дѣ-
 рѣнѣ, дѣрапѣнѣ; іаѣ (din van).
Anteiben, v., тѣ апропїѣ кѣлѣрїндѣ,
 тѣ ловескѣ дѣ чева мергѣндѣ
 кѣларе; — дѣвѣцѣ ѣн калѣ.
Anteiz, m., ащїцаре, ащїцѣтѣтѣ,
 дѣтещїтѣрѣ.
Anteizen, v., дѣвїтѣ, ащїцѣ, дѣтѣ-
 рѣтѣ, іррїтѣ, дѣтецескѣ, дѣдепнѣ,
 дѣволдескѣ; аттрагѣ.
Anteizung, f., дѣвїтѣтѣрѣ, дѣтѣрѣ-
 тѣтѣрѣ, ащїцѣтѣнїѣ, іррїтѣцїѣне,
 дештевѣцїѣне, дѣтещїтѣрѣ, ім-
 пѣлѣ, дѣволдїтѣрѣ спре чева;
 аттрацере, плѣчере.
Antennen, v., алергѣ, акѣргѣ, тѣ
 ловескѣ дѣ чева, тѣ рѣведѣ ал-
 лергѣндѣ; мї се дѣтѣмѣлѣ рѣ.
Antichte, f., масѣ де вѣкѣтѣрїѣ, дїс-
 пѣтїѣ.
Antichten, v., факѣ, ашезѣ, дрегѣ,
 гѣтескѣ; кѣшѣнѣ; Händel —, кѣ-
 шѣнѣ чѣртѣ, скандѣлѣ; die Spei-
 sen —, дрегѣ вѣкателе, ашезѣ
 вѣкателе не масѣ; Unheil —,
 факѣ ѣн рѣѣ маре, стрїкѣ, кѣ-
 шѣнѣ даѣне.
Antichter, m., прегѣлїторїѣ, прегѣ-
 рѣторїѣ, дїсѣпѣлїторїѣ.
Antichtkunst, f., тѣїестрїѣ де а прегѣ-
 гїѣ, де а дегеге вѣкателе.
Antichtlöffel, m., дїпгѣрѣ де прегѣ-
 гїѣ, де дрегѣ вѣкателе.
Antichttisch, m., в. Antichte.
Antiechen, v., мїросѣ, амїросѣ; кѣ-
 носкѣ din мїросѣ.
Antingen, v., дѣверїгѣ, дѣцегенескѣ
 кѣ перїѣ.
- Antitt, m.**, кѣлѣрїтѣрѣ, аѣлѣрїре
 спре чева.
Antiben, v., сѣрїлѣ, дѣченѣ а сѣ-
 рїлѣ, сѣрїлѣ не деасѣра.
Antollen, v., даѣ де-а-дѣра; тѣ
 даѣ-де-адѣра, тѣ апропїѣ ро-
 тїндѣмѣ, адролѣзѣ; — алатрѣ
 (ла вѣлѣторї дѣспре кѣнѣ).
Antosten, v., рѣдїнескѣ, адрѣдїнескѣ.
Antotheln, v., трагѣ кѣ рѣшѣ не сѣлѣ-
 дѣрѣ (ла тѣсарї мї лемнарї).
Antüchig, a. m. ad., дѣфїматѣ, де-
 фїматѣ, де рѣпѣтѣцїѣне рѣа, прѣ-
 лѣсѣ, вѣлѣтѣ; де пѣме рѣ.
Antuden, Antüden, v., апропїѣ, ав-
 вѣчїнезѣ, алїдескѣ дѣчетѣ; пѣлнѣ
 (о арматѣ); тѣ апропїѣ (тїпнѣ).
Antüfung, f., апропїере, аввѣчїнарѣ,
 пѣлнтаре.
Antudern, v., тѣ апропїѣ, вїндѣ
 вѣслїндѣ.
Antufen, v., кїемѣ, акїемѣ, порѣ,
 ащїелѣ (ла аѣторїѣ кѣїва); Zeu-
 gen —, кїемѣ марторї.
Antufer, m., кїемѣторїѣ, стрїгѣ-
 торїѣ.
Antufung, f., кїемаре, акїемѣцїѣне,
 рѣгѣшїмте.
Antühren, v., лѣздѣ, комѣндѣ, рѣ-
 комѣндѣ; кѣкѣнѣ; даѣ рѣѣмте
 кѣїва.
Antühren, v., аттїнѣ, ашестекѣ.
Ans, komme din an mī an daſ;
 anſ Licht bringen, скотѣ ла лѣ-
 шїнѣ; anſ Fenster treten, тѣ
 апропїѣ ла фереѣтрѣ.
Anſäen, v., сѣмѣвѣ, дѣченѣ а сѣ-
 мѣна, прѣсарѣ (кѣ фїпѣ).
Anſage, f., Anſagung, f., дѣштїп-
 царе, шїре ворсарѣ, аїсѣ, по-
 тїфїкѣцїѣне, інтїмѣцїѣне.
Anſagen, v., сїхнѣ, дѣштїпѣцѣзѣ,
 даѣ де шїре, арѣтѣ, аїсѣзѣ,
 ашѣнѣцїѣ, потїфїкѣ, дѣкїарѣ, дѣ-
 рїнѣ.
Anſägen, v., дѣченѣ а фѣрѣстрѣ.
Anſager, m., ашѣнѣцїѣторїѣ (вѣстї-
 торїѣ).
Anſammeln, v., адѣнѣ, грѣмѣдескѣ.
Anſammlung, f., грѣмѣдїтѣрѣ, грѣ-
 мадѣ; адѣлѣтѣрѣ.
Anſäſig, a. m. ad., ашеѣтѣ, локїѣ-

- toris, петректорис, domiciliatē, ставилитѣ,
- Anfaß, m., ашезаре, ашезътаръ; партидъ, постѣ (ан сокотел ші протоколе комерциале); ашезътаръ, адаосѣ, адъосетаръ; dispensatione; ціа de металъ ла инстръментеле de масикъ, адикъ ашезъкътара.
- Anfauern, v., ашезърескѣ, акрескѣ.
- Anfangen, v., асезѣ, ашезѣ; ашезъ а сече.
- Anschaffen, v., гътескѣ, факѣ, къштігѣ, мъ къштіс, къштігѣ, провъзѣ, прокърѣ; sich einen Diener —, къштігѣ, токмескѣ за шервиторис; sich Kutsche und Pferde —, ашезъ къштігѣ кърѣдъ ші кал; sich das Nöthige —, мъ къштіескѣ de челе тревіаѣосе.
- Anschaffen, v., пшкѣ стратѣ ла цева de пшкѣ, ашезътезѣ цева; пшкѣ тзревкѣ (кърѣмѣ) ла штівлъ сеаѣ човогѣ.
- Anschauen, v., (ан форестьриѣ) ашезъмѣ арворіи дескордъндѣ.
- Anschauen, v., (ан монтан.) мъ ашезъмескѣ, мъ ашезъмѣ.
- Anschauen, v., ашезъмѣ къ шчорѣ, ашезъмѣ (къ арішъ, къ пшмѣтѣ).
- Anschauen, v., ашезъмескѣ, ведѣ; контъмѣ (ан филозофѣ).
- Anschauen, m., ашезъмѣ, спеттъторис, контъмѣторис.
- Anschaulich, a. ші ad., кіарѣ, лъштігѣ, еведінге.
- Anschaulichkeit, f., еведінгѣ, кіаріте.
- Anschauen, n., Anschauung, f., веде, ашезъмѣ, възѣтѣ; контъмѣгѣ.
- Anschein, m., ашезъмѣ, ашезъмѣ, ашезъмѣ; dem Anschein nach, ла ашезъмѣ; unter dem Anschein der Freundschaft, септ колѣреа, септ маска пріетініел.
- Anscheinen, v., се паре; арзѣкѣ, даѣ лъштігѣ.
- Anscheinenb, part. } ашезъмѣ, про-
- Anschaulich, adj. } ваверѣ, ашезъ
- Anschellen, v., септѣ, трагѣ клопоцельѣ.
- Anschere, f., ашезъмѣ, теарѣ, ашезъмѣ, парѣ (ла тѣте пласеле de десеторѣ).
- Anscheren, v., ашезъмескѣ пшза.
- Anschichten, v., ашезътарѣ, ашезѣ ашезъмѣ.
- Anschiden (sich), v., мъ гътескѣ, мъ ашезъмѣ, мъ dispensatione, стаѣ по пшкѣ de a....; es schickt sich wohl oder übel, стѣ шіне опѣ рѣѣ.
- Anschidung, f., ашезъмѣ, ашезъмѣ, dispensatione.
- Anschieben, v., ашезъмѣ, ашезъмѣ, ашезъмескѣ, арзѣкѣ.
- Anschlebsel, n., чева de траѣ, де ашезъмескѣ, ашезъмѣ.
- Anschienen, v., ошезъмескѣ по септ цене, гътескѣ, трагѣ къ кода ошезъмескѣ.
- Anschienen, v., ферекѣ, ашезъмѣ (о рѣтѣ).
- Anschießen, v., ашезъмескѣ, септѣ (о фѣрѣ, фѣрѣ а о шіде); дескаркѣ пшкѣ ашезъмѣ; (ла кроіторѣ) ашезъмескѣ, коѣ; мъ ашезъмескѣ къ шіцель; ашезъмескѣ даѣ престе чева; мъ кристалисезѣ; — angeschossen sein, септѣ ашезъмѣ.
- Anschleßpinsel, пенелѣ, перісѣ de політѣ къ ашезъмѣ.
- Anschiffen, v., даѣ престе чева въ корабіа, къ паріа, ашезъмѣ, ашезъмѣ, ашезъмѣ.
- Anschimmeln, v., ашезъмѣ а пшчезі.
- Anschirren, v., ашезъмѣ.
- Anschlag, m., ашезъмѣ, ашезъмѣ, ашезъмѣ; — ашезъмѣ, ашезъмѣ, ашезъмѣ; ашезъмескѣ, ашезъмескѣ, ашезъмескѣ; ашезъмескѣ de пшкѣ; — Anschlag der Glode, ашезъмѣ, ашезъмѣ клопоцельѣ; — der Baaten, ашезъмескѣ, ашезъмескѣ, ашезъмескѣ, ашезъмескѣ, ашезъмескѣ; das kommt nicht mit in —, ашезъмескѣ пш се поте сокоті, ашезъмескѣ; dieses Instrument hat einen guten Anschlag, ашезъмескѣ ашезъмескѣ ашезъмескѣ de масикъ даѣ септѣ ашезъмескѣ; den Anschlag zu einem Baue machen, факѣ ашезъмескѣ de чева че поте коѣта о кшезъмѣ; die Kosten im Anschlag

bringen, а пзне спеселе дн со-
котелъ; heimliche Anschläge ma-
schen, махинъ, факъ плахъри секрете.
Anschläge, v., ловескъ, ватъ, токъ;
— афигъ; — прецзиескъ; —
днсеилъ; скапъръ; даъ тонъа (пе
зн клавиръ); die Arznei schlägt
nicht an, medicina нъ лъкреазъ;
einen Accord —, днтонъ зн а-
кордъ; gut —, дми киде вине;
eine Seite —, аттинъ о кордъ,
сзнъ о кордъ; mit weiten Stichen
—, днсеилъ паръ; einen Zettel —,
афигъ о чедълъ, о таблъ.
Anschlagfaden, m. ацъ, фиръ де дн-
сылатъ.
Anschlagig, a. mi ad., афлиторъ (de
proiepte), инценюсъ (скорниторъ,
пъскочиторъ, китауъ).
Anschlagzettel, m., чедълъ де ависъ,
афшъ, ависъ, хъртиоръ, кърдзайъ.
Anschlammern, v., днталъ де тинъ, де
тоаъ, толескъ, днтотлескъ.
Anschleichen, v., винъ днчетишоръ, тъ
фършезъ.
Anschleifen, v., икъ, аскъдъ, днченъ
а аскъци, а точи; факъ въроъ.
Anschleifer, v. regul., дзкъ, търъскъ
къ сания ори къ корча.
Anschleimen, v., толескъ, днтот-
лескъ, днталъ де лпнъ, де тоаъ.
Anschlendern, v., винъ днтлетечидъ
пичореле; винъ легълъндъ, кълти-
пъндъ дин пичоре.
Anschlenkern, v., арзкъ саре пъ-
рете (варъ).
Anschleppen, v., търъскъ, хъдескъ
(зн сакъ).
Anschleudern, v., арзкъ ка дин пра-
штъ, днтрошкъ, днтръштисъ.
Anschließen, v., легъ, днкъиз, ферекъ
не чинева дн лаудъ, днкътъшезъ,
днтълъцезъ, днткателезъ; днкидъ,
аккидъ о скрисоре дн алта; —
знескъ, днтпрезнаъ, днтсоцескъ,
алътъръ.
Anschlingen, v., днтълъзиескъ, адзкъ,
легъ приъ зн лаудъ, приъ зн жвездъ.
Anschließen, v., десникъ пълънкъ.
Anschluß, m., днкидере, днкеiere,
аккидере, алътъраре, днтпрезнаъ-
търъ, днкисъръ, аккисъръ.

Anschmachten, v., кастъ лъдъедъ,
доиосъ, галиш, къ фръдзине.
Anschmauchen, v., фзмезъ аскура
кзива.
Anschmeicheln (sich), v., тъ днсауъиз
приъ днтълъитъре, тъ днтърескъ.
Anschmeißen, v., арзкъ, ръледъ, ас-
върлиъ спро чева.
Anschmelzen, v., коптотескъ, знескъ
дотъ метале приъ тоитъръ; дн-
ченъ а топи.
Anschmiehen, v., знескъ дотъ фере
днтоткате, пълескъ; ферттитъ;
ферекъ дн лъдъри, ароткъ дн
фереъ.
Anschmiegen (sich), v., тъ алътъръ
стринсъ, тъ алъинескъ; тъ дедадъ;
тъ днтинъизъ.
Anschmiegen, v., знпъ, знпъ ка деа-
скура; тълъжескъ; антълдескъ не
чинева; den Wein —, провакъ
винъ.
Anschneiden, v., днкътъръшъ.
Anschnecken, { аворескъ рълъшитъ;
Anschneuzen, { рълъшадъ аспръ, вор-
ескъ дн тонъ врсенъ.
Anschneiden, v., днченъ а тълъ, дн-
талъ, крестъ.
Anschneulen, v., ръледъ, арзкъ къ
търъ, къ изеалъ елаотикъ.
Anschneuzeln, v., днтототелезъ, дн-
потолезъ, гълескъ, орнезъ фъръ
гзетъ.
Anschnitt, m., днтълъетъръ, крестъ-
търъ (перълъшъ), шрима тълъетъръ.
Anschneiden, v., легъ, стрингъ къ
фръгия, къ кордела, къ софра,
стрингъ дн корсетъ, стрингъ дн
лауъръ.
Anschobe, f., сарделъ (зн соиз де
сарделъ).
Anschrauben, v., стрингъ дн шркъ,
дн трокъ, днтшркъезъ.
Anschreiben, v., сларисъ въдатъ ка
съ стера (въпторъ).
Anschreiben, v., свриъ, днскриъ, дн-
сеттнъ, днтреистра чева дн о
карте ори протоколъ; скриъ не о
таблъ; er ist bei ihm gut ange-
schrieben, стъ дн кредитъ вадъ
ла елъ.
Anschreiben, v., адетрингъ рълънескъ

кърпа чинева; einen am Giffa —, стригъ, кіемъ не чинева дитр'а-жторіа.

Anschreiten, v., пачецежъ дичетъ, тъ авроніаъ дн паші тъсрѣцї; фанъ примарѣа пачъ.

Anschrote, f., връжъ, маррине, вѣтъ сѣжъ шіторъ (ла пьнзре).

Anschroten, v., дпвълъгческѣ, аданъ дн валъ (дн гръмъ); тивескѣ гьна не маррині (ла пьнзрѣ).

Anschub, m., пріша арѣлкътаръ (ла попиче).

Anschufen, v., дпкоацъ, дпнапкъ; тъ дпкоацъ; къакъ (ла чістарі).

Anschuldigen, v. Beschuldigen.

Anschüren, v., ацїцъ, сѣлѣ ка съ се адрїндъ.

Anschuß, m., пріша ловітаръ, дескърѣктаръ, дпнапкътаръ; кристалісѣцїне.

Anschütten, v., вѣрсъ, торнъ не чева.

Anschützen, v., палцъ іазъ, катарипта морел; порпеекѣ рѣтеле.

Anschwimmen, v. Anschwemmen.

Anschwängern, v., дпгрекѣ, дпгрекѣ, дпгрошъ (о фемеіъ, зп фвідъ къ пьдере).

Anschwängeln, f., дпгрекѣтаръ, дпгрекѣтаръ.

Anschwängeln, v., вінъ дьадъ дн кодъ: (зп къне).

Anschwärzen, v., дпнегрескѣ, атїагъ, дажъ къ перъ; — денегрескѣ, де-аїмъ, калшпнїѣ, клеветескѣ, ма-кѣ репътеле кзїва.

Anschwärzung, f., дпнегрїтаръ, ав-верїтаръ; де-аїагъ, перїтаръ.

Anschwätzen, v., дпдшлѣкъ къ лїм-кзїа, къ ворве фрѣмѣсе.

Anschweben, v., вінъ пьстїндъ, фъ-гїндъ.

Anschweifen, v., дппчомезъ.

Anschweifen, v., кълескѣ, ферьѣ фс-рѣ; — нїверескѣ, ловеокѣ (ла гьнъторі).

Anschwellen, v., шъ палцъ, тъ дп-оїѣ, крескѣ (ана).

Anschwemmen, v., транспортъ, джкъ не аяъ, пьзтескѣ.

Anschwemmung, f., вьлїтаръ.

Anschwimmen, v., сосескѣ къ потал, вінъ потандъ.

Anschwöden, v., аръсѣскѣ къ варъ (peize).

Ansetzen, v., аданъ къ вьлтрепеле дптіасе; навїгъ дн птерса ве-лелоръ, аднавїкѣ.

Ansehen, v., прївескѣ, редъ, тъ вїтъ, кавъ ла чинева, арѣкѣ окїл, цїн-тескѣ; — режтѣ, стїмъ, сокотъ; sich einmal an, прївеште пьгїнъ; ich kann es nicht länger ansehen, ачѣста нъ о мал почъ сѣерї; нъ о мал почъ прїл къ пельсаре; man hätte es ihm gar nicht angesehen, ачѣста н'ар ої кресът'о нїмїл де елѣ; man sieht es ihm nicht an, дн ведере нъ се къ-пѣмте; man muß nicht die Person —, нъ трезъе а се прївї пер-сѣна; das ist gräßlich anzusehen, есто крѣпченъ а прївї, есто лъ-кръ кѣмплїтѣ; ich habe ihn immer für einen braven Mann angesehen, тордеагна л'амъ цїнътѣ де омъ кравъ; einen mit unverwandten Augen ansehen, кавъ ла чинева къ окїл дп-їацї, дп-їацї окїл ас-пра кзїва; einem etwas an den Augen —, чїтескѣ дн окїл кзїва, алоръ адеврѣа дн кьстѣтарѣ лал; etwas für eine Ehre —, амъ, ре-пзтѣ чева де онѣре; einen für dumm —, цїнъ не чинева де хъ-вълкѣ, де пьтѣрѣ; einen mit dem Rücken —, дпторкѣ кзїва фокл; eine Sache mit dem Rücken —, а прївї зп лъкръ къ пельсаре.

Ansehen, n., прївїро, ведере, вълъ-тѣ, кьстѣтаръ, мїпъ; — консі-дерѣцїне, кредїтѣ; веазъ, авто-рїтате, демїнїтате, стїмъ, репъ-тѣцїне; импортацъ, гравїтате, грандеуъ; äußerliches Ansehen, ав-рѣа, прївїреа дн афаръ, авпърїацѣ, фїгъра кзїва, есторїорѣа; ohne Ansehen der Person, фърѣ къ-таре ла персѣнъ; er gibt sich das Ansehen eines Kenners, елѣ вреп съ треакъ де зѣжъ кьпоскѣторїа; er ist ein Mann von bedeutendem —, есте зп бърватѣ къ веазъ,

- ка асторитате mare; er hat ein
 kriegerisches —, арә о кьатътъръ
 де острани; einen von — kennen,
 кьноскъ пе чинева дин ведере;
 sich das — geben, дши дъ аерал
 де..., вреа а трече де...; in
 — setzen, амъ кредитъ, веазъ,
 сънтъ концидератъ, стиматъ; sich
 in — setzen, кьштитъ веазъ, кре-
 дитъ, ренътъзионе.
- Ansehlich**, а. ш. ad., аупъринте; де
 о ведере фьштосъ, велъ; im-
 portante, концидераверъ, респет-
 таверъ; потпосъ; ansehnliche Ge-
 sellschaft, социетате пьштъросъ;
 социетате респеттаверъ; ansehn-
 licher Mann, омъ арътътосъ, омъ
 вине фькътъ; ansehnliche Summe,
 сънтъ дпсетпъторе, сънтъ кон-
 цидераверъ.
- Ansehlichkeit**, f., аупъриндъ, привин-
 цъ; привире велъ, лъстра.
- Ansehung**, f., аупъриндъ, аупъ кътъ,
 аупъ рефериндъ кьтъръ.
- Ansenken**, v., косъ, дпкелъ кь соу-
 ръ, дпспонкъ.
- Ansenzen**, v., ардъ асла, пьрлескъ.
- Ansetzen**, v., пьндъ, адпъндъ, ауплекъ,
 алокъ, ашезъ; статорескъ, de-
 terminâ, дефигъ; — грекъ ауп со-
 котегъ; прецълескъ, таксезъ; —
 логъ, родескъ (череш); — die
 Feder ansetzen, аупкъ кондезал ауп
 тьпъ; das Fleisch —, пьндъ кар-
 неа ла фокъ; das Instrument —,
 дпмъкъ, аупкъ инструментъ де
 тьсикъ; die Knöpfe —, косъ, ак-
 косъ пьстръп; die Presse zu hoch
 —, дефигъ прецъп; преа тьп; прецъ-
 лескъ преа съсъ; den Tisch
 an die Wand —, ашезъ тьса ла
 пьрето; einen Tag —, дефигъ зп
 терминъ, пьндъ о зи; die Taxe —,
 дефигъ такса; dieser Baum hat
 angelegt, ачестъ арворе ад легатъ;
 die Stutte hat angelegt, епа а
 пинсъ (а зьмиситъ).
- Ansetzung**, f., аупъсъзионе; doppelte
 — in einer Rechnung, ренетъзи-
 оне дптър зп коптъ, пьсетъръ дъ-
 пьз ла зп коптъ.
- Anseufzen**, v., пивескъ съсанирадъ,
 ассъсанидъ.
- Ansicht**, f., веазъ, перспективъ; со-
 котиндъ, пьрере, опинисне; nach
 meiner —, дшъ а тьса пьрере;
 eine andere — bekommen, сънтъ
 пьререа.
- Ansichtig werden**, зьрескъ, вьдъ,
 десконеръ.
- Ansiedelung**, f., колония.
- Ansiedeln**, sich, ть колонизезъ, ть
 ашезъ кь локзина, ть стато-
 рескъ, ть ставилезъ; кьлтивъ зп
 локъ.
- Ansieden**, v., дпченъ а фьрво; пре-
 гьтескъ, препаратъ фьргьндъ.
- Ansiedler**, m., колонъ, колонистъ, ло-
 киторъ венитикъ.
- Ansiegeln**, v., аупъндъ сичилъ (пе-
 четеа).
- Ansingeln**, v., дптинпидъ кь кьптекъ,
 адкьптъ.
- Ansinnen**, v. Zumuthen.
- Ansintern**, v., (ауп монтан.), ть сиръ,
 ть анидъ ауп цордоръ, стръсдъ,
 ть дпкръстъ.
- Anstiften**, m., (венъ), шедере, локзи-
 цъ; проплетате де монш.
- Anstiftung**, f., (ауп монтан.), ауп-
 ченереа зпел тине (въ).
- Anstiften**, v., адшедъ, шедъ гьпъ...;
 шедере стрънсъ (се зиче десере
 вестминъ); angelesen sein, сънтъ
 ашезатъ кь локзина, сънтъ до-
 мичилиатъ.
- Ansonst**, ad., (ауп стилъ де канчел.),
 алтминтреа.
- Anspalten**, v., десикъ асла.
- Anspannen**, v., дпкордъ, дптиндъ,
 дпхамъ; alle seine Kräfte —, ть
 дпкордъ дин торе пьтерие, лъ-
 кь дин рьспьтеръ, лъкръ кь тьтъ
 гьрия.
- Anspanner**, m., дпхьматъ, омъ об-
 легатъ а дпхьма кил.
- Anspannergut**, n., монш кь вите де
 дпхьматъ.
- Anspeien**, v., адскьиндъ, скьиндъ ауп фьцъ.
- Anspicken**, v., дптинъ вине, дптинъ
 кь дресъп (о тьпкаре).
- Anspielen**, v., жокъ, дпченъ а жъ-
 ка; даъ съ приченъ, ворескъ ауп

есетиле, ѳакъ алаксіане, ѳакъ
 кохърїъ дн ворпе.
 Anspicung, f., алаксіане, ворпире
 дн есетиле.
 Anspießen, v., днценѣ, трагѣ, пснѣ
 дн ѳрїгаре.
 Anspinnen, v., днченѣ а торче, летѣ
 торкѣндѣ; — зрещкѣ зн ком-
 пютѣ; ѳакъ планѣ de (дн рѣс-
 золѣ); пльнѣлескѣ о инпрїъ; се
 ѳскѣ о чѣртѣ.
 Anspornen, v., днпнтенѣ, даѣ нн-
 тенї (калѣлѣ), днтегескѣ.
 Anspornung, f., днпнтенаре, дн-
 пнтенѣтѣртѣ; — дндемнѣ, вол-
 днтерѣ.
 Anspitze, f., авворпире, авворпнгуъ,
 алоксїане.
 Anspitzen, v., авворпескѣ, ворпескѣ,
 кавѣнтѣ кѣтрѣ чїнева; коррѣснѣндѣ
 ла дорнѣа кѣва; аттрагѣ; пре-
 тнндѣ, черѣ, портѣ; даѣ тонѣ; даѣ
 hat mich angesprochen, авѣсра 'ml
 пльзз мнє; Jemanden um Hilfe
 ansprechen, черѣ ажторпїа кѣва;
 bei einem —, ѳакъ вїснѣ кѣва;
 ein Recht —, претнндѣ зн дрентѣ.
 Ansprechung, f., прѣзѣнтнє, черере,
 претннсїане, днтегїре, прелетѣ-
 пїане.
 Anspreiben, v., презннѣ.
 Ansprenge, v., зѣдѣ, стронескѣ, ад-
 стронескѣ; нѣ рѣпедѣ ка-ан калѣ;
 галонезѣ аснра кѣва; ннѣ дн-
 пнѣтѣ; сарѣ, адсарѣ.
 Anspringen, v., днченѣ а сѣрї, внѣ
 сѣрнндѣ; кренѣ, плеснескѣ (о сн-
 кѣ).
 Anspruch, m., претннсїане, дрентѣ,
 дрнѣтѣ; er ist ohne alle Ansprüche,
 есѣ омѣ, ѳѣрѣ ннѣ ѳ претнн-
 сїане; seine Ansprüche fahren las-
 sen, нѣ аватѣ дела претннсїаннє
 меле; нѣ ланѣдѣ de дрентѣ мѣл,
 рензпнѣтѣ; auf Schönheit — ma-
 chen, претнндѣ нѣ ав ѳї ѳрпмосѣ.
 Anspruchig, ad., в. Streitig.
 Anspruchlos, ad., ѳѣрѣ претннсїаннї,
 непретннсїоскѣ, modestѣ.
 Anspruchlosigkeit, f., непретннсїане,
 modestнѣ, ѳѣсарѣ.
 Anspruchsvoll, ad., пннѣ de претнн-

пїаннї, ѳѳрте претннсїоскѣ, аро-
 ганте, трѣѳаннѣ.
 Ansprung, m., сѣрїтѣртѣ; конкѣ (тол-
 дов.); снзїтѣртѣ.
 Anspuden, v., адскннѣ, скннѣ снре
 чїнева, сѣкннѣ дн ѳагуъ.
 Anspülen, v., снгуѣ (ана снгуѣ за
 нѣртѣ); кѣтескѣ.
 Anstacheln, v., днценѣ, днспннѣ, дн-
 кондескѣ.
 Anstählen, v., оцелескѣ (о сѣкѣре).
 Anstalt, f., претѣрїре, претѣрїтѣртѣ,
 пренараре, пренаратнѣ, анна-
 парѣ, днспсїане; амезѣмнѣтѣ,
 нсїтнѣтѣ; Anstalten treffen, дн-
 пннѣ, ѳакъ днспсїаннї, даѣ ор-
 дннѣ, (орнндсїескѣ).
 Anstammeln, v., ворпескѣ.
 Anstammen, v., ласѣ ѳредїтаре, ѳакѣ
 ереде, кнрономѣ, даѣ моннѣ ка
 дрентѣ de ередїтаре; angestammter
 Fürst, прнчїне лєїтннѣ; ange-
 stammte Güter, аверї, моннї внє
 ерезїтє.
 Anstammen, v., в. Anstammen.
 Anstand, m., амѣнаре, прелзпнїре,
 трѣгѣнаре, педекѣ, претѣтє, дн-
 ѳнклѣтаре, снпгѣреарѣ; дндоїарѣ,
 дндоїнгуъ; кавннгуъ, канѣ кавнн-
 гуъ, трагнѣ; пнндѣ (ла вѣлѣторї);
 auf den — gehen, мерѣ ла пнн-
 дѣ; seinen — leiden, нѣ сѣѳерїз
 амѣнаре; etwas mit — thun, ѳакѣ
 чева 'кѣ грацнѣ, кѣ demnїтаре, кѣ
 декорѣ; ѳѣкѣндѣ чева днл мѣде
 сїне.
 Anständig, a. ad., кавннѳосѣ, кон-
 венїтє, демнѣ; anständige Klei-
 dung, вѣсїтннѣ че етѣд сїне;
 anständige Wohnung, локннѣа кон-
 венїтє; anständiger Preis, претѣ
 амѣсїарѣ; anständiger Mann, омѣ
 галантѣ; sich anständig betragen,
 нѣ портѣ кѣ вѣнѣкавннгуъ, амѣ
 пѣртаре плькѣртѣ; нѣ портѣ кѣ
 demnїтаре, кѣ декорѣ.
 Anständigkeit, f., кавннгуъ, декорѣ.
 Anstandsbrief, m., (дн лєпн) картє,
 окрїѳрѣ, 'хрїкосѣ de мораторїз
 (пѣтѣрѣ о даторїѣ).
 Anstänglich, v., днцененескѣ кѣ ла-

... рашеі (фасолеа, махъреа).
 Anstalten, v., асоігѣ окї асвора кѣ-
 ва, прївескѣ неміцкатѣ, тѣ зігѣ
 ка дитърмарігѣ.
 Anstarrung, f. асоіперѣ, дитърмаріре.
 Anstatt, prendo., дн токѣ de.
 Anstauen, v., адпъверѣ, арзкѣ
 пъверѣа асвора кѣва.
 Anstauen, v., адпѣрѣ, тѣ мѣрѣ,
 тѣ мѣрѣ, прївескѣ. асоіре,
 прївескѣ зімігѣ.
 Anstehen, v., днченѣ, а днченѣ,
 днченѣ, стръангѣ; — вѣнѣ дн-
 ченѣ; — damit darfst du mir nicht
 angestochen kommen, кѣ де аче-
 стѣа, п'ал сѣ'мі пѣл днчентѣ; de
 ачестѣа п'ал сѣ'мі снѣл; ange-
 stochen kommen, вѣно кѣ пѣмї ларпї;
 er ist sehr angestochen, егѣ вѣатѣ.
 Ansteden, v., днчѣгѣ, днчѣгѣ; вѣгѣ,
 вѣрѣ; вѣнѣ фокѣ, аспїндѣ; мо-
 лїсескѣ, чѣмѣзѣ, днчѣнтѣ;
 соподѣрескѣ, гѣзрескѣ, вортескѣ
 (вн вѣсѣ, о вѣтѣ); einen Braten
 —, гѣрѣ фрїптѣра дн фрїгѣрѣ;
 das Licht —, аспїндѣ асміна;
 den Ring —, пѣнѣ мѣлѣа дн де-
 нѣгѣ; ein räudiges Schaf stecht
 die ganze Herde an, о вѣо рѣ-
 пѣнѣдѣ днчѣнтѣ гѣрма тѣгѣ.
 Anstehend, part., днчѣосѣ, конта-
 нїосѣ, чѣмосѣ, молїчѣосѣ,
 Anstehung, f., евідѣнтѣ, конгѣанїѣ,
 молїмѣ.
 Anstichungsstoff, m., матерїѣ кон-
 тацїосѣ, днчѣосѣ, мїасѣнтѣ.
 Anstehen, v., пѣачѣ, кѣвїне, конвїне,
 сѣ кѣвїне; тѣ днчѣоскѣ, днчѣр-
 зїлѣ, днчѣлѣнтѣ, аспѣнѣ, гѣмѣндѣ,
 снѣтѣ поресолѣтѣ, снѣтѣ дн дн-
 чѣосѣ; diese Sache darf keinen
 Augenblick —, ачестѣ лѣкѣрѣ не
 гѣрѣвѣ а сѣ аспѣна нїчї о кѣмї-
 тѣ; die Sache kann noch —, лѣ-
 кѣрѣ сѣ мѣлї нѣтѣ днчѣлѣнтѣ; es
 steht mir nicht an, мїо не мї сѣ
 кѣвїне; не'мї пѣачѣ; es steht ihr
 alles schön an, опї кѣ, чѣ дн сѣгѣ
 фѣрѣмосѣ; er hat lange angestanden,
 егѣ er sich entschloß, пѣлѣ а
 сѣ детѣрмїна, егѣгѣ днчѣлѣнтѣ

дн днчѣосѣ; — lassen, сѣснїндѣ,
 аспѣнѣ не аспѣ гїмѣдѣ.
 Anstellen, v., пѣнѣ, адпѣнѣ, пѣнѣ дн
 кѣлѣ, дїспѣнѣ; коллѣосѣ, апропїлѣ,
 факѣ, асплѣосѣ, днпїлѣгѣ; kommitē;
 ich weiß nicht wie (сѣ ед анstellen
 soll, не'ї даѣ де кѣпѣгїлѣ, не штїѣ
 де чѣ сѣ мѣ аспѣкѣ, не прїченѣ
 кѣм сѣ лѣкѣрѣ; einen —, аспѣзѣ,
 асплѣосѣ, не чїнева дн о депѣрѣ-
 гѣрїѣ; gut angestellt sein, а сї
 дн постѣ, дн сѣчїлѣ вѣнѣ; а сї
 вїне коллѣосѣ; Betrachtungen an-
 stellen, факѣ рѣлѣссїзнї; Böses —,
 факѣ рѣлѣ, коммїтѣ о крїшѣ; сѣ-
 мѣнѣ скандѣлѣ; ein Fest —, пѣр-
 парѣ, пѣрѣгѣтескѣ о сѣрѣгѣтѣре, о
 фѣстївїтѣтѣ; eine Jagd —, дн-
 гѣрѣспїндѣ о вѣлѣтѣрѣ; einen Pro-
 zess —, днчѣнѣ дн прочѣсѣ; die
 Schützen —, пѣнѣ не вѣлѣтѣрї дн
 пѣлѣдѣ; eine Unterredung —, даѣ
 дн вѣрѣгѣ, інтѣрѣ дн конвѣрѣсѣ-
 сѣцїзѣне кѣ чїнева; einen Vergleich
 —, алѣгѣтѣрѣ, конфѣрѣнтѣ; sich dumm
 —, факѣ не простѣл.
 Anstellig, v. Geschloß.
 Anstemmen, v., рѣзїмѣ.
 Ansterven, v., ерѣзескѣ о аверѣ прїн-
 тѣрѣтѣа кѣва.
 Anstieren, v., гѣверїѣ, кондѣкѣ (кѣр-
 мѣлѣоскѣ) корѣвїа снѣре цѣрѣмѣ.
 Ansticken, v., акѣосѣ, адаогѣ, кѣснїл
 — дн пѣтѣкѣ.
 Anstieren, v., аспїтѣ окїл.
 Anstiften, v., кѣшѣкѣ, зрѣсескѣ, ма-
 хїнѣ; ein Unheil —, факѣ рѣлѣ.
 Anstifter, m., кѣшѣлѣтѣрїѣ, зрїтѣрїѣ,
 аспѣрѣ; днвїгѣтѣрїѣ, сѣорпїтѣрїѣ.
 Anstiftung, f., днвїгѣлѣтѣрїѣ, кѣшѣ-
 лѣтѣрѣ, днчѣнтѣ, імѣлѣсѣ.
 Anstimmen, v., днтонѣ, днчѣнѣ а снѣа.
 Anstimmer, m., днтонѣтѣрїѣ.
 Anstimmung, f., днтонѣлѣтѣрѣ, днто-
 нѣцїзѣне.
 Anstinken, v., пѣтѣ, днчѣнтѣ (де ел-
 тѣл); das stinkt mich von weitem
 an, днлї пѣтѣ депѣрѣтѣ.
 Anstochen, v., аспїндѣ рѣдѣчїнѣ сѣѣ
 вїчѣ, арзкѣ рѣдѣчїнѣ.
 Anstolpern, v., тѣ днпѣдѣкѣ, тѣ
 пѣлѣсескѣ, даѣ прѣстѣ чѣва.

Anstoßen, v., дналя, днадесъ, тик-
сескѣ (на сакѣ): сатарѣ, гюгѣ;
sich —, тѣпѣнѣ съ кресѣ.
Anstößig, v., ациѣ, днѣдескѣ.
Anstoß, m., педекѣ, чоклитарѣ, ло-
нитарѣ; скандалѣ; апкѣтарѣ (de
спитарѣ); крескѣтарѣ (de пѣне);
Stein des Anstoßes, пѣтра скап-
далѣ; keinen Anstoß finden, на
аѣмъ гресѣтате, диѣоикѣтате; einen
— nehmen, даѣ неѣте педекѣ.
Anstoßen, v., ловескѣ, чокпескѣ, пѣ-
лескѣ; алѣтарѣ, апрѣнѣ, копѣ-
везѣ, днѣнитарѣ; mit den Händen
—, чокпескѣ на пѣхарѣле; im
Neben —, тѣ днѣпедекѣ вор-
нидѣ; gegen die guten Sitten —,
кѣмѣтисекѣ на копѣра пѣнѣл кѣ-
нидѣ, калѣѣ вама кѣнидѣ.
Anstößig, a. m. ad., скѣндѣлѣосѣ, пѣ-
кѣнидѣосѣ; das ist meinen Ohren
—, ачѣста 'mi ватѣмъ кресѣле.
Anstößigkeit, f., скандалѣ, лѣкѣрѣ скѣн-
дѣлѣосѣ, пѣкѣнидѣ.
Anstoßnacht, v. **Stoßnacht**.
Anstößung, f., чоклитарѣ, ловитарѣ.
Anstotzen, v., вѣлѣнѣ, адѣлѣнѣ,
ворпескѣ вѣлѣнидѣ.
Anstrahlen, v., арѣнѣкѣ раде.
Ansträngen, v., лѣгѣ, адѣлѣгѣ на сѣнѣл.
Anstreben, v., тѣ сѣлескѣ, тѣ сѣор-
пескѣ, тѣ онпѣнѣ, стаѣ на копѣ-
тарѣ; adspirē, adtingē, пѣлѣлескѣ
сѣре чеѣа.
Anstreifen, v., колорезѣ, вѣлесекѣ;
attingē, ceterā, днѣсѣнѣ, пѣлѣлѣ,
дѣсѣнѣ; тѣлѣлескѣ, зпѣѣ (ка вѣ-
лесѣ); днѣрѣнѣ (не чѣлеѣа).
Anstreifen, v. n., тѣ аттѣнѣ, тѣ
атерѣ (de чеѣа); масекѣ изѣе.
Anstrengen, v., днѣкордѣ, днѣнидѣ,
сѣорпезѣ, сѣлескѣ, сѣранѣнѣ;
alle Kräfte —, днѣкордѣ тѣте пѣ-
терѣле; лѣкѣра на тѣтѣ гѣрѣа; den
Kopf —, днѣкордѣ ниѣтеѣа.
Anstrengung, f., сѣорпѣ, днѣнидѣ-
тарѣ, днѣкордѣтарѣ, днѣкордѣнѣсѣ,
сѣлѣнѣ.
Anstreuen, v., прѣсѣрѣ.
Anstreich, m., колѣре, колѣрѣтарѣ,
вѣлесѣ, вѣлѣсѣтарѣ; оѣцѣ; лѣкѣтарѣ;
einen — geben, даѣ о колѣре;

einen — von Gelehrsamkeit haben,
амѣ о тѣкѣтарѣ de ерѣдѣиѣне, de
прѣоѣнѣнѣ.
Anstrichen, v., днѣлѣдескѣ, лѣлѣлескѣ
днѣлѣнидѣ (дѣлѣлѣнѣ), гѣрпескѣ.
Anströmen, v., кѣрѣлѣ, акѣрѣлѣ рѣ-
педѣ; тѣ апрѣнѣлѣ кѣрпѣнѣ.
Anstücken und Anstücken, v., амѣосѣ,
мосѣ, лѣтескѣ на лѣтескѣ.
Anstürmen, v., вѣне сѣрѣтѣла, сѣ
сѣрѣнѣлѣ тѣлѣсѣтате, тѣлѣсѣтѣ; тѣ
рѣпедѣ кѣ асѣалѣтѣ, асѣалѣтѣ (асѣ-
пра зпѣл чѣтѣлѣ); ватѣ днѣ пѣрѣтѣ
кѣ гѣрѣлѣ.
Ansturmung, f., асѣалѣтѣ, атакѣ; вѣтѣлѣ.
Anstürzen, v., тѣ арѣнѣкѣ, тѣ рѣ-
педѣ, тѣ днѣлѣлѣ.
Anstürzen, v., прѣпѣсѣнѣ; рѣзѣнѣ.
Ansuchen, v., чѣрѣ, тѣ рѣлѣ, рѣ-
чѣрѣкѣ, рѣкѣрѣлѣ; сѣрѣлѣ; um ein
Amt —, чѣрѣ на пѣсѣтѣ, рѣкѣрѣлѣ
пѣнѣтра зпѣл сѣлѣнѣ; vor Gericht —,
чѣрѣ днѣ оѣца пѣдѣцѣлѣлѣ.
Ansuchen und Ansuchen, f., рѣкѣрѣлѣ,
рѣгѣминѣте, инѣтанѣлѣ, рѣчѣрѣнѣнѣсѣ.
Ansuchen, sich, v., кресѣнѣ, акресѣнѣ
(o сѣмѣ de пѣнѣ).
Antagonist, m., антѣгонѣлѣ, копѣ-
тарѣлѣ, адѣверсѣрѣлѣ; копѣтрѣлѣнѣтѣ-
торѣлѣ.
Antafeln, v., днѣлѣнѣлѣ, днѣлѣрѣнѣ (o
паѣе ка сѣлѣнѣлѣ гресѣлѣнѣосѣе).
Antafeln, v., дѣчѣсѣлѣ дѣнѣцѣлѣ; вѣлѣлѣ;
Antafeln, v., амѣнѣкѣ, аттѣнѣлѣ, пѣлѣ-
лѣлѣ, пѣнѣнѣлѣ; атакѣ; einen an
seiner Ehre —, ватѣмѣ онѣрѣеѣа
аттѣнѣа; пѣрѣлѣ онѣрѣеѣа кѣлѣа.
Antafung, f., апкѣлѣтарѣ, аттѣнѣсѣтарѣ
пѣлѣлѣлѣлѣнѣлѣ; — an der Ehre, пѣ-
тѣлѣлѣеѣа онѣрѣлѣ, дѣдѣлѣнѣлѣ, злѣ-
траѣлѣ, инѣлѣлѣ.
Antheil, m., парѣе, порѣцѣлѣне; —
haben, амѣ парѣе; — nehmen,
кѣнѣнѣлѣ парѣе; тѣ инѣрѣсѣсѣлѣ.
Antheilmäßig, a. m. ad., прѣпорѣнѣо-
натѣ, амѣсѣрѣлѣлѣ, копѣмѣлѣсѣрѣлѣлѣ.
Anthologie, f., антѣолѣлѣ, олѣорѣлѣлѣлѣ.
Anthropologie, f., антѣропѣлѣлѣлѣ,
штѣнѣнѣлѣ дѣсѣрѣе онѣлѣ, дѣсѣрѣлѣрѣеѣа
пѣлѣрѣлѣ онѣлѣлѣ.
Anthropophag, a. m. ad., пѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ
de онѣнѣлѣ, антѣропѣлѣлѣлѣлѣ.

- Anthun, v., пѣнѣ, адвѣнѣ; амѣракѣ; арѣтѣ (о пльчере); кѣшнѣ; ѡертмекѣ; ѡакѣ de amorѣ; eine Beleidigung —, ѡакѣ аѡронѣ, ватѣнѣ; sich Gewalt —, амл ѡакѣ сѣлѣ, мѣ ре'норѣнѣ; seinem Herzen Gewalt —, аморѣнѣ поѡта immel, амл калкѣ не оимѣѣ; einem eine Liebe —, ѡакѣ кѣрте кѣлѣ.
- Antichrist, m., антѣкрѣстѣ.
- Anticipiren, v., антѣципѣрѣнѣ, антѣченѣ, ѣѣ nainte.
- Antidotum, n., контравенѣнѣ, антѣдотѣ.
- Antiesen, v., (ла marinaрл) аѡѡнѣнѣ плѣнѣлѣ, черкѣ ана кѣ перпендикѣлѣ; черчереѣнѣ кѣ снѣмпѣтѣте.
- Antik, a. m. ad., антѣкѣ, венкѣ, стрѣвенкѣ.
- Antike, f., антѣкѣ, монѣманѣнтѣ антѣкѣ, сѣатѣ антѣкѣ.
- Antikritik, f., контрѣкрѣтѣкѣ, контрѣжѣдекатѣ, антѣкрѣтѣкѣ.
- Antilope, f., антѣлопѣ, о капрѣ de Африка.
- Antimonium, n., антѣмонѣнѣ; ѡ сѣлѣ de металѣ.
- Antipathie, f., антѣпатѣнѣ, зрѣ антѣпѣскѣтѣ, патѣрѣ аѣанѣ, пе'псѣѣѣверѣ, аверѣсѣне, репѣмнанѣнѣ.
- Antipathisch, a. m. ad., антѣпатѣкѣ, зрѣторѣ дѣн патѣрѣ.
- Antipode, m., антѣподѣ, локѣиторѣ не парѣе оипѣсѣ а глѣвѣлѣ.
- Antippen, v., антѣпѣнѣ кѣ нѣрѣѣлѣ ѡеѣнѣлѣ.
- Antiquar, m., антѣкарѣ, вѣлѣеторѣ de кѣрѣлѣ векѣ.
- Antiquaschrift, f., (ан тиогр.) лѣтѣре лѣрѣне.
- Antithese, антѣтѣсѣ.
- Antlaß, (векѣ), n. Abлаß.
- Antlig, n., ѡагѣ, вѣлѣтѣ.
- Antoniasie, f., лѣареа зѣлѣ нѣме ам локѣ de алѣлѣ, сѣмѣвѣреа de нѣме, антѣнѣтѣсѣ.
- Antonsfeuer, n., орѣалѣдѣ, ѡокѣ вѣлѣ, ѡокѣ лѣлѣ Сѣ. Антонѣ.
- Antragen, v., мѣ апропѣлѣ, адѣвѣнѣ ам трѣнѣтѣ.
- Antrag, m., пропѣнѣре, пропѣсѣѣѣне, амѣлѣре, ѡѡертѣ; den — machen, ѡакѣ ѡѡертѣ; den — nehmen, прѣмѣскѣ ѡѡертѣ.
- Antragen, v., дѣнѣ, адѣлѣкѣ зѣдеѣвѣ чѣвѣ; амѣлѣ, пропѣнѣ, ѡѡѡертѣ; пропѣнтѣ.
- Antrauen, v., амѡѡѡѡскѣ, кѣсѣтѣорѣскѣ, амѡѡѡѣ, мѣрѣтѣ.
- Antrauung, f., кѣсѣторѣнѣ, амѡѡѡѣре, комѣтрѣкѣлѣре.
- Antreffen, v., антѣлѣтѣскѣ, ѡѡлѣ, гѣсѣскѣ, амтѣмѣнѣнѣ, нѣмерѣлѣ, даѣ прѣсте чѣвѣ.
- Antreiben, v., мѣнѣ ам сѣсѣ; амѣнѣнѣ; амѣнѣнѣ; ѡѡдескѣ; вѣтѣ (ан кѣлѣ); ein Pferd —, даѣ нѣнтѣнѣ лѣ зѣн кѣлѣ.
- Antreiber, m., мѣлѣторѣнѣ, поѣрѣнѣчѣ.
- Antreibung, f., мѣлѣтѣрѣ, амѣнѣсѣтѣрѣ, амѡѡѡѣтѣрѣ, амѣдѣмѣнѣтѣрѣ.
- Antreten, v., калкѣ; мѣ апропѣлѣ; инѣрѣ; амчѣнѣ, антѣрѣпрѣнѣдѣ; ein Amt —, инѣрѣ ам вѣрѣнѣ постѣ, ам вѣре ѡереѣторѣнѣ; die Erbfchaft —, амтрѣ ам посѣсѣлѣнеа (сѣлѣпѣнѣреа) зѣнѣкѣрѣномѣлѣ; die Erde an den Baum —, вѣтѣ, калкѣ нѣмѣнѣтѣлѣ кѣтѣрѣ арѣоре; das neue Jahr —, амтрѣ ам анѣлѣ поѣ; mein vierzigstes Jahr —, инѣрѣ ам анѣлѣ аѣ патѣрѣзѣчѣлѣеа.
- Antretung, f., инѣрѣре, амчѣнѣтѣрѣ.
- Antrieb, m., амѣдѣмѣнѣ, амѣвѣтѣмѣнѣтѣ, амѣвѣтѣтѣрѣ, амѡѡѡѣтѣрѣ, инѣнѣлѣ.
- Antrinken, v., амчѣнѣ а зѣа; мѣ амѣлѣтѣ.
- Antritt, m., амтрѣре, поѣсѣ, амчѣнѣтѣ; beim — des neuen Jahres, лѣ амчѣнѣтѣлѣ анѣлѣлѣ поѣ; ты — m. i.
- Antrittspredigt, f., прѣма прѣдѣкѣ а зѣлѣ парѣѣ.
- Antrittsrede, f., орѣѣѣнѣ, кѣлѣнтѣре инѣнѣтрѣлѣ.
- Antrodnen, v., амчѣнѣ а мѣ зѣка; мѣ лѣпѣскѣ зѣкѣнѣдѣ-мѣ.
- Antvogel, m., рѣгѣ.
- Antwort, f., рѣсѣнѣнѣ, репѣлѣкѣ; амтѣмѣнѣнѣ; — ertheilen, даѣ рѣсѣнѣнѣ; die — nicht schuldig bleiben, нѣ рѣмѣнѣ даѣторѣлѣ нѣ —; wie die Frage so die —, ам ѡ амтрѣвѣреа, амѣа е нѣ рѣсѣнѣнѣ.

и; отгараѣ: какъ въ языкъ зѣва,
 mea 7 на тѣлѣ мѣта; seine —
 и аѣ еѣне, тѣчерѣа дѣкъ еѣте
 пѣсѣнѣсѣ.
 Antworten, v., пѣсѣндѣ, пѣнѣкѣ,
 анѣмѣнѣсѣ; auf einen Brief —,
 пѣсѣндѣ ла о сѣрѣсѣрѣ.
 Änügen, sich, v., пѣ денѣндѣ, пѣ
 дѣвѣгѣ, кѣпѣгѣ чѣвѣ прѣм денѣ
 пѣндѣрѣ.
 Änversuchen, v., чѣрѣкѣ, адчѣрѣкѣ,
 ѣкѣ прѣвѣ.
 Änvertrauen, v., дѣкредѣ, конкредѣ,
 даѣ дѣ грѣжѣ; kommitē; даѣ дѣ
 денѣсѣтѣ; sich einem —, пѣ дѣ
 кредѣ кѣѣва; dekonpērlē kēva in-
 ma mea; einem eine Summe Gel-
 des —, конкредѣ кѣѣва о сѣмѣ
 de bani; einem ein Geheimniß —,
 конкредѣ кѣѣва зѣ сѣкрѣтѣ.
 Änvertrauung, n., дѣкредѣрѣ, кон-
 кредѣрѣ.
 Änverwandt, a. mī ad., рѣдѣрѣ.
 Änverwandtschaft, f., рѣденѣ, рѣдѣ-
 рѣ, ѣѣнѣтѣтѣ.
 Änwachſen, m., акрѣштѣрѣ, акрѣс-
 кѣтѣтѣтѣ; адаѣѣрѣ, адаѣѣтѣрѣ;
 молѣтѣрѣ.
 Änwachſen, v., крѣскѣ, акрѣскѣ,
 пѣ дѣнѣкѣскѣ, пѣ адаѣѣтѣ крѣс-
 кѣндѣ; seine Schulden wachsen
 täglich mehr an, даѣтѣрѣмѣ зѣ
 крѣскѣ не зѣ чѣ мерѣе.
 Änwachſungsrecht, n., дрѣнѣ де мо-
 лѣтѣрѣ, де адѣѣѣнѣ.
 Änwalt, m., прѣкѣратѣрѣ, адѣѣкѣтѣ.
 Änwaltſchaft, f., прѣкѣрѣтѣрѣ, ад-
 ѣѣкѣтѣрѣ; ѣѣѣѣл зѣнѣ прѣкѣра-
 тѣрѣ.
 Änwachsen, v., анрѣнѣ рѣтѣнѣндѣ,
 рѣстѣгѣнѣндѣ.
 Änwandeln, v., зѣмѣлѣ; нѣнѣ не пѣ-
 анѣтѣтѣтѣ; дѣмѣ нѣне воѣа, анѣкѣ
 (ѣрѣгѣрѣнѣ); еѣ wandelt nſch die
 Luft an, дѣмѣ нѣне пѣѣтѣ.
 Änwandlung, f., анѣкѣтѣрѣ нѣѣѣрѣ;
 нарѣкѣсѣнѣ; кѣнѣрѣдѣ; воѣзѣ.
 Änwartſchaft, f., анѣтѣтѣтѣрѣ (спрѣ
 а прѣмѣ о ерѣдѣтѣтѣ, орѣ пѣѣтѣ),
 сѣпрѣѣѣнѣ.
 Änwaffern, v., ѣдѣ.

Änweben, v., адаѣѣтѣ рѣсѣндѣ, дѣн-
 прѣнѣ, адѣѣѣ.
 Änwebeln; v., кѣѣѣкѣ, даѣ дѣн кѣ-
 дѣ (кѣнѣл).
 Änweben, v., акѣѣѣлѣ, снѣѣѣрѣ, сѣ-
 ѣѣлѣ спрѣ чѣва, вѣнѣтѣрѣ.
 Änweibbank, f., банкѣ де прѣѣ.
 Änweisen, v., дѣнрѣнѣтѣ, адрѣсѣзѣ,
 акѣѣнѣ, трѣмѣтѣ, кѣндѣкѣ; eine
 Arbeit —, акѣѣнѣ зѣ лѣкрѣ;
 einen Platz —, акѣѣнѣ зѣ лѣкѣ.
 Änweiser, m., акѣѣнѣтѣрѣ.
 Änweisung, f., акѣѣнѣтѣнѣне, акѣ-
 сѣнѣтѣтѣнѣтѣ, дѣѣѣѣ; инѣтрѣѣнѣ-
 не, дѣсѣнѣтѣнѣтѣ.
 Änwellen, v., дѣчѣнѣ а пѣ ѣштѣѣ,
 а пѣ зѣка.
 Änwendbar, a. mī ad., анѣнѣѣѣѣрѣ,
 дѣнрѣѣѣѣрѣ.
 Änwenden, v., анѣлѣкѣ, дѣнрѣѣѣлѣ,
 пѣнѣ дѣ лѣкрѣѣ, прѣтѣкѣ; diese
 Wohlthat ist ſübel angewendet, а-
 чѣѣтѣ нѣнеѣѣѣрѣ еѣтѣ рѣѣ дѣн-
 трѣѣѣтѣ; etwas auf ſich —, ан-
 пѣлѣкѣ чѣва акѣѣрѣтѣ; sein Än-
 ſehen —, анѣ дѣнрѣѣнѣне ваѣа сѣ;
 allen Fleiß —, дѣмѣ пѣнѣ тѣтѣ
 ѣѣнѣнѣ, дѣнѣнѣнѣ; sein Geld gut
 —, дѣмѣ снѣнѣѣѣ (кѣлѣтѣѣѣкѣ)
 zani kē ѣѣѣѣ; meine Zeit ſchlecht
 —, пѣ ѣѣѣѣкѣ рѣѣ де тѣнѣ.
 Änwendung, f., дѣнрѣѣѣрѣ, анѣнѣ-
 нѣнѣнѣне, пѣнѣрѣ дѣ лѣкрѣѣ.
 Änwerben, v., дѣнрѣѣлѣ, рѣкрѣтѣ,
 стрѣнѣ де ѣѣтѣ; пѣѣѣкѣ, чѣрѣ
 дѣ кѣѣтѣрѣ.
 Änwerben, m., дѣнрѣѣлѣтѣрѣ; пѣѣ-
 тѣрѣ.
 Änwerbung, f., дѣнрѣѣлѣтѣ, рѣ-
 врѣтѣтѣтѣ, рѣкрѣтѣнѣне.
 Änwerden, v., ѣнѣндѣ, денѣѣкѣ, даѣ
 (о тѣрѣѣ), пѣ денѣѣѣрѣ, дѣнѣ
 ѣѣнѣ (де о ѣѣтѣ, дѣндѣѣ адѣѣѣ).
 Änwerfen, v., арѣнѣкѣ, акѣѣрѣлѣ, дѣ-
 чѣнѣ а арѣнѣка.
 Änweſend, a. mī ad., ѣнѣндѣ де ѣѣ-
 нѣ, прѣсѣнѣтѣ, адѣѣнѣтѣ.
 Änweſenheit, f., ѣнѣнѣ де ѣѣнѣ,
 прѣсѣнѣтѣ.
 Änwettern, v., кѣтѣ орѣ нѣнѣ ка зѣ
 ѣспрѣнѣнѣкѣ,

Anwidmen, v., даъ лѣстрѣ, лѣстрѣзъ
къ васѣ; червѣскѣ.

Anwideln, v., дѣлѣнѣрѣ, дѣлѣнѣ,
дѣлѣнѣ.

Anwiedern, v., тѣ дѣгрѣдѣнѣ,
дѣнѣ ѣ грѣдѣ; тѣ се тѣрѣрѣ
стомахѣ.

Anwiehern, v., рѣнѣзъ, пѣнѣзъ сѣрѣ
чѣнѣва (калѣ).

Anwinken, v., факѣ сѣтѣнѣ къ окнѣ,
адорѣскѣ.

Anwirbeln, v., дѣдѣпѣнѣскѣ къ вѣр-
тѣжѣ.

Anwischen, v., дѣчѣнѣ а дѣкѣра, а
фѣлѣнѣ; а фѣрѣнѣнѣнѣ; а дѣнѣлѣтѣ,
адорѣнѣ при дѣнѣлѣтѣрѣ.

Anwischen, v., пѣтѣнѣ шѣтѣрѣадѣ.

Anwittern, (дѣ минѣр.) тѣ дѣнѣскѣ
дѣ сѣтѣра-фѣдѣ металѣнѣ.

Anwohnen, v., докѣдѣскѣ дѣлѣтѣ, дѣ-
вѣчѣнѣнѣтѣ.

Anwohner, m., вѣчѣнѣ.

Anwuchsen, v., тѣ дѣдѣскѣ, тѣ пѣлѣ-
нѣскѣ, тѣ пѣрѣскѣ, дѣтѣнѣдѣ рѣ-
дѣчѣнѣ (пѣнѣлѣ).

Anwuchs, m., пѣскѣнѣнѣтѣ.

Anwühlen, v., дѣчѣнѣ а рѣнѣнѣ, а
скѣрѣнѣ, рѣнѣнѣ, скѣрѣнѣ, скѣчѣрѣнѣскѣ.

Anwünschen, v., дѣрѣскѣ, пѣрѣскѣ.

Anwurf, m., арѣнѣнѣтѣрѣ; тѣнѣкѣнѣлѣ
(дѣнѣ тѣхнѣнѣ); дѣнѣкѣрѣтѣрѣ; —
des Stalles, арѣнѣнѣтѣрѣ дѣ вѣрѣ;
den — haben, сѣнѣтѣ чѣнѣ дѣнѣнѣ
ла арѣнѣнѣтѣ!

Anwurzeln, v., пѣнѣдѣ рѣдѣчѣнѣ, тѣ
дѣпѣрѣдѣчѣнѣ, рѣтѣрѣскѣ рѣдѣчѣнѣ.

Anzahl, f., нѣтѣрѣ, кѣтѣнѣ, кѣтѣнѣнѣ.

Anzahlen, v., дѣчѣнѣ а пѣнѣтѣ, пѣ-
тѣскѣ а кѣнѣтѣ.

Anzählen, v., дѣчѣнѣ а нѣтѣрѣ.

Anzarsen, v., даъ чѣнѣ (ла тѣнѣ васѣ).

Anzappeln, v., вѣнѣ дѣнѣлѣтѣнѣдѣ
нѣчѣрѣлѣ, вѣнѣ дѣнѣкѣчѣнѣдѣнѣ.

Anzaubern, v., фѣрѣтѣскѣ, ѣѣ факѣ
(при фѣрѣтѣчѣ).

Anzeichen, v., вѣѣ фѣрѣ кѣнѣнѣтѣ, тѣ
дѣнѣнѣнѣ.

Anzeichen, n., сѣнѣнѣ, пѣсѣнѣнѣ, пѣ-
сѣнѣнѣ, пѣсѣнѣнѣ, вѣтѣрѣнѣ.

Anzeichnen, v., дѣсѣнѣнѣ, адѣсѣнѣнѣ,
адѣнѣтѣнѣ.

Anzeige, f., Anzeigeung, f., арѣнѣнѣ,

дѣнѣнѣнѣнѣнѣ, нѣнѣнѣ, дѣнѣнѣнѣнѣнѣ-
нѣнѣ, анѣнѣнѣ, вѣнѣнѣ; дѣнѣнѣнѣнѣ-
нѣнѣ, дѣнѣнѣнѣ; пѣсѣнѣнѣ.

Anzeigen, v., арѣнѣ, дѣнѣнѣнѣнѣ, факѣ
дѣ нѣнѣнѣ, дѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ; факѣ
кѣнѣскѣнѣ; дѣнѣнѣнѣ; даъ дѣ гѣнѣ;
die Waagen —, дѣкларѣ нѣрѣнѣлѣ
(ла вѣнѣ).

Anzeiger, m., арѣнѣтѣрѣнѣ, дѣнѣнѣнѣ-
нѣнѣтѣрѣнѣ, вѣнѣнѣтѣрѣнѣ (дѣнѣ жѣрѣнѣлѣ,
о газѣтѣ); дѣнѣнѣнѣнѣтѣрѣнѣ, дѣнѣнѣ-
нѣнѣнѣ, пѣрѣнѣтѣрѣнѣ.

Anzeigerin, f., дѣнѣнѣнѣнѣтѣрѣ.

Anzetteln, v., вѣрѣскѣ, дѣчѣнѣ; eine
Verschwörung —, тѣнѣ кѣнѣнѣлѣтѣ,
о кѣнѣспѣрѣнѣнѣ, о кѣнѣжѣрѣнѣнѣ.

Anzettel, m., Anzettlung, f., вѣрѣлѣ,
вѣрѣнѣтѣрѣ; пѣнѣнѣнѣнѣ.

Anziehen, v., тѣрѣнѣ, аттѣрѣнѣ; дѣнѣ-
вѣрѣнѣ; сѣкѣ, сѣнѣ; авѣсѣрѣнѣ; чѣ-
тѣзъ; пѣнѣдѣ; пѣнѣнѣ, нѣтѣрѣ дѣнѣ
вѣрѣо дѣрѣгѣтѣрѣнѣ; der Leib zieht
an, кѣнѣнѣ пѣнѣдѣ; den Athem an-
ziehen, тѣрѣнѣ рѣсѣлѣтѣнѣ; die Klei-
der —, дѣнѣвѣрѣнѣ кѣнѣлѣ; die
Schuhe —, тѣнѣ дѣнѣнѣ; eine
Stelle aus einem Buch —, чѣнѣзъ
тѣнѣ вѣсѣнѣнѣ дѣнѣтѣрѣ о кѣрѣтѣ.

Anziehend, part., аттѣрѣнѣтѣрѣнѣ, ат-
тѣрѣнѣнѣ, нѣтѣрѣнѣнѣ.

Anziehungskraft, f., вѣтѣрѣо аттѣрѣ-
нѣтѣрѣ, вѣрѣтѣнѣ аттѣрѣнѣнѣ, аттѣрѣ-
сѣнѣнѣ, аттѣрѣсѣнѣ.

Anzischen, v., нѣлѣрѣ сѣрѣ чѣнѣва,
адѣнѣнѣрѣ.

Anzucht, f., кѣнѣнѣнѣнѣнѣ, пѣнѣнѣ-
нѣнѣ; рѣсѣ; — кѣнѣлѣ.

Anzug, m., аттѣрѣсѣрѣ; нѣрѣнѣлѣрѣ,
нѣрѣнѣ; нѣтѣрѣ, дѣнѣтѣрѣ, дѣнѣ-
тѣрѣ; пѣрѣнѣ; дѣнѣвѣрѣкѣнѣнѣнѣ,
вѣсѣнѣнѣнѣ; тѣрѣнѣтѣрѣ; — des
Besindes, дѣнѣтѣрѣа фѣнѣсѣтѣнѣнѣнѣнѣ
(вѣрѣнѣтѣрѣнѣнѣ); ein — (pfeifen, нѣрѣ-
нѣтѣрѣ dѣ дѣнѣлѣ (хѣрѣтѣ, сѣнѣ-
нѣрѣ); feierlicher —, вѣсѣнѣнѣнѣ dѣ
гѣлѣ; im Anzuge sein, пѣнѣнѣ, тѣнѣ
анѣнѣнѣ; sie braucht zwei Stun-
den zu ihrem Anzuge, вѣ пѣрѣчѣ
дѣѣ ѣрѣ кѣ гѣтѣнѣнѣ, кѣ гѣнѣтѣрѣа сѣ.

Anzüglich, a. m. ad., аттѣнѣнѣтѣрѣнѣ,
дѣнѣнѣнѣтѣрѣнѣ, вѣтѣжѣкѣрѣскѣ, сѣ-
тѣрѣнѣ, пѣккѣнѣнѣ, нѣнѣнѣтѣрѣнѣ.

Anzüglichkeit, f., anizucetpъ, an-
 kuzetpъ (за квинте); pēfōn-
 kōfe —, nepoanarūyū, vъrъmape
 nepoanale.
 Anzünden, v., anzapindē, apūđ, an-
 zaxъpъ, dađ ookъ.
 Anzündung, f., anzapincopъ; anizucъpъ.
 Anzucken, v., anzkocexъ, anzkъ kъ
 kvinte atimъtōpō.
 Anzucken, v., apindъ an pūte (чic-
 mapъ nēlea).
 Anzücken, v., anzindъ kъ kļemape
 (чicmapъ nēlea).
 Anzürnen, v., pъczecexъ (dōz apō).
 Anzucht, f., anapayū, (лōa anale
 a oīlōpъ mī oīcexop de domai-
 topъ).
 Anarchie, f., nepъcape, anarъ.
 Apfel, m., mъpъ; in einem sauren
 Apfel beißen, oaxъ de cixъ vъ-
 kspocъ; din cixъ oaxъ mīpъte;
 der — fällt nicht weit vom Stamm,
 auria nъ cape denapre de tal-
 nū.
 Apfelbaum, m., mъpъ (apocpele).
 Apfelbrot, m., apъ, mapmēladъ de
 mepē.
 Apfelsig, m., ogetъ de mepē.
 Apfelsörmig, a. mī ad., ka mъpъ,
 mъpiformъ.
 Apfelsgarten, m., mъpēđ, pъđinъ
 kъ mepē.
 Apfelgebäckenes, n., Apfelfuchen, m.,
 Apfeltorte, пльчūnъ, контаpъ de
 mepē, topъ.
 Apfelgrau, a. mī ad., mъpīđ, rъzviđ.
 Apfelgrün, a. mī ad., verde deokōđ.
 Apfelum, n., (an acp.) oexiđ.
 Apfelmoss, m., mīzōđ de mepē.
 Apfelmuß, n., v. Apfelbrot.
 Apfeln, v., ein geapfeltes Pferd, kađ
 kъ nepē mъpъ.
 Apfeltand, a. mī ad., potandъ ka
 mъpъ.
 Apfelquitt, f., mъpъ rъvīlocъ.
 Apfelsauer, a. mī ad., apъ ka mъpъ.
 Apfelsäure, f., appime de mъpъ.
 Apfelschale, f., kōzъ de mъpъ.
 Apfelschimmel, m., mīzъ cъpъ mepīđ.
 Apfelsinte, f., mъpimōpъ, mъpъ de
 Xina.
 Apfelwein, m., vinъ de mepē.

Aphorismus, m., aopīcūđ, einmī-
 gъ oaxъpъ, mapъđъtъpъ oaxъpъ.
 Aphoristisch, a. mī ad., aopīcūđ.
 Apodictisch, a. mī ad., anodīkūđ,
 vcedepatъ, konvīarъtopis.
 Apokalypse, f., anokazūczāđ anosto-
 lzai Ioan, deconepipe, ckipūtъpъ
 nepъmъpīgъ, askanъ, mīctepīoъ;
 pēvclayūno cекpъtъ.
 Apokryphisch, a. mī ad., anokpīoīkъ,
 de-nokpēzъtъ, nedemūđ-de-kpē-
 zъtъ, nepactepīkъ, kъ anōiōarъ,
 nepīrъpъ, nepāpēpīrъ.
 Apologie, f., anoloyū, ckipūtъpъ a-
 vъpъtōpē, kvъntъ avъpъtōpis.
 Apoplexie, f., anovakcīy, rъzъ, (ka-
 rapōis, damia).
 Apostasie, f., anostacīy, pēkъdēpō
 deza kpedīngъ, azaxъpъ, avъpъ-
 tъpъ a kpedīngē.
 Apostel, m., anostōlъ.
 Apostelamt, n., anostōlarъ, anostōlъ.
 Apostelgeschichte, f., oantēle anosto-
 larō, icōpīa anōtōlōpъ.
 Apostelsalbe, (an med.), anōpēa a-
 nostōlōpъ, (din 12 impēđīngē).
 Apostrophe, f., (an ortop.) cemna
 cкpъtъpēf, cкpъtъtōpē, anostpō-
 oъ; (an pētop.) kvōpъpīpē; mъ-
 ctapē, mъctpъtъpъ.
 Apostrophieren, v., cкpъtъ, kvъđ cкpъ-
 tъtōpē, anostpōoexъ; mъ adpē-
 oexъ, anōpēntъ kvъvayta kъtъpъ
 o'nepōmъ, cēđ kъtъpъ mī lzpъ
 nepōnīoīkarъ; mъctpъ; anōpēntъ.
 Apotheke, f., cūđepis, anōtekъ, vъ-
 rikъ de cūđepis.
 Apotheker, m., cūđepis, anōtekaris.
 Apothekerbuch, n., oapmakōpē, pē-
 ctapis.
 Apothekerbüchse, f., kvīōpъ de cūđ-
 epil.
 Apothekergewicht, n., mъntъ, mōndъ
 medicinale.
 Apotheose, f., anzeipe, anzeipōne;
 lazđ nepъmūrъtarъ; anōteocъ.
 Apparat, m., anparatъ.
 Appareille, f., (an apxītektōpъ) kv-
 pape nlezimъ.
 Appel, m., (re obadūđ), anpēđ,
 kļemape.

Appellation, f., апелляция, апелл.
 Appetit, m., аппетитъ, аппетитъ,
 погъ de тѣкаре.
 Applaud, m., апплаудъ, семнѣ de
 плъчере, de ладъ, плеснитъръ an
 пълм.
 Applicatur, f. (an тѣсикъ), аппликъ-
 тура депетелор, псетъръ.
 Appretur, f., аппретъръ, лстръ
 datъ десетърелор.
 Apritose, f., апритосъ (an cois de
 помъ).
 April, m., Априле, Приеръ.
 Aprilnar, m., певнѣ de prima Априле.
 Aprilwetter, n., тимнѣ скитъчѣсѣ,
 скитъаверъ.
 Aquaduct, m., аквадукъ, (цесе, ка-
 палъ de апъ).
 Aquamarin, m., аквамаринъ, пѣтръ
 прециосъ, verde ка апа тѣрел.
 Aquator, m., экваторъ, линъ мѣзъ-
 поциале.
 Aquavit, m., винарсъ (ракиъ пре-
 фкътѣ).
 Arabeske, f., арабскъ (an артеа
 pittarel).
 Arak, m., аракъ, лезтаръ спиртосъ
 din зрезъ.
 Arbeit, f., лкръ, лаворе, трандѣ,
 тѣкъ; трѣсъ, окъгъцине; остеп-
 нѣлъ, фатигъ; forsbrechende —,
 лкръ въгъторъ de канъ, остепи-
 торъ de минте; das ist vergebliche
 —, е остепнѣлъ пердатъ; ihr Kleid
 ist in der —, токма се лкръ. ла
 хана, дтадъ; das ist von meiner
 —, ачѣста е din фаврика mea;
 das macht mir viel —, амн къ-
 шанъ фатигъ малъ; ich habe viel
 —, амн тѣкѣ de лкръ, съатѣ
 фортѣ окънатѣ; das ist nicht meine
 —, ачѣста нъ е трѣва mea; er
 lebt von seiner Hânde —, елѣ
 трѣженте din тѣнка, din лкръ,
 din лавореа тѣнилор сале; nach
 gethaner — ist gut ruhen, дънъ
 лкръ е дхчѣ рѣнаосъ; an die
 — gehen, мѣ анкъ de лкръ;
 einen an die — stellen, помнѣ ла
 лкръ пе чинева; gelehrte —, л-
 кръ литераръ, оперъ штѣнциѣкъ;
 schlechte —, лкръ рѣ, лкрауис;

getriebene —, лкръ де клакъ;
 wie die —, се дер Лохн, апа е
 лкръ, е ми ошариа, крм е съта-
 тѣ, ми тѣтѣа.

Arbeiten, v., лкръ, лаворъ; тѣчѣскѣ;
 оперъ; факъ трѣсъ, мѣ окънѣ;
 остепнѣскѣ, мѣ фатигъ; трандѣ;
 heimlich wotan —, лкръ чѣва пе
 аскънѣсѣ; obenhin —, лкръ ка де
 доръ, гъндѣлескѣ; sich hinein —,
 пѣтрндѣ кѣ остепнѣлъ; aus allen
 Krâften —, лкръ днъ рѣенътерѣ;
 der Wein arbeitet gut, мѣстѣ фѣрве
 вино.

Arbeiter, m., лкръторъ, лаворъто-
 ръ, тѣнчиторъ.

Arbeiterin, f., лкръторѣ, тѣнчиторѣ.

Arbeitsam, a. mi ad., индѣстриосъ,
 делѣннте, лаворосъ, непрефетъ-
 торъ, агтивъ, ситторъ.

Arbeitsamkeit, f., непрефетъ, агтѣви-
 тате, индѣстриъ, делѣннтъ, сит-
 цъ, ситѣннтъ.

Arbeitsbeutel, m., траистъ.

Arbeitsbiene, f., авинъ лкръторѣ.

Arbeitshaus, n., касъ де лкръ, ка-
 сѣ де корѣнцине пентрѣ челъ ле-
 пенѣ.

Arbeitsleute, m. pl., лкръторѣ, тѣн-
 читорѣ.

Arbeitslohn, m., платъ, ситѣриъ, лѣ-
 фъ, какъ пентрѣ лкръ.

Arbeitsmann, m., лкръторъ, ар-
 гатъ, ситѣриѣ.

Arbeitsstube, f., одаиъ, кѣмаръ де
 лкръ.

Arbeitsstunde, f., оръ де лкръ.

Arbeitstag, m., зи де лкръ.

Arbitrage, f., (ла перѣдет.), арѣи-
 траисъ, жѣдѣватъ ирѣн арѣитрѣ.

Arcade, f., арнадъ (an архитентъ).

Archâologe, m., архѣологъ, дорѣи-
 торъ de датине латѣе.

Archâologia, f., архѣологѣ.

Arche, f., аркъ (a lal Noach); ладъ,
 сѣкриъ.

Architect, f., архитентъ, артѣстъ, мѣе-
 стръ de кладитѣ.

Architectur, f., архитентъ.

Architrav, m., архитравъ, (an архи-
 тектъръ), корда принциале.

Archiv, n., архивъ.

Arkon, m., (на египт) архонт, ар-
тонъ, зная дин капи реналичел.
Arktisch, a. mi ad., арктикъ, миезъ-
попгале, нордикъ.

Arctabaum, (на ботаникъ) аркъ.
Arctgröße, f., мъриме арале.
Areometer, m., ареометръ, мъсбръ-
топа de керъ.

Arg, a. mi ad., рѣдъ, рѣзгъчосъ,
стрикатъ, деправатъ, das ist zu
—, ачѣста ѣ преа малъ; die
Welt liegt im Argen, змеа ѣ
стрикатъ, деправатъ; auf arge Ge-
danken kommen, деинъ ла къцете
реме.

Argdenkend, a. mi ad., препитъторъ,
мыкиторъ, омъ къ къцете дитъ-
некобе.

Arget, m., дигрѣтъ, сьгараре, дн-
тригъчине; пѣказъ; vor — be-
stehen, крѣнъ де пѣказъ.

Argerlich, a. mi ad., дигрѣтъчосъ,
скандълесъ, сьгаръчосъ; пѣкъи-
чосъ; argerliche Sache, дкъ скън-
дълесъ; er ist argerlich über jede
Kleinigkeit, елъ се тѣрѣръ негръ
тоте нимикрѣме, зартеледе; er
ist — auf mich, елъ есте мѣниосъ
по мѣне.

Argern, v., act. сьгаръ, мѣнѣ, даъ
скандалъ, скандълесъ, пѣкъесъ;
пѣкъесъ; — v. gerire. мѣ сь-
гаръ, мѣ мѣнѣ, мѣ скандълесъ,
мѣ тѣрѣръ, мѣ алтерезъ; die
Jugend —, скандълесъ опѣ кор-
умъ жѣнимѣа; dieser Verlust hat
ihn sehr geärgert, ачѣгъ пердоре
дъ сьгаръ ѣбре; Jedermann är-
gert sich über diese Ungerechtigkei-
t, totъ омъ се скандалеме, се
дигрѣтъ негръ ачѣгъ недрѣ-
пате.

Argerniß, n., скандалъ; сьгараре,
пѣкъичине.

Arglist, f., вѣленѣ, ѣинецъ, асгъцѣ,
рѣинцъ, ширѣцѣ; das ist eine teu-
flische —, аста ѣ о мѣестрѣ дѣа-
волѣскъ.

Arglistig, a. mi ad., вѣленъ, асгътъ,
ѣинъ, рѣзгъчосъ, ширѣтъ; мѣе-
стрѣ, арѣиѣиосъ.

Arglos, a. mi ad., сѣмъ, невиклѣсъ,
перѣзгъчосъ, ѣръ рѣзгате.

Arglosigkeit, f., карактеръ сѣмъ,
карактеръ ѣръ ѣинеце, сѣмъитате.

Arglistig, a. mi ad., a. Argwöhnlich.

Argument, n., провъ, арѣмънтъ,
компровъгине (довадъ).

Argumentiren, v., арѣмънтѣтъ, провъ,
компровъ.

Argwille, m., воинцъ реа.

Argwohn, m., препѣсъ, не'акредѣре,
дикредѣре, смърауѣ (дѣа смъ-
аръ, къчѣ препѣиторѣа негрѣче ла
дѣгрънъ докъ смъросъ), сьсѣи-
дѣне, вѣнѣаръ (дѣа провѣнѣа-
иѣмъ Цѣрѣ пом.); — schäpfen,
кадъ ла препѣсъ.

Argwöhnen, v., препѣнъ, не мѣ дн-
кредъ, сьсѣиѣгѣтъ; er argwöhnte
nichts, елъ не се дѣоѣа де ни-
мѣне.

Argwöhnig, argwöhnlich, a. mi ad.,
препѣиторъ, не'акрозиторъ, смъ-
врауѣсъ.

Arie, f., арѣ, арѣгъ, кѣлѣкъ.

Aristarch, m., арѣстаркъ, адѣкъ жѣ-
дѣкѣторъ асѣре де арѣ.

Aristokrat, m., арѣстократъ, омъ
ѣрѣнтѣмъ, (сѣъ дѣа сѣмъиѣи-
дѣнеа стѣмоа елѣнъ) омъ дѣа
чѣл маѣ ванѣ.

Aristokratie, f., арѣстократѣ, ѣрѣнтѣ-
шѣме, воѣрѣме.

Aristokratism, m., арѣстократѣсѣ,
воѣрѣсѣмъ.

Arithmetik, f., арѣметѣкъ, сокотѣлъ,
мѣиѣа де а сокотѣ, де а кѣлкъа.

Arithmetiker, m., арѣметѣкъ.

Arlsbere, Arlskirche, f., сѣрѣ (ѣ
пѣмъ).

Arm, a. mi ad., сьракъ, сьрманъ,
лѣсѣтъ; месѣръ (на лѣмъа весѣр.);
калѣкъ; дѣсраѣиатъ, месѣравѣръ;
ich armer Mensch! сьракъ де
mine! armer Schelm, armer Teufel!
вал де кѣлкъа лѣ, вал де елъ; er
ist so arm, daß er kaum das liebe
Brot hat, елъ авѣа дѣа пѣте къ-
шѣга ѣ пѣне де тоте зѣледе:
елъ тѣрѣеме дѣа мѣнъ дн гѣръ;
— werden, а се кѣлѣчѣ; — ma-
chen, а сьрѣчѣ, а кѣлѣчѣ не чѣмеа.

Arm, m., врацѣ, врънкъ; ramē (ла
 за раѣ); diese runde —, враце
 грóсе доподѣи; große starke —,
 вьнóсе; weltliche —, врацѣ се-
 каляре; die Arme ausbreiten, дн-
 тиндѣ врацелє; einen mit offenen
 Armen empfangen, приѣмоскѣ, ре-
 чєнѣ не чинєва кѣ врацелє де-
 кисє; die Arme entblóßen, де-
 вьлѣ, сѣфóлнѣ, рѣсфрѣнѣ вра-
 целє; mit dem — umfassen, дн-
 връщєзѣ; am — führen, днѣ,
 кондѣнѣ, портѣ де врацѣ; einem
 unter die — greifen, днтиндѣ кѣлѣ
 ажторѣ; ein Kind auf den Arm
 nehmen, іаѣ знѣ прѣнѣ дн враце;
 sich einem in die Arme werfen,
 тѣ арѣнѣ дн врацелє кѣлѣ.
 Armadill, n., armadilē (o viletate).
 Armatur, f., арѣтѣрѣ.
 Armband, n., врацєлєтѣ, връцарє.
 Armbein, n., оскѣ врацѣлѣ.
 Armbinde, f., фашѣ, лєгѣтѣрѣ де
 врацѣ; лопѣдѣкѣ.
 Armbrust, f., валєстрѣ (o armē).
 Arme, f., арѣатѣ, ócre, ошѣре.
 Armel, m., тѣнєкѣ; das läßt sich
 nicht aus den — schützen, аста
 нѣ се пóте кѣштѣга кѣ зпа кѣ
 дóѣ, рѣ о пóдѣ скѣтѣра дн тѣпечє.
 Armelholz, n., тѣрєкарѣ (дн калѣнѣ
 ла кроїторѣ, не карє калѣ тѣ-
 печєлє.
 Armenanstalt, f., оскѣталѣ, оспѣтѣрѣ
 де сѣрачѣ.
 Armenbüchse, f., кѣтѣя сѣрачѣлор.
 Armegehd, n., банѣ сѣрачѣлор, елє-
 мосѣнѣ.
 Armenpflege, f., грѣжѣ де сѣрачѣ.
 Armenpfleger, m., епѣтронѣ, днгрѣ-
 жѣторѣ де сѣрачѣ.
 Armenrecht, n., дрєнтѣл, дрѣтѣл сѣ-
 рачѣлор.
 Armenvogt, m., вєгѣторѣ, сѣправє-
 гѣторѣ де сѣрачѣ.
 Armenwesen, n., сѣрѣчѣстѣ, пазвє-
 рѣстѣ.
 Armseile, f., нѣлѣ тѣрє, фѣрѣ нѣ-
 пѣлѣкѣ.
 Armstehse, f., пєрѣл, тѣга врацѣлѣ.

Armgeschmeide, n., връцарє; кѣтѣлѣ.
 Armharnisch, m., скѣтѣ де врацѣ,
 арѣтѣтѣрѣ де врацѣ.
 Armhöhle, f., сѣпѣорѣ.
 Armig, a. mī ad., връцѣтѣ, връцосѣ;
 langarmig, кѣ враце лѣнѣ.
 Arminen, v., арѣнѣ (знѣ magnetē).
 Armlehre, f., връцарѣлѣ, скѣзнѣ кѣ
 врацѣ.
 Armleuchter, m., кандєлѣврѣ, кандє-
 лѣврѣ връцѣтѣ.
 Armlich, a. mī ad., сѣрѣкосѣ, калѣ-
 косѣ.
 Armschnalle, f., фєртѣлѣ, агрѣфѣ,
 копѣлѣ дєлѣ тѣнѣ.
 Armstiel, a. mī ad., гросѣ на врацѣлѣ.
 Armseilig, a. mī ad., сѣрачѣ, сѣрѣ-
 кѣдѣ, лѣнсѣтѣ, мѣсѣравєрѣ; er ist
 — gefleibet, ел єстрє днѣрѣкѣтѣ
 ка валѣ де єлѣ.
 Armsessel, m., Armstuhl, скѣзнѣ кѣ
 врацѣ, жѣдѣ.
 Armuth, f., сѣрѣчѣ, лѣпѣ, мѣсѣрѣ;
 Geistesarmuth, сѣрѣчѣя де єпѣрѣтѣ;
 sich der — annehmen, ажтѣ не
 сѣрачѣ; in die äußerste — geta-
 then, ажтѣнѣ, дєвѣнѣ, кадѣ, сѣнѣ
 рєдѣсѣ ла чєя дн зрѣтѣ сѣрѣчѣ;
 ажтѣнѣ ла сѣлѣ де лєтѣнѣ; рѣ-
 тѣнѣ сѣрачѣ ка нѣлѣтѣлѣ.
 Arnte, f., в. Ernte.
 Aromatisch, a. mī ad., арѣатѣкѣ,
 єнємѣрѣсѣторѣ, кѣ мѣрѣдєнѣлѣ.
 Arquebusade, f., аркєвѣсѣдѣ, о арѣ
 де рѣнє.
 Arrest, m., арєстѣ, прѣнсѣрє, днкѣ-
 сѣрє, дєгѣнѣсѣрє; (центѣ корѣлѣ)
 емѣаргѣ; im — sein, а ѣи дн
 прѣнсѣрє.
 Arrestiren, v., арєстѣ, арєстєтѣ, пѣнѣ
 ла прѣнсѣрє, дєгѣнѣ (пѣрѣсєкѣ).
 Artba, (дн лєпѣ) darѣ de пѣнѣтѣ,
 арѣ.
 Artch, m., кѣрѣ, мєзѣтѣ; es ist Alles
 im Artche, тѣтѣ с'а пєрѣдѣтѣ, ачє-
 стѣ о о грєбѣ пєрѣдѣтѣ.
 Artfleder, n., (ла монтѣ). пєлєя дє-
 пѣсѣ ла кѣрѣ.
 Artseil, n., арсєпѣлѣ, арѣтѣрѣ, ар-
 тѣмѣнтѣрѣлѣ (ла тѣрє нєнѣтрѣ ко-
 рѣлѣ).

Arsenik, m., петра порочалъзи, по-
 речикъ, сърпичикъ, arsenikъ.
 Arsenikalisch, a. mi ad., arsenikocъ.
 Arsenikönig, m., (ан химия), регалъ
 de arsenikъ.
 Arseniksäure, f., акримо, acidъ de
 arsenikъ.
 Art, f., (веркъ) арътаръ.
 Art, f., cols, соръ, снуръ, оеаъ,
 расъ; modъ, оорнаъ, манеръ;
 каитате; аносиме; характеръ;
 kondigione; патъръ; датинъ, зоан-
 га; nach Art und Weise, даъ
 манера, къ modъ, ан конфор-
 mirate; nach — der Franzosen,
 по франдозенте; auf eine gute
 —, mit guter Weise, къ знъ modъ
 знъ, къ о манеръ орсмоъ; auf
 diese —, ан modъ ачеста; er
 ist einzig in seiner Art, еаъ нъ'м
 маъ аре нъреко; aus der — schla-
 gen, а деженера, а се стрика coiza;
 einen mit guter — los werden,
 а скъпа de чинема къ ан modъ
 знъ; auf eine sonderbare —, ан-
 тра знъ modъ крпосъ, антра знъ
 modъ стръинъ; Pferd von guter
 —, маъ de cols знъ; das Kleid
 ist nach der neuesten —, ачестъ
 востантъ о оъкътъ даъ moda
 чеа маъ нобъ; Sie möchten es ihm
 auf eine gute — zu verstehen ge-
 ben, къ о манеръ орсмоъ оъ'а
 съ крпосъ; er läßt nicht von der
 —, еаъ нъ'м аасъ datina (нъ-
 рава).
 Artader, m., пъшнтъ de араъ, ге-
 ринъ арагъ, камалъ каливатъ.
 Artbar, arthast, a. mi ad., prod-
 nistъ, poditopъ.
 Arten, v., сэмалъ, ресэмалъ, ам
 нъстрезъ калитатеа, coiza; gut ge-
 artetes Kind, конилъ вине крескътъ,
 конилъ de маътръ знъ; dieser
 Mensch ist nicht gut geartet, аче-
 ста о знъ омъ стрикатъ; die Men-
 schen sind so geartet, daß... ка-
 рактеръ оменлор есте ашеа, ан-
 къ...
 Artig, a. mi ad., вине крескътъ, вине
 оеаатъ; политъ, нъкътъ, грациосъ;
 орсмоъ; жодосъ, елегантъ, га-

лантъ; ръсоздатъ; долкатъ; кр-
 посъ, дешенчатъ; das ist doch —,
 аста tot e дешенчат; sie hat ein
 artiges Gesicht, еа аре о оаъ
 нъкътъ, орсмоикъ, жодосъ;
 thun sie nicht gar zu —, нъ еи
 преа конирпосъ; er hat recht ar-
 tige Kinder, еа аре конил преа
 вине крескътъ; die Dame empfing
 mich —, dama me нрâmi галантъ;
 sie tanzt —, еа дауъ жодосъ,
 грациосъ.
 Artigkeit, f., галантеръ, поитенъ,
 грациъ, грациоситате, квингъ.
 Artikel, m., артикулъ; шотъ; schwel-
 gen wir über diesen —, съ гъ-
 чомъ аскура ачестъ нънтъ.
 Artikelbrief, m. (ан мапинъ), ordi-
 nangъ de мапинъ.
 Artikuliren, v., артикулезъ, постесъ,
 декарпъ, дескеизъ.
 Artillerie, f., артилерия, танърия.
 Artilleriewagen, m., каръ de арти-
 лерия.
 Artillerist, m., артилеристъ.
 Artischoke, f., артинаръ, артичокъ.
 Artist, m., артистъ.
 Artland, n., геринъ.
 Arum, n., арсмъ (плантъ), нърчегизъ,
 варва къ Арон, нърроикъ.
 Arvelen, f. pl., арвеле, ан cols de
 нсчъ de впадъ.
 Arzen, arzen, v., (веркъ), виндекъ.
 Arznei, f., medicinъ, медицинантъ,
 доотопъ, (лэкъ); — gegen Gift,
 анридотъ; stärkende —, medicinъ
 антъриторе, рестазръторе.
 Arzneibuch, n., карте de medicine,
 dienенъropъ.
 Arzneien, v., medicinezъ, гръоскъ
 къ medicine.
 Arzneiglas, n., оидъ, встелъ, сти-
 клъ de medicinъ.
 Arzneigeruch, m., мпосъ de medicinъ.
 Arzneikunde, f., Arzneigehrsamkeit,
 f., medicinъ, нтинга medicinei.
 Arzneimittel, n., медицинантъ, ме-
 динъ, ремеизъ.
 Arzneipflanze, f., плантъ, нрâinantъ
 de medicinъ, de лэкъ.
 Arzneitaxe, f., тариъ, талъ de me-
 dicine.

Arzneitrantl, m., вестъръ медицинале,
деконтъ.

Arzneivaare, f., дрогъ, дрогарія.

Arzneiwissenschaft, f., медицинъ, шпін-
гъ медицинъ, арте медицинъ.

Arzneizettel, m., рецептъ.

Arzt, m., медицинъ, докторъ de me-
dicinъ; schlechter —, медиакстръ.

Ärztlich, a. mī ad., медицинале, че се
vine de medicinъ.

As, n., асъ, зпъа (ан кърпи de жонъ).

Asant, m., асъ, ръшинъ зекатъ;
stinkender —, асъ пѣтербосъ (assa
foetida).

Asbest, m., асвестъ (о пѣтръ).

Asbestholz, n., асвестъ лемносъ.

Ascariden, pl., аскариси, верми ан
мацак къръзи, mai вартосъ ла
parima de гранш.

Ascet, m., аскитъ, сихакстръ.

Asch, m. оръ de флорі, гърамъ, ръваріа.

Aschblei, n., вичътѣ, тѣта (металъ).

Asche, f., ченъшъ; glühende —, спъ-
зъ; in — verwandeln, префакъ
ан ченъшъ; die — der Todten
stören, тѣвзрѣ ченъша челор рѣ-
посацл.

Aschenbad, n., (ан химіа), baie de
ASCHENBAD.

Aschenbrenner, m., ченъшеріа.

Aschenbrödel, n., ченъшорѣсъ, адикъ
фемеіъ зрѣтъ ші несълатъ.

Aschenfarbe, f., Aschfarbe, колѣре
ченъшъ.

Aschenkrug, m., зрпъ, оръ de ченъшъ.

Aschenloch, n., котлонъ de ченъшъ.

Aschensalg, n., поташъ, саре de че-
нъшъ.

Aschenschweller, m., в. Aschenbrenner.

Aschentopf, m., в. Aschenkrug.

Aschenzieher, m., тѣрмалінъ (о пѣтръ).

Ascher, m., лешіетѣре, яргъсѣлъ,
дзѣгъ.

Aschermittwoch, f. (ла катол.); тер-
квѣа ченъшеі, дпчелътъа паре-
симиор.

Aschern, v., ченъшезъ, дпченъшезъ,
пресаръ кз ченъшъ; префакъ ан
ченъшъ.

Aschgrau, a. mī ad., сзвченъшиа.

Aschicht, a. mī ad., ка ченъша, че-
нъшиа.

Aschig, a. mī ad., ченъшосъ.

Aschfuchen, m., тѣртъ коптъ ан че-
нъшъ.

Aschmeise, f., пѣцгоіа ченъшиа (о
пѣсърікъ).

Aschzinn, n., в. Wisnuth.

Asot, m., десѣрпнатъ, кърваріа, асотъ.

Asphalt, m., асфалтъ, пѣкаръ.

Asphobill, f., асфодилъ, айшоръ (пл.).

Asphyrie, f., лешіетѣрѣ de мѣрте,
асѣиксіа.

Aspiration, f., аспіръціае, рѣсѣре
аперъ.

As, n. pl., Asse, асѣ, гранъ, гъ-
ште (64 дптръ зпъ драмъ); beide
Asse, doi асѣ, амѣ асѣ.

Affeurant, m., асѣкзранте, асѣ-
къръторіа.

Affeuranz, f., (ан комерчіа) асѣ-
кранцъ, асѣкъръціае.

Affeuranzcompagnie, f., компаніа
de асѣкранцъ.

Affeuriren, v., асѣкъръ, асѣкъръ;
eine Schiffsladung —, асѣкъръ
о дпкъркѣтѣрѣ de коравіа.

Affel, f., кълѣе вавѣ, къркзіакъ
(лантъ).

Affemblée (zi асамблѣ), f., адзна-
цъ, соціетате.

Affentiren, v., асѣмцъ, конѣмцъ,
мъ дпвоіѣскъ; дпролезъ ла остѣ.

Affessor, m., асѣсоръ, адмезеторіа.

Affette, f., талѣръ, танѣрѣ, фар-
фрпъ (de cocъ, опі de сѣпъ).

Affignat, Affignation, f., асѣмнатъ,
асѣмнъціае, полицъ, ситѣрѣ дела
статъ, пе каре чінеѣа арѣ съ іа
вані.

Affigniren, v., асѣмнъ, факъ полицъ.

Affisen, pl., жѣдекъторі (ла франгозі).

Affisenhof, m., кѣрте de жѣдекаръ.

Affokation, f., асѣоціаціае.

Affocié, m. (zi асѣоціѣ), асѣоціатъ,
асѣоцітъ (товаромъ).

Affonanz, f., асѣнанцъ.

Affortiment, n. (zi асѣортиман), ас-
соціимънтъ, десѣрѣіреа мѣрѣі
депъ калітатеа еі.

Aff, m., рамъ, рамърѣ, крѣмъ,
крякъ; нодъ, члѣтъ, чѣтѣрѣ.

- Athen**, n., рѣшарѣ, рѣшарѣ, рѣшарѣ.
Athen, v., шъ рѣшарѣскѣ.
Aster, f., астерикъ (о шлангѣ).
Asteris, m., стелѣцъ, астерискъ (ан астрискъ).
Asthenie, f., (ан med.), неустѣицъ рѣшарѣскѣ, астениѣ.
Asthetik, f., естетикъ, штинга естетическѣ, калѣбра естетическѣ.
Asthetisch, a. mi ad., естетикъ.
Asthma, m., астмѣ, пѣдсѣ.
Asthmatifer, a. mi ad., астматикъ.
Astholz, n., рѣшарѣ, земне дин рѣшарѣ, кренѣцѣ, земнѣ кренѣроскѣ.
Astig, a. mi ad., рѣшарѣскѣ, кренѣроскѣ, кренѣроскѣ.
Astling, m., пѣсѣрѣскѣ кѣ тѣлѣа.
Astrogosie, f., астрогосиѣ.
Astrolabium, n., (ан matem.) астролабикъ.
Astrológ, m., астрологъ, рѣшарѣскѣ дѣлѣ стелѣ.
Astrológie, f., астрологѣ.
Astronom, m., астрономъ.
Astronomie, f., штинга дѣсѣре стелѣ, астрономѣ.
Astronomisch, a. mi ad., астрономикъ.
Astwerk, n., рѣшарѣшѣ, кренѣрѣшѣ.
Asyl, n., асилъ, локъ дѣ скѣпарѣ, адѣлѣостѣ.
Atelier, (zi atelier), n., дѣкрѣторѣ, ателѣ, оѣчѣнѣ, odala ande дѣкрѣ на артистѣ.
Attest, m., негѣторѣ дѣ Dzeš, атеистѣ.
Attestum, m., негѣре дѣ Dzeš, атеистѣ.
Attestisch, a. mi ad., атеистикъ.
Athen, m., рѣшарѣ, рѣшарѣ, рѣшарѣ, рѣшарѣ, рѣшарѣ; in einem —, тотѣ дѣнтрѣнѣ сѣлетѣ; er holt faun —, ел авѣа мал рѣшарѣ; haben — haben, рѣшарѣ сѣртѣ; langen — haben, рѣшарѣ сѣртѣ; zu — kommen, авѣкѣ рѣшарѣлетѣ, рѣшарѣ; ūberliefernder —, сѣлетѣре греа, сѣлетѣре негѣрѣскѣ; einen im — erhalten, цѣнѣ не чѣнеа дѣ рѣшарѣлетѣ, даѣ кѣлѣа сѣлетѣнѣ.
Athenbar, a. mi ad., рѣшарѣверѣ.
- Athenbolen**, n., рѣшарѣцине, рѣшарѣ.
Athenlos, a. mi ad., сѣртѣ рѣшарѣ, еспирѣтѣ.
Athenlosigkeit, f., грегѣтѣ дѣ а рѣшарѣ, (ан med.) амѣа.
Athenzug, m., рѣшарѣцине, рѣшарѣ; bis zum letzten —, пѣнѣ ла чѣлѣ дин зрѣшѣ рѣшарѣ.
Athenium, n., атениѣ, сѣлетѣтѣ дѣ ōmeni дѣлѣдѣнѣ.
Ather, m., етерѣ, сѣлетѣнѣа чѣа мал оѣнѣ ми мал сѣлѣдѣ; Vitrioläther, етерѣ дѣ штриолѣ.
Atherisch, a. mi ad., етерикъ.
Athlet, m., дѣсѣрѣскѣ, (ла антиѣ) атлетѣ дѣ жокѣрѣ пѣлѣчѣ.
Athmen, v., рѣшарѣ, рѣшарѣ, грегѣ аерѣ дѣ пѣлѣнѣ.
Atlant, m., (ан архѣтект.) атлѣнте.
Atlas, m., атласъ, кѣлетѣре дѣ харѣте неогрѣнѣчѣ.
Atlas, m., атласъ, сѣтинѣ, матерѣ дѣ шѣтѣсѣ.
Atlasartig, a. mi ad., ка атласѣ, атласѣ.
Atlasband, n., пѣнѣлѣкѣ, кордѣрѣ дѣ атласъ.
Atlasbeere, f., сѣртѣ.
Atlasen, a. mi ad., дѣ атласъ, дѣ сѣтинѣ.
Atlasgrund, m., (ла сѣлѣрѣк.) кѣлѣнѣ дѣ атласъ.
Atlasmacher, m., сѣтинѣрѣ.
Atlaszeug, n., матерѣ дѣ атласъ.
Atmosphäre, f., атмосѣерѣ, чѣрѣкѣ, рѣшарѣне дѣ аерѣ.
Atmosphärisch, a. mi ad., атмосѣерикъ.
Atom, m., атомъ, пѣлѣверѣ, пѣнѣтѣ, пѣртѣчѣкѣ дѣ сѣлетѣнѣ агѣтѣ дѣ шѣрѣнѣтѣ, дѣкѣтѣ сѣ пѣ се пѣтѣ vedea кѣ окѣл неарѣнѣ.
Atomlehre, f., штинѣнѣ дѣсѣре атомѣ, атомѣскѣ.
Atomist, m., атомѣскѣ.
Atonie, f., (ан med.), атониѣ, неустѣицѣ, сѣлѣчѣнеа негѣлѣор.
Atramentstein, m., пѣтрѣ штриолѣскѣ, атрамѣнтѣрѣ.
Attestat, n., адеверѣнѣнѣ, аттѣстѣтѣ, чѣртѣѣкатѣ.

Attich, m., vozž (o vepřianě).
Attichsajt, m., cžkš de vozž.
Attisch, a. mī ad., atikš, de Atina;
 einš, aперš, icreučš.
Attitude, f., атитудъ, пзртареа, ципереа трънллі, пссетзръ, стътъзръ.
Attrape, f., кълпанъ, кзрєь.
Attrapiren, v., ащккš, пріндš.
Attribut, n., аттритутъ, дпсшпме.
Auel, f., коцофартъ, царкъ; перзкъ.
Ausen, v., корродš (кз апъ таре),
 санš, гравезš, талš, кавтеризезš
 (o тавлъ de аратъ).
Awend, a. mī ad., корросинš, кзсєтккš.
Azgrund, m., ознджл, пътзра de
 корросč кз апъ таре.
Azkrast, f., кзсєтккштате.
Azkunft, f., арте, шъеєтрїз de a
 корроде.
Azlauge, f., лешїз кзсєтккш.
Azmittel, n., коррозатš.
Aznadel, f., акš de корросč (ла
 гравєрл).
Azrunder, n., пълзере корросївъ, кор-
 розьторе.
Azfall, m., дагъ, оцєлš de сълатš
 дп аратъ.
Azung, f., корросїзна, азкратєв
 аел тарл.
Azwasser, n., апъ-таре.
Au! interj., аз, азєš!
Auch, conj., дпкъ, шї, асемєнєє;
 ich auch nicht, nїчї єš нз; wenn
 auch, de мї; wer es auch sei, єїз
 опл шї чїнє; so groß er auch ist,
 єїз єлš кътš de таре; wenn er
 auch mein Bruder wäre, de ар
 єї шї єратє мєš, єїє тълкар шї
 єратє мєš; sollte es auch sein
 Unglück sein, тогма de ар шї авєа
 єлš пєпєрочїрєа.
Auction, f., лїдїтъдїзнє (мєзатš),
 вълзаре ла товъ.
Audienz, f., аздїанъ, аскэлтаре,
 — гєбєн, прїмєскš дп аздїанъ,
 аскэлтš пє чїлєа.
Audienzsaal, m., салъ de аздїанъ.
Aue, f., кълмš, кълмїз, шєсš, пратš,
 пажште; рїš; рїзлєдš.
Auerhahn, m., кокошš сълватїкš.
Auerhenne, f., гїлъ сълватїкш.

Auerhahn, m., кокрš, зїмєрє, тазрš
 сълватїкš (de каре акшмš єєрте
 рарл се маš вєлъ дп Европа).
Auf, прєпос. de мал тэлте сєтпнї-
 єїзъдїанї, къл: счсš, пє, ла, дп,
 асзєра, пєптрє ка, дїн, ла, прє-
 стє, єпє, кз; — ла дптрєзареа
 wo? worauf? чєрє дагївš, іар'
 ла дптрєзареа wohin? чєрє ак-
 кзсатївš. Дп компзпєрл ачєстš
 auf дпсєтмъ рїдїкаре, дпгїл-
 царе, deсїдєрє, рєпєцїрє, дєжлї-
 пїрє, мєпїрє; зпєєрл іаръш трєкє
 съ єє традкъ ротъпєштє кз
 прєпос. deс дп, дп счсš; агтє-
 опл озвїнє мї нзмал ка аdвєрсїд,
 auf! auf! дагї! кзїдєдї! влєтш!
 auf daß, пєптрє ка, кз сконš ка;
 auf's Beste, дп моджл чєлš мал
 вонš; auf's Neue, дїн нєš; auf
 dem Lande, ла цєръ, ла кълмш;
 auf der Reise, ла дрџмš; auf der
 Stelle, дндаръ, нзмал дєкътš,
 іктє, кзрїндš, пє локš, дп ачєстš
 мїнзтš; auf der StraÙe, пє стр-
 дъ; auf frischer That, дп єартъ;
 auf mein Wort, пє парєла, пє
 оменїа, пє онєрєа мєа; auf im-
 mer, пєптрє тотšдєазна; auf Wie-
 dersehen, ла рєвєдєрє; auf ein
 Mal, дїнр'одатъ; Unglück auf
 Unglück, дєсастръ пєстє дєс-
 стръ, пєпєрєкš прєстє пєпєрєкš;
 auf den Abend, de сєръ, сєпє
 сєръ; auf Morgen, пє шънє; von
 Jugend auf, дїн тїмєрєдє; es ist
 drei Viertel auf einš, єстє дєз-
 сєрєзєчє мї трєл кътрарє; das
 Fenster geht auf den Markt, єє-
 рєсєтра єє дєсїдє сєпє мїагъ;
 auf die Welt kommen, нїнš дп
 лшмє, тъл пєскš; auf Leben und
 Tod, пє вїагъ нї мєртє; auf
 französisch, пє єрпцєзєнтє; legt
 daß auf den Tisch, пзпєгї-о пє
 масъ; das Buch liegt auf dem
 Tisch, картєа єстє пє масъ; ein
 Gedicht auf einen machen, єакš
 о поєтъ асзєрєа нзїа; das Mäd-
 chen spielt auf dem Piano, єєтїцє
 кълнъ пє пїанš.
Ausackern, v., опартš цєрїна кз а-

- пръра; рѣнѣ; арѣ дѣн поѣ; дѣ-
торкѣ о арѣторѣ.
- Aufarbeiten, v., терминѣ де лѣратѣ,
сѣършескѣ лѣра, дѣдѣлѣнескѣ
знѣ лѣрѣ; лѣрѣ къ остѣнѣлѣ;
ich habe mit die Hände ganz auf-
gearbeit, тѣпѣлѣ нѣ с'аѣ окорратѣ
(окорратѣ) де лѣрѣ; sich vom
Boden —, тѣ сколѣ де жосѣ къ
анѣвоѣ.
- Aufathmen, v., рѣспѣрѣ дѣн поѣ.
- Aufäßen, v., дескѣдѣ прип знѣ кор-
росѣвѣ; eine Zeichnung —, гра-
вѣзѣ знѣ десѣмнѣ къ анѣ-тарѣ.
- Aufbaden, v., кокѣ дѣн поѣ; кон-
сѣмѣ (сѣършескѣ) къ коптѣ; das
Wehl ist aufgebadeu, тѣгѣ ѣина
с'а коптѣ.
- Aufbähen, v., дескѣдѣ, ѣакѣ сѣ спар-
гѣ (прип дѣкѣлѣ).
- Aufbahnen, v., пѣнѣ не пѣсѣмѣ, не
ѣерѣтрѣ; не лавѣгѣ-де мортѣ.
- Aufballen, v., грѣмѣдескѣ, адѣнѣ
дѣтѣнкѣрѣ (дѣвалѣрѣ), тенкѣескѣ.
- Aufbansen, v., клѣдескѣ (сѣопѣ дѣ
кѣл).
- Aufbau, m., клѣдѣторѣ, констрѣу-
цѣе (зѣдѣре).
- Aufbauen, v., клѣдескѣ, дѣрѣзѣ, рѣ-
дѣлѣ, констрѣезѣ, едѣѣкѣ (зѣдескѣ),
ѣарѣкѣ.
- Aufbaumen, v., тѣ канѣрѣ (вѣверѣца
де копачѣ).
- Aufbäumen, v., дѣвѣлѣ не скѣлѣ
(пѣнѣ).
- Aufbauen, aufbaufchen, v., тѣ дѣ-
ѣлѣ, тѣ дѣгѣнѣѣ (вѣшѣка).
- Aufbefinden, v., тѣ аѣлѣ скѣлатѣ,
сѣнтѣ сѣлѣтѣсѣ; er befindet sich
wohl auf, елѣ еѣте сѣлѣтѣсѣ.
- Aufbehalten, v., цѣнѣ не канѣ (кѣ-
чѣла), сѣлѣ къ канѣлѣ копѣрѣтѣ;
пѣстрѣзѣ, консервѣ (пѣте).
- Aufbeißen, v., пѣнѣкѣ, сѣрѣкѣ къ
дѣнѣлѣ, къ пѣскѣлѣ (пѣчѣ, сѣмѣарѣ).
- Aufbeizen, v., а. Aufäßen.
- Aufbellern, v., сѣлѣатѣрѣ, дѣштѣнтѣ
пѣтрѣмѣдѣ.
- Aufbereiten, v. (дѣн монѣан.), пре-
гѣтѣескѣ.
- Aufbersten, v., крѣнѣ, пѣлесѣескѣ.
- Aufbewahren, v., пѣстрѣзѣ, консервѣ,
пѣнѣ лѣне, пѣнѣ лѣ о пѣрте.
- Aufbiegen, v., дѣдѣѣескѣ дѣн сѣсѣ;
дѣдѣѣескѣ.
- Aufbieten, v., конѣмѣдѣ, прокѣмѣ,
конкѣмѣ, пѣлѣкѣ; сколѣ, рѣсколѣ;
das Volk —, сколѣ не попорѣ
лѣ арѣте; Alles —, дѣнѣ пѣнѣ
тѣте пѣтерѣе, ѣакѣ тѣтѣ че е
прип пѣтѣнѣгѣ.
- Aufbietung, f., конкѣмѣаре, конкѣ-
мѣцѣне, сѣлѣаре; пѣлѣкѣцѣне.
- Aufbinden, v., лѣрѣ не чеѣа, анѣодѣ;
дѣслѣрѣ, деснѣодѣ; десѣакѣ.
- Aufblähen, v., дѣполѣ къ лѣрѣ, дѣ-
тѣндѣ; ѣмѣлѣ дѣгѣнѣѣтѣ; sich —
wie ein Frosch, се дѣполѣ къ о
крѣскѣ.
- Aufblasen, v., дѣполѣ; адѣцѣѣ ѣокѣл
сѣлѣндѣ; сѣлѣлѣ, кѣнтѣ не знѣ
инѣтрѣментѣ; тѣ дѣгѣнѣѣ.
- Aufblättern, v., дескѣдѣ о картѣ,
ѣоѣезѣ, ѣрѣнѣзѣрескѣ, канѣтѣ дѣн о
картѣ, дѣторѣкѣ ѣоѣе; десѣоѣлѣ.
- Aufbleiben, v., вѣрѣезѣ, пѣрѣвѣезѣ,
сѣлѣ дѣштѣнтѣ, пѣ дѣрѣмѣ; сѣлѣ
дескѣкѣ (о зѣмѣ, о пѣртѣ); er ist
bis Mitternacht aufgeblieben, елѣ
вѣрѣ пѣлѣ лѣ мѣезѣл-нонѣел.
- Aufblick, m., пѣрѣпѣре пѣлѣцѣтѣ, кѣ-
тѣтѣрѣ кѣтрѣ черѣлѣ.
- Aufbliden, v., пѣлѣцѣ окѣл, канѣтѣ дѣн
сѣсѣ, пѣрѣескѣ лѣ черѣлѣ.
- Aufblizen, v., сѣѣѣлѣцѣрѣ, ѣлѣцѣрѣ
дѣн сѣсѣ; тѣ ескѣ рѣпѣде.
- Aufblühen, v., дѣполѣрескѣ, тѣ дес-
кѣдѣ (вѣвѣчѣлѣ); пѣроспѣрѣ, пѣн-
тезѣ; aufblühende Schönheit, ѣрѣм-
сѣдѣ пѣскѣндѣ; aufblühende Na-
tur, пѣтарѣ рѣпѣскѣндѣ; diese Blu-
men werden bald —, ачѣстѣе ѣлѣрѣ
се ворѣ дескѣде дѣн кѣрѣндѣ.
- Aufbohren, v., сѣлѣдѣрескѣ, гѣлѣ-
рескѣ, ворѣтѣескѣ.
- Aufbojen, v., (лѣн марѣнарѣ), зѣно-
рѣзѣ, цѣнѣ дѣасѣвѣра о пѣнѣ прип
вѣцѣ сѣлѣ вѣтѣѣе.
- Aufborgen, v., ѣаѣ дѣпѣрѣмѣтѣ.
- Aufbrassen, v., (лѣн марѣнѣ), дѣ-
торѣкѣ дѣнѣ вѣнтѣ.
- Aufbraten, v., ѣрѣгѣ, рѣѣрѣгѣ, ѣрѣгѣ
дѣн поѣ.

Aufbrauchen, v., *агрессивс тогъ, консумъ.*
Aufbraufen, v., *клокотескъ, есеръ, мъ аперънтъ, даъ аа клотъ; колкыс де мънъ, мъ аперъезъ, аинъ аа ероре.*
Aufbrechen, v., *спаргъ, рандъ, ерларъ; дескидъ сьргандъ; прчедъ, мънекъ, порнескъ; мъ дескидъ; прроiezъ (о възъ); аполорескъ; einen Brief —, дескидъ о скри-соре; ich werde morgen bei Zeiten —, еъ воиз мънека, воиз порн мъне де тимъриъ; meine Finger sind von der Kälte aufgebrochen, degetele mi c'as аполатъ де перъ.*
Aufbrechen, n., **Aufbrechung**, f., **Aufbruch**, m., *дескисръ, сьргторъ, сьрсеторъ, рьтаръ; — einer Armee, мънекареа знег армате.*
Aufbreiten, v., *десгидъ, десъшръ, диръескъ; — das Tischtuch, десгидъ пьзътара де маъ.*
Aufbrennen, v., *консумъ аръандъ, тикъсескъ; апардъ, аперъ; der Holzkorath ist aufgebrannt, провизнеа де земнъ с'асъ аръ; ein Zeichen aufbrennen, асемнъ къ еоръ аполъкратъ, аперезъ.*
Aufbringen, v., *pidikъ, трагъ аа сасъ, сьрпортъ; дескидъ; прескъ, пртрескъ; ааподскъ; аола чева, inaentezъ, сьнтъ азторъ, аиче-кьторъ ла чева; мъ къзиескъ, прокръ, къшлгъ чева; аитъратъ, ipritъ, мънъ не чинеа; про-дъкъ; einen Betrunkenen —, pi-dikъ не знъ вогъ; eine Thür —, дескидъ о портъ; meine Kinder —, ааи прескъ, ааи едъкъ, ааи пртрескъ пранчл мел; eine neue Mode —, аола о модъ нозъ; Zeugen —, продъкъ марторъ; ein Volk, eine Armee —, ръскоадъ знъ попоръ, о арматъ; Geld —, кастъ ми аола, мъ къзис де банъ; ein Wort —, проперъ знъ къзнтъ, ein Schiff —, приндъ, арестезъ о пайо; einen gegen ihn —, аа-търатъ не чинеа аа контра лл.*
Aufbringer, m., *(аа маринъ) прин-зеторъ.*

Aufbruch, m., *дескисръ; сьргторъ; мънекаре, порнере, мармъ, де-партъ, прчедере.*
Aufbrühen, v., *оуарескъ, аамолъ (търаде пертс вите).*
Aufbrüsten, v., *дескидъ пертл (ла знъ воъ), десментъ, талъ пертал.*
Aufbürden, v., *аакаркъ, аасарчинъ; аамостъ, аръикъ вина асэора кзива; man kann ihm nichts —, на i се ноте аамоста нимикъ.*
Aufbürdung, f., *сарчинъ, аасарчи-наре, аакаркьторъ, аамосециане; аакарънтъ.*
Aufbürsten, v., *перилъ, даъ къ пер-вица аа сасъ.*
Aufdamen, v. *(аа жокы де кьргл), знъ о дамъ престо ала, еакъ дамъ, damezъ.*
Aufdämmen, v., *иезескъ.*
Aufdämmern, v., *се рьварсъ де зл, креть зiorie, се аверте зior; es dämmert einige Hoffnung in mir auf, аичево а се ренарте аа mine ерешкаре сьрангъ.*
Aufdampfen, v., *мъ 'нагдъ аа азрл, мъ преоакъ аа азрл.*
Aufdauern, v., *веръезъ, стаъ сьзлтъ.*
Aufdecken, v., *дескоперъ, pidikъ ко-перта, делътсръ коперетънтл (ла олъ); даъ не еагъ, маниескъ, реверъ; ein Geheimniß —, дес-коперъ знъ секретъ; аагидъ а копертъ; Jemandes Schandthaten —, даъ не еагъ еантеле де ръ-шине, inaamile кзива.*
Aufdeckung, f., *дескоперере, desco-перитсръ.*
Aufdichten, v., *ааустъ къ недрентато.*
Aufdingen, v., *прлмескъ, речентъ, токмескъ знъ копилъ, знъ кълатъ ла о месеръ; овлеръ ла знъ сер-вигъ (аагажезъ).*
Aufdingung, f., *токмелъ, прлмере, овлераре (аагажънтъ).*
Aufboden, v. *(ла вънъторл), аао-шръ еанлеа, аагъла.*
Aufdonnern, v., *детанъ, дештеатъ прлн тьнетъ; мъ аапоноезъ.*
Aufdröten, v., *зскъ; пьстрезъ.*
Aufdrängen, v., *кадъ сгъ, дескидъ къ еорца; ааилъ къ оила; мъ*

оскѣ (о идея на каак); оазерѣ а
 прѣми; ооерѣс къ изтереа.
 Aufdrehen, v., десеческѣ, деоторкѣ,
 десѣшпрѣ, дескидѣ днторкѣндѣ;
 днцененескѣ осчидѣ.
 Aufdreschen, v., днкетѣ, терминѣ къ
 днвалѣтитѣ.
 Aufdrieseln, v., в. Drieseln.
 Aufdringen, v., в. Dringen.
 Aufdringlich, a. мѣ ад., преа'ндиле-
 торѣс, преа'ндемнѣторѣс (импор-
 танѣ).
 Aufdrucken, v., анпрѣсѣ, аншнѣ (знѣ
 снѣлѣ).
 Aufdrücken, v., дескидѣ анпрѣсѣндѣ,
 анпрѣсѣ о кѣрдѣ, знѣ кондеѣс, знѣ
 снѣлѣ, о вѣрѣ.
 Aufdrucken (sich), v., мѣ ридикѣ, мѣ
 налѣс де знде ерамѣ нѣрѣлѣтѣ.
 Aufdubeln, v., демтрѣнтѣ чимноиндѣ.
 Aufdunsten, v., мѣ днелѣ, мѣ вѣ-
 хѣс; et hat ein aufgedunstenes
 Gesicht, елѣ пре о оауѣ пѣхѣиѣ-
 сѣ; dieser Mensch ist vom Stolz
 aufgedunsten, вчестѣ омѣ нѣ маѣ
 вѣте де трѣсѣ.
 Aufdunsten, v., мѣ налѣс дн аврѣ,
 еванорезѣ.
 Aufduben, v., сосескѣ нѣ вѣлѣтѣ
 дндрѣнтѣ.
 Aufegger, v., ретранѣ, днелѣс, скотѣ
 грѣвѣндѣ (рѣдѣчѣнѣ).
 Aufeinander, adv., знѣлѣ прѣсте ал-
 тѣл; знѣлѣ днѣлѣ алтѣл; legt die
 Bücher —, нѣнѣлѣ нѣрѣлѣе знѣлѣ
 прѣсте алтѣлѣ; sie müssen — war-
 ten, еѣ грѣвѣе сѣ антѣнте знѣлѣ
 днѣлѣ алтѣлѣ.
 Aufessen, v., снѣрѣ, сѣармѣ гѣаѣ.
 Aufenblatt, n. (дн вѣт.) лѣзрѣ, да-
 оинѣ де Алекандрѣа.
 Aufenthalt, m., петречере, мѣперѣ,
 рѣлѣперѣ, медере къ лѣксѣнѣа,
 лѣксѣнѣцѣ; станѣлѣ; рѣнѣгрѣзѣере,
 антѣларѣ, антѣлѣтѣрѣ; лѣкѣ де
 сѣларѣ, рѣѣлѣс; недѣлѣ, ов-
 стакѣл; днлѣрѣкѣтѣрѣ; (ла вѣлѣт.)
 рѣлѣносѣ; конѣкѣ, (днѣлѣ провинѣ.
 молдавѣ-ромѣнѣлѣ лѣатѣ делѣатѣрѣлѣ);
 ohne —, ѣрѣ антѣларѣ; wähtend
 meines Aufenthaltes hier, дн рим-
 нѣлѣ петречерѣлѣ мѣлѣ аѣлѣ; diese

Sache macht mir viel —, вчестѣ
 лѣрѣ мѣ днѣгрѣзѣе мѣлѣтѣ; — ver-
 ursachen, къшнѣ антѣларѣ.
 Aufenthaltsort, m., лѣкѣ де петречере,
 domicilѣлѣ.
 Auferbauen, v., в. Aufbauen.
 Aufertlegen, v., дншнѣ, днсѣрѣинѣ,
 опдинѣ, конитѣлѣ.
 Aufertlegung, f., дншнѣсѣтѣрѣ, дн-
 нѣсѣлѣне, опдинѣ.
 Aufertstehen, v., дншилѣ, рѣнѣшилѣ, мѣ
 рѣ-скѣлѣ.
 Aufertstehung, f., рѣнѣшилѣере, рѣсѣ-
 гѣлѣне.
 Aufertwachen, v., рѣнѣшилѣ, мѣ де-
 мтрѣнтѣ, мѣ рѣдементѣлѣ.
 Aufertweden, v., демтрѣнтѣ, рѣде-
 мтрѣнтѣ, рѣкѣлѣмѣ дн вѣларѣ.
 Aufertziehung, f., в. Erziehung.
 Aufessen, v., мѣнѣлѣ тотѣ, консѣмѣ
 мѣлѣкѣндѣ.
 Auffädeln, auffädmen, v., дншнѣрѣ мѣ
 деенѣрѣ, деѣсѣрѣ.
 Auffahren, v., мѣ сѣлѣ къ трѣсѣрѣ;
 снѣрѣ днрѣмѣлѣ; дескидѣ о мѣнѣ
 (дн монѣлѣ); днналѣлѣ знѣ лѣкѣ;
 мѣ днѣерѣвѣнтѣ, мѣ днѣокѣ, мѣ
 изѣескѣ, мѣ днѣпрѣзѣлѣ; man hat
 viel Dünger auf dem Acker auf-
 gefahren, с'а къратѣ рѣнѣлѣ мѣлѣтѣ
 нѣ арѣтѣрѣ; die Thär fuhr plög-
 lich auf, зна сѣ дескѣсе изѣре;
 aus dem Schlafe —, трѣсарѣ днѣ
 сомнѣ; ѣакѣ дн сомнѣ о мѣнѣ-
 карѣ конвѣлѣсѣлѣ; vor Freude —,
 сѣрѣ, сѣлѣтѣ де вѣкрѣлѣ; das Ge-
 schüß —, днлѣлѣнтѣ арѣлѣерѣа; im
 Zorne —, мѣ анпрѣндѣ де мѣнѣлѣ,
 мѣ днѣпрѣзѣлѣ.
 Auffahrend, auffahrlich, a. мѣ ад.,
 мѣнѣносѣ, порнѣлѣ снѣре мѣнѣлѣ,
 колѣрѣкѣ.
 Auffahrt, f., сѣрѣ, зрѣкарѣ, гѣрѣ;
 дннѣлѣларѣ (ла черѣлѣ); сѣшнѣ, делѣлѣ;
 трѣсѣрѣлѣтѣрѣ.
 Auffallen, v., кадѣ прѣсте . . ., сѣ-
 пракадѣ, мѣ дескѣдѣ кълѣндѣ (о
 тавакѣерѣ); вѣтѣ ла оѣл, сѣлѣра-
 прѣндѣ, мѣ мѣрѣ; мѣ вѣгѣмѣлѣ къ-
 лѣндѣ; der Stein ist ihm auf den
 Kopf gefallen, нѣтра ла кълѣтѣ
 асѣпра канѣлѣлѣ; das würde zu sehr

- auffallen, ачэста прѣа арѣ вате
ла окл; Ihr Betragen fiel Allen
auf, нэртареа дтаде нэсе не тод
ла мпаре (французистал, франт).
- Auffallend, auffällig, a. mī ad., вѣ-
тѣорѣ ла окл, стрѣлѣ, франчанте
(французиста).
- Auffalten, v., дескрецескѣ, десал-
тѣрѣ.
- Auffangen, v., ааыкѣ, прѣндѣ; арѣ-
стежѣ; адзѣ; der Hund fängt
jeden Bissen auf, кѣтеле ашыкѣ
тѣтѣ фѣрмѣгара; einen Dieb —,
прѣндѣ знѣ фѣрѣ; das Regenwasser
—, адзѣ арѣ де плѣтѣ.
- Auffassung, f., ашыкаре, ашыкѣтѣрѣ
прѣнсапрѣ.
- Auffarben, v., колорезѣ, реколорезѣ,
ревѣлесекѣ.
- Auffassen, auffasern, v., дезтрапѣ,
десѣпрѣ.
- Auffassen, v., прѣндѣ, кѣпрѣндѣ, рѣ-
дѣкѣ; рекалетѣ, прѣченѣ; реѣлѣ;
er faßt leicht auf, елѣ прѣчене
вшорѣ; Berlin —, аплѣрѣ нѣр-
цете.
- Auffassung, f., кѣпрѣндете, прѣчене-
ре, аплѣлетете, аплѣлетѣпѣтѣ.
- Auffassungsbemögen, n., нѣтере, фа-
кѣтате де а прѣчене, де а кѣ-
прѣнде, факѣтате аплѣлесѣвѣ, кон-
ченѣтѣвѣ, конченѣцѣле.
- Auffeilen, v., реплѣескѣ, плѣескѣ дѣн
ноѣ, даѣ лѣстрѣ кѣ шла.
- Auffeuchten, v., реамезескѣ.
- Auffinden, v., афѣлѣ, гѣсескѣ, дес-
контѣрѣ; er ist nirgendß zu finden,
елѣ нѣкѣрѣлѣ нѣ се афѣлѣ.
- Auffischen, v., пѣскѣлескѣ, репѣскѣлѣ-
ескѣ; афѣлѣ, скоцѣ кѣ ределѣеа
(кѣ пѣводѣлѣ) дѣн арѣ; даѣ пре-
сте чева.
- Auffladern, v., auflobern, v., тѣ
налѣдѣ аплѣ флакѣрѣ, тѣ аплѣлакѣрѣ.
- Aufflammen, v., тѣ аплѣлакѣрѣ; vor
Zorn —, тѣ аплѣлакѣрѣ де тѣлѣтѣ.
- Aufflattern, v., фѣлѣлѣ, тѣ налѣдѣ
фѣлѣлѣндѣ.
- Aufflechten, v., десплѣтесекѣ, дес-
факѣ; die Haare —, десплѣтесекѣ
кѣсѣца, десфакѣ пѣрѣлѣ аплѣ плете.
- Auffliegen, v., свѣрѣ аплѣ свѣлѣ, тѣ
налѣдѣ свѣрѣндѣ, ааыкѣ ла свѣрѣ;
сакѣ, ресакѣ; тѣ дезѣндѣ рѣ-
педѣ; арѣ рѣпедѣ, тѣ прѣфакѣ
аплѣ фѣлѣ.
- Aufflug, m., свѣрѣ, ааылѣтѣ; — des
Geistes, ааылѣтѣ еспѣрѣлѣлѣ.
- Auffodern, auffordern, v., клѣмѣ, по-
тесекѣ, иаѣтѣ, прѣвокѣ; фѣрѣезѣ,
контѣрѣпѣтѣ; Ich fordere Sie auf,
mir das Gegenheil zu beweisen,
те прѣвокѣ сѣ'мѣ демѣстѣрѣ, сѣ'мѣ
прѣвезѣ контѣрѣлѣлѣ; eine Dame
zum Tanze —, аплѣтѣ, иаѣ о да-
тѣ ла данѣдѣ; eine Stadt zur
Uebergabe —, фѣрѣезѣ о четате
ка сѣ се деа (сѣ се свѣлѣлѣтѣ).
- Aufforderung, f., клѣмаре, поѣтѣре,
иаѣтѣцѣле, прѣвокѣцѣле; кон-
тѣрѣпѣсѣрѣ.
- Aufformen, v., траѣтѣ не калѣлѣ (ка-
лапѣдѣ), даѣ фѣрма (внѣлѣ кѣлѣрѣлѣ).
- Auffressen, v., мѣлѣкѣ тѣтѣ, родѣ,
аплѣгѣдѣ, ковсѣтѣ; корродѣ; er
thut, als wenn er Alles auffressen
wollte, елѣ се кѣртѣ ка нѣ кѣт
арѣ прѣа сѣ мѣлѣче ѣменѣ.
- Auffrieren, v., дезѣтецѣ, тѣ дез-
тецѣ.
- Auffrischen, v., аплѣпрѣспетѣ, ре'м-
проспетѣ, ре'аплѣлескѣ, рѣстахѣрѣ;
иаѣтезѣ, аплѣкѣрѣлѣезѣ, аплѣварѣлѣтѣ;
das Andenken an einen —, ре-
'мпрѣспетезѣ мемѣрѣа, елѣвѣнѣрѣлѣ
кѣтрѣ чѣнева.
- Auffrischung, f., ре'мпроспетаре, ре-
'аплѣлѣсѣрѣ, ре'аплѣлѣлѣне; аплѣкѣрѣцѣлѣ-
ре, аплѣкѣрѣцѣлѣмѣлѣтѣ.
- Aufführen, v., рѣдѣкѣ аплѣ сѣлѣ, аплѣ-
аалѣдѣ, клѣдескѣ (каѣ мѣрѣ); кон-
дѣкѣ; мѣлѣ; портѣ; пѣлѣ аплѣ лѣ-
кѣре, ессекѣтезѣ, аплѣрѣдѣкѣ, прѣ-
сѣнтѣезѣ, репрѣсѣнтѣ; продѣкѣ; —
einen im Triumphe —, дѣкѣ не
чѣнева аплѣ трѣмѣѣ; Zeugen —,
продѣкѣ марѣорѣ; ein Theaterstück
—, продѣкѣ, жѣкѣ, репрѣсѣнтѣ о
нѣсѣ де театѣрѣ; ein Musikstück
—, ессекѣтезѣ о нѣсѣ де мѣсѣ-
кѣ; sich —, тѣ портѣ; das Wäb-
schen führt sich gut auf, фѣтѣга се
портѣ фѣртѣ кѣне; er führt sich
auf wie ein großer Herr, елѣ фѣче

- в domnia mare, елѣ камъ а domnă mare, (а voleră, а grandă).
- Aufführung, f., аре тѣте апуелес- рие лѣі Аусführung, кѣт, ридикаре, апулцаре, кондѣчере, пѣртаре, (кондѣгъ), есекѣтаре, репрезен- тѣцине.
- Auffüllen, v., апулѣ, редѣтѣлѣ.
- Auffüllung, f., апулере, апулѣтѣ- рѣ, апулѣтѣатѣ, редѣтѣлѣтѣптѣ.
- Auffüttern, v., консѣтѣ тотѣ пѣ- трѣцѣлѣ; крѣскѣ, пѣтрѣскѣ марѣ (о vită).
- Aufgabe, f., провѣтѣ (дела провѣ, кѣчѣ фачѣ провѣ ка съ о descuși), тѣтѣ; пропѣсѣцине; лѣдѣцине; консѣтѣтѣтѣтѣлѣ сѣѣ. darea znel scriori la poștă; — eines Räth- sels, пропѣсѣцинеа зnel enigma (гѣчѣтѣре); Jeder hat seine —, еикаре апи аре а са провѣтѣ; die — lösen, дѣслѣгѣ провѣтѣа.
- Aufgaben, v., апуѣрѣтѣ, іаѣ, апуѣкѣ кѣ ѣбрѣкѣца орѣ кѣ ѣбра; аѣлѣ чеа; wo mag er wohl diese Uhr aufgegeben haben? ande пѣтѣ елѣ пѣао шѣла не ачѣстѣ оролоѣлѣ.
- Aufgang, m., сѣлѣтѣ, сѣлѣтѣрѣ; рѣ- сѣрѣтѣ, ориѣнтѣ, лѣвѣнтѣ; елѣсе; консѣтѣцине; — der Sonne, рѣсѣрѣтѣлѣ сѣрѣлѣлѣ; vom — bis zum Niedergang, дела рѣсѣрѣтѣ нѣлѣ ла апуѣсѣ.
- Aufgatten, v., аѣлѣ не пѣтѣрѣте, ско- чорѣ, кавѣтѣ шѣ аѣлѣ.
- Aufgeben, v., даѣ, пропѣтѣ; апуѣсар- вѣлѣ, комѣтѣлѣ, даѣ комѣцине; пѣрѣсѣсѣлѣ, рѣнѣнѣлѣ; денѣлѣ; — etwas zu raten, даѣ чеаа де гѣчѣтѣ; die Profession —, пѣрѣ- сѣсѣкѣ месѣрѣа, профѣсѣцинеа; einen Brief —, даѣ, пѣлѣ о скрѣсѣбре ла пошѣтѣ; die Hoffnung —, дѣс- пѣрѣ, нѣрѣдѣ сѣпѣрѣнѣца; einen Kran- ken —, пѣрѣсѣсѣкѣ не злѣ вол- пѣлѣ; die Bergnügungen —, тѣ лавѣлѣ де пѣлѣчѣрѣ, рѣнѣнѣлѣ пѣлѣ- чѣрѣлѣор; den Geist —, шорѣлѣ, рѣлѣсѣзѣлѣ, апи даѣ сѣѣлѣтѣлѣ; ес- нѣрѣ.
- Aufgeber, m., комѣцинѣте; — eines

- Briefes, адѣкѣтѣрѣлѣ, пѣрѣтѣрѣлѣ зnel scriori.
- Aufgeblasen, a. mi ad., апуѣлатѣ, апу- гѣнѣатѣ; трѣѣашѣ, шѣндѣрѣ, ар- роганте, прѣтѣнѣиѣсѣ.
- Aufgebot, n., пѣлѣкѣцине де апуѣ- таре, провѣкѣцине ла арте, сѣѣ кѣ терѣнѣлѣ іѣсторѣкѣ, ванѣтѣ шѣ ванѣрѣлѣ; пѣлѣкаре де кѣсѣтѣрѣлѣ.
- Aufgebracht, part., шѣлѣлатѣ, тѣрѣв- ратѣ, апуѣрѣлатѣ; ein — Schiff, о пѣлѣе прѣлѣсѣ, кавѣтѣватѣ.
- Aufgebung, f., а. Aufgeben.
- Aufgedinge, n., токѣнѣлѣ (а злѣлѣ апу- вѣлѣчѣлѣ).
- Aufgedunsen. a. mi ad., пѣѣѣиѣсѣ, апуѣлатѣ; апуѣгѣнѣатѣ.
- Aufgehen, v., мерѣлѣ апи сѣсѣ, тѣ сѣлѣ, тѣ зрѣлѣ, тѣ пѣлѣцѣ; рѣ- сѣрѣтѣ, тѣ арѣтѣ; тѣ dăscădă; тѣ консѣтѣлѣ; тѣ dăscădă (о кѣсѣ- тѣрѣлѣ); крѣскѣ dăscădă; тѣ то- пѣскѣ, тѣ dăscădă; gegen einan- der — lassen, апуѣлѣнѣсѣлѣ, ком- пѣлѣнѣсѣлѣ; die Sonne —, сѣрѣле рѣсарѣ; der Teig —, алѣатѣлѣ дѣс- пѣшѣте; das Thor —, пѣрѣте сѣ dăscădă; der Knoten —, пѣдѣлѣ сѣ dăscădă; der Samen —, сѣмѣнѣа рѣсарѣ, цѣрѣшѣлѣ; die Knospen, —, вѣѣѣлѣ сѣ dăscădă; die Wunde —, рана (пѣара) сѣ dăscădă; es geht viel Wein auf, сѣ трѣче, сѣ консѣтѣлѣ винѣ шѣлѣтѣ; es geht ihm ein Licht auf, елѣ апуѣчѣне а вѣдѣе лѣнѣнѣде; sechs von sechs geht auf, ѣ дѣн ѣ рѣ- тѣне пѣлѣлѣ; in Rauch —, тѣ прѣѣакѣ апи ѣзлѣ; sich die Füße —, апи рѣнѣсѣлѣ, апи сѣлѣцѣрѣлѣ пѣѣѣрѣлѣ (prin mersă).
- Aufgelien, v., кѣнтѣ кѣ нѣѣра; дѣ- шѣтѣнтѣ чѣтѣрѣндѣ.
- Aufgelärt, a. mi ad., лѣмѣнатѣ; кларѣ; прокѣнѣсѣлѣ, кавѣтѣватѣ.
- Aufgelärtheit, f., лѣмѣнтѣ, кѣлѣтѣрѣ.
- Aufgeld, n., апуѣлѣ, лѣжѣ, пѣлѣ пѣлѣтѣлѣ че сѣ пѣлѣтѣрѣ ла скѣмѣрѣеа ба- нѣлѣор; — арѣнтѣ, кѣларѣ.
- Aufgelegt, a. mi ad., дѣнѣсѣлѣ, апуѣ зморѣлѣ; er ist gut aufgelegt, елѣ ѣ

vine dicăscă, spre voie vânz, ce
aortă an zăpore vânz.

Aufgelegtheit, f., dicăscăscă, zăpore.

Aufgeräumt, a. mi ad., amezată, că-
rărită, deridicată; — voiocă,
găzmedă, ziovialo (vesoică); das
Zimmer ist noch nicht —, odaia
fakă nă este cărărită; er ist
immer —, ea totdeauna e voiocă.

Aufgeräumttheit, f., voiă vânz, zăpore,
zăpore vânz, ziovialitate.

Aufgerieben, part., șrekată, cănțe-
rată prin șrekătory; strikată,
deșoiungată, anpălată; das Pferd
—, kaly cănțerată; eine Armee
—, o armată nimicită prin vî-
tlyă.

Aufgeschaut, interj., șerește! ia a-
minte! zily-te!

Aufgeschunden, part., krenată.

Aufgeſperrt, part., deșkică.

Aufgesprungen, part., krenată, ples-
nită.

Aufgethaut, part., deșreiată.

Aufgethürmt, part., grymădită, an-
kărkată.

Aufgewedt, a. mi ad., deștentă,
viocă, supintenă, smptăocă.

Aufgewecktheit, f., viomime, dește-
ntăscă, smptă deștentă, voiocă;
aufgeweckter Kopf, kaly deștentă.

Aufgeworfen, a. mi ad., arșkată,
anșoră an cșcă; aufgeworfene
Lippen, vazo pidikato, omă vzară.

Aufgießen, v., vără, toră deșc-
pra, șpravărcă.

Aufgießer, m., țrăvțoră.

Aufglänzen, v., relăcily, relăștră.

Aufglätten, v., perezeșcă, pelodioșcă;
kaly (kămana).

Aufgraben, v., deșronă; deșkidă
cșgăndă; anpaly cșgăndă.

Aufgrafen, v., pască, depască (iarva).

Aufgrauen, v., ce răvareș de zi.

Aufgreifen, v., anșkă, pindă, are-
șteză; er greift jede Gelegenheit
auf, um mir zu schaden, eă ce
șoșocșente de opt ce okacisne
șpre anl oțrika mie.

Aufgrünen, v., anșerzeșcă, pe'n-
șerzeșcă; anșenă a anșerzi.

Aufgürten, v., deșcinyă, deșkină;

anșină; — rășerșină (pădele
an vryă).

Aufguß, m., țrăvțră, vărștră
ne deșcșura, inșcicne.

Aufhaben, v., amă anșpymly, amă
la mine, porț; es hat wenig auf
sich, e lăkră pșgină, e lăkră de
pșgină imșortanț; nichtă —,
anșvly kș kany deșkonpity; die
Zür —, zșha o plynă deșkică;
den Mund —, ștađ kș țra kș-
șkată.

Aufhaden, v., cană, deșkidă kș cș-
poiză, kș cana; tală; șoarmă,
ștrikă; alles Holz —, tală tôte
lembele; das Eis —, șpară
ștađa; die Hüfte —, șpară nă-
cily (kș plășkă, kș șokă).

Aufhäfeln, v., deșkryră, deșkoncily.

Aufhalt, v. Aufenthalt.

Aufhalten, v., pindă, onpescă, are-
șteză (an șercă); pșgină, pe-
nțrăzily, anșederă; dișșeră,
anșnă; pynă deșkică, lăcș de-
kică; sein Besuch hielt mich auf
eher zu kommen, nicira zyl anl
anșrăziș vempēa; halten Sie mich
nicht auf, lăcș-mă cș plăcă, nă
mă mai pșginēa; er sucht die Sache
aufzuhalten, eă ce anșeră a
amăna lăkră; ein Pferd —, o-
nșecă ană kaly; einen Prozess —,
anșerșnă ană pșocșă; sich bei
etwas zu lange —, pșrăđ timă
pșea maly kș čeva; den Mund
—, kacy țra; die Hand —,
anșindă măna; das Ruder —,
șocșcă (kș anșrēa); sich —,
nșrēkă, mă onpescă; sich über
etwas —, deșaimă, kșrily čeva;
anl kaly koxă de čeva; die Ge-
ſellschaft hielt sich über die Grob-
heit dieses Menschen auf, șoșe-
tatea ea șminti de pșocșgnyia
așeștă omă; sich mit etwas —,
anl nșrēkă kș čeva; sich bei
Kleinigkeiten —, mă okaly kș va-
rately, pșrăđ timă kș nimikșrily.
Aufhalter, m., onpitorily, pșgin-
torily; kșră, arkană.
Aufhaltung, f., nșderă, anșederă-
tră, pe'nțrăzilytră, șnere an

мѣ, оурире, оурирѣ; маре
и рачѣ.
Aufhammern, v., decuară, decuidă
 ВЪ ЧОКАНЪ.
Aufhängen, v., cînzăpă, акъдъ, szo-
 mindă; anină; einem etwas —,
 оакъ съ кредъ, андъшекъ ла чева;
 einen Räuber —, cînzăpă zăd
 лотрѣ.
Auffahren, v., аугелѣ, pidikă къ
 пенoиал, аносѣ къ оура.
Auffaschen, v., аупакъ, pîndă; wo
 haben Sie diese Neugierde aufge-
 facht? zăde ai dată престо ачѣ-
 стъ похътате?
Auffasfeln, v., deurnă; termină къ
 денънатъ; мъ сколѣ къ грѣдъ,
 мъ ануиинѣ къ ановоиъ.
Auffbauen, v., сипргѣ, decuikă, tală,
 къ секъреа опѣ къ сава; сѣармѣ,
 соимѣ, рѣнѣ; sein Rücken ist
 ganz aufgebauen, доска лѣ осто
 соимѣтѣ де кървачѣ; das Gie-
 —, сипргѣ, рѣнѣ rîaga; eine Felle
 —, tală o nîră.
Auffäufeln, v., аупърагдъ, мърп-
 гезѣ; српнгѣ, адзнѣ; Erde vor
 die Weinstocke —, српнгѣ пѣмънѣ
 во пѣгъ vîda de vîră.
Auffäufen, v., грѣмъдескѣ, акаркѣ,
 српнгѣ, адаорѣ; амплѣ, ампѣ-
 дескѣ; Schulden —, акаркѣ ла
 деторѣ.
Auffäufung, f., грѣмъдѣтѣрѣ, а-
 къркѣтѣрѣ.
Aufheben, v., pidikă, аупалѣ, озъ-
 палѣ; пѣстрѣзѣ, консерѣ, сипргѣ
 (маса); decuîngeză; аупѣлѣзѣ,
 кассозѣ, авротѣ; рѣденѣ (о оу-
 пере); мъ сколѣ; ein wenig —,
 аупалѣ аи кътва; aufzuheben
 geben, даъ аи пѣстраре, аи де-
 носѣтѣ; die Augen —, аупалѣ
 оулѣ; von der Erde —, pidikă dela
 пѣмънѣтѣ; die Belagerung —, pi-
 dikă acedia; die Freundschaft —,
 српнкѣ prietăria; eine Gesellschaft
 —, decuîngeză o societate; ein
 Gesetz —, авротѣ, штепрѣ (о
 лево); einen Contract —, аупѣ-
 лѣзѣ аи контрактѣ; die Sitzung
 —, vermină, аупѣлѣ modinga;

das Spiel —, аучѣтѣ дела жокѣ:
 einen Streit —, аупалѣ, кон-
 панѣ о чѣртѣ, аи прочѣтѣ; der
 Gewinn hebt den Verlust auf, кѣ-
 нѣтѣтѣ кампъментѣ дама; diese
 Früchte lassen sich gut —, оу-
 птеле ачѣсте се потѣ пѣстра кине;
 der Krante ist in diesem Hause
 gut aufgehoben, конѣлѣ ъ ла зне
 мѣлѣ аи маса ачѣсте; aufgeschö-
 ben ist nicht aufgehoben, во о'аъ
 аупѣнатѣ, на с'аъ ии аитатѣ.
Aufheben, n., pidikăтѣрѣ; пѣстрѣ-
 тѣрѣ; каосъдѣне, decuîngare;
 viel Aufhebend von etwas machen,
 оакъ стомотѣ аилѣ негрѣ чева,
 даъ аусемътате ла чева.
Aufhebung, f., а. Aufheben.
Aufheften, v., decuikă, decuitoră,
 : decuîngă.
Aufheften, v., anină, акъдъ; аусѣлѣ;
 decuikă; оакъ съ кредъ чева.
Aufheitern, v., аусѣинѣ, ре'аусѣинѣ,
 лѣминѣ; мъ аувѣсѣлескѣ, мъ аи-
 виомѣзѣ, мъ рекреѣзѣ; der Him-
 mel —, черѣл се аусѣинѣ; sein
 Umgang —, сожетатеа, конвер-
 сѣдѣнеа лѣ аусѣинѣ, аупѣкѣрѣ;
 seine Stirn —, оурагеа са се
 декредеште.
Aufheiterung, f., аусѣинѣаре, аи-
 сѣинѣтѣнѣтѣ, аувѣсѣлѣре, аупѣо-
 шаре, дѣстрѣдѣне, рекреѣдѣне.
Aufhelfen, v., ажѣтѣ а се скѣла,
 аупинѣ ажѣторѣ, сѣкѣрѣ; ре-
 ставѣлѣзѣ; сканѣ дѣи невоиъ; ei-
 nem eine Last —, ажѣтѣ ла о
 сѣрѣилѣ.
Aufhelfung, f., ажѣторѣ, сѣкѣрѣ.
Aufhellen, v., ре'аусѣинѣ, ре'аупинѣ;
 den Verstand —, лѣминѣ сипи-
 тѣлѣ; der Himmel hellt sich auf,
 черѣл се лѣминѣ.
Aufhellung, f., лѣминѣтѣрѣ; (аи лѣ-
 мѣ) лѣмпѣитѣрѣ, лѣмпѣзѣне.
Aufheften, v., сипѣлѣзѣ.
Aufheßen, v., (ла вѣлѣт.) сѣтрѣпѣскѣ,
 сколѣ; асѣмѣдъ, сѣмѣдъ; аупѣдъ,
 аупѣратѣ, ирѣтѣ; gegen einander
 —, сѣмѣдъ не, зѣил асѣрѣ аи-
 тора; das Volk —, аупѣратѣ
 попорѣ.

Aufhebung, f., събрайтъръ; асма-
 цътъръ, ащцътъръ, ирригътъръ.
Auffeulen, v., дементѣ приа зрлетѣ,
 зрлѣ таре.
Aufhilfe, f., ажторѣ, сажкърѣ, ас-
 ситинѣ.
Aufhissen, v., (ла таринар) трагѣ
 ала сжѣ, арворѣжѣ (вълтрале, фла-
 тарѣ).
Auffhoden, v., портѣ ала спаре, іаѣ
 по спаре, ала къркѣ.
Aufholen, v., (ла тарин.) сѣлѣ, трагѣ
 ала сжѣ; ein Schiff wieder —;
 ретрагѣ о пале ала калеа вълтѣлѣ.
Aufhorden, v., дескідѣ зрелѣ;
 хоѣ —, асжлѣ кѣ таре крѣо-
 ситате, сѣлтѣ кѣ азѣлѣ ащитатѣ.
Aufhören, v., асжлѣ, сѣлтѣ кѣ жа-
 ре-аминѣ, алачетѣ, алачетѣжѣ,
 терминѣ, контенескѣ; zu arbeiten
 —, алачетѣ дела лѣкрѣ; ohne —,
 неконтенитѣ, не'пчетатѣ, не'атре-
 рѣлѣ.
Aufhöhung, f., алачетаре, алагрѣрѣ-
 перѣ, алагрѣмиссѣне.
Aufhüllen, v., десвѣлѣ, дескоперѣ,
 в. Enthüllen.
Aufhüpfen, v., салтѣ, сарѣ де лѣ-
 кѣрѣ, дѣнѣлѣ.
Aufhusten, v., тѣшескѣ.
Aufjagen, v., сколѣ, скорнескѣ (о
 ѳѣрѣ); сѣрѣлѣ, дескоперѣ, ала.
Aufjammern, v., тѣ ваіетѣ, стрігѣ
 кѣ ваіетѣ.
Aufjauhen, { v., стрігѣ, салтѣ де лѣ-
Aufjuchen, { кѣрѣ, нѣлѣ, даѣ кѣотѣ.
Aufjochen, v., алажѣлѣ мѣ дескѣлѣ.
Aufjammern, v., неутѣлѣ ала сжѣ,
 рѣпешѣлѣ.
Aufjagen, v., (ла тарин.) кѣлѣнежѣ
 алѣра.
Aufkauf, m., кѣмѣрѣтѣрѣ, кѣлѣрѣ-
 тѣлѣ; — der Lebensmittel, кѣ-
 пѣрѣлѣлѣ, адѣлѣ арвѣнѣрѣеа мѣ
 кѣмѣрѣтѣра мѣжѣлѣчѣлѣор де мѣлаѣ,
 ка сѣ лѣ маі рѣлѣлѣ; монополѣ.
Aufkaufen, v., кѣмѣрѣ кѣ рѣдѣкага,
 кѣ тотѣлѣ, прѣкѣнескѣ, акѣлѣрѣжѣ,
 кѣмѣрѣ де прѣмѣсѣне, кѣмѣрѣ
 кѣ лѣрта (не молдов.).
Aufkäufer, m., прѣкѣнежѣ, кѣлѣрѣ-
 торѣ, монополѣскѣ.

Aufkaufung, f., в. Aufkauf.
Auffegeln, v., амежѣ попѣчѣе, амежѣ
 ала ѳортѣ зѣлѣ конѣ; амежѣ гѣлѣ-
 пѣле де тѣлѣ.
Auffehren, v., тѣтѣрѣ ала сжѣ, а-
 дѣнѣлѣ тѣтѣрѣндѣ.
Auffebracht, в. gebracht.
Auffeimen, v., перѣтѣнежѣ, алако-
 пѣскѣ, рѣсарѣ; мѣ паскѣ; die
 Leidenschaft —, патѣма сѣ па-
 шѣ, пасѣнеа сѣ ѳскѣ.
Auffeimen, n., { перѣтѣлѣжѣне, ала-
Auffeimung, f., { колѣтѣрѣ, рѣсѣрѣ-
 тѣрѣ.
Auffeltern, v., калѣкѣ стрѣторѣ, тѣо-
 кѣескѣ, стѣркѣ.
Aufferden, v., крѣстѣ, алакрѣстѣ.
Auffetten, v., дескѣлѣнежѣ, сѣотѣ
 лангал, дескѣтѣнежѣ.
Auffichern, v., кѣкѣтежѣ, дементѣ
 приа кѣкѣте.
Auffispen, v., кѣлѣлѣнескѣ ала сжѣ,
 кѣлѣнежѣ, перѣдѣ ежѣлѣлѣрѣлѣ, кѣлѣлѣла.
Auffitten, v., лѣнескѣ кѣ лѣтѣ, кѣ
 тѣасѣлѣкѣ.
Aufflassen, v., сѣлѣлѣ крѣнатѣ, кѣскѣтѣ.
Aufflastern, v., пѣлѣлѣ ала стѣлѣжѣлѣ.
Aufflappen, v., дескѣлѣлѣ кѣлѣпѣле, трагѣ
 ала сжѣ арѣпѣле зѣлѣ тѣсе; рѣс-
 ѳрѣлѣ.
Aufflären, v., гѣлѣлѣрѣескѣ, лѣмне-
 жескѣ; кѣрѣлѣлѣ, рѣскѣрѣ; лѣминѣ,
 алаценѣлѣ, лѣлѣминѣ; aufgelärter
 Kopf, омѣ лѣминатѣ; munte de-
 лѣлѣлѣлѣ; die Zeit wird Alles —,
 тѣмѣлѣлѣ ва лѣлѣлѣлѣлѣ тѣтѣ; das Ge-
 heimniß lärt sich auf, сѣкрѣтѣла
 сѣ еспѣлѣлѣ (де тѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ).
Aufflärer, m., лѣминѣлѣторѣ; sie sind
 die Aufklärer des Volkes, ол сѣлтѣ
 лѣминѣлѣторѣлѣ поворѣлѣлѣ.
Auffklärung, f., гѣлѣлѣрѣе, лѣмнежѣ-
 тѣрѣ, лѣминѣ; лѣминѣ, кѣлѣтѣрѣ;
 re'acennare; — des Geistes unter
 dem Volke, кѣлѣтѣра сѣрѣлѣлѣлѣлѣ ала
 поворѣ; — verbreiten, рѣсѣлѣлѣ-
 дескѣ лѣминѣ, дементѣлѣ мѣнѣлѣ.
Auffklärungssucht, f., mania de a
Auffläuben, v., кѣлѣлѣгѣ, рѣкѣлѣлѣгѣ,
 addѣнѣ; чѣлескѣ кѣ аневоіѣ.

Ausleben, v., } дикъеиз, акъеиз, ал-
 Ausleben, v., } динескъ, зуръ къ м-
 Ausleifern, v., } нѣтъ, къ чиръ.
 Ausleutern, v., } тьъ езіъ, тьъ ка-
 Ausstimmen, v., } църъ, тьъ вурнѣ.
 Auslöchern, v., deșterentъ prin дръ-
 ruita znsi класиръ.
 Auslögeln, v., deșterentъ prin кло-
 нодетъ.
 Auslöten, v., deșkidъ de къкъ-
 tōre (зуръ), deșkidъ de кланцъ.
 Auslöpfen, v., deșkidъ вурндъ, рьс-
 заръ; — auf den Tisch, ватъ дн
 масъ; die Rüsse —, снаръ ншч;
 die Betten —, скаръ аштерн-
 тэриѣ.
 Ausnabbern, v., deșkidъ кънцъндъ,
 кънцънескъ дн дингъ.
 Ausnaden, v., снаръ къ дингъ.
 Ausnebeln, v., днгеръкъ къ скъамъ.
 Ausnengen, v., deșkidъ къ клентеле.
 Ausnöpfen, v., deșkmъ.
 Ausnöpfen, v., deșnodъ; сурънзэръ.
 Ausnöpfung, f., сурънзэрътэръ.
 Ausochen, v., реверъ; даъ дн кло-
 коръ, даъ дн зндъ, тьъ дноръ,
 (аосола дн ѳръ).
 Auskommen, v., меръ дн сѣкъ, тьъ
 ридкъ, тьъ скокъ; тьъ ро'нсъръ-
 томезъ, тьъ ретазэръ, крекъ,
 нитезъ, проспезэръ, ажаръ за
 старе вонъ; der Kranke —, вол-
 нъа се киндекъ; diese Mode
 fängt an aufzukommen, ачестъ
 модъ днчеле а се статорі, сѣкъ
 іа кэркъ.
 Auslönnen, v., тьъ почъ скъла.
 Ausstopfen, v., deșrapdъ (кън), deș-
 lamъ (ка).
 Ausstrachen, v., тьъ снаръ къ пок-
 неръ; саръ къ вклетъ.
 Ausstrahlen, v., алкъ къ гларъе, къ
 къчале.
 Ausstramen, v., тьъсръ, deșididъ (дн
 одъ).
 Ausstrampeln, v., рескармъкъ.
 Ausstrafen, v., суръилъ, ресуръилъ,
 рескармъкъ; разъ, рьзъкъ (урегъ);
 das Buch —, ашланезъ гуръра.
 Aussträufeln, v., } ро'нкредескъ, (уръ-
 Aussträufen, v., } рьа).
 Ausstriegen, v., deșkidъ; амъ а ѳаче

cosa; eine Thüre —, deșkidъ о
 кнръ.
 Ausstampfen, v., (за марн.) деръ Бинд
 stampf auf, зуръ се даторнъ
 суре соре.
 Ausfunden, Ausfündigen, v., deșkidъ;
 pensidъ; petparъ; реокъ; кон-
 трамандъ; денъ Dienst —, екотъ
 дн севигъ, даъ конведъ; ein
 Capital —, речеръ зндъ къиталъ;
 днкномтинцъ петраперъ зндъ къ-
 ниталъ; einem die Freundschaft —,
 тьъ ларъкъ де претиниа къса;
 striкъ претиниа къ чинева; einen
 Contract —, петретезъ эн кон-
 трактъ; die Wohnung —, дн-
 штингезъ емпера дн локсинъ.
 Ausfündigung, f., deșchere, deșci-
 еръ, конведъ, пенсидъ, рео-
 къгъне.
 Ausfündigungszeit, f., терминъ де
 днкномтингаре, тимъа де кон-
 ведъ.
 Auskunft, f., ро'нсърътомаре, ревін-
 докаре (гъмъдэре); ретазаре.
 Ausfüßen, v., deșterentъ prin сь-
 ртаръ.
 Ausfüßen, ка веръ а., deșterentъ
 prin рѣкъ; проръкъ дн рѣкъ,
 рѣкъ къ кохоръ, пѣнескъ дн
 рѣкъ; — ка в. акт. дн соре-
 стэръ: креотъ эн араоре, ѳакъ
 о гьлетэръ.
 Ausladen, v., днкаркъ, днсерчинъ,
 днмъкъ о сарчинъ; einem ein Ge-
 schäft —, днсерчинъ къ о трѣвъ
 не чинева.
 Ausladen, м., днкъркърторъ.
 Ausladung, f., днкъркъртэръ, дн-
 къркърмандъ.
 Auflage, f., тансъ, ангаръ, конпрі-
 вгизне, тривтъ, даре (даждо),
 дншсезэръ, дншсезгизне, дн-
 къркъртэръ; — тинърипе, edigizne
 (де кърц); — читъгизне (за жъ-
 декаръ); adънаре сѣкъ стрѣнесръ
 опритъ; днтълипе дѣсъ; тамъ-
 де-касъ; Auflagen machen, дн-
 нъкъ ангаръ, днкаркъ тансѣ; wie
 stark ist die Auflage dieses Buches?
 къте ессемларі се тиръръръ дн
 каргоа ачѣра? die Gesellen haben

ihre Auflage in diesem Wirthe-
hause, *сечорил месериеши се а-*
данъ ан ачотъ оситъръ; das
Gericht hat ihm eine Auflage zu-
geschickt, *тризнама пи тримисе о*
чиръизне.

Auslagen, v., *pidikъ ан сзеб.*

Auslager, m. (ан арх.) *амант,*
аманиторъ.

Auslärmern, v., *амармъ, дементъ*
прин лармъ.

Auslassen, v., *ласъ дескисъ; пръ-*
сескъ (о минъ); ein Lehru —, das
din manъ, *ведъ, пензничъ знал*
сездъ (момъ воиерескъ),

Auslassung, f., *чессизне (знал сездъ).*

Ausläurer, m., *пъндиторъ, пъндаръ,*
спюнъ.

Auslauern, v., *пъндескъ, стаб, мъ*
пзнъ за пъндъ; спюнескъ; et lau-
ert ihr beständig auf, елъ пи калъ
торъ ан зртъ.

Auslauf, m., *конкресъ, странсъръ*
де оменъ, адзвътъръ; рьсколъ;
акрескъмънтъ; гръмъдигъръ (де
анъ); das ist ein —, *латъ о рь-*
сколъ, знъ конкресъ де оменъ.

Auslaufen, v., *мъ салъ; мъ аполъ,*
мъ апрошъ, акрескъ, мъ ам-
търескъ, мъ адаортъ; die Kosten
—, спеселе акрескъ; der Fluß
—, рьла а крескътъ; das Schiff
auf den Strand —, наа да пе-
сте знъ сиртъ; sich die Füße —,
амъ ватъмъ, амъ рьнескъ мчъ-
реле; Erz —, дзкъ ми торъ ан
томпоре.

Ausläufer, m., (ан металл.) *къръ-*
торъ, дзкъторъ; (ан взкът.) нлъ-
чинъ де зрезъ; Gießausläufer, нлъ-
чинъ сизматъ къ оа.

Auslaufen, v., *аокълъ; трагъ къ*
зрееа, пъндескъ.

Ausleben, v., *ре'нвизъ, мъ ре'нторкъ*
за вилатъ; рекънтгъ нюичънеа,
вигореа.

Ausleben, v., *ларъ.*

Auslegen, v., *пзнъ деасира, сзира-*
пзнъ; амлекъ, амвзнъ; дензнъ,
ансарчинъ; wieder —, ретиръ-
рескъ о карте, пи оакъ а доа
едизне; gerichtlich —, чirezъ;

ein Pfaster auf die Wunde —,
амлекъ емластръ пе ранъ; ei-
nem Pferde die Hufeisen —, пор-
ковескъ знъ калъ; einem Pferde
den Sattel —, ашгълъ знъ калъ;
einen Eid —, дажъ знъ жъръмънтъ,
андаторъ за знъ жъръмънтъ; Still-
schweigen —, амвзнъ гъчере;
ein Schiff —, десармъ о наие;
aufgelegt sein zu etwas, сьнтъ ди-
пксъ суре чева, амъ воиъ, мъ
аамъ ан тоне, ан кпоре де а
оаче чева; schlecht aufgelegt sein,
сьнтъ ръ дичпксъ, мъ аамъ ан
тоне реле.

Auslegung, f., *амаксезизне, амле-*
кьизне, амлекъмънтъ.

Ausleihen, v., *разимъ; мъ оунажъ;*
мъ рьсколъ, револтъ; sich gegen
die Obrigkeit —, мъ рьсколъ а-
свпра маистратрел.

Auslehnung, f., *разимъ, рьзимътъръ;*
оунасезизне; револтъ, рьсколъ.

Ausleiern, v., *кьлтъ къ лира; sich —,*
акрескъ.

Ausleiten, v., *кьлескъ, декьлескъ.*

Auslesen, v., *калетъ, адзнъ; Ахтен*
—, спикъескъ.

Ausliegen, v., *мъ разимъ, медъ,*
сьнтъ сьциналъ, сьнтъ пьртатъ;
мъ рьнескъ де ланга медере;
сьнтъ оъръ ооигъ; der Wallen
liegt auf der Mauer, гпинда заче,
е пьсъ пе мьръ, ете сьциналъ
де мьръ.

Auslodern, v., *деснинъ, дестранъ,*
рьрескъ; аполъ (антерпата);
кьтинъ (знъ динте); алоънежъ.

Auslodern, v., *мъ аполакъръ; мъ*
амналъ ан олакъръ, мъ амв-
пъезъ, се амналъ вьлаиа; das
Feuer loderte hoch auf, оокал се
пьлъ ан олакъръ; et lodert zu
sehr auf, елъ проа се амлакъръ
де мьнъ.

Auslöffen, v., *ампксъ къ лнзтра,*
сепът торъ.

Auslösbar, a. mi ad., *деснодавьръ,*
деснодавьръ, десъчезьръ.

Auslösbarkeit, f., *деснодъсепирате,*
деснодъсепирате, десъчезьсепирате.

Auslösen, v., *деслетъ, деснодъ, дес-*

аз; decompoză, toneseză (сара
 и аз), resolveză (о дитре-
 яно), analizeză; deșiereză; —
 eine Uhe —, deșoakă o късто-
 рь; Scheidewasser löst das Gold
 auf, ана таре decompoză азри;
 ein Band —, deșnodă o кордарь,
 o сашь; eine Aufgabe —, re-
 solveză o прокъмь; einen Zweifel
 —, гьмспокă o дандьаль; ein
 Räthsel —, гьчокă o ендрь;
 eine Armeé —, deșoakă, dișoakă,
 dișită o армарь; der Nebel wird
 sich in Regen —, netra ce va
 ploaie an udă; sein stummer
 Schmerz löste sich in Thränen auf,
 năra sa dărepe prorăce an la-
 crymi.
 Auflösend, ad., deșierărită, dekom-
 pōzitivă, deșierănte, resolverită.
 Auflöslich, v. Auflösbar.
 Auflösung, f., deșierăntăntă, de-
 nodăntăntă, soluziune; dișoal-
 ziune; resolveziune; decompozi-
 ziune; analize; mōre, deșoan-
 țare; — eines Schauspiels, de-
 nodăntăntă unei drame; — des
 Unendlichen, analizea кътъцимьлор
 infinite; er ist seiner — nahe,
 eă eăre apōne de mōre.
 Auflösungsmittel, Auflösungs-
 mittel, n., mьkьokă tonirită, soluzită.
 Auflöthen, v., șerzieskă, zineskă.
 Aufmachen, v., deșoakă; deșkopertă;
 deșidă; deșrană; deșkăis; kackă;
 pōackă; mache die Thüre auf, de-
 șide zina; was machen Sie sich
 so fröhe auf? къчї те skol amea
 de dișinegră, anea rimpsită? ei-
 nen Brief —, deșidă o scrișore;
 eine Flasche —, deșrană o gapa-
 șă; sich auf die Reise —, por-
 șoakă, pșrșodă, mьnekă la drșmă;
 sich auf und davon —, o tьleskă
 la șkă.
 Aufmahlen, v., machă totă.
 Aufmalen, v., pș'narșevetă kolori-
 țal, pș'nnoieskă; die Farben sind
 aufgemalt, kolorize sьntă kon-
 șimăre (isprăvire).
 Aufwandeln, aufmangeln, v., mьn-

gьrăș, pōakă pșeșe kă mьn-
 gьrăș.
 Aufmarsch, v., anșemăș, pșăș mar-
 șă, marșeză.
 Aufmarsch, m., merșă, marșă, merșă
 an mьpsră.
 Aufmarschiren, v., marșeză an mь-
 psră; marșeză an ordine de gьrăș;
 deșoipeză; das Regiment mar-
 șierte vor dem Prinzen, pșe-
 șmьntal deșoipă (deșiră) 'năntrea
 prinșinereș.
 Aufmaß, n., mьșșră kă vьpșă, șe-
 pșamьșșră, kьme.
 Aufmästen, v., anșramăș.
 Aufmauern, v., anșanăș șnă mșră,
 kьdeșkă an șșș; tșpmină va-
 rșal zidindă, mșrșindă.
 Aufmengen, v., amnēstekă, anșre-
 mestekă.
 Aufmerken, v., așkьrăș, laș aminte,
 atindă, așșintă țarea-aminte;
 anșemnă, adnoteză, marșeză.
 Aufmerker, m., așkьrăștorăș, șe-
 șore; șionă.
 Aufmerksam, a. mь ad., țșrtorăș a-
 minte, atindă; das machte mich
 —, așētra amă așșintă țarea-
 aminte; einen auf etwas — ma-
 șen, a șașe atindă ne șineva.
 Aufmerksamkeit, f., țare-aminte, at-
 ringișne; die — erregen, deșteptă
 țarea-aminte; die — auf etwas
 richten, anșreptă atringișnea șpșe
 șeva.
 Aufmessen, v., mьșșră (pșșal diș
 ară); einem eine Tracht Prügel
 —, vară la șere (kă vactōne, kă
 șeșe).
 Aufmischen, v., amnēstekă, pēme-
 ștekă; die Karten —, șakă kьp-
 șișe de șokă.
 Aufmogen, v., mь pōčă (pșidka).
 Aufmuntern, v., deșteptă; anșar-
 văță, anșbrășeză; diștrăđ (an-
 șeșeșeșkă); anșioșeză; er weiß
 eine Gesellschaft aufzumuntern, eăș
 nștie diștrășe, anșioșă o șo-
 șierate.
 Aufmunternd, part., deșteptănte,
 anșvьrășante.
 Aufmunterung, f., deșteptăntăntă;

dehtentътъръ, дикръдъмънтъ; тългыере; das verdient —, ачеса меригъ дикръдъмънтъ.

Aufmüssen, v., тревзе съ ть сколѣ.

Aufmühen, v., дпѳирѣ; тьстрѣ (о сминтѣлѣ); дпштѣ къ рѣинцѣ; et muß mir Alles auf, елѣ дпм дпштѣ тѳтѳ пимикрѣле; елѣ ѳаче дпн цингарѣ армѣсарѣ.

Aufnageln, v., цинтѣескѣ, пирѳескѣ, дпцененескѣ къ кѣие.

Aufnagen, v., сларѣ, дескидѣ ро- гъндѣ.

Aufnähen, v., коцѣ деасъпра; diese Kante ist aufgenäht, ачѣстѣ бор- дѣрѣ орѣ вѣртѣ есте късѣтѣ пѣмал деасъпра.

Aufnahme, f., прѣимире, реченере, адмисѣне, реченцѣне; дппрѣ- мѣтѣ; дпѳилере, дпѳилетѣрѣ, а- домѣне; — einer Summe Gel- des, дппрѣмѣтѣреа знел еѣме де ванѣ; diese Familie verdient wieder in — gebracht zu werden, ачѣстѣ ѳамилѣ меригѣ а ѳи ѣарѣш дп- пѣнтѣтѣ; diese Mode ist sehr in —, moda ачѣста ѣ дп авѣнтѣ тѣре; in — bringen, аддскѣ ла дпѳлорѣре, прѳснерецѣ, дпмѳерѳе вѣне; ть акрѳедитецѣ, къштѣгѣ ѳавѳере.

Aufnahmefäheln, m., матрѣкѣлѣ.

Aufnaschen, v., гѣстѣрескѣ, дѣкѣ- рескѣ, тьпѣкѣ н' аскѣпѣ; тьпѣкѣ къ гѳотѣра (лакѳмѣ).

Aufnehmen, v., ѣаѣ дп сѣсѣ, ридѣкѣ; прѣтѣескѣ, реченѣ; admirѣ, даѣ адѣпѳстѣ къива; еѣ mit einem —, ть тьсѣрѣ, ть дпѳрѣнтѣ, тѣрѣ децѣтѣлѣ къ чѣнева; ть дпкѣѣерѣ; еѣ auf sich —, ть дпсарѣинѣ къ чѣва, ѣаѣ асѣпрѣмѣ; еѣ übel —, ѣаѣ дп пѣме де рѣѣ; für Ernst —, ѣаѣ лѣкрѣла дп адѣнѣ, се- рѣѳѣ; einen Fremden —, прѣтѣескѣ знѣ стѣрѣинѣ дп къса тѣеа; Geld —, ѣаѣ ванѣ дппрѣмѣтѣ, ть дппрѣмѣтѣ де ванѣ; an Ein- des Statt —, дпѳилезѣ, адѳнтѣ; ein Protocoll —, ѣаѣ ла прѳто- колѣ, ѣаѣ такрѣрѣ (дп лѣмѣва ѳѳѣ. а Цѣрѣл рѳт.); fremde Wörter in

eine Sprache —, адѳнтѣ, пѣтѣ- рѣѳѣцѣѣ борѳѳ, стѣрѣне дп вреѳ лѣмѣ; etwas als Beileibigung —, ѣаѣ чѣва къ аѳѳрѳнтѣ; etwas als eine Ehre —, дпмѣ цинѣ чѣва де ѳнѳѳере; etwas als Schimpf —, ѣаѣ чѣва къ деѳѳнѳѳере; eine Bef- tung —, ѣаѣ, рѣвѣзѣ ѳ сокотѣ- лѣ, знѣ конѣтѣ; eine Fesung —, ѣаѣ планѣлѣ знел ѳортѣреде; ein Feld —, тьсѣрѣ зн къмѣлѣ.

Aufnehmendwerth, a. m. ad., демѣнѣ де прѣлмѣтѣ, де рѳченѣтѣ.

Aufnehmung, f., a. Aufnahme.

Aufnesteln, v., дескѣлѣ, дескѳлѳорѣ; даѣ дрѣмѣлѣ, димѣтѣ; сѣлѣзѣрѣ (знѣ хѳѳѣ).

Aufnieten, v., цинтѣескѣ; дпдѳѳѣскѣ знѣ къѣлѣ, дп тѣртѣескѣ.

Aufnöthigen, v., констрѣнѣгѣ, сѣлескѣ а прѣимѣ, ѳвлегѣ дпдатѳрѣ а прѣимѣ, дпмѣзнѣ къива чѣва.

Aufnöthigung, f., констрѣнѣсѣрѣ, сѣлѣ, дпдатѳрѣре, дпмѣнере.

Aufnotten, v., консѣмѣлѣ, потѳѣлѣ, маркѣзѣ.

Aufopfern, v., жѣртѳѣескѣ; sich —, ть ѳѳѳерѣлѣ, ть сакрѣѳѣкѣ, ть даѣ вѣ- пѣтѣмѣ; das Leben —, знѣлѣ вѣѣа; sich für das Vaterland —, ть даѣ вѣпѣтѣмѣ пѣнтѣрѣ пѣтѣрѣ; Chri- stus hat sich für uns —, Хрѣстѳѣсѣ с'а жѣртѳѣитѣ, с'а ѳѳѳерѣтѣ пѣн- трѣ нѳѣ.

Aufopferung, f., вѣпѣтѣмѣ, деѳѳѳѣ- тѣнтѣ, сакрѣѳѣѳѣкѣ, жѣртѳѣ.

Aufraffen, v., дпкаркѣ; дескаркѣ, десѳакѣ знѣ тѣпкѣ; der Wagen ist aufgerafft, карѣлѣ есте дпкѣр- карѣ; die Waaren sind noch nicht aufgerafft, тьрѳѣле дпкъ нѣ сѣнтѣ десѳѣкѣте.

Aufsalmen, v., (ла тѣрѣн.) ть ѳк- вѣдѣлѣ, ть къдѣрѣлѣ тьлѣ де тьлѣ.

Aufrappen, v., знѣлѣ, клѣѣескѣ къ чѣрѣ, къ вреѣалѣ.

Aufrapper, m., клѣѳторѣлѣ, дппѳторѣлѣ (де хѣртѣлѣ мѣлѣ вѣртѳѣсѣ пѳе лѣ- рѣцѣ).

Aufrassen, v., дптокѣескѣ, ашпѣзѣ, ажѣсѣтецѣ (знѣ вѣстѣлѣнтѣ пѳе тѣрѣлѣ); чѣркѣ; (ѣаѣ, ашпѣтѳѣ, ть-

- лескѣ, пѣдескѣ; паф' auf, wenn ich mit Dir spreche, ia aminte кънд -ворвескѣ къ тине; паф' auf, daß Du nicht fällst, ia aminte ка съ нѣ кази; er paßt ihm auf den Dienst, ел аре окѣл асзира лѣл.
- Aufraffer**, m., пѣндарѣс, пѣндиторѣс, пѣзиторѣс, спѣонѣс; — сервиторѣс, еолдатѣ сервиторѣс; — (ан маринѣ) пѣзиторѣс ла маразина де мѣниѣне.
- Aufassung**, f., антѣкмигѣрѣ, ажж-стѣмѣнтѣс; — пѣндѣ, пѣндитѣрѣ; — лѣаре-аминте.
- Aufraufen**, v., батѣ ан кѣмѣале.
- Aufreißchen**, v., плеснеспкѣ къ вѣчѣл; die Haut —, сѣмѣилѣ пелеа къ лѣвѣтѣра де вѣчѣл.
- Aufreißfen**, v., шѣлерѣ, олѣлерѣ; дештентѣ къ шѣлератѣл.
- Aufpflanzen**, v., антѣлѣнтѣс; антѣлѣцѣ; арворезѣс; mit aufgerpflanztem Bajonette angreifen, шѣ антѣнтѣс, ат-такѣ къ вѣлонетѣл антѣлѣнтатѣс; eine Fahne —, антѣлѣцѣ о фла-мѣрѣ; die Kanonen —, антѣлѣцѣ, антѣлѣнтѣс тѣспѣиле.
- Aufplöden**, v., батѣ цѣрѣшѣл, цѣ-шѣл, антѣленеспкѣ.
- Aufplügen**, v., спарѣс къ аратрѣл; скѣтѣ чева къ аратрѣл.
- Aufspröpfen**, v., алѣзѣеспкѣ.
- Aufspichen**, v., лѣцѣонѣс къ рѣшѣнѣ, къ стѣлѣл.
- Aufspicken**, v., чѣкпеспкѣ, стрѣкѣ къ чѣкѣл, къ плѣскѣ (пѣстѣрѣл).
- Aufspießen**, v., тѣрѣс, рѣтѣрѣс (шѣл пѣрете).
- Aufsplappern**, v., оакѣ гѣрѣ, гѣлѣцѣл.
- Aufplatzen**, aufplatzen, v., кадѣ къ плеснетѣс.
- Aufplätten**, v., петезеспкѣ; калѣс, ре-калѣс.
- Aufplagen**, v., крѣпѣс, плеснеспкѣ.
- Aufproben**, v., дешкѣдѣ вѣтѣнд.
- Aufpoltern**, v.; дештентѣс къ фрѣ-мѣрѣс, къ еротѣтѣс.
- Aufprägen**, v., антѣпѣреспкѣ, ант-прѣмѣс.
- Aufprallen**, v., ресалѣс, сарѣ ан сѣсѣ.
- Aufprasseln**, v., сарѣ къ покнетѣс, трѣспеспкѣ.
- Aufpressen**, v., ресалѣс, сарѣ къ плеснетѣс.
- Aufpressen**, v., ресалѣс, сарѣ къ плеснетѣс.
- Aufpressen**, v., ресалѣс, сарѣ къ плеснетѣс.
- Aufprobieren**, v., черкѣс, оакѣ проѣл, антѣлѣнтѣс.
- Aufprogen**, v., (ла арѣл) антѣлѣнтѣс тѣ-пѣл пе котѣзѣл, пе телѣга лѣл.
- Aufreißen**, v., рѣшѣс, сѣмѣилѣ, стѣлѣс; дешкѣдѣ къ исѣлѣл; крѣпѣс; плес-неспкѣ; ма рѣшѣс, ма дешкѣс; дештентѣс; die Naht ist aufgerissen, късѣтѣра с'а дешѣкѣтѣс; die Mauer fängt an aufzureißen, тѣрѣл ант-чѣно а се крѣпа; daß Pflaster —, дешѣоакѣ парѣоѣла.
- Aufreißen**, n., Aufreißung, f., дешкѣ-сѣрѣ исѣлѣ, фрѣдѣтѣ, сѣмѣилѣнтѣрѣ; (ан цѣометр.) констрѣциѣне.
- Aufreiten**, v., рѣпеспкѣ; daß Pferd ist aufgeritten, калѣл еѣте рѣнитѣс де кѣлѣрѣтѣрѣ.
- Aufreizen**, v., антѣарѣвѣтѣс, инѣмѣзѣ, антѣарѣлѣзѣс; антѣрѣатѣс, ирѣитѣс; дештентѣс; die Leidenschaften —, антѣрѣатѣс патѣмѣле; zur Erpö- tung —, антѣрѣатѣс спре револѣтѣ.
- Aufstennen**, v., антѣинѣс, даѣ прѣсте-чѣва; дешкѣдѣ ан фрѣл.
- Aufstichten**, v., рѣдикѣс, антѣлѣцѣ, ад-дрѣнтѣзѣс; статѣреспкѣ; фрѣндѣзѣс, антѣмѣлѣзѣс; антѣкѣлѣс, констрѣс; тѣлѣлѣс, антѣарѣвѣтѣс; ein Denkmal —, рѣдикѣс шѣл монѣмѣнтѣс; eine Gesellschaft —, фрѣндѣзѣс о соѣиѣ-татѣ; eine Freundschaft —, лѣгѣс о прѣлѣтинѣс; einen in seinem Schmerze —, тѣлѣлѣс пе чѣнева ан дѣ-рѣеа са.
- Aufstichter**, m., (ан анатом.) рѣди-кѣторѣс.
- Aufstichtig**, a. шѣ ад., кѣратѣс ла кѣ-петѣс, дрѣнтѣс, сѣнчерѣс, кандѣдѣс, фрѣнѣкѣс, лѣалѣс (лоѣлѣс), антѣрѣгѣс.
- Aufstichtigkeit**, f., сѣлѣчѣрѣитѣс, лѣ-лѣтѣс, кандѣре.
- Aufstichtung**, f., рѣдикѣре, рѣдикѣтѣрѣ; антѣлѣнтѣс; инстрѣциѣне; тѣлѣ-гѣлѣре.
- Aufriegeln**, v., дешѣверѣтѣс, дешкѣдѣ.
- Aufzingeln**, v., трагѣ ан инѣлѣс, инѣ-лѣзѣс; вѣкѣлѣзѣс (пѣрѣл).
- Aufstiß**, m., дештентѣс, (проснетѣл

anl'edoičič; konstrukcijsne, zavr-
de anš planš.

Aufrigen, v., otъpъcъ, жалець.

Aufrigung, f., otъpъcъ.

Aufroden, v., nъaš an otъpъcъ.

Aufrollen, v., oaxъ valъ, pъnъzъzъ,
poxež; decvъzъ, decpoxъ, dec-
oъzъpъ.

Aufrüden, v., pъmъnъzъ, nainъzъ an
cъcъ, pъaecъcъ; oaxъ nъpъzъ (an anš
otъpъcъ); — pъopъzъzъ.

Aufschäden, v., kontpъecъcъ, nainъzъ an
cъcъ.

Aufschuf, m., klemъpe, proklemъzъzъ;
aппeлъ.

Aufschufen, v., idemъ, proklemъzъ, pъ-
oirъ; aппeлъ; die Hilfe der Ge-
rechtigkeit —, kaxъzъ akъtopъzъ an
жzdekaxъ.

Aufschufung, f., aппeлъ.

Aufschufen, v., pъpъocъcъzъ.

Aufschufte, m., pъckъoъzъ, pеволюъ, pе-
вoлюцiя.

Aufschühren, v., aппeлъ; жинъzъ,
arrinъzъ; demъrentъ, тpъpъpъ (па-
тинеле).

Aufschühren, m., pъckъzъzъ, pъckъzъ-
topъzъ, pеволюъ, pеволюцiя, тpъpъ-
pъtopъzъ de нeгe, incъpъiate.

Aufschüßlich, aufschüßerlich, a. m. ad.,
pеволюъ, cedigъocъ.

Aufschupfen, v., cъmъzъ an cъcъ.

Aufschütteln, v., cъkъtopъzъ; demъrentъ
cъkъtopъzъzъ; cъpъzъzъ.

Aufschütteln, a., Aufschüttelung, f., cъkъ-
topъzъpъ.

Auf's, an xoxъ de Auf das; auf's
Neue, din nož.

Aufschaden, v., iaš caxъzъ an cъmъzъ,
b. Aufschaden.

Aufschage, f., b. Aufschündigung.

Aufschagen, v., zixъ legъzъzъ, pеvî-
rezъ; dainъzъ din cъpъzъzъ; daš
opъzъzъ; pеvoлюъ (anš kontpъarъzъ).

Aufschagen, v., talъ kъ oepectpъzъzъ.

Aufschagung, f., pеvîzъzъ; dimiciъzъ.

Aufschammeln, v., kъzъcъ, adъzъ, cъpъinъzъ.

Aufschäßig, aufschäßig, a. m. ad., kont-
pъarъzъ, adъopъcъarъzъ, dъmъzъocъ;
чepъzъocъ, kъpъzъzъocъ, oвotъmъzъ.

Aufschatteln, v., pъnъzъzъ (калъ).

Aufschuf, m., чeвa чe ce жzне dъa-

cъnpъ, aппeлъcъpъ, adъocъpъ, cъ-
npъaнъcъpъ; aчeactъ cъmъzъzъ-
zъzъ o чepе otъmъzъ an aчeactъ
kъzъzъzъ, mъzъ pъcъmъzъ pъcъzъ mî:
cъpъinъzъ, cъpъicъpъ, apъinъzъzъ cъpъicъ,
oaxъzъ, тeмъ, memopandъ, ppo-
dentъ; — аккончъitъpъ, rъzъitъpъ
kaxъzъzъ, koiotъpъ, nъzъ, vōrъ, ve-
tōzъ; гарнитъpъ cъzъ pъdōitъpъ
(an anš vōctmъzъzъ); cъpъzъzъ de
mъzъ; — auf einer Schranke, ka-
нителъzъ cъzъ oспpъimънтaлъ kaxъzъ ap-
mapъzъ (dъzъanъ); Aufschufstigen, гар-
нитъpъ de динтeлъ (xopъocъ).

Aufschäßig, v. Aufschäßig.

Aufschäßigkeit, f., kontpъarъzъ, pъ-
inъzъ, чepъzъzъ, dъmъzъzъ.

Aufschäuberer, m., (an mont.) dъpî-
dikъtopъzъ, kъpъzъitъpъzъ (de mъ-
mъzъzъ, пeтpe).

Aufschängen, v., dōidъzъ cъrъand.

Aufschängen, v., aппeлъ (an pъzъzъ).

Aufschäben, v., padъ, cъapъzъ pъzъzъzъ.

Aufschäben, v., pъnъzъzъ anš mъnъzъ.

Aufschärfen, v., акъzъzъ; pеадъzъzъ,
aчepеcъcъ; (an vъzъzъ) talъ dъzъzъ,
decnoiz.

Aufschärfen, m., Aufschärfung, f.,
акъzъitъpъ, aчepitъpъ; dōoioe-
tъpъ пeлъ.

Aufschärren, v., cъkъpъzъ, cъkōzъ an
cъcъ, cъkōtopъzъ; rъzъmъdōcъzъ.

Aufschäuben, v., mъzъ pъkpъzъzъ,
rъcъapъzъ kъ cъaimъ.

Aufschauen, v., kaxъzъ, mъzъ anš an
cъcъ.

Aufschauten, v., mъzъ pъoiozъ, mъzъ
kъtpeмъzъzъ; — canъzъ vîzъ a rъeizъ
opъ.

Aufschäufeln, v., apъzъzъ kъ kōmъzъ.

Aufschäumen, v., cъzъmъzъ, mъzъ pъ-
nъzъzъ an cъmъzъ.

Aufschellen, v., demъrentъ kъ akъono-
zъzъ.

Aufscheren, v., pъnъzъzъ no cъzъ.

Aufschewfen, v., otъpъcъ, pъntepъzъ.

Aufschewern, v., opeкъ, upъzъzъ, cъzъzъ
vасeлe de apъmъzъ; mъzъ cъapъzъ apъzъ
opeкъzъpъ.

Aufschichten, v., rъzъmъdōcъzъ, aппe-
mъzъzъ an пъpъpe, an rōmъzъzъ.

Aufschieben, v., dēkîzъ, an cъcъ,

- търъ, диниартъ дн сасъ; зрнсонъ;
дугързиль, амънъ, дндаръ;
die Heirath ist aufgehoben, нъ
азниа са амънъ; aufgehoben ist
nicht aufgehoben, че а'а амънъ,
нъ с'а нъ зитатъ.
- Aufschließen, v., диниашкъ дн сасъ;
нъ арранкъ дн сас; крескъ та-
ре, крескъ на дин амъ.
- Aufschlafen, v., нъ сторехъ, нъ
пресакъ дн огъръ.
- Aufschlag, m., въгътъръ де тактъ;
— въгътъръ де кърцъ; — мар-
цина, ръсорънтъра зндъ вест-
мънтъ; — днкъркътъра ла преудъ,
скъмпире, сзпритансъ, раваръ.
- Aufschlagen, v., аррнкъ, дескидъ кз
търъ; спаръ; — пнъдъ, амшезъ;
каръ, ловескъ; диторнъ; eine Thür
—, спаръ о зшъ; ein Bett —,
аштернъ зндъ паръ; ein Zelt —,
днтндъ зндъ кортъ; das Buch —,
дескидъ картъа; eine Handkarte —,
деполъ, десоакъ о картъ; das
Fleisch —, ресорънтъ, сзсзкъ
востмънтъ; seine Wohnung —,
нъ амшезъ кз локъинца; die Weine
sind aufgeschlagen, кинъриа с'асъ
сзмпитъ.
- Aufschläger, m., въгъторъ, ловиторъ;
— ковритеръ, ватешъ.
- Aufschließen, v., дескидъ, дескнъ;
einem sein Herz —, десколеръ
секретъа инимел.
- Aufschleifer, m., дескнзъторъ.
- Aufschleifung, f., дескнзъръ, дескн-
сотъръ.
- Aufschlingen, v., лертъ кз зндъ ланъ;
— десъцоскъ; десоакъ; днтндъ.
- Aufschließen, v., дескнкъ, дескидъ въ-
течеле, сзмпилъ тндъ.
- Aufschluß, m., дескнере, дескнере-
търъ, дескнзъръ; — есплкъщане,
инорнъщане.
- Aufschmelzen, v., толескъ, ретонескъ.
- Aufschmelzen, v., сзркъ сзркъ.
- Aufschmelzen, v., ршменескъ, сзш-
менескъ, нлескъ, дрегъ сзща (кз
ршменеле).
- Aufschneiden, v., днкътърънъ; дес-
кътърънъ, дескннъ.
- Aufschneiden, v., анлкъ, арндъ
исте; сартъ, саръ.
- Aufschneiden, v., дентентъ хоръндъ.
- Aufschneiden, v., дескидъ приа тне-
търъ, сакъ о тнстъръ, сзмпилъ;
мндъ.
- Aufschneider, m., тнсторъ ла шрô-
не; — гъдъроскъ, сзлоскъ, сзл-
саронъ, въгъраткъ, чедаратанъ,
минчвоскъ.
- Aufschneiderei, f., сазъ гôлъ, сзл-
саронадъ.
- Aufschneidung, f., дескнзъръ, тне-
търъ; (дн анет.) днссонънъ.
- Aufschneellen, v., аррнкъ, ръндъ
(пнла, минчса, лонтъ).
- Aufschneegeln, v., гътескъ, дншоо-
незъ (о сазъ).
- Aufschnitt, m., тнстъръ, сзмпиле-
търъ; — vom Brote, сзлъ де
пъне, кодрал, адкъ нартеа че се
таие знтелъ днтър'о пъне.
- Aufschneffeln, v., адърнелъ.
- Aufschneuren, v., лертъ, стрннъ кз
сзбръ, кз тнстанъ; деслертъ, де-
стрннъ.
- Aufschobern, v., къдескъ, стотъръ,
кълъ, шреплъ.
- Aufschodern, v., кълескъ, амшезъ дн
кълъ.
- Aufschöpfen, v., скотъ кз о лннъръ,
кз о роуъ.
- Aufschößling, m., прнкълелъ, кне-
полъ, каре креште рънеде.
- Aufschrauben, v., дншърнъ; дес-
шърнъ.
- Aufschreiben, v., стърнъ, сзшмънъ,
дентентъ сзшмънтъндъ.
- Aufschreiben, v., иазъ дн скрнкъ, скрнкъ,
днссонъ, адпотъ.
- Aufschreiber, m., скрнторъ, днсс-
мъторъ.
- Aufschreiben, v., сзвръ, стърнъ, цнлъ,
дентентъ приа цнете.
- Aufschreiben, f., днскрнцнне; (не скрн-
сортъ) тнлзътъръ, адресъ, сзшра-
скрншъръ.
- Aufschrotten, v., ротоголескъ, въгъ-
тческъ (зндъ васъ, о вате); трертъ
дн сзсъ; — талъ (ла сзбръ); родъ
(внтеле).
- Aufschrauben, v., кренъ (неаеа не

- Auffschreiben, v.**, адзнѣ ла грѣнарѣ; амшезѣ пе арѣ; ампаразинезѣ.
Auffstellen, v., децѣндѣ пе церѣшѣ.
Auffspießen, v., демѣнкѣ, мѣнкѣ торѣ.
Auffsperrren, v., децкѣѣ, децкѣдѣ; *die Augen* —, стѣѣскѣ окѣ; *das Maul* —, стаѣ кѣ гѣра кѣскатѣ, сѣнтѣ о кѣскѣтѣрѣ.
Auffsperrung, f., децкѣсетѣрѣ, децкѣѣетѣрѣ, кѣскѣтѣрѣ.
Auffspielen, v., жокѣ, адѣкѣ кѣнтѣ пе знѣ инстрѣмѣнтѣ.
Auffspießen, v., анценѣ, таѣ ан сѣсѣ кѣ ѡхрна, кѣ ѡрѣгареа, кѣ *casia*.
Auffspindeln, v., депѣнѣ.
Auffspinnen, v., деторкѣ, торкѣ торѣ, амѣ рѣпескѣ деѣетеле торкѣндѣ.
Auffspießen, v. *Auffspalten*.
Auffspitzen, v., рѣскѣрѣ, рѣскѣрѣ (пѣчѣреле); анкорѣдѣ, антѣндѣ.
Auffspringen, v., сѣнарѣ, рѣнѣ, децкѣдѣ кѣ ѡрѣца; стрѣкѣ, ѡакѣ сѣ сарѣ.
Auffspringung, f., сѣрѣсетѣрѣ, рѣвѣтѣрѣ.
Auffsprießen, v., рѣсарѣ; анколѣцескѣ.
Auffspringen, v., салѣ, сарѣ ан сѣсѣ, мѣ рѣпедѣ ан сѣсѣ; мѣ децкѣдѣ; кренѣ; *das Schloß springt von selbst auf*, анкѣѣетѣрѣа се децкѣде *de einem*; *vor Freude* —, салѣ де вѣкрѣрѣ.
Auffspritzen, v., стрѣпескѣ ан сѣсѣ, ампрошкѣ.
Auffsprößen, v., мѣ ескѣ, рѣсарѣ, анколѣцескѣ, мѣ паскѣ.
Auffsprudeln, v., сарѣ, ампрошкѣ, ѡерѣѣ, клѣкотескѣ; волворескѣ (*die гѣрѣ*); *vor Zorn* —, мѣ анѡерѣвѣнтѣ де мѣнѣ.
Auffsprung, m., сѣрѣтѣрѣ, сѣлтѣтѣрѣ; трѣсѣрѣтѣрѣ; шеснѣтѣрѣ, кренѣтѣрѣ.
Auffspülen, v., депѣнѣ пе цѣвѣ орѣ пе тѣсѣрѣ.
Auffspülen, v., клѣтескѣ, сѣлтѣ.
Auffspunden, v., децѣнтѣ, скѣтѣ допѣл.
Auffspüren, v. *Auffspähen*.
Auffstaffiren, v., в. *Staffiren*.
Auffstellen, v., анстѣзѣ, пѣнѣ ла стаѣлѣ, ла грѣждѣ, пѣнѣ ла ангрѣшатѣ.
Auffstampfen, v., андецѣ, анценѣнѣ, кѣкѣ; *das, warß die пѣчѣрѣ*.
Auffstämpfen, v., ѡакѣ волѣдѣ, гѣмѣлѣ ла знѣ акѣ.
Auffstand, m., рѣскѣлѣ, револѣцѣне, дѣцѣрѣвѣѣ; — *in Masse*, инсѣрѣпенѣцѣне.
Auffstapeln, v., клѣдескѣ, амшезѣ (лемне).
Auffstapelung, f., клѣдѣтѣрѣ.
Auffstarren, v., аѡѡѣгѣ, аѡѡѣнтѣ окѣ сѣре черѣ.
Auffstäuben, v., сѣлѣверѣ.
Auffstübieren, v., в. *Auffstüben*.
Auffstauten, v. (ла ѡазрѣ) тѣрѣтескѣ, ѡерѣл сѣре а се ѡачѣ таѣ скѣртѣ мѣ таѣ грѣсѣ; —, рѣсѣнѣгѣ (кѣрѣсѣл знѣл рѣѣ).
Auffstechen, v., ампѣнѣгѣ, депѣнѣгѣ, деѡѣгѣ, анѡѣгѣ, анценѣ, сѣнарѣ; — (ан *maria*) мерѣгѣ анрѣѣе де вѣнтѣ.
Auffsteden, v., прѣндѣ, аѡѡѣгѣ, анѣнѣ кѣ волѣдрѣ, кѣ аче; амплѣнтѣ, анѡѣгѣ; *ein Kleid* —, рѣдѣкѣ, рѣсѣѡрѣнѣгѣ зн вестѣмѣнтѣ; *ein Licht* —, пѣнѣ лѣмѣнарѣа ан кандеѣларѣ; *eine Flagge* —, амплѣнтѣ, арворезѣ о ванѣерѣ.
Auffstehen, v., стаѣ децкѣсѣ; мѣ скоѣлѣ, мѣ пѣлѣдѣ; мѣ рѣскоѣлѣ, револѣтѣ; *die Thür* —, змеа ѡ децкѣсѣ; *der Kranke* —, волѣнавѣла се скоѣлѣ.
Auffsteifen, v., антѣрѣескѣ, вѣртѣмезѣ.
Auffsteigen, v., мѣ сѣѣлѣ, мѣ зрѣкѣ; мѣ скоѣлѣ, мѣ рѣдѣкѣ; *die Speisen steigen mir auf*, рѣгѣлѣ де мѣнѣкарѣ; *ein Gewitter* —, се анпроѣѣѣ о ѡзрѣнѣ, о тѣмнѣстѣте; *ein Gedanke* —, амѣ вѣне о ѣдѣѣ; *die Sonne* —, сѣрѣеле рѣсарѣ.
Auffsteigung, f., скѣларѣ, скѣлѣтѣрѣ; амплѣцарѣ.
Auffstellen, v., пѣнѣ дрѣнтѣ, амшезѣ ан сѣсѣ; рѣдѣкѣ; колѣокѣ; *Beispiele* —, прѣдѣкѣ есѣетѣле; *die Bücher* —, амшезѣ кѣрѣцѣле; *ein Denkmal* —, амшезѣ знѣ монѣмѣнтѣ; *Grundsätze* —, деѡѣгѣ прѣнѣнѣл; *eine Falle* —, пѣнѣ, антѣндѣ кѣрѣсѣ.
Auffstellen, n., *Auffstellung, f.*; сѣтѣ-

- ладѣ (дола стаѣ); продажиене,
 продажетръ; колокѣтръ.
 Aufstemen, v., рѣзѣмѣ.
 Aufstempeln, v., тимпрезѣ, пѣмѣ тим-
 врѣ (стѣмѣ).
 Aufstetpen, v., приндѣ косянд кѣ
 гъреде.
 Aufstieben, v., в. Aufstäuben.
 Aufstiegen, v., антържѣ, ирпѣ.
 Aufstößern, v., скочорѣ, аѣм.
 Aufstöpseln, v., decdonѣ.
 Aufstoß, m., илгнѣсѣре; илчеркаре
 / де вѣмѣ; плекѣтръ.
 Aufstoßen, v., decskidѣ илминганд;
 илпелѣ; рѣмедѣ, аррѣнкѣ; ло-
 вѣскѣ (кѣ пѣчорѣ); рѣгѣмѣ; мѣ
 оцетѣскѣ; sich den Kopf —, даѣ
 кѣ капѣ ил чева; das Schiff —
 auf einen Felsen, паѣа се рѣмедѣ
 илтр'о стѣнкѣ; das Bier —, ве-
 реѣ се илѣмѣ.
 Aufstösig, a. mi ad., оцетѣмѣ, илпѣ-
 критѣ; стрѣкатѣ; пѣлѣмѣ де вѣмѣ,
 оцетѣмѣ (заѣмѣ); der Wein ist —,
 винѣ ѣ оцетѣмѣ, арѣ ачѣелѣмѣ.
 Aufstäuben, v., мѣ ridikѣ, мѣ ил-
 иелѣмѣ, мѣ аррѣнкѣ ил сѣсѣ.
 Aufstreben, v., мѣ илчеркѣ, мѣ ил-
 кордѣ, мѣ сѣлѣскѣ ил сѣсѣ.
 Aufstreben, n., Aufstrebung, f., ил-
 черкаре, илкордѣилѣне, сѣилѣмѣ.
 Aufstrecken, v., илтиндѣ ил сѣсѣ.
 Aufstreichen, v., илтиндѣ, decrindѣ;
 колорѣзѣ; — Butter auf's Brot,
 илтиндѣ, илгѣ илгѣ пе илѣне.
 Aufstreifen, v., рѣсѣѣмѣ, рѣсѣрѣмѣ;
 илтерѣ, аттингѣ, радѣ.
 Aufstreuen, v., прѣсарѣ, рѣспѣндѣскѣ.
 Aufstrich, m., трѣсѣтръ, трѣсѣрѣ
 (кѣ аркѣ пе вѣѣрѣ).
 Aufstricken, v., илтиндѣ, рѣсѣрѣмѣ,
 ridikѣ, аттингѣ (пѣмѣмѣмѣ кѣ мѣ-
 лѣ).
 Aufstricken, v., терминѣ кѣ илпелѣ-
 тѣмѣ (колѣилѣ).
 Aufstülpen, v., рѣсѣрѣмѣ, ре'нторкѣ;
 конѣрѣ (кѣ капѣкѣ).
 Aufstürmen, v., форѣзѣ, ассѣлѣ,
 decskidѣ кѣ пѣтереѣ, кѣ вѣилѣмѣ.
 Aufstürzen, v., аррѣнкѣ, пѣлѣмѣ каѣ-
 илѣ, мѣ рѣмедѣ, кадѣ пе чева.
- Aufstüben, v., гѣтѣскѣ, аѣмѣсѣтѣмѣ,
 илпелѣилѣмѣ.
 Aufstüben, v., рѣзимѣ, прѣтѣскѣ.
 Aufsuchen, v., какѣ, черкѣ, черѣ-
 тезѣ.
 Aufsuchung, f., кѣтаре, черѣчетаре.
 Aufsummen, v., свѣрѣ свѣрѣилѣмѣ;
 sich —, крѣскѣ ил сѣмѣ, илкрѣскѣ,
 мѣ адаѣрѣ.
 Aufstafeln, v., в. Aufstischen.
 Aufstafeln, v., (ил марѣн.) армѣмѣ,
 гѣтѣскѣ кѣ ѣилѣмѣ.
 Aufstakt, (ил мѣсѣкѣ) конѣрѣтѣмѣ.
 Aufstassen, v., адѣмѣ, кѣгѣдѣскѣ пе арѣ.
 Aufstauschen, v., рѣанѣарѣ дѣл илѣ,
 ѣсѣ пе сѣпрѣѣѣѣѣ ѣилѣ, мѣ dec-
 кѣилѣмѣ.
 Aufstaumeln, v., мѣ сколѣмѣ сомѣ-
 рѣсѣ; мѣ decметѣчѣскѣ.
 Aufstauen, v., сѣ decrѣѣѣ.
 Aufstun, v., decskidѣ; der Himmel
 thut sich auf, черѣмѣ сѣ илминѣ;
 seine Schände —, илмѣ даѣ пе
 ѣилѣ рѣмѣилѣ.
 Aufsthürmen, v., ridikѣ, илпаѣмѣ кѣтѣ
 илѣмѣ тѣрнѣ; гѣмѣмѣдѣскѣ, илпелѣ-
 сѣзѣ.
 Aufstischen, v., пѣмѣ пе мѣсѣ; ѣсѣлѣтѣ,
 трѣтѣзѣ.
 Auftrag, m., коммѣсѣилѣне, илсѣрѣ-
 илѣре, ordѣнѣ; Aufträge erteilen,
 даѣ коммѣсѣилѣ.
 Auftragen, v., илсарѣилѣмѣ, даѣ ком-
 мѣсѣилѣне, даѣ ordѣнѣ; die Farben
 —, колорѣзѣ, даѣ колѣрѣ; Spreßen
 —, пѣмѣмѣмѣмѣ пе мѣсѣ.
 Auftrapseln, v., трѣпѣмѣ, ѣакѣ трѣ-
 потѣ.
 Aufträufeln, v., кадѣ ил пѣкѣтѣре,
 decskidѣ.
 Auftreffen, v., илгѣмѣскѣ, илпелѣ-
 рѣскѣ; аттингѣ.
 Auftreiben, v., илмингѣ ил сѣсѣ,
 илѣмѣ авѣилѣ; скорѣскѣ (вѣмѣ-
 тѣ); черкѣ, аѣмѣ; илѣмѣ; das
 Bier treibt den Leib auf, верѣѣ
 илѣмѣ пѣмѣтѣчѣлѣ; Geld —, какѣ,
 прѣкрѣмѣ вѣилѣ.
 Auftrennen, v., decskidѣ, decskidѣ.
 Auftreten, v., какѣ кѣ пѣчорѣ;
 сѣарѣмѣкѣмѣмѣмѣ; мѣ сколѣмѣ, пѣлѣмѣ,
 илтрѣ пе сѣелѣ, илпѣарѣ; мѣ арѣ-

скаръ; gegen einen —, ма скора
 аспра кива; leicht —, мергъ
 да доете; mit etwas —, про-
 зодъ чева; als Zeuge —, стаъ
 ка марторъ; auf der Kanzel —,
 ескъ, адларъ по акавонъ.
 Austrift, m., къраре саре о іезъ-
 тьръ; арьтаръ де томнъ.
 Austritt, m., трѣтъ, скаръ да мазъ;
 сара знеі верете; еченъ, дь-
 цимаре, интаръ, пресидъ; das
 war ein schöner —, ачѣста ѿ о
 скаръ фрѣмдѣ.
 Austrocknen, v., сакъ, дѣекъ, зекъ;
 шорѣъ (лакрьме); die Luft ist
 aufgetrocknet, вака дьцоркъ.
 Auströmmeln, v., дештентъ къ това.
 Auströpseln, v., в. Austräufeln.
 Austrumpfen, v., (да жокъ де кърѣ)
 даъ адгъ, латъ къ розъ.
 Austuschen, v., реколорѣъ къ рѣмъ.
 Aufwachen, v., ма дештентъ.
 Aufwachsen, v., крескъ, екрескъ, ма
 оакъ шаре.
 Aufwägen, v., кьмьнескъ, кьнгъ-
 рескъ.
 Aufwallen, v., колжъ, клоротъ,
 ерѣъ, еѣерѣъ.
 Aufwallung, v., колжѣтъръ, кло-
 хотъ; — des Zornes, колжѣтъръ,
 комотъ де шѣнъ, стрѣнорѣъ де
 шѣнъ.
 Aufwalzen, v., ротескъ, ролезъ, ро-
 тьлѣхъ, вьлѣческъ да ескъ.
 Aufwand, m., снесѣ, коотъ; лѣккъ;
 er macht großen —, не олъ да
 кость мазъ.
 Aufwandeln, v., ридѣкъ потира (да
 католичъ).
 Aufwärmen, v., ро'пкьзескъ; ро-
 'воіескъ, редештентъ (о чѣртъ).
 Aufwartegeld, n., скарѣъ де сер-
 виторѣъ.
 Aufwarten, v., серѣскъ, кьртенескъ,
 оакъ вѣитъ; оакъ ресеринѣъ, а-
 рѣтъ реслетъ; десѣрѣъ омацѣъ;
 Ihnen aufzuwarten, сьнтъ саре
 серѣцѣъ Драго; einer Dame —,
 оакъ кьрте знеі dame; ich werde
 Ihnen morgen —, маъо дѣи волъ
 оачѣ Драго вѣитъ, маъо те волъ
 кьртенѣ; darf ich Ihnen mit diesem

Strauße —? дѣи похъ оѣерѣ
 ачѣстъ мькѣтъ? einem mit etwas
 —, оскѣтъ по чѣлава къ чева;
 den Gästen —, серѣскъ оѣне-
 цѣор.

Aufwärter, m., серѣъ, серѣиторъ,
 вѣятъ, ѣечоръ, кьмьрѣрѣъ.

Aufwärterin, f., серѣиторѣъ, ѣартъ,
 кьмьрѣрѣъ.

Aufwärts, ad., да сѣсъ; — gebogen,
 ро'пковоіетъ, реаркатъ.

Aufwartung, f., серѣитѣъ; грѣжъ, кь-
 таре, пазъ; вѣитъ; реслетъ, о-
 мацѣъ.

Aufwaschen, v., сьлѣъ, десьлѣъ, гѣъ;
 кьрѣдъ; alle Seife —, консѣмъ
 сьлѣмъ сьлѣдъ; sich die Hände
 —, дѣи скорѣкъ маъе сь-
 лѣдъ.

Aufwäscherin, f., сьлѣторѣъ.

Aufwäscherin, n., вѣсъ де сьлѣтѣъ.

Aufwäscherwasser, n., аѣъ де сьлѣтѣъ,
 сьлѣтѣре.

Aufwehen, v., десѣсѣъ; терминъ де-
 сетѣра.

Aufwechsel, m., сьлѣмъ, аѣиторѣъ;
 в. Aufgeld.

Aufwechseln, v., стрѣнѣъ ванѣ дѣи
 кьрсѣъ.

Aufwecken, v., дештентъ, трезескъ.

Aufwehen, v., сѣлѣъ, паѣдъ сѣлѣдъ
 (вѣнтъ), сьлѣверѣъ.

Aufweichen, v., моіъ, аммоіъ, пѣлъ
 де-а-моіъ; топескъ; дескьлѣскъ;
 deokidit, дескьлѣ маиндъ; der Regen
 hat Alles aufgeweicht, маѣа дес-
 ѣндѣ пьмѣнтъ; die Farben —,
 топескъ колорѣо; den Stahl —,
 дескьлѣскъ, іаъ кьлѣа оѣелѣлѣпрѣ
 ѣокъ, гьлѣндѣ сь ѣѣ рѣѣскъ
 дѣчѣтѣъ.

Aufweichen, n., Aufweichung, f., ам-
 моіетѣрѣъ, тоитѣрѣъ, тоіѣрѣъ; кь-
 лѣтѣрѣъ.

Aufweisen, v., рѣскѣъ.

Aufweisen, v., аррѣтъ, продѣкъ, скотъ
 да вѣдѣре, пресѣнтъ; er hat nichts
 aufzuweisen, елѣ нѣ арѣ нимѣкъ
 нентѣрѣ а са лѣѣитѣаре; ein Zeugniß
 —, продѣкъ знѣ аттестатъ.

Aufweisung, f., аррѣтаре, продѣ-
 цѣне, пресѣнтѣцѣне.

- Aufweisen**, v., реалескѣ, ре'пъ-
векскѣ, вѣрѣескѣ, споѣескѣ дѣн поѣ.
Aufwenden, v., дѣтревѣзѣ, ашлекѣ;
Kosten —, оакѣ спесе.
Aufwerfen, v., аррѣакѣ, проѣентѣ дѣн
сѣсѣ; дѣторкѣ, рѣсѣрѣнтѣ (вѣзе),
sich eine Frage —, пропѣнтѣ о
дѣтревѣзѣне; das Maul —, аг-
грѣнезѣ дѣн гѣрѣ; sich zum Ver-
theidiger —, тѣ сколѣ де апѣ-
рѣторѣ.
Aufwerfen, n., Aufwerfung, f., ар-
рѣакѣтѣрѣ, дѣелѣтѣрѣ; — einer
Grabe, сѣгѣтѣра знеѣ грѣне; —
einer Frage, пропѣсѣцѣне знеѣ
дѣтревѣзѣнѣ.
Aufwischen, v., черѣескѣ; — оакѣ
вовапче, оакѣ тратѣ нѣ спесе
марѣ; den Schnurrbart —, знтѣ,
петезескѣ тѣстацелѣ.
Aufwickeln, v., денѣнѣ; дѣвѣнѣ, ад-
вѣнѣ; — десвѣнѣ, десѣнѣ.
Aufwicklung, f., денѣнѣтѣрѣ, адвѣ-
нѣтѣрѣ; — десвѣнѣтѣрѣ, десѣнѣ-
нѣтѣрѣ.
Aufwiegen, v., дѣтедескѣ, аѣнтѣ,
аѣцѣнѣ, дѣтѣрѣнтѣ; револѣтѣ.
Aufwiegen, v., рѣдѣкѣ дѣчетѣ; кѣм-
пѣнескѣ, кѣнтѣрескѣ.
Aufwieger, m., дѣтедѣторѣ; тѣр-
вѣрѣторѣ де дѣнѣште; аѣнтѣторѣ.
Aufwindeln, v., десѣнѣнѣ.
Aufwinden, v., денѣнѣ кѣ вѣртежѣ,
тратѣ дѣн сѣсѣ кѣ арѣанѣ; дѣ-
вѣртѣ, дѣколѣческѣ, асѣческѣ,
дѣметѣческѣ, дѣковоѣ (ка шер-
пелѣ); есѣ не деасѣара; den Anker
—, рѣдѣкѣ, скотѣ анкѣра; ein Schiff
—, тратѣ о наѣе не вскатѣ.
Aufwindung, f., сѣчѣтѣрѣ, дѣвѣртѣ-
тѣрѣ, колѣчѣтѣрѣ, ковоѣетѣрѣ.
Aufwirbeln, v., волевѣрежѣ, дѣнаѣцѣ
дѣн волевѣрѣ; сѣческѣ вѣртежѣ;
deskidѣ (ѣерѣстра).
Aufwirken, v., десѣметескѣ, десѣр-
зескѣ; (ла вѣпѣторѣ) дѣхокѣ, дѣ-
вокѣ, дескѣдѣ вѣпатѣ; (ла пѣ-
перѣ) даѣ алѣатѣнѣ ѣорма, дѣм-
плетескѣ колакѣ.
Aufwirken, v., десѣместескѣ; десѣме-
тѣческѣ, дѣметерескѣ.
Aufwittern, v., адѣрѣтекѣ.
- Aufwogen**, v., тѣ наѣцѣ дѣн валѣрѣ.
Aufwölben, v., волѣескѣ.
Aufwühlen, v., сѣртѣнѣ, скорѣмонескѣ,
рамѣ, скотѣ сѣртѣнѣдѣ, сѣгѣнѣдѣ;
— рѣсѣатѣ, стрѣватѣ.
Aufwurf, m., сѣртѣнѣтѣрѣ, аррѣн-
кѣтѣрѣ де цѣранѣ.
Aufzählen, v., нѣмѣрѣ; енѣмерѣ,
комѣнтѣ; einem fünfzig Prügel —,
дѣнарѣцѣ кѣва чѣнѣзѣчѣ вѣде; meine
Gründe —, дѣнѣ енѣмѣрѣ, дѣнѣ
пропѣнтѣ темѣстрѣле.
Aufzählung, f., нѣмѣрѣтѣрѣ, ком-
пѣнтѣ, дѣталѣ.
Aufzaubern, v., дескѣнѣ прѣн ѣар-
тече; адѣзѣкѣ прѣн ѣартече.
Aufzäumen, v., нѣнѣ ѣрѣнѣ.
Aufzehen, v., конѣсѣмѣ ванкѣгѣнѣдѣ.
Aufzehren, v., конѣсѣмѣ мерѣндеа,
стареа.
Aufzeichnen, v., дѣнесѣмѣ, дѣнескѣ;
adnotѣ; марѣчѣзѣ.
Aufzeichnung, f., аднотѣнѣне.
Aufzeigen, v., в. Aufweisen.
Aufzerren, v., тратѣ дѣн сѣнѣ.
Aufziehen, v., тратѣ дѣн сѣсѣ, дес-
кѣдѣ тѣгѣнѣдѣ; рѣдѣкѣ, дѣнаѣцѣ;
(ла пѣнѣзарѣ) зѣрескѣ; дѣнтѣнѣдѣ
(кѣрѣда); — крескѣ, едѣкѣ; ein
Gewehr —, тратѣ о пѣнѣкѣ; den
Vorhang —, рѣдѣкѣ корѣна (пер-
дѣоа); einen Teich —, сѣртѣнѣ о
валѣтѣ; Seiten —, дѣнтѣнѣдѣ кѣрѣде;
die Segel —, тратѣ велѣрѣле;
einen Ducaten —, кѣмѣгѣнескѣ
знѣ галѣнѣ; eine Dame zum Tanze
—, дѣнѣнтѣ о дамѣ ла танѣнѣ;
gelindere Saiten —, норѣвескѣ, тѣ
портѣ маѣ домѣнѣ; es zieht ein
Gewitter auf, се анѣронѣе о ѣсѣр-
тѣнѣ, о тѣмѣпестатѣ; die Wache
zieht auf, кѣстодѣа вѣне, солѣдѣнѣ
вѣнѣ ла кѣстодѣнѣ.
Aufzieherei, f., важѣкѣтѣрѣ, гѣватѣ де
жѣкѣ; мокѣрѣнѣ; глѣтѣ.
Aufziehung, f., зѣрѣнтѣрѣ, дѣкор-
дѣтѣрѣ.
Aufziehtau, m., (ла марѣнѣ) ѣзнѣ де
тратѣ дѣн сѣсѣ.
Aufzieren, v., гѣтескѣ, кѣтескѣ, дѣм-
ноѣнонѣзѣ, орнѣзѣ.
Aufzug, m., траѣцерѣ, тѣрѣсѣтѣрѣ дѣн

тс, сьгьтэръ; — парадъ, помъ,
 прочесисне (алѣс); трьсэръ,
 епнаѣс; — эрзель; — (ла теа-
 тръ) актъ; — кавалкадъ, адикъ
 мергьтэръ, парадъ къ кал.
 Aufspfen, v.; смзлгъ; десѣакъ знѣ
 nodъ.
 Aufwängen, v., дескидъ къ форма;
 einen Hut —, дндесъ о пьлърѣ
 къ пьтереа.
 Aufweden, v., приндъ, днденеокъ
 къ цинте.
 Aufwiden, v., в. Aufweden.
 Aufwringen, v., констрингъ, фор-
 цезъ, сизескъ.
 Augapfel, m., лъмина окълѣл, къмѣла,
 гъевъл окълѣл.
 Auge, n., окъл; (ѳигуратъ) възотъ;
 прѣингъ; нзнтъ; — мѣгъръ, вьл-
 старъ; алтоѣс; mit bloßem —, къ
 окъла неарматъ; mit offenem —,
 къ окъл дескиш; mit geschlossenem
 —, къ окъл днкѣш; geh' mir aus
 den Augen, каръте дин окъл мѣл;
 unter vier Augen, днтре патрѣ
 окъл; der Schalk sieht ihm aus den
 Augen, окъл лѣл сизнъ къ есте
 знѣ дншелъторѣс; es springt in
 die Augen, лъкрѣл ѣ дндератъ;
 hast du keine Augen? към де нѣ
 vezl? es schwebt mir stets vor die
 —, totъdézna дмѣ стъ пайнтеа
 окълор; die — gehen mir über,
 окъл мѣ се дмѣлѣс де лъкрѣл;
 mit den — winken, трагъ дин окъл,
 даъ семнъ къ окъл; einem die —
 ausdrücken, стаъ ѳагъ ла мѳртеа
 къва; die — weiden, пакъ, дес-
 ѣткъ окъл; der Weinstock treibt —,
 нѣла дмѣлзгъреште; ich bin ihm
 ein Dorn im —, ѣл нѳртъ зрѣ
 маре асзпрѣл; eine Straße hat
 der andern die — nicht aus, корвѣ
 ла корвѣ нѣшл скѳте окъл; das
 paßt wie die Faust aufs —, дѳъ
 ачѳре 'нтр'ан кълцанъ; mit un-
 verwandten — ansehen, аѳѳгъ
 окъл асзпръ; unter die — sagen,
 сизнъ дн ѳагъ; aus den — ver-
 lieren, пердъ динведере; ein scharfes
 — haben, амъ окъл пьтрпнзеторѣ;
 große — machen, днхолъ, каскъ

okil; böse — haben, амъ окъл рѣл,
 деокълс.

Augelchen, n., окълорѣ.

Augeln, v., алтѣескъ дн окъл, адикъ
 ѣаъ окъл де алтоѣс дин рѣмзрѣ мѣ
 о пннъ днтре къжа шѣ лѣпнѣл
 алтѣл помъ, днокѣзъ; mit einan-
 der —, окѣескъ не ѳрѣшъ, арпнкъ
 къзгьтэръ ѳрѣлѣс.

Augen, v., (ла зьлърѳл) бет Вѣнд-
 hund augt den Hasen, огарѣл зъ-
 реште не ѣензре.

Augenacht, m., ахатъ окѣоскъ, ахатъ
 сардонъ (о пѣтръ вѣртѳс).

Augenaber, f., вьлъ окъларе.

Augenähnlich, a. шѣ ад., окълѳормѣ,
 дн ѳорма окълѣл.

Augenarzt, m., окълѣцтъ.

Augenarznei, f., medicinz de okl,
 коллѣрѣ, рѣмезѣс ѳѳталмѣкъ.

Augenbad, n., ваѣз де окъл, ваѣз ѳѳ-
 талмѣкъ.

Augenbader, m., вакѣнъ, вакъ де
 ваѣа окълор.

Augenbalsam, m., балсамъ де окъл.

Augenbeschreibung, f., ѳѳталмогра-
 фѣ, окѳографѣ.

Augenbinde, f., лѳгьтэръ де окъл.

Augenblick, m., клѣпъ, клѣпѣл де
 окъл, къзгьтэръ ѣсте; клѣпѣл, мо-
 мѣнтъ; alle Augenblicke, не'нче-
 татъ, некарматъ, не тѳтъ клѣпѣла;
 in einem —, днтр'ѳ клѣпѣл, дн-
 тр'анъ момѣнтъ, кътъ вагѣ дн
 пьлѣл.

Augenblicklich, ad., дндатъ, днтр'ѳ
 клѣпъ, момѣнтанъ.

Augenbogen, m., аркъл окълѣл.

Augenbraue, Augenbraune, f., сѳрпн-
 чѣнъ.

Augenbutter, f., зрѳѳре.

Augencur, f., къра де окъл.

Augendiener, m., лѣнгарѣс, мѣлѣлѣ-
 торѣс.

Augendienerei, f., Augendienst, m.,
 ѳъдърѣ, ѣнокрѣсѣ, комѣлѣчѣлѣ
 ѳѣлс.

Augendrüse, f., гѣндзра окълѣл.

Augenentzündung, f., днѳлѣкърѣ-
 тэръ де окъл, ѳѳталмѣ.

Augenfell, n., (дн хѣрзрѣ) алѣѳъ,
 катарѣнтъ.

- Augenfruchtigkeit, f., змезѣла оклор.
 Augenfistel, v. Thranenfistel.
 Augenfleck, m., патъ дн окѣ (ла
 окѣ, ла кал).
 Augenfluß, m., сисрєзрѣ де окл.
 Augenschwulst, f., ешїреа окѣзѣл
 дн пѣсешиана са (дн хїр.) ексос-
 талмїѣ.
 Augenschwür, n., врчорѣ ла окл,
 кѣнд се нѣче се пѣменше ешї-
 лоне.
 Augenglas, n., окларїѣ, окларїѣ, о-
 кланд.
 Augengrube, f., сисѣзндѣтѣрѣ де
 окл (ла кал, знеорї мї ла ѳменї).
 Augenhäutchen, n., пелкѣда, пелїца,
 мемврана, тѣпїка окѣзѣл.
 Augenhöhle, f., гѣванѣл окѣзѣл, гѣ-
 на, гѣзнѣтѣра, орвїта окѣзѣл.
 Augenkammer, f., (анатом.), кѣтара
 окѣзѣл, челе ѳѳ гѣзнѣтѣре пїне
 де змезѣлѣ, каре кѣмїнекѣ дн-
 прєвнѣ прїн лѣмїна окѣзѣл.
 Augenklappe, f., v. Scheuleder.
 Augenknochen, v. Backenknochen.
 Augennorpel, m., (анатом.) тарєѣ,
 партеа де сѣо а окѣзѣл.
 Augennoten, m., гїндѣрї, подѣрї
 лїтєкѣларї.
 Augenkrankheit, f., вѳлѣ, дѣрєре де
 окл, вѳлѣ ѳѳталмїкѣ.
 Augentreib, m., гангрєкѣ, ракѣ, кан-
 черѣ де окл.
 Augenkreis, m., черкѣл окѣзѣл.
 Augenleder, n., окїларїѣ, пердеа де
 пеле (ла кал).
 Augenlicht, n., лѣмїна окїлор, вѣзѣ,
 ведєре.
 Augenlid, Augenslid, n., плеонѣ.
 Augenliederbrand, m., днѳлѣкѣрѣ-
 тѣрѣ, кѣрѣанє, антрако де плеоде.
 Augenlidervorfall, m., (хїр.) кѣзѣ-
 тѣра плеонєлор.
 Augenuß, f., пѣчєреа, нѳта, дєс-
 ѳрѣл окїлор.
 Augenmaß, n., окїєтѣрѣ, пѣзєрѣ дн
 окл; пѣѣ dem Augenmaße, ла ве-
 дєре, ла пѣрєре.
 Augenmerk, n., сконѣ, шїтѣ, окїре.
 Augenmittel, n., рѣмєзїѣ ѳѳталмїкѣ,
 колїрїѣ.
 Augenmuskel, f., мѣшкѣл окѣзѣл.
 Augennagel, m., нѣлѣ де окл (вѳлѣ).
 Augennerv, m., нервѣл окѣзѣл.
 Augennicht, n., оксїдѣ де зїнкѣ ве
 рѣмѣне не кошѣл кѣтєорїѣзѣл де
 томїтѣ, снѳѳлѣ, тѣтеа.
 Augenspappel, f., вѣлѣ сѳлѣ де пѣлѣ.
 Augenpaar, n., пѣрєке де окл, окл.
 Augensperrenbifel, m., (дн ѳїсїѣтѣ)
 катєтѣл окѣзѣл.
 Augenspulver, n., пѣлєре ѳѳталмїкѣ,
 пѣлєре де окл; das ist wahrѣѣ
 —, скрїсѳѳреа ачѣста стрїкѣ окл.
 Augenspunkt, m., пѣкѣтѣ де ведєре.
 Augenreiz, m., тѣкѣрїма, ашїѣтѣ-
 тѣрѣ, іррїтѣдїанє де окл.
 Augering, m., черкѣ кѣлѣтѣ, рѣшѣ-
 рѣ днпрєцїѣр де окл; v. Augen-
 bogen.
 Augensinnen, n., лѣрѣтѣтѣрѣ не ѳ-
 четатѣ, ешїѳорѣ (дн мед.)
 Augentröthe, f., (дн мед.) рѳшѣдѣ
 де окл, ксєрѳѳталмїа, ѳ дѣрєре
 зскатѣ кѣ тѣкѣрїме шї зсѣтѣрїме,
 ѳрѣ днѳлѣтѣрѣ.
 Augensalbe, f., знѳѳре де окл, колїрїѣ.
 Augenschale, v. Augenbader.
 Augenschein, m., ведєре, ашїѣрїшѣ,
 пѣрєре; das lehrѣ dem —, ѳ лѣ-
 кѣ кларѣ, вѣте ла окл; etwas in
 — nehmen, черчєтєзѣ, ессамїнѣ,
 іаѣ дн сокотїшѣ, дн консїде-
 рѣдїанє; nach dem — urtheilen,
 жѣдєкѣ дѣгѣ ашїѣрїшѣ.
 Augenscheinlich, a. mī ad., ведєратѣ,
 кларѣ, еведїнѣ.
 Augenscheinlichkeit, f., еведїшѣ.
 Augenschiefser, m., калѣл дракѣлї (ѳ
 інсєпѣтѣ дн ісѣ. пѣтѣр.)
 Augenschirm, m., змєрарїѣ де окл,
 ашїѣрѣтѳре, пердеа де окл.
 Augenschlagader, f., артерїѣ ѳѳтал-
 мїкѣ.
 Augenschleim, m., зрдѳре; ѳ medi-
 чїнѣ вѣдєѣ де окл.
 Augenschmalz, n., зрдѳре.
 Augenschwäche, f., лѣнѳєзїанєа, сѣ-
 вїчнєа окїлор.
 Augensperre, f., дєскїзїѣ де окл (ѳ
 вѳлѣ).
 Augenspiegel, m., Augenspiegel, m.,
 дїѣшїтѳрїѣ, орїандѣ де окл (знѣ

исправяватъ на медицинор окис-
лент).

Augenspiel, n., жокла оклор.

Augensprache, f., лимба, лимбария
оклор (приа семне).

Augensprosse, m., (ла зълът.) ра-
мъръ че кренте де латреа кор-
пъси ла червъ.

Augenstaar, m., злвѣтъ де окл, ка-
гарантъ.

Augenstern, m., змина, стелица о-
кисли, пшнръ.

Augentriefen, n., зрдопине, зрдопъ
мъръ де зрдопл.

Augentrost, m., сикръ, зрвннъ (о
лиантъ каре пайте се дитре-
зпнца ла дърепл де окл).

Augentrostgras, n., пълъднъ.

Augenverbreiten, n., диторелъръ,
дикрвчиръ де окл.

Augenverfall, m., емпреа оклор,
екосотамннъ.

Augenwasser, n., агъ-де-окл, агъ
оттамннъ.

Augenweh, n., дърепа де окл.

Augenweide, f., пълъднъ, дъсълъ-
реа, пълъднъ, дъсълъси оклор.

Augenwimper, f., цѣлъ, перил де не
мънъ.

Augenwint, m., окладъ, кинъ дин
окл; кълътъръ кокетъ.

Augenwinkeln, m., зникъ, кода окисли.

Augenzahn, m., дитреле окисли.

Augenzeuge, m., марторъ окислатъ,
марторъ зълъторъ.

Augenzier, f., орэмоча оклор; (ан
зотан.) лимба окисли.

Augig, a. mi ad., оклетъ, чех че
апо окл; звелдугиг, аз дол окл,
ейдугиг, опъ де знъ окл, знъ-
оклетъ.

Auglein, n., окисоръ.

Augment, n., адвочъ.

Augst, m., съчеринъ.

Augur, (на Романн) Азъръ, панрѣ
конецкѣ аз артвнрѣ де провѣннъ.

August, m., Азъръ, паче пропннъ
мъ нмече знел зне.

Augurkapsel, m., мъръ вердо, мъръ
де Азъръ.

Augurkern, f., веръ орънъ, рнм-
норъ.

Augusthofen, m., земела орънъ.

Augustiner, m., Азъриннъ, за
опдинъ монастикъ, кълъръ де
ал со. Азъринъ.

Augustkirsche, f., виннъ.

Augustkranz, f., трънъ, перъ
орънъ.

Augustkorn, m., черъ де кълнъ.

Augustrecht, m., n. Angerrecht mi Crist-
gerechtigkeit.

Aurifel, n., зрета зрксил, зрксил-
нъ, коръсъ (о лиантъ).

Aurin, m., динъръ, пингланъ (о
лиантъ).

Auripigment, n., ординъ, зривент-
малтъ, о комъсъръ де зрксилъ,
пачоъ ми де алте материл зл-
каниче, дитревннъ на злесеа гал-
минъ.

Aurora, f., азоръ, зiorl, кинъ че
длгнъ зiora аз нолтеа.

Aurorafarbe, f., колоръ азорел.

Aus, praep., din, d'инре, дара, dec;
dic, на комъсъдннъ дечемнъ
скотере, стръдаре, днденннре,
емпре, зрчедере, преостере ми
a., каре се вор рълка май ак-
кратъ на ессемале, кинъ et it
— Paris, ex ecto din Paris;
— Erfahrung, din сдеринъ; —
Reugierde, din крпоситаре; —
allen Kräften, din рълсстепл, дин
ротъ нстепнъ; Jahr — Jahr ein,
din анъ ан анъ; einer — unfrett
Mitte, знъ динре нол; et kommt
— dem Theater, ex sine dera
театр; er macht sich — diesem
Fall nichts, даноанн аз'л пачъ
нимикъ де кълъ авеча; es ist
— mit ihm, o have de ex, ecto
омъ пердатъ; er weiß weder —
noch ein, ex аз'л май дъ де кн-
нънъ, ex аз'л мнне де че еъ се
анче; das Glas ist —, пълъра
се демепръ; der Wein ist —,
синъ се вес; das Licht ist —,
змина се отине; — einer Mücke
einen Elefanten machen, оакъ
динр'анъ пачъпнъ знъ артвнрнъ.

Ausadren, v., окотъ аз аратра, деч-
рочъ зрвннъ, репнннъ аз аратра.

Ausabern, v., скожъ, трагъ vine, decvinezъ.

Ausantworten, v., в. Ausliefern, Ueberantworten.

Ausarbeiten, v., лжкръ, прелжкръ, дндепнискъ лжкрара; компниъ; компниескъ, депниескъ; прегъ-тескъ; terminъ, дпчетъ къ лж-кратка; aus der Tiefe —, скотъ din пѣмантѣ; einen Ofen —, decnoisъ знъ вожъ.

Ausarbeitung, f., дндепнире, комп-ниитъръ; компнсецине; продантѣ аз спиритълѣ, дпчеркърѣ литераріе; скоцетъръ, сыгътъръ (din пѣтръ).

Ausarten, v., тѣ корческъ, тѣ ва-стардежъ, decперъ, пердъ вида, coiza.

Ausartung, f., корчитъръ, вѣстър-зине, decперъцине.

Ausätzen, v., decрѣтѣрескъ, таизъ ратѣреле.

Ausathmen, v., рѣсѣлъ, рѣспиръ; дажъ сѣлетъ.

Ausathmung, f., рѣсѣлтъръ, рѣ-спиръцине.

Ausbaden, v., кокъ vine, кокъ de-пниъ, скокъ, рѣскокъ.

Ausbaden, v., скалдѣ, гѣжъ de ажѣсѣ; : es — müssen, дажъ de давлъ, пѣ-цескъ рѣжъ, пѣтескъ скзмпѣ не-сокогипца.

Ausbadgen, v., (ла тарин.) крѣцѣ, decтолескъ (знъ портѣ).

Ausbähen, v. (тарин.) вѣскъ о паие.

Ausbäigen, v., decnoisъ, вѣлескъ; дпниъ о пеле.

Ausballen, v., decоакъ, decтен-виескъ, decвалезъ.

Ausbannen, v., в. Verbannen.

Ausbau, m., кѣдитъръ, едѣичѣ тер-минатѣ (сѣврнитѣ).

Ausbauchen, v., (ла метал.) пѣ-тескъ, лжкръ дп зарѣрѣ, лжкръ оигѣре pidikate.

Ausbauchung, f., кѣтечитъръ; дп-ольтъръ; кѣтѣнитѣра знѣѣ ко-рѣкѣ къ скъндаре по din аѣаръ.

Ausbauen, v., terminъ къ кѣдитъл, дпчетъ de a kidi.

Ausbechern, v., decпертѣ пѣларъ.

Ausbedingen, v., kondicionezъ, знъ

kondicione, азстрѣжъ, ресервъ знъ дрентѣ.

Ausbedingung, f., ресервъ, kondi-cione.

Ausbeeren, v., decвоескъ, decстръ-знцежъ, скотъ возиделе орѣ гръ-знцежеле (пасереа).

Ausbeichten, v., тѣртѣрискъ тѣте лѣкателе.

Ausbeinen, v., decоескъ, decоакъ тѣтѣ карнеа de ne оскъ.

Ausbeissen, v., тѣжкъ, рѣпѣ, скотъ къ dingil; sich einen Zahn —, дпѣ орънѣжъ знъ дпте тѣжкъндѣ.

Ausbeizen, v., скотъ къ анъ-таре, корродѣ (пета).

Ausbessern, v., dperъ, репаръ; ре-фанъ, репоиескъ; рестазрѣ, ре-аккомодъ; петеческъ; eine Mauer —, репаръ, dperъ знъ тѣрѣ; ein Gemälde —, репоиескъ знъ тавложъ; einen Rod —, петеческъ о хайнъ; Spitzen —, dperъ дп-теле (спитѣрѣ).

Ausbesserer, m., dperetopisъ, репѣ-рѣторѣ, репоиторѣ, рестазрѣторѣ.

Ausbesserung, f., dperetopъ, репѣ-рѣтъръ, реѣкѣтъръ, репоитъръ; ре-ажжѣстѣтѣнтѣ; рестазрѣтъръ (ме-реметѣ); петечитъръ.

Ausbeten, v., terminъ рѣгѣчлеа.

Ausbeugen, v., тѣ ѣерескъ, тѣ дажъ ла о парте, евитѣ.

Ausbeugung, f., ѣеритъръ.

Ausbeulen, v., (ла ѣералварѣ) овлескъ, апланезъ адѣкѣтѣреле мета-лълѣ.

Ausbeute, f., кѣтитѣжъ, проѣитѣ, ѣо-лоскъ (din mine), венитѣ.

Ausbeuteln, v., чернѣ; decпертѣ знъ сакъ; decпертѣ мѣнга; er ist ganz ausgebeutelt, ia сѣкатѣ мѣнга, нѣте сѣла дп пѣнѣжъ.

Ausbeuten, v., трагъ ѣолоскъ, спекъ-лезъ, кѣтитѣжъ; есплоатекъ (ѣран-цозискъ).

Ausbiegen, v., ре'ndoиескъ, ре'во-воизъ дп аѣаръ; дпкрѣцескъ ро-тѣндѣ; крестѣ дп ѣорнтѣ de аркъ; ѣакъ лѣжъ; deklinъ, тѣ ѣерескъ.

Ausbieten, v., оѣѣерѣ, ѣакъ, скотъ

de възваре; deczick, deczak (o
piri).

Ausblutung, f., ooperg, oopri-
mьntъ, скодетръ за възваре;
— deczicъръ, decokьктръ.

Ausbilden, v., oopmъ, oirprezъ; de-
mьпeckъ; кьлтивъ; den Körper —,
desvolтъ тьпъл; den Geist —,
кьлтивъ, oopmъ cпiritъл.

Ausbildung, f., oopmъgьне, кьлтi-
вьмьнтъ, demьпемьнтъ.

Ausblinden, v., decletъ.

Ausbitten, v., sich —, porъ, черъ
гравъ, черъ а се акорда, а mi
ce da; ich bitte mir die Ehre aus,
mit Ihnen zu speisen, ть porъ съ
amъ onopъ de а прьлзи кь дъ-
мьната; das bitte ich mir aus,
мь porъ съ oиъ кьцетъ кь ачъ-
ста, мь porъ съ нъ се oакъ ori-
zikъ ачъста.

Ausblasen, v., cъoъ, cтimъ; пъ-
ликъ ла cънетъл тьпмьпъ; das
Lebenslicht —, аcъндъ cъpеze
кьива, zидъ.

Ausbläuen, v., vatъ (кь възъл).

Ausbleiben, v., мьпeckъ, нъ вимъ,
рьмьнъ oаръ, дьгьрзъ; —
дчетъ, нъ pоecъ; er bleibt lange
aus, ел дьгьрзио мьлтъ; der Athem
ist ihm ausgeblieben, нъ mal пъ-
тъ рьcъoла; mein Fieber ist mit
ausgeblieben, oригьриe мь лъca-
ръ; mit der Bezahlung —, амьнъ
пята; die Post —, поста нъ co-
cеште.

Ausbleichen, v., пьлeckъ, вилeckъ,
терминъ кь пьлвгьл.

Ausbleien, v., мьмьвезъ.

Ausblößen, v., decкаркъ o cенъцъ,
пьткъ; дчетъ de а oлцера.

Ausblühen, v., decolorockъ, пердъ
olorie.

Ausbluten, v., cъцъpъ, пердъ totъ
cъцъpе.

Ausbogen, v., (ла кроиторъ) аркьиeckъ,
таis, кроиeckъ дь oopma аркьлл.

Ausbohren, v., cъpедерockъ, вop-
тeckъ; den Spund —, тратъ do-
пал кь cъpедеръл.

Ausborgen, v., даъ дьпирьмьтъ, даъ
во pедитъ.

Ausbraden, v., в. Ausmerzen, Aus-
sondern.

Ausbraten, v., opirъ; das Fleisch ist
—, карнеа е oригьтъ vine.

Ausbrauchen, v., терминъ; конcъмъ,
нъ mal амъ тьpъзинъ de чева.

Ausbrauen, v., беръpockъ, oеръъ кe-
pеа de ажънcъ.

Ausbrausen, v., дчетъ кь oертъл,
нъ mal кьoкотeckъ; — тимьпестъ-
теа дчетъ; oаръ ce acтьпмьръ.

Ausbrechen, v., cъармъ, рьлъ кь
гьриъ; oрьлгъ; кьрьцъ арворъ;
ерънъ, пьpълъ; vomъ, pеvomъ, вo-
ръcкъ, даъ oаръ; — vatъ cтанъл;
спаргъ (o възъ); (ла възторъ)
скочоръ; der Krieg ist ausgebro-
chen, рьcъoлъ а пьpълтъ; es
brach Feuer in diesem Hause aus,
дл ачъcтъ кьcъ еръпce, ешъ, ce
eckъ oокъ; das Geschwür bricht
aus, възъ cпарпъ; dem Kinde die
Zähne —, пьpъкьлъ дь крѣпъ,
дь ecъ динъл; in ein Gelächter
—, пьpълъ дь pъcъ; in Schimpf-
worte —, пьpълъ дь дьжаръ-
тpе; eine Arznei —, pеvomъ,
даъ din mine o medicинъ.

Ausbreiten, v., дьгьндъ, decгьндъ,
алъгьpockъ, дьгьпeckъ; рьcъпъ-
deckъ; пьлкъ, пьpълъ; аусге-
breitete Kenntnisse, кьпoштинъ дь-
тинce, epъдигьне (пьpокопцигь)
вастъ; die Flügel —, decгьндъ
арпелъ; falsche Gerüchte —, рь-
cъндeckъ oaine demepre, oалce;
sich über eine Materie —, дькьpъ
пe ларъ decpе o матеръ.

Ausbreitung, f., дьгьндepе, decгьн-
cътpъ, дьгьпътpъ; алъгьpътpъ;
пьлкъгьне; — deъ Oлаубенъ,
гьпpеа, пьpъгьгьнеа кьpдинъe.

Ausbrennen, v., дчетъ de аркъ,
конcъмъ арп oокъ; einen Biene-
stod —, пьpлeckъ, даъ арп възъ-
oдpе, арп oлакъръ зпъ cтанъ;
Ziegelsteine —, ардъ vine кьръ-
миделъ; das Feuer ist ausgebrannt,
oокъ c'a cтинcъ.

Ausbringen, v., cкотъ, тратъ oаръ;
— пьлкъ; die Stiefel nicht —
können, нъ ml пoчъ cкотъ шгивелъ;

- eine Gesundheit auf einen —, ведъ на създатеа кѣва.
- Ausbruch**, m., рѣзъ, стѣрѣ, ерѣвѣ, прорѣвѣ; порѣ, стѣрѣ (де шѣ), рѣ, дѣрѣ; — видъ верѣ, видъ рева; — vedъ Besuch, ерѣвѣ Вева; — vedъ Feuer, ерѣвѣ фѣ; — vedъ Zorn, рѣ, стѣрѣ де шѣ; — vedъ Krieg, прорѣ, дѣрѣ рѣ; Totaler —, видъ верѣ де Tokal, рева де Tokal.
- Ausbrüchig**, a. mi ad., dars-ne-say, кѣскѣ, вѣдѣ.
- Ausbrühen**, v., оѣрѣ, сѣлѣ кѣ аѣ ерѣ.
- Ausbrüllen**, v., дѣрѣ де а шѣ (вои); а рѣ (ѣ).
- Ausbrüten**, v., кѣскѣ, скѣ нѣ.
- Ausbrütung**, f., кѣскѣ, скѣрѣ де нѣ.
- Ausbund**, m., кѣрѣ ерѣ, икѣ, аѣ; мѣ, модѣ, аѣрѣ; sie ist ein — von Schönheit, ea este o mѣ de ерѣ; das ist ein — von Spießbuben, аѣста ѣ аѣ мѣрѣ дѣ вѣрѣ, ѣ нѣ ерѣ.
- Ausbündig**, a. mi ad., икѣ, мѣрѣ, ерѣ, ерѣ.
- Ausbürger**, m., ерѣ стѣ.
- Ausbürken**, v., ерѣ, ерѣ; мѣрѣ вѣрѣ кѣ ерѣ.
- Ausbüßen**, v., рѣрѣ тѣрѣ кѣрѣ, нѣ кѣрѣ де нѣ; нѣскѣ; — кѣскѣ, ерѣ; аѣрѣ кѣ ерѣ (кѣ).
- Auscultant**, m., аѣрѣ, аѣрѣ, аѣрѣ.
- Ausculten**, v., аѣрѣ де нѣ, кѣрѣ дѣ рѣ, рѣ.
- Ausdampfen**, v., аѣрѣ, дѣрѣ, аѣрѣ, аѣрѣ; стѣрѣ; стѣрѣ; стѣрѣ (кѣрѣ); (а вѣ нѣ) аѣрѣ кѣ ерѣ; die Fische —, дѣрѣ, даѣ ерѣ вѣрѣ.
- Ausdärmen**, v., дѣрѣ, скѣ мѣрѣ.
- Ausbauer**, f., дѣрѣ, ерѣрѣ, рѣрѣ.
- Ausbauern**, v., дѣрѣ; ерѣрѣ; ерѣрѣ нѣ дѣ кѣрѣ; дѣ, рѣрѣскѣ (о вѣрѣ).
- Ausbauern**, ad., дѣрѣ, ерѣрѣ, ерѣрѣ, кѣрѣ, ерѣрѣ, рѣрѣ (рѣрѣ); (дѣ рѣ) вѣрѣ се зѣ де вѣрѣ, кѣрѣ рѣрѣскѣ мѣ мѣрѣ кѣ doli ani.
- Ausbehnbar**, a. mi ad., дѣрѣ, дѣрѣ, сѣрѣ, дѣрѣ.
- Ausbehnbarkeit**, f., дѣрѣ, дѣрѣ, дѣрѣ.
- Ausbehnend**, v., дѣрѣ, дѣрѣ, дѣрѣ, сѣрѣ, прѣрѣ, дѣрѣскѣ; dieser Wald dehnt sich weit aus, вѣрѣ аѣста се дѣрѣ ерѣ де рѣ; sein Ansehen —, вѣрѣ, вѣрѣрѣ дѣ се дѣрѣ.
- Ausbehnend**, adv., дѣрѣ, дѣрѣ, дѣрѣ, сѣрѣ.
- Ausdehnung**, f., дѣрѣ, дѣрѣ, дѣрѣ, дѣрѣ, сѣрѣ, дѣрѣрѣ; лѣрѣ; — der Metalle, дѣрѣрѣ мѣрѣ; — vedъ Herzen, (дѣ ерѣ) дѣрѣ, дѣрѣрѣ сеѣ мѣрѣ ерѣскѣ а мѣрѣ, оѣрѣ ерѣ, адѣ рѣрѣ де мѣрѣ.
- Ausdehnungskraft**, f., рѣрѣ, ерѣ, сѣрѣ, дѣрѣ; ерѣрѣ.
- Ausdehnen**, v., дѣрѣ, ерѣрѣ, ерѣрѣ рѣ рѣрѣ.
- Ausdenkbar**, ad., дѣрѣ, кѣрѣ, тѣрѣ, мѣрѣ.
- Ausdenken**, v., аѣрѣ, дѣрѣ, дѣрѣ, дѣрѣ (дѣрѣ сѣрѣ, ерѣ), кѣрѣ; wer hat die Dampfmaschine ausgedacht? cine a дѣрѣ мѣрѣ де аѣрѣ?
- Ausdruten**, v., ерѣ, рѣрѣ дѣ рѣрѣ, дѣрѣ.
- Ausbichten**, v., мѣрѣ, (рѣрѣ); (а мѣрѣ) аѣрѣ рѣрѣрѣ рѣрѣ.
- Ausbieten**, v., кѣрѣ, тѣрѣ, кѣрѣ кѣ сѣрѣ.
- Ausdienen**, v., дѣрѣ, сѣрѣ; ausgebienter Soldat, кѣрѣ, вѣрѣ; dieser Gut hat nun aus-

- gebient, ачѣсть пълъриъ естре нар-
тагъ, е nonocitъ.
- Ausbingen, v., в. Ausbedingen.
- Ausbönnen, v., аичетъ де тѣпатъ.
- Ausbörren, v., зскъ, дезскъ.
- Ausbörren, v., десекъ, дезскъ.
- Ausbrecheln, Ausbrechen, v., скоескъ
ла стрѣгъ; аичетъ де стрѣгитъ.
- Ausbrechen, v., ашъгътескъ, триеръ
de mainъ.
- Ausbruch, m., терминъ, воръ, роуъ,
роститъръ, спресизне, пропанди-
цине; technischer —, терминъ тех-
никъ.
- Ausbrüchen, v., аитиърескъ, аш-
примъ; сторкъ; аптъсъ афаръ.
- Ausbrüchen, v., ростескъ, пропандиъ,
рѣспикъ; die Freude —, деско-
перъзъ въкрѣа; sich gut —, рѣо-
никъ, пропандиъ vine.
- Ausdrücklich, a. m. ad., априатъ, klarъ,
determinatъ; анадѣсъ, аште; (пре-
чѣсъ).
- Ausdrucksvoll, a. m. ad., птеросъ,
енерциосъ, mainъ de спресизне,
спресивъ, рѣспикътивъ.
- Ausdunsten, v., аврепъ, рѣспѣдескъ
миросъ.
- Ausdüften, v., грѣспѣръ, миросъ, а-
врепъ.
- Ausdunsten, v., сѣпортъ, сѣферъ,
рѣдъ; пѣдъ напътъ сѣферингелъ,
рѣшосезъ.
- Ausdunsten, v., аворескъ.
- Ausdünsten, v., аррѣкъ аворъ, сѣ-
доре дѣа грѣнъ, грѣспѣръ.
- Ausdunsten, v. сколѣръ, таъ аколѣрѣ.
- Ausdunsten, v., десгранъ,
скотъ къ грапа.
- Auseinander, ad., деспѣрдитъ, се-
паратъ; — gehen, тѣ деспарѣ,
тѣ сепаръ; — nehmen, десфакъ;
dekomponieren; — reifen, сѣшѣа;
— sperren, алърѣоскъ; — setzen,
лѣшрескъ, рѣспикъ; Streitigkeiten
— setzen, композѣ, ашпакъ черте;
— wideln, десвѣлъ, дескѣркъ;
— ziehen, destindъ.
- Auseinandersetzung, f., деспѣрдитъръ,
сепѣрѣшѣнтъ; рѣспикътъръ, ес-
пѣрѣцине, декларѣцине.
- Auserkennen, v., аллетъ.
- Auserkoren, v., алесъ, пре-алесъ,
predeterminatъ.
- Auserlesen, a. m. ad., алесъ, искъ-
ситъ, де фрѣнте.
- Ausersehen, v., пре-аллетъ, prede-
cirtъ, менескъ.
- Auserstehen, v., афѣлъ, ашентезъ.
- Auserwählen, v., в. Auserschen.
- Auserzählen, v., аичетъ де сѣсѣ,
енарѣ торъ.
- Ausessen, v., тѣнкъ торъ; — was
man eingebracht hat, каре кѣт
ашѣ саръ ашеа тѣнкъ; — was
andere eingebracht haben, сечеръ
знде п'амъ сѣмѣнатъ.
- Ausfädeln, v., десфѣръ, дестрѣмъ.
- Ausfahren, v., есъ къ грѣсѣра; каръ
афаръ; тѣ примѣлъ къ грѣсѣра;
сѣпъ, десфѣндъ дрѣмѣа; Waagen
—, стрѣпортъ тѣрѣ; im Gesichte
ausgefahren sein, амъ фѣлъ въ-
вѣсъ.
- Ausfahrt, f., ешѣре, пѣрѣдере къ
грѣсѣра.
- Ausfall, m., ашентѣтъръ, рѣезиме,
ассалъ, атакъ де грѣпе; — сѣ-
дере, сѣзѣтъръ, сѣзѣшѣнтъ (де-
фѣитъ).
- Ausfallen, v., кадъ, сѣашѣтъ афаръ;
рѣесъ; ассалъ; тѣ ашентъ; die
Ernte ist gut ausgefallen, сѣче-
римѣа фѣ тѣпосъ; gut —, рѣесъ,
есъ vine; schlecht —, рѣесъ рѣ;
sich einen Arm —, сѣрѣнтескъ о
ручѣ.
- Ausfallen, v., дескрепескъ.
- Ausfasen, ausfasern, a. Ausfädeln.
- Ausfaulen, v., кадъ де пѣтрѣцине,
пѣтрѣзескъ не дѣа лѣдѣра.
- Ausfechten, v., стрѣлѣнтъ; хотърѣскъ
о чѣртъ при аште; десватъ, аш-
винъ къ дѣсѣа.
- Ausfeigen, v., тѣсѣръ, кѣрѣдъ, де-
рѣдикъ.
- Ausfeimen, v., скотъ дѣа ашрѣ-
шатъ.
- Ausfeilen, v., пѣлескъ, скоескъ при
пѣлитъръ.
- Ausfeilen, v., вѣтжѣкѣрескъ, аш-
жѣръ; проверѣа: аѣ даъ ванѣ по
мѣре, адѣкъ'а сѣдѣа къ ашѣ
vine ла грѣ.

- Ausfertigen**, v., гътець, спедезь, пзвликъ.
- Ausfeuern**, v., пърлескъ, даъ оокъ зні вачь по дін гънтръ.
- Ausfilzen**, v., дшпъз къ гъръ; — чертъ, дпорънтъ аспръ, ватъ пасъл.
- Ausfinden**, v., дескоперіъ, аооъ, дпсонтезъ.
- Ausfindig**, ad., — machen, дескоперіъ; ein Mittel — machen, аооъ знъ модъ.
- Ausfischen**, v., пекърескъ, скотъ пешті дін апъ; einen Teich —, дешертъ пекърія де пешті.
- Ausflamen**, v., аскъ дн олакъръ.
- Ausflattern**, v., олтъръ, солтъръ.
- Ausflechten**, v., скотъ десплетіндъ, десплетескъ.
- Ausfleischen**, v., дескърпъ.
- Ausfließen**, v., петеческъ, дрегъ, кърпескъ.
- Ausfliegen**, v., свортъ аоаръ.
- Ausfließen**, v., къръ аоаръ, мъ сквргъ.
- Ausflucht**, f., огъ; свърътъръ; сврсігне; стѣмъ, претестъ, скъсъ (desvinpire); Ausfluchte machen, черкъ съ скапъ, шовъ, дпгъімъ.
- Ausflug**, m., свраре, свръшангъ; порпире, епире.
- Ausfluß**, m., скърсъръ, рвърсъръ.
- Ausfluthen**, v., мъ рвърсъ, дпздъ.
- Ausfordern**, v., провокъ, кіемъ ла дзелъ.
- Ausforderung**, f., кіемаре, провокаре, апелъ ла дзгъ.
- Ausforderungsbrief**, m., картель, скрісѳре, прпн каре кіемі не чпнева ла дзелъ.
- Ausfordern**, v., трагъ, каръ, скотъ аоаръ (пѣтръ дптр'о мпнъ).
- Ausforschen**, v., черчетезъ, дпвестігъ; дескоперіъ.
- Ausforschung**, f., черчетъръ, інвестігъігне, ессаменъ.
- Ausfragen**, v., дпгредъ, ессампнъ; ein Geheimniß —, дпгредънд дескоперіъ знъ секретъ.
- Ausfragung**, f., черчетъръ, інвестігъігне, дпгредъігне, ессаменъ.
- Ausstreifen**, v., дшъвескъ, шпнкъ лънавъ, подъ тотъ; дndonъ, мъ дмвзісъ.
- Ausfuhr** f., еспортъігне, еспортъ.
- Ausfuhrbar**, a. mī ad., прапткаверъ.
- Ausfuhrten**, v., скотъ аоаръ, еспортъ; дскъ, каръ аоаръ, — днденпескъ, еошпзескъ, ессектезъ, термпнъ; einen Bau —, крдеескъ знъ едісігъ.
- Ausfuhrter**, m., еспортъріъ, ессекторіъ.
- Ausfuhrhandel**, m., комерціъ де еспортъігне.
- Ausfuhrlich**, a. mī ad., де амърантал, не лнргъ-не-ларгъ, амъранпгъ, дн дешіспі, дешіатъ, дпн сірѳ-дп-пъръ, къ тоте черкестъріне.
- Ausfuhrlichkeit**, f., черкестанціалігате.
- Ausfuhrung**, f., еспортъігне; ессекціігне, днденпире.
- Ausfuhrzoll**, m., ванъ, доганъ де еспортъігне.
- Ausfüllen**, v., дпнпкъ, адшпнкъ, ре-дпнпкъ; сшпзінескъ; seine Stelle gut —, а се пѣрта впне дп постъл съ.
- Ausfüllung**, f., дпнплетъръ; сшпзінігъ, ешплетмангъ.
- Ausfüttern**, v., кпнтъшескъ.
- Ausfüttern**, v., пѣрескъ, даъ пѣтреуъ де ажпсъ, дпграмъ.
- Ausgabe**, f., спесъ, келзіаръ (шргреніснъ); — eines Buches, едіціігнеа знел кърці.
- Ausgabebuch**, n., карте де спесе.
- Ausgähren**, v., дпчетъ де оертъ.
- Ausgang**, m., ешпире; пѳртъ, шпъ; — реслатаръ, капетъ; пѣрѳедереа сшргзіалі сошптъ.
- Ausgäten**, v., півескъ, дешерезъ, десрдъчпнъ.
- Ausgattern**, v., черчетезъ не ошрпшъ, іскѳескъ.
- Ausgebegeld**, n., монетъ мърпгъ, вані пентръ спеселе ordinarie (вані де келзіаръ).
- Ausgeben**, v., даъ аоаръ, дппарцъ, дісгрпзъ; — пзвликъ (о карте); sich für einen Kaufmann —, мъ даъ де пѣргѳетортъ; für wahr —, арпътъ де ідевратъ; etwas für

das meinige —, ами ампроприа чаша
 mie; dieses Getreide gibt nicht viel
 aus, гъхл ачеста дъ ѳъинъ пь-
 гуръ.
 Ausgeber, m., дъгъторъ, дигривъ-
 торъ, диченотъторъ.
 Ausgeberin, f., економка касел, дич-
 енотъторъ.
 Ausgebung, f., дигривацъне, ам-
 гуръ.
 Ausgeburt, f., ѳъгъ; проданъ; —
 der Hölle, ѳъгъл тартаръл, омъл
 дракъл.
 Ausgehen, v., есѣ, мергѣ, мъ дъкъ
 маръ; мъ трокъ, мъ стинъ; мъ
 терминъ; моръ; ами аинсенте;
 въедѣ, оманъ; wenn er ausgeht,
 гадъ есе, ел дин касъ; die Lampe
 —, лампа се стинъ; das Geld
 —, ванъ диченъ а дичи; das Geld
 ist ausgegangen, аинсентъ ванъ;
 der Athem —, нъ мал почъ ръ-
 сѣла, ами пердъ ресаръ; die
 Sache wird unglücklich —, ачестъ
 зъра ва еши ръ; der Traum —,
 аси се амминенте; dieses Wort
 geht auf r aus, ачестъ къинъ
 се терминъ ан р; er geht auf
 nichts Gutes aus, ел арѣ оковри
 перикъсе; die Waaren —, въндъ
 мърѣ, мъ десѣкъ де мърѣ;
 die Geduld —, пердъ ръдаре,
 нъ мъ мал почъ контенъ; es geht
 alles über mich aus, гѣте кадъ
 асупра меа; bei einer Familie aus-
 und eingehen, амъ интраѣ дверъ
 а ктаре ѳамилъ; auf Abenteuer
 —, алергъ дъпъ авънтаре; auf
 Beute —, казъ прадъ; leer —,
 къинъ нимикъ; einen Befehl —
 lassen, пълкъ зъ ordinъ, зъ
 mandatъ; — (ка вервѣ акт.) meine
 Schufe —, ами дърдескъ къ-
 гминтеа мѣргънд; einen Weg
 —, мъсърѣ о къраре къ памил;
 der heilige Geist —, смъртъл со-
 прѣде.
 Ausgeißeln, v., скотъ корвъинд,
 къинд.
 Ausgeizen, v., рълъ, стръжескъ (оръ-
 зо де гъакъ, кърѣи дела вилъ).
 Ausgelassen, ad. m. part., дъринъ,

дъринъ, рѣлсатъ; — десѣр-
 патъ, некъмпълатъ, десѣрпатъ;
 десѣрдатъ, омъ ѳъръ нилъ зъ
 къдъстръ, стръваганте.
 Ausgelassenheit, f., десѣрпъ, некъмп-
 пълъ, десѣрпдътръ, ръсѣдъ,
 ръсѣдътръ, стравагантъ.
 Ausgelegt, ad. m. part., дела Aus-
 legen, пистрицатъ, кътзмитъ къ
 възъцѣле де жѣнъ; ausgelegte
 Arbeit, лъра кътзмитъ къ къ-
 вилъ, маркетъриъ.
 Ausgemacht, ad. m. part., дидѣни-
 нитъ, сѣгаръ, нѣндѣитъ, детерми-
 натъ, хотъратъ.
 Ausgemergelt, a. m. part., десѣр-
 патъ, маръ.
 Ausgenommen, adv., аѳаръ де . . .
 Ausgeraubt, a. m. part., смъртинъ,
 десѣрдинитъ.
 Ausgerben, v., аръсѣскъ денинъ.
 Ausgeschlagen, part., чкинъ, стрѣкатъ
 (де върсатъ); рѣоѣ; лѣпросъ.
 Ausgesetzt, a. m. part., еспѣкъ, пѣсѣ
 аѳаръ; антрѣкитъ, прекърпатъ.
 Ausgesucht, ad. m. part., алѣсѣ, ас-
 сорцитъ, де калитате зъпъ, де прѣма
 калитате.
 Ausgewachsen, ad. m. part., коко-
 шатъ, гѣоѣ.
 Ausgezeichnet, a. m. ad., динсѣнатъ,
 дѣтинѣ, алѣсѣ.
 Ausgießen, v., върсѣ, горъ; —
 аносндѣ, амплъ; стинъ; дескидъ;
 das Wasser —, върсѣ апа; den
 Zorn —, дескаркъ мъниа; das
 Herz —, десѣкъ, дескидъ инѣма;
 die Form —, амплъ ѳорма; das
 Kind mit dem Bade —, къ ръла
 лардъ мѣ вънъ, къ сѣра лардъ
 мѣ азра; einen Graben —, ам-
 плъ, аносндѣ о грѣнъ.
 Ausgießung, f., ръвърсѣтръ, трѣ-
 пѣтръ, ѳѣсѣне; пълмъитъръ (de
 ding).
 Ausgießeln, v., чѣнтескъ (копачъ).
 Ausgießen, v., гѣсѣсѣкъ, амплъ къ
 гѣсѣ.
 Ausglätten, v., дѣтезѣскъ, полѣсѣкъ,
 даъ лъстръ, лънѣзъ; калкъ къ ѳѣрл.

Ausgleichen, v., егалезъ, дандреѣѣ, addreпѣѣ; анпанѣ (погривескѣ); компланѣ, аккомодѣ; дмпанескѣ, рѣзѣ о сокотѣ; die Sache wird sich —, лзкрѣ се ѣа компанѣ; wir werden uns daruber —, noi descpe ачѣста не vomѣ дивоѣ; (ла перѣ.) einen Salvo —, плтескѣ, рѣзѣескѣ ѣн салѣ; (ла монетѣрѣ) die Schrötlinge —, ашпезѣ, ажжстезѣ ѣмѣ de металѣ (гыате спре а се вате ванѣ).

Ausgleicher, m. (ла монет.) ажжстѣторѣ, кзмпнторѣ.

Ausgleichung, f., егалѣзѣне; комплѣзѣне, дивоѣлѣ; рѣзѣлѣ.

Ausgleichungsmünze, f., анпанѣ, монетѣ кз кареа рѣзѣешѣ орѣ че сокотѣ.

Ausgleichungswage, f. (ла монет.) кзмпнлѣ ажжстѣоре.

Ausgleiten, } v., лзпекѣ, алзпекѣ.
Ausglitschen, }

Ausglühen, v., тѣ дпѣокѣ, тѣ дпѣлакѣрѣ; — тѣ асѣмпѣрѣ, тѣ рѣческѣ.

Ausglühung, f., дпѣокѣтѣрѣ, дпѣокѣмплѣтѣ.

Ausgraben, v., десѣроѣѣ, десѣрапезѣ, десѣзмеѣ; einen Brunnen —, салѣ а ѣзпѣлѣ; einen Baum —, десѣрѣчѣнѣ зпѣ арворе.

Ausgrabung, f., десѣроѣмплѣтѣ, десѣроѣтѣрѣ.

Ausgrafen, v., ѣерѣрѣескѣ, стѣлѣ ѣѣрѣа.

Ausgräten, v., десѣсѣскѣ, скѣтѣ ѣселе пешѣлѣ.

Ausgreifen, v., анпанѣ не нѣмерѣтѣ; калѣ дмпрѣштѣтѣ (зпѣ калѣ).

Ausgrieben, **ausgröbten**, v., десѣстѣрескѣ.

Ausgrollen, v., дпчетѣ de а цѣне тѣлѣ, рѣкѣре.

Ausgrübeln, v., скѣчѣорѣ, десѣкоперѣ кз тѣлѣ акѣратѣцѣ, кз кѣрѣо-сѣтѣ.

Ausgrübeln, n., **Ausgrübelung**, f., черѣаре, кѣтѣаре кѣрѣѣсѣ.

Ausgründen, v. **Ergründen**.

Ausgrünen, v., дпчетѣ de дпверѣтѣ.

Ausgud, (ла тѣрѣнарѣ) кѣсѣодѣ, верѣетѣорѣ, пѣлѣ.

Ausgutgein, v., сѣѣ, гѣргѣрескѣ, скѣтѣ гѣргѣрѣндѣ.

Ausguß, m., вѣрѣтѣрѣ, тѣрпѣтѣрѣ, ѣнеѣсѣне; — 'скѣрсѣрѣ de анѣ, калѣ; тѣлѣ, влѣкѣ de пѣтѣрѣ.

Aushaaren, v., перѣѣ пѣрѣ, ѣлочѣ (пѣѣрѣескѣ).

Aushafen, v., рѣнѣ, снѣрѣѣ кз чѣкѣ; тѣлѣ кз вѣрѣа, кз сѣкѣреа; скѣтѣ (окѣл); чѣплѣескѣ (ѣѣѣ); дмпнѣстрѣескѣ (панѣѣѣ).

Aushäufeln, v., десѣкѣрѣлѣ.

Aushalftern, v., скѣтѣ кѣпѣтѣрѣ.

Aushalten, v., сѣѣерѣз, сѣѣѣнѣ, сѣмпѣртѣ, рѣлѣѣ пѣлѣ дп кѣпѣтѣ; сѣѣерѣз кз кѣпѣтѣѣ; es ist nicht auszuhalten, нѣ ѣ de сѣѣерѣтѣ; die Hitze ist nicht auszuhalten, перѣлѣ нѣ ѣ de сѣѣерѣтѣ, перѣлѣ е неѣзпѣортѣверѣ; meine Lebtjahre —, дмплѣнескѣ аѣлѣ de дпвѣѣѣчѣлѣ, de новѣѣѣтѣ; eine schwere Probe —, тѣ сѣмпѣнѣ ла о проѣѣгѣреа; im Singen —, сѣѣѣнѣ тѣпѣлѣ.

Aushalter, m., (ла тѣсѣкѣ) пѣтѣ прѣлѣѣѣтѣ.

Aushaltungszeichen, n., (ла тѣсѣкѣ) сѣтѣлѣ de прѣлѣѣѣтѣрѣ.

Aushammern, v., скѣтѣ кз чѣкѣпѣлѣ (о волѣѣ); дпчетѣ кз чѣкѣнѣтѣлѣ.

Aushändigen, v., даѣ дѣа тѣлѣ, рѣнѣтѣ, стѣрѣдаѣ, амѣлѣнѣлѣ.

Aushändigung, f., амѣлѣзѣре, рѣнѣсѣне, чѣссѣне, стѣрѣлѣсѣтѣрѣ.

Aushang, m., тѣстрѣ есѣлѣ, проѣѣскѣсѣ ла веѣере.

Aushangen, v., неѣтрѣ, сѣпѣтѣ ѣѣпѣтѣ, стѣлѣ атѣрпѣтѣ, сѣсѣпѣсѣ ѣѣарѣ, сѣлѣлѣрѣ ѣѣарѣ.

Aushängen, v., асѣ. сѣлѣлѣрѣ, атѣрпѣтѣ, ѣѣрѣѣ, есѣлѣсѣ; ein Schiff —, скѣтѣ зпѣ дпсѣтѣлѣ; einen Bogen —, ѣѣрѣѣ о кѣлѣ de проѣѣѣ.

Aushängeschild, n., дпсѣтѣлѣ атѣрпѣтѣ, есѣлѣсѣ, тѣрѣлѣ.

Ausharren, v., ашѣтѣлѣ пѣлѣ дп кѣпѣтѣ; амѣ рѣѣдѣре, стѣрѣзѣескѣ.

Aushauen, v., скѣвоескѣ, сѣлѣпѣескѣ, сѣѣѣескѣ; тѣлѣ, рѣрескѣ (о пѣѣѣре).

Aushäuten, v., descuțis.
 Ausheben, v., ridică, scoțe avar; așeză, trage, smală; eine Thür —, scoțe așea din șașină; einen Baum mit der Erde —, smală ză avar; Refrueten —, scoțe rekrut, rekrută, aprotă; eine Stelle aus einem Buche —, așeză ză pasapă dănt'r'o karte.
 Ausheber, m., (la opoz.) pōta de cunate; (la grădină) cunat nă loșășă de avar kă kare se tale șantele.
 Aushebespan, m., (la tinogr.) reșășă, cōkă, adică așă de lemăș opf de metăș, kă kare se șakă șarșășale, șenarele.
 Aushebung, f., scoțetăș, ridikătăș; aprotășășă, rekrutășășă.
 Aushebungsbogen, m., (la opoz.) ară de ridikătă.
 Aushehelein, v., kareșă; șeseșă, șenșă; — șășășă, șășă, mă șokeșă de șineva.
 Aushehen, v., klocesăș; așeză, așezășă, imășăș, șodășă; wir wollen doch hören was er ausgehelt hat, șă așezășă șea șe șă așă; die Vögel haben ausgehelt, timășă șeșășă șeșășă a șeșășă.
 Ausheilen, v., vindetăș șeșășă, reșășășășă din șeșășășă.
 Ausheimlich, a. mī ad., ștrășă.
 Ausheitern, v., v. Aufheitern.
 Ausheizen, v., așezășășă, așezășășă șeșășă șeșășă.
 Ausheifen, v., einem —, așezășă, șeșășă, așezășă, șeșășă șeșășă așezășășă; helfen Sie mir mit einigen Thälern aus, așezășășășă ză kășășă șeșășă.
 Ausheifer, m., așezășășășă, așezășășă.
 Ausheilen, v., v. Aufheitern mī Aufheitern.
 Aushemmen, v., șeșășășă.
 Ausheilen, v., v. Aushängen.
 Ausheuern, v., v. Vermiethen.
 Ausheulen, v., așezășă de a șeșășă.
 Ausheub, m., șeșășășă șeșășă.
 Aushilfe, f., așezășășă, șeșășășă.

Ausheuben, v., ein Bret —, șeșășășă șeșășășă.
 Aushehlen, v., șeșășășă, șeșășășă, mīneză; (la arkitekt.) șeșășășă, adică șeșășă șeșășă, șeșășășă kă dășășă, kă șeșășă.
 Aushehlung, f., șeșășășă, șeșășășășă; (la arkit.) kășășășășă.
 Aushehnen, v., așezășășă șeșășă, șeșășă, mă șokeșă de șineva; et hōhnt alle Menschen aus, eșă șeșășă șeșășă din toșă șeșășă; el așezășă șeșășă de . . .
 Aushehen, ausheheln, v., așezășă kă șeșășășă, șeșășășășă.
 Aushehlen, v., ridikătăș șeșășă șeșășă a șeșășă; — șeșășășă, șeșășășă, iășă de șeșășășă de șineva; eșășă șeșășă de șeșășă opf de șeșășă; einen über eine Sache —, a șeșășă de șineva așezășășă șeșășă; mī toșășă in einer Erzählung —, așezășășă a șeșășășă șeșășă de șeșășă.
 Aushehler, m. (la șeșășășă) șeșășă șeșășășă șeșășășă; șeșășă de ridikătăș, șeșășășă, șeșășășă, așezășășă.
 Aushehler, v., șeșășășă (o șeșășășă); șeșășă de șineva, așezășășă de șeșășă, așezășășă.
 Aushehlen, v., șeșășășășă (așezășășă șeșășășă), șeșășă.
 Aushehorchen, v., așezășășă, șeșășășășă ză șeșășășă.
 Aushehoren, v., așezășășă șeșășă așezășășă.
 Ausheub, m., ridikătășșă, ridikătășșă, așezășășășă, șeșășășă; rekrutășășă.
 Ausheulsen, v., șeșășășășășă, șeșășășășă.
 Ausheungern, v., șeșășășă de șeșășășă, așezășășă la șeșășășă de șeșășășă kōștrășășășă șeșășășă (a șeșășășășă), așezășășășă.
 Ausheungerung, f., șeșășășă de șeșășășă, așezășășășășă.
 Ausheungen, v., așezășășășă, șeșășășășă.
 Ausheufen, v., șeșășășășă.
 Aushejahren, v., așezășășă de a șeșășășă șeșășă, șeșășășă.
 Aushejagen, v., așezășășășă; așezășășă de șeșășășă.

Ausjammern, v., дпчетъ а тѣ voci,
а тѣ viera.

Ausjaten, v. **Ausjäten**.

Ausjochen, v., деожрѣ.

Ausjalsen, v.; дпчетъ de a ѡта
(вачеле).

Ausjalsbern, v., v. **Ausjachten**.

Ausjammefamm, m., вентиле парѣ.

Ausjammen, v., венгинѣ, алжотъ пѣ-
рѣ; деѡрежѣ, дежклезѣ, адикъ
стрикѣ ѡрисѣра, вѣлеле (зѣлѡил)
пѣрѣлѣ.

Ausjämpfen, v., дпчетъ къ мѣта,
дпчетъ а комвате; скотѣ ла о
НАХО НА ЛЮДИ.

Ausjauen, v., местекѣ; скотѣ на-
стал местекѣнд къ гѣра.

Ausjehlen, v.; напележѣ, ѡакѣ ор-
пѣминге, (чѣзѣче), вѣрѣ ла о ко-
лонѣ; die Fische —, деувѣлрежѣ,
деѡакѣ пештѣл.

Ausjehlen, v.; мѣтѣрѣ, скотѣ мѣ-
тѣрѣнд.

Ausjehricht, m., мѣтѣрѣтѣрѣ, гѣноѣ.

Ausjelfen, v., дпѡрѣнтѣ аспѣрѣ, ѡра-
вежѣ не чѣнева, дп сѣлѣ къ вѡрѣва.

Ausjelfmen, v., дпколѡеокѣ; ѡерма-
нежѣ (ѡѡрѣва).

Ausjelftern, v., тескѣеокѣ, стѡркѣ
депѣинѣ; дпчетъ къ тескѣитѣл.

Ausjennen, v., еѣнен — lernen, стѣ-
диежѣ не чѣнева; einen unter Hun-
derten —, рекѣлѡекѣ не чѣнева
динтѣре сѣте:

Ausjerben, v., крестѣ, динтежѣ, дин-
цѣрежѣ, дптретѣлѣ, тѣлѣ крестѣ,
динѣшѡрѣ, капѡлежѣ.

Ausjerbung, f., крестѣтѣрѣ, кѣне-
тѣтѣрѣ.

Ausjernen, v., скотѣ сѣмѣрѣл; (ла
монт.) селѣрѣ минѣралеле мѣл
вѣне.

Ausjesseln, v., даѣ ѡорма ѡнѡл къ-
дѣрѣл.

Ausjessern, v., (монт.) деѣпѣкѣ сѣре
а вѣте пене, ѣкѣрѣл.

Ausjlastern, v., тѣсѣрѣ къ стѣн-
жинѣ, кѣлѣлѣжѣ дѣлѣ стѣнѣжинѣ.

Ausjlagen, v., прочедѣ дп контра
кѣива къ жѣдекатѣ; дѣскѣтежѣ, ак-
ѡиѡнежѣ; къштѣлѣ вл че прѣл жѣ-
декатѣ; дпчетъ de a тѣ пѣлѣде.

Ausklären, v.; v. **Ausklären**.

Ausklatschen, v., дпмѣл вѣтѣ жѡнѣ
мѣсѣнѣл дѣл мѣнѣл; ein Geheimniß
—, вѣлѣтѣрѣекѣ, ѡнѣнѣ ѡнѣ сѣкретѣ;
ein Kind —, мѣсѣнеекѣ къ пѣлѣта
не ѡнѣ вѣлѣжѣ; — дпчетъ de a
мѣѡнѣ, de a амѣлѣлѣлѣ.

Ausklauben, v., алжѡтѣ; чѣгѣлѣекѣ,
скѡвѣекѣ (дѣл пѣкѣ).

Auskleiden, v., деѣвѣракѣ, деѣвѣстѣ,
гѡдеекѣ.

Auskleidung, f., деѣвѣрѣкѣтѣрѣ, деѣ-
вѣстѣтѣрѣ.

Auskleiten, v. (ла монтѣл.) скотѣ
дп вѣкѣлѣде.

Ausklöpfen, v., скотѣ вѣтѣнд, свѣтѣ,
скѣтѣрѣ; вѣтѣ не чѣнева.

Ausklügeln, v., ѡѡлѣ прѣл ѣстѣлѣ,
деѣскѡнѡрѣлѣ къ ѡѡерѣлѣ, къ скѣ-
ѡиѣтѣлѣ.

Ausklügeln, f., ѡѡлѣтѣрѣ, дпвен-
ѡиѣне ѣстѣлѣ, вѣлѣѡѣ.

Ausklaupeln, v., кѣлѣжѣ.

Ausklübeln, v., деѣлѣлѣдежѣ, деѣ-
ѡерекѣ.

Ausklüeten, v., ѡрѣмѣнтѣ де-ажѣнѣкѣ.

Ausklüochen, v., ѡерѣлѣ де-ажѣнѣкѣ;
стѣрѣлѣ, скотѣ, стѡркѣ прѣл ѡер-
вѣре; дпчетъ къ ѡертѣл.

Ausklüchung, f., ѡерѣлѣтѣрѣ, скѡѡе-
тѣрѣ прѣл ѡертѣл.

Ausklünnen, v., еѡѣ, еѡѣ ѡѡарѣ,
еѡѣ дѣл кѣсѣ; нѡрѣнеекѣ; тѣлѣ аж-
жѣнтѣ; Ich bin seit mehreren Ta-
gen nicht —, еѡ де мѣл мѣлѣ
зѣлѣ не емѣл дѣл кѣсѣ; es ist
leicht mit ihm auszukommen, ex
estre ѡнѣ de пѣче, ѡнѣ de дп-
воѣлѣрѣ; mit zwölf Ellen werden
Sie nicht —, 12 коѡѣ не ѡнѣ вѡрѣ
ѡи de ажѣжѣнѡѣ; mit dieser Frau ist
schwer auszukommen, аѡѡѣстѣ ѡе-
теѣлѣ еѡте пѣлѣ де кѣпѣрѣдѣрѣ, къ
аѡѡѣстѣ ѡетеѣлѣ не поѡѣл тѣрѣ; er
kann recht gut —, ex ѡре дѣл че
тѣрѣ; mit Vielem hält man Haus,
mit Wenigem kommt man aus, ѡко-
нѡмѣлѣ вѣнѣ се ажѣжѣне къ пѣлѣнѣ,
дѣл мѣлѣтѣ тѣрѣлѣштѣлѣ вѣне, къ пѣ-
лѣнѣ не сѡѡѡерѣ ѡѡме.

Ausklünnen, v., деѣгрѣлѣнѣжѣ.

Auslosten, v., алерѣ гъстѣдѣ, де-
 шертѣ гъстѣд.
Auslöthen, v., сѣѣ, мѣ суринескѣ;
 ausgeföthetes Pferd, калѣ сѣрин-
 тѣ, калѣ шолдѣ.
Austragen, v. (ан архит.) скотѣ дин
 оага мѣрѣлѣ ан афарѣ.
Austragung, f., скопѣтарѣ, ошѣтарѣ.
Austrafseln, v., (саміларѣ) днчетѣ
 кз дѣнѣта, нѣ маі чондрѣнѣскѣ.
Australlen, v., стѣлѣ, рѣдѣ кз гѣ-
 рѣ, сѣлѣ.
Austramen, v., днтиндѣ, скотѣ сѣрѣ
 вѣзаре; et framt alle seine Ge-
 lehrsamkeit aus, елѣ днл дѣсѣ-
 шѣрѣ тѣтѣ проконсѣнѣ са; елѣ
 се оѣлѣште кз штѣнѣ са.
Austragen, v., сѣрѣлѣ, скотѣ прѣн
 сѣрѣлетѣрѣ; o iaß la сѣвѣтѣса,
 елѣ.
Austreichen, v., есѣ дин гѣѣѣ; —
 мѣ днѣрѣнѣ.
Austreichen, v., термінѣ вѣтѣлѣ, дн-
 четѣ кз рѣсѣѣлѣ; — скотѣ, трагѣ;
 die Handschuhe —, скотѣ мѣлѣ-
 шѣлѣ; die Stiefel —, мѣ дѣскѣлѣ.
Austandtschaften, v., черчетѣзѣ, снѣ-
 нѣзѣ; ein Land —, рѣзнѣскѣ о
 гѣрѣ.
Austandschafter, m., снѣнѣ, емісарѣ.
Austunft, f., мѣлѣкѣ, авѣзѣ (дѣла
 верѣлѣ вѣдѣ, авѣдѣ), партѣкѣларѣ-
 тѣлѣ, інѣорѣмѣлѣнѣ; geben Sie
 mir — über diesen Menschen, дн-
 оѣрѣмѣзѣмѣ дѣспрѣ ечѣстѣ омѣ.
Austunftsmittel, n., мѣлѣкѣ дѣ а
 дѣлѣтѣра о нѣдѣкѣ, — мѣлѣкѣ.
Austunftstein, v., дѣскопѣрѣлѣ, інѣвантѣ,
 оѣкѣ чѣва прѣн прѣлѣрѣлѣ инѣ-
 сѣрѣ.
Austuttschiren, v., есѣ кз трѣсѣра.
Auslachen, v., дѣрѣдѣ, днл вѣтѣ жѣкѣ.
Auslachenwerth, a. mī ad., рѣдѣкѣлѣ.
Auslaben, v., дѣскаркѣ, дѣсѣваркѣ (о
 наіе).
Ausladen, m., дѣскѣркѣторѣлѣ (ла ка-
 рѣ), дѣсѣркѣторѣлѣ (ла тарѣнѣ).
Ausladezeug, n. (ла арѣл) верѣеа
 дѣ скоѣ днлѣркѣтѣра арѣл.
Ausladung, f., дѣскѣркѣтарѣ, дѣс-
 вѣркѣшѣлѣтѣ; fehlerhafte —, ско-
 четѣрѣ нѣрѣгѣлатѣ (ла арѣл.)

Auslage, f., снѣсе (кѣлѣларѣ); die
 — erstatten, рѣнѣторкѣ снѣсѣлѣ.
Auslagern, v., шѣдѣ, закѣ афарѣ;
 zakē de ажѣнѣ.
Ausland, n., гѣрѣ сѣрѣлѣ, сѣрѣ-
 нѣтѣ; in's — [сѣдѣн, трѣмѣтѣ
 ан сѣрѣлѣтѣтѣ.
Ausländer, m., сѣрѣлѣ.
Ausländisch, a. mī ad., дин афарѣ,
 дин сѣрѣлѣтѣтѣ, сѣрѣлѣнѣскѣ; aus-
 ländische Pflanzen, плаѣте есѣ-
 тѣе.
Ausländerci, f., сѣрѣлѣнѣманѣлѣ, кѣс-
 номанѣлѣ (грѣчѣскѣ), прѣсѣвѣрѣа
 сѣрѣлѣнѣмѣл.
Auslangen, v., амѣ дѣ-ажѣнѣскѣ; ich
 lange damit aus, кз атѣта 'mī é
 дѣ-ажѣнѣскѣ.
Auslärmen, v., днчетѣ кз ларѣта.
Auslassen, v., лѣсѣ афарѣ, даѣ дрѣ-
 мѣлѣ; omitē; zitē, пѣсѣзѣ, трѣкѣ
 кз вѣдѣрѣа; — топѣскѣ; мѣ дѣ-
 клѣрѣ, мѣ дѣскопѣрѣлѣ; sich gegen
 einen —, мѣ дѣскопѣрѣлѣ, мѣ дѣс-
 тѣлѣнѣскѣ кѣтрѣ чѣнѣва; sich mit
 etwas —, даѣ чѣва дѣ прѣчѣнѣтѣ;
 hier sind mehrere Wörter ausge-
 lassen, авѣл се оѣкѣ о лѣкѣнѣ, а-
 дѣкѣ се гѣсарѣ кѣтѣва ворѣе нѣ-
 тѣлѣрѣлѣ орѣ нѣскрѣсе; Salz —,
 топѣскѣ сѣлѣ; ein Kleid —, гѣр-
 нѣскѣ о хѣлѣнѣ; ein Wort —, о-
 мѣтѣ о ворѣлѣ; meine Freude —,
 днл даѣ кѣрѣлѣ лѣверѣлѣ вѣкѣрѣлѣ;
 meinen Jorn —, днл дѣскаркѣ
 мѣлѣлѣ; das Kalb —, оѣкѣ нѣвѣнѣл.
Auslassung, f., гѣрѣлѣтарѣ; омісѣлѣнѣ;
 лѣкѣнѣ; трѣчѣрѣ кз вѣдѣрѣа; нѣ-
 вѣлѣкѣлѣнѣ (дѣ вѣрѣо ordinarѣлѣ).
Auslassungszeichen, n., сѣмнѣ дѣ
 сѣѣтѣрѣ, елісѣлѣнѣ, апѣстрѣѣѣ.
Auslauf, m., кѣрсѣтарѣ, ешѣтарѣ;
 нѣрѣчѣсѣ, мѣлѣкарѣ, дѣпартѣ; про-
 оѣтѣ, вѣнѣтѣ, кѣшѣтѣлѣ кѣратѣ.
Auslaufen, v., кѣргѣ, алѣргѣ, нѣр-
 чѣдѣ, есѣ афарѣ; мѣ сѣкѣргѣ; —
 мѣ термінѣ; мѣ днтиндѣ; (ан
 архит.) сѣрѣлѣ ан афарѣ; et läuft
 viel aus, ел вѣтѣ мѣлѣтѣлѣ лѣлѣлѣ;
 die Flotte —, оѣлѣта нѣрѣчѣдѣ дин
 портѣ; оѣлѣта днл дѣсѣтѣнѣ вѣ-
 лѣрѣлѣ; die Flasche —, вѣтѣлѣлѣ сѣ

- варъ; die Wurzeln laufen sehr weit aus, рѣдчише се дитиндѣ одрте департе; (дн монтан.) die Erde —, скотѣ минерализе ка рѣва, ка кървѣра; sich —, тѣ гърцескѣ; алертѣ спре а тѣ депринде.
- Ausläufer, m., серѣѣ, алертгортѣ, алертгачѣ; вѣецоѣѣ.
- Auslaufarten, m. (дн монт.) телѣрѣ, кървѣрѣ де вѣларѣ!
- Auslaugen, v., лемилежѣ, огърѣ чепшеа спре а скѣте дин еа сѣрѣ, акалѣ ш. а.; das Auslaugen, лемилетѣрѣ.
- Auslaufen, v., вѣдѣкѣ, спѣдѣкѣ; — дешертѣ пѣнга кѣва.
- Auslauten, Auslauten, v., днчетѣ а сѣна клопотѣ, днштѣнжежѣ, апѣндѣ длкеиереа тѣргѣлѣ.
- Ausleben, v., днчетѣ дин вѣлацѣ.
- Ausleben, v., днчѣ, дешертѣ днчѣнд.
- Ausleben, v., кѣптѣшескѣ ка пеле не динѣлѣтѣрѣ; — батѣ, даѣ кѣва не ѣол.
- Ausleeren, v., дешертѣ, дешѣтѣлѣ; das Glas —, дешертѣ, веѣ пѣхарѣлѣ; viel Galle —, даѣ аѣарѣ ѣере тѣлѣтѣ; mein Herz —, дншпорежѣ иѣма.
- Ausleerung, f., дешертѣмѣнте, дешертѣтѣрѣ, дешѣтѣлѣтѣрѣ; durch den Stuhl —, скрѣтѣтѣ, скрѣтѣтѣрѣ.
- Ausleerungsmittel, n., хѣсѣлѣвѣ, пѣргатѣвѣ, медѣчѣнѣ де скѣѣла скѣлѣнѣ.
- Auslegetisch, n., лемнѣ де кѣптѣшѣтѣ (кѣт ѣ пѣкѣлѣ ш. а., дин кѣре се ѣакѣ тѣвлѣде сѣлѣрѣ спре а се кѣптѣшѣ ка еле мѣвилѣле).
- Auslegen, v., днчѣндѣ, скѣтѣ, еспѣнѣ де вѣлѣцѣре; пѣтѣескѣ пѣнтѣрѣ чѣнева; даѣ ванѣ ка иѣтересѣ; кѣптѣшескѣ; еспѣкѣ, гѣрадѣкѣ, комѣмѣнѣжѣ (дела мѣнте), тѣлѣтѣческѣ, тѣлкѣлескѣ; wie legen Sie das aus? кѣт днделѣлѣлѣ, кѣт ѣ ѣаѣ дѣта ачѣста; eine Stelle —, еспѣкѣ вѣпѣсѣлѣ; etwas zur Schande —, днштѣтѣ чѣва ка дешѣнѣрѣ; einen Soldaten —, скѣмѣжѣ кѣвѣртѣрѣлѣ жѣнѣ солдатѣ; einen Traum —,
- еспѣкѣ, тѣлкѣлескѣ жѣнѣ вѣкѣ; ein Schiff —, ашпѣжѣ ѣ пѣие ла радѣ, адѣкѣ ѣ ашпѣжѣ ла ачѣа дѣстанѣ дин пѣртѣ, жѣнде тотѣ сѣ ѣѣ сѣгѣрѣ де ѣертѣне; etwas wohl, etwas übel —, ѣаѣ чѣва дн пѣме де вѣне, дн пѣме де рѣѣ.
- Ausleger, m., еспѣкѣтѣрѣлѣ, тѣлкѣлѣтѣрѣлѣ, комѣмѣнтѣтѣрѣлѣ, гѣлѣсѣтѣрѣлѣ, ессѣетѣ; (дн марѣнѣ) днштѣнжѣтѣрѣлѣ, адѣкѣ пѣрѣжѣнѣ де дешѣнѣсѣ пѣлѣзѣле кѣндѣ вѣлѣтѣлѣ сѣѣлѣ днчетѣ.
- Auslegung, f., днштѣнжѣтѣрѣ, скѣдѣтѣрѣ, еспѣсѣлѣне де вѣлѣцѣре; пѣлатѣ; — еспѣкѣлѣне, комѣмѣнтѣрѣлѣ, (дн теолоѣ.) ессѣетѣ.
- Auslegungstyp, f., модѣ, манѣерѣ де а еспѣва.
- Auslegungstunft, f., арѣа де еспѣкатѣ, пѣѣестѣрѣа де тѣлкѣлѣтѣ, ессѣетѣкѣ.
- Ausleihen, v., в. Ausleihen.
- Ausleihen, v., сѣѣѣерѣлѣ пѣлѣ дн капѣтѣ, днчетѣ де а сѣѣерѣ.
- Ausleihen, v., днштѣрѣжѣтѣтѣ, даѣ днштѣрѣжѣтѣтѣ.
- Ausleiher, m., днштѣрѣжѣтѣтѣрѣлѣ.
- Ausleiher, f., днштѣрѣжѣтѣтѣ, днштѣрѣжѣтѣтѣрѣ.
- Ausleihen, v., ѣакѣ лѣкѣ, тѣ даѣ дин дрѣмѣ, дешѣрѣлѣ ка тѣрѣсѣра.
- Auslernen, v., днвѣлѣ дешѣлѣнѣ, терѣмѣнѣ, аѣсѣлѣвѣ днвѣлѣтѣрѣ, дншѣ ѣакѣ днвѣлѣтѣрѣ; der Mensch lernt nie aus, ѣмѣлѣ нѣчѣ одѣатѣ пѣ днвѣлѣцѣ де ажѣнѣсѣ, — днвѣлѣтѣ тотѣ вѣлаца шѣ тотѣ пѣштѣмѣ дешѣстѣлѣ; das ist ein ausgeleitener Schaff, ѣ жѣнѣ ѣмѣлѣ стѣрѣжѣтѣ дн мѣмѣлѣ.
- Auslesen, v., алѣгѣ, сѣларѣ, даѣ ла ѣ парѣ; кѣрѣлѣ ѣ матерѣ; терѣмѣнѣ, днкѣлѣсѣ чѣтѣлѣ.
- Ausleser, m., алѣгѣтѣрѣлѣ.
- Auslesung, f., алѣесѣрѣ, алѣесѣтѣрѣ, сѣларѣтѣрѣ.
- Auslichten, v., рѣрескѣ, лѣмѣнѣ (ѣ пѣдѣре).
- Ausliefern, v., пѣредаѣ, стѣрѣдаѣ, днштѣнѣжѣ, рѣмѣтѣ; die Ueberläufer —, пѣредаѣ дешѣртѣрѣлѣ.
- Auslieferung, f., (пѣредаѣ, стѣрѣдѣтѣрѣ, днштѣнѣжѣтѣ, рѣмѣсѣлѣне.

Auslieferungövertrag, m., картелъ, tratatъ de pemicisme.
 Ausliegen, v., стаъ, закъ, мръ дн-векескъ; der Wein muß —, винъ тревъе съ стеа.
 Auslieger, m., paie de pazъ, paie de custodia.
 Auslöchen, v., дестръпъ, десвортескъ, скотъ дин вортъ.
 Auslöden, v., скотъ prin амъцеле, prin томеле.
 Ausloben, v., ръсаръ (рамърл).
 Auslohen, v., рекокъ, рефоръ, реардъ.
 Auslöshnen, v., плътескъ лёва, солда, cimsria.
 Ausloosen, v., трагъ ла сорте, сордескъ; факъ пърци, ампарцъ prin лотърл, prin лотерл.
 Auslosbar, a. m. ad., ръскъмпъраверъ.
 Auslöschfen, v., стингъ; штергъ; радъ, рачелезъ; амортезъ; löscht das Licht aus, стинцевъ хминареа; Ihre Schuld ist ausgelöscht, datoria dâmitale e штерсъ, e амортезатъ.
 Auslöschung, f., стинсаръ, стинсепръ, штерсептъръ; амортезъ-шпнтъ.
 Auslösen, v., ръскъмпъръ, елверъ; desnenmorezъ (дела nemnore, зълогъ, гажъ), елверъ, сканъ; die Gefangenen sind ausgelöst worden, prin шил (каптивил) сънт ръскъмпърадл; (ла мъчеларл) die Zunge —, талъ лимва.
 Auslösungövertrag, m., картелъ, адикъ tratatъ prin каре каптивил се даъ ши се iaъ динтр'анъ статъ дн амтъ.
 Auslothsfen, v. (ла тарпнъ) шлотезъ, къртълескъ о коравлъ дн афаръ.
 Auslüften, v., аерескъ, свънтъ, пнъ ла аеръ.
 Ausmachen, v., десфакъ; скотъ; dekidъ; deckpckъ; dectokъ; — terminъ, дикелъ, хотъръскъ (decidъ); мръ днволескъ; das ist eine ausgemachte Sache, ачеста е знъ лъкръ хотъръгъ, terminatъ; das ist noch nicht ausgemacht, ачеста

днкъ нъ о шрисъ, нъ се шрие de cîrпъ; der ist ein ausgemachter Mann, ачеста е знъ пайгъ дн-треръ; sie mögen es mit einander —, ел днмаче дъкръ кшн vor шгl, ел вѣдъ че vorъ фаче; wir haben ausgemacht, даъ . . ., noi ne днвоиръмъ ка . . .; etwas mit einem auszumachen haben, амъ а дескърка чева къ чинева; einen Streit in Güte —, терминъ, компнъ о чертъ, о дифферинцъ по кадеа пъчел; diese Herren machen den Stadtrath aus, дин ачешл domni се компне маџстратъ четъел; das macht eine bedeutende Summe aus, ачеста фаче, таие о съмъ concideraverъ; das läßt sich nur mit dem Degen —, ачеста се пѣте termina нмаи къ спана; Aустern —, десфакъ стридил.
 Ausmagern, v., мръ факъ макръ.
 Ausmahlen, v., machinъ de ажнскъ.
 Ausmalen, v., зъгръвескъ, лъхминъ; terminъ знъ тавлоъ.
 Ausmangeln, v., днтиндъ алхатъ къ свчиторлъ.
 Ausmeißeln, v., скъфозъ, скъпезъ (къ micria).
 Ausmergeln, ausmârgeln, v., deopervezъ, слъвескъ.
 Ausmerzen, v., къръдъ, деспарцъ, лалъдъ ла о парте, дезгъвръ, скотъ; проскриъ.
 Ausmessen, v., мъсаръ, кодескъ, стължлескъ, арпънтезъ (дн деом.); вьндъ къ мърпнтъ; die Felder —, арпънтезъ къмпъриле; ein Gebäude —, iaъ мъсра знл edifiçitъ.
 Ausmesser, m., мъсаръторл, арпънтъторл, стължиниторл.
 Ausmessung, f., мъсарътаръ, арпънтапл.
 Ausmitteln, v., дескоперл, мижло-ческъ.
 Ausmünden, v., мръ дешертъ, мръ вьрсъ.
 Ausmündung, f., гъра знл раъ, ин-трареа, днтрата, вьрсареа лъ дн таре сѣъ дн амтъ раъ.
 Ausmünden, v., талъ, тигърескъ ванл, monerъ.

Ausmusteren, v., скотѣ, лашѣдѣ, даѣ дрѣма; *ausgemusterte Waaren*, тѣрѣи де гѣтарате.

Ausmusterung, f., скопетѣрѣ, гѣтѣ-дѣтѣрѣ; репортѣ.

Ausnagen, v., срагѣ прип росетѣрѣ.

Ausnahme, f.; лваре-афарѣ, скотере, есчепицине; ресервѣ, кондицине; *keine Regel ohne —*, ничѣ о ре-гѣлѣ оѣрѣ есчепицине.

Ausnahmeweise, ad., прип есчепицине.

Ausnehmen, v., иаѣ, скотѣ афарѣ, есчепѣ; *sich gut —*, дѣи стѣ, дѣи *mede vine*; се яратѣ *vine*; *sich schlecht —*, дѣи стѣ рѣѣ, се пре-сѣитѣ простѣ; фаче о оигѣрѣ не-плѣкѣтѣ; *Vogel —*, деекѣивѣ, иаѣ *die Kasis* пѣсѣрѣ, пѣи; *Waaren —*, ридѣкѣ, кѣтѣтѣрѣ тѣрѣи; *ein Schwein —*, скотѣ тѣрѣитѣиеле поркѣлѣи.

Ausnehmend, part. pi ad. sing., admi-раверѣ, естраординарѣ, еминѣнте.

Ausraden, v., дескаркѣ, деспаке-тезѣ, де степѣкѣиескѣ.

Ausratiren, v., деторнѣ, аватѣ, фе-рескѣ о лавѣтѣрѣ.

Ausreißen, v., в. *Durchreißen*.

Auspfänden, v. (дп монт.) репарѣ лѣтѣнѣрѣи *die Kasis*.

Auspfänden, v., иаѣ гавѣс (зѣлогѣ); секвестрезѣ.

Auspfeifen, v., шкѣерѣ.

Ausplündern, v., депредезѣ; де-ноис, дѣицидѣ.

Ausposaunen, v., пѣвѣликѣ кѣ трѣмѣвѣтѣ.

Ausprägen, v., ватѣ, тѣлѣ монетѣ; демаркѣ кѣ аперѣице.

Auspressen, v., сторкѣ прип тѣскѣ, тескѣиескѣ.

Auspressung, f., сторсетѣрѣ.

Auspunktiren, v., гѣческѣ, афѣлѣ прип пѣнтѣѣѣицидѣ, прип реомѣнѣциѣ.

Ausrißen, v., кѣрѣѣѣдѣ, гѣтескѣ, дѣи-портѣсѣеѣзѣ, адопрезѣ; — мѣ-стрѣ; *das Licht —*, стѣитѣ лѣтѣи-пареѣ кѣрѣѣѣицидѣо.

Ausrißer, m., кѣрѣѣѣиторѣи; мѣстрѣ-тѣрѣ.

Austraden, v., в. *Auströten*.

Austraiten, v., радѣ, штерѣдѣ афарѣ.

Austrändern, *ausdrändern*, v., портѣ-зескѣ кѣ крестѣтѣрѣе.

Austraiten, v., скотѣ, де гѣтѣрѣ, даѣ дрѣма.

Austrafen, v., дѣицетѣ кѣ оѣрѣоѣреѣ; тѣ де сѣрѣиѣ, тѣ де стѣтѣнѣиѣ; *die Jugend muß —*, жѣнѣицеѣ тревѣе сѣи трѣкѣ оѣрѣиѣ; *der Wind —*, вѣптѣлѣ дѣицетѣ.

Austrafen, v., в. *Ausrißen*.

Austrauben, v., депредезѣ, де ноис, дѣи рѣпескѣ.

Austrausen, v., стѣлѣдѣ, трѣгѣ.

Austräumen, v., дешертѣ, голескѣ; депидѣкѣ, кѣрѣѣѣдѣ, рѣпескѣ.

Austräumung, f., дешертѣтѣрѣ, го-литѣрѣ, демовѣлѣтѣрѣ.

Austräuben, v., кѣрѣѣѣдѣ оидѣеле.

Ausrechnen, v., сокотескѣ, факѣ со-котѣлѣ, кѣлѣкѣлѣзѣ, компѣтѣ; а-чѣсѣта се подѣе кѣлѣкѣлѣ не де цете.

Ausrechner, m., сокотѣиторѣи, кѣлѣкѣ-тѣиторѣи.

Ausrechnung, f., компѣтѣ, кѣлѣкѣлѣ.

Ausreden, v., трѣгѣ, де сѣрѣицидѣ.

Ausrede, f., гѣлѣсѣиѣре, елѣнѣциѣѣѣицине; — де сѣвѣнѣкѣиѣре дешертѣ, стѣмѣтѣлѣ, претесѣтѣ оѣрѣицидѣ; ескѣзѣ фѣлѣсѣ; *das sind leere Ausreden*, ачѣсѣта е о вѣтѣ не *die doc*, ачѣсѣтеѣ сѣитѣлѣ лѣтѣлѣ ворѣе де сѣлѣпаре.

Ausreden, v., портескѣ, пропѣнѣциѣдѣ, еспрѣиѣлѣ; терпѣицидѣ ворѣиѣреѣ; де-сѣѣѣѣѣиескѣ, де сѣдемнѣ; тѣ ескѣзѣ, тѣ де сѣвѣнѣкѣлѣ, тѣ де сѣкѣлѣнѣ; *habt ihr ausgetedet?* аѣлѣ ворѣиѣтѣ де аѣжѣнѣсѣ? аѣлѣ терпѣицидѣ? *lassen Sie ihn —*, ласѣ'д сѣ дѣи кѣиѣе де-кѣрѣсѣлѣ.

Ausregnen, v., дѣицетѣ де пѣлатѣ.

Ausreihen, v., в. *Ausstehen*.

Ausreiben, v., оѣрекѣ, скотѣ оѣрекѣнѣдѣ; портезескѣ прип оѣрекѣтѣрѣ; дѣи-цетѣ кѣ оѣрекатѣлѣ.

Ausreibefnochen, m., оѣсѣ-де-пѣлѣитѣ, пѣлѣиторѣи.

Ausreichen, v., амѣ де-аѣжѣнѣсѣ.

Ausreisen, v., тѣ кѣкѣ, тѣ мѣтѣ-pezѣ де-аѣжѣнѣсѣ.

Ausreinigen, v., в. *Reinigen*.

Ausreise, f., депарѣдѣ.

Ausreisen, v., мъ departă, изречѣ
ла dramă; termină кълъторіа.

Ausreisen, v., стългѣ, трагѣ, стълп-
ческѣ; рѣнѣ, созымилѣ; — мъ рѣнѣ;
оѣгѣ, талѣ ла оѣгѣ, deserteză; —
(ла кроиторѣ) мъ десносѣ, мъ
дестрѣмѣ; mit der Wurzel —,
десрѣдѣчинѣ; das Futter —, кълъ-
пѣщѣла се дестрамѣ; das Pferd
—, калѣа іа вѣпѣ, се спаріе мѣ
оѣде; endlich wird meine Gebuld
—, дп зрѣмѣ оѣ дпмѣ vots перде
рѣдѣрѣмѣ.

Ausreißer, m., десерторѣ, оѣгарѣ.

Ausreißung, f., стължестѣрѣ, рѣнтѣ-
рѣ, стължчѣтѣрѣ.

Ausreiten, v., мъ прѣмѣлѣ кълъре.

Ausreiter, m., зшерѣ, кълърегѣ.

Ausrenfen, v., склѣнтескѣ, діолокѣ.

Ausrenfung, f., оклѣнтѣтѣрѣ, діоло-
кѣтѣрѣ.

Ausrennen, v., о іаѣ ла аллергатѣ;
дпчѣтѣ кълъ аллергатѣ.

Ausrennen, v., в. Ausroben.

Ausheben, v. (ла marin.) кълъескѣ,
екінезѣ, дпартѣ о коравѣ (атѣтѣ
кълъ арте кълъ шѣ кълъ катаргѣрѣ,
кълъ оѣниетѣ, пѣлѣзѣ ш. а.)

Ausrichten, v., дпдрѣнтѣ, derogă;
— пѣлѣзѣ, компѣлѣзѣ; — пѣлѣ
дп азкрѣре, дпмѣлѣнескѣ (испрѣ-
вескѣ) ессекѣтѣзѣ, оѣкѣ, рѣесѣ;
ich habe den Auftrag ausgerichtet,
оѣ мѣам дпмѣлѣнитѣ коммѣлѣнеа;
ich werde es —, оѣ воѣлѣ дпмѣлѣні,
пѣ воѣлѣ лѣкѣ а дпмѣлѣні; damit
ist nichts ausgerichtet, кълъ атѣта
n'al оѣкѣтѣ нѣмѣкѣ, кълъ атѣта пѣ
é de ажпѣнѣ; er wird nichts —,
ел пѣ ва рѣешѣ нѣчѣ дѣкѣмѣ; bei
ihm ist nichts ausgerichtet, кълъ ел
пѣ о поѣлѣ скѣте нѣчѣ ла о кѣле;
darauf ist nichts ausgerichtet; rich-
ten Sie meine Empfehlung aus,
спѣне дпн парте'мѣ але мѣле ком-
мѣлѣнтѣ, салѣтѣ'л дпн партеа мѣа;
er richtet alles verkehrt aus, ел
оѣте азкрѣлѣ тотѣ не доѣкѣ, тотѣ
деандѣратѣле, тотѣ скѣлѣмѣатѣ; mit
Güte mehr als mit Gewalt —,
рѣесѣ мѣлѣ вѣне кълъ вѣнѣле дѣкѣтѣ
кълъ рѣлѣ, кълъ оѣрѣа; mit Geld kann

man Alles —, азкрѣлѣ нѣте тотѣ;
eine Botschaft —, дпмѣлѣнескѣ о
солѣ, оѣкѣ зпѣ мѣсарѣ; einen
Schmaus —, даѣ о мѣасѣ, даѣ
зпѣ оспѣлѣ; eine Hochzeit —,
портѣ спѣсѣле кпѣлѣ пѣлѣте, даѣ
оспѣлѣла де пѣлѣтѣ; (дп монт.)
einen Gang —, дескѣперѣсѣ о вѣпѣ
де металѣ.

Ausrichter, m., ессекѣторѣ, дпмѣлѣ-
нитѣрѣ.

Ausrichtung, f., пѣтезѣнтѣрѣ, полѣтѣрѣ
кълъ кѣлѣтѣоіа; ессекѣлѣне, дпмѣлѣ-
нитѣлѣтѣ.

Ausriesen, v., амѣросѣ, черкѣ амѣ-
росѣнд; дпмѣлѣ де мѣросѣ, де
проѣмѣ.

Ausriesen, v., крѣстѣ, капѣлѣзѣ.

Ausringen, v., сѣчѣскѣ, дпторкѣ
(мѣлѣ, гѣтѣ); сторкѣ (рѣѣе);
дпчѣтѣ дѣла лѣпѣтѣ; дпмѣлѣ термѣлѣ
кѣрѣрѣа, мѣорѣ.

Ausrienen, v., кѣргѣ, мѣлѣ кѣргѣ.

Ausrienen, v., скѣтѣ кѣста, дескѣостѣ;
die Tabakblätter —, стрѣжѣскѣ
оіле де гѣзакѣ.

Ausritt, m., кълърѣтѣрѣ, кѣвалкѣдѣ.

Ausroben, v., стѣрпѣскѣ, сѣкѣ, се-
кѣескѣ, гѣзѣескѣ, десрѣдѣчинѣ.

Ausrollen, v., десрѣлѣ, десѣлѣнтѣрѣ,
дѣстѣндѣ; чѣрѣескѣ, черпѣ кълъ
чѣрѣлѣ.

Ausrotten, v., десрѣдѣчинѣ, стѣрпѣ-
пѣскѣ, стѣрѣкѣ; стѣрпѣлѣ.

Ausrüden, v., есѣ, изрѣдѣ; есѣ ла
вѣтаѣ; мѣлѣ лѣлѣ дп маршѣ; die
Besatzung muß —, гарпѣсѣна трѣ-
лѣ сѣ оѣсѣ кълъ армѣле.

Ausruf, m., стѣрѣгѣтѣрѣ, мѣентѣтѣрѣ,
есѣмѣнтѣлѣне; прокѣмѣлѣлѣне; лѣ-
лѣлѣлѣлѣне, пѣлѣлѣлѣлѣне.

Ausrufen, v., стѣрѣгѣ, пѣлѣлѣкѣ, про-
кѣмѣ; was ruft der Junge aus?
че стѣрѣгѣ кѣлѣгѣлѣ? er ruft Dreßeln
aus, ел стѣрѣгѣ ла мѣорѣлѣ.

Ausrufer, m., стѣрѣгѣторѣ, пѣлѣлѣкѣ-
тѣрѣ (гѣлѣлѣ дѣлѣ провѣнг. мѣолѣ-
ром.), крѣмѣлѣкѣ.

Ausrufung, f., стѣрѣгѣтѣ, стѣрѣгѣтѣрѣ,
пѣлѣлѣкѣлѣне.

Ausrufungswort, n., дпнтѣрѣелѣлѣне,

Auscuſungszeiſen, n., семѣ de кѣ-
тѣцѣ, пѣтѣ кѣтѣцѣ.

Austruhen, v., рѣпосезѣ; одихнѣскѣ;
тѣ деласѣ.

Austrunden, v., ротѣпзескѣ, арро-
тѣпзескѣ.

Austrupfen, v., стѣлѣ, чѣлѣлѣ, дес-
пескѣ.

Austrüſten, v., артѣ, дѣнартѣ; дѣ-
зестрежѣ; екѣпезѣ (французѣскѣ),
прѣвѣдѣ, прѣпарѣ.

Austrüſter, m., артѣторѣ.

Austrüſtung, f., артѣтѣрѣ, артѣ-
тѣлѣ.

Austrutſchen, v., алѣпекѣ.

Ausſaat, f., семѣцѣ, семѣпѣтѣрѣ.

Ausſachen, v., дешертѣ зѣскѣ.

Ausſage, f., зѣсѣ, спѣсѣ, рѣпортѣ,
адѣверѣпѣцѣ; (ла иѣрѣштѣ) дешѣ-
сѣрѣпѣ.

Ausſagen, v., спѣнѣ, еспрѣмѣ, ре-
портѣ; (ла иѣрѣштѣ) дешѣнѣ, адѣ-
верѣжѣ, аттѣстѣ (дѣ контра жѣва);
der Verbrecher hat Alles ausge-
ſagt, крѣмпѣналѣ спѣсе, тѣртѣрѣцѣ
тѣтѣ.

Ausſanden, v., дешѣрѣпескѣ, дешѣтѣ-
сѣпескѣ.

Ausſaß, m., лѣпѣрѣ; (ла арѣпортѣ) скор-
пѣштѣ, рѣжѣ; (ла кѣлѣ) пѣчѣпѣпѣ;
(ла олѣ) вѣрѣсѣтѣ; — (ла вѣларѣдѣ)
акѣжѣ; — пѣсѣрѣ, пѣсетѣрѣ.

Ausſäſſig, a. m. ad., лѣпѣросѣ; пѣ-
чѣпѣпѣносѣ.

Ausſäuern, v., дешѣакрѣсѣскѣ, скѣтѣ
акрѣпѣа.

Ausſaufen, v., вѣѣ, гѣлѣкѣлѣ, дѣлѣтѣ.

Ausſaugen, v., reg. m. i. reg., сѣрѣ,
сѣтѣ (зѣпортѣ), стѣрѣкѣ сѣрѣндѣ.

Ausſäugen, v., апѣлѣкѣ, алѣтѣптежѣ
де-ажѣпѣскѣ.

Ausſaugen, m., сѣрѣтѣторѣ, стѣрѣтѣ-
торѣ.

Ausſchaben, v., в. Schaben.

Ausſchäfern, v., в. Schäfern.

Ausſchalen, v., кѣлѣтѣшескѣ кѣ скѣпѣ-
дѣре; (ла монѣ.) дѣкѣдѣ гѣлѣрѣлѣ.

Ausſchälen, v., в. Schälen.

Ausſchämen, v.; ſich, пѣрѣдѣ рѣшѣпѣа;
ſie ſollten ſich die Augen —, nѣчѣ
сѣ кѣтежѣлѣ аѣлѣ рѣдѣка окѣлѣ.

Ausſchanden, v., (фѣмпѣларѣ) дѣлѣ-
жѣрѣ, сѣдѣлѣ.

Ausſchank, m., вѣлѣзарѣ кѣ тѣсѣвѣра
(кѣрѣчѣтѣрѣтѣлѣ).

Ausſchatten, v., дешѣрѣпѣжѣ, сѣкѣртѣ,
скѣтѣ дѣлѣ пѣтѣпѣтѣ; дѣлѣлѣ вѣтѣ жѣкѣ
тѣрѣгѣндѣ кѣ пѣчѣортѣ.

Ausſchattung, f., скѣцѣетѣрѣ, дешѣ-
рѣпѣтѣрѣ.

Ausſchatten, v., (ла кѣрѣларѣ) дѣлѣ-
крѣстѣ, зѣпѣцѣскѣ.

Ausſchattiren, v., зѣларѣсѣскѣ, даѣ
зѣларѣ.

Ausſchäufeln, v., рѣлѣсѣскѣ, аррѣлѣкѣ
кѣ лѣпѣтѣ.

Ausſchäumen, v., аррѣлѣкѣ сѣлѣтѣ,
сѣлѣтѣ (де пѣлѣнѣ); дѣлѣчѣтѣ де
сѣлѣтѣтѣ.

Ausſcheiden, v., дешѣларѣцѣ, сѣларѣ.

Ausſchelten, v., дѣжѣрѣ; в. Schelten.

Ausſchenken, v., вѣрѣсѣ, тѣрѣнѣ; вѣндѣ
кѣ тѣрѣлѣтѣлѣ; er ſchenkt Wein aus,
еѣ вѣnde vѣndѣ кѣ тѣрѣлѣтѣлѣ.

Ausſcheren, v., тѣндѣ, даѣ лѣлѣлѣрѣлѣ
тѣлѣсѣрѣ дѣлѣ зѣртѣ.

Ausſcheuern, v., кѣрѣцѣдѣ, фрѣкѣ; в.
Scheuern.

Ausſchiden, v., в. Schiden.

Ausſchleiben, v., в. Schleiben.

Ausſchießen, v., дѣлѣлѣлѣжѣ, скѣтѣ дѣлѣ-
пѣлѣкѣндѣ; дешѣларѣцѣ, дешѣлѣтѣрѣ чѣ
е рѣлѣ.

Ausſchiffen, v., дешѣларѣкѣ; тѣлѣпекѣ
кѣ пѣлѣa.

Ausſchiffung, f., дешѣлѣрѣкѣтѣрѣ, дешѣ-
кѣрѣкѣтѣрѣ де тѣрѣлѣ; тѣлѣпекѣтѣлѣ
кѣ пѣлѣa.

Ausſchilfen, v., дешѣстрѣцѣлѣ.

Ausſchimpfen, v., в. Schimpfen.

Ausſchinden, v., в. Schinden.

Ausſchirren, v., дешѣлѣамѣ; в. Schirren.

Ausſchlächten, v., тѣчѣлѣлѣжѣ.

Ausſchlafen, v., дешѣртѣ де ажѣпѣскѣ,
дѣлѣлѣ кѣкѣ сѣмпѣлѣ.

Ausſchlag, m., прѣлѣ лѣвѣтѣрѣ; кѣлѣ-
пѣлѣтѣрѣ, вѣларѣндѣ; прѣкѣлѣпѣлѣ,
прѣпѣндѣрѣлѣпѣ; — авѣтѣрѣ, а-
вѣтѣтѣрѣ дѣлѣтрѣо пѣртѣ; — сѣлѣ-
зѣтѣрѣ; лѣпѣрѣ; рѣсѣлѣтѣтѣ, кѣпѣтѣ;
das gibt der Waage den —, аѣчѣ-
ста тѣрѣлѣлѣлѣлѣ; er hat ei-

nen — auf dem ganzen Leibe, ea
are спазэль по тотъ трыл.
Ausgeschlagen, v., скотъ, сватъ (кълъ);
рълъ; — кълтшескъ, дмъракъ;
— рьсърлгъ; — реиентъ, рьс-
ватъ; рефсезъ; — кренъ (мъ-
грлї, вочлї), ловескъ, даъ къ ко-
пта, асвэрлїъ (кажл); асвэдъ (мъ-
рл); мъ спазескъ; einem ein
Auge —, скотъ онїл кзїва; mit
Leinwand —, кълтшескъ къ глп-
зъ; ein Geschenk —, лавэдъ, ре-
фсезъ злъ пресентъ; einen Stoß
—, ресторкъ о ловїтаръ; die Sache
ist anders ausgefallen, лъкря
се дпторсе алтїнтра.
Ausgeschlammten, v., в. Ausflemmen.
Ausgeschleifen, v., точескъ денїдъ;
— аскхуъ не точїлъ.
Ausflemmen, v., дестолескъ, ръ-
нескъ, дестлїдъ, дестлодескъ.
Ausflehubern, v., рьмедъ, дїектъ,
аррлнкъ.
Ausgeschlossen, v., скотъ, ескїдъ; de-
partъ; — сканъ дїн лангъ (не
чїнева); (дп тїпорг.) термінъ о
лїнї де лїтере не конуарї; aus-
schließendes Recht, дрентъ прїва-
тївъ; ich schließe keinen aus, еъ
нъ скотъ афаръ не нїмїл, еъ нъ
есченъ не нїмїл; er ist von der
Gesellschaft ausgeschlossen, ea есте
ескїсъ дїн соїетате, ea нъ ере
ларте ла соїетате.
Ausschließlich, a. mī ad., прїватївъ,
прїватївнїтъ; ескїсївъ; есчентївъ;
ausschließliches Recht, прїватївнїс,
дрентъ прїватївъ, ескїсївъ; dies
kommt mir ausschließlich zu, ачѣ-
ста се цїне нъмал де мїне, ачѣ-
ста е нъмал партеа мѣа.
Ausschließung, f., скодетаръ, ескї-
сътаръ; есчентїсно, лїнсїре; (дп
тїпорг.) еснїдъ пьтрагъ.
Ausgeschlupfen, v., снлгъ; есъ (дїн
гьдче).
Auschluss, m., скотере, скодетаръ;
в. Ausschließung.
Ausschlussweise, ad., прїватївнїтъ.
Aussträuchen, v., в. Ausrauchen mī
Ausräuchern.
Ausstreifen, v., в. Auswerfen.

Ausgeschmelzen, v., в. Schmelzen.
Ausgeschmieren, v., в. Schmieren.
Ausgeschmüden, v., дпфрмсегазъ, гл-
тескъ, орнезъ.
Ausgeschmüdung, f. гьдгъ, орїтмантъ.
Ausgeschneiden, v., таїл, тандъ, рьтезъ;
кърьцъ (арворї).
Auschnitt, m., гьїетаръ; кроїтаръ
ротандъ ла о тьпекъ; (дп цѣом.)
секторъ.
Ausgeschöpfen, v., дешертъ, скотъ,
склрѣ.
Ausgeschossen, v., аррлнкъ вьгьтарї,
конїланї (арворї).
Ausgeschoten, v., скотъ дїн вьгьтарї.
Ausgeschrauben, v., дешертъ.
Ausgeschreiben, v., трьскрїдъ, ескрїдъ,
декомїезъ, скотъ, конїлїдъ, ебръ,
факъ плаїатъ (дїн врезнъ асторъ);
— пьлїкъ, ординезъ; конїемъ,
дмїкнъ; — термінъ де ескрїсъ;
er schreibt seinen Namen nicht aus,
ea нъ мїл скрїе нъмале дптрѣдъ;
einen Brief —, термінъ о скрї-
соре; eine Stelle —, трьскрїдъ,
декомїезъ злъ насарї; einen Reichs-
tag —, конїемъ, конворкъ о дїетъ;
Steuern —, дмїкнъ конпрїв-
гїнал; (дп мѣскъ) die Stimmen
—, скотъ тоньрїе дїн парїтаръ.
Auschreiber, m., конїетъ; плаїарїл.
Auschreibung, f., конїл, естрасъ;
плаїатъ, ебрьтаръ дїнтрънъ ас-
торъ; репърїїтаръ де трїатъ;
конїемаре (де дїетъ).
Auschreiben, v., пьлїкъ къ гласъ ма-
ре, крїнїческъ; — дешїлїдъ; дп-
четъ де стрїгатъ.
Auschreiten, v., пьшескъ ларгъ; пь-
шескъ дп афаръ; мьсрѣ.
Auschoten, v., скотъ не вьгьтлї
(дїн мѣнїдъ); вьндъ къ рїдїкате;
— нїсезъ дп пїлїцъ; сковескъ
рьзлїдъ.
Auschürfen, v. (дп монг.) дешротъ,
санъ, мїнезъ.
Auschuf, m., аррлнкътаръ; — лъ-
пьдьтаръ, векїтаръ (вракъ, мар-
да); — алесьтаръ, лъкръ ал-
лесъ; номїетъ, ерїлтанїл злїл
корпорьїїнал орї комїане; елїтъ
(франдозїснъ).

Ausfüttern, v., окътаръ; скотъ окътарьад.

Ausfütten, v., въреѣ, торпѣ, дешертѣ; — оѣтѣ (vitele); deкаркѣ; lemină de ржѣ; deokidă cimъдъ, imina; den Zorn über einen —, deкаркѣ тѣня асхра кѣва.

Ausfütterung, f., дешертътъръ, търпътъръ; оѣтътъръ; лешипътъръ; deокъркышпѣтѣ.

Ausfüttern, v., дичетѣ къ роитѣ; дичетѣ къ страваганцелѣ; man muß die Jugend erst — lassen, лѣсагѣ не жви съ ле трѣкѣ оѣриа тинерецелор.

Ausfüttern, v., еспорѣ не оѣришѣ, оѣришпѣтѣ, превариѣ, оакѣ контравондѣ.

Ausfüttern, v., олекърескѣ, влатърѣ, ппъкъ, сппѣкѣ тѣтѣ нимикъриѣ, deоккерѣсѣ орѣ че секретѣ.

Ausfüttern, v., дпакѣ, таѣс не аркѣ; — тѣ даѣ deоѣръхъдѣ, дѣкѣ вѣаѣ лиѣрѣ; — тѣ аватѣ; in der Rede —, преизпдескѣ, оакѣ digreisiñi дп кѣвѣнтаре.

Ausfüttern, a, mī ad., deоѣрънатѣ, свѣлтъратѣ, deоѣрънатѣ, версанѣ, лиѣрѣ (провѣдъ, Църеп ром. mī аѣ Браковъдѣ); стравагантѣ, оантастикѣ, есчѣсѣвѣ; неастѣмѣтъратѣ.

Ausfüttern, f., deоѣръѣ, ливертѣпѣтѣ, некъмѣпѣтѣ, неастѣмѣтърѣ; свѣлтъратъръ; стравагантѣ, оантастерѣ.

Ausfüttern, v., в. Schwelgen.

Ausfüttern, v., ассѣдѣ, стрѣсѣдѣ; дпачетѣ де ассѣдатѣ; — зѣтѣ.

Aussehen, v., вѣдѣ, привескѣ дп аоарѣ; привескѣ вѣтъ дп капѣтѣ; sich etwas —, дпмѣ аѣлетѣ чева; аѣнѣ окѣ не чева; sich die Augen —, дпкорѣдѣ, оаѣгѣ vedepѣлѣ; — апарѣ, сѣтѣнѣ, амѣ аѣнѣрѣпѣдѣ, амѣ аѣрѣдѣ, амѣ оѣтѣра ка амѣ кмт . . . ; er sieht frañf aus, еѣ сѣтѣнѣ а волпѣвѣ; er sieht sehr alt aus, еѣ арѣ о оѣгѣра де омѣ проѣ вѣгрѣнѣ; wie sieht er aus? кмт ѣ оѣкѣтѣ? а че, кѣ

че сѣтѣнѣ? че оѣгѣра арѣ? еѣ sieht aus als wollte еѣ regnen, се парѣ къ ва вѣла; er sieht sehr wohl aus, еѣ ѣ омѣ сѣтѣносѣ, омѣ оѣрамѣсѣ; er ist nicht so böse wie er aussieht, еѣ нѣ ѣ не агѣтѣ de diavolѣ, не кѣтѣ ѣ de перѣрѣ; еѣ sieht nicht gut aus, нѣ сѣтѣ сѣтѣне вѣлѣ, лѣкѣрѣпѣлѣ нѣ жѣрѣтѣ

Aussehen, part., weit aussehende Pläne, пѣанѣрѣ марѣ.

Aussehen, v., (дп монѣ.) сѣпарѣ, стрѣкѣрѣ пѣра тошѣтърѣ.

Aussehen, v., стрѣкѣрѣ, оѣдѣрѣкѣ.

Aussein, v., сѣтѣтѣ аоарѣ, лѣнескѣ; das Licht ist aus, лѣмина ѣ сѣнесѣ; Ihr Glas ist aus, пѣларѣ дѣале ѣ дешертатѣ; еѣ ist Alles aus, тѣтѣ сѣтѣтѣ перѣдѣтѣ.

Aussein, n., авѣнѣдѣ, лѣнесѣ, не-оѣнѣдѣ-де-оѣдѣ.

Außen, adv., аоарѣ, не деаѣсѣра.

Außen, f., парѣа, лѣтѣрѣа дп аоарѣ.

Außen, praep. mī conj., аоарѣ de, аоарѣ dп.

Außen, ad., аоарѣ de аѣѣста, перѣа аѣѣста.

Außen, a., оѣаѣ, парѣа дп аоарѣ, еѣтерѣорѣдѣ, аѣнѣрѣпѣдѣ.

Außen, a., вѣстарѣдѣ, аоарѣ дп кѣсѣтѣорѣ, дп оѣорѣ.

Außen, a. mī ad., не дп аоарѣ.

Außen, n., в. Außen.

Außen, v., арѣтѣ, пѣзѣтѣ; deкарѣ, манѣѣстѣ, deоккерѣсѣ.

Außen, a. mī ad., страорѣдѣнарѣ, перѣа мѣсѣрѣ.

Außen, a. mī ad., сѣекѣлатѣвѣ, метаѣсѣкѣ.

Außen, adv., мѣл дп зѣмѣ, зѣтѣнѣ; äußerster Preis, проѣдѣ чѣл дп зѣмѣ, чѣл мѣл мѣрѣпѣнѣтѣ.

Außen, f., арѣтѣрѣ, deкарѣрѣпѣне, зѣсѣ, сѣсѣ; seiner — jufolge, дѣтѣ сѣсѣа мѣл.

Außen, a. mī ad., несѣаѣнѣпѣлѣ, че нѣ се пѣне de оѣнѣнѣ лѣкѣрѣкѣ, акѣдѣнтѣлѣ.

Außen, v., есѣпѣдѣ; скотѣ, deокаркѣ; скотѣ лѣ вѣкатѣ; лѣдѣдѣ;

nardoceckä; (ан масика) гръ-
 сриä; (на тинор.) terminä de
 amnezatä, de kompocä; — oc-
 mindä, amzä, äntrepzä, die-
 ceptä; dectinä, accepnä, stabi-
 lezä; deöirä; kritikä, amä de
 zicä, de adaocä чева ан конгръ;
 ein Kind —, еспзä, ланäдä знä
 прпкä; eine Pension —, accepnä
 o pencizne; einen Preis —, про-
 знä знä предä; Bäume —, стръ-
 пгнä арворä; eine Wache —,
 пзä, amnezä o кветодä; die Lehr-
 stunden —, äntrepzä, äntre-
 pzmä öpze de lequize; etwas
 im Testamente —, öakä va le-
 rätä ан testamentä.
 Aussetzung, f., еспзегизно; dec-
 зъркътътä; стрълькътърä; nar-
 docitörä; terminä; äntrepzörze.
 Aussicht, f., възгъ, ппгä-de-ve-
 dere; перспективä; — in die Zu-
 kunft, перопентивä, преведере,
 еверангъ ан миторä; man hat
 die — auf die Stadt, прпзереä,
 ппгä-de-vedere естр кърä
 четате.
 Ausfidern, v., стръкърä, нкзрä.
 Ausfizen, v., стаä аарä; ämzi-
 nescä тинзä (ан прпсöре); mit
 Waaten —, прекзпекä ка марö.
 Ausföhnen, v., äntäcä, ре'тпакä.
 Ausföhnung, f., ре'тпакъгизно.
 Ausfondern, v., öenärä, даä ан о
 нарго.
 Ausfonderung, f., сепъръгизно; (ан
 med.) скрөмътä, сарөмътърä.
 Ausföhnen, v., черчетзä, снпнезä,
 инвөсирä.
 Ausföhner, m., ömönä; инвөсиръ-
 торä.
 Ausföhnerel, Ausföhnung, f., снп-
 нтърä, снпнөвдä.
 Ausfpann, f., стацине, деокъäкъ-
 тöре (конакä).
 Ausfpannen, v., деоканä, деокзгä;
 die Feinwand —, dectindä пълнä.
 Ausfpannung, f., деокътърä; dec-
 тинсърä.
 Ausfprecher, v., öкөтä, iää äin гръ-
 нарө (äin хъмварө).
 Ausfpenden, v., даä, ämнардä, die-

trizä; das Abendmahl —, ad-
 ministrä со. кзминөкътърä.
 Ausfpreten, v., änkäz аарä; рь-
 кърä, крьческä пчöреле.
 Ausfpielen, v., жокä, терминä жо-
 кзä (de кърд); ein Pferd —,
 жокä знä калä ан лотерä; Trumpf
 —, жокä адзгä; Sie müssen —,
 Sie haben die Vorhand, ära äi
 сь жочä, ära жочä äntelä.
 Ausfspinnen, v., торкä денäинä; скотä
 торкändä; diese Spißbüberei war
 fein ausgefponnen, ачөсть дръчä
 öвсөсө вригä кь öинөгä.
 Ausfpirationen, v., снпнөкä, деокно-
 перä.
 Ausfpötteln, v., iää ан ракä.
 Ausfputten, v., ä. Spotten.
 Ausfputten, n., Ausfputtung, f., вь-
 таизä de жокä, мокърä.
 Ausfprache, f., рөсирө, прөпзгä,
 ачөнтä; deutliche — der Wörter,
 артикагизнөä кларä а ворөвор.
 Ausfprechen, v., рөсрөкä, прөсөрä,
 прөпзгä, äiä; das kann man
 nicht mit Worten —, ачөстä пз
 со ждө снпне кз квинте; in sei-
 nem Gesichte spricht sich deutlich
 die Bosheit und Rachejucht aus,
 ан öicionomia äiä со аратä ан-
 ведөратä ргнгä äiä рьсвнарөä.
 Ausfprechlich, a. äi ad., прөсөрä-
 верä, еспрпмаверä.
 Ausfpreiten, ausfpreizen, v., dectindä,
 рьскърä.
 Ausfprengen, v., рөсалä (о пöтрä);
 рьскändөкä, ämарьмгä, се-
 тпзä, äiäгөсчä; ein falsches Ge-
 rücht —, äiäгөсчä о öaimä min-
 члөсä.
 Ausfpringen, v., сарä аарä; сканä;
 о тлөскä; шпрвөскä; aus dem
 Fenster hinausfpringen, сарä äin
 öөрөстрä; das Messer —, мөш-
 тä со шпрвөитө.
 Ausfpringen, v., стрөвөскä; крпцä,
 слпзä (о манä); стпгä кз т-
 лмвä; (ан anat.) ämөптөгä.
 Ausfpringung, f., (ан anat.) ämө-
 пгäгизно.
 Ausfproffen, v., өгъвөскä, ре'нвер-

- zackä; mъ грънцескѣ (арунга din тоиторе).
- Ausproßling, m., ягъстарѣ, мѣгарѣ.
- Auspruch, m., пропънци; → cen-tingä, ждекатъ, декретѣ, deci- sione; göttlicher —, ораки; sich dem — des Richters unterwerfen, mъ сѣпнѣ сепинцел ждека- торѣмъ.
- Ausprüfen, v., зртърескѣ, дажъ дп зртъ, дескоперѣ, аѣл.
- Ausstaffiren, v., днармѣ (о пай); днзестрѣ (къ вестминте); гътескѣ, дмбракѣ.
- Ausstampfen, v., скотѣ prin лови- тѣрѣ; сватѣ (грънцѣ).
- Ausstand, m., деторѣ активъ, къ- нитакѣ не дпкассатѣ, рестѣ de vani; kreditѣ; seine Ausstände sind be- deutend, деторѣмъ сале активе сватѣ марѣ, сватѣ консидеравере.
- Ausständig, a. m. ad., рестанте, рѣмачѣ.
- Ausstänken, v., дмилкѣ, дмилк de пароре; — адзрменѣ.
- Ausstatten, v., днзестрежѣ, дотезѣ; er ist von der Natur aus mit Geist ausgestattet, парора дп днзестрѣ къ спиритѣ.
- Ausstattung, f., днзестрѣтѣрѣ, зо- стре, дотъцине, парафернѣ; аш- шезъмънтѣ, стъверсемънтѣ.
- Ausstäuben, v., десизверѣ.
- Ausstäubern, v., сизверѣ; кзтриорѣ, катѣ (въпатъ).
- Ausstäuren, v., вичѣжъ, ватѣ къ вѣрцѣ.
- Ausstechen, v., скотѣ, сковескѣ, prin дмилксетѣрѣ; днценѣ; einem die Augen —, скотѣ okul кѣива; mit Nadeln —, дмилкнтѣ къ аче; ein Muster —, пнтезѣ, кролескѣ о мзестрѣ; Rasen —, таѣ verdéжъ, гил; eine Flasche Wein —, вежъ, демортѣ о встелѣ de винѣ.
- Aussteden, v., скотѣ, дпоитѣ аѣорѣ, арворезѣ, ридикѣ (о ѣламърѣ); де- маркѣ, дензиескѣ (о дѣринѣ).
- Austehen, v., стажъ аѣарѣ; — сѣ- ѣерѣ, сѣпорѣ, сѣциѣ; толерѣ; Geld — haben, амѣ ванѣ дагѣ не кредитѣ; er kann Alles —, ежъ жѣре сѣѣери опѣ че; eine
- Strafe —, сѣѣерѣмъ о недѣусъ; mit Waaren —, скотѣ марѣ de вѣнзаре.
- Ausstehend, part., рестанте; ausste- hende Schuld, деторѣ активъ.
- Ausstehlich, a. m. ad., сѣѣериверѣ, сѣпортаверѣ, толераверѣ.
- Aussteyfen, v., кълтѣшескѣ, днтъ- рескѣ не din гънтрѣ.
- Aussteigen, v., mъ дажъ жѣскѣ, дес- чиндѣ (динтр'о трѣсѣрѣ); десваркѣ (динтр'о пай).
- Ausstellen, v., есизнѣ, скотѣ аѣарѣ, скотѣ за ведере; скотѣ de па- радѣ; скотѣ de вѣнзаре, de мо- делѣ, de мѣстрѣ; — сѣсчиндѣ; дѣѣерѣ; ремитѣ; презипрескѣ; пѣрѣсескѣ; критикѣ, ченсѣрѣ (до- жънескѣ); etwas auszustellen ha- ben, амѣ съ критикѣ, съ мѣстрѣ чева; Gemälde —, есизнѣ, скотѣ вѣлѣ тавлоѣ; einen Wechsel —, дажъ о полицѣ (сѣмъвѣ, камбѣ); einen Wechsel auf einen —, тражъ о полицѣ асѣпра кѣива; einem einen Wechsel —, дажъ кѣива о полицѣ; eine Obligation —, ѣакѣ о обли- гъцине (de деторѣ).
- Aussteller, m., — eines Wechsels, трѣсѣторѣ de о полицѣ; дѣгъ- торѣ de о полицѣ.
- Ausstellung, f., есизсѣцине, скоце- тѣрѣ, скосѣрѣ; — eines Wech- sels, трѣсѣтѣра, траса de о по- лизѣ.
- Austreten, v., торѣ, mъ стинѣ, mъ деспорѣ prin порталитате.
- Aussteuert, f., зестре; скѣле, рѣе, къ каре се мѣрѣмъ о ѣатѣ, па- рафернѣ.
- Aussteuern, v., дажъ зестре, днзе- стрезѣ; — пзрчедѣ, ежъ din портѣ (къ пай).
- Austillen, v., аплекѣ, алъгътежѣ знѣ прѣкѣ пѣнѣ да знѣ терминѣ.
- Austimmen, v., аккордѣ денцинѣ (знѣ инотрѣмънтѣ de мѣсикѣ).
- Austöbern, v., деспаверѣ, дескол- вѣс, сѣзѣрѣ de дѣворѣ; сѣиз- верѣ; скочорѣ din локѣ асѣмѣсѣ.
- Austöchern, v., кѣрѣжъ дингѣл.

Ausstoden, v., стирпескѣ, скотѣ ла
ръдѣчине.

Ausstoffen, v., стоезѣ, кыпгышескѣ
къ стофѣ.

Ausstollen, v. (ла аргѣсит.) дитиндѣ
велеа не кадре.

Ausstopfen, v., амалѣ, андоуѣ, тик-
сескѣ.

Ausstosß, m., прима ловитѣрь, вотѣ
(ла дзелѣ); аттакѣ, днентѣтърь,
арпанкѣтърь.

Ausstossen, v., дмингѣ аарѣ, смингѣ,
рѣмингѣ, рѣпедѣ аарѣ; einem
ein Auge —, скотѣ окыа кыва;
einem Faße den Boden —, сварѣ
андыа зныи астоис; einen Schrei
—, сверѣ, цинѣ, даѣ зныи цинетѣ;
Seufzer —, сѣсминѣ; Schimpf-
worte —, сѣдыис, анжѣрѣ.

Austrahlen, v., арпанкѣ, рѣсмын-
дескѣ разо.

Austrücken, v., дитиндѣ, лядескѣ;
гъдескѣ (сѣрѣл).

Austrichten, v., ватѣ, вѣчыескѣ; ая-
панезѣ, метезескѣ; радѣ, штергѣ;
тарѣ; — аргѣсескѣ; in diesem
Brief ist viel ausgerichtet, ачѣ-
тъ сарисѣре ѣ плинѣ де штер-
сѣре; die Faltten —, десѣакѣ кре-
делело; bei Nacht —, змвѣлѣ нѣ-
теа.

Austrichten, v., штергѣ, метезескѣ;
десѣокѣ, десѣакѣ; — ватѣ стра-
дело (здыцелѣ), амлетгѣ, ѣакѣ ес-
кѣрсинѣ.

Austrichten, v., дичетѣ де а ком-
варѣ; терминѣ о дѣсвѣтъ, о лѣтъ.

Austrichten, v., дитирѣштинѣ, семѣнѣ,
рѣсмындескѣ.

Austriegeln, v., траѣ деселѣнд.

Auströmen, v., мѣ рѣвѣрсѣ, кѣргѣ
ла тарпине (повѣие), гѣжыѣ;
das Blut strömt aus dem Herzen
in die Adern aus, сѣвцелѣ се рѣ-
варѣ дин инимѣ приа вине.

Auströmung, f., рѣвѣрсѣтърь; (ла
ѣисикѣ) еѣлѣинѣ, еѣисинѣ.

Austüdeln, v., (ла монѣ.) таѣ,
кыкѣескѣ.

Austudiren, v., терминѣ днвѣуѣ-
тѣра, сѣдыис; мѣ кѣзандѣ ла
сѣдыис.

Austürzen, v., рѣсторнѣ, вѣрсѣ.

Austürzer, m. (монѣ.) десѣвѣркѣ-
торѣ.

Austügen, v., разимѣ, сѣрѣжинескѣ
ла аарѣ.

Austuchen, v., амлетѣ, кахѣ п'инѣре
лѣкрѣрѣ, черкѣ прѣсте торѣ; alle
Winkel —, кѣтриѣрѣ рѣте анѣкрѣле.

Austühnen, v., в. Austöhnen.

Austüfeln, v., кыпгышескѣ, подескѣ,
паркетежѣ.

Austüdeln, v., дичетѣ къ гѣндыи-
ты, не маѣ гѣндылескѣ; орѣ гѣ-
гылескѣ.

Austanzen, v., дичетѣ къ дангыа,
терминѣ зныи дангыа.

Austapeziren, v., тапетежѣ, днвѣлѣ
къ тапете; mit Sammet —, дн-
тиндѣ къ саршонѣ.

Austauschend, part., (ла ѣисикѣ) е-
мерпине, сѣр. ес. разоле лѣминѣ
че есѣ дитр'анѣ лѣнтѣ.

Austauschung, f., емерѣсѣрь, мерѣсѣ-
рь, емерѣсине.

Austausch, m., сѣкимѣ, прѣвѣкимѣ;
днпѣргѣшпѣ (де иде).

Austauschen, v., сѣкимѣ, контрасѣкимѣ.

Austauschung, f., а. Austausch.

Auster, f., сѣрѣдѣ, острѣкѣ, ан соѣ
де скоѣкъ зивалѣ.

Austerband, f., Austergrund, m.; сѣратѣ,
ванкѣ де сѣрѣдил, хокы дн марѣ
андѣ се гѣрѣмѣдескѣ сѣрѣдиеле.

Austerfang, m., несѣитѣ де острѣче.

Austerschale, f., скоѣкъ де сѣрѣдил,
гѣдѣче.

Austerstein, m., острѣкѣ.

Austhauen, v., се рѣсвѣте рѣада,
се десѣагѣ.

Austheilen, v., дитаргѣ, ре'нтаргѣ,
дѣсѣрѣвѣтѣ, дитѣргѣшескѣ, кѣми-
некѣ; das h. Abendmahl —, ад-
минѣсѣре ес. кѣминекѣтърь.

Austheller, m., дитѣргѣторѣ, дѣс-
трѣсѣторѣ, дѣсминѣсѣторѣ.

Austheilung, f., дитѣргѣчѣ, ре'нт-
пѣргѣчѣ, дѣсѣрѣвѣсине.

Austhlin, v.; скотѣ, десѣакѣ; штергѣ,
смингѣ; eine Schuld —, аннѣл-
лѣжѣ, сѣлѣжѣ, зиванѣжѣ о дѣро-
пѣ; Geld auf Zinsen —, даѣ ванѣ
къ довѣндѣ.

Ausstiefen, v., цаѣъ аоуѣндѣ, аооуѣ-
дежѣ, проуѣндежѣ.

Austilgen, v., стирнескѣ, стерминѣ;
стрикѣ.

Austoben, v., тѣ алинѣ, тѣ део-
варѣ, дичетѣ къ оуриа; тимпе-
статеа, оуриана дичетѣ; der junge
Mensch hat noch nicht ausgetobt,
ачестѣ жана дикѣ нѣ треку оу-
риа тимпестатор.

Austöuen, v., дичетѣ де сэнатѣ.

Austrag, m., дикваре, хотъаре,
demicioue, рескатѣ; bis zum Aus-
trage des Prozesses, пѣъ ла е-
шпиеа прочесѣѣ.

Austragen, v., скотѣ, дикѣ оуарѣ;
дикварѣ (скрисорл); репортѣ;
пѣликѣ; деоаимѣ; das trägt viel
aus, ачѣста оаче пѣлитѣ.

Austrägerel, f., партѣтарѣ де ворве,
олекъритѣрѣ.

Austräglich, a. m. ad., v. Einträglich.

Austreiben, v., алзнгѣ, днтерескѣ,
скотѣ; den Teufel —, алзнгѣ пе
диавола, есорѣсѣжѣ.

Austreten, v. act., сторкѣ, калкѣ,
скѣчилѣ (палкѣ, вагиа); стнргѣ
(о хартѣ ампрнѣ); sich den Fuß
—, скринтескѣ шѣорѣ; die Ein-
derfüße —, сканѣ, оѣ дн аил
прѣчѣлѣ; — v. n., оѣ, тѣ де-
партѣ, пѣрѣоескѣ; десертѣжѣ; тѣ
десварѣжѣ, тѣ сенарѣ; aus einer
Gesellschaft —, тѣ десварѣжѣ, тѣ
сенарѣ днтр'о соѣетѣте; das
Wasser —, апа осе, дѣ дн цермл.

Austreugen, popul., v. Austrodnen.

Austrinken, v., веѣ ротѣ, демерѣ
вѣндѣ; den Leidenfeld —, веѣ
пѣкарѣ сѣоернѣцелор.

Austritt, m., ешпие, денарѣ; кѣ-
рѣсире; кѣкѣтарѣ, скѣчѣетѣрѣ;
трѣнгѣ, вѣлкоуѣ; гѣднѣл.

Austrodnen, v., ескѣ, деѣскѣ, деоекѣ.

Austrodnung, f., деѣскѣмѣнтѣ.

Auströmmeln, v., пѣликѣ къ това;
алзнгѣ вѣгнѣд това.

Austrumpeten, v., пѣликѣ къ трнмѣца.

Auströpfeln, austräufeln, austriefen,
v., дешикѣ, кадѣ дн шѣкѣтѣре.

Austuschfen, v., деоамнѣ, замрѣскѣ
къ тѣмѣ.

Ausüben, v., денрнѣдѣ, праттнѣкѣ,
есерѣсѣжѣ; mein Handwerk —, днл
денрнѣдѣ месѣриа; Strausarbeiten
—, компнѣтѣ крѣзнѣл; Raube an
einem —, днл рѣсѣжаѣ де чнпѣа.

Ausübung, f., праттнѣкѣ, есерѣнѣжѣ,
денрнѣдѣре.

Ausverschämt, a. m. ad. provinc.,
v. Unverschämt.

Auswachsen, v., дичетѣ де крескѣтѣ;
крескѣ пе деннѣжѣ; днвоуѣсѣкѣ
(гръѣл), крескѣ къ гѣвѣ, гѣвосѣ;
(дн хнмнѣ) веѣтеѣжѣ.

Auswagen, v., снѣ, кѣтеѣжѣ а ешпнѣ.

Auswägen, v., вѣндѣ къ камѣтѣа;
кѣмпѣнескѣ; адлерѣ трѣгнѣд ла
кѣмпѣтѣл.

Auswahl, f., алѣѣѣре, алѣсѣтѣрѣ.

Auswählen, v., алѣерѣ, скотѣ алѣ-
гнѣд.

Auswalfen, v., ватѣ ла шѣоѣ (дѣрѣтѣ).

Auswalzen, v., скѣтѣрѣ къ оуѣл;
ротѣскѣ къ сѣѣл; термнѣ дѣн-
ѣл де вѣлѣжѣ.

Auswaschen, v. provinc., скѣтѣрѣ пе-
нтѣрѣлѣ, аднѣ даѣ кѣѣа о вѣтаѣв
вѣлѣ.

Auswanderer, m., ешпранте, пѣ-
рѣсѣторѣ де патрнѣ.

Auswandern, v., ешпгѣ, тѣ де-
цѣрескѣ, пѣрѣсѣскѣ патрнѣ, стрѣ-
мѣтѣ дѣкѣнѣѣ.

Auswanderung, f., ешпгѣнѣѣне.

Auswärmen, v., днкѣѣзѣскѣ де-
жѣскѣ, днѣерѣнѣтѣ деннѣдѣ.

Auswarten, v., аштелѣтѣ вѣлетѣл.

Auswärtig, a. m. ad., стрѣнѣжѣ, дн
аѣарѣ, дн алѣ дѣрѣ, — есо-
рнѣкѣ (о вѣантѣ); Departement der
auswärtigen Angelegenheiten, де-
пѣрѣоѣмѣнтѣла трѣвнѣлор дн аѣарѣ.

Auswärtig, adv., дн аѣарѣ, дн стрѣ-
нѣтѣте.

Auswärtigischer, m. (дн вѣант.) пѣс-
кѣ вѣдѣкѣторѣл.

Auswaschen, v., снѣлѣ, кѣгѣтѣскѣ внѣ;
днчѣтѣ де сѣѣлатѣ.

Auswasfern, v., деѣсѣрѣснѣкѣ, скотѣ
сѣреа прнп мѣѣетѣрѣ дн алѣ.

Auswechseln, v., скнѣмѣжѣ.

Ausweg, m., норнѣлѣ; — modѣ,
локѣ де сѣпѣре, кѣрѣре, корнѣ-

рз; ich finde keinen Ausweg aus dieser Verlegenheit, аз не ала нѣ о сѣпаре дѣтра ачѣстѣ дѣ-
кзркѣтрѣ (конѣсѣне).

Ausweichen, v., мѣ дѣмоѣ; — мѣ ѣрескѣ, мѣ даѣ ла о парте, мѣ аѣатѣ.

Ausweichend, adj., сѣмѣтѣаѣ, еѣа-
сѣвѣ (дѣла вадѣ, еѣадѣ); auswei-
chende Antwort, рѣсѣнѣсѣ еѣасѣвѣ,
рѣсѣнѣсѣ де сѣпаре.

Ausweisen, v., дѣпаскѣ (ѣте); скотѣ
маѣеле (дѣн вѣнатѣ).

Ausweisen, v., аѣнѣ дѣрѣеа кѣ
пѣнѣсѣ; пѣнѣ аѣарѣ; дѣчѣтѣ
де пѣнѣсѣ.

Ausweis, m., аѣеѣорѣнѣ, докѣмѣнтѣ,
аттѣстатѣ, ѣнѣоре; пачѣ — der
Gesetz, дѣнѣ ѣнѣореа, дѣнѣ сѣнѣ-
тѣ лѣнѣор, дѣнѣ конѣорѣнтатѣ кѣ
лѣнѣе.

Ausweisen, v., скотѣ, даѣ ѣѣарѣ,
еѣсѣлѣзѣ; — арѣтѣ, конѣпрѣвѣ,
лѣнѣтѣмѣзѣ; сѣчѣ — мѣ лѣнѣтѣ-
мѣзѣ, прѣвѣзѣ; das wird sich bald
—, прѣсте ѣѣнѣ сѣ на вѣдѣ,
сѣ на да не ѣаѣѣ.

Ausweisung, f., дѣкѣрѣѣнѣе, лѣнѣ-
нѣтѣѣнѣе.

Ausweisen, v., аѣѣескѣ, вѣрѣѣескѣ,
сѣоѣескѣ.

Ausweisung, f., аѣнѣтѣрѣ, сѣоѣтѣрѣ,
сѣоѣѣлѣ.

Ausweiten, v., аѣлѣрѣѣескѣ, дѣлѣрѣ-
ѣескѣ, дѣлѣѣескѣ.

Auswendig, a. u. ad., не дѣн ѣѣарѣ,
не ѣаѣѣ; еѣстерѣорѣ; де рѣстѣ,
дѣн мѣмѣорѣ.

Auswerfen, v., арѣнѣкѣ ѣѣарѣ; вѣрѣсѣ,
сѣнѣнѣ (сѣнѣе); рѣгѣлѣзѣ (лѣѣѣ,
пѣатѣ); ein Auge —, скотѣ зѣнѣ
окѣ; ben Anker —, арѣнѣкѣ аѣ-
нѣра; das Roth —, арѣнѣкѣ пѣнѣ-
ѣнѣ; das Pferd wirft gut aus,
кѣлѣ мѣрѣѣ ѣнѣ мѣѣѣестрѣ; кѣ-
лѣ арѣнѣкѣ ѣнѣ нѣѣѣрѣе.

Auswerfen, v., аѣсѣѣѣ, пѣтѣрѣ аѣсѣ-
ѣнѣ; eine Scharte —, дѣнѣрѣтѣ
о грѣнѣѣлѣ, рѣпѣрѣ о нѣдрѣнѣтатѣ;
рѣстатѣрѣ онѣореа нѣрѣдѣтѣ.

Auswischen, v., нѣрѣлѣ не дѣн лѣнѣ-

трѣ; — рѣов. ватѣ, ѣрѣнѣ, кѣлѣ-
ѣнѣескѣ не ѣнѣеа.

Auswischen, v., дѣсѣѣнѣ, дѣсѣѣнѣ,
дѣсѣѣнѣрѣ.

Auswischen, v., дѣсѣѣнѣ, скотѣ дѣн
ѣанѣ, дѣн сѣтѣѣе.

Auswischen, v., еѣорѣкѣ (дѣн пѣнѣ
кѣѣа), скотѣ кѣ вѣрѣѣѣлѣ; сѣнѣнѣ-
ѣескѣ, сѣѣескѣ.

Auswischen, v., ѣерѣнѣзѣ, скотѣ дѣн
ѣерѣнѣ, пѣтѣрѣсѣкѣ дѣн кѣнѣ де ѣерѣнѣ.

Auswischen, v., рѣтѣзѣ, ѣонѣтѣ вѣрѣ-
ѣрѣ.

Auswischen, v., нѣнѣлѣѣескѣ, еѣнѣнѣ-
тѣѣескѣ, прѣѣнѣрѣ, кѣлѣтѣ; — дѣс-
нѣлѣ, дѣсѣѣнѣтрѣ (зѣнѣ вѣнатѣ);
рѣѣрѣнѣнѣтѣ (аѣѣатѣл); тѣлѣ (ѣнѣлѣ
ла зѣнѣ кѣлѣ); тѣрѣнѣнѣ о дѣсѣтѣрѣ.

Auswischen, v., дѣсѣкѣрѣкѣ.

Auswischen, v., пѣтѣрѣ, нѣтѣлѣѣескѣ;
einem ein —, тѣрѣтѣ о ѣанѣтѣ кѣѣа.

Auswischen, m., дѣнѣрѣнѣтѣрѣ.

Auswischen, v., мѣ дѣкѣмѣнѣнѣ, мѣ
дѣсѣлѣорѣескѣ; аѣѣрѣнѣкѣ, дѣсѣкѣ-
нѣрѣлѣ; — дѣчѣтѣ де тѣнатѣ.

Auswischen, v., ѣолѣтѣескѣ.

Auswischen, v., сѣчѣ, сѣ дѣсѣнѣнѣ.

Auswischen, m., сѣнѣрѣсѣкѣтѣрѣ, гѣнѣ,
нѣнѣлѣнѣ (де кѣѣрѣнѣкѣ); ѣеѣнѣ;
сѣнѣнѣтѣрѣ.

Auswischen, v., скотѣ рѣнѣнѣнѣ,
сѣкѣрѣнѣ, арѣнѣнѣ кѣ ѣлѣтѣл (нѣрѣлѣ).

Auswurf, m., лѣнѣдѣтѣрѣ, арѣнѣнѣ-
кѣтѣрѣ, сѣтѣрѣѣорѣ, сѣрѣнѣтѣтѣ; сѣнѣ-
пѣтѣрѣ; ѣаѣѣтѣ; das ist ein Wurf
—, аѣѣстѣ ѣ зѣнѣ онѣнѣ ѣлѣѣтѣ-
мѣтѣ, ѣ лѣнѣдѣтѣрѣ де онѣнѣ; der
— eines Buffens, ѣрѣнѣнѣнѣеа зѣнѣ
Вѣнѣнѣ.

Auswurf, v., жѣкѣ дѣн кѣлѣ.

Auswurf, m., нѣдѣнѣ, арѣнѣнѣнѣ-
тѣрѣ, лѣнѣдѣтѣрѣ; вѣрѣкѣ, гѣнѣнѣ.

Auswurf, v., дѣсѣрѣдѣнѣнѣ, сѣнѣ-
нѣескѣ.

Auswurf, v., нѣлѣнѣрѣ, тѣлѣ дѣн нѣлѣ-
нѣрѣ, дѣнѣнѣ.

Auswurf, v., нѣнѣнѣрѣ, дѣнѣнѣнѣрѣ.

Auswurf, v., нѣнѣнѣтѣ, ѣанѣ сѣѣѣ-
тѣрѣ; ѣнѣнѣ кѣ ѣнѣнѣрѣ, дѣчѣтѣ
де нѣнѣнѣтѣтѣ.

Auswurf, v., ѣаѣкѣ дѣнѣнѣнѣрѣ, тѣлѣ
дѣн ѣорѣнѣ дѣнѣнѣнѣнѣрѣ.

Auszeichnen, v., се дикое тогѣ дин-
ци; das Pferd hat —, какъ аре
тогѣ динци.

Auszapfen, v., скотѣ не ченѣ; вѣндѣ
къ търпѣти.

Auszäumen, v., в. Abzäumen.

Auszäumen, v., деспарцѣ къ гардѣ.

Auszehen, v., дичетѣ къ вѣтѣл,
сквртѣ пѣхарѣ.

Ausziehen, v., чѣ търчезескѣ, де-
винѣ търчедѣ, макрѣ; тѣ кон-
сѣтѣ, тѣ деспервезѣ, тѣ зсѣкѣ.

Auszehrung, f., търчеземѣлѣ, тър-
чезетѣрѣ, амтѣкритѣрѣ, кон-
сѣмциѣне, деспервѣтѣрѣ, фѣтѣсѣ,
офѣтѣ.

Auszeichnen, v., днсементѣ, рѣмаркѣ,
позѣзѣ, трѣскрѣсѣ, естрѣгѣ (дин-
тр'о картѣ); distinct (дѣосѣвѣскѣ);
ausgezeichneter Verdienst, мерѣтѣ
марѣ, мерѣтѣ distinct; ausge-
zeichnete Tugend, вѣртѣте сѣмпа-
тѣ; ausgezeichnete Frau, фѣмѣсѣ
distinct, рѣмѣркаверѣ.

Auszeichnung, f., контрѣсѣментѣ; di-
stinction, сѣмнѣ distinctioris
(осѣвѣторѣсѣ).

Auszeichnen, v., вѣтѣ сѣмнѣ de mero.

Auszerren, v., скотѣ, сѣмѣлѣ хѣцинд.

Ausziehen, v., скотѣ, трагѣ аѣарѣ,
сѣмѣлѣ; стрѣгѣ; днгиндѣ; дес-
рѣдѣчинѣ; десвѣракѣ; die Hand-
schuhe —, скотѣ тѣлѣзѣмѣлѣ; einen
bis auf's Hemd —, лѣсѣ не чѣ-
неѣѣ лѣмѣлѣ дн кѣмѣмѣлѣ, дн дес-
пѣлѣсѣ пѣлѣ лѣ кѣмѣмѣлѣ; ein Kind
—, десвѣракѣ знѣ прѣзнѣкѣ; den
Degen —, скотѣ casia; die Stiefel
—, тѣ дескѣлѣдѣ; einen Tisch —,
трагѣ, лѣнѣсѣскѣ о тѣсѣ; mit der
Wurzel —, сѣмѣлѣ дн рѣдѣчинѣ;
die Quadraturwurzel —, орѣарѣ,
скотѣ рѣдѣчина пѣлѣратѣ; ка верѣѣ
n. mal днсѣментѣ: скѣмѣлѣ лѣнѣсѣнѣѣ;
фѣтѣ; о тѣлѣсѣкѣ.

Auszieren, v., днфѣрѣмѣсѣдѣзѣ, де-
норѣзѣ, адѣрѣнѣзѣ.

Auszierung, f., дѣкорѣмѣнѣ, орѣнѣ-
мѣнѣ (прѣдѣлѣ).

Ausziffern, v., дѣсѣфѣрѣ.

Auszimmern, v., чѣплѣсѣкѣ, фѣрѣмѣзѣ
prin чѣплѣтѣрѣ, прѣлѣжѣрѣ, дѣрѣзѣ.

Auszirseln, v., тѣсѣрѣ къ конѣсѣл;
alles genau —, фѣнѣ тѣте дѣлѣ
рѣгѣлѣ нѣ конѣсѣл.

Auszischen, v., мѣсѣрѣ; днчѣтѣ де
мѣсѣратѣ.

Auszug, m., пѣрчѣдѣре, порѣнѣре,
тѣрѣкарѣ, дѣларѣтѣ; пѣрчѣсѣ;
стрѣмѣтѣре де лѣкѣнѣѣ; естрѣсѣ;
прѣскѣртѣтѣрѣ, сѣмѣтарѣсѣ, кон-
пендѣсѣ; — eines Heeres, дѣларѣ-
тѣ знѣлѣ арѣмѣтѣ; — aus einer
Rechnung, естрѣсѣ дннѣтр'о сѣко-
тѣлѣ, дннѣтр'знѣ конѣсѣлѣ.

Auszugsweise, adv., дн естрѣсѣ, дн
сквртѣ, прѣскѣртѣтѣ.

Auszupfen, v., скѣртѣлѣнѣ, скотѣ
сквртѣлѣнѣ, сѣмѣлѣ, десѣлѣрѣ;
die Wolle —, скѣртѣлѣнѣ лѣнѣ.

Auszürnen, v., тѣ десѣлѣнѣсѣ, кон-
тѣнѣсѣкѣ къ тѣлѣнѣ.

Auszwingen, v., скотѣ къ фѣрѣга.

Authal, n., вѣлѣ, лѣнѣкъ дѣ лѣнѣ
знѣ тѣсѣ дннѣсѣ.

Authenticität, f., азѣнтѣлѣтѣте, лѣ-
галѣтѣте.

Authentisch, a. m. ad., азѣнтѣлѣкѣ, аз-
тѣнтѣлѣкѣлѣнѣ.

Autobiograph, m., азѣтѣв орѣграфѣ, дн-
сѣл скрѣиторѣсѣ аз вѣдѣлѣ сѣлѣ.

Autocrat, m., сѣнѣгѣр-дѣмнѣиторѣсѣ,
азѣократѣ.

Autocratie, f., азѣократѣ, сѣнѣгѣрѣ-
дѣмнѣ.

Auto-da-fe, n., (сѣпанѣолѣсѣкѣ) азѣтѣ-
дѣ-фѣ, десѣнѣнѣгѣре prin фѣкѣ.

Autodidact, m., азѣтѣдѣдѣанѣкѣ, сѣнѣгѣрѣ
лѣнѣлѣиторѣсѣ.

Autographisch, a. m. ad., азѣографѣ-
сѣкѣ, орѣнѣмѣлѣ.

Automat, m., азѣтомѣтѣ.

Autonomie, f., азѣтѣномѣлѣ, сѣнѣгѣрѣ
лѣнѣлѣиторѣсѣ.

Autopsie, f., азѣтѣпсѣ.

Autor, m., азѣторѣ, скрѣиторѣсѣ де о
карѣ орѣнѣмѣлѣ, днчѣсѣлѣиторѣсѣ, зрѣ-
лѣиторѣсѣ.

Autorisation, f., дннѣстѣрѣпѣ, азѣтѣ-
рѣсѣлѣсѣне.

Autorität, f., вѣзѣ, азѣтѣрѣтѣте.

Autorschaft, f., азѣторѣ.

Auwech! interj., аз вѣлѣ!

Avail, m., авалъ, кезъшиъ речі-
прокъ, дшпръштъ.
Avance, f., пайнтаре, фолосѣ, про-
ѳитѣ, къштитѣ.
Avancement, n., пайнтаре дн постѣ.
Avantgarde, f., авангардѣ, тръпъ
пайнте мергъдоре, тръпъ дн
ѳрште.
Adventure, f., авънтъръ, дгътмадаре
кърідсѣ, неаштентатъ, ѳавълосѣ,
ка дн ѳавълъ.
Aventurier, m., в. Abenteuerer.
Aventurinstein, m., авънтъринъ.
Averci, f., в. Hâserci.
Avers, m., аверсѣ, ѳаца монетоі.
Aversional-Quantum, сѣштъ, кътъ-
шме де днвоісѣ.

Avertiren, v., даѣ де штіре.
Aviis, (zi: avi), авісѣ, штіре.
Avista, adv., а віста, дема ведере
(а-зnel полце де пгъгитѣ да не-
гъдеторі).
Axe, v. Achse.
Axiom, n., аксіомъ, вріачиніѣ, къ-
стъшѣ.
Xrt, f., сѣккре, вардѣ.
Artbhelu, m., тѣке а сѣккреі, вардѣ.
А, f., (веклѣ) дрептъ де а ѳі ос-
пѣтатѣ.
Ajen, v. Aafen.
Ajung, Ajung, f., (да вълът.) шъп-
каре.
Ajur, m., азхрѣ, колоре черіѣ.
Ajurblau, a. ші ad., аластрѣ азхрѣ.

B.

B, n., а доа літеръ а алѳаветлѣ
германѣ.
Baake, v. Bafe.
Baal, m., Балѣ, zeitate кадеанъ.
Baalbienst, m., балістѣ, кзатѣ зез-
лѣ Балѣ.
Baalopfasse, m., валістѣ (полъ а лѣ
Балѣ).
Babbeln, v. Blappern.
Baccalaureat, n., бакалавреатѣ, (градѣ
академікѣ дн Франца).
Baccalaureus, m., бакалавреѣ.
Bacchanalien, f. pl., баканалі (сер-
вѣторіѣ лѣ Бакѣ).
Bacchant, m., (mit.) бакантѣ (попъ
ал лѣ Бакѣ).
Bacchantin, f., (mit.) бакантѣ (по-
пѣсѣ, преотѣсѣ а лѣ Бакѣ), ѳіп.
десѳръпатѣ.
Bacchantisch, a. ші ad., бакантѣ,
вевіѣ, дн modѣ де вевіѣ.
Bacchus, m., Бакѣ, зехл вевіѣлор.
Bacchusbruber, m., вевторіѣ маре.
Bacchusstab, m., тірсѣ (въцѣ лѣ
Бакѣ).
Bach, m., пѣрѣѣ.
Bachamsel сѣѣ Bachamel, f., марѣ
де апъ, кодѣкатърѣ.
Bachbunge, f., вероніѣ де апъ
(шалтѣ).

Bache, f., скрѳѣ сѣватинѣ.
Bätselchen, n., рѣшорѣ.
Bacher, m., тѣскрѣ сѣватикѣ де
дол ані.
Bachfahrt, f., кале не лънгъ рѣѣ
ѳыкатѣ де сѣпѣтра ані.
Bachfisch, m., пѣште де пѣрѣѣ.
Bachselunder, m., сокѣ де апъ.
Bachhund, m., кѣне де вѣнатѣ кѣ
пѣдоре скѣрте.
Bachstesse, f., плевѣшкѣ, вѣрлѣѣ
(пѣште).
Bachmünze, f., (зол.) мінатѣ (ісінѣ)
де апъ.
Bachschmerle, f., мѣхалѣ де рѣѣ.
Bachstelze, v. Bachamsel.
Bachwasser, n., апъ де рѣѣ.
Bachweide, f., рѣкѣ.
Bach, n., (marin.) пѣпечеле дн-
пайнте ал корѣсіел.
Bach, ad., длапѣ.
Bachamsel, m., пѣрѣ копѣ да кѣ-
пторіѣ, пѣрѣ ѣскатѣ да кѣпторіѣ,
пѣрѣ де копѣ.
Bachberechtigt, a. ші ad., дндрептъ-
ціѣ а коче пѣне.
Bachbirn, f., парѣ копѣ да кѣпторіѣ,
парѣ ѣскатѣ да кѣпторіѣ, парѣ
де копѣ.

Baubbord, n., наворѣдъ (смагна коръziel).

Baue { f., възъ а оедеi.

Baueu } m. pl., латрера пѣнтел.

Baueu, v., a. шi n. пер., нокѣ, орігѣ, пръжескѣ, зскѣ; Brot —, а коче пѣне; Obst —, а зска орънго; Fisch —, а оріце, а пръжi неште; ihm ist sein Brot gebacken, xli i o'a копѣ, нѣ ва екѣна; er backt arme Ritter, елѣ а ажжыскѣ ла санъ де лемнѣ, е съракѣ.

Bauebart, m., варѣъ но възъ, оа-ворѣд.

Bauebein, n., осчоры възчѣр.

Bauebruse, f., гѣнда, гѣндѣра пѣ-оіларе.

Bauegrubben, n., грѣница възчѣi.

Bauehosen, m., оалкъ (ла калѣ).

Bauestreich, m., пѣлмѣре, ловѣторѣ

къ палта песте оацѣ; einen — geben, а да о палтѣ, а пѣлмѣ.

Bauezeit, m., пѣсеа де мѣнго.

Bauezer, m., пѣнерѣ; кохторѣ де пѣне, пѣнрѣ (врътарѣ).

Bauezbrot, n., пѣне де тѣрѣ, де врътарѣ.

Bauebursche, m., лѣвъдѣнѣлѣ ла пѣнерѣ.

Bauezei, f., пѣнерѣ, врътарѣ; пѣ-тѣрѣ.

Bauegewerk, n., корпорѣцѣне де пѣнерѣ, врътарѣ.

Bauehandwerk, n., мѣштерѣ де пѣнерѣ.

Bauein, f., пѣнерѣасѣ.

Baueische, f., чикалѣ, грѣрѣ де пѣнерѣ.

Baueischeiber, m., содарѣ, оечлорѣ де пѣнерѣ.

Bauejunft, f., в. Bauegewerk.

Baueisch, m., неште де орігѣ, де пръжѣ.

Bauefleisch, n., карне де орігѣ, пръ-жѣ.

Bauegast, m., оспѣтал знеi пѣнерѣ.

Bauegeld, n., плата копѣналѣ.

Bauegerechtigkeit, f., дѣрѣнѣ де а коче пѣне.

Bauehaus, n., касѣ де копѣ, пѣ-нерѣ, копѣнрѣ.

Bauehefen, f., алзатѣ.

Baueig, a. шi ad., възкѣсѣ, оѣжкѣсѣ.

Bauemeister, m., антѣстѣле прѣсте-пѣнерѣ.

Bauemilbe, f., коватѣ (молѣдѣ).

Baueobst, n., орънѣ (мерѣ, ѣере, прѣне), зекатѣ ла копѣнрѣ.

Baueofen, m., копѣнрѣ; in den — schieben, а възѣ (пѣнеа) ѣн копѣнрѣ.

Baueofenloch, n., гѣра копѣнрѣналѣ.

Baueofenzins, m., в. Bauegeld.

Baueordnung, f., регалѣмѣнтѣ не-трѣ пѣнерѣ.

Baueofanne, f., тавѣ нестрѣ копѣ.

Bauepfeil, m., (мар.) копѣ ѣн карѣ се странѣ ала че ѣнтрѣ ѣн ко-равѣ.

Baueprobe, f., провъ де кѣчѣре.

Bauepuffel, f., коватѣ, пѣнерѣ.

Bauepreise, f., възкѣте копѣне (алзатѣ, пѣчѣнго).

Bauestein, m., кѣрѣмѣдѣ.

Bauestube, f., пѣнерѣ, врътарѣ (каса).

Bauezug, m., трѣкѣ, коватѣ де оръ-малтатѣ пѣне.

Bauezug, n., пѣзѣтѣрѣ де аконе-рѣ алзатѣ.

Bauewanne, f., в. Bauezug.

Bauewerk, n., пръжѣторѣ, копѣнрѣ.

Bade, n., ваіе де скандѣ; künstliche

Bäder, вѣ артіціалѣ; (med.)

trockene Bäder, ваіе де азѣре,

azѣрѣ; — der Wiedergeburt,

кѣтѣ; пров. ich werde das —

bezahlen müssen, воіѣ трѣзѣ сѣ

пѣтѣскѣ нестрѣ алзѣл; sich ins

— begeben, а ѣнтра ѣн ваіе; ins

— reisen, а се дѣче ла възѣ; das

— brauchen, а се ѣнвѣлѣ.

Badeanstalt, f., вѣ ѣнвалѣте, ѣнтрѣ-тѣ де възѣ.

Badeangug, m., лѣтѣрѣкѣмѣнго де ваіе.

Badearzt, m., медѣкѣ де възѣ.

Badekur, f., кѣрѣ де възѣ; eine —

brauchen, а оаче кѣрѣ де възѣ.

Badefrau, f., скѣдѣторѣсѣ (оѣмѣлѣ

лѣсѣрѣнѣатѣ кѣ трѣваа скѣдѣ-тѣ).

Badegast, m., оспѣ скѣдѣторѣ.

Badegeld, n., ванѣ де възѣ.

Badegerath, n., знегѣ де ваіе.

- Badegesell, m., aprarš, советоръ de
вѣд.
- Badehaus, n., каса de вѣд.
- Badehemd, n., къманъ de вѣд.
- Badehofen, f. pl., icmeno de вѣд.
- Badefessel, m., къдаpe de вѣд.
- Badeflecht, n. Badegesell.
- Badefleid, n., вестимъ de вѣд.
- Badefopf, n. Schröpfkopf.
- Badeluftbarkeit, f., петрече за вѣд.
- Bademantel, m., манто de вѣд.
- Bademutter, f., мѡмъ.
- Baden, v., нъ дъмъ, нъ скъдъ;
es ist wie eine gebadete Maus,
мѡстъ ка о мѡкъ; sich in Thra-
nen —, а се скъда дъ лъкръмъ;
sich in Wohlſtun —, а петрече
дъ десоржъри; sich in seinem
Blute —, а дъмѡта дъ сълрече
сѣ.
- Badeordnung, f., регулъмънтъ мѡ-
тръ вѣдѡ извѣче.
- Badeort, }
Badeplatz, } m. локъ de скъдатъ, вѣд.
- Bader, m., вѣарѣ.
- Baderei, f., каса знѣ вѣарѣ.
- Badereise, f., кълторѣ de вѣд.
- Badeschiff, n., коравѣ петрѣ дъ-
вѣарѣ.
- Badeschwamm, m., вѡрече, спѡмъ de
дъмъиатъ, de скъдатъ.
- Badestube, f., кѣдъ de дъмъиатъ.
- Badewanne, f., вачъ, кадъ de дъ-
вѣарѣ.
- Badewasser, a. ni ad., калдъ ка о
вѣд.
- Badewasser, n., вѣдъ, агъ de вѣдъ.
- Badewetter, n., }
Badezeit, f., } vimeš промъ de
скъдатъ, епока
скъдатъмѣ.
- Badezuber, m., n. Badewanne.
- Badorden, m., ординъ кавалерѣор
de вѣдъ.
- Bäffchen, n., галерѣдъ сѣвъ вѡрѣ
за предикаторѣ.
- Bagage, f., вагажъ; адънѣтрѣ.
- Bagagewagen, — wagen, m., каръ
de вагажъ (караванъ).
- Bagatell, n., вагатежъ.
- Bagger, m., десмѡитѡре, (ин-
струмънтъ къ каре се къръдъ
помѡжа дѣтрѣя портъ).
- Baggern, v., десмѡитъ, къръдъ de
помѡжъ (за портъ).
- Bahen, v., прѣжескъ (гале); кър-
лескъ (лемме); олофескъ, со-
мълтежъ.
- Bahemittel, n., (дъ мед.) олофѣжъ,
сомълтежъне.
- Bahesäckchen, n., сълъедъ дъкъ-
жѡрѣ, сомълтежѡрѣ.
- Bahn, f., кале, дрѣмъ, кърарѣ; ва-
риѣрѣ; лъжъ; (дъ астрол.) ор-
мѣжъ; die — brechen, а дескѣде
дрѣмъ; auf der rechten — bleiben,
а цѣне кале чеа вѣдъ; in die
— treten, а интра дъ лъжъ; auf
die — bringen, а промъе, а скѡте
по тапѣтъ; der — der Ehre fol-
gen, а мерѣ по кале олофѣ.
- Bahnen, v., сѣжъ, дескѣжъ, вѣжъ, не-
тежескъ, апланъ кале, дрѣмъ;
gebahnte Weg, кале вѣжъ, зъ-
вѣжъ; sich einen Weg durch die
Feinde —, а'мѣ сѣче дрѣмъ ин-
тра инѣмѣ (къ армѣ).
- Bahnlos, a., сѣрѣ кале, нежъмѣжъ.
- Bahre, f., сѣрѣ, носѣжъ.
- Bahrenträger, m., десѣорѣ, кър-
жѡрѣ de портъ.
- Bahrtuch, n., вѣжъ мѡртѣарѣ.
- Bahrung, f., олофѣжѡрѣ, сомълте-
жъне.
- Bai, f., вѣжъ, сѣжъ de мѡре.
- Baier, m., вѣарѣ; — land, Баварѣ.
- Bailbrechen, v., дѣтрѣжъ гѣтра-
жъ (къпѣле).
- Bailen, v., лѣтрѣ (къпѣле).
- Bajabete, f., вѣадѣрѣ (кърѣ de
зѡрѣ за сѡмѣ); дѣжълѡре ин-
дианъ.
- Baisak, n., сѣре de мѡре.
- Bajazzo, m., вѣагъ, мѣскѣрѣжъ.
- Bajonnett, n., вѣионетъ (армѣ сѣ-
кѣжъ за вѣрѣжъ инѣтел).
- Baſe, f., (мѡр.) вѣжъ, амѡрѣ,
сѡмъ петрѣ навѣжѡрѣ за ин-
тражъ дъ вѡрѣ портъ сѣре. а
се сѣрѣ de лѡкрѣ перѣжъдѣсѣ.
- Basel, m., вѣдъ, вѣжъ.
- Basen, v., вѣжъ, мѣжъ (инъ).
- Basengeld, n., вѣжъ de вѣжъ.
- Basenmeister, m., инсѣпѡре неѡте
вѣжъжъ.

Balance, f., баланцъ, екзиливръ.
 Balanciren, v., баланцевѣть, тѣ цѣнѣ
 на баланцѣ, на екзиливрѣ, кѣпѣтъ.
 Balancirstange, f., балансарѣа де
 баланцѣ, конгрѣponderе.
 Balant, n., баланитѣ (лемпѣ петри-
 фикатѣ).
 Balcon, m., балкон.
 Bald, ad., лндатѣ, кѣрѣнд, исте,
 rimmpriß, аксмѣ, лесне, mal, не
 ачи; er kommt —, vine лндатѣ;
 er wird so — nicht kommen, нѣ ва
 veni кѣрѣнд; er ist — hier, —
 dort, ех е кѣнд ичѣ, кѣнд коло;
 das ist nicht so — geschehen, астѣ
 треавѣ нѣ се оаче аша лесне;
 er ist — so groß als ich, е mal
 атѣтѣ де mare камине; er wäre
 — ins Wasser gefallen, не ачи
 ера съ казѣ на апѣ.
 Balbachin, m., балдакинѣ, вранискѣ,
 черѣ.
 Baldig, a. ии ad., рѣпедѣ, исте, кѣ-
 рѣндѣ, протѣтѣ.
 Baldrian, m., валеріанѣ (плантѣ).
 Balg, m., пелѣ, пелицѣ, кожѣтѣрѣ,
 деспоіетѣрѣ (че. о лапѣдѣ шер-
 пеле); вѣрдѣоѣ; оѣі.
 Balge, f., алѣѣ, кадѣ (кентрѣ кѣ-
 тѣш).
 Balgen, sich, v. pl., тѣ лѣптѣ, тѣ
 ватѣ.
 Bälgen, sich, v. pl., тѣ деспелѣ,
 despois (шерпеле).
 Balgenkopf, m., гатѣ, капѣа оѣілор.
 Balgentreter, m., вѣлѣтѣрѣа оѣілор
 „ла органѣ, сѣлѣтѣрѣа, лтолѣ-
 тѣрѣа органелор.
 Balger, m., лѣптѣчѣ, вѣтѣшѣ.
 Balgerei, f., лѣптѣ, тѣлѣтѣлѣ.
 Balggerüst, n., сказнѣ де оѣі.
 Balggeschwulst, f., (хирѣр.) атеромѣ.
 Balken, m., вѣрѣѣ, грѣндѣ; (пров.)
 man sieht den Splinter in des Räch-
 sten Auge, aber nicht den Balken
 in seinem eigenen Auge, везѣ сѣтерѣа
 на окѣл вѣчѣпѣлѣ, ии вѣрна дѣа
 окѣл тѣѣ нѣ о везѣ.
 Balkenband, n., сказнѣ (лѣтр'олѣѣтѣ).
 Balkendeck, f., (лемпѣр.) подѣ де
 вѣрѣе.

Balkenfante, f., (орх.) оадѣ де грѣн-
 дѣ, де вѣрѣѣ.
 Balkenfeller, m., чѣларѣѣ подѣтѣ кѣ
 грѣндѣ.
 Balkenkopf, m., капѣтѣ де грѣндѣ.
 Balkenrecht, n., дѣрѣнтѣ де а пѣне
 грѣнда кѣ капѣтѣа на тѣрѣа вѣ-
 чѣпѣлѣ.
 Balkenriß, m., планѣа лемпѣрѣіел знѣл
 едѣфѣчѣѣ.
 Balkenruthe, —flaster, f., тѣсѣрѣ
 де ва сѣлѣпѣнѣ на лѣнѣпѣме ии де
 о вѣрѣѣ на грѣсѣме.
 Balkenstein, m., лѣтрѣ кѣпѣтѣларѣ де
 грѣндѣ.
 Balkenstütze, f., { пѣлѣтарѣа, цѣіторѣа
 Balkenträger, m., { де грѣндѣ.
 Balkenwage, f., кѣпѣтѣлѣ, кѣлѣтарѣа.
 Balkenwerk, n., лемпѣрѣа, лемпѣ-
 тѣра (кѣрѣсѣтѣоа пѣнѣтрѣ ва едѣ-
 фѣчѣѣ).
 Balkenjoll, m., тѣсѣрѣ де знѣ, полѣ-
 карѣ на лѣнѣпѣме ии де о лѣнѣѣ
 на грѣсѣме.
 Balkon, m., балконѣ.
 Ball, m., вомѣѣ, сѣерѣ, пѣлѣ; (вѣл.)
 вѣлѣ; валѣ; — spielen, den —
 schlagen, тѣ жокѣ де а пѣла, ватѣ
 пѣла; (вѣл.) einen — machen, а
 оаче о вѣлѣ; einen — geben, а
 да знѣ валѣ; ein — des Glückes
 sein, а оѣ сѣлѣпѣтѣратѣ де сѣрѣте, а
 оѣ жокѣа порѣнѣлѣ.
 Ballade, f., валадѣ, поесѣѣ.
 Ballanzug, m., лѣтѣрѣѣѣтѣлѣтѣ, ко-
 сѣтѣтѣ де валѣ.
 Ballast, m., лѣкѣрѣкѣтѣрѣ, сѣрѣпѣѣ,
 валастѣ (сѣрѣ а да грѣвѣтѣте ла
 о пѣлѣ).
 Ballasten, v., лѣкарѣкѣ, лѣсарѣпѣнѣ,
 валастѣ о пѣлѣ.
 Ballastung, f., лѣкѣрѣкѣтѣрѣ, лѣсѣрѣ-
 чѣларѣе де пѣлѣ.
 Bällchen, n., вомѣлѣѣ, пѣлѣѣѣ, вѣлѣ-
 цѣ, вѣлѣ тѣкѣ, гловѣлѣѣѣ, вало-
 пѣшѣ.
 Ballen, f., дѣстрѣпѣтѣ, провинѣѣ (на
 ордѣнѣа тѣвтонѣкѣ).
 Balleisen, n., вѣргѣ де сѣрѣѣ.
 Ballen, m., пѣлѣ, колѣтѣ, лѣгѣтарѣѣ;
 вомѣкѣ (ла оѣлорѣ); вѣрѣкѣ (ла де-
 цѣтѣ); тѣлѣкѣ (де 10 топѣрѣ кѣрѣ-

- тѣ); валѣ (de пѣлзѣ); — an der Hand, пѣлзѣх.
- Ballen, v., дѣлѣти, легѣ дн валѣри, дн колете, дн тѣлѣри; mit geballter Hand, фауѣ, кѣ пѣлзѣх дѣлѣти; der Schiffe ballt sich, неаоа се вѣлѣтѣште, се адѣлѣ дн валѣ.
- Ballenbinde, m., легѣторѣ дн валѣри (марѣ).
- Ballenwaage, f., марѣ de колетѣ, de тѣлѣ; марѣ ordinaire.
- Ballenwelle, ad., кѣ ридиката (марѣ).
- Ballenjinn, n., вѣсторѣ дн валѣри.
- Ballet, n., валлетѣ (данѣ).
- Balletmeister, m., маистерѣ, дѣлѣторѣ de валлетѣ.
- Ballförmig, a. mī ad., вомѣосѣ, дн форма вомѣи.
- Ballgast, m., ѡсете de валѣ.
- Ballhaus, n., касѣ de валѣ; de жѣкатѣ кѣ пѣла.
- Ballhornisiren, v., стрѣкѣ дн ренѣнд (ка Балхорнѣ, знѣ типографѣ).
- Ballistik, f., валистикѣ (артеа de а тѣсѣра черкѣ deскриѣ de вомѣеле архикате).
- Ballisten, pl., валисте (инстрѣмѣнте дн вѣкѣте de архикатѣ, de сѣартѣ ла тѣри (верѣел).
- Ballleid, n., вѣстѣнтѣ de валѣ, domino.
- Ballmeister, m., мѣштерѣ ах жокѣлѣ de а пѣла.
- Ballnetz, n., реѣеа de вѣтѣтѣ пѣла.
- Ballon, m., валлонѣ, аеростатѣ.
- Ballotage, f., валотажѣ.
- Ballotiren, v., валотезѣ (даѣ вѣтѣх архикѣндѣ вѣлѣ неагрѣ, аѣлѣ).
- Ballotirflugel, f., вѣлѣ de валотѣмѣнтѣ.
- Ballspiel, n., жокѣ de а пѣла.
- Ballstock, m., акѣ (варга кѣ каре се ватѣ вѣтеле дн вѣлардѣ).
- Balltafel, f., вѣлардѣ.
- Ballunternehmer, m., дн ренѣнѣнтѣторѣ de зн валѣ.
- Balsam, m., валсамѣ.
- Balsamine, f., валсамѣнѣ (ѡлѣре).
- Balsamiren, v., дѣлѣвалсамѣ.
- Balsamirung, f., дѣлѣвалсамѣнтѣ.
- Balsamisch, a. mī ad., валсамѣкѣ, валсамѣосѣ; balsamische Pflanzen, валсамѣнѣнѣ
- Balsamtraut, n., валсамѣ de грѣдинѣ.
- Balsamlilie, f., крѣнѣ дѣлѣвалсамѣнтѣ.
- Balsamöl, n., ѡлеѣ de валсамѣ.
- Balsampappel, f., пѣлѣнѣ валсамѣѡерѣ.
- Balsampflanze, f., амѣриѣ (пѣланѣ).
- Balsamtanne, f., врадѣ de валсамѣ (арѣоре).
- Balze, f., мѣкѣ кѣ вѣлѣрѣле мѣ кѣ колѣе не данса.
- Balsenbrücke, f., пѣте de пѣле de кѣнѣ de марѣ (ѡѡе) дѣлѣлѣте кѣ вѣрѣ.
- Baltisch, a. mī ad., валикѣ.
- Balustrade, f., валѣстрѣдѣ.
- Balz, f., пѣре, кѣнтѣ, кѣнтѣрѣ (ла пасерѣле ѡеле марѣ).
- Balzen, v., са пѣескѣ, кѣескѣ (ла пасерѣле ѡеле марѣ).
- Balzeit, f., тѣмѣ de пѣнтѣ, de кѣнтѣ.
- Bambus, m., | вѣмѣлѣ, трѣстѣ de
- Bambusrohr, n., | вѣмѣлѣ.
- Bämme, f., ѡлѣлѣ, ѡасѣлѣ de пѣле.
- Bammeln, v., в. Baumeln.
- Bamseln, v., ватѣ (пѣлеа).
- Bananasbaum, m., стѣоинѣ de пѣradicѣ.
- Banco, n., арѣнтѣ, вѣнѣ de вѣнкѣ.
- Band, n., корѣеа; корѣонѣ; лѣнтѣ; легѣтѣрѣ; нѣдѣ; черкѣ (ѡѡарѣ); легѣтѣнтѣ (дн анатѣм.); вѣндаѣлѣ (хѣр.); катѣнѣ, легѣтѣрѣ; — der Ehe, легѣтѣра кѣѣсторѣел; — des Blutes, легѣтѣра сѣлѣелѣлѣ, аѡѡинѣтѣеа, кѣтѣлѣлѣлѣ; — der Freundschaft, легѣтѣра амѣчѣлѣел; seine Banden zerreißen, а'нѣл сѣарѣе кѣтѣшеле, катѣна; in Ketten und Banden legen, а пѣле, а вѣга дн кѣтѣше, ѡѣре, катѣнѣ.
- Band, m., вѣлѣмѣ, томѣ; легѣтѣрѣ de кѣрѣлѣ; Werk von vier Bänden, ѡнѣ дн пѣтрѣ томѣри, вѣлѣмѣ; dieses Buch hat einen schönen —, аѡеастѣ карѣе е легѣтѣ ѡрѣмѣосѣ.
- Bandader, f., (анат.)
- Bandachat, m., акатѣ корѣделатѣ, а-катѣ-ѡнѣсѣ (минѣр.)
- Bandage, f., (хѣр.) вѣндаѣлѣ, черкѣ, легѣтѣрѣ de сѣрѣлѣтѣрѣ.
- Bandagist, m., вѣндаѣлѣстѣ.
- Bandalabaster, m., алабастрѣ корѣделатѣ.

- Bandartig**, а. ми ad., корделатъ, аи модъ де кордеа.
Bandbefügung, f., адаосъ де кордеа.
Bänderhen, n., корделуъ.
Bande, f., вандъ, трънъ, чегъ (de esp).
Band Eisen, n., евръ аи еъmil.
Bandenfrei, а. ми ad., деслератъ, ливеръ де лерътаре, недпорънатъ.
Bandelier, n., ванделиеръ, кордонъ негте змерл, змерарл.
Bänderjaspis, m., iacnic врьодатъ де еъmil, iacnicъ zonarъ.
Bänderlehre, f., (анар.) десмологиъ.
Bänderreiß, а. ми ad., возминосъ, нстеросъ аи томърл.
Bänderreiß, а. ми ad., автъ аи корделе.
Bandfabrik, f., фабрикъ, манъфактуръ де корделе.
Bandfisch, m., неште корделатъ.
Bandförmig, а. ми ad., корделатъ, аи форма де кордеа.
Bandhaften, m., кърлгъ, цигинелъ.
Bandhandel, m., корделаръ, комеруъ къ корделе.
Bandholz, n., (вогар.) лемнъ (nsie-ke) де черкърл.
Bändig, а. ми ad., лераверъ; domesticiverъ, амълнзиверъ; — machen, в. Bändiggen.
Bändiggen, v., domesticескъ; амълнзескъ; domesticкъ; addаръ ла сзипъере, аскъларе; seine Leidenschaften —, амл дпорънъ pacicnнke; къчерескъ (о деаръ, попоръ).
Bändigigung, f., domesticипре, амълнзипре.
Bandit, m., вандитъ, евръ, хоуъ (de vandъ), лотръ.
Bandstämer, m., перъдеторъ къ корделе.
Bandmacher, m., корделаръ, еъкторъ де корделе.
Bandmarmor, m., марморъ корделатъ.
Bandmaschine, f., модъ де корделе, кокардъ.
Bandmesser, n., (вогар.) къщлъ во-търескъ.
Bandnagel, m., къл де лемнъ.
Bandnudeln, f. pl., тълетел ладл.
Bandreiß, m., черкъ.
Bandrose, f., модъ де корделе аи форма розел.
Bandstein, m., алатъ зндълоосъ.
Bandstuhl, m., десъторлз (ръсолоз) де корделе.
Bandstüd, n., лемнъ де черкъ.
Bandwaare, f., марфъ де корделе.
Bandweber, m., десъторъ де корделе.
Bandweibe, f., салче ромлз (рългъ) де лератъ.
Bandwörter, m., корделаръ.
Bandwurm, m., верме, солтаръ, лимпикъ корделатъ (аи омен).
Bange, а. ми ad., солосъ, ерикосъ, днкзлетъ, дурпхаръ; mir ist —, ml e epikъ, ml e томъ; es wird mir — dabei, мъ днкзлетъ; es ist mir — für ihn, мъ къремаръ де солреа лл; davon ist mir nicht —, нъ мъ днкзлетъ ачеса; einem — machen, а днкзлетъ ерикъ къва; es ist heute sehr —, азл e zn rimâs солре дндъшиторъ (къдъръ, аршигъ); in banger Erwartung sein, а штенга чева къ солларъ.
Bängel, m., в. Bengel.
Bangen, v., амъ ерикъ, темере, солларъ; mir bangt davon, мъ темъ де ачеса.
Bängigkeit, f., солларъ, темере, ерикъ, днкзлетъ.
Bänglich, а. ми ad., кам днкзлетъ, солосъ, дндъшиторъ; es ist — in Ihrem Zimmer, e кандъ де ндъшитъ аи касъгл.
Bänglichkeit, f., чева днкзлетъ.
Bängmüthig, а. ми ad., микъ де соллетъ, ланъ.
Bank, f., банкъ, сазнъ лангъ; (ком.) банкъ; ordinâ; geistliche —, ordinâ еклециастнъ; weltliche —, ordinâ лмескъ; durch die —, де рндъ, де а ванна; Geld tu die — legen, денанъ ванл аи банкъ; auf die lange — schieben, антлъ де азл нънъ нъае; die — sprengen, къшлнъ тотъ банкъ (аи каргопоръ); — halten, а да банкъ (аи карг.)
Bankactie, f., акциъ де банкъ.

Banagent, m., агент де банкă,
де скимб.

Banagio, n., провизіоне де банкă.

Banankweisung, f., билет де банкă.

Banarbeit, f., дѣла, лаборе, окъ-
пѣніе медіантаріа.

Banarbeiter, m., дѣлаторіа медіан-
таріа.

Banart, Banfekt, m., вастардѣ, ѡтъ
де леае, де кѣрвѣ, де ѡлорѣ.

Banbetr, n., мѣторѣ де скимб.

Banbruch, m., в. Banfrott.

Banfschen, n., бѣкѣцѣ, банкѣ, скимб
микѣ.

Banconto, n., коптѣ, сохотѣлѣ де
банкă.

Banfdirector, m., директорѣ де банкă.

Banfsänger, m., кѣптерѣ де ма-
цѣ, де тѣргѣ; поетастрѣ, поетѣ
рѣѣ, славѣ.

Banferott, m., ѡалімѣнтѣ, банкро-
тѣрѣ; — мафен, ѡалімѣнтезѣ,
банкротезѣ, ѡакѣ ѡалімѣнтѣ,

Banferottiren, v., ѡалімѣнтезѣ, банк-
ротезѣ (моѡазескѣ).

Banferottirer, m., банкротере, ѡа-
літорѣ (моѡазѣ).

Banferottirerin, f., банкротерѣсѣ,
ѡаліторѣсѣ, ѡемеіѣ че ѡалімѣнтѣ.

Banferottirmandat, n., рѣгѣлѣмѣнтѣ
де банкротѣрѣ.

Banfekt, v., в. Banfart.

Banfett, n., бѣкетѣ (петречере кѣ
вѣтѣрѣ мѣ мѣнкаре).

Banfektiren, v., бѣкетезѣ.

Banfgeld, n., ардінтѣ, бані де банкă.

Banfgericht, n., картѣ, тѣзналѣ де
котерѣ.

Banfhaften, m., (мѣсирѣ) кѣрлігѣ
дін скимб де днѣпенітѣ скѣп-
дѣре де пѣлзітѣ.

Banfhalter, { m., банкѣрѣ.

Banfherr,

Banfhammer, m., (ла ѡерарѣ) ѡо-
канѣ де цінтзітѣ.

Banfobel, m., скимб де пѣлзітѣ.

Banflehne, f., спате де скимб, до-
сарѣ.

Banfnote, f., чѣдѣлѣ де банкă, би-
летѣ де банкă, банкнотѣ.

Banfſchein, m., в. Banfaktie мѣ Banf-
jetiel.

Banfſchlachten, n., скимб (ла пѣ-
челарѣ) де тѣлатѣ, де гѣндѣлѣ
карне; мѣчелѣрѣ.

Banfſchlächter, m., тѣлеторѣ, гѣл-
зѣторѣ де карне ла скимб; пѣ-
челарѣ.

Banfſüchtig, a. m. ad., бѣнѣ де скимб.

Banfvaluta, f., валѣре де банкă.

Banfzahlung, f., рѣспѣндере, пѣтѣ
дінтѣрѣн банкă.

Banfzettel, m., чѣдѣлѣ де банкă.

Banfzins, m., контривѣзіоне де
скимб.

Bann, m., скѣмінекѣзіоне, анате-
мѣ, легѣдѣре дін вісерікѣ, ѡѡ-
рїсїре; черкѣл, рѣіонѣл (анѣл жѣ-
рїсїдїціонѣл); m. ben — thun,
скѣмінекѣ, анатемїзезѣ; ѡѡрї-
сескѣ, леанѣдѣ дін вісерікѣ сѣѣ
дін комѣнітѣтеа крѣстїнѣ.

Bannbrief, m., вѣлѣ скѣмінекѣтѣре.

Bannen, v., скѣмінекѣ, анатематї-
сезѣ; есѡрїсезѣ, скѡтѣ (не дїа-
волѣ, не спїрїтѣ рѣѣ), днѣкѣнтѣ,
ѡертекѣ; er ſann den Teufel —
в тѣре стїротѣ; alle Hunde ſind
böſe zu —; пѣравѣ дін ѡїре н'аре
лекѣїре, валѣлѣ вѣтрѣнѣ н'а мал
днѣведї днѣвѣстрѣ.

Banner, m., есѡрїсѣтѣ, марѣ, днѣ-
кѣптерѣ, ѡертекѣторѣ.

Banner, n., ѡамѣрѣ, стїндардѣ,
стѣтѣ.

Bannerherr, m., доманѣ ѡамѣрїѡерѣ,
ванѣ, варѣне, каре авеа жѣрїс-
дїкїзіоне крїмінале днѣ секѣлѣтѣ
mezїѣ.

Bannerlehn, n., ѡездѣлѣванѣлѣ, ва-
ронескѣ.

Bannfluch, m., анатемѣ, вѣстѣмѣ

Bannforſt, m., гѣдѣре ѡпрїтѣ.

Bannfetter, f., прѣсѣ, тѣскѣ ванѣле,
кѣ каре днѣл стѣркѣ стѣгѣспїл ло-
кїторїл знѣл черкѣ гермѣспїтѣ.

Bannleute, m. pl., васалї.

Bannmühle, f., мѣлѣ ванѣле, кѣ каре
се сервѣскѣ локїторїл знѣл черкѣ.

Bannrichter, m., жѣдїче крїмінале.

Bannſtein, m., пѣтрѣ гермѣспїтѣре,
гермїнѣ; сѣмѣлѣ де ѡтарѣ, де
мошїѣ.

Bannstrahl, m., озмигъторѣ, ско-
 минекътивѣ, апатетъ.
Bannung, f., скъминекъцизне; есор-
 чимъ.
Bannvogt, m., велеторѣ престо о-
 тареле кнѣ локъ.
Bannwaare, f., марѣ опритъ де
 конгресандъ.
Bannwald, m., в. Bannforst.
Bannwart, —watter, m., в. Flur-
 schuf.
Bannwasser, n., апъ, рѣѣ ѡн карѣ
 есте опритъ а дескѣ.
Banquier, (bankier), m., (ѡн ком.)
 банкѣрѣ, проприетарѣ де банкъ;
 (ѡн картоѣ.) чел че дъ банкъ.
Banque, f., локъ азлгъгера кѣ ариа,
 (о партѣ а шхрѣ).
Bansen, m., есѣлацѣм анималѣмъ рѣ-
 мергъторѣ.
Bansen, v., а кѣмъ, а стогъ (спонѣ).
Bar, a. mi ad., (ѡн ком.) компанѣ,
 ѣментѣмъ, пѣмератѣ, гата, кѣратѣ;
 bare Geld, ванѣ пѣмераци; ich be-
 zahle Alles —, пѣтескѣ тотѣ ѡн
 ванѣ гата; um bares Geld spielen,
 жокъ кѣ ванѣ а тѣмъ;barer Er-
 trag, венитѣ кѣратѣ; голъ; bar-
 fufig, дескѣмъ; bares Geld lacht,
 кѣ ванѣ гата кѣмперѣ мѣ ланте де
 пасере.
Bar, m., зрѣѣ; (ѡн астр.) зрѣа ма-
 ре, зрѣа мѣкъ (констелъциѣнѣ);
 verweche de лѣтнѣ; junge —, пѣтѣ
 де зрѣѣ; einen Baren einbinden,
 ѣакъ дарѣмъ; er tanzt nach der
 Weise wie ein —, данцъ кѣмъ ѡн
 лантѣ.
Barake, f., варакъ, кѣсцъ, тиндъ.
Baranke, f., пѣлчѣкъ мѣлѣнъ.
Baratt, m., (ком.) варатерѣ, скѣмъ;
 —handel, перѣцъ ѡн скѣмъ.
Barattiren, v., варатѣзѣ, перѣцѣмъ
 ѡн скѣмъ.
Barbar, m., варварѣ; кѣрдѣ, сѣ-
 ванѣкѣ, ѣерѣсѣ.
Barbarei, f., варварѣмъ, кѣрзѣме, пѣ-
 зманѣтатѣ, ѣерѣчитатѣ, тѣранѣмъ,
 грѣсѣетатѣ, вандалѣстѣмъ.
Barbaria, цѣрѣ ѡн Африка септем-
 трионалѣ.

Barbarfall, m., ѣалкѣне, шѣмъ de
 Barvaria.
Barbarin, f., варварѣ (ѣемеѣмъ).
Barbarisch, a. mi ad., варварѣкѣ,
 кѣрдѣ; barbarische Sprache, лѣмъ
 варварѣ.
Barbarismus, m., (грам.) варварѣстѣмъ.
Barbe, f., варѣѣ (пѣште).
Barbeinig, a. mi ad., дескѣмъ, кѣ
 винеле голѣ.
Barbeisig, a. mi ad., рѣвчѣсѣ, ар-
 цѣгѣсѣ, вѣтѣлѣсѣ, мѣмѣсѣ.
Barber, m., варверѣ, калѣ de Бар-
 varia.
Barbenfraut, m., вѣрѣмѣорѣ (лантѣ).
Barbett, m., кѣне марѣ.
Barbier, m., вѣрѣерѣ.
Barbierbecken, n., ванѣмъ вѣрѣерѣскѣ.
Barbieren, v., мѣ вѣрѣмъ, мѣ радѣ
 (варѣа, пѣрѣл).
Barbieregestell, m., содалѣ вѣрѣерѣ.
Barbiersjunge, m., дѣчинѣмъ, лѣвѣдѣ-
 челѣ вѣрѣерѣ.
Barbieremesser, n., вѣрѣчѣ, рѣзѣторѣмъ,
 rezolъ.
Barbierstube, f., вѣрѣерѣмъ, вѣтѣмъ de
 вѣрѣерѣмъ.
Barbierezeug, n., знѣлте, инстрѣмѣнте
 ѣа вѣрѣерѣмъ.
Barquent, m., паркетѣ, ѣбстанѣ, (ма-
 терѣмъ цесѣтѣ de вѣтѣмъ мѣ лѣмъ).
Barquentmacher, —weber, —wirker,
 m., цесѣторѣмъ de паркетѣ.
Barbaut, m., вѣѣѣ.
Barbe, m., варѣѣ, поетѣ ѣа цѣр-
 манѣмъ венѣ, ѡн спѣчѣ ѣа Скоцѣ.
Barbengesang, m., кѣнтѣкѣ de варѣѣ.
Barbiet, n., кѣнѣкѣ de лѣмъ.
Bare, f., осѣ de валѣмъ кѣрдѣ.
Barreis, n., гѣацѣ. пѣакѣперѣмъ кѣ
 пѣѣѣ.
Baren, v., коѣтѣрѣ (ѡнѣре зрѣѣ мѣ
 зрѣѣѣкѣ).
Barenbeisler, m., долѣ, (кѣне) пѣн-
 трѣ вѣнатѣ de зрѣѣ.
Barendeckel, f., конѣртѣ de пѣле зрѣ-
 сѣмъ.
Barendred, v. Lastragenfast.
Barenfang, m., кѣрѣ de принѣ зрѣѣ.
Barensell, n., пѣле de зрѣѣ.
Barenselt, n., грѣѣѣмъ de зрѣѣ.

Bärenführer, m., мъпъторѣ, кондъ-
 кторѣ де зрѣхъ, зрсарѣ.
 Bärenfuß, m., пчорѣ де зрѣхъ.
 Bärenhaß, f., лпгъ, въпъторѣ де
 зрѣхъ къ доцѣ, вътаиъ де зрѣхъ.
 Bärenhaut, f., пеле де зрѣхъ, пеле
 зрѣиъ; auf der — liegen, а тры
 аи левевире, а тѣа къпѣлор фрѣпъ.
 Bärenhäuter, m., левешъ, транторѣ,
 трандавѣ, перде-варъ, кѣионѣ.
 Bärenhäuterei, f., леве, транторѣ,
 трандъвиъ, кѣионерѣ.
 Bärenhüter, m., (астр.) арктооѣ-
 лаче, воарѣ.
 Bärenjagd, f., въпъторѣ де зрѣхъ.
 Bärenklaue, f., (бот.) акапъ, врѣпка
 зрѣхълѣ, пѣхъмидъ.
 Bärenklee, m., трифоѣ зрѣиѣ.
 Bärenlauch, m., аѣ зрѣиѣ.
 Bärenmuff, m., мъпекарѣ де зрѣхъ.
 Bärenohrlein, n., зрѣкѣа зрѣхълѣ
 (платъ).
 Bärenschmalz, n., сеѣ де зрѣхъ.
 Bärenzang, m., дануѣ де зрѣхъ.
 Bärenzappe, f., врѣмъ де зрѣхъ.
 Bärenzähe, f., врѣпкъ де зрѣхъ.
 Bärentraube, f., стрѣгарѣ зрѣиѣ
 (платъ).
 Barett, n., варетъ (къчѣкѣ патрѣп-
 рѣларѣ, преоцѣскѣ).
 Barock, m., перѣ секѣ.
 Barfuß, ad., дескълѣ.
 Barfüßer, m., картелѣгѣ, (монахѣ);
 —orden, ordinea монахѣлор дес-
 кълѣ.
 Barfüßig v. Barbeinig.
 Barg, m., поркъ кастратѣ, таскърѣ.
 Barhäuptig, ad., къ капѣ голѣ.
 Barin, f., зрѣхъ, зрѣдикъ.
 Bariton, m., (мзѣ.) барѣтонѣ.
 Barke, f., варкъ, лѣтре.
 Barockfing, a. m. ad., къ капѣ голѣ.
 Barock, m., лѣкоподѣ (платъ).
 Barock, m., калонѣ, лѣкълѣ-
 мъпѣ де пѣслъ, де пѣрѣ вѣцелѣ.
 Barne, v. Barbe.
 Barne, f., спѣмъ; дрождѣ де верѣ.
 Barmherzig, a. m. ad., мѣсерѣкорѣ,
 диѣскѣ, мѣтѣскѣ, комъпѣтѣторѣ,
 мѣлѣскѣ; мѣсеравѣрѣ; тѣкълѣскѣ,
 демѣ де мѣрѣ.

Barmherzigkeit, f., мѣсерѣкорѣ,
 мѣтѣскѣ, комъпѣтѣторѣ.
 Barmutter, f., (анат.) матрѣче, маткъ.
 Barmütze, f., къчѣкѣ де пеле де
 зрѣхъ (грѣпѣдѣрѣскѣ).
 Barn, m., мъпкъторѣ (селе).
 Barock, a. m. ad., варокѣ, крѣиѣскѣ,
 рѣдикѣлѣ, лѣторѣтокеатѣ.
 Barometer, m., варометрѣ.
 Baron, m., вароне.
 Baronesse, f., варонѣскѣ, варонѣгѣ.
 Barone, f., варонѣ, варонатѣ.
 Baronin v. Baronesse.
 Baronistren, v., варонѣскѣ.
 Barpfeife, f., олѣерѣ сѣпъторѣ васѣ
 (аи органѣ).
 Barre, f., дрѣгѣ, парѣ; варѣ (де
 металѣ); картѣ де пѣиъ.
 Barren, m., Gold in Barren, агрѣ
 аи врѣлѣ.
 Barsch v. Börs.
 Barsch, a. m. ad., аспрѣ, врѣскѣ;
 barsches Wesen, манѣерѣ, пѣрѣгарѣ
 аспрѣ.
 Barschaft, f., монетѣ пѣтератѣ,
 аи актѣ.
 Barschheit, f., аспрѣме.
 Bart, m., варѣ; мъстацѣ (аи пѣ-
 ште, аи котѣлѣ); — eines Schluß-
 fels, пана кеѣлѣ; sich den — sche-
 ren, аи мѣ факѣ варѣа; in den —
 brummen, мѣрѣмѣрѣ аи тре дѣнѣ,
 вѣфѣнескъ; in den — hnein lügen,
 мѣнѣ де фѣгѣ фѣрѣ рѣшѣне;
 sich um des Kaisers — streiten,
 мѣ дѣскѣтѣ десѣре зѣвѣра асѣнѣ-
 лѣ, мѣ дѣскѣтѣ де лѣпѣ капѣрѣ;
 Einem etwas in den — sagen,
 сѣпѣ чѣва аи фѣгѣ къѣва.
 Bartchen, n., вѣрѣзѣ, вѣрѣшѣорѣ.
 Bartbecken v. Barbierbecken.
 Bartbürste, f., перѣ де варѣ.
 Barte, f., осѣ де валѣнѣ; варѣ
 (инстр.).
 Barteln, v., тѣндѣ пѣрѣлѣ де пѣ по-
 ставѣ де лѣпѣ.
 Bartfäden, m., мѣстѣцѣле (аи пѣште).
 Bartfisch, m., пѣште мѣстѣчѣиѣскѣ,
 вѣрѣосѣ.
 Bartgerste, f., орѣ мѣстѣчѣиѣскѣ.
 Bartgras, n., ѣрѣ вѣрѣосѣ.
 Barthaar, n., пѣрѣ де варѣ.

Barthe, f., бардъ.
Barthel, m., Бартоломей; пров. er weiß wo Barthel Most holt, ea ште че фаче.
Barthig, a. mī ad., барваръ, вървостъ.
Barthrafer, m., вързиръ чорсѣиторъ.
Barthos, a. mī ad., свърваръ, фъръ варвъ, спанъ.
Bartheige, f.,
Barthelle, f., гардъ вървостъ.
Barthscherer, m., гандъторъ де варвъ.
Barthseife, f., сѣпнъ пентръ варвъ.
Barthwachs, n., чѣръ пентръ варвъ.
Barthwisch, f., | сакъ мѣстаце.
Barthängelchen, n., клеште пентръ дивесъ мѣстаделор.
Barutsche, f., фелъ де кърцъ семикоперигъ.
Barwinkel, m., Бартуръ в. Барлау.
Barzahlung, f., пѣтире компангъ (ап пѣтеръторѣ).
Barzeit, f., тинна коитрѣ ла зрш.
Basalt, m., басалтъ (пѣтръ варвостъ).
Bascha, m., пашъ.
Basch, f., шѣтшъ, зпкѣашъ; васъ, фендъмънтъ.
Basilienkraut, n., васѣлкъ, вѣсѣокъ.
Basillist, m., васѣлскъ (шерне фавлокъ).
Basiren, v., васезъ, фендезъ.
Basis, f., васъ, фендъмънтъ.
Bas, ad., (векъ) фортѣ, малъ.
Bas, m., васъ; — finden, кантъ васъ, ап тонъ гростъ; den — spielen, жокъ не кърда чеа гростъ а видѣл.
Basbläser, m., фартъ, фартискъ.
Basla в. **Bascha**.
Baslane, m., спочѣ де гаскъ дѣ инскѣ Басѣ ап Скоцѣ.
Basset, n., васетъ (жокъ де кърцъ); фелъ де скрѣнкъ.
Basgeige, f., виолонъ де васъ.
Basin, n., васинъ (ла фортънѣ съ-рѣторѣ).
Basist, m., васистъ.
Basnote, f., нотъ де васъ.
Bason, m., васонъ, фартъ.
Baspselze, f., фартъ.
Baspsalte, f., кърда чеа малъ гростъ а веркърѣ инстръмънтъ мѣсѣкаде.

Basfänger, m., къпърѣцъ де васъ, васистъ.
Baschlüssel, m., (мѣс.) кеѣа васъ-лѣ, ad. а лѣ f-ut-fa.
Basstimme, f., гласъ, тонъ де васъ.
Bas, m. mī n.; скорѣа интерѣоръ а арворѣоръ; о матерѣ де скорѣу арворѣнъ.
Basia, int., дестѣлѣ ажънѣлѣ.
Basiant, a. mī ad., каначѣ, де ажънѣлѣ.
Basard, m., васардъ, фечѣоръ де лѣлѣ, конѣлъ пѣлѣрѣмъ; корѣ ла анѣмалѣ, n. o. продънтѣлѣ вѣлѣ acine дѣнтръанъ канъ.
Basardfenster, n., фѣрѣстръ фалъ.
Basardmohn, m., макъ ѣврдъ.
Basardwechsel, m., (комъ) полѣцъ грасъ про фортѣ.
Basie, f., (жокъ) васѣ.
Basiei, f., васѣонъ.
Basien, a. mī ad., де скорѣу.
Basfell, n., фзнѣ де скорѣу.
Basgut, m., къчѣлъ де скорѣу.
Basling, m., къчѣнъ фѣменѣлъ (де варвъ).
Basmatte, f., лѣсъ де скорѣу де лѣмнъ.
Basnade, f., васноадъ, чѣмъѣ-тѣръ (ла талъ).
Bataille, f., вѣтаѣлѣ.
Bataillon, n., батѣонъ.
Batarde, f., батардъ.
Baten, batten, v., амѣ прѣлѣште, фолосѣште (манкареѣ).
Bathengel, m., дѣмвѣръ (шлангъ).
Batist, m., батистъ.
Batisten, a., де батистъ.
Batterie, f., батѣрѣ.
Battiren, v., батъ къ мѣдѣрѣлѣ съ-рѣндъ (дангъ).
Bazen, m., вацъ (монѣдъ елѣвѣнкъ ка де 4 кърѣарѣ); er hat —, онъ къносъ; er hat keine —, н'арѣ ванѣ.
Bau, m., едѣѣчѣлѣ, зѣдѣрѣ; констръ-рѣне, стрѣтѣръ; кѣлѣръ; визѣнѣ; — des menschlichen Körpers, стрѣ-тѣра корѣлѣлѣ оменѣскъ; — des Feibes, кѣлѣра къшѣлѣлѣ; Sei- den —, кѣлѣра де шѣтасъ; — der Rede, цѣсѣтѣра дѣскѣрѣлѣ; auf den — kommen, а ѣѣ осѣн-

ditā la lăkră pînză; bet — der
Füchse, vizănia vîznel.
Baumt, m., oăviă, intendanță de
edificățiune.
Baanschlag, m., kalkă, советъ
despre totă căsele anel edi-
ficățiune.
Baumt, f., arhitectură, stilă, modă,
rină, felă de a edifica, zidi;
die griechische, römische, gothische
—, arhitectură grăeă, romană,
gotikă.
Bauffseher, m., inspectoro peste
căzereă znel căse.
Baubedarf, m., necesariile la ridi-
careă znel căse.
Bauch, m., vîntre, pîntecă, oăle;
— eines Schiffes, vîntecăle na-
vel; — einer Flasche, — al ga-
rașel, oășă; seinem — dienen,
suntă sclavă pîntecăleă; den —
vollstreffen, mînkă de mă spară;
Sie hat einen biden —, e al-
grekă, e de vînt speranță.
Bauchbruch, m., (chir.) gastrocelă,
sărpițură.
Bauchdiener, m., gastrozatră, sclavă
vîntecăleă, mînkăciocă, la-
komă.
Bauchen, v., mă pîntecăscă.
Bauchfell, n., (anat.) peritonă, ne-
liă pîntecăleă.
Bauchfenne, — flosse, f., ariniôră
abdominale (la peșce).
Bauchfluß, m., diară, oăscă de
vîntre, scăroză, zrdiare.
Bauchförmig, a. mī ad., vîntreoră.
Bauchgegend, f., (anat.) regiunea
pîntecăleă; in der —, aprine de
vîntre.
Bauchgrinsen, n., kolikă.
Bauchgurt, m., cingă; șerpărie.
Bauchhöhle, f., concăvitătea vîntre-
lei de căse.
Bauchig, a. mī ad., pîntecăscă, vîntre-
oră; concăvă, vîlzăteă; bau-
chige Glas, stikă (glăză) con-
căvă.
Bauchschnecken, n., pîntecăleă, vîntre-
celă.
Bauchweiren, n., kolikă, gîetărie,
dăreă prin pîntecă.

Bauchkrampf, m., scărcei de pîntecă,
kolikă.
Bauchnath, f., (anat.) gastrozatră,
kășătură de pîntecă.
Bauchöffnung, f., (chir.) gastro-
mă, desăzătură de pîntecă.
Bauchpulsader, f., arteră telăcă.
Bauchredner, m., vîntreoră.
Bauchriemen, m., (șel.) cingă, kă-
reă, șerpărie.
Bauchring, m., cingă abdominală.
Bauchschmerz, m., dăreă de pîntecă.
Bauchschnitt, m., v. Bauchöffnung.
Bauchsonne, f., mană, patina gas-
trărie.
Bauchstich, m., (chir.) strălăscă-
tură de pîntecă.
Bauchstüd, n., (la corăbă) corăbă
de pîntă; (la mîcel) vîkă de
pîntecă.
Bauchwassersucht, f., idronikă.
Bauchweh, n., moră, vîlkă de pîntecă.
Bauchwurm, m., lăvrică.
Bauchzirkel, m., kompăscă șerăcă,
pîntecăscă.
Bauchzwang, m., concăpățiune, kă-
kietătură de pîntecă.
Baude, f., (an Silesia) căse; (pe
Alp) țără.
Baudirector, m., directoro de edi-
ficățiune.
Bauen, v., edifică, (căseăscă), zid-
desă, konstrăeză, oăcă căse;
kătivă, vîkră pîntăteă; es ploa-
teză o mîntă; in diesem Lande
baut man viel Getreide, an acă
țără se oăce, se kătivă mîntă
grăă; meine ganze Hoffnung ist
auf Sie gebaut, totă speranță
am pîc'o an Dămnăata; ich baue
auf sein Wort, mă căse ne voră
ză; dieser Mann hat sich arm
gebaut, zăta c'a pîntăteă vîkănd
la căse; ein Nest —, a mī oăce
kăvă; Honig —, a kătivă al-
vine; ein Bauwerk —, lăkră o
mîntă; prov. wer am Wege baut,
hat viel Meißer, vîlkă ne anī
pîntăteă oăteă, se oășă la
krătikă; das Werk ist schön ge-

- baut, казъ е vine фъктъ; auf den Sand —, а zidi не пісінъ, а лкра фъръ temeis; Lustschloßer —, дмлі дмлізоскѣ тзнді de азрѣ, zidesкѣ дп влнтѣ.
- Bauer, м., кзлгвѣторѣ, церапѣ, кѣмпенѣ, пзварѣ, лкрѣторѣ de пѣтѣнтѣ; простѣ, печіоплѣтѣ, некзлгватѣ, шожкѣ; (дп шахѣ) піонѣ; (дп карт.) фанте, вѣлатѣ.
- Bauer v. Vogelbauer.
- Bauerarbeit, f., лкрѣ, лавѣре кѣмпенѣскѣ.
- Bauerart, f., манѣрѣ de цѣранѣ.
- Bauerbengel, м., фечіорѣ de цѣранѣ, некзлѣтѣ, печіоплѣтѣ, вѣдѣранѣ.
- Bauerbrot, п., пѣне вртѣ.
- Bauerbe, f., пѣтѣнтѣ de кзлгватѣ.
- Bauererz, п., (монѣ.) есѣ тасівѣ de металѣ.
- Bauerpflegel v. Bauerbengel.
- Bauerfrau, f., церапѣ, кѣмпенѣ, лкрѣторѣсѣ de пѣтѣнтѣ.
- Bauegut, п., пѣтѣнтѣ, тошѣ цѣрѣпѣскѣ.
- Bauerhaft, а. mі ad., цѣрѣпосѣ, кѣмпенѣскѣ.
- Bauerhaus, п., касѣ цѣрѣпѣскѣ.
- Bauerhof, м., кѣрте цѣрѣпѣскѣ.
- Bauerhund, м., кале сѣтескѣ.
- Bauerhufe, f., пѣтѣнтѣ, огорѣ, агрѣ цѣрѣпѣскѣ.
- Bauerhütte, f., вордеѣс, колѣвѣ.
- Bäuerin, f., цѣранѣкѣ.
- Bäuerisch, а. mі ad., цѣрѣпѣскѣ, кѣмпенѣскѣ; некзлгватѣ, простѣ, печіоплѣтѣ.
- Bauerkerl, м., в. Bauerbengel.
- Bauerkleid, п., вестѣнтѣ цѣрѣпѣскѣ.
- Bauerknecht, м., сервѣ цѣрѣпѣскѣ.
- Bauerleben, п., вѣлагѣ, траѣс цѣрѣпѣскѣ.
- Bauerlehen, п., фездѣ цѣрѣпѣскѣ.
- Bauerlieb, п., кѣплекѣ цѣрѣпѣскѣ.
- Bauerlüttele, м., гросоланѣ, некзлгватѣ.
- Bauerlüttele, п., цѣрѣпѣкѣдѣ, фатѣ лѣпѣрѣ de цѣранѣ.
- Bauerlad, f., сервантѣ сѣтѣскѣ.
- Bauerleib, м., омѣ цѣранѣ.
- Bauernaufstand, м., ресколѣ цѣрѣпѣскѣ.
- Bauernhochzeit, f., пѣнтѣ цѣрѣпѣскѣ.
- Bauernkrieg, м., ресвелѣ дп конѣтра цѣранѣлор ресколацѣ.
- Bauernregel, f., пратѣкѣ, регѣлѣ цѣрѣпѣскѣ фзндатѣ не черкѣрѣ.
- Bauernsief, м., сѣпанѣ сѣлатѣкѣ, тзштарѣс цѣрѣпѣскѣ, тѣлѣлорѣ.
- Bauernsitte, f., пѣравѣ (моравѣ), датѣнѣ цѣрѣпѣскѣ.
- Bauernstand, м., класа цѣрѣпѣскѣ, пѣсѣцѣне de цѣранѣ.
- Bauerntracht, f., дпврѣкѣшѣнтѣ, цортѣ цѣрѣпѣскѣ.
- Bauernschaft, f., комѣпѣтате цѣрѣпѣскѣ, цѣрѣпѣне.
- Bauernschenke, f., оспѣгѣрѣс (кѣрѣчѣ) цѣрѣпѣскѣ.
- Bauernmann, м., омѣ цѣранѣ, — кѣмпенѣ, — лкрѣторѣс de пѣтѣнтѣ, сѣтѣнѣ.
- Bauernsprache, f., лѣтѣвѣцѣс, ідіомѣ цѣрѣпѣскѣ, сѣтѣскѣ.
- Bauernstolz, м., орголѣс, тандрѣс цѣрѣпѣскѣ; тандрѣс пѣзлѣ, прѣстѣ.
- Bauernwesen, п., ікономіѣ, фачѣендѣ кѣмпенѣскѣ.
- Bauernwezel, м., паротѣс (морѣс) гѣтѣрале.
- Bauernwirtschaft, f., в. Bauernwesen.
- Bauernwolle, f., лѣпѣ цѣрѣпѣскѣ.
- Baufällig, ad., рѣнаверѣс, дѣрѣжѣтаверѣс, кѣзѣторѣс; прѣгѣдѣтѣс; das Haus ist sehr —, касѣ есте фѣрте рѣнаверѣс; der Mann wird recht —, ѣстѣ омѣ е таре прѣгѣдѣтѣс, в о кѣзѣгѣрѣ.
- Baufälligkeit, f., рѣнаверѣтате, дѣрѣжѣтаверѣтате; кѣзѣгѣрѣс, кадѣмѣнтѣ.
- Baufel, f., огорѣ (агрѣ), цѣрѣпѣс; пѣтѣнтѣ, локѣ, кѣпѣс de араѣс.
- Baufest, ad., таре на тѣрѣл.
- Baufloß, п., олѣтѣ de лѣтѣпѣрѣс.
- Baufreiheit, f., лѣвертате de касѣ-фѣкатѣс.
- Baufrohne, f., сервѣдѣс, агрѣцѣс пѣпѣтрѣ касѣфѣкѣцѣне.
- Baufuß, м., зртѣ. кѣ карѣ се тѣсѣрѣ едіѣічѣл.

Baugefangener, m., соорѣатѣ, ар-
сратѣ, прѣнсѣ де соорѣрѣнѣ, де
четате; оспѣдитѣ ла лѣкрѣ пѣ-
вѣкѣ.

Baugeist, m., манѣ, патѣмѣ де едѣ-
ѣкатѣ.

Baugerüst, m., пѣнтѣ, стѣлацѣ.

Bauhast, a., лѣкравѣрѣ, кѣлѣвавѣрѣ
(ап спечѣе пѣнтрѣ мѣнѣ).

Bauherr, m., касѣѣкѣторѣ, дѣрет-
торѣ де касѣѣкѣцѣне, едѣле (ла
романѣ).

Bauhof, m., кѣрте сѣѣ локѣ пѣнтрѣ
матѣрѣалѣ де касѣѣкатѣ.

Bauhölz, n., лѣмѣрѣ де касѣѣ-
катѣ, керестѣа.

Baufosten, f. pl., свѣсѣ, кѣлѣвѣле
де касѣѣкатѣ.

Baufunft, f., архѣтетѣтѣрѣ, арѣ де
касѣѣкатѣ.

Baufünftler, m., архѣтетѣторѣ.

Bauland, n., кѣмнѣ лѣворавѣрѣ.

Baubebung, f., (лѣнѣ) дрѣтѣлѣ про-
прѣтарѣлѣ де а лѣа зѣнѣ канѣ де
нѣтѣ дѣла зѣнѣ сѣтѣарѣ мортѣ.

Bauleute, m. pl., касѣѣкѣторѣ, мѣ-
штѣрѣ, лѣкрѣторѣ (пѣтѣрѣ, мѣрѣрѣ,
аргѣнѣ) де касѣѣкатѣ.

Baulich, a. m. ad., локѣвѣрѣ; im
baulichen Stande erhalten, цѣнѣ
ла вѣнѣ старѣ,

Baulohn, m., платѣ де касѣѣкатѣ.

Bauleist, f., насѣзнѣ, дорѣнѣ де касѣ-
сѣкатѣ.

Bauleufig, a. m. ad., насѣзнѣатѣ де
а касѣѣка.

Baum, m., арѣорѣ, копачѣ; (пѣсѣтѣ.)
сѣлѣ; дрѣгѣ (ла пѣртѣ); пров.
fein — fällt auf den ersten Schlag,
нѣчѣ зѣнѣ арѣорѣ пѣ кадѣ ла прѣ-
ма лѣвѣтѣрѣ.

Baumast, m., акѣтѣ арѣвѣросѣ, рѣ-
мѣросѣ (пѣтѣрѣ).

Baumähnlich, a., арѣорѣсѣнѣте, ар-
вѣрѣкѣ, чѣ арѣ сѣтѣнарѣ кѣ ар-
вѣрѣле; eine baumähnliche Pflanze,
о пѣанѣ арѣорѣсѣнѣте.

Baumaloe, f., агѣвѣ.

Baumart, f., ѣвѣрѣкѣ мѣрѣ де
арѣорѣ.

Baumaterialien, n. pl., матѣрѣалѣ
кѣм: пѣтѣрѣ нѣчѣ.

Baumaufler, m., стрѣдѣ де арѣорѣ
(ѣлѣ де сѣоѣкѣ).

Baumbau, m., сѣдѣрѣ де арѣорѣ;
вѣмѣсѣнѣ (матѣрѣ).

Baumbeschreibung, f., денѣрографѣ,
дѣскрѣпѣцѣне де арѣорѣ.

Baumbrand, m., гѣчѣзнѣ, арѣсѣрѣ де
арѣорѣ (мортѣ).

Baumbtrieb, m., (ѣерѣстрѣ) рѣнѣтѣрѣ,
дѣрѣмѣтѣрѣ де арѣорѣ (прѣнѣ ѣвѣр-
тѣнѣ).

Baumeister, m., маѣстѣрѣ де касѣ-
ѣкатѣ, архѣтетѣторѣ.

Baumeis, v., пѣндѣлѣзѣ, мѣ хѣдѣ,
стѣлѣ анѣнатѣ, сѣпѣлѣзѣратѣ ла вѣрѣ.

Bäumen, v., (вѣлѣтѣ), s.ich, а сѣ сѣи,
а сѣвѣра пѣ арѣорѣ; а сѣ рѣдѣка
ла дѣрѣ пѣчѣрѣ (кѣлѣ), а сѣ ар-
вѣрѣ; лѣгѣ; стрѣлѣгѣ кѣ дрѣгѣ
(ѣнѣ); лѣвѣлѣскѣ пѣ сѣлѣ (пѣнѣ.)

Baumente, Baumante, f., рѣдѣ де
арѣорѣ (сѣлѣватѣкѣ), Anas Clau-
gola а лѣи Лѣнѣ.

Baumen, a., де арѣорѣ.

Baumeule, f., вѣхѣ вѣрѣкатѣ.

Baumfalle, f., вѣтѣалѣ.

Baumfalle, m., ѣалѣонѣ де арѣорѣ.

Baumfarn, m., полѣподѣ.

Baumflechte, f., (вѣтѣ.) лѣхѣнѣ пѣлѣ-
мѣнарѣ (а лѣи Лѣнѣ), сѣчѣе де
мѣшѣкѣ.

Baumfloh, m., вѣрѣчѣ де арѣорѣ.

Baumfrosch, m., в. Laubfrosch.

Baumfrucht; f., помѣ, ѣрѣнѣ де
арѣорѣ.

Baumgang, m., алѣе.

Baumgans, f., ѣлѣ де гѣскѣ сѣлѣ-
ватѣкѣ.

Baumgarten, m., вѣрѣерѣ, арѣорѣтѣ.

Baumgärtner, m., вѣрѣерѣрѣ, пѣлѣ-
тѣторѣ де арѣорѣ.

Baumgärtnerci, f., кѣлѣтѣрѣ де арѣорѣ.

Baumgipfel, m., вѣрѣшѣ арѣорѣлѣ.

Baumgrille, f., чѣсѣлѣ.

Baumhafter, —fletter, —läufer, —
bider, m., чѣртѣ, кѣцѣрѣтѣорѣ
(насѣрѣ).

Baumharz, n., рѣшѣнѣ, кѣсѣ де ко-
пачѣ.

Baumheide, f., гѣрдѣ вѣшѣ, пѣлѣкадѣ
де арѣорѣ.

Baumhoch, a., лѣнатѣ де арѣорѣ.

Baumholder, в. *Holunder*.
Baumholz, n., арборі де керестеа, *scilicet* пентра едификаѣ.
Baumfaser, m., скаравед каприкорнѣ.
Baumfeller, f., тѣскѣ къ дръвѣ.
Baumknospe, f., вонюхѣ.
Baumkrebs, m., канкрѣ де арворе (кангрень).
Baumlang, a., дънѣ де арворе.
Baumlaus, f., парече, *lindium* де арворе.
Baumleiter, f., снаръ дънѣ.
Baumlerche, f., чокърланѣ де гъдзре.
Baummalve, f., малѣ арворикѣ.
Baumtand, m., мастерѣ, пель-стѣхѣ де гъдзре.
Baumast, f., дънѣ гъдзрѣ къ *rinde*.
Baumeisfel, m., снарпелѣ гъднѣрескѣ.
Baummesser, m., кѣцѣ гъднѣрескѣ.
Baumnistel, f., вѣскѣ арворе.
Baummoos, n., мѣхѣ де арворе.
Baumnachtigall, f., нѣмѣче роши-тѣхѣ.
Baumöl, n., оѣлѣ де оѣве, *scilicet* де лемнѣ.
Baumzähl, m., парѣ, проитеа сѣ-ципѣтѣре де арворе.
Baumzähner, m., плѣтѣторѣ де арворе.
Baumzählung, f., плѣтѣциане, плѣ-тѣтѣре де арворе.
Baumzähler, m., в. *Baumzähl*.
Baumzwe, f., вѣгѣ че креште ла дънѣциане *scilicet* арворе.
Baumzwe, f., рѣнѣ де арворе (не скѣрѣ).
Baumrinde, f., скѣрѣ.
Baumrose, f., дърмозѣ (арворе).
Baumstamm, m., сѣкѣ де арворе,
Baumstange, f., ерестранѣ гъднѣ-рескѣ.
Baumstämme, f., едрѣ гъднѣ-решѣ.
Baumstängel, m., (ла шѣт.) ерѣзетѣ.
Baumstängel, m., снаравед черѣ-корнѣ, рѣданѣхѣ.
Baumstängel, f., семѣциарѣ де арборі.
Baumstängel, m., агарикѣ, вѣрете де арворе, дѣн каре сѣ оѣче ескѣ.
Baumseide, f., в. *Baumstamm*.
Baumstängel, m., в. *Baumstamm*.

Baumstamm, a., тѣре ка арвореле; вѣртосѣ, дѣнѣнѣ, роѣскѣ.
Baumstein, m., дендритѣ, нѣтрѣ ар-ворѣсѣ, рѣмѣрѣсѣ.
Baumstück, n., померѣ, партеа де-стѣнѣсѣ дѣнѣ гъднѣ плѣтѣтѣ къ арборі ерѣцитѣерѣ.
Baumstängel, m., дънѣнѣ, вѣрѣшорѣ че рѣмѣне ла лемпеле че нѣ сѣлѣ гъднѣ дренѣ.
Baumstängel, f., поѣлѣ, проѣтѣскѣ арворе.
Baumtaue, n., канѣ де оѣнѣ де ко-равѣ.
Baumwachs, n., чѣрѣ сѣлѣ еѣмѣластрѣ де алѣитѣ арборі.
Baumwange, n., стѣлѣнѣ, плѣтѣнѣ; *pedale* де арворе.
Baumwolle, f., вѣтѣванѣ.
Baumwollen, ad., де вѣтѣванѣ.
Baumwollenbaum, m., арворе про-дѣнѣторѣ де вѣтѣванѣ.
Baumwollengarn, n., тѣрѣ де вѣтѣ-ванѣ.
Baumwollenstraube, f., еѣлене, ар-воре продѣнѣторѣ де вѣтѣванѣ.
Baumwollenwaaren, f. pl., вѣтѣ-кѣрѣ, тѣрѣ де вѣтѣванѣ.
Baumwollenweberei, f., тѣнѣлѣтѣрѣ, цѣстѣтѣрѣ де вѣтѣкѣрѣ.
Baumwollenzeug, n., нѣмѣлѣ, тѣтерѣ де вѣтѣванѣ.
Baumzucht, f., кѣлѣтѣрѣ де арборі.
Baumzucht, f., ординѣциане прѣ-тѣре ла касѣѣкѣциане.
Baumzucht, m., лѣкѣ де касѣѣкарѣ.
Baumzucht, m., конѣиарѣ де едѣи-кѣциане.
Baumzucht, m., планѣ де о касѣ шѣ-де еѣкѣтѣ.
Baumzucht, m.; вѣкатѣ, вѣонѣтѣ, ко-сѣмѣлатѣ.
Baumzuchtig, a., вѣкѣсѣ, вѣсѣтѣрѣчѣсѣ.
Baumzucht, m., сѣнѣ; дѣнѣлѣтѣрѣ; (хѣр.) конѣрѣсѣ; *in* — *und* *Bogen* *lau-*fen, вѣмѣтѣрѣ къ рѣдикѣтѣ, къ грѣсѣ.
Baumzucht, v., дѣнѣ дѣнѣлѣ вѣчѣне, тѣ вѣсѣтѣмѣлѣ.
Baumzucht, m., вѣмѣлѣтѣрѣ къ рѣ-дикѣтѣ, къ грѣсѣ.
Baumzucht, m., скѣцитѣорѣ де ка-сѣѣкѣтѣрѣ.
Baumzucht, f., шѣолѣ де архѣтерѣтѣрѣ.

Bauſchutt, m., дървотърс (ан ар-
 ма знеі касеѳикъциант).
 Bauſtätte, f., локъ, ариа, не каре се
 ридикъ о касъ.
 Bauſtein, m., пѣръ де касеѳикатъ,
 de ziditъ.
 Bauſtoff, m., материалъ де касеѳи-
 катъ.
 Bauſucht, f., маниъ де касеѳикатъ.
 Bauverſtändig, a., перченътъ ла ка-
 сеѳикътъръ.
 Bauwert, n., джръ де архитетъръ.
 Bauweſen, n., касеѳикъриъ, zidъриъ,
 тоть реквизиѳа ла касеѳикатъ.
 Bauwuth, f., в. Bauſucht.
 Bauzierath, m., орнътънтъ де ар-
 хитетъръ.
 Bauen, ſich, v., тъ воссеѳъ, тъ
 вънешкъ, тъ батъ къ пзани.
 Bauen, n., воссетаръ, въшитаръ (ж-
 нтъ енглезеекъ).
 Bauen, m., воссеторъ, въшиторъ.
 Baу, f., еиаъ де море, голъ.
 Be, прелосидиѳне недеспърциверъ
 контрасъ дил Be, че се пре-
 знае ла верви.
 Beabſichtigen, v., концидеръ, амъ
 ан ведере, амъ де скопъ, цитескъ.
 Beachten, v., осервъ, иаъ аманте,
 иаъ ан въгаре де сѣмъ.
 Beachtenswerth, }
 Beachtenswürdig, } a., осерваверъ.
 Beachern, v., прелзкръ къ аръторъ.
 Beamter, m., оѳициале, дшиератъ,
 дерегъторъ.
 Beängſtigen, v., тъ днорикъ, тъ
 сперикъ, дши къшъпъ неастъмътъръ.
 Beantragen, v., мотивезъ, ацитъ о
 днпревъдиѳне.
 Beantworten, v., ръспандъ.
 Beantwortung, f., ръспанеъ, релликъ.
 Beantwortungſchreiben, n., скрискъ
 ръспанеисъ.
 Bearbeiten, v., прелзкръ, кълтвезъ;
 манипулозъ; чолескъ; das Land
 —, кълтвѳ въшъпътъ; einen Gar-
 ten —, кълтвѳ гръдина; ein Pferd
 —, днвъцъ калъ; Einen —, дн-
 артезъ не чинева; den Marmer
 —, чолескъ марторъ.
 Bearbeitung, f., прелзкраре, кълтъ-
 ръ; манипуляциѳне, инфоршъдиѳне.

Beaufſichtigen, v., свъръверезъ, ин-
 спеттезъ.
 Beaufſichtigung, f., свъръверикъ, св-
 пръверетаръ; инспекциѳне, ин-
 спеттаръ.
 Beauftragen, v., днсарчинъ, днкаркъ
 (къ о мисциѳне, трѣвъ).
 Beauftragte, m., днсарчинатъ, дн-
 къркатъ, комисаръ, ациѳте.
 Beäugeln, v., окискъ аморосъ; ſich
 —, се оглндеште.
 Beaugenscheinigen, v., есплорезъ, ре-
 кзноскъ, виситезъ, иаъ ан ведере,
 привескъ.
 Beaugenscheinigung, f., есплоратаръ,
 виситъдиѳне, инспектаръ, привитаръ.
 Beändern, v., днкорделезъ, орнезъ
 къ корделе.
 Beändert, a., днкорделатъ, орнатъ
 къ корделе.
 Bebauen, v., днкасеѳикъ, копериъ о
 ариъ къ касе, къ zidiri; кълтвѳ
 (огоръ, вилъ).
 Bebauung, f., касеѳикътаръ, кълтаръ.
 Beben, v., тремаръ, катремаръ; er
 bebt vor Furcht, елъ тремаръ де
 фрикъ.
 Beben, n., тремаръ, тремарътаръ,
 катремаръ.
 Bebernen, v., кълнцънескъ, дардоескъ;
 er bebert vor Kälte, дн кълнцо-
 нескъ диншъ де фрикъ.
 Bebildern, v., иконеѳъ, орнъ къ ико-
 не; die Wand, das Zimmer —,
 орнъ къретеле, касе къ иконе.
 Bebinden, v., църлетъ, днѳштаръ.
 Beblechen, v., днвълескъ къ фериъ
 алъ; днцодонезъ, орнъ къ гъсръ
 проетъ.
 Beblümen, v., днфлорезъ, днфрш-
 седезъ, орнъ къ флоръ.
 Bebluten, v., нъ 'аельнеръ, тъ дн-
 паз де сълце.
 Bebrämen, f., Bebrämen.
 Bebrüden, v., днподескъ, дншъп-
 тескъ, факъ подъ, кълте кесте
 зна ржъ.
 Bebrunſen, v., в. Beriffen.
 Bebrüten, v., клоческъ.
 Bebürden, v., днповъръ.
 Bebürsten, v., перикъ (пъльриа, вее-
 тьнтъ).

Becher, m., покаял, пхарь; погирь;
Becherformig, a. mī ad., покалиформь,
 аn формь de покаял.
Bechern, v., веж сорвигьндь, веж decь
 mī кьто пхунь.
Becherschwamm, m., вьрете, пхить
 вьрека Isdel.
Beden, n., vacinь; чимьаль.
Bedenfchläger, m., чимьларь; фе-
 раларь.
Bedet, m., в. Bäder.
Bedachen, v., коперь (каса).
Bedacht, m., чиркьспеццине, реоле-
 цине, ларе-аминте, прекьцетаре;
 mit gutem —, кь прекьцетаре;
 auf etwas — nehmen, iаь аминте
 чева; auf etwas — sein, амь
 грижь de чева.
Bedächtig, } a. mī ad., чиркьспетть,
Bedächtlich, } прьдинте; кь ларе-
 аминте, кь чиркьс-
 пеццине.
Bedächtigkeit, } f., чиркьспеццине,
Bedächtlichkeit, } прекьцетцине, л-
 араминте, прьдинць.
Bedächtſam, v. Bedächtig.
Bedächtſamkeit, v. Bedächtigkeit.
Bedachtung, f., коперитрь.
Bedanken, ſich, v., тьлутьмекь кьива
 пентрь чева; рефьзь, аь примекь;
 bei ihm müſſen Sie ſich —, ль
 ал съ тьлутьменть.
Bedarf, m., тревзинць, лпць; де-
 фелть.
Bedauerlich, v. Bedauerndwürdig.
Bedauern, v., дмь паре рьз, дмь
 о тиль; кьлескь, пьлгь (не чи-
 нева); компьтимекь (кь чинева);
 er iſt ſehr zu —, елз е demнз
 de пьлгь.
Bedauerndwürdig, a., кьверь, demнз
 de пьлгь, de тиль.
Bededen, v., коперь, аккоперь; а-
 пьрь, скьтескь, ескортезь, про-
 терь; даь Haupt —, аккоперь
 кань, пьнз кьчильа не кань; be-
 deute Gang, алеиь de вердець; er
 kann kaum ſeine Blöße —, о съ-
 ракь голь.
Bededung, f., коперитрь, скьтитрь,
 ескорть.

Bedenken, v., кьцеть, conciderь, ре-
 флетть, medirtь, гьндескь; ich will
 es —, ть volь гьнди; — Sie,
 was Sie zu thun haben, гьнде-
 мте-те че ал съ фацл; Einen im
 Teſtamente —; а теста кьива дь-
 пь морть; ohne ſich zu —, фьрь
 а се мал гьнди; bei ſich —, ме-
 дить дн cine; ſich wieder —, ſich
 andertь, дмь скитьмь пьрепера,
 гьндьл.

Bedenken, n., кьцетаре, реолесцине,
 гьндире; дндойаль, скьрзиль, те-
 мере; ich habe dabei ſein —, нз
 ть дндойескь ла ачеза; er macht
 ſich ſein — daraus, нз'л доре
 кань de ачеза; er macht ſich über
 nichts ein —, елз нз се дндойе-
 мте de нимика; ſein — über et-
 was abgeben, а'мь да пьрепера де-
 спре чева; ein — einholen, а
 чере знз сьать.

Bedenklich, a., реолеттаверь, conci-
 derаверь, demнз de кьцетать, de
 гьндить; перикьлось, деликать, кь
 препьсць; die Sache ſcheint mir
 —, асть тревь мь се паре а о
 кь препьсць, деликать, перикьлось;
 das macht mich —, аста ть пьне
 ла гьндьрл, ла дндойаль.

Bedenkzeit, f., тимпз de а се гьнди,
 сорокь, terminь de а се decide,
 отьрз; ich gebe Ihnen drei Tage
 —, дмь даь сорокь de тьел зиле
 ка съ те гьндештл; er nimmt ſich
 lange —, дмь тревье тьлтз тимпз
 пьлз а се сокоть.

Bedeutend, v., даь а днделере, де-
 кларь, есплпкь; ſich — laſſen, iаь
 de кьвьнтз; ſemniфикь, потезь,
 демьстрь, превестескь; was ſoll
 das —? че ва съ зикь ачеста?
 was ſoll das Laſſen —? че ſem-
 niфикь зьтз picь? das hat viel
 zu —, ачеста о importantь; das
 hat nicht viel zu —, аста нз дн-
 ſemнезь нимика; es hat nichts zu
 —, нз о нимика; ſein Wort hat
 nicht viel zu —, ворза ль н'аре
 тьлтз темекь; die Wunde hat nichts
 zu —, плага нз о перикьлось; das

bedeutet Regen, аста превесте-
нше нѳіе.
Bedeutend, а. ші ad., аңсемпъторѳ,
семніѳкативѳ, импортанте.
Bedeutfam, а. ші ad., семніѳкативѳ,
de mare аңсемпътате.
Bedeutfamkeit, f., импортанцъ, аң-
семпътате.
Bedeutung, f., семніѳкѳизне, сепсѳ,
аңделесѳа (зпел ворве); маркъ,
превестіре; von —, de импор-
танцъ; Mann von —, вѳрватѳа
импортанте; die Wunde ist nicht
von —, рана нѳ е перікѳлѳсѳ.
Bedeutungslos, а., неаңсемпъторѳ.
Bedeutungsvoll, а., семніѳкативѳ.
Bedielen, v.; аңгѳылескѳ, подескѳ
кѳ grinzi, кѳ деспикътарl.
Bedienen, v., сервеекѳ; админістрѳ;
кѳртѳескѳ; seinen Herrn bei Tische
—, а серві пе домпѳа сѳѳ ла
масѳ; eine Dame —, а кѳртѳені
пе о домпѳъ; ein Amt —, а ад-
миністра знѳ постѳ; das Geschѳѳ
—, а прегѳті тѳнѳа; er hat sich
meines Geldes bedient, елѳ с'а
сервіѳ кѳ бані меі; sich einer
Gelegenheit —, се фолосеште де
окасіе.
Bediensten, v., ампіерѳ, амплоіезѳ,
знѳ аң оѳічѳ, аң дерегъторіѳ
пе чіеѳа.
Bediente, m., сервѳ, аргатѳ, лакеѳ,
доместікѳ; оѳічаріѳ, дерегъто-
ріѳ, ампіегатѳ.
Bedientenstube, f., камеръ де серві.
Bediententracht, f., дивреіѳ.
Bedienung, f., сервіѳѳ, аргѳѳѳ;
оѳічѳѳ, дерегъторіѳ; er hat eine
eintrāgliche —, аре о дерегъто-
ріѳ грасѳ, кѳштігѳсѳ; in diesem
Wirthshause ist die — schlecht, аң
астѳ оспѳтѳріѳ сервіѳіѳа е простѳ.
Beding, m., kondiѳіѳне.
Bedingen, v., kondiѳіѳнезѳ, стіпѳ-
лезѳ, токмескѳ, тѳ аңвоіескѳ,
тѳ ажпѳгѳ ла преѳѳ; іѳ habe
einen festen Preis bedungen, m'am
tokmitѳ кѳ знѳ преѳѳ ѳінтѳ; eine
Arbeit —, m'am ажпѳсѳ ла преѳѳ
пентрѳ знѳ лѳкрѳ.
Bedingt, а. ші ad., kondiѳіѳнарѳ.

Bedingung, f., kondiѳіѳне, стіпѳѳ-
ѳіѳне, токмесѳ, аңвоіарѳ; unter
der —, кѳ kondiѳіѳнеа; sich ohne
alle — ergeben, тѳ сѳпѳанѳ ѳѳ-
рѳ kondiѳіѳне.
Bedingungsfall, m., тѳсе kondiѳіѳо-
нале (лоѳ.)
Bedingungsweise, adv., kondiѳіѳона-
лемѳнте.
Bedlamit, m., незнѳ де лератѳ.
Bedrāngen, v., страпторѳ, страпгѳ,
некѳжескѳ, сѳпѳрѳ; апѳсѳ; аң-
пиезѳ; er ist in sehr bedrāngten
Umstānden, елѳ се аѳлѳ аң mare
неказѳ, страптораре, невоіе.
Bedrāngniѳ, n., { страптораре, сѳ-
Bedrāngung, f., { пѳраре, неказѳ, не-
воіѳ.
Bedreden, v., атолѳ де кѳкатѳ; кѳ-
ѳрескѳ.
Bedrohen, v., аменіѳѳ; der Feind
bedroht die Festung, іпімікѳа а-
меніѳѳ фортѳреѳа.
Bedrohlich, а. ші ad., аменіѳіѳнте.
Bedrohung, f., аменіѳемѳнтѳ.
Bedrucken, v., тіпѳрескѳ, аңпріѳѳ.
Bedrücken, v., аппѳсѳ, аңпѳлѳ, оп-
пріѳѳ, кѳлѳ сѳѳ піѳѳре.
Bedrucker, m., аппѳсѳторіѳ, аңпѳлѳ-
торіѳ.
Bedrückung, f., аппѳсѳтѳрѳ, аңпѳ-
лѳтѳрѳ.
Bedŭften, v., парѳѳмезѳ.
Beduine, m., vedāinѳ (арасѳ nomadѳ).
Bedungen, v., гѳноіескѳ.
Bedŭnken; v., ші се паре; sich —
lassen, а кредѳ.
Bedŭnken, n., пѳрере, опіѳіѳне, со-
котіѳѳ; meines Bedŭnkens, долѳ
opіѳіѳнеа mea.
Bedupsen, v., аггінгѳ.
Bedŭrfen, v., einer Sache —, аңі
треѳѳлеште, аңі ліпсеште чеѳа;
amѳ треѳѳіѳѳѳ, амѳ ліпсѳ де че-
ѳа; іѳ bedarf Ihrer Hilfe, амѳ
треѳѳіѳѳѳ де ажжѳторіѳа Драѳе;
іѳ bedarf Ihres Geldes nicht, n'amѳ
ліпсѳ де бані Драѳе; еѳ bedarf
seines Beweises, n'аре треѳѳіѳѳѳ
de dovadѳ.
Bedŭrfnis, n., нечесітате, треѳѳіѳѳѳ,
ліпсѳ, невоіѳ.

Bedürftig, a. mi ad., *antrexinguară*, *linciră*, *miseravă*; einer Sache — sein, амѣ грѣвѣиуѣ де чева.

Bedürftigkeit, f., *nechesitate*, *lincă*.

Beedft, a., *ingrălată*, *coluzrată*.

Beegen, v., *grănă*.

Beehren, v., *onoră*; er beehrt mich mit seiner Freundschaft, тѣ онорѣ кѣ amicijia ca.

Beehrung, f., *onoră*.

Beiden, | v., *жрѣ*, *denă* ж-

Beidigen, | *рѣмѣнтѣ*; *mărturisescă* prin жрѣмѣнтѣ; seine Aussage —, амѣ дѣтѣри кѣ жрѣмѣнтѣ *mărturisirea*.

Beidigung, f., *жрѣцине*, *жрѣмѣнтѣ*, *adeverire* кѣ жрѣмѣнтѣ.

Beifern, sich, v., тѣ *zelăscă*, тѣ *sigurăscă*; ich werde mich — Ihrer Erwartung zu entsprechen, тѣ voi zelă a рѣспѣnde ла аштепта-rea Dtaie.

Beiferung, f., *zelă*, *ardăre*.

Beilen, sich, v., тѣ *грѣвѣскѣ*, тѣ *zoreăscă*.

Beinträchtigen, v., *prejudiciază*, *zărăcescă*, *vatămă*, *restringă*, *măr- pinăscă* (*dreptă* *alții*); *pedre- pteăscă*.

Beinträchtigung, f., *zărăpământă*, *pedreptăcământă*, *prejudiciă*.

Beifern, v., *argieuză*, *аккоперѣ* кѣ *giauză*; *фѣрекѣ*; *beeiste Gefilde*, кѣмпѣ *аккоперѣтѣ* кѣ *giauză*, *argiață*.

Beileub, m., *Beileubă*.

Beenden, | v., *fineză*, *termină*,
Beendigen, | *сѣршѣскѣ*, *пѣнѣ fine*,
| *termină*.

Beendigung, f., *fine*, *finemăntă*, *сѣршитѣ*.

Beengen, v., *дѣгѣстѣ*, *stringtorăscă*, *restringă*, *mărpinăscă*.

Beengung, f., *дѣгѣстѣтѣрѣ*, *string- torământă*, *restringământă*.

Beerben, v., *erezăscă*, *moditelăscă* не чѣнева; er hat seinen Bruder beerbt, елѣ а ерезѣтѣ не фратѣ-сѣ.

Beerblau, n., *ажастрѣ* ка порѣт- вева, *вѣлѣтѣ*.

Beerbigen, v., *дѣмортѣмѣнтѣ*, *пѣнѣ* дѣ мортѣмѣнтѣ.

Beerbigung, f., *дѣмортѣмѣнтѣцине*.
Beerbigungsfestlichkeit, f., *фѣперале*, *solenităte* де *дѣмортѣмѣнтѣтѣре*.

Beerfен, n., *бѣвѣцѣ*.

Beere, f., *бѣвѣ*.

Beerentig, a. mi ad., *бѣвѣфортѣ*.

Beermost, m., *мѣстѣ* де *бѣвѣ*.

Beerwein, m., *винѣ* де *бѣвѣ*, (*винѣ* де *сѣрѣзѣри* *некѣжкѣцѣ*, *сѣмѣнтѣна* *винѣлѣ*).

Beet, n., *патѣ* (*кадѣ*), *стратѣ*.

Beete, f., *бѣетѣ*, *сѣеклѣ*.

Beeten, v., *фѣкѣ* *стратѣри*, *дѣмортѣ* дѣ *стратѣри*.

Beetweise, adv., *дѣ* *фортѣ* де *стра- тарѣ*.

Befähfern, v., *дѣлѣнтѣ* *вѣл* (*бѣотѣшѣскѣ*).

Befähigen, x., *капачѣтезѣ*, *фѣкѣ* *ка- павѣрѣ*.

Befähigung, f., *капачѣтѣте*.

Befahrbar, a. mi ad., *кѣлѣторѣвѣрѣ*, *навѣгавѣрѣ*.

Befahren, v., *навѣгѣ*, *пѣвѣтѣскѣ* (*не* *знѣ* *рѣжѣ*), *дѣмпѣлѣ* (*не* о *калѣ*); eine befahrene Straße, *калѣ* *вѣ- тѣтѣ*; einen Schacht —, тѣ *ко- ворѣ* *дѣтѣрѣ* о *минѣ*; zu — haben, а *авеа* а *се* *теме*.

Befahrung, f., *навѣгѣцине*; *коворѣ- мѣнтѣ* *дѣтѣрѣ* о *минѣ*; *темерѣ*.

Befallen, v., тѣ *апѣкѣ*, тѣ *сѣп- ринде* *чева*; von einer Krankheit — werden, а *ѣ* *апѣкѣтѣ* де о *бѣлѣ*.

Befangen, v., тѣ *кѣспиндѣ*, тѣ *сѣ- приндѣ*, тѣ *дѣкѣрѣкѣ*, тѣ *дѣвола- вѣзѣ*.

Befangen, part. mi adj., *кѣспинсѣ*, *сѣспинсѣ*, *дѣкѣрѣкатѣ*, *дѣволатѣ*; ein befangenes Benehmen, о *ма- ниѣрѣ* *темидѣ*, *превенѣтѣ*; von Vorurtheilen — sein, *сѣнтѣ* *пѣнѣ* де *прежѣдѣгѣлѣ*.

Befangenheit, f., *перѣсѣлѣцине*, *те- miditate*.

Befassen, v., *апѣкѣ*, *приндѣ*, *пѣлѣлѣ*; *кѣспинде* (*дѣн* *сине*); sich mit et- was —, тѣ *ѣкѣзнѣ* кѣ *чева*.

Befehden, v., тѣ *сѣрѣдѣскѣ*, тѣ *ватѣ*, *порѣпѣскѣ* *рѣсвѣлѣ*; *декларѣ* *рѣс- вѣлѣ* *прѣнтѣрѣ* *знѣ* *ерѣлѣдѣ*; *копѣтѣстѣ*; sich —, а *се* *ватѣ* *дѣтѣре* *сине*.

Befehdung, f., dekirъdъtne de peo-
zelъ, kontestъdъne, oclimatate,
cъdъmъntъ.

Befehdungsbrief, m., картелъ.

Befehl, m., ordinъ, komъndъ, по-
pъnkъ; öffentliche —, ezicъ, emicъ;
obrigkeitliche —, mandatъ, ко-
мъндъмънтъ, ordinъdъne; auf
—, din ordinъ; bis auf weitem
—, пънъ за алъ ordinъналъ;
ich bin zu Ihrem Befehle, сьнтъ
rata cipe servijъ D-галъ; was
steht zu Ihrem Befehle? че по-
рънчешт? den Befehlen Jeman-
des nachkommen, а дъмъли, а о-
секъта ordinъл кьла.

Befehlerisch, a. mî ad., дъперискъ,
комъндъторис, порънчиторис; дъ
modъ imperiosкъ.

Befehligen, v., комъндъ, ordinъ,
дъперъ.

Befehlshaber, m., комъndante, дъ-
перанте.

Befehlshaberisch, v., a. Befehlerisch.

Befehlshaberschaft, f., } постъ de ко-
Befehlshaberstelle, f., } мъndante, ко-
} мъндъмънтъ.

Befehlsweise, ad., дъ modъ комън-
дъторис.

Befehlszettel, m., взлетинъ.

Befehlen, v., илескъ, подлескъ къ
пла.

Befestigen, v., оортификъ; дъгърескъ,
дъдепенескъ, консолидъ; кон-
стрингъ; einen Platz —, оорти-
фикъ о плацъ; Nâgel —, дъд-
епенескъ кие; den Thron —,
консолидъ тронъ; das Band der
Freundschaft —, констрингъ де-
гътра de amicijъ.

Befestigung, f., оортификъторъ, дъ-
гъриторъ.

Befestigungskunst, f., артеа de а
оортифика, архитеторъ militare.

Befestiger, m., оортификъторис.

Befeuhten, v., immolъ, inzmedъ.

Befeuhtung, f., immoиторъ, inzme-
dъdъne.

Befeuern, v., inоламезъ, дъолакъръ,
дъооо.

Befiebern, v., дъпълозъ, дъвракъ
къ пене.

Befinden, v.; аоиз, гъсескъ (къ кале);
жъдикъ; man befand nicht für
rathsam и., нъ с'а гъситъ къ кале,
къ сьатъ; sich —, с'аоиз vine
сѣъ рѣъ, сьнътоцъ сѣъ вьдъмъ,
петрече; wie. — Sie sich? ештъ
сьнътоцъ? Sie befindet sich in
andern Umständen, о дъпрокатъ;
die Sache befindet sich so, трѣва
сгъ аша; er befindet sich in Kron-
stadt, ел петрече дъ Брашовъ.

Befinden, n., отареа де сьнътате,
сѣъ de сьрте; wie ist Ihr —,
към сгъл къ сьнътатеа? къ сьр-
теа? nach — der Umstände, дъпъ
дъпроцъръръ.

Befindlich, a. mî ad., аоизторис вь-
дева.

Befirnissen, v., дъвернисескъ.

Beflechten, v., дъошоръ къ дъм-
петиторъ чева (о оиз къ сьршъ).

Beflecken, v., сьзркъ, пътезъ, дъ-
ринъ, мъжескъ; ветозескъ (чисм.);
mit Blut —, дъсьаперъ; mit
Linte —, мъ пътезъ къ пе-
грѣлъ; seine Ehre —, дъмъ дъ-
тинъ оооооа; sein Gewissen —,
дъмъ дъперескъ копштинъ.

Befledung, f., сьзркьторъ, дътивъ-
торъ, мъжигоръ.

Befleissen, sich, v., мъ дълескъ, сьр-
Befleissigen, sich v., гъескъ, сгъ-
дзескъ, силескъ; студiezъ; мъ
анликъ; мъ окънъ, дъделетническъ;
sich einer Sache —, мъ анликъ
ла чева; sich der Theologie —,
студiezъ теологя; sich der Kürze
—; се сьлеште а ои сьзртъ (дъ
воръире).

Befleißigung, f., зелъ; сьрзингъ,
сгъдзингъ; анликъdъne.

Beflissen, a. mî ad., зелоскъ, сгъ-
диоскъ, дъинпите, сьрзиторис, сгъ-
дзиторис.

Beflissener, m., орданте.

Beflissenheit, f., a. Befleißigung.

Beflittern, sich, v., мъ дъфиторъ,
мъ ордъ къ фдътсрѣ.

Befloren, v., дъфдоръ, вькодорис къ
фдоръ (къ о материс сьнъире),
дъвълкъ.

Beflügeln, v., дъаринъ, (дъъ арисе;

- принескѣ; (ан оорест.) einen Wald
—, deokidѣ къраре принтр'о пъ-
дуре.
- Beflügelt, part. mi ad., анаринатѣ.
- Beflüschen, v., конерѣс кѣ рамзрѣ
de minѣ (за кървзпарѣ).
- Befolgen, v., есекѣтѣ, зрмежѣ ор-
динѣдѣснѣор; аскѣлѣ, мѣ сѣп-
нѣнѣ, мѣ цинѣ de чева; иѣ werde
Ihren Rath —, воѣс зрѣма сѣа-
тѣ D-гале.
- Befolgung, f., есекѣдѣне, зрѣмѣ-
мѣнѣтѣ.
- Beförderer, m., ананѣтѣторѣс; про-
тетторѣс; снѣдѣторѣс.
- Befördererin, f., ананѣтѣторѣе; про-
тетторѣе.
- Beförderlich, a. mi ad., ананѣтаверѣ,
ѣавораверѣ; — sein, а ѣи ѣаво-
раверѣ.
- Befördern, v., снѣдѣжѣ, ананѣтежѣ,
грѣвѣскѣ (о грѣвѣ); ѣаворѣжежѣ,
ажжѣтѣ (не чѣнева); dieser Vorfall
hat seinen Tod —, ачѣстѣ ачѣ-
дѣнтѣ а грѣвѣтѣ мѣортеа са; einen
—, ажжѣтѣ не нештѣне а ананѣта
ан верѣ о дѣрегѣторѣс; Waaren
—, снѣдѣжѣ марѣ.
- Beförderung, f., снѣдѣжѣрѣ; про-
мѣоѣне; man muß auf seine —
denken, сѣ ангрѣжѣмѣ de промѣ-
оѣнеа лѣ; er hat seine — er-
halten, ел а прѣимѣтѣ знѣ оѣчѣѣ.
- Beförderungsmittel, n., веѣкалѣ, ан-
чѣрѣмѣнѣтѣ (мѣжлѣкѣ de а пре-
гѣтѣ, андрѣпта, ананѣта чева).
- Befrachten, v., анкаркѣ (о грѣсѣрѣ,
о навѣ кѣ марѣ); анкѣрѣежѣ
(о навѣ).
- Befrachter, m., анкѣрѣеторѣс (de о
коравѣ кѣ сѣ о анкарче).
- Befrachtung, f., анкѣркѣтѣрѣ, ан-
кѣрѣетѣрѣ.
- Befragen, v., ангрѣвѣ; иѣ —, мѣ
анѣортѣ; иѣ werde иѣчѣ нѣher
darum —, мѣ воѣс анѣорта маѣ
кѣ амѣрѣнтѣл.
- Befragen, n., анѣортѣдѣне.
- Befragung, f., ангрѣвѣдѣне.
- Befreien, v., еѣверѣ, сканѣ, мѣн-
тѣлѣ; скѣтѣскѣ; aus der Gefan-
genenschaft —, еѣверѣ дѣн склавѣ;
- von der Wache befreit sein, сѣнѣтѣ
скѣтѣтѣ de гардѣ.
- Befreier, m., еѣверѣторѣс, мѣнѣтѣ-
торѣс.
- Befreierin, f., еѣверѣтрѣдѣ.
- Befreit, part. mi ad., еѣвератѣ, мѣн-
тѣлѣ; скѣтѣтѣ.
- Befreiung, f., еѣверѣдѣне, мѣн-
тѣлѣ; скѣтѣтѣрѣ.
- Befremden, v., мѣ сѣпрѣнде, мѣ сѣ
парѣ стрѣнѣ, кѣрѣосѣ, мѣ нѣне
ан мѣраре; das befremdet mich,
аѣта мѣ нѣне ан мѣраре; lassen
Sie sich das nicht —, de аѣта
сѣ не те мѣрѣ; das darf Sie
nicht —, аѣта сѣ не те сѣпрѣнѣ.
- Befremdend, ad., сѣпрѣнѣнѣте, стра-
ванѣте, страордѣ-
- Befremdlich, ad., парѣс.
- Befremdung, f., сѣпрѣсѣ, мѣрѣдѣне,
страванѣнѣ, страордѣнарѣлѣте.
- Befressen, v., мѣнѣкѣ мѣшкѣндѣ de
ich de коло, родѣ.
- Befreunden, v., ананѣчѣскѣ; анѣи-
нежѣ, анмѣрѣнѣтѣскѣ (рѣдѣскѣ);
er suchte sie mit einander zu —,
елѣ с'а сѣлѣтѣ а'ѣ ананѣчѣ; иѣ bin
mit diesem Herrn befreundet, сѣнѣтѣ
анѣнѣатѣ, анмѣрѣнѣнѣтѣ кѣ ѣстѣ
Домнѣ.
- Befreundete, m., аѣѣнѣ, рѣдѣ.
- Befreundung, f., ананѣчѣтѣрѣ, иѣѣ-
нѣтѣрѣ, анрѣдѣтѣрѣ.
- Befrieden, v., анмѣнѣкѣ, андѣстѣлѣ,
- Befriedigen, v., анмѣлѣзѣмѣскѣ, сатѣ-
ѣанѣ, андѣстѣлѣежѣ; домоѣосѣ; ан-
грѣдѣскѣ; die Natur ist leicht be-
friediget, натѣра сѣ андѣстѣлѣште
кѣ иѣдѣнѣ; schwer zu —, е грѣѣ
de мѣлѣзѣмѣтѣ; seinen Stolz —,
анмѣнѣкѣ мѣндѣрѣа.
- Befriedigung, f., анмѣлѣкѣтѣрѣ, ан-
дѣстѣлѣтѣрѣ, сатѣѣнѣтѣрѣ; домо-
лѣтѣрѣ; ангрѣдѣтѣрѣ.
- Befrohnen, v., иѣнѣнѣ клѣкѣ, ро-
вѣтѣ, воѣерѣскѣ.
- Befruchten, v., ѣекѣндежѣ, ѣерѣлѣ-
тежѣ, ѣанѣ родѣторѣс.
- Befruchtung, f., ѣекѣндѣдѣне.
- Befugen, v., авторѣжежѣ, анмѣнѣ-
рѣскѣ, андѣрѣнѣтѣскѣ, анвоѣнѣ-
чѣскѣ.

Befugniß, n., авторісцьїзне, дпъ-терітъръ; dreptă.

Befugt, a. mi ad., авторісатѣ, дп-птерітѣ, ддрептѣтѣ, дпвоми-чѣтѣ.

Befühlen, v., шѣтѣ, пазѣ; den Puls —, шѣтѣ пѣлси.

Befühlen, n., { шѣтѣтъръ, пашѣт-
Befühlung, f., { ѣзне.

Befund, m., старе, сѣтѣѣзне.

Befundbuch, n., (ком.) инвентарѣ.

Befurchten, v., брѣсдезѣ.

Befürchten, v., тѣ темѣ.

Befürchtung, f., { темѣ, фрікѣ.

Beszen, v., латрѣ сѣрдѣ шѣ дптре-рѣтѣ.

Begaben, v., дотезѣ, дпзѣстрезѣ, дѣрѣсескѣ; diese Kirche ist reich begabt, астѣ вѣсерікѣ е вогатѣ дотатѣ.

Begabung, f., дотѣѣзне (вѣсерікѣ), дпзѣстрѣтъръ, дарѣ.

Begaffen, v., гѣрѣкасѣ, прѣсескѣ чева кѣ гѣра кѣскатѣ.

Begaffer, m., гѣрѣкасѣ.

Begängniß, вѣсѣтатѣ пѣмал дп ком-пѣсѣѣзне, в. Reichenbegängniß.

Begatten, sich, v., се дппрезѣтѣ; дпгѣрѣкѣазѣ, се коѣескѣ (ани-малеле).

Begattung, f., коѣтѣтъръ, дппрезѣт-тѣтъръ, дпгѣрѣкѣлетѣтъръ.

Begeben, sich, v., тѣ дѣкѣ, мерѣ; тѣ даѣ (дп протезѣѣзнеа кѣва); тѣ ретратѣ; тѣ ласѣ (де претенѣѣзне); се дпгѣтѣмѣ; sich auf's Land —, мерѣ ла дѣрѣ; sich nach Hause —, тѣ дѣкѣ акасѣ; sich unter Jemandes Schutz —, тѣ даѣ сѣв протезѣѣзнеа кѣва; das kann sich wohl einmal —, аста дпкѣ пѣте а се дпгѣтѣмѣ; sich dieser Sache —, тѣ ласѣ де ѣстѣ лѣкѣрѣ; sich zu Bette —, тѣ кѣкѣ; sich auf die Flucht —, апѣкѣ фѣга; sich seiner Ansprüche —, се ласѣ де претенѣѣзнѣе салѣ.

Begebenheit, f., { авѣнтѣтъръ, евені-
Begebniß, n., { тѣнтѣ, касѣ, ачѣ-
dintѣ.

Begegen, v., тѣ дпгѣлпескѣ (кѣ

чѣнева); дпгѣлпескѣ, дптѣмпѣнѣ (не чѣнева); траттезѣ (вѣне сѣѣ рѣѣ не чѣнева); се дпгѣтѣмѣ; превѣнѣ; einem —, тѣ дпгѣл-пескѣ кѣ чѣнева; ich begegnete ihm auf der Straße, л'амѣ дп-тѣмпѣнатѣ не страдѣ; einem höf-lich —, дптѣмпѣнѣ кѣ кѣртенѣ не чѣнева; einem Uebel —, пре-вѣнѣ зпѣ рѣѣ; das kann Jedem —, аста се пѣте дпгѣтѣмѣ ла тѣтѣ лѣтеа.

Begegniß, n., евенітѣнтѣ, касѣ.

Begegnung, f., дпгѣлпѣтъръ; гѣтѣ-тѣѣзне; freundliche —, гѣтѣ-тѣѣзне амѣкалѣ.

Begehen, v., вѣсѣтѣ, черкѣ; kommitѣ, факѣ; чезезезѣ; das Feld —, вѣсѣтѣ кѣтѣпѣл; einen Fehler —, факѣ о ерѣре; eine Sünde —, пѣкѣтѣескѣ; einen dummen Streich —, коммѣтѣ о перѣзѣ; ein Fest —, чезезезѣ о серѣтѣре.

Begeht, n., { дорѣнѣ, поѣтѣ, че-
Begehren, n., { рере, перѣѣзне.

Begehren, v., поѣтескѣ, дорескѣ; пезескѣ; претѣндѣ; man soll nicht des Nächsten Gut —, сѣ не поѣтѣмѣ авереа вѣчѣнѣкѣ; unbedingten Gehorsam —, черѣ сѣп-вѣперѣ немондѣѣонатѣ; ein Mädchen zur Ehe —, пезескѣ о фатѣ спре кѣѣтѣорѣ.

Begehrbar, a. mi ad., { дорѣверѣ, поѣ-
Begehrlich, a. mi ad., { тѣверѣ, перѣ-
верѣ, сѣѣ дорѣторѣ, поѣтѣорѣ, перѣтѣорѣ.

Begehrlichkeit, f., поѣтѣ, дорѣнѣ; лѣкомѣ, кѣмѣдѣтѣте.

Begehrungsvermögen, n., апетѣтѣ, факѣлѣтѣтеа де поѣтѣтѣ.

Begehrungstrieb, m., инѣѣгѣтѣнтѣл де поѣтѣ.

Begeistern, v., дпвѣлѣ, дпмѣл де вѣлѣ.

Begellen, v., дпгѣноѣескѣ.

Begeistern, v., инспѣрѣ, опѣсѣезѣ, анѣмезѣ; der Wein fängt an ihn zu —, вѣнѣл а дпчезѣтѣ сѣ'лѣ есалтезе.

Begeisterung, f., инспѣрѣѣзне, ентѣ-сѣасѣтѣ, анѣтѣѣзне, есалтѣѣзне;

- dichterische —, вапъ, факъ поетикъ; — der Gemüther, есълъцизне де спирите.
- Begier, f., { кзидитате, допингъ,
- Begierde, f., { поотъ, aviditate, конкзидитингъ, пасизне; днвершдътаръ (ла vite); sinnliche —, поотъ трпескъ; et brennt vor —, арде де поотъ.
- Begierig, a. mi ad., кзидѣ, avidѣ, пасионатѣ, поотичлосѣ; doritorѣ; днвершднатѣ; et ist — auf Ehre, е кзидѣ де оноре; et ist — auf Gewinn, е avidѣ де къштинѣ; et ist — auf Neuigkeiten, е кзриосѣ де позтъцл.
- Begierigkeit, f., кзидитате, aviditate.
- Begießen, v., днзѣ, стролескъ, версѣ кз апъ; die Blumen —, днзѣ флориле.
- Begiften, v., днзестрежѣ (фатъ).
- Begina, f., веринъ (за фелѣ де кзлзгърицъ).
- Beginn, m., днчезътѣ.
- Beginnen, v., днчезъ; днтреприндѣ; et weiß nicht was er — soll, нз ште де зндѣ съ о днчезъ, нз ште че съ факъ; wer viel beginnt, bringt wenig zu Stande, каре днчезе тзлте финеште лдцине, каре днзѣкъ преа таре, се днлѣкъ; gut begounen, ist halb gewonnen, чел че а днчезътѣ вине, а финитѣ не жзштътате; seiner —, фаче де лезъвал.
- Beginnen, n., днчезътѣ; днтрепринзътаръ.
- Begipsen, v., днгипсизескъ, днкръстезѣ, днвракъ кз гипсѣ (дъретеле).
- Begittern, v., днгрътескъ, днкидѣ кз грътл, кз зебреле.
- Beglauben, { v., аттестѣ, чертифакъ,
- Beglaubigen, { конфирмѣ, днтърескъ, адеверескъ; vidimezѣ, legalizezѣ; gerichtlich —, vidimezѣ; eine Urkunde —, vidimezѣ зп докзнтънтѣ; eine Kopie —, аттентикѣ о копиз; durch Zeugen — lassen, адеверескъ кз тзртърил; durch Eid —, аттестѣ кз жзртънтѣ.
- Beglaubigung, f., аттестъцизне, чертифакъцизне, днтъритаръ, адеверипе, vidimаре, legalizeцизне.
- Beglaubigungsschein, m., чертифакатѣ.
- Beglaubigungsschreiben, n., { аккредитационенъ,
- Beglaubigungsbrief, m., { тивъ, днтаре крединциарл.
- Beglaubt, a. mi ad., аттестатѣ, адеверитѣ, днтъритѣ, vidimatѣ, аттентифакатѣ.
- Begleiten, v., днсоцескъ, днтвзръшескъ, кондзкѣ; аккомпанезѣ (дн тзсикъ).
- Begleiter, m., днсоциториз; кондзтториз.
- Begleiterin, f., днсоциторе; кондзтторе.
- Begleitung, f., днсоцитаръ, сзтъ, кортециѣ; аккомпанътмънтѣ (тас.); zahlreiche — eines großen Herrn, кортециѣ нзмеросѣ ал зпхл домнѣ таре.
- Begliedern, v., днтъмъвезѣ, днтъмъдзърескъ, фортѣ мемърил, дноргънезѣ.
- Begliederung, f., днтъмъвзцизне, дноргънъцизне, фортъцизне де мемърил, де органе.
- Beglößen, v., привескъ кз окл тарл, къскацл.
- Beglücken, v., днферическъ, днпрооческъ, факъ фериче (не чинева); der Himmel möge Sie —, Dammeezѣ съ те факъ фериче! — Sie uns mit Ihrem Besuche, съ авемѣ оноре а фл визитацил.
- Beglücken, m., днферичиториз; днпроочиториз, фериче-фъкториз; et war der Beglücken seiner Untertanen, елѣ а феричитѣ не съдигл съл.
- Beglückwünschen, v., феричитезѣ, гратълезѣ, оpezѣ.
- Begnadeten, v., podѣ кз динцил (бсе, пълне зскатъ).
- Begnaden, { v., гратицѣ, факъ грацие,
- Begnadigen, { цл, iertѣ; pardonezѣ; einen Missethäter —, гратицѣ не злѣ фъкториз де рѣ.
- Begnadigung, f., гратиаре, ертаре, pardonѣ.
- Begnadigungsrecht, n., днрелтъл гратиарел.

Begnügen, sich, v., мъ тлагузмескѣ, мъ пндестълезѣ.
Begnüglich, Begnügſam, { в. Genügsam.
Begraben, v., пнгъыз десѣ, аттнгѣ шереѣ зшзрелѣ.
Begraben, v., дшшортълтѣ, дпгронѣ; da liegt der Hund —, ачѣ е каплѣ рекълѣ, ачѣ е грѣзтатеа.
Begräbniß, n., дшшортълтгътъръ; дпгронъызне.
Begräbnißgruft, f., крпштъ.
Begräbnißmahl, n., релаксѣ шортъарѣ, погамъ.
Begräbnißplatz, m., шортълтѣ; шпштерѣ.
Begrabung, f., дшшортълтгъызне.
Begraben, v., дпверзескѣ, коперѣ, дшвракѣ къ іеръ; sich —, се дпграмъ (пъскъндѣ іеръ).
Begrauen, v., кърълцескѣ; дшшгътрълескѣ.
Begreifen, v., прпндѣ, апшкѣ, мъплезѣ; къпрпндѣ; конщпнѣ дпашнте; перченѣ; deine Hand —, апшкѣ мъна та; darunter begriffen, къпрпнзъндѣсе ачѣ шп —; das ist schwer zu —, аста е грѣѣ де перчензтѣ; er war in der Arbeit begriffen, ера ла лъкрѣ, ера оккпатѣ; sich —, дшп шне дп сшшудѣ (дпн шпръызне, дпн мънѣ).
Begreiflich, a. m. ad., перченшверѣ, къпрпнзшверѣ, дпцелесшверѣ, кпартѣ; einem etwas — machen, факѣ пе чпнева съ дпделѣгѣ.
Begreiflichkeit, f., перченшверпгате, кпартате евідпгъ.
Begrenzen, v., мърщпнескѣ, шертърескѣ, хогърескѣ, пзшѣ марщпне, термпнѣ; рестрпнгѣ; черкѣ, скрпѣ; begrenzte Verstand, мпнте пзшпнъ.
Begrenzung, f., мърщпнпгътъръ, шертърпгътъръ; коншнѣ, марщпнѣ, гравпде.
Begriff, m., идеъ, пощпзне, копченѣ; сепсѣ, дпцелесъл (воръел); surjet —, ештомъ, прескъртаре; ich habe gar keinen — davon, n'amѣ нпч о идеъ деспре ачѣста; im — sein, амѣ де гъндѣ, де шонѣ; сънтѣ дп пшнтѣ де а ..

Begriffsbestimmung, f., дешпшпзне.
Begrübeln, v., шкочшорескѣ, деспкѣ пърѣ черчетъндѣ деспре чева.
Begründen, v., провезѣ, доведескѣ къ аргъмпнте, къ темелърѣ; фшндезѣ; ein neues Lehrgebäude —, дптемелъзѣ о сшстемъ нозъ.
Begründer, m., фшндъторѣ.
Begründen, v., дпверзескѣ, аккоперѣ къ вердѣгъ.
Begrünt, part. m. ad., дпверзптѣ, аккоперптѣ къ вердѣгъ.
Begrüßen, v., салтѣ, комщпмънтезѣ, херетическѣ.
Begrüßung, f., салтгъызне, комщпмънтѣ.
Begutten, v., прпвескѣ къ крпосшпштѣ.
Begünstigen, v., фаворезѣ; ажътѣ, протерѣ; дплеснескѣ; der Zufall begünstigte den Erfolg, дпшмплареа а фаворатѣ рѣешптал; die Natur hat ihn sehr begünstigt, натъра л'а ажътатѣ фортѣ.
Begünstigung, f., фаворе, фаворъызне; дплеснпгътъръ.
Begürten, v., дпчпнѣ.
Begutachten, v., дпш даѣ пъререа; аппровезѣ.
Begutachtung, f., пърере, аппровъызне.
Begütern, v., дпавъцескѣ, дптеогъдескѣ, дотезѣ, дпзестрезѣ къ аверѣ.
Begütert, part. m. ad., дпавъщптѣ; begütert sein, сънтѣ дпавъщптѣ.
Begütigen, v., дпавъезѣ, домолескѣ, дпавъгъзескѣ.
Begütigung, f., дпавъгъзътъръ, домолтъръ, дпавъгъзпгътъръ.
Behaaren, v., дпшърошезѣ, коперѣ къ перѣ, девпнѣ пъросѣ.
Behaften, v., шоплескѣ, тшдѣ, кърпудѣ (аръорп); сашѣ дпщпзрѣ (плателе, шпде, лѣхътеле).
Behabern, v., дпстрпнгърезѣ, аккоперѣ къ стренде.
Behaftet, a., мпт etwas —, пшнѣ, къпрпнсѣ, атъакатѣ, ловптѣ, сълъзѣ, дпкъркатѣ; mit Schulden —, дпкъркатѣ де даторп; mit dem Fieber —, апшкатѣ де фпргърѣ.

Behagen, v., аргрндлнезъ, аmlаz de грндлнъ (къмаз).

Behagen, v., аml прлеште, аml плаче, аml сзере, аml ткеште.

Behaglich, a. шl ad., прлнчлосъ, плъкзъ, сзерлверъ, комодъ; behagliche Gemüthsstimmung, дlспзсецlзне, плъкзъ а сзолетазл.

Behaglichkeit, f., комодлте, прлндъ, ткнъ.

Behaltbar, a. шl ad., цлнверъ, зшоръ de цлнзъ аmlнте.

Behalten, v., цлнъ, рецлнъ, опрескъ (ла mlне); консервъ, пъстрезъ; behaltet es nur, цлне; er kann kein Geheimniß bei sich —, ex нз ндте цлне секретъ; einen zum Essen —, а рецлне ла мацъ не члнева; etwas im Gedächtniß —, цлнъ аmlнте; die Oberhand —, амъ сзпретъцлне; das Feld —, репортъ вlтторлз, аmlнгръ; das Recht —, амъ дрептъ, къштлгръ, жадеката, прочесл; im Auge —, амъ аml ведере, нз пердъ дlн окl; einem die Sünde —, нз lертъ пъкателе.

Behälter, m., рецлнъторлз, ресервъторлз (локъ зnde ce рецлне чева).

Behältniß, n., локъ пропрлз de рецлнзъ: magazinъ (пентрз търфl); темплъ (пентрз фъкъторl de ръз); котецъ (пентрз порчl) ш. ч. л.

Behaltfam, a., рецлнверъ, капаверъ (de а mlне аmlнте).

Behaltfamkeit, f., факълтатеа de а mlне аmlнте).

Behammeln, v., тъ фештелескъ.

Behämmern, v., члокънескъ, ватъ къ члоканъ.

Behandeln, v., тънзескъ, манлзлезъ; тратезъ (тъ портъ vlне сзъ ръз къ члнева); скрлз (despre злъ овлентъ); тързескъ; einen sehr artig —, тратезъ не члнева къ поллтецъ; einen Gegenstand —, тънзезъ злъ овлентъ, скрлз despre о матерлз; sich gut — lassen, есте траттатевеъръ, есте злнъ de къръ.

Behandlung, f., тртътъшънтъ, тънзлтеръ, тързлтеръ.

Behändigen, v., аmlтънзескъ, даъ аml тълъ, презентъ, трлмлтъ.

Behang, m., атърнътъръ, аmlнътъръ; (злпът.) зрекl

Behänge, f., плекате.

Behängen, v., атърнъ, аmlнъ; таплсезъ, копелз, орнъ атърнъндъ (de търешl); ein Zimmer mit Bildern —, орнъ о кътаръ къ lконе; einen Hund —, пзлъ о лезътъръ не злъ кълпе.

Beharfen, v., гревлезъ.

Beharnen, v., пшъ, аmlаz къ mlшатъ.

Beharnischen, v., аmlквлрлсезъ, аmlзелезъ, аmlплатолезъ, аmlврлкъ къ квлрлсъ, къ зеоъ, къ платолъ.

Beharren, v., стързескъ, персевеъръ, ретънъ статорлкъ (аml оплнлне); аmlчервлческъ; bei seinem Beschlusse —, персевеъръ ла пропъсзл теъ.

Beharrlich, a. шl ad., стързлверъ, персевеерлте, констлнте.

Beharrlichkeit, f., стързлнцъ, персевеерлнцъ, констлнцъ; червлкослте.

Beharſchen, v., аmlкожескъ, аmlскорцезъ, фортъ къжъ, окорцъ; die Wunde ist beharſcht, пллга с'а аmlкожатъ, а прлнсъ скорцъ).

Beharzen, v., аmlръшлнезъ, копелз къ ръшлнъ.

Behauben, v., аmlвопетсзъ, аmlквлцезъ, пзлъ волетъ, къдъ.

Behauchen, v., сзлръсзолъ, контърсплръ.

Behauen, v., члплескъ (вётръ, лемнъ); petezъ, кърцъ de памрl (арворл); aus dem Groben —, десгрошъ, члплескъ dln гросъ.

Behauptbar, a., сзсцлнверъ.

Behaupten, v., сзсцлнъ, агъръ, тънзлнъ; sein Ansehen —, аml сзсцлнъ азторлтеа; seinen Rang, seinen Platz —, аml сзсцлнъ ранъ, аml тънзлнъ постъ; den Platz —, репортъ вlтторлз; das Schlachtfeld —, аmlнгръ.

Behauptung, f., сзсцлнере, агърлере, афлрлнъцлне.

Behausen, v., дѣкъсецѣ, іаѣ дѣ
касѣ, дѣкъартірецѣ (сѣлъшѣескѣ).
Behausung, f., дѣкъсѣтѣрѣ, дѣаре
дѣ касѣ; касѣ; локзінцѣ; wie
gefällt Ihnen diese —? кѣм дѣ
шаче астѣ локзінцѣ?
Behäuten, v., (шел.) дѣмпелецѣ, дѣ-
вракѣ кѣ пеле.
Behelf, m., скѣзѣ, претестѣ, dec-
viniре нефондатѣ (прічінзіре).
Behelfen, сѣх, v., м'ажѣтѣрѣ, кѣзѣ
а мѣ скѣпа кѣмѣ потѣ, а мѣ
decvinoвѣцѣ кѣ minчлнл; ісѣ weiß
mich hierbei nicht zu —, нѣ штіѣ
кѣмѣ сѣ мѣ скаѣ; сѣх mit Lū-
gen —, алерѣ лѣ minчлнл; сѣх
kummerlich —, тѣіеште кѣм потѣ,
тѣіеште dīn мѣлѣ дѣ гѣрѣ, de
azi пѣпѣ мѣле; сѣх mit der
Sprache — können, аре дарѣ
ворвірел; сѣх mit Neben nicht
— können, дѣ лѣнсеште пѣтереа
кѣвѣлѣтѣлѣ, нѣ штіе а се еспрѣма.
Behelflich, a. mī ad., претестосѣ.
Behellen, v., дѣкомодезѣ, сѣпѣрѣ,
Behelligen, v., кадѣ сарчінѣ дѣ сѣ-
пареа атѣлѣ.
Behelligung, f., дѣкомодитате.
Behelmen, v., дѣкоіѣезѣ, дѣкасѣезѣ,
пѣлѣ коіѣѣл, касѣ.
Behen, n., кѣкѣбалѣ (дѣлѣ Linneѣ)
сапонѣрѣкѣ (планѣ).
Behende, a. mī ad., аперѣ, ізте,
спрінтенѣ, промптѣ.
Behendigkeit, f., аперитате, ізѣіме,
спрінтенѣ, промптѣзѣ.
Behennuß, f., пѣкѣ de Moringa.
Behennußbaum, m., moringa, Gui-
landila moringea, дѣлѣ Linneѣ;
(арѣоре ал кѣрѣлѣ земнѣ е тѣре
шѣ odorіѣерѣ).
Beherbergen, v., адѣлостѣезѣ, дѣнос-
пѣтезѣ, прѣімескѣ дѣ касѣ, дѣ
оспѣтѣрѣ, дѣ локѣшѣ.
Beherbergung, f., адѣлостѣтѣрѣ.
Beherrschen, v., dominezѣ, domnesкѣ,
дѣпѣрѣдескѣ, гѣвернезѣ; дѣп-
ѣрѣлѣ; man muß sich zu — su-
chen, тѣвѣе сѣ те кѣрѣмѣшті не
сѣнецѣ; ein Land —, domnesкѣ
пѣсте о дѣрѣ; seine Leidenschäften
—, дѣті дѣпѣрѣлѣ патѣпеле.

Beherrscher, m., domnѣ, domnitorѣ,
сѣверанѣ (сѣпѣнѣиторѣ).
Beherrscherin, f., domnѣ, сѣверанѣ.
Beherrschung, f., domnѣ, гѣвернѣ,
гѣвернепѣнтѣ, імперѣ.
Beherrigen, v., іаѣ лѣ інімѣ; еса-
minѣ, conciderѣ кѣ аттенцѣіне;
diese Wahrheit kann nicht genug
beherrigt werden, астѣ адевѣрѣ нѣ
се лѣте лѣа а інімѣ дѣдестѣл.
Beherrigung, f., conciderѣцѣіне ма-
тѣрѣ, дѣаре а інімѣ сѣрѣдѣсѣ.
Beherrigungswertѣ, a. mī ad., demnѣ
de а се лѣа а інімѣ, concide-
равѣрѣ.
Beherrzt, a. mī ad., інімосѣ, кѣра-
цѣосѣ, кѣтезѣторѣ, враѣ; der іst
ein beherrzter Mann, лѣа е зп
вѣрѣатѣ враѣ; — маѣен, дѣ-
кѣрѣцѣзѣ.
Beherrztheit, f., карацѣ, кѣтезѣтѣрѣ.
Behetzen, v., сѣмѣцѣ, дѣпѣрѣлѣ (ѣ-
рѣле).
Beheten, v., дѣпѣрѣіѣезѣ, ѣерѣмѣкѣ,
дѣкѣнтѣ.
Behetzung, f., дѣпѣрѣіѣтѣрѣ, ѣер-
мѣкѣтѣрѣ, дѣкѣнтѣцѣіне.
Behilfflich, a. mī ad., ажѣтатѣлѣ, de
ажѣторѣ; einem bei etwѣ — sein,
ажѣтѣ не чѣнеѣа лѣ чеѣа.
Behilfflichkeit, f., ажѣторѣ.
Behindern, v. Behindern.
Behner, m., кошаркѣ, панѣрѣ.
Behobeln, v., сѣвѣцѣ, пѣтезѣескѣ кѣ
pandéoa (цѣлѣіескѣ).
Behobelnung, f., цѣлѣітѣрѣ.
Beholfen, part. mī ad., ажѣторатѣ;
дѣдѣмѣнатѣкѣ, каре штіе а се
ажѣтора.
Beholzen, v., адѣрескѣ, ажѣтѣ вѣ-
штереа лѣпѣлѣлѣ дѣ пѣдѣре; сѣх
—, дѣрѣтѣрѣезѣ; die Bäume —
sich, арѣорѣі се дѣрѣтѣрѣезѣ.
Beholzung, f., пѣдѣрѣітѣ (drentѣ de
а тѣіа dīnтр'о пѣдѣре кѣтѣцѣімеа
тѣвѣкѣнчѣдѣсѣ de lemne de арѣ).
Behör, n., в. Zubehör.
Behorchen, v., адѣрекезѣ, аскѣлѣтѣ
не аскѣлѣсѣ (лѣ шѣ).
Behörde, f., азѣорѣітате, дѣрегѣто-
рѣ; тѣрѣзналѣ, жѣдѣче комѣетѣіне;
аппаратѣ, кѣвенѣтѣрѣ; адресѣ;

ich wende mich an seine —, мъ адресъзъ кѣтре депегѣторіа компетенте а са; einen Brief an die — abgeben, даъ емѣтрома даъзъ адреса са.

Behörig, v. Gehörig.

Behofen, v., дѣчорекъ, дѣмпантало-незъ, дѣиоменеузъ, дѣшвракъ къ чоречѣ, къ панталонѣ, къ ісмене; **бѣ** —, мъ дѣшвракъ къ ісмене.

Behuf, m., тревзіндъ, бѣ; comodoitate; фолосѣ; скопъ, фине; zum Behufe der Armen, дѣ фолосѣзі мисерачиор; zu dessen —, епре ачелъ скопъ, фине.

Behufig, a. mi ad., тревзінчлосѣ, фолосѣторѣ, комодѣ.

Behust, part. mi ad., копѣтатъ, зп-гѣтѣ.

Behüten, v., пѣзескѣ, ферескѣ, ап-гѣрѣ, протегѣ; пѣскѣ (къ вѣтеле зѣзъ локъ); Gott behüte Dich, Дѣмпезеъ съ те протече! Behüte Gott! ферескѣ Дѣмпезеъ.

Behüter, m., пѣзиторѣ, пѣндарѣ.

Behutsam, a. mi ad., черкѣспетѣ, прѣдінте, превѣзѣторѣ, лѣзторѣ аминѣ; man muß bei der Sache — zu Werke gehen, тревзе съ фѣмѣ черкѣспетѣ дѣ казса аста; — verfahren, ѣнѣлѣ къ лѣаре аминте.

Behutsamkeit, f., черкѣспетѣне, нѣл-зѣнѣ.

Behütung, f., пѣзѣ.

Bei, prop., да, лѣгѣ, дѣ, не, езе, къ, дѣ компѣсѣзіне семпѣкѣ ко, дѣпрезпѣ, дѣ зѣпре, лѣгѣ-тѣрѣ; adv., ка да, кам, — Tische, да масѣ; — der Kirche, лѣгѣ вісерѣкѣ; — guter Gesundheit, дѣ зѣлѣ сълѣтате; — meiner Ehre, не опѣреа теа; — meiner Treue, не лѣреа теа; — Strafe, сѣлѣ нодѣнсѣ; eins beim andern, зѣлѣ нѣ зѣлѣ; ich bin nicht — Gelde, не мѣ се дѣлѣмѣлѣ ванѣ; — aller seiner Klugheit ist er doch betrogen worden, къ тѣрѣ прѣ-дѣнѣ са елѣ тѣрѣмѣ фѣ дѣнѣ-латѣ; er ist schon — Jahren, е камѣ вѣрѣнѣ; — Wasser und

Brot sitzen, сѣлѣзъ конденнатѣ да зѣлѣ мѣ пѣне; nicht — sich sein, nicht — Verstande sein, не нѣ е дѣ тѣте мѣнѣлѣ; — drei Ellen tief, ка да тѣлѣ копѣ адѣнѣкѣ; er ist — weitem besser, елѣ есто мѣлѣлѣ малѣ зѣлѣ; — dem Allen, къ тѣте астеа; — weitem nicht, нѣлѣ де камѣ; — Zeibe nicht, нѣлѣ дѣтрѣнѣ кѣнѣ.

Beian, ad., лѣгѣ, апропе, да.

Beiarbeiter, m., колѣкѣрѣторѣ.

Beibehalten, v., консервѣ, цѣнѣ да мѣне.

Beibehaltung, f., консервѣзіне.

Beibiegen, v., алѣтѣрѣ, аккѣдѣ; begebogene Copie, копѣ аккѣсѣ.

Beibinden, v., колѣкѣ, лѣгѣ да зѣлѣ лѣуѣ.

Beiblatt, n., сѣплетѣнтѣ, фѣлѣ стра-ordinarѣ, адаосѣ.

Beibote, m., коммесацерѣ; кѣрѣлѣ лѣтѣрѣ, straordinario.

Beibringen, v., ампортѣ, адѣкѣ; даъ; ампѣкѣ; рапортѣ, чѣтезѣ; дѣсѣнѣсѣкѣ, дѣсѣфѣлѣ; къшѣнѣ; Zeugen —, адѣкѣ мѣртѣрѣ; einem Arzenei —, даъ кълѣа ме-дѣкѣмѣлѣ; ein Kfistler —, ампѣкѣ, пѣнѣ клѣстѣрѣ; Gründe —, чѣтезѣ сѣлѣ рапортѣ артѣминте; einem eine Meinung —, дѣсѣ-фѣлѣ кълѣа о опѣнѣне; Furcht —, къшѣнѣ фѣкѣ; einem Gift —, даъ кълѣа отравѣ; einen Stoß —, дѣ даъ о лѣвѣтѣрѣ.

Beibringung, f., ампортѣзіне, дѣ-тѣтѣрѣ; дѣсѣнѣтѣрѣ; чѣгѣзіне.

Beichte, f., конфѣсіне, мѣртѣрѣсіне (де пѣкѣте); zur — gehen, мѣрѣ да мѣртѣрѣсіне; — hören, аскѣлѣтѣ мѣртѣрѣсінеа пѣкѣтелѣ.

Beichten, v., конфѣсѣзѣ, мѣртѣрѣ-сѣскѣ, сѣлѣнѣ пѣкѣтеле; мѣ мѣртѣрѣсѣскѣ.

Beichtformel, f., фортѣлѣ де кон-фѣсіне.

Beichtgeld, n., денарѣ де конфѣсіне.

Beichtiger, m., v. Beichtvater.

Beichtkind, n., пенѣнтѣ, пенѣнтѣ, фѣлѣ сѣлѣ сѣпѣрѣвале (каре се мѣртѣрѣсѣнтѣ.)

Beichtstuhl, m., конѳесіонарїа.
 Beichtvater, m., конѳесорїа, еспї-
 таде (дѣховникъ).
 Beichtzettel, m., чортїоїкарѣ de пѣр-
 тїсіре.
 Beide, a., дѣмѣ, амѣндол; einer von
 beiden, зпѣл дїа дол; alle —, а-
 мѣндол; keiner von —, нїчї зпѣл,
 нїчї алтѣл; zu beiden Seiten, де
 о нѣрѣ нї де алтѣ.
 Beiderseil, a., де дѣмѣ, де амѣндол;
 — Geschlechts, де дѣмѣле сексе,
 де нѣнѣ комѣне.
 Beiderseitig, a. нї ад., де дѣмѣле
 пѣрѣл, дѣмѣлѣтѣрѣле; речїпрокѣ.
 Beiderseits, ad., дѣмѣлѣтѣрѣлѣнѣте,
 речїпроче.
 Beidlich, a. амѣлїѣ; beidliches Thier,
 амїмале, амѣлїѣ (че трѣлѣнѣте
 дѣ алѣ нї пе зскатѣ).
 Beidrehen, v., аворонїлѣ дѣмѣртїндѣ
 (ла корѣверл); речїчѣскѣ вѣн-
 трѣле (ка сѣ нѣ дѣнѣнѣтезе ко-
 равіа).
 Beiducken, v., колѣпїрїнѣ, дѣлїнѣ-
 рескѣ алѣтѣрѣе; нѣнѣ сїлїѣ.
 Beidrücken, v., констрїнѣ, м'апро-
 нїлѣ нострїнѣндѣ.
 Beibschattig, a.; (неогр.) амѣшчїѣ,
 онѣ кѣ долѣ змѣре (локїторїа дѣ
 зона ѳерїлѣте).
 Beieinander, ad., дѣмѣрѣнѣ; — le-
 ben, вїезѣ, нѣсѣлѣ дѣмѣрѣнѣ.
 Beierbe, m., нѣрѣзїтарїа, монѣте-
 нїторїа сѣвстїтѣлѣ.
 Beieffen, v., вѣкатѣ мѣзїлѣ (че се
 пѣне дѣнѣре ѳрїлѣтѣрѣ нї нѣме.
 Beifall, m., аворѣлѣлїанѣ (амѣлїтѣрѣ),
 плѣчѣре, амїлѣзѣсѣ; дѣволѣре; —
 geben, амїлѣзѣсѣ; seinen — geben,
 мѣ дѣволѣскѣ.
 Beifallen, v., дѣмї вїне, дѣмї кадѣ
 дѣ мїнѣре, дѣ мѣмѣорїа; sein Name
 fällt mit nicht bei, нѣ'мї вїне дѣ
 мїнѣре нѣмѣлѣ лї; jetzt fällt es
 mir wieder bei, акѣм дѣмї вїне
 дѣ мѣмѣорїа.
 Beifällig, a. нї ад., ѳаворѣверѣ;
 инѣлїнѣте, дѣлѣмїлѣтѣрѣ.
 Beifallklatschen, n., амїлѣзѣсѣ, аворѣ-
 лїанѣ прїм вѣтѣлѣ дѣ пѣлѣне.
 Beifestigung, f., атѣделѣ (лѣтѣрѣле).

Beifolgen, v., аккомѣпанѣзѣ; алѣтѣ-
 тѣрѣ, аккїдѣ; зрїтѣ алѣтѣрѣе;
 beifolgende Brief, зрїтѣлѣрѣе епї-
 столѣ алѣтѣрѣлѣ.
 Beifrau, f., коажѣторѣсѣ (ла о мѣ-
 шѣ).
 Beifuge, f., адаосѣ, сѣлѣмѣнѣлѣ.
 Beifügen, v., адаорѣ; амїнѣскѣ; ак-
 кїдѣ; ich werde noch ein Wort
 —, воїа мѣл адаорѣ дѣкѣ о ворѣлѣ.
 Beifügung, f., адаосѣ, адѣосѣтѣрѣ;
 аннѣсѣ, алѣтѣрѣтѣрѣ.
 Beifuß, m., арїмїсѣ, пѣлїнїдѣ (пѣлѣ-
 тѣ).
 Beigang, m. (монѣ) мѣрсѣ лѣтѣрѣлѣ;
 вѣлѣ де мѣталѣ лѣтѣрѣле.
 Beigeben, v., даѣ алѣтѣрѣе, де а-
 жѣторѣ.
 Beigebogen, a. нї ад., в. Beibiegen.
 Beigehen, v., мѣрсѣ алѣтѣрѣе, сѣлѣт
 алѣтѣрѣлѣ; aus beigehenden Pa-
 pieren, дїа алѣтѣрѣтелѣ хѣртїл:
 sich — lassen, дѣмї трѣче прїн
 канѣ, кѣтезѣ; wie kannst Du Dir
 — lassen das zu thun, кѣм дѣлѣ
 трѣче прїн гѣндѣ а ѳачѣ ачѣста.
 Beigehend, a. нї ад., аккїсѣ, нчї
 алѣтѣрѣлѣ (докѣмѣлѣтѣ).
 Beigehilfe, m., адїлїкѣ, ажѣторїа.
 Beigemach, n., кабинетѣ; кѣшѣрѣ
 лѣтѣрѣле.
 Beigenannt, a., прѣнѣмїлѣ, зїсѣ;
 полѣкрїтѣ.
 Beigefell, m., ажѣторїа, соудѣ, кѣ-
 мѣрадѣ.
 Beigefellen, v., ассоцїезѣ, коѣпсо-
 цѣскѣ; мѣ дѣссоцѣскѣ; мѣ ас-
 соцїезѣ.
 Beigut, n., нѣлѣлѣтѣ (монѣлѣ) алѣ-
 тѣрѣле.
 Beihet, ad., акѣло лѣнѣлѣ.
 Beihetlehen, v. (ла вѣл.) кондѣарїндѣ,
 колѣнѣлѣдѣ (не зпѣл кѣне гѣлѣрѣ
 лѣнѣлѣ алѣлѣ вѣтрѣнѣлѣ).
 Beihilfe, f., ажѣторѣ, ассоцїїлѣ; ich
 bedarf Ihrer —, еѣ ам трѣвїнѣлѣ
 де ажѣторѣлѣ дѣлѣе.
 Beiholen, v., адѣскѣ авѣ.
 Beijagen, n., вѣлѣтѣрѣ, вѣлѣтѣ стѣра-
 ордїнарѣ.
 Beikammer, f., в. Nebenhammer.

Beifarte, f., (ан карт.) карте лъ-
тзраде, лъгъ адзгъ.
Beifirche, f., філіале, параклісѣ, ка-
пель.
Beiflang, m., копсзпетѣ, сзпетѣ лъ-
тзраде.
Beifleben, v., адліпескѣ, акклеіескѣ.
Beifnecht, m., коносервѣ, свѣсервѣ.
Beifoch, m., копвзкѣтаріѣ, сзвѣкѣ-
таріѣ (кзптѣ).
Beifommen, v., вѣнѣ лъгъ; дна-
проиѣ; егалезѣ, ажзпгѣ кз, тѣ
асемзнѣ; er wird feinem Bruder
nie —, елѣ нз ва ажзпде нѣч
одатѣ кз фрате-сѣ; die Feinde
k6nnen der Stadt nicht —, *ini-
mичѣ нз се потѣ апропа де че-
тате; feinem Schaden —, дми
дндрептѣ дазна.
Beifommend, a. ші ad., зрѣпдѣ,
вендѣ адлѣтзратѣ.
Beifraut, n., провѣсізне де лезѣтѣ.
Beifreis, m., (астр.) епѣчкѣ.
Beil, n., секзре.
Beilade, f., кзтѣ лѣтзрале.
Beilage, f., аккѣзѣ, сзплетѣптѣ,
фодетонѣ, фодѣ страордѣнаре, а-
даосѣ; Sie werden aus der —
erfehen, вел ведеа дн аккѣзѣ;
die Zeitung hat eine —, жзрна-
лѣ аре сзплетѣптѣ, фодѣ стра-
ордѣнарѣ.
Beilager, n., пѣптѣ, черемонѣ пѣ-
дѣале.
Beilast, f., (мар.) портацѣ, сарчѣнѣ
лѣтзрале (сертатѣ марѣнарѣмор
шерѣ).
Beiläufer, m., галонѣ, алергѣторѣ,
трѣпѣдѣторѣ, сервѣ че се три-
мѣтѣ днкочѣ ші днколо.
Beiläufig, a. ші ad., инчѣдѣнѣ, лъ-
тзрале; днтрѣкѣтѣ, дн днтѣм-
пларѣ; ка ла; er hat — davon
gefprochen, а ворѣтѣ днтрѣкѣтѣ
деспре ачѣеа; der Verlust wird
— auf taufend Thaler gefchätzt,
пѣрдепеа ѳ стѣматѣ ка ла о мѣлѣ
талерѣ.
Beilehen, n., секзрѣ.
Beilegen, v., адлѣтзрѣ, адаорѣ; де-
пѣнѣ, пѣнѣ ла о парте; импѣтѣ,
аттрѣвѣзѣ; термінѣ; Proben —,

адлѣтзрѣ прове; einem die Schuld
—, импѣтѣ кѣва; eine Sache —,
термінѣ трѣва, днпакѣ трѣва;
einem einen Spignamen —, по-
лекрезѣ пе чѣнева; (мар.) дн-
дрептѣ папа дзпѣ вѣптѣ; цѣнѣ
парте кѣва.
Beileid, n., коплѣсізне, коплѣтѣ-
мѣре; сѣмнатѣ.
Beileidsbezeigung, f., кондорѣнѣ.
Beileidsvisite, f., вѣсѣтѣ де кондо-
рѣнѣ.
Beilfertig, ad., фѣнѣтѣ дн секзре
(лемпѣр.)
Beilf6rmig, секзрѣформѣ.
Beiliegen, v., адзакѣ, адстаѣ, закѣ,
стаѣ лъгъ; копкѣкѣ, тѣ кѣкѣ
днпрекѣнѣ.
Beiliegend, ad., адлѣтзратѣ, аккѣсѣ.
Beiliefpiel, n., жокѣ де трѣкѣ.
Beilfen, v., жокѣ трѣкѣ.
Beilfraut, n., тѣзѣрѣкѣ кз мѣстѣрѣ
лате (плантѣ).
Beim (ан локѣ де bei dem); паѣе
— Hause, апропе лъгъ касѣ.
Beimagd, f., консервѣ, консерванте.
Beimessen, v., аттрѣвѣзѣ, даѣ; дн-
форзѣтѣ, днпѣтѣ; einem Glauben
—, крезѣ, даѣ крѣдѣнѣ кѣва;
einem die Schuld —, днпѣтѣ
кѣва вина, днфорзѣтѣ пе чѣнева
пентѣрѣ вѣнѣ.
Beimessung, f., импѣтѣдѣзне.
Beimifchen, v., амместекѣ; dem
Weine Wasser —, амместекѣ
вѣнѣ кз апѣ.
Beimifchung, f., амместекѣтзрѣ;
легѣдѣзне (ла мѣталѣ).
Bein; n., осѣ; кѣдѣсѣ; пѣчѣорѣ; die
Stalte bringt durch Mark und —,
тѣ петрѣнде фрѣгѣл пѣнѣ ла осѣ;
die Weine aus dem Fleische neh-
men, десѣсѣзѣ карнеа, скѣтѣ
ѳсѣле дн карне; gut auf den
Beinen fein, сѣнтѣ вѣнѣ де мѣ-
чѣѳѣре; nicht gut auf den Beinen
fein, нз сѣнтѣ вѣнѣ де мѣчѣѳѣре;
eine Armee auf die Weine bringen,
пѣнѣ дн мѣчѣѳѣре ѳ арматѣ; einem
Kranken auf die Weine helfen, а
длѣзѣпѣтоша пе знѣ волнѣвѣ; ei-
nem auf die Weine helfen; ѳакѣ

старая крива; wieder auf die Beine kommen, амл ревинѣ ан. оире, амл андрентѣ съплатеа, трѣва, аверea; sich auf die Beine machen, пакѣ, іаѣ драмхл; das heilige —, осѣл сакра (осѣ d'асѣпра крѣвл); Stein und — schwören, хрѣ не тоуѣ zeit ми семizeit; was man nicht im Kopfe hat, muß man in den Beinen haben, дахъ н'ал ан каѣѣ, сѣ ал ан шчлоре.

Beinache, ad., маѣ, ка ла, кам, п'ачи; er wäre — gefallen, п'ачи ера сѣ каѣѣ.

Beinähnlich, a., осіѣормѣ.

Beiname, m., проимѣ, поимкрѣ.

Beinarbeiter, m., заворѣторѣ ан осѣ.

Beinartig, a. ми ad., ососѣ, де ка-литате осинѣ.

Beinäsche, f., ченѣурѣ де осе.

Beinbohrer, m., сѣредѣлѣ де ан-гѣрѣтѣ осе.

Beinbrecher, m., вѣлѣрѣ, акилѣ осі-ѣрѣнѣ (пасере).

Beinbruch, m., ѣрѣатѣрѣ де осѣ.

Beinbrüchig, a., осіѣрѣнтѣосѣ (челѣ че аре знѣ осѣ саѣ шчлорѣлѣ ѣрѣнѣ).

Beinchen, n., осчлорѣ, шчлорѣшѣ.

Beindrehler, m., стрѣтарѣ ан осѣ.

Beinern, a., де осѣ.

Beinzeugung, f., осіѣикѣцѣне.

Beinfäule, f., карѣ ан осѣ.

Beinfelle, f., (хир.) знѣ ѣелѣ де нѣрѣ кѣ каре хѣрѣрѣлѣ шлѣскѣ осе.

Beinfisch, m., осграчѣѣ (пеште).

Beinfolter, f., торѣтѣрѣ де шчлорѣ, знѣ інѣтрѣмѣнтѣ кѣ каре анкѣлѣла не торѣтѣрѣнѣлѣ.

Beinfaß, m., в. Beinfäule.

Beinfügung, f., артѣкѣлѣцѣне, ам-презнареа оселор, (анат.) сѣм-ѣисѣ.

Beingerippe, n., скелетѣ.

Beingeschwulst, f., амѣлѣтѣрѣ ла

Beingewächse, n., осѣ, есостѣсѣ.

Beingraß, n., антерѣкѣ осіѣрѣнѣ.

Beinharnisch, m., кѣрасѣ, зѣосѣ (челѣрѣ шчлорѣѣ).

Beinhart, a. ми ad., таре ка осѣл.

Beinhaus, n., осарѣѣ, осѣрѣѣ.

Beinhaut, f., } пѣліостѣ (анат.)
Beinhäutchen, n., } пѣліѣ че акѣо-
пере осѣл.

Beinheil, n., остеокѣлѣ, (ѣелѣ де матерѣ петрѣосѣ крѣзѣтѣ одіні-ѣрѣ знѣ а анѣрѣ оселе).

Beinhöhle, f., амѣлѣтѣрѣ де осе.

Beinholz, n., } лѣштѣнѣ (манѣтѣ).

Beinhülse, f., }

Beinicht, a. ми ad., осѣлѣ; осіѣормѣ, ка осѣл.

Beinig, a. ми ad., ососѣ, осатѣ, провѣзѣтѣ кѣ осе; кѣ шчлоре.

Beinflieder, n. pl., панталонѣ, іс-мене, врачѣ.

Beinknopf, m., } (анат.) конділѣ, емі-
Beinknoten, m., } тѣрѣ, крѣскѣтѣрѣ де
осе.

Beinkrebs, m., (хир.) канѣренѣ де осѣ.

Beinlade, f., (хир.) інѣтрѣмѣнтѣ де а ашеза осѣлѣ, шчлорѣлѣ скрѣп-тѣлѣ, ѣрѣнѣлѣ.

Beinleber, n., пѣле де кѣлѣтѣшѣлѣ (крѣлѣ).

Beinloß, a. ми ad., десосатѣ, ѣѣрѣ осе.

Beinmark, n., тѣдѣвѣ.

Beinmacht, f., кѣсѣтѣрѣ де осѣ.

Beinschellen, f. pl., ѣѣре, лѣгѣтѣрѣ; einem — anlegen, а пѣне не знѣл ан ѣѣре.

Beinschraube, f., машинѣ, інѣтрѣ-мѣнтѣ де торѣтѣратѣ шчлорѣле.

Beinschwarz, n., пѣрѣме де осѣ, пѣрѣмеа де ѣѣмѣ (пѣктѣ).

Beinspath, m., амѣлѣтѣрѣ ла шчлорѣлѣ калѣлѣлѣ.

Beinöl, n., олѣлѣ де осѣ.

Beinwaare, f., осѣрѣѣ, марѣѣ де осе.

Beinweß, n., (med.) остеокѣлѣ, дѣрѣре де осе.

Beinwell, n., остеокѣлѣ (пѣтрѣ).

Beinwunde, f., плаѣѣ, рапѣ ла шчлорѣѣ.

Beinordnen, v., координѣ.

Beinordnung, f., координѣцѣне.

Beisferd, m., калѣ лѣтѣралѣѣ, пѣлѣ-хѣматѣ (повомѣкѣ).

Beispflichten, v., ашеесѣкѣ, ашрѣвѣѣ, сѣскрѣѣ, тѣ анѣоѣесѣкѣ кѣ; сѣнтѣ

de omnia mea kaba; ich pflichte auch bei, mъ двоіескѣ къ omnia mea D-таде, съпгѣ de прорейл.

Beipflichtung, f., апровъѣзне, аме-

Beirath, m., консіѣ, съатѣ.

Beirathen, v., сътъескѣ.

Beirechnen, v., в. Zurechnen.

Beisammen, ad., дмпрезпъ; nicht —, констриншѣ, дндесзигт; wir sitzen zu eng —, медетѣ преа констрашншѣ; — schlafen, кондорптѣ, конкзлкъ, кзлкъ дмпрезпъ.

Beisatz, m., злѣрѣ, пълпарѣ, локзиторѣ неашезатѣ, ѳъръ къптълз.

Beisatz, m., адѳоцитъръ, addiцине, съплетънтѣ, аплзсъѣзне.

Beischießen, v., контривзлкъ, даѣ ажторѣ дн ванѣ; ich habe meinen Theil beigeschossen, еѣ амѣ контривзитѣ партеа меа.

Beischlaf, m., колоквиндъ тарігалѣ, дмпрезпътаръ трплѣскѣ; коитѣ; uneheliche —, конкзвинаѣтѣ, тралз къ цитѳре.

Beischläfer, m., конкзлкъторѣ, кондорпиторѣ, соѣѣ de патѣ.

Beischläferin, f., конкзлкъторѣсѣ, кондорпиторѣсѣ, соѣѣ de патѣ; uneheliche —, конкзвинѣ, цитѳре.

Beischlag, m., монетѣ ѳалсѣ.

Beischlagen, v., адаортѣ, алхътърѣ; мъ двоіескѣ; imitѣ.

Beischließen, v., днкидѣ; addaортѣ, алхътърѣ.

Beischluß, m., инкзсѣ, скрісѳре алхътратѣ.

Beischlüssel, m., кеѣ ѳалсѣ, кеѣ хоѣсѣскѣ.

Beisreiben, v., аскріѣ, скріѣ, апотезѣ не тарпине, аппостілезѣ.

Beisreiben, n., аппостіѣ.

Beisreiber, m., конскріиторѣ, адіснкѣ.

Beispruch, m., контривзѣзне.

Beisiegel, n., (мар.) въпреа лътрале.

Beisein, n., пресиндъ, аѳларѣ de ѳаѣ; in meinem —, дн пресиндѣ, дн ѳиндѣ меа de ѳаѣ.

Beiseit, } de o parte, la o parte,
Beiseite, ad., } длхътѳреа; etwas bei
Beiseits, } Seite setzen, пнѣ чева

la o parte; bei Seite ziehen, траѣ ла о парте; bei Seite treten, мъ траѣ ла о парте; alle Scham bei Seite setzen, а пне ла о парте totѣ рзшинеа; Scherz bei Seite, глама ла о парте, ѳъръ гламѣ.

Beiseitesetzung, f., зитъръ, пнпѣре ла о парте, длхътѳрарѣ, трѳчѣре къ ведѣреа; mit — meines eigenen Vortheils, ка длхътѳрарѣа. интересѣл меѣ.

Beisetzen, v., колхътърѣ, алхътърѣ, пнѣ лъпѣ сѣѣ алхътѳреа; eine Leiche —, дмторпънтѣ алхътарѣ. die Segel —, деетиндѣ вътреле.

Beisetzung, f., колхътѳрарѣ; дмторпънтѣѣзне.

Beisegwort, n., епитѣѣ.

Beisichtig, a. mī ad., міонсѣ, скъртѣ възторѣ.

Beisitz, m., мезлѣ лътѳрахе.

Beisitzen, v., ассіетѣ, ашмедѣ, съатѣ ѳаѣ, медѣ лъпѣ, медѣ алхъторѣ.

Beisitzer, m., ассесорѣ, амежторѣ.

Beispiel, n., ессемплз; zum —, пентрѣ ессемплз; ein — an einem nesten, лаѣ ессемплз дела алтѣ.

Beispiellos, a. mī ad., ѳъръ ессемплз, ѳъръ прѣне, неаззитѣ, страordinарѣ.

Beispiellosigkeit, f., ѳъръ-ессемплатѣ.

Beispringen, v., einem —, винѣ, сарѣ днтр'ажжторѣ, ажжтѣ; ezvvinѣ.

Beisfel, m., дагѣ, ръзшнѣ.

Beissen, v., мзшнѣ, (ка dingil); пшкъ (прѣчѣле, пнтерѣл); мъ мзлкъ (пѣлеа); мъ рѳѳѳ, мъ мхѳтрѣ (кѳѳѳѳѳ); ich kann die Rinde nicht —, еѣ нз почѣ рѳѳѳ кѳѳѳ; es beiѣt mich auf der Haut, мъ пѣвѣкъ ведеа; der Wein beiѣt im Halse, винѣл мъ дннѳѳѳ; die Zähne zusamment —, каълхълѳѳѳѳѳ, стрпѣгѣ dingil; ich in die Junge —, днл мзшнѣ лнмѣ; weder zu —, noch zu broden haben, мѳре de ѳѳме; in's Gras, мѣлѣ

тъмнота de съръ елѣ, море;
 ein tochter Hund beißt nicht, о
 муртъ обра, ꙗ с'а дъсѣ венна;
 се дитреминокъ, се тѣмънкъ
 (кѣил); се тѣмънкъ оменѣ.
 Beißen, а. шѣ ад., тѣмънкъторѣ,
 мѣмънкъндѣ; шѣмънкъторѣ, шѣмънкъндѣ;
 агитѣмънкъторѣ (къ ворзе).
 Beißen, а. шѣ ад., тѣмънкъчлосѣ, мор-
 даче.
 Beißigkeit, f., тѣмънкътѣрѣ; тѣмънкъ-
 рѣне.
 Beißer, m., пеште шѣнкѣ.
 Beißforb, m., вонѣмъ (че се пѣне
 дѣ гѣра шѣнѣ анѣмале).
 Beißhahn, m., дѣнте ичѣсѣвѣ, тѣе-
 торѣ.
 Beißzange, f., клеште.
 Beißand, m., ажжѣторѣ, ассѣстѣмъ;
 ажжѣтѣторѣ, ассѣстѣнте; rechtsche
 —, адвонатѣ, прокѣраторе.
 Beißänder, m., ассѣстѣнте, ажжѣтѣ-
 торѣ.
 Beißandsgelder, n. pl., сѣвѣдѣш,
 ажжѣторѣ дѣ ванѣ.
 Beißehen, v., пѣнѣ адѣтѣрѣ, вѣрѣ;
 fieden Sie Geld bei, іагѣ ванѣ,
 пѣмѣгѣ ванѣ дѣ посѣнарѣ; вѣрѣ,
 дѣмъндѣ дѣ темпѣгѣ.
 Beißehen, v., ассѣстѣ, ажжѣтѣрѣ,
 стаѣ дѣ ажжѣторѣ; den Armen
 —, ажжѣтѣ не мѣсѣрѣчѣ; einer
 Frau in Kindesnöthen —, тошѣскѣ
 не о фѣмѣрѣ; so wahr, wie mit
 Gott beistehe! аша сѣ'мѣ ажжѣте
 Дѣмънезѣ!
 Beisteuer, f., контѣрѣвѣдѣне, ажжѣ-
 торѣ дѣ ванѣ; сѣвѣнѣдѣне; кол-
 летѣ; елѣмосѣнѣ, помѣнѣ; eine
 — sammeln, факѣ о коллетѣ.
 Beisteuer, v., контѣрѣвѣнѣ, іаѣ парте
 ла сѣне, даѣ о сѣмѣ орекарѣ
 пѣнтѣрѣ кѣлтѣемѣ котѣне.
 Beißtimmen, v., ашѣровѣ; консѣмъндѣ,
 консѣнсѣ; тѣмъ шѣнсѣкѣ, тѣмъ дѣ-
 воѣскѣ къ опѣнѣмале кѣва.
 Beißtimmung, f., консѣмъндѣмънѣтѣ,
 консѣнсѣ, ашѣровѣдѣне.
 Beißtrieb, m., шѣргѣлѣ, комѣтѣ.
 Beißtrom, m., рѣѣ колѣтѣрале, ра-
 мѣрѣ дѣнѣ рѣѣ.
 Beißwind, n., вѣкатѣ лѣтѣрале, пѣсѣ

адѣоратѣ; (мѣч.) вѣкатѣ де карно
 простѣ адѣоратѣ ла чеа вѣнѣ.
 Beitaſche, f., посѣнарѣ лѣтѣрале.
 Beitaue, m., (мар.) ошѣнѣ лѣтѣрале
 де пѣнѣ.
 Beithun, v., ассѣндѣ, пѣнѣ ла пѣ-
 стрѣрѣ; sich —, тѣмъ дѣсѣнѣнѣ.
 Beitiſch, m., масѣ лѣтѣрале, а дѣа
 масѣ.
 Beitrag, m., контѣрѣвѣмънѣ, ажжѣ-
 торѣ; контѣнѣентѣ, парте; адѣ-
 пѣтѣрѣ де дарѣрѣ; Jeder gibt
 seinen —, вѣрѣ карѣ дѣмѣ дѣ кон-
 тѣнѣентѣ, партеа сѣ.
 Beitragen, v., контѣрѣсѣсѣ, даѣ, ажжѣ-
 тѣрѣзѣ; іаѣ, пѣндѣ парте ла о
 дарѣ.
 Beitreiben, v., мѣнѣ, гонѣскѣ (вѣ-
 натѣ); die Steuern —, адѣнѣ,
 стрѣнѣ контѣрѣвѣдѣнеа, дарѣа;
 eine Schuld —, скотѣ дѣторѣа.
 Beitreibung, f., тѣмъпѣтѣрѣ, гонѣтѣрѣ
 де вѣнатѣ; ессѣкѣдѣне, стрѣн-
 сѣрѣ де дарѣ; скосѣрѣ де дѣ-
 торѣ.
 Beitreten, v., einem —, шѣнѣ къ чеа;
 treten, тѣмъ даѣ дѣ партеа кѣва;
 іаѣ партеа кѣва; тѣмъ шѣнсѣкѣ къ
 чѣнеа; дѣнтѣрѣ; einer Meinung
 —, тѣмъ шѣнсѣкѣ къ о пѣрѣрѣ; der
 gerechten Sache —, шѣнѣ къ карѣа
 чеа дрѣнтѣ; einer Gesellschaft —,
 интѣрѣ дѣнтѣрѣ о соѣетѣте.
 Beitritt, m., аккѣнсѣмъндѣмънѣтѣ; ашѣ-
 ровѣдѣне; шѣнѣрѣ къ . ., дѣнтѣрѣ
 дѣ . ., трѣчѣрѣ дѣ . .
 Beurtheil, n., сѣнтѣмънѣ, хотѣрѣрѣ
 десѣрѣ шѣнѣ шѣнтѣ де контѣрѣ-
 верѣ; сѣнтѣмънѣ дѣнтѣрѣ конжѣторѣ.
 Beibormund, m., тѣторѣ, ешѣтрѣнѣ
 лѣтѣрале, сѣрѣротѣ.
 Beiwache, f., вѣвоакѣ, гардѣ де пѣнте,
 гардѣ де ресѣрѣ.
 Beiwagen, m., трѣсѣрѣ, карѣ стра-
 орѣнарѣ, лѣтѣрале.
 Beiweg, m., кѣле лѣтѣрале, кѣле де
 пѣдѣстрѣлѣ (не лѣнгѣ чеа марѣ).
 Beiwelb, n., в. Schweiß.
 Beiweltem, ad., къ мѣлѣтѣ мѣлѣ (мѣлѣтѣ
 сѣшѣ пѣмънѣ); et ist — größer als
 sein Bruder, елѣ о мѣлѣтѣ мѣлѣ
 дѣмълѣтѣ де кѣтѣ оратѣ (сѣшѣ); et

- ist — nicht so gelehrt ичл., елѣ
 о кѣ мѣтѣ маі пѣрѣнѣ доктѣ ичл.
Beiwurfen, v., адаортѣ, арѣкѣ глѣгѣ.
Beiwert, n., в. Nebenwert.
Beiwideln, v., дѣлѣескѣ глѣгѣ.
Beiwohnen, v., коллокѣескѣ; ассистѣ,
 сълтѣ ѳацѣ (ла о адѣнаре); einem
 Weibe —, тѣ кѣкѣ кѣ о ѳемеѣ,
 локѣескѣ кѣ о ѳемеѣ; ehelich
 —, тѣ дѣпрезнѣ кѣ о ѳемеѣ;
 der Predigt —, ассистѣ, сълтѣ
 ѳацѣ ла предѣкѣ.
Beiwohnung, f., коллокѣинцѣ; ассис-
 стинцѣ, пресинцѣ; актѣ карнале,
 дѣпрезнаре трѣпѣскѣ кѣ о ѳе-
 меѣ.
Beiwort, n., (грам.) ажжеттѣвѣ, епѣ-
 тетѣ.
Beiwörtlich, a. mī ad., ажжеттѣверѣ.
Beizählen, v., анпѣмерѣ; сокорѣ
 дѣтре ..; изнѣ ла пѣмерѣ.
Beizbrühe, f., лікорѣ корозѣвѣ; ар-
 гѣсарѣ.
Beize, f., корросѣиѣ, тѣчерѣцѣиѣ;
 аммоитѣрѣ, аргѣсѣгѣ; (ла вѣпѣт.)
 вѣпѣгѣрѣ кѣ пасерѣ дѣвѣцѣте
 (кѣ ѳалконѣ).
Beizen, v., корродѣ, тѣчерѣ, ам-
 моитѣ; аргѣсѣскѣ, тѣвѣческѣ; вѣ-
 пѣзѣ (кѣ пасерѣ dempince).
Beizeisen, n., контрѣшаркѣ, кон-
 трѣсемнѣ.
Beizeisen, v., контрѣшаркѣ, кон-
 трѣсемнезѣ.
Beizeiten, ad., ла тѣмнѣ, тѣмнѣрѣ,
 кѣрѣндѣ; ich bitte Sie — zu
 kommen, те рогѣ вѣно ла тѣмнѣ.
Beizimmer, n., кѣвинетѣ, кѣшарѣ гѣ-
 тѣраде.
Beizkraft, f., пѣтере корросѣивѣ.
Beizstufe, f., аргѣситорѣ, вѣскѣ de
 аргѣситѣ.
Beizoll, m., вѣмѣ страордѣинарѣ.
Beizvogel, m., пасерѣ рѣшѣторѣ, вѣ-
 пѣторѣ.
Beizwasser, n., апѣ корросѣивѣ, апѣ
 тѣре.
Bejagen, v., вѣпѣзѣ; einen Wald
 —, вѣпѣзѣ дѣтрѣ о пѣдѣре.
Bejahen, v. амѣескѣ, зѣкѣ амѣ; аѳ-
 ѳиртѣ, дѣкредѣинцѣ.
 jahend, a. mī ad., амѣѣндѣ, аѳ-
- ѳиртѣндѣ, дѣкредѣинцѣндѣ; аѳѳир-
 тѣнте; дѣкредѣинцѣнте, амѣѣнте;
 аѳѳиртѣтивѣ, дѣкредѣинцѣтивѣ; be-
 jahende Meinung, пѣрѣре аѳѳир-
 тѣтивѣ; bejahender Satz, проуз-
 сецѣне аѳѳиртѣндѣ.
Bejaht, a., дѣпанитѣ, дѣпанитѣтѣ дѣ
 вѣрѣтѣ, вѣтрѣнѣ.
Bejahung, f., аѳѳиртѣцѣиѣ, амѣѣ-
 цѣиѣ.
Bejahungsweise, ad., дѣ модѣ аѳ-
 ѳиртѣтивѣ.
Bejammern, v., депѣгѣнѣ, колѣгѣнѣ;
 es ist zu —, daß .., е лѣврѣ de
 пѣгѣнѣ, кѣ ..
Bejammernswürth, { a. mī ad., de-
Bejammernswürdig, { пѣгѣнѣверѣ,
 demnā de пѣгѣнѣ; депѣорѣверѣ.
Bejauchzen, v., ізвѣлѣзѣ, іоескѣ,
 кѣескѣ; примѣскѣ кѣ акѣиѣмѣ-
 цѣиѣ, кѣ стрѣгѣте de іо! de іоха!
Bejassen, v., дѣкакѣ, дѣполѣ кѣ
 кѣтѣ; кѣѳзрѣскѣ.
Bejassen, v., дѣвѣрѣескѣ, дѣкѣл-
 чѣнѣ.
Bejalmen, v., (мар.) стаѣ ла адѣ-
 постѣ, стаѣ не локѣ не тѣре дѣн
 лѣса вѣпѣгѣлѣ.
Bejämpfen, v., конватѣ; дѣорѣнѣ
 пѣпѣпѣпѣпѣ.
Bejämpfer, m., конвѣтѣторѣ, лѣп-
 тѣторѣ.
Bejämpfung, f., вѣтагѣ, лѣпѣ; дѣ-
 орѣпѣгѣрѣ de пасѣнѣ.
Bejant, a. mī ad., кѣпоскѣтѣ, пѣтѣтѣ,
 поторѣ; пѣвлѣкѣ; ѳамѣлиѣре, іп-
 тѣнѣ; челѣврѣ, ѳѣимосѣ, diese Ge-
 schichte ist —, історѣа, ѳапѣта аста,
 есте кѣпоскѣтѣ; die Nachricht ist
 schon —, астѣ шѣре есте кам
 пѣвлѣкѣ; ich bin mit ihm — ge-
 worden, амѣ ѳѣкѣтѣ кѣпосѣтѣнѣцѣ,
 кѣ дѣпсѣа; — machen, ѳакѣ кѣ-
 носкѣтѣ; пѣвлѣкѣ; sich — machen,
 тѣ ѳакѣ кѣпоскѣтѣ; sich mit ei-
 nem — machen, ѳакѣ кѣпосѣтѣнѣцѣ
 кѣ чѣнеѣа; sich mit einer Sprache
 — machen, дѣвѣцѣ а кѣпосѣтѣ о
 лѣмѣ, дѣпѣ дѣсамѣескѣ кѣпосѣтѣнѣцѣ
 знеі лѣмѣ; — machen, devinѣ
 пѣвлѣкѣ, кѣшѣтѣгѣ рѣнѣте, рѣнѣ-

ruzno; aló — annehmen, пре-
 снати де каноскѣтѣ.
 Bekannte, m. mī f., каноскѣтѣ, каноскѣтѣ; amikš, amikš; wir sind alle —, noi сънтем каноскѣтѣ, amīl vekl.
 Bekanntheit, f., notoritāte.
 Bekanntlich, a. mī ad., рекноскѣтѣ; прекм есте штиѣтѣ, кѣм штиѣтѣ лѣмеа; et ist — veiš, елѣ е авѣтѣ кѣм е штиѣтѣ.
 Bekanntmachung, f., пѣвликѣѣне, амтиинѣаре, потѣѣкѣѣне.
 Bekanntschaft, f., канопштинѣтѣ, амивигиѣ, амивигитате; — mit jemandem machen, амкѣ канопштинѣтѣ кѣ чинева; sehr vertraute — mit einem haben, ам шлѣтѣ амивигитате кѣ чинева.
 Bekanten, v., амтѣкѣѣтѣ, амкѣ тѣке.
 Bekappen, v., амкѣчѣлѣтѣ, амкоѣѣѣтѣ, амкѣкѣѣтѣ; Perezš (арѣорл).
 Befehrbar, a. mī ad., ре'нторпавѣрѣ, де 'нторѣ, канѣртѣверѣ (чѣл че се нѣте ре'нторѣче ла о релеѣѣне).
 Befehlen, v., амторѣ, канѣртѣскѣ; авѣтѣ (дела рѣл ла вине, дела пѣвликѣтѣ ла крѣштинѣтѣ).
 Befehrer, m., канѣртѣторѣ, мѣѣѣонѣарѣ, омѣ апостолѣкѣ; der Heidenbefehrer Paulus, Апостолѣлѣ шнтелѣор (пѣмѣрѣлѣор), пѣвликѣлѣор.
 Befehring, f., амторѣшѣнтѣ, канѣртѣшѣнтѣ.
 Befehringanstalt, f., инѣтѣтѣ де пропѣранѣтѣ.
 Befehringseifer, m., зѣлѣ пропѣранѣдѣѣтѣ.
 Befehringsgesellschaft, f., соѣѣѣтѣ де пропѣранѣдѣѣтѣ.
 Befehringssucht, f., просѣлѣѣтѣ.
 Befehlen, v., амѣлѣтѣ, амѣнѣпѣскѣ кѣ пене (де лѣмнѣ).
 Bekennen, v., мѣртѣрѣскѣ; деѣкѣнѣрѣ адеѣрѣлѣ; рекноскѣ; амкѣ, пѣрескѣ; der Verbrecher hat nichts bekannt, крѣмѣналѣлѣ н'а мѣртѣрѣскѣ нимѣка; er hat sich zu dem Rinde bekannt, с'а рекноскѣтѣ де тѣтѣ ал ачѣстѣлѣ копѣлѣ; Gott seine Sünden —, мѣртѣрѣскѣтѣтѣ Dmnezeš пѣкатѣлѣ; auf ei-

nen —, пѣрескѣ не чинева; sich zur Unterschrift —, амѣ рекноскѣтѣ сѣскрѣпѣѣнеа (искѣлѣтѣра); sich zur christlichen Lehre —, мѣртѣрѣскѣ релеѣѣнеа крѣштинѣскѣ.
 Bekennen, m., мѣртѣрѣскѣторѣ, канѣѣѣѣѣтѣ.
 Bekennniß, n., мѣртѣрѣскѣ, деѣѣрѣѣѣне; еѣѣѣѣѣ —, деѣѣрѣѣѣне кѣ жѣртѣшѣнтѣ.
 Bekichern, bekichern, v., рѣдѣ ам пѣмнѣ, кѣѣѣѣѣтѣ амтр'асѣлѣскѣ.
 Befehlen, v., амѣлѣтѣ кѣ пене (де гѣскѣ зп ѣорѣѣѣнѣскѣ).
 Beflagen, v., доѣѣѣтѣ, пѣлѣнѣтѣ, де-пѣлѣнѣтѣ, депѣлѣрѣ (не чинева); компѣлѣѣѣскѣ, мѣ о мѣлѣ; мѣ пѣлѣнѣтѣ (де чинева); sich bei einem über etwas —, мѣ пѣлѣнѣтѣ ла чинева де чеѣѣ.
 Beflagenswerth, } a., депѣлѣрѣѣѣрѣ,
 Beflagenswürdig, } деѣлѣнѣскѣ, деѣмнѣ
 } де пѣлѣнѣскѣ.
 Beflagte, m. mī f., пѣрѣтѣ, пѣрѣтѣ; амкѣсѣтѣ, амкѣсѣтѣ; амвѣнѣкѣтѣ, амвѣнѣкѣтѣ.
 Beklammern, v., амтѣрескѣ, амѣнѣпѣскѣ кѣ скѣѣѣ; амѣѣѣѣѣтѣ; мѣ амѣѣѣтѣ кѣ мѣлѣ, стрѣнѣтѣ кѣ мѣлѣ.
 Beklatschen, v., амплѣѣѣтѣ; ворѣѣскѣ рѣл де чинева, амѣѣѣрескѣ.
 Beklatschung, f., амплѣѣѣтѣтѣ.
 Beklauben, v., чѣѣгѣлѣскѣ, лѣнѣтѣ.
 Bekleben, v., амкѣѣѣѣскѣ, амлѣнѣскѣ; амкѣѣѣѣскѣ.
 Bekleiden, v., пѣтѣѣтѣ, мѣлѣѣѣскѣ, амѣшѣѣѣскѣ.
 Bekleiden, v., амѣѣѣѣтѣ, амѣѣѣѣѣтѣ; амкѣѣѣѣтѣ кѣ..; тапѣѣѣтѣ, амѣѣѣѣѣтѣ; mit Marmor —, амкѣѣѣтѣ, амѣѣѣѣтѣ кѣ тапѣѣтѣ; ein Amt —, амѣѣѣѣтѣ зп амѣѣѣѣтѣ, адмѣнѣѣтѣрѣ о деѣрегѣтѣорѣ; einen mit einem Amte —, пѣлѣтѣ не чинева ам деѣрегѣтѣорѣ.
 Bekleidung, f., амѣѣѣѣтѣтѣ, амѣѣѣѣѣтѣтѣ; кѣѣтѣшѣѣлѣ (кѣрѣѣѣтѣ); адмѣнѣѣтѣрѣ (амѣѣѣѣтѣ); мѣртѣрѣскѣ, тѣпкѣѣѣлѣ (пѣрѣте); тѣнѣѣтѣрѣ (кѣ карѣ се орѣѣѣтѣ кѣсѣ).
 Bekleibern, v., амкѣѣѣѣскѣ, амлѣнѣскѣ.
 Bekleimmen, v., стрѣнѣтѣ, амѣѣѣтѣ; амѣѣѣтѣ

- квештезъ; стримторезъ; *das be-
klemmt mein Herz*, ачѣста дми
аппастъ, дми рѣне инима; *in be-
klemnten Umständen sein*, сѣнт
стримторатъ.
- Beflemmung**, f., дпквештетъръ; страл-
съръ, рѣнтъръ, аппъсъръ, грез-
tate de inimъ, de пентъ.
- Befletern**, v., тъ сѣз акъдърън-
дѣмъ.
- Beflochten**, a. mī ad., къ инима дп-
квештатъ, оръптъ; стримторатъ.
- Befloffen**, v., токъ, батъ десъ, чо-
къпескъ.
- Beflügeln**, v., критикъ, ессаминъ, чен-
съръ соѣстикъндъ; факъ не до-
ктъ ессаминъндъ, жѣдекъндъ о
квѣсъ; тъ соѣтошескъ.
- Befluntern**, v., дпстренцеъ, дпмъ
къ стренце.
- Befommen**, v., апцентъ, ваптъ, прли-
мескъ; мерѣсъ; *er hat einen Schuß*
—, д'аъ дпмъшкатъ; *Knospen* —,
дпмъвошесте; *Blätter* —, дп-
франзеште; *Wurzel* —, принде
рѣдъчинъ; *Risse* —, крѣпъ; *meine*
Frau hat ein Kind —, неваста
меа а фъкатъ знъ копѣа; *eine*
Krankheit —, кадъ дп вѣгъ; *er*
hat das Fieber —, да принсѣ фри-
гърѣ; *er hat Lust* —, ia venitъ
voia вѣпъ; *Zähne* —, есѣ динѣл;
Junge —, пвѣште; *kann man es*
zu sehen —? нѣре се ведеа, де
вѣзт е? *zu Gesicht* —, вѣдъ; *es*
ist zu —, се нѣре къвѣта; се-
ттиѣкъ, сервеште спре вине сѣъ
рѣа; *das bekommt mit wohl*, а-
чѣста дми сервеште спре вине;
: *wohl bekomme es Euch!* сѣ въ
ѣиъ де вине! *das Bad wird ihm*
gut —, ва сѣи прѣласкъ ваѣа; *es*
hat ihm schlecht —, нѣ i а къ-
зѣтъ вине.
- Beförten**, v., асѣпъ, дпдонъ (ѣла-
шеа).
- Beföstigen**, v., пѣтрескъ; дптрѣщѣнъ,
даъ де тѣккатъ, оспетезъ; *in*
diesem Wirthshause wird man schlecht
beföstigt, дп асѣ оспѣтърѣ вѣ-
кателе сѣнт рѣле.
- Beföstigung**, f., пѣтрѣтъръ, оспѣтѣ-
търъ, демъкатъ, вѣнтъ.
- Befolgen**, v., асѣпѣнъ.
- Befrästen**, } v., дпмъхерескъ; дп-
Befrästigen, } тѣрескъ; адеверескъ;
ассекъръ, копѣртъ, верѣѣкъ.
- Befrästigen**, a., дптърѣндъ, верѣ-
ѣкъндъ,
- Befrästigung**, f., дптърѣтъръ; аде-
верѣре, верѣѣтѣрѣне.
- Befrängen**, v., дпгирландезъ, дпкъ-
пѣзъ, дпкоронезъ (къ флорѣ);
дпчинъ къ гирландъ, къ къпѣпъ
де флорѣ.
- Befrängung**, f., дпгирландѣтъръ, дп-
къпѣпѣтъръ.
- Befragen**, v., сварпѣнъ; сѣтърѣнъ.
- Befrauten**, v., дпмъзрѣонезъ, копѣрѣ
къ вѣрѣне.
- Befreiden**, v., дпкредезъ, адевескъ къ
кредъ.
- Befreisen**, v., (сѣпѣт.) дпкъпѣрѣ
о пѣдѣра.
- Befreuzen**, } v., факъ крѣче, ап-
Befreuzigen, } нѣтъ къ семпал крѣ-
чѣл; дпкрѣческъ; дпкрѣчѣшезъ.
- Befrieden**, v., те тѣрѣскъ.
- Befrieden**, v., портъ вѣтаѣ дп кон-
тра . . . ; мерѣ къ арте асѣра
. . . ; комватъ.
- Befrippen**, v., einen Leib, дптѣ-
рескъ къ гратѣ, къ лѣсъ (де парѣ
мѣ пѣрѣле); факъ о ставѣлъ (зѣгасъ).
- Befritteln**, v., критикъ, ченсъръ.
- Befrißeln**, v., дпмѣстрезъ; сирѣ рѣа.
- Befröhnen**, v., дпкоронъ.
- Befrusten**, v., дпкрѣстъ, дпскорѣдъ,
дпкожескъ; *sich* —, се сворѣи-
шѣзъ, се кожеште, се дпкрѣстъ.
- Befümmer**, v., дптрѣстъ, аттрѣстъ,
сѣпѣрѣ, тѣхпескъ (не чѣнеа);
къмѣнъ грѣжъ, сѣпѣрѣре, пѣсѣ
(къва); секзестъръ, пѣнъ сѣв се-
кзестъръ; сѣпѣрѣ; *sich* —, тѣ
аттрѣстъ, тѣ сѣпѣрѣ, тѣ тѣх-
пескъ; *am pace*; *sich um etwas*
—, дпмѣ пасъ де чеа, тѣ дп-
грѣжескъ де чеа; *befümmerst dich*
nicht um mich, нѣ'ул pace de mine,
сѣ нѣ те дпгрѣжештѣ де mine;
befümmer dich um dich, воѣл де
tine; *befümmerst dich nicht um un-*

- gelegte Eier, на те лега unde на те доре, на'дї възга лінгъра unde на'дї еерво ола; ex bekümmert sich um Alles, елз идръгъ гриже стръине.
- Bekümmerniß, f., аттригъцизне, аттристаре, мѣхичишне, сѣпъраре; пѣсѣ; грижа.
- Bekümmert, a. шї ad., аттриотатѣ, аттриотатѣ, мѣхичѣ, сѣпъратѣ, аттрижатѣ; кз пѣсѣ.
- Befunden, v., (ан лерї) сизнѣ.
- Befüssen, v., сързтѣ, пѣсѣ decѣ шї мързнтѣ, даѣ сързтърї мхате.
- Belächeln, v., сързѣ de чева; рѣнжесѣ.
- Belachen, v., рѣдѣ de чева.
- Belachenwerth, a. ridikѣ, demѣ de a ѳї лзатѣ ан рѣсѣ.
- Beladen, v., алзсързескѣ, даѣ лз-стрѣ.
- Beladen, v., анкарѣ; ансарчинѣ, анповърѣ; mit Schulden —, анкъркатѣ de detorї.
- Beladung, f., анкъркѣтърѣ, ансърчинѣтърѣ.
- Belagerer, m., амвлокѣторѣ, аседіатѣторѣ, анкѣпѣзѣторѣ, атпре-сърѣторѣ.
- Belagern, v., амвлокѣ, аседіѣ, атпре-сѣторѣ, анкѣпѣзѣ (четатеа); тѣзѣрѣ (ан пѣзѣрѣ); сѣпѣрѣ кз черепї; seine Gläubiger — ihn täglich, кредиторї ан сѣпѣрѣ по тогѣ зїда.
- Belagerte, a. шї ad., амвлокѣтѣ, аседіатѣ, атпре-сѣратѣ, анкѣпѣзѣратѣ.
- Belagerung, f. амвлокѣре, аседіѣ-търѣ, атпре-сѣрѣтърѣ; аседіѣ.
- Belagerungsgeschütz, n., тѣзѣрї, канѣне марї, de аседіатѣ.
- Belagerungskunst, f., артѣ de аседіатѣ, de атпре-сѣратѣ.
- Belang, n., кѣтїме; импортанѣ, ансѣмѣтѣте, консѣкѣпѣ; даѣ ist von geringem —, аста ѳ de пѣ-пѣнѣ ансѣмѣтѣте.
- Belangen, v., еїпен —, трагѣ, кїемѣ ла жѣдекатѣ; ан кѣт с'атїнѣ, пѣвеште; was mich belangt, ан кѣт с'атїнѣ de mine, ан кѣт
- прївеште ла мїне, ан кѣт пѣн-трѣ mine, дїн партеа меѣ.
- Belangung, f., кїемѣцизне, традѣре ла жѣдїкатѣ.
- Belappen, v., еїп Behölz —, ан-чїнгѣ ѳ пѣдѣрїче кз пѣшї; ан-тїндѣ пѣшїле ан пѣзрѣл кнорї тѣѳе (ла възпѣт.)
- Belassen, v., ласѣ кѣт а ѳостѣ.
- Belasten, v., ансарчинѣ, анкаркѣ.
- Belästigen, v., сѣпѣрѣ, інкомѣдезѣ, шедѣ ан сѣпѣрѣеа кѣва.
- Belatten, v., анлѣзѣескѣ, ватѣ лѣцї.
- Belattung, ч., анлѣзѣїтѣрѣ.
- Belauben, v., анѳѣрзѣескѣ, ан-ѳѣїескѣ; дѣ ѳрзѣне, ѳoil, (арворїл.)
- Belaubt, a., анѳѣрзѣїтѣ, анѳѣїтѣ, тѣѳѣсѣ; der Baum ist nicht sehr —, на преѣ ѳ анѳѣрзѣїтѣ арво-рѣле.
- Belaubung, f., анѳѣрзѣїтѣрѣ, ан-ѳѣїтѣрѣ.
- Belauern, v., снїѣнезѣ, пѣндѣскѣ, пѣзескѣ ан аскѣнѣсѣ; er belauert seine Frau, аншї пѣзеште, аншї teme пѣвѣста.
- Belauerung, f., снїѣнѣтѣрѣ, пѣндѣ; антїнсѣрѣ de кѣрсѣ.
- Belauf, m., кѣтїме; сѣтѣ тотѣле; копѣнѣсѣ.
- Belaufen, v., колїндѣ, алѣргѣ, пѣзрѣ-зѣмѣлѣ, зѣмѣлѣ дѣпѣ..; die Gränzen —, алѣргѣ ѳронтїерѣле; sich —, се аншѣрѣе, се импрезѣнѣ, се колѣскѣ (анїмѣлѣ); sich —, ан сокѣтел, се сѣїе, таїе; die Kosten — sich höher als das Kapital, спѣсѣле таїе маї мѣлѣтѣ дѣ-кѣт капїталѣ; es belauft sich auf tausend Gulden, се сѣїе ла ѳ мїле ѳїорїл.
- Belaufung, f., колїндѣтѣрѣ; коїтѣ-рѣ, атпѣрѣкѣре.
- Belauschen, v., снїѣнезѣ, пѣндѣскѣ, v. belauern.
- Beläuten, v., сѣпѣ, трагѣ канпа-пѣле (кнѣпѣтеле).
- Beleben, v., анвїлѣзѣ, вївїфїкѣ; анї-тезѣ; анвїѣшескѣ; ансѣѳѣ-лескѣ; Ihre Unterhaltung belebt die ganze Gesellschaft, конверсѣ-цизне D-тѣле, анвїѣшѣзѣ, тогѣ

- adnapaea; wieder —, pe'nsia;
den Muth wieder —, pedemrentă
кзрацѣа.
- Belebt, a. mi ad., viă, vioiă, veselă;
спиртвосă; inimocă; апсволецитă;
demtentă; er ist sehr —, e o'opre
vioiă, veselă, demtentă; eine be-
lebte Stadt, zn oramă o'opre im-
poplzată.
- Belebtheit, f., vioicizne; spirituositate.
- Belebung, f., pe'nsiare; vivifică-
cizne; апсволецитърь.
- Beleben, v., алингă; гсггă.
- Belebten, v., апцелезă, апкъръезă.
- Beleg, m., хъртиъ жэстѣкативъ;
adeveritôriă; докзнтъртă; кэ-
танцъ шчл.
- Belege, n., (кроит.) марцине; тив-
търь.
- Belegen, v., аштернă; аккоперлă;
амбракă; тивескă; гонеште (та-
рл вака); саре (аршъсарѣа ia-
па); котоиеште шчл.; dieser Sitz
ist belegt, ъст meză e princă;
mit Dienen —, pardocescă кэ
скандърл; mit Fliesen —, пар-
doceză кэ плъчл, кэ леснезл; mit
Rafen —, къпъшескă кэ о'шнл
de пъмънтă апверзите; mit Ab-
gaben —, ампзнă daviil, дърл;
mit Strafen —, nedencescă; eine
Rechnung —, descakă o sokoté-
лă, adevereză o sokotéлă; mit
einem Namen —, ампзнă знă
пзме; eine Stadt mit Truppen
—, пзнă гарнисонъ дитр'zn oramă.
- Belegen, a. mi ad., псă, ашезатă,
сѣкатă.
- Belegung, f., аштернъртърь; акко-
перърмънтă; тивитърь; коитърь
(дитро animale); — mit Stein-
platten, pardocitърь кэ плъчл de
пéтръ; — mit Urkunden, dokzmen-
търъизне; — mit Strafen, nedencitърь;
— mit Steuern und Abgaben,
импзсэитърь de daviil mi контри-
въръизне.
- Belegstelle, f., читатъ (дитр'о скрип-
търь).
- Belehnen, v., амтъръиă (кэ лэтă).
- Belehnen, v., апoesdeză, апвестескă,
амбракă, кэ oeză; дъррескă знă
oesă; einen Anadeligen mit ei-
nem Rittergute —, апoesdeză ne
знă пеновилă.
- Belehner, m., domnă oezdale.
- Belehnte, m., васалă oezdatariă.
- Belehnung, f., апoesдетърь, ап-
oesдъръизне, апвеститърь кэ oeză.
- Belehren, v., апвърдă (не алтл),
апстреззă, апортезă; er läßt
sich gern —, дл плаче съ апведе
dela алтл, се инстреззъ вакъ-
росă; sie sind schlecht belehrt wor-
den, ешл реă апорматă; einen
eines Bessern —, decamърескă
не чинева, дл дитрентă, дл пзнă
не калеа чеа възь.
- Belehrung, f., инстръръизне, апв-
дъртърь; сватă.
- Belehrt, a., корпосă, грзносă; грасă;
sie sind zu —, ешл преа корпосă.
- Beleibtheit, f., корпзленцъ, грзпешь.
- Beleibzuchtigen, v., (леул) амнен-
цинезă, пзнă ап пенцизне; даă
знă венитă по виаръ.
- Beleidigen, v., амжърă; аттингă, ат-
такă (онôреа); апорзнă; er
fühlt sich durch alles beleidigt, ел
се ситте аттинсă de тóте; вагъмă.
- Beleidigend, a., амжърънте, амж-
риосă; аттингърторă; beleidigende
Ausdrücke, спресизнл амжриосе.
- Beleidiger, m., амжърторлă, аттин-
гърторлă (de онôре).
- Beleidigte, m., амжратă, аттакатă,
аттинсă (ла онôре).
- Beleihen v. belehnen.
- Beleimen, v., алгă кэ клеиă.
- Beleisten, v., апратезă, аппервезă,
пзнă рашь, первазъ.
- Belemmen, v., (мар.) амнедекă,
стаă ап дрэмă.
- Belemnit, m., велемнитă.
- Belesen, v., аллегă; къръдă.
- Belesen, a., чититă; литератă, адъ-
патă ап литеръртърь.
- Belesenheit, f., леттърь.
- Beleuchten, v., алъминă, илъминă;
delăvidă, алгъмърă, оакă кларă;
essamină, черкă кэ амърълтл;
alle Stuben sind beleuchtet, тóте
къмереле сълтă илъминате; wir

- wollen diese Lehren näher —, съ делзчидѣмѣ маѣ вине асть доктрина.
- Beleuchtung, f., аламнѣцѣне, ил-амнѣцѣне; делзчидѣцѣне, дѣк-кѣцѣне.
- Belfern, v., клзеште, латрѣ (кѣпеле); тѣрѣтѣрѣ, тѣ сѣдескѣ, тѣ чертѣ.
- Belfern, n., клзѣтѣрѣ; лѣтѣтѣрѣ, лѣтѣтѣнтѣ; сѣдѣтѣрѣ.
- Bellebäugeln, v. Liebäugeln.
- Belieben, v., плаче, поѣтескѣ, воѣескѣ, вѣневоѣескѣ, дорескѣ; was beliebt? че поѣтештѣ? плакѣ? Sie beliebt mit mir zu versprechen, аѣ виневоѣтѣ а'мѣ промѣте; belieben Sie mit mir zu frühstücken, плакѣтѣ а гѣста, а дежѣна, кѣ mine; Sich etwas — lassen, сѣѣрѣтѣ, радѣтѣ; амѣ плѣчере пенѣтрѣ зѣтѣ че.
- Belieben, n., плѣчере, плакѣ, воѣнѣцѣ, поѣтѣ, гѣстѣ; nach Ihrem —, кѣм поѣтештѣ; das steht in Ihrem —, аста сѣтѣ ла воѣнѣца D-таѣ; ich stelle es in Ihr —, ласѣ ла дѣспѣсѣцѣнеа, ла гѣсѣреа кѣ кѣвѣнѣтѣ а D-таѣ; bezahlen Sie nach Ihrem —, плѣтеште дѣтѣрѣ плакѣ D-таѣ; an etwas — finden, ам гѣстѣ ла чева; mit etwas nach — umgehen fōn-nen, факѣ че вреѣ кѣ чева, амѣ ла дѣспѣсѣцѣнеа теа.
- Beliebig, a., дѣтѣрѣ плакѣ, дѣтѣрѣ воѣнѣцѣ; плѣкѣтѣ, арвѣтѣрѣтѣ; eine Flasche von beliebiger Größe, о фла-штѣ де тѣрѣте плѣкѣтѣ.
- Beliebt, a. плѣкѣтѣ; иѣвѣтѣ; вѣневѣ-зѣтѣ, сѣтѣмѣтѣ; er ist da —, еѣ е иѣвѣтѣ, вѣневѣзѣтѣ ачѣ; sich — machen, тѣ факѣ плѣкѣтѣ; sich beim Volke — zu machen, кѣзѣтѣ сѣ хѣштѣрѣ фавѣреа поѣорѣлѣтѣ.
- Belisten, v., дѣтѣлѣ, пѣнѣ ла тѣлѣ.
- Belittern, v., (аѣ mine) дѣскѣрѣзѣ, пѣнѣ скарѣ, тѣрѣте.
- Belladonna, f., (планѣтѣ) тѣтѣрѣгѣлѣ.
- Bellen, v., клзескѣ, латрѣ (кѣпеле).
- Bell-Stage, (Белетаѣ), f., рѣндѣлѣ, кѣтѣлѣ челѣ маѣ фѣрѣтѣсѣ дѣтѣрѣзѣтѣ едѣфѣчѣтѣ.
- Belletrist, m., велетрѣстѣ, клзѣтѣлѣ-торѣс де арѣ фѣрѣтѣсѣ.
- Belletristrit, f., велетрѣстѣлѣ.
- Belletristisch, a., велетрѣстѣлѣ; ein belletristischer Schriftsteller, аѣтѣорѣ велетрѣстѣлѣ, поѣтѣ.
- Bellhammer, v. Leithammer.
- Bellona, f., (мѣтол.) Белѣна, зѣѣѣа рѣсѣлѣлѣтѣ.
- Beloben, v., аламѣдѣ.
- Beloben, n., аламѣдѣцѣне.
- Belobungsdekret, m. лѣздатѣорѣс.
- Belochen, v., (аѣ фѣрѣст.) дѣлѣтѣрѣ, сѣрѣдѣлѣ (арѣорѣтѣ кѣ сѣ есе гѣ-тѣ, рѣштѣлѣ).
- Belohnbar, a., премѣавѣрѣ, реком-пенсавѣрѣ, рѣмѣнеравѣрѣ; demnā de premiā (de рѣсплатѣ).
- Belohnen, v., премѣзѣ, рѣмѣнерѣ, ре-компенсѣ (рѣсплатѣескѣ); peder-cesekā; es belohnt die Mühe nicht, нѣ фаче остѣнѣла; er ist genug für seine Mühe belohnt, еѣ с'а рѣмѣнератѣ де аѣжѣнѣтѣ пенѣтрѣ остѣнѣла сѣ.
- Belohnung, f., рѣмѣнерѣцѣне, пре-мѣтѣ.
- Belügen, v., дѣтѣлѣ кѣ мѣнѣчѣлѣ.
- Belügen, v., дѣтѣлѣ, пѣнѣ ла тѣлѣ.
- Belustigen, v. дѣвеселескѣ, дѣтѣ-кѣрѣ, рекреезѣ; sich —, тѣ вѣ-кѣрѣ, тѣ веселескѣ; тѣ рекреезѣ; петрѣкѣ.
- Belustigung, f., дѣвеселѣтѣрѣ, дѣ-вѣкѣрѣтѣрѣ; рекреѣцѣне, дѣсѣ-тѣтѣнтѣ.
- Belvedere, n. велѣдѣре, вѣдѣре-вѣлѣ, фѣрѣтѣсѣ.
- Bemachen, v., дѣтѣлѣтѣ; sich —, тѣ 'тѣлѣтѣ.
- Bemächtigen sich, v., дѣтѣ аѣпро-пѣезѣ, дѣтѣ дѣсѣнѣескѣ; аѣпѣкѣ, окѣзѣтѣ, пѣнѣ тѣлѣ; sich einer Per-son —, пѣнѣ тѣлѣ, арѣстѣзѣтѣ по чѣнева.
- Bemächtigung, f., аѣпропѣезѣцѣне, аѣ-пѣкѣтѣрѣ; окѣзѣтѣцѣне.
- Bemäseln, v., дѣтѣкѣлѣ, пѣтезѣ.
- Bemalen, v., дѣнѣрѣ, зѣгѣрѣвѣескѣ; орѣнѣ кѣ пѣтѣре.
- Bemahlen, v., тѣчѣнѣ.
- Bemannen, v., еѣкѣнѣзѣ, пѣрѣвѣзѣ

- кз мателожі (о паіъ); die Flotte ist bemannt und ausgerüstet, флота е еквіпата ші дпартата.
- Bemannung, f., еквіпмънтъ (зпелі ваіе).
- Bemänteln, v., мантелезъ, паліезъ, дтвроводескъ; маскъ, аконеріъ (оаптеле).
- Bemäntelung, f., мантелътъръ, паліџікне; маскаре, аскндера.
- Bemasten, v., дпкатарцезъ, провъзъ кз катарце (о паіъ).
- Bemastung, f., дпкатарцетънтъ, дпкатарцетрїтъ.
- Bemauern, v., дпкідъ, чпгъ кз шърї, дптхррескъ.
- Bemaußschellen, v., пълтескъ.
- Bemäusen, v., ескамотезъ, фзръ де-песімпіте.
- Bemehlen, v., дпфрпнъ, дпфрпнъ.
- Bemeiern, v., ein Gut, дпарендезъ о тошїъ.
- Bemeißeln, v., дпмпістрїезъ, дкрс кз містріа.
- Bemeistern, v., dominъ; свжзгъ; дпфрпнъ; seine Leidenschaften —, dominъ паримеле; sich —, тъ факъ domnъ (песте чева); оккзпъ.
- Bemeldet, v., поменїтъ, свззїкъ, свпзмїтъ.
- Bemengen sich, v., м'амместекъ.
- Bemerksbar, a. шї ad., дпсепнаверъ, сїмпверъ, перчептїверъ; vїсїверъ; die Kälte ist heute sehr —, фргъ е фдрте сїмпверъ асгъзі; das ist mit den Augen nicht —, аста нъ се поте ведъ кз окї.
- Bemerksbarkeit, f., перчептїверїтате, vїсїверїтате.
- Bemerken, v., дпсепнъ, потъ, овсервъ, десконеръ; — Sie wohl, дпсепнеазгї vїне.
- Bemerkslich, v. Bemerkbar.
- Bemerkung, f., дпсепнаре, оссервџікне.
- Bemisten, v., дпгзпоїескъ, дпграшъ (огоръа).
- Bemitleiden, v., пгъгъ (пс чїнева), амъ мїлъ (де чїнева); компџїтескъ (кз .).
- Bemittelt, a., авзгъ, вїнестгате, дп
- сгърїтъ, кз dare de мџмъ; er ist sehr —, wenn auch nicht reich, de-шї нъ е богатъ, дар дї дъ шџна, аре кз че тры.
- Bemöbeln v. Ausmöbeln.
- Bemoosen, v., дптхскезъ, аккоперїъ, дпсранъ кз пџнїкъ.
- Bemooste, a., дптхскїтъ; дпврџкатъ кз пџнїкъ; bemooste Haupt, сгздінте авсолзтъ.
- Bemörteln, v., чїментезъ, мзрїъ, тенкзескъ.
- Bemühen, v., свжзръ, остепескъ; пџлъ да фатїкъ; sich —, тъ остепескъ, тъ пџлъ да фатїкъ, тъ 'нкомодъ; — Sie sich nicht, нъ те свжзра, нъ те 'нкомода; — Sie sich nur herein, іагї фатїкъ а інтра; dürfte ich Sie —, мїт мейнен Гут зу реїчен? дпмї іаъ дпдръспелъ а те рџга ка сџ 'мї даї пџлџїа; sich um ein Amt —, ме ватъ дџпъ гнъ постъ.
- Bemühung, f., фатїкъ, остепелъ; лаборе; грїжъ.
- Bemüßigen, v., облегъ; астрџпгъ; сілескъ.
- Benachbaren, v., тъ 'нвечїнезъ; тъ копфїнезъ.
- Benachbart, a., дпвечїнатъ; копфїнатъ, копфїпџнте.
- Benachrichtigen, { v., дпкнпourtїнезъ,
Benachrichten, { авїсезъ; даъ дп кнпourtїнгъ, даъ де штїре.
- Benachrichtigung, f., дпourtїнгаре, авїсъ.
- Benachrichtigungsbrief, m., —schreiben, n., скрїсдоре де дпштїнгаре, скрїсдоре де авїсъ.
- Benachtheiligen, v., преждїчїезъ; дъзнезъ; факъ, addзкъ дџпъ.
- Benageln, v., дпкзїескъ; вїронсокъ; гїнтзїескъ.
- Benagen, v., podъ.
- Benähen, v., авносъ; косъ песте тотъ, пїзръ дп пїзръ.
- Benamen, { v., аппџтескъ; даъ
Benamnen, { пџме.
- Benarbt, a., чїкатрїсаръ, пїнъ де сепне де рџнї вїндекате.
- Benaschen, v., гзсгърескъ; дїкзїескъ,

(гъстезъ не аскансѣ чева дин
лъкоміѣ.)

Benäffen, v., дъзмедезъ; дъмоіѣ.

Benebeln, v., дънегърезъ, коперіѣ
къ негъръ, къ гегъ; се 'нзнекъ,
се тгъвъръ (минтеа); сѣх —, тгъ
'мгътъ.

Benebst, ad., тогъ де одагъ; кьтре
ачестеа, в. Nebst.

Benedeien, v., вѣнекъвълтѣ; тгърескъ,
глоріѣкъ, ладдѣ.

Benedictenfraut, n., гарѣѣ сѣватікъ
(паагъ).

Benedictiner, m., benediktinѣ, къзгъ
гърѣ де чега Ст. Benediktѣ.

Benedictinerin, f., benediktinѣ.

Benedictinerkloster, n., монастырѣ
де benediktinѣ.

Benediction, f., вѣнекъвълтгъдѣне.

Benefiz, n., бенефіѣ; вѣнеѣантѣ.

Benehmen, v., іаѣ; ридікъ; лѣсѣскѣ
(не чѣнева де чева); дѣтрагѣ;
das benimmt der Sache nichts,
аста н' аддѣче късѣл нѣч о дагъ
нѣ; das hat mir alle Lust benom-
men, аста мѣ а ридікатѣ тогъ воіа;
nun ist mir alle Hoffnung benom-
men, азм т'ам лѣсѣскѣ де тогъ
сперанѣа; die Aussicht —, дъ-
недекъ ведереа, перспектѣва; ei-
nem das Licht —, дънзнекъ къіва
ведереа; den Muth —, дѣ стрікъ
къраіѣкѣ; einem die Furcht —,
асекърѣ не чѣнева; einem den Ir-
thum —, десатгърескъ не чѣнева;
einem die Sorgen —, сканѣ де
грѣжѣ не чѣнева; sich —, тгъ портѣ
(вѣне саѣ реѣ); er weiß sich nicht
zu —, нѣ штѣ а се лгърта.

Benehmen, n., лгъртаге, тгънерѣ;
кандзігъ; leichte und angenehme
—, кандзігъ несімігъ шѣ шгъкъгъ.

Benennung, f., лгътълтѣ, дѣтра-
дере, лѣсѣре.

Beneiden, v., нѣсѣрескъ, invidiezъ;
сѣгъ жѣлѣскѣ де ...

Beneidenswerth, a., нѣсѣверѣ,
деннѣ де invidiatѣ.

Beneidung, f., invidiѣ, нѣсѣ.

Benennen, v., нѣсѣскѣ, даѣ нѣсѣ;
дензѣсѣскѣ; benannte Zahl, нѣ-
мерѣ нѣмігъ, конкретѣ; Zeit und

Ort —, аппѣртеаѣ тіпнѣ шѣ
—, лѣкѣ.

Benennung, f., дензмівъдѣне, нѣ-
ме; einen Bruch unter einerlei
— bringen, аддѣкъ о ѣрѣдѣне
ла ачѣсѣшѣ дензмівъдѣне.

Beneßen, v., вѣдѣ, моіѣ; скалдѣ; mit
Thränen —, скалдѣ къ лѣкрѣме.

Beneßung, f., вѣдѣгърѣ, дътѣлетгърѣ.

Bengel, m., тгъчѣкъ, чѣомагѣ, вѣгъ;
гросоланѣ, вѣдѣранѣ, тожѣкъ.

Bengelhaft, a., тожѣкосѣ, вѣдѣръ-
носѣ, гросоланѣ, нечѣомагѣ.

Bengeln, v., ein Schwein —, нѣлѣ
жѣжѣ, (ла гѣтѣл зѣлѣ поркъ ка
сѣ нѣ потѣ intra дѣ грѣдѣнѣ);
авѣатѣ (нѣчѣ).

Beniden, v., ашеескъ дѣн канѣ;
конѣрѣмѣ дѣндѣ дѣн канѣ.

Benicmen, v., десемнѣ, дензѣсѣскѣ.

Beniesen, v., конѣрѣмѣ стрѣнѣгъндѣ.

Benippen, v., сорѣтезѣ; сѣх —,
ме кам дъмгътѣ.

Benne, f., лгънерѣ, кошаркъ; ко-
шарѣкъ.

Benöthigt, a., einer Sache — sein,
амѣ трѣвѣнѣгъ де чева.

Benummern, v., дензѣмерѣ, дъсѣмнѣ
къ нѣмерѣ, нѣмерѣзѣ.

Benutzen, { v., апроѣтѣ; сѣлоатѣзѣ.

Benützen, { (чева); трагѣ ѣолоскѣ
(дѣн чева); тгъ серѣсѣ къ ..,
дътрѣвѣнѣгъзѣ ..; er benützt seine
Jugend, ел проѣтѣ де жѣнеца
са; — Sie das Buch, so lange
Sie wollen, серѣсѣте-те къ кар-
дѣа кът вел воі, дѣ Gelegenheіt
—, апроѣтѣ окасѣзѣнеа.

Benützung, f., вѣсѣ, ѣолосѣнѣгъ; ап-
проѣтѣдѣне; — einer Nachtung,
есѣлоатѣдѣнеа зѣлѣ аrende.

Benzoë, f., benzoіѣ (арѣоре).

Benzoeharz, n., рѣшѣнѣ де benzoіѣ.

Benzoësäure, f., (кѣм.) ачѣдѣ бен-
зоіѣкъ.

Beobachten, v., оосерѣ, карѣ де
сѣмѣ, сѣмгѣ; импѣлескъ (дѣто-
рѣа); тгъ сѣмнѣ (ла лѣрѣ); іѣх
habe es nicht beobachtet, да ел
hereinkam, н'ам сѣмѣтѣ къ а ін-
трагѣ; die Befehle —, тгъ сѣмнѣ
ла лѣрѣ; Seine Schuldigkeit

- amí amálinecká datoria; Still-
 schweigen —, пъзескѣ гъчереа;
 die Sterne —, черкѣ, ессаминѣ
 стеледе.
- Beobachter, m., оссерваторѣ, въ-
 гъторѣ де сѣмъ; черкъторѣ;
 пъзиторѣ.
- Beobachtung, f., оссервъцине, въ-
 гаре де сѣмъ; пъзире.
- Beobachtungsbatter, f., арматъ де
 оссервъцине.
- Beobachtungsgeist, m., спиритѣ спе-
 клятивѣ, черкъторѣ.
- Beölen, v., аполеезѣ, зпгѣ къ олеѣ.
- Beorden, v., оръндзескѣ, комъндѣ
 (не чинева озъ мѣргъ зндева);
 дензрезѣ; даѣ ордѣнѣ; beordert
 sein, сълт оръндзѣтѣ, амѣ ордѣнѣ
 ка ...
- Beraden, v., акаркѣ, асарчинѣ
 (карѣ, калѣ); sich —, тѣ 'пкаркѣ.
- Beranzen, v., аквѣрасезѣ, аплъ-
 лезѣ, аплъгътшезѣ; атворакѣ къ
 квѣрасѣ шчл.
- Bereschen, v., анкътрълескѣ, аисто-
 лескѣ, ампъкърѣ.
- Bereszen, v., аплъгълескѣ.
- Bererlen, v., ампърпелезѣ, орнѣ
 къ търпеле.
- Bersählen, v., ампърезѣ; (хара-
 чезѣ vīa).
- Bersfeffern, v., ампиперезѣ.
- Bersferchen, v., einen Adler —, ап-
 граиѣ огорал, пзпъндѣ не дзлсэл
 стъпа.
- Bersflanzen, v., амплъгътезѣ; einen
 Wald —, амплъгътезѣ о пъдзре.
- Bersflastern, v., амплъгътерѣ, пнѣ
 властере; петрескѣ; пардосескѣ.
- Bersflöden, v., ампърезѣ, андеръ-
 шезѣ, аплъгърескѣ, сѣѣ ватѣ
 парѣ, дершл шчл.
- Bersflüden, v., стлгѣ, рѣтпѣ не дѣ-
 аспра (пене, флорѣ).
- Bersflügen, v., арѣ.
- Bersfropfen, v., аndonѣ; пнѣ donѣ.
- Bersfünden, v., даѣ зпѣ veneficiis
 еклес., о превендѣ; аупревендезѣ
 не чинева.
- Bersichen, v. Bereschen.
- Bersiden, v., чѣлескѣ (пасерѣ).
- Berinseln, v., даѣ колоре къ пе-
 пелѣ.
- Berissen, v., нѣмѣ не ..; er hat die
 Hosen berissen, 'мѣ а пшарѣ ис-
 монезл.
- Berlaufen, v., ампаркетезѣ; къп-
 тшескѣ къ скъндзрѣ.
- Berolstern, v., амперинезѣ; амп-
 вракѣ къ перине (сказнѣ).
- Bertragen, v., ампримѣ, аплгърескѣ,
 (кѣпѣ dominitorалѣ не монезѣ).
- Berubern, v., ампъдрѣ, ампълверѣ.
- Berunkten, v., аппънзезѣ; berunt-
 tete Noten, поге аппънтате; те-
 товезѣ, ампѣстрезѣ пелеа къ пълте.
- Berunschen, v., ампънческѣ, тѣ
 ампътѣ къ пнчл.
- Berurtern, v., ампърпърѣ, ампвракѣ
 къ пърпърѣ.
- Bequem, a. mī ad., квѣпчѣосѣ; be-
 queme Gelegenheit, окасѣне къ
 вѣпчѣосѣ; komodd, тѣкпѣтѣ; ein
 bequemes Zimmer, касѣ комодѣ;
 ein bequemer Mensch, омѣ тър-
 зѣ, ленешѣ; machen Sie es sich
 —, фъ-ге комодѣ; комодъмъте;
 es sitzt sich — in diesem Lehn-
 stuhle, омѣл шѣде комодѣ ап
 'зстѣ мезлѣ; — leben, търѣоскѣ
 тѣкпѣтѣ.
- Bequemen, sich, v., (zu seß nach et-
 was), м' аккомодезѣ, тѣ кон-
 формѣ; тѣ перѣлѣ, тѣ даѣ дзпъ
 пърѣ, тѣ даѣ дзпъ ампрепѣсърѣ,
 тѣ плекѣ; аплгъдѣтѣ; man muß
 sich dazu —, трезе сѣ трегѣ
 прпн акта; sich nach Umständen
 —, тѣ даѣ дзпъ ампрепѣсърѣ;
 sich nach Fassungskraft der Schü-
 ler —, тѣ перѣлезѣ дзпъ кала-
 чѣтатеа дѣчпполѣорѣ.
- Bequemlich v. Bequem.
- Bequemlichkeit, f., комодѣтате; ап-
 дѣмълътерѣ; зъмълторѣ; nach
 Ihrer —, къ комодѣтатеа D-тале.
- Bequiden, v., амптерпърезѣ, по-
 лѣескѣ къ теркърѣ.
- Berastmen, v., апратезѣ, апкадрѣ.
- Beraitmen, v., копѣнѣ, (зп къпѣ),
 ап пнѣ терпѣнѣ.
- Beranden, berändern, berändeln, v.,

оакъ маршине (копарѣ), мај
агесѣ ла монетѣ.
 Berappen, v., (мѣр.) чиментезѣ, мѣ-
рѣескѣ.
 Berafen, v., аштернѣ за локѣ къ
ошнѣ де пѣтѣнтѣ диверзите
(дпирезѣ).
 Beraspeln, v., родѣ; радѣ; ржкѣ;
скърцѣ.
 Berathen, v., провѣзѣ къ челе по-
чесарѣ; свѣтескѣ, даѣ сватѣ;
 Sie ist schlecht —, еа е реѣ свѣ-
тѣтѣ; Gott berathe Euch! Dzeѣ
сѣдѣ ажте! sich —, мѣ свѣ-
тескѣ.
 Berather, m., свѣтѣиторѣ.
 Berathschlagen, v., делѣверѣ, мѣ
консѣлтѣ; конѣерѣ.
 Berathschlagung, f., делѣвѣрѣцѣне,
консѣлтѣцѣне.
 Berathung, f., консѣлтѣ, сватѣ.
 Berauben, v., ѡбрѣ; депрѣдѣ; einen
einer Sache —, рѣескѣ чеѣа
дела чѣнеѣа, лѣсескѣ по чѣнеѣа
де чеѣа; ein Schiff —, депрѣдѣ
о наѣрѣ; der Kleider —, десѣракѣ,
despois; der Mannheit —, ка-
стрѣзѣ, скѣескѣ; der Jungfer-
schaft —, стрѣкѣ о ѡатѣ, дѣ иаѣ
ѡечорѣа; sich einer Sache —, мѣ
лѣсескѣ де зѣдѣ лѣкрѣ; seines Ber-
standes beraubt sein, сѣнтѣ лѣ-
сѣтѣ де мѣнте.
 Beraubung, f., ѡбрѣ; депрѣдѣцѣне;
рѣштѣрѣ; despoitѣрѣ; — der
Mannheit, кѣстрѣцѣне, скѣштѣ-
рѣ; — der Jungferschaft, стрѣ-
каре де ѡечорѣ, ла о ѡатѣ.
 Berauchen, v., аѡѡзмѣзѣ, аѡѡзмѣ;
berauchte Wände, пѣредѣ аѡѡ-
маѣ.
 Berauchern, v., сѣѡѡзмѣ, перѡѡзмѣ,
(п. е. лѣкрѣрѣ вѣхѣте де пѣстѣ,
де чѣмѣ); тѣмѣозѣ.
 Berauchung, f., сѣѡѡзмѣцѣне,
перѡѡзмѣтѣрѣ; тѣмѣтѣрѣ.
 Beraucht, a., аѡѡзмѣтѣ.
 Beraumen, v., детѣрмѣнѣ, деѡѣгѣ
(тѣмѣ).
 Berauren, v., кѣрѣдѣ де омѣде.
 Berauschen, v., дѣмѣтѣ, атедескѣ,
кѣрѣзѣескѣ; sich —, мѣ 'мѣтѣ,

мѣ кѣрѣзѣескѣ; (ла вѣнат.) der
Eber hat die Sau berauscht, вѣ-
рѣа а верѣтѣ скрѣѡа сѣлатѣкѣ.
 Berauscht, part. m. a., вѣатѣ, дѣмѣ-
тѣтѣ, кѣрѣзѣтѣ, атецѣтѣ (де вѣ-
тѣрѣ).
 Berauschung, f., дѣмѣтѣтѣрѣ, вѣцѣ.
 Berberisbeere, | f., вѣрѣерѣцѣ (ар-
Berberis, | вѣрѣзѣ).
 Berechenbar, a., калѣкѣлѣверѣ; nicht
—, некѣлѣкѣлѣверѣ.
 Berechnen, v., калѣкѣлѣ, сокотѣскѣ;
комѣнтѣ; даѣ сокотѣлѣ; er hat
mit alle seine Ausgaben berechnet,
m. a. datѣ сокотѣлѣ де тѣте кѣ-
тѣелѣе сѣле; sich mit einem —,
мѣ десѡакѣ де чѣнеѣа.
 Berechnung, f., калѣкѣлѣ, сокотѣлѣ,
комѣнтѣ, даѣре де сокотѣлѣ.
 Berechnigen, v., дѣдрѣнтѣзѣ, азѣ-
рѣезѣ; даѣ дѣрѣнтѣ, азѣорѣгѣте,
прѣвѣлѣцѣ, воѣрѣ, вѣтере, де а
ѡачѣ.
 Berechniget, a., азѣорѣгѣтѣ, дѣдрѣн-
тѣцѣтѣ, прѣвѣлѣцѣтѣ, дѣмѣтѣерѣтѣ.
 Berechnigung, f., дѣдрѣнтѣрѣ, азѣ-
торѣзѣцѣне, прѣвѣлѣцѣ, дѣмѣтѣ-
рѣтѣрѣ.
 Bereden, v., einen zu etwas, кон-
вѣнтѣ, дѣдѣмѣлѣкѣ къ вѣрѣа по чѣ-
неѣа, дѣ ѡакѣ сѣ крѣдѣ чѣеѣа;
etwas —, десѣпрѣвѣ, крѣтѣкѣ;
deſaimѣ чѣеѣа; etwas. —, вѣрѣ-
ескѣ чѣеѣа; wir wollen es nach-
her weiter —, поѣ вѣмѣ вѣрѣи по
зѣртѣ маѣ не лѣргѣ десѣре ачѣеѣа;
sich —, мѣ свѣтѣескѣ, мѣ кон-
сѣлтѣ, делѣверѣ; мѣ конѣорѣескѣ,
мѣ пѣдѣ ла кѣле.
 Beredt, | a. m. ad., елѣокѣентѣ,
Beredtsam, | лѣмѣзѣтѣ, гѣрѣешѣ.
 Beredtsamselt, f., елѣокѣенѣцѣ, лѣмѣ-
вѣцѣтѣ, гѣрѣшѣтѣ; дарѣа вѣрѣрѣлѣ,
пѣтереѣ кѣвѣнтѣлѣ; die Gabe der
— haben, амѣ дарѣа кѣвѣнтѣлѣ.
 Beredung, f., перѣсѣцѣне, перѣсѣ-
тѣмѣнтѣ; дѣдѣмѣлѣкѣцѣне къ вѣрѣ-
еѣа; конѣорѣтѣрѣ.
 Berednen, v., мѣ дѣтѣоѣе, мѣ скѣлѣ-
дѣ пѣдѣа.
 Berednen, v., сѣпрѣсерѣ ѡрѣкѣндѣ
(п. е. захѣрѣ). C. 141

Bereich, m., ро̀у̀ѝа̀не, черкѣ, districtъ, коп̀р̀ѝеѣ, сѣеръ; das liegt auſer meinem Bereiche, аста лѣ каде дн сѣера datoriiлор теле.

Bereichern, v., д̀п̀ав̀з̀ц̀еѣскѣ; sich —, тѣ 'навзцескѣ.

Bereicherung, f., д̀п̀ав̀з̀ц̀ѝт̀з̀р̀.

Bereisen, v., ein Faß, черкѣскѣ, о вѣтѣ, дегѣ кѣ черкѣрѣ; д̀п̀т̀р̀-mezъ, аккоперѣ кѣ вѣрѣтѣ.

Bereift, part. m. a., д̀п̀т̀р̀з̀м̀ат̀ѣ; к̀р̀з̀п̀т̀ѣ.

Bereimen, v., р̀ѝеѣзѣ, факѣ версѣрѣ р̀ѝм̀ат̀ѣ; einen —, а к̀п̀та пе ч̀ѝеѣва д̀п̀ р̀ѝе.

Bereisen, v., viciъ, черчѣтезѣ к̀-льториндѣ; ѣтѣлѣ, алмергѣ; Mes- sen —, ѣтѣлѣ т̀р̀г̀з̀р̀ѝе.

Bereit, a. m. ad., гата; п̀л̀еѣк̀ат̀ѣ, порнѣтѣ (сире чеѣа); immer zum Spiele — sein, с̀п̀т̀ѣ п̀р̀з̀-rea гата сире жок; sich — ma- chen, тѣ прегѣтескѣ; sich — hal- ten, а ф̀ѝ, а ста гата.

Bereiten, v., прегѣтескѣ; (arg.) ар- г̀с̀еѣскѣ, даѣ затѣмѣлѣ ф̀асонѣ п̀е-лор; den Tisch —, аштернѣ м̀а̀са; das Bett —, ф̀ак̀ѣ патѣ; eine Speise —, г̀т̀еѣскѣ знѣ ф̀еѣлѣ де в̀з̀катѣ; sich —, тѣ прегѣтескѣ сире чеѣа.

Bereiten, v., черчѣтезѣ, viciътезѣ знѣ локѣ, мергѣндѣ к̀л̀арѣ; д̀п̀ж̀а-лѣкѣ; д̀п̀в̀з̀ц̀ѣ знѣ калѣ ла к̀-льрѣтѣ.

Bereiter, m., г̀з̀т̀орѣлѣ, прегѣтѣорѣлѣ; арг̀с̀т̀орѣлѣ; к̀л̀з̀р̀еѣц̀ѣ; т̀г̀ѝеѣстрѣ de к̀л̀з̀р̀ѝт̀ѣ.

Bereit, ad., жат, акѣт.

Bereitschaft, f., прегѣтѣтѣрѣ, dien- seignе, ла д̀п̀д̀емѣнѣ; in — sein, а ф̀ѝ гата; in — haben, а аѣеа ла д̀п̀д̀емѣнѣ; Geld in — haben, а аѣеа ванѣ ла dienseignе.

Bereitung, f., der Grenzen, viciъ- ц̀znea ф̀ронѣерѣ; — der Pferde, d̀p̀р̀ес̀з̀ра, д̀п̀в̀з̀ц̀т̀з̀р̀а de калѣ; — der Leder, т̀ѣл̀ч̀ѝреа, арг̀с̀i-rea de п̀еѣ; пренѣрѣц̀ѝе, прегѣтѣтѣрѣ.

Bereitwillig, a. m. ad., гата, протѣ

(а ф̀ачѣ чеѣа); serviciосѣ, д̀п̀- timп̀ѝч̀ѝосѣ.

Bereitwilligkeit, f., протѣтезѣ; зѣлѣ (а ф̀ачѣ воѣа алѣzѣа); servicio- citate.

Bereinen, v., ф̀з̀гѣ сире . . , тѣ р̀- недѣ; eine Stadt —, д̀п̀п̀р̀ес̀орѣ (о чѣгате), даѣ асалѣ (ла о чѣ- тате); влокезѣ.

Bereinnung, f., д̀п̀п̀р̀ес̀з̀р̀т̀з̀р̀; вло- к̀т̀з̀р̀; асалѣ.

Bereuen, v., тѣ к̀ѣеѣскѣ, д̀п̀п̀ п̀арѣ реѣ; du wirst es noch —, вел с̀ѣ те к̀ѣеѣтѣ д̀п̀кѣ.

Bereuung, f., к̀п̀ц̀ѣ, п̀р̀р̀еѣ de реѣ; пенѣтѣц̀ѣ.

Berg, m., м̀з̀атѣ; über — und Thal, п̀ес̀те м̀з̀п̀дѣ м̀и п̀ес̀те в̀ѣ; er ist über alle Berge, а ф̀з̀п̀тѣ, а с̀к̀- п̀атѣ; wir sind noch nicht über den —, д̀п̀кѣ п̀'ам т̀р̀ек̀т̀ѣ п̀р̀- с̀тѣ т̀ѣтѣ г̀р̀ез̀т̀ѣц̀ѝе, die Haare stehen mir zu Berge, m. с̀ѣ р̀ѝд̀и- к̀ п̀р̀з̀л д̀п̀ калѣ; hinter dem Berge wohnen auch Leute, п̀з с̀'а ф̀ѝнѣтѣ л̀з̀мѣа д̀п̀ т̀ѝе; er ver- spricht goldene Berge, протѣте м̀з̀п̀дѣ de аз̀рѣ; da stehen die Ochsen am Berge, ачѣ е ачѣ, ачѣ е г̀р̀ез̀- татеа; — und Thal kommen nicht zusammen, aber wohl die Men- schen, м̀з̀атѣ к̀з вале п̀з с̀е д̀п̀- т̀л̀п̀еште, д̀п̀с̀ѣ омѣ к̀з омѣ да; hinter dem Berge halten, а'м̀п̀ ас̀- к̀п̀де с̀ѝп̀г̀ѝт̀п̀г̀еѣлѣ, к̀з̀р̀еѣеѣ, с̀коп̀лѣ; eine Reihe Berge, о ка- тенѣ de м̀з̀п̀дѣ.

Bergab, ad., инжосѣ, ла вале, ско- ворѣндѣ; bergauf und —, с̀zindѣ м̀и с̀к̀оворѣндѣ; насѣсѣ м̀и д̀п̀- жосѣ; es geht mit ihm immer mehr —, г̀р̀еѣа л̀s̀ д̀п̀ м̀ерѣе т̀ѣтѣ mal сире реѣ.

Bergaber, f., в̀н̀ѣ металѣкѣ.

Bergademie с̀еѣ Bergakademie, f., акадѣмѣ м̀он̀танѣстѣкѣ, м̀ѝнералогѣкѣ.

Bergalun, m., а̀л̀з̀п̀дѣ, к̀еѣт̀рѣ ак̀р̀.

Bergälteste, m., ветеранѣлѣ м̀ѝн̀торѣ- лор, чѣл mal вѣкѣ д̀п̀т̀ре м̀он̀- танѣстѣ, д̀п̀т̀ре в̀ѣарѣ.

Bergamotte, f., п̀ергамотѣ (к̀еѣр̀).

Bergampter, m., резаръ сѣматикъ
 (плантъ).
 Bergamstel, f., меръ de мѣте.
 Bergamt, n., іспідиціоне, оѳіціѣ
 монтаністикъ.
 Bergan, Bergauf, ad., днцѣкъ; за
 деалѣ, за мѣте; сѣндѣ.
 Bergandorn, m., жалешѣ de мѣте,
 ѣрва со. Ібане.
 Bergarbeit, f., лаворе de mine.
 Bergarbeiter, m., минъторѣ, въларѣ,
 чокънашѣ, лѣкръторѣ de mine.
 Bergart, f., минералъ, сѣвстанцъ
 перрѣоъ аместекатъ нѣ металѣ.
 Bergbalsam, m., паѣтъ.
 Bergbarthe, f., секре въешѣскѣ.
 Bergbau, m., кѣларъ, есплоатъдіѣ-
 не de mine; минералогіѣ.
 Bergbauer, v. Bergbewohner.
 Bergbaukunde, —kunst, f., артъ,
 сѣингъ de а лѣкра минеле.
 Bergbeamte, m., оѳіціалъ монта-
 ністикъ.
 Bergbeschreibung, f., орографіѣ, de-
 скрипціоне de мѣте; zur — ge-
 hörig, орографіѣкъ.
 Bergbewohner, m., мѣтѣнѣ, локѣ-
 торѣ de мѣте.
 Bergblau, n., пѣтръ лѣзрѣ; аѣа-
 стрѣ de мѣте; хрисоколѣ.
 Bergbock, v. Steinbock.
 Bergbohrer, m., оредѣлѣ монтані-
 стикъ (de лѣрѣрѣнѣ пѣтрѣ, мѣтѣлѣ).
 Bergboté, m., месѣперѣ, кѣрѣрѣ
 монтаністикъ.
 Bergbraun, а., колоре вѣрѣтѣ; лѣтѣ
 змѣрѣкѣ.
 Bergbuche, f., аѣнѣшѣ.
 Bergbuchs, m., марморъ de мѣте.
 Bergdistel, f., скѣете de мѣте; ан-
 гларъ сѣматикъ.
 Bergdohle, f., ѣбѣкѣ de мѣте (па-
 серѣ).
 Bergdrossel, f., ѣтѣрѣ de мѣте
 (пасерѣ).
 Bergedel, n., оѣлѣрѣкѣ (ванѣл че
 се пѣтѣскѣ чѣлора чѣ скѣпъ лѣ-
 прѣрѣне пѣте — ѣрѣтѣ); дѣрѣнтѣлѣ
 de скѣпѣрѣнѣ.
 Bergesiedler, m., ерѣмѣнѣ de мѣте-
 Bergesmit, m., то; зѣсѣрѣ de мѣте.
 Bergessen, n., мѣстрѣ монтаністикъ.

Bergester, f., гаѣе de мѣте (пасерѣ
 рѣпѣтѣре).
 Bergen, v., скѣпѣ (лѣкрѣрѣ пѣте-
 ѣрѣтѣ); аскѣндѣ, чѣлѣлѣ; асе-
 кѣрѣзѣ; et ist geborgen, ел е скѣ-
 парѣ; et ist ein geborgener Mann,
 ел е зѣнѣ омѣ кѣпѣрѣнѣ; іѣф Іанн
 dich nicht —, нѣ те почѣ аскѣнде.
 Bergente, f., раѣѣ de Islandia.
 Bergesisch, m., кѣрѣ de Bergen, да
 Норвеѣа.
 Bergerle, f., пѣдѣчѣлѣ de мѣте
 (арборѣлѣ).
 Bergerz, n., металѣ кѣрѣдѣ.
 Bergewe, f., вѣѣнѣцѣ de мѣте.
 Bergfall, m., скѣѣвѣндѣмѣнтѣ de
 мѣте.
 Bergfarbe, f., окѣрѣ; пѣтѣпѣтѣ коло-
 парѣ, дѣн кѣре се ѣачѣ гѣлѣпѣлѣ.
 Bergfein, v. Gediegen.
 Bergfertig, a. шѣ ad., (за минѣр)
 ѣѣтѣкѣ, ѣтѣікѣ.
 Bergfeste, f., (min.) пѣластрѣ, ко-
 лѣмѣлѣ пѣтрѣ сѣсѣпѣнтѣлѣ воѣтел
 de минѣ.
 Bergfestung, f., чѣтѣрѣдѣе пѣ мѣте.
 Bergfett, n., гѣрѣсѣне de мѣте,
 рѣшѣнѣ минерале.
 Bergfeuer, n., ѣонѣ сѣвѣрѣторѣ.
 Bergfink, m., пѣгѣроѣшѣ de мѣте.
 Bergflachs, m., амѣлантѣ, (пѣтрѣ нѣ
 агѣнѣрѣе дѣн кѣре се пѣте ѣачѣ
 пѣнѣзѣ пѣсѣнѣзѣ за арѣтѣрѣ.)
 Bergfleder, m., орѣшѣлѣ de мѣте.
 Bergfluß, m., сѣатѣ топѣверѣ сѣлѣ-
 пѣтѣнѣ; ѣлѣорѣ.
 Bergforelle, f., пѣстрѣвѣ de мѣте.
 Bergfreiheit, f., прѣвѣлѣнѣнѣ монтані-
 стикъ; дрѣнтѣ de есплоатѣтѣ mine.
 Berggang, m., вѣпѣ металѣкѣ.
 Berggebot, n., орѣдѣнѣ кѣрѣе минѣрѣ.
 Berggebrauch, m., ѣвѣчѣіѣ монтані-
 стикъ.
 Berggeist, m., сѣпѣрѣтѣ пѣкѣратѣ, дрѣ-
 кѣлѣцѣ de mine; арѣтѣаре.
 Berggelb, n., окѣрѣ (колоре), v. Berg-
 farbe.
 Berggenoss, m., кѣнѣсѣцѣ, асѣѣіатѣ
 за о. минѣ.
 Berggericht, n., трѣіѣнѣлѣ монтані-
 стикъ.

- Berggeschworne**, m., жьратѣ мон-
таністікѣ.
- Berggeseß**, n., леце монтаністікѣ.
- Berggestift**, n., фондъцисне пентрѣ
минарѣ (сърачѣ сѣѣ волнавѣ).
- Berggewächß**, n., плантѣ де мѣнте;
минералѣ.
- Berggewerkschaft**, f., корпорѣцисне
де минарѣ.
- Bergzeug**, n., инструмѣнте де ми-
нерѣ.
- Berggift**, n., арсенікѣ.
- Berggilde**, f., кралѣ нордікѣ.
- Bergglas**, n., минералѣ лѣчюсѣ.
- Berggrün**, n., verde чепѣшѣ.
- Berggruß**, m., сѣлѣтаре монтані-
стікѣ.
- Berggut**, n., фосілі, минерале.
- Bergharz**, n., вітѣмінѣ, асфалтѣ.
- Berghase**, m., іенѣре аѣѣ, — de
мѣнте.
- Berghaubel**, m., вѣрѣторѣ (кѣ каре
се скотѣ дѣн мѣнѣ минерале).
- Bergbauer**, m., чюкѣнарѣ, минарѣ.
- Berghauptmann**, m., кѣвѣтанѣ, ін-
спекторѣ (песте міне).
- Berghauptmannschaft**, f., кѣвѣтѣшѣ,
інспекторѣ де міне.
- Berghimbeere**, f., тѣрѣ де мѣнте.
- Bergjun**, n., препелѣѣ де мѣнте.
- Berghund**, m., (мін.) кѣрѣчюрѣ кѣ
комѣ (пентрѣ скосѣ рѣшѣшѣе-
лор дѣн міне.)
- Bergicht**, a. шѣ ad., де мѣнте,
мѣнѣшѣ.
- Bergig**, a. шѣ ad., мѣнѣтѣосѣ, алѣ-
стрѣ, мѣнѣтѣнѣ, нѣнѣ кѣ мѣнѣцѣ.
- Bergjunge**, m., (мін.) фечюрѣ, ар-
гатѣ минарѣ.
- Bergkarre**, f., кѣчѣлѣѣѣ вѣшескѣ.
- Bergkarren**, m., кѣрѣчюрѣ віротѣ,
вѣлѣгѣ монтаністікѣ.
- Bergkase**, f., мотокѣ сѣлѣтѣкѣ де
мѣнте.
- Bergkette**, f., катѣнѣ де мѣнѣцѣ.
- Bergkiesel**, m., петросіліче, пѣтрѣ де
стѣпкѣ.
- Bergklee**, n., трѣфолѣ аѣѣ де мѣнте.
- Bergkluft**, f., пречѣнѣцѣ, прѣпастѣ.
- Bergknappe**, m., минарѣ, фечюрѣ
минарѣ.
- Bergknappschaft**, f., корпорѣцисне
де минарѣ.
- Bergkohle**, f., лѣтѣнѣ имѣтрѣѣѣ вітѣ-
міносѣ, кѣрѣвѣне де пѣтѣнѣтѣ.
- Bergkort**, m., аміантѣ пѣтѣосѣ.
- Bergknoten**, f., спѣсе де еспѣлѣтѣ-
цисне де мѣнѣ.
- Bergkrage**, f., рѣзѣторѣ де минарѣ.
- Bergkresse**, f., кардѣмінѣ (плантѣ).
- Bergkristall**, m., крѣсталѣ де мѣнте,
минералѣ лѣчюсѣ.
- Berglächter**, f., мѣсѣрѣ монтаністікѣ.
- Bergläufig**, a. шѣ ad., аѣлѣ минарѣ;
конѣортѣ кѣ вѣсѣлѣ минарѣлор.
- Bergleder**, n., пѣлѣ фосілѣ; тѣлѣарѣ
(шѣрѣѣ) вѣшескѣ (вѣкатѣ де
пѣлѣ че 'мі пѣнѣ минарѣ дѣнѣнѣте
с'ѣѣ дѣнѣрѣнтѣ).
- Berglehne**, f., деклѣнѣцисне (повѣр-
нѣтѣрѣ) де мѣнте.
- Bergletten**, m., хѣтѣ де мѣнте, хѣ-
тѣ металѣкѣ.
- Berglein**, n., мѣнте мѣкѣ, мѣнѣтѣ-
шорѣ, мѣнѣчѣлѣ.
- Bergleute**, m., минарѣ; мѣнѣтѣнѣ.
- Berglofung**, f., (дѣн мѣн.) кѣтѣара
внѣлѣ минарѣ; спѣцѣѣ вѣнѣ се де-
пѣнѣ минерале, пѣтрѣ, инстру-
мѣнте шѣлѣ.
- Bergmann**, m., гѣлѣторѣ мѣнѣтѣнѣ;
минарѣ; монтаністѣ; der — vom
Ledert, минарѣ пѣлѣтѣнѣ; der —
vom der Feder, монтаністѣ скрѣпѣ-
торѣ; der — vom Feuer, минарѣ
гонѣторѣ.
- Bergmännchen**, n., в. Berggeist.
- Bergmännisch**, a. шѣ ad., монтані-
стікѣ; ка минарѣ; вѣшескѣ.
- Bergmannsstand**, m., клѣса мина-
рѣлор.
- Bergmaus**, f., лѣтѣмінѣѣ (шѣрѣче).
- Bergmehl**, n., фѣрѣнѣ фосіле, фѣрѣ-
нѣ вѣлѣканѣкѣ.
- Bergmeise**, f., нѣдѣрѣлѣ лѣнѣкодѣтѣ
(пѣсѣре).
- Bergmeister**, m., маѣстерѣ де міне,
дѣнѣторѣ де міне.
- Bergmisch**, f., металѣ фѣлѣдѣ, лѣтѣ
минералѣ.
- Bergmönch**, v. Berggeist.
- Bergnachfahrer**, m., вѣсѣтѣторѣ де
міне.

- Bergkronensteine**, f., ореадъ, нѣмъ de мѣте.
- Bergöl**, n., петролеѣ, олеѣ de пѣтръ.
- Bergordnung**, f., полідіѣ, леде, ордн-дзіалъ монтаністікъ.
- Bergpapier**, n., папірѣ de мѣте, specie de amiantă, care se dec-oie на оoil сѣвурі.
- Bergpech**, n., кітмонѣ, асѣалтѣ, пѣкърѣ.
- Bergpecherde**, f., ампелітѣ.
- Bergpfeffer**, m., камѣадъ, даѣнъ mezerócъ, мнерѣ de мѣте (плантѣ).
- Bergpolei**, m., роcтарінѣ сіварікѣ (плантѣ).
- Bergprediger**, m., предікаторѣ мон-таністікѣ.
- Bergpredigt**, f., предікѣ пентрѣ мон-таніcтл, мнарл.
- Bergrath**, m., консіліарл монта-ністікѣ.
- Bergrecht**, n., дрептѣ монтаністікѣ (жсѣѣ, леде, кондікѣ); влертѣ, сѣѣ чеѣа че се іа не віл деѣа мѣтенл.
- Bergrechtlich**, a. mī ad., конѣортѣ дрептѣл, леілор монтаніcтче.
- Bergrichter**, m., жѣдікѣторѣ монта-ніcтѣ.
- Bergroth**, n., арѣонікѣ роштѣ.
- Bergrothel**, a. Róthel.
- Bergrüden**, m., епінарѣ de мѣгл.
- Bergruthe**, v. Wünschelruthe.
- Bergsäbel**, m., кѣйтѣ, сѣвіѣ вѣе-шаскѣ.
- Bergsache**, f., касѣ монтаніcткѣ.
- Bergsaft**, m., сѣкѣ мнерале.
- Bergsalz**, n., саре мнерале.
- Bergsamfel**, m., сепічорѣ de мѣте (чнл оol, о плантѣ).
- Bergscheide**, f., десѣрцітърѣ de мѣгл.
- Bergschichte**, f., лавѣре сѣрогаторѣ (чел ѣакѣ мнарл дѣлѣ че мī аѣ ѣнітѣ рѣнтѣ).
- Bergschlag**, m., кѣтнѣ арѣвѣрѣ, аше-затѣ не мѣте.
- Bergschlitten**, m., трагѣ, сѣніѣ de мѣте.
- Bergschloß**, n., кастелѣ, рідінарѣ не мѣте.
- Bergschlucht**, f., пасадѣ; грекѣторѣ днтрѣ мѣгл; стріктѣре.
- Bergschmied**, m., ѣѣрарѣ вѣіешесѣѣ.
- Bergschöppenstein**, m., сѣвнѣ, трі-вѣналѣ монтаніcткѣ.
- Bergschreiber**, m., скрііторѣ монта-ніcткѣ.
- Bergschüssig**, a. mī ad., bergschüssige Erz, мнералѣ амесекатѣ кѣ пѣмѣнтѣ сѣѣ пѣтрѣ (на мн.).
- Bergschwaden**, m., моѣтѣ, (аерѣ днгрекатѣ de вѣрл мнералл ve-ninowl).
- Bergschwefel**, m., епечіе de вірїолѣ.
- Bergsegen**, m., мапѣ; ад., венітѣ дндестѣлѣторѣ de мнѣ.
- Bergspekling**, m., врасіѣ de мѣте.
- Bergspitze**, f., вѣрѣ de мѣте.
- Bergstadt**, f., четате de мѣте, мон-таніcткѣ.
- Bergsteiger**, m., днрегѣторл de мнарл.
- Bergstraße**, f., кале de мѣте.
- Bergsucht**, f., ѣтіcіѣ, ѣтїкѣ, торѣ de пѣмѣнл, de care пѣтїмѣскѣ de комѣнѣ мнарл.
- Bergsuchtig**, a., ѣтіcїкѣ, ѣтїкѣ, жѣтїмѣшѣ de пѣмѣнл.
- Bergtal**, m., сѣѣ de мѣте.
- Bergthal**, v., кѣмшѣ днтрѣ мѣгл.
- Bergtheer**, m., пісасѣалтѣ, пѣкърѣ мнерале.
- Bergtheil**, m., порѣіcне, парте дн мнѣ.
- Bergtorf**, m., ампелітѣ.
- Bergtracht**, f., кѣстѣмѣ, порѣ вѣіешесѣѣ.
- Bergtrog**, m., трѣкѣ вѣіешаскѣ.
- Bergtuh**, v. Bergeule.
- Bergüblich**, a. mī ad., ала мѣтенл, мнарл; дѣлѣ de mīта мнарлор, мнтенлор.
- Bergulme**, f., амтѣ сіварікѣ.
- Bergung**, f., (map.) сѣларѣа (лѣ-крѣлор дн найѣ-ѣрѣнте); мѣн-тѣре; аскѣндѣре.
- Bergunter**, ad., не мѣте днжѣсѣ; іа вѣе.
- Bergurtheil**, n., сентінѣѣ ешітѣ деѣа тріѣвнѣлѣ монтаніcткѣ.
- Bergverständige**, m., мнарѣ днѣ-цатѣ, care се вѣрчѣне іа мнѣ; мнералорѣ.

- Bergvitriol, m., vitriolă mătășă, кр-
pară (cum ece din mină).
- Bergvogel, m., ждиче де мине.
- Bergvolf, n., попорѣ мѣтѣнѣ; по-
порѣ монтаністичѣ.
- Bergwachs, n., чѣръ минерале, ві-
тминѣ.
- Bergwand, f., прѣте де стѣнкѣ.
- Bergwarbein, m., пробѣторѣ, чер-
кѣторѣ (де металеле кампринсе
лн минерале).
- Bergwasser, n., апѣ де мѣте.
- Bergweide, f., саче де мѣте.
- Bergwein, m., винѣ де мѣте.
- Bergwerk, n., мѣнѣ, мѣнѣрѣ; ваіе.
- Bergwerkswissenschaft, f., минерало-
пѣ, металурпѣ; штіинѣ де ми-
нерале, штіинѣ де метале.
- Bergwiesen, n., мѣнѣрѣ, вѣіеніѣ.
- Bergwetter, n., вѣрѣ де мѣнѣ; тѣмнѣ
де мѣте.
- Bergwild, n., вѣнатѣ де мѣте.
- Bergwind, m., вѣнѣ де мѣте.
- Bergzehnte, m., лѣчѣмѣ (дѣжмѣ) дѣн
минерале.
- Bergzehnter, m., лѣчѣмѣторѣ (дѣж-
мѣрѣ) де мине.
- Bergzeichen, n., шарка, семпѣл мѣ-
нарѣор (трѣка, фѣрѣ, маіѣ, стѣрѣ).
- Bergziese, f., кампѣ сілватичѣ, ка-
мпѣ де мѣте.
- Bergzimmermann, m., лѣтпѣрѣ, тѣс-
ларѣ, тѣмларѣ монтаністичѣ.
- Bergzinn, n., кѣсѣторѣ натѣвѣ, крѣтѣ.
- Bergzinner, m., цѣноберѣ натѣвѣ.
- Bergzögling, m., сколарѣ монтані-
стичѣ (че лѣвацѣ лн скѣлѣ, сѣѣ
akademіѣ монтаністичѣ).
- Bergzunder, m., ѣскѣ де мѣте.
- Bericht, m., рѣлѣдѣне, рѣпортѣ,
пѣрѣдѣне, авѣсѣ, штіре; рѣе-
ратѣ; — erstatten, рѣпортѣрѣ;
ѣкѣ лн рѣератѣ; laut —, 'дѣлѣ
штіреѣ; ohne weitere —, ѣрѣ
алѣ авѣзѣ.
- Berichten, v., лнштіинѣрѣ, авѣзѣ,
інфѣрмѣ, інстрѣзѣ; рѣпортѣрѣ;
рѣерѣрѣ; даѣ рѣпортѣ, ѣкѣ рѣ-
лѣдѣне; Sie sind unrichtig berich-
tet, лн ѣмнѣ нѣне інфѣрмѣ; Sie
sind mit Lügen berichtet, 'лн ѣѣ
сѣсѣ мѣнѣнѣ; er hat uns viel

- Neues berichtet, нѣ ѣ сѣсѣ мѣте
пѣрѣлѣ; wie man fragt, wird
man berichtet, кѣм лнштіинѣ ѣмѣ
лн рѣсѣнѣ; einen Sterbenden
—, кѣмѣнѣ не знѣ мѣрѣнѣ;
(monet.) die Münzstücke —, ѣ-
сѣнѣ, прѣрѣтѣсѣ, рѣсѣнѣсѣ
moneta (пѣтрѣ імпрѣмѣтѣ).
- Berichterstatter, m., рѣпортѣрѣ; рѣ-
фѣрѣндѣрѣ.
- Berichterstattung, f., рѣпортѣрѣ, рѣ-
лѣдѣне, рѣерѣрѣ.
- Berichtigten, v., дрѣжѣ, коррѣжѣ, рѣ-
вѣдѣ, лндрѣнтѣ; ѣнѣзѣ, терпѣнѣ
(лн лѣкрѣ); пѣнѣ лѣтѣма мѣнѣ
(лн о трѣвѣ); (лн ком.) сѣлѣзѣ
(лн комѣ); лѣтѣсѣ (о дѣторѣ);
die Sache ist berichtigt, ѣ'ѣ ѣ-
кѣ трѣва, кѣсѣ ѣ'ѣ пѣсѣ лн
орѣндѣлѣ; unsere Rechnung ist
berichtigt, комѣ нѣсѣрѣ ѣ'ѣ сѣ-
дѣ; ein Gewicht —, лндрѣнтѣ
о пѣндѣрѣ.
- Berichtigung, f., дѣрѣсѣрѣ, коррѣ-
дѣне, рѣісісіне, лндрѣнтѣ;
— eines Aufasses, коррѣдѣнеѣ
знѣ темѣ; soldate; — einer
Rechnung, soldateѣ знѣ комѣ
(ком.); рѣсіре, лѣтѣре; терпѣ-
нѣдѣнеѣ (знѣ лѣкрѣ).
- Berichtigungsbogen, m., ѣіѣ докѣ-
мѣнтѣторѣ.
- Berichtmäßig, a. mī ad., рѣпортѣ-
ѣрѣмѣ, лн ѣрѣмѣ де рѣпортѣ.
- Berichtung, f., вѣтѣкѣ, лѣтѣма ком-
мѣнѣкѣдѣне (катѣлѣч).
- Berichtjettel, m., влѣгѣнѣ, чѣдѣрѣ
лнштіинѣторѣ.
- Berlehen, v., ѣпѣрѣсѣ, (ѣпѣсѣсѣ).
- Berlefen, Berlefen, v., ѣпѣлѣзѣ,
(лн аркѣ.) орѣнѣ кѣ вѣрѣнѣ, кѣ
дѣнѣ, кѣ мѣлѣ (о колѣмѣ).
- Berlefen, v., лнкѣзѣ, прѣвѣзѣ кѣ
лнкѣторѣ; кѣ велѣвѣрѣ, вѣрѣгѣ.
- Berlefen, v., кѣрѣ мѣрѣлѣрѣнѣ
(рѣрѣлѣ мѣтрѣ пѣтрѣ.)
- Berlefen, sich, v., се 'лнкорѣнѣте,
се 'лнкопѣте; ѣ'ѣкопѣре кѣ
скѣрѣ.
- Berlefen, v., лнпѣлѣзѣ, прѣвѣзѣ
кѣ мѣлѣ; іѣ бер. Fingern berlefen,
іѣ іѣ дѣ Jungfrau gebingt, ѣ'ѣ

ошмарѣ инеле, се маритъ

BERITTEN

Beritten, part. mi a., ein berittenes Pferd, каѣ аккълъритѣ, днвъцатѣ; wohl oder schlecht beritten sein, амѣ каѣ вѣнѣ саѣ рѣѣ де кълъритѣ; — machen, тѣ провѣзѣ де каѣ екѣпатѣ.

Berlan, m., вераканѣ (снечѣ де матерѣ десѣтѣ).

Berline, f., берлинъ (снечѣ де трѣсарѣ де Берлинѣ).

Berlinerblau, n. mi a., амасѣрѣ, азѣрѣ де Берлинѣ, прѣсѣатѣ (колорѣ).

Berloquen, f., вѣлокѣ.

Berme, f., вѣрмѣ.

Bernhardiner, m., бернардинѣ, кълърѣ де чѣта ст. Bernardѣ.

Bernstein, m., амѣрѣ галѣцѣ (кхлѣсарѣ); сѣкѣинѣ.

Bernsteinarbeiter, Bernsteinbrecher, m., лѣкрѣторѣ, сѣрѣгарѣ де амѣрѣ.

Bernsteinen, a., де амѣрѣ, амѣринѣ.

Bernsteinfang, m., пѣскѣитѣрѣ де амѣрѣ (маѣ кѣ сѣмѣ не цѣрѣитѣрѣ шѣрѣ вагѣче).

Bernsteinfluis, m., вѣрнѣоѣ, сѣрнѣцѣ де амѣрѣ.

Bernsteingeist, m., сѣпрѣтѣ де амѣрѣ.

Bernsteingericht, n., трѣвѣнарѣ (дн-сѣрѣпатѣ кѣ каѣоо прѣвѣторѣ ла пѣскѣитѣ де амѣрѣ дн Пѣрѣсѣа).

Bernsteinhandel, m., комѣрѣцѣ кѣ амѣрѣ.

Bernsteinleser, m., кѣлѣгѣторѣ де амѣрѣ.

Bernsteinschöppe, m., абѣсѣорѣ ла трѣвѣнарѣ де амѣрѣ.

Bernsteinöl, n., олѣѣ де амѣрѣ.

Bernstein Salz, n., сѣрѣ де сѣкѣинѣ.

Bernstein säure, f., (хим.) авѣдѣ сѣкѣинѣ.

Bernsteinverwalter, m., адмѣнѣстрѣторѣ ал магарѣнѣларѣ де амѣрѣ.

Bernthaler, m., тѣлѣрѣ де Берн (монѣтѣ).

Berufen, v., (касѣо.) днмѣнѣпрѣзѣ, амѣнѣрѣ кѣ кѣлѣрѣ; днствѣоѣсѣкѣ, амѣнѣрѣ кѣ стѣѣ.

Berufen, v., сѣ рѣцѣнѣштѣо.

Berufen, v., кѣрѣцѣ (марѣ), сѣ десѣ-

пѣкѣ, сѣ снѣптѣкѣ; вѣснѣштѣо; сѣ снѣрѣцѣ; — vor Herget, кѣрѣнѣ де пѣкѣзѣ; vor Zorn —, кѣрѣнѣ де тѣнѣ; vor Lachen —, тѣ снѣрѣкѣ де рѣсѣ, тѣ стѣрѣкѣ де рѣсѣ; treffen, даѣ еѣнѣт — шѣѣштѣ, а тѣнка сѣ кѣрѣнѣ.

Bertram, m., шѣрѣтрѣ, рѣштѣнѣцѣ (плѣнтѣ).

Berüchtigen, v., десѣнѣмѣ, десѣкрѣдѣтѣ, сѣкѣ пѣштѣ рѣѣ (кѣвѣа); er ist sehr berüchtigt, сѣ сѣдрѣ десѣнѣмѣтѣ, арѣ пѣштѣ сѣдрѣ рѣѣ.

Berüchtiget, part. mi a., десѣнѣмѣтѣ; десѣкрѣдѣтѣтѣ; днсѣрѣатѣ; днсѣмѣнѣтѣ де рѣѣ.

Berüden, v., прѣндѣ кѣ арѣкѣнѣ (каѣ); прѣндѣ кѣ лѣцѣ (насѣрѣ); дншѣлѣ, амѣцѣсѣкѣ; пѣнѣ ла тѣлѣ; laßt sich nicht —, сѣ пѣ те дншѣлѣ, сѣ пѣ каѣ дн кѣрѣсѣ; der ist leicht zu —, пѣ ѣла знѣорѣ дн пѣ ла тѣлѣ.

Berückung, f., дншѣлѣторѣ.

Berücksichtigen, v., лаѣ дн вѣдѣрѣ, дн консѣдѣрѣцѣнѣ, амѣ дн окѣ, амѣ дн прѣвѣрѣ (чѣвѣ); wenn Sie seine Jugend —, лѣндѣ дн вѣдѣрѣ жѣнѣцѣа сѣ...

Berücksichtigung, f., консѣдѣрѣцѣнѣ, прѣвѣнѣцѣ, рѣспѣтѣ; mit..., кѣ прѣвѣнѣцѣ кѣтрѣ..., дн рѣспѣтѣ...

Berubern, v., днвѣслѣсѣкѣ (о кѣрѣвѣ).

Beruf, m., вѣкѣрѣцѣнѣ, нѣсѣнѣ, кѣтѣрѣ; датѣорѣ, олѣгѣрѣцѣнѣ, днрѣгѣторѣ, сѣкѣнѣцѣнѣ, прѣвѣсѣнѣ; днцѣсѣрѣцѣнѣ, амѣнѣарѣ; seinem — folgen, а бѣрѣа вѣкѣрѣцѣнѣл сѣлѣ (дела Dzeѣ); das ist sein —, аста сѣ датѣорѣ лѣл; dazu habe ich keinen —, аста пѣ сѣ трѣва мѣа, пѣ цѣнѣ де сѣѣрѣ датѣорѣнѣор мѣлѣ; er geht seinem Berufe nach, ел днмѣ-кѣртѣ де пѣсѣтѣ, де сѣрѣкѣнѣнѣа сѣ; er hat keinen — zu..., ел пѣ сѣ нѣмѣтѣ а...; ich spreche keinen — zu..., пѣ сѣнтѣ десѣнѣсѣ..., п'амѣ амѣнѣарѣ а...

Berufen, v., нѣмѣтѣ; колѣнокѣ; einen wohin —, нѣмѣтѣ кѣ десѣнѣе знѣдѣва; einen woju —, (нѣмѣтѣ) пѣ

чинева центръ чева; einen in seine Dienste —, кемъ не чинева ла постъла съѣ; die Stände —, конвокъ диета, парламентъла, старъла; sich —, мъ провокъ ла чева ..; appellezъ; мъ 'ntemelezъ; iaș de marturisъ; sich auf einen —, мъ провокъ ла кстаре ...; sich auf einen höhern Richter —, appellezъ ла стануъ малъ нагу; sich auf seine Unschuld —, мъ 'ntemelezъ не невиновъџа mea.

Verufen, v. Verüchtigt.

Verufsarbeit, f., Berufsgeschäft, m., окъзъџизне оџичиоџъ; лъвръ дъпъскъ де постъ, де даторъ, де кемареа са.

Verufung, f., вокъџизне, кемаре; конвокъџизне, конкемаре.

Verußen, v., ретълъ (лъгуъ чева); мъ џондезъ (па. чева); атърнъ (de чева); auf sein Leben beruht das Wohl des ganzen Landes, џеричитатеа дера дитреџ атърнъ дела виаџа лъ; es dabei — lassen, амълъ; ретълъ, стаъ не чева че есте; wir wollen es dabei — lassen, съ стъмъ не аџо-ста; wir wollen es bis auf eine andere Zeit — lassen, съ амъ-пъмъ казса пълъ ла алъ тимъ; man hat die Sache auf sich — lassen, аъ лъсатъ трџва, валъ.

Verußigen, v., аллнъ, лпнштескъ, астъпъръ, дпнакъ, дпнъџизескъ, домолескъ; die Gemüther —, дпнакъ инимело; sich —, мъ лпнштескъ; мъ сканъ де орекаре грџжъ (über etwas); — Sie sich, лпнштештете.

Verußigend, a., аллнънго, дпнъ-џиторъ.

Verußigung, f., аллнънго; дпнъ-кърџизне; das kann ich Ihnen zu Ihrer — sagen, џо потъ оънго спре дпнъкърџизнеа D-таге.

Verußmen; sich, v., (einer Sache), мъ лълъ, мъ џълескъ.

Verußmt, a. mi ad., ронсмиръ, џал-мосъ, вестнъ къ нъме; sich — machen, дпнъ џакъ нъме, мъ џакъ ронсмиръ.

Verühmtheit, f., ренъме.

Verühren, v., аттинъ; berührt diese Saite nicht, n'attinъe корџа аста; eine Sache —, а vorъi despre o казсъ; sich —, с'аттинъ, демнъ контиџо.

Verührung, f., аттинџере; контатъ.

Verührungslinie, f., (geom.) тан-џентъ.

Verührungspunkt, m., понтъ де ат-тинџере, де контатъ.

Verührungswinkel, m., зртъ де контатъ.

Verungeln, v., дпнреџескъ.

Verupfen, v., жъмлескъ, стълъ пенеле; стълъ де ванъ (не чинева).

Veruffen, v., дпџниџнъ, мърџескъ къ џниџине.

Veruß saß Veruß, m., бернъ, пџтръ преџиоџъ, берџиъ, зиеъ ми ана-маринъ.

Befaden, v., дпсекъескъ, дпкаркъ къ сачъ; дпнлъ савъла сачъ посъна-рълъ; sich —, а се дпкарка; а се дпавъџи.

Befäen, v., семънъ (огоръ къ гръ-не); пресеръ.

Befage, ad., (dessen) дъпре; дп зр-та ..., дп пътереа ..., дп кон-џормитате къ ..., конџормъ къ ...; befage seines eigenen Geständnis- ses, дъпре ниар мърџриџинеа са; befage der Anfündigung, дп кон-џормитате къ пълъџизнеа.

Befagen, v., сизне, зиче, доведе-ште; das besagt seine Unterschrift, о доведеште съскринџизнеа са; der Titel besagt was im Buche enthalten ist, титла сизне че се кърпинеа дп карте.

Befagt, part., зичъ, детто.

Befagtermassen, ad., кзм с'а зичъ.

Befaiten, v., дпкорџъ (знъ инџр-мънъ), дп пнъ къ корџе.

Befalben, v., знтъ; џренъ къ вал-самъ, олеъ; џешталескъ, кџџ-рџескъ; er hat sich beſalbt, с'а џешталнъ.

Befalzen, v., даъ саре, пресъръ.

Besamen, v., даъ семинъ, дпсе-минџезъ (знъ огоръ); sich —, се проџлнъ, ппн, семинџа са.

Befanden, v., днаринезъ, аккореръ
къ аринъ, къ пичинъ.

Befänftigen, v., алтинъ; дмвльн-
зецкъ, дмпакъ, дмвзнецъ; sich
—, мъ мвзнецъ, мъ домолескъ.

Befänftigung, f., алinare, дндк-
четънтъ, погодитъръ, дмвзпътъръ.

Befänftigungsmittel, n., палиативъ.

Befanmast, m., (мар.) катаркъ ар-
тимонъ (артимъ, сазъ азъ трекеа
ми челъ малъ микъ дингр'о пайъ).

Befanregel, n., (мар.) вьнтрель де
артимонъ.

Befatz, m., гарнитъръ, дндойтъръ,
марине (тивитъръ).

Befatzung, f., гарнидонъ; премезъ;
das Regiment liegt in —, реци-
тътъта с'афъ дн гарнидонъ; —
in eine Stadt legen, а днгарни-
сона о четате.

Befauen, v., дптинъ, свиркъ, оште-
лескъ.

Befaufen, v., дмвльтъ; sich —, мъ
мвльтъ.

Beschaben, v., радъ (ръкыя).

Beschädigen, v., дндъмезъ, аддккъ
дазнъ; ватъмъ; стрикъ.

Beschädiger, m., дъзпътъръ, вьтъ-
мътъръ.

Beschädigung, f., дазнъ, паръвъ,
стрикъцизне.

Beschaffen, a. ші ad., оькзтъ, афъ-
торъ дингр'о старе, калитате,
kondigizne шчл.; so ist die Welt
—, аша о лзтеа оькзтъ; die
Sache war so —, стареа лзкръ-
лй ера аша; wie ist es um Euch
—? кзм дщл терце трѣва? ес
ist übel mit ihm —, ел пз стъ vine.

Beschaffenheit, f., старе; калитате,
kondigizne, сдрте, дмпрецираре;
eigentliche —, днсмиме; — der
Luft, стемперътъра аерълй; —
des Leibes, конститъцизнеа трѣ-
пълй; nach — der Umstände, дзмъ
дмпрецирърл; was hat es mit
dieser Sache für eine —? кзм
стъ кз трѣва аста? ес hat mit
dieser Sache dieselbe — wie mit ...,
кз трѣва аста стъ токналъ ка ші
кз ачееа че ...; die Sachen wer-
den bald eine andere — bekom-

men, несте пздинъ тресиме вор
лза влтъ оацъ.

Beschaffenheitswort, n., адверсъ де
калитате (грам.).

Beschäften, v., пхнъ паръ ла пшкъ.

Beschäftigen, v., оккзпъ къ ..., даъ
де лзкра, де оькзтъ; днделет-
ническъ; mit etwas beschäftigt
sein, сьптъ оккзпатъ къ чева;
sich —, мъ оккзпъ ...; womit
— Sie sich? че оацл? къ че те
оккзпл?

Beschäftigung, f., оккзпъцизне; оа-
чендъ; трѣвъ.

Beschalen, v., дмпльсьлескъ, пхнъ
плъселе; дмпльсьлескъ, пхнъ мъ-
пхнкъ, мъларъ (ла злъ къдиръ);
кътъшескъ къ скъндърл.

Beschälen, v., дескорпезъ, деспъ-
pezъ (кърдъ де пъръ), деско-
жескъ; care (артъсарыя эпа);
der Hengst hat die Stute beschält,
артъсарыя а оьрптъ эпа.

Beschäler, m., арпъсарыя; (оер.)
плъсьрарыя, мълзпкларыя.

Beschälgeiß, n., арпъсьрптъ, (ванл
че се даъ пентръ а оі сьрптъ
эпа де злъ арпъсарыя).

Beschälhengst, m., арпъсарыя.

Beschälnecht, m., аргатъла че цине
ші дъ дрзмъ арпъсарыялй ла эпъ.

Beschälzeit, f., епохъ, тимаъ де ар-
пъсьрптъ.

Beschämen, v., ръшпнезъ, дпорънтъ,
конфзндъ, даъ де ръшпне; зми-
лескъ (по чинева.)

Beschämung, f., ръшпнътъръ, ръ-
шпне, дпорънтъцизне, конфзсизне.

Beschatten, v., днзмвpezъ, аккореръ
къ змъръ.

Beschattung, f., днзмспре, днзм-
вритъръ.

Beschauen, v., дмпнъ дапе, кон-
тривъцизне, тѣпсъ (по о четате).

Beschauen, v., вьдъ, привескъ, кавтъ;
есаминъ, черкъ; контъмилъ; sich
im Spiegel —, се веде дн огаин-
дъ (с'ампиръ).

Beschauer, m., привиторыя, есаминъ-
торыя, контъмплътърыя.

Beschaulich, контъмплативъ; даъ, be-

schauliche Leben, виагъ контем-
пльтивъ.

Beschämen, v., днсузмежъ, акко-
перъ, дшплъ къ сѡмъ.

Beschauung, f., прівире, кътътъръ,
черкътълтъ, есаминъцине; кон-
темплъцине.

Bescheld, m., реслнцъ; сентингъ,
хотъраре ждекторескъ, ре-
скриптъ; bis auf weiteres —, пръ-
нъ ла агъ оръндзиагъ; ich weiß
hierin keinen —, еъ n'am штингъ
деспре ачеста; geben Sie mir
genauen — über diese Sache, дн-
формезъмъ къ агърънтъ деспре
ачеста какъ; — auf Ihre Ge-
sundheit, дн съмътатае драел thun
Sie mir —, реслндо. къ тоастъ,
репкинъ къ покакъ; um etwas
— wissen, а авеа къпощингъ де-
свре чева, а ѡл версатъ, адънатъ
шчл; in einem Hause — wissen,
а шти ѡиндере ввел како; keinen
— wissen, днтиминъ педети, на
тъ штиъ ажжтора; nun habe ich
meinen —, акъм штиъ че съ ѡакъ.

Bescheiden, v., даъ (къва чева), дъ-
рзескъ, дмърътшескъ, провъзъ
(не чинева къ чева); einen wohin
—, кемъ (не чинева съ винъ зп-
дева), днштингежъ, ordinъ (ка
съ се аѡле ла зп докъ хотъратъ);
die Natur hat ihm viele Vorzüge
beschieden, патра г'а днзестратъ
къ млате дарспл; er hat mich auf
morgen beschieden, m'a кематъ
лентра мъне; es ist ihm sein Theil
beschieden worden, ел мѡа латъ
партеа са; einen vor Gericht —,
сороческъ не ресчине ла трив-
палъа де ждекатъ; einen auf ei-
nen Tag —, амънъ сорочиреа
къва не о zi; einen auf seine
Frage —, даъ реслнцъ къва;
einen eines Bessern —, а мондъче
не чинева не о кале малъ взнъ;
sich — lassen, мъ дндзленкъ, мъ
днвоиескъ, иаъ де къвнртъ, мъ
аккомодезъ; er ist ein Mensch,
der sich — läßt, е зп омъ каре
се днвоиште; ich bescheide mich
besser, еъ мъ дндзленкъ ла ачееа.

Bescheiden, a. lui ad., къмъзгатаъ,
moderatъ, modestъ, discretъ; be-
scheidene Theil, порцине къмъз-
гатаъ; in seinen Ansprüchen — sein,
сънт modestъ дн претенциалъ; in
seinen Reden — sein, сънтъ dic-
cretъ дн ворве; модеръшмате,
modestомъмате.

Bescheidenheit, f., къмъзгате, mode-
stъ, модеръцине, discretцине.

Bescheiden, v., дминъ, иаъминъ; ре-
счъндъ дминъ.

Bescheidenigen, v., чертиѡикъ, аттестезъ,
адевережъ, китежъ.

Bescheidenigung, f., чертиѡикатъ, атте-
статъ, адеверингъ, китангъ; чер-
тиѡикъцине, аттестътаръ, адеве-
рицине, китире.

Bescheiden, v., аккакъ, дшплъ къ къ-
катъ; дшмелъ; амъцескъ.

Bescheidenheit, f., къкътаръ, къкъриъ;
дшмелъцине, амъитаръ.

Beschellen, v., анинъ клоподежъ, дн-
клоподежъ (вителе).

Beschenten, v., einen —, дързескъ,
гратиѡикъ (не чинева); даъ пре-
сентъ, гратиѡикъцине (къва); ich
bin beschenkt worden, ам прѡимитъ
даръ, презентъ; er ist mit einer
goldenen Uhr beschenkt worden, а
прѡимитъ дн даръ за орлоуъ де
ауръ.

Beschentung, f., даръ; дързитаръ;
презентъ; гратиѡикъцине.

Bescheren, v., ѡѡрѡекъ, тандъ къ
ѡѡрѡечеле.

Bescheren, v., дързескъ, даъ дн даръ,
дн презентъ, (се днтресингежъ
малъ вартосъ де дарсплне че не
винъ ѡъръ весте дела Дамнежъ,
дела ѡѡрте; дела ѡменѡ ла анъл
ноъ); die Kinder haben zu Weih-
nachten viel beschenkt bekommen, ко-
ниѡ аъ къмъзгатаъ млате дарспл де
анъл ноъ (кърчлннъ); was Gott
beschenkt, bleibt unverwehrt, че а
даръ домнъа, нъ'гл ла омъа; че'гл
а ѡѡрт зрцитъ, се днталнеште;
das war mir nicht beschenkt gewe-
sen, ачѡрта n'a ѡѡртъ десцинатъ
лентра mine.

Beschertung, f., ѡѡрѡекътаръ, тн-

съръ; даръ, presentъ (de англ
ноб).

Beschiden, v., тримитъ; прегътескъ;
кътивъ; ангрижескъ; пнъ да о-
ръндзиялъ; (ла вѣн.) коитъръ (ан-
тро червл); den Acker —, кътивъ
огоръа; sein Haus —, пнъ пнъ
каса ла оръндзиялъ; das Vieh —,
ангрижескъ de vite; das Erz —,
прегътескъ минерале.

Beschidung, f., тримитере; прегъти-
търъ; грижъ; аллегрѣдне (аме-
стекътъръ de метале).

Beschidungsregel, f., регъа de ал-
легрѣдне.

Beschienen, v., оерекъ (минзескъ);
ein Rad —, оерекъ рѣта.

Beschießen, v., дегъа, канонезъ;
mit Bomben —, котвардезъ;
ватъ къ тнъ (о четате); ein Ge-
wehr —, дескаркъ о армъ ка съ
о провъ.

Beschießung, f., канонадъ, котвар-
дъмълтъ.

Beschiffbar, a., навигаверъ, пѣтиверъ,
de навигатъ (рѣкъ).

Beschiffen, v., навигъ, коръвиезъ, алъ-
тескъ по . . .

Beschilft, a., ангрестѣатъ, аккопе-
ритъ de тротъ.

Beschilfen, v., ангрестѣезъ.

Beschimmeln, v., амтмъчезескъ, прѣндъ
мъчегалъ; анфлорескъ, прѣндъ
флоре.

Beschimmelung, f., амтмъчъзътъръ.

Beschimpfen, v., анжъръ; ансълтъ;
desonorъ (печѣнстескъ).

Beschimpfung, f., анжърътъръ, ан-
сълтъдѣне, десоноръмълтъ.

Beschindeln, v., аншѣнделескъ, ко-
перъ къ шѣндѣ (асчеле).

Beschinden, a., дескорцъ, дескожескъ,
дескелъ (деснолъ).

Beschirmen, v., скътескъ, пнъ съв
сълтъ; агъръ, протегъ; адъно-
стезъ; Gott beschirme Euch, Дъ-
мъчезъ съ те скътескъ.

Beschirmung, f., скътитъръ.

Beschlabbern, v., амъвлезъ; вълъ-
ческъ; флѣнкълескъ, флѣкърескъ.

Beschlafen, v., ein Mädchen, свер-
гъръ; ангровъ, ангрекъ о оатъ;

дормъ къ о оатъ; ѣтвоб —, а
се пѣзкъ адъкъ десуре чева пе-
сте нѣнте, амънъндъ каса пе а
доа зѣ; das muß man erst —,
нѣнте е тама сватълѣ; съ пе
mal пѣзъмъ пѣлъ мѣне.

Beschlag, m., секвестръ; амъваргъ,
емварго (пайъ); оерекътъръ, ам-
връкътъръ къ оеръ (de каръ, з-
мъ); потковитъръ (калъ), мѣче-
зитъръ (пърете); чѣгъ (не флашъ);
auf etwas — legen, пнъ секве-
стръ; etwas in — nehmen, пнъ
мѣна пе чева; den — aufheben,
рѣдикъ секвестръ; — auf ein Schiff
legen, пнъ амъваргъ не о кора-
вѣ, опрекъ de а еми дѣн портъ;
(ан мин.) металъ че ан оортъ de
пѣлере се пнѣ пе минерале.

Beschläge, n., оерътъръ; гарнитъръ;
кезѣре (ла кърдѣ лerate).

Beschlagen, v., оерекъ, леръ къ оеръ;
секвестрезъ; mit Silber —, ам-
вракъ къ арѣнтъ; mit Eisen —,
леръ къ оеръ; ein Pferd —, пот-
ковескъ зп калъ; ein Pferd schatf
—, потковескъ калъ къ колѣ ка
съ пѣ алъече пе глѣгъ; eine Thüre
—, оерезъ, амъвракъ къ оеръ о
зпъ; die Räber —, минзескъ рѣ-
теле; Schiffe —, пнъ амъваргъ
пе коръвѣ; (монг.) die Münzen
—, ротънзескъ (ажъстезъ) мо-
пета; (хим.) eine Retorte —, ан-
дъкъ, сѣ аккоперъ къ о матерѣ
дрекаре реторта; (мар.) die Se-
gel —, стрѣгъ вѣнтреле; —
sein, сълтъ андемънатѣкъ, де-
прѣнсъ; мѣчезескъ, прѣндъ флоре;
чѣгъ; die Wände —, мѣрѣ ассѣдъ.

Beschlagen, part. mī ad., оерекатъ;
мѣчезитъ; депрѣнсъ, адънатъ; in
einer Sache gut — sein, сълтъ
vino депрѣнсъ ан . . .

Beschlagleine, f., (мар.) оъне de
вѣнтреле.

Beschlagnahme, Beschlagnehmung, f.,
секвестръ; амъваргъ.

Beschlagnehmer, m., секвестръторъ,
секвестранте.

Beschlagtasche, f., (оер.) тѣкъ оера-
ръ, de потковитъ.

Beschlämmen, v. **Beschlemmen**.
Beschleichen, v., сѡприндѣ, даѣ цесте чинева пе-песимциге; м'апроиѣ дпчетишорѣ, м'апроиѣ мергандѣ пе върѣдл пичѡремор, тѣ стрѣ-корѣ, тѣ ѡбрешезѣ.
Beschleieren, v., дпвѣлескѣ; аккоперѣ кѣ вѣдѣ.
Beschlemmen, v., дптинѣ, дпмолескѣ.
Beschleunigen, v., грѣвескѣ, ппшескѣ, зорескѣ (чева).
Beschleunigung, f., грѣвитѣрѣ, ппшитѣрѣ, зоритѣрѣ.
Beschließen, v., дпкидѣ, кѡприндѣ (дп-мине); ѡинежѣ, дпкелѣ; дпм про-пнѣ; делѣверѡжѣ; герѣшилѣ —, декретезѣ; die Sache ist beschlos- sen, грѣва с'а хотѣрѣтѣ; sein Le- ben auf dem Lande —, дпм ѡи- нѣжѣ виѡца ла сатѣ; sein Leben in Einsamkeit —, мѡре дп ситѣ- рѣтѣ.
Beschließer, m., кѣларѣ, кѣтѣрашѣ.
Beschließerin, f., кѣларѣсѣ, кѣтѣрѣ- шѣцѣ.
Beschließung, f., дпкидере; ѡине.
Beschluß, m., дпкидере, дпкелере, ѡине; копкѣсѣвне; хотѣрѣре, ре- солѣциѡе; zum — des Jahres, ла ѡинеа анѣлѣ; zum Beschlusse, спре дпкелере, дп ѡине; den — machen, ѡинежѣ; zum — kommen, винѣ ла ресѣлатѣ; einen — fass- sen, хотѣрѣскѣ.
Beschmaddern, v., мѡдѣлескѣ, пѣ- тезѣ, мѣсѣлескѣ.
Beschmauchen, v., аѡѡмезѣ, сѡлѣ ѡжѣ асѡпра..., аѡѡмичезѣ.
Beschmausen, v., параситезѣ; мѣкѣ пе сокотѣла атѣла.
Beschmeißen, v., арѣнѣкѣ спре...; дпмѣлѣ кѣ (тинѣ); сѡвѣкѣ кѣ (кѣ- карѣ); das Fleisch ist beschmiffen, карнеа с'а дпмѣлѣт де мѣшице.
Beschmieren, v., знѣжѣ, ѡренѣ (кѣ о- лѣжѣ, сѡжѣ атѣ грѣсѣме); сѡвѣкѣ; мѣжескѣ; Brot mit Butter, den Leib mit Del —, знѣжѣ пѣнеа кѣ знѣжѣ, корпѣла кѣ олѣжѣ; Karren- hände — Tisch' und Bände, пѣ- теле пѣвѣнѣмор сѣнтѣ скрѣсе дп

tѡге пѣрѣне; пѣредѣ сѣнтѣ хѣр- тѣ пѣвѣнѣмор.
Beschmierung, f., знсѣтѣрѣ, знѣне; мѣжѣтѣрѣ.
Beschmitten, v., дптинѣ; пѣтезѣ; дп- пегрескѣ.
Beschmitten, v., мѣжескѣ, дпне- грескѣ, ѡешелескѣ, дптинѣ (вѣст- минтеле, мѣтеле).
Beschrauben, } v., амѣросѣ сѡо-
Beschrauben, } рѣндѣ.
Beschneidebret, n., (легѣт. де кѣр.) скѣндѣрѣ де ретезатѣ кѣрѣцѣ.
Beschneidehobel, m., (легѣт. де кѣр.) кѣцѣтѣ де ретезатѣ.
Beschneiden, v., делѣла; ретезѣ, тѣндѣ (арѡорѣ); черкѣталѣ (копѣлѣ); ei- nem etwas —, делѣратѣ дела чи- нева чева; die Bienen —, ретезѣ стѣпѣлѣ.
Beschneidpresse, f., (легѣт. де кѣр.) прѣсѣ де тѣлатѣ, де ретезатѣ.
Beschneider, m., черкѣтѣсторѣлѣ, ре- тезѣторѣлѣ.
Beschneidung, f., черкѣтѣлере; тѣе- тѣрѣ; ретезѣтѣрѣ; тѣнсѣрѣ; die — an Herz und Mund, дпѡрѣ- пареа имѣлѣ мѣ а гѣрѣлѣ.
Beschneiden, v., пѣнѣце, аккопѣре кѣ пѣѡрѣ.
Beschneiten, v., (грѣд.) кѣрѣцѣ ар- ѡорѣл де рѣтѣрѣлѣ пѣтрѣвѣнѣѡсе.
Beschneulen, v., сѡприндѣ; дпшелѣ.
Beschnippen, beschnippen, v., ретезѣ, тѣндѣ стрѣмитѣцѣле (ла чева).
Beschnittene, m., черкѣтѣлатѣ, тѣлатѣ дппреѣлѣрѣ.
Beschniffen, beschniffen, v., тѣлѣ пѣ- рѣратѣ, хѣкѣескѣ.
Beschnoppeln, beschnoppeln, beschniff- feln, v., амѣросѣ сѡорѣндѣ; er muß Alles —, елѣ грѣвѣе сѣ'мѣ вѣде пѣсѣл дп тѡге.
Beschnuppen, v., дпѡѣшорѣ; дпсѡо- рѣжѣ; орнѣ кѣ гѣтанѣ, кѣ шѣѡрѣ.
Beschodden, v.; дпшѡнѣ тѣлѣ, дарѡ (пе вѣтѣнтѣ).
Beschönen, beschönigen, v., пѣтезескѣ, аккоперѣлѣ, пѣлѣезѣ; десѡновѣлескѣ; скѣжѣ; die Fehler eines Menschen —, пѣштѣзѣ деѡнѣтеле дпекѣрѣлѣ.

Beschönigung, f., *netozivъръ, пали-
гъръ, скъзъ.*
 Beschränken, v., *ставивезъ, търви-
пескъ, дикидъ, дигръдескъ*; die
 Aussicht ist durch die Bäume be-
 schränkt, *арворил дикидъ перспер-
тива, ведереа*; sein Verstand ist
 so beschränkt, *даш... минтаа лал
е агъкъ де мървинигъ, къ...*
 Beschränkend, a., *тървинигоръ, ре-
странигъторъ.*
 Beschränktheit, f., *изгинътата (de
авере); страиторъ (de локвин-
гъ); — des Verstandes, минта
тървинигъ, каре нъ vede mai de-
парте де лангъла паскъл.*
 Beschränkung, f., *стъвилитъръ; диг-
ръдире; тървиниге.*
 Beschreiben, v., *дескриж; деоинж;
днсеманж; скриж не чева; сор-
меж; еспримж; ес лажт сичъ nicht
—, нъ се ноте дескри; einen
Dieb —, днсеманж не анж сорж,
дл оакж семпъмънтъла; etwas un-
ständig —, дескриж чева къ амъ-
рпнтъла; (ном.) einen Kreis —,
дескриж анж черъж; ein Dreieck
—, сорпж анж тригъриж.*
 Beschreiber, m., *дескригторъ; Ерб—,
географж; — einer Gegend, ко-
рографж; Welt—, космографж.*
 Beschreiblich, a. *mi ad., дескриверж.*
 Beschreibung, f., *дескрипционе; де-
оинционе; семпъмънтъ (de анж
сорж); — einer Maschine, дес-
крипционеа саж деоинционеа знеи
maschine; — der Vögel, орнитоло-
гичъ; — der Fische, иктологичъ;
— der Insekten, ентомологичъ;
— der Erde, географичъ; — des
Mondes, космографичъ; — des
Meeres, идрогграфичъ; — der Kno-
chen, остеологичъ; — der Mus-
keln, миологичъ; — der Fossilien,
оригграфичъ; — der Berge, топо-
графичъ; — eines Ortes, топогра-
фичъ; — des Himmels, космо-
графичъ.*
 Beschreiben, v., *деоимж; денгънж;
деокиж, дикънтъ.*
 Beschreiten, v., *калкъ, гъшескъ, нънж
пичлоръла; даб Гъебетт—, кзпоскъ*

*миреца; die Schwelle —, гъшескъ
прагъла; ein Pferd —, дикалекъ
какъла; eine Laufbahn —, интър
дл дигрегъторичъ, апкъ о карьеръ:*
 Beschtoten, v., *сдорекж; родж; ретезж.*
 Beschützen, v., *дикалцж; динпанъчезж;
einen Pfahl —, днсережъ върел
знил парж.*
 Beschuldigen, v., *einen einer Sache
—, аккъсж, двиновъдескъ (не
чинева де чева); динштж; дн-
криминж.*
 Beschuldiger, m., *аккъсгъторичъ; дн-
пгъгъторичъ; двиновъдигторичъ.*
 Beschuldigung, f., *аккъсгъдигне; дн-
пгъдигне; falsch —, калъмниж.*
 Beschummeln, v., *жзмалескъ, стмалж
пенеле; диншелж, пнж ла мълъ.*
 Beschuppen, v., *десколъзескъ (пеште-
ле); einen —, стмалж, тзндж,
диншелж, пнж ла мълъ (не чинева).*
 Beschürfen, v., *(дл мин.) дескоперичъ,
голескъ (о вънъ де металж).*
 Beschürzen, sich, v., *мъ 'нчилж къ
тъларж (шържж).*
 Beschütten, v., *mit Wasser —, ерго-
пескъ, върсж агъ (песте чинева);
mit Erde —, аккоперичъ къ цер-
рънъ; mit Wohlthaten —, дн-
пкъ де възпъгъдл.*
 Beschützen, v., *протегж, скътескъ,
агърж.*
 Beschützer, m., *протегторичъ, скъти-
торичъ.*
 Beschützung, f., *протегционе, скъти-
гъръ, аккоперъмънтъ.*
 Beschwägern sich, v., *мъ 'нкънтъ-
дескъ, м' аооинежъ.*
 Beschwägung, f., *днкънтъдиге.*
 Beschwängern, v. *Сchwängern.*
 Beschwaßen, v., *дндъмлекъ дигъ-
миндъ.*
 Beschwefeln, v., *длсълорж; знж,
длескъ къ пчидеж.*
 Beschweift, a., *кодатж.*
 Beschweifen, v., *ассадж, мъ динпъ
де сздоре; (ла вълът.) мъ мълъ-
жескъ къ сълце де сёръ.*
 Beschwerde, f., *сарчинъ; грегътате;
сълъраге; пълнесоре; Haupt-
beschwerden, дзрере де канж;
Mutterbeschwerden, истрепж; Olie-*

- berbeschwerden, артрѣтъ; seine Beschwerden vor dem Throne des Fürsten anbringen, тѣ пѣтъ ла амѣратѣ.
- Beschwerdeschrift, f., incotanѣ, пѣпсоре (жалѣ).
- Beschweren, v., амсарѣнѣ, ампрепезѣ; амкарѣ; амкомодезѣ, сѣпѣ спре грезтате кѣва; den Magen —, амкарѣ stomachѣ; mit Auflagen, ампрепезѣ кз дамдѣ; ich will Sie nicht damit —, нѣ воѣ сѣ ѣл ѣакѣ сѣпѣраре кз ...; sich bei Einem über etwas —, а се пѣпѣ ла чѣнева пептрѣ чева; — Sie sich darüber beim Richter, пѣпѣте ла жѣдекѣторѣ пептрѣ ачева.
- Beschwerlich, a. m. ad., греолѣ, сѣпѣрѣчѣосѣ, молестѣ, амкомодѣ; einem — fallen, einem — sein, сѣпѣ сарѣнѣ кѣва, кадѣ греѣ кѣва.
- Beschwerlichkeit, f., грезтате; амкомодитате, сѣпѣраре, остонѣлѣ.
- Beschwerlich, f., а. в. Beschwerde.
- Beschwerung, f., амсѣрѣнѣлѣ; ампрепѣлѣ, ампрепѣлѣ; амкомодѣлѣ.
- Beschwichtigen, v., амнѣпѣтесѣ, потолесѣ, ѣакѣ сѣ такѣ (по знѣ копѣ).
- Beschwichtigen, m., амнѣпѣтѣторѣ.
- Beschwingen, v., авѣлѣ, даѣ сворѣ.
- Beschwigen, a. Beschwѣigen.
- Beschwören, v., жѣрѣ, адеверезѣ кз жѣрѣлѣ; есорѣсѣ (скотѣ demoni); порѣ таре (по чѣнева) ла жѣрѣ.
- Beschwörer, m., копѣрѣторѣ; есорѣсѣ; марѣ; стрѣолѣ.
- Beschwörungsbuch, n., карте де есорѣсѣ, де ерѣекатѣ, де декѣпѣтѣ мѣ амѣпѣтѣ.
- Beschwörung, f., дер Сѣлѣngen, амѣпѣлѣлѣ; — дер unheimlichen Geistes, есорѣсѣ; рѣрѣчѣне ерѣпѣте.
- Beseelen, v., амсѣлѣесѣ, амнѣпѣмезѣ; амкорѣезѣ.
- Beseelung, f., амсѣлѣсѣторѣ.
- Befolgen, v., амвѣпѣрѣлѣ; амнѣлѣ, корѣвѣезѣ.
- Befehen, v., вѣдѣ, есамѣнѣ, онѣесѣ; wenn man die Sache beim Lichte besieht, есамѣнѣдѣ амкрѣ маѣ де-амрѣме; sich im Spiegel —, тѣ орѣндѣсѣ (м' амнѣрѣ).
- Befehen, v., амкорѣлѣ (арѣлѣ), пѣнѣ корѣлѣ (ла арѣ).
- Befeißen, a. Befissen.
- Befeifen, v., сѣпѣпѣсѣ.
- Befeiligen, v., амѣпѣезѣ, провѣдѣ кз ѣнѣлѣ (о пѣлѣ).
- Befeitigen, v., дерѣтѣрѣ; Streitigfeiten —, амѣлѣезѣ; die Sache ist schon beseitigt, с'а амѣлѣкатѣ тѣва.
- Befeligen, v., еорѣесѣ, ѣакѣ еорѣе.
- Befen, m., тѣтѣрѣ; neue — fehen gut, еорѣлѣ носѣ ка мѣ тѣтѣра носѣ еорѣесѣ вѣне ам пѣмѣлѣ вѣне; сѣта носѣ, орѣ де кѣлѣ.
- Befendinder, } m., тѣтѣрѣлѣ, дерѣ
Befenmacher, } торѣ, ѣѣтѣторѣ де тѣтѣрѣ.
- Befensförmig, a. m. ad., тѣтѣрѣорѣмѣ, ам еорѣмѣ де тѣтѣрѣ.
- Befensheide, f., вѣрѣанѣ де тѣтѣрѣ.
- Befensreis, n., рѣмѣрѣ де тѣстѣкѣлѣ.
- Befensstiel, m., тѣларѣ, кодѣ де тѣтѣрѣ.
- Befessen, a., домнѣлѣ, посѣдатѣ; vom Teufel —, амрѣнѣсѣ де чѣл пѣспѣрѣлѣ; vom Geize —, сѣрѣчѣлѣ; клѣчѣлѣ (орѣ).
- Befessene, m. m. f., демонѣакѣ, амдрѣчѣлѣ, еперѣомѣлѣ.
- Befessenheit, f., амдемонѣлѣ, амдрѣчѣлѣ, ампѣлѣостѣре, еперѣмѣлѣ.
- Befesen, v., пѣнѣ, амезѣ чева по ... , провѣдѣ чева кз ... , (дѣн пѣчѣсѣтате сѣлѣ орѣпѣлѣлѣ); mit Bäumen —, амлѣлѣезѣ; mit Band —, амкорѣезѣ; mit Edelsteinen —, орѣлѣ кз пѣтѣре пѣсѣтате; mit Spizen —, гарпезѣ кз сѣпѣцѣрѣ (хорѣоте); mit Soldaten —, амнѣлѣ де солѣдѣлѣ; eine Stadt —, амгарпѣконезѣ о чѣтате; einen Teich —, ампѣшѣнѣлѣ зѣ лѣкѣ, ам провѣлѣ кз амнѣлѣ; ein Amt

—, *окапѣнъ съ поотѣ*; den Tisch mit Speisen —, *ампѣс маса къ вѣкате*; der Tisch ist besetzt, *на маѣ о нѣчъ съ сѣзанѣ голѣ ла масѣ*; der Platz, der Stuhl ist besetzt, *локѣ, сѣзанѣ о окупѣтѣ*; eine Stadt mit Einwohner —, *ампопорежѣ съ орамѣ*; die Musik mit Stimmen —, *аммѣцѣскѣ къпѣрегѣл*.

Besetzung, f., mit Soldaten, *гарнисонѣ, амгарнисонѣторѣ*; — mit Bändern, *гарнитѣрѣ, амкорделаре*; — eines Teichs mit Fischen, *ампешитѣнѣторѣ*; — eines Posten, *окупѣнѣне де постѣ*.

Besuchen, v., *сѣспинѣ, острѣжѣ, острѣжѣ*.

Besuchung, f., *сѣспинѣ, острѣжѣ; цеметѣ,*

Beschäftigen, v., *вѣситѣ, есаминѣ, черчетезѣ, инспектезѣ, трекѣ при оки*.

Beschäftigung, f., *вѣситѣнѣне, инспекциѣне*.

Bestehen, v., *пресерѣ черпѣндѣ*.

Bestegbar, a. *ми ад., девинѣверѣ, че се нѣре девинѣ; къчериверѣ*.

Besteigen, v., *ассѣнѣлѣ, пѣнѣ сѣнѣлѣ (печетеа)*.

Bestegen, v., *амвинѣжѣ; seine Feinde, Meider —, трѣнѣмѣ несте инимѣчѣл ми нѣсѣмѣл мѣл*.

Besteger, m., *амвинѣжѣторѣ, трѣнѣмѣжѣторѣ*.

Bestegung, f., *вѣтторѣжѣ; трѣнѣмѣжѣ*.

Besingen, v., *къпѣжѣ; чѣлѣвѣрежѣ; et verdient besungen zu werden, мѣрѣтѣ а ѣи къпѣтѣжѣ (ам версѣрѣл)*.

Besinnen, sich, v., *амѣ адѣжѣ амѣнѣте; амѣ вѣнѣжѣ амѣ сѣнѣмѣл; амѣ ѣжѣ сѣма; мѣ гѣндѣскѣ атрѣминѣте; амѣ батѣ канѣл; ѣчъ will mich —, мѣ волѣ маѣ гѣндѣ; ѣчъ werde mich noch darauf —, амѣ волѣ адѣжѣ амѣнѣте; ѣчъ habe mich anders besonnen, ми амѣ скѣмѣватѣ гѣндѣл; ѣчъ wieder —, амѣ вѣнѣжѣ амѣ сѣнѣмѣл; ѣчъ lange —, мѣ 'ндѣскѣ; ѣчъ eines Bessern —, мѣ десѣтѣнѣскѣ, мѣ ѣжѣ дѣнѣ съ сѣватѣ маѣ вѣнѣжѣ*.

Besinnen, n., *гѣндѣре; nach langem*

—, *дѣнѣ мѣатѣ гѣндѣре; bei Sinnen sein, а ѣи къ минѣте амтрѣрѣ*.
Bestimmung, f., *адѣжѣчѣреамѣнѣте; гѣндѣре, реѣлесѣнѣне; венѣре амѣ сѣнѣнѣре; канѣнѣнѣнѣнѣнѣ; et behielt seine — bis auf den letzten Augenblick, а канѣосѣкѣтѣ нѣнѣ ѣа емѣтѣ сѣ-ѣлетѣл; die — verlieren, а перѣде канѣнѣнѣнѣнѣнѣ*.

Bestimmungskraft, f., *ѣакѣнѣтѣтеа де а'мѣ адѣжѣ амѣнѣте, memoria*.

Bestimmungslos, a. *ми ад., амѣнѣтѣ, амнѣорѣнѣтѣ, ѣжѣ сѣнѣнѣнѣнѣне*.

Besippt, part. *ми а., амѣнѣнѣтѣ, амѣ-ѣнѣнѣтѣ, амѣнѣнѣнѣтѣ*.

Besitz, m., *поссесѣнѣне, пропѣриѣтѣте, стѣнѣнѣнѣре (де ѣасѣ, томиѣ); im Besitze einer Sache sein, сѣнѣтѣ амѣ поссесѣнѣне ...; von etwas — ergreifen, — nehmen, ѣжѣ чѣва амѣ поссесѣнѣне; in — setzen, пѣнѣжѣ амѣ поссесѣнѣне; aus dem Besitze setzen, — treiben, есѣпропѣезѣжѣ, сѣотѣ дѣнѣ поссесѣнѣне; wieder in — setzen, реѣверѣтезѣжѣ, реѣнѣжѣ амѣ поссесѣнѣне*.

Besitzen, v., *шѣде амѣделѣнѣжѣ (не чѣва), къчѣштѣте; possedѣ, стѣнѣнѣскѣ, цѣнѣ, амѣ амѣ пропѣриѣтѣте; die Henne besitzt die Eier, гѣнѣа къчѣштѣте озеде; ein großes Capital —, амѣ канѣпѣталѣ маѣре*.

Besitzer, m., *поссесѣорѣ, пропѣриѣтарѣнѣ; стѣнѣнѣжѣ; unrechtmäßige —, ѣсѣрѣжѣнѣторѣнѣ; — eines Hauses, пропѣриѣтарѣнѣа канѣел*.

Besitzerin, f., *пропѣриѣторѣсѣжѣ, стѣнѣнѣнѣ*.
Besitzergreifung, Besitznahme, Besitznehmung, f., *лѣаре амѣ поссесѣнѣне; амѣкѣаре амѣ стѣнѣнѣнѣре; widerrechtliche —, ѣсѣрѣнѣнѣне*.

Besitzfähig, a., *канѣавѣрѣжѣ де а инѣтра амѣ поссесѣнѣне*.

Besitzrecht, n., *поссесѣорѣнѣ, дрѣнѣтѣ де пропѣриѣтѣте*.

Besitzstand, m., *поссесѣнѣне, авѣре амѣ пропѣриѣтѣте*.

Besitzthum, m., *пропѣриѣтѣте, авѣтѣ*.

Besitzung, f., *поссесѣнѣне, пропѣриѣтѣте; енерѣжѣнѣнѣнѣ; амѣдрѣчѣре*.

Besodnen, v., *къпѣжѣ къпѣнѣлѣ, къпѣ-цѣминѣтеа*.

Besoffen, a., веатѣ, дивѣятѣ.
 Besoffenheit, f., вециѣ, дивѣтътъръ.
 Besohlen, v., дигъшезѣ, пѣнѣ талнѣ.
 Besolden, v., создезѣ (не солдау);
 салариезѣ (не оффицѣал); даѣ леѣѣ.
 Besoldung, f., солдѣ, саларѣ.
 Besommen, v., (арг.) дѣсетъндезѣ
 арѣтъра де примѣварѣ.
 Besonder, a., партикларѣ, сѣнгаларѣ,
 специалѣ, деосевитѣ; чѣсдатѣ, ка-
 прициосѣ, стрѣинѣ; besonderer Um-
 stand, партикларитате, сѣнгалари-
 тате, специалитате; ein ganz be-
 sonderer Mann, омѣ чѣсдатѣ; er
 hat seine besondern Launen, дѣшѣ
 аре каприциѣле салѣ.
 Besonderheit, f., сѣнгаларитате, пар-
 тикларитате.
 Besonderѣ, ad., дѣ-парте, дѣдео-
 севѣ; маѣ-адмесѣ, маѣ-вартосѣ,
 дѣ-специѣ, къ деосевирѣ; — woh-
 nen, а локѣ дѣ парте; — schön,
 къ деосевирѣ фрѣмосѣ; — da,
 маѣ вартосѣ ачѣ.
 Besonnen, a. mi ad., дѣделѣнтѣ,
 минтосѣ, къ минте, чѣркѣспеттѣ,
 кѣнзѣитѣ.
 Besonnen, v., дѣсорѣше, вате сѣ-
 реле.
 Besonnenheit, f., дѣделѣнтѣне, чѣр-
 кѣспеттѣне; минтѣшѣ, прѣсѣнѣ
 де сѣпитѣ, де минте; waszing; er
 verlor die —, ер дѣшѣ пердѣ
 прѣсѣнѣ де минте; er thut alles
 mit —, ле фачѣ тѣте къ кѣнзѣинѣ.
 Besorgen, v., етѣвѣ, порѣ грѣжѣ,
 дѣгрижескѣ; мѣ темѣ; ich werde
 Ihre Sachen —, воѣс дѣгрижѣ де
 дѣгрѣрѣ D-тале; er besorgt ein
 großes Unglück, сѣ темѣ де о
 тале перорѣчѣре.
 Besorglich, a. mi ad., дѣсѣѣѣторѣ
 де темѣ, де грѣжѣ; о де темѣтѣ.
 Besorglichkeit, f., темѣре, фрѣкѣ, аѣ-
 прѣнѣсѣне, рѣѣ де темѣтѣ; um
 allen Besorglichkeiten zuvor zu kom-
 men, сѣре а прѣвенѣ тѣте рѣлѣле
 че сѣнтѣ де темѣтѣ.
 Besorgniß, n., грѣжѣ, темѣ, фрѣкѣ;
 aus —, де фрѣкѣ къ . . .
 Besorgsam, a., дѣгрижитѣорѣ, дѣѣторѣ
 аминте.

Besorgt, a., дѣгрижитѣ; каприносѣ де
 темѣ (негрѣ чева); er ist sehr
 für seine Gesundheit —, о фрѣре
 дѣгрижитѣ негрѣ сѣнтѣтеа са.
 Besorgung, f., дѣгрижѣре.
 Bespannen, v., дѣхамѣ; дѣкордѣ
 (сѣнѣ инстрѣмѣнтѣ де мѣсѣкѣ); ist
 der Wagen bespannt? с'аѣ пѣсѣ
 каѣ ла грѣсѣрѣ?
 Bespeien, v., аскѣинѣ, дѣшѣ къ сѣкѣ-
 патѣ (къ сѣкѣитѣ); ворѣсѣѣ; sich
 —, сѣ дѣшѣ де сѣкѣитѣ.
 Bespeilung, f., аскѣинѣтъръ; ворѣ-
 тѣрѣ.
 Bespeilern, v., дѣцѣрѣшезѣ, дѣде-
 пѣшезѣ; пѣнѣ цѣрѣшѣ, цѣпѣшѣ.
 Bespielen, v., дѣслѣнѣнезѣ, дѣшѣлѣ
 къ сѣлѣинѣ; sein Beutel ist gut
 bespielt; теашѣка дѣ е пѣинѣ; sich
 —, мѣ 'ногрѣдескѣ.
 Bespiegeln, sich, v., мѣ 'ногрѣндезѣ,
 м'ампѣрѣ.
 Bespiegeln, v., ein Zimmet, орнѣ къ
 оглѣнѣ о касѣ.
 Bespinnen, v., дѣѣшѣорѣ къ фрѣрѣ;
 дѣшѣтескѣ.
 Besprohen, v., дѣминтѣнѣ, пѣнѣ ми-
 тенѣ.
 Bespötteln, v., аггѣнѣ; иаѣ дѣ сѣ-
 тѣнѣ де жокѣ; дерѣдѣ.
 Bespotten, v., дѣшѣ ватѣ жокѣ.
 Besprechen, v., иаѣ ворѣ дѣнаинте,
 токѣтескѣ (о локѣинѣ); комѣндѣ,
 комѣциѣнезѣ (марѣѣ); дѣкѣнтѣ,
 фрѣтѣнѣ; sich —, мѣ дѣделѣнтѣ,
 конѣфѣрѣ; ich habe mich mit mei-
 ner Frau darüber besprochen, м'ам
 дѣделѣнтѣ къ пѣвастѣ теа дѣ
 касѣ аста.
 Besprechung, f., токѣтѣре, арѣзнѣре;
 комѣциѣнѣре; дѣкѣнтѣшѣнтѣ; кон-
 ворѣитѣрѣ, конѣфѣрѣнѣ.
 Besprengen, v., стрѣпескѣ.
 Bespringen, v., сѣре (арѣсѣрѣл
 ѣна), гѣнѣше (газрѣл вака).
 Besprühen, v., дѣпрошкѣ (къ ашѣ);
 mit Roth —, дѣшѣлѣ къ порѣсѣ;
 mit Blut —, асѣшѣцѣрѣ.
 Besprudeln, v., дѣпрошкѣ (клокѣ-
 тѣндѣ).
 Besprüden, v., аскѣинѣ, сѣкѣинѣ асѣра...
 Besprühen, v., спарѣ, сѣкарѣ; der

Fluß bespült die Mauern der Stadt,
 рѣка опарѣ мѣри четирил.

Bespunden, v., аndonѣ (арана възил).

Besser, a. mi ad., (komp. deza gut),
 mai vnzѣ; mai sine; dieser Weg
 ist —, кадеа аста е mai vnzѣ;
 — machen, аndrentѣ, addakѣ la
 mai vnzѣ stare; — werden, de-
 vine mai vnzѣ, ce 'ndrentѣ; et-
 was —, mai viniorѣ; mit geht
 es etwas —, аml merpe mai
 viniorѣ, mѣ simuѣ mai vine;
 — hin, mai departe; — hinauf,
 mai cxcѣ; besser hab' ich, als hätt'
 ich, че е атънѣ нѣ е minчизнѣ;
 mai vine azi znѣ oѣ, dekѣt mѣne
 znѣ voѣ.

Bessern, v., korperѣ; ативълтъдескѣ;
 dperѣ; рефакѣ, репарѣ; es ist al-
 les gebessert, tot e репаратѣ; er
 ist nicht zu —, ел е анокорреиверѣ,
 ел нѣ mai е de аndrentатѣ; sich
 —, mѣ аndrentѣ, mѣ факѣ mai
 vnzѣ (моралическте); mѣ 'ncънѣ-
 тошезѣ, devinѣ копвалештинте;
 es hat sich noch nicht mit ihm ge-
 bessert, ел нѣ с'а аndrentатѣ анкѣ.

Besserung, f., sttliche, коррецционе,
 ативълтъдире; — der Wege, di-
 ресърѣ; — eines Hauses, репѣ-
 рѣционе; — eines Kranken, ре-
 копвалештинѣ.

Besserungsfähig, a., korreivерѣ.

Besserungshaus, n., institutz de kor-
 рецционе, de аndrentаре;

Bestählen, n. Bestählen.

Bestallen, v., instalvezѣ, ашезѣ аn
 дирегторѣ.

Bestallung, f., instълѣционе; саларѣ.

Bestallungsbrief, m., дипломѣ, де-
 кретѣ (de ашезарѣ аnтр'о дире-
 гторѣ).

Bestand, m., стъверитате, дзраре,
 консисринѣ; стърѣицѣ; рестѣ, ре-
 мѣицѣ; stare; арендѣ; das
 Wetter wird keinen — haben,
 тимѣла нѣ. va dzpa, цинеа; er war
 fleißig, allein es hatte keinen —,
 ера дилѣинте, аносѣ ia: аиноитѣ
 стърѣица; in. — nehmen, арен-
 dezѣ; in — haben, цинѣ аn арен-

dez; in — geben, аnarendezѣ,
 даѣ in. аrendѣ (o томѣ).

Bestandbuch, n., (komp.) inventaris.

Beständer, Beständer, Bestandmann,
 m., аrendatorѣ, цѣторѣ аn арен-
 дѣ, кипианѣ (локатарѣ).

Bestandgeld, n., vanl de аrendѣ.

Bestandgut, n., томѣ de аnaren-
 datѣ; насѣ de аnkipiatѣ.

Bestandherr, m., дѣгторѣ аn аrendѣ.

Beständig, a., консънте, статорниѣ,
 дзраверѣ; континѣ, неконтенитѣ,
 вечиникѣ; tot'азна, нзрареа.

Beständigkeit, f., статорничѣ, кон-
 станѣ, дзраверитате, континѣ-
 цине.

Bestandjagd, f., вълторитѣ аn-
 pendatѣ.

Bestandtheil, m., parte консъинте,
 конситативѣ, есенциале; принципѣ.

Bestandwesen, n., састанѣ, ессинѣ.

Bestandzeit, f., тимѣ кѣтѣ цине аn-
 арендѣтара.

Bestangen, sich, v. (орест.) се аn-
 грѣмѣ (арѣорѣ аn пѣдзре), се
 аnпурѣинѣ.

Bestärken, v., аnгрѣскѣ; einen in
 seiner Boshheit —, а аnгрѣ не
 чинева аn малиѣа са.

Bestärkung, f., аnгрѣре.

Bestätigen, v., аnгрѣскѣ, адеве-
 рескѣ; ein Gesetz —, санкционезѣ
 o лѣге; den Frieden —, ратиѣкѣ
 ачѣеа; (ла вълѣт.) а се аnкре-
 динѣа десѣре локѣа unde с' аѣлѣ
 вълѣтѣа (вълѣе, черѣ).

Bestätigung, f., аnгрѣре, адеверѣ-
 тѣрѣ; санѣционе; ратиѣкѣционе.

Bestätigungsjagen, n., (вълѣт.) вѣ-
 наре de ѣѣрѣ, десѣре аn кѣрѣл
 локѣа unde с' аѣлѣ сѣлтѣ аnре-
 динѣацѣл вълѣторѣл.

Bestatten, v., zur Erde —, аnмор-
 тѣнтезѣ; аnзестрезѣ; eine Tocht-
 er —, аnзестрезѣ o ѣилѣ.

Bestattung, f., аnморѣнтатаре; аn-
 грѣпѣционе.

Bestauben, v., mѣ аnпѣлѣверѣзѣ.

Bestäuben, v., аnпѣлѣверѣзѣ.

Bestauben, sich, v., дѣ аn пѣлѣ; das
 Korn bestaubet sich, грѣл дѣ аn
 пѣлѣ.

Beste, a., (съперл. дела gut), чел мал въздъ, одрте, прэвзндъ; одорэа; одрэнтеа; бестер Freund! скэмпне amiche! die — Mannschaft, одрэнтеа soldaţilor; das — Mehl, одорэа одринел; in seinen besten Jahren, ан одорэа вэпретел; im besten Schläfe, кнд е сэмнл мал дэаче; der erste —, чел ангыз венитдъ; bei der ersten besten Gelegenheit, за прима окъсисне потривитъ; aufd —, zum besten, am besten, бестенд, одрте vine, ан модэл чел мал въздъ.

Beste, n., винеле, олооскы (чинченсэнда); das gemeine —, винеле комэндъ, пэвзндъ; zum Besten gehen, амл сервеште де vine; du kommst am Besten dabei weg, гро анл vine партеа чел мал въздъ; ich befinde mich nicht zum Besten, ед мъ ситдъ кам рздъ; das — von Einem reden, дэвдд не чинева; das Beste bei etwas thun, а одаче, а контривити мал мэлт...; sein Bestes thun, одаче кыт се ноте мал vine; einen zum Besten haben, изд ан рэсд, изд несте ничиорд не чинева; nicht viel zum Besten haben, сьнт сьрэкд; eine Flasche Wein zum Besten geben, траттезд, оснеттезд кэ о олапъ де виндъ; das — verdient oft das Gute, мал-винеле одаче мал мэлт декыт винеле.

Bestechbar, v. Bestechlich.

Bestechen, v., амплкнгдъ; митвоекд, корэпцидъ; кнгдъ; er läßt sich —, се корэпцие; er läßt sich nicht —, е амкорэптивердъ.

корэпторд, митвигорд.

, корэптивердъ.

f., корэптиверитате.

f., кэсэтэрь неведъ.

, корэпциэне.

мд, кэтиъ, тэкуъ пелтэрь

тэминте шчл.

Bestehen, v., амплгнгдъ, пзндъ (дэргэте да стратэ); амплрездъ; Grbfen —, амплрездъ (хьрчоекд) мэлъреа; das Haar mit Blumen —, орнд пэръл кэ олопд; mit

Mandeln —, гарнездъ, амплгнгдъ кэ мидэде (о торты).

Bestehen, v., стад, кэстад (статэл); мъ комплнэ дин пэрдл (тэръл); дэпрездъ; сьнтд валидд, ан пэтере (дереа); auf etwas —, стад не чева, сьнтд статорникд ан...; auf seinem Kopfe —, се амчери-виче, се амдэрътвичеште; wohl oder übel —, gut oder schlecht —, мъ сканд кэм потд динтэ'знд неказд; mit Schimpf und Schande —, едд кэ рэвинэ дин чева; in einer Rede —, мъ амнедекд ан кэвэлтаре; auf seiner Forderung —, не сьвеште, не дасъ дин претенциэнеа са; анарендезд, изд ан арендъ; амкпиездъ (знд локашид); einen Kampf —, сьсцинд о дэотъ; ein Abenteuer —, тэкед приптр'о авэнтэрь.

Bestehen, n., старе, кэстаре; сьв-сигингъ.

Bestehend, a. шл ad., консигинте; комплсэд дин...; сьвсигинте.

Bestehbar, a., одравердъ; предавердъ.

Bestehlen, v., одрздъ; прэздд (чева).

Bestehlung, f., одртдъ; прадъ, прэ-дэртэрь.

Bestehung, f., анарендэртэрь; амкпиертэрь.

Besteifen, v. Bestärken.

Besteigen, v., сэлс, мъ сэлс, зрэд, мъ зрэд; ein Pferd —, амна-лекд; den Thron —, мъ амтро-нездъ; einen Berg —, озлс мэл-теле; ein Schiff —, мъ амваркд.

Besteigung, f., сэлгэрь.

Bestellen, v., пзнд не...; амкоперлз, амплк де...; (ком.) комитдъ, дад комисиэне; bestellte Waaren, мэроэрт комисиэнаре; ordiné (сэ се одакъ чева), bestellte Arbeit, лаворе ordinатд; einen wohnen —, дад амтэмпере...; einen zu sich —, а мэлма не чинева да сине; einen zu etwas —, а пэне не чинева неоте чева; etwas bei einem —, комиттд чева да чинева; haben Sie etwas zu —? эл сь 'мд дал врео комисиэне? einen Wagen —, токмоекд о кэрдъ;

- Pferde —, rokmecă kail; Stiefeln —, daš c'ni sakъ crime;
 einen Acker —, apš oropš; einen Auftrag —, amlinecă o komi-
 ciane; einen Brief —, amlinecă o emicorš;
 einen Vormund —, denamecă znš tatorš; einen zu
 einem Amte —, nznš ne nemine
 an postš; falsche Zeugen —, skotš
 švrtšpil minčindce; sein Haus
 —, aml nznš an orpndžialš tre-
 vie kacel.
 Besteller, m., ordinštoplš; (an kom.)
 komitinte.
 Bestellung, f., ordinš; komiçiane;
 amline; — des Feldes, arš-
 tšpš; — eines Amtes, amline-
 nipea znš postš; — eines Vor-
 mundes, denamigiane znš tš-
 topš; einen Brief zur — mitge-
 ben, daš kšiva o emicorš ka cš
 o amlinece dzpš adrecš.
 Bestzeit, f., timnš propiš de kx-
 tivatš kšmna; timna lškršl.
 Bestens, ad., ošpře vine, an modka
 čel mal vnzš.
 Bestehen, v., kocš kš gšpze, ti-
 vecš (špodečš).
 Bestimmen, v., anotelezš, anoe mnš
 kš stea.
 Besteuern, v., amuznš dazde.
 Bestigut, n., čel mal vnzš tštnš
 eperikanš an ošpze.
 Besthaupt, v. Baulebung.
 Bestialisch, a., vecialš, vřataš.
 Bestialität, f., vecialštate.
 Bestiden, v., kocš kš lštšpš; rivecš.
 Bestie, f., veciš.
 Bestleben, v., amlineverš.
 Bestiebeln, v., anotizlezš.
 Bestielen, v., nznš kšdš, mšpš.
 Bestimmbar, a. un ad., dšterminaverš.
 Bestimmen, v., dšterminš, dšdš-
 mapš, decemnš, (šopšpšcš);
 dšoinš; dšoirš; dšcvinš, cšatš
 meniš; Zeit und Ort —, dšdš-
 minš, dšoirš timnš mi lokš; ein
 Wort —, dšoinš o vorš, an
 šerpšpocš cenexl; eš išt mit ničt
 bestimmt, nš e dšcvinatš, nš e
 meniš nemřa mine; sich —, mš
 dšdšminš, mš dšcvinš.
 Bestimmt, a. un ad., dšdšminatš,
 decemnatš; dšoinatš, špēcicš, pe-
 cšikatš, dšoiratš; cenšpš; dšcvi-
 natš, meniš; bestimmte Antwort,
 pecšuncš špēcicš, katšropiškš.
 Bestimmtheit, f., špēcicšne.
 Bestimmung, f., dšdšminšçiane;
 dšoinçiane, dšoiniçiane; dšcvinš-
 çiane, menipe; ošpře, špēcivš, dš-
 cvinš; — des Preises, dšoiniçiane
 nea špēcivš; — eines Begriffs,
 dšoiniçiane znš idel; daš išt
 unšere —, acta o ošpřea pšcřpš.
 Bestimmungsgrund, m., moriškš.
 Bestimmungsort, m., lokš meniš;
 adrecš.
 Bestimmungswort, n., (gr.) špēcivškš.
 Bestmöglich, Bestmöglichst, ad., kštš
 ce pšre mal vine.
 Bestodden sich, v., dš an tšpniškš,
 an palš, — an kocanš (šanta);
 ce an tšpniške, ce amšiešpře.
 Bestoßen, v., dšcšopuš; pšlezš diš
 pšocš, dšcšpomezš.
 Bestoßhobel, m., pšndea, pšrškš de
 dšcšpomatš.
 Bestrafen, v., pedencšcš; mit Wor-
 ten —, doženecš, an ošpntš;
 mit Lügen —, demingš, skotš de
 minçivš (ne vineva); an daš de-
 mingimšntš.
 Bestrafen, m., pedencštoplš.
 Bestrafung, f., pedencš; — der Lū-
 gen, demingimšntš.
 Bestrahlen, v., anpazeezš, imšminš
 kš paze, aršankš paze acšpřa ...
 Bestrahlung, f., anpazegiane.
 Bestreben, sich, mš cšopuš, mš cš-
 lecš, mš cšpřecš, mš tšpdecš
 diš vřepš; sich nach etvas —,
 a acšpřa, a dopi, a ce kato dz-
 pš čeva.
 Bestreben, n., cšopuš, cšpřivnš,
 Bestrebunq, f., tšpčivš.
 Bestreichen, v., šarš, ošpčš; mit
 Lehm —, mšpřilš kš lštš; — ar-
 tšarš, ašžanř (kš tšpna); diese
 Anhöhe bestreicht die Stadt, diš
 acta ançime ce pšre vate četa-
 tea kš arçilēria.
 Bestreichung, f., kacštšpřš, ošpčštš-
 přš; — mit Lehm, mšpřitšpřš.

- Bestreitbar**, а. ші ad., комвѣтѣверѣ, аттакверѣ (контѣстативерѣ), контрѣверсативерѣ, де комвѣтѣтѣ.
- Bestreiten**, v., амикшпезѣ, комватѣ, аттакѣ; den Feind —, комватѣ по inimikѣ; einen Satz, eine Meinung —, дичпѣтѣ, ватѣ о тезѣ, о opinione; ich will es nicht —, нѣ перѣ, нѣ контрѣзикѣ; seine Förderung wird —, претенционеа аз се контестѣ, се граѣе ла андоиѣлѣ; den Aufwand —, контривѣзѣ ла спесе, порѣ спесесе, келтѣелѣ; alle Arbeiten —, сѣлѣ ажпѣсѣ пентрѣ тѣтѣ дѣкрѣрѣме, почѣ але ѡаче сѣлѣтѣ.
- Bestreiter**, m., амикшпѣторѣ, комвѣтѣторѣ; контрѣверсѣторѣ, (контестѣторѣ.)
- Bestreitung**, f., комватере, амикшпѣционе; — der Unkosten, картаре де спесе.
- Bestreuen**, v., респѣндескѣ асѣпра ..; mit Sand —, анарѣнезѣ, амикшверѣ; mit Salz —, пресѣрѣ; mit Mehl —, анѡрѣнѣ; mit Zucker —, анзахарезѣ; mit Pfeffer —, амшпѣрезѣ; mit Asche —, анченѣшезѣ.
- Bestreuung**, f., респѣндѣре; пресерѣтѣрѣ; в. Bestreuen.
- Bestriden**, v., легѣ кѣ ѡнѣл (по знѣ ѡрѣ); анѡшорѣ кѣ амшлетѣтѣрѣ; ангѣдезѣ, прѣндѣ ан лаѣѣ; анредезѣ, прѣндѣ ан реѣеа.
- Beströmen**, v., анзндѣ, спалѣ (торептеле чева).
- Bestücken**, v., анартезѣ кѣ тѣлѣрѣ (о пѣлѣ).
- Bestürmen**, v., ассалѣтѣ (о четате), даѣ ассалѣтѣ; сѣлѣрѣ; Einen mit Bitten —, грѣмѣдескѣ кѣ рѣгѣчѣнѣл по ...; mit Fragen —, сѣлѣрѣ кѣ антрѣлѣчѣнѣл; von Leidenschaften bestürmt werden, а ѡи ашѣтѣтѣ, тѣрѣзратѣ де парѣме.
- Bestürmung**, f., ассалѣтѣ; сѣлѣрѣ-дѣлѣл.
- Bestürzen**, v., акконерѣл; тѣ сѣлѣрѣл, тѣ анспѣлѣмѣтѣтѣ, тѣ тѣрѣзрѣ, кѣ ѡлѣескѣ; рѣмѣнѣ дѣкрѣменѣтѣ.
- Bestürzt**, а. ші ad., сѣлѣрѣтѣ, сѣлѣ-мѣлѣтѣтѣ, тѣрѣзратѣ, ѡлѣмѣтѣ, сѣ-прѣнѣскѣ, дѣкрѣменѣнѣтѣ.
- Bestürzung**, f., анспѣлѣмѣтѣтѣрѣ; дѣкрѣменѣтѣрѣ; in — gerathen, тѣ кѣпрѣндѣ де спѣлѣмѣлѣтѣтѣрѣ.
- Besuch**, m., вѣсѣтѣ; амвлетѣ, мерсѣ (ла тѣргѣрѣ); ѡспѣлѣ; einen — abstatten, ѡакѣ о вѣсѣтѣ; Einem einen — erwidern, анторкѣ вѣсѣта; einen — ablehnen, реѡзѣ, нѣ прѣмѣескѣ вѣсѣта.
- Besuchen**, v., вѣсѣтезѣ, черчетезѣ, кастѣ, мерѣ сѣ вѣдѣ (по чѣнева, сѣѣ чева); амвѣл; er besucht die Schule, амвѣл ла шѣлѣл.
- Besuchkarte**, f., вѣлетѣ де вѣсѣтѣ.
- Besuchung**, f., вѣсѣтѣцѣне, черчетѣтѣрѣ.
- Besudeln**, v., антѣнѣ, тѣлѣжескѣ; сѣлѣрѣ.
- Betäfeln**, в. Tafeln.
- Betagen**, v., термѣнѣ, пѣнѣ термѣнѣ (сороческѣ); се тѣлѣнѣште тер-мѣнѣл.
- Betagt**, а. ші ad., анзѣлѣтѣ, вѣтрѣнѣ; амшлѣнѣтѣ, трекѣтѣ (термѣнѣ), betagte Schulb, Zinsen, дѣторѣл, интересе аз кѣрор термѣнѣ де пѣлѣтѣ а трекѣтѣ.
- Betafeln**, v., (мар.) анѡвѣнезѣ, про-вѣдѣ кѣ ѡнѣл (о пѣлѣ).
- Betalgen**, v., злѣ кѣ сѣлѣ.
- Betaffen**, v., шѣлѣл.
- Betäuben**, v., асѣлѣрѣескѣ; амор-дескѣ; амѣдескѣ.
- Betäubung**, f., асѣлѣрѣе, аммор-дѣре; амѣлѣтѣрѣ.
- Betaren**, v., амшлѣнѣ тапѣл, дѣрѣл.
- Betbruder**, m., ѣнокрѣлѣ, ѡарѣсѣл, ѡѣцѣрѣл.
- Bete**, f., сѡекѣл.
- Bete**, f., (зі Bet), ветѣ, злѣ ѡелѣ де жокѣ ан пѣрѣл; — machen, — werden, перѣдѣ сѣмѣа дѣлѣсѣл ан жокѣ.
- Beten**, v., орѣ, порѣ (по Dzeѣ), ѡакѣ рѣгѣчѣне, тѣ 'нѣнѣ; ein Vater-unser —, зѣкѣ знѣ Тагѣл постѣрѣ; Roth lehrt —, кѣлѣд сѣлѣтем ан перѣкѣл по adducem amine de Dzeѣ.

Beier, m., оръторѣ, роуторѣ, дп-
кпшторѣ.

Beifahre, f., къръторъ де клакъ
(вечинѣ ла вечинѣ).

Beifahrt, f., пелеринацѣ, мерѣ спре
дкпшчѣсно ла внѣ локѣ еѣ. (хад-
цалкѣ, тѣрч.).

Beiglocke, f., кампанелъ съпъторѣ
де роучѣсно, (Ангелс; Аве-
Марѣ).

Beihätigen, a. активезѣ, доведескѣ кз
акте, кз фанте; еѣѣптескѣ.

Beihauen, v., дпроурезѣ.

Beihauß, n., оръторѣ, роуторѣ,
касѣ де роучѣсно; (центръ) вѣ-
серѣкѣ.

Beihaut, a., дпроураѣ.

Beihelligen, v., дпшъртъшескѣ, факѣ
съ ѣа партѣ; тѣ дпшъртъшескѣ,
ѣаѣ партѣ, партѣчѣлѣ.

Beiheligte, m., кърташѣ; партѣ ѣа-
тересатѣ; партѣчѣлѣ.

Beiheligung, f., дпшъртъшѣре, дп-
шъртъшѣторѣ, партѣчѣлѣцѣсно.

Beihetzen, v., дпкъртънезѣ, вѣгѣ,
шѣрѣкѣ кз катранѣ.

Beihuern, v., ассекърезѣ, дпкре-
дингезѣ, ашеескѣ кз зеѣ! пе ле-
це! пе опѣре! протестѣ.

Beihuerung, f., ассекъръшѣлѣ, дп-
кредингарѣ, адеверѣцѣсно кз зеѣ!
шчл.; протестѣцѣсно.

Beihören, v., дпневзнескѣ, скотѣ
дѣа мѣнцѣ, амъдескѣ, слѣрѣ (ѣс-
торѣцѣндѣ кз дѣмѣлѣ стаѣлѣ, шчл.).

Beihörend, a., дпневзлѣторѣ, амъ-
лѣторѣ.

Beihörung, f., дпневзлѣре; дпорѣвѣ-
кърѣ; амълѣторѣ.

Beihulich, a. шѣ ad., ажжѣтарѣдѣ;
комодѣ.

Beihun, sich, v., се какѣ съв сѣне,
се кѣѣзреште, се слѣркѣ кз стѣркѣ
съѣ; тѣ ажжѣторѣ; тѣ факѣ. ко-
модѣ; sich nicht — können, нз
тѣ нотѣ ажжѣтора; тѣ стрѣм-
торѣзѣ.

Beihelsen, v., дпгѣлѣ, даѣ гѣлѣ;
калѣѣкѣ; wie soll ich ihn — ?
кѣм съ'л дпгѣлѣ?

Beihelsing, f., дпгѣлѣторѣ, дпгѣ-

гѣлѣцѣсно, дпгѣлѣкѣшѣлѣ; ка-
лѣѣкѣцѣсно.

Beikammer, f., оръторѣ, роуторѣ;
касѣ де роучѣсно (дп локѣ де
вѣсерѣкѣ).

Beilöpen, v., амъдескѣ.

Beinonen, v., ачченгѣлѣ, (оксѣезѣ)
дптонѣ, лѣцѣескѣ тонѣ; eine
scharf betonte Silbe, сѣлавѣ ак-
ченгѣлѣ.

Beinonung, f., акченгѣцѣсно, дп-
тонѣшѣлѣ.

Beinonie, f., бетонѣкѣ (планѣ).

Beinacht, m., консѣдерѣцѣсно, (в. Ве-
trachtung); in —, дѣа прѣвѣнцѣ ..,
дѣа респѣтѣ ..; авъндѣ дп кон-
сѣдерѣцѣсно ..; лъндѣ дп веде-
ре ..; in gewissem —, дп атѣре
респѣтѣ; in — seines Alters,
лъндѣ дп ведере вѣрста сѣ;
das kommt nicht in —, аста нз
се ѣа дп вѣрѣре де сѣмѣ.

Beinachten, v., mit den Augen —,
аѣѣгѣ, къръндѣ (кз окѣ); mit
Augen und Verstand —, есамѣнѣ,
чѣркѣ, консѣдерѣ, оссерѣлѣ; mit
Verstand allein —, медѣлѣ; ѣаѣ,
цѣнѣ (де чѣва); einen als Spieß-
buben —, ѣаѣ, цѣнѣ пе чѣнева де
омѣ де нѣмѣка.

Beinachtend, a., контемплѣндѣ, кон-
темплѣлѣ.

Beinachtenswertig, a., демѣнѣ де
консѣдерѣлѣ.

Beinachter, m., контемплѣторѣ, кон-
сѣдерѣторѣ.

Beinächtlich, a. шѣ ad., консѣдера-
верѣ, ѣмпортанѣ; де ѣмпортанѣ,
де консекъенѣ.

Beinächtlichkeit, f., ѣмпортанѣ, дп-
сѣмплѣтѣ.

Beinachtung, f., аѣѣгѣшѣлѣ, окѣ-
кърѣ аѣѣгѣторѣ; есамѣнѣ, чѣр-
карѣ, консѣдерѣцѣсно, оссерѣлѣ-
цѣсно; медѣлѣцѣсно; in — ziehen,
ѣаѣ аминте; ѣаѣ дп консѣдерѣ-
цѣсно, дп вѣрѣре де сѣмѣ; in
tiefe Betrachtungen versunken sein,
сѣлѣ аѣѣндѣлѣ дп медѣлѣцѣнѣ.

Beinachtungswissenschaft, f., штѣнѣцѣ
спекълатѣлѣ.

Beinacht, m., сѣмѣ тотѣлѣ; der —

• der Ausgabe übersteigt, сума то-
талъ а спеселор трече престо а
венитъли.

Betragen, v., саче..., таие..., се
сзие..., се ридикъ... (сзта); die
Unkosten können hundred Thaler
—, спеселе портъ съ таизъ о сзтъ
де талери; sich —, мъ портъ; er
hat sich als Mann von Ehre —,
с'а портатъ ка знъ омъ де ондре.

Betragen, n., портаре, кондзигъ; er
hat sein —, н'аре портаре; er
hat ein unausstehliches —, аре о
кондзигъ пецъериверъ.

Betrachten, v., пльнрѣ не знъ портъ;
долескѣ, портъ долѣ (жалѣ).

Betrachtungswürdig, a., долверѣ,
demnъ de долрѣ, demnъ de лъ-
krime.

Beträufeln, Beträufen, v., аникрѣ,
днсмедѣ чева ѳкъндѣ съ кадъ
къ пикътра; einen Braten mit Speck
—, аникрѣ къ лардъ ѳринтра.

Betraut, a. mī ad., крединиосѣ, кон-
ѳдинге.

Beträute, m., крединиата, кредин-
циаръ (кърѣва).

Betreff, m., in —, дн привинца...;
дн респетъ...; дн кътѣ..., че
с'агтинге.

Betreffen, v., сзприндѣ, даѣ песте...;
се дпгъмлѣ; ажжпце; привеш-
те; е ворвѣ де..., е дптре-
въцине де...; desinъ ѳмирѣ, кон-
ѳсѣ; man hat den Dieb auf der
That betroffen, аѣ даѣ песте
ѳрѣ ѳрѣндѣ, аѣ сзпринсѣ не
ѳрѣ къ ларѣ ѳрарѣ дн мълъ;
mich hat das Unglück betroffen,
mi с'а дпгъмлѣтѣ непорочиреа;
hat Sie ein Unglück betroffen?
те а ажжпсѣ о непорочире? was
mich betrifft, дпкътѣ привеште ла
mine; es betrifft Ehre und Leben,
ворва о де виагъ мī ондре; er
war ganz betroffen, ex deveni de
totѣ конѳсѣ.

Betreffend, a. mī ad., кончерниате,
привиторѣ; дпкътѣ вентрѣ mine;
mich —, че се цине де mine,
кътѣ привеште ла mine.

Betreiben, v., паскѣ, мълъ ла пъ-

мъло, ла нъскътаръ (вѣтеле);
дскѣ, портѣ, манпълежѣ, адми-
нистрѣ (ѳѳичѣ); ѳанѣ къ сзр-
гзингъ (о грѣвъ); мѣшкѣ, зорескѣ
(чева).

Betreten, v., калкѣ, пкъѣ пѣчоръла не
...; интрѣ; ватѣ; сзприндѣ; мъ
тзрвзрѣ; ich werde seine Schwelle
nie wieder —, днвечѣ нз і воиз
mal кълака прагъла; das Zimmer
—, интрѣ дн касъ; die Kanzel
—, мъ сзѣс дн амвонѣ; einen
Weg —, плекѣ не о кале; Je-
mandes Fußstapfen —, имѣтѣ не
чинева, зрмежѣ къва; einen über
etwas —, сзприндѣ не чинева;
worüber — sein, мъ тзрвзрѣ де чева.

Betreten, part. mī a., въгътѣ, дн-
влатѣ, дескѣсѣ (дрѣмѣ); сзпринсѣ,
ѳимѣтѣ, сзъриатѣ, тзрвзратѣ.

Betretenheit, f., сзприсѣ; тзрвзръ-
цине; ѳимѣтарѣ, конѳсѣине.

Betretung, f., интрѣтарѣ; (в. Betre-
tenheit).

Betretungsfall, m., касѣ де сзпри-
сѣ; im Betretungsfall ..., ла
касѣ съ деа песте тине...

Betrieb, m., мълътарѣ, пѣстѣрѣ,
пъскътѣ (де вѣте); дндемнѣ, дн-
чѣгъмълѣтѣ; зорѣтарѣ; портареа
(кнеѣ грѣв); — eines Bergwerkes,
сѣлозъгъцине; auf — seines Bru-
bers, дн дндемнѣл ѳратѣ-сѣ.

Betriebsam, a. mī ad., ѳантивѣ, ан-
тивѣ, ласориосѣ, дилигентѣ, инд-
стриосѣ, сзргзингѣсѣ.

Betriebsamkeit, f., ѳантивате, ан-
тивате, индстриетате, сзргзингъ.

Betriebscapital, n., ѳондъл черкѣ-
лъте дн врео дптреарпиндере
ѳрекаре.

Betrigen, v. Betrügen.

Betrinken, v., днвълѣ; sich —, мъ
'мълѣ.

Betroffen, v., сзпринсѣ, тзрвзратѣ,
ѳимѣтѣ, конѳсѣ.

Betroffenheit, f., в. Betretenheit.

Betröpfeln, v. Beträufeln.

Betrüben, v., тзрвзрѣ (ана); дп-
триосѣ, аттриосѣ, контриосѣ; сз-
пърѣ, пкъжескѣ; diese Nachricht
hat ihn sehr betrübt, ичѣстѣ пок-

тате л'а дитригатаѣ оорто; *sich* —, тѣ дитригатаѣ, тѣ аттригатаѣ, тѣ сзвѣрѣ; кадѣ дн меланколѣ.

Betrübniß, f., дитригатаѣне, аттригатаѣне, тригатаѣне; сзвѣраре, сзвѣрѣтѣтѣ, пеказѣ; аттригатаѣне.

Betrübt, a. *mit ad.*, тѣрѣратѣ; дитригатаѣ, аттригатаѣ, тригатаѣ; атѣрѣтѣ; сзвѣратѣ, пѣлѣжитѣ; *betrübt Nachrichten*, аттригатаѣне; *es ist —, daß ...*, о тригатаѣне лѣкрѣ, къ ...

Betrug, m., дитригатаѣне, аттригатаѣне; *viklenik*; — *der Sinne*, илѣсѣне; — *in Schlüssen*, соѣстерѣ, соѣстерѣ; *mit — umgehen*, дитригатаѣне; аттригатаѣне.

Betrügen, v., дитригатаѣне; аттригатаѣне; *viklenesk*; *sich —, тѣ дитригатаѣне, тѣ аттригатаѣне*; факѣ оропе; *in seinen Hoffnungen betrogen werden*, тѣ дитригатаѣне дн сѣранѣтѣтѣ.

Betrüger, m., дитригатаѣне, аттригатаѣне; аттригатаѣне; фариѣсѣ (дн чѣлѣ соѣнѣ).

Betrügerei, f., дитригатаѣне, аттригатаѣне; аттригатаѣне; фариѣсѣтѣ.

Betrügerin, f., дитригатаѣне.

Betrügerisch, } a. *mit ad.*, дитригатаѣне;
Betrüglisch, } тѣрѣ, дитригатаѣне, аттригатаѣне, аттригатаѣне; дешѣртѣ, илѣсѣне.

Betrügllichkeit, f., илѣсѣне, дешѣртѣне, аттригатаѣне дитригатаѣне.

Betrunken, part. *mit ad.*, вѣртѣ, дитригатаѣне.

Betsaal, m., салѣ де роѣдѣне, де дитригатаѣне; оѣторѣ.

Betschwester, f., фариѣсѣ, инокѣтѣ, инокѣтѣ.

Betsube, f., кѣтарѣ де роѣдѣне.

Betsuhl, m., сказѣ де роѣдѣне (дн фѣлѣ де инокѣстѣ).

Betsunde, f., оѣ де роѣдѣне.

Bett, n., патѣ; стратѣ (дѣрѣтѣ); *кѣлѣтѣ* (дн вѣлѣтѣ); — *einer Kette*, фѣлѣ де тѣасѣ; *das — machen*, факѣ, аттригатаѣне патѣ; *das — aufschlagen*, дѣрѣтѣ патѣ; *zu Bette gehen*, *sich zu Bette legen*, тѣ вѣлѣ, тѣ вѣлѣ дн патѣ; *das — hüten*, тѣ вѣлѣ дн вѣтѣрѣлѣ,

закѣ дн патѣ; *auf dem Bette der Ehre sterben*, тѣрѣ оѣтѣ де оѣнѣтѣ, тѣрѣ дн рѣсѣлѣ, дитригатаѣне дѣрѣтѣторѣ оѣорѣлѣ.

Bettaq, m., дн де роѣдѣне.

Bettbank, f., патѣ де фѣрѣта вѣлѣлѣ.

Bettbehang, m., корѣнѣ, дѣрѣта де патѣ.

Bettboden, m., фѣлѣ, подѣлѣ (сѣлѣ-дѣрѣне) патѣлѣ.

Bettbretter, pl., сѣлѣдѣрѣне де патѣ.

Bettdecke, f., конѣрѣтѣтѣ де патѣ; илѣнѣтѣ.

Bettel, m., кѣлѣтѣ; вѣгѣтелѣ; лѣкрѣ де нѣмѣка, де пѣлѣнѣ прѣдѣ; мѣсѣрѣчѣ; *das ist der ganze —, asta e tot*; *das ist lauter —, asta e miserlich* лѣчѣ.

Bettelarm, a., сѣракѣ, мѣсѣракѣ; лѣнѣтѣ, кѣлѣтѣ.

Bettelbrief, m., картѣ де кѣлѣтѣ; сѣрѣсѣне, пѣлѣнѣне де чѣрѣтѣ.

Bettelbrot, n., пѣне де кѣлѣтѣ, пѣне де чѣрѣтѣ; пѣне сѣракѣлѣ; *er muß das — essen*, тѣрѣ-иѣште дн кѣлѣтѣ.

Bettelbruder, m., фратѣ, кѣлѣтѣ чѣрѣторѣ.

Bettelbube, m., конѣлѣ чѣрѣторѣ.

Bettelbirne, f., фатѣ чѣрѣторѣ.

Bettelei, f., чѣрѣторѣ; кѣлѣтѣтѣ; *sich auf die — legen*, сѣ дѣ дн чѣрѣторѣ.

Bettelstau, f., чѣрѣторѣ.

Bettelgeld, n., вѣлѣ де чѣрѣтѣ, де нѣманѣ; вѣгѣтелѣ.

Bettelgestindel, n., чѣрѣторѣне, кѣлѣтѣне.

Bettelhaft, a. *mit ad.*, сѣракѣ, мѣсѣракѣ; сѣрѣкосѣ; кѣлѣкосѣ.

Bettelherberge, f., адѣлѣстѣ, оѣлѣтѣрѣ де чѣрѣторѣ, де кѣлѣлѣ.

Bettelkleid, n., вѣстѣтѣтѣ чѣрѣторѣ-рѣскѣ.

Bettleute, pl., чѣрѣторѣ; кѣлѣлѣ.

Bettlumpen, pl., тѣрѣне.

Bettelmann, m., чѣрѣторѣ.

Bettelmönch, m., монакѣ чѣрѣторѣ.

Bettelmünze, f., дѣнарѣ пѣлѣтѣ чѣрѣторѣ, вѣлѣ тѣлѣнѣтѣ; тѣлѣнѣтѣ.

Betteln, v., чѣрѣтѣскѣ, чѣрѣ нѣманѣ,

- elemosinъ; тѣ ватѣ таре дѣлѣ чева; auf den Brand — gehen, черѣ пентрѣ арші; um ein Amt —, ѡтвѣд таре дѣлѣ знѣ постѣ; — gehen, мерѣ дѣлѣ кѣлѣтѣтѣ.
- Bettelorden, m., ordinъ, чѣта кѣлѣтѣлорѣ чершѣторѣ.
- Bettelrad, m., десакъ де чершѣторѣ; ташкѣ, траистѣ де калѣкѣ.
- Bettelspiel, n., жокѣ-пе-микѣ (карт.)
- Bettelstaat, m., гѣтѣлѣ, орпѣтѣнтѣ калѣкосѣ.
- Bettelstab, m., вастопѣл чершѣторѣ-лѣ; вѣдѣл калѣчѣл; einen an den — bringen, addѣкѣ ла сакѣ де лемнѣ пе чѣнева, лѣ сѣрѣческѣ; an den — gerathen, ам ажжѣнсѣ ла десакѣ.
- Bettelstolz, m., тѣндрѣ прѣстѣ; трѣ-ѣлѣ де калѣкѣ.
- Betteltanz, m., данѣлѣ калѣчѣлорѣ (чѣртѣ вѣталѣ).
- Bettelvogt, m., свѣрѣ, вѣрѣѣ, (birro, ital.) привѣгѣторѣлѣ пестѣ чершѣторѣ.
- Bettelvolf, n., мѣсерѣчѣне, чершѣ-торѣне, калѣчѣне, каналѣ.
- Betten, v., амтернѣ, факѣ патѣ; wie man sich bettet, so schlѣft man, кѣт лѣл амтерно, ама ва dormi, кѣт сѣтѣлѣ ама ва сѣчера; sich von einander —, dormѣ лѣ патѣрѣ сепаратѣ; sich zusammen —, се кѣлѣкѣ лѣмпрезнѣ; sich gut oder schlecht —, тѣ пѣнѣ лѣ старѣ вѣлѣ сѣѣ реѣ.
- Bettflasche, f., лѣкѣлѣзѣторѣлѣ де патѣ, (васѣ, лѣ карѣ се пѣне амѣ фѣр-вѣнтѣ спрѣ ѣ лѣкѣлѣзѣ патѣл).
- Bettfrau, f., амтернѣторѣсѣ де патѣ (ла кѣрѣл).
- Bettgenoss, m., кондорпѣторѣлѣ, соѣѣ де патѣ; камерадѣ.
- Bettgenossin, f., кондорпѣторѣ, со-ѣѣ де патѣ.
- Bettgerѣth, n., амтернѣлѣ.
- Bettgestell, n., лѣмпѣрѣа де патѣ, патѣ (лемнѣ).
- Bettgurt, m., чѣнѣ де патѣ.
- Bettzimmer, m., черѣ де патѣ, корѣ, навѣлонѣ де патѣ.
- Bettkammer, f., кѣмарѣ де dormitѣ, кѣмарѣ де патѣрѣ.
- Bettkissen, n., перѣлѣ де патѣ.
- Bettlѣgerig, a., вѣтеросѣ, зѣлѣторѣ лѣ патѣ.
- Bettladen, v. Bettuch.
- Bettler, m., чершѣторѣлѣ, калѣкѣ, мѣ-серакѣ.
- Bettlerin, f., чершѣторѣсѣ, калѣкѣ, мѣсеракѣ.
- Bettlergestandel, n., тѣрѣлѣ де калѣ-чѣл, в. Bettelvolk.
- Bettmeister, m., привѣгѣторѣлѣ де па-тѣрѣ (ла кѣрѣл).
- Bettpѣffer, m., пѣшѣторѣлѣ лѣ патѣ.
- Bettpѣfferin, f., пѣшѣторѣсѣ лѣ патѣ.
- Bettpfanne, f., патѣ-лѣкѣлѣзѣторѣлѣ, ѣн ѣнстрѣтѣнтѣ де фѣлѣл тѣрѣлѣ лѣмѣрѣлѣ.
- Bettsock, m., сакѣ кѣ паѣѣ, мѣндѣрѣ де паѣѣ.
- Bettstѣule, f., колѣна патѣлѣлѣ.
- Bettstѣicher, m., кѣкѣчѣлосѣ лѣ патѣ.
- Bettstѣirm, m., сѣкѣлѣ де патѣ, па-раванѣ.
- Bettstѣicher, m., в. Bettpѣffer.
- Bettstѣange, f., стѣнѣлѣ де патѣ.
- Bettstѣelle, f., патѣ (лемнѣ), в. Bett-gestell.
- Bettstollen, m., пѣчѣлорѣ де патѣ.
- Bettstroh, n., паѣѣ де патѣ.
- Bettstisch, m., патѣ тасѣфортѣ.
- Bettuch, n., аккорѣтѣнтѣ, конѣртѣ де патѣ; лѣнчѣолѣ.
- Bettѣberzug, m., лѣтѣрѣкѣтѣнтѣ де патѣ, факѣ де перѣлѣ, де сал-теѣ, токѣ.
- Bettѣng, f., амтернѣлѣтѣрѣ; (лѣ фортѣ-тѣѣкѣлѣ) постѣтѣнтѣ де тѣнѣрѣ; ваттерѣлѣ.
- Bettѣvorgang, m., корѣлѣ, перѣѣ де патѣ.
- Bettѣwanze, f., пѣдѣкѣ де патѣ, (стѣлѣнѣлѣ, лѣѣшнѣлѣ).
- Bettѣwѣrmer, m., патѣ-лѣкѣлѣзѣторѣлѣ; в. Bettpfanne мѣ Bettflasche.
- Bettѣzeug, n., амтернѣлѣтѣрѣ, амперѣ-пѣнѣ де патѣ, (салтеѣ, перѣлѣ, лѣнчѣолѣ).
- Bettѣziehe, f., в. Bettѣberzug.
- Bettѣmchen, v., лѣпѣлѣвѣскѣ, вѣрѣѣскѣ, сѣлѣскѣ.

Beitwoche, } **l.**, септмънъ де ро-
Bittwoche, } гъчъни; rogare; 6-а
септмънъ дънъ нашѣ.

Beize, **l.**, къдеа; олеорцъ, кървъ.

Beizimmer, **n.**, оръторъ, рогыторъ.

Beichbütte, **f.**, вѣтинъ де земъ.

Beiche, **f.**, земъ; **Wäsche in die**
— **legen,** пѣнъ рѣеле негрѣ дѣ
мѣнѣ.

Beichen, **v.**, земъ, оакъ земъ;
Wäsche —, сѣмъ къ земъ пѣ-
зетърѣ.

Beige, **f.**, плекътъръ, дикъртъръ,
диковоетъръ.

Beigefall, **m.**, (грам.) касъ.

Beigewüffel, **m.**, (анат.) мѣскъ
олексоръ, плекъторъ.

Beugen, **v.**, плекъ, дикънъ, дикър-
везъ, диковоъ, дидоескъ, страм-
везъ; мъ стерескъ, мъ смилескъ,
мъ акънъ; **die Arie** —, плекъ
пенъкѣмъ; **das Recht** —, калкъ
дрептатеа; **einem den Nacken** —,
орънъ корънъ трѣиѣлъ кѣва; **sich**
unter das Joch —, мъ сѣпанъ,
мъ даъ сѣванъ.

Beugsam, **v.** **Biegsam.**

Beugung, **f.**, плекъцѣне, дикънъ-
цѣне, плекътъръ, олесѣне; дикъ-
доитъръ.

Beule, **f.**, кокошъ; дикълтъръ, еми-
търъ, вѣвъ, вѣвоъ; **venetische** —,
вѣволе венерѣе.

Beulig, **a.**, кокошатъ; вѣвокъ.

Beunthigen, **v.**, тѣвѣрѣ, пелѣни-
штескъ; алармезъ, ацитъ; сѣпърѣ;
секърезъ.

Beunthigung, **f.**, тѣвѣртъръ, пелѣ-
ништѣре, алармъмънъ, ацитъ-
цѣне; секътъръ.

Beurbaren, **v.**, десѣлѣнъ, кърцѣ
мѣ оакъ аравѣрѣ (вѣнъ локъ дре-
каре сѣноскъ, мѣрѣчѣноскъ).

Beurkunden, **v.**, докѣментезъ, аде-
верѣ, доведескъ къ докѣменте;
ein Aktenstück —, аутентѣкъ вѣнъ
актъ.

Beurlauben, **v.**, конѣдиъ, лѣченѣезъ,
ласъ акасъ (не вѣнъ солдатъ); **sich**
—, дѣмъ ласъ воѣе, дѣмъ ласъ лѣва
вѣвъ, ласъ конѣдиъ; **es ist spät,**

ich muß mich —, е тѣрѣнъ, трѣ-
вѣе съ мѣ дѣкъ.

Beurlaubte, **m.**, солдатъ конѣдиатъ,
лѣсатъ акасъ.

Beurlaubung, **f.**, конѣдиъ, лѣченѣъ,
воѣе де а мерѣе акасъ.

Beurtheilen, **v.**, жѣдикъ, оакъ жѣди-
катъ; критѣкъ, ченъсърѣ (о карте);
Andere nach sich —, а жѣдикъ не
акѣмъ дѣвъ сѣне.

Beurtheiler, **m.**, жѣдикъторъ; критѣкъ,
ченъсоръ; сѣмъторъ, вѣоѣиторъ.

Beurtheilung, **f.**, жѣдикатъ; ресонъ-
мънътъ; критѣкъ, ченъсъръ.

Beurtheilungskraft, **f.**, оакѣтате де
а жѣдикъ; мѣнте сѣмътѣсъ; ре-
зонъ.

Beute, **f.**, прадъ; (пѣнерѣ) коватъ;
комѣнъ де аѣне, (вѣвѣ, лѣ
ром. мѣнт.; **stibels la rom.**
moird.); **auf** — **ausgehen,** ескъ лѣ
прѣдатъ; **zur Beute werden,** дѣвинъ
прадъ, а жѣнътъ де прадъ.

Beutel, **m.**, ташкъ, пѣнътъръ, пѣсѣнарѣ,
сѣкѣлеѣ; **mais** (де вѣртъ инъ);
citr де мѣрѣ; **den** — **ziehen,**
дѣекѣдъ пѣнга; **den** — **spiden,**
дѣмъ пѣнга, мѣ авогъдескъ;
sich nach seinem — **richten,** а ое
дѣтѣнде не кътъ дѣ а жѣнѣе
планѣма, а мѣ мѣсѣра сѣнесѣе
дѣвъ вѣнитъ; **er hat die Schwind-**
sucht im —, пѣнга е гѣтъ; **auf**
einem — **ziehen,** а вѣлѣи де ко-
мѣнъ, а оѣ не о пѣнътъръ; **den** —
legen, а дешѣрта пѣнга; **es geht**
über meinen — **her,** аста мерѣе
не реванънъ мѣтъ, не конѣмъ мѣтъ.

Beutelschen, **n.**, пѣнътъръ, тешѣмътъръ.

Beutelsack, **n.**, (мар.) вѣртъ пѣнѣтъръ.

Beutelsack, **a.** мѣ ад., огъртѣтъ,
страпоъ де пѣнътъръ.

Beutelsackig, **a.**, дѣ оѣртъ де пѣнътъръ.

Beutelsack, **a.**, (пѣск.) реѣеа къ
сѣкѣлеѣ.

Beutelsack, **n.**, (мор.) сѣртѣртъ, вѣва-
нѣ че се пѣтескъ пѣнѣтъръ сѣта
де мѣрѣ; пѣнѣтъръ чернѣтъръ.

Beutelsack, **m.**, в. **Säckelmeister.**

Beutelsack, **a.**, пѣнѣтъръ, оѣкѣторъ
де пѣнѣтъръ.

Beutelsack, **f.**, чернѣторъ, вѣрѣ-

- гъръ, адекъ къмаръ unde се черне оѣна.
- Beutellasten, m., ситъ де мѳръ.
- Beutellehen, n., оездъ простъ чо се акѣта кз знъ денаръ.
- Beutelmeiſe, f., мѳролз де Литваня.
- Beuteln, v., чернъ (оѣринъ); катъ, (мелѳъ кълепъ, инъ); ſich —, тъ пнзгвекъ.
- Beutelnetz, n., Beutelgarn.
- Beutelperrücke, f., перукъ кз ташкъ.
- Beuteltrage, f., диделъ, клопанъ кз ташкъ.
- Beutelschloß, n., джклетѳр де пнзгъ.
- Beutelschneider, m., тѣеторъ де пнзгъ, пнзгачъ, оѣръ ионъсѣтъ.
- Beutelschneiderei, f., пнзгѣрѣ, пнзгѣчѣтѣръ, оѣрѣтѣръ тѣетрѳъ.
- Beuteltuch, n., ситъ дѳъ.
- Beuteltolz, a. m. ad., тѣдръ де пнзга сѣ.
- Beuteltſtier, n., анѣмѣ кз пнзгъ.
- Beuteltuch, n., пнзъ де пѣр пнзгъ ситъ.
- Beuten, v., прадъ, оакъ прадъ.
- Beutenhonig, m., мерѳ сѣватѣкъ.
- Beutler, m., пнзгачъ, ремкаръ, оѣкторъ де пнзгъ, де ташче.
- Beutner, m., веѣторъ де анѣне, (сѣнаръ, прѣкаръ).
- Bevölfen, v., анпозъ, анпозъ; ſich —, се анпозъ.
- Bevölkerung, f., анпозъгѣне, анпозъгѣне.
- Bevollmächtigen, v., анпозъекъ, азторѣекъ; даъ пнзъ пѣтере.
- Bevollmächtigter, m., анпозъторъ, комѣнѣ.
- Bevollmächtigte, m., анпозътѣ, мандагаръ; пнзпозѣнѣръ, прокѣрѣторъ; — Gesandte, амбасдоръ, солъ пнзпозѣнѣ.
- Bevollmächtigung, f., анпозътѣръ, азторѣгѣне, пнзпозѣнѣ.
- Bevor, conj., анѣнѣ де.
- Bevormunden, v., провѣдъ кз тѣторъ, крѣторъ; даъ тѣторъ, пнзъ сѣв ѣнпозъ, сѣв тѣторѣ, сѣв крѣторъ.
- Bevorrechten, } v. анпозъекъ,
Bevorrechtigen, } даъ пнзпозъ, прѣпозѣнѣ, дѣпозѣнѣ.

- Bevorſtehen, v., пнзнѣ сѣ, сѣрѣ сѣ, сѣ ан пнзтъ де а ѣвенѣ, де а се анпозъ; анѣнѣ; еѣ ſieht ihm ein großes Unglück bevor, да анѣнѣ о тѣре пнзпозѣнѣ; ин bevorſtehendet Woche, да сѣпѣтѣнѣ вѣторѣ, просѣтѣ.
- Bevorſtehend, a., анѣнѣнѣ; вѣторъ, анпозъторъ; bevorſtehende Gefahr, перѣкѣ анѣнѣнѣнѣ.
- Bevortheilen, v., анпозъ, даъ анпозъ анпозъ анпозъ (не ѣнѣнѣ), анпозъ де дѣн пнзнѣ (не ѣнѣнѣ), да ѣаъ пнзпозъ де не оакъ, тѣ олоосекъ де мѣнѣ пнзпозъ де анпозъ.
- Bevortheilung, f., анпозъгѣне, прѣжѣдѣнѣ.
- Bevorworten, v., прѣжѣнѣтѣ.
- Bevorzugen, v., прѣпозъ, даъ анпозътѣ.
- Bewachen, v., веѣтѣ, тѣдѣтѣ, пнзекъ, пнзъ кѣторѣ.
- Bewachsen, v., ѣакпозѣ, се анпозъ; mit Gras —, анпозъ; mit Haare —, се анпозъ; mit Moos —, се анпозъ.
- Bewachsen, a., прѣпозъ, анпозъ; mit Gras —, анпозъ кз ѣрѣ; mit Haare —, анпозъ кз пѣрѣ; mit Moos —, анпозъ.
- Bewachung, f., тѣдѣ, кѣторѣ, веѣтѣ.
- Bewaffnen, v., анпозъ, прѣдѣ кз арѣ; mit bewaffneter Hand, кз тѣнѣ арѣ; ganz völlig —, арѣ дѣн канъ пнзъ анпозъ; ſich —, м' арѣ.
- Bewaffnung, f., анпозъ, анпозъ.
- Bewahren, v., пнзпозъ, кѣторѣ; анпозъ, асѣкѣ, ѳерекъ; Gott bewahre! ѳерекъ Dzeſ; Gott bewahre mich davon! Dzeſ о м' ѳерекъ! о bewahre! нз ѣ адеверѣтѣ!
- Bewähren, v., адеверекъ, доведекъ, анпозъ; черкъ, сѣрѣнѣтѣ; bewährter Freund, анпозъ провѣтѣ; das iſt eine bewährte Thatſache, асѣ ѣ о ѳанѣ доведѣтѣ.
- Bewahret, m., кѣторѣ; кѣторѣ, тѣторѣ, веѣторѣ.

Bewährter, m., adeveritoris.
 Bewährheiten, v., adverepezs.
 Bewährt, a. mi ad., provatš, чер-
 katš; azrentikš.
 Bewahrung, f., konservaciune, къ-
 страре.
 Bewahrung, f., adverigizno, апро-
 възно.
 Bewaldbrechten, v., destronš, чо-
 шескš лешнах на патрз мѣки
 (земн.).
 Bewallen, v., апкацѣ къ пътѣнтѣ
 (аднѣ пътѣнтѣх на цѣрѣх зпел
 шанте).
 Bewalden, v., апузѣрежѣ, апуз
 къ нѣдрѣ.
 Bewältigen, v., кѣчерескš; апуингѣ,
 сѣшанѣ.
 Bewälzen, v., петежескš къ сѣжѣ,
 къ чилндрѣх (о артѣрѣ); апу-
 ландрѣх.
 Bewandern, v., перѣжѣ, перѣшѣлѣ
 (о цѣрѣ).
 Bewandert, part. mi a., апуватѣ, адѣ-
 шатѣ, черкатѣ, сперитѣнтѣтѣ, de-
 принѣ, нѣцитѣ (на чева); nicht
 —, пѣшватѣ, пѣчеркатѣ, пѣнѣ-
 цитѣ, ѳѣрѣ еснериуцѣ.
 Bewandt, a., атарѣ, астѣ (калитатѣ,
 ѳѣлѣ); bei so bewandten Umstän-
 den, на атарѣ черкѣстѣрѣ; wenn
 es so — ist, дажѣ ѳ астѣѳѣлѣ;
 diese Sache ist so —, кажѣ астѣ
 стѣ аша.
 Bewandniß, f., старѣ, апупрѣжѣ-
 рарѣ, кондициѣнѣ, калитатѣ; was
 hat es damit für eine —? кѣм
 стѣ грѣва? was es auch für eine
 — haben möge, ор кѣм ва ѳи;
 es hat eine andere — mit der Sache,
 кажѣ стѣ адѣѳѣлѣ.
 Bewaffnen, v. Bewaffnen.
 Bewässern, v., апузѣ, апушѣ къ апу.
 Bewegbar, a., мишкѣверѣ, мобилѣ.
 Bewegen, v., мишкѣ; апудемѣ; апу-
 дѣлекѣ, апуѣ; апуѣ, апуѣрѣжѣ;
 malz idma, адѣжѣ ла апустрарѣ,
 ла тепереѣ; hin und her —,
 скѣтѣрѣ; einen zum Lachen, Вѣл-
 пен —, апуѣрѣжѣ ла рѣсѣ, ла
 апулѣсѣ по пѣштѣнѣ; sich zum Mit-
 leid — lassen, сѣ апудрѣ.

Beweggrund, Bewegungsgrund, m.,
 мотивѣ, апулѣсѣ, апуволѣдѣ; ка-
 сѣ, кѣвѣнтѣ.

Beweglich, a. mi ad., мишкѣверѣ,
 мишкѣторѣ, мобилѣ; bewegliche
 Güter, аверѣ мишкѣторѣ; beweg-
 liche Feste, сѣрѣвторѣ мобилѣ; па-
 тетикѣ; апударѣторѣ, теперѣ; eine
 bewegliche Rede, кѣвѣнтѣрѣ па-
 тетикѣ.

Beweglichkeit, f., мобилитатѣ, волѣ-
 вилитатѣ, мишкѣрѣимѣ, кѣримѣ.

Bewegung, f., мишкарѣ, мотѣ; statte
 —, апуѣжѣнѣ; — mit den Hän-
 den, цѣстикѣлѣжѣнѣ; — der Trup-
 pen, ѳволѣциѣнѣ; — der Gemü-
 ther, гѣрѣжѣрѣ де сѣрѣитѣ; aus
 eigener —, дѣн мотѣх пропрѣж;
 Bewegungen mit den Händen ma-
 chen, цѣстикѣлѣ; sich in — setzen,
 а сѣ мишкѣ; sich — machen, а
 ѳачѣ мишкарѣ; zu viel — mit
 den Händen machen, а дѣнѣлѣ
 дѣн мѣл.

Bewegungsfähigkeit, f., калѣчитатѣ,
 пѣтинѣ де а сѣ мишкѣ.

Bewegungskraft, f., вирѣтѣ миш-
 кѣторѣ.

Bewegungskunst, } f., механикѣ,
 Bewegungstheorie, } инѣинѣ де сѣрѣ
 мишкарѣ.

Bewegungslos, a., имѣовилѣ, немѣшкѣ-
 кѣверѣ.

Bewegungsrichtel, n., (астр.) де сѣ-
 рѣитѣ (ал зпѣл планетѣ).

Bewehren, v., апуартѣ.

Bewehrung, f., апуартѣлѣнтѣ.

Beweisen, v., апусѣрѣ, кѣсѣторѣескѣ,
 дажѣ ѳемѣлѣ (кѣлѣва); sich —, мѣ
 апусѣрѣ, мѣ кѣсѣторѣескѣ; 'mi
 laž ѳемѣлѣ.

Beweiden, v., деважѣ, пакѣ къ вѣ-
 тѣлѣ (зпѣл кѣшпѣ).

Beweinen, v., депулѣжѣ; апулѣжѣ пер-
 дѣрѣа (кѣрѣлѣва).

Beweinenswerth, } a., депулѣжѣ-
 Beweinenswürdig, } верѣ, депо-
 раверѣ, демѣжѣ де апулѣжѣ.

Beweis, m., довадѣ, рауѣнѣ, апу-
 шѣнтѣ, провѣ, демѣсѣрѣжѣнѣ;
 sitzen; —, провѣ гѣкатѣ; halber
 —, сѣтирѣовѣ; gerichtlicher

- dovadz kerale; den — führen, dovedeckъ, провѣ.
- Beweisbar**, а., демостраверѣ, про-
ваверѣ.
- Beweisen**, в., провѣ, демостръ; do-
vedeckъ, тѣртѣрїесекъ, копѣрїтѣ
къ аргѣнтѣ; арьтѣ; sich un-
danfbar gegen einen —, а се
арѣта перекзпоскѣторѣ; einem
Höflichkeiten —, а се пѣрта къ
полїтецѣ; sich freundschaftlich —,
а се пѣрта амїкаверѣ.
- Beweisend**, а., проватївѣ, бровѣнтѣ,
демострътївѣ, демострънтѣ.
- Beweisführer**, т., демостръторїа,
провѣторїа, аргѣнтѣторїа, do-
veditorїа, доверїѣ.
- Beweisführung**, ф., демостръцїанѣ,
аргѣнтѣцїанѣ, deducїанѣ, do-
veditorѣ.
- Beweisgrund**, т., аргѣнтѣтѣ, ро-
зонѣ, къвѣнтѣ; Beweisgründe
anföhren, addakъ аргѣнтѣнтѣ.
- Beweiskraft**, ф., пѣтере демострътївѣ.
- Beweislich**, а., демостраверѣ, про-
ваверѣ.
- Beweisrede**, ф., ресонѣнтѣтѣ, аргѣ-
нтѣнтѣцїанѣ.
- Beweisshluß**, т., сїлогїсмѣ.
- Beweisshrift**, ф., докѣнтѣтѣ, інстрѣ-
нтѣтѣ doveditorїа.
- Beweisen**, в., дїалѣескѣ.
- Beweisstelle**, ф., чїтатѣ; авторїтатѣ.
- Beweisstück**, п., актѣ жѣстїоїкатївѣ,
докѣнтѣтѣ.
- Beweisshümer**, т., доверїѣ, в. Be-
weisführer.
- Bewenden**, в., еѣ dabei — lassen,
рѣнтѣтѣ не лѣнтѣ ачеаста, тѣ
цїнѣ де ачеаста, стаѣ не ачеа-
ста; wir wollen еѣ dabei — las-
sen, сѣ стѣнтѣ не ачеаста; hierbei
muß, еѣ sein — haben, сѣ не цї-
немѣ де аста; еѣ bei letzten Bewe-
sprechungen — lassen, а се цїнѣ
де ѣвѣдѣцїанѣ демѣрѣтѣ; еѣ bei
bloßen Höflichkeiten — lassen, се
тѣлѣнтѣнтѣ къ комплїментѣнтѣ сечл.
- Bewerb**, т., кътарѣ, дѣвларѣ (дѣ-
пѣ чева), стѣрѣцїанѣ; трѣвѣ, ѣа-
чѣндѣ; пѣгоудѣ, къштїтѣ, мерѣтѣ;
Sie machte sich einen — in das
- Zimmer, дѣшт ѣвѣк трѣвѣ прїа-
касѣ.
- Bewerben**, sich, в., какѣтѣ, дѣвлѣ,
тѣ батѣ (дѣпѣ чева); черѣ, пе-
цѣескѣ; sich um einen Dienst —,
какѣтѣ о дїрегѣторїа; sich um ein
Mädchen —, дѣвлѣ дѣпѣ о ѣа-
тѣ, о пѣдѣштѣ де пѣвастѣ.
- Bewerbung**, ф., кътарѣ, дѣвларѣ
(дѣпѣ чева), пѣдїрѣ.
- Bewerber**, т., копѣрїнтѣ, пѣдїторїа,
kandidatѣ; Mitbewerber, компѣ-
цїторїа.
- Bewerfen**, в., копѣрїа арьнѣкѣдѣ
асѣпра..; eine Wand mit Kalk
—, цїментѣрѣтѣ, тенѣкѣескѣ, тѣртїескѣ
къ варѣ; mit Lehm —, лїнескѣ,
врѣшескѣ къ лѣтѣ; mit Roth —,
дѣвлѣ къ тїлѣ.
- Bewerksgehd**, п., тѣлѣстрїтѣ, ванѣче
се даѣ пѣнтѣрѣ дрѣнтѣл де тѣл-
стерѣ.
- Bewerkstelligen**, в., ѣѣѣнтѣескѣ,
есекѣтѣ, реалїесѣтѣ, дѣпѣпѣцѣтѣ.
- Bewerkstellung**, ф., ѣѣѣнтѣрѣ, реалї-
сѣцїанѣ, есекѣтѣнтѣтѣ, дѣпѣпѣ-
цѣрѣ, дѣдѣпѣпїтѣрѣ.
- Bewischen**, в., чїрѣескѣ.
- Bewickeln**, в., дѣвлѣескѣ, дѣпѣшорѣ;
mit Stroh —, дѣпѣшорѣ къ
пѣлѣ; mit Windeln —, дѣпѣштѣ.
- Bewicklung**, ф., дѣвлїтѣрѣ, дѣпѣ-
шїрѣтѣрѣ, дѣпѣшїарѣ.
- Bewilligen**, в., дѣвоїескѣ, копѣдѣ,
дѣгѣдѣтѣ, дѣкѣвїпѣцѣтѣ.
- Bewilligung**, ф., дѣвоїрѣ, копѣсї-
пѣ, дѣгѣдѣцїанѣ, дѣкѣвїпѣцѣнтѣтѣ,
кѣпсїтѣдѣнтѣтѣ.
- Bewillkommen**, Bewillkommenen, в.,
салѣтѣ, комплїментѣтѣ; дѣпѣпѣ-
пїнѣ, прїїтѣескѣ къ вѣкѣрїѣ, къ
дѣвлѣрѣцїанѣрл.
- Bewillkommnung**, ф., салѣтѣцїанѣ
(сѣрѣтѣцїанѣ), комплїментѣрѣ;
дѣпѣпѣпїнѣ вѣкѣрѣсѣ, прїїтїрѣ дѣ-
влѣрѣцїанѣтѣрѣ; грѣтѣлѣцїанѣ де вї-
пѣвенїтѣ.
- Bewimmern**, в., цѣнтѣ, вѣческѣ, де-
пѣнтѣтѣ.
- Bewimpeln**, в., ein Schiff, дѣпѣлѣ-
тѣрѣ о пѣлѣ.

Bewinden, v., диколъческѣ, дпоз-
шорѣ, дпзрлерѣ.

Bewindhaber, m., директоръ de co-
cietate комерциале (дн Оланда).

Bewindsel, n., (мар.) легътаръ.

Bewirken, v., кышлѣ, продѣкѣ, ео-
ѣптзескѣ, есоперѣ.

Bewirkung, f., кышлѣмълтѣ, ео-
ѣптзъръ, есопъръцине.

Bewirthen, v., оспетезѣ; тратезѣ.

Bewirtschaften, v., икономичезѣ, порѣ
икonomia, амминистъръ, (киверни-
сескѣ, о тошиѣ).

Bewirthing, f., оспѣтътаръ, тратѣ-
мълтѣ.

Bewittumen, v., ассекърѣ мѣлерѣ о
парте дн възрѣло пропрѣл.

Bewiſeln, v., ватжокърескѣ кѣ порве
сърате.

Bewohnbar, a. mi ad., локзиверѣ.

Bewohnen, v., локзескѣ, оккълѣ о
касѣ.

Bewohner, m., локзиторъ; die ersten
ursprünglichen — eines Landes,
локзиторѣ аворѣцентѣ.

Bewohnung, f., локашѣ, локзингъ.

Bewölben, v., дпволтескѣ.

Bewölken, v., дппорезѣ; тзрварѣ;
es ist bewölkt, с'а дппоратѣ, с'а
тзрваратѣ.

Bewollen, v., дпгънезѣ, коперѣ кѣ
лълѣ.

Bewunderer, m., аммиръторъ; ado-
ръторъ.

Bewundern, v., аммирѣ; adorѣ;

Bewundernswürdig, a. mi ad., ам-
мираверѣ, демнѣ de аммиратѣ.

Bewunderung, f., аммиръцине.

Bewunderungswürdig, v. Bewun-
dernswürdig.

Bewurf, m., чимълтѣ, тенкзѣлтѣ,
мзрзѣлтѣ.

Bewurzen, sich, v., се дпръдъчинѣ,
принде ръдъчинѣ.

Bewußt, a., штизѣ, кпнокзѣлтѣ; es
ist Jedermann —, тотѣ лзме штиѣ;
bewußte Sache, касѣ штизѣ,
касѣ дн дптревъцине; sich ei-
ner Sache — sein, a'mi addzche
aminte de чева; sich nichts Böses
— sein, нѣ штиѣ сѣ оѣз ѣккѣлтѣ
вр'ан рѣ; so viel mir —, нѣ кѣт

штиѣ, нѣ кѣт дпмѣ есче кпнокзѣлтѣ;
er ist sich nichts Gutes —, се
симте виноватѣ; sich seiner nicht
mehr — sein, 'mi a пердѣт сим-
циреа, нѣ мал штиѣ de cine.

Bewußt, m., штире; mit meinem —,
кѣ штиреа mea; ohne mein —,
ѣръ штиреа mea.

Bewußtlos, a. mi ad., ѣръ симцире,
ѣръ кпномштингъ; леминатѣ.

Bewußtsein, n., кпномштингъ; коп-
штингъ (кзметѣ); dein eigen —
wird die Wahrheit sagen, коп-
штинга та ва аттеста адеврѣл.

Bezahlen, v., солдезѣ (ком.); плъ-
тескѣ, респондѣ, акстрезѣ; пе-
денсескѣ; die Rechnung ist be-
zahlt, контѣл е солдатѣ; die Schul-
den sind bezahlt, дзторѣло сѣлтѣ
актитатѣ; baar —, плътескѣ дн
ванѣ нзмератѣ; in klingender Münze
—, респондѣ дн монетѣ сѣлтѣ-
торѣ; bei Heller und Pfennig —,
плътескѣ нѣлѣ ла знѣ крѣчѣарѣ;
mit gleicher Münze —, мѣсърѣ
кѣ ачеа мѣсърѣ, кѣт дпмѣ ѣачѣ
дѣ ѣакѣ; die Schuld der Natur
—, морѣ; ich will ihn schon —,
дѣ воѣл ѣачѣ-о еѣ.

Bezahler, m., нгъвиторъ; guter —,
платникѣ възѣ; schlechter —, плат-
никѣ рѣ.

Bezahlung, f., платѣ, сагарѣ, солдѣ;
респондере (даторѣел).

Bezähmbar, a. mi ad., адоместичѣ-
верѣ, дпвлънзѣверѣ.

Bezähmen, v., адоместическѣ, дп-
влънзескѣ; дпѣрънѣ, нзѣ ѣрънѣ,
сгъмѣрѣ (патимѣло); sich —, се
'нѣрънѣ, се сгъмѣрѣ.

Bezähmung, f., адоместичѣтзърѣ.

Bezähnen, v., ein Rad —, дпдинтезѣ
о рѣлтѣ.

Bezaubern, v., дпкълѣлтѣ, дпѣертескѣ,
дпстриголескѣ; мѣ дпмѣл де въ-
кзрѣ, мѣ рѣлескѣ de ...

Bezaubernd, a., ѣертескѣторъ, дп-
кълѣтзърѣ.

Bezauberung, f., дпкълѣтзърѣлтѣ, ѣер-
тескѣтзърѣ, дпстригоѣре.

Bezäumen, v., дпѣрънѣ, в. Bezähmen.

Bezäumen, v. Umzäumen.

Bezeichnen, v., дмвзтъ; *sich* —, тм дмвзтъ.

Bezeichnen, v., днсемнѣ, потѣ, маркезѣ (чева); пнѣ семнѣ, потѣ (ла чева).

Bezeichnung, f., днсемнѣмънтѣ, потѣ, маркъ; — *mit* Лонжеиен, акцентъцизне; — eines Diebes, семнѣмънтѣмъ зпѣлѣ фбрѣ.

Bezeigen, v., арѣтѣ, демхстрѣ; декларѣ; фанѣ клпоскѣтѣ; seine Erkenntheit —, дмѣ арѣтѣ рѣкнопштнцѣ; *sich* —, тм потѣ; *er bezeigt sich immer sehr gut gegen mich,* се пѣртѣ фѣрте вине къ mine.

Bezeigen, n., портаре, портѣмънтѣ, кондѣгѣ, маньерѣ.

Bezeugung, f., арѣтѣтѣрѣ, демхстрѣцизне.

Bezetteln, v., днчедѣлѣзѣ, пнѣ чедѣлѣ (по марѣ).

Bezeugen, v., аттѣстѣ, мѣртѣрѣисекѣ, днѣтѣресекѣ (къ dovezl).

Bezeugung, f., аттѣстѣмънтѣ, мѣртѣрѣисѣре, конѣирѣмъцизне.

Bezihten, bezihtigen, bezihtigen, v., аквѣсѣ, дмвзтъ, днвндовѣцекѣ, в. Verschulbigen.

Beziehen, v., die Gränzen —, vicinѣ фронтѣера; ein Haus —, тм мѣтѣ днтр'о касѣ; eine Geige —, днкордѣ о вѣдрѣ; das Bett —, днвпракѣ патѣл; *mit* Vorhängen —, днкордѣнезѣ, пнѣ пердѣлѣ; etwas mit Leder oder Papier —, аккоперѣ, днвпракѣ къ полѣ, къ хѣртѣ; ein Lager —, мерѣ ла кастрѣ, ла тѣвѣрѣ; die Messen —, днвпакѣ ла тѣртѣрѣ; *ich beziehe mich auf mein letzteres Schreiben,* тм провокѣ ла злѣма мѣн скрѣсѣре; einen Wechsel —, трагѣ о полѣцѣ, о камвѣ; eine Rente —, трагѣ о рѣнтѣ, о днтрѣтѣ; eine Summe Geldes —, прѣмѣсѣкѣ о сѣмѣ де ванѣ; *sich* —, се аккоперѣ; *se redvche, se rendort, se provokt;* diese Schrift bezieht sich auf Urkunden, астѣ скрѣптѣрѣ се рѣндортѣ ла докѣмнтѣ орѣгиналѣ.

Bezieher, m., eines Wechsels, трѣгѣторѣ де камвѣ, де полѣцѣ.

Beziehlich, a. in ad., рѣлатѣвѣ, рѣдѣчѣверѣ, рѣпортѣверѣ.

Beziehung, f., der Gränzen, vicinѣцизне де фронтѣерѣ; — des Bettes, днвпрукѣтѣрѣ де патѣ; — einer Geige, днкордѣтѣрѣ де вѣдрѣ; — auf etwas, рѣлѣцизне, рѣпортѣ; *in* dieser —, дн астѣ прѣвѣре; *in* — auf . . ., дн рѣпортѣ кѣтрѣ . . .; *in* — auf Andere, дн рѣлѣцизне кѣтрѣ алѣлѣ; *in* — mit einem stehen, стѣѣ дн рѣлѣцизне.

Beziehungswese, ad., дн модѣ рѣлѣтивѣ.

Beziehungswort, n., пропѣмѣ рѣлѣтивѣ.

Bezihen, v., адѣцѣнтѣзѣ, амѣ де сконѣ.

Beziffern, v., адѣцѣрѣзѣ, днсемнѣ къ цѣре, пѣмерѣзѣ.

Bezimmern, v., тѣлѣ, чѣлѣмѣскѣ, лѣмѣтѣрескѣ.

Bezirk, m., черкѣ, черкѣгѣтѣ, цѣпѣрѣ, околѣ, цѣпѣтѣ; — einer Stadt, цѣпѣтѣлѣ зпѣлѣ четѣцѣ.

Bezirkeln, v., цѣртѣрѣрескѣ, мѣртѣрѣисекѣ.

Bezirksgericht, n., трѣвѣпѣлѣ де черкѣ.

Bezoar, Bezoarstein, m., вецоардѣ, пѣтрѣ че се фортѣмѣзѣ дн стѣмѣхѣлѣ капрѣлѣ пѣмѣтѣ Вецоар; antidotѣ, контрѣвенѣнѣ; Bezoaressig, Bezoarpulver, огѣтѣ, пѣлѣверѣ де вецоар.

Bezoarziege, f., капрѣ-вецоарѣ, капрѣ де позѣ Спанѣ, газѣлѣ де ладѣл.

Bezihtigen, v. Bezihtigen.

Bezuden, v., днзѣкарѣзѣ, прѣсерѣ къ зѣкарѣ.

Bezug, m., рѣпортѣ, рѣлѣцизне; днвпрукѣтѣрѣ (де патѣ); днкордѣтѣрѣ (де инстр. тѣс.); — auf etwas nehmen, къ рѣлѣцизне кѣтрѣ.

Bezughabend, } a., рѣлатѣвѣ, чева че
Bezüglich, } арѣ рѣлѣцизне.

Bezwasden, v., пѣшкѣ, родѣ; einen —, рѣпѣ днѣ авѣреѣ алѣтѣлѣ.

Bezwasden, v., цѣнтѣсекѣ; адѣцѣнтѣзѣ, амѣ де сконѣ.

Bezweifeln, v., тм дндоѣсекѣ, амѣ дндоѣлѣ (дѣспѣре чева).

Bezweifelung, f., дндоѣлѣ (рѣлѣцизлѣ).

Bezwicken, v., пѣшкѣ.

Bezwingbar, a. mī ad., кзчериверѣ,
виниверѣ, че се пога вино, кз-
чери.

Bezwingen, v., винѣ, кзчерескѣ, св-
жкѣ, свннѣ; er kann die Flasche
Wein nicht allein. —, нз е дн
старе а дешерта снгрѣ о фла-
шѣ де винѣ; seine Leidenschaften
—, днорѣнѣ патимеле.

Bezwinger, m., винѣторѣ, кзчери-
торѣ.

Bezwinglich, a. mī ad., кзчериверѣ;
днорѣнавверѣ.

Bezwingung, f., кзчеригарѣ, редз-
чере за свннѣере.

Bezwistig, v., дешарѣ, дешерѣ о
касѣ.

Bibalien, pl., бивалѣ, дарѣ (вакшнѣ де
вѣжѣ); венѣгерѣ лѣгарѣ.

Bibel, f., бивлѣ, сѣпта скриптарѣ.

Bibelanstalt, f., сочегате бивлѣ.

Bibelausgabe, f., edicijone de бивлѣ.

Bibelausleger, m., ессечелѣ, есплѣ-
кѣторѣ де бивлѣ.

Bibelauslegung, f., ессечесѣ, есплѣ-
кѣне де бивлѣ (гѣкѣре).

Bibelfest, a., окрнтарѣ, адѣнатѣ
дн бивлѣ.

Bibelkunde, f., бивлѣкѣ.

Bibellesen, n., лертѣрѣ де бивлѣ.

Bibelmäßig, a. mī ad., нѣсратѣ,
нотрнѣтѣ, конформѣ нѣ бивлѣ.

Bibelsprache, f., лимѣ бивлѣкѣ.

Bibelspruch, m., сентнѣ бивлѣкѣ.

Bibelwerk, n., бивлѣ днечнѣрѣ де
комментарѣ.

Biber, m., касторѣ.

Biberaffe, m., баванѣ (снмѣ).

Biberbaum, m., кѣсѣ де касторѣ.

Biberfett, n., грѣснѣ де касторѣ.

Bibergeil, n., касторнѣ.

Biberhaar, n., нѣрѣ де касторѣ.

Biberhären, a., касторнѣ, ѣкѣтѣ
дн нѣрѣ де касторѣ.

Biberhund, m., (вѣн.) кѣне де вѣ-
натѣ касторѣ.

Biberhut, m., нѣлѣрѣ касторнѣ.

Biberkno, m., грѣснѣ апатнѣ.

Biberkraut, a., чентарѣ нѣкѣ.

Biberleber, n., редѣ де вѣноѣ касторѣ.

Biberleber, f., дешманѣ, клорѣ нѣ-
скарѣ.

Bibernurz, f., арнстолѣкѣ (плантѣ).

Bibliograph, m., бивлѣграфѣ.

Bibliographie, f., бивлѣграфнѣ.

Bibliothek, f., бивлѣотекѣ; лнвернѣ.

Bibliothekar, m., бивлѣотечарѣ.

Biblisch, a. mī ad., бивлѣкѣ.

Biblist, m., бивлѣкѣ.

Biblistik, a. mī ad., бивлѣкнѣ.

Bidbeere, n. Heidelbeere.

Bide, f., Bidel, m., сѣнолѣ.

Bidelhaube, f., копѣ.

Bieder,) a. mī ad., лолѣлѣ, онестѣ,

Biederherzig,) провѣ (правѣ), вѣнѣ, кѣ-
ратѣ, дреатѣ мн дешкнѣ (кѣ ннма).

Biederkeit, f., лолѣлнѣте, онестѣте,
провнѣте, вѣнѣте, снчериѣте,
кѣрѣннѣ де ннмѣ.

Biedermann, m., онѣ провѣ, онестѣ,
снчериѣ.

Biederstinn, m., лолѣлнѣте, вѣнѣте,
снпнлнѣте.

Biederweib, n., ѣтенѣ онестѣ.

Biegsam, a. mī ad., нѣлѣднѣсѣ, дн-
днлѣкѣчнѣсѣ, ѣлеснверѣ.

Biege, f., стрѣнѣлѣрѣ, дндоитѣрѣ,
нѣлѣднѣрѣ, корачнѣрѣ, ѣлеснѣ.

Biegeisen, n., ннстрѣнѣнтѣ де дн-
доитѣ.

Biegen, v., стрѣнѣвѣжѣ, дндоитѣлѣ,
днковоитѣсѣ, плѣкѣ; sich —, се
стрѣнѣ, се корачнѣте, се плѣ-
кѣ, се дндоитѣте; es muß —
ober brechen, вѣнѣтѣ нѣ-вѣнѣтѣ
грѣже сѣ се ѣакѣ; er liegt, daß
sich die Fassen —, мнѣте де сѣ
сѣрѣла дн лѣкѣ, мнѣте ка онѣ
панечернѣтѣ.

Biegsam, a. mī ad., дндоитѣсѣ, дн-
ковоитѣсѣ, плѣкѣчнѣсѣ, стрѣнѣлѣ-
чнѣсѣ; вѣнѣтѣ; er hat einen biegsamen
Charakter, ѣ онѣ онѣ кѣре
се дѣ ѣкѣ нѣрѣ.

Biegsamkeit, f., дндоитѣрнѣте, дн-
ковоитѣснѣ, ѣлеснчериѣте.

Biegung, f., дндоитѣрѣ, днковоитѣрѣ,
ѣлеснѣ, плѣкѣнѣнтѣ, плѣкѣтарѣ;
снзочнѣте; der Fluß macht viele
Biegungen, рѣка ѣачѣ нѣлѣте сн-
зочнѣтѣлѣ, котнѣрѣ.

Biegsunge, f., клѣнѣте де дндоитѣ.

Biegsun, n., вѣнѣнѣрѣ.

Biene, f., алинъ; *männliche* —, алинъ масклинъ, трыторъ.
Bienebau, m., кытъръ de алинe.
Bienebaum, m., ардаръ (арборе).
Bienebeute, f., вѣтинъ de алинe кошцъ, злѣк, шѣзвѣк.
Bienebrot, n., пѣстъръ, ача парте de фазрѣ dia каре се пѣтрескѣ алинеле.
Bienebrut, f., кѣдеи, пѣи de алинe че стаѣ да кѣи парткзларе.
Bienebrech, m., стеркѣ, зрдорѣ de алинe.
Bienehalter, m., тѣере рѣдосъ.
Bienefanger, **Bienefeind**, **Bienefresser**, m., мероне, алиневоръ, тѣкѣторѣ de алинe (пасере).
Bienehatz, n., прополѣсъ, матерѣ рѣшѣдосъ кѣ каре алинеле споѣскѣ пѣрегѣ интернѣ ал кошцѣгѣл.
Bienehaube, f., v. **Bienekappe**.
Bienehaus, n., касъ de алинe, алинѣрѣ, станцъ de алинe, (стѣпѣнъ, прѣсакъ).
Bienekappe, f., фѣцарѣ, глѣгъ, кѣ каре се сервекѣ адинарѣ кѣ сѣ нѣи тѣмѣ алинеле.
Bienekönigin, f., алина рѣдинъ, алина тѣмѣ (матка).
Bienekorb, m., кошцѣ de алинe v. **Bienebeute**.
Bienekraut, n., мелѣсъ, (мѣтѣчинъ) (плантѣ).
Bienekunst, f., арте de а калѣва алинe.
Biene mann, m., v. **Biene wärter**.
Biene mütter, f., v. **Biene königin**.
Biene recht, n., алинѣрѣгѣ.
Biene schabe, f., v. **Biene falter**.
Biene schwarm, m., роѣ de алинe.
Biene specht, мероне v. **Biene fanger**.
Biene stachel, m., акѣ de алинъ.
Biene stand, m., алинѣрѣ, v. **Biene haus**.
Biene stich, m., вѣлесрѣ de алинъ.
Biene stock, m., кошцѣ, кошѣ, злѣк, шѣзвѣк.
Biene wabe, f., фазѣ.
Biene wasser, m., алинарѣ, стѣларѣ, прѣсѣкарѣ.
Biene wärter, m., алинарѣ, вегѣторѣ de алинe, v. **Biene wasser**.

Biene wasser, m., кондукторѣ de алинe, алина тѣмѣ, алина рѣдинъ.
Biene wuth, f., тѣрѣтѣрѣ de алинe (морѣ).
Biene zelle, f., чѣлѣк, кѣи de фазрѣ.
Biene zucht, f., v. **Biene bau**.
Biennium, n., бианнѣ, тѣмѣ de доѣ анѣ.
Bier, n., вере.
Bierbau, f., оспѣтѣрѣ de вере.
Bierbau, v. **Bierwang**.
Bierbottich, m., вѣтинъ, кадъ de вере.
Bierbrauer, m., верарѣ, фѣрѣторѣ de вере.
Bierbrauerei, f., тѣлестрѣ de а фѣрве вере.
Bierbruder, m., вегѣторѣ, вегѣнъ de вере.
Bierfäß, m., одѣтѣ de вере.
Bierfaß, n., вѣте de вере.
Bierfiedler, m., гѣтарѣ кѣрѣиторѣ, кѣрпачѣ, прѣстѣ.
Bierflasche, f., флашъ de вере.
Biergast, m., одѣ de вере, каре фѣректѣнѣ зѣи докѣ инде се вѣнде вере.
Biergeld, n., дарѣ de ванѣ центрѣ а веа вере (вакѣшѣнѣ).
Bierglas, n., покарѣ de вере.
Bierhaus, n., оспѣтѣрѣ de вере, касѣ инде се вѣнде вере; верѣрѣ, касѣ инде се фѣрве вере.
Bierhefen, pl., сѣзмѣ, дрождѣ de вере.
Bierkaltchale, v. **Biermähre**.
Bierkanne, f., канъ de вере.
Bierkarran, m., карѣ de вере, (зѣи фѣлѣ de тѣрѣсрѣ зѣи гѣлѣтѣ фѣрѣ доѣтѣ центрѣ кѣратѣ de вѣтѣде шѣл).
Bierkeller, m., чѣларѣ, (нѣвѣцѣ) de вере.
Bierkranz, m., кѣнѣнъ, марѣ, семнѣ, контѣрсемнѣ de верѣрѣ.
Bierkrug, m., зѣторѣ de вере.
Biermähre, f., сѣнъ de вере; верѣрѣнѣпѣ.
Bierprobe, f., провѣ de вере.
Biertrauf, m., вѣцѣ de вере.
Bierwürfer, m., вегѣторѣ de вере.
Bierschanf, m., вѣзкаре de вере.
Bierschenke, f., оспѣтѣрѣ de вере, верѣрѣ, v. **Bierhaus**.

Bierschenker, m., възьторъ de вере.
 Bierschild, n., семнѣ, конгръ-семнѣ
 d'асъра порѣил unde се vinde вере.
 Bierschützer, m., дичельторъ, вѣта-
 ръ че пале вереа да челаръ
 (хатамѣ de вере).
 Bierstube, f., кѣмаръ de вѣтѣ вере.
 Biersuppe, f., сорвѣ, сѣпъ de вере.
 Biertrinker, m., вѣсторъ de вере.
 Bierverleger, m., дѣеранте de вере.
 Bierwage, f., веремѣтръ, кѣшнѣтъ
 къ каре се кѣдѣнте грезтатеа
 спечѣикъ а вереѣ.
 Bierwagen, v. Bierfarren.
 Bierwirth, v. Bierschenker.
 Bierwisch, v. Bierzeihen.
 Bierwürze, f., мѣстѣ de вере.
 Bierzapfer, m., възьторъ de верѣ
 къ шързидишѣ.
 Bierzwang, m., монополѣ de вере.
 Bieftbutter, f., зпѣ de корастъ,
 саѣ de примѣла ланте ал вачѣл

BILDAU

Bieftmilch, f., корастъ, примѣла ланте
 ал вачѣл ѣтате.
 Bieten, v., дѣмѣ, даѣ, презентѣзъ,
 пропѣнѣ (сѣ прѣмѣскѣ); черѣ,
 даѣ (зп прѣдѣ да кон.); дорѣскѣ;
 поѣтѣскѣ; сѣис, крескѣ прѣцѣла,
 (ла азкѣдне, дѣчѣтъдѣне, мѣзатѣ,
 кѣртевеке) атърдѣсеенѣ; мѣ оп-
 пѣнѣ, ресѣстѣ да ѣауъ; wie viel
 — Sie für das? кѣм дал ачѣота?
 was — Sie mit dafür? че мѣ
 dal? ein Unglück bietet dem an-
 dern die Hand, о nenporочѣре нѣ
 vine пѣчл одаѣтѣ сѣпѣрѣ; zu wenig
 —, дѣмѣ пропѣдѣ преа пѣдѣнѣ;
 mehr — als ein Anderer, даѣ пе-
 стѣ атѣла (атърдѣсеенѣ); einem
 einen Trunk —, дѣмѣсѣ ле чѣнева
 къ зп покалѣ de вѣзѣрѣ; einem
 einen Stuhl —, презентѣзъ кѣзва
 зп скашѣ; einem die Hand —,
 даѣ кѣзва мѣна; einen guten Mor-
 gen, guten Tag, guten Abend, gute
 Nacht —, оптезѣ дѣмѣнѣдѣ вѣнѣ,
 зѣдѣ вѣнѣ, сѣрѣ вѣнѣ, нѣдѣте вѣ-
 нѣ; einem die Spitze —, мѣ оп-
 пѣнѣ, мѣ дѣмѣотрѣвѣскѣ, дѣпорѣнтѣ,
 ѣанѣ ѣрѣнте; арѣтѣ вѣмѣнѣ, ар-
 ма (кѣзва); einem hilfereiche Hand

—, дѣмѣнѣдѣ кѣзва мѣнѣ de ан-
 жѣторъ; dem Feinde den Rücken
 —, ѣрѣ дѣмѣнѣтеа инимѣкѣлѣ.
 Bietet, m., дѣмѣлеторъ.
 Biež, m., мамѣлѣ, цѣдѣ; сѣзрѣкѣ,
 — мѣкѣ de мамѣлѣ.
 Biegen, v., сѣгѣ цѣдѣ.
 Bigamie, f., вѣгамѣ, дѣаре да кѣ-
 сѣторъ а доѣ ѣамѣлѣ да ачеламѣ
 тѣмѣ.
 Bigamisch, a., вѣгамѣкѣ.
 Bigot, a., вѣготѣ; инокрѣтѣ, v. Bet-
 bruder.
 Bigoterie, f., вѣготѣрѣ.
 Bihne, f., (мет.) сѣзрѣ, сѣбѣрѣ,
 рѣтѣмѣдѣ de сѣзрѣл.
 Bijouteriewaaren, f. pl., вѣжѣтерѣл,
 марѣ de петре сѣжѣне.
 Bilanz, f., вѣланѣдѣ.
 Bilchmaus, f., марѣмота чѣтелѣ (а-
 нимал).
 Bild, n., имаѣне, икѣнѣ, ѣгѣрѣ;
 тѣмѣлѣ, кѣнѣ; портретѣ; идеѣ,
 дескрѣпѣциѣне; сѣмѣолѣ; — eines
 Götzen, сѣмѣлакѣрѣ, икѣлѣ (кѣнѣ чѣо-
 пѣлѣ); der Schlaf ist das — des
 Todes, сомѣла о имаѣнеа мор-
 цѣл; ein — von etwas entwerfen,
 дескрѣкѣ, десѣмѣнѣ чѣва; ein rich-
 tiges — von etwas geben, даѣ о
 идеѣ дѣрѣнтѣ десѣре чѣва.
 Bildanbeter, m., иконолатѣрѣ, адорѣ-
 торъ, дѣкѣнѣторъ de икѣне.
 Bildanbetung, f., иконолатѣрѣ.
 Bildarbeit, f., окѣлѣнтѣрѣ, тѣмѣлѣ;
 лѣкѣрѣ de сѣкѣлѣнтѣрѣ, de пѣктѣрѣ.
 Bildchen, n., иконѣдѣ, ѣгѣрѣдѣ.
 Bilden, v., ѣормѣ, даѣ ѣормѣ; мѣтѣ
 dem Meißel —, сѣкѣлѣвѣзѣ, сѣо-
 пѣскѣ; мѣтѣ dem Pinsel —, де-
 сѣмѣнѣ, дѣмѣнѣдѣ, зѣгѣрѣвѣскѣ; von
 Erde —, илѣсѣмѣскѣ; bildende
 Kraft, вѣртѣте ѣормѣтрѣче; wohl
 gebildet, vine ѣвѣкатѣ; eine Gesell-
 schaft —, оранѣцѣзѣ о сочѣетате;
 das Herz —, кѣлѣтѣвѣ инима; den
 Geist —, кѣмѣнѣзѣ мѣнтеа; sich
 —, се ѣормѣзѣ, се кѣлѣтѣвѣ шѣл.
 Bildend, a., пластѣкѣ.
 Bilderagat, m., агатѣ ѣгѣзратѣ (нѣ-
 трѣ).
 Bilderanbeter, v. Bildanbeter.

Bilderbeschreiber, m., иконографъ.
Bilderbeschreibung, f., иконографіѣ.
Bilderbibel, f., визитъ иллюстраціѣ; ви-
 вліѣ орнатъ къ иконе.
Bilderblende, f., шпидъ, фрескы
 оръ, влогонъ де псѣ иконе, ста-
 тѣ, дн прето.
Bilderbogen, m., zodiacъ; колъ ил-
 лустраціѣ къ шпиду.
Bilderbuch, n., карте иконатъ.
Bildercabinet, n., кабинетъ де тѣ-
 влошрл.
Bilderdeutung, f., иконологіѣ, смѣхъ-
 цисне де иконе.
Bilderdienet, m., иконолатръ.
Bilderdienst, m., иконолатрѣ.
Bilderfeind, m., икономахъ, лѣтъ-
 торіѣ де иконе.
Bildersibel, f., авчаріѣ иллюстраціѣ.
Bilderform, f., ормъ, типаріѣ негрѣ
 торнатъ шпиду.
Bildersfuß, m., педестаріѣ микъ не
 каре стѣ о шпиду, о статѣ.
Bildergalerie, f., галеріѣ де тѣвло-
 шрл, иконе, кадре.
Bildergefell, n., педестаріѣ.
Bilderhandel, m., пегоцъ де тѣвло-
 шрл, иконе.
Bilderkrieg, m., икономахіѣ, лѣтъ
 аспра иконелор.
Bilderlehre, f., иконологіѣ, типологіѣ.
Bildermann, m., иконоаріѣ.
Bildern, v., шпидеціѣ о карте, ка съ
 вѣдѣ иконеле динтр'анса.
Bildernaht, f., кѣсѣтъ къ шпиду,
 арте де а нѣсъ къ шпиду.
Bildertafeln, m., первазѣ, кадры
 де иконѣ.
Bilderreich, a., иконоескѣ, плинѣ де
 шпиду.
Bildersaal, m., салъ орнатъ къ тѣ-
 влошрл, в. Bildergalerie.
Bildersammlung, f., колекціѣ де
 тѣвлошрл, иконѣ.
Bilderschrift, f., иероглифъ, шпидѣтъ
 къ шпиду дн локъ де литере.
Bildersprache, f., лѣтъ шпидѣтъ, ме-
 тафоріѣ.
Bilderstreit, m., в. Bilderkrieg.
Bilderstürmer, m., иконоклатѣ, ико-
 номохъ, дѣрълѣтъторіѣ де иконе,
 в. Bilderfeind.

Bilderstürmer, f., икономахіѣ.
Bildertisch, n., оперъ де шпидѣторіѣ
 салъ де шпидѣторіѣ.
Bildgießer, m., торпѣторіѣ де статѣ.
Bildgießerei, f., торпѣрѣ де статѣ.
Bildgraber, m., мажкографъ, сълѣ-
 торіѣ де шпиду (дн мет.)
Bildgraberkunst, f., мажкографіѣ.
Bildhauer, m., скульпторіѣ, шпидѣторіѣ,
 статѣрѣ.
Bildhaueralademie, f., академіѣ де
 скульптурѣ.
Bildhauerarbeit, f., скульптурѣ,
 скульптурѣ.
Bildhauerei, } f., скульптурѣ, арте
Bildhauerkunst, } de скульптурѣ.
Biblich, a. mi ad., шпидѣтъ, мета-
 форіѣ, типосѣ, аллегоріѣ, сим-
 воліѣ; biblicher Ausdruck, шпидѣ-
 цисне метафоріѣ.
Bildmacher, m., шпидѣторіѣ де шпиду
 (дн метаѣ, типсѣ, чѣръ шпид.)
Bildner, m., (вент) артистѣ скульп-
 торіѣ, статѣрѣ.
Bildnerkunst, f., скульпторіѣ.
Bildnis, n., шпидѣ, портретѣ, кинѣ;
 im — hängen, а шпидѣра дн
 шпидѣ.
Bildsam, a. mi ad., шпидѣверѣ; до-
 чилѣ; шпидѣ де портретѣ; шпидѣ-
 миторѣ де кѣлѣрѣ.
Bildsäule, f., статѣ, колонѣ (кинѣ
 човѣитѣ); — zu Fuß, статѣ не-
 дѣстрѣ; — zu Pferde, статѣ къ-
 лѣрѣ.
Bildschneider, m., скульпторіѣ, сълѣ-
 торіѣ дн лѣтъ (де шпиду).
Bildschneiderei, f., скульптурѣ дн лѣтъ.
Bildschön, a., шпидѣмосѣ; ein
 bildschöner Mann, омѣ; шпидѣмосѣ
 ка зп портретѣ.
Bildseite, f., аверсѣ, шпидѣ монетѣ
 къ шпидѣ дн шпидѣторіѣ.
Bildstecher, m., сълѣторіѣ.
Bildstein, m., пѣтрѣ шпидѣтъ.
Bildung, f., шпидѣцисне, шпидѣ-
 мѣлѣ, шпидѣцисне, шпидѣшпидѣ;
 шпидѣшпидѣ, шпидѣшпидѣ; — des
 Geschlechtes, шпидѣноміѣ; — des Ver-
 standes, шпидѣрѣ; — eines Staates,
 шпидѣцисне; das Mädchen hat

- leine —, копѣя п'аре едкѣцѣне, п'аре крештере.
- Bildungsanstalt, f., амшезѣтънѣ, институтѣ (школѣ, семинарѣ) де едкѣцѣне, де крештере.
- Bildungsstrast, f., | виртѣте фортъ-
Bildungstrieb, m., | триче.
- Bildweber, v. Damastweber.
- Bill, f., билѣ, проиенѣ де леце ла аналѣ.
- Billard (zi: vilap), n., биларѣ; — spielen, жокѣ ла биларѣ.
- Billardball, m., билѣ де биларѣ.
- Billardspiel, n., жокѣ де биларѣ.
- Billardspieler, m., жокѣторѣ де биларѣ.
- Billardstock, m., акѣ, вѣрга де вѣтѣтѣ вѣла ла биларѣ.
- Bille (zi: vilale), билѣ; чоканѣ де ферекатѣ рѣта; чепѣ дела фсвѣл ротѣ де мѣръ.
- Billen, v., ферекѣ мѣра.
- Billennestl, n., зрѣналѣ, фѣна дѣлѣ ферекѣтѣръ.
- Billet, n., билетѣ, реванѣ, чедѣлѣ.
- Billetiren, v., амбилетезѣ, амсемнѣ кѣ билетѣ (марѣа).
- Billig, a. m. ad., кѣвилѣчлѣсѣ, жѣстѣ, дрептѣ, раѣонаверѣ, потрѣвѣтѣ, мѣсѣратѣ; кѣнфортѣ дрептѣлѣ кѣ вѣнтѣ шѣл.; wie —, дѣлѣ кѣм се кѣвилѣ; es ist nicht mehr als —, кѣм черѣ дрептѣлѣ кѣвѣнтѣ; es ist —, seine Schulden zu bezahlen, се каде, ка сѣ 'mѣ плѣтѣскѣ дѣторѣлѣ; er hat sein Haus — gekauft, ел а кѣмпѣратѣ каса са кѣ знѣ предѣ потрѣвѣтѣ.
- Billigen, v., амкѣвилѣцезѣ, волѣ де жѣстѣ, де дрептѣ.
- Billiger, m., амкѣвилѣцѣторѣ, апро-
вѣвѣторѣ.
- Billigermassen, | ad., кѣ дрептѣ, кѣ
Billigerweise, | кѣвилѣцѣ.
- Billigkeit, f., раѣонаверѣтѣте, дѣк-
реѣиѣне, кѣвилѣцѣ.
- Billigung, f., амкѣвилѣцѣре, апро-
вѣлѣне, кѣнѣмѣдѣмѣнтѣ.
- Billion, f., билѣонѣ, о милѣ де милѣонѣ.
- Bilsenfrau, n., жѣштѣамѣ, мѣсѣлѣ-
рѣцѣ (плѣнтѣ).
- Bilsendf, n., олеѣ де жѣштѣамѣ.
- Bill, m., вѣрете; wie ein — auf-
wachsen, ресаре ка вѣретеле.
- Bimmel, f., кампанелѣ, клопоцелѣ.
- Bimmeln, Bimpeln, v., сѣнѣ кам-
панела, цѣнѣнѣскѣ.
- Bimsen, v., помѣчезѣ, фрекѣ, лѣ-
стрѣскѣ кѣ помѣче.
- Bimsstein, m., помѣче, (пѣтрѣ по-
рѣсѣ).
- Bindable, f., сѣлѣ.
- Bindart, f., (лемн.) сѣкѣре; инстрѣ-
мѣнтѣ кѣ дѣлѣ тѣмѣрѣ.
- Bindbalken, m., архѣтравѣ, корѣа,
грѣнда прѣнѣнале.
- Bindchen, n., вандѣ мѣкѣ (ла мѣвѣ-
ка нѣмешѣл), вантѣлѣкѣцѣ.
- Binde, f., вандѣ; фанѣлѣ; (кѣр.) ван-
даѣцѣ, лѣгѣтѣрѣ; чѣнѣторѣ, вѣрѣ
(ла поул); шарѣ (ла фѣгѣрѣ).
- Bindeweise, n., цѣвѣ де фѣрѣ (ан-
трѣвѣнѣцѣтѣ ан фавѣче де стѣ-
кѣрѣл).
- Bindelohn, n., черкѣрѣрѣтѣ, платѣ
пентрѣ лѣгатѣ кѣ черкѣрѣ.
- Bindemesser, v. Bandmesser.
- Bindemittel, n., мѣжлѣкѣ де лѣгатѣ
(чѣмѣрѣ, клеѣсѣ).
- Binden, v., лѣгѣ; амнодѣ; (теолоѣ.)
Macht zu —, пѣтере де а лѣга;
gebundene Schreibart, стѣлѣ мѣ-
трѣкѣ; ein Buch —, лѣгѣ карта;
ein Faß —, черкѣзѣскѣ вѣтеа;
mit Strick —, амознезѣ; mit ei-
ner Binde, амфамѣсѣ; mit Ketten
—, амкатенезѣ, амкѣтѣмѣзѣ;
der Leim, Kalk bindet, клеѣл, варѣл
лѣгѣ; einen an etwas —, овлѣгѣ,
амдатѣрезѣ не чѣнева ла чева;
an etwas gebunden sein, а фѣ сѣлѣ-
нѣскѣ ла чева; er ist an die Ge-
setze gebunden, ел е сѣлѣнѣскѣ ла
лѣцѣ; an die Stunde gebunden sein,
мѣ гѣнѣ де дрѣ; einem etwas
auf die Seele —, лѣгѣ кѣва
чева де сѣлѣлѣ; einem nicht Al-
les auf die Nase —, амѣ сѣкрѣтѣ
пентрѣ чѣнева, нѣл сѣнѣ тѣте;
sich —, се лѣгѣ; sich an etwas
—, с'амлѣментѣ де чева.
- Binden, n., лѣгарѣ.
- Bindend, a., лѣгѣте; овлѣгѣте,
рѣстрѣнѣте.

Binder, m., легѣторѣ; вѣтарѣ.
Bindeschlüssel, m., (теол.) кѣя Ст. Петра, изтере де а лега.
Bindestoff, m., (ѳис.) матерѣ легѣ-
 торе, кѣлѣ.
Bindestrich, m., (пѣлт. дн грам.) хѣ-
 нѣорѣ, семнѣ де зѣре шѣ дес-
 пѣрѣре.
Bindewort, n., (гр.) конжакѣне.
Bindzeug, n., инструменте де ле-
 гатѣ, кѣтѣя ѣсторѣ INSTR. (хѣр.).
Bindfaden, m., снаргѣ, сѣорѣ (де
 легатѣ).
Bindfadenrolle, f., носорѣ, пѣзѣшѣ
 де сѣорѣ.
Bindholz, n., (лемн.) корѣѣ, лемнѣ
 де легатѣ.
Bindmesser, n., в. Bandmesser.
Bindriemen, m., кѣрѣорѣ де легатѣ.
Bindscheibe, f., (зѣт.) тѣкѣ де кѣштѣ.
Bindseil, n., (мар.) легѣтѣрѣ, ѳне.
Bindstoff, m., скѣлѣшѣ, рѣстѣѣ,
 зѣкатѣ де лемнѣ че се пѣтрече
 прип ѳзнѣ де легатѣ.
Bindung, f., легѣтѣрѣ, легѣшѣтѣ.
Bindweide, f., в. Bandweide.
Bindwurm, m., дѣргѣ.
Bingelkraut, n., меркѣрѣлѣ, вѣрѣ,
 слѣвонорѣ (плантѣ).
Binseln, v., пѣшѣ, в. Barmen.
Binnen, праер., пѣлѣ дн . . , дн
 кѣрѣѣ . . ; дѣтре, дн . . ; — drei
 Tagen, пѣлѣ дн. тѣрѣ зѣле; —
 Jahr und Tag, дн кѣрѣѣ де зѣлѣ
 анѣ; — heute und morgen, дн-
 тре азѣ шѣ тѣне, d'azѣ пѣлѣ
 тѣне; — Litzem, дн скѣртѣѣ
 (тѣмнѣ).
Binnenbeich, m., ставѣлѣ, зѣгасѣ
 interiorѣ.
Binnengetwässer, n., аѣе mediterranе.
Binnenhandel, m., порогѣ interiorѣ.
Binnenland, n., цѣрѣ interiorѣ (дн-
 кѣпѣрѣатѣ де ателѣ).
Binnenländer, m., пѣлѣ мѣкѣ, олап-
 дезѣ.
Binnenlaufen, v., интѣрѣ дн портѣ.
Binnenleben, n., ѳездѣ че се ѣа
 дела Domѣлѣ territoriale.
Binnenmühle, f., мѣорѣ interiorѣ
 (дн мѣжлокѣлѣ сатѣлѣ).

Binnenwasser, n., аѣлѣ дѣкѣсѣ де
 зѣгасѣ.
Binnenwerf, n., кѣсѣтѣрѣ де рѣдеа,
 де сѣпѣрѣлѣ че се ѳачѣ дн мѣж-
 локѣ де орѣшѣнѣтѣ.
Binomium, n., (алѣ.) binomik, кѣ-
 time компѣсѣ дн доѣ изтерѣ.
Birse, f., пѣпѣрѣѣ, поросѣ (плантѣ).
Binsenblume, f., спечѣе ре цѣочѣл.
Binsendeck, f., порожѣнѣ де пѣпѣрѣѣ.
Binsengras, n., пѣпѣрѣѣ арѣкѣлатѣ,
 podsporѣ.
Binsenfort, m., лѣпѣрѣѣ, комѣ де
 пѣпѣрѣѣ.
Binsenmatte, f., в. Binsendeck.
Binsenreife, f., вѣрѣшѣ де пѣпѣрѣѣ
 (де princѣ пѣште).
Binsenumpf, m., пѣпѣрѣѣште.
Binsig, a. шѣ ad., пѣпѣрѣѣосѣ.
Biograph, m., биографѣѣ.
Biographie, f., биографѣѣ, дескѣрѣ-
 цѣне де вѣаѣ.
Biographisch, a. шѣ ad., биографѣѣ.
Birke, f., местѣкѣнѣ.
Birken, a., де местѣкѣнѣ.
Birkenbesen, m., мѣтѣрѣ де местѣ-
 кѣнѣ.
Birkenbusch, m., местѣкѣнѣшѣ.
Birkenholz, n., лемнѣ де местѣкѣнѣ.
Birkenmaier, m., кѣлѣ де лемнѣ де
 местѣкѣнѣ.
Birkenmeth, m., мѣстѣ, medѣ де
 местѣкѣнѣ.
Birkenreis, n., рѣмѣрѣ де местѣкѣнѣ.
Birkenrinde, f., скѣорѣѣ де местѣкѣнѣ.
Birkenrast, m., сѣкѣѣ, мѣстѣ (че'а дѣ
 местѣкѣнѣлѣ дн гѣрѣпѣндѣсе).
Birenschwamm, m., вѣрѣте де ме-
 стѣкѣнѣ.
Birkenwald, m., местѣкѣнѣшѣ, пѣ-
 dspe де местѣкѣнѣ.
Birfuch, v. Rothfuch.
Birhahn, m., Birhuhn, n., кокомѣѣ
 сѣлѣатѣкѣ.
Birhenne, f., гѣпѣнѣѣ.
Birkling, v. Birfchwamm.
Birkwibpret, n., вѣнатѣ де местѣ-
 кѣнѣ (кокомѣѣ, гѣпѣнѣѣ).
Birn, f., пѣрѣ.
Birnapfel, m., марѣларѣ.
Birnbaum, m., пѣрѣ (арворѣ).

Birnbäumen, а., де нърѣ, де лемнѣ де нърѣ.
 Birnbaumholz, п., лемнѣ де нърѣ:
 Birnchen, п., нърѣцѣ.
 Birneſſig, м., оцетѣ де пера.
 Birnförmig, а. ил ад., периформѣ, ил формѣ де парѣ.
 Birnfürbiß, м., вкърветѣ на пара.
 Birnlatwerge, ф., лктарѣ де пера, онегѣ де дхлѣцѣ.
 Birnmoſt, м., мѣстѣ де пера.
 Birnmotte, ф., молѣ (верме) де парѣ.
 Birnprobe, ф., пробѣ карометрикѣ, истрѣмѣнтѣ де стикѣ ил формѣ де парѣ пентрѣ а мѣсѣра озидетатеа аерѣлѣ.
 Birnquitte, ф., парѣ гѣтѣосѣ.
 Birnquittenbaum, м., нърѣ гѣтѣосѣ.
 Birnstamm, м., трѣнкѣ де нърѣ.
 Birnſtiel, м., нѣчлорѣ, кодѣ де парѣ.
 Birnwalze, ф., зѣвалѣ, подѣ де зѣвале.
 Birnwein, м., сѣрѣ, винѣ де пера.
 Bis, ад., нѣлѣ; — hieher, нѣлѣ ачѣ; — dahin, нѣлѣ аколѣ; von Oſtern — Pfingſten, дела Паштѣ нѣлѣ ла Росалѣ; drei — vier, трѣл сѣл парѣ; es waren unſer — zweihundert, поѣ орам ка ла дѣл сѣл; — an, — auf, — zu, аорѣ; Alle — auf ihn, аорѣ де елѣ тогл; ſo lange —, нѣлѣ нѣндѣ; thun Sie es nicht — ich es Ich-ten ſage, нѣ ачѣ нѣлѣ нѣндѣ нѣгл воѣ спѣне еѣ; ſchreiben Sie dieſen Brief — ich wieder komme, скрѣ асѣ епѣстолѣ нѣлѣ нѣндѣ воѣ ревенѣ.
 Biſam, м., мѣскѣ (матерѣ ширѣ-сѣрѣ); mit — parſumiren, ил мѣсѣезѣ, парѣмѣ кѣ мѣскѣ.
 Biſamapfel, м., нърѣ мѣскатѣ.
 Biſambirn, ф., парѣ мѣоматѣ.
 Biſamblume, ф., амвретѣ.
 Biſambod, м., мѣскѣ, дѣлѣ мѣскатѣ.
 Biſambüchſe, ф., скатѣлѣ, вѣтѣ де мѣскѣ.
 Biſamente, ф., раѣлѣ мѣскалѣ.
 Biſamfarben, а., мѣскѣцѣлѣ, колѣре де мѣскѣ.
 Biſamgeruch, м., одѣре де мѣскѣ.
 Biſamhirſe, м., черѣлѣ мѣскатѣ.
 Biſamkäſer, м., гѣндакѣ мѣскѣосѣ.

Biſamkäſe, ф., чѣверѣ (animas дѣн веверѣ), се зѣче ил Zibetkäſe.
 Biſamklee, м., трѣколѣ мѣскалѣ.
 Biſamkneblauch, м., алѣ мѣскалѣ.
 Biſamknopf, м., в. Biſamkugel.
 Biſamkörner, пл., гѣлѣце де ам-вретѣ.
 Biſamkraut, п., брѣлѣ, вѣрѣана мѣ-скѣлѣ.
 Biſamkugel, ф., Biſamkugeln, п., мѣскардинѣ, (ханѣрѣ, нѣлѣ).
 Biſamnarcisse, ф., парѣчѣлѣ мѣскалѣ.
 Biſamraſe, ф., клѣданѣ мѣскалѣ де Англѣ.
 Biſamroſe, ф., роѣлѣ мѣскалѣ.
 Biſamthier, а., мѣскѣ, анѣмѣлѣ мѣ-скалѣ.
 Biſamziege, ф., капрѣ мѣскалѣ.
 Biſchof, м., епѣскопѣ; оранѣдѣлѣ, портокалатѣ, вѣлѣтарѣ рекорѣторѣ дѣн сѣкѣ де портокалѣ ил захарѣ.
 Biſchöflich, а. ил ад., епѣскопѣскѣ, епѣскопѣлѣ; biſchöfliche Kirche (ил Англѣа), вѣсерѣкѣ (рѣлѣциѣнеа) в-пѣскопѣлѣ сѣл англѣканѣ.
 Biſchofsamt, а., епѣскопѣлѣ, епѣскопѣлѣ.
 Biſchofsſhut, м., мѣтрѣ; илѣкѣ (ла католичѣ); (вот.) епѣмедѣзмѣ.
 Biſchofskreuz, п., вѣрѣче епѣскопѣскѣ.
 Biſchofsmantel, м., мѣнтѣоѣ епѣско-пѣскѣ.
 Biſchofsſtab, м., паѣсторѣлѣ, вѣстонѣ, кѣрѣжѣ епѣскопѣскѣ.
 Biſchofthum, в. Biſtum.
 Biſcuit, п., (зѣ: вѣскѣ), вѣскопѣлѣ, пѣсметѣ.
 Biſher, ад., нѣлѣ ачѣ, нѣлѣ акѣлѣ; wie —, ка нѣлѣ акѣлѣ.
 Biſherig, а., че а трѣкѣлѣ, аѣ че а оостѣлѣ нѣлѣ акѣлѣ; das biſherige Wetter, тѣмѣлѣ че а оостѣлѣ нѣлѣ акѣлѣ; die biſherigen Nachrichten, позѣгѣлѣче че нѣ аѣ венѣтѣлѣ нѣлѣ акѣлѣ.
 Biſmuth, м., вѣсмѣлѣ (метѣл.)
 Biſon, } м., вѣсон, (воѣ де Аме-
 Biſonoch, } рѣка сѣнтѣмѣтрѣоналѣ).
 Biß, м., мѣшкѣлѣтарѣ; (вѣлѣлѣ.) дѣнѣлѣ оѣрѣлѣ.
 Bißchen, п., вѣкѣцеа, вѣкѣцѣлѣ, оѣ-рѣлѣлѣ, оѣрѣмѣлѣтарѣ, оѣрѣмѣлѣцѣ, нѣкѣ, нѣцѣлѣ, нѣцѣлѣлѣ; er liebt die gu-

- ten —, аз ил пакъ възвележе
чело вѣно; ein — Brot, о ѡ-
ръмъ де нѣно; geben Sie mir
ein — Wasser, да ил за нѣс де
анъ; wartet ein —, амѣнѣтъ по-
чинѣлѣ.
- Bissen**, m., вѣкатъ, вѣкѣтърѣ; einem
den — vor dem Maule wegneh-
men, иаъ кѣва вѣкѣтъра дин гѣрѣ;
es giebt hier schmale —, ачѣ гѣ-
екаъ кам сѣщѣролѣ; einem schmale
— geben, мѣкшорезѣ кѣва по-
щѣнеа де мѣлкаре, цинѣ рѣс де
мѣлкаре (не чинева); bet — ist
zu fett für Dich, асѣтъ вѣкатъ нѣ
о мѣнѣрѣ тѣно; auf einen guten —
gehört ein guter Trunk, дѣнѣ о
вѣкѣтърѣ вѣлѣ се кѣвѣно за ве-
нѣтъ вѣнѣ.
- Bissenweise**, ad., кѣ вѣката, кѣ вѣ-
кѣтъра.
- Bissig**, a. mi ad., мѣкшѣторѣ; аггѣн-
гѣторѣ.
- Bisten**, v., einen —, нѣмѣтъ кѣ пет!
пет!
- Bisthum**, n., епископѣ.
- Biswellen**, ad., вѣнорѣ, кѣтеодатѣ.
- Bittbrief**, m., a. Bittschrift.
- Bitte**, f., роуѣминѣ, черере.
- Bitten**, v., роуѣ, поѣтескѣ, дѣвѣтѣ,
черѣ; er hat mich um zehn Thaler
gebeten, ил а черѣвѣ зече талерѣ;
er hat mich zum Balle gebeten,
м' а дѣвѣтарѣ за валѣ; sind Sie
auch mit gebeten? ил Дра еамѣ
дѣвѣтарѣ? er hat mich vor und
nach Gott gebeten, м' а роуѣтѣ не
Дзеѣ; um Betheilung —, черѣ
ерѣщѣне.
- Bitter**, m., роуѣторѣ, дѣвѣтѣторѣ,
черѣторѣ.
- Bitter**, a. mi ad., амарѣ; мѣкшѣ-
торѣ; тѣскѣ; — werden, а се
дѣнатѣра; bittere Wahrheit, аде-
вѣрѣ аспѣрѣ; bitterer Feind, инимѣкѣ
амѣрѣ; er sieht aus wie der bittere
Tod, о палѣтъ ка мѣртеа, мѣртеа
ил тѣтъ зѣгѣвѣтъ не ѣауѣ.
- Bitterbier**, n., вере амарѣ.
- Bitterböse**, a., ѣѣрте рѣс, ѣѣрте рѣс-
гѣщѣскѣ, ѣѣрте дѣтѣракатѣ, ѣѣрте
мѣнѣскѣ.
- Bitterbissel**, f., спечѣ де екѣете.
- Bittererde**, f., (kim.) марнециѣ, пѣ-
мѣнѣтъ амарѣ.
- Bitterholz**, n., касѣтъ, аемѣтъ де касѣтъ.
- Bitterkaff**, m., вѣрѣ'стѣнѣскѣ.
- Bitterkeit**, f., амѣрѣщѣне, амарѣ;
аспрѣне.
- Bitterlee**, m., тѣѣѣѣ де лѣкѣ (планѣтъ).
- Bitterkresse**, f., a. Löffelkraut.
- Bitterlich**, a. mi ad., амарѣлѣ, амѣрѣлѣ,
кам амарѣ.
- Bittersalz**, n., сѣре амарѣ, ѣѣѣѣтѣ
де марнециѣ.
- Bitterstoff**, m., (kim.) амѣрѣинѣ, пѣнѣ-
чинѣтъ амарѣ.
- Bittersüß**, a., дѣлѣеамарѣ.
- Bitterwasser**, n., амѣ минерале амарѣ.
- Bitterwein**, m., винѣ пѣлѣнѣ.
- Bitterwurz**, f., цѣнѣиалѣ (планѣтъ).
- Bitteffen**, n., (алокѣреа) ѣспецѣла за
пѣеѣагѣ.
- Bittfuhrer**, f., сѣрѣиѣѣ гѣатѣитѣ, кѣ-
рѣтърѣ де каакѣ.
- Bittgang**, m., ироѣсѣиѣне; иѣтанѣ;
емѣре кѣ кѣщѣле.
- Bittlich**, a. mi ad., роуѣнѣдѣ, кѣ ро-
гѣминѣтѣ; einen — um etwas an-
gehen, роуѣнѣдѣ черѣ чева дѣла
чинева.
- Bittschreiben**, n., Bittschrift, f., сѣрѣ-
ѣѣѣѣ де роуѣминѣтѣ, сѣлѣкѣ, пѣ-
тѣиѣѣне, мемѣриалѣ, (инѣтанѣ,
жалѣ).
- Bittschreiber**, m., ѣкѣрѣторѣ де ро-
гѣминѣтѣ; пѣтѣиѣѣнѣрѣ.
- Bittsteller**, m., пѣтѣиѣѣнѣрѣ, сѣлѣ-
кѣнѣтѣ, роуѣторѣ.
- Bittweise**, ad., дѣ модѣ роуѣторѣ,
дѣ винѣ сѣлѣкѣнѣтѣ.
- Bittuminoß**, a. mi ad., иѣтѣиѣнѣскѣ.
- Bivouac**, m., вѣванѣ (пѣгѣрѣчѣре ѣѣ
черѣ лѣверѣ нѣѣтеа а сѣлдѣиѣлѣ).
- Bivouaquiten**, v., вѣвачѣзѣ.
- Bizar**, a. mi ad., вѣзарѣ, кѣпѣрѣиѣѣскѣ,
сѣравѣганѣтѣ, сѣраѣѣдѣнѣрѣ, ѣѣдѣтѣ.
- Bizarre**, f., вѣзарѣрѣ, сѣравѣганѣ-
гѣ, кѣпѣрѣиѣѣсѣгѣте.
- Blachfeld**, n., шѣсѣ, кѣвѣнѣа, кѣпѣлѣ
кѣнѣлѣ.
- Blachfröft**, m., черѣ ѣѣкѣ.
- Blachfisch**, m., шѣнѣте кѣлѣнѣрѣ (ѣѣ

каре се скрѣе ѿ матеріѣ пѣтрѣ
ка перѣла де скрѣскѣ).

Blaffen, v. Bellen.

Bläffert, m., влѣартѣ (монетѣ веке
по глугѣ Pinſ).

Bläſe, f., вѣтроситате (днелѣтарѣ
де кѣтѣче прѣн вѣтѣрѣ).

Bläſen, v., днелѣ (о вѣшнѣ), дн-
гѣмѣ, кѣшнѣнѣ вѣтѣрѣ; ſich —,
мѣ днелѣ; мѣ днѣгѣмѣ, мѣ
мѣдрескѣ.

Bläſend, a., вѣтвѣскѣ; днелѣтѣскѣ.

Bläſung, f., днелѣтарѣ, вѣтроси-
тате, вѣтвѣситате.

Bläſungsmittel, n., мѣдѣцинѣ дн
контра вѣтѣрѣлор.

Blaf, m., вѣнаіе, вѣакѣрѣ.

Blafe, f., корѣ, тѣмѣ де мѣкѣ
(де рѣрѣ).

Blafex, v. Wandleuchter.

Blame, f., вѣстемѣ, дѣвалѣ, вѣр-
нѣ де рѣ.

Blamiren, v., вѣстемѣ, дѣвалѣ,
вѣрѣскѣ де рѣ.

Blanz, a. m. ad., амѣ; нѣредѣ, нѣ-
лѣ, лѣчѣ; blanke Wein, вѣнѣ
амѣ; blanke Schwert, сѣмѣ рѣмѣ;
die Schüffel iſt ſehr —, гѣлѣрѣ
ѿ ѿбрѣ нѣредѣ; er ſtand im blan-
ken Heude, ера дѣсѣрѣкатѣ, ера
нѣмѣ дн кѣмѣмѣ; — ſellen, нѣ-
лѣскѣ кѣ нѣла.

Blanke, v. Blanke.

Blänke, f., амѣмѣ.

Blänken, v., лѣчѣ, ѿрѣскѣ; кѣрѣдѣ
(вѣселѣ де мѣгалѣ); нѣлѣскѣ.

Blänker, m., вѣкѣторѣ імѣ нѣлѣ
(такѣ. мѣл.).

Blankett, n., вѣанкетѣ, кѣрѣ амѣ;
вѣанкетѣнгѣ; — zur Vollmacht
geben, даѣ кѣрѣ амѣ, вѣанкетѣ-
нгѣ.

Blankhaken, m., скѣбѣ рѣсѣчѣтѣ.

Blankmacher, m., днѣлѣтарѣ.

Blanksheit, f., вѣрѣ де ѿскѣ вѣлѣ-
амѣнѣ, де нѣмѣтѣ амѣ ѿгѣлѣ че се
нѣмѣ ла нѣрѣскѣ, ла нѣнтарѣ де
сѣрѣнѣрѣ амѣ дѣмѣмѣлор.

Blanquett, v. Blankett.

Blarren, v. Blarren.

Bläſchen, n., вѣшнѣкѣ.

Blase, f., вѣшнѣ; groſſe —, вѣшнѣ-

кѣ; мѣмѣлѣмѣ амѣмѣкѣтѣ а ѿнѣтѣ
вѣшнѣ, вѣшнѣторѣ (вѣшнѣторѣ).

Blasbalg, m., ѿол, сѣлѣторѣ; bet
— treten, сѣлѣторѣ де ѿрганѣ
(сѣрѣгѣторѣ, кѣлѣгѣторѣ).

Blasbalggeficht, n., вѣкѣлѣмѣтѣ, вѣлѣ.

Blasbalgröhre, f., рѣсѣ де сѣлѣтѣ.

Blasblasen, a., корѣ, вѣчнѣ.

Blasinstrument, n., інѣсѣрѣмѣтѣ кѣ
каре се кѣтѣ сѣлѣгѣдѣ.

Blasloch, n., днѣлѣкѣтѣ, (нѣрѣтѣ ін-
сѣрѣмѣтѣмѣтѣмѣ де сѣлѣтѣ че се
днѣлѣкѣ).

Blasen, v., сѣлѣ; ins Feuer —,
сѣлѣ дн ѿскѣ; bet Wind bläſt,
вѣтѣ, тѣде вѣтѣлѣ; ins Glas —,
днѣлѣ сѣкѣлѣ; die Trompete —,
сѣлѣ кѣ тѣмѣсѣтѣ; zum Angriffe
—, даѣ сѣмѣмѣ де атѣмѣтѣ;

zum Abzuge —, даѣ сѣмѣмѣ де
рѣтѣскѣ; Lärm —, кѣмѣ ла ѿр-
мѣ; die Flöte —, кѣлѣ кѣ ѿлѣ-
тѣ; einem etwas in die Ohren —,
мѣнѣтѣскѣ кѣлѣа чеа; in die Büchse
—, кѣнѣрѣскѣ ла сѣсѣ.

Blasen, n., сѣлѣаре, сѣлѣмѣмѣтѣ.

Blasenband, n., (анѣт.) вѣрѣкѣ, лѣ-
гѣтарѣ де вѣшнѣ (а сѣлѣлѣ).

Blasenbruch, m., (нѣр.) чѣсѣтѣрѣчѣлѣ,
рѣмѣтарѣ де вѣшнѣ.

Blasenbarmbruch, m., (нѣр.) ѿнѣтѣрѣ-
чѣсѣтѣчѣлѣ, рѣмѣтарѣ де мѣгалѣ вѣ-
мѣчѣлѣ.

Blasenentzündung, f., чѣсѣтѣ, інѣлѣ-
мѣгалѣ, амѣпѣдѣра де вѣшнѣ.

Blasenerbſe, f., мѣлѣрѣ вѣшнѣкѣ.

Blasenerbtrauch, m., (нѣр.) ѿрѣра нѣ-
мѣмѣтѣмѣтѣ (пѣлѣтѣ).

Blasenfieber, n., ѿрѣрѣ де вѣшнѣ.

Blasengang, m., нѣмѣлѣ чѣсѣтѣнѣ, кѣн-
дѣрѣлѣ вѣшнѣчѣлѣ де ѿрѣ (анѣт.).

Blasengries, m., (мѣд.) мѣрѣскѣ де
пѣтрѣ.

Blasengrün, n., вѣрѣла кѣ вѣшнѣ.

Blasenhut, m., кѣпѣкѣ де кѣлѣнѣ,
де кѣлѣдѣре (де дѣсѣлѣтѣ).

Blasenläſer, m., кѣнѣрѣпѣдѣ, гѣмѣдѣкѣ
де тѣрѣаре.

Blasenlohl, m., вѣрѣкѣ, вѣрѣ вѣ-
шнѣкѣ.

Blasenkrampf, m., сѣмѣмѣ, кѣрѣлѣ
ла вѣшнѣ.

Blasenfraut, n., атриклара, черванъ
(плантъ).

Blasenflester, n., вешикъторъ (вешикъторъ).

Blasensand, m., песинъ че се оор-
мъзъ дн вешика здъзи ла пѣти-
машил де пѣтръ.

Blasenschnitt, m., литотомия, опе-
ръция че се оаче спре а скоте
пѣтра. форматъ дн вешика здъзи.

Blasenschnitt, f., зракъ.

Blasenstein, m., пѣтръ оъзъгъ дн
вешикъ.

Blasensteinreiber, m., литотомистъ.

Blasensich, m., чистеотомия, изисръ
де вешикъ.

Blasenvorfall, m., (kir.) сурпаро де
вешикъ.

Blasenins, m., виаърсъритъ, дажда
пентра дрепъла де а ооръе ви-
парсъ.

Blaserohr, n., цѣвъ де сѣлатъ.

Blasewerk, n., сѣлатъторъ, инстру-
мънтъ де сѣлатъ.

Blasicht, a. m. ad., вешикъ, ка ве-
минъ.

Blasig, a. m. ad., вешикосъ; blasiges
Erz, металъ вешикосъ.

Blasirt, a., гъмнитъ, песинитъторъ.

Blasonieren, v., изгърескъ марче, ар-
мъри къ колореле къвенито; ес-
пикъ, дескрипъ марчеле.

Blasonirkunst, f., ералдикъ.

Blasphemie, f., влестемъ, джжъръ-
търъ (хъкъ) дн контра лъ Dze.

Blasphemieren, v., влестемъ, джжъръ.

Blasphemisch, a. m. ad., влестемъ-
торъ, джжъръторъ.

Blas, a. m. ad., пълитъ, галвинъ;
-blasse Tinte, тинтъ алъ; — wie
der Tod, галвонъ къ тортеа; —
werden, тъ джгълаинескъ; devinъ
палитъ.

Blasblau, a. m. ad., аластръ дес-
кикъ, вълнитъ пълитъ, вълнитъ гъ-
визъ.

Blasse, f., палоро, гъвинегъ; semnъ
(ка стѣоа дн орснте, мал къ сѣ-
мъ да: ка); Pferd mit einer —,
какъ стелатъ.

Bläsfente, f., лешидъ, стѣе де гъ-
пашъ де анъ.

Blasgelb, a. m. ad., галвинъ, дескикъ.
Blasgrün, a. m. ad., верде дескикъ.
Blasshuhn, n., **Blasling**, m., v. **Blas-**
ente.

Blasroth, a. m. ad., помис дескикъ.

Blasrig, a. m. ad., вешикосъ.

Blatt, n., ооитъ, оранъ (де плантъ);

— ооитъ; аилъ, пацитъ (де карте);

скъндъръ, талъ (де маеъ); ооитъ

(де линиолъ де рокиа); оооре

(де кеие); латъ (де савиъ, де

пъза оорестреванъ); periodische —,

— ооитъ периодикъ; öffentliche Blätter,

gazete, m. dergъ есъ не тогъ зюа,

жърнале; ein Bettuch von zwei,

drei etc. Blättern, линиолъ де

доъ, тpei шчл ооитъ; das — hat

sich gebendet, о'а скимбатъ оада

лжрвизъ, лжрвизъ а латъ алтъ оа-

цъ; sich kein — vor den Mund

nehmen, изтеокъ лжрвизъ не из-

теле сѣъ, ворвескъ не оацъ, вор-

вескъ, ливеръ оъръ регинере; vom

Blatte singen, spielen, кънтъ не

note din prima възъгъ.

Blattanfaß, m., (bot.) стипале, оранъ-
зеле че се оакъ ла ваза чехор-
лате оранъе.

Blattauge, n.; ois (мъзрѣ де оранъе).

Blattblei, n., вломъкъ дн оол.

Blättchen, n., ооитъ; (anat.) ооп-
тънеа.

Blättchengold, n., азрѣ ооитъ, дн
оол, азрѣ де политъ.

Blatten, v., сѣлескъ, десѣлескъ,
сѣрсъзескъ, десѣрсъзескъ.

Blatter, f., вкълигъ, паштеа; вър-

саръ; Blattern, pl., върсаръ; —

haben, ам върсаръ; — bekommen,

мъ върсъ; die — einimpfen, вак-

чинъ, днонтезъ, алжескъ (по-

сѣескъ).

Blättererde, f., (min.) джжжнтъ дн

ооитъ де тартаръ.

Blättererz, n., минерале къргъторъ

din оол де арцитъ джратъ.

Blätterflechte, f., джжжъ, вжрѣкъ.

Blättergebilde, n.; конларъ дн

ооитъ.

Blättergelb, a. m. ad., галвинъ дн

колорѣа оранъел, жсате, галвинъ

верде.

Blättergold, *n.* Blättchengold.
 Blättergrube, *f.*, гробица, cemaș de
 върсатъ.
 Blätterig, *a.*, ѳоіосъ, ѳоіатъ; ѳрн-
 зосъ, ѳрнзатъ.
 Blätterlos, *a.*, неѳоіосъ, сѳоіосъ,
 сѳоіатъ, сѳрнзатъ; ѳъръ ѳол,
 ѳъръ ѳрнзе; (вог.) аметалъ.
 Blättern, *v.*, амъ върсатъ; das Kind
 hat noch nicht geblättert, комиза
 пакъ н'а авот върсатъ.
 Blättern, *v.*, ѳоіетезъ, диторкъ ѳоі-
 ле, сіелех дитр'о катре; dec-
 ѳоіескъ, decѳрнзескъ; сіѳ —
 се decѳоіъ, се decѳрнзъ.
 Blätternarbe, *f.*, странкъ, сѳмнъ, стрі-
 кьтъръ де върсатъ.
 Blätternarbig, *a.*, стрікатъ де вър-
 сатъ, (blättergrubig, podemnarbig).
 Blätterimpfung, *f.*, вакцинаре, ал-
 тире, днокъзъгизне.
 Blätterkrankheit, *f.*, ветежъгъ де
 върсатъ.
 Blätterreich, *a.*, ѳоіосъ, ѳрнзосъ.
 Blätterrose, *f.*, оръангъ вешикосъ.
 Blätterstobami, *m.*, взрете пьтросъ.
 Blätterstein, *n.*, пѳгъръ възбѳеъ.
 Blättertabak, *m.*, тѳтнѳ дн ѳол.
 Blätterteig, *m.*, алъатъ дн ѳол, дн
 пьтспл.
 Blättertee, *m.*, тизикъ пьтросъ.
 Blätterweise, *ad.*, кз ѳоіа, кз ѳрнза.
 Blätterwerk, *n.*, (аркит.) ѳрнзърпъ,
 орнъмънрѳ де ѳрнзе.
 Blätterzahn, *m.*, динте ѳолзосъ (ае
 кал).
 Blattförmig, *a.* mi ad., ѳоіѳормъ.
 Blattgerste, *f.*, оръкъ ѳрнзосъ.
 Blattgold, *n.* Blättchengold.
 Blatthalter, *m.*, (тинорг.) визоркъ, ин-
 стрѳмънтъ щиторѳс де ѳоіъ дн
 пинтеа зедарълѳ.
 Blatthüter, *m.*, (тинорг.) реклемъ-
 торѳс, ворва че ре пне сзв ал-
 тинъл рьндъ ал ѳоіел тилрѳте,
 ми кз каре днчене рьндъл прѳмъ
 ал зрнъторѳл.
 Blattläser, *m.*, крисомела, гъндакъ.
 Blattkohle, *m.*, кзрентъ ѳоіатъ, варъ,
 пѳдпълѳгъ, ѳъръ пьтъдѳнъ.
 Blattlaub, *f.*, пьрече де ѳол.

Blattläusfläser, *m.*, гандакъ, злѳъ вол
 на Дзѳ.
 Blattlaus, *f.*, ѳмидъ.
 Blattreif, *m.*, черкъ де ѳеръ.
 Blattsauger, *m.*, кърмъзъ (инѳектъ
 дин каре се ѳачѳ колѳреа ста-
 комъ).
 Blattschau, *a.*, теметоръ ми де ѳрнзе;
 ѳѳрте ѳрѳосъ.
 Blattseite, *f.*, пагинъ.
 Blattsilber, *n.*, арпѳанъ ѳоіатъ, дн ѳол.
 Blattspiel, *m.*, кѳда ѳоіел, перѳоръ
 (дн вог.)
 Blattvergoldung, *f.*, аспѳтъръ, по-
 лѳгъръ кз ѳол де аспъ.
 Blattver Silberung, *f.*, арпѳанѳире кз
 ѳол де арпѳанъ.
 Blattwender, *m.*, ѳѳи-диторкътѳс.
 Blattweiser, *m.*, индѳѳ, реѳѳстръ.
 Blattwider, *m.*, днѳъшъръторъ (ин-
 сектъ) че се днѳъшѳръ дн ѳѳъ
 кьнд се метаморѳѳезъ.
 Blattwin, *m.*, кзѳоторъ ѳоіатъ, дн
 ѳол.
 Blau, *a.*, алъастръ, вълътъ, азъръ;
 hell—, алъастръ дескѳс; dunkel—,
 вълътъ днкѳс; himmel—, алъа-
 стръ черѳъ, аерѳнъ; violen—,
 алъастръ виѳрѳнъ; — machen, —
 anlaufen lassen, даъ кз колѳре
 алъастръ; — färben, колѳрежъ ал-
 вастръ; einem die Augen — schla-
 gen, ѳакъ кѳѳва окѳл аѳеѳѳл вь-
 тьндъл; mit einem blauen Auge
 davon kommen, сѳкаъ не зшоръ;
 du wirst dein blaues Bandel se-
 hen, о съ веѳл минъне; einem ei-
 nen blauen Dunst vormachen, а-
 меѳескъ минъѳе кѳѳва; einen blauen
 Montag machen, сѳрвъторѳскъ, нъ
 лъкрежъ (ворѳинд десѳре метрѳл);
 ins Blaue schießen, даъ дн вълътъ,
 пь сѳѳрѳежъ сѳрѳа.
 Blaudugig, *a.*, окѳл алъастръ, чел
 че аре окѳл алъастрѳл.
 Blaubart, *m.*, варъ алъастръ.
 Blauel, *m.*, маѳъ, вълъторѳс, лѳпъѳѳкъ.
 Blaueln, *v.*, ватъ кз маѳъ (пънзе-
 тѳрѳле ла сѳълатъ).
 Blauen, *v.*, алъъстрѳежъ; пь алъъ-
 стрѳежъ, дѳвинъ алъастръ.
 Blauen, *v.*, ватъ кз маѳъ; днѳѳне-

- пескъ, пѣнѣ ан винедѣлѣ (рѣше);
 анвинедескъ (пе чинева вѣгънда);
 sich —, се анвинедешто; се се-
 нилъ (черка).
- Blauente, f., радъ съватикъ.
 Blaufarbe, f., колѣре аластръ.
 Blaufärbet, m., въиситорѣ (воандѣ),
 tintorѣ de аластръ.
 Blaufarbenwerk, n., аластрѣриъ, фа-
 брикъ de аластрадѣ..
 Blauflechtig, a., вѣтатѣ аластръ.
 Blaufuß, m., фалкопе. нескарѣ.
 Blauglas, n., в. Schmelze.
 Blauhölz, n., дѣмѣ de Brasilia
 пентрѣ въиситѣ.
 Blaukeifen, n., пригѣре къ галѣ ала-
 стръ (пасере).
 Blauohl, m., кѣрекѣ аластръ.
 Blaufors, m., канѣ аластръ (радъ
 ан Америка); канѣ аластръ (o-
 midѣ).
 Blaufäure, f., къдѣре de аластрѣтѣ.
 Blaulich, a., аластрѣтѣ, аластрѣ.
 Blauling, m., спечѣ de пентре.
 Blaumeiße, f., шѣгѣоѣ аластръ.
 Blaumüller, m., (за mont.) чѣрѣ ѳъ-
 рѣ зитѣ.
 Blaufäure, f., (kim.) аѣдѣ прѣоикѣ.
 Blauschnee, f., канѣ вѣтатѣ вѣлѣтѣ.
 Blauschimmel, m., канѣ сѣрѣ вѣлѣтѣ.
 Blauschnabel, m., вотааластръ, вра-
 вѣ de Kina.
 Blausel, m., винедѣлѣ, сирѣвѣлѣ ви-
 недѣгѣре.
 Blauspecht, m., гѣзѣоѣ аластръ.
 Blaustein, m., пѣтрѣ вѣлѣтѣ, ала-
 стръ.
 Blausumpf, m., спѣнѣ, вѣлѣтѣриѣ,
 трѣдѣтѣриѣ, терминѣ de десирѣдѣ,
 къ карѣ се пѣтескъ дорѣвалѣтѣ,
 сѣрѣтѣ шѣл.
 Blautaupe, f., порѣтѣ аластръ.
 Blauwasser, n., апъ черѣ.
 Blausümmet, m., сѣрѣдѣ аластрѣ не
 спѣте.
 Blech, n., металѣ вѣтатѣ, талѣ,
 плакъ; Gold-, Silber-, Kupfer-,
 талѣ de асрѣ, арѣнтѣ, арапѣ,
 чѣде шѣл.; талѣ de сѣрѣ спѣтѣ
 къ мѣзѣтѣ, сѣралѣтѣ; тѣнкеа;
 bank; er hat brav —, е вѣлѣсѣ.
 Blecharbeit, f., дѣрѣ de сѣралѣтѣ.
- Blecharbeit, m., сѣралѣтѣ, тѣнкеа.
 Blechdach, n., колѣрѣтѣ de сѣралѣтѣ.
 Blechen, v., пѣтескъ; er muß dert
 —, трѣвѣ сѣ пѣтескъ грѣсѣ.
 Blechern, a., de сѣралѣтѣ, de талѣ
 de металѣ.
 Blechfabrik, f., сѣралѣтѣриъ, сѣарѣкъ
 de сѣралѣтѣ.
 Blechfeuer, n., сѣкѣ de сѣарѣкѣтѣ
 сѣралѣтѣ.
 Blechgeschirr, n., вѣсе de сѣралѣтѣ.
 Blechhammer, m., сѣарѣкъ de сѣрѣ
 Blechhütte, f., алаѣ, чѣканѣ de
 сѣалѣтѣ талѣ de сѣрѣ.
 Blechmaß, n., пѣзѣрѣтѣриѣ de ме-
 талѣ вѣлѣтѣ, инѣтрѣанѣнтѣ къ карѣ
 се тѣсѣрѣ грѣоѣтѣеа талѣелѣр de
 асрѣ, арѣнтѣ, калѣвѣ шѣл.
 Blechmünze, f., вѣракѣтѣ, сѣоѣтѣеа,
 сѣсѣ, монѣтѣ сѣрѣ вѣлѣре.
 Blechmüße, f., коѣдѣ, касѣтѣ de
 сѣралѣтѣ.
 Blechnagel, m., къѣ къ канѣ дѣтѣ.
 Blechschere, f., сѣрѣсѣтѣ de тѣлѣтѣ
 талѣ de металѣ.
 Blechschläger, Blechschmied, m., сѣ-
 рѣалѣтѣриъ, тѣнкеа.
 Blechverjüngung, f., късѣтѣриѣ de
 талѣ de сѣрѣ.
 Blechwaare, f., знеалѣта de сѣрѣ
 алаѣ, сѣралѣтѣриѣтѣ, тѣрѣоѣ de тѣ-
 кеа.
 Blechzange, f., клѣпѣтѣ тѣарѣ.
 Blecken, v., die Zähne —, рѣажѣсѣкъ
 дѣнтѣ.
 Blei, n., плѣтѣтѣ; (kim.) сѣтѣрѣтѣ;
 — in Blöcken, плѣтѣтѣ ан вѣкѣтѣ;
 getollte —, плѣтѣтѣ ан талѣе; mit
 — ausfüllern, mit — ausfüllen,
 плѣтѣтѣтѣ.
 Bleiabgang, m., сѣорѣтѣ, сѣарѣ de
 плѣтѣтѣ.
 Bleiader, f., (min.) вѣлѣ de плѣтѣтѣ.
 Bleiaster, m., сѣрѣтѣтѣтѣриѣ de плѣтѣтѣ.
 Bleiäufzug, m., послѣалѣтѣ, сѣелѣ-
 тѣрѣ плѣтѣтѣсѣ (не тѣнерѣалѣ).
 Bleianschuß, m., крѣстѣлѣсѣдѣтѣеа de
 плѣтѣтѣ.
 Bleiarbeit, f., плѣтѣтѣриѣ.
 Bleiarbeiter, m., плѣтѣтѣриѣ, дѣрѣ-
 тѣриѣ къ плѣтѣтѣ. ooole

Bleiarfenit, m., (min.) arsenită de plumb.

Bleiarzig, a., de natura plumbicis.

Bleiarzenei, f., medicină de saturnă.

Bleiasche, f., скаръ, чепъкъ де плумбъ; плумбъ калчинатъ.

Bleiauflösung, f., страгă де плумбъ.

Bleibalsam, m., balsamă de saturnă.

Bleiben, v., ретънă, стаъ, остаъ; дитързиъ; гинă, даръ; моръ; bei einem zu Tische —, ретънă ла прънзъ; — Sie bei mir, гинето де mine; bleibt da, стаъ ач; bleibt mir vom Leibe, оул, на те ауро-ния; es bleibt dabei, оиз; wie! — Sie gesund, оил сьгътоцъ; es bleibt Alles beim Alten, тово ръ-мънъ кмт аъ оост; es bleibt unter uns, сь ръмънъ дитро noi; bleibt nur dabei, гинето нъмал де ач-ста; das mag —, сь на оиз; er bleibt lange, дитързиъ; laßt es —, ласъ; die Kette muß —, къ-търоя на сь ва оачо; wo sind wir stehen geblieben? андо амъ сьгътгъ, гинъ андо амъ ахънцъ? das lasse ich wohl —, нив гандъ амъ сь оакъ ачста; was bleibt mir übrig? че'мил а мал ретънцъ? es wird nicht dabei —, трѣва на ретъне ама; — lassen, дичетецъ; ласъ; bei etwas —, континă, мь гинъ де чева; stehen —, остаъ, мь опрецкă; liegen —, стаъ къ-катъ; bei seiner Meinung —, а ретънеа де дьгъ омицинеа са; nicht bei einer Rede —, на мь гинъ де зва дн воръпе; bei Ehren —, амл гинъ онора; im Bette —, захъ дн патъ; am Leben —, мьнă; auf dem Platze —, им Gefechte —, морис дн къшиъ де вьгългъ.

Bleiben, n., ретънере; hier ist mei-nes Bleibens nicht, пентръ mine на о ретънере аичл.

Bleibend, a., рьмънъндă, рьмънън-те, рьмъиторъ; стьгъторъ; er hat keine bleibende Stätte, ел н'аре локашъ стьгъторис.

Bleibluken, pl., олоpi de saturnă.

Bleibutter, f., зпгъ де saturnă; o

схвотенуъ че оса прип децти-гинеа дн плумбă, местоматъ къ схвлататъ коросивă.

Bleich, a., пьлитъ, галенъ; bleiche Gesichtsfarbe, оацъ пьлитъ; — werden, девинъ пьлитъ; bleicher Wein, винъ алварис.

Bleiche, f., гьмитато, пьлитодъ, гь-венелъ; дналвиторис (пънзетори, ланъ, черъ).

Bleichen, v., дналвескă.

Bleicher, m., дналвиторис.

Bleicherlohn, m., дналвиторигъ, плагъ де дналвитъ.

Bleichplatz, m., дналвиторис.

Bleichsalz, n., саре де дналвитъ ръ-педе (инвентаръ ла 1770 дн Ат-тендорѳ).

Bleichsucht, f., клорозъ, гьлнаре (ветерелъ).

Bleichwand, f., пьрето де латъ къ-катъ.

Bleichwassersucht, f., локколетмагъ (вогъ алъ).

Bleibach, n., конеримъ, аккопер-мънтъ де плумбъ.

Bleibarmgicht, v. Bleikolik.

Bleibecker, m., аккопериторис на плумбъ.

Bleierde, f., плумбъ оалорикъ.

Bleien, v., плумбвескă.

Bleiern, a., де плумбъ.

Bleierz, n., минерале плумбъ.

Bleifig, m., оцетъ де плумбъ.

Bleifalt, m., оалкове чепъшиъ (па-сере).

Bleifarbe, f., колоре де плумбъ.

Blaufarbig, a., плумбис.

Bleifeber, v. Bleistift.

Bleifluß, m., минерале плумбъ кри-сталъзатъ.

Bleigang, m., дзпгъ, вьлъ де плумбъ (min.)

Bleigeist, m., спиритъ де saturnă.

Bleigelb, n., масикотъ (колор, шкт.)

Bleigemisch, v. Bleiquick.

Bleigieser, m., топиторис, вьретьорис де плумбъ.

Bleigieserei, f., топиторис, вьретьо-рис де плумбъ.

Bleiglanz, m., галенъ, сьдъсръ де

- пловъ, металъ concisimte din
пловъ аместекатъ къ пълдосъ.
- Bleiglas**, n., стіклъ де пловъ, че
се формезъ ла топреа сіліцізхл
къ occidax ачесты металъ.
- Bleiglätte**, f., літаргъ, сталгъ де
пловъ, occidъ де пловъ, то-
питъ ші кристалісатъ дп тавле.
- Bleiglimmer**, m., (min.) минъ де
пловъ, пловъ мікачеатъ.
- Bleigrau**, a., пловы, сзръ, чепъ-
шы, де колдореа пловылы.
- Bleigraufe**, n., (min.) кристалъ де
пловъ.
- Bleihaltig**, a., пловосъ, къ пловъ.
- Bleihammer**, m., чоканъ де ферал-
варъ.
- Bleihe**, f., алзрнъ (пеште).
- Bleiberd**, m., (дп топітор.) ватръ де
скосъ арпінгъ прін пловъ.
- Bleihütte**, f., (min.) пловырнъ, то-
піторе де пловъ.
- Bleisch**, a., пловы, де патра плов-
вылы.
- Bleisig**, a., пловосъ.
- Bleisalz**, m., пловъ калцінатъ,
пловъ варъ.
- Bleischießen**, n., в. Blauschießen.
- Bleischnitt**, m., (стікл.) інструмнтъ
къ каре се сервескъ стікларіі
спре а тзрті пловы.
- Bleisolit**, f., колкъ сазрнінъ.
- Bleisönig**, m., пловъ патісъ.
- Bleiskristall**, m., кристалъ де пловъ.
- Bleiloth**, n., тзсзрторіа де про-
спндітате, перпендікылы.
- Bleimulde**, f., пловъ дп въздѣ.
- Bleimulm**, v. Bleierde.
- Bleiniederschlag**, m., прачінітатъ де
пловъ.
- Bleioder**, m., окръ де пловъ.
- Bleiol**, n., олеы де сазрнъ.
- Bleipflaster**, m., зппластръ де са-
зрнъ, фъкзтъ дп олеы, черзсъ
ші дп мінісъ.
- Bleiplatte**, f., тавль, плакъ де пловъ.
- Bleiprobe**, f., провъ де пловъ.
- Bleiquick**, амалгамъ де пловъ.
- Bleirab**, n., в. Bleizug.
- Bleirecht**, a. ші ad., перпендікыларъ,
дронгъ дп віосъ (senkrecht).
- Bleirohr**, n., цавъ дп каре се заръ
черзсъ, креіонъ.
- Bleirosse**, f., валъ де пловъ.
- Bleiroth**, n., минъ, occidъ ромъ
де пловъ, пловъ зпнѣ къ oc-
сігенъ.
- Bleisack**, m., скзрнъ, сзръ, (ка пзл-
га) ла топреа азркы, аз ар-
пінгылы.
- Bleisafraß**, m., сафранъ де сазрнъ.
- Bleisalbe**, f., зпронгъ, (аліонъ) де
сазрнъ.
- Bleisalz**, n., саре де сазрнъ.
- Bleischaum**, m., в. Bleisäure.
- Bleischicht**, f., кыгъ де пловъ топігъ.
- Bleischiefer**, m., ардеснъ де пловъ.
- Bleischlack**, f., скзрнъ де пловъ.
- Bleischlich**, m., шелкъ, аз пловъ
фзршатъ.
- Bleischmir**, f., в. Bleiloth.
- Bleisiegel**, n., пловыгзръ.
- Bleischweif**, m., пловыцінъ.
- Bleistein**, m., пѣтръ пловосъ.
- Bleistift**, m., креіонъ, кондеы де
пловъ.
- Bleisulfol**, m., вітріолъ де пловъ,
сзлфатъ де пловъ.
- Bleiwage**, f., кзпнъль, півель къ
пловъ.
- Bleisweiß**, n., черзсъ; (шкт.) алъ
де пловъ.
- Bleisweißfabrick**, f., сазрнъ де черзсъ.
- Bleiwurf**, m., в. Bleiloth.
- Bleiwurz**, f., дингелзріцъ (кот.) ші
Bleikraut.
- Bleizange**, f., клеште де тракъ
пловъ (стікл.).
- Bleizeichen**, v. Bleisiegel.
- Bleizucker**, m., захаръ де сазрнъ,
саре де пловъ.
- Bleizug**, m., (стікл.) інструмнтъ
къ каре се траце ші се формезъ
пловыл пентръ ферестріі; пловъ
трзгъдоре.
- Blende**, f., ферестръ, зпъ оръ,
фалсъ; окларі, перделе (ла къ-
пестре); параванъ; (мінер.) влен-
дъ, сазъ псевдогаленъ; латпъ
оръ де хонъ.
- Blenden**, v., орвескъ; дпзпекъ;
іаъ ведореа прін прѣмхлгъ стръ-
лзыре; амърескъ, дпшелъ, фер-

menk; sich durch Gold — lassen, се ореште де аурă.

Blendfenster, n., ферестрă брвă.

Blendfugel, f., вѡмвă орбитѡре.

Blendlaterne, f., лѣмпашă орвѣ, лѣмпашă хоуескѣ.

Blendleder, n., парокл, окулари дн-контра лѣминел.

Blendling, n., вастардѣ, оѡз де лезе, оѡтѣ де кървă.

Blendrahmen, m., (пѡкт.) первазă орвѣ не каре се пѡинде пѡазă аѣ жъртиѣ пентрѣ денинѡѣ.

Blendstein, m., цеглă, олаалă, че се пѡне не жѡта аконерипазл.

Blendung, f., орбитарѣ; днѣнектарѣ, лзарѡ де ведере; лжѡизне; (форт.) анѣрѣмѣнтѣ, скѣтитарѣ (де сѣсѣл пѡиел, ал фортѡрежел); аскѣнзѣтарѣ (метережѣ).

Blendwerk, n., лжѡизне, анѣрѣпѣцѣ сѣкѣ, фантасѣ; пѣлкѣ, пѣлѣчѣре; (форт.) анѣрѣмѣнтѣ, скѣтѣ, сѡѣ вер че мѣжлѡкѣ днѣл каре се сѣвтрѡжѣ тѣпеле днѣ ведереа мѣ днѣ тѣнѣрѣлѡ инѣмѣче.

Blennorrhoe, f., скѣрсѣрѣ веперѣкѣ, скѣлѣмѣнтѣ.

Bleffe, f., цѣнтѣ, сѣта (не фронтеа кѡлѣлѣ); кѡлѣ стѣлатѣ днѣ фронте.

Bleffiren, v., рѣнѡскѣ.

Bleffut, f., рѡлѣ, плагѣ, влѣсѣрѣ.

Bleßwerk, n., (идротѣкѣ) пѣсѣрѣ, лѣсѣрѣ (а лѣлѣ цѣртѡрѣѣ).

Bleß, m., (млн.) пѡлѣ де фѣрѣ; цѣтекѣ.

Blick, m., кѣзѣтарѣ, арѣнкѣтарѣ де ѡкѣл, ѡкѣлѡдѣ, ѡмѣжтарѣ, крѣмѣре, ведере, крѣмѣре де ѡкѣл; лѣчѣре; verliebter —, ѡкѣлѡдѣ амѡрѡѣ; firßerer —, кѣзѣтарѣ вѣсѣлѣ, пѡ-сѡмѡрѣжѣ; einen — auf etwas werfen, арѣнкѣ о кѣзѣтарѣ асѣ-пра лѣлѣ лѣкрѣ; in einem —, днѣ-тр'о вѡтере де ѡкѣл, днѣтр'о клѣ-мѣре де ѡкѣл; den — zur Erde senken, пѣкѣ ѡкѣл.

Blitzen, v., кѡктѣ, пѣвѣскѣ; лѣмѣ-нѡжѣ; die Sonne blizt durch die Wolken, сѡрѣле лѣминѡѣлѣ пѣнтре пѡрѣ; sich — lassen, о'арѡтѣ, се лѣлѣжѣмѡѣлѣ, есе лѣ лѣмѣлѣ, лѣ

vedere; um sich her —, кѣзѣ арѣмѣрѣ; fettwärtig. —, кѡктѣ кѡстѣмѣлѣ.

Blitzfeuer, n., сѣмѣлѣ де ѡкѣл (че се дѣ не тѡре де не тѣрѣкѣрѣлѡ днѣ пѡртѣрѣл).

Blitzgold, n., аурѣ, каре дѣлѣ тѡ-пѣре днѣкѣ нѣ е кѣрѣцѣтѣ де тѡтѣ де алѣе метѡле кѡпѣтѣрѡле.

Blind, a. mī ad., орвѣ; пѣрѣлѣ, а-скѣнскѣ, фѡлскѣ; — machen, ор-вѣскѣ (не чѣнева); — werden, дѣвинѣ орвѣ; er urtheilt wie ein Blinder von der Farbe, жѡдѣкѣ кѡ орвѣл де кѡлѡре; — gefor-schen, мѣ сѣнѣлѣ орвеште; — laden, днѣкарѣкѣ пѣжѣкѣ фѣрѣ глѡндѣ; blinde Thür, вѣнѣ пѣрѣтѣ; blinder Passagier, кѣлѣтѡрѣлѣ пѣсѡкѡтѣтѣ; (карѣ с'амѡстѣкѣ днѣтре пѣсѡцѣрѣлѣ мѣ кѣлѣтѡрѣште кѣ пѡшта фѣрѣ-мѣтѣреа сѣдѣтѣрѣлѣ); blinde Miß-veren, сѣтѣнѣлѣ аскѣнѡе сѣвт анѣ; blinder Lärm, алѡртѣ фѡлѣлѣ; blinder Angriff, вѣтѡкѣ пѣрѣжѣкѣтѣ.

Blindboden, m., (верѡрѣл) сѣнѣлѣ фѡлскѣ (кѣлѣ).

Blindbarm, m., тѡдѣ орвѣ, тѡдѣ днѣнѡдѡтѣ (днѣ пѡтѣрѣ).

Blinde, f., (мѡр.) вѣлтѣрѣжѣ.

Blindfuh, f., вѡза ѡрвѣ (жѡкѣ).

Blindgeboren, a., пѣскѣтѣ орѡл.

Blindgläubig, a. mī ad., крѣзѣтѡрѣлѣ орвеште.

Blindheit, f., орвѣлѣ; mit — geschla-gen, орвѣтѣ.

Blindling, ad., орвеште, кѣ ѡкѣл днѣкѣмѣлѣ.

Blindschleife, f., чѡчѣлѣлѣ, шѣрѣне пѣвенѣнѡѣскѣ.

Blindschloß, n., днѣкѣлѣтѡрѣлѣ сѣкрѣтѣ, лѡкѣтѣ орвѣ.

Blindschuß, m., пѣшѣкѣтарѣ ѡрвѣ, фѣрѣ глѡндѣ.

Blinsen, v., лѣчѣскѣ, стрѣлѣлѣлѣ, скѣп-тѣлѣлѣ, скѣлѣнѣскѣ; der Diamant blinzelt, дѣамѡнтѣлѣ стрѣлѣлѣчѣ; einem —, фѡкѣ кѣлѣва сѣмѣлѣ кѣ ѡкѣлѣ.

Blinzeln, blinzeln, v., клѣнѣскѣ, мѣ-жѣскѣ, цѣнѣ ѡкѣл сѣмѣлѣ-днѣкѣмѣлѣ, сѣвѣрѣчѣскѣ днѣ ѡкѣл.

Blinzelnmauß, f., в. Blindfuh.

Blitz, m., ошперѣ; гръснерѣ, съдѣта ошперѣзи; er ist vom — getroffen, е довитѣ де ошперѣ, е гръснитѣ, ошператѣ; er ist schnell wie der —, е исте ка ошперѣ.

Blitzableiter, m., кондукторѣ, ееріошперѣ, парашперѣ, паратнерѣ.

Blitzen, v., ошперѣ; скінтеіезѣ, сватпърѣ, стрълѣчѣ.

Blitzelle, f., ізцімо де ошперѣ.

Blitzfunken, m., скінтеіа електрикѣ, де ошперѣ.

Blitzleiter, v. Blitzableiter.

Blitzschlag, v. Donnerschlag.

Blitzschnell, a. mi ad., исте, рѣде ка ошперѣ.

Blitzschnelle, v. Blitzeile.

Blitzstrahl, m., гръснерѣ, съдѣта ошперѣзи, разѣ де ошперѣ.

Blod, m., влокѣ, ченѣ, трѣнкѣ, вѣтѣкѣ; волованѣ, вкатѣ mare (de шарторѣ шчл.)

Blodade, f., влокѣтарѣ, v. Blodring.

Blodbatte, f., ватеріѣ мимѣторѣ пе вълѣтѣчѣ.

Blodbaum, m., арѣора де еерестрѣтарѣ.

Bloden, v., (descre оалкон) се пѣне пе арѣоре (кз прѣда).

Blöden, v., пѣнѣ дн вѣтѣкѣ, пѣнѣ дн еѣре; einen fäden und —, лѣгѣ, еерекѣ пе чінева.

Blodhaus, n., касѣ де вѣрне, де лемне лѣнѣ ми грѣсе нечїонїте, аксе хлѣк асѣпра чѣлѣлѣтѣ.

Blodholz, n., тѣлне, влане де лемнѣ.

Blodiren, v., влочезѣ, днїкѣ, днпресорѣ (четатеа).

Blodring, v. Blodade.

Blodfatten, m., карѣ лѣнїтѣ пентрѣ кѣратѣ лемне де касеїкатѣ.

Blodmörser, m., мїзїцѣ де лемнѣ.

Blodpfeife, f., цѣвѣ, ошперѣ, де ортанѣ ошперїкатѣ дїнтр'о сїнгрѣ

BLOND

Blondrad, n., рѣтѣ ошѣтѣ дїнтр'ѣн сїнгрѣ трѣнїлѣ.

Blondrolle, f., скїнерѣ, мамїа де рїдїкатѣ грѣтѣлї.

Blondschiff, n., плѣтѣ.

Blondstüd, n., вкатѣ, волованѣ (de пломѣ шчл.).

Blondtaube, f., морѣнѣ сїватїкѣ.

Blondwagen, m., карѣ грѣсѣ несе-рекатѣ; карѣ кз пѣтрѣ рѣте грѣсе де вѣтѣчї пентрѣ трѣнспорѣтѣ де грѣтѣлї марї.

Blondzinn, n., кзсѣторїѣ дн мѣкѣлї.

Blöde, a. mi ad., ошїлосѣ, тїмїдѣ; хѣветѣ, хѣвѣкѣ; слѣвѣ; blöde Augen haben, сѣптѣ слѣвѣ де ошї; ein blöder Hund wird selten fett, ошїлосѣл нѣ днїнїтѣезѣ.

Blödigkeit, f., ошїлїзїне; хѣвѣцѣ; слѣвїлїзїне де вѣдѣре.

Blöding, m., хѣветѣ, хѣвѣкѣ.

Blödsichtig, a. mi ad., слѣвѣ де вѣдѣре.

Blödsichtige, m. mi f., мїонсѣ, сѣртѣ вѣтѣторїѣ.

Blödsichtigkeit, f., слѣвїлїзїне де вѣдѣре.

Blödsinn, m., хѣвѣгїѣ, хѣвѣчїѣ; снїнїтїре; вѣлїчїѣ; гѣмїлїтарѣ.

Blödsinnig, a. mi ad., хѣветѣ, снїнїтїѣ, пѣкѣ, гѣмнѣ.

Blödsinnigkeit, f., v. Blödsinn.

Blöhm, m., (вълѣт.) стѣнїлїтеа червїлор, локѣл де рѣтѣ а червїлор.

Blöken, v., вълѣемте; мѣцѣемте; die Schafe —, вълѣемте оїеа; die Rinder —, мїтелѣ (вокл, вѣна) мѣцѣескѣ.

Blöken, n., вълїлїтарѣ; мѣцїлїтарѣ.

Blond, a., влондѣ, адвѣсѣцѣ, вълѣнѣ, пѣлїцѣ; blonde Mannsperson, вълѣнѣ, влондїнѣ; blonde Frauenzimmer, вълѣнѣ, влондїнѣ.

Blondchen, n., вълѣнѣцѣ, влондїнѣцѣ.

Blondgelockt, a., кз пѣрѣ гѣлѣнѣ вѣкѣтѣ, кѣрїлїкатѣ.

Blonde, f., снїлїсрї, хорѣоте де пѣтѣсѣ; влондѣ.

Blondin, m., влондїнѣ, вълѣнѣ (амѣ).

Blondine, f., влондїнѣ, вълѣнѣ (е-теїѣ).

Blouade, v. Blodade.

Blos, Blos, a. mi ad., голѣ; дес-конѣрїтѣ; сїмплѣ; сїнгрѣ, нѣмѣлї; im bloßen Hemde, дн кѣмѣмѣ; mit bloßen Füßen, кз мїдрѣле дескѣлїсѣ; mit bloßem Degen, кз снѣда снѣсѣ; auf ein bloßes Wort,

no simplax meş kazantă; das ist ein bloßes Gerücht, acta e numai o zămă; im bloßen Kopfe gehen, amiază cu capul descoperit; in bloßen Füßen gehen, amiază desculţ; ein Pferd — reiten, amiază călări pe descoperite; sich — geben, a se descoperi, a se da prinse; — stellen, descoperi, daß ne şagă; einen — stellen, compromiţ ne vinea; sich der Gefahr — stellen, m'ebaza la pericula.

Blöße, f., голуѓине; (форт.) поипъ; слъвиѓине, deşertă, parte slavă; пърѓиле рзминоче; eine — geben, amiază arătă слъвиѓинеа.

Blößen, v. Entblößen.

Blößling, m., (нег.) пеле деспъритъ.

Blühen, v., флорескă, дпфлорескă, факъ флорі; сънтă дп флоре, дп птероре, ам кредитă, ам репкъѓине; jetzt blühet sein Weizen, акъм дп амiază клесал хі; sie blühet wie eine Rose, флореште ка о росъ.

Blühen, n., флорире.

Blühend, a., флориторікă, флоритре, флориндă, флоритă; blühende Stiel, стікă флоритре; eine blühende Einbildungskraft, o imaxinăѓине вітă.

Blühzeit, f., флорил, rimiza инфлоритрепел.

Blümchen, n., флоричкă; koda de lenşre.

Blume, f., флоре; чинчесинѓа (ла чеа); стеа (ла каад); менстрă (ворокă ла фемел); koda (de фере рошиатче); Blumen pfäufen, казлетă флорі.

Blumen, v., флорърескă (алѳина, алерѓандă дела о флоре ла алта); воррескă, мъ дпцелетă при флорі.

Blumen, v., дпфлорескă, факъ флорі (не матеріі).

Blumenau, f., пратă флоритă.

Blumenbank, f., банкă de флорі.

Blumenbau, m., кълтеръ de флорі.

Blumenboet, n., стратă de флорі.

Blumenblinderin, f., вакетъресъ, мъ-пакіересъ de флорі.

Blumenbinse, f., шипитă флоритă.

Blumenblatt, n., фобітă de флорі (вот.) петалъ.

Blumblattartig, a., петаликă, петалoidă,

Blumenbüschel, n., вакетă, шъпкъкіс de флорі; (вот.) стевлă.

Blumenbede, f., в. Blumentisch.

Blumenerde, f., пълмънтă de флорі (гъноіосă, вѳндă).

Blumenfest, n., флорил, флорані.

Blumenflor, f., дпфлоритъръ, дпфлориреа флорилор.

Blumenflur, f., кълмă къ флорі.

Blumengarten, n., гърдинъ de флорі.

Blumengärtner, m., гърдинаріс флоритă.

Blumengehänge, n., гирландъ, орапмънтă.

Blumengeschirr, n., вакă de флорі.

Blumengewächse, n., плантă къ флорі.

Blumengewinde, v. Blumengehänge.

Blumengöttin, f., Флора (мит.), кѳица флорилор.

Blumengrabb, m., скълмăкъ (вѳндă de тратъръ) parte семинă.

Blumengriffel, m., (вот.) пистилă (органă семіоскă de репъталъѓине ал флорилорă).

Blumenhaar, n., кълкăтă (ouscата, ітаа).

Blumenhändler, m., пероциторіс de флорі.

Blumenhonig, m., мере de флорі.

Blumentäfel, m., гъндакă de флорі.

Blumentisch, m., (вот.) каліче, по-тірă, періантă.

Blumentennet, m., флоритă.

Blumenwobre, f., вобонă de флоре.

Blumenwohl, m., фертіюлă, копонидă.

Blumenfranz, m., коронъ, кълмă de флорі, гирландъ.

Blumentrug, m., васонă (пентрă ѳинстрă de флорі).

Blumenleben, n., віаѓă de флорі; віаѓă окъртă.

Blumenlese, f., астрологіѳ, колелуѓине de флорі.

Blumenmalet, m., пїтторă, азгравă de флорі, пїтторіс флоритă.

Blumenmehl, n., в. Blumenstaub.

Blumenkornat, m., оморартъ, зна
 оморитор, Априлѣ.
Blumenreich, a., оморосѣ, цинѣ де
 оморѣ; аноморитѣ (сѣлѣ).
Blumenrohr, n., трестѣ де Индѣ.
Blumenscheide, f., (bot.) снагъ.
Blumenscherbel, m., олъ де оморѣ,
 гивечѣ.
Blumenschirm, m., окатѣ, штерелъ
 (ла оморѣ).
Blumenschwur, f., в. Blumengehänge.
Blumenseite, f., оага лкратъ а пелел.
Blumensprache, f., ортограоѣ, лим-
 вацѣ де оморѣ, ворвѣре прин оморѣ,
 ка прин семне.
Blumenstängel, m., тѣлѣ, кодѣ,
 которѣ де оморѣ.
Blumenstaub, m., (bot.) полѣнъ, пѣ-
 вереа семинциале, орѣтѣикаре.
Blumenstein, m., слечѣ де копкѣ,
 зѣс екинатѣ.
Blumenstückerl, f., кѣсѣтѣрѣ кѣ оморѣ.
Blumenstiel, m., кодѣ, тѣлѣ де
 оморѣ.
Blumenstrauß, m., вѣжетѣ.
Blumenstück, n., стратѣ, локѣ де
 оморѣ; (ла зѣгравѣ) кадѣрѣ кѣ
 оморѣ; (ла тѣчеларѣ) вѣкатѣ де
 карне дѣн агол.
Blumenthee, m., теелъ, чѣлѣ ашпе-
 рѣтескѣ, дѣн ооѣ гѣпере.
Blumentopf, m., олъ, васонѣ пентѣрѣ
 оморѣ.
Blumenwerk, n., оморѣритѣ, орѣ-
 тѣтѣ де оморѣ (арк.).
Blumenzucht, f., кѣлѣтѣрѣ де оморѣ.
Blumenzwiebel, f., вѣлѣ, чепѣхѣ (ла
 рѣдѣчина оморѣ).
Blumicht, a. шѣ ад., оморѣ, ка оморѣа.
Blumig, a. шѣ ад., оморосѣ.
Blumist, m., оморѣскѣ, оморарѣ.
Blut, n., сѣнце; оамилѣ, семинциѣ,
 расѣ; mit — besetzt, пѣтатѣ кѣ
 сѣнце; mit kaltem Blute, кѣ сѣнце
 рече; bis auf's —, гѣнъ ла
 сѣнце; одрте; Gut und —, авере
 шѣ вѣагѣ; Fleisch und —, карне
 шѣ сѣнце, постѣ трѣпештѣ; ein
 junges —, о оѣингѣ тѣперѣ; das
 — steigt ihm ins Gesicht, ѣ се
 сѣце сѣнцеде аѣ оагѣ, се ро-
 шеште; — lassen, аѣмѣ лѣб сѣнце;

einen bis auf's — quälen, сѣнѣртѣ
 одрте по шѣнеса; Wunde des
 Blutes, лѣгѣтѣре де оамилѣ;
 Opfer ohne —, жѣртѣ нѣкрѣп-
 татѣ; — (schwigen, аѣмѣ цѣнѣ тогѣ
 штерѣа.
Blutader, m., кѣшнѣ сѣнцеде, кѣ-
 пѣтатѣ кѣ прецѣ де сѣнце.
Blutader, f., вѣлѣ.
Blutagath, m., агатѣ сѣнѣлѣ.
Blutampfer, m., тѣкѣрѣитѣ рошѣ.
Blutapfel, m., тѣрѣ рошѣ (ла мѣзѣ).
Blutarm, a. шѣ ад., сѣракѣ лѣитѣ.
Blutaußwurf, m., сѣнѣитѣрѣ, вѣр-
 сѣтѣрѣ де сѣнце.
Blutbad, n., кѣрнацѣ, тѣчелѣ, вѣ-
 дере, вѣрсѣре марѣ де сѣнце
 (аѣ о вѣгѣлѣ).
Blutbann, m., пѣтере де а пѣдѣсѣ
 кѣ шѣрте; Isricdiddigone krimi-
 nale.
Blutbehälter, m., в. Blutgefäß.
Blutbeschreibung, f., емаограоѣ.
Blutbirn, f., паѣрѣ рошѣ (ла мѣзѣ).
Blutbüchse, f., еманодѣ, (стѣлѣлѣ
 де гѣлатѣ капѣ).
Blutdurst, m., сѣре де сѣнце.
Blutdürstig, blutdürstig, a. шѣ ад.,
 сѣнѣнарѣ, сѣросѣ де сѣнце;
 кѣрдѣ; кѣрдѣлѣ.
Blutegel, m., сѣнѣсѣагѣ, лѣитѣре.
Blutleiter, m., пѣролѣ.
Bluten, v., сѣнѣерѣ, аѣмѣ кѣрѣ
 сѣнце; аѣмѣ кѣрсѣ сѣнцеде; der
 Finger blutet mir, дѣчѣтѣлѣ аѣмѣ
 сѣнѣерѣ, аѣмѣ кѣрѣ сѣнце дѣн
 дѣчѣтѣ; er wird — müssen, ва
 трѣвѣ сѣѣ есе не пѣсѣ; das Herz
 blutet mir, мѣ се рѣне шѣна;
 aus der Nase bluten, аѣмѣ кѣрѣ
 сѣнце дѣн пѣсѣ; sich zu Tode —,
 аѣ кѣрѣ тогѣ сѣнцеде; ein Stich
 der nicht blutet, агѣнѣере мѣ-
 шѣтѣре.
Bluten, n. сѣнѣерѣре.
Blutend, a., сѣнѣерѣндѣ, сѣнѣерѣтѣ.
Bluterz, n., минѣралъ рошѣ д'ар-
 цѣнтѣ.
Bluterzeugung, f., сѣнѣеѣкѣзѣне.
Bluterzeugend, a., сѣнѣеѣкѣзѣнѣ.
Blutfahne, f., стѣрѣ рошѣ, олашѣрѣ
 де рѣсѣлѣ.

- Blutfarbe, f., цвѣтъ сѣнцѣ.
 Blutfarbig, a. шѣ ад., сѣнцѣ.
 Blutfein, m., дѣлѣнѣ роуѣ.
 Blutflus, m., еморациѣ, крѣсѣ де сѣнцѣ.
 Blutflüßig, a., еморациосѣ, сѣнцѣ ла крѣсѣ де сѣнцѣ.
 Blutfreund, a., де тоѣ стрынѣ, по-краскѣ.
 Blutgefäße, n. pl., вѣне, артерѣ.
 Blutgeld, n., вренѣ де сѣнцѣ.
 Blutgericht, n., ждѣче сѣнцѣнарѣ, грѣхѣ криминале.
 Blutgerüst, n., ешаподѣ, в. Blutbühne.
 Blutgeschwür, n., вѣзѣ, апостемѣ, крѣхѣ.
 Blutgier, f., сете де сѣнцѣ; крѣхѣ.
 Blutgierig, a. шѣ ад., сетенѣ де сѣнцѣ, крѣдѣ; сѣнцѣнарѣ.
 Blutgras, n., меѣ роуѣ.
 Bluthänfling, m., кѣлѣнѣ роуѣ, (пасере).
 Blutharnen, n., ешатрѣ, нѣшаре де сѣнцѣ.
 Blüthe, f., цвѣте, дѣлѣнѣ; ерѣсѣде, телереде, вѣрѣте; et starb in der — seines Alters, мѣри дѣ вѣрѣте чеа мал ерѣ-мѣсѣ; in der — seines Glüdes, дѣ кѣлѣе ерѣнѣтѣ еале.
 Blütenblatt, n., (бот.) петѣлѣ, цвѣтѣ де цвѣте.
 Blüthenzeit, f., тимѣа цвѣте, тимѣа дѣлѣнѣ.
 Bluthochzeit, f., нѣштѣ сѣнцѣросѣ, подѣеа Бартоломѣ, кѣнд се зчѣ-серѣ Brenodi дѣ Парѣ.
 Bluthund, m., омѣ врѣдѣ, сѣнцѣ-нарѣ, варварѣ.
 Bluthusten, m., еморациѣ, тѣсѣ кѣ сѣнцѣ.
 Blutig, a. шѣ ад., сѣнцѣнарѣ, сѣн-перѣте, нѣштѣ де сѣнцѣ; einen — schlagen, дѣлѣнѣ де сѣнцѣ, цвѣтѣ сѣнцѣ по чѣнеа, вѣрѣдѣ; keinen blutigen Hellen haben, н'амѣ ванѣ кѣорѣ, н'ам пара ерѣштѣ.
 Blutigel, v. Blutegel.
 Blutgang, a. шѣ ад., телережѣ, цвѣте телережѣ.
 Blut Kohl, m., варѣ роуѣ,
- Blutkalle, f., шѣрѣнѣ роуѣ ка сѣнцѣле.
 Blutkraut, n., керѣчѣ.
 Blutkuchen, m., (нем.) дѣлѣнѣтѣрѣ де сѣнцѣ.
 Blutkugeln, n., гловѣорѣ, моле-кѣлѣ де сѣнцѣ.
 Blutlassen, v. Aderlaß.
 Blutlauf, m., черкѣлѣнѣе де сѣнцѣ, (в. Blutflus, Ruhr).
 Blutlaug, f., лѣмѣ де сѣнцѣ, ал-калѣ елѣнѣнѣ.
 Blutleer, a., демѣртѣ де сѣнцѣ.
 Blutliste, f., крѣнѣ сѣнцѣнарѣ.
 Blutlos, a. шѣ ад., цвѣтѣ сѣнцѣ.
 Blutmasse, f., масса, тотѣеа сѣн-цѣнѣ.
 Blutmenschen, m., омѣ сѣнцѣнарѣ, омѣ сѣнцѣнарѣ, крѣдѣ.
 Blutmilchen, n., лѣпѣ, кѣ сѣнцѣ, вѣтѣлѣ ла вѣчѣ, цѣнѣтѣ варѣ даѣ сѣнцѣ дѣ лѣкѣ де лѣпѣ.
 Blutnabelbruch, m., ешатѣ.
 Blutnäpfschen, v. Aderlaßbecken.
 Blutnuß, v. Lampertnuß.
 Blutpflücker, f., перѣсѣнѣ кѣ меѣлѣ роуѣ.
 Blutrasche, f., вѣдѣтѣ, ресѣнѣаре де сѣнцѣ, — цѣнѣтѣ омѣрѣ.
 Blutrichter, m., ресѣнѣлѣорѣ де сѣнцѣ.
 Blutrath, m., свѣтѣ дѣ кѣсѣе крѣ-минале, сѣнцѣросѣ.
 Blutregierung, f., сѣнцѣкратѣ.
 Blutreich, a. шѣ ад., сѣнцѣросѣ, сѣнцѣ.
 Blutreinigend, a., крѣчѣнѣорѣ, крѣ-гѣнѣорѣ де сѣнцѣ (medicinz).
 Blutreinigung, f., крѣчѣнѣе, крѣ-гѣнѣе де сѣнцѣ.
 Blutrichter, m., ждѣче криминале, ждѣче де сѣнцѣ.
 Blutroth, a. шѣ ад., роуѣ ка сѣн-цѣле; et wurde —, се роуѣ ка сѣнцѣле; et wird — im Gesichte, тотѣ сѣнцѣле і се сѣи дѣ цвѣтѣ.
 Blutrüftig, a. шѣ ад., дѣсѣнцѣнарѣ.
 Blutsaure, a. шѣ ад., цвѣте акрѣ; цѣсте мѣсѣрѣ грѣсѣ; blutsaure Arbeit, лѣворѣ цвѣте есѣнѣнѣосѣ; et läßt es sich — werden, сѣдѣ

сърце ми азъ, manचेन्ते de аз
mai норе.

Blutfauger, m., вампиръ, (веспер-
тиъ рондъ), сьгъторъ де сьнце;
limôpe, сьндесгъ.

Blutshande, f. инчестъ, койъ днтре
pъdenil de сьнце.

Blutshänder, m., днчестбосъ.

Blutshen, f., сьталь де сьнце, emo-
-овиъ.

Blutshôppe, m., ассесоръ ла тривъ-
-наъ криминалъ.

Blutshrotig, v., Blutrustig.

Blutschuld, f., кримъ де сьнце,
пъкаръ де мърте, omъvidil.

Blutschwamm, m., чизперкъ, взрете
сьнциъ.

Blutschwären, v. Blutgeschwür.

Blutschweiß, m., сьдоре де сьнце.

Blutschwelle, f., дмольтаръ ла де-
-санъ (моръ ла кал).

Blutfreund, m., консьнциъ, амикъ,
(рэдъ) де сьнце.

Blutfreundschaft, f., консьнциатре.

Blutspeichel, m., сьципатъ, олемъ
къ сьнце.

Blutspat, v. Blutgeschwell.

Blutspur, f., зрмъ, сьмнъ, патъ де
сьнце.

Blutstallen, v. Blutbarnen.

Blutstaat, m., авьдъ де окъ (din
сьнце).

Blutstätte, f., юккъ сьнциелъ, аз
zviderel, аз есекъциел.

Bluttaure, f., шшаре къ сьнце (mai
къ сьмъ ла ол).

Blutstein, m., емаритъ, металъ е-
-рочъ рондъ.

Blutstillen, n., опрхъръ де сьнце.

Blutstillend, a., срипикъ, опрхоръ
де сьнце (medicinъ).

Blutstörung, f., емостацъ, старе
де сьнце.

Blutstropfen, m., шкътаръ де сьнце.

Blutsturz, m., емотосъ, еморациъ,
върсаре де сьнце.

Blutverwandl, a. ni ad., консьн-
-циъ, рьдиръ де сьнце.

Blutverwandtschaft, f., консьнцие-
-твотъ.

Blutthat, f., сьнтъ сьнцирбсъ.

Bluttause, f. вьтэхъ къ сьнце.

Bluttreibend, a. ni ad., емаритъ,
порниторъ де сьнце.

Blutumlauf, m., чиркъциелъ де
сьнце.

Bluturtheil, n., сьнтигъ де мърте.

Blutvergießen, n., върсаре де сьнце,
мъчелъ, кармацъ.

Blutverlust, m., пердере де сьнце.

Blutwage, f., сьнциеметръ, кьмпыръ
пентръ а мъсара сьнциеле (кп.).

Blutwärme, f., темперьтара, кь-
-дара патраръ а сьнциел.

Blutwasser, n., епероситаре, дмоль,
парте апътосъ а сьнциел.

Blutweinen, n., лъкръмаре де
сьнце (моръ ла еemel).

Blutwenig, ad., сьпрте азгилъ.

Blutwurf, f., сьнциеагъ, кърмациъ,
дмольткъ къ сьнце.

Blutwurz, f., пераниъ рондъ (платъ).

Blutzeheul, m., зьчимъ, дикмъ, аз
ниту.

Blutzeuge, m., мартиръ (мартрбъ),
доведиторъ къ сьнциеле.

Blutzwang, m., тенестъ де сьнце,
скремьткъ къ сьнце.

Bobette, f., павьтъ, въраланъ де
-вешка чеа рса.

Bob, m., цанъ; вьрече (manirъ);
мозъ (капра) micirixal; грешалъ,
сроре; чимноис; alte —, цанъ
вътрънъ; alte geile —, кърваръ
вътрънъ; einen in den — fran-
-nen, вьгъ дн вьтнкъ, дн грочъ,
пнкъ дн сьре; der polnische —,
чимноис; einen — schießen, ськъ
о грешалъ грочомъ; den —
-zum Gärtner setzen, даъ сьре дн
паза лънцъ, ласъ кьнтале не
micirъ, сьмьра не вьркъ.

Bobbede, f., аконеремьнтъ де ш-
-зис (ла гръсръ).

Bobchen, n., цьнциоръ, iodъ.

Boden, v., де кърченте (капра);
пвте а кърчъ, а цанъ; пвте ка-
-пъ дн пентъ ни сьврьле (капъ);
мелигъ (къпелъ, iud).

Bodfell, n., пеле де цанъ, пеле къ-
-принъ; alte —, вьтъ хьдъ, хьркъ,
кьторонъ.

Bodflöte, f., цьноръ, римкъ.

Bodfüßig, a. mi ad., къ мѣсто де
 ганд, страниа де мѣсто.
Bodgeruth, m., Bodgestant, m., мѣ-
 постъ, мѣсто де ганд.
Bodgestell, n., протѣа де кърчу.
Bodhitfch, m., ирочеръ, черъ ка
 ганди (ан Америка).
Bodfig, a. mi ad., прѣчиностъ, зм-
 злторѣ дѣлъ коитъ (карае);
 мѣросторѣ а ганд.
Bodfäfer, m., скрапелъ карикорнъ.
Bodfalb, n., иедъ, нѣс де кѣриоръ.
Bodflamm, n., мезъ.
Bodfleber, n., мезе (изкратъ) де ганд.
Bodfleberu, a., де мезе (изкратъ)
 ганди.
Bodmühle, f., мѣръ де мѣръ (а-
 мезаръ не о каръ де земнъ).
Bodpfeife, f., чинпѣс.
Bodpripinelle, f., нимуднеръ (не-
 рѣселъ) сасѣорнъ.
Bodpöfcher, n., перинъ де каръ (а
 гръсъръ).
Bodsaunge, n., чеакъръ, а каръ ендъ
 оис о маѣ маро де кѣръ чеакъръ;
 (min.) оис карпел; патеръ, (скоикъ).
Bodsbart, m., варва гандикъ, (пѣрнъ).
Bodsbere, f., асинъ.
Bodsbbeutel, m., даринъ, оиселъ ан-
 векиръ, де рѣсѣ; прѣмѣдикъ.
Bodshorn, n., корнъ де ганд; оенъ
 гречеокъ; einen ins — sagen,
 варъ не члѣва ан корнъ де ганд
 (каръ), а анорикомезъ; ins
 — blasen, влармезъ сѣрда.
Bodslted, n., кѣтекъ десѣрнаръ.
Bodsprung, m., карпѣлъ, сѣрпѣръ
 де ганд, сѣрпѣръ ан оис оъръ
 арѣ ми каденуъ.
Bodstreich, m., перѣонъ, перозѣ.
Bodstüß, n., ганд не о рѣръ.
Bodstüße, f., размъ де каръ
 (гръсъръ).
Bodverstellung, f., (арк.) стеларѣ,
 селъ.
Boden, m., пѣмънѣ, (кѣмънѣ),
 терѣорѣ; оендъ; кѣръ (а о
 олашъ); подъ (де касъ, грѣдъ),
 грѣнарѣ; fruchtbar —, пѣмънѣ
 ортѣверъ; Zimmer auf ebenem
 —, касъ ан оис пѣмънѣ;
 кага, десѣрпемънѣа де жосъ;

— einer Schachtel, оендъ мѣл
 кѣрил; — eines Zuchtes, кѣмънѣ
 знеѣ стѣе; zu — werfen, грѣн-
 теокъ а пѣмънѣ; Grund und
 —, носѣизне немѣнкѣрѣ; ei-
 nen — in ein Faß setzen, ан-
 оендъ о вѣре; einem Faß den —
 ausschlagen, десѣндъ о вѣре;
 dem Faße vollends den — aus-
 schlagen, стрѣкъ де ротъ о грѣсъ;
 ein Handwerk hat einen goldenen
 —, чеке арѣ арѣ, арѣ марѣ,
 мѣнтѣмѣгъ а карпалъ сѣрпѣ.
Bodenballen, m., грѣндъ де подъ,
 — де парѣсаръ.
Bodenblech, n., табъ де оендъ (а
 кѣдѣрѣе сѣрѣилор).
Bodenbohne, f., оасоле оисъ.
Bodenfenster, n., сѣрѣстръ де подъ.
Bodengericht, n., (вѣнѣт.) ладъ (ан-
 тѣокъ не пѣмънѣ негрѣ а грѣнде
 пасѣр).
Bodengefchoß, n., десѣрпѣмънѣ
 ан оис пѣмънѣ а знеѣ касѣ.
Bodenhaube, f., кѣиъ де рѣеа.
Bodenholz, n., земнъ де оендѣрѣ.
Bodenhammer, f., локѣиъ, стандъ,
 кѣмаръ ан подъ.
Bodenlißen, f. pl., игѣо дин оендъ
 (дѣс.)
Bodenloch, n., газъ, сѣрѣстриъ де
 подъ (негрѣ земнъ).
Bodenlos, a. mi ad., оъръ оендъ;
 оъръ касъ, оъръ темѣл; boden-
 lose Kiese, авѣкъ, прѣоендикѣ
 оъръ оендъ.
Bodenmatte, f., порѣжѣа де мѣрѣ,
 де подѣнъ.
Bodenrad, n., (орѣ.) рѣта оендѣ-
 мѣнѣа ан орѣоѣ.
Bodensäge, f., (воѣ.) сѣрѣстрѣ де
 оендѣрѣ.
Bodensaß, m., ашезѣрѣ, прѣртѣръ
 не оендъ, дрѣждѣ, стрѣлѣ.
Bodenschicht, f., стрѣтѣ оендѣмен-
 талъ.
Bodenschlüssel, m., кѣлъ де подъ, де
 грѣнарѣ.
Bodenschraube, f., в. Bodenschraube.
Bodenschwelle, f., грѣоѣа, грѣнда
 (парѣа) подѣнѣ.

- Bodenstein**, m., пѣтра инсериоръ де мѡръ.
- Bodenstüß**, n., дѡръ де ѡндѣ, дн-ѡндѣтъръ, в. Bodenholz.
- Bodenthür**, f., зша подхлѣ, зша грънархлѣ.
- Bodentreppe**, f., скаръ де подѣ, де грънархлѣ.
- Bodenzieher**, m., (вог.) трагѣ ѡндѣ, (шрѣнѣ къ карѣ вогархл траге дѡра чеа дн зртъ де ѡндѣ).
- Bodenzins**, m., даге, емватикѣ, пен-тра. пѣшѣнтѣ.
- Bodengott**, m., ватъ, даге, не вхлѣ, не васе.
- Bodmen**, v., (вог.) днѡндѣзѣ, пхлѣ ѡндѣ (ла вѣте).
- Bodmen**, n., днѡндѣтъръ.
- Bodmeter**, f., воднѣрнѣ; аватѣръ, рнскѣтъръ (кѣнд нештнне пѣне о сѣтѣ де ванѣ дн пероуѣ не о коравнѣ къ пернхл де а перде ванѣ, прѣлѣднндѣсе коравнѣ.)
- Bodmeterbrief**, m., контратѣ, докх-мѣнтѣ де воднѣрнѣ, де рнскѣ-търъ.
- Bofst**, m., вешнх пархлѣлѣ, пѣо-леуѣ, (спецнѣ де члхперкѣ).
- Boß**, f., внжелнѣ.
- Bogen**, m., аркѣ (армѣ вене); вол-тнѣтъръ; аркѣшнѣ; черкѣ (цеом.); колѣ, ѡлѣ; канѣ; стрѣлнѣтъръ; den — spannen, днтндѣ аркѣл; mit dem — schießen, трагѣ къ аркѣл; — einer Brücke, аркѣл знхл подѣ (понтѣ); (арк.) äußere —, естрадѡсѣ, ѡаца конвессѣ естернѣ а знеѣ волге; innere —, интрадѡсѣ ѡаца конкавѣ интернѣ а знеѣ волге; gothische —, аркѣ gotikѣ; ein Bausch und —, в. Bausch; ein — Variet, о. колѣ де хѣртнѣ.
- Bogen**, sich, v., се аркѣеште, се стрѣлнѣ, се днковоле, се гѣр-вовеште.
- Bogenbohrer**, v. Drillbohrer.
- Bogenbrücke**, f., ponte аркатѣ.
- Bogenbese**, f., волгѣ.
- Bogenet**, m., аркарнѣ, ѡкѣторнѣ де аркѣрнѣ.
- Bogensahrt**, f., кѣштѣрѣтъръ къ грѡсѣ, (къ гѡртанѣ).
- Bogenselle**, f., режатѡре; пѣкъ къ аркѣл.
- Bogensfenster**, n., ѡерѣстрѣ аркатѣ, волтнѣтъръ.
- Bogenfläche**, f., конвесснѣтѣ.
- Bogensformig**, a. mī ad., аркѣѡрмнѣ, дн ѡрмнѣ де аркѣ.
- Bogengang**, m., аркатѣ, трагѣ вол-тнѣтѣ.
- Bogengerüst**, n., кѣлхнѣ де волтнѣтѣ, лемпѣрнѣ аркѣѡрмнѣ, не карѣ се зидеште аркѣ, волгѣ.
- Bogengewölbe**, n., волтнѣтъръ аркатѣ.
- Bogengröße**, f., мѣрнне де колѣ, дн ѡлнѣ, Buch in —, карте дн ѡлнѣ.
- Bogenhalle**, f., портнѣкѣ.
- Bogenlaube**, f., волгѣ де вердѣлѣ.
- Bogenlinie**, f., лннѣ аркатѣ, лннѣ черкѣларѣ; — der fliegenden Bombe, параволѣ.
- Bogenspfeiler**, m., колѡуѣ, стѣлнѣ де аркѣ; ннчлѡрѣ дрептѣ.
- Bogenmacher**, m., в. Bogener.
- Bogenschund**, a. mī ad., аркатѣ стрѣлнѣ къ аркѣл.
- Bogenrundung**, f., волтнѣтъръ, аркѣ-търъ, кѣрѣтъръ; гѣрвоитѣръ (гарво ital.).
- Bogenschuß**, m., кѣлѣ волгеѣ, (зѣхннѣ пѣтрѣ къ карѣ се днкѣлѣ о волгѣ.)
- Bogenschuß**, m., сѣцѣгѣтъръ, трацѣре къ аркѣл; (арт.) аркѣкѣтъръ ар-катѣ, параволѣ. (знеѣ вѡтѣвѣ.)
- Bogenschuß**, m., аркѣшнѣ, аркарнѣ, сѣцѣгѣторнѣ.
- Bogenschne**, f., кѡрдѣ де аркѣ.
- Bogenstellung**, f., аркѣтъръ, волтнѣ-търъ.
- Bogenstrich**, m., трѣсѣтъръ де ар-кѣшнѣ (не, вѡрѣ).
- Bogenweise**, ad., колѣ; къ аркѣ, дн modѣ де аркѣ.
- Bogenwinde**, f., днкордѣторнѣ, ин-стрѣлнѣнтѣ де днкордатѣ аркѣл.
- Bogenzahl**, f., нѣтѡрѣл колѣлѣ.
- Bogenzeichen**, n., (тнѡгр.) сѣмѣ-търъ.
- Bogenzirkel**, m., коннасѣ, чнркѣлѣ (инстр.).
- Bogig**, a. mī ad., аркатѣ, аркѣнѣтѣ; — machen, аркѣнѣсѣкѣ; — auf

- schinden**, таиѣ аркаиѣ, ан оор-
 ма de арка.
Vogspriet, n., (мар.) катарга зп-
 теиѣ (ан коравиѣ).
Vogsprietsegel, n., (мар.) венпрегъ
 зптеиѣ.
Vohle, n., (ан Шлесвиѣ) пѣтзпгѣ.
Vohle, f., гѣвлоѣ, скѣндзрѣ грѣсѣ,
 мѣпѣ de лемпѣ, de подиѣ, de
 мѣниѣ.
Vohlen, v., вѣлескѣ, дпгѣлескѣ.
Vohlungeld, n., шѣтрѣриѣ, ванѣ пѣ-
 тѣиѣ пентрѣ докѣ вѣде сѣ оаче
 пѣтрѣ пентрѣ а вѣнде марѣ.
Vohlenfäde, f., оерестреѣ de спѣн-
 текѣ де лемпѣ de мѣпѣ.
Vöhne, m., воетѣ; **Vöhmin**, f.,
 воетѣ.
Vöhmenland, n., Боѣмѣ.
Vöhmisck, a. mī ad., воетѣкѣ; die
 böhmische Sprache, дѣмѣ воетѣкѣ;
 böhmische Dörfer, лѣкрѣ стрѣинѣ;
 das sind ihm böhmische Dörfer,
 аста е пентрѣ дѣнѣ сапскриѣ,
 лѣкрѣ пѣакзѣиѣ.
Vöhmer, m., стрѣѣ кѣкзѣиѣ.
Vöhmart, f., вѣрдѣ лѣгѣ мѣ сѣндѣре,
 (лемпѣ).
Vöhnbürste, f., пѣриѣ de орекатѣ.
Vöhnschen, n., вѣвчѣлѣ, вѣвѣ мѣкѣ.
Vohne, f., вѣвѣ; türkische —, оа-
 соле; — eines Pferdes, о пѣгѣ
 пѣгрѣ пѣ дѣнѣиѣ кѣлѣкѣ.
Vohnen, v., чѣрескѣ, орекѣ, лѣ-
 чекѣ, лѣстрѣѣ кѣ чѣрѣ.
Vohnen, n., чѣрѣиѣтрѣ.
Vohnenader, m., вѣвѣиѣиѣ, огорѣ сѣ-
 тѣнѣатѣ кѣ вѣвѣ.
Vohnenbaum, m., арѣорѣлѣ кѣ пѣ-
 стѣиѣ вѣвѣсе.
Vohnenblüthe, f., олоѣре de вѣвѣ.
Vohnenegel, m., гѣргѣриѣ de вѣвѣ.
Vohnenetz, v. **Vohnetz**.
Vohnenhülse, f., пѣстаиѣ, номѣиѣ,
 кѣжѣ de вѣвѣ.
Vohnenfaser, m., кѣперѣ пѣстеиѣосѣ,
 — сѣлѣатѣкѣ.
Vohnenfeim, m., сѣмѣиѣцѣ, колѣцѣ de
 вѣвѣ.
Vohnenfraut, n., сѣтѣражѣиѣ (пѣантѣ).
Vohnenmehl, n., оѣринѣ de вѣвѣ.
Vohnenstange, f., кѣранѣ de вѣвѣ.

Bohnenstroh, n., пѣие de вѣвѣ; grob
 wie —, оѣрте грѣсолѣнѣ.

Böhner, m., орекѣторѣ,

Böhnerz, n., оерѣ грѣвѣдиѣосѣ.

Böhnhase, m., кѣрѣачѣиѣ (крѣитѣорѣиѣ).

Böhlappen, m., лѣтекѣ, кѣрѣ de
 орекатѣ.

Böhrasle, f., сѣлѣ de грѣсѣ хѣиѣ, de
 сѣтѣриѣтѣ пѣ лемпѣ.

Böhrbanf, f., инѣтрѣшѣнѣтѣ de дѣ-
 гѣрѣиѣ, (тѣнѣрѣ, вѣтѣчѣ лѣ рѣте).

Böhrreisen, n., оерѣ сѣредѣлѣиѣиѣ.

Böhren, v., дѣргѣрескѣ, вѣртѣескѣ,
 сѣредѣлескѣ; ein Schiff in den
 Grund —, дѣпѣкѣ о корѣсѣиѣ, дѣ-
 гѣспѣндо о даѣ аѣѣвѣдѣ; nicht
 gern bide Bretter —, пѣреѣтѣ,
 мѣ оерѣескѣ de лѣкрѣ грѣѣ.

Böhren, n., дѣргѣспѣтѣрѣ.

Böhrer, m., сѣредѣлѣ; сѣредѣлѣ-
 торѣиѣ, дѣргѣспѣторѣиѣ.

Böhrfäser, m., кѣрѣиѣ (инѣсѣтѣ).

Böhrkräher, m., сѣредѣлѣ рѣзѣитѣорѣиѣ.

Böhrlade, v. **Böhrbanf**.

Böhrloch, n., гѣзрѣ, вѣртѣ de сѣре-
 дѣлѣ.

Böhrmehl, n., оѣринѣ de сѣредѣлѣ,
 пѣлѣереѣ чѣ кѣде даѣ сѣредѣлѣиѣ.

Böhrmühle, f., мѣорѣ de дѣргѣспѣиѣ
 (п. е. пѣвѣие de оонѣнѣиѣ).

Böhrmuschel, f., аномѣиѣ, сѣоѣкѣ
 сѣредѣлѣ.

Böhrpöne, v. **Böhrmehl**.

Böhrzeug, n., инѣтрѣшѣнѣтѣ de гѣзрѣиѣ.

Boi, m., вѣиѣ (стѣѣѣ).

Bojar, m., вѣерѣ.

Bojazzo, m., вѣиѣцѣ.

Boje, v. **Anferboje**.

Bojer, m., вѣркѣ.

Bojeine, f., оѣне, отгонѣ de анѣирѣ.

Bojsalz, n., сѣре. марѣиѣ.

Böfel mī **Böfel**, m., сѣрѣтѣрѣ.

Böfelfleisch, n., кѣрѣ сѣрѣтѣрѣатѣ.

Böfeln, v., сѣрѣтѣрѣ, пѣнѣ дѣ сѣре.

Boll, a. mī ad., вѣртѣосѣ; спѣнѣиѣосѣ;
 вѣртѣосѣ.

Bolle, f., вѣлѣѣ, чѣпѣ, кѣпѣцѣиѣ (de
 пѣантѣ).

Bollengewächse, n., пѣантѣ вѣлѣѣсѣ,

Böllert, m., лѣлѣцѣ.

Bollete, f., вѣлетѣ, сѣмнѣ de вѣнѣ.

- Bollig**, a. mī ad., вълвосѣ, чепосѣ; вѣртосѣ.
- Bollwerk**, n., (дн форт.) bastionѣ, метерецѣ, дитъритѣрѣ дн дѣсрѣл знеѣ четѣдѣ; (дн ідраза.) мѣрѣ анѣрѣторѣ, ставилѣ.
- Bologneserhündchen**, n., кѣделѣ de Bologna.
- Bolus**, m., волѣ, specie de хѣмѣ дитревѣинцѣтѣ de medicinѣ; шлѣкѣ.
- Bolz**, **Bolzen**, m., седеѣтѣ, варга съдециѣ; дѣмѣва (ферѣлѣ de кѣлкатѣ); кѣлѣ, шронѣ, гѣсрѣтѣ дн капѣ; *der Alles zu — dreht*, чѣл чѣ еспѣлѣкѣ тѣте дн сѣнсѣ рѣѣ; *der eine dreht die Bolzen, der andere muѣ sie verschiefen*, чѣ а дѣгѣстѣитѣ знѣл, чѣлѣлѣлѣт тревѣе сѣ пѣлѣ дн дѣкрѣре.
- Bolzenschloѣ**, n., лѣкатѣ кѣ дѣмѣвѣ, кѣ зѣворѣ.
- Bombarde**, f., бомбардѣ, машинѣ de арѣлкатѣ вѣмѣе.
- Bombardement**, (zi: bombard'man), n., бомбѣрдѣмѣнтѣ.
- Bombardier**, m., бомбардѣрѣ.
- Bombardiren**, v., бомбардѣ.
- Bombast**, m., бомбѣастѣ (матѣрѣ de doriѣ).
- Bombast**, m., днѣгѣмѣѣтѣрѣ (дн стѣлѣ, ворѣ).
- Bombastisch**, a. mī ad., днѣгѣмѣѣтѣ, днѣгѣнекатѣ (дн стѣлѣ, ворѣ).
- Bombe**, f., бомбѣ; *mit Bomben beschieѣen*, бомбардѣ.
- Bombenfest**, a. mī ad., тѣре de нѣлѣ пѣсѣ de вѣмѣе.
- Bombenfeuer**, n., бомбѣрдѣмѣнтѣ, фокѣ кѣ вѣмѣе.
- Bombenfrei**, a. mī ad., сѣкѣрѣ дн конѣра бомбардѣрѣлѣ.
- Bombenfüllen**, n., змѣлѣтѣрѣ de вѣмѣе.
- Bombenloch**, n., гѣрѣ de вѣмѣе.
- Bombenschiff**, n., корѣвѣ кѣ вѣмѣе.
- Bombenwerfen**, v., бомбардѣ, арѣлкѣ вѣмѣе.
- Bon**, m., полѣдѣ, adesevinѣтѣ, кѣлтанѣ.
- Bonbon**, m., кофѣетѣрѣ.
- Bonbonniere**, f., кѣтѣ de (днѣстѣ) кофѣетѣрѣ.
- Bonification**, f., bonificѣziѣne, decdѣznare.
- Bonificiren**, v., bonificѣ, decdѣznezѣ.
- Bonmot**, (zi: bonmō), n., гѣлѣмѣ кѣ сѣпѣрѣтѣ, ворѣ сѣратѣ.
- Bonnet**, n., bonitѣ (specie de пѣсте marinѣ).
- Bonnet**, n., вѣпетѣ, кѣчѣлѣ, кѣлѣ, сѣкѣѣ.
- Bonnette**, f., вѣлѣгѣра шѣкѣ.
- Bonsens**, (zi: boncan), m., мѣлѣ сѣлѣтѣосѣ.
- Bon vivant**, (zi: bonvivan), m., вѣне-вѣлѣте, омѣ кѣрѣлѣ дѣ пѣлѣче сѣ трѣлѣскѣ дн вѣселѣ мѣ пѣтрѣчѣрѣ.
- Bonze**, m., bonzѣ, попѣ indiantѣ, днѣзѣдатѣ kinezѣ.
- Boot**, n., вѣтѣ, пакѣвѣѣтѣ, днѣгѣре, варѣкѣ, шѣкѣ.
- Bootschafen**, m., канѣе de варѣкѣ, (кѣ карѣ сѣ траѣтѣ аѣ цѣрѣтѣ).
- Bootsknecht**, m., матѣлотѣ, marinariѣ.
- Bootsleute**, m. pl., матѣлоцѣ, marinariѣ.
- Bootsmann**, m., есѣвоѣичѣрѣ de marinѣ.
- Borax**, m., вѣрачѣе, specie de сѣре чѣ днѣлеспѣлѣте топѣреѣа металѣлор; unteine — вѣрачѣе патѣвѣ.
- Boraxsaure**, f., ачѣдѣ вѣрачѣкѣ.
- Bord**, m., marinѣ (de vacѣ, de корѣвѣ); цѣрѣтѣ; *an — gehen*, мѣ днѣварѣкѣ; *an — bringen*, днкарѣкѣ пѣ корѣвѣ; *an — nehmen*, іѣѣ дн корѣвѣ; *an — haben*, *am* дн корѣвѣ; *über — springen*, сѣрѣ дн корѣвѣ; *über — werfen*, арѣлѣкѣ dн корѣвѣ, арѣлѣкѣ дн mare.
- Bordanfer**; m., аніѣрѣ прѣнѣипѣлѣ.
- Bordbret**, n., (вѣкѣ) сѣлѣндѣрѣ de анінатѣ пѣрѣде.
- Börde**, f., пѣлѣмѣнтѣ roditorѣ.
- Borde**, f., вѣртѣ, galonѣ, пѣсѣмѣнтѣ, шѣрѣтѣ (de varil matѣrѣil).
- Bordell**, n., bordelѣ, кѣлѣ de кѣрѣе.
- Bordenmacher**, **Bordenwickter**, m., пѣсѣмѣнтѣрѣ.
- Bordiren**, v., вѣртецѣ, пѣсѣмѣнтѣцѣ, кѣсѣ пѣ marinѣ кѣ пѣсѣмѣнтѣ, кѣ galonѣ шѣлѣ.

Vorbereitung, f., насъшмытѣть, кор-
тѣть, късѣть по марцил.

Vorfab, m., вѣро, вѣнгал сеителтрио-
плати.

Vorg, m., дѣпрѣмѣтѣ, кредитѣ, кре-
дингѣ; auf — нехмен, іаѣ не
кредитѣ.

Vorgen, v., дѣпрѣмѣтѣ (не алгал);
daß дѣпрѣмѣтѣ; тѣ дѣпрѣмѣтѣ,
іаѣ дѣпрѣмѣтѣ, іаѣ не кредитѣ;
— macht Sorgen, каре дѣ дѣ-
прѣмѣтѣ, дѣи перде вані ші а-
мичі; lange geborgt ist nicht ge-
schenkt, дѣпрѣмѣтѣ пердѣтѣ дѣ-
къ нѣ е дѣрѣтѣ.

Vorger, m., чел чо іа дѣпрѣмѣтѣ.

Vorgweise, ad., къ дѣпрѣмѣтѣ, не
кредитѣ.

Voristhenes, m., Ністрѣ.

Vorke, f., скѣрцѣ, кѣже (не вѣве
саѣ арворе).

Vorkläfer, m., гѣндакѣ де скѣрцѣ.

Vorkenurm, m., верте де скѣрцѣ,
каріѣ.

Vorn, m., фонтѣнѣ, сорденте, іс-
ворѣ; gegrabener —, пѣцѣ; алѣ
де фонтѣнѣ; сарѣмѣрѣ (дѣ сал);
ein Glas —, хѣ мокалѣ де алѣ
фрѣшѣ; Wasser in — tragen, карѣ
алѣ дѣ марѣ.

Vornblod, m., вагѣ, трѣкѣ, де а-
дѣнатѣ вѣтеле.

Vorneimer, m., вадрѣ де пѣцѣ.

Vornen, v., адѣпѣ.

Vornfanne, f., чѣтѣрѣ.

Vornmeister, m., инспекторѣ пѣсте
фонтѣне де сарѣмѣрѣ.

Vornirt, a. m. ad., мѣрѣиніѣ (іа
міате), пѣцѣ іа сѣрѣтѣ, прѣстѣ.

Vornirtheit, f., пѣцѣнѣтѣ де сѣрѣтѣ.

Vorragen, **Vorretsch**, m., воракѣ, лімѣа
вогѣл (платѣ).

Vort, m., кострѣшѣ (пѣстре).

Vortborserapfel, m., мѣрѣ де Борс-
дорѣ.

Vortse, f., ташкѣ, пѣгѣ; вѣрѣ (ка-
сѣ vnde се адѣлѣ пѣгодеторіі пѣн-
трѣ трѣлѣ комерѣіале).

Vortenschließer, m., портаріѣ де вѣрѣ.

Vortenspiel, n., аріотаріѣ.

Vortentag, m., зі де вѣрѣ.

Vorst, m., крѣнѣтѣрѣ, сѣнтѣкѣтѣрѣ,
пѣсѣнѣтѣрѣ.

Vorstbesen, m., мѣтѣрѣ де порѣ.

Vorst, f., пѣрѣ вартѣсѣ, цѣносѣ,
маі алѣсѣ чел де не сѣларѣа
порѣлѣ.

Vorst, v., свѣрѣсѣкѣ, аріѣсѣкѣ (пѣ-
рѣ); daß Schwein vorstet sich,
— порѣлѣ се свѣрѣшѣте.

Vorstartig, a. m. ad., іа пѣрѣ
цѣносѣ.

Vorstenförmig, a. m. ad., цѣнофѣрмѣ.

Vorstenvieh, n., анѣмалѣ из пѣрѣ
цѣносѣ, порѣ.

Vorstig, a. m. ad., цѣносѣ, свѣр-
нѣтѣ; — werden, тѣ мѣнѣ.

Vorstinsel, m., перѣ; пѣнѣлѣ де
пѣрѣ цѣносѣ.

Vorstwisch, m., мѣтѣрѣ де пѣрѣ,
скѣтѣрѣтѣре.

Vorte, v. Vorbe.

Vörteln, v., ворѣзѣ; факѣ марѣіне
(іа вакѣ).

Vöðartig, a. m. ad., перѣнѣчѣсѣ, рѣѣ;
de соіѣ рѣѣ (вѣвѣ, вѣтежѣлѣ);
рѣѣтѣчѣсѣ.

Vöðartigfeit, f., рѣѣтѣчѣіне, фѣре реа,
малѣчѣ.

Vösch, v., пѣзішѣсѣкѣ, факѣ пѣзішѣ
(акоперѣмѣтѣлѣ касѣл).

Vöschung, f., пѣзішѣтѣрѣ (форт.);
innere —, скарѣ; äußere —,
коптрѣскарѣ.

Vöse, f., мѣпѣкѣлѣ (де інѣ); пѣнѣ
де гѣскѣ.

Vöse, a. m. ad., рѣѣ, рѣѣтѣчѣсѣ,
сѣлѣратѣ; мѣнѣсѣ; пѣфѣрѣчѣтѣ;
грѣѣ; — Geld, вані рѣл (фѣарѣ
ліа крѣсѣ); böset Tag, зі пѣфѣ-
рѣчѣтѣ; — Wesen, вола арѣа, е-
мѣлѣсѣ; daß ist eine — Arbeit,
зѣта е зі лѣкрѣ грѣѣ, бет —
Feind, diabol; werden Sie nicht
gleich —, пѣ те мѣнѣа дѣдатѣ;
es ist nicht so —, wie man es
macht, дракѣ нѣ е аша пѣгрѣ пре-
кѣт дѣ зѣгрѣвѣсѣкѣ; einen — ma-
chen, мѣнѣ, дѣпѣрѣлѣ не чѣнева;
auf einen — werden, тѣ мѣнѣ
не чѣнева; über etwas — wer-
den, тѣ мѣнѣ де чѣва; es nicht
— meinen, пѣ воіѣсѣкѣ рѣл; böset

Gewissen, конструи́нгъ нѣгръ; in bösem Rufe stehen, ам нѣме рѣѣ.
 Böse, n., рѣѣ; man muß nicht Böses mit Bösem vergelten, съ нѣ ѡа-
 чемаѣ рѣѣ пенгъ рѣѣ; Böses thun, а ѡа че рѣѣ; der —, сатана.
 Bösewicht, m., счелератѣ, влесте-
 матѣ, стренгарѣ (омѣ).
 Boshaft, a. mī ad., рѣѣгъѡосѣ, ма-
 личѡсѣ, шекатѣ супе рѣѣ; ѡз-
 риѡсѣ; счелератѣ; пелерѣѣгѣ; дрѣ-
 косѣ; дндѣрѣгъѣ.
 Bosheit, f., рѣѣгъѡисне, маличѣ, дн-
 дѣрѣгъѣ.
 Bosheitsfunde, f., пѣкатѣ прекѣѣетатѣ.
 Bosherzig, a. mī ad., рѣѣ ла инимѣ;
 инимѣ нѣгрѣ.
 Böslisch, ad., кѣ рѣѣтате.
 Bouquet, (zi: воскѣ), n., дѣтравѣ,
 пѣдсрѣче. (Гайн).
 Bouelbahn, v. Regelbahn.
 Bouelkugel, v. Kugellugel.
 Boueln, v., жокѣ дн поничѣ, дн кѣгле.
 Boueln, Bouen, Bouffren, v., лѣкрѣ
 дн релѣѡѣ, сѣпѣ, скопескѣ дн
 арѣѣнтѣ саѣ алгѣ матерѣ, асѡел
 ка ѡгърѣѣ съ сѣа ешѣѣ аѡарѣ.
 Bouffret, m., лѣкрѣторѣ дн релѣѡѣ.
 Böswillig, a. mī ad., рѣѣѡиторѣ.
 Böswilligkeit, f., реѡѡингѣ.
 Bot, (векѣ) v. Gebot.
 Botanik, f., ботаникѣ, парте дн
 исторѣ патрѣѣ че тратѣѣ де-
 сѣре пѣанте.
 Botaniker, m., ботаникѣѣ.
 Botanisch, a. mī ad., ботаникѣ.
 Botanisterei, v., ботанисѣѣѣ, ерѡреѣѣ,
 стрѣѣгѣ ерѡрѣ.
 Bote, m., месѣерѣ, кѣриерѣ, вестѣ-
 торѣ; ein reitender —, кѣриерѣ кѣлѣ-
 реѣѣ, ешѣѣѣѣ; eigene —, еспресѣ.
 Botenamt, n., кѣриерѣ.
 Botenfrau, f., кѣриерѣсѣ, месѣерѣсѣ.
 Botenläufer, m., кѣриерѣ песѡдрѡѣѣ,
 педесѣрѣ.
 Botenlohn, m., кѣриерѣѣ, пѣата кѣ-
 риерѣѣѣ.
 Botenmeister, m., канѣл кѣриерѣѣѣ.
 Botenschiff, v. Packetboot.
 Botenschild, n., маркѣ кѣриерѣсѣ.
 Botmäßigkeit, f., дѡмнѣ, пѣтере;
 unter seine — bringen, а сѣѡѣѣѣ.

Botschaft, f., месѣѣѣ (рапорѣѣ чеѣ
 ѡа че зн прѡѣѣдѣнѣ де репѣѣѣѣ
 кѣѣре репрезѣнтѣѣ); ambasadъ,
 солѣѣ; шѣре, вестѣ; was bringen
 — Sie uns für eine —? че вестѣ
 не адѣѣ?
 Botschafter, m., солѣѣ, ambasadѣѣ
 (елѣѣѣ).
 Böttcher, m., бѡтарѣ, кѣре ѡа че вѣѣ.
 Böttcherarbeit, f., бѡѣриѣ.
 Böttcherholz, n., лѣмнѣ де дѡѣе.
 Böttcherschloß, m., маѣѣ бѡѣрескѣ.
 Böttcherwoche, f., прѣма сепѣѣѣѣѣ
 а гѣргѣѣѣ (дн Лѣнѣѣ).
 Bottich, m., вѣѣѣѣ.
 Bottichreif, m., черкѣ де вѣѣѣѣ.
 Boudoir, (zi: вѣѡар), n., кѣѣнетѣ,
 кѣмарѣ де репѣѣѣ, де дѣѣѣѣ-
 катѣ а знѣл дѡмне.
 Boufon, m., вѣѡѡѣ, мѣскѣриѣѣѣ
 (ѣѣѣѣ).
 Bouillon, f., вѡѣѣѣѣ, зѣѣѣ де кѣрне.
 Bouquette, f., перѣѣѣѣѣ, гѣѣѣѣ де
 кѣрне.
 Bouquet, n., вѣѣѣѣ, мѣѣѣѣѣ де
 ѡлѡрѣ (Blumenstrauß).
 Boussole, f., вѣѣѣѣ, компѣсѣ, и-
 стрѣѣѣѣѣ де ориѣнтатѣ.
 Bouteille, f., вѣѣѣѣ, ѡлаѣѣ.
 Boutique, f., вѣѣѣѣ, вѡѣѣѣѣ, прѣ-
 вѣѣѣѣѣ, дѣгѣнѣѣѣ.
 Bowle, (zi: вѡѣ), f., кѣстрѡѣѣ.
 Bogen, v. Baren.
 Bracelet, (zi: вѣѡѣѣ), вѣѣѣѣѣ.
 Brach, a., ѣѣѣѣѣѣ, пѣрѣѣѣѣѣѣ, лѣ-
 сѣѣѣ пѣаратѣ (огорѣѣ); — liegen,
 сѣѣ пѣрѣѣѣѣѣѣ (пѣѣѣѣѣѣ).
 Brachacker, m., ѣѣѣѣѣ, парѣѣѣѣѣ,
 пѣрѣѣѣѣѣ, ѡѣѣѣѣ.
 Brache, f., ѣѣѣѣѣ, парѣѣѣѣѣ; сѣѣѣ-
 пѣѣѣѣѣ дн ѣѣѣѣѣ.
 Brachen, v., десѣѣѣѣѣѣѣ, десѣѣѣѣѣ-
 ѣѣѣѣѣ, арѣ ѣѣѣѣѣ, пѣѣѣѣѣѣ; о-
 горѣѣѣѣ.
 Brachen, n., десѣѣѣѣѣѣѣ, огорѣѣѣѣ.
 Brachfeld, n., v. Brachacker.
 Brachgras, n., ѣѣѣѣ де пѣрѣѣѣѣѣ.
 Brachheu, n., ѡѣѣѣ де пѣрѣѣѣѣѣ.
 Brachium, n., вѣѣѣѣѣ, пѣѣѣѣ арѣѣѣѣѣ.
 Brachläufer, m., гѣѣѣѣ, гѣѣѣѣѣ де
 гѣѣѣѣѣ.
 Brachletzte, f., ѣѣѣѣѣѣѣ де ѣѣѣѣѣѣ.

Brachmonat, m., Існїѣ, luna de o-
roparѣ.
Brachschein, n., повїзніѣ de Існїѣ.
Brachvogel, m., корлѣ (пасере).
Brachwiese, f., ѳъпагїѣ de пѣрлогѣ.
Brachygraphie, f., бракіграфїѣ, арта
de a скрі кѣ прескѣртѣрї.
Brachzeit, f., тімкѣ descezenїтѣлї,
огорѣтѣлї.
Brach, m., віслѣ (спечїе de кополѣ).
Brach, n., лепѣдѣтѣрѣ, гѣноїѣ, ре-
тѣшїцѣрї, кодѣ.
Brachen, v., descїlїnezѣ, descѣр-
цескѣ, лѣгѣдѣндѣ че е рѣѣ шї
їїндѣ че е вѣлѣ.
Bracher, m., descїlїnїtorїѣ, алїегѣ-
torїѣ (de марѣѣ).
Brachgut, n., марѣѣ прѣстѣ.
Brachschaf, n., оїѣ de кодѣ.
Brachtisch, m., масѣ de descїlїnїтѣ,
de алескѣ.
Brachvieh, n., вігѣ de кодѣ.
Brachwasser, n., апѣ салечїѣ, апѣ
dїлче тесекатѣ кѣ апѣ сѣратѣ
de марѣ.
Bracteat, m., брактеатѣ, v. Blech-
münze.
Bragen, v., (аргѣс.) трагѣ ла кѣ-
цетѣрѣ
Brägen, крерї.
Brägenwurst, f., кѣрнагїѣ de крерї
de поркѣ.
Brähnen, v., (вѣлѣт.) се дѣвер-
шїлѣ (скрѣѣа dѣлѣ верѣ),
Bram, m., грозавѣ, денїстрѣ (пѣлѣ-
тѣ); марїне, вортѣтѣрѣ.
Bramarquester, v. Bramine.
Bramarbas, m., родомонтѣ, ѳан-
ѳаронѣ, гѣдѣредѣ, палаврапїѣ.
Bramarbastren, v., родомонтезѣ,
ѳанѳаронезѣ, тѣ гѣдѣрескѣ.
Bramfall, m., (мар.) ѳвнеа крѣчел
брама.
Bramine, m., брамінѣ, понѣ, кѣлѣ-
гѣрѣ indianѣ.
Bramnaa, f., (мар.) крѣчеа брама.
Bramsegel, n., (мар.) вѣнтрелеле
катаргѣлї брама.
Bramstange, f., (мар.) катаргѣлї брама.
Brand, m., іпчендїѣ, ѳокѣ, ардерѣ,
арсѣрѣ; гѣдїѣне; ein — Ziegel-
steine, кѣпторїѣ de кѣрѣтїлї; der

— im Korn, гѣдїѣне дѣн гѣлѣ;
der — an Neben, арїчїѣ (не вѣ-
тѣчї de віѣ); — Kalk, варнїцѣ,
кѣпторїѣ de варѣ; kalte —; ѳан-
челѣ, кангренѣ, ракѣ рече; der
— werden, дѣ дѣн кангренѣ; Kno-
chen —, карїѣ; in — stecken, пѣлѣ
ѳокѣ; in — gerathen, іа ѳокѣ
(чева); einen — löschen, стѣнгѣ
ѳокѣ, апрїндереа; auf den — bet-
teln, чершескѣ пентрѣ арсѣ.
Brandaber, f., (анат.) вѣна крѣрагѣ,
de крачї; вѣна іліенѣ; (арїк.)
сѣрѣтѣрѣ не огорѣ.
Brandbettler, m., чершїторїѣ арсѣ,
чел че чершенте ажѣторїѣ пентрѣ
арсѣ.
Brandblase, f., вешїкѣ de арсѣрѣ.
Brandbock, v. Feuerbock.
Brandbrief, m., чертїѳикатѣ de арсѣ;
скрїсѣре ашїпїцѣтѣре de пѣскѣ ѳокѣ.
Brandcasse, f., касѣ de ванї пентрѣ
аршї; іасїтѣтѣ de ассїкѣранцѣ
пентрѣ ѳокѣ.
Branden, v., се сѣаршѣ (валѣрїле
тѣрел).
Brandente, f., рацѣ ромїатїѣ.
Branders, m., —schiff, паїѣ апрїлѣ-
тѣре; (арт.) ѳїтїѣ.
Branders, f., мїнералѣ кѣрѣвнѣсѣ,
компѣскѣ dїn гѣтѣлѣтѣ металїкѣ
шї dїn вітѣмене.
Brandfaste, m., ѳалконе ромїѣ.
Brandfaß, n., (арт.) вѣте іпчендїарїѣ.
Brandfeier, f., сѣрѣтѣре пентрѣ ѳокѣ.
Brandfest, v. Feuerfest.
Brandfieber, n., ѳрїгѣрї вѣшїпѣте
dїn ардереа вѣлї тѣдѣларїѣ.
Brandfleck, Brandfleden, m., натѣ,
семнѣ de арсѣрѣ; сѣрѣтѣрѣ; (med.)
семнѣ de кангренѣ.
Brandfleckig, a. шї ad., семнатѣ de
арсѣрѣ; кангренѣсѣ.
Brandfuchß, m., вѣлѣ карѣонарѣ;
(калѣ) роїѣ.
Brandgasse, f., калѣ дїтре добе касе
лѣсатѣ пентрѣ ѳокѣ; вѣдїѣ.
Brandgerste, f., орѣѣ гѣдїѣнатѣ.
Brandgeruch, m., мїросѣ а арѣ;
(кїр.) емпїрезмѣ.
Brandgeschmack, m., гѣстѣ а арсѣ,
а пѣрїтѣ.

Brandglocke, f., тачинѣ, клонотѣ de фокѣ.

Brandhafer, m., овѣсѣ гъдѣнатѣ, кървѣнатѣ.

Brandhafen, v. Feuerhafen.

Brandhirsch, m., червѣ рошиѣ, червѣ de Boemia.

Brandhemd, n., кеташѣ, вътрѣлѣ de апринѣ корѣил инимѣ.

Brandhubn, n., гъинѣ ка кирѣ пен-трѣ зп огорѣ кърѣдѣтѣ ампрѣмѣтѣ.

Brandlicht, a. шѣ ad., мѣросѣторѣ а пѣрѣтѣ; арѣиѣ.

Brandig, a. шѣ ad., гъдѣсноѣ, кър-вѣсноѣ.

Brandkaffe, v. Brandcasse.

Brandkautz, m., вѣхѣ ромѣатѣкѣ.

Brandkorn, n., грѣѣ гъдѣсноѣ.

Brandkugel, f., бомбѣ incendiariѣ, аспринѣзѣторѣ.

Brandlattich, v. Huflattich.

Brandmaal, Brandmahl, n., семнѣ de арѣсѣрѣ; амѣерѣзѣтрѣ, марка de инѣамѣиѣ че се фаче кримина-лиѣор кѣ фѣрѣ арѣѣ.

Brandmaalen, brandmahlen, brand-
marken, v., амѣерѣ; deconopѣ; er ist auf ewig gebrandmarkt, елѣ e deconopariѣ пентрѣ totdeasna.

Brandmauer, f., (касеѣ.) мѣрѣ мѣж-лѣчиѣ.

Brandmehl, n., фѣринѣ гъдѣсноѣ, дѣн грѣѣ кѣ гъдѣсноѣ.

Brandmittel, n., ампрѣпрѣотиѣкѣ, medi-
чинѣ пентрѣ арѣсѣрѣ.

Brandopfer, n., олоказѣстѣ, ардеpe de totѣ (ла жѣдеи).

Brandpfahl, m., парѣ de капе лега не криминариѣ жѣдекаѣдѣ сѣ се арѣѣ.

Brandpflaster, n., емѣлаѣстрѣ de ар-
сѣрѣ.

Brandrafette, f., фѣминѣ, ракетѣ de pecvolѣ, ракетѣ a la Congreve.

Brandregen, m., плѣѣ de гъдѣсноѣ, дѣн каpe ce кpedѣ a ce кѣшѣзна гъдѣсноѣ де ан грѣне.

Brandröhre, f., цѣвѣ аспринѣзѣторѣ.

Brandrose, f., орвалѣдѣ кангрѣноѣсѣ.

Brandsalbe, f., зноѣре de арѣсѣрѣ.

Brandſaß, m., амѣстѣкѣзѣтрѣ de ам-
пѣст бомбѣе incendiare.

Brandſäure, f., (kim.) acidѣ пѣро-

летниѣ, acidѣ че се скѣте пѣри
dectilъдѣсноѣ летниѣ.

Brandſchaden, v., деѣмѣ кѣшѣзнагѣ
prin фокѣ; арѣсѣрѣ (не трѣнѣ).

Brandſchaden, v., ампрѣнѣ конпрѣ-
вѣзноѣ (ан тѣмнѣ de pecvolѣ).

Brandſchabung, f., конпрѣвѣзноѣ.

Brandſchiefer, m., арѣѣѣсѣ грѣсѣ,
стрѣтѣ витѣминѣсѣ.

Brandſchiff, v. Brandet.

Brandſchlange, f., асѣидѣ.

Brandſchutt, m., дѣрѣзѣзѣтрѣ кѣ-
шѣзнаre de фокѣ.

Brandſilber, n., арпрѣнтѣ лѣмѣрѣтѣ
(prin фокѣ).

Brandſohle, f., талѣ интрѣмѣзѣ.

Brandſtat, Brandſtätte, Brandſtelle, f.,
локѣ инчѣндѣиѣ, а фокѣ, ло-
кѣ касеѣ арѣе.

Brandſtein, m., кърѣмѣдѣ.

Brandſteuer, f., даpe пентрѣ арѣиѣ;
асѣкѣранѣ пентрѣ фокѣ.

Brandſtiften, m., incendiariѣ, пѣторѣ
de фокѣ, аспринѣзѣторѣ; v. Nord-
brenner.

Brandſtück, n., вѣкатѣ de арпрѣнтѣ
лѣмѣрѣтѣ.

Brandſtüt, f., зѣтѣ de фѣрѣ.

Brandung, f., сѣрѣзѣзѣтрѣ, вате-
pea зндѣлѣорѣ.

Brandverſicherung, v. Feuerverſiche-
rung.

Brandverſicherungsanſtalt, v. Feuer-
verſicherungsanſtalt.

Brandwache, f., кѣстѣдѣ de фокѣ;
(мар.) коравѣ de назѣ.

Brandwunde, f., плагѣ de арѣсѣрѣ.

Brandzeug, n., знаѣата de арѣѣ, de
аспринѣсѣ.

Brante, Brante, f., зрѣнкѣ, пѣторѣ
de зрѣѣ.

Brantwein, m., винѣ арѣѣ, ракиѣ.

Brantweinblase, f., кѣдаpe de ра-
киѣ; (dectil.) алатѣкиѣ.

Brantweinbrenner, m., фѣрѣзѣторѣ
de винѣрѣсѣ; dectilъторѣ.

Brantweinbrennerei, f., фавриѣ de
винѣрѣсѣ, винѣрѣсѣриѣ, ракиѣриѣ, вел-
ниѣ; dectilъторѣ.

Brantweingeist, m., сѣпѣриѣ.

Brantweinprobe, f., винѣрѣсѣмѣтрѣ,
прѣвѣ de ракиѣ.

Branntweinschenke, f., оспъръриъ де
 винарсѣ.
 Branntweinspülcht, m., дрождиъ ре-
 масъ ꙗн къдараеа де ракиѣ.
 Brasilienholz, n., лемиѣ де Брасилѣа,
 лемиѣ де колоратѣ ромѣ.
 Brass, m., вѣкитѣри, лешѣдѣтѣри, пи-
 микѣри.
 Brasse, f., (мар.) ѳзнеа враделор,
 ѳрълѣга крѣчелор къ вѣлгредѣ.
 Brassen, v., ꙗнволгѣзѣ, ꙗнгиндѣ вѣл-
 гредѣ къ ѳзнеа враделор.
 Bratapfel, m., мѣрѣ (вѣнѣ) де коутѣ,
 мѣрѣ коутѣ.
 Bratbod, m., скаѣнѣ де ѳригаре,
 Braten, v., ѳригѣ (ꙗн ѳригаре); auf
 dem Roste —, прѣѣскѣ, ѳригѣ не
 грѣтарѣ; gebrätene Fische, поури
 ѳригѣ; gebrätene Kastanie, кастани
 прѣѣте; nach dem der Mann ist,
 brät man ihm die Wurst, каѣ е
 съптал, аѣа ми гѣмѣа.
 Braten, m., ѳригѣтѣрѣ; den — wen-
 den, торнѣ ѳригареа; den — rie-
 schen, а миросѣ чеѣа де департе.
 Bratenbrühe, f., соѣѣ де ѳригѣтѣрѣ.
 Bratenfett, n., грѣсѣме де ѳригѣтѣрѣ.
 Bratenkleid, n., вѣотмѣнтѣ де даѣми-
 некѣ, де галѣ.
 Bratenmeister, m., (ꙗн кѣрте) ма-
 стерѣа де ѳригѣтѣрѣ.
 Bratenschüssel, f., ѳарѳѣриъ де ѳри-
 гѣтѣрѣ.
 Bratenspießer, m., ꙗнмѣлѣторѣ де
 ѳригѣтѣрѣ.
 Bratenwender, m., ѳригѣторѣ, ꙗн-
 торнѣторѣ де ѳригаре (омѣ, ин-
 стрѣмѣнтѣ).
 Bräterei, f., ѳригѣтѣрѣриъ, волгѣ къ
 ѳригѣтѣри.
 Bratfisch, v. Badfisch.
 Brathäring, m., херѣнгѣ де ѳригѣтѣ,
 херѣнгѣ ѳригѣтѣ.
 Bratloch, m., ѳригѣторѣ.
 Brätling, m., вѣрете (хѣриѣѣ, чѣх-
 пѣркѣ) де ѳригѣтѣ, саѣ-ѳригѣтѣ.
 Bratofen, m., къпторѣ де ѳригѣтѣ.
 Bratpfanne, f., тѣгаѣ, тѣпѣриъ де
 ѳригѣтѣ.
 Bratöhre, f., котлонѣ де ѳригѣтѣ.
 Bratrost, m., грѣтарѣ де ѳригѣтѣ.

Bratsau, f., ѣлѣ къ каѣакѣ де ѳригѣтѣ
 ꙗн сѣзѣ.
 Bratsche, f., врачѣ, вѣдрѣ де враѣѣ.
 Bratschirm, m., аѣоперѣиѣ де ѳокѣ.
 Bratspieß, m., ѳригаре.
 Bratspül, n., вѣртеѣиъ, сѣринѣтѣ, ин-
 стрѣмѣнтѣ че стѣ дѣнтрѣнѣ сѣзѣ
 негрѣкѣтѣ не миѣлокѣ де дрѣѣ
 ꙗн ѣѣрѣа кърѣа вѣртѣндѣсе се
 ꙗнѣѣиѣарѣ о ѳзне.
 Bratwurst, f., кърѣаѣиъ де ѳригѣтѣ.
 Brauberechtigt, a. mi ad., ꙗндрѣѣтѣ-
 ѣитѣ а ѳерѣе вѣре.
 Braubottich, m., вѣринѣ, каѣѣ де
 ѳертѣ вѣре.
 Brauch, v. Gebrauch.
 Brauchbar, a. mi ad., ꙗндрѣѣѣверѣ,
 ѳолосѣверѣ, вѣнѣ де чеѣа, проприѣ
 ꙗн чеѣа.
 Brauchbarkeit, f., ѳолосѣверѣтѣте, ꙗн-
 дрѣѣѣверѣтѣте.
 Brauchen, v., ꙗндрѣѣѣиъ, ѳолосѣскѣ;
 мѣ сѣрѣескѣ (къ, де чеѣа); амѣ
 дрѣѣѣнѣ; Arznei —, ꙗндрѣѣѣиъ
 medicinѣ; eine List —, мѣ сѣр-
 вѣескѣ де ꙗншеѣѣѣѣне; Ernst —,
 мѣ портѣ сѣриѣскѣ (кътре чѣнеѣа);
 was brauchst Du? де че ꙗн дрѣ-
 вѣѣнѣ? еѣ brauchst, е дрѣѣѣнѣ,
 ѳачѣ дрѣѣѣнѣ; sie brauchst еѣ nur
 zu sagen, n'are дѣкѣт сѣ, зѣкѣ;
 er brauchst nur ein Wort zu sagen,
 n'are сѣ зѣкѣ дѣкѣт о вѣрѣѣ; das
 brauchst Du nicht zu wissen, n'ai
 дрѣѣѣнѣ сѣ шѣи аѣта; bleibt da,
 ich brauche Euch, сѣѣ ꙗн, амѣ
 дрѣѣѣнѣ де тѣне; woju kann das
 gebraucht werden? де че дрѣѣѣ
 нѣте ѳи аѣта? das ist zu nichts
 zu —, аѣта нѣ е де ниѣ о дрѣ-
 вѣ; zu was brauchst еѣ so vieler
 Umstände? де че ѳолосѣ аѣтѣеа
 черѣмонѣи? einen Arzt, —, мѣ
 сѣрѣескѣ де ꙗн medicѣ; Vorsicht
 —, мѣ портѣ къ чѣркѣсѣѣѣѣне.
 Brauchlich, v. Gebrauchlich.
 Brauen, v., ѳерѣе вѣре (ѳачѣ пѣнѣѣ,
 ѳѣгѣтѣ шѣл.); das —, ѳертѣрѣ
 де вѣре.
 Brauer, m., вѣрѣри.
 Brauerei, f., вѣрѣри.

- Brauerinnung, Brauerschaft, f.,** корпорация де верарі.
Brauerlohn, m., сімвриъ де веръриъ.
Braugerâth, n., знате де веръриъ.
Braugerechtigkeith, f., веръригъ, дрептѣ де а ѿрве бере.
Brauhaus, n., веръриъ (каса).
Brauherr, m., проприетарі де веръриъ.
Braufessel, m., кьдаре де ѿртѣ бере.
Brauknecht, m., аргатѣ де веръриъ.
Braukufe, v. Braubottich.
Braumeister, v. Bierbrauer.
Braun, a. ші ад., врѣнѣ, негриѣосѣ (че вате ѣн негрѣ) ѡкешіѣ; мърѣ; kaffee—, каѿениѣ; kastanien—, кастаніѣ; — und blau schlagen, батѣ рѣѣ ле чинева.
Braunbier, n., бере негриѣосѣ.
Braune, m., калѣ мърѣ.
Braune, f., колѡре врѣнѣ, негриѣосѣ; (med.) ангиѣ, ѡрере ѣн гатѣ.
Braunen, v., врѣнезѣ, колорезѣ негриѣ; прѣдескѣ, рѣменескѣ (ѿриптѣра); тѣ прѣдескѣ, тѣ негрескѣ (de cōre).
Braunfisch, m., поркѣ де таре, деѡинѣ негрѣ (Meerſchwein).
Braunfisch, m., вѣлне ѣнкисѣ (ла пѣрѣ).
Braungelb, a. ші ад., галвенѣ ѣнкисѣ, галвенѣ каѿениѣ.
Braunhuhn, n., гынѣнѣ кастеніѣ, векасѣ каѿениѣ.
Braunhölchen, n., приверіѡре де мърі.
Braunholz, m., кѣрекѣ, варзѣ рошіѣ.
Braunohle, f., кѣрвѣне де пѣтѣнтѣ.
Braunlich, a. ші ад., негриѣосѣ, врѣнетѣ.
Braunling, m., мърѣ ѣнкисѣ (ла колѡрѣа кѡже).
Braunroth, a. ші ад., рошіѣ ѣнкисѣ (колѡре кѣрѣmezel).
Braunſchede, f., мърѣ пѣтатѣ (калѣ).
Braunstein, m., манганесіѣ.
Braunsteinerz, n., минералѣ манганесѣ.
Braunwurz, f., скроѡларѣ (шпантѣ).
Braunordnung, f., регѣлѣтѣнтѣ негрѣ верарі.
Braupfanne, f., v. Braufessel.
Braurecht, n., v. Braugerechtigkeith.
- Braue, m.,** in Haus und — leben, а грѣ ѣн петречері кѣгѡре, сѡтѡтѡсе.
Brausche, f., кокѡшѣ, кѣкѣіѣ, корнѣ; das Kind hat sich eine — gefallen, копѣлѣ кѣзѣнд ші а ѡкѣтѣ ѣн кѣкѣіѣ (пѣсѣдѣтѣрѣ).
Brause, f., ѿрветѣрѣ, ѿрѣтѣнтѣрѣ, ѿрѣере; der Wein ist in der —, вѣнѣ ѿрѣе; сѣта дела зѣтѡре.
Brausebeutel, m., сечіѡ де верѣрѣѣ ла порѣ, v. Windbeutel.
Brausekopf, m., калѣ анрѣнсѣ; ѡмѣ пелініптіѣ.
Brausen, v., das Wasser und Winde —, зрѣ, вѣжѣе, мърѣтѣрѣ; das Meer —, мърѣште; der Wein —, сѡжрѣе; das siedende Wasser —, колѣште; der Pferde —, сѡжрѣе; es braust mir vor den Ohren, ѣнл цѣѡ зрѣкѣе.
Brausen, n., зрлетѣ, вѣжеітѣ, мърѣтѣрѣ (ѣна ші вѣтѣл); мърѣтѣ (тареа); сѡжрѣітѣ (вѣнѣ пѣ верѣе); клѡкотѣ (ѣна ѿрѣвѣндѣ); сѡорѣітѣ (налѣ); цѣітѣ (зрѣеа).
Brausicht, a. ші ад., ѡхрѣосѣ, рѣпѣде, вѣѣ, ѣнѡкарѣ.
Braut, f., мѣрѣсѣ, логѡднікѣ; wer das Glück hat, führt die — heim, ѡе карѣ ѣн ѡжѣтѣ порѡкѣ, ѡчѣла мерѣште.
Brautaltar, v. Traualtar.
Brautaussteuer, v. Aussteuer.
Brautbett, n., патѣ пѣнциалѣ, патѣ де пѣнтѣ.
Brautdiener, m., сѣрѣѣ де пѣнтѣ.
Brautführer, m., ѡкѣтѡрѣ де мѣрѣсѣ, вѡрпѣелѣ де пѣнтѣ; паранімѡѣ.
Brautführerin, f., ѡкѣтѡре де мѣрѣсѣ (дрѣшкѣ, ла ром. молѣ); паранімѡѣ.
Brautgemach, n., кѣмарѣ пѣнциалѣ, кѣмарѣ де пѣнтѣ.
Brautgerâth, n., знатѣ (вѣстмѣнтѣ, сѣлѣ) че трѣвѣ сѣ ѡлѣ мѣрѣса кѣнд се мърѣтѣ.
Brautgeschenk, n., дарѣ де пѣнтѣ, — de mŕeſeſ.
Brautheim, n., кѣташѣ де пѣнтѣ.

Bräutigam, m., mire, logodnik.
 Brautjungfer, f., oaty de nazy.
 Brautkammer, f., v. Brautgemach.
 Brautkind, n., koniză dyată dn pny-
 teche dyainte de knyziy.
 Brautkleid, n., vestmântă knyziyă.
 Brautkranz, m., knyzy de mirecy.
 Brautkuß, m., sьrystată de logodnich.
 Brautleute, m. pl., logodnichy, tineri.
 Bräutlich, a. m. ad., ka o mirecy.
 Brautlied, n., esitalamă, kyteky
 mirecel.
 Brautmesse, f., mică de knyziy.
 Brautnacht, f., prima noapte dny
 knyziy.
 Brautpaar, v. Brautleute.
 Brautring, m., inelă de logodny,
 de knyziy.
 Brautshaß, m., zestre; dary de
 nazy.
 Brautshmid, m., jzvaere; gьtola
 mirecel.
 Brautsuppe, f., sьny de mirecy, sь-
 ny kaly che mai dyainte se da
 mirecel a doa zy dny nazy.
 Brauttag, v. Hochzeitstag.
 Brauttanz, m., dangă de mirecy.
 Brautwerber, m., pnytoriy, chel che
 chere dn kьsьtoriy ne o oemele
 pnytrь chinea.
 Brauwesen, n., vьrьrită.
 Brau, a. m. ad., vrayă, kryayocă,
 ope, volnikă; onestă; das ist
 —, asta e vine; er singt —,
 kyty vine.
 Brauheit, f., vrayьrь, kryayă, ortiy.
 Bravo! interj., bravo!
 Bravade, f., vrayadă, lyvьromiy;
 maniyь pnyьctore.
 Braviren, v., vrayeză, ny'mi nacy
 (de chinea); oaky kontry.
 Brechazenei, f., vomitivь, mediciny
 de vьrcată.
 Brechbar, a. m. ad., oьrnyveră;
 (opt.) reoьrnyveră.
 Brechbarkeit, f., oьrnyverigate, oьrny-
 verigate; (opt.) reoьrnyverigate.
 Breche, f., meliy.
 Brecheisen, n., pyrgiy de oeră; kazna.
 Brechen, v., rьmny; oartă; sparyă;
 strykă; oьrnyă; vьveskă (gryă);
 voryskă, vьrcă; kaly (lepea);

gebrochene Worte, vorve rьnte;
 gebrochene Zahl, nьmeră oьrnyve-
 rocă; Roth bricht Eisen, nevesi-
 tatea ny knyziy lepe; den Stab
 über einen —, pnyaynyă ky oo-
 lenitate centinga de mьrte; Ser-
 vietten —, kyteky serrete; Obst
 —, klyeră oьrnyă (mere, pere);
 die Ehe —, pnykьveskă; die Freund-
 schaft —, strykă amicygia; mit ei-
 nem —, mь strykă ky chinea;
 etwas über das Knie —, oaky ky
 pnyelă chesa; durch etwas —,
 mь strьvată; aus dem Gefang-
 nisse —, ersmă, oayă din pny-
 cьre; in ein Haus —, sparyă
 o kacy; die Nacht bricht herein,
 c'anponiy cьra, nyсьrьzь; das
 Herz bricht mir, mьchte mir —,
 mi se rьmne inima; die Augen —
 ihm, i se dyayaynyy okiy; ein
 Thränenstrom brach aus ihren Au-
 gen, gьrymlye l'ay pnyrnyă mi-
 poly; hier — reiche Erze, ay cьlyă
 vine bogate de minerale; sich —,
 se rьmne, se oьrnye; die Wellen
 — sich am Felsen, vydele se oьrnyă
 dn kontra cьnycheloy; die Wolken
 — sich, se pnyveskă pnyy; das
 Wetter bricht sich, se skymь tym-
 ny; die Kälte hat sich gebrochen,
 c'a nyayă oьryy.

Brecher, m., meliytoriy.

Brecherlich, a., vorayvьră; gьyocă;
 es ist mir —, dy'mi vine cь vьrcă.

Brechfieber, n., oьryyry ky vьrcьtьrь.

Brechhammer, m., (pnyrapl) chokană
 mare de sparyă.

Brechmeißel, m., pezzayă de cь-
 rьmată.

Brechmittel, n., vomitivь, mьklyokă;
 mediciny, de vьrcată.

Brechruß, f., nyky vomiky, kьny-
 nytore de vьrcată.

Brechpulver, n., nyvere vomitoriy.

Brechpunkt, m., (opt.) pnyă de re-
 oьryayny.

Brechstange, f., v. Brecheisen.

Brechung, f., oьrnyymъntă, oьrny-
 tьrь, rьntьrь; — der Strahlen,
 reoьryaynye; — der Gesetze, ky-
 kare.

Breſchwein, *m.*, винъ еметикъ.
Breſchweinſtein, *m.*, тартаръ еметикъ.
Breſchwurz, *f.*, рѣдѣчнѣ vomitъториѣ,
 рѣдѣчнѣ дигригъторѣ de вѣр-
 сатѣ, инекакзана.
Breſchzeug, *n.*, инструмънто de спартѣ
 дикклетори.
Brei, *m.*, папѣ; чирѣ; viele Rôche
 verſalzen den —, дигро тмаге
 мѣше рѣмъне вѣрикѣ петъятѣ.
Breit, *a.* *mi ad.*, латѣ; ларгѣ; zwei
 Ellen —, латѣ de долъ коуѣ; keine
 Hand —, нѣ е латѣ кѣтѣ тѣна;
 nicht einen Finger —, нѣ е латѣ
 ничѣ кѣтѣ депетъла; es fehlt nicht
 ein Haar —, нѣ липсѣше ничѣ
 кѣтѣ зп ѳирѣ de пѣрѣ; einen —
 ſchlagen, дпшелѣ пе чинева; ſich
 — machen, а се дпгъмѣа, а се
 лѣзда, а се да de mare; weit
 und —, петотиндене, департе;
 er iſt weit und — berühmt, ре-
 вѣгъцианеа лѣ е ѳорте лѣцитѣ;
 ein langes und Breites ſchwaſen,
 а чикълѣ тмаге деспре зп лѣкрѣ,
 а цинеа о кѣвѣнтаре ѳорте лѣкрѣ
 деспре чева.
Breitart, *f.*, Breitbeil, *n.*, вартѣ.
Breitblättrig, *a.*, кѣ ѳоиле лате.
Breitbrüſtig, *a.*, кѣ петѣ латѣ.
Breite, *f.*, лѣциме; лѣрциме; шесѣ
 ларгѣ; — vom Tuch, лѣцимеа
 пѣнзрел; nördliche —, лѣциме
 (неогр.) септенѣрионале; ſüdlliche
 —, лѣциме меридионале.
Breiten, *v.*, лѣдескѣ, лѣрцескѣ, дп-
 тиндѣ; das Eiſchtuch auf den Eiſch
 —, дптинзѣ пѣнзѣтѣра пе тасѣ.
Breitſode, *f.*, (корѣв.) вѣнтрѣлѣ шѣ-
 тритѣ.
Breitgold, *n.*, ѳоизѣ, ѳрзизѣ de азрѣ
 din галбенѣ.
Breithammer, *m.*, чѣоканѣ mare de
 лѣцитѣ.
Breitkopf, *m.*, кашлатѣ (пеште кѣ
 канѣ латѣ).
Breitlich, *a.*, лѣтѣциѣ, лѣтѣрѣцѣ.
Breitling, *m.*, лѣтѣрѣцѣ (пеште).
Breitnaſig, *a.* *mi ad.*, насѣ шлоститѣ,
 кѣ насѣ шлоститѣ.
Breitſchnabel, *m.*, вотълатѣ, рѣцѣ кѣ
 вотѣ лѣтѣрѣцѣ.

Breitschulterig, *a.* *mi ad.*, спѣтосѣ.
Breitschwanz, *m.*, кодълатѣ, шеро
 дп Съринам.
Breitwegerich, *v.* Wegebreit.
Brelumſchlag, *m.*, катапластѣ, ѳв-
 лонѣлѣ кѣ чирѣ.
Bleiweich, *a.* *mi ad.*, мѣло ка пана,
 ка чирѣ.
Bremmeln, *v.* Brummen.
Bremmel, *m.*, (дп min.) котѣрѣтѣрѣ,
 зп ѳолѣ de пѣцѣ.
Bremmelſchaft, *m.*, грѣнѣ кѣ котѣ-
 цитѣрѣ.
Bremſe, *f.*, тѣлѣ (инсектѣ, тѣскѣ);
 (ѳерар.) евашеа, ѳолѣ de клѣште,
 кѣ карѣ петковарѣа аплѣкѣ насѣл
 калѣлѣ; die — anſegen, аплѣкѣ
 кѣ евашеоа; стѣлѣ ла чѣларѣ
 de дпѣшѣратѣ ѳвпеа.
Bremſen, *v.*, стрѣнѣ кѣ евашеоа;
 делѣсѣ васѣ дп чѣларѣ дпѣ-
 шѣрѣндѣ ѳвпеа дп цѣрѣлѣ стѣ-
 клѣлѣ.
Bremſwert, *n.*, (min.) педѣкрѣитѣ,
 инструмънто de дппедѣкатѣ.
Brennarbeit, *f.*, лѣкрѣ de ѳокѣ.
Brennbar, *a.* *mi ad.*, арзиверѣ, ап-
 принзиверѣ, че се пѣте аурпидѣ.
Brennbarkeit, *f.*, арзиверитате.
Brennblase, *f.*, кѣлдарѣ de деѣтлатѣ,
 de ѳѣкѣтѣ спиритѣ, ракиѣ.
Brenneifen, *n.*, ѳерѣ de ѳрисратѣ,
 ѳерѣ кѣ карѣ ѳрисорѣл, дпкре-
 дескѣ *mi* дпкѣрѣлѣгѣ пѣрѣл; ѳерѣ
 de инѳератѣ (криминал); de арсѣ
 (pane); de маркатѣ (вѣсе, vite).
Brennapparat, *m.*, *v.* Brennzeug.
Brennen, *v.*, ардѣ; аурпизѣ; пѣлѣ
 ѳокѣ; die Sonne brennt mich, тѣ-
 пѣлеште сѣреле; der Pfeffer brennt
 auf der Zunge, пилерѣл пилѣкѣ ла
 лимѣл; der Gebrannte fürchtet das
 Feuer, м'а арсѣ лѣнѣле, акѣм
 ѳѳолѣ *mi* дп пѣлѣтинѣ (пѣѳил, рѣчѣ,
 которѣе); was dich nicht brennt,
 das löſche nicht, нѣ те аместѣке
 знде пѣци ѳерѣе ѳла; Kalk —,
 ѳакѣ варѣ; Kaffee —, прѣжесѣ
 кафеа; die Haare —, дпкредесѣ
 пѣрѣ; Kohlen —, ѳакѣ кѣрѣвлѣ;
 Silber —, лѣтѣрѣскѣ арцилѣ;
 Branntwein — (дѳетилѣ, ѳакѣ вин-

- apčš; eine Wunde —, apčš, kaz-
tericežš o plagž; apčš, ana-
pindš, cыntš an oлакъръ, iaš
oкčš; es brennt! apde! oкčš!
das Holz brennt nicht gut, le-
mmele aclea nз apčš vine; sen-
gen und —, пѣснecкѣ tóte нз
oкčš; er läuft, als wenn ihm der
Kopf brennte, oзде ka kнд 'lal
oi псчš oкčš ne cтинape; vor
Liebe —, mъ topecкѣ de amdre;
sich —, a ce apde; sich weiß —,
mъ decvinovъдecкѣ, ani cылѣ
mъnize.
- Brennen, n., apcъpъ, anpincъpъ;
kazterizъdъne (paпъ); пpъдitъpъ
(kaoea) decrîzъdъne (vinapčš);
ankpeditъpъ (de пърš).
- Brennend, a., apzъnte; anpincъnte;
kazterizъnte, decrîzъnte; bren-
nende Kohlen, kъpbonî vil; bren-
nende Kessel, epzikъ пiжкътopе;
brennende Augen, okil anpincul;
eine brennende Farbe, kolopе vil;
eine brennende Hitze, kъdъpъ ap-
zъnte; ein brennender Durst, cete
anokatch.
- Brenner, m., apzъtopîs; anpincъ-
topîs, kъtopîs de oкčš.
- Brennerde, f., rîzikъ, пъmъпъš ap-
zъdъocš.
- Brennerlei, f., apzъtopîs (vinapč-
pîs, kъtopîs de varš, de kъp-
mizl).
- Brennigelb, n., anoepъpîš; apzъ-
pîš; vanî ce ce пътecкѣ пeп-
тpъ anoepъtъpъ, пeптpъ apčš
(de kъpъmidъ, oле шчл.).
- Brennglas, n., лiпte anpincъtopе,
cîklъ kopвecъ ce pin kopчeп-
тpapea pazелopš anpinde.
- Brennhaut, n., kacъ de apčš (kъ-
pъmidъ, oле); kacъ de oкчtš
vinapčš, pakîš (velîdъ).
- Brennhitze, f., apшîdъ, kъdъpъ mare.
- Brennherd, m., vatpъ; oкčš (пъп-
тъ an kapе ce kopчeптpъ pazelo).
- Brennholz, n., лemîš de oкčš.
- Brennhütte, f., (min.) topîtopîs, kъ-
mъpîtopе, paolъpîs (de apčš,
apîntš).
- Brennlasten, m., ладъ de apčš mine,
лiлeлe.
- Brennlicht, m., apгatš, cepaš de
apzъtopîl.
- Brennölben, m., kъdape de oкчtš
(pakîš); алambîkš de decrîzъtš.
- Brennraut, n., pеalъkalkъ de kalъ.
- Brennlinie, f., (matem.) парabolъ.
- Brennluft, f., appъ anpincîверš.
- Brennmaterial, n., материалъ de apčš
(лemne).
- Brennmeister, m., decrîzъtopîs, pî-
oîпъtopîs.
- Brennmittel, n., kazтepîs, mîжokš
kazcîkš, apzъtopîs.
- Brennneffel, f., epzikъ.
- Brennofen, m., kъtopîs de apčš.
- Brennöhl, n., oleîs (de inš, de pa-
mîgъ) de apčš; oleîs de лампъ.
- Brennpfanne, f., томîtopе; tirae de
apčš, de томîtš.
- Brennpunkt, m., oкčš, a. Brennherb.
- Brennspiegel, m., mîpapîs (orgîndъ)
kazcîkš.
- Brennstoff, m., матерîs de apčš;
(chim.) oлопîcîtopîš.
- Brennstoffig, a., oлопîcîkîkš.
- Brennweite, f., dîcтанцъ de oкčš
(опт.)
- Brennzeug, n., знeлte de decrîzъtš;
de vinъpъcъpîtš.
- Brente, f., kadъ.
- Brenzelt, v., mîpocš a пърlîtš.
- Brenzlich, a. пî ad., omîpеzmatîkš,
mîpocîпte a пърlîtš.
- Breſche, f., cъpъtъpъ, pъatъpъ (de
mъpš, de гapdš); — ſchießen,
cnaprš mъpъl kъ тъпкpîle.
- Breſthaft, a., пeпzîпdъocš, cлътš,
invalidš.
- Bret, n., cкъндъpъ; тpîkтpакš (та-
влъ anпърdîtъ an 64 пътpate
de kolopе varîl ne kapе ce жokъ);
mit Bretern belegen, kъпъmѣcкѣ
kъ cкъндъpî; im Brete ſpielen,
жokš тpîkтpакš; auf einem Brete
bezahlen, пътecкѣ tóтdeodatъ;
einen guten Stein im Brete haben,
cыntš vine патpонатš; hoch am
Brete ſein, m'оmъ an патpеpе;
hoch an's — kommen, mъ anapъš
ka paпrš; vor das heiße — kom-

- men, ажжуръ днаинтеа жидик-
toriel.
- Bretbaum, m., арворе де скъндърѣ,
арворе де ферестръѣ.
- Bretchen, n., асчѣръ.
- Bretern, a. mī ad., де скъндърѣ.
- Bretern, v., скъндарескѣ, дитълескѣ.
- Bretmeister, m., (чѣстарѣ) примъ
codale, локъдинѣте де маѣстерѣ.
- Bretmühle, f., ферестръѣ де ѣкътѣ
скъндърѣ.
- Bretnagel, m., нъкъ де скъндърѣ.
- Bretsäge, f., ферестръѣ де тѣатѣ
скъндърѣ.
- Bretschneider, v. Bretmeister.
- Bretspiel, n., триктракѣ, жокѣ дн
ТАБЛѣ.
- Bretspieler, m., жъкъторѣ дн триктракѣ.
- Bretstein, m., дамъ, пѣонѣ шчл.
- Bretwand, f., пѣрете де скъндърѣ,
(пѣрете днтремезѣ пентръ а дес-
пѣрѣ о кѣтаръ шчл.)
- Breve, n., вревъ, скрѣсѣре напѣскъ
(кѣтре принчѣм).
- Breviar, n., бревѣарѣ (регълтѣорѣ
de rogъziâni не ѡре дн католѣчѣ,
екъваленте кѣ „Часловъд“ сла-
вопескѣ); das — beten, зѣкъ вревѣ-
арѣ.
- Breze, Brezel, f., ковригѣ, колъчелѣ.
- Brezelbäcker, m., ковригарѣ.
- Bride, f., трѣнъ шарѣнатъ.
- Bricole, m., бриколъ, рѣсърѣре де
вилъ (виларѣ); etwas par —
erfahren, аѣкъ чева не сѣв тѣпъ.
- Bricolieren, v., ловескѣ о билъ дн
дѣрѣнтѣ.
- Brief, m., епѣстолъ, скрѣсѣре; Hand-
—, билетѣ, ревамѣ; Befehl —,
ordinâ; ein — Kasten, пакетѣ
де аче; ein — Tabak, о пѣнъшъ
де тѣтѣнѣ; Briefe mit einem wech-
seln, сѣнтѣ дн корреспондѣнцъ кѣ
чѣева; — und Siegel über etwas
haben, амѣ нѣпоштѣнѣ се кѣре
despre о казъ; — und Siegel
geben, днкредѣнѣзѣ кѣ темѣ; —
einem hinter die Briefe kommen,
дескоперѣ секретеле кѣва.
- Briefabel, m., повледъ кѣ дипломъ.
- Briefbote, m., месанерѣ, кѣрѣерѣ,
портѣторѣ де скрѣсѣрѣ.
- Briefbuch, n., епѣстоларѣ, карте кѣ
формъларе де епѣстолѣ; kondiâ
де копѣле скрѣсѣрѣор.
- Briefchen, n., билетѣ.
- Briefcopie, f., копѣ де епѣстолъ,
епѣстолъ копѣатъ.
- Briefeisen, n., ташкъ (жамантан)
де епѣстолѣ.
- Briefform, f., формъ де епѣстолъ;
стилъ епѣстоларѣ.
- Briefgeld, n., портѣ, vanl de поштъ.
- Briefgut, n., шѣрѣорѣ десѣмпѣте
дн епѣстолъ.
- Brieflich, a. mī ad., дн скрѣсѣ, дн
формъ де епѣстолъ, прин епѣстолъ.
- Briefmuster, n., моделъ де епѣстолъ.
- Briefpapier, n., хѣртѣ де епѣстолъ,
хѣртѣ де поштъ.
- Briefpost, f., поштъ де скрѣсѣрѣ.
- Briefschasten, f. pl., епѣстолѣ; скрѣ-
пѣрѣ, хѣртѣ, докѣмѣнте, вѣче.
- Briefschrank, m., секреторѣ, вѣро.
- Briefstempel, m., тимѣръ де поштъ.
- Briefstecher, m., инстрѣмѣнтѣ кѣ кѣре
се дн гѣрескѣ, се днцѣпъ епѣ-
столеле.
- Briefsteller, m., авторъ знеп епѣ-
столѣ; епѣстоларѣ.
- Briefstil, m., стилъ епѣстоларѣ.
- Brieftabak, m., тѣтѣнѣ дн пакетѣрѣ.
- Brieftasche, f., портѣолиѣ, ташкъ де
скрѣсѣрѣ.
- Brieftaube, f., портѣмѣ портѣторѣ
де епѣстолъ.
- Briefträger, m., днпѣрѣитѣорѣ де
скрѣсѣрѣ.
- Briefumschlag, m., копертъ.
- Briefwechsel; m., корреспондѣнцъ;
im — mit einem stehen, стаѣ дн
корреспондѣнцъ кѣ чѣева.
- Brigade, f., бригадъ.
- Brigadier, m., бригадѣрѣ, комъндѣнте
де бригадъ.
- Brigantine, Brigg, f., бригѣнтѣорѣ,
корѣвѣорѣ.
- Brillant, m., брилантѣ, diamantъ
тѣлатѣ дн ѡеде; — a. mī ad.,
стрѣлѣчѣтѣ, шѣреѣ, минънатѣ, бри-
лантѣ.
- Brillantiren, v., брилантѣезѣ.
- Brille, f., окуларѣ; пѣреке де окул-
ларѣ; дншелъдѣне; газра дела

змигьторе; einem eine — auf-
setzen, ꙗшехъ не чинева; — des
heimlichen Gemachß, сказана зми-
гьторей.

Brillenfutter, Brillenfutteral, n., токъ
де оклеарі.

Brillenmacher, m., оклеарістѣ.

Brillenschlange, f., шерпе оклеаріатѣ.

Brillente, f., рауъ сѣвятікь къ вортъ
роміа.

Brilliren, v., брилежѣ, лческѣ, стръ-
лческѣ, скъптеескѣ ка брианта.

Brillofen, m., кѣторіа къ доъ гърі.

Bringen, v., дѣкѣ; addѣкѣ; стръ-
портѣ; мѣнѣ; кондѣкѣ; факѣ; даѣ;
скотѣ; къшѣнѣ; was bringt Sie
hier? де че вѣ аичі, че те ad-
dѣче аичі? was — Sie? че ad-
dѣчѣ? Früchte —, addѣкѣ фрѣште,
сѣѣ факѣ фрѣште, родескѣ; ein
Ständchen —, даѣ о серенадѣ;
es einem —, а ꙗкина не съпъ-
татаеа кѣва; Ehre —, факѣ ондѣ-
ре; Unglück —, addѣкѣ nenopo-
чире; Schande —, deconopožѣ;
etwas aus den Gedanken —, скотѣ
дин мѣнте чева; ich kann es nicht
dahin —, нѣ о потѣ скотѣ ла
къшѣтѣ; es ist kein Wort aus
ihm zu —, нѣ погл. скотѣ ворѣ
дин гѣрѣ'і; ein Kind zur Welt —,
наскѣ ꙗн коміа; seinen Sohn auf
die Lehre —, ꙗмѣ дѣ ла ꙗнъ-
дѣтрѣ (ла мѣштѣнѣкѣ) не оѣѣ
сѣѣ; einem eine Nachricht —, ad-
dѣкѣ кѣва о весте; es dahin —,
es so weit —, даѣ . . . addѣкѣ
лѣкрѣ ꙗнъ ꙗколо, къ . . .; es weit,
hoch —, ажжѣнѣ департе, ꙗн-
пѣнѣжѣ, спорескѣ шчл.; an sich
—, къшѣтѣ, addѣкѣ ꙗн стѣпъ-
нѣре; er hat sein Alter nicht hoch
gebracht, н'а трѣжѣ мѣлтѣ; einen
auf's Neueste —, стръмторѣжѣ,
скотѣ дин рѣндѣре не чинева; ei-
nen um etwas —, факѣ не чинева
сѣ ꙗѣрдѣ чева, ꙗ ꙗнѣсѣкѣ де
чева; etwas mit sich —, а чере,
а фѣче трѣвѣнѣжѣ, а воі; etwas
an den Tag —, etwas an's Licht
—, скотѣ ла лѣмѣнѣ, deconopožѣ;

etwas auf's Tapet —, іаѣ ла де-
варѣре; er hat es an mich ge-
bracht, ел м'а addѣчѣ ла ачѣста,
ел о какса; seine Tochter an den
Mann —, а'мѣ мѣрѣта фара; seine
Waare an den Mann —, а'мѣ
винде марѣа; Ruhen —, addѣче
фолосѣ; einen auf etwas —, даѣ
о idee кѣва; ꙗ факѣ сѣ'мѣ ad-
дѣкѣ аминте; einen auf den Ge-
danken —, addѣкѣ не чинева ла
idea, дементѣрѣ ꙗнтр'ѣнѣсѣл кѣ-
чѣре; auf andere Gedanken —,
decamѣрескѣ не чинева, ꙗ скѣмѣѣ
ideѣле; einen auf seine Seite —,
трагѣ ꙗн парте'мѣ не чинева; et-
was auf die Seite —, нѣнѣ, даѣ
ла о парте чева; etwas auf einen
—, ꙗнвинѣовѣжескѣ не чинева къ
чева; einen aus einem Orte —,
минѣкѣ дин локѣ не чинева; etwas
aus einem —, скотѣ (секретѣ)
дин чинева; die Flecken aus einem
Kleide —, скотѣ ꙗара дин вест-
мѣртѣ; in Rechnung —, іаѣ ꙗн
сокорѣлѣ; in Gang —, порпескѣ;
in den Kopf —, варѣ ꙗн канѣ
(кѣва чева); man kann nichts in
ihn —, нѣ'і погл. вѣра нѣмѣка;
in Ordnung —, addѣкѣ ла орѣн-
дѣнѣлѣ; es über das Herz —, мѣ
ꙗнѣнѣлѣкѣ, ꙗмѣ кѣлѣкѣ інѣма; in's
Unglück —, nenoporočѣскѣ, факѣ
nenoporočѣтѣ; in Verdacht —, ad-
dѣкѣ ꙗн вѣнѣнѣлѣ; sich in's Ver-
derben —, ꙗмѣ къшѣнѣ ꙗнѣре;
sich um's Leben —, се сѣнѣвѣде;
einen um seine Stunden —, а ла
мѣштерѣи кѣва; unter die Leute —,
вестескѣ ꙗнѣнѣре оменѣ; etwas
von der Stelle —, стръпортѣ;
etwas zu Papier —, нѣнѣ, скрѣѣѣ
чева не хѣртѣ; zum Gehorsam
—, addѣкѣ ла аскѣлѣтѣре; zum
Zorn —, ꙗнтрѣртѣ мѣнѣа (кѣ-
ва); zu Falle —, факѣ сѣ кадѣ,
авѣртѣ; dectѣнѣтѣ; zu Stande —,
еѣфѣнѣтѣескѣ; zum Schweigen —,
факѣ сѣ такѣ; aus der Fassung
—, ꙗ скотѣ дин флѣртѣ; zur
Sprache —, addѣкѣ ꙗн ворѣнѣре.
Bringer, m., поргѣторіа, дѣкѣторіа.

- Brinl**, m., мовилъ къ брвъ, пашинте, ознацѣ.
Brite, m., британѣ, англизѣ.
Brittsch, a. mi ad., британикѣ, англизескѣ.
Brittsche, v. Brittsche.
Brocet, m., врокать, стофъ касы къ фирѣ де азрѣ саз аршинтѣ.
Broche, (zi: брош) m., анѣ де пажтѣ.
Brochiren, (zi: броширен), v., (лег. де кърдѣ) вромшрезѣ, легѣ дп вромшре.
Brochure, (zi: брошур). f., вромшуръ, ваничкикѣ, сарчинъ, легытъръ.
Brode, f., Brödfen, n., оъръмъ, оъръмитъръ, вкыцикъ.
Brödeln, v., оъръмѣ, дѣмикѣ, (пъне шчл.); sich —, се оъръмъ, се дѣмикъ; се оъринѣтъ (варал).
Broden, m., оъръмъ, вкыцикъ; übrige — von einer Mahlzeit, ретъшиделе знеѣ месѣ.
Broden, v., оъръмѣ; дѣмикѣ, вкыцоскѣ; er hat nichts zu beißen und zu —, н'аре че съ пѣаъ пе масъ.
Brodenwerke, f., тѣрѣаа перегылатъ, колцурѣсъ.
Brodenstuhl, m.; оцелѣ вѣдѣ че се вѣнде къ вкыцика.
Brodenweise, ad., къ оъръмитѣра.
Brödlch, a., оъръшавѣрѣ.
Brod, n., v. Brot.
Brodel, Broden, Brodem, m., а-ворѣ, озмѣ, есаворъцикѣ.
Brodiren, v., вродезѣ, косѣ пе марциѣ къ олорѣ, къ гѣреле шчл.
Brödlchkeit, f., оъръшавѣритатѣ.
Brothahn, m., оелѣ де верѣ алѣ.
Brombeere, f., тѣрѣ.
Brombeerstaude, f., —strauch, m., тѣрѣ (арворѣкѣ).
Bromhahn, Bromhuhn, Bromhenne, v. Birsenhuhn.
Bronze, f., бронзѣ.
Bronziren, v., бронзезѣ.
Brosame, f., мезиѣ де пѣне, оъръмитѣрѣ.
Brödfen, n., лангѣ сѣхъ карне гиндхлѣсѣ (ла гѣталъ вѣделѣкѣ).
Brösel, m., оъръмитѣ.
Bröseln, v., оъръмѣ, дѣмикѣ пѣне.
- Bröseling**, m., орагъ алѣ.
Brot, n., пѣне; Abend—, чинъ; Mittagē—, прѣнѣ; Besper—, мерѣндѣ; Hausbäcken—, пѣне де касѣ; Bäcker—, пѣне де вѣдѣкѣ; ungesäuertes —, азимъ; Schnittchen —, мѣиѣрѣ; er ist das liebe — nicht werth, пѣ о демнѣ къ тѣнкѣ пѣнеа; er hat kaum das liebe — dabei, авѣа къшгѣ кътѣ тѣнѣнкѣ; sein — haben, арѣ къ че тѣи; einen auf Wasser und — setzen, пѣнѣ пе чѣнеа ла пострѣ де пѣне къ алѣ.
Brotbäcker, m., пѣларѣ, пѣтарѣ, вѣтарѣ.
Brotbank, f., пѣнѣрѣ, вѣтѣрѣ (rom. msnt. dela bluterie, локѣ де черпѣтѣ).
Brotbaum, m., арворѣ де пѣне дп India ресѣрѣтѣнѣ/
Brotbrechen, n., оранѣкѣнеа пѣнеѣ.
Brotbrei, m., панагъ, сѣпъ де пѣне.
Brötchen, n., пѣнешѣорѣ, пѣтѣнкѣ.
Brotlieb, m., оърѣ де пѣне; оърѣ де кѣвернѣсала алѣѣа.
Brotlerwerb, m., къшгѣтѣ де пѣне.
Brotfrucht, f., оркукѣ арворѣкѣ де пѣне.
Brotgährung, f., доошѣеа пѣнеѣ.
Brotgelehrte, m., допѣтѣ, дѣвѣдѣтѣ де проѣсѣсѣне.
Brotkern, m., домѣа касѣ, карѣ дѣ пѣнеа домѣстѣчѣлорѣ.
Brotkarren, m., карѣ де кѣратѣ пѣне.
Brotkorb, m., панаѣрѣ, номѣа де пѣне; einem den — höher hängen, а малъ тѣа, а малъ дѣнашѣина порѣѣкѣнеа кѣаа.
Brotkrume, f., мѣозѣ де пѣне.
Brotkruste, f., кодѣ де пѣне.
Brotkrumen, m., лѣиѣ, оокачѣ (погачѣ).
Brötling, m., сѣрѣтѣ намаѣ пе шѣлѣшѣре.
Brotlos, a. mi ad., оърѣ пѣне, дѣпѣрѣ де оѣчѣтѣ; етерѣтѣ; das sind brotlose Künste, ачѣсто сѣнтѣ нѣште арѣ къ карѣ пѣ шѣлѣтѣ тѣи; er ist jetzt —, елѣ е акѣтѣ оърѣ пострѣ; — werden, дѣлѣ перѣдѣ оѣчѣтѣ.

Brotlosigkeit, f., липсъ де але траката.
 Brotmangel, m., липсъ де пъне.
 Brotmesser, n., кациѣ де тлатѣ пъне.
 Brotneid, m., invidiѣ, рълстире, нистѣ
 ан контра пъне алтѣла.
 Brotneider, m., челѣ че нистхемте
 поциѣнеа алтѣла.
 Brotpreis, преѣз пънеѣ.
 Brottrank, m., колтѣкѣ, donuѣ, ачеа
 парте ешиѣ а пънеѣ че е mai
 vine кодтѣ.
 Brottrinde, f., кожѣ де пъне.
 Brotscharrten, m., в. Brotbank.
 Brotschau, f., черчетѣтѣра а пъне-
 рѣлорѣ, а врѣтарѣлорѣ.
 Brotschaukel, f., лопатѣ де вѣгатѣ
 пъне ан вѣторѣ.
 Brotscheibe, Brotschnitte, f., шамче,
 ѣмѣ rotundѣ де пъне.
 Brotschrank, m., армарѣ де пъне
 (дѣланѣ).
 Brotspende, f., дѣпѣрѣде де пъне
 де поманѣ.
 Brotsuppe, f., супѣ де пъне.
 Brottaxe, f., таксѣ, преѣ деѣнтѣ,
 пентрѣ пъне.
 Brotteig, m., алтѣтѣ.
 Brottorte, f., тортѣ де пъне.
 Brotverwalter, m., дѣтрѣжѣторѣ де
 пъне (ан монѣстѣрѣ).
 Brotwagen, m., трѣсѣрѣ де кѣратѣ
 пъне.
 Brotwandlung, f., трансѣтанѣѣ-
 ѣане, преѣачереа пънеѣ ан трѣлѣ.
 Brotwasser, n., анѣ де пъне, анѣ
 ан карѣ е'а мѣлатѣ дѣнеа.
 Brotwissenschaft, f., шѣинѣ дѣлѣ
 карѣ мѣлѣнкѣ чѣнеа о пъне.
 Brotwurzel, f., маниокѣ, арѣорѣлѣ
 де Амерѣка дѣн а кѣрѣла рѣдѣ-
 чѣнѣ се ѣаче пъне.
 Broßwagen, m., патѣл танѣлѣ.
 Bruckflon (zi vrakon) m., дѣмѣрѣ,
 чорнѣ (де кончѣнтѣ, 'мѣтѣрѣ).
 Bruch, m., рѣлтѣрѣ, ѣрѣлтѣрѣ, ѣрѣл-
 цере; сѣртѣрѣ; кредѣтѣрѣ, ан-
 доѣтѣрѣ; крѣлтѣрѣ; сѣрѣлтѣрѣ
 (de mine, de vome); (arit.) ѣран-
 ѣне; (вѣлѣт.) рѣлтѣрѣ, сѣ-
 лѣтѣрѣ (де порѣкѣ сѣлѣ); das
 geht in die Brüche, ачѣнтѣ; авѣрѣ

е перѣлѣтѣ; etnen — haben, а ѣ
 сѣрѣнтѣ, вѣтѣмѣтѣ.
 Bruch (кѣ и лѣнтѣ), m., вѣлтѣтѣрѣ,
 морѣстѣнѣ.
 Brucharzt, m., вѣртѣрѣ де сѣрѣл-
 тѣрѣ.
 Bruchband, n., вѣнтѣлѣ, лѣтѣтѣрѣ,
 черѣкѣ де сѣрѣлтѣрѣ.
 Bruchbeere, f., вѣнтѣ де морѣстѣнѣ.
 Bruchbach, n., в. Mansard.
 Bruchgold, n., авѣрѣ натѣлѣ.
 Bruchgras, n., ѣрѣлѣ де вѣлтѣмѣлѣ.
 Bruchhalter, m., (хѣр.) опрѣторѣ, пе-
 дѣкѣ де сѣрѣлтѣрѣ.
 Bruchig, a., ѣрѣлтѣ, ѣрѣлтѣросѣ,
 сѣрѣнтѣ, сѣрѣлѣѣносѣ; кредѣ, ан-
 доѣтѣ; вѣлѣносѣ, мѣрѣстѣносѣ.
 Bruchtraut, n., ерѣларѣ, вѣрѣланѣ де
 сѣрѣнтѣ.
 Bruchpflaster, n., емѣластрѣ де сѣр-
 пѣнтѣ.
 Bruchschiene, f., скѣндѣрѣѣ пентрѣ
 ѣрѣлтѣрѣ (de dce).
 Bruchsilber, n., арѣнтѣ де тонѣлѣ.
 Bruchschneider, m., оперѣторѣ де
 сѣрѣлтѣрѣ, в. Brucharzt.
 Bruchschnitt, m., инѣѣѣне де сѣр-
 пѣтѣрѣ.
 Bruchstein, m., пѣтрѣ де мѣлѣ.
 Bruchstück, n., ѣрѣлѣмѣнтѣ, ѣрѣл-
 тѣрѣ.
 Brüche, f., глѣбѣ ан ванѣ, амѣандѣ.
 Brüchen, v., глѣбѣскѣ ан ванѣ.
 Brückchen, n., подѣморѣлѣ, подѣлѣ.
 Brücke, f., подѣ, ponte; fliegende
 —, ponte сворѣнтѣ; eine — schla-
 gen, ѣакѣ подѣ; eine — abbre-
 chen, стрѣлѣ подѣлѣ; dem Feinde
 eine goldene — bauen, а десѣѣде
 дрѣмѣлѣ ан инѣмѣлѣ ѣѣнтѣ; einem
 die — treten, мѣ инѣресѣлѣ пентрѣ
 чѣнеа.
 Brücken, v., ѣакѣ подѣ; проѣлѣлѣ кѣ
 подѣ.
 Brückenamt, n., десѣрѣѣѣнтѣлѣ де
 подѣрѣ (ѣѣнтѣ).
 Brückenbalken, m., рѣндѣ де подѣ.
 Brückenbau, m., конѣтрѣѣѣне де
 подѣрѣ, артеа де а конѣтрѣлѣ по-
 дѣрѣ.
 Brückenbogen, m., арѣлѣ, волтѣ де
 подѣ

- Brüdenboot**, n., лѣтце де подѣ, лѣтце не каре се констрѣ понтонѣ песте знѣ рѣѣ.
- Brüdenländer**, n., враде, пармакѣкѣ (че се оакѣ не марѣнеа понтеі ка съ нѣ казѣ чинева).
- Brüdengeld**, n., подѣрѣтѣ, ванѣ че се даѣ да подѣ: пентрѣ трекѣтѣ.
- Brüdenjoch**, n., прѣрѣшѣ, жѣтѣ де подѣ.
- Brüdenkopf**, m., канѣ де подѣ, апѣрѣторѣ, скѣтѣ де подѣ.
- Brüdenlehne**, f., в. Brüdenländer.
- Brüdenpfeiler**, m., шѣластрѣ, шѣторѣ де подѣ.
- Brüdenstange**, f., шанѣ, съпѣтѣрѣ де скѣтѣтѣ подѣ.
- Brüdenstift**, n., в. Brüdenboot.
- Brüdenstreiber**, m., ватешѣ де подѣ.
- Brüdenzoll**, m., ватѣ, дапе де подѣ, в. Brüdengeld.
- Brüdenzollnehmer**, m., ватешѣ де подѣ.
- Brüdung**, f., подѣтѣрѣ, подѣрѣ, де ставѣ.
- Brüdel**, m., авѣре; ѣервѣтѣрѣ дѣ клокоѣтѣ, дѣ колѣкѣтѣ.
- Brüdeln**, колѣкѣште (ана ѣервѣндѣ).
- Brüder**, m., ѣрате; leibliche — ѣрате знѣ, ѣрате цертанѣ дѣ ачелашѣ татѣ шѣ ачелашѣ матѣ; mein jüngerer Bruder, ѣрателе чѣлѣ малѣ мѣкѣ; Brüder von einem Vater oder einer Mutter, ѣрацѣ витрецѣ, саѣ ѣрацѣ знѣ нѣ-малѣ дапѣ татѣ саѣ матѣ; wie Brüder mit einander leben, трѣесѣкѣ ка ѣрацѣ, трѣесѣкѣ ѣрѣцѣште, дѣ ѣрѣцѣтате; ein lustiger — омѣ жовѣале, омѣ де перѣчѣре; gleiche Brüder gleiche Kappen, кѣтѣ ѣ сакѣ аша ѣ шѣ петекѣ, кѣтѣ ѣ сѣтѣ шѣ тѣмѣла.
- Brüderchen**, n., ѣрѣцѣорѣ.
- Brüdergemeinde**, f., ѣвѣцѣтатеа рѣ-лицѣосѣ а Хѣрѣхѣтерѣорѣ.
- Brüderherz**, n., ѣнѣмѣ де ѣрате, ѣнѣмѣ сѣчѣрѣ, вѣратѣ.
- Brüderkind**, n., непѣтѣ, непѣтѣ де ѣрате.
- Brüderkirche**, f., вѣсерѣка хѣрѣхѣ-терѣанѣ.
- Brüderfuß**, m., сѣрѣгатѣ ѣрѣдѣсѣкѣ.
- Brüderlich**, a. шѣ ad., ѣрѣдѣсѣкѣ, ѣрѣцѣнеѣ.
- Brüderlichkeit**, f., ѣрѣцѣтате.
- Brüderliebe**, f., амѣре ѣрѣдѣсѣкѣ.
- Brüdermord**, m., ѣратѣчѣдѣ, омѣрѣ де ѣрате.
- Brüdermörder**, m., ѣратѣчѣдѣ, вѣ-рѣторѣ де ѣрате.
- Brüderstift**, f., ѣрѣцѣнѣтате, ѣрѣ-цѣтате; кѣтѣрѣзѣ; geistliche —, конѣрѣцѣтате; — mit einander machen, а се дѣорѣцѣ, а ѣра-терѣца.
- Brüdersohn**, m., непѣтѣ де ѣрате.
- Brüderstochter**, f., непѣтѣ де ѣрате.
- Brüderweib**, n., кѣтѣнатѣ.
- Brüdertreue**, f., крѣдѣнѣ ѣрѣдѣсѣкѣ.
- Brühe**, f., замѣ; соѣкѣ; eine lange — über etwas machen, а дѣне знѣ дѣкѣрѣсѣ лѣнѣ дѣсѣре чѣва; eine alte Henne gibt eine gute —, ѣ гѣнѣ вѣтрѣнѣ ѣаче замѣ знѣ; in der — stecken lassen, прѣрѣсѣсѣкѣ не чѣнева дѣ порѣ, да неказѣ.
- Brühen**, v., опѣресѣкѣ.
- Brühfaß**, n., васѣ де опѣрѣтѣ.
- Brühfutter**, n., нѣтрѣцѣсѣ опѣрѣтѣ (лѣтѣрѣ; гѣрѣдѣ).
- Brühheiß**, —warm, a. шѣ ad., ѣер-вѣнте де опѣрѣтѣ, ѣервѣнте дѣ крѣнѣ, ѣервѣнте колѣкѣторѣ.
- Brühkessel**, m., казанѣ.
- Brühl**, m., вѣлѣшѣ, арѣнѣшѣ.
- Brühnapfchen**, n., тасѣ де соѣкѣ.
- Brühwasser**, n., анѣ де опѣрѣтѣ.
- Brüllen**, v., рѣдѣште, раѣе, рѣнѣ-ште, нѣдѣште (лѣлѣ, возѣ шѣлѣ).
- Brüllschiff**, m., тазрѣ.
- Brummbär**, —bart, —fater, m., морѣ-мѣторѣ, омѣ зрѣсѣкѣ.
- Brummbaß**, m., вѣтварѣ (давѣ де органѣ че дѣ васѣ вѣтвѣнѣторѣ).
- Brummeisen**, n., дрѣмѣ.
- Brummeln**, v., мѣрѣмѣрѣ.
- Brummen**, v., мѣрѣмѣрѣ, вѣтвѣлесѣкѣ, сѣрѣлесѣкѣ.
- Brummer**, m., тазрѣ (вѣхѣлѣ); кѣрѣ де васѣ; вѣтварѣ.
- Brummig**, Brummicht, a. шѣ ad., мѣрѣмѣрѣсѣ; зрѣсѣкѣ.

- Brunnkreisel, m., причеселъ, свър-
 лезъ, свъртлаторе.
 Brunnloch, m., газрѣ; fontē, нъ-
 гърѣ (омѣ).
 Brunnvogel, m., колѣри (пасере-
 миъ).
 Brunelle, f., врѣдъ, прѣнъ жскатъ
 ce vine din Brignol, орамѣ дн
 Франца.
 Brunett, a., врѣдѣ, негрѣдѣ.
 Brunette, f., врѣдѣ, омео не-
 грѣдѣ.
 Brunst, f., коитрѣ де червѣ.
 Brunsten, v., се коитрѣ (червѣ).
 Brunstzeit, f., тимѣ де коитрѣ (а-
 трѣ червѣ).
 Brunstisen, n., Brunststahl, m., in-
 стрѣмѣнтѣ де лѣстрѣ.
 Brunten, v., лѣстрѣскѣ, поиескѣ.
 Brunnen, m., фонтѣнъ, пѣцѣ, ес-
 вор; meine Hoffnung ist in den
 — gefallen, ми амѣ пердѣрѣ спѣ-
 раца; — trinken, den — gebräu-
 chen, оакѣ крѣ де анъ; Wasser
 in den — tragen, дѣкѣ анъ дн
 дѣлѣре, оакѣ лѣкрѣ де прѣсокѣ.
 Brunnenader, f., вѣнъ де анъ, вѣнъ
 де фонтѣнъ.
 Brunnenanstalt, v. Badeanstalt.
 Brunnenarzt, m., медикѣ (докторе)
 де вѣл.
 Brunnenbeden, n., басинѣ, ресер-
 вѣторѣ де фонтѣнъ.
 Brunnenbohrer, m., сѣредѣлѣ де
 фонтѣнѣ.
 Brunnencur, f., крѣ де анъ ми-
 нерале.
 Brunnenheimer, m., вадрѣ, гѣлѣтѣ,
 чѣтѣрѣ де фонтѣнъ.
 Brunnenfeger, Brunnenräumer, m.,
 крѣдѣторѣ де фонтѣнѣ.
 Brunnengebrauch, v. Brunnencur.
 Brunnengräber, m., фонтѣнарѣ.
 Brunnenkast, m., оспѣрѣ де вѣл.
 Brunnenländer, n., Brunnenfranz,
 m., гардѣ, дѣгрѣдѣтрѣ де пѣцѣ,
 партамѣлѣ.
 Brunnenhahn, —zapfen, m., чѣнѣ
 де фонтѣнъ.
 Brunnenkasten, v. Brunnenbeden.
 Brunnenkresse, f., нѣстрѣлѣ, врѣн-
 кѣцѣ.
- Brunnenmeister, m., фонтѣнарѣ.
 Brunnenort, m., докѣ знде се анъ
 анѣ минерале.
 Brunnenquell, m., есворѣ де пѣцѣ.
 Brunnenrad, n., рѣтѣ де пѣцѣ.
 Brunnenröhre, f., цѣвѣ де фонтѣнъ.
 Brunnenfals, n., сѣре де фонтѣнъ,
 скѣсѣ дн анъ минерале.
 Brunnenstranf, m., гѣдѣлѣ, дѣ-
 грѣдѣтрѣ де пѣцѣ.
 Brunnenstängel, m., кѣмѣнѣ де
 пѣцѣ.
 Brunnenstule, f., оспрѣ де кѣмѣнѣ
 ла пѣцѣ.
 Brunnensteil, n., оспѣ де гѣлѣтѣ.
 Brunnenwasser, n., анъ де пѣцѣ,
 — де фонтѣнъ.
 Brunnenzeit, f., тимѣ де вѣл.
 Brunnenziegel, m., крѣмѣдѣ де зѣ-
 дѣтѣ фонтѣнѣ.
 Brunst, f., ардѣре, олакѣрѣ, пасѣ-
 не анпрѣнѣ (сѣре коитрѣ); in-
 cendiſch, анпрѣдѣре.
 Brünstig, a. mi ad., арзѣне, сѣр-
 вѣнѣ.
 Brünstigkeit, f., арзѣне, сѣрвѣнѣ,
 дѣокузѣне.
 Brunstzeit, v. Brunstzeit.
 Brunzen, v., нѣ пѣмѣ.
 Brunzer, m., пѣмотѣкѣ, кѣре се пѣмѣ
 не минѣтѣ.
 Brunzſicht, a., пѣмѣгѣлѣ.
 Brunzglas, —gefäß, n., —topf, m.,
 оръ де пѣмѣтѣ.
 Brüſt, a. mi ad., рѣдѣде, изѣ;
 сѣмѣверѣтѣ; аспрѣ.
 Brüſtſiren, v., тратѣзѣ аспрѣ (не
 чѣнева), нѣ рѣстѣскѣ (кѣре чѣ-
 нева).
 Brust, f., нѣнтѣ; сѣнѣ; пѣцѣ; не-
 тарѣ; инѣмѣ; — an — ſtoßen,
 даѣ нѣнтѣ кѣ нѣнтѣ; einem Kinde
 die — geben, даѣ пѣцѣ зндѣ ко-
 нѣлѣ; von der — entwöhnen, дѣ-
 цѣркѣ; einen an die — brüden,
 а стрѣнѣ ла инѣмѣ не чѣнева;
 ſich in die — werfen, а се дѣ-
 гѣмѣа.
 Brustader, f., вѣна мамѣлѣ, вѣна
 тѣрѣчѣкѣ.
 Brustärzenei, f., медѣчѣнѣ нѣторѣрѣ.
 Brustbeere, f., зѣзѣлѣ.

Brustbein, n., осыл пептораре; (ан.)
 стернă.
 Brustbeschwerbe, f., грезтате де пентă.
 Brustbild, n., вестъ, статъ дела
 пентă дн сьскъ.
 Brustblatt, n., в. Brustriemen.
 Brustbohrer, m., соределă че се
 сооръзъ къ пентал.
 Brustbret, n., дискъ пептаріх къ каре
 се спрѣжнеште соределă дн пентал.
 Brustfalten, n., пентъциѣ; цигшоре;
 пептаріх (вестъпнтă).
 Brustfalten, f., в., ть лъсърескă;
 ть днелъ, ть днъшѣ; ть
 ръдоескă.
 Brustentzündung, f., инелътъцъвас,
 ашпринътъръ де пентă (пльтънл).
 Brustfell, n., діафрагмъ.
 Brustheber, n., ерѣсрл пептораре
 (астматиче, пльтънарл).
 Brustfinne, f., арѣшоръ пептораръ
 (ла пеште).
 Brustfled, m., пептаріх; тьларіх
 (шордă).
 Brustflosse, v. Brustfinne.
 Brustgang, m., (анат.) кондълтă то-
 рахикă.
 Brustgeschwür, n., ѡплетъ, контъ-
 ръ де пентă; оперъцъваса аче-
 стелъ ветежел.
 Brustharnisch, m., зea пептораръ.
 Brusthöhle, f., (анат.) конхл пентал.
 Brustholz, n., пептаріх, делнă пѣ
 каре (ла дькръ) се разѣтъ чѣсва
 къ пентал, в. Brustbret.
 Brusthonig, m., млере де пентă,
 медичинъ къ млере пептра пентă.
 Brustkette, f., опрѣсрл (хамъ).
 Brustknochen, m., в. Brustbein.
 Brustkrankheit, f., дьрере де пентă,
 ветежелъ де пльтънл; mit einer
 — behaftet, оетѣкосă.
 Brustklatz, m., кьрцъ; кьтъшѣцъ
 (кешѣсетъ); вестъ, пептаріх.
 Brustleder, n., (вълц.) тьларіх.
 Brustlehn, —тацет, f., режътъ-
 торіх; тьрѣ де сьв. ферестъръ;
 партаклъкă (ла понте, скаръ шчл).
 Brustleier, f., в. Brustbohrer.
 Brustmilch, f., емълѣкне пептораръ.
 Brustmittel, n., в. Brustazénei.
 Brustmuskel, f., тьскълă пептораръ.

Brustpelz, m., пептаріх.
 Brustpulver, n., пьшера пептораръ.
 Brustreiniger, a. m. ad., кьрцъ-
 торіх де пентă.
 Brustriemen, m., пептаріх (де ха-
 тьрл), прѣсълъ, прѣсъръ (ла шea).
 Brustsaft, m., ськă, сѣролă де пентă.
 Brustschild, n., оьктă, еьидъ.
 Brustschleier, m., вълă пептораръ,
 факіолă, къ каре кьлвгьрѣцелe ка-
 томиче дн акшоверă пентал.
 Brustschmerz, m., дьрере де пентă.
 Brustschmerzen, m., катаръ пепто-
 раръ, тьсъ катараръ.
 Bruststreifen, v. Busenstreifen.
 Bruststück, n., (мъч.) карне де пентă;
 вастъ; (дн скрѣтъ) пептаръ де
 пеле кьтъшѣкă.
 Brusttee, m., теелă, чѣлă пептораръ.
 Brusttuch, n., —тамъ, m., в. Brustlaß.
 Brustung, v. Brustlehn.
 Brustwarze, f., сьзркъл цѣел.
 Brustwassersucht, f., ідронікъ пепто-
 раръ.
 Brustweh, n., валетă де пентă, в.
 Brustschmerz m. Brustkrankheit.
 Brustweh, f., (форт.) паралентă,
 пропентă (тьрѣ, пьрете, атьрѣ-
 торіх).
 Brustwerk, n., пентал органелор, сьв
 ачеа парте а ачестора че стъ
 фадъ къ оргьнѣтă; пентă, сьнă.
 Brustwirbel, m., (анат.) вѣртевреле,
 днкетъріле сьнърел.
 Brustwurzel, f., аппелікъ (пльтъ).
 Brut, f., клочѣтъръ; пьтаръ; die
 Henne ist in der —, гьна кло-
 чеште; — der Fische, ікрѣ, пе-
 штѣшорл; — der Bienen, полъ;
 gottlose —, семѣнъ влестематъ.
 Brutal, a. m. ad., вьратă; крăдă;
 сѣватікă; пекъдѣватă, шожѣсѣ.
 Brutalität, f., вьратѣтате, шожѣтъ.
 Brutbiene, v. Drohne.
 Brütel, n., оѣ клочѣтă; оѣ да клочѣтă.
 Brüten, v., клоческă; макінезă, шъ-
 пьескă (вр'анă рѣѣ).
 Brüten, n., клочѣтъръ; макінезѣла.
 Bruthenne, f., клошкъ.
 Brütig, a., eine brütige Henne, гьнъ
 клочѣтѣре; ein brütiges Ei, оѣ
 клочѣтă, сьв де клочѣтă.

Brütstift, m., котеуѣ, ковергъ де
кочитѣ.

Brütosen, m., кшторѣ де-кочитѣ
(мѣстритѣ).

Brutto, n., вртѣ, (ком.) опжеѣ ла
петто; — *gewicht*, пондере вртѣ,
гвстатеа мѣрѣритор дмпревнѣ
кѣ гъле, гъла шчл.; — *einfom-*
men, дитратѣ, венитѣ вртѣ, ве-
нитѣ дин каре нѣ с'аѣ скъзѣтѣ
келѣелѣе.

Bruttovermögen, n., авере вртѣ;
ad., авере дин каре нѣ сѣтѣ окъ-
зѣте даторѣе.

Brützeit, f., тѣмпа кочитѣреѣ.

Brützwiesel, m., чѣпѣ кочитѣ, кре-
скѣтѣ.

Bst! interj., вст!

Babbern, v., възескѣ, дѣзескѣ,
взескѣ.

Babe, m., вѣтѣтѣ; вѣлегоѣ; пѣгоѣ;
вѣрантѣ, стренгарѣ (краѣ); (дн
карѣ) валеѣтѣ.

Baben, v., стренгѣрескѣ; — *und*
huten, а стренгѣри шѣ кѣрвѣсѣри.

Babenstreich, — *stüch*, m., **Baberei**, f.,
вѣрантѣ, стренгѣриѣ, (краѣлѣѣ);
вѣстемѣтѣтѣ.

Bäbisch, a. m. ad., вѣрантѣ, стрен-
гарѣ, вѣстемѣтѣтѣ.

Bäbonen, f. pl., възѣне.

Buccinit, m., вѣчинитѣ (ѣелѣ де скоѣкѣ
дмѣстритѣ).

Bucentaur, m., вѣчентѣврѣ (чентѣврѣ
дин мѣтал.); пѣмѣле корѣѣел, пе
каре се жѣнеа доѣеа де *Venedia*
кѣнд се кѣзна кѣ тѣреа.

Buch, n., карте, волѣтѣ; конѣкѣ;
конѣ; *zu Buche tragen*, а дм-
протоколѣ, дмпреѣсѣтра; — *halten*,
а дѣче корреспондѣнга; *wie ein*
— *reden*, а ворѣи нѣ дин карте.

Buchabel, v. **Briefabel**.

Buchampfer, m., тѣрѣитѣ ѣзескѣ.

Buchbinder, m., лѣгѣторѣ де кѣрѣл.

Buchbinderlei, f., лѣгѣторѣ де кѣрѣл.

Buchbinderhandwerk, n., мѣестриѣ
де а лѣга кѣрѣл.

Buchbinderhobel, m., пѣлѣ де рѣ-
тезѣтѣ кѣрѣл.

Buchdrucker, m., тѣмограѣѣ.

Buchdruckerballen, v. **Druckerballen**.

Buchdrucker, f., тѣмограѣѣ.

Buchdruckerkreuz, n., днтѣзѣтѣре,
кѣче пе каре се днтѣндѣ кѣзѣе
ка сѣ се вѣсѣе.

Buchdruckerkunst, f., арѣа тѣмограѣѣѣ.

Buchdruckerpresse, f., прѣсѣѣ, тѣскѣ.

Buchdruckerstanz, f., пѣрѣлѣ де
тѣмограѣѣѣ.

Buchdruckerstock, m., вѣнетѣ, (ѣлорѣ
сѣпѣте дн лѣмнѣ ѣѣ мѣгалѣ пѣн-
трѣ орѣатѣ кѣрѣлор тѣгѣрѣнде).

Buche, **Büche**, f., **Buchbaum**, m.,
ѣарѣ (арѣоре).

Buchel, — *edel*, f., жѣрѣ (сѣмѣнѣ
де ѣарѣ).

Büchlein, n., кѣрѣчѣкѣ.

Büchen, v., (ком.) пѣтрѣкѣ, сѣрѣѣ
дн карте, дн конѣкѣ.

Büchen, a. m. ad., де ѣарѣ (лѣмн.)

Büchenholz, a., лѣмнѣ де ѣарѣ.

Büchenland, n., ѣзѣетѣ.

Büchencaput, f., омѣдѣ де ѣарѣ.

Bücheraufseher, m., вѣлѣотѣкарѣ.

Bücherbeschreiber, m., вѣлѣотѣрѣѣ.

Bücherbret, n., полѣѣ де кѣрѣл.

Bücherdieb, m., вѣлѣотѣрѣѣ.

Bücherfreund, m., вѣлѣотѣѣѣ, вѣлѣ-
торѣ де кѣрѣл.

Büchergestell, n., стѣланѣ де кѣрѣл.

Bücherhandel, m., пѣрогѣ де кѣрѣл.

Bücherkennet, m., кѣлоскѣторѣ де
кѣрѣл.

Bücherkenntnis, f., вѣлѣотѣрѣѣѣ, кѣ-
пѣтѣнѣѣ де кѣрѣл.

Bücherlaus, f., волѣ де кѣрѣл.

Büchernarr, m., вѣлѣотѣманѣ.

Bücherregal, v. **Büchergestell**.

Bücherrichter, m., чѣсѣорѣѣ.

Büchersaal, m., вѣлѣотѣкѣ.

Büchersammlung, f.; *Kollektion* де
кѣрѣл; вѣлѣотѣкѣ.

Bücherschrank, m., арѣтарѣѣ, дѣланѣ
де кѣрѣл.

Büchersprache, f., лѣпѣѣ кѣрѣѣѣ, лѣмѣа
сѣрѣнтѣрѣл, а кѣрѣлор, а днѣвѣ-
пѣгѣлор.

Büchersucht, f., вѣлѣотѣманѣѣ.

Büchertöbel, m., вѣтѣѣ кѣ кѣрѣл
вѣкѣ.

Büchertöbler, m., вѣлѣѣторѣѣ де
кѣрѣл вѣкѣ.

- Bücherverzeichnis**, n., каталогъ де кърци.
- Büchervorrath**, m., колекциѡне де кърци, библиотекъ.
- Bücherwesen**, n., литератъръ.
- Bücherwurm**, m., верме, молъ де кърци; омъ каре души петрече зиделе чигиндъ мережъ ла кърци.
- Bücherwuth**, v. **Büchersucht**.
- Buchese**, f., орасинъ сиватикъ.
- Buchfinf**, m., шидроиз де факъ.
- Buchführer**, v. **Buchhalter**.
- Buchführung**, v. **Buchhalterei**.
- Buchgläubiger**, m., кирографаръ, v. **Chirographar**.
- Buchhalten**, n., v. **Buchhaltung**.
- Buchhalter**, m., контористъ, циториз де кондиче, де катастиме, де рѡцистре, де сокотелъ.
- Buchhalterei**, f., арта де а цинеа катастимеле, артеа де а дъче контариме; конториз; върожъ.
- Buchhaltung**, f., цинере, дъчере де катастиме; einfache —, скриптаръ сивилъ; doppelte —, italienische —, скриптаръ дъвалъ (doppia scrittura); die doppelte — führen, цинъ катастимеле ла партидъ дъвалъ.
- Buchhandel**, m., неговиз де кърци.
- Buchhändler**, m., къртараръ, ливраръ, неговиториз де кърци.
- Buchhandlung**, f., къртарариз, неговиториз къ кърци.
- Buchladen**, m., ливрариз, волгъ де кърци.
- Buchmast**, f., ангръшетъръ (де порчи) къ жиръ.
- Buchse**, **Buchsbäum**, m., чимимиръ, мершторъ (арборелъ).
- Buchsbäumen**, a., де чимимиръ (лемнъ).
- Buchschulb**, f., даториз де катастикъ; даториз фъкътъ ла къ неговиториз пе кредитъ ши трекътъ ла кондикъ.
- Büchse**, f., скатълъ, кѡтиъ; пѡшкъ; каравинъ; gezogene —, пѡшкъ гинтѡиъ.
- Büchsen**, v., тражъ къ пѡшка.
- Büchsenbohrer**, m., сѡределъ де гърпиз каравино.
- Büchsenfutter**, n., токъ де каравинъ.
- Büchsenfeld**, n., ванъ де кѡтиъ (чершиторешт).
- Büchsenfugel**, n., глондъ де каравинъ.
- Büchsenkunst**, f., мѡестриа де а ѡаче пѡшти.
- Büchsenlauf**, m., цѡвъ де пѡшкъ.
- Büchsenmacher**, m., каравинариз, фъкториз де пѡшти.
- Büchsenmeister**, m., канониръ, тѡнаръ, артиеристъ.
- Büchsenpulver**, n., пѡлверѡ ѡинъ.
- Büchsenchaft**, m., патъ де пѡшкъ.
- Büchsenchäfter**, m., маистеръ де парци де пѡшкъ.
- Büchsen Schmied**, v. **Büchsenmacher**.
- Büchsen schuß**, m., пѡшкътъръ; einen — weit, кът вате пѡшка.
- Büchsen schuß**, m., каравинариз (пгьямиз, солдатъ).
- Büchsen spanner**, m., въпторъ зм-пгьторъ де пѡшти; кежъ (де дукордатъ кожомиз).
- Buchstabe**, m., литеръ; große —, литеръ капиталъ; Anfangs —, литеръ инициалъ, сажъ нѡмалъ инициала; nach dem Buchstaben, ла сѡцъ литералъ.
- Buchstäbeln**, v., мѡ цинъ де сѡцъ литералъ.
- Buchstabenfolge**, f., ordine алфаветикъ.
- Buchstabenrathsel**, n., логогриѡжъ, шарадъ, гачитъръ ла литере.
- Buchstabenrechnung**, f., алцевъръ, калкъ къ литере.
- Buchstaben spiel**, n., **Buchstabenver setzung**, f., метатесъ, анаграмъ.
- Buchstabiren**, v., сивазѡжъ.
- Buchstäblich**, a. mi ad., литералъ, дъплъ литеръ (сѡцъ); — übersezen, градъкъ дин литеръ ла литеръ, — литералешънте.
- Bucht**, f., сина (де море).
- Buchtitel**, m., титълъ де карте.
- Buchwald**, m., ѡцетъ, пѡдѡре, сивъ де ѡац.
- Buchweizen**, m., хрискъ.
- Buchel**, m., гивъ, говъ; einem den — waschen, а ѡрека (а вате) пе чинева; sich einen — lachen, а лемина де рѡсъ.
- Buchelig**, a. mi ad., гивѡсъ; sich — lachen, а се стрика де рѡсъ.
- Buchelochs**, m., вicon, спечие де вожъ, ла Америка сѡптенционаре.

Büden, fch, v., тѣ дѣлѣнѣ, дѣлѣнѣ;
тѣ плекѣ; тѣ мѣшорѣзѣ, зми-
лескѣ; fch bis zur Erde —, а се
дѣлѣна пѣнь ла пѣшѣнѣ; fch —
um einem Schuß auszuweichen,
тѣ пѣтѣ дѣлѣнѣа зѣлѣ глонѣдѣ.

Büdling, m., дѣлѣнѣцѣне, коммѣ-
мѣнѣтѣ, реверѣнѣцѣ; тѣтанѣ.

Büchling, m., херѣнѣтѣ, цѣрѣ сератѣ
нѣ свѣтатѣ.

Bude, f., волѣцѣ; варакѣ; кѣсѣдѣ
(шатрѣ) де скѣндѣрѣ.

Budenmann, m., летѣарѣз кѣре ѳаче
нѣ десѳаче волѣцѣле (де скѣн-
дѣрѣ) нѣ ла тѣрѣрѣ.

Budenzinß, m., кѣрѣ де шатрѣ.

Budget, n., вѣдетѣ.

Budtheil, n., ѳере мѣшѣтѣре а
дѣранѣлѣ.

Büffel, m., бѣволѣ.

Büffelei, f., лаворе грѣдѣ.

Büffelfleisch, n., карне де бѣволѣ.

Büffelhaut, f., пѣле де бѣволѣ.

Büffelsalb, n., нѣлѣ, вѣцѣлѣ де бѣ-
волѣ (мѣлѣкѣ).

Büffelsuh, f., бѣволѣцѣ.

Büffelleber, n., в. Büffelhaut.

Büffeln, v., лѣкѣ ка зѣ бѣволѣ, дѣкѣ
грѣдѣ.

Buffet, (zi: вѣѳ), n., армѣрѣ, дѣ-
лѣкѣ.

Bug, m., плѣкѣтѣрѣ, кѣрѣтѣрѣ, дѣ-
ковѣтѣрѣ, гѣрѣовѣтѣрѣ; спѣтѣ (де
воѣ, де оѣе); (мар.) прорѣ, нар-
теѣ дѣлѣнѣа а корѣвѣлѣ.

Bugader, f., вѣнѣ де спѣтѣ.

Buganker, m., анкѣра прорѣлѣ.

Bügel, m., кокѣрѣ; свѣрѣ (де шеѣ);
тѣртѣ, тѣнѣшѣ (ла кошѣркѣ); —
am Degen, стражѣ (ла тѣларѣ
спѣдѣлѣ); гѣлѣжѣ (де пѣле); ко-
лѣкѣ (де ѳнѣлѣ); черѣкѣ (де ѳерѣ
гѣлѣтѣ); aus dem — kommen,
перѣдѣ скѣрѣле; mit futzeln Bügel
reiten, кѣлѣрескѣ кѣ скѣрѣ свѣр-
тѣ.

Bügelreife, n., ѳерѣ де кѣлѣкатѣ, ѳерѣ
де десѣнѣсѣ (пѣлѣѳѣрѣ, вѣст-
мѣнѣ).

Bügelfest, a., цѣлѣнѣ дѣ скѣрѣ.

Bügelgarn, n., плѣсѣ де пѣсѣрѣ.

Bügellos, a. mī ad., десѣкѣратѣ, ѳѣ-
рѣ скѣрѣ; — werden, перѣде скѣрѣле.

Bügeln, v., кѣлѣкѣ, десѣрѣндѣ (кѣ ѳе-
рѣлѣ кѣтѣшѣлѣ шѣлѣ).

Bügelriem, m., кѣрѣѳѣ де скѣрѣ.

Bügelstahl, m., лѣмѣа, лѣнѣа, ѳерѣ-
лѣлѣ де кѣлѣкатѣ.

Buglahm, a. mī ad., спѣтѣтѣ (кѣлѣ).

Buglähme, f., } спѣтѣре, спѣтѣ-

Bugschwinden, n., } тѣрѣ.

Bugleger, m., (мар.) прорѣрѣлѣ.

Bugstboot, n., корѣвѣ пѣнтѣрѣ ре-
торѣкатѣ.

Bugstreifen, v., (мар.) вакѣсѣзѣ, ре-
торѣкѣзѣ, траѣ дѣ портѣ о ко-
рѣвѣ кѣ ажѣторѣлѣ зѣнѣа сѣлѣ а
mal шѣлѣтора mal мѣлѣлѣ дѣ конѣтра
анѣлѣ.

Bugstrich, n., ѳѣне де рѣторѣкатѣ.

Bugstüdf, n., спѣтѣ (карне); (мар.)
тѣнѣ де прорѣ.

Büffel, m., (вѣкѣлѣ) комѣкѣ, дѣлѣ,
дѣмѣлѣ.

Büßbitne, f., кѣрѣ.

Buhle, m. mī f., амѣнтѣ, амѣнтѣ;
цѣторѣлѣ, цѣтѣре; кѣрѣарѣлѣ, кѣрѣ.

Buhlen, v., um ein Frauenzimmer
—, ѳакѣ кѣрѣ, зѣмѣлѣ дѣлѣ о
ѳѣмѣе; mit einer —, амѣ де а
ѳаче кѣ о ѳѣтѣ; um ein Amt —,
тѣ варѣ дѣлѣ зѣлѣ постѣ.

Buhler, m., кѣртѣсанѣ, гѣланѣтѣ, а-
мѣнтѣ, цѣчѣсѣлѣ, цѣторѣлѣ; кѣрѣарѣлѣ.

Buhlerei, f., кокѣтѣрѣлѣ, гѣланѣтѣрѣлѣ.

Buhlerin, f., кѣртѣсанѣ, амѣнтѣ, ко-
кѣтѣ, цѣтѣре; кѣрѣ.

Buhlerisch, a., аморѣсѣ, гѣланѣтѣ,
кокѣтѣ.

Buhlin, f., амѣнтѣ.

Buhlschaft, v. Buhlerei.

Buhlschwester, f., сорѣ де пѣтѣ, цѣ-
тѣре.

Bühne, f., (дѣ четѣцѣле марѣне дѣр-
танѣ) корѣтѣ, локѣ спѣцѣѳѣсѣ дѣ
кѣре се цѣне марѣа десѣварѣкатѣ
пѣнѣ се варѣ прѣнѣ magazini; нѣлѣ.

Bühne, f., трѣвѣнѣ; Blut—, ѳѣнѣ-
подѣ; театрѣ, шѣнѣ; кѣтеѣдрѣ;
стѣлажѣлѣ.

Bühnen, v., подѣскѣ, дѣлѣлѣескѣ,
кѣлѣтѣшѣескѣ (кѣ скѣндѣрѣ).

- Bühnenbekleidung, f., декорацияне де сченъ.
- Bühnendichter, m., поетъ драматикъ.
- Bühnengeld, n., кортежъ, ванѣ че се пьтескѣ центръ цинтъл мър-оѣл дн кортежъ, в. Bühne.
- Bühnenheld, m., ерова зноѣл възкѣл театрале.
- Bühnenmalerei, v. Dekorationmalerei.
- Bühnenmeister, m., (деат.) машинистъ; (мар.) верлеторѣл пестре марѣа десваркатъ.
- Bühnenstück, n., възкатъ, пиесъ де театръ.
- Bühnenverzierung, f., декорацияне де театръ.
- Bühnenwand, f., възлѣсъ, пьретѣ де сченъ.
- Bühnenwert, n., сченпъритъ, машинпъритъл театръжѣл.
- Bühne, m., в. Uhu.
- Bufolisch, a. mī ad., възколѣкѣ.
- Bulbe, f., възлѣсъ, чепъцъ.
- Bulbig, a. mī ad., възлѣсѣ, чевосѣ.
- Bulle, Bulloch, m., таарѣ.
- Bulle, f., възлъ; goldene —, възл де азрѣ; олашь.
- Bullenbeißer, m., догѣ, възодѣ, дзлѣсъ, кьне маре де шьчеларѣ.
- Bullenfalsch, m., видѣлѣ (Ochsenfalsch).
- Bullensammlung, f., коледуцияне де бѣлѣ.
- Bulletin, n., възлетѣнѣ, жьрнарѣ.
- Buhwurz, v. Wolfskirsche.
- Bum, interj., възѣ! тронкѣ! еакъл ла пьтѣлѣ!
- Bumfen, v., тронкѣлескѣ кьзандѣ.
- Bund, m., легьтъръ, фашъ, вражъ; лигъ, алянцъ, конѣдеръцияне; тьрванѣ.
- Bund, n., тьлѣлѣкѣ (пѣле); спонѣ (грѣлѣ); сарчинъ (въскьтърѣ, сьрчеле); легьтъръ (черкърѣ, кѣл); ein — Гаги; мѣсорѣ (тортѣ); ein — Gaate auf dem Kopfe; мѣцокѣ (могѣ) шчл.
- Bundbruch, m., рьштъръ де алянцъ.
- Bundbrüchig, a. mī ad., кьжкьторѣ де алянцъ.
- Bündchen, Bündel, n., легьтърѣкѣ, пакѣдациѣ.
- Bündelweise, ad., кь пакѣтѣ, кь легьтѣра.
- Bundesgenoss, m., алянѣ, конѣдератѣ.
- Bundesglied, n., мѣмьбръ ад конѣдеръцияне.
- Bundeslade, f., арка, секрѣл (лада) лѣпѣл а тѣсташьнтъжѣл (ла жѣдѣл).
- Bundesmäßig, a. mī ad., ѣедератѣ.
- Bundesstaat, m., статѣ ѣедератѣ; Bundesstaaten, статърѣ конѣдератѣ.
- Bundesstadt, f., четатѣ а конѣдеръцияне; четатѣ алянѣ.
- Bundestag, m., дѣетъ, адълангъ а конѣдерациор.
- Bundesverein, m., зноисне, конѣдеръцияне.
- Bundesverfassung, f., конститъцияне ѣедератъ.
- Bundesverwandte, v. Bundesgenoss.
- Bündig, a. mī ad., легатѣ, скьртѣ (стѣлѣ); valid, вѣлѣверѣ; цѣтѣнѣ; консингьторѣ; bündige Schreibart, стѣлѣ стьлѣсѣ.
- Bündigkeit, f., вѣлѣдѣтѣ, солѣдѣтѣ, фѣрцъ; скьртѣне.
- Bündniß, n., легьтъръ, лигъ, алянцъ, конѣдеръцияне; — mit einander machen, а се конѣдера.
- Bündsteg, m., (гѣл.) деспърцѣрѣ.
- Bundweise, ad., кь тьлѣлѣкѣ, кь сарчина шчл.
- Bunge, f., довъ.
- Bungen, v., вѣте доза.
- Bungenjucht, f., идропѣкѣ ла възтѣче.
- Bunt, a. mī ad., пѣстрицѣ; пьргатѣ; възцатѣ; варѣ; амѣстѣкатѣ.
- Buntfarbig, a. mī ad., варѣ колоратѣ, пѣстрицѣ.
- Bundstetig, a. mī ad., пьтатѣ, възтатѣ.
- Bundstohl, m., кьрѣкѣ пѣстрицѣ.
- Bundstetig, a. mī ad., възцатѣ, мѣстрицѣ; гѣлѣ кь колорѣл варѣ, чьдатѣ амѣстѣкатѣ; buntstetiger Rod, вѣстѣнтѣ де арлѣкѣлѣ.
- Bunzen, m., пѣитарѣ, шрѣлѣ.
- Burat, m., възратъ (стоѣ).
- Bürde, f., сарчинъ.
- Bureau, n., възроѣ (канѣларѣ); сѣкрѣторѣ (мѣсъ де скрѣсѣ).

Burg, f., кастелъ, костелъ; пѣрѣ;
die f. Burg zu Wien, палатъ им-
періале.

Burgbann, m., администрѣ зной че-
тырѣ.

Bürge, m., вадѣ, кезашъ; респон-
зоръ; — für einen sein, а ѿ
vade пентрѣ чинева; den Burgen
muß man würgen, кезашъ ештѣ,
плѣтешѣ.

Bürgermeister v. Bürgermeister.

Bürgen, v. für einen —, мѣ пѣнѣ
кезашъ, респондѣ еѣ, даѣ каз-
цие еѣ пентрѣ чинева.

Bürger, m., четыцѣанъ (аг зной статѣ
ливорѣ); —, вѣргѣрѣ, чивѣ (ло-
каторѣ пѣртамѣ де дрептрѣле
зной орамѣ мѣничинѣ).

Bürgeradel, m., патрициатѣ.

Bürgerbuch, n., кондикѣ катаграфикѣ
а вѣргѣриор.

Bürgerleid, m., жѣарѣмѣнтѣ чивикѣ.

Bürgerfreund, m., амикѣа понѣлыал.

Bürgergarde, f., гардѣ националь,
четыцѣнѣ.

Bürgergehorsam, m., арестѣ (пентрѣ
вѣргѣрѣ).

Bürgergeld, n., вѣргѣритѣ, канѣ пентрѣ
прѣимѣтѣ днтре вѣргѣрѣ.

Bürgerhauptmann, m., канѣтанѣ де
гардѣ четыцѣнѣ, свѣтамѣ.

Bürgerin, f., четыцѣнѣ, чивѣ, вѣр-
герѣ.

Bürgerkrieg, m., рѣсвелѣ чивилѣ.

Bürgerkrone, f., канѣнѣ чивикѣ.

Bürgerlehn, n., ѳездѣ неловѣлѣ.

Bürgerlich, a. шѣ ад., четыцѣнѣскѣ;
чивикѣ; —e Tracht, порѣ четы-
цѣнѣскѣ; das —e Recht, лѣтѣ чѣ-
вилѣ; eine —e Klage, казѣ чѣ-
вилѣ (онѣсѣ ла казѣа криминалѣ);
—e Gerichtsbarkeit жѣрицидѣзно
чивилѣ.

Bürgerliche, m., плѣвѣ.

Bürgermädchen, n., ѳатѣ де вѣр-
гѣрѣ.

Bürgermeister, m., вѣргѣместерѣ.

Bürgermeisteramt, n., вѣргѣместерѣ,
ѳѳичѣа де вѣргѣместерѣ.

Bürgerpflicht, f., даторинѣ, ѳѳѣтѣ-
цие де четыцѣнѣ, де чивѣ.

Bürgerrecht, n.; дрѣтѣ четыцѣнѣскѣ;
индѣпенѣтѣ; дѣмѣнтѣмѣнтѣрѣ.

Bürgerrolle, f., в. Bürgerbuch.

Bürgerſchaft, f., вѣргѣрѣме, четы-
цѣнѣме.

Bürgerſchule, f., шкѣлѣ де вѣргѣрѣ,
шкѣлѣ секѣндарѣ.

Bürgerſrau, f., вѣргѣрѣѳѣ; четы-
цѣнѣ.

Bürgerſmann, m., вѣргѣрѣ, четыцѣнѣ.

Bürgerſinn, m., чивѣскѣ.

Bürgerſitte, f., дѣтинѣ четыцѣнѣскѣ.

Bürgerſoldat, m., гардикѣ.

Bürgerſtaub, m., вѣргѣрѣскѣ, плѣса
вѣргѣриор, плѣса мѣзѣ.

Bürgerſtolz, m., мѣлдрѣ де вѣр-
гѣрѣ, де четыцѣнѣ.

Bürgerugend, f., вѣртѣте де четы-
цѣнѣ, чивѣскѣ.

Bürgerwache, f., гардѣ четыцѣнѣ.

Burgfreiheit, f., администрѣ зной ка-
стелѣ повѣлѣ.

Burgfriede, m., асѣлѣ де кастелѣ;
администрѣ зной кастелѣ; секѣри-
тѣте пѣвлѣкѣ; пачѣ де кастелѣ.

Burggericht, n., прѣѳетѣрѣ де ка-
стелѣ; трѣвѣналѣ жѣдикѣторѣскѣ
администрѣ де зной кастелѣ.

Burggraf, m., вѣргѣрѣѳѣ, конте де
кастелѣ, кастелѣанѣ; (пѣргѣрѣ, пѣр-
кѣлавѣ).

Burggräfen, f., вѣргѣрѣѳѣкѣ, контеѣ
де кастелѣ, кастелѣанѣ.

Burggraffſchaft, f., вѣргѣрѣѳѣтѣ.

Burghauptmann, m., канѣтанѣ де

Burgherr, kosteis; касте-
ланѣ, kommandante de kosteis.

Burgin, f., вадѣ, кезашѣ.

Burglehen, n., ѳездѣ де кастелѣ.

Burgrichter, m., жѣдикѣ де кастелѣ.

Burgſaß, —mann, m., локѣиторѣ,
администрѣ де кастелѣ.

Bürgſchaft, f., канѣциѣне, кезѣмѣ;
гаранѣиѣ.

Bürgſchein, m., вѣлетѣ де канѣциѣне.

Burgunderwein, m., винѣ де Боргонѣ.

Burgverleß, n., сктерѣмѣ де ка-
стелѣ; принѣсѣрѣ, дѣникѣѳѣ.

Burgvogt, m., жѣдикѣторѣ де трѣ-
вѣналѣ кастелѣанѣ; пѣркѣлавѣ, пѣ-
зиторѣ де дѣникѣѳѣ.

Burgwarte, f., vedetъ, търниѣ де к-
stodizъ дн костелъ.
Burlast, a. ші ad., врлескѣ, по-
чигѣ, члсдарѣ, скимоситѣ.
Bursche, m., вѣлатѣ; ѳечлорѣ; стз-
dente (de зниверситате церт.);
днвѣдѣчелѣ; консорте; камерадѣ;
сервѣ; пѣдолѣ; Ich werde Ihnen
meinen Burschen schicken, дѣл volz
trimitе ѳечлорѣ (сервѣ) меѣ.
Bürschbüchse, f., каравинѣ, пѣшкѣ,
ѳлинтѣ гинтѣ.
Bürsche, f., вѣпаре кѣ пѣшка; freie
—, вѣпаре ливерѣ; auf die —
gehen, а терѣе ла вѣнарѣ.
Bürschen, v., вѣнезѣ кѣ пѣшка.
Bürschenleben, n., вѣагѣ де огтеѣ,
— de ѳлѣкѣ; вѣагѣ де стзdente.
Bürschenschaft, f., лѣгѣ де стзdenti
(ла знивер. церт.)
Bürschencorment, (zi: -roman), m.,
Bürschensitte, f., датилѣ, поравѣрл
de стзdinte.
Bürschgeld, n., дарѣ de ванл (вѣк-
шнѣ) че вѣпѣторѣ прѣмеште
deха патронѣ пентрѣ ѳера дн-
пѣшкатѣ.
Bürschhund, m., копоѣ, огарѣ, кѣне
de вѣнарѣ.
Bürschmeister, m., маѣстерѣ вѣпѣ-
торѣ, верѣторѣ песте овлентѣле
ѳе вѣнарѣ.
Bürschpulver, n., правѣ (ѳрѣвѣ), пѣ-
бере de вѣнарѣ.
Bürschrohr, n., в. Bürschbüchse.
Bürschten, n., перѣдѣ.
Bürste, f., перѣ.
Bürsten, v., перѣ, штерѣ, кѣрѣдѣ
кѣ перѣа вестмѣнтѣле.
Bürstenartig, a. ші ad., ка перѣа,
цѣпосѣ, свѣрлѣтѣ, аспрѣ.
Bürstenbinder, —macher, m., перѣерѣ,
лѣгѣторѣ, ѳѣкѣторѣ de перѣл.
Bürtig, a. ші ad., (днтрѣвѣдѣатѣ
дн компзперѣа de ворѣе) eben—,
егѣлѣ кѣ наштерѣа, de ачѣсамл
орѣпѣне; в. Gebürtig.
Bürzel, m., кодѣ скѣртѣ (кѣт е а
черѣвѣлѣ); кѣрѣ; парѣдѣ.
Bürzelbaum, m., тѣмѣ; einen —
machen, тѣ даѣ de а тѣмѣа.
Bürzellig, a. ші ad., скѣртѣ ші грѣсѣ.

Bürzeln, v., тѣ даѣ de а тѣмѣа,
— песте канѣ, de а кѣрѣ дн
сѣсѣ; ѳакѣ канѣтѣмѣвѣ.
Busch, m., тѣѣ; decimilz de арѣо-
pel; моуѣ (не канѣ ла пасерл);
крѣстѣ (de пѣне de коѣѣѣ); auf
den — schlagen, кѣртѣ епѣрѣе
дн тѣѣ, пѣрѣлз пѣлсѣл, черѣ.
Buschaffe, m., оранѣтанѣ.
Buschbaum, m., арѣоре пѣтѣкѣ.
Buschbohne, f., ѳасолѣ тѣѣѣѣ (олѣгѣ).
Buschen, m., тѣѣѣѣѣѣ.
Büschel, n., тѣѣѣѣѣѣ; (desѣре ѳлорл)
вѣкетѣ, тѣнѣкѣлз; (desѣре пѣрѣ
mal кѣ сѣтѣ кѣнд ѳ дн пѣорѣл-
дѣларѣ) члсѣѣ; моуѣлз.
Büschelartig, a. ші ad., тѣѣѣѣѣѣ.
Büschelerbse, f., маѣере тѣѣѣѣѣѣ, чѣо-
кѣрѣѣѣѣ.
Büschelweise, ad., кѣ вѣкетѣ, кѣ тѣѣ.
Buschhahn, m., кокошѣлз моуѣтѣ.
Buschholz, n., тѣѣѣрѣтѣ, тѣѣарл.
Buschlicht, a. ші ad., тѣѣѣѣѣѣ.
Buschlig, a. ші ad., тѣѣѣѣѣѣ; buschige
Bäume, арѣорл ѳрѣнѣлѣ.
Buschflaster, f., стѣнѣжѣнѣ de лѣмѣл
верѣе.
Buschflepper, m., хогѣ de пѣѣѣре.
Buschmaus, —ratte, f., шѣрѣе, кло-
уѣнѣ de тѣѣе дн Амерѣка.
Buschsteu, f., ѳранѣарѣлз (днтрѣгѣлз
de тѣѣе зекѣте пентрѣ вѣте).
Buscht, m., (ла ѳаврѣканѣлл de хѣр-
тѣ) пакѣтѣ de 182 de колл de
кѣрѣнд ѳѣкѣте ші днсемпѣте.
Buschweide, f., сѣлѣе тѣѣѣѣѣѣ, лѣзѣ.
Buschwert, v. Buschholz.
Büße, v. Häringsbüße.
Busen, m., сѣнѣ, пѣвѣтѣ, пѣпѣ; künst-
liche —, пѣпѣ ѳалсе; in seinen —
greifen, днл даѣ песте тѣрѣ.
Busenfreund, m., амѣкѣ днрѣмѣ.
Busennadel, f., анѣ de пентѣ.
Busenschleife, f., ѳлонкѣ, nodѣ de
панѣлѣкѣ.
Busenstreif, m., —trause, f., хор-
вѣта, ѳреѣа че се пѣне ла гѣра
кѣтѣшѣл, ла вѣрѣвѣлл ла пентѣ, ла
ѳemel дн члсрѣл гѣтѣлѣл.
Busentuch, n., кѣртѣ de пентѣ.
Busfaat, m., вѣзѣ, пасѣре de ѳѣлѣ
ѳалконѣлор.

- Buße, f., пенітѣнцѣ (покаянцѣ); a-
 mandъ (гдѣ) педѣнцѣ аи вані.
 Büßen, v., адрѣнтѣ, дедѣзнѣ; саісѣакѣ; ein Verbrechen —, спѣдѣ
 о ѳѣрѣделѣде; mit Gelde —, нѣ
 гловескѣ кѣ вані; seine Lust —,
 а'мї дндѣстѣла поѳта; Du wirst
 es noch —, о сѣ'дї пѣдѣдї днкѣ
 нѣкатѣд, о сѣ'дї вїѣ днкѣ акрѣ;
 oft müssen die Kinder für die El-
 tern —, адѣсѣорї сѣ днѣгѣмнѣ
 кѣ пѣрїдѣдї нѣвѣакѣ аѣрїдѣ, мї
 конїлор лѣ стрѣнезѣдкѣ днѣдї.
 Büßer, m., пенітѣнцѣ.
 Büßerin, f., пенітѣнцѣ.
 Bußfertig, a. mī ad., пенітѣнцѣ, по-
 кѣнцѣ.
 Bußfertigkeit, f., пенітѣнцѣ, покаянцѣ.
 Bußgebet, n., роуѣдѣне де покаянцѣ.
 Bußhard, v. Bußaar.
 Bußlieb, n., кѣптекѣ де пенітѣнцѣ.
 Bußpredigt, f., предїкѣ де пенітѣнцѣ.
 Bußtag, m., зї де пенітѣнцѣ.
 Bußtext, m., тѣстѣ асѣпра пенітѣнцѣ
 днѣтр'анѣ кѣвѣнтѣ.
 Bußtränen, pl., лакрѣмї де пені-
 тѣнцѣ.
 Büßung, f., еспїѣдѣне; пенітѣнцѣ;
 педѣнцѣ.
 Büste, f., вѣстѣ.
 Butte, (Bütte), f., вѣтїкѣ; вѣрвоѣ
 (пѣштѣ).
 Büttel, m., вїрѣѣ; апродѣ, допо-
 ванѣ; карпѣѣѣ.
 Büttelci, f., прїнсѣре; локанѣдї шѣр-
 вїорїлор нѣмерадї ла Бүтѣл.
 Buttenkorb, m., кошѣ.
 Buttenträger, m., хамал, порѣторѣ
 де кошѣ.
 Butter, f., зѣтѣ (де вїтѣ); аусѣ-
 lassene —, зѣтѣ тоштѣ; — ма-
 chen, вѣтѣ зѣтѣ.
 Butterbäume, f., пѣне кѣ зѣтѣ.
 Butterbrot, f., нарѣ зѣтѣсѣ, — нѣ-
 гѣлаѣ.
 Butterblume, f., пѣдѣдїѣ, ѣлѣре де
 днѣгѣвенїтѣ зѣтѣ.
 Butterbrot, f., колѣчѣѣ, коврїѣѣ
 конѣ кѣ зѣтѣ.
 Butterbrot, n., пѣне зѣсѣ кѣ зѣтѣ.
 Butterbrühe, f., сосѣ алѣѣ, сосѣ кѣ
 зѣтѣ.
 Butterbüchse, f., вѣтїнїкѣ кѣ зѣтѣ.
 Butterfaß, n., вѣтїнѣ, вѣтїнѣсѣ де
 алѣсѣ зѣтѣ.
 Butterfladen, m., пѣчїнѣ кѣ зѣтѣ.
 Butterfliege, f., n. Buttervogel mī
 Mollenlieb.
 Butterfrau, f., зѣтѣрѣсѣ.
 Buttergebädene, n., пѣчїнѣтѣрї, прѣ-
 жїтѣрї кѣ зѣтѣ.
 Buttergelb, a., галѣнѣ кѣ зѣтѣ.
 Butterhändler, —krämer, —mann, m.,
 вѣлѣзѣторїсѣ де зѣтѣ, зѣтѣрарїѣ.
 Butterhoder, m., —hödin, f., пре-
 кѣнеѣ, прѣкѣнеѣ де зѣтѣ.
 Butterhose, f., вѣтїѣ кѣ зѣтѣ.
 Butterig, a. mī ad., зѣтѣсѣ.
 Butterkneß, m., рѣкѣ пѣгѣрїтѣ.
 Butterkuchen, m., конѣтѣрѣ кѣ зѣтѣ.
 Buttermarkt, m., мїаѣа зѣде сѣ вїнде
 зѣтѣ.
 Buttermilch, f., зѣрѣ де зѣтѣ.
 Buttern, v., алѣрѣ, вѣтѣ зѣтѣ.
 Butterschnitte, v. Butterbäume.
 Butterstampel, Butterstiel, Butterstiel,
 m., вѣгѣторїсѣ (вѣдѣл) де вѣтїнѣ
 (аи карѣ сѣ алѣре зѣтѣ).
 Butterstolle, f., ѳѣкѣче кѣ зѣтѣ мї
 ѳѣтѣ.
 Butterteig, m., алѣатѣ кѣ зѣтѣ.
 Buttertopf, m., ѣлѣ де (днѣтѣ) зѣтѣ.
 Buttervogel, m., ѳѣзѣре.
 Butterwed, m., тѣрїѣ де зѣтѣ;
 ѳѣнѣче де пѣне зѣсѣ кѣ зѣтѣ.
 Butterweich, a., мѣлѣ кѣ зѣтѣ.
 Buttner, m., вѣтарїсѣ, v. Böttcher.
 Buß, Bußen, m., вѣдѣ; вѣмѣѣ, вѣлѣдѣ;
 мѣкѣ (де лѣмїнарѣ); сїмѣрѣ (де
 нѣмѣ), інїмѣ, мїдїнѣ (де вѣвоїсѣ).
 Bußfchere, f., мѣкѣрї.
 Bußtopf, m., дѣлѣнѣ орѣа.
 Büvette, n., вѣѳѣрѣ, кѣтарѣ кѣ вѣз-
 тѣрї аѣ мѣлѣкѣрї рѣкорїтѣре.
 Burbaum, v. Buchsbaum.

C.

(Bezī mī līterīa R mī Z.)

- C**, n., а треіа літеръ дн алфавета перманѣ.
- Cabale**, f., каваля; макінѣдіяне, інтригъ; eine — antichten, орзескѣ о каваля.
- Cabalemacher**, m., omѣ: de каваля, макінѣторіа, інтригантѣ, оардіоскѣ.
- Cabbala**, f.; каваля, доктринѣ се-крегъ а ждеімор.
- Cabalieren**, v., кавалерѣ, оакѣ ла каваля.
- Cabalist**, m., кавалістѣ.
- Cabaner**, f., коліъ, ковергъ; кѣмаръ de пайъ.
- Cabinet**, m., кабинетѣ, кѣмаръ се-крегъ; колетіа de министрі; ка-меръ de паріѣтѣ.
- Cabinettsbefehl**, m., ordina de каби-нетѣ.
- Cabinettsminister**, m., министръ de кабинетѣ.
- Cabinettsordre**, f., в. Cabinettsbefehl.
- Cabinettsrath**, m., консіларіа de ка-бинетѣ.
- Cabinettssekretär**, m., секретаріа de кабинетѣ.
- Cabinettsiegel**, m., сідіаъ кабинетъ-нѣ; сідіаъ приватѣ.
- Cabinettsstück**, n., вѣкатѣ de кабинетѣ, вѣрче артѣвантѣ demnѣ de цін-стѣ дн кабинетѣ.
- Cabistwaart**, n., в. Korfsohl.
- Cabriole**, f., кабриолѣ, сѣритаръ ка-пріаъ оъръ кадинѣ.
- Cabriolet**, n., кабриолетѣ, вилѣтѣ, трѣкаръ вірѣтѣ.
- Cacao**, m., какао, оркитѣ дн карѣ се оаче чоколата.
- Cacaobaum**, m., арворе какао.
- Cacaobohne**, f., вонѣ de какао.
- Cacaobutter**, f., хитѣ, олеѣ de какао.
- Cachectisch**, a. mī ad., кахектѣкѣ.
- Cachexie**, f., кахессіѣ, сѣршаніѣ.
- Cacodämon**, m., какодѣмон, спірітѣ рѣ, спірітѣ некратѣ.
- Cadaver**, m., кадаврѣ, трѣиѣ мортѣ (hoirѣ, стѣрѣ).
- Cadaveröf**, a. mī ad., кадавероскѣ; пѣтроскѣ.
- Cadenz**, f., (мѣс.) каденцѣ.
- Cadet**, m., кадетѣ.
- Cadetencorps**, n., корпѣ de кадегѣ.
- Cadetenhaus**, n., касѣ de кадегѣ.
- Cadi**, m., кади, жѣдекѣторіа тѣрческѣ.
- Caduc**, a., (дн дивентѣр) рекаъ-торіа; das Gut ist — geworden, оездѣа рекаде ла врірчине; пер-датѣ; рѣнатѣ; в. Hinfällig mī Heimsällig.
- Caffee**, v. Kaffee.
- Caffetier**, m., кафетаріа, кафеціѣ.
- Cafstan**, m., кафтанѣ, вестѣватѣ тѣр-ческѣ de пантѣ.
- Cahier**, n., тетрадіѣ.
- Cajolieren**, v., лнргѣшескѣ, десмерѣ.
- Cajütte**, f., каіѣтѣ, кѣмара кѣпіта-пѣзі de корабѣ.
- Calamanf**, v. Kalamant.
- Calamität**, f., каламитаѣ, каосѣ са-талѣ, днѣтѣпѣаре попорочіѣ.
- Calcant**, m., кѣкѣторіа de органѣ.
- Calcinieren**, v., се калцінѣ, се пре-оаче дн варѣ.
- Calcul**, m., калкал, сокотѣдѣ.
- Calculator**, m., калкѣлѣторіа; —tion, f., калкѣлѣцѣвно; —latur, f., кал-кѣлѣцѣрѣ, оооініѣ; —iren, v., кал-кѣлѣзѣ.
- Calcuter**, m., Calcuter Hahn, кѣр-канѣ, кокоміѣ de Indі; —ische Henne, кѣркѣ.
- Calcfactor**, m., в. Einheizet, Stuben-heizet, Aufwärter.
- Calfatern** v. Kalfatern.
- Calibat**, n., чалібатѣ.
- Caliber**, m., калибрѣ; гѣррїмеа днѣ-дѣлѣ (тѣнѣ, пѣшкѣ); грѣсімеа глѣонѣлѣлѣ; von gleichem —, von einem —, de ачелаші калибрѣ.
- Calibrieren**, v., (арт.) калибрѣзѣ.

Calomet, n., меркюри́ съединатѣ.
 Calorimeter, m., калориметръ.
 Calumniant, m., камушнаторѣ.
 Calvinismus, m., калвинизмъ.
 Calvinist, m., калвинистъ.
 Camaldulenser, m., камалду́ (мо-
 нахъ).
 Cambialrecht, n., дрегтѣ de скимъ.
 Cambio, m., камбий.
 Camee, m., камея, пѣтръ прецио́съ
 de mai multe ege.
 Camelot, m., камелю́, ead. de ma-
 terie de лая.
 Cameraad, m., кѣмърадъ.
 Kameradschaft, f., кѣмъръзѣ, ком-
 пани́, консорци́.
 Cameraal, a., кѣмърадъ; —admini-
 stration, f., администраци́е de
 oinane; —wiffenschaft, шѣнци́
 de oinane.
 Cameralist, m., камералистъ.
 Camisol, n., камисолъ, пептаръ.
 Campagne, f., кампаня́.
 Campescheholz, n., кампешъ, лѣтнѣ
 de Америка къ каре се ромескѣ
 оведе.
 Campher, m.; камфоръ; mit — ma-
 schen, камфорезъ; —baum, арворо
 камфоръ; —spiritus, спиртъ de
 камфоръ.
 Campiren, v., кампезъ.
 Canaille, f., каналь, дрожди́е по-
 поразл.
 Canal, m., каналъ; стръмторѣ de
 mare; — zwischen England und
 Frankreich, каналъ Машъ.
 Canapé, n., канapé.
 Canarienbastard, m., канарѣвастардъ.
 Canaster, v. Knaster.
 Candelaber, m., канделавръ, полѣ-
 кандръ.
 Candidat, m., кандидатъ.
 Candiren, v., кандѣрѣскъ, анно-
 перъ къ захаръ; candirte Frucht,
 ораге анзахарате.
 Canel, Canel, m., скорциворъ, v.
 Zimmt.
 Canneliren, v., (арк.) трагъ дѣнци,
 вѣрци (чѣвче).
 Canesab, m., канесабъ.
 Cannibalisch, a. ni ad., канивалъ;
 антропфагъ; крѣдъ, славатикъ.

Canon, m., канонъ, орънѣталъ; лѣге
 niscericesкъ ead. de концил.
 Canonade, f., канонадъ, olovozire
 de mai multe гѣнѣрѣ deodatъ, ead.
 шѣли дѣнѣ адука.
 Canonizat, n., канонизатъ.
 Canonicus, m., каноникъ.
 Canonisch, a. ni ad., каноникъ; das
 canonische Recht, канонале ead.
 дрегтѣ нѣсерическъ.
 Canonisiren, v., канонисѣтъ, трекъ
 не чинева дѣ канавосъ ошцилор.
 Cantate, f.; кантатъ, шоемъ ead.тѣ
 ка съ се потъ кѣнта.
 Cantille, f., eipъ de eapъ ead. de
 арциатъ ead.тѣ, oipmъ.
 Canton, m., кантонъ, гинѣтѣ арте
 дѣ Бведея.
 Cantoniren, v., кантонезъ, (oosdadit)
 се аншезъ дѣ кѣартѣ дѣтръш
 гинѣтѣ.
 Cantor, m., канторъ, кѣмъредъ,
 псалтѣ.
 Cantoral, n., канторятъ, кѣмъредѣ.
 Cantoret, f., канторѣ, локзилуа кан-
 торѣл.
 Canzlei, v. Kanzlei.
 Canzlist, m., канцелистъ, скрииторѣ.
 Canzon, f., кѣнтонъ.
 Canzonette, f., кѣнтонѣтѣ.
 Caoutchouc, (zi: кочѣя), m., гѣми
 еластикъ.
 Cap, n., капъ, промонторѣ (неог.)
 Capable, a. ni ad., канаверъ.
 Capacitat, f.; каначитате.
 Capellan, m., капеланъ.
 Capelle, f., капель, параклѣсъ.
 Capelliren, v., (ким.) кѣпелезъ, гѣ-
 мпрезъ ead.тѣ ead. арцинтѣ.
 Capet, f., v. Kapet.
 Capiren, v., кѣпирѣде, ia amimъ.
 Capital, n., канителъ de колонъ.
 Capital, n., капиталъ, ead.тѣ; das ist
 ein todtes —, eста e за кѣми-
 талъ мортѣ, n'a дѣче интересъ;
 Capitalien haben, амъ каниталѣрѣ;
 — a. ni ad., капиталъ, прилѣ-
 палъ; ein —buchstabe, литеръ.ка-
 ниталъ.
 Capitalist, m., капиталистъ.
 Capitán, m., кѣпитанъ, ead.тѣ.
 Capitel, n., капѣ (dintp'o карте);

- einem das — lesen, дѣлавагозѣ, чертѣ по чинева; капитал, адз-наре де каноничѣ; — halten, а чинева адзнаре де каноничѣ; — schluß, хотърае, сентинцъ капиталаре.
- Capitelsherr, Capitular, Capitularherr, m., каноникъ капиталарѣ.
- Capitulant, m., капиталънте.
- Capitulation, f., капитулъцъне.
- Capituliren, v., капитулезѣ; трагтезѣ, тѣ дивоескѣ (кънд тѣ предаѣ дн рѣвоѣ).
- Capot, a., капотѣ, мару; ла жокѣл шкетѣ; — machen, сънтѣ капотѣ; ad., п'амѣ ѳѣктѣ ничѣ о леватѣ.
- Caprice, f., капричѣ; tone дн цър-таре.
- Capriciös, a. m. ad., капричѣосѣ.
- Capriciren, v., ѳакѣ капричѣл.
- Capriole, f., каприолѣ; Capriolen ma-chen, а сѣри, а сѣлта; в. Cabriole.
- Capricum, n., пинерѣ спаниолескѣ.
- Capuciner, m., капуцинѣ (монахѣ); — kloster, монастире де капуцинѣ.
- Caput, a. m. ad., пердѣтѣ, рѣнатѣ; — roß, m., капѣтѣ.
- Capuze, f., капуцѣ, глѣгъ кѣлѣгъ-рѣскѣ.
- Carabiner, m., каравинѣ, пѣшкѣ скѣртѣ.
- Carabinier, m., кѣрѣвинарѣ, арматѣ кѣ каравинѣ.
- Caraffe, Caraffine, f., караѳѣ, ка-раѳинѣ.
- Carat, v. Karat.
- Caramel, m., карамелѣ, захарѣ арѣ.
- Caramboliren, v., карамболезѣ (ви-ларѣ).
- Carbonade, f., (вѣк.) карвонадѣ, ѳри-птѣрѣ по грѣтарѣ, по кѣрѣвнѣ.
- Carbunkel, m., карвонкѣл; антраче, вѣкѣ, вшѣлѣгѣрѣ гангрѣнѣосѣ.
- Carcer, n., карчере, дѣкѣѳре (маѣ алѣсѣ по ла школѣ).
- Cardamine, f., кардатомѣ (плантѣ ароментарѣ).
- Cardinal, m., кардиналѣ.
- Cardinal, a. m. ad., принчиналѣ, ѳрон-тачѣ.
- Cardinalat, n., кардиналатѣ, карди-пѣцѣ, пѣрѣхѣрѣ сакрѣ.
- Cardinalbischof, m., епископѣ кар-диналѣ.
- Cardinalcollegium, n., коллегѣла де кардиналѣ.
- Cardinalshut, m., капелѣ де кардиналѣ.
- Cardinalzahl, f., пѣмерѣ кардинарѣ.
- Cardobenedicten, m., ѳрѣва панѣл, ѳрѣвъ сънѣцѣ.
- Careffe, f., десмердѣцѣне.
- Careffren, v., десмердѣ, в. Casoliren.
- Carfiol, v. Blumenfohl.
- Caricatur, f., карикѣгѣрѣ.
- Cariös, a. m. ad., карѣосѣ; тѣлкатѣ.
- Cariole, f.; кѣрѣцѣ кѣ дѣвѣ рѣте.
- Cariren, v., а ѳи дѣсѣтѣ (де тѣл-каре).
- Carlob'ot, m., Каролинѣ, азрѣ де ал-хѣ Каролѣ.
- Carmiter, m., кармѣлитѣ (монахѣ).
- Carmen, n., поемѣ.
- Carmesin, a., кѣрмѣсѣ.
- Carmin, m., карминѣ, колѣѳре рошѣ.
- Carmosiren, carmasiren, v., (ла жѣ-воларѣ) einen Stein —, кармо-сезѣ, дѣвракѣ дн цѣрѣ о пѣтрѣ (прециѣсѣ) кѣ алтеле маѣ ничѣ.
- Carneol, m., карнеолѣ (пѣтрѣ пре-циѣсѣ).
- Carneval, m., карнавалѣ.
- Caroffe, f., каретѣ.
- Carotte, f., шорковѣ; сѣчѣгѣрѣ де тѣлѣн.
- Carouffel, n., карѣшелѣ, жокѣ ка-валарескѣ де дѣтречере ла ѳѣгѣ.
- Carre, n., карѣ, пѣтратѣ.
- Carreau, (zi: карѣ), карѣ (карте де жокѣ).
- Carrière, f., карѣерѣ; локѣ де дѣ-тречере кѣ кай; кѣрѣсѣл стѣлелор, ал вѣцѣл; ѳѳичѣ; en carrière, дн ѳѣга таре; ein Pferd in — setzen, а да нинтенѣ калѣлѣлѣ ка сѣ тѣрѣгѣ дн ѳѣга таре; — ma-chen, ѳакѣ карѣерѣ; дѣнаптезѣ (дн постѣрѣ, рѣнѣгѣрѣ).
- Cartel, n., картелѣ, вѣлетѣ прин карѣ се клѣтѣ ла дѣелѣ; дѣвоѣре дѣ-тре дѣвѣ партиде инимѣѳе пѣнтрѣ рескѣмѣгѣрѣеа принѣлор дн рес-вѣлѣ.
- Cartesianer, m., картѣсианѣ.
- Cartesianismus, m., картѣсианѣсѣ.
- Carton, m., картонѣ, макава.
- Cartouche, f., картѣшѣ, картѣче, ѳи-

- nikš; kətia unde ce ȕinš materii
anprinzătoare.
- Cascade, f., каскада, в. Wasserfall.
- Cartblanche, f., хъртиѣ альбъ, дм-
пстеринѣ.
- Casel, f., каселъ, vestmintă de mică.
- Casematte, f., касематъ.
- Caserne, f., касарня.
- Casimir, m., казимиръ, oelă de по-
ставъ сзупре.
- Casino, n., касино, locă de adă-
pare pentră конверсияне ши
петречере mai новие.
- Cassation, f., касацияне, desoiingare
de cęntingъ ждикаторѣскъ шчл;
scădere din deregătorie.
- Cassations-Gericht, n., —hof, m., три-
знакъ, кърте de късыцне.
- Casse, f., касъ; die — führen, ȕinš
касса (ка ван); bei — sein, а
авеа ван; nicht bei — sein, а
аз авеа ван дн актъ.
- Cassen-Bestand, m., стареа касел;
—buch, кондика касел; —scheit,
vleră de касъ.
- Casserole, f., кастронъ, tinărie, ti-
gae de aramă.
- Cassie, f., касиѣ (франтѣ, днтревин-
цатѣ дн medicină).
- Cassienbaum, m., касиаръ, arbore de
India.
- Cassiren, v., касецѣ, desoiingeză.
- Cassiter, Cassiter, m., касиаръ, ȕi-
torie de касъ.
- Cassirung, f., касцияне, scădere din
deregătorie.
- Cassonade, f., касонадѣ, zahară nă-
mai odată рафинатѣ.
- Castell, n., кастелъ, casteis; —an,
m., кастеланъ; —anei, кастель-
ниѣ; пъркъльвиѣ.
- Castorbut, m., каперъ, шгъриѣ de
касторъ.
- Castrat, m., кастратъ, destаскзратъ,
скопитѣ, жгънигѣ.
- Castriren, v., кастрецѣ, dostъскз-
peză, сконескѣ, жгъпескѣ.
- Casual, a. ши ad., каззалъ, днтм-
пгъторъ; —ität, каззалитате.
- Casualrede, f., казжалитате окасионаре.
- Casuar, m., казваръ (стрѣцѣ).
- Casulist, m., казистѣ, партиѣ тео-
лоциѣ че тратѣрѣ descupe недъ-
меритѣ конштинѣ.
- Căsur, f., чезуръ.
- Casus, m., (гр.) казъ.
- Catalog, m., каталогъ.
- Cataract, m., гътзраръ, катаръ; mit
— beschwert, катарооѣ.
- Cataster, m., катастръ, в. Steuerbuch.
- Catastrophe, f., катастрофѣ; oino,
днтмаларе пѣеричиѣ.
- Causalität, f., каззалитате.
- Causstisch, a. ши ad., казистѣ.
- Cautel, f., казъ, прѣкъцияне.
- Cauteristen, v., кастерисецѣ.
- Caution, f., кацияне.
- Cavalcade, f., кавакада, плимътарѣ
помпѣсѣ а omenisor не май.
- Cavallerie, f., къгърино; leichte —,
къгърино зпѣрѣ; schwere —, кз-
расерѣ, къгърино греа.
- Cavallerist, m., къгъредѣ; von der
leichten Reiterei, карзитарѣ, dra-
gonă; von der schweren Reiterei,
кзрасиарѣ.
- Cavalier, m., кавалеръ, ȕantionă,
новѣсѣ; върватѣ декоратѣ.
- Cavent, m., вадѣ, kezamă, в. Bürger.
- Caviar, m., кавиаръ, икре.
- Caviren, v., кавционезѣ.
- Cedant, m., чеданте, чел че дш
дъ дрептъл агъла.
- Ceder, f., Cederbaum, m.; чедрѣ;
—harz, чедринъ, ръшинъ de че-
дрѣ; —holz, леинаѣ de чедрѣ.
- Cedern, a., de чедрѣ.
- Cediren, v., чедозѣ, дмѣ даѣ дре-
птъл меѣ агъла.
- Celebriren, v., челеврезѣ, сервезѣ;
- Celebrität, f., челевритате, сер-
вѣторѣ; репъме.
- Celle, f., чель, чилѣ.
- Cement, n., чемънтѣ, верче мате-
риѣ легъторѣ; (ла ткрарѣ) теп-
чѣсѣ; (дн кимѣ) палверѣ коро-
зивѣ, кзръѣторѣ.
- Cementiren, v., чементезѣ, (ла ткр.)
тенкзескѣ; (кит.) кзрѣцѣ азрѣ саѣ
арѣнтѣ.
- Cementpulver, n., арамъ прѣчлматѣ.
- Cementpulver, n., палверѣ чемънтъ-
торѣ (спре а кзръѣ азрѣ, арѣнтѣ).

- Cementstahl**, m., оуцаѣ чешъитъ-торѣ.
Cementwasser, n., вода vitriolica, вода чешъитъторѣ.
Censuren, v., ченсурежъ; черкъ; **Censur**, m., ченсуръ; **Censur**, f., ченсуръ; einem Buche die Censur erteilen, даъ воуъ а се тинъри о карте.
Census, m., ченсѣ, даждѣ анвалъ.
Cent, n., чентѣ, сѣтъ; (ком.) fünf pro—, чинъ да сѣтъ, 5%.
Centaur, m., чентауръ; ein weiblicher —, чентаурѣсъ.
Centauria, f., чентауръ (плантъ медицин.)
Centifolie, f., чентифолиѣ (розъ).
Centner, m., кѣнтарѣ, чентенарѣ (мажъ); —schwert, a., оорте грѣжъ.
Central, a., централѣ.
Centralisation, f., централизационъ.
Centralisieren, v., централизежъ.
Centralkraft, f., нѣтере центринегалъ.
Centrifugal, a., центрифугалъ.
Centriren, v., чентрежъ, addъжъ ан чентре.
Centrum, n., центръ.
Centurie, f., чентурѣ.
Ceremonialgesetz, n., реде черемониаръ.
Ceremonie, f., черемонѣ.
Ceremoniel, n., черемонѣрѣ.
Ceremoniös, a. m. ad., черемонѣосъ.
Certificat, n., чертификаѣ, аденерингъ.
Cervelatwurst, f., крерауѣ, кърнауѣ de крерѣ.
Cession, f., цесисно.
Cessionär, m., чесционарѣ, a. Cedent.
Chagrin, m., сѣгринѣ, пеле дѣкратъ (mal въ сѣтъ de катърѣ саъ тѣгарѣ).
Chaise, (zi: méz), f., трѣсаръ десноъ по жѣмъгате, врашованкъ.
Chalcedon, **Chalcedonier**, m., калчедонѣ, пѣтръ de оеъл агатълѣ, ан оаца дѣтелѣлѣ мѣ порѣсъ.
Challograph, m., калкографѣ, сѣгъторѣ ан аратъ; **Challographie**, f., калкографѣ.
Chamäleon, a., чамелезъ.
Chamit, m., чамитѣ, оеъл de сколкѣ дѣпетриѣ.
Champagnerwein, m., шампанѣ, мѣнѣ шампанѣ.
Champignon, (zi: шампѣignon), m., чѣперкѣ.
Chaos, n., хаосъ; копѣксѣне; аметекѣтѣрѣ, тохъ-вохъ.
Chaotisch, a. m. ad., каотѣкѣ.
Charade, f., шарадѣ, гѣчѣтѣрѣ, чѣмѣлѣтѣрѣ.
Character, m., караттерѣ, оемнѣ descrittivъ; demnitatъ, рѣнѣ; лѣтѣрѣ; —istren, v.; караттерѣсежъ; —istif, f. караттерѣистѣкѣ; —istifch, караттерѣистѣкѣ; —lob, a. m. ad., оърѣ караттерѣ; —losigkeit, лѣнѣ de караттерѣ, нестатѣрѣ; —schilderung, дескрипциѣ de караттерѣ; —zug, трѣсаръ de караттерѣ.
Charfreitag, m., Венера патѣмѣлор.
Charge, f., шарѣ, дѣрегъторѣ; смѣлѣтѣрѣ.
Chargirung, f., дѣтѣшкѣтѣрѣ.
Charivari, n., шаривари, мѣзикъ de нѣсѣлѣ; о оорѣ периодѣкѣ ан Франца.
Charlatan, m., шарлатанѣ; —erie, f., шарлатанѣрѣ.
Charmant, (zi: шарман), a. m. ad., плѣкѣтѣ, оормосѣ, мѣнѣнатѣ.
Charniere, a. **Scharnier**.
Charophyllum, n., веревѣкъ.
Charpie, (zi: шарпѣ), f., оѣрѣ, скатъ (de пѣжѣ да рѣнѣ).
Chartabianca, f., картъвѣанкѣ, a. **Cartblanche**.
Charwoche, f., оенгъмѣна патѣмѣлор.
Chaudcau, (modo), n., верѣ че верѣтѣрѣ калѣ.
Chaussée, (мосѣ), f., шосеа, калѣ артефактѣ.
Chef, (шеѣ), m., шеѣ, калѣ, крѣчѣпалѣ.
Chemie, f., химѣ.
Chemiker, m., химѣкѣ.
Chemisch, a. m. ad., химѣкѣ.
Chemisette, (m'izér) n., химѣсетѣ, кѣтѣмѣцѣ.
Chemub, **Chemubin**, m., хорѣимѣ.
Chicane, f., шѣканѣ; **chicanieren**, шѣканежъ.

Chiffre, (zi: шир), f., скриптърь се-
кретъ, semnă secretă.
Chignon, m., мочокъ, гътелъ de
capă femeескѣ; einen — machen,
летъ първа мочокъ.
Chimäre, f., кимеръ; chimärisch, a.
mi ad., химерикъ.
China, n., кинъ (plantă medic. de
opiat); —rinde, f., скорупъ de
kina; —wurzel, рѣдвинъ de кинъ.
Chiragra, n., кирагръ, ревматисмъ,
dădere de mâini.
Chirographar, m., (т. жър.) киро-
графаръ, кредиторъ, ах кърала
dronă се дитемеіозъ измал пе
знъ днскричъ приватъ.
Chirographarisch, a. mi ad., киро-
графарикъ.
Chirromant, m., кироманте, гадиторъ
din semnele mâinilor.
Chirromantie, f., киромантия.
Chirurg, m., кирургъ.
Chirurgie, f., кирурія.
Chirurgisch, a. mi ad., кирурикъ.
Chlor, n., (kim.) хлоръ.
Chloräure, f., (kim.) acidă хлорикъ.
Choc, m., шокъ, чокаре, доيرة.
Chocolate, f., чоколатъ; Lasse —
tasъ de чоколатъ.
Chocolatensanne, f., капъ de чоко-
латъ.
Cholera, f., холеръ.
Cholerisch, a. mi ad., холерикъ, ve-
tejită de холеръ; temperământ
холерикъ.
Chor, m. mi n., хоръ.
Chorag, m., дѣкторъ de хоръ.
Choral, m., хоралъ, кълтекъ асе-
рическă ди хоръ.
Choralaltar, m., алтаръл принципале.
Choralbuch, n., антифонаръ.
Choralist, m., хоралистъ.
Chorhirschhof, m., хорешскова.
Chorfrau, f., кългърицъ хористъ.
Chorgeld, n., хоръригъ, vani че се
даъ кългърецилоръ дела мисе неп-
тръ марци.
Chorgericht, n., консісторіъ.
Chorpsang, m., кълтекъ de хоръ.
Chrysem, n., камісъ, вестмантъ
lună асеріческă.
Chryser, m., каноникъ.

Chorbonne, v. Chorfrau.
Chorographie, f., хорографія, de-
scrierea unei țeri.
Chrisam, n., криста, мъръ, oleis de
olive сължитъ.
Christ, m., крештинъ.
Christabend, m., аженъ крѣциснъ,
căra de крѣциснъ.
Christbescherung, f., даръ de крѣ-
циснъ (анъа поъ).
Christenheit, f., крештинътате.
Christenthum, n., крештинисмъ.
Christfest, n., наштереа лъ Крестъ,
крѣциснъ.
Christihimmelfahrtsfest, n., днъца-
реа Домнълъ.
Christkinderlein, n., коникъ Іесусъ.
Christlich, a. mi ad., крештинъ,
крештинескъ.
Christmesse, —mette, f., мисъ de
нодреа крѣциснълъ.
Christmonat, m., Децембре.
Christnacht, f., нощеа de крѣциснъ.
Christschein, m., повиснъ лъ Де-
цембре.
Christstolle, f., тѣре de крѣциснъ,
пѣмте скѣтиче лъ Крестъ.
Christtag, m., зноа de крѣциснъ.
Christus, m., Крестъ, Христосъ.
Christwurz, f., елеоръ, воугъелъ,
кѣткѣригъ (plantă medic.).
Chrom, n., кромъ, състануъ ме-
таликъ.
Chromatisch, a. mi ad., кроматикъ.
Chromsäure, f., acidă кроматикъ.
Chronik, f., кроникъ, исторія аме-
заръ дѣлъ рѣднъл аилоръ.
Chronisch, a. mi ad., (med.) кро-
никъ; chronische Krankheit, вете-
желъ кроникъ.
Chronogramm, n., кромограмъ (версъ,
днскрипционе).
Chronolog, m., кромологъ.
Chronologie, f., кромологія; —isch,
a. mi ad., кромологикъ.
Chronometer, m., кромометръ.
Chrysanthemum, n., олоре гажель.
Chrysoberyll, m., крисоверилъ (пѣтръ
прец.).
Chrysolith, m., крисолитъ (пѣтръ).
Chrysopras, m., крисопрасъ (пѣтръ).
Chur, f., олюционе, елетторъ;

—fürst, m., prinçine елѣкторарѣ
 алегѣторѣ; —fürstenthum, n., prin-
 çinatѣ елѣкторарѣ; —fürstlich, a.
 mi ad., елѣкторарѣ; —fürstentag,
 m., дѣтъ, адънанъ де елѣкторѣ.
 Chylus, m., киш; die Bereitung des
 —, кѣлѣкѣцѣне.
 Chymie v. Chemie.
 Cibebe v. Cubebe.
 Cicetone, m., чѣчероне, кондѣкѣ-
 торѣ.
 Cichorie, f., чѣчоре.
 Cicisbeo (zi чѣисвео), m., чѣисвеѣ
 (la ital.) амѣкѣ де касѣ, ассо-
 цѣторѣ де дѣмне.
 Cicuta, f., кѣкѣтъ (плантѣ).
 Ciber, m., сѣдрѣ, сѣпрѣ, винѣ де
 пѣме.
 Cigarette, f., сѣгарѣ.
 Cinnamet, m., скорѣцѣнѣорѣ.
 Circulär, n., черкѣларѣ.
 Circulation, f., черкѣцѣне.
 Circuliren, v., черкѣлѣзѣ.
 Circumflex, m., черкѣзѣсѣ, сѣмнѣ
 де дѣтонѣцѣне.
 Cirkel, m., в. Zirkel.
 Ciseliren, v., сѣлѣ, скопѣсѣ кѣ дагга
 сѣкѣрѣ дѣ матерѣ гарѣ.
 Cisternröschel, n., чѣстерѣ (плантѣ).
 Cisterne, f., чѣстернѣ.
 Cisterzienser, m., чѣстерчѣнѣ (монакѣ).
 Citadelle, f., чѣтѣцѣ.
 Citat, n., чѣтагѣ.
 Citation, f., чѣгѣцѣне (дѣнтр'о картѣ);
 сѣрѣчѣ, клѣмаре кѣ термѣнѣ дѣ
 жѣдикѣтъ.
 Citiren, v., чѣтѣзѣ; сѣрѣчѣсѣкѣ.
 Citronat, n., чѣтронатѣ, сѣлѣ де дѣл-
 чѣцѣ де кѣжѣ де лѣтѣе.
 Citrone, f., чѣтронѣ, лѣтѣе, кѣтрѣ.
 Citronenbaum, m., чѣтронѣ, лѣтѣнѣ,
 (arsore).
 Citronenbrot, n., вѣскопѣ де чѣтронѣ,
 чѣ сѣ сѣчѣ дѣн захарѣ сѣрѣкатѣ
 кѣ кѣжѣ де лѣтѣе.
 Citronenbrühe, f., сѣсѣ де лѣтѣе.
 Citronenessenz, f., есѣнцѣ де чѣтронѣ.
 Citronengelb, a. mi ad., лѣтѣнѣ, де
 колѣрѣе чѣтронѣ.
 Citronenmelisse, f., лѣтѣнѣ, телѣсѣ
 кѣ нѣросѣ де лѣтѣе.

Citronenmilch, n., мармѣлатѣ де лѣ-
 тѣнѣ, сѣлѣ де дѣлѣцѣ.
 Citronensalz, n., чѣтратѣ, сѣрѣ де
 чѣтронѣ.
 Citronensäure, f., ачѣдѣ чѣтронѣ.
 Citronenwasser, n., лимонатѣ.
 Civil, a. mi ad., чѣвѣе; зрѣанѣ, по-
 дѣнокѣ, кѣ манѣере; кѣртѣнедѣ;
 —beamte, m., перѣсѣнѣ маѣстра-
 рѣ; —bedienung, f., дѣрѣгѣторѣ
 чѣвѣе.
 Civilisation, f., чѣвѣлѣсѣцѣне.
 Civilisten, v., чѣвѣлѣсѣзѣ.
 Civiliste, f., дѣсѣ чѣвѣлѣ, сѣларѣнѣ
 дѣмнѣторѣнѣ (дѣ дѣрѣ констѣ-
 тѣционѣре).
 Civilproceß, m., прѣчѣсѣ чѣвѣе.
 Civilrecht, n., дрѣгѣ, жѣсѣ, чѣвѣе.
 Claret, m., клѣретѣ, сѣчѣе де винѣ.
 Clarin, n., клѣринѣ, зѣлѣ сѣлѣ де
 трѣмѣнѣ.
 Clarinette, f., клѣринѣтѣ.
 Classe, f., клѣсѣ; ordne, дѣсѣрѣ-
 цѣре, градѣ, грѣлтѣ; in Classen
 abtheilen, дѣсѣрѣцѣ дѣн клѣсѣ.
 Classification, f., клѣсѣфѣкѣцѣне.
 Classifier, m., асторѣ клѣсѣкѣ.
 Classisch, a. mi ad., клѣсѣкѣ; сѣрѣ-
 тѣчѣ, де прѣма маѣгѣ.
 Clause, f., клѣсѣ, клѣсѣнѣ, кон-
 дѣцѣне сѣчѣале дѣнтр'анѣ сѣрѣсѣ
 прѣватѣ. сѣлѣ пѣвлѣкѣ.
 Clausur, f., клѣсѣрѣ (монаст.); ко-
 лѣсѣ, аграѣ де картѣ.
 Claviatur, f., кѣлѣторѣ, верѣгѣ аѣ
 черкѣ де сѣрѣ де картѣ с'атѣрнѣ
 кѣлѣ.
 Clavier, n., клѣвѣрѣ, сѣртѣнѣнѣ; —
 spielen, кѣнтѣ дѣ клѣвѣрѣ; —schlüs-
 sel, m., кѣлѣ де клѣвѣрѣ; —saite,
 f., кѣрдѣ де клѣвѣрѣ.
 Clavis, n., клѣвѣ, сѣкѣаре дѣн кѣ-
 кѣцѣлѣе де клѣносѣ сѣлѣ де осѣ
 дѣла клѣвѣрѣ, картѣ атѣнѣнѣдѣсѣ
 кѣ дѣрѣтѣлѣ кѣнѣнѣ тонѣ.
 Clericus, m., клѣрѣкѣ.
 Client, m., клѣнтѣ, (чѣранѣ); —schaft,
 f., клѣнтѣлѣ, патрѣчѣнѣ.
 Clima, v. Klima.
 Lique, f., клѣкѣ, чѣгѣ де сѣнѣе,
 картѣ с'аѣ зѣнтѣ сѣ клѣчѣсѣ ин-
 трѣнѣ.

Cloaf, m., клоакъ, каналъ сътеранъ
 de скърсѣ ѿдарі.
 Club, m., клубъ, societate de вър-
 заці, карі с'аданъ дн зиле отъ-
 рате спре а ворві de т्रेसі пз-
 виче.
 Clubist, m., клубистъ.
 Cluytoris, m., листикъ.
 Coadjutor, m., коажторіъ.
 Coadjutorant, n., коажторіъ.
 Coallistren, v., колежъ; die coallist-
 renden Mächte, пвтеріе колегате.
 Coalition, f., коалиціе, колежъцие.
 Cocarde, f., кокардъ, ♦іонкъ (de
 панглич).
 Cochonille, f., кошениль, insectă din
 care се фаче колорea кърмъзіъ,
 стакожій.
 Cocoon, m., коконъ, гогонъ, възъ
 de шъгасъ (фъктъ de гандачі
 de шъгасъ).
 Cocosbaum, m., арворе кокосъ.
 Cocosmus, f., пжъ кокосъ.
 Codex, m., кодиче, кондикъ.
 Codicill, n., кодичилъ, адаосъ ла зп
 тестамънтъ фъктъ mai пайте.
 Coefficient, m., (ал.) коефіціенте.
 Coexistenz, f., коесистенцъ.
 Coffre, m., кфферъ.
 Cognac, (коніак), m., винарѣ фрън-
 ческъ.
 Cohärenz, f., коеренцъ, днсширеа
 пърциор конститъіве але кор-
 пѳіор de а се цinea легате зпа
 de алта.
 Cohäston, f., коесіе.
 Cohobiren, v., (кѳм.) деціежъ.
 Cohorte, f., коортъ, четъ de soldaci.
 Coiffure, f., коафуръ, гъелъ de капъ.
 Coitus, m., коитъ, дшпрезлътъръ
 трънѣскъ.
 Coibat, n., челватъ.
 Collibri, m., колібръ.
 Collaborator, m., коллабораторіъ.
 Collateralerbe, m., хъръитаріъ (мо-
 штениторіъ), лътъраръ.
 Collation, f., коллаціе, дареа зпвї
 veneфічїъ, кивернісегъ; алъттра-
 реа а дбъ днскрісрї.
 Collationiren, v., коллаціонезъ, ал-
 лътъръ копїа кз ориціналъ.
 Collator, m., коллаторіъ.

Collectaneen, n, pl., рекълецере de
 естрате.
 Collecte, f., коллектъ, странсъръ de
 дарарї.
 Collecteur, m., коллекторіъ, кжжгъ-
 торіъ, странгъторіъ de дарарї,
 дажде шчл.
 Collectiv, a. пї ad., коллективъ;
 (грам.) че дн сінгларіъ вратъ
 mai мжге персоне саъ жкрарї.
 College, m.; колежъ, companionъ,
 товарошъ.
 Collegiatfirche, f., кісерікъ колле-
 ціаръ.
 Collegium, n., колеціъ; кърсѣ; ein
 — hören, аскълтъ зп кърсѣ; Col-
 legia lesen, факъ предецізіал пз-
 виче.
 Collet, n., колетъ, галеръ.
 Colli, n., (конт.) колетъ, легътъръ
 de шарфъ.
 Collidiren, v., колідежъ, тъ ловаскъ,
 тъ пітерескъ дшпреанъ.
 Collision, f., колізіе.
 Colloquium, n., коворъіре.
 Colonialwaaren, f., шарфъ колониаръ
 (захаръ, кафеа шчл.)
 Colonie, f., колоніъ.
 Colonist, m., колонистъ.
 Colonnade, f., колонадъ, шірă de
 колоне ашшезате дн сїметріъ.
 Colonne, f., колонъ, стълпъ; (міл.)
 корпъ de тръпе.
 Colorphonium, n., колофоніъ.
 Colocynthē, f., краставецї амарї.
 Colorit, n., колоритъ.
 Coloss, v. Coloss.
 Colporteur, m., тътларіъ, сарчі-
 паріъ, негодиторіъ care дшї поргъ
 шарфа дн сїнаре.
 Columne, f., (тіп.) колънна; Buch
 in gespaltenen Columnen, каре
 тіпърітъ дн колънна деслърціте.
 Combination, f., комбінаціе.
 Comet, m., кометъ; — enkreis, ор-
 бітъ кометаріъ.
 Comma, n., комъ, віргалъ.
 Comitatus, n., комитатъ.
 Comité, m., комитетъ.
 Comitien, n. pl., (антїк.) коміціл,
 аднанго попораре.
 Commandant, m., комъндънте.

Commanditen, v., командезъ.
Commandite, f., командитъ, societate de negociis din ai kpeŭ membril kŭil pŭnŭ vanl, алци лъкръ.
Commando, n., командъ.
Coment, (zi: коман), m., поравъ, datinъ.
Commassation, f., коммъсьцине.
Commende, f., коммендъ, benefi-
 чия, venitza kŭil preotŭ de ŭirŭ.
Commentar, m., комментарис, ес-
 пликъцинеа kŭil textŭ; —atot, m.,
 комментаторис; —iten, комментезъ.
Commenthur, m., коммъндъторис;
 —ei, f., коммъндътъръ.
Commerz, m., коммерцъ, negociis.
Commerzialcollegium, n., коллегис de
 комерцъ; къмаръ negociatorŭскъ.
Commerzialrath, m., конциларис de
 комерцис.
Commerzialstraŭe, f., дръмъ de цѣ-
 ръ, дръмъ mare.
Commis, m., комисъ.
Commissar, m., коммисарис.
Commissariat, n., коммисариатъ.
Commissbader, m., пъпарис милитъ-
 рескъ, — mŭnigŭnaris.
Commissbrot, n., пълне милитърескъ,
 провиантъ, пълне de mŭnigŭne.
Commissfahrer, m.; арматорис, каре
 къ спесе пропрѣ армезъ о пайъ
 саъ маl маlте сире але порпl
 не mare дl контра inimikŭl.
Commissiŭon, f., коммисцине; —ar,
 m., коммисционарис; —geschafft,
 n., коммерцис de коммисцине;
 —swaaten, марфъ de коммисцине.
Commitent, m., коммитъте, пер-
 сона каре днесърчинезъ ве алтъ
 персонъ, пѣмитъ коммисционарис,
 къ кѣмъпреа саъ vinderea тър-
 оel, zicŭ de коммисцине.
Committiren, v., коммитезъ, даъ
 коммисцине.
Commode, a. ŭi ad., коммодъ, тѣ-
 книтъ; — f., скринъ; армарис.
Commoditat, f., коммодитате.
Commodore, f., коммодоръ, кър-
 мѣторъ de пайъ.
Commotion, f., коммоцине.
Commun, a. ŭi ad., коммунъ.
Communalgarde, v. Bürgergarde.

Communicant, m., коммуникънтъ,
 чел че се коммунекъ.
Communication, f., коммуникъцине;
 —ŭlinie, linia de коммуникъци-
 не; ad., шанцъ, дѣктъ че лѣгъ доъ
 fortifikacŭianl; —ŭdŭhte, цѣвъ de
 коммуникъцине.
Communicativ, a. ŭi ad., коммун-
 икативъ.
Communiciren, v., мъ коммунекъ,
 мъ дѣмъртъшескъ (къ со. талпъ);
 einem etwas —, а дѣмъртъши
 чева кѣва.
Communio, f., коммунцине, ком-
 мунекътъръ.
Communitat, f., коммунитате.
Compact, a. ŭi ad., компактъ.
Compagnie, (zi: компани), ком-
 паниъ (de sold.); societate, ас-
 sociacŭne.
Compagnon, m., компанюнъ, sold.,
 товарошъ la negociis.
Comparativ, m., (гр.) компаративъ.
Compass, m., вѣсълъ, компасъ, акъ
 magnetikŭ; —hăuschŭen, n., късѣра
 компаскѣ; —rose, v. Windrose.
Compendiarisch, a. ŭi ad., компен-
 диарис, рѣстринсъ, прѣскъртатъ.
Compendium, n., компендиъ.
Compensation, f., компенсацине,
 потривире; дѣвѣпътърѣ; dec-
 дѣвѣцине; дѣмпнитъръ.
Compensaten, v., компенсезъ.
Competent, a., компетентъ, кѣвѣп-
 циосъ, къзѣтъ; лѣцитѣ; — m.,
 компетенте, компетиторис, кон-
 кърнтѣ.
Competenz, f., компетенцъ.
Compilation, f., компилацине, ad-
 наре din maŭ маlте кърдl сире
 а фаче кна; —atot, m., компи-
 латорис; —iten, v., комплеезъ.
Complaisance, f., комплесанцъ, ком-
 пльчере.
Complementum, n., дѣмплнитъръ.
Complet, a., комплетъ, комплнитъ;
 —iten, v., комплескъ.
Complex, a., комплетитъ, компѣсъ.
Complexion, f., комплексцине, кон-
 стѣтацинеа, стѣмъртъшѣтл грѣ-
 пѣл.
Complexiv, a., компликатъ; дѣкъркатъ.

Compliment, n., комплиментъ; dankwürdig; diese —, dankwürdig прощандъ; ein — erwiedern, ресалтъ; —iren, v., комплиментезъ; —arius, m., комплиментарис, чел че фаче комплименте

MAPIE

Complot, n., комплотъ.

Componiren, v., композитъ; —ist, m., композитъ.

Composition, f., композицияне.

Compress, a. m. ad., стряскъ, констряскъ; —e, f., компресъ (kir.) легътуръ de рашъ; —ion, композицияне, стрясъ.

Compromiſs, n., компромисъ.

Compromiſſact, m., актъ компромисъ, актъ prin каре доъ саъ mai мълте персоне се съпътъ la септинца еретокрициор, а фъгъторихор de паче.

Compromittiren, v., компромитъ.

Comptoir, (zi: комтоар), v. Comtoir.

Computus, m., компутъ.

Comteſſe, f., комтесъ.

Concav, a. m. ad., конкавъ, къвлатъ, чеа че аре о съпръащъ рошндъ mi аданчитъ да мижокъ; —ität, f., конкавитате, къвлатате.

Concentration, f., концентряцияне, аднаре дитр'анъ центръ; —iren, v., концентръ; seine Gedanken —, ami концентръ ideide, —isch, a. m. ad., концентрикъ.

Concept, n., концептъ (члорнъ); ein nem das — verrücken, а траче дашъ по планрихе кълва; aus dem —e kommen, ami пердъ фирал ворбиреи; —parier, n., хъртиъ de рандъ, — прдотъ.

Concert, n., концертъ; ein — geben, даъ концертъ; —ist, m., концертистъ; —iren, v., концертезъ; —meister, m., маистеръ, директорис де концертъ.

Concession, f., концесияне, днръдзире; дипломъ.

Conchylien, f., кончили, скокърпи.

Concilium, n., кончилиъ, синодъ (соворъ), аднаре де клерикари; äcumeniſches —, синодъ екзменикъ, генералъ.

Concipiren, v., кончитъ, композитъ.

Concipist, m., кончиистъ.

Conclave, n., конклавъ, локъл unde с' аданъ кардинали петръ алепереа павел.

Conclufum, n., конклизъ, декретъ; септинъ.

Concordanz, f., конкорданцъ, конгъсире.

Concordat, n., конкордатъ, двоире че се фаче дитре Dominori mi дитре Пала да каце висеричешти.

Concubinat, n., конкубинатъ (восъдничъ), шиторитъ.

Concubine, f., конкубинъ, мълере дитрецинтъ.

Concurrent, m., конкърнтъ, конпешиторис.

Concurrentz, f., конкъринцъ.

Concurriren, v., конкърезъ.

Concurs, m., конкърсъ; дитречере; истанцъ че о даъ кредиторис контра зисл даторис петръ а прити чеа че аъ съ ла.

Concursmasse, f., стареа салторези пе каре конкъръ кредиторис.

Condemniren, v., кондеманъ (ла шорте).

Condition, f., кондицияне; —irt, a. m. ad., кондиционатъ.

Conditior, m., кондетарис, a. Zudeſbâder.

Condolenz, f., кондоринцъ, конгътимире.

Condoliren, v., кандорезъ, конгътимескъ, ami артъ дхререа.

Condot, m., вкътре кондъръ.

Conducteur, m., кондукторис; кондукторис (ан оис.)

Conduite, f., кондизъ, истраре.

Confect, n.; конфетъ; —bâder, m., кондетарис.

Confereuz, f., конферинцъ; —minister, m., министр де конферинцъ.

Confession, f., конфесияне (de penitensne); шъртарисире (de пъкате); —arius, m., конфесионарис (попъ); —ſchwandte, m., коррелиционарис.

Confinium, n., конфиниъ, марцине.

Confirmaand, a., конфирмандъ, де мърситъ; —ation, f., конфирма-

- цѣне, мѣрхѣтъ; дѣтърѣтъ, а-
деверѣ; —tren, v., конѣрѣмѣ,
мѣрѣскѣ; дѣтърѣскѣ.
- Confiscation, f., конѣскѣцѣне;
—ciren, v., конѣскѣ.
- Constituten, pl., конѣтетрѣ.
- Conflict, m., конѣктѣ, лѣвѣрѣ, ѣвѣрѣ.
- Conföderation, f., конѣдѣрѣцѣне.
- Conform, a., конѣортѣ.
- Confrater, m., конѣратѣ.
- Confrontiren, v., конѣрѣнтѣ, алѣтърѣ.
- Confundiren, v., конѣндѣ, дѣкрѣкѣ.
- Confus, a. шѣ ад., конѣѣскѣ; ich bin
völlig —, скѣтѣ амѣдѣтѣ de totѣ;
—flon, f., конѣѣскѣне, амѣсте-
кѣтърѣ, дѣкрѣкѣтърѣ.
- Congestion, f., конѣдѣскѣне, грѣмѣ-
дѣрѣ de змезелѣ la o партѣ a
грѣмѣкѣ.
- Conglomerat, n., грѣмѣдѣтърѣ.
- Congregation, f., конѣрегѣцѣне.
- Congress, m., конѣресѣ.
- Congruent, a., конѣгрѣѣте, потрѣвѣтѣ,
кѣвѣндѣтѣскѣ.
- Conisch, a., конѣскѣ.
- Conjugation, f., конѣжѣгѣцѣне.
- Conjugiren, v., конѣжѣгѣ.
- Conjunction, f., конѣжѣнкѣцѣне (грам.)
- Conjunctur, f., кѣскѣ; черкѣстарѣ,
дѣмѣрѣцѣлѣрѣрѣ.
- Conjuration, f., конѣжѣрѣцѣне.
- Connexion, f., конѣнесѣне; лѣгѣтърѣ,
зѣвѣрѣ; кѣлоштѣнѣцѣ.
- Connossement, Connaissement, v.
Frachtbrief.
- Corrector, m., конѣрѣктѣрѣ; —at, n.,
конѣрѣкторѣтѣ.
- Conscribiren, v., конѣскрѣтѣ; дѣпрѣтѣ
soldatѣ.
- Conscription, f., конѣскрѣцѣне.
- Consecration, f., конѣсекрѣцѣне; кон-
ѣсѣнѣрѣ (de viscer.), хѣротѣнѣскѣрѣ.
- Consecriren, v., конѣсѣкрѣ, конѣсѣн-
дѣскѣ, аѣторѣсѣскѣ, дѣкѣнѣ чѣвѣ
ist Dämnezeѣ.
- Consens, m., конѣсѣнсѣ, конѣсѣнѣтѣ.
- Consequent, a., конѣсекѣнѣтѣ.
- Consequenz, f., конѣсекѣнѣтѣ.
- Conservation, f., конѣсерѣвѣцѣне, пѣ-
стрѣрѣ; —ſbrille, онѣлѣарѣ de пѣ-
стрѣтѣ okil.
- Consignatar, m., конѣсѣмѣтърѣтѣ,
- дѣрѣгѣторѣтѣ дѣлѣсѣрѣчѣнарѣтѣ кѣ
крѣрѣне deposite.
- Consignatur, f., конѣсѣмѣтѣцѣне, кон-
сѣмѣлѣтърѣ; депѣсѣтѣтърѣ (de vani
caѣ алѣте лѣкрѣрѣ).
- Consigne, f., ordinaѣ пѣнтрѣ solda-
tѣлѣ verſetorѣtѣ.
- Consigner, v., депѣзнѣ, пѣзнѣ дѣн депѣ-
восѣтѣ, дѣнкрѣдѣнѣгѣзѣ, даѣ дѣн пѣ-
стрѣрѣ.
- Conſilium, n., (дѣспрѣ' о ветѣжѣлѣ)
конѣсѣлѣтѣ, конѣсѣлѣтѣцѣне.
- Conſistenz, f., конѣсѣстѣнѣцѣ; дѣмѣнѣ-
гѣтърѣ.
- Conſistorial (дѣн конѣсѣн.), —rath,
m., ассѣсорѣ de конѣсѣторѣтѣ.
- Conſistorium, n., конѣсѣторѣтѣ; дѣкѣ-
стѣрѣтѣ.
- Consolidiren, v., конѣсолѣдѣзѣ.
- Consonant, m., (гр.) конѣсонѣнтѣ.
- Conſort, m., конѣсоѣтѣ, конѣсоѣтѣ;
комѣнѣче.
- Conſpectus, m., конѣспѣктѣ.
- Conſpiration, f., конѣспѣрѣцѣне, в.
Conjuration.
- Conſtable, Conſtabel, m., тѣнарѣтѣ,
артѣлерѣскѣ; —ſtammer, f., (мар.)
сѣнѣга Барѣвѣра.
- Conſtatiren, v., конѣстѣтѣзѣ, дѣтъ-
рѣскѣ.
- Conſtellation, f., конѣстѣлѣцѣне.
- Conſternirt, a. шѣ ад., конѣстѣрѣнтѣ,
зѣмѣтѣ, дѣнкрѣменѣтѣ.
- Conſtituten, v., конѣстѣтѣзѣ.
- Conſtitution, f., конѣстѣтѣцѣне; —ell,
a. шѣ ад., конѣстѣтѣцѣнарѣтѣ, кон-
стѣтѣцѣнарѣтѣмѣѣте; —alift, m.,
конѣстѣтѣцѣнарѣскѣ; —ſwidrig, a.
шѣ ад., антѣконѣстѣтѣцѣнарѣтѣ.
- Conſtruction, f., конѣстрѣцѣне.
- Conſul, m., конѣсѣлѣтѣ; —at, n., кон-
сѣлатѣ; —ent, m., адѣвокатѣ, лѣ-
пѣскѣ свѣтъторѣтѣ; —iren, v., черѣ
сѣатѣ; —tiren, v., шѣ свѣтъскѣ,
шѣ конѣсѣлѣтѣзѣ.
- Conſument, m., конѣсѣмѣтърѣтѣ; мѣ-
стѣторѣтѣ; кѣлѣтѣторѣтѣ.
- Conſumption, f., конѣсѣмѣцѣне; кѣлѣ-
тѣрѣ; мѣстѣрѣ.
- Conſumptionſteuer, f. даѣде de кон-
сѣмѣцѣне.

- Contant**, a., **дн актъ**, **дн нзмерж-
топе** (вані).
Contanten, m. pl., (ком.) **монетъ**
снѣтопе.
Contentixen, v., **плѣтескѣ**, **дндестъ-
лезѣ**, **мзлѣтескѣ** (по кредиторі).
Contrefei, n., **портретѣ**; —**en**, v.,
портретезѣ, **факѣ портретѣ**.
Contest, m., **контестѣ**, **концесзѣ**.
Continental-handel, m., **комерцѣ de**
кондѣвѣте; —**spette**, f., **системъ**
кондѣлѣтарѣ (сѣлѣтопе).
Contingent, n., **контингенте**, **пѣртеа**
кзвенитѣ de прѣлѣмѣре саѣ de даре.
Continuiren, v., **континѣзѣ**.
Continuірlich, a. ші ad., **континѣ**,
недѣлѣтерѣвѣтѣ.
Conto, m., **Conti**, (за negotior) **контѣ**,
сокотѣлѣ; **сепѣлѣтарѣ de**
кредитѣ; **auf — geben**, **даѣ** **не**
кредитѣ; **auf — nehmen**, **иаѣ** **не**
кредитѣ; **das geht auf sein —**,
аста се фаче по сокотѣла лѣ;
einem — geben, **даѣ** **кредитѣ** **кзѣва**;
sein — finden, **а аѣва фолосѣ**;
— saldiren, **солдѣзѣ** **зл** **контѣ**.
Contobuch, n., **карте de conto**.
Contor, **Comptoir**, (zi: **контор**), n.,
конторѣ; —**ist**, m., **конторѣстѣ**.
Contour, f., **контѣрѣ**; **пѣрѣ**.
Contozahlung, f., **плѣтѣре de conto**.
Contraband, a., **контрѣвандѣ**; —**e**, f.,
контрѣвандѣ, **марѣ** **импортатѣ**
не фзрѣмѣ саѣ **не вата кзкѣлѣ**.
Contract, a. ші ad., **контрасѣ**, **па-**
ралѣтѣкѣ, **сѣлѣрѣчѣтѣ**; —, m., **конт-**
раттѣ; **mündliche —**, **контраттѣ**
ворварѣ; —**mäßig**, a., **контрат-**
тѣартѣ.
Contradiction, f., **контрѣдѣкѣтѣне**.
Contrahent, m., **контрѣлѣте**.
Contrahiren, v., **контраттезѣ**, **факѣ**
контраттѣ.
Contrahiren, v., **контрѣсепѣлѣ**,
сѣлѣскрѣлѣ тотѣ **дн аѣва хѣртѣ**.
Contrast, m., **контрастѣ**, **непотрѣвѣре**.
Contrastiren, v., **контрастезѣ**.
Contravenient, m., **кзѣлѣторѣ de**
леѣе.
Contravention, f., **кзѣлѣтѣрѣ de леѣе**.
Contreadmiral, m., **контрадѣмѣралѣ**.
Contreband, a. **Contraband**.

- Contreband**, m., **контравандѣ**; **шлора**
de вандѣ.
Contrebillet, (zi: **контрѣвѣлѣе**), n., **конт-**
равѣлетѣ, **адѣверѣнгѣ дѣмпотрѣвѣ**.
Contremarke, f., **контрамаркѣ**.
Contreordre, (zi: **контрордрѣ**), **конт-**
траордѣне.
Contresigne, (zi: **контр'сѣгн**), n., **конт-**
трасепѣлѣ.
Contretang, m., **контрадѣнгѣ**.
Contribuiren, v., **контрѣвѣзѣ**.
Contribution, f., **контрѣвѣзѣне**.
Controle, f., **контролѣ**; —**eur**, m.,
контролѣорѣ; —**iren**, v., **контро-**
лѣзѣ.
Controverse, f., **контроверѣ**, **дѣс-**
вѣтере, **дѣспѣтѣ**.
Contumaz, f., **контѣмѣцѣ**, **каран-**
тѣнѣ; —**iren**, v., **контѣмѣлѣ** **дн**
контѣмѣцѣ, **осѣндѣскѣ** **дн** **лѣносѣ**;
—zeit, f., **тѣмѣлѣ** **контѣмѣцѣарѣ**,
прѣскрѣлѣ **пѣнтѣрѣ** **карантѣнѣ**.
Contusche, f., **вѣстѣлѣтѣ** **мѣлѣерѣскѣ**.
Contusion, f., **контѣсѣлѣне**, **ловѣтѣрѣ**
дрѣлѣ.
Conus, n., **конѣ**; **konische Section**,
сѣкѣлѣне **конѣкѣ**.
Convalescent, a. ші ad., **контвалѣс-**
чѣнтѣ, **чѣл** **чѣ** **се** **скѣлѣ** **dн** **вѣтѣ-**
жѣлѣ.
Convencable, a. ші ad., **контвѣнѣверѣ**,
кзѣвенѣтѣ.
Convenienz, f., **кзѣвѣнгѣ**.
Conveniren, v., **сѣ** **кзѣвѣне**; **es con-**
venirt mir, **мѣ** **се** **кѣдѣ**, **мѣ** **се**
кзѣвѣне.
Convent, m., **контвѣнѣлѣ**, **контвѣнѣтѣ**,
адзѣнѣлѣцѣ **наѣиѣонѣлѣ**; —, **монѣ-**
сѣтѣре.
Conventikel, m., **контвѣнтѣкѣлѣ**, **адз-**
нѣлѣцѣ **сѣкрѣтѣ**.
Convention, f., **контвѣнѣцѣне**, **дн-**
воѣре, **траттѣтѣ**; —**eſt**, a. ші ad.,
контвѣнѣцѣонѣартѣ, **дзѣлѣ** **днвоѣре**, **о-**
пѣсѣ **ла** **пѣтѣрѣарѣ**.
Conventionſgeld, n., **ванѣ** **контвѣнѣцѣ-**
нѣартѣ; —**münze**, f., **монѣтѣ** **конт-**
вѣнѣцѣонѣартѣ.
Conventual, m., **контвѣнтѣварѣ**, **кѣ-**
лѣгѣрѣлѣ, **монѣакѣ**.
Convergent, a., **контвѣрѣгѣнтѣ**, (неом.)
аѣва **кзѣлѣтѣте** **а** **лѣнѣлѣор** **дрѣнтѣ**

- dънъ каре каръ а се зпн дп
 ачелашп пзпгъ.
Convergenz, f., конвергенцъ.
Conversation, f., конвѣрсацїе, кон-
 ворвїе; —sprache, язмъ де
 конвѣрсацїе.
Conversiren, v., конвѣрсецъ.
Convex, a. шп ad., конвѣксъ, кон-
 вѣскатъ; —ität, конвѣксїтатѣ.
Convictorium, n., конвїкторїа, салъ
 де мѣнкарѣ; масъ gratis ла зпн-
 версеїгъ.
Convivium, n., ѳспецїа.
Convociren, v., конвока.
Convoy, (zi: конвоа), n., прочесъ-
 не, конвоїа (алаїа).
Convulsion, f., конвалзїе; свѣч-
 тѣтъръ, спастъ; кърчеїтъръ.
Convulsivisch, a. шп ad., конвалзївъ.
Coordiniren, v., координа.
Coqueta, f., кокетъ.
Copie, f., копїа.
Copialien, pl., копїалїа, копїерїа,
 ванї де копїатъ.
Copirbuch, n., кондїкъ де копї.
Copiren, v., копїезъ.
Copirmaschine, f., тѣскъ де копїатъ.
Copist, m., копїстъ.
Copula, f., копъла, легътъръ.
Population, f., кпзпнїа.
Copuliren, v., кпзпнъ, дппрѣзпнъ.
Coquet, a., кокетъ; —te, f., кокетъ;
 —terie, f., кокетърїа; —iren, v.,
 кокетезъ.
Coram, einen — nehmen, трагъ ла
 respndere (не чїнева); —iren,
 v., дпѳзѳошезъ; дппрѳвозъ, сѳлъ
 (не чїнева).
Cordial, a. шп ad., кордїаръ, дїн
 їнїмъ; —ität, f., кордїалїтатѣ,
 їзвїе дїн їнїмъ.
Cordon, m., кордонъ, лентъ, кор-
 делъ; маршїне, копѳїне.
Corvuan, m., кордванъ, саѳїанъ,
 (целѣ де капъ аргѳсїгъ).
Corinthien, pl., сѳаїде мїчї, сѳр-
 грї де корїнтъ.
Cornet, m., корнетъ, сѳегаръ къ-
 лърецъ.
Cornette, f., сѳѳѳ де пѳнте.
Corollarium, n., короларїа.
Corporal, m., корпораръ, копраръ;
- vom Tag, копраръ дїспарїа;
 —schaft, f., копърїа, чѣта, ѳе-
 члорїмеа зпхї копраръ.
Corporation, f., корпоратїе.
Corporell, a. шп ad., трѳпескъ.
Corps, n., корпъ, лѳїїе, трѳнъ (де
 сохдап); mobiles —, трѳнъ мїш-
 каверъ.
Corpulent, a. шп ad., трѳнѣмїа, кор-
 пленъ.
Corpulenz, f., трѳнѣмїа.
Correct, a. шп ad., корретъ, ѳтръ
 еропї де тїпаръ; —heit, f., кор-
 рѣжїе; —or, m., корреторъ;
 —ur, f., корретъръ; —urbogen,
 m., колъ де корретъръ.
Correlation, f., коррѣжїе.
Correspondent, m., корреспондентѣ.
Correspondenz, f., корреспондентъ.
Correspondiren, v., корреспондъ.
Corridor, m., корїдоръ.
Corrigiren, v., коррѣжъ, дрѣжъ, дп-
 дрѣжъ еропїе тїпографїе.
Corrosiv, a., коррозївъ.
Corrupt, a. шп ad., коррѳптъ.
Corruption, f., коррѳпцїе.
Corсар, m., корсарїа, пїратъ.
Corset, n., корсетъ.
Corvette, f., корветъ (паїъ велїкъ
 мал мїкъ).
Coryphaeus, m., корїѳеа.
Cosicante, f., (цѳом.) косекантъ.
Cosinus, m., (цѳом.) косїнъ.
Cosmogonie, f., ѳачереа дзметї;
 —graphie, дескрїереа дзметї; —lo-
 gie, костологїа.
Cosmopolit, m., костополїтъ, че-
 тѳѳѳнїа дзметї.
Cosmopolitismus, m., костополї-
 тїзмъ,
Costüm, n., костѳмъ, портъ.
Costümiren, v., костѳмезъ.
Cotangente, f., (цѳом.) котангентъ.
Coteletten, pl., котлетѣ, костїе де
 мїелъ, де поркъ шчї.
Coterie, f., котерїа, соцїетатѣ де
 кѳтева перѳѳне їнѳїгантѣ.
Cothurn, m., котърнъ, дпкълѳмїнтѣ
 де акторї.
Cotoven, v., котескъ; мергъ ал-
 лѳтѳре.

- Coujon**, m., cikaiz, местематъ, стренгаръ, omž de nimika.
Coujoniten, v., кѣionezъ, cikaiescъ, свѣтъ (по чинева).
Couleur, f., колѣре.
Coulis, n., кѣлицъ, пѣрето де счелъ
 la youtre.
Coup de main, (zi: kз do mэн), m., espediciune ѳъръ весте, вер че дитренпизътъръ дитрѣснѣгъ шѣ
 iuto.
Coupon, m., кѣлонъ.
Cour, f., кѣрте; einem die — ma-
 chen, кѣртепескѣ по чинева.
Courage, f., кѣрауцъ; —ur, a. mī
 ad., кѣрауцѣсѣ.
Courant, a. mī ad., кѣрентъ, кѣр-
 гъторъ; лѣuisitъ; комѣнъ.
Courbette, f., сѣрѣе аркѣитъ (а ка-
 мѣнѣ).
Courier, m., кѣриеръ; —stiefeln, pl.,
 чѣвоге марѣ.
Cours, m., кѣрсѣ де монетъ, де
 скѣмѣ; das Geld hat einen hohen
 —, азрѣ се vinde таре скѣмѣ;
 —iten, v., аре кѣрсѣ; —zettel,
 m., вѣлетъ де кѣрсѣ.
Courtage, f., самсарѣтъ.
Courtoise, (zi: кѣртоази), f., кѣрте-
 пѣе, полѣтегъ, зрѣанѣтате.
Cousin, (zi: кѣзен), m., вѣрѣ.
Cousine, (zi: кѣзин), f., вѣрѣшѣрѣ.
Couvert, n., пѣзътъръ де масъ.
Couvertiten, v., копертѣзъ, пѣнъ дѣ
 копертъ скѣсѣреа.
Cravate, Cravatte, f., краватъ, лѣ-
 гътъръ де гѣтѣ.
Creatur, f., кѣратъръ; ѳѣптъръ.
Credenzen, v., кѣденѣцъ, гѣстѣ, пен-
 трака сѣ дѣкредѣндезъ (по domnъ);
 —teller, m., скѣмѣ, тасъ; —tisch,
 m., кѣденѣцѣаръ, (кат.); кѣмаръ кѣ
 de ale тѣкѣрѣ.
Credenzet, m., кѣденѣцѣрѣ; покѣрѣ
 (пѣхарпѣкѣ).
Credit, m., кѣдѣтъ; стѣмъ, рѣнѣ-
 тѣцѣне; кѣденѣ; auf — geben,
 даж не кѣдѣтъ; — geben, кѣ-
 дѣтезъ; auf — nehmen, ѣаж не
 кѣдѣтъ; —brief, m., лѣтере де
 кѣдѣтъ; —iten, v., кѣдѣтезъ;
 —to, n., лѣтере кѣденѣцѣлѣ; дѣ-

скѣсѣл, дѣ пѣтереа кѣрѣѣа арѣ
 чинева сѣ ѣа ѳ сѣмъ де ванѣ;
 —or, m., кѣдѣторѣ.

Credo, n., кѣрѣдъ, (рѣлѣиѣсѣ; полѣ-
 тѣкѣ).

Creiten, v., алетъ, пѣтескѣ.

Cremon-tartari, m., кѣремортартаръ.

Crepien, v., кѣрѣпъ; перѣпъ.

Criminal, a. mī ad., (дѣ комѣ.)
 кѣримѣнаръ; —codex, m., кодѣче
 кѣримѣнаръ; —gericht, n., трѣвѣ-
 пѣлъ кѣримѣнаръ; —ist, m., кѣрѣ-
 мѣнарѣсѣтъ; —process, m., прочесѣ
 кѣримѣнаръ; —rath, m., конѣилѣрѣ
 (maſ vine accesorъ) де трѣвѣпѣлъ
 кѣримѣнаръ; —sache, f., кѣсѣ кѣрѣ-
 мѣнаръ.

Crise, f., кѣрѣсѣ.

Criterion, n., кѣрѣтерѣ, сѣмѣлъ прѣн
 кѣре со кѣпѣште адеверѣл ѣнѣ
 лѣкрѣ.

Crocodil, v. Crocodil.

Croupier, (zi: кѣрѣиѣ), m., кѣрѣиеръ,
 соуѣ; товарѣшъ, азѣтѣторѣ.

Crucifix, n., кѣрѣчѣѣче.

Cruditat, f., кѣрѣдѣтате.

Crypta, f., кѣрѣптъ, волѣ де дѣт-
 торѣмѣтаре.

Cubebe, f., кѣвѣвѣ (лѣнтъ medѣc.)

Cubifus, m., зрѣтъ кѣвѣкѣ; —ruthe,
 f., стѣлѣпѣнъ кѣвѣкѣ; —wurzel, f.,
 рѣдѣчѣнъ кѣвѣкѣ.

Cubus, m., кѣвѣ.

Cuiras, m., кѣрасъ, заѳ.

Cuirasser, m., кѣрасѣарѣ.

Culisse, f., кѣлицъ.

Culmination, f., (астр.) кѣлѣмѣнѣцѣне.

Culminiren, v., кѣлѣмѣнезъ.

Cultiviren, v., кѣлѣвѣ.

Cultur, f., кѣлтъръ; едѣкѣцѣне.

Cultus, m., кѣлтѣ.

Cur, f., кѣрѣ; трѣтѣмѣнѣтѣ, кѣтѣ-
 тѣрѣ; eine — gebrauchen, шѣ кѣлтѣ
 кѣ medѣkѣ; —abel, a. mī ad.,
 кѣравѣрѣ.

Curatel, f., кѣратѣлъ.

Curator, m., кѣратѣрѣ, тѣторѣ, ешѣ-
 трѣлѣ.

Curé, m., полѣ ла вѣре vicerѣкѣ
 (кат.)

Curialstil, m., стѣлъ кѣрѣлѣлъ, стѣлъ
 де канѣларѣ.

Curios, a. mī ad., кѣріосѣ, чол че ва съ аѣле тѣте; cingларѣ; чѣ-дарѣ; парѣ.

Curiosität, f., кѣріоситате.

Curiren, v., кѣрежѣ, вѣндежѣ, казгѣ, трагезѣ (о ветежелѣ).

Current, v. **Courant**.

Current, a. mī ad., кѣррентѣ; — **ſchrift**, f., скрѣггѣрѣ кѣррентѣ; — **ſchulden**, f. pl., даторѣ кѣрате; — **iren**, v., вестескѣ дн цѣрѣ.

Curſ, m., кѣрсѣ; — **iren**, v., кѣррѣ, сънтѣ дн кѣрсѣ; — **ivſchrift**, f., (тиогр.) лѣтере кѣрсѣве (кѣкате); — **oriſch**, a. mī ad., кѣрсорѣ; — **иѣ**, m., кѣрсѣ (de днвѣцѣгѣрѣ).

Curſos, m., кѣсгоде, пѣзиторѣ (дн кабинетѣ); рекѣмѣторѣ (тиогр.)

Curſus, m., чѣкѣ, крѣгѣ, вѣд нѣмерѣ отѣратѣ de anī.

Cylinder, m., чѣлндѣрѣ, сѣлѣ; — **iſch**, a. mī ad., чѣлндѣрѣкѣ.

Cymbel, f., чѣмвалѣ; — **ſtant**, n., чѣмваларѣ (плантѣ); — **ſchlager**, m., чѣмваларѣ, кѣптѣторѣ кѣ чѣмвала.

Cynifer, m., чѣникѣ; перѣшнѣтѣ.

Cyniſch, a. mī ad., чѣникѣ, ка вѣд чѣникѣ; *cyniſche Philoſophie*, чѣ-ниѣмѣ.

Cynofur, f., чѣносѣрѣ, портѣ (но-тѣ), регѣлѣ, дндретгарѣ.

Cyperſage, f., котоѣ de чѣпрѣ, ѣелѣ de котоѣ чѣпѣшѣ вѣргѣтѣ кѣ перѣ.

Cyperſtaume, f., прѣпѣ de чѣпрѣ.

Cypreſſe, f., чѣпаросѣ; — **nwald**, m., чѣпаресѣтѣ.

Cyato, m., чѣкѣ.

Cygar, m., цѣрѣ.

Cygarin, f., цѣринѣ (днпѣрѣгѣса рѣшнѣр).

D, n., а патра лѣтерѣ дн аѣаве-тѣлѣ цѣрманѣ.

Da, ad., аѣчѣ, аѣчѣ, аѣоло, дн чѣстѣ локѣ; атѣнѣ; **von** —, de аѣоло; **hier und** —, по иѣчѣ по коло; — **und dort**, иѣчѣ коло; — **iſt er**, ѣкѣ'л; **wer da!** чѣне е а-коло **ich bin gleich wieder** —, тѣ рѣторкѣ дндатѣ; — **ſein**, сънтѣ de ѣадѣ, сънтѣ прѣсѣнте; **dieser Mann** —, ачѣстѣ вѣрватѣ; **conj.**, ѣѣндкѣ; дн време че, кѣндѣ, по кѣндѣ; — **doch**, de мѣ, кѣ тѣте кѣ, тѣкаркѣ; — **daß ge-ſchah**, кѣндѣ се днѣтѣмѣлѣ ачѣеа; — **er ſtant iſt...**, de време че елѣ е ветежитѣ...; **interj.**, ѣкѣ! **weil!** —, **habe ich eſ nicht geſagt?** **weil**, нѣ цѣм слѣсѣ еѣ?

Dabei, ad., гѣпгѣ; кѣтѣре ачѣста; апрѣне; de ѣадѣ; аѣоло; **er war** —, елѣ ера de ѣадѣ; **wir thun da und da, wollen Sie** — **ſein?** поѣ мерѣемѣ сѣ ѣачѣмѣ атгарѣ лѣкрѣ, вѣрѣ сѣ ѣѣл кѣ поѣ (de пар-тѣда, нѣмерѣлѣ пострѣ)? **wir ſind**

nahe —, неамѣлѣ аѣпрѣнѣатѣ; **eſ mag** — **bleiben**, аѣа сѣ ѣѣл — **iſt ſie ſehr ſchön**, кѣтѣре ачѣсте е ѣдрѣ ѣрѣмѣсѣ; **er iſt ſchon oft** — **geweſen**, елѣ а тѣшкѣтѣлѣ жѣм дн тѣрѣ.

Da capo, ad., (mz.) дела капетѣ, дела днчѣпѣтѣ.

Dach, n., аѣкоперѣмѣнтѣ, аѣкоперѣ-штѣ de касѣ; **unter** — **bringen**, аѣкоперѣ; **protet**; **ein** — **beden**, аѣкоперѣ касѣ; **unter dem** — **e woh- nen**, локѣескѣ дн катаѣ чѣл маѣ сѣсѣ; **einem** — **und Sach geben**, прѣѣмескѣ дн касѣ по чѣнева; дн кѣпѣтѣескѣ; **weder** — **noch Sach haben**, н'аре нѣчѣл кѣдѣлѣ нѣчѣл пер-чѣлѣ; **einem auf dem** — **e ſitzen**, пѣзескѣ de аѣрѣне по чѣнева, нѣ'л перѣдѣ дн вѣдѣре, дн смѣнезѣ; **da iſt gleich Feuer im** — **e**, дн-датѣ дн capo; **eſ wird von allen Dächern gepredigt**, се вѣрѣштѣе прѣн тѣте касѣле; **ein Sperling in der Hand iſt beſſer** (als eine

Taube auf dem — е, че е амънъ
 на е минчънъ.
 Dachbalken, m., талъ де аконеримъ.
 Dachbeder, m., аконериторъ; min-
 dirьторъ.
 Dacheifen, n., аконеримъ микъ.
 Dachfahne, f., църеть, сожреть де
 вьнтъ, в. Wetterfahne.
 Dachfenster, n., лъкаръ, ферестръ
 де подъ.
 Dachförmig, a., ян фортъ де ко-
 перимъ, пезимъ.
 Dachgeschoss, n., в. Dachkammer.
 Dachgesperre, n., лемпърия де ако-
 перимъ.
 Dachhammer, m., махъ де аконеритъ.
 Dachkammer, Dachstube, f., къмаръ
 ян подъ.
 Dachlehle, f., джктъ (сгивъ) де ко-
 перимъ.
 Dachlatte, f., латъ.
 Dachloch, n., газъ де копериимъ.
 Dachluke, f., лъкаръ.
 Dachmoos, n., мъскъ че креште
 на цигле.
 Dachmühle, f., моришкъ де вьнтъ
 пьсъ ян вьркъ аконеримъ.
 Dachmuschel, v. Stachmuschel.
 Dachnase, f., ферестръ де подъ е-
 штъ афаръ.
 Dachrecht, v. Traufrecht.
 Dachrinne, Dachröhre, f., скзргъ-
 торъ, джктъ, злкъ, шипотъ.
 Dach, m., вьзръ (вьрсъкъ); — bau,
 m., — loch, n., визнио, газъ де
 вьзръ; — fell, n., — schwarze, f.,
 пьре де вьзръ; — fett, n., гръ-
 цимо де вьзръ; — grau, a., че-
 нъмъ де вьзръ; — haube, f., пьасъ,
 пьеса де принцъ вьзръ; — hund,
 — finder, — frieher, — schliefen, m.,
 къне вьзрениаръ, фелъ де къне
 къ мидре скзрте тьнъ лънъ де
 вьнатъ вьзръ.
 Dachschiefer, m., ардезъ, пьтрь
 пьтрьдъ де аконеритъ.
 Dachschindel, n., миндъ, ациоре
 де аконеритъ.
 Dachschwelle, f., талъ де аконеримъ.
 Dachsin, Dachsin, f., вьзрде.
 Dachspan, m., скъндърето че се

пьнъ на аконеримъ съв цигле съре
 а дьнедека пьоия.
 Dachsparren, m., къприоръ.
 Dachspitze, f., къмеш аконеримъ.
 Dachstein, n., циглъ, ардезъ; (min.)
 стратъ.
 Dachstroh, n., пьизъ де аконеритъ.
 Dachstuhl, m., скзвнъ де аконер-
 имъ.
 Dacht, v. Docht.
 Dachtel, v. Ohrfelge.
 Dachtraufe, f., скзргъторъ, джктъ
 де анъ де на аконеримъ.
 Dachung, f., аконеритъ; дьвълитъ.
 Dachwerk, n., аконеримъ (де
 касъ шчл.)
 Dachziegel, m., цеглъ.
 Dactylus, v. Dactylus.
 Dadurch, ad., къ ачеша, прип ачеша,
 на аколо; — geht der Weg,
 на аколо шьре къмеша.
 Dagegen, conj., дькъ, дькътъ, лъ
 къкъ къ.
 Dafür, ad., де ачеша; пьнтрь ачеша,
 ян локъ съ; es ist kein Mittel
 —, пьнтрь ачеша на е медицинъ;
 ich kann nicht —, es n'amъ че
 ачеша, на сънтъ еш къмеша; da sei
 Gott —, съ на деа Дьмнешъ;
 er sollte arbeiten, er spielte aber
 —, ян локъ съ лаворъ, се жькъ;
 — ansehen, а прип де ачеша;
 — halten, а сокоти, а лъа де а-
 чеша; — sein, а фй пьнтрь; —
 sorgen, а вьрта гръжъ; — stehen,
 а ста вьнъ, а да вадъ, къщине.
 Dafürhalten, n., сокотъ, опинъ,
 пьрере; nach meinem —, дьнъ
 къмеша мькъ.
 Dagegen, ad. mi conj., контрь; din
 контрь; ян скимъ; ich habe nichts
 — zu sagen, n'amъ че зиче кон-
 трь; was gibst Du mir —? че'mi
 dal ян скимъ? — halten, ал-
 лътрь, конпаръ; — handeln, кон-
 трьвинъ; — sein, мъ опинъ.
 Daggert, Daggert, n., олеиз грочъ.
 Daguerrotyp, n., дагеротинъ; — ie,
 f., дагеротинъ; артеа лъи Дагеръ
 де а десемна къ лъминъ.
 Daheim, ad., акасъ; на еене.
 Daher, ad. mi conj., де аколо, де

колеа, де ачі; де ачеа, деаі, дрепт ачеа, аша дар, prin spr-tare; er kommt —, елѣ vine de acolo; — kommt sein Unglück, de aci ce trage nenorocirea sa; er ist krank, — kommt er nicht, e veteră, de ачеа nă vine; er fährt — wie ein Fürst, елѣ кълъгоре-ште (исте) ка знѣ prinчине; — laufen, алергъ; — wanden, се апропъ шовъидѣ.

Dahero, (veris) дп локѣ de Daher.
Dahier, в. Hier.

Dahin, ad., acolo, дитр'аколо, къ-тре ачеа парте; eben —, токма acolo; bis —, пълъ acolo; treten Sie —, тречі de ачеа парте; da geht er hin, екъ'а къ се дъче; es steht —, об . . . нă штиѣ, дѣкъ . . .; ich lasse es — gestellt sein, аста о ласѣ, нă воіѣ съ жѣдикѣ; die Zeit geht —, тимпъл трече; ich werde es — bringen, о съ освѣтескѣ; ich habe es nie — bringen können, n'amă прѣт рѣ-оші ниѣ одагъ; er hat sein Lohn —, 'mi a лѣатѣ плата; — geben, пъръсѣскѣ; — welfen, се вѣсте-жеште; — raffen, — reißen, рѣ-пеште; — sein, перѣ, тѣрѣ; sein Leben — geben, дши сакрѣіѣкъ viaga.

Dahinaus, ad., по колеа афаръ.

Dahinein, ad., по ачі дп лъзитрѣ.

Dahingegen, conj., din contră; дп локѣ къ.

Dahinten, ad., дндиретѣ, дпанол, дп зрмъ.

Dahinter, ad., дндиретѣ, дп досѣ, ла суате; es steht etwas —, ачі е о дръчѣ ла мѣжлокѣ; — kommen, дескоперѣ; — sein, а авеа okil deskimă, а сзиръверіа.

Dahinwärts, ad., дитр'аколо.

Dahlbord, n., (mar.) паранентѣ коръвѣл.

Dahlen, v., тѣ копѣлрѣскѣ, тѣ 'п-трекѣ, факѣ лѣзніл, глѣтескѣ.

Dactylus, m., (procod.) дактѣлѣ.

Daliegen, v., закѣ. медѣ, тѣ афлѣ ачі, acolo.

Damalig, a. und ad., de odnidorъ, de arăci, din ачѣлѣ тимпѣ.

Damals, ad., arăci; schon —, de arăci.

Damasceuer, a., damascină, de damască; —arbeit, f., damascină-riă; — Klinge, f., кѣстърѣ, лимба тѣлѣсъ (de cavă, spadă) de damască; — Stahl, m., оцѣлѣ damascină.

Damasceuer, v., damascineză, дм-пѣлгѣ шрѣчѣлѣ de арѣингѣ саѣ de ахрѣ дп фѣрѣ саѣ оцѣлѣ пен-трѣ орпѣтърѣ ла снаде, пѣшѣ шѣл.

Damasceuer, m., damascinară, чѣлѣ че лѣкрѣ damascinăriă.

Damast, m., damască, фѣлѣ de ma-teră de тѣтаѣ къ флорѣ шѣ къ дѣлѣ фѣѣ; —arbeit, f., damască-riă; —en, a., de damască; —seiner wand, f., пѣлзѣ damască; —meister, n., мѣстърѣ de damască; —weber, m., цѣсѣторѣ de damască.

Damboc, m., кѣприорѣ.

Dame, f., дамѣ, дѣмпнѣ; — vom Stande, дѣмпнѣ de квалѣтѣтѣ; die — spielen, а фачѣ не дѣмпна; — spielen, аѣ зѣшен, жокѣ тавлѣ; (дп карт.) дамѣ саѣ карте; по карѣ есте фѣгрѣтѣ о фѣтеѣ.

Damenbret, n., тавлѣ, скъндърѣ, de жѣкатѣ жокѣл damelor; —spiel, n., жокѣл damelor; —stein, m., дамѣ, піонѣ.

Damen, v., dameză (дп жокѣл дам.)

Damensattel, m., шеа de дѣмпнѣ, шеа фѣтеѣскѣ.

Damhirsch, m., кѣприорѣ; —kuh, f., кѣприорѣ, чѣстѣ.

Damisch, a. und ad., смѣнтѣлѣ, хѣ-вѣтѣ, вѣкѣ, дитр'о зрѣке, чѣлѣла че і лѣсеште о дѣлѣ.

Damit, ad., къ ачѣста, prin ачѣста; conj., ка, ка съ, пентрѣ ка, сѣрѣ а; — nicht, пентрѣ ка съ нă; nur her —, дѣмѣ нѣмаі; er thut — groß, се рѣдоеште, се знѣлѣ дп пѣпѣ.

Damitz, n., пѣлѣ de кѣприорѣ.

Damm, m., ставѣлѣ, езѣтърѣ, зѣ-газ, змпѣлѣтърѣ de пѣтѣлѣтѣ, ле-тѣпѣ, петрѣл сѣрѣ а опрѣ аша;

- bruch, m., рѣзъ де ставилъ;
 —weg, m., кале ѡпалкъ, в. *Chaussée*.
- Dämmen, v., ставил, дѣладека къ ѡпалкъ де пѣтънтѣ; а пѣтънтѣ (за комплотѣ).
- Dämmerde, f., пѣтънтѣ де ѡпалкъ; пѣтънтѣ веѡтаверѣ.
- Dämmertig, a. шѣ ад., мѣрѣриѣ, ка крѣпѣскѣ, ка къндѣ с'аместекъ лѡпта ка зѡа.
- Dämmerslicht, n., лѣмѣ мѣрѣриѣ, авѣ лѣчѣре.
- Dämmern, v., (сѣра) мѣрѣше; (dimin.) се крапъ де зѡа.
- Dämmerschein, m., лѣре мѣрѣриѣ.
- Dämmerung, f., Abend—, f., мѣрѣ, крѣпѣскѣ де сѣрѣ; Morgen—, ziorŭ, крѣпѣскѣ де diminŭ, крѣпѣтѣрѣ де зѡа; —zeit, f., тѣмѣ де мѣрѣриѣ, ад де рѣвѣр-сатѣ зѡриѡр.
- Dämmmeister, m., мѣшѣрѣ де ѡпалкътѣрѣ.
- Dammstraße, f., в. Dammweg шѣ *Chaussée*.
- Dämon, m., demonŭ; —isch, a. шѣ ад., demoniŭ; —ologie, f., demonologiŭ.
- Dampf, m., авѡре; —bad, n., скалдѣ, вале де авѡрѣ; —bahn, v., Eisenbahn; —boot, n., навѣ де авѡре, вѡпорѣ.
- Dampfen, v., авѡрескѣ; ѡзмегѣ.
- Dämpfen, v., стѣмѣрѣ, алѣндѣ, моѣ (тонѣ); стѣнгѣ, потѡлескѣ (ѡкѣ); сѣрѣмѣ, дѣндѣшескѣ, апѣсѣ (ѡрескѣ); дѣтѣнекѣ (колѡреа); —d, a., алѣнѣте; стѣнгѣте, апѣсѣте.
- Dämpfer, m., алѣнѣтѡриѣ, стѣмѣрѣтѡриѣ, дѣндѣшѣтѡриѣ.
- Dämpfig, a., астматѣкѣ; (de kal) къ текнеѡесѣ.
- Dämpfigkeit, f., астмѣ, рѣсѡларе греа, дѣнекѣтѣрѣ, стѡносѣ; (kal) текнеѡесѣ.
- Dampfessel, m., къдѡре, казанѣ де продѣскѣ авѡрѣ.
- Dampföble, f., кърѣвѣ ѡзмегѣтѡриѣ.
- Dampflugel, f., (kim.) солѣмѣ, гѣлеа арѣкѣтѡре де авѡре.
- Dampfloch, n., рѣсѡлѣтѡре, газѣ де карѣ есѣ авѡрѣ.
- Dampfmaschine, f., машинѣ де авѡрѣ (вѡпорѣ, локомѡтивѣ).
- Dampfmesser, m., авѡрѡметѣрѣ, елѣтерѡметѣрѣ, тѣсѣрѣтѡриѣ де авѡрѣ.
- Dampfmittel, a. *Ballativ*.
- Dampfnubel, f., гѣлѣмѣ дѣндѣшѣте.
- Dampfschiffboot, n., пакѡвѡтѣ де авѡре.
- Dampftröhre, f., цѣвѣ де десѣрѣкѣтѣ (авѡрѣ дѣнѣр'ѡ машинѣ).
- Dampfschiff, n., вѡпорѣ, навѣ де авѡрѣ; —fahrt, f., алѣтѣтѣрѣ къ вѡпорѣ.
- Dampfstoß, m., алѣнтѣрѣ де авѡрѣ.
- Dampfstopf, m., пѣвѣшѣтѡре.
- Dampftransport, m., стѣнѡртѣ къ машинѣ де авѡрѣ.
- Dämpfung, f., дѣндѣшѣтѣрѣ; стѣн-сѣрѣ.
- Dampfwagen, m., карѣ де авѡрѣ; машинѣ локомѡтивѣ.
- Damhieser, n., анѣмѣ къпрѣорѣ.
- Damwild, Damwildpret, n., къпрѣорѣ; вѣнатѣ марѣ.
- Danach, v. Darnach.
- Daneben, danebenŭ, ad., алѣтѣре, гѣмѣ, де гѣмѣ ачѣста; авѡрѣ де ачѣста.
- Danebrogorden, m., ordina (кавалѣria) данѣвѡртѣ (Danimarка).
- Danebrogkrieger, m., кавѣлѣрѣ де ачѣстѣ ordina.
- Danteden, ad., ачѣ сѣзѣ аколѡ жѡсѣ.
- Danteder, ad., жѡсѣ, ла пѣтънтѣ; — liegen, закѣ ла ашѣрѣкѣтѣ; — beugen, пѣтънтѣ де дѣнѣрѣ-стѣтѣ; — schlagen, десѣмѣ ла пѣтънтѣ; стѣрескѣ.
- Dank, m., тѣлѣмѣтѣ; граѣтѣ; einem — sagen, abſtatten, тѣлѣмѣтѣ къѣва; einem etwas ſchlechten — wissen, а нѣ ѡi дѡторѣ тѣлѣмѣтѣ къѣва; einem vielen — wissen, а авѣа тѣлѣтѣ де а тѣлѣмѣтѣ къѣва; mit — erkennen, рѣкѣноскѣ; Gott ſei —! харѣ Domaxxi! man ſann ihm nichts zu —e machen, нѣтѣ погѣ ѡачѣ nimika де плакѣ; etwas wieder eines — thun, ѡакѣ чѣва дѣ конѣра воѣлѣ къѣва.

Dankadresse, f., адресъ де тълцъ-
мире.

Dankaltar, m., алтарѣ де сакриѳи-
катѣ.

Dankbar, a. mi ad., тълцъмиторѣ,
рексноскъторѣ; —*heit, f.*, гра-
титудине, тълцъмитѣ, рексноштин-
цѣ; —*ich, ad.*, къ рексноштинцѣ.

Dankbesiffen, a. mi ad., сирѣиторѣ
а тълцъми; рекснокъторѣ; —*heit,*
f., сирѣитинцѣ де а тълцъми.

Dankbegierde, f., ардоре де а тълцъ-
ми.

Dankbegierig, a. mi ad., аспринсѣ
де допинга де а тълцъми, се-
тосѣ де а тълцъми.

Danken, v., тълцътескъ, даѣ харѣ,
градѣ (пентрѣ чева); ресалтѣ;
—*swerth, a.*, демнѣ де рексно-
штинцѣ.

Dankfest, n., сервѣторе де тълцъ-
мире.

Dankgebet, n., рогуѣине де тълцъ-
мире.

Dankgefühl, n., ситѣ де тълцъ-
мире.

Danklied, n., кѣптекѣ де тълцъмире.

Dankopfer, n., сакриѳичѣ де тълцъ-
мире.

Dankrede, f., кѣвѣатѣ де тълцъмире.

Dankagung, f., тълцъмире, роцитре
де тълцъмире.

Dankagungsschreiben, n., епистолѣ
де тълцъмире, адресъ.

Dankverpflichtet, a. mi ad., даропѣ
а тълцъми.

Dankvergessen, a., анграѣ, немтълцъ-
миторѣ.

Dann, ad., атѣнѣ, ан ачелѣ тимнѣ;
— und wann, кѣндѣ ми кѣндѣ,
дин тимнѣ ан тимнѣ, знеорѣ, кѣте
одатѣ; selbst —, клар ми атѣнѣ;
nun —! ми анок!

Dannen, ad., von —, де анок; —
nicht von — gehen, нѣ тѣ мѣнкѣ
дин локѣ.

Dannenher, Dannenhero, v. Daher.
Darhne, f., лезотанѣ.

Daran, ad., да ачееа саѣ ачѣста;
de ne —, дин —, антрѣ ачееа
саѣ ачѣста; er arbeitet —, елѣ
лѣкрѣ да ачѣста; — erkennt man,

de ne ачѣста се кѣнокте; ich
zweifle —, нѣ андоескъ антр'а-
чѣста; es ist mir wenig — ges-
legen, пѣтинѣ амѣ пасѣ; ich habe
genug —, амѣ ажжнѣ; es ist
nichts —, нѣ о нимика динтр'ачеа,
о минѣзнѣ; er ist ūbel —, нѣ
вине да сокотѣлѣ; ich will mich
— machen, о сѣ мѣ аспнѣ; er
will nicht —, нѣ vine сѣ се
аппѣче; ich habe nicht — gedacht,
ничѣ нѣ м'амѣ гѣндитѣ да ачѣста;
ich weiß nicht wie ich mit ihm —
bin, нѣ штиѣ кѣм стаѣ кѣ елѣ,
нѣ штиѣ че сѣ гѣндескъ де елѣ;
ich lehre mich nicht —, нѣ мѣ
доре канѣ де ачѣста; du wirst
auch — müssen, vine рѣндѣ ми
да тине (сѣ морѣ); man muß Salz
— thun, тревѣе сѣ мѣ саре;
Sie sind unrecht —, те аншел
антр'ачѣста.

Darauf, ad., не, асѣпѣра, да, дѣурѣ,
дѣспѣ; da ist ein Stuhl, setzt
Sich —, екъ сказнѣ, мѣлѣ не
елѣ; acht Tage —, дѣурѣ онѣ зилѣ;
den Tag —, ан зрѣмѣторѣа зѣ;
er antwortete nicht —, елѣ нѣ
респнѣсе да...; verlassen Sie sich
—, оѣл одикнѣ; — geben, даѣ
арѣзнѣ; nichts — geben, нѣ иѣѣ
ан сѣмѣ; der Galgen steht —,
е оупитѣ сѣв педѣнѣ де оспѣ;
— los! ne елѣ!

Daraus, ad., дин ачѣста, де ачѣ;
— folgt, де ачѣ зрѣмѣзѣ; — kann
man schließen, де ачѣ се нѣоте кон-
кѣде; es wird nichts —, се ачѣ-
че пѣвѣре; ich mache mit nichts
—, нѣ мѣ пасѣ, каварѣ н'амѣ;
ich weiß nicht, was ich — machen
soll, нѣ штиѣ че сѣ жѣдикѣ; —
kann ich nicht flug werden, нѣ
перченѣ нимика да ачѣста, нѣ мѣ
потѣ ориента; was wurde —? че
ѣине а лѣатѣ ачѣеа канѣ?

Darben, v., амѣ лѣнсѣ (де чѣле не-
чѣсарѣ), дѣкѣ невоѣ; морѣ де
ѣѣме.

Darbielen, v., оѣферѣ, презентѣ;
амѣлѣ, проузнѣ; sich —, се ан-
нѣ; се презентѣ; се анѣѣшѣзѣ.

Darbletung, f., ооферъ; дмвлетръ.
 Darbringen, v., ооферъ, addxkъ, дп-
 оъдшезъ (приносъ, жертвъ; даръ).
 Darin, ad., дп гънтръ, дп ачѣ-
 ста; дп ачѣса; ich willige —
 мъ дпвоіескъ; er kann sich nicht
 — finden, нс се мтіе коноорма;
 sich — legen, се дптрѣне; sich
 — mischen, се аместекъ; — spre-
 chen, се вагъ дп ворвъ; — schla-
 gen, ісвекъ, таіѣ ла мижлокъ; —
 geben, oben — geben, даѣ не деа-
 сьпра.
 Dargeben, v., даѣ аколо, презентъ;
 sich —, мъ даѣ жертвъ, мъ ес-
 пнъ.
 Darin, ad., дп гънтръ, дп ачѣста,
 дп ачѣса; — irren Sie sich, дп
 ачѣста те дпшед.
 Darlage, f., пьтipe.
 Darlegen, v., есикнъ, пнъ ачї, пнъ
 де фадъ, пнъ дпайгеа окіор,
 презентъ; demъстръ, доведекъ,
 гъмзрескъ кз темелърі; mit Grun-
 den —, demъстръ кз реzone.
 Darlegung, f., еспъсудъне; демъ-
 стръдъне.
 Darlehen, Darlehn, n., Darleihe, f.,
 дппръзмътъ.
 Darleihen, v., дппръзмътъ.
 Darleihen, m., дппръзмътъторіа.
 Darliefern, v., тръдаѣ.
 Darm, m., маѣ; — bandwurm, m.,
 солитарі; — bein, n., (анат.) осъ
 ііаакъ; — bruch, m., ептерочелъ,
 рьитъръ де маѣ; сьрпътаръ;
 — fell, n., перитоніъ, мембранъ,
 періѣ де маѣ; — fistel, f., фістълъ
 іптестїнаръ; — gang, m., — röhre,
 f., каналъ іптестїналъ, де маѣ;
 — gicht, f., парімъ ііаакъ; — grim-
 men, n., — fraß, m., колікъ; — haut,
 f., (анат.) мембранъ іптестїналъ,
 в. Darmfell; — lehre, f., ептеро-
 логі; — naht, f., ептерорафї,
 кзсътъръ де маѣ; — ruhr, f.,
 дїсентері; — saite, f., кордъ де
 маѣ; — saitenmacher, m., кор-
 дарі; — schleim, m., мзкоцитате
 де маѣ; — schnitt, m., ептерото-
 мї; — schwanz, m., (анат.) цїдїлъ
 де маѣ; — strenge, f., колікъ;

— wurm, m., іімврїкъ; — zwang,
 m., дпкзїере.
 Darnach, ad., апол; дп зрмъ; дзгъ
 ачѣса; коноормъ кз; einige Tage
 —, къгева зїе дзгъ ачѣса; ich
 werde mich — richten, мъ воіѣ
 регъла дзгъ ачѣса; er sieht nicht
 —, нс аре ачѣлъ аеръ; — der
 Mann ist, bratet man den Vogel,
 кзм е сьнтъ мї гъмїа; — die
 Umstände sind, дзгъ черкзсътрі;
 das ist auch —, нїчї ачѣста нс
 презенте мзлъ.
 Darneben, v. Daneben.
 Darnieder, v. Danieder.
 Darraffen, m., стангїъ де оеръ
 саз де лемнъ, дѣла зскъторіъ
 (де орзъ пентръ верѣ).
 Darrauf, n., плакъ, тавъ де ме-
 талъ дпгърїгъ дп зскъторіъ.
 Darrauf, n., скъндзръ дпгърїгъ,
 гратїъ де зскатъ.
 Darre, f., зскъторіъ, копорїъ де
 зскатъ; gratї de zskatъ (малтъ.)
 ad. орзъ аз гратъ крескътъ; (med.)
 агрофїъ, офїкъ, томпе не шї-
 чоре; — der Vogel, змолътаръ
 ла кодѣ пасерїор.
 Darraffen, v., даѣ, дпгїндъ, пре-
 сентъ (зп покаръ де анъ).
 Darraffen, f., презентъдъне.
 Darren, v., зскъ (малтъ) дп зокъ-
 торї; (met.) рескдъ, алгѣ зп
 металъ де алтъ томїндъе.
 Darraffen, n., фрігърі офїкосо.
 Darraffen, n., малтїгъ.
 Darraffen, n., касъ де зокатъ (малтъ);
 касъ кз копорїъ де зскатъ (малтъ).
 Darraffen, f., гратїъ пентръ а зска
 малтъ.
 Darraffen, f., скорїъ, сьзръ.
 Darraffen, m., сьзръ де арагъ.
 Darraffen, n., малтъ зскатъ.
 Darraffen, m., копорїъ де зскатъ;
 копорїъ де рескдатъ (де томїтъ
 met.)
 Darraffen, f., агрофїъ, волъ сѣкъ;
 в. Darre.
 Darraffen, a., офїкосо, чѣлъ че
 се зскъ не шїчоре.
 Darraffen, f., в. Darraffen.
 Darraffen, v. Darraffen.

Darstellbar, a. ши ad., репрезента-
верѣ, дѣломъ верѣ.

Darstellen, v., репрезентѣ, дѣ-
домъ верѣ; еспѣмѣ; дѣкѣмъ верѣ, de-
пѣмѣ, зѣмъ верѣ; in Bildern —,
арѣмѣ дѣ параволѣ; sich —, се
презентѣ.

Darstellung, f., репрезентѣцѣне, дѣ-
домъ верѣ, еспѣмѣцѣне; —
art, f., modѣ de a репрезента; —
kunst, f., arte de a репрезента.

Darstehen, v., дѣзѣмѣ; дѣмъ верѣ.

Darthon, v., доведѣмъ, демъ стрѣ,
провѣзѣ.

Darthung, f., доведѣмъ; демъ-
стрѣцѣне, провѣмъцѣне.

Darüber, ad., несте ачѣста, не деа-
сѣра; маѣ пре сѣсѣ; деспре а-
чѣста; legt ein Bret —, пѣне о
окѣмъ стрѣ не деасѣра; er hat mir
nichts — gesagt, нѣмѣ а сѣсѣ
нѣмѣка деспре ачѣста; ich will
mich — machen, о сѣ мѣ пѣнѣ
не...; der Verfasser ist — ge-
storben, авторѣ мѣри дѣкрѣмъ
ла...; er ist — weg, er ist —
hinanѣ, ерѣ е маѣ пре сѣсѣ де
ачѣсте; — geht nichts, ачѣста
н'аре пѣреко; нѣмѣка нѣ о дѣ-
трѣче, е маѣ пре сѣсѣ де тѣте;
nichts — oder darunter, нѣчѣ маѣ
мѣлѣ нѣчѣ маѣ пѣмънѣ; — ver-
geht die Zeit, дѣтр'ачѣеа тѣмънѣ
трѣче; es geht alles darunter und
—, мѣрѣ тѣте аместекате.

Darum, ad. ши conj., дѣ пѣрѣ;
деспре ачѣеа; де ачѣеа, пѣтрѣ
ачѣеа, дремъ ачѣеа сѣсѣ ачѣста;
binden Sie einen Bindfaden —,
лѣгъ зѣ сѣрѣ дѣ пѣрѣ; — wissen,
мѣнѣ деспре ачѣеа; es sei —!
сѣ ама! — wird ein Mann Va-
ter und Mutter verlassen, пѣтрѣ
ачѣста ва лѣса омѣ не татѣсѣ
ши не мѣмъса; ich bin — ge-
kommen, амѣ пѣрѣмъ а...; es
ist — geschehen, с'а испрѣмѣ кѣ
...; es ist mir bloѣ — zu thun,
intenѣцѣнеа мѣа нѣ е алѣа де-
кѣтѣ...; es ist mir nicht —, ско-
пѣ мѣ нѣ есте ѣла...

Darunter, ad., ачѣ жѣсѣ, ла валѣ.

Darunter, ad., сѣмѣ ачѣста; маѣ
жѣсѣ; дѣтре, дѣмътре, дѣ пѣмѣрѣ;
zehn Jahre und —, зѣче ашѣ ши
маѣ жѣсѣ; mit — begriffen, ко-
прѣмънѣмъ сѣе дѣ пѣмѣрѣ ши...;
ich kann es nicht — geben, нѣ
пѣтѣ да маѣ жѣсѣ; du sollst dich
nicht — mengen, тѣ сѣ нѣ те
аместечѣ дѣтре...

Darwägen, v., кѣмътрѣсѣкѣ дѣ пре-
сѣмъа кѣмъа.

Darweisen, v., продѣкѣ, арѣтѣ, фѣкѣ
а се ведеа.

Darzählen, v., пѣмѣрѣ дѣ пре-
сѣмъа кѣмъа.

Darzu, v. Dazu.

Das, art. n., дѣ; — Eisen, фѣрѣмъ;
pron. n., ачѣлѣ, ачѣстѣ; — hier,
ачѣста де ачѣ; — da, — dort,
ачѣла де аколо.

Dase, v. Breme.

Dasein, v., сѣмѣ пре-сѣмъа, де фѣ-
мъ; есѣстѣ; —, n., пре-сѣмъа;
есѣстѣмъ; фѣмънѣ, ѣмъсѣ.

Dasselbst, ad., аколо, кѣрѣ-аколо,
дѣсѣмъ-аколо; дѣ ачѣлѣ лѣкѣ, а-
колеамъ; — möchte ich wohnen,
аколеамъ амѣ допѣ сѣ лѣкѣсѣсѣ.

Dasig, a., лѣкѣлѣ, де лѣкѣ.

Dasmal, ad., пѣтрѣ асѣ орѣ, —
датѣ.

Daß, conj., кѣ, ка; ка сѣ, сѣ; пѣ-
трѣ ка; de; als —, декѣтѣ ка
сѣ; e — ich dich schon längst ge-
kannt hätte, о де те амѣ еѣ кѣ-
пѣсѣкѣ маѣ де мѣлѣ, че пѣ-
катѣ, кѣ нѣ...; niemals, — ich
würde, habe ich so etwas gethan,
не кѣтѣ ѣнѣ аминѣ, еѣ н'амѣ
фѣкѣтѣ нѣчѣ одатѣ зѣсѣ че асе-
m...

Dasselbe, pron., ачѣламъ.

Data, n. pt., date, фѣмъ.

Datiren, v., datezѣ, пѣнѣ датѣ.

Dativ, m., (gram.) казѣ датѣсѣ.

Dato, ad., бѣсѣ —, пѣлѣ дѣдатѣ,
пѣлѣ дѣ асѣ орѣ.

Dattel, f., датѣлѣ, фѣнѣкѣ, кѣрѣмъ;
—baum, m., датѣлѣфѣрѣ, фѣнѣкѣ,
кѣрѣмъ (арѣоре); —fern, m.,
сѣмъсѣре де кѣрѣмъ; —öl, n.,
олѣсѣ де фѣнѣкѣ; —palme, f., в.

—baum; —pflaume, f., пръсъ ка кърмаза.
 Datum, n., датъ; ohne —, оъръ датъ.
 Daube, f., доръ; neue Dauben in ein Faß ziehen, а Pandora о всте.
 Daubenfügung, f., доръмънтъ.
 Daubenholz, n., ломъкъ де доръ.
 Dauchten, v., ми се наре.
 Dauer, f., дърабе, дърагъ; stabilitate; fortwährende —, континъ-татъ; —haft, a. mi ad., дъраверъ, гъалнъкъ; solid; stabil; —haftigkeit, f., дъраверитатъ, soliditate, гъалничъ.
 Dauern, v., дърежъ; yin; —, n. mi imp., амл наре ръж, ми е мнъ; et dauert mich sehr, ах пгънрж одръ; es dauert mich, даъ... амл наре ръж, къ...; sich keine Mühe — lassen, нъ кржъгъ нич о сарнъ! sich die Kosten nicht — lassen, нъ гънженте де спесе.
 Daum, Daumen, m., полкаръ, де перъа черъ наре; einem den — halten, протеръ, патрочиноръ не чинева; einem den — auf's Auge setzen, пжъкъ сьла ах кдсте ла чинева, ах констралрж, ах иаъ де скърж; —breit, n. mi ad., латъ де ах полкаръ; —dicke, a. mi ad., гросъ де ах полкаръ; —flapper, f., сьаръторнъ; —leber, n., дегетарнъ де пеле (ла кожкаръ); —schraube, f., сьражарнъ (инстръ-мънтъ де торгъръ).
 Daumling, m., дегетарнъ; om; nitik.
 Dame, f., пжж; v. Flaumfeder.
 Daphin, m., дофинъ, принжъа мон-тениторнъ де коронъ (ах Франца).
 Daus, n., заъ орнъ (ах кърпъ), асж.
 Dausung, f., мнстръбе; —safft, m., кнж.
 Davidsharfe, f., харфъ наре.
 Davon, ad., дн ачееа, де ачееа, decupe ачееа; de ач, де аколо; gebet mir —, дагнмл дн ачееа; gehen Sie nicht —, нъ те дъче де аколо; —laufen, оъже, скапъ; —fliegen, сьоръ; —kommen, ое-скапъ; sich — machen, се мнженте де пернжж; mit

einem blauen Auge — kommen, сканъ къ оагъ дестъа де крпартъ; eine Krankheit — tragen, м'а ал-леръ къ о ветежоръ; den Sieg — tragen, репортъ вкторнъ.

Davor, ad., динантеа, оагъ кърпе оагъ; de ачестъа; das Haus steht gerade. —, касъ стъ оагъ кърпе оагъ; legen Sie ein Schloß —, пжне ах лакатъ; — behüte uns Gott! de ачестъа съ не оерецкъ Dsmneze! — sei Gott! оерецкъ Dsmneze! ich kann nicht —, н'амъ че съ оакъ.

Dawider, ad., контръ; ich habe nichts —, н'амъ нимика контръ; ich bin nicht —, нъ мъ оупжж.

Dazu, ad., ла ачестъа; не гънжъ а-чееа; ахкъ; че е ма! мжжж; de ачееа; пентръ ачестъа; was sagen Sie —? че ачл ла аста? wie komme ich —? de знде мжжж веннж аста? — ist er da, аста е тръва мж; — gehört Zeit, аста чере тнмж; Du mußt noch etwas — legen, тъ ал съ ма! адаорн ахкъ чевамл; ich rathe Ihnen nicht —, нъ те сьвтвекъ ла а-честъа; — kommt noch, даъ... адаоръ, че е ми ма! мжжж, къ...; — thun, даъ... сь вап де сѣмъ, ка... сь те вап, ка...; — habe ich es nicht gegeben, нъ п'амъ даг'о пентръ ачестъа; — kommen, сьаръвинъ; — ge-langen, а ажпче; — geben, кон-трнжж, амл даъ партеа; — le- gen, — thun, адаоръ.

Danzkunst, f., сьаръвеннре.

Danzmal, ad., атжчл, ма! алесъ атжчл.

Dazwischen, ad., ахтре, ахтр'ачееа, ахтр'ачесте; ах мнжлокъ; es steht etwas —, е чева ла мнжлокъ; reden Sie nicht immer —, нъ мъ торъ ахтреръне; — sein, liegen, stehen, сьатъ ахтрентъсж; — le- gen, setzen, stellen, ахтрентънж, ах-тр'ашекъ; — kommen, ахтрвинъ; —kunst, f., ахтрвеннжне.

Debatte, f., десаутре; десагъ.

Debattiren, v., десагъ; (десагъ).

Debet, n., (ком.) дѣторѣ; de datz; im — stehen, аре съ деа.

Debit, m., дебитъ, вѣнцаре (de mър-
опри къ мървндимъ); —iren, v.,
дебитезъ, вѣндъ (марѣ); —or,
m., дѣторѣ.

Debut, (zi: debit) дѣчензъ (de-
bitz).

Decadence, (zi: dekadanc), f., де-
кѣдѣнцъ, скѣпѣтаре (a зпѣ ставъ).

Decan, m., деканъ; —at, n., де-
канатъ (decanitatea зпѣ деканъ).

Decatiren, v., декатиръ, снотъ лѣ-
стрѣл поставкѣл датъ де оаври-
кѣтѣ.

Decem, m., децимъ, дѣкѣмъ, зечимъ.

December, m., Децемвѣре.

Decembir, децембиръ; —at, n., де-
цембиратъ.

Decanei, f., деканѣ, (каса, локзи-
га деканѣл).

Decant, m., деканъ.

Decet, m., зечимѣ (zicitare mal вѣр-
тосъ ла мървѣрѣ); ein — Felle,
o zecime de peil.

Deciffiren, v., децифѣрѣ.

Decimal, (ан коммѣнерѣ) зечималъ;
—bruch, m., фракциѣне зечималъ;
—rechnung, f., калкѣл зечималъ;
—system, n., сѣстѣмъ зечималъ;
—zoll, m., полѣкаръ зечималъ,
ad. дѣмѣрѣдѣ ан 10 линѣ.

Decimation, f., зечимѣнѣне.

Decimiren, v., зечимезъ.

Decision, f., децизиѣне, хотѣрѣре
жѣдикѣторѣскѣ.

Decisiv, a. iii ad., децизивъ.

Dec, v. Verbed.

Decē, f., копѣрѣ; плапотъ; стрѣлъ,
пѣтѣрѣ; дѣвѣлитѣрѣ (de верѣ че
оелъ) арша (пе ша), коворъ, пѣн-
ѣтѣрѣ (пе масъ), вѣлъ, манга;
подѣнъ, пардосалъ (жосъ); подѣ,
таванъ, плаондъ, черѣл, волга
касѣл (сѣсѣ); podz de naiz; sich
nach der — strecken, мѣ дѣриндѣ
кѣтѣ ажѣнѣе плапота, ad. дѣрѣ
авѣре; unter einer — strecken, a
oi зпа, ла зп гѣндѣ, къ чѣнева;
er hat eine — vor den Augen,
a avea oeil zeragi, a oi ѣрѣме-
катъ.

Decfel, m., копѣрѣмѣлѣ, канакъ;
—becher, m., —glas, n., покѣрѣ
къ канакъ; —lanne, f., канъ къ
копѣрѣмѣлѣ; —sieb, f., сѣрѣ саъ
чѣсрѣ къ дѣзъ оавндѣрѣ.

Decfen, v., копѣрѣ; den Tisch —,
пѣнъ маса, ad. аштернѣ пѣпѣ-
тѣра; ein Haus —, аккопѣрѣ ка-
са; eine Stadt —, ашѣрѣ о че-
ратѣ; einen Transport —, сѣор-
тезъ зп стрѣпортъ; gebedt sein,
a oi асѣкѣратъ; der Berg bedt
den Wald, мангѣле ia vederea
пѣдѣрѣ; sich —, м'асѣкѣрѣ; (ном.)
diese Dreiecke — sich, асте тѣрѣ
тѣрѣнѣтѣрѣ кѣдѣнѣдѣзъ; —flechter,
m., дѣмѣлѣтѣторѣс де рокожинѣ,
ѣжѣторѣс де стрѣлѣрѣ; —gemälde,
n., зѣгрѣвитѣрѣ де таванъ, де
черѣл аз касѣл; волгъ деѣкѣтѣ;
—händler, m., пѣрогѣдѣторѣс къ страѣе,
плапоте шѣл.; —macher, m., пла-
потарѣ, стрѣларѣ рокожинарѣ шѣл.

Decet, m., копѣритѣорѣс де касѣ.

Decmantel, m., мангаѣ; маскѣ,
прѣтѣстѣ; — der Frömmigkeit, ѣз-
цѣрѣ, ипокрѣсѣ.

Decnet, n., реѣеа, плаѣ (вѣлѣт.
de пасѣрѣ).

Decplatte, f., лѣспѣде, плакъ де ко-
пѣрѣ.

Decrasen, m., гѣл верѣл де копѣ-
рѣ, де дѣвѣрѣкатъ.

Decung, f., копѣрѣтѣрѣ, копѣрѣре;
(прѣсѣсѣне).

Decwachs, n., чѣрѣ де зѣмѣлѣтѣрѣ.

Decwerk, v. Blendwerk, (ѣорт.)

Declamation, f., декѣмѣнѣнѣне.

Declamator, m., декѣмѣнѣторѣс; —isch,
a. iii ad., декѣмѣнѣторѣскѣ.

Declamiren, v., декѣмѣ.

Declaration, f., декѣрѣнѣнѣне.

Declatiren, v., декѣрѣ.

Declination, f., (грам.) декѣнѣнѣнѣ-
не, ѣлѣсѣсѣнеа пѣмѣлѣл.

Decliniren, v., декѣнѣ.

Decoct, n., декѣттѣ, декѣоцѣнѣне.

Decoration, f., декѣрѣнѣнѣне; —ma-
ler, m., декѣратѣорѣс.

Decoriren, v., декѣрѣезъ.

Decorum, n., декѣрѣ, кѣвѣошѣ, вѣ-
нѣ кѣвѣнѣнѣ.

Decorat, *n.*, (ком.) скъзымълтѣ (de прецѣ); — *iten*, *v.*, сказѣ (din прецѣ).

Decret, *n.*, декретѣ; — *iten*, *v.*, декретежѣ.

Dedication, *f.*, дезикъцъне.

Dediciren, *v.*, дезикѣ (дикънѣ о карте).

Deduciren, *v.*, дедикѣ.

Defect, *a. mi ad.*, дефетъосѣ, недефинитѣ, къ липсѣ; —, *m.*, дефетѣ, недефинитѣ, имперфекъне; — *e von Büchern*, есемпларе дефетъосѣ; — *e in einer Rechnung ziehen*, а черка къ амърпътал о сокотѣлѣ *mi a l'ajla eropi*.

Defenstion, *f.*, дефенсивае, аяъраре; — *linie*, *f.*, линиѣ де аяъраре.

Defensiv, *a. mi ad.*, дефенсивѣ, дефенсивѣ; — *allianz*, *f.*, алианцѣ дефенсивѣ.

Defensor, *m.*, дефенсорѣ, аяъръторѣ.

Defetiren, *v.*, ден Еид —, дажъ жъръмълтѣ къива, пкъѣ съ жъре (т. de жърисур.)

Deficientenhaus, *n.*, инцитѣтѣ де репаосѣ (неутрѣ пом).

Deficit, *n.*, дефичитѣ; липсѣ, неажънсѣ (ан венит.)

Defilee, *n.*, стръмъторѣ, пасадѣ злгъстѣ.

Defiliren, *v.*, дефилѣ (трекѣ ан ширѣ не динаинтеа командънтѣлѣ солдажѣ).

Definiren, *v.*, дефинезѣ, децертърескѣ, отъръскѣ (о идее, ан конченѣ).

Definition, *f.*, дефинициъне, децертърире.

Definitiv, *a. mi ad.*, дефинитѣ, децертъритѣ, отъратѣ; — *sentenz*, *f.*, — *urtheil*, *n.*, септинцѣ, жъдикатѣ дефинитѣ.

Defloration, *f.*, дефлоръциъне, свергъръциъне, стрикаре де фелорѣ.

Defloriren, *v.*, дефлорезѣ, свергъръ.

Defraudation, *f.*, дефрѣудъциъне, мълкаре де ванѣ; амърире, днмеларе.

Degen, *m.*, снадѣ (снагѣ), савиѣ; *mit bloßem* —, къ снада голѣ; *das ist ein alter guter* —, зста е ан снатарѣ бравѣ; *mit dem* —

in der Hand, къ мълна днарматѣ, къ савиа ан мълнѣ; *sich auf* — *schlagen*, а джела къ савиа; *etwas mit dem* — *ausmachen*, а оинѣ о кавезѣ *prin dжелѣ*; — *band*, *n.*, портѣ-снадѣ; — *fläche*, *f.*, латѣ савиел; — *förmig*, *a. mi ad.*, снадѣормѣ; — *gefäß*, *n.*, мълзакѣ де снадѣ; — *gehent*, *n.*, — *toppel*, *f.*, кърѣозѣ, оинѣ де савиѣ; — *griff*, *m.*, — *heft*, *n.*, мълзакѣ де савиѣ; — *klänge*, *f.*, къстѣра, ферѣл тълосѣ ан снадел; — *knopf*, *m.*, помѣ, мърѣ, вкмѣѣ дела мълзакѣл савиел; *alte* —, ветеранѣ бравѣ, остамѣ бравѣ; — *quaste*, *f.*, калпѣ де савиѣ; — *scheide*, *f.*, тѣкѣ де снадѣ; — *sich*, *m.*, — *stoß*, *m.*, ловитѣръ, пвксѣтѣръ де савиѣ.

Degeniren, *v.*, деженерезѣ, мълкорческѣ, днл пердѣ видѣ, септинца.

Dégout, (*zi: derg*), *m.*, дежъстѣ.

Degradation, *f.*, деръдъциъне.

Degradiren, *v.*, дерпадежѣ.

Dehnbar, *a. mi ad.*, естинсиверѣ; деръциверѣ; — *feit*, *f.*, естинсиверитатѣ; деръциверитатѣ.

Dehnen, *v.*, дециндѣ, ециндѣ, лъцескѣ, прелънцескѣ; трагѣ, трагънѣ; *sich* —, се ецинде, лъдеште, лънцеште.

Dehnung, *f.*, ецинциъне, прелънцѣре; — *zeichen*, *n.*, (грам.) сепинца прелънцѣрѣ.

Deich, *m.*, ставилѣ, змилътѣръ, (зъгазѣ, езътѣръ); — *bruch*, *m.*, рѣптѣръ де ставилѣ; — *damm*, *m.*, змилътѣръ лътѣрале де ставилѣ; — *en*, *v.*, факѣ ставилѣ; — *frei*, *a. mi ad.*, фкъритѣ де ставилѣ; — *graf*, *m.*, вериеторѣ провинциале де ставилѣ; — *grafschaft*, *f.*, дистриктѣл зпѣл вериеторѣ де ставилѣ; — *herr*, *m.*, проприетарѣ де о ставилѣ; — *pflichtig*, *a. mi ad.*, овлегатѣ ла ставилѣ (де а лъкра саж де а ципеа ан зпнѣ стѣре ан зъгазѣ саж о ставилѣ); — *richter*, *m.*, жъдичѣ де ставилѣ.

Deichsel, *f.*, оиште (рѣдѣ) де карѣ; вардѣ; — *arm*, *m.*, кракѣ де оиште;

- fette, f., опиторъ; —pferd, n., каѣ дела оште, каѣ роташъ; —ring, m., веригъ де оште.
- Deichufer**, n., цериѣ змлатъ.
- Deichweg**, m., каѣ не гъгъ о ставъ.
- Dein, Deine**, pron. pr., тѣ, та; **das Mein und Dein** richtet viel Unheil an, аѣ меѣ ми аѣ тѣ кѣ мѣнъ млатъ рѣ.
- Deiner, Deine, Deines**, саѣ der die das Deine, pron. pos., дѣтревѣндатъ, фъръ свѣт., аѣ тѣ, аѣта.
- Deinethalben, Deinettwegen, Deinetwillen**, ad., дѣтревъ тѣне, дѣѣ каѣса та, цѣтревъ плакѣ, фавора та.
- Deinige**, (der, die, das), pron. pos., аѣ тѣ, аѣ та; **die Deinigen**, аѣ тѣ, ad: фамиѣа та, домѣстѣил тѣ; **sorge für das —**, аѣ грѣжъ де тревѣе таѣ.
- Deining**, f., таѣре аѣтатъ.
- Deinſen**, v., рекѣръ, мерѣе. дѣдѣрътѣ (о паѣъ вѣтежѣ дѣ ревоѣлѣ марѣнѣ).
- Deismus**, m., зѣѣмѣ, кредѣнга дѣ Dsmnezeѣ фъръ дескоуѣре.
- Deiſt**, m., зѣѣмѣ; —erei, f., зѣѣмѣ; —iſch, a. mi ad., зѣѣмѣкѣ.
- Deſeigné**, (zi: дежѣне), дежѣнѣ, гѣ-стѣре.
- Defade**, f., декадѣ.
- Defalog**, m., декалогѣ, зѣѣе порѣнѣ.
- Delectiren**, v., делѣтѣ, десѣтѣ.
- Delegat**, m., делегатѣ.
- Delegation**, f., делегѣѣне, дѣнѣ-тѣѣне, комѣѣѣне.
- Deliberation**, f., дѣлѣверѣѣне, дес-ватѣре.
- Deliberiren**, v., дѣлѣверѣ, десватѣ.
- Delicat**, a. mi ad., дѣлѣкатѣ; —esse, f., дѣлѣкатѣѣ.
- Delinquent**, m., крѣмѣнарѣ, фъръ-торѣ де рѣѣ; —in, f., крѣмѣнарѣ.
- Delirium**, n., дѣлѣрѣѣ.
- Delphin**, m., дѣлѣѣнѣ.
- Deltaförmig**, a., дѣлѣтѣформѣ, de forma deltel.
- Demagog**, m., демарогѣ; —ie, f., демарогѣѣ; —iſch, a. mi ad., демарогѣкѣ.
- Demant**, v. **Diamant**.
- Demarcationſlinie**, f., лѣнѣ де дѣ-тѣркѣѣне (дѣтревѣѣ цѣрѣ, тѣрѣ).
- Demaskiren**, v., демаскѣ.
- Demnach**, conj., дѣѣ, аѣта даѣ, прѣн зѣтаѣре.
- Demnächst**, ad., аѣол, дѣѣ, дѣ ѣне; кѣрѣндѣ.
- Demohngeachtet**, v. **Ungeachtet**.
- Demoiselle**, f., дамѣчѣлѣ, domniſtörpъ, (кокониѣѣ, дѣдѣкѣ).
- Demokrat**, m., демократѣ; —ie, f., демократѣѣ; —iſch, a. mi ad., демократѣкѣ.
- Demoliren**, v., дѣрѣмѣ, аватѣ, даѣ ла пѣтѣнѣ (каѣ пѣѣ).
- Demolirung**, f., дѣрѣмѣѣне, авѣ-тѣмѣнѣ.
- Demonstration**, f., демѣстрѣѣне.
- Demonſtrativ**, a. mi ad., демѣстрѣ-тѣѣ.
- Demonſtriren**, v., демѣстрѣ; довѣ-дѣкѣ.
- Demontiren**, v., десѣажѣкѣ (де не каѣѣ); смонтеѣѣ, ѣѣѣ гѣнѣлѣ жѣѣ; прѣн каѣонадѣ стрѣкѣ о ватѣрѣ, о адѣѣ ла гѣчѣре.
- Demoralisation**, f., деморалѣзѣѣне.
- Demoralifiren**, v., деморалѣзеѣѣ.
- Demuth**, f., зѣмѣлѣтѣе, зѣмѣлѣѣ, смѣренѣѣ.
- Demüthig**, a. mi ad., зѣмѣлѣѣ, смѣ-рѣѣ; сѣнѣсѣ; зѣмѣлѣнѣтѣ; кѣ смѣренѣѣ; —ung, f., зѣмѣлѣтѣрѣ.
- Denar**, m., денарѣ.
- Dendrit**, m., дендрѣтѣ, v. **Baumſtein**.
- Denſelhammer**, m., чѣоканѣ де бѣ-тѣтѣ кѣса.
- Denkeln**, v., ватѣ (аскѣѣѣ) кѣса.
- Denkelſtoſ**, m., ваткѣ, нековѣѣѣѣѣ пе карѣ се ватѣ кѣса.
- Denſart**, f., кѣлѣ; modſ de кѣѣетѣре.
- Denſbar**, a. mi ad., ѣтаѣнаверѣ, кѣѣетѣверѣ.
- Denkbild**, n., дѣѣѣѣ, сѣмѣѣѣ, ем-вѣѣтѣ.
- Denkbuſ**, n., авѣѣтѣ, карѣ дѣ карѣ се скрѣе чеѣа де адѣѣѣ аѣнѣтѣ; меморѣѣѣ; жѣрнарѣ.
- Denken**, v., кѣѣетѣ, гѣндѣсѣѣ; со-кѣтѣсѣкѣ; медѣтѣ; жѣдѣкѣ; даѣ кѣ сокѣтѣѣа; дѣлѣ дѣтаѣнѣ; дѣлѣ дѣ-

- kinzesck; *amí adzák aminte*; an
 ober auf etwas —, a кзрета де-
 спре чева; auf etwas Böses —,
 пкзнескѣ врезнѣ рѣ; sich etwas
 —, *amí akínzesck чева*; hin und
 her —, *amí батѣ канѣ, тѣ орѣ-
 тѣнѣ кѣ минтеа*; der Mensch
 denkt, Gott lenkt, отъа пропзне,
 Dzeš díspzne, пѣ кѣм гъндеште
 отъа, чѣ кѣм ва Домнѣа; daran
 —, *amí adzák aminte*; bei sich
 —, a се гъндѣ *an сѣне*; niedrig
 —, a авае сѣмѣмѣнѣте аплѣсе;
 auf seine Predigt —, *amí medítz*
 predika.
- Denker**, m., *medítztoríz*, кзцетъ-
 торíz; tiefe —, *спírítz проѣсндѣ*.
- Denkfähig**, a. *amí ad.*, *првестítz* кѣ
 факълтате кзцетътѣвѣ; —*feit*, f.,
 факълтатеа кзцетътѣвѣ.
- Denkfreiheit**, f., *лѣбертатеа конштѣн-
 цѣл*, — de a кзцета.
- Denkkrast**, f., факълтатеа кзцетътѣвѣ.
- Denklehre**, f., *лоцѣкѣ*.
- Denkmal**, n., *монѣмѣнтѣ*.
- Denkmünze**, f., *медалѣ, монетѣ*
memoríalz.
- Denksäule**, f., *кодонѣ, ѣвелѣскѣ de*
adzчере aminte.
- Denkschrift**, f., *memoríalz*; *ínskrí-
 цízne*.
- Denkspruch**, m., *dezíz*, *сентѣнцѣ*.
- Denkstein**, m., *пѣтрѣ memoríalz*.
- Denkungsart**, v. *Denkart*.
- Denkvermögen**, n., v. *Denkkrast*.
- Denkwürdig**, a. *amí ad.*, *memораверѣ,*
ансѣмнаверѣ, demnѣ de adzчере
aminte; —*feit*, f., *memораверѣ-
 тате*; —*feiten*, *memóріл, погѣлснѣ*.
- Denkzeichen**, n., *сѣмнѣ memoríalz*.
- Denkzeit**, f., *епокѣ*.
- Denkzettel**, m., *memорíz, вѣлетѣ ме-
 морíalz*; *jemandem einen* — *ge-
 ben*, батѣ пѣ чѣнева ка сѣ цѣнѣ
minte; — *der Juden*, *ѣлаттерѣл*.
- Denn**, conj., *кѣчѣ, пѣптрѣкѣ, ѣндѣ-
 кѣ; декътѣ; еѣ wāre* —, *еѣ sei*
 —, *дѣкѣ нѣ, афарѣ дѣкѣ нѣ; wie*
 —! чѣ кѣм! *wen sehe ich* —?
дар че 'mí вѣдѣ окѣ?
- Dennoch**, conj., *тотѣшѣ, кѣ тѣтѣ асте*.
- Denomination**, f., *denzmínѣцízne*.
- Denominator**, m., *denzmnítoríz*.
- Densität**, f., *denctrate*.
- Dentist**, m., *dínctíck*.
- Denunciation**, f., *denzncíadzíne*, *гъ-
 рѣторѣ пѣ аскзнсѣ*.
- Denunciren**, v., *dénzncíck*.
- Departement**, n., *деспѣрѣцѣмѣнтѣ*.
- Dependent**, a. *amí ad.*, *депендѣнѣте,*
атѣрпѣнѣте, атѣрпѣнѣторíz.
- Dependenz**, f., *депендѣнцѣ, атѣрпѣне*.
- Dependiren**, v., *депндѣ, атѣрпѣ*.
- Depense**, (zi: *depanz*) *кѣлѣсѣлѣ де-
 мѣргѣ*.
- Depesche**, f., *депешѣ*.
- Deponent**, m., *депонѣнтѣ (грам.)*
*де фортѣ лас. шѣ сѣмнѣікѣцíz-
 не актѣвѣ; депзиторíz, депозіторíz*.
- Deponiren**, v., *депнѣ, депозецѣ*
(baní шѣл спре пѣстрарѣ).
- Deportation**, f., *депортѣцízне; есі-
 лѣне, еснагрѣне*.
- Deportiren**, v., *депортецѣ, есілѣнѣ,*
еснагрѣнѣ, сѣргízнескѣ, скотѣ дѣн
цѣрѣ шѣ дѣкѣ ла зп локѣ хотѣ-
рѣтѣ de znde депортатѣл п'аре
воѣз а се ретѣрче.
- Depositbank**, f., *банкѣ de депозítz*.
- Depositengelder**, pl., *банѣ депзштѣ, де-
 позítzгѣл*.
- Depositum**, n., *депозітѣ, лѣкрѣ де-
 позítz*.
- Depot**, (denò), n., *депозіторíz; де-
 позítz; резерѣ де солдѣгѣ*.
- Depreciren**, v., *тѣ рогѣ, черѣ іерѣ-
 тѣцízне*.
- Deputat**, n., *парѣ, порѣцízне, са-
 лѣрíz; —іон*, f., *депѣрѣцízне*.
- Deputiren**, v., *депѣтецѣ, трѣмítz де-
 пѣтѣтѣ*.
- Deputirte**, m., *депѣтѣтѣ, трѣмítz*.
- Der**, die, das, art., *лѣ, лѣ, а; проп.,*
чѣлѣ, ачѣлѣ; кѣре.
- Derangiren**, (derampírн), v., *десорѣ-
 дѣнецѣ, пѣнѣ *an* пѣрѣндѣлѣгѣ; тѣрѣ-
 вѣрѣ*.
- Derartig**, a., *де ачѣлѣ фѣлѣ*.
- Derb**, a. *amí ad.*, *вѣпрѣсѣ, солідѣ;*
цѣрпѣнѣ; аспрѣ; верде; das ist
eine derbe Antwort, *ѣкѣ зп ре-*
сѣзнѣскѣ аспрѣ; — antworten, *ре-*
сѣзнѣскѣ верде; —heiß, (f.,) *вѣпрѣ-*
мítz, солідitate; аспрѣне.

- Dereinst**, ad., odeniðpъ; ðpekъndъ;
вpиодаръ.
- Dereinst-halben**, —wegen, —wissen,
ad., пентpъ ачѣста, de ачѣеа;
пентpъ карил, пентpъ данши, пентpъ
ѳавореа, амðреа лор.
- Dergestalt**, ad. ми conj., асѣелъ;
дн ѣстѣ кинъ, дн ѣстѣ модъ;
длтр'атъѣ.
- Dergleichen**, a., атаре, асемене,
асѣелъ; — Menschen, wie er,
muß man achten, асѣелъ de ðmeni,
към есте ел, тревъескъ респет-
таул.
- Derhalben**, conj. ми ad., пентpъ ачѣеа.
- Derivation**, f., derivъdъne.
- Der—, die—, dasjenige**, pr., ачелъ,
ачеа.
- Dermaleinst**, v. Dereinst; —ig, a.,
de odiniðpъ.
- Dermalen**, ad., акъм, асѣдагъ, пентpъ
акъм.
- Dermalig**, a., актвалъ, пресинге.
- Dermassen**, ad., агъѣ, пълъ дл-
тр'атъѣ; аша de таре.
- Dero**, pron., Двðстръ, вðстръ; zu
— Befehl, да ordinea Двðстръ.
- Dero-halben**, —wegen, conj., пентpъ
ачѣста, de ачѣеа.
- Der—, die—, dasselbe**, —bigе, pron.,
ачелашл, ачѣеашл; totъ ачелашл,
totъ ачѣеашл; (дн totъ крте-
ниторъ) Dieselben haben mir be-
fohlen, Дв. mlagl demъndatъ.
- Derweile**, derweilen, ad., длтр'ачѣеа,
v. Unterdesfen.
- Derwisch**, m., derwischъ, кългъpъѣ
maomedanъ.
- Desarmiren**, v., desarmъ.
- Descendent**, m., descendentъте, зp-
ташиъ, челъ 'че се трае дитp'о
ѳамилъ.
- Descendenç**, f., descendingъ, ско-
воржътpъ, зpъшиъ.
- Descendentallinie**, f., линъ сково-
pъndъ.
- Deserteur**, m., desertоръ, ѳгаръ
(soldatъ).
- Desertion**, f., deserçdъne.
- Desertiren**, v., deserçezъ.
- Desfallъ**, ad., дн ачелъ казъ; пентpъ
ачѣеа.
- Desgleichen**, a., атаре, асемене,
v. Dergleiche; ad. асѣелъ; —,
conj., прекъм ми; ѣпкъ.
- Deshalb**, —halben, ad., de ачѣеа,
пентpъ ачѣеа.
- Designation**, f., decemъdъne.
- Designiren**, v., decemъ.
- Desinficiren**, v., кpъçdъ de miacme.
- Desolat**, a., desolatъ, ѳpте дн-
триçатъ.
- Desperat**, a., desperatъ; —ion, f.,
desperъdъne.
- Desperiren**, v., desperъ.
- Despot**, m., despotъ; —isch, a., des-
potickъ; ad. despotичемте; —is-
mus, m., despoticmъ.
- Dessest-halben**, —wegen, —willen, ad.,
de ачѣеа, пентpъ ачѣеа; de ачѣ-
ста, пентpъ ачѣста.
- Desfert**, n., ðome, дълчедъpл, гългъpл
мчл. че се пнъ не масъ да ѳи-
неа пpъzизлал; меселкpл.
- Destin**, n., decemъ, пикторъ.
- Distillation**, f., destilъdъne.
- Distilliren**, v., destilъ; стрекоръ;
трагъ (vinarcъ, spiritъ).
- Distillirer**, m., destilъторъ.
- Distillir-blase**, f., аламвикъ; —fan-
mer, f., destilъpъ.
- Desto**, ad., къ агъѣ; — besser, а-
гъѣ маl bine; — schlimmer, а-
гъѣ маl pъѣ; nichts — weniger,
totъшл, къ totъ асте; je mehr
man ihm gibt, — mehr will er
haben, дн дал деçетъл челъ микъ
ми елъ ддл чере ми тъна.
- Dest-wegen**, —willen, ad. ми conj.,
de ачѣеа, v. Dessestwegen; — weil,
de ачѣеа къл; eben —, токма
пентpъ ачѣеа.
- Detachment**, (detachment), n., de-
ташемъntъ, десçpъçетъntъ, очатъ
de soldagl.
- Detachiren**, v., despartъ ми trimitъ
(o parte de soldagl).
- Detail**, n., detais; —händler, m.,
комерçкъ къ detaisъ, тъpъççимъ;
—händler, m., negotiorъ къ тъp-
ççимъ; —liren, v., detalezъ,
спнъ къ deamъpъntъ, дн ѳipъ
дн пъpъ.
- Detto**, a., totъ ачѣеа; totъ аоло.

- Deube, f., ♦вртѣ.
- Deuchten, v. Dāuchten.
- Deut, m., ванѣ оландезѣ; ісѣ gebe seinen — darum, нѣ ѡаче о чанѣ децерагѣ.
- Deute, v. Dūte.
- Deutelei, f., сплїкѣцїзне ѡалѣ шї рїдїкогѣ.
- Deuteln, v., сплїкѣ ѡалѣ шї рїдїкал.
- Deuten, v., аррѣтѣ (кѣ децерагѣ); ѡакѣ семнѣ (кѣ окїѣ); сплїкѣ (вїска); ѡакѣ алзїзне; er deutet Alles auf ісѣ, ле іа тоте асѣурѣ.
- Deuter, m., сплїкѣторїѣ; —ei, f., сплїкѣцїзне; (din ♦ісіonomїѣ) метопоскопїѣ; (din лїнїамѣтелемѣ пелор) кїромандїѣ.
- Deutler, m., сплїкѣторїѣ ѡалѣ.
- Deutlich, a. шї ad., кїарѣ, лїмѣде, лѣмѣрїтѣ, лѣмїнатѣ, децїнсѣ, лїдедереверѣ; респїкатѣ; —feit, f., кїарѣтате, лїмѣзїме, лѣмѣрѣтате, лїдедереверїтате.
- Deutsch, a., германїкѣ, алеманїкѣ, немѣскѣ; ad. германеште, немѣеште.
- Deutsche, m. шї f., германѣ, алеманѣ (rom. din Romania олтѣнѣ), немѣѣ.
- Deutschherr, m., кавалерѣ ал ордїнарї тѣстопїкѣ.
- Deutschmeister; m., мареле метерѣ ал ордїнарї тѣстопїкѣ.
- Deutung, f., сплїкѣцїзне; Traum—, сплїкѣцїзне (тѣлїзїре) де вїсѣ; —svoll, a. шї ad., пїнѣ де лїсемпаре, тѣлїтѣ лїсемпѣторїѣ.
- Devaluation, f., девѣлѣцїзне, скѣзѣтѣрѣ де преѣ лї монетѣ.
- Devise, f., девїзѣ.
- Devot, a. шї ad., девотѣ, вїсерїкоскѣ, релїціосѣ; —іон, f., девоцїзне.
- Diaconat, n., діаконатѣ, діакопїѣ.
- Diaconissin, f., діаконесѣ, діакопїцѣ.
- Diaconus, m., діаконѣ.
- Diadem, n., діадемѣ, лѣгѣтѣрѣ де ѡрїнте, семнїл рїгатѣлї лї аптїчї.
- Diafustif, f., діафустїкѣ.
- Diagnostik, f., діагностїкѣ, кѣпостїнда сѣѣ лївѣцѣтѣра де а кѣлїште ветежелїе.
- Diagonal, a., діагоналѣ; —лініе, f., лініѣ діагоналѣ.
- Dialect, m., діалектѣ; —іф, f., діалектїкѣ; —іфер, m., діалектїкѣ.
- Dialog, m., діалогѣ, вопрїре лїтре дол.
- Diamant, m., діамантѣ; ungeschliffene —, діамантѣ вртѣ; geschliffene —, вртїантѣ; —ен, a., діамантїнѣ, де діамантѣ; —gewicht, n., пондере де лїзваере де каре парѣ греснѣе ѡаче злї каратѣ; —händler, m., діамантїарїѣ; —hart, a. шї ad., таре ка діамантѣл; —mutter, f., матрїче, пѣтрѣ лї каре се аѡлѣ діамантѣ; —nadel, f., акѣ де діамантѣ; —pulver, n., пѣлѣре де діамантѣ; —ring, m., інелѣ де діамантѣ; —schmuck, m., скѣлїе, лїзваере де діамантѣ; —schleifer, m., діамантїарїѣ.
- Diameter, m., діаметрѣ.
- Diaphoretisch, a., діафоретїкѣ, ездорїѡерѣ.
- Diarium, n., зїарїѣ.
- Diarrhœe, n., діарїѣ, грѣпѣдѣ, зрїдїаре.
- Diät, f., діетѣ, зїєрнѣ, лѣѡѣ де зї; перѣлѣ де вїаѣѣ; —етїф, f., діететїкѣ, артеа вїеѣелї; —ісѣ, a., діететїкѣ.
- Dicafterium, n., дікастерїѣ.
- Dicht, a. шї ad., децѣ, компактѣ; соїдѣ; стрѣнсѣ; таре.
- Dichte, Dichtheit, f., дециме, соїдїтате.
- Dichtelei, f., поєзїтѣрѣ (терм. де-преѣзїторїѣ).
- Dichten, v., лѣстѣескѣ, імапїнѣ; поетїцѣѣ, ѡакѣ верѣзїлї; medirѣ; sein — und Trachten ist darauf gerichtet, тоте гїндѣрїлїе шї лѣкрѣрїлїе лї сѣлїтѣ агїнтате спре ачѣея.
- Dichter, m., поетѣ; —абер, f., вѣлѣ поетїкѣ; —анлѣге, f., талантѣ поетїкѣ; —feuer, n., —flug, m., ѡокѣ, авѣлїтѣ, сворѣ поетїкѣ; —freiheit, f., лїченѣѣ поетїкѣ; —gabe, v. —анлѣге; —gluth, f., ѡокѣ поетїкѣ; —ісѣ, a. шї ad., поетїкѣ, поетїчеште; —ling, m., поетїшїѣ; —pserd, n., (mit.) пе-

- racš; —sprache, f., айѣаѣис поетикъ; —wert, n., ордъ (звараѣис) поетикъ, дѣверсрл.
- Dichtigkeit, v. Dichte; —messer, m., манометръ; decimetrъ.
- Dichtkraft, f., патереа де а поетиза, v. Dichtvermögen.
- Dichtkunst, f., поезиъ, поетикъ, артеа поетикъ.
- Dichtlaubig, a. ші ad., фрэнзиосъ, фоиосъ.
- Dichtung, f., поезиъ; пѣстѣре, v. Erbdichtung; —bart, f., пенъ, фелъ де поезиъ.
- Dichtvermögen, n., факѣтеа де а поетиза.
- Dichtwertig, n., астѣпѣтъръ де крепѣтърі ла о пайъ.
- Dick, a. ші ad., гросъ, грасъ; decš; волѣтиносъ; змѣлатъ; —armig, a. ші ad., врѣщосъ, кз враделе грѣсе; —ärschig, a. ші ad., крѣросъ; —backig, a. ші ad., вѣкосъ; —bauch, m., пѣтекосъ (омъ); —bein, n., кѣпсъ, партеа пичѣрѣлї дела шолдъ пѣлъ ла пепнѣкї; —blütig, a. ші ad., сѣпѣеросъ; —brüftig, a. ші ad., пепросъ, пѣгосъ.
- Dicke, f., грѣсѣме; decime.
- Dickfleischig, a. ші ad., кѣрносъ.
- Dickhaarig, a. ші ad., пѣросъ; тѣфосъ.
- Dickhäls, m., гѣтъ грѣсъ (омъ); —ig, a. ші ad., гѣтосъ.
- Dickhäutig, a. ші ad., пелосъ; —feit, f., грѣсѣме де пеле.
- Dichtheit, v. Dicke.
- Dickhülfig, a. ші ad., скорѣосъ; кожосъ.
- Dicksicht, n., decimš (de пѣдѣре).
- Dickkopf, m., капъ грѣсъ; кѣпѣщѣносъ (омъ); капъ маре; dickköpfig, a. ші ad., кѣпѣщѣносъ; черѣкосъ, дѣдѣрѣтѣкъ, кз капъ маре.
- Dicklaubig, v. Dichtlaubig.
- Dickleibig, a. ші ad., трѣносъ, корѣщѣосъ, пѣнъ; —feit, f., трѣпѣтѣ, корѣщѣенѣ.
- Dicklich, a. ші ad., грѣсѣщѣ; decšщѣ.
- Dicklippig, a. ші ad., вѣзатъ.
- Dickmaulig, a. ші ad., кз гѣра маре.
- Dicknasig, a. ші ad., пѣзосъ, вѣтосъ.
- Dickschrig, a. ші ad., зрѣкатъ, кз зрѣкї марї; кам сѣрдъ, грѣсъ де зрѣкї.
- Dickrindig, a. ші ad., кз скорѣа дѣсѣ.
- Dickrube, f., врозѣ.
- Dickrüdig, a. ші ad., сѣпѣросъ, кз сѣпѣре грѣсъ; дѣпѣлъ.
- Dicksaft, m., сѣрѣпъ, мѣстъ грѣсъ.
- Dickschnäbler, m., чѣокъ грѣсъ.
- Dickstein, m., diamantъ вѣлѣнтатъ, саъ пѣлѣтъ, пѣмаї пе дѣасѣра.
- Dicktau, v. Kabeltau.
- Dickthuer, m., лѣдѣреѣѣс, фѣлосъ, чѣлъ че фѣче дѣн ѣанѣарїѣ армѣсарїѣ; —ei, f., лѣдѣрошїѣ; —isch, a. ші ad., лѣдѣросъ.
- Dickwanst, m., пѣтекосъ, вѣрдѣфосъ; —ig, a. ші ad., пѣтекосъ.
- Dickzettel, m., комѣасъ де мѣсѣратъ грѣсѣме.
- Dictando, ad., дѣктѣндъ.
- Dictat, n., дѣктатъ.
- Dictator, m., дѣктаторїѣ; —isch, a. ші ad., дѣктаторїкъ.
- Dictatur, f., дѣктатѣрѣ.
- Diction, f., дѣктѣне.
- Dictiren, v., дѣктѣрѣ.
- Didactik, f., дѣдѣктїкъ; —tisch, a. ші ad., дѣдѣктїкъ.
- Dieb, m., фѣрѣ, хѣѣѣ; гѣлхарїѣ; Gelegenheit macht Diebe, оѣасїѣнеа фѣче пе фѣрѣ; die kleinen Diebe hängt man, die großen läßt man laufen, пе фѣрїѣ чѣл мїчї дї сѣпѣзѣрѣ, пе чѣл марї дї скапѣ, лѣѣїѣ сѣпѣтъ ка пѣпѣа де пѣїанѣїнъ, че пѣнде мѣсѣде шї лѣсѣ трѣлторїѣ.
- Dieberei, f., фѣрѣтѣрѣ, фѣртъ; гѣлхѣрїѣ, хѣѣѣ.
- Diebin, f., фѣрѣ, хѣѣѣ, мѣїере фѣраче.
- Diebisch, a. ші ad., фѣраче, хѣѣѣосъ, гѣлхѣросъ, датъ ла фѣртъ; —er Weise, хѣѣѣте, пе фѣрїѣшїѣ.
- Diebsbande, f., вандѣ, чѣтѣ де фѣрїѣ.
- Diebsbrut, f., лѣпѣдѣтѣрѣ, дрѣждїѣ, сѣмїнѣ (неамъ) де фѣрѣ.
- Diebsgefell, —genoss, m., соѣїѣ, комѣпѣче де фѣратъ.
- Diebsgestindel, n., v. Diebsbrut.

Diebsglück, n., порокъ (ѡзртѡкъ) nemeritatъ.

Diebsgriff, m., анкътаръ, мъестриъ de ѡзрѣ.

Diebshehler, m., аккънзъториъ de ѡзрѣ.

Diebsherberge, f., оспетъриъ de ѡзрѣ; razdъ de хоуѣ.

Diebshöhle, f., пештеръ de ѡзрѣ.

Diebskniff, m., анкътаръ хоуѣскъ.

Diebslaterne, f., лампашъ оръ, в. Blendlaterne.

Diebsnest, Diebsloch, n., кзѣѣ, газръ de хоуѣ.

Diebsrotte, f., адкънзътаръ, трѡкъ de ѡзрѣ, в. Diebsbande.

Diebschlüssel, m., кеѣ хоуѣскъ, кеѣ a totъ дескизъторѣ.

Diebsstirn, m., патъръ, плекарѣ спре ѡзратъ.

Diebssprache, f., лимъ хоуѣскъ, дпцелѣсъ nymal de ѡзрѣ.

Diebstreich, m., ѡантъ хоуѣскъ.

Diebstahl, m., ѡзртѣ; gewaltsamer —, ѡзртѣ ѡкътѣ къ спарцере de анзерътарѣ.

Diebswirth, m., оспътарѣ, газдъ de ѡзрѣ.

Diele, f., скъндъръ; podea; ариъ; tindъ (вестивѣѣ); —n, v., podeskъ, скъндкрескъ; —nlopf, m., (аркит.) мѡтаръ, орпъмънтѣ de аркитеттаръ; —nwehr, f., орлоиъ de tindъ, de дптрагъ; —nwerk, f., пърегѣ de скъндърѣ; —nwerk, n., скъндърѣтѣ.

Dienen, v., сервескъ (слѣдескъ), ѡакъ сервициѣ; ажѣтѣ, ѡолосескъ; Ihnen zu —, сѣре сервициѣ Dгале; damit ist mir nicht gedient, аста нъ т'ажѣтѣ; lassen Sie sich dies zur Nachricht —, аста сь'цѣ ѡиъ спре штире; wie hoch dient er? че платъ аре? als Soldat, als Anwalt —, милътрескъ, адвокъдескъ; zu Fuße —, сервескъ ка недестрѣ; es dient zu nichts, нъ ѡолосеште нимика.

Diener, m., сервѣ, domestikъ, аргатъ, чѣкоиъ, ѡечѣорѣ, слѡгъ; dпрегъторѣ; Ihr —, сервѣ Dгале; einem einen — machen, салѣтѣ не

чинева; ein guter Herr macht einen guten —, кѡм е Domnya аша ми сервѣ; —schaft, f., domestizime; —in, f., сервѣ; Ihre —, серва Dгале.

Dienlich, a. mi ad., de сервициѣ; de трѣвъ; ванѣ, ѡолоситориъ; wozu ist das —? de че трѣвъ е?

Dienst, m., сервициѣ; постѣ, ѡѡѣчиѣ, дпрегъторѣ; трѣвъ (слѡжвъ), ѡкцисне; kondigizne; erzeige mir diesen —, ѡ'мѣ трѣва аста; etnen — suchen, кавѣтѣ kondigizne; aus dem —e gehen, есѣ din сервициѣ; —e nehmen, дптрагъ дп милъциѣ; —erweisen, —leisten, ѡакъ сервициѣ; —schen, n., дпрегъторѣ мѣкъ.

Dienstabel, m., повлецъ дппрезнатъ къ ѡѡѣчиѣ; повлецъ de тогъ.

Dienstag, m., марцѣ.

Dienstalter, n., векѣме de сервициѣ.

Dienstankweisung, f., инстръциѣ de сервициѣ, ѡѡѣчиѣ.

Dienstbar, a. mi ad., ѡвлегатѣ а серви; роботашѣ, кѡкъашѣ; склавѣ; —feit, f., сервѣгѣ, сервѣ, склѡвѣтѣ, склѡвѣ.

Dienstbeslissen, a. mi ad., сѣрсинцѣсѣ; сервиѣ; ѡѡѣчиѣсѣ; —heit, f., сѣрсинцъ, сервѣитате, ѡѡѣчиѣсѣитате, зѣлѣ de а серви.

Dienstbote, m., сервѣторѣ; сервѣторѣ.

Dienstchen, n., постъзлѣдѣ, дпрегъторѣсѣ.

Dienstfeier, m., зѣлѣ de дпрегъторѣ, de сервициѣ.

Dienstfertig, a. mi ad., зѣлѣсѣ de а серви, ѡѡѣчиѣсѣ.

Dienstentlassung, f., demicizne; едвераре din сервициѣ.

Dienstergeben, a. mi ad., датѣ ла сервициѣ, ла ѡѡѣчиѣ.

Dienstfähig, a. mi ad., капавѣрѣ de сервициѣ; —feit, f., капачѣтате de сервициѣ.

Dienstfehler, m., ерѣре ѡкътѣ дп сервициѣ.

Dienstfertig, a. mi ad., прѡмѣтѣ, гата, спре сервициѣ; —feit, f., прѡмтецъ ла сервициѣ.

Dienstfrei, a. mi ad., лѣберѣ, скѡтѣтѣ, de сервѣре, de робѣте, de 'воѣ-

- рескѣ; —heit, f., скътинъ de сервире.
- Dienstgeflissen, v. Dienstbeslissen.
- Dienstgefälligkeit, f., комплесанъ, пльчере de а серви, къртениъ.
- Dienstgeld, n., бані de сервирѣ, de ровогъ, de воерескѣ.
- Dienstgenos, m., сочѣ de сервирѣ, камърадѣ, колегъ.
- Dienstgeschäfft, v. Amtsgeschäfft.
- Dienstgesuch, n., змвларе дсрѣ сервирѣ.
- Diensthaft, a. mi ad., ровогарѣ, сзупеѣ ла сервирѣ.
- Dienstherr, m., Домнѣ, кѣ се кѣвѣ воерескѣ, ровогѣ.
- Diensthuſe, f., изгърѣ домнескѣ, че зп ровогарѣ е овлегатѣ аз лѣкра.
- Dienstjahr, n., анѣ de сервирѣ.
- Dienstkleidung, f., униформъ.
- Dienstknecht, m., сервѣ, аргатѣ.
- Dienstleistung, f., сервирѣ, оооичѣ.
- Dienstleute, pl., домоствѣ; ровогарѣ, v. Dienstmann.
- Dienstlohn, m., саларѣ (синарѣ) de сервирѣ.
- Dienstlos, a. mi ad., оърѣ сервирѣ.
- Dienstmagd, f., сервирѣ, сервѣ, сервантѣ.
- Dienstmädchen, Dienstmädchen, n., сервирѣ.
- Dienstmann, m., омѣ de сервирѣ; ровогарѣ; васалѣ, оездатарѣ.
- Dienstpfennig, m., банѣ de кирѣ, de токмѣлъ, арвзлѣ.
- Dienstpferd, n., калѣ de сервирѣ; калѣ милитърескѣ.
- Dienstpflicht, f., даторѣ, овлегъдѣ de сервирѣ; —ig, a. mi ad., овлегатѣ а серви.
- Dienstrod, m., v. Dienstkleidung.
- Diensttracht, f., портѣ, костѣмѣ дерегъторескѣ.
- Dienstthuend, a., ознѣогарѣ.
- Dienstunfähig, a. mi ad., акапаверѣ, петревникѣ, de а серви; invalid; —keit, f., акапаचितате de а серви.
- Dienstverwandt, a. mi ad., овлегатѣ а серви.
- Dienstvolk, n., v. Dienstleute.
- Dienstvorschrift, f., регълъмънтѣ de сервирѣ.
- Dienstwillig, a. mi ad., плекатѣ а серви.
- Dienstzeit, f., тимѣ de сервирѣ.
- Dienstzwang, m., дрегѣ de а компринде ла сервирѣ, ла ровогѣ шѣл.
- Dies, pron., ачестѣ, ачелѣ.
- Diese, dieser, dieser, pron., ачестѣ, ачѣста, ісѣ, іста; ѣсѣ, ѣста.
- Diesemnach, v. Demnach.
- Diesseitig, a., чѣгерѣ.
- Diesseits, ad., дѣкѣче, д'астѣ парте.
- Diesfalls, ad., ачестѣ казѣ.
- Diesjährig, a. mi ad., de ісѣ анѣ.
- Diesmal, ad., ісѣдатѣ; —ig, a., чѣлѣ de асѣдатѣ.
- Dietrich, m., Теодорикѣ; кеѣе хоуѣскѣ че принде ла мѣлѣ дѣклеторѣ; кърликѣ.
- Diemeil, conj., (воѣс) оѣндѣ.
- Differential-größe, f., кѣтѣме дѣоферѣнѣалъ; —rechnung, f., калка дѣоферѣнѣалѣ.
- Differenz, f., дѣоферѣнѣ, неасѣтѣ-паре, непотрѣвѣре.
- Differenziren, v., дѣоферѣнѣзѣ.
- Differiren, v., дѣоферѣзѣ.
- Diffusion, f., денерѣдѣне прин жѣрѣмънтѣ.
- Difficil, a. mi ad., грѣкѣ, грѣоѣ.
- Difficultät, f., грѣстате.
- Digestion, f., дѣвѣсѣдѣне, мѣсѣре.
- Digestion, f., дѣрѣсѣдѣне, азатѣре.
- Dilation, f., амѣлѣре; терминѣ, со-рокѣ.
- Dilemma, n., дѣлетѣ; оѣлогѣстѣ кор-нѣ.
- Dilettant, m., дѣлетантѣ, извѣогѣ de арте.
- Diligence, (zi: dilianc), f., дѣлѣанѣ, карѣ изте.
- Dill, m., мърарѣ (пѣнтѣ); —e, f., кана дѣла кандѣлавѣре; цѣва дѣ карѣ се вагѣ оѣгѣлѣ ла лампе.
- Dimension, f., дѣменѣсѣне, мѣсѣрѣ, стѣнѣсѣне.
- Dimittiren, v., демѣтѣ.
- Diner, (zi: diné), прѣнѣзѣ.
- Ding, n., ѣнес, оѣнгѣ; лѣкрѣ, овѣентѣ; грѣвѣ; das ist ein böses —, ѣста е зп лѣкрѣ аз дракѣлѣ; was ist das für ein —? че есте аѣа? er hat große Dinge im Kopfe,

- едъ аре планърл марл ꙗн канѣ;
 et ist immer guter Dinge, едъ е
 пврзреа мълумирѣ, — веселѣ;
 das geht nicht mit rechten Dingen
 zu, ачл нѣ е лѣкрѣ крѣатѣ; ge-
 schehene Dinge sind nicht zu än-
 dern, вѣгага мѣ е... нѣ се мал
 лѣторѣ; alle guten Dinge sind
 drei, че е треѣ е ванѣ; das dum-
 me —, простѣ; gut — will Weile
 haben, лѣкрѣ ванѣ чере тѣмѣ, кѣ
 лѣчетѣ се ѣаче оцетѣ.
- Dingebrief, m.,** контратѣ, занѣсѣ,
 хѣртѣ де лѣвогалѣ.
- Dingen, v.,** токмесѣ (кѣрѣмѣ);
 пѣмесѣ; ванѣ ꙗн сервѣиѣ; лѣ-
 кирѣзѣ; einen Bedienten —, ванѣ
 сервѣ; ein Schiff —, лѣкирѣзѣ
 о пѣиѣ.
- Dingepfennig, m.,** арванѣ, ванѣ de
 токмесѣ, в. мѣ Ангелѣ.
- Dingstüchtig, a. mī ad.,** ѣгарѣ сѣре
 а скѣна де черчетаре жѣдѣкѣто-
 рѣскѣ.
- Dingpflichtig, a. mī ad.,** сѣпѣсѣ ла
 черчетаре жѣдѣкѣторѣскѣ.
- Dinggericht, n.,** трѣзналѣ, жѣдѣкѣ-
 торѣ сѣтѣскѣ.
- Dinglich, a. mī ad.,** реалѣ, че се
 ѣне де лѣкрѣ.
- Diniren, v.,** прѣзесѣ.
- Dinkel, m.,** алакѣ; —gerste, f., зѣо-
 нѣрѣ.
- Dinstag, v. Dienstag.**
- Dinte, f.,** негрѣлѣ, в. Лѣнте; —nfaß,
 n., кѣлѣмарѣ; —nfaß, m., самѣ,
 калѣмарѣ.
- Dioceß, f.,** дѣчезѣ, епарѣхѣ; —an,
 m. mī a., дѣчесанѣ.
- Dioptr, m.,** диоптерѣ, інстр. мат.;
 —lineal, n., алѣдалѣ, інстр. мат.
 кѣ карѣ се ѣа мѣсѣра зѣнѣрѣлор.
- Dioptrif, f.,** диоптрѣкѣ, парѣ дѣн
 оптрѣкѣ; —faß, a. mī ad., дѣн-
 трѣкѣ.
- Diphthong, m.,** дѣфтонѣ.
- Diplom, n.,** дипломѣ; —at, m., дѣ-
 лломатѣ; —atist, f., дипломатѣкѣ,
 мѣиѣга де а дѣчѣра дипломѣле
 мѣл.; —, a. mī ad., дипломатѣкѣ;
 —atifer, m., дипломатѣетѣ; —atist,
 a. mī ad., дипломатѣкѣ.
- Diptam, m.,** ѣрѣсѣнелѣ (пѣлѣтѣ).
- Direct, a. mī ad.,** дѣретѣ, дѣретѣ,
 дѣадретѣ; —ion, f., дѣрегѣсѣне;
 —or, m., дѣретторѣ; —orat, n.,
 дѣретторатѣ; —orin, f., дѣретто-
 рѣетѣ; —orium, n., дѣретторѣлѣ.
- Dirigiren, v.,** дѣрѣгѣ; регѣлѣ, ге-
 вернезѣ.
- Dirne, f.,** ѣатѣ; сервантѣ; феѣле —,
 тѣрѣлѣ, кѣрѣлѣ.
- Discant, m.,** дѣскѣнтѣ, сѣпранѣ, гѣлѣ-
 сѣл чеѣ мал сѣсѣ.
- Disciplin, f.,** дѣчѣпѣлѣнѣ; —iren, v.,
 дѣчѣпѣлѣнезѣ.
- Discontiren, v.,** (ком.) дѣсѣконтѣзѣ,
 пѣтѣскѣ лѣпѣнте де сорокѣ мѣ
 скѣдѣ сконтѣ.
- Disconto, m.,** сконтѣ; —casse, f.,
 кассѣ де сконтѣ.
- Discours, m.,** дѣскѣрсѣ, кѣвѣнтаре.
- Discret, a. mī ad.,** дѣскретѣ, лѣнѣ-
 жентѣ; тѣкѣтѣ; —ion, f., дѣскре-
 тѣсѣне; sich auf — ergeben, мѣ
 сѣпѣзнѣ ла ванѣ воѣнѣ; —ionst-
 tage, m. pl., (ком.) зѣле де гра-
 цѣлѣ, зѣле де крѣцѣаре.
- Discussion, f.,** дѣскѣсѣсѣне, дѣсѣватѣре.
- Discussiren, v.,** дѣсѣкѣсѣ, дѣсѣватѣ.
- Disgustiren, v.,** дѣсѣгѣстѣзѣ.
- Disharmonie, f.,** дѣсармонѣлѣ, како-
 ѣонѣлѣ, дѣсѣонѣнѣ; —faß, a. mī
 ad., дѣсармонѣкѣ.
- Dislociren, v.,** дѣсѣлѣчѣзѣ.
- Disparat, a. mī ad.,** непорѣвѣлѣ.
- Dispensation, f.,** дѣспѣнсѣцѣсѣне, дѣс-
 лѣгарѣ, сѣкѣтѣре дѣла вѣрео лѣче;
 лѣмѣрѣрѣре.
- Dispensatorium, n.,** рѣчетарѣлѣ, карѣ
 де рѣчѣре.
- Dispensiren, v.,** дѣспѣнсѣзѣ, дѣсѣлетѣ.
- Disponent, m.,** дѣспѣнтѣторѣлѣ.
- Disponibel, a. mī ad.,** дѣспѣнѣверѣ.
- Disponiren, v.,** дѣспѣнѣ, пѣнѣ ла
 орѣндѣларѣ; gut ober schlecht dis-
 ponirt sein, сѣнтѣ ванѣ сѣлѣ рѣлѣ
 дѣсѣсѣсѣ; ich bist nicht disponirt
 dazu, нѣ сѣнтѣ пѣкатѣ ла ачѣста.
- Disposition, f.,** дѣспѣнсѣцѣсѣне, мѣсѣрѣ;
 пѣкаре.
- Disproportion, f.,** дѣспропорѣцѣсѣне;
 —irt, a. mī ad., дѣспропорѣцѣонѣтѣ.
- Disput, m.,** дѣспѣтѣ, чѣртѣ; сѣадѣ;

- ation, f., dicserțiune, dicser-
țiune; —iren, v., dicserți; —ir-
kunst, f., dialectikъ; —irlich, a.
și ad., dicserțaverș.
- Dissenter, m., еретикъ, схісмастикъ.
- Dissertation, f., dicserțiune, тра-
таре штіпчіоикъ а врезнеі матеріі.
- Dissident, m., акатоликъ, в. Dissenter.
- Dissonanz, f., diconanț, в. Mißklang.
- Distanz, f., distanț, депъртаре,
dicșare; —punkt, m., пунктъ de
депъртаре.
- Distel, f., скъете; —fint, m., сти-
гледъ; —ig, a. și ad., скъіосъ;
—kopf, m., гъмъліъ de скъете;
—melone, f., мелокаттѣ.
- Distichon, n., (prosa.) distichă, пъ-
реке de версѣ.
- Distinction, f., distincțiune; ein Mann
von —, omъ днсемнатѣ.
- Distinguiere, v., прѣфірѣ.
- District, m., district.
- Dithyrambe, f., (poes.) dithirambă;
—isch, a. și ad., dithirambikъ.
- Diurnist, m., zisričet.
- Divan, m., divan.
- Divergent, a., дивергенте.
- Divergieren, v., дивержезѣ (liniile
merș kъskъndъse).
- Divers, a., диверсѣ, фелкрітѣ.
- Dvertiren, v., тѣ десѣтѣ, петрекѣ
дн яльчері.
- Dividend, m., (arit.) dividendă; —e,
f., dividendъ, парtea de къштігѣ
кввенітѣ дінтр'о днтрєпрінзіне.
- Dividiren, v., (arit.) днпарѣ, di-
vidă; —ston, f., diviziune; —sor,
m., divisoris, днпърїторіс; —so-
rtum, n., (tit.) divizoriș, клешті-
ца каре апккъ манъскрісѣ.
- Divis, (tit.) n., semnș de деспърїре.
- Döbel, m., ченѣ; фелѣ de пеште;
овсігъ (пълтъ); —boden, m., подѣ
дънлѣ.
- Döbeln, v., ченѣскѣ, пріндѣ къ чені.
- Doberig, a. și ad., дндъшїторіс
(кълдъра не днорате вара).
- Doch, conj. și ad., тотъші, къ тоте
асте; даръ, днсѣ; ja —, да аша;
nicht —, даръ, ва ба; нѣ нѣ;
kommen Sie —, чї вїпъ одатъ;
laß mich — in Ruhe, ен ласѣ
- тѣ дн паче; so antworte —, чї
ресѣнде; daß — mein Vater kame,
o de ар vine татъ меѣ.
- Docht, m., фитилъ, фестилъ (de лѣ-
тъларе); —garn, n., горѣ, фірѣ
de фестилъ; —messer, n., гьле-
торіс de фештіе.
- Dociren, v., днстрїѣ, днвѣцѣ (не
алтѣ).
- Docte, f., пълъшѣ; чїокълелѣ (ла
зн клавірѣ); стѣвїаріс (че сер-
веште спре а опрі саѣ емїте ана
дінтр'о пісчїпъ, лакѣ); токѣ (фелѣ
de копчїѣ, коафърѣ); паїскоп-
стрїторіс (локѣ vnde се дпрѣзѣ
паїеле); скълѣ, жїрѣвїцѣ (de фірѣ
de тъласѣ).
- Docen, v., Garn —, дапълѣ, пъ-
пъшескѣ; ein Schiff —, репарезѣ,
дзрезѣ о паїѣ; —, тѣ жокѣ кѣ
о пълъшѣ; —geländer, n., валѣ-
страдѣ, пармаклѣ, zєvpele кѣ
фъсчел; —spiel, n., жокѣ кѣ ма-
ріонете, пълъші.
- Doctern, v., тѣ докторескѣ, іаѣ
medicin.
- Doctor, m., doctorș; medic; —
werden, devinș doctorе (de me-
dicin, фїлософїѣ шчл.); —ant,
m., докторъндѣ, челѣ че аспїрѣ
саѣ в прегїтїѣ а фї докторе;
—at, n., докторатѣ; —hut, m.,
кълїлѣ докторескѣ; —in, f., до-
кторїцѣ.
- Doctin, f., доктрїнѣ.
- Document, n., dokumēt; —iren,
v., докзментезѣ, інстрѣментезѣ,
dovedeskъ кѣ трїче, інстрѣменте.
- Dod, m., пълъшї.
- Doge, m., доцѣ; —würde, doțearș,
dєmnitate de доцѣ.
- Dogge, f., догѣ (къле).
- Dogma, n., dormъ, пкѣтѣ de дн-
вѣцѣтѣрѣ (maї кѣ сѣтѣ дн релї-
ціѣ) пѣсѣ ка прїнчїнїѣ недеснѣ-
таверѣ; —tis, f., dogmatikъ, пар-
tea de геологїѣ че гратѣзѣ despre
dorme; —tisch, a. și ad., dog-
matikъ; —tisiren, v., dogmaticezș;
—tist, m., dogmaticș.
- Dohle, f., чокъ (пасере); скърсоріс
(каналѣ).

Doſne, f., лауѣ (de princē paſerī);
—nſang, m., princъръ къ лауѣ de
paſerī; —nſtrich, m., дпінсъръ
de лауѣри.

Dolch, m., пѣнарѣ; ſleine —, сти-
летѣ; —ſtich, m., ловѣтърь de
пѣнарѣ; —ſtock, m., вѣцѣ къ
шѣшѣ, къ стилетѣ.

Dolde, f., вѣрвѣ; крештетѣ; (дп
ботанѣкъ) змвредѣ, гѣтѣлѣ; —n-
artig, a. шѣ ad., змвределосѣ; —n-
gewächſ, n., плантѣ змвредѣферѣ;
—ntraube, f., корѣмѣ.

Dollman, m., дѣлатѣ.

Dolmetſcher, v., сплѣкъ, гѣлтѣческѣ;
—er, m., сплѣкторѣ, гѣлтѣчѣ;
—ung, f., сплѣкъчѣне, гѣлтѣчѣре.

Dom, m., домѣ, къволѣ; катедралѣ.

Domäne, f., —ngut, n., dominiѣ, мо-
шиѣ domнѣскѣ, a. корѣnel; —n-
kammer, f., камерѣ de dominiѣ.

Domcapitel, n., капѣтѣл.

Domdechant, m., деканѣл капѣтѣлѣ.

Domestif, m., domestѣкѣ, сервѣ.

Domherr, m., канонѣкѣ; —lich, a.
шѣ ad., канонѣческѣ; —nſtelle, f.,
канонѣкатѣ.

Domcellar, f., канонѣкѣ гѣнерѣ.

Domcicl, n., domicѣлѣ, локѣнѣцѣ;
—iten, v., domicѣлѣзѣ, статѣрепѣ
къ локѣнѣцѣ.

Dominicaner, m., dominѣканѣ, къ-
лѣгѣръ de ordin. Ст. Dominѣкѣ.

Dominiren, v., dominezѣ, domнѣскѣ.

Domino, m., domинѣ (вѣстѣнтѣ de
маскѣ); —ſpiel, n., жокѣл domino.

Domfirche, f., вѣсерѣкъ катедралѣ.

Domſtifter, m., сакрѣстанѣ, еклѣсѣарѣ,
катедралѣ.

Domſtaff, m., пѣралѣ (паſере).

Domprediger, m., предѣкѣторѣ вѣсе-
рѣчѣл катедралѣ.

Domprobſt, m., попѣ de ла vѣс. кат.;
сам. попѣ ѣл марѣ; препѣсѣтѣ;
—ei, f., препѣсѣтѣръ.

Domſchneſe, f., кърѣл verde, сѣтарѣ
къ пасѣ лѣгѣреѣцѣ (паſере).

Domſtift, n., капѣтѣлѣ катедралѣ къ
тѣте апѣртенѣнѣцѣлѣ.

Donat, m., дпченѣтарѣ de лѣмба ла-
тѣнѣ; —ar, m., дѣрѣиторѣ; —
ſchnitzer, m., ерѣре грамѣтѣкарѣ.

Donjon, m., тѣрнѣ de апѣраре.

Donlage, Donlege, f., инклѣнѣцѣне,
повѣрнѣтѣръ; donlegig, a. шѣ ad.,
инклѣнатѣ, повѣрнѣтѣ.

Donner, m., тѣнерѣ; —büchſe, f.,
(векѣл) вѣмбарѣ, тѣнѣ; —gott,
(митѣл.) Жоѣ тѣнѣнѣте; —ſeil, m.,
пѣтрѣ de тѣрспетѣ, сѣдѣгѣ de
фѣлѣерѣ, фѣлѣерѣ; —ſtall, m.,
тѣрспетѣ, тѣнерѣ, дѣрѣдѣтѣ.

Donnern, v., тѣнѣ, вѣескѣ.

Donnerſcheu, a., вронѣофѣнѣ, темѣ-
торѣ de тѣнерѣ.

Donnerſchlag, m., ловѣтърь de тѣрспетѣ,
фѣлѣерѣтѣ.

Donnerſchlund, m., гѣръ de тѣнѣ.

Donnerſtag, m., (зѣоѣ) Жоѣ.

Donnerſtein, m., велѣннѣтѣ, в. Don-
nerſeil.

Donnerſtimme, f., гласѣл тѣнѣторѣ,
стѣпторѣнѣ.

Donnerſtrahl, m., фѣлѣерѣ.

Donnerwetter, n., фѣртѣнѣ, времѣ
греѣ.

Donnerwolke, f., порѣ дпгрекатѣ de
фѣлѣдѣ електрѣкѣ.

Donnerwort, n., ворѣл de тѣнѣтѣре,
ворѣл спѣтѣнтѣтѣре.

Doppel-adler, m., акѣлѣ вѣканѣтарѣ,
пѣжѣръ дптѣрътѣскѣ; —atlas, m.,
атласѣ dѣлѣл.

Doppel-band, n., кѣрѣѣа къ dѣз ѣе-
це; —bier, n., верѣ dѣлѣл; —blech, n.,
тавлѣ dѣлѣл de фѣрѣ.

Doppel-bach, n., акѣперѣтѣнтѣ dѣ-
плѣ; —deutig, a. шѣ ad., екѣвѣокѣ;
—deutigkeit, f., амѣвѣитѣте, екѣвѣ-
вѣчитѣте, дпцѣлесѣ къ дпдоѣлѣл;
—duſaten, m., асрѣ dѣлѣл, гѣлѣ-
венѣ дпдоѣлѣ, dѣлѣонѣ.

Doppelsehe, f., вѣгамѣл, дпсоѣре дп-
доѣлѣ, къ doxe перѣдѣне deодѣтѣ.

Doppelfenster, n., фѣрѣстрѣ дпдоѣлѣ.

Doppelflinte, f., флѣнтѣ, пѣшкѣ, дѣ-
плѣ, къ doxe цѣвѣ.

Doppelgarn, n., торѣтѣ, фѣрѣ дпдоѣлѣ.

Doppelgänger, m., дѣплѣтѣвачѣл, перѣ-
сѣнѣ че крѣде а фѣ deодѣтѣ дп
doxe локѣрѣ.

Doppelgelde, f., вѣбрѣ de амѣрѣ.

Doppelhafen, m., аркѣвѣзѣ къ фѣркѣ.

- Doppelharfe, f., аръз къ дозе ширспі де корде де металъ.
- Doppelheirat, f., късѣторіъ дъплъ (doi орагі къ дозе сѣрорі саъ алтернативъ).
- Doppelherzig, a. ші ад., къ дозе inimі, фалсѣ; —feit, f., дъплічитате де инимъ, фалситате.
- Doppellauf, m., цевъ дъплъ (de олинъ); —ig, a. ші ад., дъплъ де цавъ, саъ къ дозе цеві.
- Doppellaut, m., дѣтонгъ, вокалъ ддоитъ.
- Doppeln, v., дъплезъ, ддоескъ.
- Doppelwinkt, m., дозе пзнтѣ (:).
- Doppeltaffinade, (ком.) захаръ де дозе опі рафинатъ.
- Doppelsammet, m., катѣа (баршонъ) дъплъ.
- Doppelsatz, m., (тинор.) дъплекътъръ.
- Doppelschattig, a., аноісчѣ, къ дозе змвре (локѣторіи zoneі оервинте).
- Doppelschlag, m., (мъз.) дъплъ лопре а зні тонъ.
- Doppelschritt, m., пасѣ дъплъ, пасѣ сѣорцатъ.
- Doppelsinn, m., сенси екзивока, къ дозе дъплесъспі; —ig, a. ші ад., екзивока, къ дозе дъплесъспі.
- Doppelt, a. ші ад., дъплъ, ддоитъ.
- Doppeltaffet, m., тафетъ дъплъ.
- Doppelthaler, m., талеръ дъплъ.
- Doppeltreppe, f., скаръ, ддоитъ, трептѣ къ дозе ширспі.
- Doppeltriller, m., (мъс.) кадѣнцъ дъплъ.
- Doppelung, f., дъплътъръ, редъплътъръ.
- Doppelvers, m., дѣтѣкъ, пѣреке де верспі.
- Doppelzünftig, a. ші ад., къ дозе лимы, фалсѣ, зна ворвеште ші ала гъндеште.
- Doppelzünkler, m., омъ къ дозе лимы.
- Doppelzwirn, m., агъ де Фландриа.
- Dorf, n., сатъ; das ist ihm böhmische Dörfer, аста е санскритъ пентръ дъплъ, ад.: пѣ перчеле нимика ла атаре лѣкръ; —art, f., маніеръ сътѣскъ; —bäder, m., пѣнеріъ де сатъ.
- Dorfbarbler, m., вѣрѣаріъ де сатъ.
- Dorfbengel, m., вѣдѣранъ, тожѣкъ де сатъ.
- Dorfbewohner, m., сътѣнъ.
- Dörfschen, n., сътѣщѣ, сътѣлѣдъ.
- Dorffest, n., севѣторѣ сътѣскъ, — пѣрѣнѣскъ.
- Dorffleischer, m., мѣчеларіъ де сатъ.
- Dorfflur, f., къшиъ, цѣрина сатъли.
- Dorffräulein, n., дамичелъ, домнишоръ де цѣрѣ, крескатъ ла сатъ.
- Dorfgeistliche, m., попъ де сатъ.
- Dorfgemeine, f., комънъ сътѣскъ.
- Dorfjugend, f., жѣнимѣ сътѣскъ.
- Dorfjunfer, m., домнишоръ де цѣрѣ, в. Landjunfer.
- Dorfflitche, f., вѣсерѣкъ де сатъ.
- Dörflich, a. ші ад., сътѣскъ.
- Dorfmanier, f., маніеръ тожѣкъ.
- Dorfmark, f., цѣнкъла (отарла) зні сатъ, в. Dorfflur.
- Dorfmäßig, a. ші ад., в. Dörflich.
- Dorfpfarte, f., парохіъ де сатъ; —t, —prediger, —priester, m., парохъ, преотъ, попъ, предѣкаторъ де сатъ.
- Dorfrichter, m., жѣдѣче де сатъ.
- Dorfschaft, f., комънъ сътѣскъ, в. Dorfgemeine.
- Dorfschenke, f., оспѣтѣрѣ (кѣржѣ) де сатъ.
- Dorfschöppe, m., жѣратъ, алесѣ, вѣтрѣнъ де сатъ.
- Dorf-schule, f., школъ де сатъ; —schulmeister, m., дъплѣторіъ де сатъ.
- Dorfschulze, Dorfschultheiß, m., канъла зні комъне сътѣскъ.
- Dorfsprache, f., лимъаніъ сътѣскъ.
- Dorisch, a. ші ад., дорѣкъ.
- Dorn, m., спѣнъ, гѣмѣ, цѣрѣ, цѣпѣшъ; er ist mir ein — im Auge, ел мѣ ѣ спѣнъ дн окі, пѣ'л потъ сѣоери; keine Rosen ohne Dornen, нѣ ѣ розъ ѣрѣ гѣмѣ, нѣ ѣ вѣкѣрѣ кѣратъ де тѣтъ интрѣстѣцѣнеа.
- Dornartig, a. ші ад., ка спѣнѣ.
- Dornbusch, m., тѣѣ де спѣнъ, спѣнеръ.
- Dornen, a. ші ад., де спѣнъ; —krone, f., кѣпѣлъ де спѣнъ; —voll, a. ші

- ad., пѣнѣ de cѣинѣ; —loß, a. шѣ ad., ѡрѣ cѣинѣ.
- Dorngebüsch, f., cѣинетѣ, cѣинишиѣ.
- Dorngebüsch, n., плантѣ cѣинѡсѣ.
- Dornhecke, f., vardѣ de cѣинѣ; cѣинишиѣ.
- Dornicht, a. шѣ ad., cѣиниѣ.
- Dornig, a. шѣ ad., cѣинѡсѣ.
- Dörnling, m., взрете cѣинѡсѣ.
- Dornmischel, f., cѣинѣ гѣинѡсѣ.
- Dornraupe, f., omidѣ гѣинѡсѣ.
- Dornschwamm, v. Dörnling.
- Dornstrauch, m., cѣинѣ (арворелѣ).
- Dornzaun, m., gardѣ de cѣинѣ.
- Dörrbret, v. Darbret.
- Dörre, v. Dürre шѣ Darre.
- Dörren, v., ce зсѣкѣ (ѡрѣнѣ).
- Dörren, v., зсѣкѣ (пѡте).
- Dörrrosen, v. Darrosen.
- Dörrsucht, v. Darrsucht.
- Dörrwarze, f., ѡелѣ de nerѣ; ѡѣркѣ cекѣ.
- Dorſch, m., radѣ каларѣ (ѡелѣ de пеште зсѣкатѣ).
- Dort, ad., аколо (aloco); —her, de аколо; —herum, аколо дп ѡѣрѣ; —hin, дптр'аколо; —hinanſ, дптр'аколо аѡарѣ; gehen Sie —, ешѣ пе аколо аѡарѣ; —hinüber, аколо песте; —ig, а., дпн ачелѣ локѣ; —selbst, кѣар аколо.
- Dose, f., cѣатѣлѣ, кѣтѣ, табакѣерѣ; —nbid, —nſtück, n., кѣнѣ пе табакѣерѣ.
- Dosiß, f., доcѣ, кѣтѣме тѣзсратѣ de medikѣmintѣ.
- Dofften, v., (ѡорт.) кѣдескѣ piezѣmѣ.
- Dofftung, f., (ѡорт.) кѣдѣре piezѣmѣ.
- Dosten, m., магеранѣ, совзрѣѣ (пѣлѣтѣ).
- Dotation, f., dotѣцѣне, дпзестраре.
- Dotter, m., гѣлѣнѣмѣ de ѡѣ; —blume, f., калче шѣ аѣте ѡлорѣ галвене; —gelb, a. шѣ ad., галвенѣ ка гѣлѣнѣмѣ de ѡѣ; —kraut, n., тѣштгарѣ cѣлѣтѣкѣ (пѣлѣтѣ); —weide, f., cалче, рекѣтѣ галвенѣ.
- Douane, (zi: dzane), f., ватѣ, админѣстрѣцѣне de ватѣ; каса zndѣ ce ia ватѣ (карвасара = караван cерѣ); —let, m., ватѣмѣнтѣ; —nſtue, f., лѣнѣ de ватѣ.
- Double, n., dzublѣ (ла vѣларѣ).
- Doublette, f., dzublѣтѣ (монетѣ, картѣ дп дозе еcетпларе).
- Doubliren, v., dzublѣzѣ; iaѣ dndoirѣ; кѣптѣшескѣ; ѡакѣ dzublѣ.
- Douceur, n., darpѣ, ванѣ de вѣзѣтѣ.
- Douche, (zi: dzſhe), f., dzſhѣ, ваѣ дп cтронѣ.
- Dorologie, f., docolozѣ.
- Drache, m., драконе, (дракѣ) вѣлазрѣ, cтеѣ (de хѣртѣ, ѡѣрѣ ѡавѣлѡсѣ); аcнѣдѣ (descре ѡemel релѡ); анкѣрѣ кѣ чѣлчѣ вѣрѣнчѣ; —nbaum, m., арворе драконе; —nblut, n., ѡелѣ de гѣмѣ пѣмитѣ cѣнѣ de драконе; —nſiſch, m., пеште драконе; —nſtopf, m., каѣѣ de драконе, каѣѣ de cтеѣ (ла аѣгѣdzѣтеле cтремѣнѣлор); —nſchlange, f., шерѣ кѣ арѣнѣ; —nſtein, m., драконѣтѣ; —nwurf, f., крѣнѣ de аѣгѣ, de валѣтѣ; —nzahl, m., дѣнѣ de драконе (ѡсѣ ѡосѣлѣ).
- Drachme, f., драхтѣ (драмѣ), а ѡпта парте дпн ѣнчѣ.
- Dradel, m., (ѡзнарѣ) дпкѣркѣтѣрѣ de ѡѣре.
- Dragoman, m., драгоманѣ, cпѣкѣторѣ, гѣлѣмачѣ.
- Dragoner, m., драгонѣ (мѣлѣтарѣ).
- Dracun, m., тархонѣ (шѣнтѣ).
- Dracht, m., ѡѣрѣ (de металѣ), cѣртѣ, телѣ; —arbeit, f., ѡѣлѣгранѣ, верѣ че лѣкрѣ de ѡѣре de металѣ; —banf, f., банкѣ, ѡказнѣ de трасѣ cѣртѣ, телѣ; —bauer, m., кѣшкѣ, колѣвѣ de телѣ, de cѣртѣ.
- Drächtern, a. шѣ ad., de телѣ, de cѣртѣ.
- Drachtfeder, f., аркѣрѣ de телѣ (ла канѣпеле).
- Drachtfenſter, n., ѡерѣcтѣрѣ дпгрѣдѣтѣ кѣ cѣртѣ.
- Drachtgitter, n., гратѣ de телѣ.
- Drachthammer, m., телѣрѣ, cѣртѣрѣ, ѡаврѣкѣ de ѡѣрѣ de металѣ.
- Drachfette, f., катѣнѣ de cѣртѣ.
- Drachtplatten, n., ѡаврѣкѣцѣне de cѣртѣ.
- Drachtuppe, f., марѣонетѣ.

Drahtrichter, m., облиториъ, дандрет-
ториъ de фиръ de металъ.

Drahtrolle, f., сиртъ, телъ аднатъ
ан фиртъ de сѣлъ; възшиъ de
сиртъ.

Drahtsaite, f., кордъ, струна de
сиртъ, телъ.

Drahtschere, f., фортчи de (гѣатъ)
сиртъ.

Drahtsieb, n., сиръ de телъ.

Drahtsilber, n., арринтъ ан фиръ.

Drahtzieher, m., сиртаръ, фираръ,
фѣкториъ de сиртъ.

Drahtzug, m., фаврикъ de фѣктъ
сиртъ шчл.

Drahl, v. Derb, Dicht.

Dralle, f., гинтигъ (de олнтъ).

Drama, n., драмъ; —tifer, m., дра-
матикъ; —tisch, a. ші ad., дра-
матикъ; —tistren, v., драмати-
сезъ; —turgie, f., драматриъ,
артеа драматикъ.

Drang, m., дмвѣзель, дндесѣлъ;
зоръ, зоринъ; дмволдире; до-
ринъ.

Drängen, v., дмвѣзескъ, дндесъ-
ескъ; калкъ; стрингъ (кѣтре пѣ-
рете); гемѣескъ; аппѣсѣ, стрѣш-
торезъ (не зл даториъ); sich —,
мъ дндесъ; sich durch das Volk
—, дші deкиде локъ прін по-
поръ кориндъ; sich zu etwas —,
се зореште а фаче чева.

Drangsal, n., мисеръ, асѣпрре, дм-
пиларе, агѣсаре; тѣвраре; сѣ-
феринъ; грехтате, невоиъ, неказъ.

Drangvoll, a. ші ad., плинъ de не-
вои.

Draperie, f., драперъ.

Draptren, v., драпезъ.

Draſch, m., дмвѣлтѣмѣлъ; грижъ,
остенѣлъ.

Draſtiſch, a. ші ad., (med.) драстикъ,
мѣлиторъ, (de кѣрѣдениле каре
лѣрѣзъ ізте ші кѣ пѣтере).

Drauf, v. Darauf; —geld, n., ар-
вѣпъ, в. Ан ші Aufgeld.

Draufſehen, v., плдъ de варѣ.

Draußen, ad., афаръ.

Drehselbank, f., сказнъ стрѣгерескъ.

Drehseln, v., стрѣгерескъ.

Drehsler, m., стрѣгаръ; —arbeit,

f., стрѣгаръ; —handwerk, n., мѣ-
стриа стрѣгаръ.

Dreſch, m., кѣкатъ, стеркъ, скрѣ-
мѣнтъ, зрдѣръ, валегъ; тинъ; не-
кѣрѣдениъ, мѣрдѣриъ; die Straßen
sind voll —, страделе сѣнтъ плинъ
de некѣрѣдени; wer — angreift,
besudelt sich, те аместечл ан тѣ-
рѣцъ, те мѣлѣнкъ порчи, чине
вѣмѣлъ кѣ кѣкатъ, се мѣлѣеште;
—haufen, m., грѣмѣдъ de гѣноиъ;
—ig, a. ші ad., плинъ de кѣкатъ,
de тинъ; —farren, m., каръ de
кѣратъ кѣкатъ; —läſer, m., кѣ-
рѣвшъ de валегъ; —loſch, n.,
газъ de гѣноиъ; —ſau, f., скрѣфъ,
тѣрфъ; —winkel, m., гѣноларъ,
знрѣ знде се деѣзнъ некѣрѣдени.

Drehsbahn, v. Seilerbahn.

Drehsbank, v. Drehselbank.

Drehsbar, a. ші ad., тѣрнавѣръ.

Drehsasse, f., тѣнпоръ de корѣи,
че се змѣле кѣ картаче.

Drehsbaum, m., варьеръ, кѣмѣлѣ de
дикѣсѣ дрѣмѣ.

Drehsbrücke, f., долте тѣрпѣлте.

Drehsisen, n., фѣръ de стрѣгаръ
(далтъ, реэвшъ шчл.)

Drehsen, v., днторкъ (фигареа); дн-
вѣртескъ (рѣта); сѣческъ (фѣни,
гѣтѣ); стрѣгерескъ; einem den
Degen aus der Hand —, сторкъ
снада дн мѣна кѣва; einem den
Rücken —, а днторче кѣва до-
сѣл; einem eine Nase —, поръ
de насъ не чинева, дн дншелъ;
sich —, се днторче ан цѣръ;
der Wind dreht sich, вѣнтѣ се
скѣмѣлъ; sich herum —, а се дн-
вѣрти; sich auf einem Fuße herum
—, се днвѣреште днтрънъ нѣ-
члоръ.

Dreher, m., днвѣртигориъ, днтр-
пѣторъ; стрѣгаръ.

Drehsſaß, v. Wendesaß.

Drehsſtahl, a. ші ad., кѣпкѣатъ, ве-
тѣгъ de капкѣатъ (die); —heit, f.,
кѣпкѣ.

Drehsſtanz, n., варьеръ, вѣртѣре,
че стъ днтр'о мѣче оризонталъ
не ан отѣлнъ менѣтъ а днпедѣка
вѣте ші трѣскри.

Drehlade, *n.* Drechselbank.
 Drehloch, *n.*, въртени, волвъръ дн
 ашъ.
 Drehling, *m.*, оисъ къпкятъ.
 Drehorgel, *f.*, оргънашъ пьртърециъ.
 Drehpult, *n.*, пьлмигъ тьрпънте.
 Drehrad, *n.*, рьтъ de дпвьртитъ.
 Drehscheibe, *f.*, dickъ, рьтъ спре а
 пшо дп мишкаре варитъ machine
 de але мештеримор.
 Drehsessel, Drehstuhl, *m.*, сказнъ дп-
 вьртиторисъ; сказнъ стрьгьрескъ.
 Drehstuhl, *m.*, в. Drehsessel.
 Drehstift, *m.*, (орлоу.) оьскъ de дп-
 вьртитъ; стилъ de стрьгьритъ.
 Drehung, *f.*, дпвьртитърь, тьрпърь,
 тьрпънтътъ.
 Drehwürfel, *m.*, кьвъ сакъ заръ дп-
 вьртиторисъ.
 Drei, *n.* с., тpeл; alle —, тьстрей;
 alle — Tage, тотъ дп тpeл зиле;
 —armig, *a.* ми ad., тpисрациъ;
 —beinig, *a.* ми ad., тpинециъ;
 —blatt, *n.*, тpифоли (алънтъ); —
 blätterig, *a.* ми ad., (бот.) тpине-
 талъ, кь тpeл оил; —bein, *m.*,
 тpиподарисъ, пайъ de линъ кь тpeл
 подьспл; —bräutig, *a.* ми ad., тpи-
 оирисъ, дпмлетисъ, пьсчиръ дп тpeл
 оире; —eck, *n.*, тpиснигъ; —eckig,
a. ми ad., тpиснигъларисъ; —eckige
 Hut, пьлърисъ дп тpeл колдърисъ;
 —eckig, *f.*, тpигонометрисъ.
 Dreieinig, *a.* ми ad., (теол.) тpизникъ,
 тpинитарисъ; —e Gott, Dzeъ дп
 тpeл пьрсонае; —feit, *f.*, тpинифате,
 тpейме; —feitfest, *n.*, сьрвьтореа
 тpинитъцеи.
 Dreier, *m.*, тpитарисъ (гpомигъ); —lei,
a., de тpeл оьлърисъ.
 Dreifach, *a.* ми ad., тpиплъ, дп-
 тpeитъ; —vermechen, тpипьлъ;
 das —e GroÙe, тpиномисъ (алъ.);
 —blume, *f.*, видъ тpиколоръ;
 —e, *n.*, тpиплъ; —heit, *f.*, тpипъ-
 читате.
 Dreifährig, *a.* ми ad., (бот.) тpи-
 локъларисъ.
 Dreifaltig, *a.* ми ad., в. Dreifach ми
 Dreieinig; —feit, *v.* Dreieinigfeit.
 Dreifarbig, *a.* ми ad., тpиколоръ.
 Dreifuß, *m.*, тpиподъ, тpиничьрисъ;

пиростей; —ig, *a.* ми ad., тpи-
 пезисъ, кь тpeл пичьре.
 Dreigesang, *m.*, (мъс.) тpио.
 Dreigestaltig, *a.* ми ad., тpиформъ.
 Dreigleberig, *a.* ми ad., тpиметърь.
 Dreihauig, *a.* ми ad., (агponomisъ)
 тpикосисъ; —e Wiese, оьпациъ тpи-
 косисъ, че се ноте коси de тpeл оил.
 Dreiherr, *m.*, тpимъиръ; —schaft, *f.*,
 тpимъиратъ, тpидомниъ, домниъ
 de тpeл вьрвагилъ.
 Dreijährig, *a.* ми ad., тpейнигъ, тpи-
 нарисъ, de тpeл аилъ.
 Dreikantig, *a.* ми ad., тpимъклатъ.
 Dreiklang, *m.*, тpитонъ, тpигласъ.
 Dreikönigsfest, *n.*, Dreikönigstag, *m.*,
 сьрвьтореа сакъ зиво de Епифанисъ.
 Dreilappig, *a.* ми ad., тpиловъ (бот.)
 Dreilaut, Dreilauter, *m.*, тpитонгъ.
 Dreiling, *m.*, тpипарисъ (пъне de тpeл
 ванл); зпъл дп тpeл копилъ пьскъци
 одатъ.
 Dreißthig, *a.*, de о зпчъ ми жь-
 мьтате.
 Dreimal, *ad.*, de тpeл оил; —ig, *a.*,
 тpипикатъ.
 Dreimaster, *m.*, тpикатаргъ, пайъ кь
 тpeл катаргьрилъ.
 Dreimatig, *a.* ми ad., тpикатаруикъ.
 Dreimonatlich, *a.* ми ad., тpилънарисъ;
 —e Zeit, тpиместрь.
 Dreißfunder, *m.*, тpисндарисъ, тьнъ
 че арънкъ глонъ de тpeл пьвзл.
 Dreißfündig, *a.* ми ad., тpисндикъ.
 Dreißig, *a.* ми ad., тpиръндикъ, кь
 тpeл ръндьспл.
 Dreißigerig, *a.* ми ad., тpиремикъ,
 тpивъсларисъ, пайъ кь тpeл шпърилъ
 de вьсле.
 Dreißaltig, *a.* ми ad., тpикордикъ.
 Dreisch, *m.*, целинъ (пънтънтъ дпкъ
 пьаратъ).
 Dreischlag, *m.*, пасъ дпвьестрь (ла-
 калъ); тьсвьрь тpиплъ (мъс.)
 Dreischlig; *m.*, (арк.) тpиглифъ, ор-
 намънтъ de тpeл чьвъче дп стилъ
 допикъ.
 Dreischneibig, *a.* ми ad., кь тpeл гь-
 шисрилъ, кь тpeл аькъцигьрилъ.
 Dreischürig, *v.* Dreihauig.
 Dreiseitig, *a.* ми ad., тpилътъраръ.
 Dreißtblig, *a.* ми ad., тpислассъ.

- Dreifsig**, а. ші ад., кз тpeл шeзxpл.
Dreifspanner, м., тpъcкpъ кз тpeл кaил.
Dreifsig, п. с., тpeлзeчл; —er, м., тpизeчepлз (пepcонъ, винъ); —erlei, а. ші ад., de тpeлзeчл de oexлxpл.
Dreifsigjährig, а. ші ад., de тpeлзeчл anл, тpизeчaнзapлз.
Dreifsigste, а. ші ад., aл тpeлзeчeлeа; —l, п., o тpeлзeчлme $\frac{1}{30}$; —nъ, ad., a тpeлзeчeдpъ.
Dreißt, а. ші ад., дpдpъcпeцъ, кз-тeзътopлз, кpацлocъ, иницocъ; copънтaтъ, oъpъ oъpънтe, пepъшпнaтъ; —igfeit, f., дpдpъcпeгъ, кpацлз; copънтeцл, пepъшпнape.
Dreißtummig, а. ші ад., тpлглacлнкъ, тpлвepcлкъ, тpлвoчлкъ.
Dreißtödig, а. ші ад., кз тpeл кa-тъpл, pъндxpл (кacъ, пaлaтъ).
Dreißtündig, а. ші ад., тpлopлкъ.
Dreißtündlich, а. ші ад., лa oлeкape тpeл ope.
Dreitägig, а. ші ад., тpлзлapлз; —e Heber, oпlрapл тepцлane.
Dreiwöchentlich, а. ші ад., тpлceптe-мънapлз.
Dreizahl, м., тpлдлнтъ, oъpкъ кз тpeл dлngл; —ig, а. ші ад., тpлдлнтлкъ.
Dreizehn, п. с., тpeлcпpeзeчe; —er, м., тpeлcпpeзeчepлз; —te, п. o., aл тpeлcпpeзeчeлeа; —tel, п., тe $\frac{1}{13}$.
 i ad., тpлдлнapлз.
 dreizahlig.
 ii ad., тpлoдлкapлкъ.
 l.
 лгътeckъ, вaтъ (гpъ-кз кaил); leeres Stroh —, пpлндe пe opъъ шл'l cкoтe oкл, pade пe cлгъъ, тъnde пe кeлъ.
Drescher, м., дpмългътopлз; —lohn, м., дpмългътopлкъ, пaтa de дpмългътлгъ.
Dreschflegel, м., дpмълeчл.
Dreschmaschine, f., мaшлнъ de тpълe-рaтъ.
Dreschtenne, f., apл.
Dreschzehnte, м., зeчлмъ de гpъл дpмългътлгъ.
Dreschzeit, f., тлмъл дpмългътлгъл, тpeлeрaтълл.
- Dressiren**, v., дpегъ, гътeckъ (пъ-рхл); дpвъцъ, депpлндъ (кaлхл).
Dressirer, м., гълтopлз, депpлнзъ-тopлз.
Driebrachen, v., (aгpou.) apъ. пeнтpъ a тpeлa oъpъ aгpъ.
Driesch, а. ші ад., пeapaтъ, пъpъ-плнлгъ; —en, v., дeспъpъцлнecкъ, apъ o пapaцлнъ.
Drieseln, v. Drehen.
Drillbohrer, м., copedeлъ кз apкъ.
Drillen, v., дpвъpтeckъ, copede-лeckъ.
Drillhäuserchen, п., пългъ, къcъцъ въpтepeцъ пe зл cгълъ, дп кape ce дpклдъ влпoвaцлл cпpe a ce ecлзнe лa вaжoкpа oтменлop.
Drilling, м., тpлцeтънъ; —sbruder, м., oпate тpлцeтънъ, злхл dлn тpeл пъcкъцл oдaтъ; —schwester, f., copъ тpлцeтънъ; —sgeburt, f., oачepo de тpeл кoпл.
Dringen, v., cтpългъ, cтpълтopeзъ; durch etwas —, тpeкъ пpлн чeвa; der Regen dringt durch den Mantel, пaдeа тpeчe пpлн мaнтaoъ; auf etwas —, cтъpъcкъ лa чeвa; incicъ; in etwas —, зopecкъ чeвa; пътpандъ, cтpъвaтъ; durch die Menge —, cтpъвaтъ пpлн мъл-цлme; ein Geheimniß —, пътpандъ зл cекpетъ; einen zu etwas —, a кoнcтpъцлe лa чeвa пe члпeвa; sich zu etwas —, a ce дpмълзл, a ce въгa, a ce aтeстeкa лa чeвa; — d. a. зpлпнтe, зopлнтe, гpав-нлкъ; dringende Geschäfte, тpeл зpлпнтe.
Dringlich, а. ші ад., зpлпнтe, зo-рлнтe; —heit, f., зpлпнцъ, зopлн-цъ, пpлгъ.
Dritte, (der, die, das) п. o., aл тpeл-лeа; durch — Hand, пpлн a тpeлa мънъ, дpдlрeттe; —halb, а., доl шл жъмътaтe.
Drittel, Dritttheil, в., o a тpeлa пapтe.
Dritteln, v., дpтpeлeckъ, дпнapгъ дп тpeл пъpцл.
Drittens, zum Dritten, ad., a тpeлa oъpъ.
Dritthalb, v. Drittehalb.
Drittseht, а. ші ад., aнтeпeнълтлмъ,

дръвта чега де зъръ зримъ,
 а трелѣа мѣнерънд дела оине.
 Drittmann, м., зп ая трелѣа, між-
 лочиторѣ.
 Drob, в. Дароб.
 Drogen, ад., асѣра; да droben, а-
 козо оѣскъ.
 Droguerie, Droguerei, ф., дрогъриъ,
 дровъриъ, спичерѣ, материале че
 се вѣндъ ая апотече шѣ спичерѣ
 перѣхъ медикъмѣнте.
 Droguist, м., дровѣстъ, спичерѣ.
 Drohen, в., аменѣнѣ; das Haus
 droht einzufallen, каѣа аменѣнѣ
 къдепе.
 Drohne, ф., трѣнторѣ; — abruht, ф.,
 къдехѣтарѣ де трѣнторѣ.
 Drohnen, в., мѣ кътремѣрѣ, мѣ
 сѣрѣдѣ, мѣ клетѣндъ.
 Drohung, ф., аменѣнѣтарѣ; für —
 muß man sich nicht fürchten und
 auf Versprechung nicht bauen, де
 аменѣнѣтарѣ сѣ нѣ те темѣ, пе
 ѣгѣдѣнѣ сѣ нѣ те ланѣ.
 Drohwort, н., ворѣ аменѣнѣторѣ.
 Drollig, а. шѣ ад., върескѣ, рѣдѣ-
 каѣ, ориѣналѣ, чѣсдатѣ, почитѣ
 .deshenckatѣ; — feil, ф., рѣдикълосѣ-
 тате, почитѣрѣ.
 Dromedar, м., дрѣмедарѣ.
 Drommete, в. Трумпете.
 Dromt, н., мѣсѣрѣ де грѣле.
 Dronze, ф., левѣдѣ къкѣлатѣ.
 Dröschel, н., дрѣшѣлѣ.
 Dröschel, в. Дрѣушѣлѣ.
 Droschke, ф., дрѣшкѣ.
 Drossel, ф., сѣрѣжѣ (пасере); гѣтѣ,
 монѣа гѣтѣлѣ, мѣрѣа лѣи Adamѣ;
 — ader, ф., вѣлѣ къгѣларѣ.
 Drost, м., ѣелѣ де дрѣгѣторѣ.
 Drüben, ад., де чеа парте, дѣлколо.
 Drüber, в. Даѣубер.
 Druck, м., аѣсѣаре; тѣпарѣ, тѣскѣ,
 прѣсѣ; сѣрѣпѣсѣрѣ; дрѣушѣаре; ein
 Buch in den — geben, даѣ ла
 тѣпарѣ ѣ карте; unter dem — e
 leben, а трѣи ая аѣсѣаре; — der
 Hand, сѣрѣпѣсѣрѣ де мѣнѣ; einem
 den letzten — geben, а рѣина де-
 нѣндъ пе чѣнева; erste, zweite —,
 prima, adösa edigisne; — bar,
 а. шѣ ад., тѣрѣверѣ.

Druckberchtiger, м., корретторѣ.
 Druckberchtigung, ф., корретѣрѣ.
 Druckbewilligung, ф., дрѣпѣматѣр,
 воѣа даѣ де а се тѣрѣ чева.
 Druckbogen, м., ѣоѣзъ, коѣ де тѣ-
 парѣ.
 Druckbuchstabe, м., лѣтерѣ де тѣпарѣ.
 Drucken, в., тѣрѣрескѣ, импрѣнѣ
 (карте); stampaѣзъ (пѣнѣтарѣ).
 Drücken, в., аѣпѣсѣ, сѣрѣпѣ (аѣ-
 къѣмѣнтеа); тѣскѣсѣкѣ, сѣорѣкѣ;
 дрѣушѣзъ, каѣкѣ; рѣде; die Schuhe
 — mich, мѣ сѣрѣпѣкѣ пѣпѣчѣлѣ; Sie
 wissen nicht, wo mich der Schuh
 drückt, Дра нѣ шѣлѣ знде аѣмѣ пѣ-
 сѣ, знде мѣ дѣре пе mine; der
 Sattel hat das Pferd gedrückt,
 шаѣа а рѣсѣ каѣа, л'а сѣрѣкатѣ
 ла сѣаре; das Geheimniß drückt
 ihn, сѣкрѣтѣ ая рѣмѣ ла шѣ-
 мѣ, нѣ пѣте рѣне сѣкрѣтѣ; diese
 Speise drückt mich im Magen, мѣн-
 карѣа аѣта мѣ а къзѣтѣ грѣѣ ла
 сѣорѣкѣ; die Sorgen — ihn nie-
 der, ая омѣрѣ грѣжѣле; es drückt
 mich auf der Brust, амѣ о грѣз-
 тате ла пѣрѣ; die Hand —,
 сѣрѣпѣкѣ де мѣнѣ; Geld in die
 Hand —, пѣнѣ ая мѣнѣ ванѣ;
 an die Brust —, сѣрѣпѣкѣ ая бра-
 це; einen zu Boden —, дрѣушѣ-
 лѣзъ; den Hut in die Augen —,
 траѣкѣ пѣлерѣа пе окѣлѣ; das Volk
 —, аѣпѣсѣ попорѣа; das Siegel
 auf eine Urkunde —, пѣнѣ печѣтеа
 пе зп докъмѣатѣ; den Saft aus
 etwas —, а сѣорѣче; die Äpfel
 werden sich —, тѣрѣле се ворѣ
 гѣрѣтѣ; —, н., аѣсѣаре; сѣрѣпѣ-
 цере; грѣзтате; дрѣушѣаре.
 Drückend, а., аѣсѣпѣте; сѣрѣпѣнѣте;
 грѣѣ; дрѣушѣторѣ.
 Drücker, м., къкъторѣ (ла зарѣрѣ);
 клѣнѣѣ, къаѣнѣ (ла зѣрѣ); кѣрѣдѣ
 (ла пѣшѣлѣ, орлошѣ).
 Drucker, м., тѣрѣрѣторѣ, тѣографѣ,
 импрѣмѣторѣ; сѣмѣнѣторѣ; — ei,
 ф., тѣографѣ; сѣмѣнѣрѣ; — farbe,
 — [schwärze, ф., коѣоре, пѣрѣрѣ
 де тѣпарѣ; — kunst, в. Buchdrucker-
 kunst; — lohn, м., тѣрѣрѣтѣ, пѣаѣрѣ

- de tipărire; —*preſſe*, f., пресъ, тескъ де типărire.
- Druck-fehler**, m., ератъ де типărire; —*fertig*, a. mi ad., гата де типărire; —*freiheit*, f., либертате де типărire; —*genehmigung*, f., имприматаръ; —*gewicht*, n., апъсърторіа; —*jahr*, n., апаъ типărire; —*kosten*, f. pl., спеселе типărire; —*kraft*, f., пѣтереа апъсърторе; —*maschine*, f., машинъ де апъсаре; —*ort*, m., локаъ типărire; —*papier*, n., хъртиъ де типărire, хъртиъ ъръ клеіъ; —*regament*, n., веліъ; —*probe*, f., провъ де типărire; —*pumpe*, f., пѣмпіъ апъсърторе; —*richtig*, a. mi ad., корретъ; —*richtigkeit*, f., корреционе; —*schrift*, f., карте типărire.
- Druckfen**, v., мъ дндоескъ, темпоризеъ; мъ дндокъ дн воръ.
- Drucktafel**, f., трѣкъ, в. Beisetafel.
- Drucktiſch**, m., масъ де типărire, де сѣмпатъ.
- Druckwerk**, n., машинъ пѣсъ дн минкаре prin апъсаре; тѣлмъ.
- Drud**, m., **Drude**, f., стриголъ, стригде; маръ, маръ; фертекъторіа, фертекъторе.
- Drudenfuß**, **Alpſuß**, m., ѳигъръ пентагонъ, кз чинч колдѣри, семнѣ пентагонікъ.
- Druide**, m., дрuidъ (попъ челтїкъ); дндѣгъторіа.
- Drum**, ad., в. Darum.
- Drunten**, ad., жосъ.
- Drunter**, ad., свѣтъ, в. Darunter.
- Drüſchen**, n., гндѣицъ.
- Druse**, f., (min.) грѣгъ, грѣматъ де кристализѣциѣ; гѣгѣриѣ (ла кѣи).
- Drüse**, f., гндѣа; —*beschreibung*, f., адепографіа; —*lehre*, f., адепологіа; —*neule*, f., змолъгъръ де гндѣри, вѣдне; —*abſtume*, f., адепантеръ (вот.); —*geschwulst*, f., дндѣгъръ де гндѣа; —*krankheit*, f., ветежелъ де гндѣри.
- Drusen**, pl., дрождїи, тесковинъ, в. Hefen.
- Drustſht**, **Drustig**, a. mi ad., тристаизатъ дн грѣне. •
- Drustig**, a. mi ad., гѣгѣрѣосъ, кз гѣгѣриѣ (валъ).
- Drüstig**, a. mi ad., гѣкосъ, гндѣрѣосъ.
- Dryade**, f., дриадъ, нимѣъ де сілѣ.
- Du**, pr. pers., тѣ; — *bist* еѣ, тѣ епѣи ѣа.
- Dual**, m., двалъ; —*ismus*, m., двалізмъ, дндѣгѣгѣра дѣепре дозе принципи ал вѣнели ми рѣдѣи; —*ist*, m., двалістъ.
- Dublette**, v. Doublette.
- Ducaten**, m., дкатъ, гѣсенъ; —*gold*, n., азръ де дкатъ.
- Ducken**, ſich, v., мъ пѣтѣаъ, мъ пѣкѣ, мъ дндковоіа; мъ змїлескъ.
- Duckmäuser**, m., пѣдъ вѣндъ; инокрітъ, ѳѣдариѣ, преѳѣкѣтъ; —*ei*, f., ѳѣдѣриѣ, инокрісіѣ, преѳѣкѣторіѣ; —*ig*, a. mi ad., ѳѣдѣрѣосъ, инокрітъ; —*n*, v., мъ ѳѣдѣрѣоскъ, мъ преѳѣкъ, мъ портѣ ка о мѣдъ вѣндъ.
- Dudelſei**, n., вагатель.
- Dudesei**, f., чимпоігѣръ; мѣсікъ реа.
- Dudeln**, v., чимпоескъ, кѣпѣ аз чимпоіи; кѣпѣ рѣа.
- Dudelſack**, m.; чимпоіѣ; —*pfeifer*, m., чимпоіариѣ.
- Duell**, n., дѣелъ; —*ant*, m., дѣелѣнтѣ; —*iren*, ſich, v., дѣелезъ, мъ ватъ дн дол.
- Duett**, n., (мѣс.) дво, доіѣгъ, кѣпѣ текъ пѣнтѣ дол.
- Duſt**, m., аворе, вапоре; гѣзъ; мѣрѣосъ, мѣрѣстъ; —*bruch*, крѣпѣгѣръ де ѣеръ (ла арвѣри); —*en*, v., еванѣрезъ, савѣрезъ; асѣдъ; —*wolke*, f., поръ де авѣри, поръ алъ.
- Düſten**, v., скѣтъ авѣри, рѣспандескъ мѣрѣосъ.
- Duſtig**, a. mi ad., аворѣосъ, вапѣрѣосъ; рѣспѣндіторіѣ де мѣрѣосъ.
- Duldbar**, a. mi ad., толѣравѣръ; сѣѳѣрѣверъ.
- Dulden**, v., толѣрѣ; сѣѳѣеръ; alle Religionen —, а толѣра тѣте рѣлігіѣзіѣ.
- Dulder**, m., толѣрѣторіѣ, сѣѳѣеріторіѣ; пѣтїмїторіѣ. (707)

Duldfam, a. mi ad., tolerate; —feit, f., tolerate.

Dulbung, f., сѣверинѣ; tolerate.

Dult, m., (векъ) гърѣ.

Dumm, a. mi ad., стъидѣ, idiotѣ, невнѣ, periosѣ, топтѣ, перодѣ, простѣ; сментитѣ; игноранте; necingitoris; —er Streich, nepozitѣ; —es Zeug, невнѣ; der Kopf ist mir ganz —, mi e amepitѣ канѣ; —dreist, a. mi ad., андрѣснеуѣ, сѣрхтантѣ перодѣ; —dreistigkeit, сѣрхтантѣ перодѣ.

Dummheit, f., стъидitate, periositѣ, топтѣ, nepozitѣ; —Kopf, —erjan, m., нѣтърѣ, топтѣ, nepotѣ, periosѣ, перодѣ; канѣ секѣ; —töpsig, a. mi ad., секѣ de канѣ, стъидѣ; —föhn, a., андрѣснеуѣ невнѣ.

Dumpe, a. mi ad., сѣрдѣ, аннѣдѣмитѣ, аннекатѣ (сѣнетѣ).

Dumpefel, m., лавкѣ; въртежѣ de агѣ.

Dumpeheit, f., idiocitѣ, тъмнѣ.

Dumpefig, a. mi ad., змедѣ, мѣчедѣ; —feit, f., зmiditate; мѣчeditate.

Dumpeflachter, f., (min.) мѣсѣрѣ de шатрѣ коул.

Dune, f., пѣѣ; —heit, n., патѣ de пѣѣ.

Düne, f., дѣмѣ, прѣндѣ de nicinѣ, по дермѣрил мѣрѣ.

Dung, Dünger, m., гѣноѣ de ангрѣшатѣ огѣре.

Dunggabel, f., ѡръѣ de гѣноѣ.

Düngen, v., гѣноескѣ.

Düngung, f., гѣноитѣрѣ.

Dunfel, a. mi ad., антѣнекатѣ, анникѣ; тѣвратѣ; неангелескѣ; некпоскѣтѣ; ѡстѣкиѣ, ѡѡвскатѣ; онакѣ, опѣчитѣ; es wird —, се 'нтѣнекѣ, се анпѣтѣзѣ; се тѣрвѣрѣ тимпѣ; die Zukunft ist —, vitopitѣ e некпоскѣтѣ; ein —er Begriff, o idee ne'ncelѣсѣ; —, n., антѣперекѣ; im —n ist gut minkeln, ан тѣрвѣре e vine a пѣскаѣ.

Dünfel, m., vanitate, дешертѣдѣне, семѣцѣ невнѣ; антѣнѣре преа малѣ de cine.

Dunfel-blau, a., алѣастрѣ, вѣпѣтѣ анникѣ; —braun, a., негрѣ, мѣргѣ анникѣ; —gelb, a., гѣлѣнѣ анникѣ; —grau, a., чѣпѣшиѣ анникѣ; —grün, a., верде анникѣ; —roth, a., рошиѣ анникѣ.

Dünfelhaft, a. mi ad., семѣцѣ.

Dünfelheit, f., антѣнечѣме, ѡскѣритѣтѣ; in der — leben, a гѣрѣ некпоскѣтѣ.

Dünfeln, v. a., колорѣзѣ анникѣ; v. n., се 'нтѣнекѣ; es fängt an zu —, антѣне a ѡе анпѣта.

Dünfelvoll, a., пѣндѣ de vanitate, de дешертѣдѣне.

Dünfen, v., се парѣ; es dünkt mich (mir), mi се парѣ, ѡкотескѣ; sich flug —, се сокотѣште, се шѣне ангелѣнтѣ; sich groß —, се шѣне mare.

Dünn, a. mi ad., сѣпѣре; деликатѣ; парѣ; мѣрѣнтѣ; —er Strich, лѣниѣ сѣпѣре; —er Regen, пѣѣ мѣрѣнтѣ; —e Papier, хѣртѣ ѡипѣ; —e Leinwand, пѣпѣрѣ парѣ; —e Suppe, зѣпѣ лѣпѣрѣ; eine —e Nase haben, a аваѣ зп мѣросѣ вѣнѣ; den Dünnen haben, a аваѣ кѣкѣрѣла; große Männer sind — gesät, ѡmenil marl сѣнтѣ parl; das Geld ist — bei ihm, n'ape ванl; — machen, сѣпѣитѣ, рѣрескѣ, дешерѣсѣзѣ; — werden, девѣндѣ сѣпѣре.

Dünne, Dünnheit, f., сѣпѣрѣтѣ, рѣрѣме.

Dünnbärtig, a., кѣ варѣва парѣ; —beinig, a., кѣ пѣѣѣре сѣпѣрил; —bier, n., верѣ славѣ; —haarig, a., парѣ ла пѣрѣ; —hülfig, a., сѣпѣре ла кѣжѣ; —schalig, a. mi ad., сѣпѣре ла гѣѣче.

Dunfen, v. Aufdunfen mi Aufschwellen.

Dunst, m., аворѣ, валорѣ, гѣзѣ; ѡзмѣ (ѡхѣѣре); (вѣпѣтѣ) алѣче, (пѣзмѣ мѣрѣнтѣ пѣпѣрѣ пасѣрл), a. Vogelbunst; einem einen blauen — vormachen, a зѣгѣрѣвѣ канѣ по пѣрѣдѣ; —bad, n., скарѣ de аворл, vaie мѣѡвѣлѣсѣкѣ; —bläsfen, n., вѣмѣкѣуѣ de аворе.

- Dunsten, v., сванорезъ; траспиръ, асвдъ.
- Dünsten, v., факъ съ аворескъ.
- Dunstig, a., ваворосъ.
- Dunstkreis, m., атмосферъ.
- Dunstfugel, v. Dampf fugel.
- Duodez, n., доъспрезо (дн 12 кола знаи кърпѣ); —band, m., карте дн доъспрезече.
- Dupfen, v. Dupfen.
- Duplicat, n., дубликатъ.
- Dupliciren, v., дубличезъ.
- Duplit, f., дубликъ.
- Dupliren, v., дублиезъ (sil.)
- Diplum, n., дъплъ.
- Durabel, a. mi ad., дъраверъ.
- Dur, a. mi ad., (мас.) дспръ, аспръ.
- Durch, праер., стръ; prin; prin між-локъ, дитре, песте; ad., крвчѣшиѣ, крвчѣшиѣ, пълъ динколо; —und —, де коло пълъ динколо, дитр'о парте пълъ дн чеалатъ; die ganze Nacht —, тотъ ндптеа; mich schwißt — und —, сънтъ тотъ нмаѣ сьдоре.
- Durchfahern, v., аръ vine огоръ; коррегъ, ддреттезъ.
- Durcharbeiten, v., прелкря vine, фр-тънтъ vine (албатъ); чѣотъдескъ vine; sich die Hände —, днѣ ве-шикъ тѣнѣ дкръндъ; sich —, грекъ песте тотъ грекъшѣле; дн-вингъ недечѣле; есъ деасъпра не-воѣлор.
- Durchaus, ad., авсолътъ, песте тотъ; — nicht, ничѣ декътъ.
- Durchbaden, v., рескокъ; в. Aus- baden.
- Durchbauschen, v., сплверѣзезъ зн десемнъ, даъ кз зн секълеуъ плинъ кз крввнѣ мѣсауѣ песте зн де-семнъ пзнтатъ кз акъ.
- Durchbeben, v., гремъръ дн тотъ тръпъл.
- Durchbeissen, v., стрътъвнѣ, тѣнкъ пълъ динколо; sich —, есъ за къ-пътъкъ.
- Durchbeizen, v., стръподъ, подъ пълъ динколо; се пѣтрънде де ар-гъсѣлъ (пелеа).
- Durchbetteln, v., ein Band, стръчер-шескъ, грекъ чершндъ о цѣръ;
- sich —, днѣ грече вѣаца чершндъ.
- Durchbeuteln, v., стръчернъ.
- Durchblasen, v., стръсѣла, сѣлъ prin . . .
- Durchblauen, v., факъ вълътъ въ-тандъ.
- Durchblättern, v., стръоѣезъ, оѣе-тезъ, диторкъ оѣле тотъ; чѣтескъ не деасъпра.
- Durchblid, m., стръведере; —en, v., стръвѣдъ, пѣтръндъ кз ведереа.
- Durchblinzen, v., стрълъчѣ.
- Durchblitzen, v., стръоалперъ.
- Durchbohren, v., стръорезъ, сѣре-делескъ пълъ динколо; mit dem Degen —, стръвългъ кз сѣада; einen mit den Blicken —, пѣтръндъ кз окѣл не чѣнеа.
- Durchbohrung, f., стръорътъръ; стръпънсъръ.
- Durchbrauen, v., фрѣгъ vine, ресѣрѣгъ.
- Durchbrausen, v., петрече вѣндъ, вѣжѣндъ; грече кз сѣнетъ.
- Durchbrechen, v., рѣтнѣ дн дозе (вългъ); дескѣдъ газръ де вшъ, фѣрѣстръ дн тѣрѣ; сканъ, сѣар-гъндъ вшѣ; рѣтнѣ (стабилъ); кра-пъ (зовочѣ флорѣлор).
- Durchbrennen, v., стръардъ, стръгъ-рескъ кз фѣрѣ арсъ; arde de totъ.
- Durchbringen, v., петрекъ; стръ-портъ; грекъ; den Faden durch das Nadelohr bringen, петрекъ фрѣ prin грекеа акълѣ, днфѣрезъ акъ; днѣ тѣнѣкъ авереа; цѣнъ, пѣстрезъ (песте ѣѣрпъ vite, флорѣ); sich —, днѣ цѣне вѣаца; sich küm-merlich —, о дъче де азѣ пълъ тѣне.
- Durchbringung, f., рѣчинътъръ.
- Durchbrochen, a. mi ad., стръфѣратъ, стрърѣнтъ.
- Durchbruch, m., стрърѣнтъръ; спър-търъ; ревърсаре (де анъ); — der Zähne, ешѣре де дѣнѣл.
- Durchbuchstabiren, v., сѣлавиъезъ дн скѣрцъ пълъ дн скѣрцъ (о карте).
- Durchdenken, v., медѣтъ, есамѣнъ пълъ дн фѣндъ; рѣмеръ vine.
- Durchdrängen, v., стръватъ; пѣ-тръндъ; sich —, сѣ стрѣкѣръ.
- Durchdreschen, v., стръ'мвѣтескъ, грекѣръ тотъ деаръндъ.

- Durchbringen**, v., петръндѣ, рес-
ватѣ, грекѣ; —bringlich, a. ші
ad., петрънзиверѣ, стръвътарецѣ;
—bringung, f., петрънзътате.
- Durchdrüden**, v., петрекѣ апъсндѣ;
жлеште, рънеште апъсндѣ (шаоа
пе-калѣ).
- Durchdüsten**, v., перѣзмежѣ.
- Durchdünnen**, v., стръездѣ, свано-
pezѣ.
- Durchfeilen**, v., стръкърѣ; грекѣ ре-
pede.
- Durchfeinander**, ad., конѣсѣ, аме-
стекатѣ, перемере (деавалта);
—laufen, кърѣ, азерѣ ꙗн дес-
ordinѣ.
- Durchfahren**, v., стръкъръжѣ; стръ-
пътескѣ; грекѣ къ къръда, къ раіа;
überall mit seinem Kopfe —, къ-
штігѣ тоте къ остениѣжнеа теа;
—fährt, f., пасадѣ, грекѣторе.
- Durchfall**, m., діареѣ, скърсърѣ де
пътече, къкърелѣ, скѣжрелѣ;
—en, v., кадѣ прінтр'о газрѣ;
ремънѣ афарѣ (діа о азерере);
пѣ къштігѣ (ла лотеріѣ).
- Durchfallen**, v., ꙗнкрецескѣ де тотѣ.
- Durchfäule**, f., пѣтрезіѣжне, ариѣѣ
(ветехелѣ пѣтредѣ ла копіта ка-
лаѣ).
- Durchfaulen**, v., пѣтрезескѣ де тотѣ.
- Durchfechten**, v., ресвінѣ, елѣнтѣ
опіліжнеа теа; сіѣ —, ꙗмі ѳакѣ
дрѣж къ спада амъпѣ; ꙗ'апърѣ
къ квинте.
- Durchfeilen**, v., стръпілежѣ.
- Durchfeuchten**, k., зтезескѣ песте
тотѣ.
- Durchfeuern**, v., ꙗнѳочезѣ, ꙗнкъ-
зескѣ таре; трагѣ къ пѣшка, даѣ
къ тѣнѣ (прінтр'о газрѣ); ꙗн-
пѣшкѣ де пръшдескѣ.
- Durchfischen**, v., пѣскѣескѣ песте тотѣ.
- Durchflammen**, v. Entflammen.
- Durchflattern**, v., грекѣ ѳълѣѣндѣ,
грекѣ ка ꙗн сворѣ.
- Durchflechten**, v., ꙗнплетескѣ песте
тотѣ.
- Durchfließen**, v., петеческѣ песте тотѣ.
- Durchfliegen**, v., стръсворѣ, грекѣ
свъръндѣ прін...; einen Brief —,
ѣтескѣ репедѣ о епістолѣ.
- Durchfließen**, v., стръкърѣ (раѣл).
- Durchflößen**, v., грекѣ ка пѣта
прін...; стръпътескѣ.
- Durchfluß**, m., стръкърсѣ де апъ,
скърсѣ де апъ прін....
- Durchforschen**, v., есамінѣ, черче-
тежѣ къ амърѣнтѣ; респѣжѣ пърѣ;
—forschung, f., черчетаре про-
ѳандѣ.
- Durchfragen**, v., ꙗнтрежѣ тотѣ де-
аръндѣ, — ꙗнѣ дѣпѣ алкѣ.
- Durchfressen**, v., пѣпънѣкѣ, родѣ пѣ-
пѣ дінколо, стръѳорезѣ розъндѣ;
die Mäuse haben den Käse durch-
gefressen, сѣречѣ аѣ ꙗнѣкъріѣ
кашѣ; сіѣ —, парасітежѣ, тръ-
ескѣ пѣпкъндѣ іѣи коѣеа, ла ꙗні
ла ꙗлїл.
- Durchfrieren**, v., ꙗнгрежѣ де тотѣ,
амторцескѣ де ѳріѣ.
- Durchfuchteln**, v., ватѣ къ лосіпї де
савіѣ пе тоул деаръндѣ.
- Durchfuhr**, f., грекѣтѣре де карѣ;
—zoll, m., ватѣ де трансіѣ.
- Durchführen**, v., стръпортѣ; дѣкѣ,
кондѣкѣ, грекѣ прін...; скотѣ ла
капетѣ.
- Durchfunkeln**, v., стръскъптеескѣ.
- Durchfüttern**, v., стръпътескѣ, іер-
нежѣ, грекѣ іерпа пѣтріндѣ (віте-
ле); ле пѣтрескѣ пе тоте.
- Durchgähnen**, v., петрекѣ (тѣгѣ сѣ-
ра) къскъндѣ.
- Durchgähnen**, v., ѳерѣе, ѳертъпѣтѣ
(верѣе) де тотѣ.
- Durchgällen**, v., зпїлѣ де ѳере;
ꙗнвенінежѣ.
- Durchgang**, m., пасадѣ, грекѣтѣре,
стръпасѣ; enge —, стръптѣре,
стръпасѣ ѣнѣстѣ; —gänger, m.,
грекѣторіѣ, стръпѣсѣторіѣ; ѳѣ-
гаріѣ, десерторіѣ; —gängig, a.
ші ad., къ грекѣтѣре, стръпаса-
верѣ (касѣ); комънѣ, ѳеперале,
зпїверсале; ad., песте тотѣ, ꙗн
тотѣ локѣл; so ist es durchgängig,
аша ѳ песте тотѣ; —gangshän-
del, m., перогіѣ де трансіѣ;
—gangszoll, a. Durchfuhrzoll.
- Durchgehen**, v., грекѣ крѣчїнѣ, грекѣ
прін..., петрекѣ (ꙗдѣрѣе); рес-
ватѣ, пѣтръндѣ; ѳкѣжѣ, десептежѣ;

- чѣтескѣ дѣтрѣкѣтѣ; ревъдѣ, черкѣ (о сокотѣлѣ); sein Pferd ging mit ihm durch, ѣл рѣпѣ каѣлѣ; seine Meinung ging durch, opinisnea ca ѡх прѣлѣтѣ; dieses Haus geht durch, асть касѣ трече дѣтр'о страдѣ дѣтр'алѣ; ich habe mir die Füsse durchgegangen, мѣ амѣ рѣпѣтѣ пѣчореле змѣлѣндѣ; genau —, черчетезѣ кѣ деатѣрѣнтѣлѣ; noch einmal —, а малѣ трече о-датѣ прѣпѣ тѣлѣ; —dѣ, ad., дѣ-пепералѣ, песте тотѣ, претотѣ-дѣне.
- Durchgeigen, v., кѣпѣтѣ кѣ вѣора дела канѣ пѣлѣ ла ѡпѣне (о арѣлѣ).
- Durchgeben, v., арѣсескѣ, тѣвѣ-ческѣ, дѣвескѣ песте тотѣ (пѣлѣ).
- Durchgehen, v., торпѣ, вѣрсѣ прѣпѣ . .
- Durchglänzen, v., стрѣлѣческѣ.
- Durchglühen, v., рошескѣ дѣ ѡкѣ; дѣпѣлѣкѣрѣзѣ.
- Durchgraben, v., пѣтрѣндѣ сѣмѣндѣ, стрѣсѣлѣ.
- Durchgreifen, v., пѣтрѣкѣ апѣкѣндѣ; ѣаѣ тѣскрѣ енерѣче; —d, a. шѣ ad., енерѣкѣ, пѣтрѣлѣзѣторѣлѣ; —de Mittel, мѣжлѣче ероѣче.
- Durchgrübeln, v., скочорескѣ кѣ деатѣрѣнтѣлѣ, черчетѣ дѣпѣ ѡпѣрѣ дѣ пѣрѣ, деелѣкѣ пѣрѣ; есамѣнѣ проѡзндѣ.
- Durchgucken, v., тѣ зѣтѣ прѣпѣтр'о гасрѣ; тѣ зѣтѣ кѣ деатѣрѣнтѣлѣ; die bloße Haut guckt durch den Strumpf durch, се веде пѣлеа гѣлѣ прѣпѣ кѣлѣзндѣ (чѣорѣлѣ).
- Durchguß, m., стрѣкѣрѣтѣоре; стрѣ-вѣрсѣре.
- Durchhaben, v., амѣ трѣкѣтѣ, амѣ ѡпѣлѣтѣ; ein Buch —, амѣ чѣлѣтѣ ѡ картѣ пѣлѣ дѣпѣ канѣтѣ.
- Durchhaden, v., таѣлѣ, хѣкѣескѣ, тѣ-рѣнтѣ, в. Durchhauen.
- Durchhallen, v., пѣтрѣндѣ ресѡпѣндѣ; змѣлѣ тотѣ де ресѣпѣтѣ.
- Durchhauchen, v., пѣтрѣндѣ ресѣ-ѡлѣндѣ.
- Durchhauen, v., вѣркѣрѣтѣ; таѣлѣ, слѣп-тѣкѣ дѣпѣ дозе (кѣ спѣда, ѡере-стрѣлѣ шѣл.); батѣ, пѣсѣческѣ, чѣо-
- тѣсѣескѣ; сѣлѣ —, дѣпѣлѣ дескѣдѣ ларѣлѣ, дѣпѣ ѡакѣ дрѣмѣлѣ кѣ сѣвѣа.
- Durchhaus, n., касѣ кѣ трѣкѣтѣоре прѣпѣтр'ѣлѣса.
- Durchhefeln, v., тѣлѣцѣлѣ, сѣвѣцѣезѣлѣ, скарѣтѣлѣлѣ вѣне (пѣлѣ, кѣпѣпѣлѣ); кри-тѣкѣ, ченсѣрѣезѣ; ѣаѣ дѣпѣ рѣсѣлѣ пѣ чѣпѣва.
- Durchheizen, v., даѣ ѡкѣ зѣлѣлѣ (ла совѣ); дѣпѣкѣзѣескѣ вѣне вѣне.
- Durchheifen, v., ажѣтѣ а трече; а-жѣтѣ а сѣпѣа дѣпѣ пѣрѣкѣлѣ; сѣлѣ —, а'шѣлѣ ажѣта сѣпѣгѣрѣлѣ; er mag sich selbst —, скарѣесе елѣлѣ пѣ сѣ-пѣшѣлѣ.
- Durchhellen, v., стрѣлѣмѣнѣлѣ, ѣлѣмѣнѣлѣ.
- Durchheulen, v., зѣпѣлѣ де зрѣте; трѣкѣ злѣлѣндѣ (ѡлѣлѣлѣндѣ).
- Durchhinken, v., трѣкѣ (дрѣмѣлѣ) сѣлѣо-пѣгѣлѣндѣ.
- Durchhigen, v., дѣпѣерѣвѣлѣтѣ де тотѣ.
- Durchhöhlen, v., сковѣескѣ, кѣвѣ-пѣескѣ, пѣлѣлѣ дѣпѣкѣо.
- Durchholen, v., батѣ, цѣсѣлѣлѣ пѣ чѣпѣва.
- Durchhüpfen, v., трѣкѣ хѣпѣлѣндѣ, сѣрѣндѣ.
- Durchirren, v., рѣтѣчѣ прѣпѣ . . .
- Durchjagen, v., тѣлѣлѣ (чѣва прѣпѣ . .); трѣкѣ (пѣдѣрѣа, кѣпѣпѣлѣ) вѣлѣлѣндѣ; трѣкѣ рѣпѣде; er hat sein Ver- mögen durch die Gurgel gejagt, 'шѣлѣ а тѣлѣкатѣ авѣрѣа.
- Durchjammern, v., пѣтрѣкѣ вѣчѣп-дѣмѣлѣ.
- Durchjauchzen, Durchjubeln, v., пѣ-трѣкѣ ѣвѣлѣлѣндѣ, кѣзѣндѣ.
- Durchfalten, v., тѣ рѣчѣескѣ де тотѣ.
- Durchflammen, v., пѣпѣлѣнѣлѣ вѣне.
- Durchflämpfen, v., eine Sache, а е-лѣпѣта ѡ касѣ; сѣлѣ —, дѣпѣлѣ дес-кѣде ларѣлѣ кѣ спѣда.
- Durchfläuen, Durchflauen, v., тѣстѣкѣ (вѣкѣтѣрѣа) вѣне вѣне.
- Durchfleulen, v., пѣтрѣкѣ, сѣкѣтѣ кѣ пѣпѣа (де лѣмѣлѣ); einen —, батѣ вѣне пѣ чѣпѣва.
- Durchklettern, v., тѣ кѣцѣрѣескѣ прѣпѣ . . .
- Durchklopfen, v., ѡакѣ сѣ трѣкѣ чѣо-кѣлѣндѣ; батѣ вѣне (пѣ чѣпѣва); скарѣтѣрѣлѣ кѣжѣкѣлѣ (кѣлѣва).

Durchfueten, v., орътътъ vine (а-
лвата).

Durchfuchen, v., оеръ vine.

Durchkommen, v., винъ, трекъ prin...;
стръпасъ; ресватъ (по за дръмъ
ръ); реесъ; сканъ din...; damit
werden Sie nicht —, къ ачеста
пъ о съ те тьтъешт; glücklich
—, сканъ дитрегъ ши съпътокъ.

Durchkommen, v., потъ (трече, пь-
grande, ресвате) prin чева.

Durchkosten, v., гьстъ по тоте (vi-
nisi) dearъндъ.

Durchkämpfen, v., скартънъ, пе-
птенъ vine (гъна).

Durchkragen, v., сгърихъ песте тотъ,
стръорезъ сгъриндъ.

Durchkreuzen, v., се дикрѳишъкъ,
стрънасъ дн крѳче (лише, кѳи-
ле); перъмъкъ крѳишъ ши крѳ-
mezimъ (чева); —kreuzung, f.,
дикрѳиштаръ.

Durchkriechen, v., ть гъръскъ prin...;
тъ върескъ prin...; скорорескъ,
скортопескъ; er durchkriecht alle
Winkel des Hauses, елъ ското-
чеште prin тоте зигърише касел.

Durchkriechen, v., die Zeit, трекъ (тѳм-
пъ) ризъндъ.

Durchkriechen, v. Durchkriechen.

Durchkriechen, m., грьпъсадъ, трекъ-
торе; стрекъръторе; —en, v.,
ласъ а паса; трекъ; стръкъръ;
фитрепъ.

Durchkriechen, f., алтедъ, дпъшѳме
(титъ); —ig, —igst, a., преа-
дпъшѳатъ, серенисимъ.

Durchkriechen, m., скаръкъ; диареъ;
—en, v., скаръ, трекъ къръндъ,
къръ prin...; пьтъндъ; чѳтескъ
днтреакътъ; есаминъ не деасъ-
пра; ръмъкъ алеръндъ; Ehren-
stellen —en, а трече prin тоте
дерегъторѳше.

Durchkriechen, v., кларѳишъ, къръндъ,
литезескъ, лътърескъ стрекъ-
ръндъ prin (чѳръ, сѳигъ шѳл.)

Durchkriechen, v., дпѳ петрекъ ѳиѳа.

Durchkriechen, v., дпъшѳ, сѳдѳезъ
тотъ.

Durchkriechen, v., чѳтескъ тотъ, — din
скоръкъ пьтъ дп скоръкъ (о кар-

те); —lesung, f., лектъръ; —
wieder —, рѳчѳтескъ тотъ.

Durchkriechen, v., стрълѳческъ, лѳ-
ческъ prin...; се зъреште, се
днтреведѳе, се ведѳе prin...; а
лѳмина де тотъ; einen —, а пе-
трече по чѳнева къ лѳмина.

Durchkriechen, v., дпвекескъ чева prin
мътъ зечере асѳпра; sich —, ть
рънескъ зъкъндъ мътъ.

Durchkriechen, v., стръмъртъръ, мър-
търъ prin...

Durchkriechen, v., стръгърескъ, факъ
гавръ пьтъ дп чеалатъ латъро;
ein Gesetz —, какъ о деѳе.

Durchkriechen, v., амърескъ ши трагъ
принтър'о гавръ.

Durchkriechen, v., аерѳезъ vine, ес-
пнъкъ ла аеръ.

Durchkriechen, sich, v., трекъ, сканъ къ
минѳишѳа.

Durchkriechen, v., факъ тотъ, факъ
дела канъ пьтъ дп ѳине; er hat
alle Schulen durchgemacht, а тре-
кътъ prin тоте класеле.

Durchkriechen, m., стрътерсъ, терсъ,
тречере (де мѳигъ), prin...;
—igen, v., стрътеръ.

Durchkriechen, v., дпгърескъ къ мѳи-
стриѳа.

Durchkriechen, durchmischen, v., дп-
трестекъ, местекъ vine.

Durchkriechen, v., тьсъръ тотъ де
аръндъ; —messer, m., диаметръ.

Durchkriechen, v., потъ (трече, терѳе)
prin чева.

Durchkriechen, v., тревѳе съ тергъ,
съ трекъ prin...

Durchkriechen, v., черѳезъ, еса-
минъ, ревъкъ, мѳстрѳезъ къ амъ-
рѳнтъ; noch einmal —, рекъноскъ.

Durchkriechen, v., пѳронескъ.

Durchkriechen, v., родъ пьтъ дпколо,
дпгърескъ розъндъ; bet Gram
durchragt mein Herz, ть топескъ
де днтрѳистаре.

Durchkriechen, v., стрълѳнъкъ, косъ къ
гъреле.

Durchkriechen, v., инъмедезъ, имтоѳ,
пьтъндъ де змежитаре; ich bin
ganz durchnäst, сънтъ пѳоатъ къ
о мѳѳкъ.

- Durchpassiren, v.**, стръвасѣ.
Durchpatschen, v., трекѣ prin . .
 плесниндѣ.
Durchpreitschen, v., вичъескѣ; дъселѣ,
 батѣ къ вичиѣvine; даѣ несте окі,
 оінезѣ къръндѣ о тревъ.
Durchpflügen, v., арѣ vine, в. Durch-
 adern.
Durchpilgern, v., перерpinezѣ prin . .
Durchpiffen, v., змплъ de пишатѣ.
Durchplaudern, v., трекѣ (тинпѣ),
 локотиндѣ, ворсиндѣ ла верзі ши
 зскате.
Durchplündern, v., прадѣ деаръндѣ.
Durchpressen, v., петрекѣ prin . .
 теckсиндѣ.
Durchprobiren, v., провезѣ деаръндѣ.
Durchprügeln, v., батѣ vine (не чи-
 нева).
Durchquetschen, v., петрекѣ prin . .
 тѣртиндѣ caѣ теckсиндѣ.
Durchrädern, v., петрекѣ prin чѣрѣ,
 prin дѣршоѣ.
Durchrasen, v., змплъ, алергѣ, тѣр-
 батѣ, охриосѣ; die Nacht —, пе-
 трекѣ нѣатеа ла охриѣ.
Durchrauschen, v., есе охмѣ prin . .
Durchräuchern, v., аохмѣ, перохмѣ,
 оакѣ а се пѣтрънде de охмѣ.
Durchrauschen, v., трече, пѣтрънде,
 всиндѣ, вѣжъиндѣ.
Durchrechnen, v., калкълѣ din каѣѣ
 пѣнъ ла оіне; noch einmal —,
 рекалкълѣ, мал сокогескѣ одагъ.
Durchregnen, v., плоъ prin . .; стръ-
 вате плола prin . .
Durchreiben, v., петрекѣ оре-
 кълндѣ (mazerea prin ситъ); рѣ-
 нескѣ, жклескѣ (тѣнле), оре-
 кълндѣ; das Tuch reibt bald durch,
 поставѣ се рѣде къръндѣ.
Durchreichen, v., презентезѣ, ла-
 тиндѣ prin . .; в. Durchlegen.
Durchreinigen, v., къръцѣ, крѣѣѣкѣ
 de totѣ; —gung, f., къръцѣтѣрѣ,
 крѣѣѣкѣѣкѣне латрегъ.
Durchreise, f., кълъторѣ prin . .;
 —n, v., кълъторескѣ prin . .; —n-
 de, m., кълъторѣ, пасажерѣ.
Durchreisen, v., рѣтѣ de коло пѣ-
 нъ динколо; съшѣ de totѣ;

fch —, се рѣтѣ, се съшѣ de
 totѣ; —, n., рѣтѣрѣ, съшѣтѣрѣ.

Durchreiten, v., трекѣ prin . . кѣ-
 ларе; кълърескѣ prin . .

Durchrennen, v., перкѣрѣ, алергѣ
 prin . .; einen mit dem Degen —,
 стръвѣгѣ къ снада де чінева.

Durchreisen, v., тѣросѣ prin . .;
 пѣтръндѣ къ тѣросѣ.

Durchrieseln, v., трече рѣшѣориндѣ
 prin . .

Durchrinnen, v., стръкѣрѣ.

Durchritzen, m., рѣтѣрѣ, свѣтѣкѣтѣрѣ
 prin тѣжлокѣ.

Durchritt, m., стръкълъритѣ, тречере
 къларе.

Durchrügen, v., крѣѣ, свѣтѣкѣ пѣ-
 рѣ динколо.

Durchrollen, v., трече рѣстоголиндѣ;
 манганезѣ vine; die Wäsche —,
 тѣлгѣнезѣ vine пѣзетѣрѣ.

Durchrosten, v., рѣѣнескѣ de totѣ.

Durchrösten, v., прѣжескѣ vine.

Durchrüden, v., мергѣ prin . .

Durchrudern, v., трекѣ prin . . вѣс-
 линдѣ.

Durchrühren, v., тѣкѣ vine vine.

Durchrütteln, v., скѣтѣрѣ, сѣѣѣ
 vine vine.

Durchsäbeln, v., тѣлкъ къ савѣа ла
 doze, de totѣ.

Durchsäen, v., персамѣнѣ, самѣѣ
 несте totѣ.

Durchsägen, v., оерестрѣескѣ ла
 doz, тѣлкъ къ оерестрѣ пѣнъ дин-
 коло.

Durchsalzen, v., сарѣ vine vine, оакѣ
 а се пѣтрънде de саре.

Durchsäuern, v., лѣкѣрескѣ vine
 vine; орѣтѣнтѣ пѣнеа.

Durchsausen, v., трече prin . . къ сго-
 motѣ.

Durchschaben, v., пѣтръндѣ рѣкълндѣ.

Durchschaffen, v., стръпортѣ, дѣкѣ
 prin . .

Durchschallen, v., рѣсѣнъ prin . .

Durchschaubern, v., пѣтръндѣ къ
 крѣлченѣ.

Durchschauern, v., прѣвескѣ пе рѣндѣ;
 пѣтръндѣ къ ведереа; вѣдѣ prin . .

Durchschauern, v., пѣтръндѣ къ оіорѣ.

Durchscheinen, v., стрълѣческѣ, ла-

чрезминѣ, дѣминѣ prin . . ; —b,
 a. mi ad., стрѣвъзѣторѣ, diaфанѣ.
 Durchscherzen, v., петрѣкѣ (тинѣ)
 гѣминѣ.
 Durchscheuern, v., пѣтрѣндѣ, рѣманѣ,
 жѣлескѣ фрекѣндѣ.
 Durchschieben, v., дѣминѣ (чева)
 prin . .
 Durchschießen, v., дѣминѣ prin . . ;
 сѣарѣ, чѣзрескѣ пѣшкѣндѣ; ein
 Buch —, дѣтрѣфѣоіезѣ о карте,
 ad: о лѣрѣ вѣрѣтатѣ кѣ фѣле аѣве;
 die Zellen mit Linien —, рѣрескѣ
 рѣндѣрѣле кѣ лѣнѣ.
 Durchschießlinie, f., (tin.) дѣтрѣлѣнѣ.
 Durchschiffen, v., трѣкѣ prin . . пѣ-
 гѣндѣ, корѣсѣндѣ.
 Durchschimmern, v., дѣтрѣлѣкѣрѣште.
 Durchschlafen, v., петрѣкѣ dormѣндѣ.
 Durchschlag, m., сѣвѣртѣрѣ, стрѣвън-
 сѣрѣ, стрѣвъзѣтѣрѣ; стрѣкѣрѣ-
 тѣре, сѣтѣцѣ; вѣрѣвоіѣ; рѣсѣлѣчѣ,
 кѣлѣресѣвъзѣторѣ; —en, v., стрѣ-
 ватѣ, рѣсѣватѣ; стрѣвънѣрѣ; сѣарѣ,
 гѣзрескѣ вѣтѣндѣ; стрѣкѣрѣ; даѣ
 Papier schlägt durch, хѣртѣа дѣ-
 веа, сѣве; die Medizin hat durch-
 geschlagen, medіcīna а стрѣвъзѣтѣ,
 а лѣкратѣ; Erbsen —, стрѣкорѣ
 мазѣрѣ; sich —, дѣлѣ dѣсѣде кѣле
 кѣ сѣпада; der Regen schlägt durch,
 плѣтеа стрѣватѣ; —eisen, n., вѣ-
 воіѣ, фѣрѣ de сѣарѣере, de рѣс-
 ватѣере.
 Durchschlängeln, v., сѣрѣвѣште prin . .
 Durchschleichen, v., трѣкѣ фѣрѣешѣн-
 дѣнѣ; sich —, сѣ фѣрѣешѣзѣ prin . .
 сѣ вѣрѣ вѣнѣшѣор prin . . ; сѣ сѣа-
 пѣ prin . .
 Durchschleppen, v., тѣрескѣ prin . .
 Durchschleubern, v., трѣкѣ prin . .
 лѣгѣнѣндѣмѣ, мерѣ prin . . dѣс-
 тѣцѣатѣ.
 Durchschlingen, v., дѣтрѣлѣчѣзѣ, дѣ-
 плѣтѣскѣ.
 Durchschlügen, v., сѣнѣтѣкѣ дѣ доѣе.
 Durchschlummern, v., петрѣкѣ мо-
 гѣндѣ, dormѣгѣндѣ.
 Durchschlüpfen, v., сѣанѣ prin . .
 тѣ стрѣкорѣ.
 Durchschmausen, v., денѣ Tag, петрѣкѣ
 тѣтѣ zіоа лѣ маѣсѣ.

Durchschmeißen, v., арѣанѣ, асѣврѣлѣ
 prin . .
 Durchschmelzen, v., тѣлескѣ de тѣтѣ.
 Durchschmettern, v., фѣрѣнѣгѣ трѣс-
 нѣндѣ.
 Durchschmiegen, v., трѣкѣ prin . . .
 дѣноіѣндѣмѣ, плѣкѣндѣмѣ; тѣ даѣ
 дѣнѣ пѣрѣ.
 Durchschmieren, v., зѣнѣ, мѣрѣлѣ dѣа-
 рѣндѣ; цѣсѣлѣ, ватѣ.
 Durchschneiden, v., тѣлѣ дѣ доѣе;
 кѣрѣнѣ de мѣжѣлокѣ, дѣтрѣтѣлѣ;
 Berge die ein Land —, мѣнѣлѣ че
 дѣтрѣтѣле о дѣрѣ.
 Durchschneien, v., нѣнѣ prin . .
 Durchschnitt, m., стрѣвъзѣтѣрѣ, dѣс-
 пѣкѣтѣрѣ; (дѣом.) сѣкѣцѣне, дѣ-
 трѣсѣкѣцѣне; (арѣ.) профѣлѣ; im
 —e, зна кѣ аѣта, дѣ dѣаметрѣ;
 —sansicht, f., вѣдѣре дѣ профѣлѣ
 (а знаі тѣлетѣрѣ prin ' мѣжѣлокѣ);
 —linie, f., лѣнѣ dѣаметрѣлѣ;
 —spreis, m., прѣцѣ мѣжѣлѣчѣ;
 —spunkt, m., нѣнѣ de дѣтрѣ-
 тѣере (а доѣе лѣнѣ); —summe,
 f., сѣмѣ мѣжѣлѣчѣ; —zahl, f.,
 нѣмерѣ мѣжѣлѣчѣ.
 Durchschnüffeln, v., мѣросѣ дѣарѣлѣ-
 нѣ сѣорѣндѣ; дѣлѣ вѣрѣ насѣлѣ.
 Durchschreien, v., зналѣ de стрѣгѣте;
 стрѣватѣ цѣнѣндѣ.
 Durchschreiben, v., трѣкѣ пѣшѣндѣ;
 мѣсѣорѣ пѣшѣндѣ.
 Durchschuß, m., (пѣзѣарѣ) вѣтѣтѣрѣ,
 (trame) стрѣмѣтѣрѣ; стрѣвънѣкѣ-
 тѣрѣ.
 Durchschütteln, v., сѣкѣтѣрѣ vīne; даѣ
 Fieber hat ihn tüchtig durchge-
 schüttelt, лѣ сѣкѣтѣратѣ vīne фѣ-
 рѣрѣле.
 Durchschütten, v.; стрѣвърѣсѣ, вѣрѣсѣ
 prin . .
 Durchschüttern, v., сѣгѣдѣлѣ, кѣлѣтѣнѣ,
 кѣтрѣмѣрѣ (тѣтѣ трѣлѣлѣ, ѣсѣле).
 Durchschwärmen, v., петрѣкѣ (тинѣ)
 кѣ dѣсѣфѣрѣлѣрѣ; трѣнѣ prin . .
 фѣанѣrīzѣндѣ; роіѣште prin . .
 Durchschwagen, v., петрѣкѣ лѣкѣ-
 тѣндѣ, (пѣлаврацѣндѣ, фѣленѣ-
 нѣндѣ).
 Durchschweifen, v., зналѣ лѣла (хѣл-
 mana), гѣнѣндѣ кѣлѣлѣор фѣрѣнѣзѣ prin . .

- Durchschwelgen**, v., петрекъ (rimnъ) ꙗн десоръѣ.
- Durchschwimmen**, v., стръногъ, трекъ (ржа) ꙗн ногъ; ꙗнотъ prin . .
- Durchschwigen**, v., асздъ де тотъ, асздъ де 'mī ese ездоре prin къташъ.
- Durchsegeln**, v., стръвълтрезъ, коръвиезъ prin . .
- Durchsehen**, v., стръвѣдъ, вѣдъ prin . .; черчетезъ, ревъзъ, incmichezъ; стръватъ, пѣтръндъ.
- Durchsehen**, v., стрекъръ; филтрезъ; —*sehung*, f., стрекърътъръ, филтръцизне.
- Durchsein**, v., амъ трекътъ, амъ реештъ, амъ финиъ; сънтъ динколо, де чеа парте; *er ist glücklich durch*, а скъпатъ днтрегъ ші съпътосъ.
- Durchsetzen**, v., трекъ (ржа); реосъ; скотъ ла капътъ, ꙗвигъ педечиле.
- Durchseufzen**, v., трекъ (вѣа) ехсипиъндъ.
- Durchsicht**, f., incspecizne, revicizne; стръведере, стръпърере; просетъ; —*ig*, a. ші ad., стрълчидъ, стъвъзъторъ; стрънаръпте, diaoanъ; —*igkeit*, f., стрълчидитате, стрънаръпъ.
- Durchsichern**, **durchsintern**, v., стрекоръ пѣкриндъ.
- Durchsieben**, v., чернъ къ сѣта, трекъ prin сѣтъ.
- Durchsingen**, v., петрекъ кънгъндъ; кънтъ (ѣн кънтекъ) дела капъ пълъ ꙗн ѳине; змилъ (каса) къ кънтекъ.
- Durchsinken**, v., кадъ prin . .
- Durchsitzen**, v., сларгъ, рѣмнъ, шезъндъ мѣлтъ (не чева); петрекъ шезъндъ; *ganze Nächte beim Spiele* —, петрекъ попуѣ днтреѣ ла кърѣ; *siсh* —, се рълеште шезъндъ.
- Durchsollen**, v., тревъе съ трекъ prin . .
- Durchsonnen**, v., есапнъ ла соре, сорескъ.
- Durchsorgen**, v., петрекъ ꙗн грижѣ.
- Durchsprâhen**, v., черчетезъ къ лъаре аминте.
- Durchspalten**, v., десникъ ꙗн дозе.
- Durchspicken**, v., аморънезъ (къ сланиъ) песте тотъ.
- Durchspielen**, v., жокъ (кърѣ), ꙗн жокъ (рола), кънтъ (кънтекъ) пълъ ꙗн ѳине; петрекъ (rimnъ) жкъндъ.
- Durchspießen**, v., стръѳигъ, стрълчигъ.
- Durchsprengen**, v., алергъ (къларе) ꙗн ѳига маре; адъ песте тотъ; пресъръ.
- Durchspringen**, v., трекъ prin . . . съриндъ; стръсапъ; крапъ, шеспеште, саре (чева) дела зп капетъ пълъ ла алтъ.
- Durchspritzen**, v., стропескъ, ампрошкъ prin . .
- Durchsprudeln**, v., стръватъ гълъиндъ.
- Durchsprûten**, v., зртърескъ (въпътъ).
- Durchstänfern**, v., амизѣ, змлѣ де пѣторе; скоточескъ; ꙗнѣ вагъ пасъ.
- Durchstauben**, v., змлѣ де пѣлере.
- Durchstäuben**, v., петрекъ пѣлере prin чева (престе зп десемъ).
- Durchstäubern**, v. **Durchstôbern**.
- Durchstäuren**, v., трекъ prin пѣеле; ватъ апаръ (не чѣева).
- Durchstechen**, v., стръпѣгъ; тапъ (ставилъ); *das Getreide* —, рѣмишкъ, ресколескъ гръл; *mit jemandem* —, тъ ꙗнцелеръ къ чѣева днтр'аскъпсъ; —*stecherei*, f., ꙗнцелерере секретъ; днтригъ.
- Durchstechen**, v., стръваръ, стръѳигъ, вагъ prin . .
- Durchstehlen**, *siсh*, v., се ѳзрешѣзъ.
- Durchsteigen**, v., тъ свѣс prin . .
- Durchsternen**, v., косъ къ гъзеле престе тотъ.
- Durchsteuern**, v., стрънавигъ.
- Durchstich**, m., стрълчѣсъръ; ресколѣтъръ (де гръ).
- Durchsticken**, v., косъ, ампѣескъ къ ѳлорѣ, депингъ къ акъ песте тотъ.
- Durchstinken**, v., амизѣ.
- Durchstôbern**, **durchstôren**, v., скътъръ, скоточескъ, скортопескъ песте тотъ.
- Durchstolpern**, v., трекъ prin . . . ампедекъндъмъ.
- Durchstopfen**, v., асгълъ 'песте тотъ.

- Durchstoßen**, v., прони́къ prin . . ; стрѣльба; снаръ icvindš (ша).
Durchstrahlen, v., стрѣльба, стрѣльба (соре).
Durchstreifen, v., штеръ, трагъ къ пана (ръндър), апыльъ; перкъ (о дѣръ); свѣтърѣ.
Durchstreifen, v., змыль рѣтъчндш prin . . ; (мил.) змыль ескотндш ка съ кзнокъ посидзневa inimikъ; трагъ върѣ, дѣвърстезъ песте тогъ.
Durchstreiten, v., скотъ ла капетъ чергъндзмъ; sich —, дѣмl deskidš драмъ дѣтъндзмъ.
Durchstreuen, v., пресъръ prin . . саъ претъндине.
Durchstrich, m., стерсъръ (de рѣндър); стрѣльба (de пасер); —svogel, m., пасере стрѣльба.
Durchstriegeln, v., цъсьль vine vine (кал); криткъ, ченсъръ.
Durchströmen, v., кърче (рѣка) prin . . ; се реварсъ.
Durchstudieren, v., стѣдизъ vine; петрекъ дѣвъдндш.
Durchstürmen, v., проръмъ prin . . ; трекъ prin . . ка зп виоръ, форткъ; виоръ, фортънезъ prin . . ; трекъ prin . . ка репезизне.
Durchstürzen, v., тѣ алетъ къ репезизне, даъ пѣвалъ, кадъ ъръ весте prin . .
Durchsuchen, v., казъ, визитъ, черкъ претъндине; ресколескъ, скоточескъ; —suchung, f., визита, черчетаре къ деатързнтл.
Durchsuchen, v., дѣдѣлескъ de тогъ.
Durchtändeln, v., петрекъ къ нимикърl.
Durchtanzen, v., петрекъ дѣндндш; дѣндзескъ пѣль дѣ vine; рѣмъ (скарпl) дѣндндш.
Durchtappen, v., трекъ prin . . . нимндш.
Durchtaumeln, v., трекъ prin . . . мовндзмъ, дѣмлетечндзмъ (ка зп аметѣ, вѣтѣ).
Durchtoben, v., петрекъ тозндш; трече (вѣнтл) prin . . . vndš; меръ вѣвндш prin . .
Durchtönen, v., трекъ prin . . . сѣ
- пѣндш; персѣ, ресѣ; змыль de сѣлетъ.
Durchtosen, v., трекъ prin . . . vndš.
Durchtragen, v., трекъ (къ кал), дѣтрѣндш пе зндѣва.
Durchtragen, v., традкъ, стрѣпортъ.
Durchtrampeln, v., аместекъ, снаръ стронндш.
Durchtrauern, v., петрекъ допндш, дѣ dopls (долѣ), дѣтрѣндзмъ.
Durchtrüfeln, v., стронескъ, пѣкъръ prin . .
Durchträumen, v., петрекъ вѣвндш.
Durchtreiben, v., тѣль prin . . ; петрекъ (мазере) prin сѣтъ; ресѣ; einen Keil —, вѣтѣ зп икъ prin . .
Durchtreten, v., снаръ, deskidš докъ къкндш; die Lastthiere treten durch den Schnee, вѣтеле дескисеръ кале prin пѣотъ.
Durchtrichtern, v., петрекъ prin пѣпѣ (лѣкъ, хѣпѣ, трѣктеръ).
Durchtrieb, m., стрѣмѣтърѣ, тѣпѣтърѣ prin . . ; пѣмѣпѣ, дѣртѣл de а пѣтеа тѣла вѣтеле ла пѣмѣне prin . .
Durchtrieben, a. mi ad., inš, mālīocš, преѣкѣтѣ, вѣкѣпѣ, пѣретѣ; —heit, f., преѣкѣдѣ, вѣкѣпѣ, вѣпѣдѣ, мālīčī.
Durchtriefen, —tropfen, —tröpfeln, v., пѣкъръ prin . . ; стрекъръ нимкърндш.
Durchtrinken, v., петрекъ вѣндш.
Durchtrippeln, v., трекъ дѣ пѣмѣ тѣрѣндл prin . .
Durchtrochmen, v., зскъ de тогъ; sich —, се зскъ прѣсте тогъ.
Durchtrotten, v. Durchtragen.
Durchüben, v., есерчѣ пѣль дѣ vine.
Durchwachen, v., петрекъ вѣндш.
Durchwachen, n., пѣпѣ къ трѣкѣл крескѣтѣ prin фрѣнзъ; крѣкѣтрѣдѣ, вѣпѣрѣ; —en, v., дѣтрѣкескъ; durchwachenes Fleisch, карне крескѣтѣ дѣтре лардѣ.
Durchwafeln, v., меръ пе зндѣва лѣгъндзмъ; вѣтѣ vine.
Durchwagen, sich, v., кѣрѣзъ; тѣ дѣмѣтѣ в трече prin . .

- Durchwägen**, v., кѣтърескѣ деарѣндѣ.
- Durchwaffen**, v., дѣвълескѣ вине (ла пѣкъ сѣманѣ); батѣ вине.
- Durchwallen**, v., трекѣ прѣн . . ; кло-котеште прѣн . .
- Durchwälzen**, v., рестоходескѣ, даѣ de адѣра прѣн . .
- Durchwammeln**, v., батѣ вине.
- Durchwandeln**, v., перѣтълъ прѣн . .
- Durchwandern**, v., кѣлъторескѣ прѣн . .
- Durchwärmen**, v., дѣкълескѣ вине.
- Durchwaschen**, v., рѣкъ спѣлъндѣ; винеѣ а спѣла; спѣлъ вине вине.
- Durchwässern**, v., зѣкъ песте тогѣ.
- Durchwaten**, v., трекѣ прѣн вадѣ.
- Durchweben**, v., дѣтредесѣ.
- Durchweg**, m., стрѣкъраре, трекѣ-торѣ; —, ad., песте тогѣ, дѣ генералѣ.
- Durchwehen**, v., пѣтрѣнде (вѣнтѣ) сѣлъндѣ.
- Durchweichen**, v., моѣ de тогѣ; се моѣ de тогѣ.
- Durchweinen**, v., петрекѣ пѣлъгѣндѣ.
- Durchwerfen**, v., аѣптѣ, арѣнкѣ (ѣиѣ) прѣн . . ; вѣрѣескѣ (грѣне).
- Durchwezen**, v., сѣпгѣ, дѣгѣрѣ асѣгѣндѣ, тоѣндѣ.
- Durchwischen**, v., черѣескѣ прѣсте тогѣ; батѣ, вѣомѣрескѣ, вѣсѣлъ вине.
- Durchwimmern**, v., петрекѣ вѣтъндѣ, вѣѣндѣмѣ.
- Durchwinden**, v., дѣтреплетеокѣ, петрекѣ прѣн . . дѣмлетѣндѣ; сѣѣ —, тѣ еѣнтѣ (дѣн вр'о пѣвоѣ).
- Durchwintern**, v., ѣернеѣ, сѣотѣ дѣн ѣернѣ (вѣне, пѣанте).
- Durchwirbeln**, v., трѣче прѣн . . вѣр-тѣжѣндѣсе; ресѣнѣ прѣн . . ; Тѣне — die Luft, аерѣл ресѣнѣ de то-пѣрѣ.
- Durchwitzeln**, v., вѣрѣтънѣгѣ вине; дѣтредесѣ.
- Durchwischen**, v., тѣ сѣанѣ, вѣгѣ.
- Durchwölben**, v., вѣлтескѣ прѣсте тогѣ.
- Durchwollen**, v., воѣ а трѣче прѣн . .
- Durchwühlen**, v., рѣнѣ песте тогѣ (пѣркѣ); ресѣолескѣ.
- Durchwurf**, m., арѣнкѣре прѣн чѣнѣ; гратѣ de петрекѣтѣ (арѣнѣ).
- Durchwürzen**, v., арѣмеѣѣ, дрѣтѣ кѣ арѣме (сѣфранѣ, сѣорѣшѣорѣ) вѣ-не вине.
- Durchzählen**, v., пѣшѣрѣ деарѣндѣ, знѣ кѣте знѣ.
- Durchzanken**, v., петрекѣ сѣѣдѣндѣмѣ.
- Durchzeichnen**, v., десѣмаѣ знѣ дѣ-пѣ алѣ; кѣлкѣ, ad: ѣаѣ decemѣ саѣ сѣрѣсѣореа прѣнтр'ѣнѣ стрѣла-ранте; —zeichnung, f., кѣлкѣтерѣ.
- Durchziehen**, v., трагѣ, петрекѣ прѣн . . ; (вѣрѣ прѣн алѣ); трапѣсѣ, трекѣ прѣн . . (о вѣрѣ пасѣрѣле); дѣ-вѣреѣѣ; ѣаѣ дѣ рѣсѣ.
- Durchzischen**, v., трѣче прѣн . . шѣке-рѣндѣ.
- Durchzoll**, v. Durchgangszoll.
- Durchzuden**, v., трѣсѣрѣ прѣн . .
- Durchzudern**, v., захарѣѣ прѣсте тогѣ.
- Durchzug**, m., трансѣтѣ, трѣчѣре, трапѣсѣдѣ; — der Luft, стрѣфѣлѣсѣ.
- Durchzwängen**, v., колстрѣнѣгѣ а трѣче прѣн . .
- Durchzwickeln**, v., сѣорѣ прѣн . . . вѣрѣнѣндѣ.
- Dürfen**, v., кѣтеѣ, дѣдрѣспескѣ, амѣ воѣ; трѣвѣе, амѣ трѣвѣнѣгѣ; потѣ; Du darfst noch reden? шѣ ma! дѣдрѣспешѣ а ворѣи? wir — nicht ausgehen, п'авѣмѣ воѣ а ешѣ; Sie — es nur sagen, п'аѣ дѣкѣтѣ сѣ'мѣ зѣчѣ; das dürfte wohl geschehen, аѣта сѣ пѣте дѣгѣм-пѣла; ich darf nicht, нѣ потѣ, нѣ'мѣ еѣте ертѣтѣ; darüber darf man sich nicht wundern, аѣта нѣ е демѣратѣ.
- Dürftig**, a. шѣ ad., лѣнсѣтѣ; мѣсѣ-рѣкѣ, мѣсѣрѣчѣосѣ; —feit, f., лѣ-пѣсѣ, мѣсѣрѣчѣ, пѣчѣсѣтѣте . .
- Dürft**, a. шѣ ad., вѣскѣтѣ; сѣкѣ; сѣтернѣ; маѣрѣ; mit —en Worten sagen, а зѣче кѣ ворѣе сѣчѣ; —beinig, a. шѣ ad., сѣзѣлатѣ, кѣ пѣчѣре сѣчѣ, десѣрѣте; —leibig, a. шѣ ad., вѣскѣдѣвѣ, тѣкрѣѣ (de трѣндѣ); —e, f., вѣскѣдѣвѣ; сѣчѣтѣте; маѣрѣте.
- Dürstaden**, f., комѣдонѣ (о вѣтежѣлѣ).

Dürresucht, v. Darrsucht.
 Dürnwurz, f., плант де атроѳиѣ.
 Durst, m., cete, einen großen — haben, a mori de cete; —en, dürsten, v., амѣ cete, дусетежѣ;
 —ig, a. ши ad., ceteroѣ, дусетатѣ, accerataѣ; —losigkeit, f., —mangel, m., лисѣ de cete.
 Durstnatter, —schlange, f., дусадѣ.
 Dusek, m., амедеѣлѣ; зѣмѣре; —ig, a. ши ad., амедеитѣ, зѣмитѣ; —n, мѣ амедеескѣ, мѣ зѣмескѣ; мѣ опѣческѣ.
 Duster, a. ши ad., дутѣнекосѣ; опѣчитѣ; тристѣ, меланколѣкѣ, посоморѣтѣ; дукѣсѣ; —n, v., се дутѣнекѣ, се дутристежѣ, се посомореште, се дукѣде; —heit, —feit, f., дутѣнечѣне; меланколѣ.
 Dute, Düte, f., корнѣ (de хѣртѣ

ресхѣтѣ спре а пѣне копѣетрѣ ши.
 дутр'ансѣл); — щѣцѣ.
 Düten, v., сѣнѣ din корнѣ.
 Dugend, n., дзѣинѣ; —weise, ad., кѣ дзѣина.
 Duumbir, m., дзѣмѣрѣ.
 Duzbruder, m., амѣкѣ зѣнѣ, пе каре дѣ тѣимѣ; иѣ бѣн — mit ihm, еѣ мѣ тѣескѣ кѣ елѣ.
 Duzen, v., тѣескѣ.
 Duzschwester, f., амѣкѣ зѣпѣ, пе каре о тѣимѣ.
 Dynamik, f., динамикѣ, штѣинѣ de-спре, пѣтере.
 Dynamisch, dynamistisch, a. ши ad., динамѣческѣ.
 Dynamometer, m., динамометрѣ.
 Dynast, m., династѣ; —ie, f., династѣ.
 Dysenterie, f., дисентерѣ.

E.

E, a чѣнѣа лѣтерѣ дѣ алѣаветѣлѣ перманѣ.
 Ebbanfer, m., анкѣрѣ пептрѣ реѣлѣсѣ.
 Ebbe, f., реѣлѣсѣ; жосанѣ, маре сѣзѣпѣтѣ; Flut und —, флѣсѣ ши реѣлѣсѣ.
 Ebben, v., реѣлѣ, рекѣрѣ, сѣаде (мара).
 Eben, a., петеѣдѣ, екалѣ, планѣ; е-сантѣ; дрептѣ; — machen, ан-планезѣ, компланезѣ; —, ad., токмаѣ; кларѣ; — der, — die, — dieselben, токмаѣ ачѣла, токмаѣ ачѣеа, токмаѣ ачѣла; — da, — daselbst, токмаѣ аколо; — daher, токмаѣ де аколо; — damals, токмаѣ атѣнѣлѣ; — so, кларѣ аша; — so groß, токмаѣ аша де маре; — so viel, токмаѣ атѣтѣ де мѣлѣтѣ; — so wenig, токмаѣ атѣтѣ де пѣдѣинѣ; еѣ иѣтѣ — das, токмаѣ ачѣеа; das sage ich —, аста (аѣа) зѣкѣ ши еѣ; das will ich — nicht sagen, аста токмаѣ пѣ о зѣкѣ; das wollte ich —, токмаѣ аста о воѣамѣ ши еѣ; Sie kommen — recht, шѣ токмаѣ вѣне, шѣ токмаѣ

ла пѣнтѣ; da kommt er —, екѣ'лѣ кѣ вѣне; ich habe so — getrunken, пѣамѣ кѣ че вѣлѣк.
 Ebbbaum, m., аваносѣ (арѣоре).
 Ebenbild, n., имѣжѣне; портретѣ; кѣнѣ; иконѣ (acemene алѣѣа); сѣ-мѣпаре кѣ алѣлѣ; er ist das — seines Vaters, елѣ еѣта зѣгрѣвитѣ кѣнѣ татѣ-сѣѣ, сѣмѣпѣ кѣ татѣ-сѣѣ ка оѣ кѣ оѣ.
 Ebenbürtig, a. ши ad., де ачѣеамѣ пѣштере, ориѣине (тотѣ повѣлѣ, аѣ тотѣ пѣевѣѣ); —feit, f., ека-литате де пѣштере, де кондѣиѣне.
 Ebandaselbst, v. Eben.
 Ebene, f., фѣцѣ; планѣ; шесѣ.
 Ebenen, v., екалѣзѣ, анпланезѣ; пѣ-тезескѣ, факѣ дрептѣ; фѣдѣескѣ.
 Ebenfalls, ad., асѣмене, тотѣаша.
 Ebenholz, n., лѣмпѣ де аваносѣ.
 Ebenist, m., евенѣстѣ, лѣкрѣторѣ де аваносѣ.
 Ebenmaß, n., сѣметрѣ, пропорѣи-не (мѣсѣрѣ екалѣ); —mäßig, a. ши ad., сѣметрѣкѣ, пропорѣионалѣ, екалѣ.
 Ebenung, f., пѣтезѣтѣрѣ, фѣдѣитѣрѣ,

Abenteuer, в. Abenteuer.
Abentischler, в. Ebenist.
Aber, м., верѣ; wilder —, верѣ сиватикѣ.
Aberesche, ф., сорвѣ (арворе).
Abergelb, п., воритѣ, вані центръ верѣ.
Aberhirsch, м., верѣчервѣ, вавірхсѣ, фелѣ де поркѣ дин Моляче де тѣрпмеа червѣлѣ.
Abertraute, ф., **Aberet**, п., пелиницѣ авротанѣ.
Aberwurzel, **Aberwurzel**, ф., кардинѣ.
Abspiren, (zi: emaniren), в., сканѣ.
Absinit, м., еквинитѣ.
Або, п., еко, реснетѣ, сѣнетѣ датѣ лланол.
Absorbt, (zi: esorbt), а. ші ад., лнфервинтатѣ.
Абт, в. Аecht.
Achtigen, в., лецитимезѣ; —gung, ф., лецитимѣдисне.
Achtbalken, м., гриндѣ дин колцѣ; —band, п., ферѣтѣрѣ, лерѣтѣрѣ дин колцѣ; —bogen, м., аркѣ дин колцѣ (ла подѣрѣ); —bret, п., тавлѣ зпгѣларѣ; —fen, п., зпгѣлеуѣ; микѣ диктанѣ.
Acht, ф., колцѣ; зпгѣ; тѣке; микѣ диктанѣ; an allen —n, претѣ-тиндинеа; von allen —n und **Acht** den, дин тѣте латѣрѣле, дин тѣте пѣрѣрѣле; et ist in keiner — zu finden, n'al сѣ'я гѣсештл никѣрѣ; die vier —n der Welt, чело патѣрѣ пѣнтѣ кардинале але лѣтѣл.
Acht, ф., гиндѣ, в. Aichel.
Achtfeile, ф., шѣлѣ тѣкѣлѣтѣ, зпгѣларѣ; —fenster, п., ферестѣрѣ зпгѣларѣ, дин зпгѣ; —haus, п., касѣ зпгѣларѣ, дин зпгѣлѣ, колцѣл (стра-дел, пѣгел); —ig, а. ші ад., зпгѣларѣ, зпгѣлатѣ; колцѣросѣ; —kammer, ф., кѣтарѣ дин колцѣ; —loch, п., гѣзѣрѣ, пѣгѣ дин колцѣ (вѣлѣрѣ); —pfeiler, м., стѣлѣ; пѣластрѣ, гѣрамѣ зпгѣларѣ, дин колцѣ; —säule, ф., колонѣ зпгѣларѣ; —schaf, м., (арк.) пѣчорѣл тѣрѣлѣ дин зпгѣ, тѣрѣлѣ дела ферестѣрѣ пѣлѣ ла колцѣ; —schrank, м., —schrankchen, п., артарѣ, дѣланѣ зпгѣларѣ; —stampel, м.,

(лерѣт. de кѣрѣл) тѣмарѣ де (лн-кѣстрѣтѣ) колцѣрѣ; —stein, м., пѣ-трѣ зпгѣларѣ, пѣтрѣ дин зпгѣ; —stube, ф., кѣтарѣ дин колцѣ; —tisch, м., тѣсѣ де зпгѣ; —zahn, м., колцѣ, динте канѣкѣ; —zimeter, п., станѣ зпгѣларѣ.
Acclatant, а. ші ад., еклатантѣ, стрѣ-лѣчѣтѣ; пѣвлѣкѣ; вѣтѣторѣ ла окл.
Eclipse, ф., елипсѣ, лѣсѣ де лѣминѣ, лѣтѣлечѣме.
Eda, ф., eda (скрѣтѣрѣ сѣ. скан-динѣвѣкѣ).
Edele, а. ші ад., новѣлѣ; алесѣ; пре-циосѣ, сѣтѣмѣ; пѣнеросѣ, есче-лентѣ, марѣнимосѣ; die —n des Volkes, новѣлѣ (воерѣ) попѣрѣлѣ; ein edler Gang и., вѣлѣ вогатѣ де металѣ; —bürtig, а. ші ад., пѣскѣтѣ новѣлѣ, новѣлѣ де пѣштѣре.
Edele-dame, —frau, ф., фетѣе новѣ-лѣ, дѣмнѣ, корѣнѣ, воерѣцѣ.
Edele-bentend, а. ші ад., лѣверѣлѣ, но-вѣлѣ гѣндѣторѣ.
Edele-fräulein, п., верѣгѣрѣ, фатѣ но-вѣлѣ, дамѣчелѣ, дѣмнѣшѣрѣ, дѣ-дѣрѣ (mold).
Edele-geboren, а. ші ад., пѣнеросѣ, де вѣнѣ пѣнѣ (тѣлѣ).
Edele-gesinnt, —hetzig, а. ші ад., но-вѣлѣ, пѣнеросѣ, вѣнѣ кѣ ініма.
Edele-hof, м., кѣрѣ де новѣлѣ, корѣтѣ.
Edele-knabe, м., пѣлѣ, копѣлѣ, фечорѣ де новѣлѣ (че сѣрвештѣ ла алтѣ новѣлѣ), (чѣлокѣл).
Edele-knecht, м., сѣктѣерѣ.
Edele-mann, м., вѣрѣватѣ новѣлѣ, воерѣ, кавѣлерѣ; пѣнтѣломѣ; —männisch, а. ші ад., новѣлескѣ, воерѣ-рескѣ, дѣмнѣскѣ; де новѣлѣ.
Edele-muth, м., пѣнеросѣтѣтѣ; —müthig, а. ші ад., пѣнеросѣ.
Edele-n, в., новѣлѣзѣ.
Edele-sinn, м., сѣмѣлѣ, сѣмѣмѣнтѣ новѣлѣ; —sinnig, а. ші ад., но-вѣлѣ сѣмѣторѣ, кѣ сѣмѣлѣ новѣлѣ.
Edele-stein, м., пѣтрѣ сѣтѣмѣ, пре-циосѣ, пѣсѣтѣмѣ; пѣваерѣ; —handel, м., пѣгоцѣл кѣ пѣтрѣ пре-циосѣ; —händler, м., пѣгоцѣторѣ кѣ пѣтрѣ пѣрѣциосѣ; пѣваерѣлѣ; —schneider, —schleifer, м., гѣлѣ-

- topix, politopix de petre pe-
scimate.
- Edestanne, f., ninž, molidž, vradž
noviž.
- Edelthat, f., фантъ повиѣ.
- Edehwild, n., вѣпатѣ mare.
- Edem, n., edemž, грѣдинѣ de dec-
фъtare, paradisč.
- Edict, n., editž, ezicž, ordinxъ съ-
веранъxi; —alcitation, —alla-
bung, f., —alien, pl., чигъxisne,
sorocipe, киемаре ла жѣдикатѣ
къ editž; —mäßig, a. mi ad.,
editžate.
- Ediren, v., edaž, daž prin tinariž,
скотѣ ла лѣминѣ, пѣликѣ (о карте).
- Edition, f., editžine.
- Editor, m., editopix.
- Education, f., edžkъxisne, крештере.
- Efendi, m., eendi.
- Efer, a. mi ad., iste, tare (лешѣ),
аперѣ.
- Effect, m., eefentž; —en, pl., eef-
eente, вѣнѣри мишкѣтѣре, вест-
минѣ шчл.; —iv, a. mi ad., eef-
eentivž, —itren, v., eefълтѣескѣ,
есекътезѣ, аноѣingež.
- Efloč, n., газра de форма лѣi Ѣ
a violinel.
- Egal, a. mi ad., екалѣ, асемепа; —
istren, v. екалезѣ, факѣ тотѣла;
—itât, f., екалитате.
- Ege, Egge, f., грапѣ; —bloč, m.,
вѣтакѣ de апрозѣлатѣ грапа; —
pflug, m., скѣриѣикаторѣ, грапѣ къ
колѣи арѣторѣ; —schlitten, m.,
трагѣ de грапѣ; —jahr, —jin-
ten, m., колѣж, динѣ de грапѣ;
—n, v., грѣнезѣ; —r, m., грѣ-
пѣторѣ.
- Egel, v. Blutegel.
- Egoismus, m., ezicmž, egoicmž, v.
Selbstsucht.
- Egoist, m., ezicrž, egoicrž; —isch,
a. mi ad., egoicrixž.
- Ehe, ad., аnainte; — als, аnainte
de че; eher, mai аnainte, mai
кърѣндѣ; — ein Jahr vergeht,
аnainte de а се аnаnini зл анѣ;
er kam eher als ich, ел венѣ mai
nainte декѣлѣ mine; je eher je
- lieber, кѣтѣ mai nainte атѣлѣ
mai vine.
- Ehe, f., (аnсвратѣ, тѣрѣтинѣ) къ-
сѣторѣ, нѣпѣ; аnсоцире; кон-
жѣиѣ; (поет.) imenž; Kinder er-
ster —, конѣ din prima късѣто-
риѣ; in den Stand der — treten,
а се аnсвра, тѣрѣта; die — bre-
chen, калкѣ. крѣдинѣа конжѣгалѣ;
außer der — leben, грѣескѣ аn
челѣатѣ.
- Eheband, n., легѣтѣрѣ пѣнциалѣ,
nodž конжѣгалѣ, кѣнѣниѣ.
- Eheberedung, f., аnвоирѣ, конвен-
xisne de аnсоцире, v. Ehecontract.
- Ehebett, n., патѣла пѣнциѣ; das —
beschreiten, тѣрѣледе кѣношѣте пе
тѣрѣсѣ, аnаnиnреа конжѣиѣлѣ.
- Ehebrechen, v., аnтинѣ патѣла пѣнциѣ,
прекървезѣ, факѣ адѣтерѣлѣ, калкѣ
крѣдинѣа конжѣгалѣ; —brecher,
m., адѣтерѣ, прекърварѣ; —bre-
cherin, f., адѣтерѣ прекървѣ;
—brecherisch, a. mi ad., адѣтерѣ,
прекърварѣ; —bruch, m., адѣ-
терѣлѣ, прекървиѣ.
- Ehebund, m., Ehebündniß, n., v.
Eheband.
- Ehecontract, m., контратѣ de аn-
социре.
- Ehedem, Eheessen, ad., odiniörѣ,
одатѣ, ѣрекѣндѣ, mai de тѣлѣ;
аnainte de акта.
- Ehefähig, a. mi ad., канавѣрѣ de
нѣпѣ, потинѣ.
- Ehefeind, Ehescheu, m., micogamž,
вѣторѣ de късѣторѣ.
- Ehefrau, f., тѣлерѣ тѣрѣтатѣ.
- Ehefriebe, m., паче конжѣгалѣ.
- Ehegatte, —gemał, —genos, —herr,
m., тѣре, вѣрватѣ, социѣ, консѣрте.
- Ehegattin, —gemałin, —genosin,
—hälftē, f., невасть, еемеѣ, со-
циѣ, консѣртѣ.
- Ehegebühr, v. Ehepflicht.
- Ehegemach, n., вѣтарѣ пѣнциарѣ.
- Ehegericht, n., тѣвѣналѣ de казѣ
de късѣторѣ; консѣторѣ.
- Ehegestern, ad., аnаnѣерѣ.
- Ehegott, m., imenž.
- Ehehaften, pl., педечѣ лѣгитимѣ.
- Ehehalt, m., сервѣ, сервѣ.

- Гейшт**, п., анѣ де кѣсторіѣ.
Гейшѣ, п., жѣгѣ кѣсторіѣ.
Гейстѣ, п., крѣча, ад: неказрѣлѣ кѣсторіѣ.
Гейстѣрѣ, м., кѣзѣрѣ де вѣрватѣ, вѣрватѣ вѣтрѣнѣ, нелотнѣосѣ.
Гейстѣлѣ, а. шѣ ад., лѣрѣнѣ; пѣскѣтѣ (копѣлѣ) дѣн патѣ лѣрѣнѣ.
Гейстѣлѣ, рл., копѣнѣ, копѣорѣ, кѣсторіѣ, вѣрватѣ кѣ неваста.
Гейстѣлѣ, а. шѣ ад., копѣжѣгалѣ, тѣрѣтѣ, дѣсѣратѣ; лѣрѣнѣ; — *Pflicht*, дѣторѣ копѣжѣгалѣ.
Гейстѣлѣ, в., дѣсоѣескѣ, (тѣрѣтѣ, дѣсѣорѣ) кѣсторѣескѣ; *sich* —, се тѣрѣтѣ, се дѣсѣорѣ.
Гейстѣлѣ, м. шѣ л., копѣорѣ.
Гейстѣлѣ, а. шѣ ад., чѣлѣватѣрѣ, не'нѣсѣратѣ, не'тѣрѣтѣ; холѣтѣ, фѣлѣкѣ; фѣтѣ тѣре; — *igfeit*, л., чѣлѣватѣ, холѣтѣ, фѣтѣ.
Гейстѣлѣ, а. шѣ ад., дѣорѣорѣ, поѣторѣ де дѣсоѣѣтѣ, кѣре зѣмѣлѣ дѣнѣ дѣсѣратѣ, тѣрѣтѣ.
Гейстѣлѣ, а. шѣ ад., де одѣнѣорѣ.
Гейстѣлѣ, в. *Ghedem*.
Гейстѣлѣ, л., рѣзѣлѣтѣ де дѣсоѣѣре.
Гейстѣлѣ, п., пѣреке де дѣсоѣѣлѣ, в. *Gheleute*.
Гейстѣлѣ, в. *Ghecontract*.
Гейстѣлѣ, п., амѣнѣтѣ (копѣлѣ) де дѣсоѣѣре.
Гейстѣлѣ, ад., малѣ нѣнѣтѣ, в. *Ghe*.
Гейстѣлѣ, п., дѣрѣтѣ де кѣсторѣ; лѣрѣ де дѣсоѣѣре.
Гейстѣлѣ, а., де арѣмѣ, де вѣронѣ, де метѣлѣ; тѣре, вѣрѣосѣ.
Гейстѣлѣ, л., кѣсѣ де кѣсторѣ.
Гейстѣлѣ, м., адѣлѣтѣрѣ.
Гейстѣлѣ, м., соѣѣтѣ, копѣорѣ; зѣстрѣ.
Гейстѣлѣ, л., дѣсѣрѣѣре, дѣсѣфѣчѣре де кѣсторѣ, дѣворѣѣтѣ; *auf die* — *Klagen*, зѣмѣлѣ лѣ копѣсѣторѣ кѣ сѣ тѣ дѣсѣфѣкѣ.
Гейстѣлѣ, м., вѣнекѣвѣпѣтѣре а нѣнѣѣлѣ; копѣѣлѣ.
Гейстѣлѣ, м., стѣтѣлѣ дѣсоѣѣрѣ, кѣсторѣ, в. *Ghe*.

- Гейстѣлѣ**, ад., кѣрѣ малѣ кѣрѣнѣ, лѣ прѣма оѣакѣне.
Гейстѣлѣ, л., зѣстрѣ.
Гейстѣлѣ, м., инѣтѣторѣ, дѣтѣмѣторѣ, вѣорѣ де кѣсторѣ.
Гейстѣлѣ, л., инѣтѣѣнѣне де кѣсторѣ; копѣратѣ де дѣсоѣѣре.
Гейстѣлѣ, м., чѣрѣтѣ, сѣадѣ дѣтѣре кѣсторѣѣлѣ.
Гейстѣлѣ, м., *Acmodex*, сѣтѣлѣторѣ де зѣанѣ дѣтѣре вѣрватѣ шѣ неваста.
Гейстѣлѣ, л., дѣсѣрѣѣре, дѣсѣфѣчѣре, дѣворѣѣтѣ.
Гейстѣлѣ, л., крѣдѣнѣ копѣжѣгалѣ.
Гейстѣлѣ, л., дѣсоѣѣре, кѣсторѣ, копѣжѣлѣ, кѣлѣнѣ.
Гейстѣлѣ, п., дѣорѣнѣ.
Гейстѣлѣ, п., лѣгатѣ дѣтѣре дѣсоѣѣлѣ чѣ арѣ сѣ іѣ зѣлѣ сѣлѣ алѣлѣ дѣн кѣрѣ де тѣорѣ.
Гейстѣлѣ, п., *Gheversprechen*, л., фѣгѣдѣнѣ де лѣре дѣтѣре кѣсторѣ.
Гейстѣлѣ, м., копѣратѣ де дѣсоѣѣре; фѣѣ де зѣстрѣ.
Гейстѣлѣ, м., кѣратѣрѣ зѣнѣлѣ вѣдѣве.
Гейстѣлѣ, ад., дѣнѣнѣтѣ.
Гейстѣлѣ, п., соѣѣлѣ.
Гейстѣлѣ, *ehrbar*, *ehrbarlich*, а. шѣ ад., оѣорѣверѣ, оѣестѣ; *modest*, *venerever*, кѣвѣнѣчѣосѣ; де тѣрѣвѣ, де оѣенѣлѣ, чѣ шѣде вѣне; *ein* — *es Mädchen*, фѣтѣ де оѣенѣлѣ; — *feit*, л., оѣестѣтѣ; кѣвѣнѣнѣ; *modest*.
Гейстѣлѣ, л., амѣѣѣнѣне, *issire* де оѣорѣ, де гѣорѣ; — *begierig*, а. шѣ ад., амѣѣѣосѣ, *issire* де оѣорѣ, де гѣорѣ.
Гейстѣлѣ, л., оѣорѣ, гѣорѣ, тѣрѣре, лѣдѣ; *penzme*, фѣмѣлѣ вѣнѣ; *Mann von* —, оѣѣ де оѣорѣ; — *sei Gott!* тѣрѣре лѣлѣ *Dze*, лѣдѣ *Dzi!* *auf meine* —! не оѣорѣа мѣа! *im Punkte der* —, дѣн нѣнѣтѣ де оѣорѣ; *Ihr Wort in* —n, фѣѣлѣ фѣѣѣ оѣорѣтѣ; *in allen* —n, кѣ тѣтѣ оѣорѣа; —*nhalber*, дѣн оѣорѣ; *das ist aller* —n *wert*, аста нѣ е де рѣфѣсѣтѣ, е акѣѣпѣтѣверѣ; *er steht sehr in* —n, арѣ тѣре вѣзѣ; *meine* *steht auf*

dem Spiele, onórea mea етъ дъ
перика; er hat — im Leibe, omъ
къ ршине; er hat seine — im
Leibe, omъ оъръ ршине; — ver-
loren, Alles verloren, mai sine
niaga demъ onórea; — dem —
gebührt, onópe kál ce kávine; ei-
nen Fuß in. — n kann Niemand
verwehren, знъ сърататъ неино-
ватъ аз е niql'знъ нъатъ: einem
— erweisen, a da onópe káiva;
einem die letzte — erweisen, a da
kriima onópe káiva, ад. аз по-
трече да моршълтъ; jemandes —
verlezen, a втъма onórea caъ
нъмаже знъ káiva; auf — hal-
ten, a цинъ да onópe; auf nach
de onópe; in — n halten, ono-
pezâ, respectezâ; ich mache mir
eine — daraus, ml o цинъ de o-
nópe; ich habe die — ihn zu fen-
nen, амъ onópe аз кношъте; ei-
nen bei der — angreifen, мъ ar-
tiarъ de onórea káiva; seine —
zum Pfande setzen, мъ леръ къ
onórea mea; ein Mädchen um ihre
— bringen, a ръми onórea знаi
ете, а о deconora; ein Mädchen
wieder zu — bringen, а дитроми
onórea (чинотеа) знаi ете.
Ehrer, m., нагъ de onópe, zeis
de a ml агъра onórea.
Ehren, v., onopezâ, respectezâ; ве-
nerezâ; преубекъ.
Ehrenamt, n., ооѳичъ de onópe.
Ehrenbahn, f., карьеръ onopaverъ.
Ehrenbelohnung, f., onopariâ.
Ehrenbesuch, m., vicirъ de onópe, de
ceremoniâ.
Ehrenbezeugung, f., demъстръцияне
de onópe, онарйа.
Ehrenbogen, m., аркъ de onópe.
Ehrenbürger, m., четъчонъ onopariâ.
Ehrendame, f., дамъ, дотма de o-
nópe, дамичеръ de кърте.
Ehrenedenkmal, n., моншълтъ de o-
nópe.
Ehrendieb, v. Ehrenschänder.
Ehrendienst, m., ооѳичъ de onópe,
чизитате.
Ehrenklärung, f., реставилре, ре-
върцияне de onópe, сaticъцияне.

Ehrenfall, m., черемонйа de кърте
да каре е овлетатъ prin onópe;
kazâ de onópe.
Ehrenfest, n., сержъторе de onópe,
—, а. ml ad., оóрте onectâ.
Ehrengebühr, f., onopariâ.
Ehrengedächtniß, v. Ehrendenkmal.
Ehrengebieth, n., поетъ de onópe.
Ehrengehalt, m., пенсияне onopariâ.
Ehrenalag, n., пръазъ дъ onórea
—
Ehrengepöng, a., номпъ.
Ehrengericht, n., трибуналъ неатръ
кассе de onópe.
Ehren Geschenk, n., даръ, presentâ
onopariâ.
Ehrenkpfel, m., кълме de onópe.
Ehrengrab, n., челогаиъ, моршълтъ
de onópe.
Ehrenhalber, ad., неатръ onópe.
Ehrenhandel, m., казъ de onópe.
Ehrenlage, f., пълцере неатръ ре-
върциянеа onórei.
Ehrenkleid, n., вестълтъ de чере-
монйа, de onópe, de галъ, de
сержъторе.
Ehrenkränzung, f., сужъраре, агтин-
цере de onópe.
Ehrenkranz, m., кълъкъ пълциаръ;
кълъкъ de onópe.
Ehrenkuß, m., сърстаре (сажстаре)
de onópe, de черемонйа, de е-
тикетъ.
Ehrenlegion, f., легионе de onópe.
Ehrenlohn, m., onopariâ; премйа
de ладъ.
Ehrenmitge, f., минчизъ ооѳичоуъ,
минчизъ оъръ спре а мълтаi
onórea káiva.
Ehrenmal, n., моншълтъ de onópe.
Ehrenmann, m., върватъ de onópe;
върватъ провъ, вравъ.
Ehrenmitglied, n., мемвръ onopariâ.
Ehrenmünze, f., медалиъ, монетъ
de onópe.
Ehrenname, m., нъме onopariâ,
титла.
Ehrenpfad, m., кадеа onórei, а ладел.
Ehrenpforte, f., поргъ, аркъ de три-
амоъ.
Ehrenpreis, n., вероникъ (пългъ).
Ehrenpunkt, m., нълтъ de onópe.

- Ehren-raub**, m., оспрѣ de onópe (prin kazemníz, deoalmz); — räub-ber, m., оспрѣ de onópe, kazemniatoríz, deoalmztoríz.
Ehrenrede, f., kazvntape gzdvtoríz.
Ehrenreich, a. mi ad., plinš de onópe, onectz.
Ehren-rettet, m., avolozictz, avzrvtoríz de onópe; — rettung, f., avoloziz, avzrvape de onópe.
Ehrenríchter, m., avzrvz onoparíz, kazdikvtoríz an kazce de onópe.
Ehrenrührig, a. mi ad., dzkzvlocz, provpozitoríz, deoalmztoríz, avtívgtoríz de onópe.
Ehrenfache, f., kazcz de onópe; kazcz oinindz prin dzexz.
Ehrenfabel, m., cazvz, opadz de onópe.
Ehrenschänder, m., kazemniatoríz, deoalmztoríz, provpozitoríz, vztstvtoríz, v. mi Ehrenschänder.
Ehrenschändung, f., kazemníz, deoalmzvizne, deconopape, vtape de onópe.
Ehrenschild, m., ckvz de onópe.
Ehrenschmuck, m., cemnevzatz de onópe (kazavepíz, medalíz).
Ehrenschuß, m., cazvz (dekvzvvtvrv de tznsv, vzvzv) de onópe.
Ehrensold, m., onoparíz (platz onopioíz), v. Ehrenlohn.
Ehrenspiegel, m., esemviz de imitatz.
Ehrenstaffel, f., gradz, tvvvtz de onópe.
Ehrenstelle, f., postz onopavepz; demnitate; karierv.
Ehrenstrafe, f., pedéncz de inoamíz, pedéncz deconovvtópe; zmlítópe.
Ehrenstreit, m., čvrv an kazcz de onópe.
Ehrenstück, n., pivcz de onópe.
Ehrenstufe, f., gradz de onópe.
Ehrentag, m., zi de onópe, de čeremoníz, de vzvtz, de dzmzv-vicea premílov.
Ehrentanz, m., cazvz, dandz de onópe.
Ehrentempel, m., lanteonz; temviz pidikatz an onópea kvza.
Ehrenthalben, ad., pentrv onópe.
Ehrentitel, m., tvvz de onópe.
Ehrentob, m., móvte gvpidocz; móvte an kvzvzv vztviev pentrv nazivne.
- Ehrentrost**, m., tovctz, vzvvtv an onópea kvza.
Ehrenverlegung, f., dzkzvvtvrv.
Ehrenvoll, a. mi ad., onopioíz; gvpioocz; plinš de onópe.
Ehrenvormund, m., vtórv, avtívovz, onoparíz.
Ehrenwache, f., gvrvz de onópe.
Ehrenwein, m., viz onoparíz.
Ehrenwerth, a. mi ad., demnš de onópe, onopavepz, vevavavepz.
Ehrentwort, n., kvzvvtz de kvdív-gvz, pavovz de onópe; sein — geben, dzkvdívgezš ne vinez, dzmí daš pavovz.
Ehrenzeichen, n., cemnevzatz de onópe (kazavepíz); dekvrvvizne.
Ehrebietig, a. mi ad., pevsvttocz, pevopinte, avtvtoríz de onópe.
Ehrebietigkeit, Ehrebietung, f., pevsvttz, omavíz, pevopíngz; avskvvtape.
Ehrfurcht, f., temere pevsvttocz; — gegen Gott, pevkvzave; avravíz; — gegen Eltern, pivtate.
Ehrgefühl, n., cimgz de onópe.
Ehrgeiz, m., avsvvizne, izvipe de gvrvz, cete de razdv, de mvpípe; — ig, a. mi ad., avsvviovcz; izvítoríz de gvrvz, četocz de razdv, de mvpípe.
Ehrgier, f., povrv de onópe, v. Ehrgeiz.
Ehrlich, a. mi ad., onectz, de omenie; kvnz, provz, vrvavz; — er Name, nšme kvnz, pevšme, pevavt-vice; so wahr ich — bin, ne onópea mea; ein — er Mann hält sein Wort, omvz de omeníz kv'mí kvkvz kvzvvtvz; — wahrst am längsten, omenia e mai kvkvvz dekvrv tvvte; — machen, pevavz onópea; ein unehrliches Kind — machen, kvvítímezš kv kovíz dín olov; einen Soldaten — machen, addvzš ne kv covdatz cav čvrvz; er hat mich — bezahlt, mí a vztvítz omenevre; — feil, f., onectate, omeníz, provítate; dzpv-vice (de kvrvkerz).
Ehrliebe, f., oizovímíz, izvipe de onópe, v. Ehrgeiz.

- Œrloſ**, a. ſi ad., deconectſſ, in-
 ōamſ, deſſimarſ, ōъръ onōpe;
 —igſell, f., neomeniſ; inōamſ;
 lamirate.
- Œrlam**, a. ſi ad., onectſſ, ſirorſ
 la onōpe; —ſell, f., onectate.
- Œr-ſucht**, f., amſigſone, поотъ de
 onōpe; —ſuchtig, a. ſi ad., am-
 ſigſoſſ.
- Œrtlieb**, m., dndemſ de onōpe,
 dmlerſ dſnъ gloriſ.
- Œrvergeſſen**, a. ſi ad., ſirъtorſ de
 propria onōpe, nepoidſ, lamſ;
 —heit, f., ſirъtorie de propria
 onōpe, nepoidiſ; lamirate.
- Œrwidrig**, a. ſi ad., deconorъnte,
 kontrarſ onōpel.
- Œrwürde**, f., реверѣнцъ, извиомſ
 (титл).
- Œrwürdig**, a. ſi ad., demſ de o-
 nōpe, реſпектаверſ, венераверſ,
 реверъндſ (титл); —er Vater,
 реверъnde прѣрѣnte.
- Œ**, interj., хей! de взкрѣи а! ха!
 de mirare хей, хъм! de neuſ-
 чере, оо!
- Œ**, n., оѿ; weiſſe —, озе moi;
 harte —, озе тарѣ, реſкдпте;
 faule —, озе мочѣте, стъзте;
 Œier legend, оѿъ (гъина); er iſt
 faum auß dem — geſchoſen, аѿа
 i c'аѿ dасѿ мъчѣл дела наѿſ; man
 muſ mit ihm umgehen wie mit
 einem tohen —, тревѿе съ те
 порчѣ кз ел ѿбрѣ делѣкатѿ; ел
 e ѿбрѣ сзсчентиверſ; ſie ſehen
 ſich ſo dhnlich wie ein — dem an-
 dern, ел семънъ знал кз агага ка
 оѿ кз оѿ; ка doxe мѣкътѣрѣ de
 агъ; das — will klger ſein als
 die Henne, днвъцъчелѿ ва съ
 ѿъ маѣ свѣтоѿ дежѣтѿ днвъ-
 цъторſ съѿ; er geht wie auf Œiern,
 змвѿ нарѣ кз калкъ не озе.
- Œibe**, f., Œibebaum, m., тѣсъ.
- Œibiſch**, m., мамвъ, паввъ, алтеъ;
 —wurzel, f., рѣдъчѣнъ de паввъ;
 —baum, m., сорвѿ, v. Vogelbeer-
 baum.
- Œiſapfel**, m., пѣкъ de галъ, гогѿмъ
 de ſтежарѣ.
- Œiſe**, f., ſтежарѣ, горън (черкѿ);
- , f., мѣсъръ портаръ, мѣсъръ
 пзвѣлкъ.
- Œichel**, f., rindъ; (карт.) vorde, тре-
 ѿъ; —ernte, f., кълесѿ de rindъ;
 die Œweine in die —n treiben,
 мънѿ порчѣл ла rindъ; —förmig,
 a. ſi ad., дп ѿорма rindel.
- Œichelhafer**, m., свѣѿ портъ.
- Œichelle**, f., котѿ de мѣсъръ портаръ.
- Œichelmaſt**, m., нѣтрѣмънтѿ кз rin-
 dъ, днгръшъмънтѿ de порчѣ кз
 rindъ; —ſtein, m., валаниѿ; —
 ſchwein, n., поркѿ de rindъ.
- Œiſen**, a. ſi ad., de ſтежарѣ, de
 горънѿ (черчѣнѿ, черчѣлѿ); —blatt,
 n., (ѿоѿ de (черѣ) de ſтежарѣ;
 —holz, n., земнѿ de горънѿ; —
 laub, n., ѿрънъ de ſтежарѣ;
 —moos, n., мамѣл de ſтежарѣ;
 —rinde, f., скѿриъ de ſтежарѣ;
 —ſtam, m., тзѣкѣ de ſтежарѣ;
 —ſchwamm, m., вѣрѣte de ſте-
 жарѣ; —wald, m., ſтежерѣмъ
 (черчетѿ).
- Œiſer**, **Œiſherr**, **Œiſmeiſter**, **Œiſner**,
 m., черчетъторſ de мѣсърѣ ſi
 пондере пзвѣче.
- Œiſgebühr**, f., плата портъ дндре-
 патѿ de мѣсърѣ пзвѣче.
- Œiſhorn**, **Œiſhörndchen**, n., сѣзрѣлѿ,
 венѣрѣцъ; fliegende —, сѣзрѣлѿ
 сворънте.
- Œiſmaſ**, n., мѣстръ de мѣсъръ,
 мѣсъръ тѣмвратъ дънъ карѣ се
 реглѣзъ ате мѣсърѣ.
- Œiſpfahl**, m., парѿ мѣсъръторſ de
 днвъцѣма апеѣ ла о шѿрѣ.
- Œid**, m., жъръмънтѿ.
- Œidam**, m., цѣпере.
- Œidbruch**, m., спержѣрѣ, кълкѣре,
 рѣнтѣръ de жъръмънтѿ; —brüchig,
 a. ſi ad., спержѣрѣ, кълкъторſ
 de жъръмънтѿ.
- Œidbürge**, m., **Œidbürgſchaft**, f., каѿ-
 цѣне кз жъръмънтѿ.
- Œidchſt**, f., шопърѣ.
- Œidbunen**, pl., пѣѿ, nene moi de
 гъскъ de Islandia.
- Œiderente**, **Œidergand**, f., еѣдеръ, ра-
 цъ, гъскъ пзѿоѿ de Islandia.
- Œides-ablegung**, f., денѣпере de жѣ-
 ръмънтѿ; —ablegung, f., реку-

- същине де жръмънтѣ; —formel, f., форма де жръмънтѣ; —leistung, f., жраре; —pflicht, f., овлегицине къ жръмънтѣ.
- Eidge-noß, m., конфедератѣ; —posenschaft, f., конфедерацине; —pösslich, a., конфедератарѣ, прътамѣ къ конфедерацине.
- Eidlich, a. mi ad., жратѣ, къ жръмънтѣ (длтъритѣ).
- Eidotter, Eierdotter, Eiergelb, n., гъвенъшъ де оѣ.
- Eibschwur, m., жръмънтѣ; жраре.
- Eier-strau, f., озъресъ, възъторесъ де оѣ; —fress, m., ракѣ къ икре; —suchen, m., жмърѣ, пъларъ, пъларадъ; —legen, n., озаре; —linie, f., линѣ овалъ; —mann, m., озрарѣ; —schale, f., гъоче де оѣ; —stock, m., озарѣ; —suppe, f., супъ де оѣ; —tanz, m., танцъ прѣтре оѣ.
- Eifer, m., мънѣ (андемъцине) порнѣ (асъра); in —gerathen, a. ce apinde de мънѣ; zeal, cîrvingъ, ръвнъ; ервѣре, ardore; mit —beten, мъ роѣ къ ардѣре; einer Sache seinen ganzen —widmen, мъ пѣнѣ не о тревъ dia tôte птерѣ.
- Eifer-er, m., желаторѣ; —ig, a. mi ad., желосѣ, ръвноторѣ, dialiinte.
- Eisern, v., мъ издескѣ, мъ мънѣ; мъ cîrvescъ, амѣ zeal, ръвнъ (пентрѣ чева).
- Eifersucht, f., целозѣ, желотинѣ; rivalitate, емъгицине, днтречере; niemъ; die —rage machen, агѣдъ zelozia.
- Eifersüchtig, a. mi ad., жалъдѣ, целосѣ; теметорѣ (де невасть); —e, m. mi f., жалъдѣ, жалъдѣ.
- Eifersüchtigkeit, f., жалъдѣ невасть; темъторѣ еъръ жалъ.
- Ei-form, f., форма овалъ; —förmig, a. mi ad., овалъ, овѣформа.
- Eifrig, v. Eiferig.
- Eigen, a. mi ad., пропрѣ, сеѣ, съдъ-мъшъ; партикулярѣ, cînglarѣ; крѣосѣ; есактѣ, акратѣ; андинсѣ; —es Vermögen, авере пропрѣ; —er Herd ist Goldes werth,
- a. avé casa ca. фаче мърѣ; mit —er Hand, къ ансамъ мърѣ ca; sich etwas —machen, а'мѣ ансви чева; das —e einer Sache, ансамѣа зндѣ лъкрѣ; er ist ein —er Mensch, ел е зн омѣ cînglarѣ, крѣосѣ; er hat etwas —es im Sprechen, ел арѣ знд че cînglarѣ ан ворѣре; einen —en Boten schicken, тръмитѣ зн крѣерѣ андинсѣ, тръмитѣ зн есрѣсѣ; er ist in seiner Sache sehr —, е фѣрте акратѣ ан трѣше сале.
- Eigenansicht, f., астрѣ.
- Eigenartig, a. mi ad., cînglarѣ, де фелъ съд; —heit, f., едикрасѣ; cînglaritate.
- Eigendünkel, m., прѣсумцине, аrogantъ, анкѣре demêrъ de сене.
- Eigenen, eignen, sich, v., ce potriveşte, есте знд (де чева), с'а-comodъ.
- Eigener, Eignet, v. Eigenthümer.
- Eigenhändig, a. mi ad., мърѣ мѣа, (та, са мѣа), астрѣ.
- Eigenheit, f., ансамѣ, proprietate, партикулярѣ; —einer Sprache, idiotismъ.
- Eigenleibig, a. mi ad., (med.) ideopaticъ.
- Eigenliebe, f., амѣре пропрѣ, cîngare; eroismъ.
- Eigenlob, n., cîngardъ, ладъ де сине ансамъ; —stinkt, пропрѣ ладъ нѣте.
- Eigenmacht, f., птерѣ арѣтраръ, despotismъ; cîngomichъ; —mächtig, a. mi ad., арѣтрарѣ, despotikъ, cîngomikъ.
- Eigenname, m., нѣме пропрѣ.
- Eigennuß, m., интересѣ, фолосѣ пропрѣ; eroismъ, sticismъ.
- Eigennützig, a. mi ad., интересатѣ; —heit, f., v. Eigennuß.
- Eigentache, f., рѣсвѣаре, venderъ, пропрѣ.
- Eigent, ad., анѣме, андинсѣ.
- Eigenschaft, f., калитѣ, proprietate, ансамѣ, натръ, каратерѣ, потъ; die Allmacht ist eine —Gottes, аротѣтинѣ е знд атрѣвѣтѣ аз азѣ Dze; gute —, vip-

- тате; schlechte —, вѣдѣ, кѣсрѣ;
—swort, n., (гр.) аджелѣвѣ.
- Eigenschrift, f., азтографѣ, скриптурѣ
de тѣлѣ пропрѣ.
- Eigensinn, m., червѣчѣ, червѣкостѣ-
тате; андѣрѣтѣчѣ; капрѣчѣ, вѣ-
зарѣрѣ; —ig, a. шѣ ад., червѣ-
костѣ, андѣрѣтѣчѣ; антегѣтѣ (en-
tŕete); капрѣчѣостѣ, визарѣ.
- Eigen-sucht, f., ероѣстѣчѣ; —ſüchtig,
a. шѣ ад.; ероѣстѣ.
- Eigen-thum, n., пропрѣетате; старе,
авере; етерѣтѣ —, монѣ, про-
прѣетате ретасѣ дела пѣрѣнгѣ;
—thümer, m., пропрѣетарѣ, domnѣ;
поссесорѣ; —thümerin, f., про-
прѣетарѣ, пропрѣетарѣсѣ, поссе-
сорѣсѣ.
- Eigenthümlich, a. шѣ ад., пропрѣ,
сѣ; карактерѣстѣчѣ, спѣчѣфѣчѣ;
—e Schwere, гревтате спѣчѣфѣчѣ;
—e Schreibart, стѣлѣ карактерѣ-
стѣчѣ; —heit, f., калѣтате про-
прѣ, анлѣшѣмѣ карактерѣстѣчѣ;
— einer Sprache, рѣнѣлѣ знѣлѣ
лѣнѣнѣ.
- Eigenthumsherr, m., domnѣ про-
прѣетарѣ; —recht, n., дрѣнтѣ de
пропрѣетате.
- Eigentlich, a. шѣ ад.; пропрѣ, сѣ;
адевѣратѣ; ад. ан адеверѣ; дрѣнтѣ;
im —en Sinne, ан сѣнсѣ про-
прѣ; — zu reden, ворѣнд дрѣнтѣ;
— verhält es sich so, ан адеверѣ
касѣа стѣ аѣа; er weiß — nicht
was er will, кѣнд вѣл кѣзѣа, сѣн-
гѣрѣ нѣ шѣе чѣ вреа; — haben
Sie Recht, ворѣндѣ адеверѣа, Dra
al дрѣнтате.
- Eigen-wille, m., воѣнгѣ пропрѣ, в.
Eigensinn; —willig, a. шѣ ад.,
чѣл чѣ арѣ воѣнга сѣ, в. Eigen-
sinnig.
- Ei-land, n., ѣнсѣлѣ, островѣ; —län-
der, m., ѣнсѣлѣндѣ.
- Eilbote, m., кѣрѣерѣ, кѣрсорѣ; ста-
фѣтѣ.
- Eile, f., гравѣ. прѣчѣ, зорѣ; angst-
liche —, гравѣндѣшѣне; in der
—, кѣ гравѣ; in aller —, кѣтѣ
мѣл ѣзѣе, мѣл кѣрѣндѣ; ich habe
—, шѣ гравѣсѣкѣ; es hat keine —,
- на е зорѣ; — hat Weile, гравѣ
ангѣрѣзѣ трѣва.
- Eilen, v., шѣ гравѣсѣкѣ, шѣ прѣнесѣкѣ,
алѣрѣ; seinem Verderben entgegen
—, сѣ гравѣшѣте спрѣ неѣреа сѣ;
Eile mit Weile, прѣнесѣте анчѣтѣ,
din pacѣ ан pacѣ ажѣнѣл денарѣте;
—b, —ds, ad., ѣзѣе, рѣнеде, ан-
прѣчѣ, дергравѣ.
- Eilf, n. с., зѣнсѣрезѣчѣ; je —, кѣте
зѣнсѣрезѣчѣ; —e, f., зѣ зѣнсѣрезѣчѣ.
- Eilfertig, a. шѣ ад., гравѣнѣкѣ, ѣзѣе,
прѣнѣторѣ, дѣлѣнѣте; —heit, f.,
в. Eile.
- Eilfte, ad., ал зѣнсѣрезѣчѣлеа; —l,
n., о а зѣнсѣрезѣчѣеа (парѣ);
—nd, ad., зѣнсѣрезѣчѣеа орѣ.
- Eilfhalb, a., зѣчѣ шѣ жѣмѣтате.
- Eilig, a. шѣ ад., гравѣнѣкѣ, ѣзѣе, прѣ-
нѣторѣ; —st, ad., фѣрѣте ѣзѣе.
- Eilmarsch, m., маршѣ сѣорѣдѣтѣ,
мерѣсѣ ѣзѣе, рѣнедѣ.
- Eilpost, f., пѣштѣ ѣзѣе, дѣлѣнѣнѣ;
кѣрѣерѣ.
- Eilwagen, m., карѣ ѣзѣе.
- Eimer, m., чѣлѣтѣрѣ (situla), вадрѣ,
гѣлѣтѣ; —ig, a., de о вадрѣ;
—weise, ad., кѣ вадра, кѣ чѣлѣ-
тѣра.
- Ein, eine, art. недѣл., знѣ, о; ein
Mann, знѣ вѣрѣатѣ; eine Frau,
о фѣмѣе; n. с., знѣл, зѣна, о;
es ist ein Gott, ein Glaube, знѣ
Dzeѣ, о крѣдѣнгѣ, в. Einer, eine,
eines.
- Ein, ad., ан, ангѣзѣнѣрѣ; Jahr aus,
Jahr —, din анѣ ан анѣ; ich
weiß weder aus noch —, нѣ шѣтѣ
анкѣтрѣсѣ сѣ'мѣл анторѣкѣ капѣл (ан
комѣ. кѣ верѣ. сѣмѣнѣфѣкѣ ан-
трѣре, пѣтрѣндѣре).
- Einadern, v., анарѣ.
- Einander, pr. шѣ ад., зѣлѣ кѣ алѣлѣ,
знѣл кѣ алѣлѣ, антрѣ сѣне; sie
helfen sich —, с'ажѣтѣ зѣлѣ кѣ алѣ-
тѣл; — lieben, сѣ ѣзѣесѣкѣ антрѣ
сѣне; — küssen, сѣ 'нтрѣсѣрѣтѣ;
Alles durch — werfen, а местѣкѣ
торѣ; Alles mit —, кѣ тотѣл;
über —, зѣлѣ пѣсте алѣлѣ, клѣѣе
нѣ гравѣмѣдѣ; neben —, зѣлѣ жѣлѣгѣ

- алта; acht Tage hinter —, опѣ
zwei Tage davor алта.
- Einantworten, v., трѣдаѣ, ꙗмъ-
пзецѣ.
- Einarbeiten, sich, v., мѣ дѣдаѣ, мѣ
denkendѣ, мѣ ꙗмърѣтисескѣ.
- Einarmig, a., чѣснѣ, лѣсѣтѣ de знѣ
врацѣ.
- Einartig, a., de ачелашѣ ѡедѣ, сѣ-
гѣ, пенѣ; зѣсѡрмѣ.
- Einäschern, v., ꙗнчелѣшецѣ, прече-
пшецѣ; редѣкѣ ꙗнчелѣшѣ; штергѣ
кѣ ѡокѣ; —äschern, f., ꙗнче-
пшѣре; штерѣре кѣ ѡокѣ, in-
chendiѣ.
- Einathmen, v., трагѣ шѣ ресѣѡлѣ
аерѣ ꙗн пѣтѣнѣ, ꙗмвѣѣ аерѣ
шѣ ресѣѡлѣ; инспѣрѣ, респѣрѣ;
—, n., athmung, f., траѣре шѣ
ресѣѡларе de аерѣ, респѣрѣѣне,
аспѣрѣѣне.
- Einäßen, v., санѣ ꙗн металѣ (кѣ
агѣ таре).
- Einäugig, a., монѡкѣлѣ, орѣѣ de знѣ
окѣ, кѣорѣ.
- Einballen, —balliren, v., ꙗлѣлѣескѣ,
ꙗлвалѣзѣ, лѣгѣ ꙗн валѣ, ꙗн тѣнкѣ;
—ballirung, f., ꙗлвалѣтѣрѣ, ꙗл-
вѣлѣтѣрѣ, лѣгаре ꙗн валѣ, ꙗн
тѣнкѣ, ꙗмвѣлѣѣсѣ.
- Einbalsamiren, v., ꙗмвалсамѣ; —
balsamirung, f., ꙗмвалсамѣнтѣ,
ꙗмвалсамѣтаре.
- Einband, m., лѣгѣтѣрѣ (de карте).
- Einbansen, v., пѣнѣ, ашшецѣ, грѣ-
мѣескѣ (грѣѣ ꙗн magazinѣ,
шѣрѣ).
- Einbauen, sich, v., се ꙗлѣлѣвѣ.
- Einbedingen, v., кѣпрѣндѣ ꙗн токмѣлѣ.
- Einbeere, f., стрѣгѣрѣлѣ вѣшѣлѣ.
- Einbegreifen, v., кѣпрѣндѣ ꙗн . . ;
—begriffen, a. шѣ ad., ꙗмалѣчѣтѣ,
кѡпрѣнѣндѣ, сѡкѡтѣндѣ ꙗн . .
- Einbeissen, v., мѣшкѣ ꙗн чева; пѣ-
трѣндѣ мѣшкѣндѣ; се ꙗмвѣкѣ
(рѡтеле).
- Einbeizen, v., шачѡрѣ кѣ саре, ѡ-
цѣтѣ; пѣнѣ ꙗн лѣкѡре кѡррѡсѣвѣ
шѣлѣ.
- Einbekommen, v., прѣмескѣ ꙗн . .
- Einberechnen, v., кѣпрѣндѣ ꙗн сѡ-
кѡтѣлѣ, кѡмѣтѣ.
- Einbetteln, v., кѣлѣтѣ чершѣндѣ; —
sich, се ꙗнсѣнѣшече лѣнѣшѣндѣ,
се ꙗнрѡдѣче прѣн рѣгѣчѣнѣ.
- Einbeugen, —biegen, v., ꙗнкѣрѣвѣзѣ,
ꙗнѣрѣвѡвѣзѣ, ꙗнѡѡѡескѣ, ꙗнкѡвѡлѣ,
пѣкѣ ꙗнлѣзѣтѣрѣ; eine eingebogene
Nase, насѣ акѣлѣнѣ; —biegung,
f., ꙗнкѡвѡѣтѣрѣ, пѣкѣѣѣне ꙗн-
лѣзѣтѣрѣ.
- Einbilden, sich, v., ꙗмѣ ѣмѡѣнѣ, ꙗмѣ
ѡѣгѣрѣ, ꙗмѣ ꙗнкѣшѣескѣ, ꙗмѣ пѣлѣс-
тѣескѣ, ꙗмѣ ѡакѣ ѣдѣлѣ; ꙗмѣ пѣлѣ-
лѣескѣ; sich etwas —, ꙗмѣ ꙗн-
кѣшѣшече кѣ ѡ чева de дѣнѣсѣ;
er ist ein eingebildeter Mensch, ел
ѡ зн ѡмѣ дѣмерѣтѣ.
- Einbildlich, einbildlich, a. шѣ ad.,
ѡантѣсѣтѣ, дѣмерѣтѣ, сѣмѡдѣ, аро-
гантѣ; чѣл че ꙗмѣ ѡаче ѡ ѣдѣлѣ
преа шаре de сѣне.
- Einbildung, f., ѣмѡѣнѣѣне; ѡан-
тѣсѣѣ; кѣмерѣ; ѣдѣлѣ гѡлѣ; das ist
nur —, аста ѡ нѡмѣлѣ кѣмерѣ;
—skraft, f., пѣтереа ѣмѡѣнѣѣвѣ,
ѡантѣсѣѣ.
- Einbinden, v., лѣгѣ (ѡ карте); лѣгѣ
(чева ꙗн чева: сѣчѣлѣ ꙗн сѡнѣ);
einem Rathen etwas —, дѣрѣ-
ескѣ чева ѡнѣлѣ de вѡтезѣ.
- Einblasen, v., ꙗнсѣѡлѣ; шѡптѣескѣ
(chuchoter); —bläser, m., ꙗнсѣ-
ѡлѣтѣрѣ; шѡптѣтѣрѣ; —blasung,
f., инспѣрѣѣне, ꙗнсѣѡлѣтѣрѣ,
шѡптѣтѣрѣ.
- Einblatt, n., епѣтѣкѣ алѣлѣ.
- Einblättrig, a. шѣ ad., монѡпѣтарѣ,
de ѡ ѡдѣлѣ.
- Einbläuen, v., ꙗнѣлѣкѣ, ѡакѣ сѣ ꙗн-
вѡче прѣн вѣгѣлѣ.
- Einblumig, a., зѣсѡлѡре.
- Einbohren, v., ꙗнѣлѣрѣескѣ.
- Einbrechen, v., ꙗнѡрѣнѣгѣ; дѣрѣлѣкѣ;
спѣрѣ; даѣ жѡсѣ; —, се рѣшѣлѣ,
се ѡрѣлѣче, се сѣлѣзѣндѣ; пѣлѣ-
лескѣ; irrthumѣ; in ein Haus —,
спѣрѣ ѡ кѣсѣ; in ein Land —,
irrthumѣ, пѣлѣлескѣ ꙗнтр'ѡ дѣрѣ;
das Eis brach unter ihm ein, с'а
сѣлѣзѣндѣтѣ гѣага кѣ дѣнѣсѣлѣ; die
Nacht bricht ein, се ѡаче нѡпте;
mit —der Nacht, пѣнѣсѣрѣте;
die, Gerichte Gottes brechen über

- und ein, ждегъцие изъ Dzeß kadß кесте nol.
- Einbreiten, v., дпөерөзъ, өакъ семнъ кз өерз арсъ; ein Weinfass —, дпсклөзрөзъ, дпөзмнъ кз нз-члөсъ, о всто; Mehl —, пръжескъ өынъ; —nung, f., дпөерътаръ; дпсклөзрөре.
- Einbringen, f., дппортъ, дптрэдзкъ, каръ дп...; дппортъ, адзче венитъ; дндөмнөскъ; decdaznъ; gefänglich —, дзкъ прпнсъ (за дпнөсрө); Waaren —, дптрэдзкъ, дппортъ нтрөзрп; wie viel wird Euch das —? кътъ дпдп на дппорта; че өолосъ, че венитъ дпдп на адзче? das Versäumte —, дпндөмнөскъ че ам перпжитъ; —, —bringung, f., дптрэдзлцнө; провөнтъ; decdънарө; дппортъгнө.
- Einbroden, v., дзмикъ; өърмъ; ккъдөскъ; er hat einzubroden, арө кз че тры; wer eingebrocht hat, mag es aufessen, чпнө а дзмикатъ, нърпнчө; чпнө а өъркътъ, тратъ; oft müssen die Kinder aufessen, was die Eltern eingebrocht haben, дө мэлте орп стрънезескъ diangil konijlor de arspida че аз мълкат о пърпнгил; de mälte орп счөеръ конил нөнтрз гнкателе нърпнгилор.
- Einbruch, m., счъртаръ; дпөрпнтаръ; счзөндөре; нърпнре, иррөнтаръ, иррпнгнө; mit — der Nacht, нөмтрчитө, нөдпөорөте; Diebstahl mit —, өөртъ кз счъртаръ.
- Einbrühen, v., өгърөскъ, торпъ ан өөрспнгө нөсте . .
- Einbürger, v., патрэлсөзъ, дпчөтгдөнескъ; се патрэлсөзъ, се өачө чөгъцөнъ, пърпнтөнъ; —, bürgerung, f., патрэлсгднө; дпчөтгднөре, дппърпнтөнөре.
- Einbuße, f., дзгпъ, нөрдөре.
- Einbüßen, v., нөрдъ, счөөртз дзгпъ, патрөвъ; счакътъ; das Leben —, die Augen —, дпдп нөрдъ впдз, өмд.
- Eincaffiren, v., дпкасөсөзъ, прпмескъ дп кассъ (ван); —caffirung, f., дпкасөгднө.
- Einbäumen, einbeischen, v., кспрпндъ дп ставл.
- Einbeden, v., аккөперлз.
- Eindeutig, a. mi ad., знпөкъ, дө о счгртъ семнөкгднө.
- Einbeuten, v., дпгромөзъ (мэстъ прпн өөрөрө).
- Einbringen, v., кспрпндъ дп томөлз.
- Einbringen, v., дпнзгнөсъ, мпкшөрезъ зөкандъ, сөкандъ.
- Einbringen, sich, v., се дптрэдзчө, се дндөсъ, се вэръ.
- Einbreiten, v., өакъ сз дптрө дпторпндъ.
- Einbringen, v., пърпндъ дп...; иррзмнъ, дптрз кз потпцъ; стръватъ; проөзндөзъ; mit dem Heere in ein Land —, дптрз дптр'ө цөръ кз арматз; auf jemanden —, өттакъ не чпнөвз; tief in eine Wissenschaft —, проөзндөзъ о штпнцъ; —bringend, —bringlich, a. mi ad., пърпнзгторлз, стръвгторлз; өөөрпкъ; кз өөөрпцъ; —bringlichkeit, f., өөөрпцъ; —bringling, m., өмъ карө сө сөределөштө дп тдтө; —bringung, f., иррпнгнө; — in ein Amt, дптрэдлнө.
- Einbruch, m., импрөснө, дпгпнрпгтаръ; пондөре; встөрө, мөмнотъ; счпгднө; — machen, өачө импрөснө; —en, v., дпгпнрөскъ.
- Einbrüden, v., анпъсъ дп...; счаргъ анпъсгндъ; стрпвөскъ, гзртөскъ; стамлөзъ.
- Einbrüsten, v., нөрөхлз.
- Einlegen, einlaggen, v., аккөперлз (сөтмнцз) грггндъ.
- Einengen, v., констрпнгъ, стрпнтөрөзъ.
- Einex, eine, eines, ргон. нөд., өрекарө, зпхл өрекарө; der — und der Andere, зпхл мп алтз; — wie der Andere, зпхл ка мп алтз; — nach dem Andern, зпхл дзпъ алтз; die —n, die Andern, зпдп алцл; — Hand wäscht die andere, о мърп счалъ не алтз; das mal,

- das andere mal, odarъ, алъдаръ;
der — so, der Andere anders, zua
ama, алъа алминтре; еѣ иѣ еино,
totъ зна.
- Einerei, a., ачелашл, de ачелашл
пенъ, оѣлъ, colъ; зниоорнъ, iden-
тикъ; von — Farbe, de ачелашл
колоре; das иѣ —, e totъ зна;
das иѣ das ewige —, tot ачелашл
ми ачелашл, tot къптекъа чел векъ;
— werden, mъ identioikъ.
- Einernten, v., сечеръ ми аданъ;
Ruhm —, вълоръ глоръ; —,
n., реколъ, сечеримъ.
- Einerseits . . , anderseits . . , ad., de
o parte . . , de alia . .
- Einerziren, v., ексерцитъ, депиндъ.
- Einfach, a. mi ad., cimplъ; an зна
(ѣиръ); einzraticъ (conъ); pri-
maris (пхмеръ); nekomicъ, не-
пмлетитъ; —e GrôÙe, monomъ
(алъ.); —heit, f., cimplitate.
- Einfâcherig, a., (bot.) зпнокларъ.
- Einfâßeln, v., пѣѣръ, трекъ ѣира
prin акъ; зрзекъ, пчелъ (чева
vine саъ ръ).
- Ein-fahren, v., каръ an . . ; Getreide
—, каръ вкате an грънаръ;
Pferde —, пвѣдъ кай а трае;
—, mъ пваркъ; mъ пзнъ an
тръсъръ; (min.) mъ сковоръ an-
tr'o minъ; —fabrer, m., инспек-
торо de mine.
- Einfahrt, f., антрагъ; пвѣркагъ;
сковорънъ (an mine).
- Einfall, m., вѣдере, сѣрпътъръ, дъ-
ржмътъръ; ирзациъне, инкрсциъне
(an цѣръ inimikъ); анкъдингъ
(a razelor); анчидинъ (a lini-
lor); венпре аминте; сѣрпре an
канъ; wunderliche —, каурциъ,
тонъ; wißige —, глътъ сѣрагъ,
спиритбосъ; er kam auf den —, an
сѣри an минте; an veni idea;
das иѣ ein bloßer —, аста e пъ-
mal o ѣантациъ; er hat Einfälle
wie ein altes Haus, канъа лѣ e
ходороцитъ, аро нште глътне не-
сѣрате.
- Einfallen, v., анкадъ; се сѣргъ, се
държмъ, каде an рѣине; анкѣръ,
иррѣмнъ; се ёскъ, се ивенте. дъ
- ѣръ весте; се аѣондъ, се скъ-
ѣондъ; vine, трече prin минте,
канъ; антръ (mxc.); das —de
Pleht, zmina incidinte; dieses Ge-
bäude will —, асѣръ каѣ се рѣи-
нѣзъ; in ein Land —, анкѣръ,
иррѣмнъ антр'o цѣръ; еѣ fiel Ne-
gentwetter ein, dede ѣръ весте
пѣла; die Augen fallen ein, okъ
се аѣондъ; eingefallene Baden,
вѣл скъѣондате; ihm fallen immer
nârrische Sachen ein, an винъ an
канъ totъ пъmal пѣснитъ; bei dieser
Stelle fallen die Hörner ein, an
ачелашл пасапъ се азиръ копѣ-
пѣ; sein Name will mir nicht —,
nъ нѣре сѣ'ми винъ an минте пѣ-
меле сѣ; was fällt Ihnen ein?
dap че'гл vine an канъ? lassen
Sie sich das nicht —, сѣ пѣ'л
трѣкъ prin минте аста; —d, a.,
incidinte.
- Einfallspunkt, m., анитъ de inci-
dingъ; —winkel, m., зартъ de in-
cidinъ.
- Einfall, f., cimplitate, naivitate, къ-
рѣуенитъ de inimъ; натралегъ.
- Ein-fältig, a. mi ad., cimplъ; тонъ,
посѣръ, перодъ; виръ; —fältigkeit,
f., cimplitate; тонъ, простъ,
перозъ; —faltspinsel, m., sim-
плѣ.
- Einfangen, v., приндъ mi анкидъ.
- Einfarbig, a. mi ad., de o cingъrъ
колоре.
- Einfaßband, n., кордеа de тивитъ.
- Ein-fassen, v., пвѣсѣекъ, пвѣ-
тезъ (варъ чева an вѣте), пвѣ-
кѣекъ, варъ чева an сакъ; тѣ-
векъ an пѣръ; черкѣдакъ, чинъ,
пѣрпидъ (кѣ гардъ пчл.); анка-
дрѣзъ (анъ тѣвѣ); Bienen —,
приндъ mi варъ (an комигъ) роизл;
Steine in Gold u. —, a кѣрпиде
an азръ петре скъмѣ; mit einer
Gallerie —, a анкѣнѣра кѣ o
галеръ; —fassung, f., пвѣсѣере;
пвѣтѣре; пвѣкѣере; анкадръ-
мънтъ; тивитъръ.
- Einfaulen, v., анпѣтрзекъ.
- Einsehen, v., мѣнъ an гиндъ (порцитъ
спре ангръшаре).

- Einfeilen, v., аштайѣ, оакѣ тѣлетръ кз шла.
- Einfeuchten, v., ашмоидѣ, ашмедѣ.
- Einfeffeln, v., ашкатенежѣ, ашгн-цѣсѣкѣ.
- Einsetzen, v., ашграмѣ.
- Einfeuern, v., ашочезѣ, оакѣ оокѣ маре.
- Einfinden, sich, v., ашвинѣ, конвинѣ, мѣ аѣлз пресинте.
- Einflechten, v., ашплетесѣкѣ, аш-трѣцѣсѣ; аштрѣлѣчезѣ; м'аме-стекѣ; sich in Händel —, м'аме-стекѣ аш аштрици; —flechtung, f., ашплетитръ.
- Einfließen, v., ашплетесѣкѣ, пзлѣ пе-текѣ за . . ; ашширѣ; мѣ варѣ, мѣ ашсашнѣ; sich überall —, ашш варѣ насѣ аш тѣте.
- Einfliegen, v., ашсворѣ, есѣ шѣ аштра.
- Einfließen, v., ашкзръ, се окзрѣ аш . .
- Einflößen, v., ашстѣлѣзѣ, ашторнѣ, ашварѣсѣ кз шкѣтѣра, ашшентѣ; ашсѣѣлз; —flößung, f., ашстѣлѣ-цѣне; ашторнаре; ашшпѣрѣцѣне,
- Einfluß, m., ашшкѣтѣръ, гѣръ, вѣр-саре (de рѣѣ); ашѣшнѣцѣ, аш-рѣшпѣре; пѣтере, кредитѣ. Mann von großem —, вѣрватѣ de аш-ѣшнѣцѣ; —reich, a. m. ad., по-тинте, кз ашѣшнѣцѣ.
- Einflüstern, v., ашсѣѣлз; шоптесѣкѣ (за зрѣке); ашсѣнѣшѣ, ашдѣмнѣ; —flüsterung, f., ашсѣѣларе.
- Einfordern, v., ресѣкотѣ; ресѣлѣмѣ; черѣ, прѣринѣдѣ ка сѣ addѣнѣ; ресѣ-шпѣтѣ; —forderung, f., есѣцѣ-цѣне; ресѣкоцѣшпѣлѣтѣ; —forderer, m., есѣцѣторѣ.
- Einforinig, a. m. ad., шнѣформѣ, формѣ-ватѣ тотѣ аш ачеламѣ modѣ; сѣм-шлз; —feit, f., шнѣформитѣте.
- Einfinden, sich, v., интѣрѣ аштр'о фѣ-милѣрѣ prin ашсѣцѣре.
- Einsteffen, v., коррѣде, интѣрѣ шѣн-кѣндѣ, розѣндѣ (ана тѣре); аш-ритѣ (знѣ ашронѣ); —, n., кор-розѣне.
- Ein-friedigen, v., ашкѣдѣ; ашгрѣ-дѣсѣкѣ; —friedigung, f., ашгрѣ-дѣсѣръ.
- Ein-frieren, v., ашриѣжѣ; —frierung, f., ашриѣжѣшпѣлѣтѣ.
- Ein-fügen, ein-fügen, v., ашкрѣстѣзѣ, ашкѣштрѣзѣ, ашкѣлѣ; ашѣзнѣдѣ; ашѣирѣ; —fügung, f., ашкрѣстѣ-тѣръ, ашкѣлѣре prin крѣсѣтѣтѣръ (incastratura).
- Ein-fuhr, f., импорѣцѣне; —fuhr-artikel, m. pl., аштрикѣлѣ (марѣѣ) de импорѣцѣне; Ein- und Aus-fuhr, импорѣцѣне шѣ еспорѣ-цѣне; —führbar, a. m. ad., им-порѣтѣворѣ, че се пѣте аштрѣдѣчѣ; —führen, v.; ашпорѣтѣ; аштрѣ-дѣкѣ; варѣ, варѣ, порѣтѣ карѣлѣ аш-лѣшнѣтѣ; ашшѣзѣ, инѣтѣлѣзѣ; —führer, m., аштрѣдѣжѣтѣорѣ; —führhandel, m., комѣрѣцѣ de им-порѣцѣне; —führung, f., аш-трѣдѣцѣне; ашпорѣтѣтѣръ; инѣтѣ-рѣцѣне; инѣтѣшпѣрѣцѣне; —fuhr-ware, f., марѣѣ de импорѣцѣ-не; —fuhrzoll, m., вѣмѣ de им-порѣцѣне.
- Ein-füllen, v., ашшлз; ашвѣсѣзѣ, аш-вѣтѣзѣ, ашвѣрѣсѣ; —füllung, f., ашшлѣтѣтѣръ, ашвѣсаре.
- Einfügig, a., монѣонѣдѣ, кз шн шѣѣорѣ.
- Einfüttern, v., аштокѣсѣкѣ, пзлѣ аш-токѣ; in Stroh —, ашвѣлѣсѣкѣ ашшлѣрѣ.
- Eingabe, f., мемѣорѣлѣ, сѣмилѣкѣ, не-тѣцѣне, черѣре ашскрѣцѣ (жалѣвѣ, ѣотѣнѣцѣ).
- Eingang, m., аштраре; локѣлѣ de аш-траре: аштратѣ, шшѣ, прѣрѣ; аш-трѣдѣцѣне; der — einer Komödie, прологѣ; — einer Musik, пре-лѣдѣ; — eines Tractates, пре-лѣминѣрѣлѣ шнѣлѣ екрѣптѣ; — eines Buches, аштрѣдѣжѣне, прѣѣадѣ, прѣкѣвѣнтѣре, проѣмѣлѣ; — einer Predigt, есѣцѣцѣ; den — machen, зрѣсѣкѣ; — finden, сѣнтѣ шнѣ шрѣлѣмѣтѣ, аѣлз харѣ; — verschaf-fen, ашлѣснѣсѣкѣ (кѣлѣва), аштраре (за чѣнева); er fand mit seinen Ditten wenig —, нѣ ѣ е'ѣлѣ лѣватѣ аш конѣдѣрѣцѣне черѣреа; nach — der ausstehenden Gelder, ашшѣлѣ

че'ми vor intra vani dela datorii;
— des Engpasses, гъра ъгъсетел
nacade; — с. Abgabe, ванъ де дн-
трагъ; — с. ad., да диченгъ;
die — с. erwâhnten Umstände, чер-
кестангеле memorate да диче-
нгъ; — с. gelb, n., — с. joll, m.,
днпорторис; vani de днпортъ-
цисне, vani de днтрагъ.

Eingeben, v., даъ дн.. (гъръ); гър-
даъ; днсѡлъ, днспиръ; einem Gift
—, даъ veninъ, днveninexъ (о-
гръѡскъ), eine Bittschrift —, даъ,
варъ о сѡликъ.

Eingebildet, a. mi ad., кимеринъ, има-
минариъ, идеалъ, днмивитъ; де-
шертъ, арогъте.

Eingebinde, n., даръ, presentъ de
votexъ.

Eingebogen, a., днковолатъ, днгръ-
воитъ, днаркитъ.

Eingeboren, a. mi ad., кникъ, вахл
пъскитъ, влденитъ; indigenъ, на-
търаръ; — borne des Landes, in-
digenit църей, пъмътенит.

Eingebachte, n., addxъ; зестре.

Eingebung, f., presentare, dare;
inspirъцисне; сватъ; дндемнъ.

Eingeburt, f., indigenatъ; — srecht,
n., dreptъ de indigenatъ, de дн-
пъмътенитъ.

Eingedenk, a. mi ad., циторис минте,
адкъторис аминте; sei meiner —,
vine-мъ минте, нъ мъ зѡта.

Eingefallen, a. mi ad., рхинатъ, къ-
зѡтъ дн рѡине; кѡвндатъ; макръ.

Eingefleischt, a. mi ad., днкарнатъ;
— er Satan, сатанъ днмелигатъ.

Eingehen, v., днгръ, vine, addxъ;
мъ днвоескъ (да чева); examinъ;
се рестринѡе; пере; днчетѡзъ;
ein- und ausgehen, днтраге ми
ешѡре; еѡ geht die Nachricht ein,
се вестемтѡ, а venitъ шѡре; даѡ
geht ihm schwer ein, дн днгръ
грѡъ дн канъ; die Zinsen gehen
richtig ein, интѡреселе се пъ-
тескъ регълатъ; einen Vergleich —,
а се токми, а се днвои; eine Wette
—, мъ вриадъ не ръмаѡкъ; eine
Verbindung —, мъ леръ; eine
Verbindung mit einem Mädchen

—, мъ цинъ къ о фатъ, о јад
дн къѡторис; ich gehe Alles ein,
мъ днвоиескъ да тѡте; in jeman-
des Schriften —, examinъ скри-
селе кѡва; даѡ Buch — lassen,
даѡ да анъ (ка еъ се рестригъ)
поставъ; die Zeitung ist einge-
gangen, газета а днчетатъ; се
всакъ, нѡръ (деопре плантѡ); се
сѡингъ, се консамъ (десѡре про-
дънтеле арте); се штергъ, се трекъ
(десѡре дарѡне); —, n., днтраге;
venire (de vester); рестрансѡръ;
peire; днчетаре; всѡаре (плантъ).

Eingefaselt, a. mi ad., днкансѡлатъ.

Eingelegt, a. mi ad., днкрѡстатъ,
днкистриѡатъ, таркетатъ (деи-
пъри); damascinatъ, влкатъ (а-
рамъри, ѡеръри); ori че лѡкръ че
се къѡтъшеште сѡъ се днкистрѡ-
зъ къ тълѡце де колѡре варѡ.

Eingemacht, a. mi ad., конѡкъитъ;
— es, конѡетъръ, конѡѡтъ; (ѡакъ;
салѡ).

Eingenommen, a. mi ad., принсъ,
вѡвлатъ; преѡквнатъ, преквнитъ;
превенитъ; пленатъ спре чева; er
ist ganz für diesen Gedanken —,
е де тотъ преѡквнатъ де идеѡе
ачесте; — heit, f., преждѡидъ,
превенѡциѡне; преѡмъѡциѡне.

Eingefahrt, a. mi ad., днпарѡхѡатъ;
квпринсъ, днкорпоратъ днтр'ѡ па-
рохъ; парѡхѡанъ.

Eingeflanzt, a. mi ad., днпгълтатъ,
днпъскитъ, патъраръ.

Eingerichte, n., (да къѡтъши) къѡелъ,
гардъ, да сѡръ, че грече приѡ варѡ
кѡелъ.

Eingefallen, a. mi ad., сѡратъ; — es
Fleisch, сѡратъ, карне сѡратъ
(пъстратъ).

Eingeschaltet, a. mi ad., днтреѡалатъ.

Eingeschränkt, a. mi ad., търѡинитъ,
констринсъ; — heit, f. търѡинѡре.

Eingesehen, a. mi ad., ставитъ. do-
miciлатъ, ашезатъ къ лѡкѡинѡа.

Ein-geständniß, n., търѡрѡисѡре, кон-
ѡсѡѡне; — gesehen, v., търѡрѡ-
рисескъ; режѡоскъ.

Eingeweide, n., търѡпгъ, маѡе;
— lehte, f., ептерѡѡѡнъ, сѡлан-

- колоциъ; — wurm, m., верме intestinară, din гъантръ.
 Ein-gewöhnen, v. n., mъ dedađ, mъ deupindă a локѣ zndeva; — ge-wöhnen, v. a., давѣдъ, deupindă (пасері шчл.) a локѣ zndeva, ак-климатичезъ.
 Eingewurzelt, a. mī ad., дпрѣдъчи-патъ; давекитъ.
 Eingezogen, v., ретрасъ, синагаратикъ; економъ, некалѣиторѣ; копѣи-катъ; — heit, f., синагрѣтате, ре-тирѣциъ, вѣдъ синагаратикъ.
 Eingießen, v., даторнъ, дпозндъ; mit Blei —, дмплѣмбездъ; —, n., инѣсизне.
 Eingittern, v., дкидъ, дачинъ кз гратѣ, дпгрѣтескъ.
 Ein-graben, v., дпмортънтъ, дп-гронъ; садъ дп...; сковескъ, дп-таѣ; — grabung, f., дпмортън-таре, дпгронѣцѣне; сковѣтъръ, съпѣтъръ дп...
 Eingreifen, v., вагъ тѣла дп чева, пѣдъ тѣла пе чева; се дпвѣкъ, се дпкрестъ (dinșii a doze рѣте); калкъ, кѣтрѣлескъ (proprietatea алѣѣ).
 Eingriff, m., дпвѣкътъръ, дпкрестъ-тѣръ; зсрѣпѣтъръ, кѣкаре (de dreptă стрѣинъ); einen — in Je-mandes Recht, Amt thun, a тѣла дп dreptă, a се вѣга дп трѣѣа алѣѣ.
 Eingriff, m., вѣрѣтѣръ, тѣрпѣтѣръ дп...; инѣсизне.
 Eingraden, v., авѣатъ, detais.
 Ein-hängen, v., дпкидъ кз гѣрдъ viđ; — hängen, f., дпкидере кз гѣрдъ viđ.
 Ein-häufeln, v., дпкѣрпигъ; ſich —, се стѣрѣ; — haufen, дпкатара-междъ, дпковчезъ, дпкѣтѣреждъ.
 Einhalt, m., опрѣре, педѣкъ; — thun, опрескъ, дппедекъ; рецѣнъ; — en, v., опрескъ, дппедекъ, рецѣнъ; mit etwas —, прекѣртъ, сѣспиндъ, стаđ пе локъ кз...; mit der Zah- lung —, дпчереждъ кз плата; пѣ-тескъ ла терминъ; mit der Arbeit —, прекѣртъ лѣкѣл.
 Einhandeln, v. a., кѣмпѣрѣ; etwas —, кѣпрѣцѣдъ дп кѣмпѣрѣтѣръ че-

- ва; —, v. n., пердъ din капи-талъ, скѣпѣтъ кз перѣждъ; Haus und Hof —, mъ рѣнеждъ кз перѣждъ.
 Ein-händig, a. mī ad., зпимѣнъ, ѣрѣ о мѣнѣ, чѣнѣ; — händigen, v., дпмпѣвездъ, даđ дп мѣнѣ; трѣ-даđ; — händigung, дпмпѣнѣре, сѣсѣмпѣтѣръ de примѣре; — händigungſchein, m., вѣлетъ de дпмпѣнѣре, речѣсѣ.
 Einhängen, v., анѣнъ, пѣнъ дп...; die Öhringe —, пѣнъ черѣѣ; eine Thüre —, пѣнъ зша дп ш-цинѣ; дп іаđ пе din докъ.
 Ein-hängesattel, m., (опарѣ) компасъ de дпкрестѣтѣръ; — hängig, a, mī ad., атѣрпѣиторѣ, анѣнѣиторѣ de o парѣ.
 Einhauchen, v., дпсѣѣлъ, дпспѣрѣ; — hauchung, f., дпсѣѣлтѣръ, дп-спѣрѣцѣане.
 Einhaufen, v., прекѣртъ тѣиндъ; таѣ дп чева; стрѣкъ, ѣрѣмъ (зша, пѣрта) кз сѣкѣре; стрѣватъ прип инѣмѣкъ кз сѣда; дпсковескъ, таѣ дп пѣтръ (ѣгѣрѣ).
 Einheben, v., пѣнъ дп... ridicândă, v. Einhängen; (тѣогр.) пѣнъ дп тѣескъ.
 Einheften, v., косъ, дѣгъ дп...
 Einheilen, v., вѣндѣкъ пѣага, рѣпа, кз (пѣмѣѣ) дптрѣнѣа.
 Einheimisch, a. mī ad., дптрѣнѣсекъ, domesticкъ, indigenă, de локъ; (med.) endemicкъ; — er Krieg, рес-велъ дптрѣнѣсекъ, дпнѣзнтѣръ, чѣ-виле, диатре поѣ.
 Einheiraten, ſich, v., mъ кѣмпѣрескъ, рѣдескъ кз о касъ прип кѣсѣ-торѣре.
 Einheit, f., зпѣме, зпѣтате, монадъ.
 Einheizen, v., калѣѣакъ, ѣакъ калѣдъ, дпкѣлѣескъ; ѣакъ ѣокъ; — heizer, m., калѣѣѣиторѣ.
 Einhelfen, v., дпсѣѣлъ, шоптескъ, ажѣтъ пе чѣнеѣа а'шѣ adduce a- minte рола; — helfer, m., дпсѣ-ѣѣиторѣ.
 Einhellig, a. mī ad., зпѣнимъ, дп-трѣнъ гласъ; — feit, f., зпѣнѣми-тате.
 Einhemmen, v., дппедекъ...

Einheitselig, a., кз о тортъ, тълъшъ; —e Topf, олъ кз о тортъ.
 Einher, ad., анкоче, алъхитра; — gehen, — fahren, — treten, — reiten, шортъ, м'апроприѣ, къхърескъ, трѣоашъ, шъндръ дпкони.
 Einhezen, v., деприндъ, дпвъдъ кпнѣла вънатъ.
 Ein-holen, v., ажандъ не чинева (дпдромъ, дп стѣдѣ); дптининдъ, есѣ дпайнтеа кѣва; примескъ кз помпъ (не знѣ Домнѣ); ein Urtheil —, черѣ о хотърае, септиндъ жрѣдикъ; die Stimmen —, кзлетъ хотърае; —holung einer Person, дптининаре, примипе.
 Einhorn, n., моночорѣ, зпикорнѣ; See —, monodonъ; —ig, a., зпикорнѣтъ.
 Ein-hufig, a., солпедъ, кз о зпгѣ, копѣтатъ; —huser, m. pl., солпедо, анималъ копѣтатъ.
 Ein-hüllen, v., дпвълезѣ, коперѣ, дпшъншезѣ, дпфъшарѣ; —hüllung, f., дпвълатърѣ, коперѣтърѣ.
 Einig, a. u. ad., зпикѣ, сѣнгърѣ; зпикѣ, дпделескъ; wir sind —, сѣнтонѣ дпделемѣ; über den Preis — werden, не дпвоимѣ ла прецѣ; mit sich selbst nicht — sein, стаѣ ла дпдолѣлъ; —en, v., зпескъ, факъ зна; —seit, f., зпирѣ, дпдехецере; паче; копкордѣ, знапимитате.
 Einiget, einige, einiges, a., дрѣкаре, кѣтѣва; vor einigen Tagen, кз вѣтова зѣло дпайнте; es hat mit einige Mühe gekostet, тѣ дпне кѣтѣва острѣдѣне.
 Einigermassen, ad., дрѣкзм, дптр'знѣкѣнѣ.
 Ein-impfen, v., вакцинѣ, алтвескъ, де върсатѣ (посъескъ); —impfung, f., вакцинъдѣне, алтѣре де върсатѣ.
 Einjagen, v., варѣ, тълъ, гонескъ дп..; einem Furcht —, дптимидъ; варѣ фрикъ дп чинева; einem Schrefsen —, сѣлмънтезѣ не чинева.
 Einjätig, a., де знѣ анѣ; (бот.) а-нзарѣ.

Einjochen, v., дпжакѣ.
 Einfallen, v., молъ дп варѣ.
 Einfassiren, v., дпкасезѣ.
 Einfauen, einfäuen, v., даѣ дп гърѣместекатѣ; деслвческъ, факъ не чинева сѣ ваце дп канѣ чева.
 Einfäuf, m., кзшърѣтърѣ; —en, v., кзшърѣ, гърѣескъ; —fäufet, m., кзшърѣторѣ, негъциторѣ; —sprich, m., прецѣ кзшърѣрел.
 Einfehlen, v., гаванезѣ, сканалезѣ; die Dächer —, знѣ скърсорѣ (зѣиасъ) дптре дѣзе коперѣше копѣтѣ; —steln, m., цѣгъ гѣвънѣ, оланъ.
 Einfehr, f., локашѣ, оспетърѣ; —en, v., траѣ ла оспетърѣ; трекъндѣ м'авватѣ де вѣитезѣ не чинева.
 Einfellen, v., дпшънезѣ, дпчешескъ, приндѣ, дпгърескъ кз чепѣ; Je mandem etwas —, варѣ кѣва чева дп канѣ.
 Einferven, v., скрѣнезѣ; дпкрестъ; —ferbung, f., дпкрестътърѣ.
 Einfestern, v., дпкарчерезѣ, дпкѣдѣ дп карчере, дп грѣсѣ; —ferferung, f., дпкарчеръдѣне, дпкѣдере дп грѣсѣ.
 Einfestrig, a., монѣпренѣ, кз знѣ сѣмъре.
 Einletten, v., дпкатенезѣ, знѣ дпфере, дп катене.
 Einfitten, v., дпмастѣчезѣ, дпклеѣескъ, летѣ кз мастѣкѣ, кз клеѣ.
 Einlagen, v., траѣ ла жѣдекатъ пентра даторѣ.
 Einflammern, v., дпкѣдѣ дп парантесѣ.
 Einflang, m., (мѣс.) зпѣсонѣ, аккордѣ; коѣсонъдъ; зпѣре, копсескъ, копкордѣ хотърѣлор; армонѣ.
 Einflappig, a., (бот.) зпѣвалъ, кз знѣ кашакѣ.
 Einleben, v., дпклеѣескъ.
 Einfließen, v., einen Soldaten, дпшъракѣ солдатѣ не чинева; eine Nonne —, дпшъракѣ о къжърѣдъ; etwas in Worte —, дпфъдѣшезѣ (о idee) кз ворве; sich — lassen, дпшъракѣ (раса); eine Sache gut —, а дпфъдѣша ѣ жакъ; die par-

теа чеа фавораверъ; — fleidung, f.,
 двестмъгаре, дваръкъмъгъ;
 къзгърире.

Einleibern, v., Einflehen.

Einleimen, v., стрингъ.

Einlinken, v., дкленчезъ, дкидъ
 (зма) къ кленчъ.

Einlopfen, v., въръ вътъндъ; einen
 Nagel —, батъ знъ къкъ.

Einneten, v., аместекъ албатъ фр-
 мънтъндъ.

Einneiden, v., фрънгъ (накъ).

Einknüpfen, v., аннодъ (ванъ дн
 съдупъ).

Einlochen, v., скадъ фрвъндъ.

Einkommen, v., фркъфкъ —, черъ
 къ истануъ (жалъ); bei Jemandem
 —, даъ къва о петидъне;
 wider einen —, мъ пльгъ, ре-
 клемъ дн контра къва; darüber
 —, протестезъ; —, днл vine
 аминте; днтръ, провинъ (ванъ);
 —, п., днтрагъ, провентъ, венитъ;
 er hat sein gutes —, аре знъ
 провентъ.

Einloppen, v., дкидъ, днтръдескъ.

Einlothen, v., дккошезъ.

Einrahmen, v., стрингъ марфа (че
 ера десъкъзъ) дн волтигъ.

Einreisen, v., днпреуъзезъ; дн-
 кидъ дн черкъ.

Einziehen, v., днтръ търъндъмъ;
 skade, се контраце (пъзра ла
 апъ).

Einriegen, v., къпгъ, примескъ.

Einründe, f. pl., днтрагъ, провентъ,
 венитъ.

Einladen, v., днкаркъ, днваркъ;
 днвигъ, постескъ; къомъ; —la-
 dung, f., днкъркътъръ, днвар-
 каре; инвигъдъне; —ladungsfrei-
 ben, n., билетъ де инвигъдъне;
 —ladungsschrift, f., програмъ.

Einlage, f., (изере дн...) псе-
 търъ (дн жокъ де кърдъ); ондъ
 (дн перогъ); инкъсъ (къртъ дн-
 къкъ днтр'о скркъфре).

Einlager, n., овстадъ; днкъартъръ-
 мъгъ; —п, v., днкъартърезъ,
 днвантонезъ.

Einländer, m., пъмъатенъ; —lân-

bisch, a. m. ad., въмъатенъ, ин-
 дженъ.

Einlangen, v., Einreisen.

Einlaß, m., гъсаре дн...; днтрагъ;
 портъ, днтрагъ петръ педес-
 стрил; bis zehn Uhr ist —, пль
 ла зече оре е днтраге; —billet,
 n., —karte, f., билетъ, картъ де
 интраге; —en, v., ласъ а интра;
 sich auf etwas —, се ласъ ла
 чева (ла воръ), с'аместекъ дн
 чева; sich auf eine Klage, oder mit
 einem —, а се гъса дн прочесъ
 къ чинева; sich in einen Wort-
 wechsel —, интръ дн днспгъ; sich
 in neue Bekanntschaften —, факъ
 къпомънге нозе; ich lasse mich
 mit ihm nicht ein, не волъ съ ам
 а фаче къ ех; man muß sich nicht
 mit dem Gefinde —, не трезво
 съ те аместечъ дн търауъ; —
 lassung, f., гъсаре дн гъатра,
 интраге; —preis, m., преуъ де
 интраге; —lassung des Dampfes,
 днтръдкъуане де азпре.

Einlauf, m., днтраге, сосипе дн
 портъ; —en, v., днтръ дн портъ;
 cocente, vine, ажнце (штре);
 skade, се констрице, се ре-
 стринге (пъзра); es laufen gute
 Nachrichten ein, аз cocitъ знне п-
 веле; es sind Klagen gegen euch
 eingelaufen, аз венитъ пдл дн-
 конгръгъ; die Gläubiger laufen ihm
 bald das Haus ein, кредиторил на'л
 даъ насъ; —en lassen, даъ ла апъ
 пъзра.

Einlaugen, v., днлемеуъ, пнъ дн
 лемъ.

Einläuten, v., трагъ кампана (кло-
 потъ); die Messe —, трагъ де
 миссъ (литъргъ); das Fest —,
 трагъ де съръторе.

Einlegemesser, n., Einleger, m., ври-
 чегъ, къуитъ а кързла къстъръ се
 дндоеште дн пкъселе.

Einlegen, v., пнъ дн...; Holz in
 Ofen —, пнъ лемне дн конторъ;
 Waaren —, стрингъ марфа; Bier
 —, пнъ дн чепаръ вере, факъ
 провинъне де вере; Gurken —,
 мпрезъ краставецъ; Fische in Essig

- , marinezъ нешто; Fleisch —, факъ карма сарамъ; Neben —, вогомескъ; Eisen, Stahl mit Gold oder Silber —, дамачинеzъ; антистрезъ; Soldaten zur Besatzung —, пзъъ coldagi ан гарнисонъ; Soldaten bei Jemanden —, антикартрезъ; Ehre, Schande mit etwas —, каптъ оноре, ромине ка чева; ein gutes Wort — für einen, пзъъ о воръъ взнъ пентрв чинева; eine Appellation —, даъ апелъдъне.
- Einleger, м., вогомаръ; еричегъ.
- Einlegung, ф., пзперо ан . . ; в. Einlegen.
- Einleimen, в., антилеескъ.
- Einleiten, в., антирэдзкъ; антир-меzъ; антирентрезъ; дигръ; мъ-пезъ; —leitung, ф., антирмаре; антирэдзгъне, преагъ.
- Einlenken, в., мит ден Пшерден, анти-торкъ, антирентрезъ (еръши ла дръмъ); ревинъ (ла пропоситъ); мъ корперъ, ревинъ ла калеа вир-тгел.
- Einlernen, в., антивъдъ де ростъ, пе динафаръ.
- Einlesen, в., калегъ (вила); алегъ фиреле; адормъ пе чинева чигиндъ'л.
- Einleuchten, в., есте кларъ, лъминатъ, антиведератъ; конвинце; ес леuchtet ein, е антиведератъ; даъ леuchtet mir nicht ein, па мъ потъ конвинце десаре ачестра; —d, а., кларъ, лъминосъ, евиденте, антиведератъ, конвингъторъ; даъ ist —d, ачестра е кларъ; —d machen, дес-лъческъ.
- Einliefern, в., градъ; гръмитъ (рес-лимеzъ); —lieferung, ф., гръдаре, дедаре, гръмитере (реслимаре).
- Einliegen, в., антилочезъ; bei einem —, локзескъ ла чинева.
- Einlispeln, в., монгескъ ла зреке, даъ де штире ан аскзисъ.
- Einlöchern, в., антигърескъ.
- Einlogiren, в., антилочезъ, антикар-тирезъ.
- Einlösen, в., рескотъ, рескзипгъръ (знъ аманеръ, зелогъ, о камвиръ), рескзипгъръ; —lösung, ф., рескотере, рескзипгъраре.
- Einlöthen, в., антилескъ ка металъ топитъ.
- Einlullen, в., антилзескъ, аддормъ (пе знъ кошилъ) кзипгъндъ'л азъ.
- Einmachen, в., пзъъ ан . . ; Fische —, антимаринеzъ; Gurken —, мъ-резъ; Früchte —, копоакъ фрзпте (ка захаръ); den Teig —, факъ алватъ; Kalk —, стингъ варъ; Fleisch —, факъ стъфатъ.
- Einmählig, а., одатъ де коситъ пе анъ.
- Einmahlen, в., мачинъ; eingemahle-nes Getreide, грънъ мачинатъ.
- Einmahnen, в., есекстрезъ, скотъ да-торил.
- Einmal, ein Mal, ад., одатъ; оди-ниоръ; маі де мзлтъ; пзгинъ; nur —, пзмаі одатъ; — für allemal, одатъ пентрв тотъдэсна; auf —, деодатъ; — über das andere Mal, зна дзпъ алта; zeigen Sie —, арагъ'мл пзгинъ; trinken Sie —, веа одатъ; endlich kommt er —, антине екъ'л къ вине; nicht —, ничл мъкаръ.
- Einmaleins, п., одатъзпзл, тавла антигорикъ.
- Einmalig, а., деодатъ; сипилъ.
- Einmännig, einmännig, а., монан-дрв (вот.)
- Einmarsch, м., интрагъ, антимерскъ; —iten, в., интрв, антимергъ.
- Einmarsch, п., скъзъшпгтъ.
- Einmarsch, м., коравиъ кз знъ ка-таргъ; —marsch, а. mi ad., кз знъ катаргъ.
- Einmarsch, в., антиингъ кз маръ; антимареzъ, антидескъ, пзъъ, анти-пгпгтъ ан маръ, ан зидъ; einen Verbrecher —, антидъ зп криминалъ.
- Einmischen, в., опгрескъ матгзл (верарл).
- Einmischen, в., антигъ кз дагта.
- Einmengen, в., местекъ ан . . ; Verse in die Rede —, местекъ версхрл ан ворзпте; sich —, м'а-местекъ; —mischung, ф., мимко-ландъ, антиместекаре; антирвен-дъне.
- Einmessen, в., варъ, антиорпъ (ан

сачл грѣх), мѣсрѣндѣ'а маѣ дн-
гѣх; .скадѣ, дмнѣгинецѣ мѣср-
рѣндѣ.
Ein-miethen, v., днкѣрѣцѣ о касѣ;
—miethung, f., днкѣрѣе.
Einmischen, v., дмместекѣ, в. Ein-
mengen.
Einmühen, v., дммасчезѣ, дм-
пѣпѣшецѣ.
Ein-münden, v., се варѣ, се дм-
вѣкѣ (рѣкѣ); —mündung, f., дм-
вѣкѣтѣрѣ, дмвѣкѣтѣрѣ.
Ein-münzen, v., дммонѣтецѣ, факѣ,
префакѣ дн монѣтѣ (азрѣ, ар-
пѣрѣ); —münzung, f., дммо-
нѣтѣрѣ.
Ein-müth, m., Ein-müthigkeit, f., зпа-
нимѣтѣ, днвоѣрѣ, колкѣрдѣ; —
müthig, a. mī ad., знанѣмѣ.
Einnageln, v., днкѣсѣскѣ, прѣндѣ кѣ
кѣле.
Einnähen, v., днкѣсѣ; стрѣмѣтецѣ
кѣсѣндѣ; in Bachtuch —, кѣсѣ
дн пѣлѣ де днвѣлѣтѣ; Blumen
—, кѣсѣ кѣ флорѣ, кѣ пѣлѣ, кѣ
алѣце.
Einnahme, f., инѣратѣ, венѣтѣ, про-
венѣтѣ; — eines Ortes, оккѣзѣ-
цѣне, дмнѣзмнѣцѣне; Steuer—,
касѣ де дажде; —buch, n., картѣ
де инѣратѣ.
Einnehmen, v., ѣаѣ дн . . прѣмесѣкѣ;
Platz —, ѣаѣ локѣ; viel Platz —,
оккѣзѣ маглѣ локѣ; eine Stadt —,
оккѣзѣ, дмнѣзмнѣцѣ о четѣтѣ; mit
Sturm —, ѣаѣ кѣ асѣалѣтѣ; eine
Ladung —, днкѣркѣ (наѣа); Was-
ser —, провѣзѣ (наѣа) кѣ атѣ;
Kohlen —, провѣзѣ кѣ кѣрѣанѣ;
die Segel —, стрѣнѣтѣ пѣазѣле;
die Wäsche —, стрѣнѣтѣ, аддѣзнѣ
рѣеѣле; Geld —, прѣмесѣкѣ ванѣ;
die Steuern —, аддѣзнѣ дажда;
seine Ausstände —, прѣмесѣкѣ че
ам сѣ ѣаѣ дем дѣторѣ; eine Ar-
zenei —, ѣаѣ медѣкѣмѣнѣтѣ, до-
торѣ; ein Frühstück —, дѣжнѣецѣ,
факѣ рѣетѣрѣ; die Mahlzeit —,
прѣзѣесѣкѣ; dieser Wein nimmt den
Kopf ein, вѣнѣ зѣта вѣтѣ лѣ канѣ;
Furcht nimmt die Gemüther ein,
инѣмѣле се кѣрѣпѣндѣ де фѣрѣкѣ;

einen für etwas —, факѣ сѣ се
дѣдѣрѣ; sich vom Zorne — лѣс-
фен, а сѣ кѣрѣпѣnde де мѣнѣ;
jemanden für sich —, кѣштѣрѣтѣ гѣра-
дѣа кѣтѣа; für jemand eingenom-
men sein, фавѣрѣецѣ по чѣнеѣа,
сѣнѣтѣ днаторѣтѣ де чѣнеѣа; ge-
gen etwas eingenommen sein, зр-
рѣесѣкѣ чѣѣа; der sich leicht — lãßt,
кѣрѣдѣкѣ, лѣсне кѣрѣзѣторѣх; —d,
a. mī ad., свѣвѣ, вѣгнѣдѣ, пѣкѣзѣтѣ,
днсѣнѣзѣнѣтѣ; нѣрѣх, атѣрѣгѣтѣорѣх,
гѣрацѣосѣ.
Einnnehmer, m., днкѣссѣторѣ, пер-
ченѣторѣх (сѣзмѣшѣх); —dienst, m.,
перченѣторѣтѣ (сѣзмѣшѣтѣ).
Einnehmung, f., прѣмѣрѣ, перченѣ-
цѣне, рѣокоцѣцѣне; оккѣлѣцѣцѣне,
кѣчерѣрѣ, дмнѣзмнѣцѣне; прѣкѣ-
пѣцѣне.
Einnesteln, v., днкѣнѣтѣ, днлѣгѣдѣесѣкѣ.
Einnetzen, v., днзмедѣецѣ.
Einnicken, v., мѣдѣесѣкѣ, addormireцѣ.
Einnisten, einnisteln, sich, v., се дн-
кѣлѣвѣ; sich bei Jemanden —, мѣ
днгрѣадѣкѣ лѣ чѣнеѣа.
Einnöthigen, v., констрѣнѣтѣ (а дн-
rigi medѣкѣм.)
Eινόде, f., дешѣрѣтѣ, сѣнѣзѣрѣтѣтѣ.
Eινόbrig, a., кѣ о зѣрѣе.
Eινόlen, v., днполѣесѣкѣ, знѣтѣ, фѣрѣкѣ
кѣ олеѣтѣ.
Ein-paßen, v., дмпѣзнѣ; дмпѣкетѣецѣ;
in Ballen —, дмвалѣецѣ, днвѣ-
лѣесѣкѣ; in Papier —, днхѣрѣтѣецѣ,
пѣзнѣ дн хѣртѣ; in Kisten —,
днлѣдѣецѣ, амшѣдѣ днлѣзѣлѣ; in Ton-
nen —, днтѣнеѣецѣ; er fängt an
einzupassen, а днченѣтѣ а дм-
вѣтрѣнѣ; er mußte —, тѣвѣзѣ сѣ
се рѣтѣратѣ; —paßer, m., дмвѣ-
лѣторѣх, дмпѣкетѣорѣх; —paßung,
f., дмпѣкетѣарѣх, дмвѣлѣтѣрѣ, дм-
вѣлѣцѣлѣ.
Einpassen, v., лѣгѣ кѣ кѣкѣ.
Einpassen, v., потѣрѣвѣесѣкѣ чѣѣа дн . .
факѣ а сѣ днкрѣста, днвѣкѣа.
Einpassen, v., насѣ дн . .; инѣрѣ
(de ómen); дмпортѣ (de лѣкрѣрѣ).
Ein-pfählen, v., дмпѣрѣецѣ, днкѣдѣ
кѣ нарѣ; —pfählung, f., нарѣадѣ.

Einpfarren, v., апарохієзъ, а-
 корпорецъ апар'о парохіѣ.
Einpfeffern, v., амаіперезъ, дпрѣ
 къ піперѣ.
Einpfetzen, v., апстазлезъ, акидъ
 аи стаза (oile).
Einpflanzen, v., амаіптезъ; ein
 eingepflanzter Hase, зрѣ амаікѣ,
 адрѣдѣчнате; —pflanzung, f.,
 амаіптегѣзне.
Einpföden, v., акидъ къ цене.
Einpfügen, v., апарѣ.
Einpfropfen, v., алокзлезъ, алт-
 ескъ (аи скорѣ, кожь).
Einpfünden, m., гзнъ de зп пзнѣ;
 —pfündig, a. mī ad.; de o ливрѣ,
 de зп пзнѣ.
Einplaudern, v., зпмаъ къ ворва не
 чінева, а addormъ лімвзундѣ.
Einplöseln, v., пзнъ аи сарѣмзрѣ.
Einprägen, v., апаіпзрескъ.
Einpredigen, v., адрѣдѣчнате (прі-
 чині) предікандъ.
Einpressen, v., конотрѣнгъ, пзнъ аи
 пресъ; атескзескъ; —pressung,
 f., атескзіре.
Einprügeln, v., аивѣдъ (не чінева),
 вѣгндъ.
Einpubern, v., амаіпздрезъ.
Einprüren, v., апаіпздрезъ, вѣрсъ
 къ тѣлзтва аи . .
Einprüren, sich, v., се апаіпздрезъ,
 іа фортъ de німеъ, се кріса-
 лідézъ.
Einquartieren, v., апаіпздрезъ, апаіп-
 здрезъ; —quartierung, f., апаіп-
 здрѣмзгъ (de soldat); апаіп-
 къмзгъ.
Einquellen, v., апаіпздрезъ, пзнъ аи апаіп.
Einquerlen, einquirren, v., аместекъ
 вѣгндъ (оѣ, фзімъ аи сзпѣ).
Einrahmen, v., апаіпздрезъ, апаіп-
 здрезъ.
Einrammeln, einrammen, v., апаіпздрезъ
 къ ватпарзѣ, къ маіѣ.
Einrangieren, (zi: einrangieren), v.,
 апаіпздрезъ, пзнъ аи апаіпздрезъ, аи апаіпздрезъ;
 —rangierung, f., апаіпздрезъ.
Einrathen, v., сваткескъ.
Einräuchern, v., апаіпздрезъ, зпмаъ
 de фзмъ.
Einräumen, v., пзнъ аи апаіпздрезъ; даъ,

факъ локъ, дешертъ, голескъ (ка-
 са); апаіпздрезъ; апаіпздрезъ; je-
 mandem den Vorrang —, кончедъ
 къіва прімагѣ; —räumung, f.,
 — der Möbeln, пзнере аи апаіпздрезъ
 а мобіліор; — eines Platzes,
 dare de локъ; дешертъмѣпгъ;
 кончесізне, апаіпздрезъ.
Einraunen, v. Einflüstern.
Einrechnen, v., конпзтъ, апаіпздрезъ,
 кадріндъ аи сокотѣгъ.
Einreden, f., інтерпелгѣзне; контрѣ-
 зічкне, репаікъ; овіепгѣзне; ес-
 чегѣзне.
Einreden, v., персватѣскъ; апаіпздрезъ
 къ квіпте, аи апаіпздрезъ къ ворва аи
 чева; einem Muth, Herz —, апаіп-
 здрѣмзгъ, інїнезъ, апаіпздрезъ къ
 раулъ; таіѣ ворва; інтерпелзъ,
 контрѣзікъ; репаікъ.
Einreffen, v., сгзрѣнгъ вѣнтрелеле,
 пѣзеле de паіѣ.
Einregistriren, v., апаіпздрезъ.
Einreiben, v., апаіпздрезъ; den Körper
 mit Del —, зпгъ трѣмзѣ къ олеіѣ;
 факъ сѣ інтре фрекандъ, стро-
 віндъ; —räubung, f., апаіпздрезъ.
Einrechen, v., презентезъ, даъ аи
 . .; v. Eingeben.
Einreiben, v., апаіпздрезъ, апаіпздрезъ,
 пзнъ аи апаіпздрезъ, аи ordіне; —
 reibig, a., (вот.) зпаіпздрезъ, de зп
 шірѣ.
Einreiben, v., сѣшїіѣ, снїптекъ (саре
 апаіпздрезъ), факъ снїптекѣзрѣ аи . .;
 дѣрамъ, рзінезъ; деспїкъ, крѣнъ
 (лѣмнъ); се гѣдеште, се апаіпздрезъ
 тінде, се апаіпздрезъ, іа пзтере (зп
 рѣдъ); eine Krankheit reißt ein, се
 апаіпздрезъ зп ветешзгъ; —reißer,
 m., дефѣкѣторіѣ; —reißung, f.,
 сѣшїетѣзрѣ аи . .; гѣдїтѣзрѣ (de
 vresnъ рѣдъ).
Einreiten, v., кълѣрескъ аи . .; ін-
 трѣ къларе; ресторнъ мергндъ
 къларе.
Einrenken, v., репозъ, реамезъ; —
 renkung, f., репзпере аи апаіпздрезъ
 метарѣ склїпгѣ).
Einrennen, v., сларѣ, фзрѣнгъ ре-
 пезіндзѣмъ.
Einrichten, v., пзнъ аи апаіпздрезъ (зп

- memаръ склѣтѣ); androntezъ, dicпозъ, пзѣ ан ордине, перз-
lezъ; ажжсезезъ: organicezъ; —
richtung, f., андрептаре, dicпзсе-
цѣне, конститѣцѣне, аноръндѣре,
регъаре; ажжсезъштѣтѣ; orga-
nicъцѣне; hаибличе —richtung,
ikonomъ domesticъ; —richtung
eines Staates, organiceцѣне а
знѣ стѣтѣ.
- Einlegen, v., анверидезъ, анкидъ
кз верѣа.
- Eintritt, m., антрѣтѣ къларе.
- Einrißen, v., ансгърѣс, анталъ, в.
Eingraben.
- Einrollen, v., анвълескѣ.
- Einrosten, v., се анрзѣнеште.
- Einrücken, v., анширѣ-(ансерѣ);
in die Zeitung —, даъ ан жър-
пѣдъ; ласъ спѣцѣ ла капѣ лѣнел
(ла скрѣаре); интрѣ; зрмезъ ан
ломѣ кѣва; —rücken, f., анши-
ратъ; гъсаре де спѣцѣ ла капѣ-
тѣ лѣнел; антрѣтѣ (de soldatъ);
зртаре ан локѣ кѣва; —rücke-
gebühr, f., платъ центрѣ анширатъ.
- Einrühren, v., амместекѣ (мѣлкѣ-
мѣнтѣ ан покарѣ).
- Einrunzeln, v., мѣ свърческѣ.
- Einß, f., зна, в. Einer, einzig; noch
— habe ich Euch zu sagen, mal
amß зна съгѣ зѣкѣ; — inß an-
dere gerechnet, коммѣгъндѣ зна
кз алѣа; еß ist mir alles —, мѣ
е тотѣ зна; — von beiden, зна
din dōz; еß ist —, е о орѣ; noch
—, анжъ зна; in einem fort, ан-
контѣнѣ; mit —, деодатъ, ѳърѣ
вѣсте; Handels— werden, мѣ то-
кѣмѣскѣ; — werden, мѣ зпѣскѣ;
— sein, сѣнтѣ зна.
- Einfaat, f., семѣнѣ, сѣмѣнтѣрѣ.
- Einfaßen, v., ансѣкзѣскѣ, пзѣ ан
сѣкѣ.
- Einfaßen, v., сѣмѣнѣ.
- Einfaßen, v., ансѣкзѣ.
- Einfaßen, v., анталъ кз ѳерестрѣдѣ.
- Einfaßig, a. m. ad., зпѣкорѣдѣ.
- Einfaßben, v., анвалсамезъ, анзѣрѣ;
—salbung, f., анвалсѣмѣнтѣ, ан-
зѣгѣтѣрѣ.
- Einfaßben, v., ансѣрѣзѣ, пзѣ ан
- саре; —salzer, m., ансѣрѣторѣ;
—salzung, f., ансѣрѣтѣрѣ.
- Einfaß, a. m. ad., сѣнкрѣтѣкѣ, ре-
трѣкѣ, децѣртѣтѣ де лѣме; (de-
sire локѣрѣ) децѣртѣ, спѣкѣлатѣ;
—feit, f.; сѣнгрѣтѣрѣ; децѣртѣ.
- Einfaßmeln, v., кълегѣ (вѣлеа, пѣ-
ме); адзѣнѣ (срѣне, вогѣрѣ); ѳакѣ
рекѣлтѣ; стрѣнѣ (даждѣа); —
sammler, m., кълегѣторѣ; кол-
лѣкторѣ, адзѣнѣторѣ; —sammlung,
кълегѣрѣ; — der Früchte, ре-
колѣтѣ; — der Almosen, кълѣтѣтѣ,
коллѣгѣцѣне.
- Einfaß, m., вадѣ, пѣгѣрѣ (de kanl
ан жокѣ де вѣрѣдѣ); wie hoch ist
der —? кѣтѣ е вадѣ, ад. кѣтѣ
пзѣном ла жокѣ? — von Schaf-
teln; кѣтѣ че се пзѣнѣ зна ан-
трѣалѣа; —gewicht, n., пондѣре
че стѣ din mal мѣлѣе вѣкѣдѣ пзѣ
зна антрѣалѣа.
- Einfaßen, v., ѳештелескѣ.
- Einfaßern, v., анѣкрѣскѣ; мѣрѣзѣ;
marinezъ; den Teig —, пѣгѣмѣ-
дѣскѣ, ѳакѣ алѣатѣ.
- Einfaßen, v., ансѣзѣ; асѣорѣкѣ,
амѣѣ; fisch. —, се прѣндѣ (лѣнѣ-
торѣле); —saugemittel, n., мѣж-
локѣ асѣорѣторѣ; —saugung, f.,
ансѣрѣрѣ, ансѣгѣмѣнтѣ.
- Einfaßmen, v., тѣвѣскѣ.
- Einfaßmeln, v., анкѣтѣзѣ, пзѣ о
кѣтѣ антрѣалѣа.
- Einfaßig, a. m. ad., кз о скокѣ;
кз о кѣжѣ.
- Einfaßalten, v., антрѣкѣлѣзѣ, вѣрѣ,
антрѣпѣнѣ; einen Tag —, ан-
трѣкѣлѣзѣ о zi; —faßaltung, f.,
антрѣкѣлѣцѣне; зѣмѣолицѣтѣ (а-
стрѣн.)
- Einfaßanzen, v., анкидѣ кз шанѣдѣ.
- Einfaßarfen, v., рекѣмѣндѣ кз деа-
динсѣа; репетѣ денѣсѣ, анкѣлѣкѣ.
- Einfaßarten, v., ангрѣнѣ, аскѣндѣ
ан пѣгѣнтѣ; das Feuer —, ан-
вѣлескѣ, анкѣперѣ ѳокѣ кз че-
пѣгѣ.
- Einfaßartig, a. m. ad., етерѣодѣкѣ, кз
о змѣрѣ.
- Einfaßarten, v., торѣнѣ ан . . .; даъ
сѣ веа; einem reinen Wein —, пзѣ-

тескѣ лѣкѣ не пѣтеле съ; —
 Fenster, m., покарѣ (уѣхарникѣ).
 Einfeuern, v., дигрънѣрескѣ, варѣ
 дн грѣнарѣ, дн шѣрѣ.
 Einschlüchtig, a. mī ad., кѣ знѣ стратѣ.
 Einschließen, v., грѣмитѣ.
 Ein-schieben, v., днелѣтѣ, аррѣнкѣ,
 варѣ, варѣ; днтрекалѣ; съвѣсти-
 тѣозѣ; das Brot —, варѣ пѣнеа
 дн которѣ; —schleffel, n., па-
 рѣтеоѣ, ворѣ днтрепѣсѣ; —
 schiebung, f., вѣгарѣ дн которѣ;
 днширѣдѣне, днтрекѣлѣдѣне.
 Einschließen, v., дѣтѣнѣ, дѣрѣмѣ кѣ
 тѣнѣ (мѣрѣ, кѣсѣ); варѣ пѣнеа
 дн которѣ; (дѣсѣторѣ) варѣ тра-
 тѣ; ein Gewehr —, черкѣ о пѣ-
 шкѣ; Geld —, даѣ ванѣ; се сѣр-
 пѣ; sich —, се дѣспинде а да
 кѣ пѣшка; sich bei einem —, се
 днсинѣ.
 Ein-schiffen, v., днваркѣ (марѣ,
 soldat); —, днтрѣ дн портѣ кѣ
 корѣвѣ; sich —, се днваркѣ;
 —schiffung, f., днвѣркѣтѣнѣтѣ;
 —schiffer, m., днвѣркѣторѣ.
 Einschirren, a. Einschirren.
 Einschlagen, v., тѣлѣ вѣте пѣнтрѣ
 кѣсѣ.
 Einschlafen, v., addormѣ; аммор-
 дескѣ; морѣ; die Füße sind mit
 eingeschlafen, mī аѣ амморѣтѣ пѣ-
 чѣрѣле.
 Einschläferig, a., —es Bett, патѣ де
 о пѣрѣдѣ.
 Ein-schläfern, v., addormѣ; оакѣ сѣ
 дѣрѣтѣ; addѣкѣ дн сѣкѣранѣ пѣ
 чѣнеа, ка аноѣ сѣѣ оакѣ рѣдѣ;
 —schlāferung, f., addormѣтѣнѣтѣ;
 — durch Opium, днпѣмѣтѣтѣ.
 Einschlag, m., лѣвѣтѣрѣ; днпѣмѣтѣ-
 тѣнѣ, dare de тѣнѣ (ла дн-
 воѣре); тратѣ, вѣтѣтѣрѣ (дн зрѣ-
 зѣлѣ); днклѣсѣ (скрѣсѣре дн-
 трѣалѣ); дндоѣтѣрѣ, рѣнѣкѣтѣрѣ
 (кѣсѣтѣ); сѣлѣбрѣ, пѣчѣоѣсѣ (де
 оѣматѣ вѣдѣ); сватѣ; bloß durch
 andere Einschläge handeln, лѣкрѣ
 пѣмат дѣпѣ сватѣрѣ стрѣне; портѣ,
 транспортѣ.
 Ein-schlagen, v., варѣ дн . . ; сѣарѣ,
 дѣсѣндѣ; днвѣлѣскѣ, днпѣмѣтѣ-

ескѣ, даѣ тѣна (ла днвоѣре);
 Nägel —, варѣ кѣле; Pfähle —,
 варѣ парѣ; den Eintrag —, варѣ тра-
 тѣ дн зрѣлѣ (ла дѣсѣторѣ); Holz
 —, пѣнѣ лѣмне дн стѣлѣнѣ; Eier
 in die Suppe —, варѣ оѣе дн
 сѣнѣ; den Wein —, днсѣлѣзѣрѣзѣ
 винѣ; Pflanzen —, копѣрѣ кѣ пѣ-
 мѣнѣтѣ пѣанте; die Fenster —,
 сѣарѣ оѣрѣстрѣле; die Zähne —,
 рѣмнѣ днпѣ; den Boden in das
 Faß —, дѣсѣндѣ вѣтеа; in Pa-
 pier —, днкарѣтѣдѣ; днкѣлѣзѣ;
 die Hand —, даѣ тѣна, днпѣмѣ-
 тѣдѣ; schlagen Sie ein, дѣ тѣна;
 Schweine —, тѣнѣ порѣлѣ ла гѣн-
 дѣ; dieser Mensch schlägt nicht gut
 ein, зѣтѣ оѣдѣ пѣ рѣсѣнде ла
 вѣна оѣнѣне че оѣменѣ о аѣ де
 дѣнѣсѣ; das schlägt nicht in mein
 Faß ein, аѣта пѣ вѣде дн рѣ-
 сѣрѣлѣ мѣѣ, дн сѣера оѣмѣгѣ-
 нѣнѣнѣор мѣле; das schlägt in die
 Theologie ein, аѣта се пѣне де
 теологѣ; der Blitz hat eingeschla-
 gen, а трѣонѣтѣ; einen Weg —,
 аплѣкѣ знѣ дѣрѣмѣ; den Weg des
 Lasters —, аплѣкѣ пѣ кѣлеа вѣ-
 дѣнѣ; (mīn.) днчѣоѣдѣ а сѣна;
 днкарѣзѣ, се кѣвѣне; стрѣвѣте;
 die Farben schlagen ein, колѣрѣле
 стрѣватѣ; рѣсѣсѣ; das Pferd ist
 gut eingeschlagen, кѣкѣлѣ а ешѣтѣ
 вѣнѣ; —schläger, m., мѣнарѣ дн-
 чѣлѣторѣ; —schlägig, a. mī ad.,
 аплѣртѣнѣте, пѣвѣторѣ ла . . ;
 —schlagfaden, m., оѣрѣ де тратѣ;
 —schlagung, f., —schlagen, n., вѣ-
 тѣре дн . . ; дѣсѣндѣре; сѣарѣ-
 рѣре; днпѣмѣтѣнѣтѣ; днпѣмѣ-
 нѣ; грѣспѣтѣ; днтрѣмѣтѣрѣ.
 Einschleichen, sich, v., оѣвѣнтрѣ, тѣ
 интрѣдѣкѣ пѣ пѣсѣмѣте, тѣ оѣ-
 рѣшезѣ; тѣ днсинѣскѣ; с'аѣлѣ-
 пѣкѣ (о ерѣре).
 Einschleifen, v., днвоалѣзѣ, днпѣ-
 клѣзѣ, копѣрѣ кѣ вѣлѣ, воалѣ,
 оакѣлѣ.
 Einschleifen, v., днтрѣдѣкѣ марѣ
 де контрѣвѣндѣ; дндѣкѣ кѣ сѣ-
 нѣа; —, v. ir., тѣлѣ дн . . ; auf
 dem Glase sind schöne Figuren ein-

- gechliffen, сѣнтѣ оръмѣсе оіъре тѣлатѣ дн стіклѣ.
- Ein-schleppen, v., тѣръскѣ дн . . ; днтрѣдѣкѣ не оършѣ.
- Ein-schließen, v., днзърежѣ (serare), днндѣ, днкѣлѣ; днчнгѣ, днпре-пѣрѣ (кѣ шѣрѣ); влокежѣ, аш-межѣ (о четатѣ); einen Brief —, днндѣ о епѣстолѣ днтр'алта; ein Wort —, днндѣ дн парентесѣ о ворѣ; einen in sein Gebet —, номенескѣ не чпнева дн роу-цѣне; —schlieſſlich, a. шѣ ad., дн-кѣсѣвѣ; днкѣсѣвѣтѣтѣ; —schlie-ſung, f., днкѣсѣвѣтѣтѣ; днпре-пѣрѣтѣрѣ; днкѣлетѣрѣ; —schlie-ſungszeichen, n., сѣтнѣл парен-тесѣ ().
- Ein-schlängen, v., днргѣтѣ; днлѣжежѣ; в. Ber-schlängen.
- Ein-schluden, v., днргѣтѣ; —schludung, f., днргѣтѣтѣтѣ.
- Ein-schlummern, v., дѣрмѣтѣ, аддѣндѣ (асокрѣ).
- Ein-schlürfen, v., днтрѣ не несѣмѣре.
- Ein-schlürfen, v., сорвѣтежѣ.
- Ein-schluss, m., днкѣлѣ; парентесѣ; mit —, днкѣсѣвѣ, комѣтѣндѣ; еѣ waren 200 Soldaten mit — der Gefangenen, ераж 200 soldatѣ комѣтѣндѣ шѣ прѣшѣтѣ; —weise, ad., днкѣзѣтѣтѣтѣ; —zeichen, n., парентесѣ.
- Ein-schmalzen, v., днлѣшежѣ, знгѣ кѣ грѣсѣ.
- Ein-schmeicheln, sich, v., тѣ 'нсѣндѣ, тѣ дннескѣ днлѣшѣндѣ; —schmei-ſchung, f., днлѣшѣтѣрѣ; днсѣнѣ-цѣне.
- Ein-schmeiſen, в. Einwerfen.
- Ein-schmelzen, v., тонескѣ; скѣде то-ндѣсѣ; —schmelzung, f., тонѣре.
- Ein-schmettern, v., сѣърѣмѣ дн вѣ-кѣцѣ ісѣндѣ.
- Ein-schmieden, v., днкатѣнежѣ, нѣндѣ дн оѣре.
- Ein-schmiegen, v., тѣ плѣкѣ, тѣ дажѣ дѣвѣ; тѣ днсѣндѣ.
- Ein-schmierem, v., днзнгѣ, тѣ орежѣ; mit Del —, тѣ знгѣ кѣ олеѣ; mit Bismuth —, тѣ днномѣ-дежѣ; mit Unschlitt —, тѣ знгѣ кѣ сѣжѣ; sich —, тѣ днзнгѣ, тѣ орежѣ кѣ зндѣре; —schmierlappen, m., нетекѣ де днзнгѣре.
- Ein-schmützen, v., дннерескѣ (кѣ-тѣша); днсолескѣ (salir), дн-тѣлѣжескѣ.
- Ein-schnallen, v., днкатѣрѣнежѣ, дн-кѣнгѣ, стрѣнгѣ дн кѣрѣоѣ; кон-стрѣнгѣ.
- Ein-schnarfen, v., addormѣ оръндѣ.
- Ein-schnauben, v., днѣ лѣст, днтрагѣ аерѣ кѣ пѣтере.
- Ein-schneiden, v., днтѣлѣ; днлѣвежѣ; Brot in die Suppe —, тѣлѣ нѣле дн сѣоѣ; seinen Namen in einen Baum —, днтѣлѣ нѣмелѣ дн скѣрдѣ арѣорѣлѣ; das Getreide —; се-чѣрѣ шѣ адѣндѣ вѣкатѣлѣ; —schnei-ſig, a. шѣ ad., кѣ знгѣ тѣндѣ; —schneitt, m., днлѣлетѣрѣ, днчѣсѣне.
- Ein-schnitzen, v., днтѣлѣ, днлѣравѣжѣ.
- Ein-schnurpen, v., трагѣ не насѣ.
- Ein-schnüren, v., стрѣнгѣ дн оъндѣ, днлѣжежѣ; sich — lassen, тѣ дн-корѣсѣтежѣ; Verlen —, днфѣрѣ, дншѣрѣ тѣрѣелѣ.
- Ein-schnurten, v., addormѣтѣ не чѣ-нева сѣърѣндѣлѣ.
- Ein-schöpfen, v., снотѣ аѣтѣ днтр'зндѣ вѣсѣ.
- Ein-schränken, v., дндѣрѣтѣрескѣ, днпрепѣрѣ кѣ дѣрѣлѣ; рѣстрѣнгѣ, тѣрѣдѣнескѣ, рѣдѣкѣ, комѣнеескѣ, днорѣнежѣ, нѣндѣ оръндѣ; sich —, тѣ тѣрѣдѣнескѣ; —d, a. шѣ ad., рѣстрѣнсѣвѣ; —schränkung, f., тѣрѣ-дѣнѣре, дѣрѣтѣрѣ; днорѣвѣтѣрѣ, комѣнѣре.
- Ein-schrauben, v., дншѣрѣвѣжѣ.
- Ein-schreden, v., сѣлѣтѣтежѣ.
- Ein-schreiben, v., днскрѣжѣ; днрепѣ-стрѣ; —schreiber, m., рѣсѣтра-торѣ; —schreibung, f., днскрѣере, днрепѣстрѣтѣрѣ; днмѣтрѣкѣлѣ-цѣне.
- Ein-schreien, v., вѣчѣндѣ дѣ зрѣне.
- Ein-schreiten, v., днпѣсѣжѣ, днтрѣ нѣшѣндѣ; днтрѣвѣндѣ; gerichtlich —, нѣрчѣдѣ жѣдѣкѣторѣешѣтѣ; —schrei-ſung, f., днтрѣвѣнѣцѣне.
- Ein-schroten, v., днчѣлѣрежѣ, вѣргѣ дн чѣларѣ.

- Einschrumpfen**, v., се дпсвърчеште, се рестрипче, се дпгъсть.
- Einschub**, m., дпмпнсъръ, дпмвксъръ; свьстръцъсьне, сьшлетънтъ.
- Einschüchtern**, v., дпгтмидъ, дпорикомешъ.
- Einschürlig**, a. шп ad., де о тьксъръ (оша не анъ).
- Einschuß**, m., трамъ.
- Einschustern**, v., скапътъ, пердъ дп спекъльцъсьне, ть рънезъ.
- Einschütten**, v., дпобндъ, дпторнъ; Getreide in Säcke —, дпсъквескъ гръне.
- Einschwärzen**, v., дпнегрескъ; кон-тръвандезъ; —schwärzer, m., кон-тръвандаръ.
- Einschmaßen**, v., дпдълекъ къ дп-взъць.
- Einschwefeln**, v., дпсълосрепъ.
- Einsiegeln**, v., дпгъ къ вьтреде.
- Einssegnen**, v., впнекъвьнтъ; ein Paar Verlobte —, чптескъ къвнпа; einen Sterbenden —, къмнекъ; die Kinder —, конорнъ (мпръескъ); —segnung, f., впнекъвьнтаре, впнезпчъсьне.
- Einschauen**, v., вьдъ дп . . , пьтрьндъ къ ведереа; къпоскъ, дпделегъ; ich sehe das ein, еъ вьдъ аста; ich kann die Sache nicht —, еъ не пьтрьндъ зьтъ лъкръ; seinen Irrthum —, дпш къпонтъ ерореа; —, n., ein — haben, амъ ппгпнгъ дескре чева; рекъпоскъ; дескоперъ.
- Einschleifen**, v., сълонескъ престе тотъ.
- Einsseitig**, a. шп ad., зпльтараръ; парцпалъ; сьперорпчалъ; auf —en Bericht urtheilen, жьдпкъ неаскъл-тъндъ шп партеа чеваалъ; —seit, f., зпмлатъралпгате; пьртпнпре.
- Einsenden**, v., тьмптъ; —sender, m., тьмпгпторпз, снетпторпз; —sendung, f., тьмпгъсьне, тьмп-съсьне, тьмпгптере, снетпгъсьне.
- Einsenseln**, v., демптъ, дпласкъ, ласкъ жокъ; скворъ; im Wasser —, даъ аобндъ; Neben —, дпмъгънтъ впгъ, вотомескъ; Todten —, дп-мпортънтъ; —senkung, f., демп-
- сисне, гъсаре дп жокъ; аобндаре.
- Einsetzen**, v., дпмъздъ, пьнъ дп . . дпкарчерепъ; Räume —, дп-пльнтезъ; Räume —, дпш пьнъ дпнгъ оалъ; Glascheiben —, пьнъ окпз ла ерестръ; zum Pfand —, пьнъ аманетъ; einen zum Erben —, оакъ ерезптаръ, клпрономъ; jemanden in ein Amt —, пьн-лаезъ, ашпезъ дп дпрегъторпз; einen Bischof —, дпскънезъ; in seine Rechte —, реаверптезъ; sich in den Wagen —, ть пьнъ дп тьксъръ; —, n., дпмъгънтъсьне (дескре планте); дпнезпгъсьне (дескре клпрономъ); пьн-ла-ре; дпскъларе (еппсконъ); дп-тронаре (Домнъ); —setzung, f., v. Einsetzen n.; —setzungsworte, n. pl., къвпнтеле де консъръсьне (дескре чпна де талъ).
- Einsicht**, f., прпвпре, ведере дп . . пьнпегъсьне; пьтрьндере, аскъ-гпме де мпнте, дпделедере; къ-понтпнгъ; оппнпсьне, пьрере, пдеъ; nach meiner —, дъзъ пьререа меа; es ist ein Mann von großer —, омъ ппнъ де къпонтпнге; nichts entgeht seiner —, нпмпа кът ска-пъ дпн ведере; zur — vorlegen, сьпъздъ ла пьнпегъсьне; Mangel an —, лпсъ де дпделепгъсьне; —voll, a. шп ad., ппнъ де пь-трьндере, лъмпнатъ; —ig, a. шп ad., дпделегъторпз, дпделпгпнте, пьтрьнзъторпз, аскъгптъ ла мпнте.
- Einsiedern**, v., се дпмвса.
- Einsiedelei**, f., еремптанъ (локпн-ца); еремпгате; —siedler, m., е-ремптъ, апакоретъ (пъстпкъ); спн-гъратпкъ; —siedlerisch, a. шп ad., спнъратпкъ, еремптпкъ; къ зпъ е-ремптъ.
- Einsieden**, v. Einsochen.
- Einsiegeln**, v., пьнпгплъ.
- Einsilbig**, a. шп ad., моносплавпкъ, зпсплавъ; лаконпкъ.
- Einsingen**, v., аддорптъ (не чпнеса: не зпъ конпкъ) къпгъндъ, п. е. nani nani пьльа мамп; sich —, се деппнде ла къпгпнтъ.

- Einfallen**, v., се съобразя, се асоцира.
- Einsetzen**, v., вмещя, ма съста, ма поставя на (гръсна); —**fügig**, a. mi ad., де зндъ мезля, де о персонъ (гръсна).
- Einmal**, ad., одинокъ, одаръ.
- Einsichtig**, a. mi ad., къ о талъ.
- Einspannen**, v., разтндъ (не герещ); разхатъ (кал); —**spanner**, m., кързъ де зндъ калъ; —**spannig**, a. mi ad., зндъкъ, де зндъ калъ (кързъ); —**spannung**, f., разтндере; разхатаре.
- Einsprecher**, v., разгръзъpezъ, размагazineзъ.
- Einsprengen**, v., разкидъ; —**sprengung**, f., разкисъръ.
- Einspielen**, v., ein Stück —, есерчезъ о пиеса; einen —, addormъ (не чинева) къртндъ ла зндъ инстръментъ де мъзикъ; sich —, ма есерчезъ ла зндъ инстръментъ.
- Einspiinnen**, v., разторкъ, местекъ алъ материя разторъ, п. е. пъръ раз лъвъ; sich —, се разлъомте разторсътъра са, (гаданка де мътасъ раз овлъ съ).
- Einsprechen**, v., разанимезъ, разкъръpezъ; einem Mutz —, разсозкъ кзрацъ; конгръзикъ, ма опонъ; bei einem —, ма авватъ ла чинева разркътъ; —**sprecher**, m., опонънте; —**sprechung**, f., инспръцине.
- Einsprengen**, v., стропескъ (къ апъ къртъшле); Fleisch mit Salz —, пресъръ карнеа; спаръ, факъ съсаръ din kôrdъ (зша).
- Einspringen**, v., разсаръ.
- Einsprützen**, v., разпрошкъ, разпентъ, разспръщезъ, аръзакъ къ талътва; —**spritzung**, f., разпрошкътъръ, разпентъшне.
- Einspruch**, m., конгръцицине, рекламъцицине, протестъцицине; —**thun**, факъ рекламъцицине.
- Einspründen**, v., раздонъ, развъръpezъ (зстеа).
- Einstr**, ad., одинокъ, брекндъ.
- Einstrahlen**, v., разсълъкъ, ватъ раз ставъкъ.
- Einstrammig**, a. mi ad., зндъцицикъ, де о стинъ, зндъцицикъ; де зндъ транкъ.
- Einstampfen**, v., разкалкъ, ватъ къ малъ (пъртънтъ, връза раз пъртинъ).
- Einstand**, m., разтаре (раз дигеръторъ); —**recht**, n., дрентъ де прешеринъ (разиндереа зндъ кесе).
- Einsträntern**, v., разпързъ, разпърз де пъроре.
- Einsträuben**, v., разпързъpezъ.
- Einsträchen**, v., разпързъ, разпентъ, разпързъ; mit einem Trumpfe —, ватъ къ зндъ атъ.
- Einstricken**, v., das Schwert in die Scheide, ватъ снада раз тейъ; das Geld —, разсърсозъ; разкърчезъ; разитъ (разорънтъцине).
- Einstrichen**, v., разтър раз сержидъ; das Badъ, стаъ зндъ (пентъ чинева); iaъ парте ла зндъ пероуъ.
- Einstrichlen**, sich, v., ма охрешезъ; ма разтързкъ.
- Einstriegen**, v., разтър съиндъмъ.
- Einstrstellen**, v., пентъ раз.. (калъ раз ставъкъ, бръ раз котецъ, маръ раз магазинъ); контенескъ (дела чева); seine Arbeit —, разчетезъ дела ларъ; die Reise —, ма ласъ де къръторъ; ein Vorhaben —, амънъ зндъ пропъкъ; seine Zahlung —, съсчндъ пърциле; die Schauspiel —, разкидъ театре; sich —, ма разпързъpezъ, ма прешентъ; —**stellung**, f., разпързътъръ; контентере; разтърчере.
- Einstrens**, v. Einstr.
- Einstriden**, v., кокъ флоръ (не о материя), денъкъ къ акъ.
- Einstrimmen**, v., разтонъ, консонъ, разпързъкъ консъ меъ къ ал атъла; консимъкъ, ма акордъ, ма знескъ; —**stimmig**, a. mi ad., зндъцицикъ; соло; зндъцицикъ, къ зндъ гласъ; —**stimmigkeit**, f., зндъцицицицине, конкордиъ; —**stimmung**, f., консонъцицине, армония.
- Einstrmal**, v. Einstr.
- Einstrstodig**, a., къ зндъ рндъкъ, къ зндъ катъ (касъ).

- Einstopfen, v., пзндъ ан . . агозндд; ампаз (поз).
- Einstoßen, v., стрикъ, спаргъ амнигндд; адоиръ ловиндд; sich den Kopf —, ами спаргъ капал; — stoßung, f., спърсъръ.
- Einstreichen, v., варѣ, варѣ, орекндд; Geld —, антешкзескѣ, амхрсежъ вані; — streichfelle, f., ниръ de desпикатѣ.
- Einstreuen, v., ресгндд; амте-стекѣ; свштернѣ; dem Vieh —, свштернѣ вителор.
- Einstrich, m., въраре prin орек-търъ; мървиръ; дикте (ла варва kelef).
- Einstricken, v., местекѣ амлетиндд; амлетескѣ ан . .
- Einströmen, v., амкърѣ, се варсѣ ан . .; се адхнѣ, винѣ (omenil) ка торентал dia тоте върдиле; амтръ ка торентал.
- Einstudien, v., амлетечеснѣ; ам-партѣ ан взкѣдѣ.
- Einstudiren, v., seine Rolle —, ами амвѣдѣ рола.
- Einströmen, v., държмѣ, ресторнѣ ловиндд; днддъ пѣвалъ; auf einen —, пѣвлекѣ асзпра кѣва.
- Einstruz, m., рвиръ, кѣдере, свк-сндаре.
- Einstruzen, v., се дарамѣ, кѣде, се рвиръ.
- Einstruzen, v., (грѣдинарил) тондѣ, ретонзескѣ.
- Einstruzen, v. ad., нѣлѣ зна алта, деокамдатѣ, нѣлѣ атанѣ, ам-тр'ачеса; — weilig, a. ші ad., про-вирорѣ, интеримистикѣ.
- Einstruzeln, v., амсоіескѣ, амтинѣ.
- Einstruzig, a. ші ad., de o zi, есе-морѣ; — tageliege, f., есесеръ.
- Einstruzen, sich, v., мѣ есерчезѣ ла dangѣ.
- Einstruzen, v., мѣ даѣ аооандѣ, мѣ кѣандѣ; амтинѣ (кондеѣла ан перрѣлѣ); аммоѣ; — tau-chung, f., аооандаре; амтинере.
- Einstruzen, v., оакѣ скимѣ; — tau-schung, f., скимѣ.
- Einstruzen, v., оакѣ алватѣ.
- Einstruzen, v., ампортѣ, dividѣ; in
- Klassen —, класіоикѣ; — theilung, f., амнърцире, divicisне; класі-оикзисне.
- Eintrun, v., амнанѣ; Korn —, ан-грѣнърескѣ; Waaren —, мѣ про-вѣдѣ кѣ марѣ.
- Eintrunig, a. ші ad., monotonѣ, зні-формѣ; — leit, f., monotonіѣ; — zniormitare.
- Eintrunnen, v., амтоннежѣ, пзндъ ан tone.
- Eintraben, v., амтръ ла трѣпѣдѣ.
- Eintracht, f., зпире, конкордиѣ, ар-моніѣ, вѣлѣ амцелере; — träch-fig, a. ші ad., issitorіѣ de зпире, виедзиторіѣ ан армоніѣ, паче, вѣ-нѣ амцелере; — trächfigkeit, f., в. Eintracht.
- Eintrag, m., (десѣторѣ) трамѣ, вѣ-търѣ; дажнѣ, вѣгѣмаре, педѣ-кѣ, преждидиѣ; — thun, депорѣ, преждидичезѣ; dem Ubel — thun, скѣдѣ ваза повлежел.
- Eintragen, v., ампортѣ, аддхнѣ, дѣче ан . .; амскриѣ, трека ан кондикѣ (датрѣ, лѣатрѣ); амсе-мнежѣ; ватѣ (трамѣ); аддѣче про-вентѣ, оолосѣ; die Bienen tragen ein, алвинеле ампортѣ мѣре; in's Protokoll —, амрепистрежѣ; ein Gut das viel einträgt, вѣнѣла, мо-шиа че аддѣче оръмоѣ провентѣ; — tráglich, a. ші ad., лѣкрѣивѣ, оолоситоріѣ, аддѣкторіѣ de ve-нитѣ; — tráglichkeit, f., венитѣ, про-вентѣ; — tragung, f., ампортаре; амрепистраре.
- Eintränken, v., аммоѣ, даѣ ла епѣ; ами ресвѣлѣ.
- Einträufeln, v. Eintröpfeln.
- Eintraffen, v., еосескѣ, винѣ, аж-жнѣ; нимерескѣ; се амплине-шѣ (вотѣ); се веріоикѣ (про-орочіа); се лозешѣ, се потри-вешѣ (комизѣ).
- Ein-treiben, v., амтинѣ, амѣлѣ ан . . (вителе); ватѣ, оакѣ сѣ амтре-знѣ кѣлѣ; странѣ, скотѣ (даж-диѣ, даторіѣ); — treibung, f., мѣнаре de vite; скотере de (даж-диѣ, даторіѣ).
- Ein-treten, v., консоідѣ, кѣкѣндѣ,

дигърескѣ къ пичорѣ (ръдѣчѣна
дн гъмънтѣ); снаргѣ къжъндѣ
(знѣ ѳандѣ де васѣ); скъчѣѣ;
интрь, знѣ пичорѣ дн . . ; се
ивеште, се аратъ, се ѳекъ; tre-
ten Sie ein, интрь; еѣ trat eine
heftige Kälte ein, с'а ѳъкзгѣ ѳерѣ;
es tritt oft der Fall ein, adeseo-
opi се ивеште касъ, adeseopi се
дптъмълъ; die Schuße —, какѣ
скарпѣ; in das Amt —, интрь дн
постѣ; —tretung, f., къкъмънтѣ

Eintrichten, v., дптъмълѣзѣ, торнѣ
дн въте къ пълнѣ, къ леѣка; варѣ
дн какѣ къ пълнѣ.

Eintritt, m., интратъ; дпченъгѣ; mit
— des Winters, къ дпченъгѣ
iernei; —sbillet, n., билетѣ де ин-
тратъ; —sgeld, n., ванѣ де ин-
тратъ; —szimmer, n., анткъмаръ.

Eintrudnen, v., сѣкъ, десѣкъ, се
зскъ; skade зскъндъсе.

Eintröpfeln, v., дпкъспрежѣ, дпторнѣ
къ пкъгъра.

Eintrunfen, v., дпмоѣ, дпгѣгѣ.

Einüben, v., есерчезѣ; деурѣндѣ,
дпгъчѣ; sich —, тъ есерчезѣ.

Einverleiben, v., дпкорпорезѣ, дп-
трьнезѣ; асочѣзѣ; —verleibung,
f., дпкорпорѣжѣне.

Einverstanden, a., дпделескѣ; mit je-
manden — sein, свѣтѣ дпделескѣ
къ чѣнева.

Einverständniß, n., дпделечере.

Einverstehen, sich, v., тъ дпделегѣ,
тъ дпволескѣ . .

Einvettern, sich, v., тъ дпкъмълѣ-
цескѣ; тъ дпсѣнѣжѣ.

Einviere, v., дпгъгърезѣ.

Einwaage, f., скъгъмънтѣ де пон-
дере; —wägen, v., къгърескѣ
дн знѣ дн . . (васѣ, сачѣ); sich
—, skade къгърѣндъсе.

Einwallen, v., варѣ, какѣ (ла пѣѣ);
den Thran in das Leber —, знѣ
пелеа дн олеѣ де пеште; sich
—wägen, интрь ла къкатѣ.

Einwalzen, v., астѣнѣ къ чѣндра
сътъндѣ дн гъмънтѣ.

Einwälzen, v., ростоголескѣ дн . .
daß de a вълъгъкъ дн . .

Einwand, m., v. Einwendung.

Einwandern, v., иммигрѣ, прѣсе-
дескѣ; интрь дптр'о ѳерѣ; интрь
ла маѣстерѣ; —wanderer, m., им-
мигранте, чѣлѣ че интрь дптр'о
ѳерѣ; —wanderung, f., иммигрѣ-
жѣне.

Einwärts, ad., дпгъмънтрь, супре
дптрѣ.

Einwässern, v., дпавезѣ; моѣ дн
агъ; знѣ a моѣ.

Einweben, v., дпдесѣ (ѳлорѣ).

Einwechseln, v., скѣмъжѣ.

Einwehen, v., ресъндескѣ сѣгъндѣ.

Einweichen, v., дпмоѣ; —weichung,
f., дпмоѣгърѣ.

Einweihen, v., сѣндескѣ; консакръ;
преодескѣ; хѣротонескѣ; кълѣ-
гърескѣ; дпѣѣзѣ, дптрѣдъкѣ дн
мѣстерѣ; дпавъгърезѣ; тъ сер-
вескѣ пентрь прѣмаорѣ де знѣ
дъкръ; ein neues Kleid —, дп-
вракѣ пентрь прѣмадѣгъ знѣ вес-
тънтѣ; —weihung, f., сѣндѣре
(de висерѣкъ); хѣротонѣре (de
преотѣ); инициѣгърѣ; —weihungs-
feier, f., сервѣтѣре де сѣндѣре.

Einweisen, v., дптрѣдъкѣ, дпстѣ-
лѣзѣ (дн дрегъторѣ); дппосе-
сѣзѣ; дпдрентезѣ; —weisung, f.,
амшезѣре, дптрѣдъжѣжѣне (дн
дрегъторѣ) инстѣгъжѣне; дп-
посесѣонѣре, дпдретѣре.

Einweisen, v., се дпвештезеште.

Einwenden, v., опѣзнѣ, контрьзѣкъ,
овѣнтѣ.

Einwendung, f., контрьзѣжѣне, оп-
пъсѣжѣне, овѣнтѣжѣне; претесѣ;
ескъсѣжѣне; —machen, ѳакѣ овѣ-
нтѣжѣне.

Einwerfen, v., дпѣнтѣ, аррѣнкѣ (пе-
тре, вѣмве) дн . . ; снаргѣ къ пе-
тре (ѳерѣстра); дърѣмѣ; овѣ-
ѣнтѣ; —werfung, f., снарѣере;
овѣнтѣжѣне.

Einwickeln, v., дпвълескѣ, дпѳѣ-
мѣорѣ; ein Kind —, дпѳѣмѣжѣ;
—wicklung, f., дпвълѣгърѣ, дп-
ѳѣмѣгърѣ.

Einwiegeln, v., аддѣртѣ (пе чѣнева),
легъпъндѣ'ѣ; дп ассекърѣ.

Einwilligen, v., тъ дпволескѣ; кон-

- einig, mъ знескъ; — willigung, f., двоире консимъизне, консимъизмънтъ; seine — zu etwas geben, ами даъ консимъизмънтъ.
- Einwinden, v., двоамъшъ, двоакътеческъ.
- Einwintern, v., двоиернъ, двоитрескъ песте iернъ (вите); mъ депиндъ къ iерна; es wintert ein, двоцеле а се iерна.
- Einwirken, v., двоескъ; двоинъингезъ; аре ефесътъ; — Wirkung, f., двоесътъръ; двоингъ; двоинълесъ; göttliche —, двоисъларе дзеескъ.
- Einwirthschaften, v., факъ икономъизне, провизизне; er hat sich eingewirthschaftet für den Winter, елъ ми а фъкътъ икономъизне де iернъ.
- Einwittern, v., (min.) се двоигркъ (металъ) къ есчанге металиче при есавъръизне сътеранъ.
- Einwohnen, v., двоокъескъ; медъ; — wohner, m., двоокъиторъ; двоуренъ, двоинпенъ (ла къманъ); двоетурденъ (дн четате); — wohnerschaft, f., двоокъиторъизне; — wohnung, f., двоокъизне (длокамъшъ).
- Einwühlen, v., двоаскъндъ двоамъндъ.
- Einwurf, m., двоивенъизне.
- Einwurzeln, v., се двопръдъчинезъ, двопринде пръдъчинъ; eingewurzelte Krankheit, ветежелъ двопръдъчинатъ, двоавекитъ; wie eingewurzelt, ка къндъ ал еи вьтът'о къ къле.
- Einzahl, f., (грам.) двоинъларъ, двоитеръ двоинъитркъ.
- Einzählen, v., двоитеръ ми двоитркъ двоичева; двоитриндъ двоитеръ.
- Einzählen, v., двоитранъ двоиндъ.
- Einzängeln, v., двоприндъ двоинкъмште.
- Einzarsen, v., даъ двоичеуъ (винъ, вере); двоичеуескъ; факъ ченъ.
- Einzäunen, v., двоитгръдескъ; — двоинъnung, f., двоитгръдитъръ.
- Einzeichnen, v., двоисемнъ, двоискриъ; двоисемнъ двоинъ; sich —, мъ двоискриъ.
- Einzellig, a. mi ad., двоинодетъизне.
- Einzelbing, n., двоиндивидъ, двоискъ.
- Einzelheit, f., двоидеталъ; двоипартикъларитате.
- Einzeln, a. mi ad., двоинкъ, двоинъитркъ, двоисъпректаръ; — er Handschuh, мъ-

- нашъ двоисъпректаръ; — Geld, двоинетъ двоитркъ; — zählen, двоитеръ двоичеуе двоичеуе; — wesen, n., двоинъинъ двоинъитратикъ, двоиндивидъ; — verkauf, m., двоичапаре двоидеталъ, къ двоитркъ.
- Einziehen, v., двоитратъ двоинъ; двоитркъ; двоисорве, двоитркъ; двоитркъ, се двоинъитратъ; двоитркъ къ двоинъ двоичетате; einen Faden —, двоитркъ двоитркъ при акъ; die Segel —, двоитранъ двоичапаре; einen Ballen —, двоитркъ о двоиндъ; двоичетъизне —, двоисемнъ; двоичетъизне —, двоисорветъръ; die Luft —, двоисемнъ; Gelder —, двоисакъсезъ; die Besoldung —, татъ двоисапаръизне; seine Außenstände —, ами двоидеталъ двоидеталъ двоидеталъ; die Steuern —, двоитранъ двоичапаре; eine Erbschaft —, двоипрескъ о двоичезне; Kundschaft —, двоипрескъ двоисорветъръизне, двоисемнъезъ; der Schwamm zieht das Wasser ein, двоисорветъре двоисорве; die Pfeife —, двоисакъ двоиндъитркъ, двоипретенъизне, мъ двоисемнъ; das Regiment zog in die Stadt ein, двоисемнъитркъ двоинъ двоичетате; die Feuchtigkeit hat sich in das Holz eingezo-gen, двоисезела а двоитратъ двоиндъ; — ziehung, f., двоисемнъ, двоисемнъизне; — der Feuchtigkeit, двоисорветъре двоисорветъре; — der Güter, двоисемнъизне; — der Schulden, двоисорветъре де двоидеталъ; — in eine Wohnung, двоитркъитрате.
- Einzig, a. mi ad., двоинкъ, двоинъитркъ; двоисординоаръизне; двоиндъитратъ; — und allein, двоинкъитрате, двоисемнъ; — in seiner Art, двоинкъ двоиндъ двоичеуе съ.
- Einzigen, v., двоиндъитратъ.
- Einzischeln, v., двоисорветъре двоичеуе.
- Einzollig, a. mi ad., двоинполитарикъ, де двоиндетатъ.
- Einzustern, v., двоиндъитрате.
- Einzug, m., двоисорветъръ, двоитратъ; — des Siegers, двоисемнъ, двоисемнъизне.
- Einzwängen, v., двоисорветъре (двоисорветъре) къ двоисорветъръ, факъ съ двоитрке двоисорветърандъ.
- Einzwingen, v., двоисорветъре, съ двоиндъ двоиндъ.

Grund, a mi ad., овалъ, ро̀тандъ ка овалъ.

Eis, n., гиацъ, перъ; zu — frieren, e перъ; es friert, фригъ; der Fluß geht mit —, ржа дше гиацъ; das — brechen, о̀рнръ гиаца, десидъ нентръ днтладатъ дрѣмъ; jemanden auf's — führen, скотъ дин пепені пе чинева, дї диторкъ капы; —agat, m., агатъ неколоратъ; —bahn, f., дрѣмъ, грекы́оре пе гиацъ; —bank, f., банкъ, стратъ, вискъ де гиацъ; —bart, m., зрѣ алыъ, зрѣ поларис; —baum, —brecher, —bock, m., гиацъ-о̀рнръторис (търаші, парі пшш ла о діотанъ орекаре дрентъ стьаніі подзріор ка съ о̀рнръ гиаца); —berg, m., гиецарис; monte de гиацъ (дн Елвеція); —bruch, m., рѣнъ де гиацъ.

Eisen, v., рѣмнъ гиацъ; desriedъ, кзрѣдъ де гиацъ.

Eisen, n., о̀еръ; gegoffene —, о̀еръ тарнатъ; gediegene —, о̀еръ нативъ; alte —, о̀еръ векиъ; Roth bricht —, печеситатеа пз кзноште леѣеа, невоіа о̀рнре о̀ерѣ; man muß das — schmieden, wenn es warm ist, вате о̀ерѣ пѣмъ е калдъ; er hat ein Herz von —, аре о інімъ де о̀еръ, е крѣдъ, некомнѣтиторис; mit — beschlagen, о̀ерекъ; jemanden in — legen, пѣдъ дн о̀ере пе чинева; —ader, f., вѣнъ де о̀еръ; —arbeit, f., лкръ де о̀еръ, о̀ерѣрѣ; —arbeiter, m., лкрѣторис ла о̀еръ, о̀ерарѣ; —artig, a. mi ad., о̀ерѣнносъ, ка о̀ерѣ; —bahn, f., дрѣмъ о̀ерекатъ; —baum, m., арворе а̀рїканъ, ал кѣрѣла лемнъ е таре ка о̀ерѣ, siderocizon (Lineus); —bergwerk, n., минъ де о̀еръ; —beschlag, m., о̀ерекѣтѣрѣ; —blausäure, f., азидъ о̀ерочїнакъ; —blech, n., тавъ, плакъ де о̀еръ; verzinnete —blech, о̀ералъ; —blüthe, f., о̀лоре марциаре, спенїе де стьанїтъ; —bohrer, m., рївоїа де днгрѣрїтъ о̀еръ; —draht, m.,

о̀рѣ де о̀еръ, телъ; —bruse, m., минъ де о̀еръ кристалїкатъ; —erde, f., терамъ о̀ерѣнносъ; —erz, n., минералъ де о̀еръ, кайъ де о̀еръ; —extract, m., естратъ де о̀еръ; —fabrik, f., о̀аврїкъ де о̀еръ; —farbe, f., колоре де о̀еръ, о̀аца о̀ералї; —farbig, a. mi ad., дн о̀аца о̀ералї; —feilicht, n., нїтѣрѣ де о̀еръ, пѣвере де о̀еръ дин нїтѣрѣ; —fest, a. mi ad., таре, вартосъ ка о̀ералъ; статорнїс; —fled, m., патъ де о̀еръ, де рѣнѣ де о̀еръ; —fresser, m., о̀рнрео̀еръ, о̀аноаронъ, вравъ о̀алсъ, гъдѣросъ; —funke, m., скїнтѣлъ; —gang, m., вѣнъ де о̀еръ; —gehalt, m., пѣрѣїе о̀ерѣсе але зисї корѣ; —geräth, n., знерте де о̀еръ; о̀ерѣрїтъ; —gießer, m., торнѣторис де о̀еръ; —gießerei, f., торнѣрїѣ де о̀еръ; —glimmer, m., мїка о̀ерѣнносъ; —grau, a. mi ad., сѣрѣ де о̀еръ; —haltig, a. mi ad., о̀еросъ, ка о̀еръ, днгрекатъ кз о̀еръ; —hammer, m., чоканъ таре; о̀аврїкъ де о̀кѣтъ о̀еръ; —handel, m., неговїа кз о̀еръ; —hart, a. mi ad., таре, вартосъ, о̀ерїѣ; —holz, n., siderocizon; —hütchen, n., аконїтъ (Lineus) планъ; —hütte, f., о̀зѣрѣрїѣ; (кзпнїдъ) о̀ерѣрїѣ; —kalk, m., о̀еръ калчїнатъ, рѣнѣ де о̀еръ; —kisten, m., ладъ де о̀еръ; ладъ кз о̀ерѣрїѣ; —kies, m., нїретъ де о̀еръ; —kitt, m., пѣсоланъ, чїментъ де о̀еръ, че се о̀аце дин пѣшнѣтъ влкпнїкъ рошїатекъ аместекатъ кз варъ; —kram, m., неговїа кз о̀ерѣрїѣ тѣрѣнте; —kraut, n., вервѣнъ; —kuchen, m., пѣжїтѣре; kalde (дн Бкзрешї); —loß, a. mi ad., део̀ератъ; —loth, n., местекѣтѣрѣ де о̀еръ, де лїнїтъ о̀еръ; —mine, f., минъ де о̀еръ; —niederschlag, m., пѣчїнїтатъ де о̀еръ; —ofen, m., окрѣ де о̀еръ; —ofen, m., кѣпторис де о̀еръ; о̀зѣрѣрїѣ; —oxid, n., accidъ де о̀еръ; —platte, f., плакъ де о̀еръ;

—probe, f., черкаре (a znel mine) de are черѣ; провъ де черѣ дн-
окарѣ (за парадѣ); —rost, m.,
рѣднѣ де черѣ; —salz, n., сарѣ
марциаре, витриолѣ де марте; —
saure, f., ачидѣ де черѣ; —sticht,
f., страѣ де черѣ дн ромпл;
—schimmel, m., каѣ авѣчерѣ;
—schlacke, f., скорѣ де черѣ;
—schmelz, m., черарѣ; —schrot,
мѣрѣнѣ де черѣ; —schüssig,
a. mi ad., v. —haltig; —schwärze,
f., перѣлѣ ѳѣктѣ дн о комѣ-
сѣднѣ де черѣ ми дн одѣтѣ;
—stab, m., дрѣѣ де черѣ; —
spränge, m. pl., нѣлѣрѣ де черѣ;
—stein, m., —stufe, f., нѣтрѣ, нѣ-
перѣлѣ, вѣнѣ де черѣ; —vitriol,
n., витриолѣ марциарѣ; —waare,
f., марѣ де черѣ, черѣрѣ; —
wasser, n., авѣ марциарѣ, ка черѣ;
—weinstein, m., тартарѣ марциарѣ;
—werk, n., черѣрѣтѣ; —witz, f.,
четѣарѣ рѣдѣсѣ; —zeug, n., ин-
стрѣмѣнтѣ де черѣ; черѣрѣ.

Eisern, a. mi ad., de черѣ; тѣре,
вѣртѣсѣ, нѣнѣлѣ; несѣмѣторѣ;
—e Zeiten, тѣмѣ грѣл; —e Zeit-
alter, сѣкѣлѣ де черѣ; —er Brief,
ордѣнѣ дѣрѣзѣторѣ; —e Cap-
italien, капиталѣ вечѣнѣче.

Eis-fahrt, f., сѣнѣтарѣ ѳѣ гѣдѣ;
мерѣсѣ де слѣл; тѣмѣре де нѣлѣ;
—gang, m., мерѣсѣ, порѣнѣре де
слѣл; —gebirge, n., мѣнѣлѣ де гѣ-
дѣ, гѣдѣарѣ; —grau, a. mi ad.,
кѣрѣлѣ, де тѣлѣ авѣлѣ; —grube,
f., —keller, m., гѣдѣрѣ; —ig,
a. mi ad., de гѣдѣ, гѣдѣлѣсѣ, гѣ-
дѣарѣ; —falt, a. mi ad., рѣче,
ка гѣдѣа; —luft, f., крѣпѣтарѣ
де земѣне де черѣ; —kraut, n.,
гѣдѣарѣ (шѣнтѣ); —kruste, f., кѣ-
жѣ де гѣдѣ; —lust, f., аерѣ рѣче
ка гѣдѣа; —meer, n., марѣ гѣ-
дѣарѣ; —pfeller, m., в. Гѣсѣбѣсѣ;
—punkt, m., нѣнтѣлѣ конѣгѣлѣнѣлѣ
(не сѣка терѣмомѣтрѣлѣ); —
rflug, m., машѣнѣ де рѣдѣ гѣ-
дѣ (асѣменѣ арѣтрѣлѣ); —rinde,
в. Гѣсѣтрѣсте; —scholle, f., гѣдѣлѣ,
слѣлѣ; —schuh, m., сѣкарѣ де датѣ

не гѣдѣа; —spize, f., —sporn, m.,
колѣдѣ, кѣлѣ де гѣдѣ (за потѣлѣ);
—vogel, m., ачѣонѣ (пасѣре);
—zaden, —zarsen, m., стрѣлѣ,
дѣрѣдѣре де гѣдѣ; —zohne, f.,
зонѣ гѣдѣларѣ.

Etel, a. mi ad., дешѣртѣ, мѣндѣрѣ,
зѣхрѣлѣ; грѣкѣторѣ; сѣкѣ, кѣ-
ратѣ нѣмѣл. .; —Stolz, мѣндѣрѣ
дешѣртѣ; —Brot essen, мѣнѣлѣкѣ
нѣне сѣкѣ; еѣ ѣст — Gift, ѣ кѣ-
ратѣ нѣмѣлѣ венѣлѣ; —feit, f., де-
шѣртѣдѣне; мѣндѣрѣ, зѣхрѣлѣте,
—feit der Welt, дешѣртѣдѣнеа
лѣмѣл.

Eiter, m., аерѣлѣ, конѣтарѣ; —artig,
a. mi ad., аерѣлѣсѣ, ка аерѣлѣле;
—beule, f., вѣвѣ аерѣлѣсѣ; —
blatter, f., лѣштеѣлѣ аерѣлѣсѣ; —
fluß, m., сѣлѣрѣдѣне, сѣхрѣсѣрѣ
де аерѣле, конѣтарѣ; —ig, a. mi
ad., аерѣлѣсѣ; —n, v., сѣ аерѣ-
рѣштѣре, кѣче, сѣлѣрѣзѣ; —
nessel, f., арѣкѣ мѣкѣ; —stod, m.,
щѣдѣнѣ, рѣдѣчѣнѣ де вѣвоѣлѣ; —ung,
f., сѣлѣрѣдѣне.

Etwel, n., авѣлѣ де ѣл.

Etzel, m., дешѣртѣсѣ, грѣдѣ; сѣлѣрѣре;
нѣлѣчѣре; — erregen, кѣшѣлѣ
дешѣртѣсѣ; —, a. mi ad., дешѣртѣ-
сѣнѣте, дешѣртѣсѣторѣ, грѣдѣсѣ;
делѣкатѣ; er ist sehr — im Essen,
ѣ ѣбрѣ делѣкатѣ за мѣлѣкарѣ;
das ist eine ekle Sache, асѣа ѣ ѣ
касѣ сѣлѣсѣ; —haft, a. mi ad.,
дешѣртѣсѣнѣте; —haftigkeit, f., дешѣ-
ртѣсѣдѣне; делѣкѣтедѣ; —ig, a.
mi ad., дешѣртѣсѣторѣ; —n, v.,
мѣ дешѣртѣсѣ, мѣ ѣ грѣдѣ; mir
efelt davor, мѣ дешѣртѣсѣ; —name,
m., вѣмѣре вѣтѣжѣкѣрѣсѣ, полѣкрѣ.

Eflektiv, f., Eflektivus, m., ѣклек-
тѣкѣ, ѣклектѣсѣмѣ; шѣлѣдѣ кѣлѣ-
сѣ; —er, m., ѣклектѣкѣ, ѣлѣсѣѣѣ
карѣ ѣрѣ а прѣлѣмѣ ѣ сѣстѣмѣ
ѣрекарѣ алѣре дн тѣте че ѣ сѣ
парѣ лѣл.

Eflektivsch, a. mi ad., ѣклектѣкѣ.
Eklipse, f., ѣклѣсѣ, лѣсѣ де лѣмѣнѣ,
дѣтѣлѣчѣне; — der Sonne, —
des Mondes, дѣтѣлѣчѣне де сѣ-
ре, де лѣнѣ.

Elliptik, f., еклиптикъ, какава сѳера ѿ.
 Elliptisch, a. ши ad., еклиптикъ.
 Eloge, f., еклогъ.
 Ekstase, f., естасъ; in — gerathen,
 мъ естасиезъ.
 Elaborat, m., елаборатъ.
 Elasticität, f., еластичитато.
 Elastisch, a. ши ad., еластикъ.
 Elbflaße, f., в. Эльбъ.
 Elbogen, m., котъ (ал тѣло); sich
 auf den — lehnen, мъ разытѣ
 не коте.
 Eldorado, n., Eldorado, цѣръ зѳде
 крѳе ланте ши тлере, цѣръ зѳде
 крѳекъ пѣчѳнтеле не гардѳрѣ.
 Elektor, m., електорѣ; —at, n., е-
 лекторатъ (прѳнципатъ).
 Elegant, a. ши ad., елегантъ.
 Eleganz, f., елеганца.
 Elegie, f., елегѣ; —sch, a. ши ad.,
 елегѣкъ.
 Electricität, f., електричитатъ; —ici-
 tätsmesser, m., електрометрѣ; —i-
 citätsträger, m., електрѳоръ;
 —isch, a. ши ad., електрикъ; —i-
 firen, v., електриезъ; —iſtma-
 ſchine, f., машинъ електрикъ.
 Elektrophor, v. Electricitätsträger.
 Element, n., элементъ, стѣхъ; съ-
 стангъ; прѳнципъ; дѳченѳтъ; —en-
 tlich, a. ши ad., ементарѣ, дѳ-
 ченѳторѣ.
 Elementar, a. ши ad., ементарѣ;
 —buch, n., картѣ ементаръ;
 —klasse, f., класъ дѳченѳторѣ;
 —kenntniſſe, кѳноштѳде еlemen-
 таре; —lehret, m., дѳвѳдѳторѣ
 де дѳченѳторѣ; —unterricht, m.,
 дѳвѳцѳтаръ ементаръ.
 Ems, n., мѣсерѣ, мѣсерѣчѣ; тѣ-
 кѳомѣ; есѣ, сврѣзнѣ; —, a.
 ши ad., мѣсераверъ, мѣсерѣчѣ;
 мѣселъ; неѳерѣчѣ; мѣтѣ; тѣ-
 кѳѣ; негрѣзнѣ; прѣнѣдѣтѣ;
 свѣтѣратѣ; рѣ; ein —er Mensch,
 знъ омъ рѣ; du —est Geschöpf,
 мѣселъ че ештѣ; —iglich, ad.,
 мѣселѣште, тѣкѳомѣште.
 Ementhier, n., червѣ ачѣ; —shaut,
 f., пѣле де ачѣ; —sklaue, f.,
 лѣде де ачѣ.
 Elefant, m., елѳантъ; auß einer

Rude einen Elefanten machen,
 ѳакъ дѣм ѳлѳцарѣ арѳѳсарѣ.
 Elefanten-außſaß, m., елѳантѣсѣ,
 зн ѳелъ де лѳпръ; —führer, m.,
 кондѳкторѣ де елѳантѣ; —ge-
 ſchrei, n., свѣрѣтѣ де елѳантѣ;
 —lauß, f., пѣдѳке де елѳантѣ;
 (вог.) анакардъ; —laubbaum, m.,
 анакардаръ (арѳоре); —orden, m.,
 ordinъ де елѳантѣ (дѳ Dane-
 марка); —papier, n., хѣртѣ е-
 лѳантѣ, (ѳелъ де хѣртѣ' ѳран-
 цѳзѣскъ кѳ ачѣстѣ сѳмнѣ); —
 rüssel, m., провѣсѣдѣ; —zahn, m.,
 дѣнте де елѳантѣ, ѳидѣнтѣ; ver-
 ſteinter —zahn, odontолѣтѣ.
 Eleve, n., елевѣ, дѣчѣнѣ.
 Elf, n. c., зѳсѳрезѣче.
 Elfe, f. ши ad., елѳѣ, (Елѳе).
 Eſed, n., endekaedra, endekagonъ,
 кѳ зѳсѳрезѣче колѳдрѣ.
 Eſenbein, n., оѳъ де елѳантѣ, де
 ѳидѣнтѣ; —arbeiter, m., стрѣгарѣ
 дѳ оѳъ елѳантѣ; —ern, a., де
 елѳантѣ, елѳантѣ; —ſchwanz,
 n., негрѣ аванѣ, пѣверѣ де оѳъ
 елѳантѣ.
 Eſer, m., зѳсѳрезѣчѣрѣ; —erlei,
 a. ши ad., де зѳсѳрезѣче ѳелѳрѣ;
 —ſach, a. ши ad., дѳзѳсѳрезѣ-
 чѣтѣ; —te, n. o., ал зѳсѳрезѣчѣлеа.
 Eſſion, f., елѳѣне.
 Elite, f., елѳѣ, ѳрѣнтеа, партеа чеа
 маѣ вѳнѣ.
 Elixir, n., елѳѣрѣ вѳтѣрѣ medi-
 карѣ; чѣчѣсѣнѣ.
 Elle, f., котъ (де тѣсѳратѣ); —n-
 bogen, m., котъ (ал тѣло); —n-
 breit, a., латѣ де знъ котъ; —n-
 hoch, a., палтѣ де знъ котъ; —n-
 lang, a., лѳнѣ де знъ котъ; —n-
 waare, f., тѳрѣ кѳ котѣ; —n-
 weiße, ad., кѳ котѣ.
 Eller, v. Erle.
 Ellipse, f., елѳѣсѣ, (дѳ рѣторѣкѣ ши
 математ).
 Elliptisch, a. ши ad., елѳѣтѣкъ.
 Eloge, (zѣ: елоѳ), f., елоѳѣ, зѣчѣре
 де лѳздѣ, панѣрѣрѣкѣ.
 Eloquent, a. ши ad., елокѳентѣ, дѳ-
 зѣстратѣ кѳ дарѣ вѳрѣрѣ.
 Eloquent, f., елокѳенѣ.

Elise, f., іаксаѣ; аіорінѣ оосцінѣ (Linek).
Eis, **Eise**, f., аіозъ, в. Alose.
Eisebeerbaum, m., пѣдъчелѣ.
Eister, f., цѣркъ, кодофанъ.
Eitern, pl., пѣринѣ, матъ, татъ; —**loß**, a. ші ad., ѳърѣ пѣринѣ, ороанѣ, ороелінѣ, сѣрманѣ; —**loßigkeit**, f., ороелінаѣ, ороанѣцѣ.
Eiterlich, a. ші ad., пѣринѣскѣ, патримоніарѣ.
Elyfätsch, a., елісеікѣ; —e **Felder**, кѣмпі елісеічл.
Elysum, n., Елісеѣ.
Email, n., смалѣ; —**arbeit**, f., смалѣгѣтѣрѣ; —**arbeiter**, m., смалѣгѣторѣ, смалѣістѣ; —**leben**, v., смалѣтеѣ.
Emancipation, f., еманчіпѣціне, скѣпаре дін склавіѣ, де сѣлтѣ пѣтереа пѣринѣскѣ; —**piren**, v., еманчіпѣ.
Embassage, f., амѣлѣаѣ; —**iren**, v., амѣлѣеѣ.
Embargo, n., амѣарго, опіре де а еші дін портѣ ѳърѣ воіѣ.
Emblem, (zi: амѣлем), n., ѣмѣлемѣ; сімѣолѣ; семнѣ; —**atisch**, a., ѣмѣлематікѣ.
Embopoint, (zi: амѣпоен), pl., нитате де тѣлѣ.
Embryo, m., ѣмѣрїонѣ, ѳѣтѣ, ѳѣртѣ пѣнтѣчелѣ.
Emendiren, v., емѣндеѣ, амѣрепѣ.
Emertus, m., емѣртлѣ, емѣртатѣ, ессорвѣтѣ.
Emeute, (zi: емѣот), f., ресколѣ, револѣтѣ.
Emigrant, m., емігранте.
Emigration, f., емігрѣціне.
Emir, m., емірѣ, тітѣ де демнітате пѣнтѣрѣ чел ѳе се тѣрѣ дін семіна хл Маомедѣ.
Emissär, m., еміссарѣ, стрімікѣ.
Emittiren, v., смітѣ, ѳакѣ а чірквиа (ком.)
Emmerling, m., прѣсѣрѣ (пасѣре).
Emolument, n.; ѳолоскѣ, венітѣ гѣтѣрѣрѣ.
Empfahen, v. **Empfangen**.
Empfang, m., пріміре; рѣчѣціне; антїманѣ; ін — пѣшмен, іаѣ ан

пріміре; ден — бѣѳѣцінѣген, кізѣтѣѣ, даѣ адеверінѣгѣ де пріміре; —**en**, v., прімірескѣ, рѣченѣ; антїманѣ.
Empfang-er, m., пріміторѣ; —**lich**, a. ші ad., сѣсчѣтїверѣ; пріміторѣ; —**lichkeit**, f., пріміре; сѣсчѣтїверітате; —**niß**, f., кончѣціне, пріміре ан пѣлѣтѣе.
Empfangschein, m., рѣченісѣ; кізѣтанѣгѣ; адеверінѣгѣ де пріміре.
Empfehl, m., в. **Empfehlung**.
Empfehlen, v., рекомѣндѣ; амл іаѣ зїоа ванѣ; —**swerth**, a., рекомѣндѣверѣ, демнѣ де рекомѣндѣдатѣ.
Empfehlung, f., рекомѣндѣціне; **meine** — zu Hause, конпліменте акасѣ; —**starte**, f., картѣ де рекомѣндѣціне; —**schreiben**, n., емісторѣ де рекомѣндѣціне, де амѣрѣдѣчѣре.
Empfindbar, a., сімѣїверѣ; —**feit**, f., сімѣїверітате.
Empfindlei, f., прѣѣкѣтѣрѣ де сімѣїре, сімѣїре аѳѣптатѣ, рідіколѣ; тінерѣгѣ стѣорѣїтѣ.
Empfinden, v., прѣѣакѣ сімѣїре, мѣ стѣорѣїескѣ.
Empfind-en, v., сімѣї; —**lich**, a. ші ad., сімѣїторѣ, сімѣїверѣ; —**lichkeit**, f., сімѣїверітате; —**sam**, a., сімѣїсѣ; —**samfeit**, f., сімѣїціне; —**ung**, f., сімѣїмѣнтѣ; —**ungskraft**, f., пѣтере сімѣїтѣвѣ; —**ungslaut**, m., інтѣрїенціне; —**ungsluß**, a. ші ad., несімѣїторѣ, несімѣїверѣ; —**ungslosigkeit**, f., несімѣїверітате; —**ungsvermögen**, n., ѳакѣлате сімѣїтѣвѣ; —**ungsvoll**, a. ші ad., пѣнѣ де сімѣїре, ѳѣртѣ сімѣїторѣ; —**ungswerk**, —**ungzeug**, n., сімѣї, оранѣ сімѣїціне.
Empfasse, f., ѣтѣасѣ, пѣтере ан зїціне.
Empfatisch, a. ші ad., ѣтѣатікѣ, помѣѳѣ ан ворѣ.
Empirie, f., емпірѣ, еспѣрїанѣ, шїїнѣ пріа чѣркѣре; —**fer**, m., емпірїкѣ (медікѣ дін чѣркѣре); —**sch**, a. ші ad., емпірїкѣ; —ѳ

тисъ, m., емпиризмъ, медицина чѣ
се аптемеиѣзъ пзмаі не еспо-
риіцъ.
Empor, ad., да сзсѣ, сзсѣ, апа-
цатѣ.
Emporarbeiten, sich, v., тѣ апацѣ,
тѣ ridikъ; —bleiben, v., стаѣ
не дѣсвпра; —bringen, v., апа-
палцѣ, апапалтѣ (апа дрегъторіе
опдрѣ), факѣ флдрѣ; —halten,
v., сзсѣпнѣ; —heben, v., ridikъ
апа сзсѣ; —helfen, v., ажжѣтѣ сѣ
се скѣде; —kommen, v., тѣ
сзсѣ, тѣ апапалцѣ, апапалтѣ; —
ragen, v., сзсѣ, пзтескѣ не дѣ-
свпра; —schauen, v., казѣ апа
сзсѣ, ridikъ окіі кѣтрѣ черѣ; —
schweben, v., м'авѣнтѣ; —schwim-
men, v., асвпрѣпѣтѣ, пзтескѣ не
дѣсвпра; sich —schwimmen, м'а-
вѣнтѣ, іаѣ свѣрѣ; —sehen, v. —
schauen; —stehen, v., тѣ сзсѣпнѣ,
тѣ ridikъ; —streben, v., тѣ сзсѣ;
—streben, v., пзтескѣ ла маі
апапалтѣ; den Kopf —strecken, v.,
ridikъ. капѣ апа сзсѣ; —wachsen,
v., крескѣ апа сзсѣ.
Empören, v., ресколѣ, ревелѣ, ре-
волтѣ, ресвртескѣ; ампѣцѣ;
sich —, тѣ ресколѣ, тѣ ревелѣ,
тѣ револтѣ.
Empörer, m., ресколѣторѣ, ревелѣ,
ревелѣторѣ, револтантѣ, ресвртѣ-
торѣ, тѣрѣвртѣторѣ.
Empörerisch, a. mi ad., v. Aufrühr-
erisch.
Emporium, n., емпоріѣ, магъ де
комѣрціѣ; магазинъ де марѣ.
Emporische, f., странѣ; амвонѣ,
подіморѣ.
Emporkömmung, m., первеніѣ, омѣ
пѣ.
Empörung, f., ресколѣ, револтѣ, ре-
велѣне, інсврѣпціѣне, револуціѣ-
не; —geist, m., сміріѣ де ре-
волуціѣне; револуціонарѣ.
Empireristisch, a. mi ad., empi-
reumatikъ.
Empig, a. mi ad., ампіѣ, лѣкрѣторѣ,
сіргѣторѣ, дііпціѣне; —feit, f.,
ампіѣратѣ, сіргѣпціѣ, дііпціѣ.
Enclave, f., локѣ апа кѣсѣ де артѣ локѣ.

Encouragiren, (zi: анквратірен), v.,
апакрѣвѣзѣ.
Encyclica, f., енциклікѣ, черкѣларѣ
папалѣ.
Encyclopädie, f., енциклопедіѣ, те-
саврѣ де штіпціѣ, колеуціѣне де
кѣпѣштінгѣ; —sich, a. mi ad., ен-
циклопедікѣ; —st, m., енциклопе-
дістѣ.
Endabsicht, f., кѣпетѣ фінарѣ, цінтѣ
лггінѣ; —bescheid, m., v. —ur-
theil; —buchstabe, m., літерѣ фі-
нарѣ.
Enden, n., кѣпѣтѣ; пѣртічкѣ;
рѣтѣшціѣ.
Ende, n., фіне (сѣвршіѣ), капѣтѣ,
марціѣ, термінѣ, стрѣмітѣ;
мѣртѣ; рѣмѣрѣ (черѣ); Hirsch
von zehn —n, черѣ кѣ зѣче рѣ-
мѣрѣ; —der Stadt, марціѣне чѣ-
тѣці; am —, апа фіне; das —
der Straße, капѣл стрѣтѣ; zu dem
—, снре ачѣстѣ фіне; zu welchem
—? de чѣ? an allen —n, прѣ-
тѣтіндѣне; von allen —, дін тѣтѣ
пѣрціѣ; am — der Welt, ла фі-
неа лѣмѣ; es nimmt kein —, пѣ-
маі арѣ капѣтѣ; — gut, Alles
gut, фінеа апакорѣнѣзѣ лѣкрѣ;
фінеа алѣпѣ; zion сѣ zion кѣ а
фѣстѣ вѣнѣ дѣпѣ апапѣсѣ; etwas
beim rechten — ergreifen, штіѣ де
знѣ сѣ апацѣкѣ трѣва; es geht
mit ihm zu —, траѣе де мѣртѣ;
zu — gehen, ein — nehmen, zu
— bringen, фінезѣ; einer Sache
ein — machen; пѣнѣ фіне ла о
кавѣ.
Endemisch, a. mi ad., endemikъ, про-
пріѣ знеі гері (med.)
Enden, endigen, v., фінезѣ, сѣвр-
шескѣ, термінѣ, гѣтескѣ, ісвртѣ-
вескѣ, пѣнѣ фіне ла . . ; sein Leben
—, апа фінезѣ зилѣе, мѣртѣ;
sich —, се фінезѣ, се термінѣ;
sich auf eine lange Zeit —, се
фінезѣ апа сілавѣ лѣгѣ; sich an
etwas —, есе апа чѣва.
Endes-gefertigte, —unterzeichnete, m.,
сѣвкріѣкѣ, сѣвпѣсѣмнарѣ.
Endigung, Endung, f., фіне, термі-
пѣціѣне; еміѣ; апа кѣсіѣне.

- Endvie**, f., чикоре, пълъдъ; — *salat*, m., салатъ de чикоре.
- Endlich**, a., оинарѣ; —, ad., на оине, на чело de не зрѣ; — *felt*, f., оиналитате, пърпиниме.
- End-loß**, a. ші ad.; неоинитѣ, оъръ оине, петърпинитѣ; — *loßigkeit*, f., неоинитате, петърпиниме; — *punkt*, m., понтѣ оинарѣ, оине, терминѣ; — *reime*, m., ритѣ оинарѣ; — *schaft*, f., оинитѣ, ешитѣ, копкисъне; — *schluß*, m., дикетеро оинарѣ; — *silbe*, f., сизавѣ оинарѣ; — *spruch*, m., сентиндѣ оинарѣ; — *ursache*, f., казсѣ оинарѣ; — *urtheil*, n., жадикатѣ дин зрѣ, сентиндѣ деоинитѣ; — *wort*, n., ворѣ оинарѣ; — *zeile*, f., линѣ оинарѣ; — *zweck*, m., шитѣ, скопѣ оинарѣ.
- Energie**, f., енерѣ; — *sch*, a. ші ad., енерѣкѣ.
- Entlamten**, v., зполатезѣ, длаприндѣ, дпвѣпъезѣ.
- Engagement**, (zi: ангаж'ман), n., знгаѣетънтѣ, овлегъщизне; инвѣтъщизне; примѣре на сервѣиѣ.
- Engagiren**, (zi: ангажирен), v., знгаѣезѣ, овлегѣ, токметокѣ на сервѣиѣ; дпвѣтѣ (на данѣ); *sich* —, тѣ знгаѣезѣ.
- Engbrüstig**, a. ші ad., астатѣкѣ, грѣдресѣолѣторѣ; дпвѣзѣнтѣ; — *felt*, f., стрѣнтѣдѣ де пентѣ; астѣ; грѣзтате де ресѣолѣтѣ; дпвѣзѣнтѣ.
- Enger**, f., стрѣнтѣдѣ, стрѣнтѣрѣ; знгѣстѣ, знгѣстиме; пасадѣ знгѣсѣ, стрѣнтѣоре; *etwas in die* — *ziehen*, знгѣсѣезѣ; *in die* — *treiben*, варѣ на корнѣ де капрѣ, стрѣнтѣорезѣ; —, a., стрѣнтѣ, знгѣстѣ, стрѣнсѣ; сзгѣзѣнтѣ; — *Kleid*, вестънтѣ стрѣнтѣ; — *Kamm*, пентене тѣрзѣнтѣ; — *Paß*, пасадѣ знгѣсѣ; *im* — *n Sinne*, на сентѣ стрѣнсѣ; *die Schuhe sind mit zu* —, скарпѣ дпмѣ сѣнтѣ прѣ стрѣнтѣ; — *r machen*, стрѣнтѣезѣ; — *r werden*, се стрѣнтѣезѣ.
- Engel**, m., дпдерѣ; трѣмѣкѣ, вестѣторѣла дѣ Dzeß; *mein* —, драгѣл метѣ, дпдерѣла метѣ; — *brot*, n.,
- пѣне дпдерѣскѣ; — *chen*, n., дпдерѣшѣ; — *chor*, m., хорѣ дпдерѣскѣ; — *lein*, n., в. — *chen*; — *stich*, m., скалѣ, скатѣнѣ (пеште); — *gestalt*, f., оигѣрѣ де дпдерѣ; — *gleich*, a. ші ad., дпдерѣскѣ, дпдерѣкѣ; — *rein*, a. ші ad., кзратѣ ка знѣ дпдерѣ, невиноватѣ; — *schön*, a. ші ad., орсѣмосѣ ка знѣ дпдерѣ; — *geduld*, f., рѣдѣре дпдерѣскѣ; — *gesicht*, n., оадѣ дпдерѣскѣ, оадѣ де дпдерѣ; — *gruß*, m., салѣтъщизне дпдерѣскѣ; вѣзѣвестѣре (кѣтре Maria); — *güte*, f., вѣзѣтате дпдерѣкѣ; — *storf*, m., канѣ де дпдерѣ; — *stimme*, f., гласѣ, верѣкѣ дпдерѣкѣ; — *fuß*, n., полинодѣ; дзлѣче ка знѣ дпдерѣ; — *wur*, n., анѣелѣкѣ (пѣнтѣ).
- Engerling**, m., лѣрѣ, пѣзѣшѣ de инсекѣ.
- Enghaltig**, a. ші ad., стрѣнтѣ; — *e Flasche*, f., олашѣ кѣ гѣтѣ стрѣнтѣ.
- Engherzig**, a. ші ad., мѣкѣ ла инѣтѣ; неперѣносѣ, некомѣтѣмитѣорѣ, кѣмпѣнтѣ; — *felt*, f., мѣчиме де инѣтѣ; неперѣносѣтате, кѣмпѣнтѣ.
- Engländer**, v., скѣдезѣ, тѣлѣ кода (ла знѣ казѣ); — *istres Pferd*, казѣ скѣдатѣ.
- Englisch**; a. ші ad., зпдерѣкѣ; ангѣканѣ, англѣзѣскѣ, вѣтанѣкѣ; — *e Krankheit*, рахѣтѣ; — *e Sprache*, вѣсерѣкѣ ангѣканѣ; — *e Spracheigenheit*, f., ангѣчѣскѣ.
- Engmaschig**, a. ші ad., кѣ онѣспѣ зпгѣсѣ (чѣорѣнѣ, кѣлѣзѣнѣ).
- Engpaß**, m., пасадѣ зпгѣсѣ, стрѣнтѣоре.
- Engsaftig**, f., зпказѣтѣкѣ; згѣрѣвѣ кѣ колѣрѣ амѣстекате кѣ чѣрѣ дпкѣзѣнтѣ; знѣ оѣлѣ де мѣнтѣ копѣзѣ дин чѣрѣ ші терпентѣнѣ петрѣ лѣстрѣнтѣ.
- Enge**, m., анкѣлѣ (погѣнѣчѣ), вѣлатѣ ажѣторѣла ла аратѣла де аратѣ.
- Engel**, m., непѣтѣ; — *in*, f., непѣтѣ; — *kind*, n., копѣлѣ де непѣтѣ, стрѣнепѣтѣ; — *tochter*, f., стрѣнепѣтѣ.
- Enorm**, a.; епѣрѣнтѣ, сѣтѣзѣратѣ, прѣсѣе пѣзѣрѣ; — *ität*, f., епѣрѣнтѣтате.

- Ent, part. ned., ce descómny: dec-
oачере, decnyрpиpe, decnyртаре,
днчегаре, днсь, cкнмваре, кн-
прндере, корьснндере; ce pôre
градьче mai дн cксптѣ кз de,
dec, пре.
- Entabeln, v., descovizezъ, descovъ,
днсьекъ de повѣитате; пътезъ по-
вѣитатеа, descovopezъ.
- Entamten, v., ксезъ, днсьекъ дн
дерегьторѣ.
- Entarten, v. n., мъ корчекъ, мъ
deccoieckъ, денеперъ, мъ стрикъ.
- Entâsten, v., descymзpeckъ, detpъn-
kiezъ pamil, descпкъ.
- Entâußern, sich, v. r., мъ днсьекъ,
мъ cпpоnpиеzъ, мъ пpивезъ; мъ
descьpъ, мъ пьpъсeckъ (de чева);
sich eines Amtes —, мъ ланьдъ
de o дерегьторѣ.
- Entâußerung, f., днсье de взлъ-
воиъ, cпpоnpиецизне, пpивъцизне.
- Entbehren, v. n., дн днсьекъ (чева),
мъ почъ днсь, нъ мн пасъ (de
чева); ich kann es nicht —, нъ
мъ почъ днсь (de чева).
- Entbehrlîch, a. mî ad., ce pôre днсь,
ce é de ppcocъ; —felt, f., лъ-
кpъ de ppcocъ, пeтpьвнцъ.
- Entbehnung, f., днсь, пpивъцизне.
- Entbieten, v., клемъ, читезъ; днсь-
пощннзекъ; seinen Gruß —, мъ
днсь кз cьпътате, салътъ.
- Entbietung, f., днсьпощнндаре, кле-
маре; грамътаре de коммемънтъ.
- Entbinden, v. n., declerъ, decоакъ,
cланъ, cлверъ; мъ зшopezъ;
nackъ; sie ist von einem Knaben
entbunden worden, данса пъскъ
знъ пpънъ; des Eides —, dec-
lerъ de жpьмънтъ; aller Sorgen
entbunden sein, cьнтъ cьпътатъ,
екънтъ de опъ че грнжъ.
- Entbindung, f., declerънтъ, зшо-
pънтъ, зшопаре; нантаре;
cьпъаре; —sanftalt, f., cпнталъ
de пъскьторе, ашезънтъ, ка-
сь, локалъ-знде паскъ oemele
днпрекате; —sarzt, m., момъ-
торѣ, мамосъ, докторъ de мо-
мнтъ (ла нантаре); —stunft, f.,
мошерѣ, мнннда момнталъ.
- Entblâttern, v., descovanzeckъ, cтpъ-
жeckъ, deccoiezъ.
- Entblôden, sich, v., днсьпекъ, dec-
вракъ pъшinea, нъ мъ cоллесаъ.
- Entblôßen, v., descovepъ; decro-
leckъ; днсьекъ; demepъ; mit
entblôßtem Haupte, кз канъа dec-
covepъ; aller Hilfe entblôßt, дн-
сьекъ de tot ажъторѣа.
- Entblôßung, f., descovepemънтъ; го-
лътаре; днсь, пpивъцизне.
- Entblûhen, v. n., descovopereckъ.
- Entbrechen, sich, v., (кз penitъ);
мъ коптеекъ, мъ рециндъ; мъ
днсь; мъ cьпъкъ, мъ pънъ.
- Entbrennen, v., мъ днськpъ, мъ
днсьпъезъ, мъ анпндъ, иадъ оокъ.
- Entbûrden, v., мъ decкаркъ, мъ
зшopezъ, мъ deccapчнкъ.
- Entbûrgern, v., descъетъденекъ, дн-
сьекъ de дрепъа знъ четъденъ.
- Entdecken, v., descovepъ, descъмъ;
аоа; зърекъ; einen Dieb —,
аоа пe знъ оспъ; einem sein Herz
—, descovepъ кзса секретъа
инимол.
- Entdecken, m., descovepиторѣ.
- Entdeckung, f., descovepipe, descov-
epemънтъ, аоаре, инвенцизне.
- Ente, f., pagъ.
- Entehren, v., descovopezъ, deoы-
mezъ, inoamezъ (печнстекъ);
пъпърекъ, deoopezъ, descвep-
rъpezъ, cтpикъ oecopia (знелъ вep-
кpе); sich —, вepдъ онореа, мъ
descovopezъ.
- Entehret, m., пъпъриторъ, cтpикъ-
торъ de oecopъ.
- Entehrung, f., decondpe, inoamъ;
деградаре; пъпъритаръ, deoо-
pъизне.
- Enteilen, v., oъгъ pъпede, pъoъгъ;
dicваръ.
- Enteranfer, m., (дн марнъ), анкpъ
de avopdatъ.
- Enterben, v., descopezockъ, decto-
mъenekъ, днсьекъ de кпponomъ
(не знъ oиъ).
- Enterbung, f., descopezipe, decto-
mъenipe.
- Enterhafen, m., канче, грамнъ, ар-

- позъ (кърпиръ), зигуъ de аръ-
катъ ми принсъ коръви.
- Entscheid, м., рѣшѣнѣ.
- Entern, в., дикъчезъ, зигидезъ,
приндъ ми трагъ коравиа дшима-
пннн.
- Entfahren, в., скапъ, сѣгръ; es ent-
fuhr mir ein Wort, дми скъръ
знъ къватъ.
- Entfallen, в. п., дми каде, дми
сѣгре, дми скапъ (din тѣм);
es ist mir —, нъ ми vine аминте,
амъ зитатъ.
- Entfallen, в., десѣшпърѣ, десвогъ;
desdoieskъ, деспѣгърѣ, десре-
дескъ, десвѣлз, десарзескъ; dec-
kidъ (inima).
- Entfaltung, ф., десѣшпърѣмънътѣ,
desвогъгърѣ, desdoitърѣ; дес-
коперемънътѣ.
- Entfärben, в., десколорезъ, десъ-
поескъ; sich —, скимаъ саца, но-
лореа ѳуел.
- Entfernen, в., департъ, ахънъ; ан-
делънъ; es wird sich auf einige
Zeit —, сѣ ва депърта, ва ав-
санга не кътва тинъ; sich vom
Ufer —, сѣ департъ дела мажъ.
- Entfernt, а. ми ad., депъртатъ, ди-
станте; ich bin weit — es zu
glauben, сѣнтъ департе de а креде
ачѣста.
- Entfernung, ф., департъ, депъртъ-
пизне, дистанцъ; анделънпиме.
- Entfesseln, в., дескътъшезъ, дескъп-
цежъ, дескътенежъ, еливеръ.
- Entflammen, в., дпѣлакъръ, дпѣокъ,
дпвѣвѣезъ; vom Zorne —, de
тѣнъ дпѣлкъратъ, ампинсъ.
- Entfleischen, в., дескърнежъ.
- Entfliegen, в. п., скапъ къ сворах.
- Entfliehen, в. п., скапъ къ ѳгъ, о
тѣлескъ ла ѳгъ.
- Entfliehen, в., тѣ департъ къргъндъ,
тѣ сѣгръ.
- Entfremden, в., днстръинъ; ѳгръ.
- Entführen, в., рѣнескъ, амъцескъ
ка сѣ ѳгръ (о ѳемеиз); кондкъ.
- Entführer, м., рѣниторъ.
- Entführung, ф., рѣнпире, рѣнпгърѣ.
- Entgegen, пр., чере дативъ; днес-
мъ: дн контра, din контра, din
партеа оппъсъ; кърѣ, сѣгре, дп-
наинте, сѣгре дптининъ; dem Stro-
me —, дн контра рѣлкъ; einem
— sein, сѣнтъ контрарѣлкъ къва;
gerade —, токма din контра, то-
кма оппъсъ.
- Entgegenarbeiten, в., джкръ дн кон-
тра ятѣла, крѣческъ планърѣл
къва.
- Entgegnen, в., рѣскандъ (къва), дп-
тининъ, дпгълнескъ (не чинева).
- Entgehen, в. п., скапъ, тѣ скапъ,
ѳгръ; тѣ ѳерескъ (de презнъ пе-
рикълъ); die Kräfte —, дми скадъ
пзтерпие.
- Entgelt, н., рѣсплатъ; ohne —, ѳъ-
рѣ платъ, gratis.
- Entgelten, в. п., яжъ рѣсплатъ, сѣ-
ѳерпѣ.
- Entgleiten, в. п., дмѣпекъ; ѳгръ,
скапъ.
- Entgürten, в., десчинъ.
- Enthalten, в., къприндъ, концинъ;
sich —, тѣ контенескъ, тѣ дп-
ѳрънъ, тѣ рединъ, тѣ авсдинъ;
was enthält dieses Buch? че къ-
принде картеа ачѣста? sich einer
Person —, тѣ ѳерескъ de со-
циетатеа къгрел персоне.
- Enthaltlich, а. ми ad., контенитъ,
дпѳрънатъ, къмпѣтатъ, moderatъ.
- Enthaltlichkeit, ф., дпѳрънаре, кон-
тенитъ.
- Enthaltung, ф., тенпире, къмпѣтъ.
- Enthaupten, в., тѣлкъ канъл, декълъ,
дескънпгезъ.
- Enthauptung, ф., тѣлереа канъл,
декълъгърѣ.
- Entheben, в., диченезъ, департъ
(динтръанъ постъ); deccарчинъ.
- Entheiligen, в., десѣиндескъ, про-
ѳанезъ, сѣгркъ, (прихънескъ къ-
крѣл сѣинте).
- Entheiliger, м., проѳъльторъ, сѣгр-
къторъ, (прихънпторъ).
- Entheiligung, ф., проѳъльпизне, сѣгр-
каре.
- Enthüllen, в., десвѣлз, дескоперъ.
- Enthüllen, в., деспѣстърескъ (зовъ,
мазъре).
- Enthusiasmus, м., онгъсиасмъ, дп-
сѣледпире; зимпире.

Enthusiasm, m., entuziasetš, апсоло-
 зитš; амитš.
 Entzogen, v., decarutš.
 Entjungfer, v., decarpuinezš, пу-
 гарескš, decarpezš, decococoresкš.
 Entketten, v., аркоцаскš (арва),
 церпизнезš.
 Entkern, v., dimitš (словодš) dia
 prinodre, dia гросарl.
 Entleiden, v., decvestš, decarantš,
 decvestmьntš, deczolesкš; de-
 nois, лисескš de vestminte.
 Entleibung, f., decvestitьrь, dec-
 vьrьmьntš.
 Entkommen, v. n., ckanš, oьrš (de-
 o prinodre); der Gefahr —, ckanš
 dia периклš.
 Entkräften, v., decskaterескš, dec-
 nepvezš, nepdš nьtopile; den Muth
 —, rals корацилš, decokorapezš,
 decjimezš.
 Entkräftung, f., decskateripe, decnep-
 vьdise (олазичне); decokrapiz.
 Entladen, v., decsarпkš, zшopezš,
 decsarпinš (decповopezš); die Wul-
 fen — sich, nьopil varcь nioia;
 sein Gewissen —, aml zшopezš
 кцетл.
 Entladung, f., decskьrьkьrь, dec-
 cьrьinьmьntš.
 Entlang, праер., deazьntь.
 Entlarven, v., decmacкš, decsarvezš;
 decкоперь, daš ne oьrь, daš de
 roš.
 Entlarvung, f., decskьrьvьrь, dec-
 mьskьrь, decкоперитьrь.
 Entlassen, v., daš дрэма, dimitš,
 elьepš, ckanš (ne чивева), коп-
 pediezš; des Urtheils —, cкотš,
 ckanš dia арестš; einen Sklaven
 —, daš znšl cклавš ливертатеа.
 Entlassung, f., dimicizne, копpediš,
 elьepape, cкьпape (словозipe).
 Entlasten, v., decpreznezš, decсаркš.
 Entlauben, v., decopьnzескš, dec-
 oiezš.
 Entlaufen, v. n., oьrš, cьrš, ckanš;
 decerpezš.
 Entlaufung, f., oьrь; decertape.
 Entledigen, v. a., decsarпinš, ливе-
 pezš; zшopezš; терминš, ачетš
 (дела znš лькрš); аndeplineскš;

sich eines Auftrages. —, ампли-
 нескš о komicizne, амплинескš
 чеа че mi c'a komicš; mein Ge-
 wissen —, aml zшopezš кцетлš;
 sich seiner Pflicht —, aml ам-
 плинште даторинца.
 Entledigung, f., аndeplinepe; zшo-
 рьmьntš.
 Entleeren, v., decerпtš, голескš.
 Entleerung, f., decerпtьrь, голитьrь.
 Entlegen, a. mi ad., decьrьtatš; —
 heit, f., decьrьtьizne, decьrьtape,
 dicranь.
 Entleihen, v., ампрьmьntš, mь амп-
 рьmьntš, iaš ампрьmьntš, iaš ne
 кредитš.
 Entlehnung, f., ампрьmьntš, ампрь-
 mьtape, ампрьmьntьrь, льаре
 ne кредитš.
 Entleiben, v., zvidš, omopš, iaš viaжа.
 Entlebung, f., omopš, zvidere, omš-
 zvidiš.
 Entlothen, v., cкотš, cтomesкš, а-
 мьцескš; dem Auge Thranen —,
 cтopкš лакрьmь dia okl; einem ein
 Geheimniß —, аола секретл кьива.
 Entmannen, v., кастрезš, cковескš,
 лисескš ne znš vьrvatš de пь-
 тереа цеперьторе, decьrьvьцаскš.
 Entmannung, f., кьстрьrь, cкови-
 тьrь, лисипе de пьрцие цепе-
 рьторе.
 Entmarken, n. Entnerven.
 Entmasten, v., decsarvopezš, decsa-
 rappezš, iaš жооš катаргь дела
 коравь.
 Entmenschen, v., decomenескš, de-
 gradš, decoirьpezš, лисескš de
 demnitatea omopескš.
 Entmuthigen, v., decsarьmьš, dec-
 krapiezš, апсолол фривь.
 Entnehmen, v., iaš, cкотš; cьвтрагš;
 трагš асьтра кьива (о полиць, ет-
 nen Wechsel); der Gefahr —,
 cкотš dia периклš.
 Entnerven, v., decnepvezš (cгьвескš).
 Entpaaren, v., decopьrekiezš, dec-
 cocескš.
 Entquellen, v., icворескš, cкьrьрескš,
 mь depizрескš, mь depivš.
 Entrafhen, v., mь почš лисц, n'am
 тревинь.

Entzweieln, v., гъческѣ, decziorezъ,
declezъ гъчѣтаре, enirne (шараде,
франц.); гътзрескѣ, кларѣфакѣ.

Entzweien, v., стънческѣ, ръпескѣ,
стънчѣ изъ пѣтереа; der Gefahr
—, сканѣ, свѣтрагѣ дела перѣ-
кълѣ; dem Tode —, сканѣ din
гъра моргил.

Entzweigung, f., стънчѣтаре, рѣнѣре.

Entzweiung, v. Entzweiung.

Entzweien, v., пльтескѣ, даѣ, ре'м-
вѣрсежѣ; die Steuern —, пль-
тескѣ дареа (зирѣдѣ, контривъ-
циснеа).

Entzweigen, v., дѣскалѣ, трагѣ зъ-
ворѣ, скотѣ верѣга.

Entzweigen, v.; стънческѣ зънѣн-
дѣнѣ, авѣкѣ.

Entzweien, v., мѣ сканѣ; мѣ свѣ-
трагѣ, сканѣ din перѣкълѣ.

Entzweien, v., мѣ даѣ de-a-dъра,

зътрагѣ дела vedere,
e, ръпескѣ.

, дѣскредеескѣ, dec-

мѣ аццѣдѣ, мѣ тѣр-
пърѣтѣ 'спре мѣнѣ;

мѣ оуерескѣ; вѣнѣ дн мѣнѣ, дн
ѣзрѣ; мѣ дѣолакѣрѣ de мѣнѣ.

Entzweigung, f., мѣнѣ, аццѣдѣтаре,
днпъртѣчѣне.

Entzweigen, v. n., мѣ лѣсѣ, мѣ ла-
пѣдѣ (de чева), пенѣнѣдѣ; meinen
Ansprüche —, мѣ аватѣ дела
претѣнцѣнѣ мѣле; dem Christen-
thume —, пенѣгѣ крѣдѣнга крѣ-
штѣнѣскѣ; der Erbschaft —, пе-
нѣнѣдѣ ерѣзѣтѣдѣ, нѣ претѣндѣ клѣ-
рѣномѣтѣ; der Krone —, мѣ ла-
пѣдѣ de корѣнѣ; der Welt —,
даѣ лѣмѣ рѣмѣасѣ-вѣнѣ.

Entzweien, m., свѣтѣрѣсѣ, ажѣторѣлѣ, скъ-
пѣре de acedѣ, de дѣмѣрѣсѣрѣре
армѣтѣ.

Entzweien, v., дѣсакрескѣ.

Entzweigen, v., дѣсдѣзнѣ, дѣсѣрѣз-
вѣскѣ, репѣрѣ дѣзнѣ.

Entzweigung, f., дѣсдѣзнѣ, дѣс-
дѣзнѣре, репѣрѣдѣзнѣ дѣзнѣ.

Entzweien, v. хотѣрѣскѣ, дѣтер-
мѣнѣ; жѣдѣкѣ, дѣчѣдѣ, рекол-

вѣзѣ; факѣ de арѣтрѣлѣ; — de
Schlacht, вѣгѣлѣ дѣчѣдѣ, хо-
тѣрѣтѣре; dѣсѣ entschѣdet, ачѣсѣ
dѣчѣде (хотѣрѣнтѣре); sein Schicksal
ist entschieden, дѣсѣнѣлѣ лѣ е'пре-
ѣнтѣ, арѣтѣ лѣ e. фѣкѣрѣ, сѣр-
тѣа лѣ e шѣтѣрѣ; einen Streit —,
дѣчѣдѣ, жѣдѣкѣ o кѣсѣ, термѣнѣ
o чѣртѣ.

Entscheidung, f., хотѣрѣаре, дѣтер-
мѣнѣдѣзнѣ; сѣнтѣнѣ; реколѣдѣзнѣ;
— einer Krankheit, крѣсѣ ачѣлѣ вѣлѣ;
— eines Schiedsrichters, сѣнтѣнѣа
знѣлѣ арѣтрѣ; — Grund, m., те-
мѣлѣ хотѣрѣтѣрѣлѣ, арѣгѣмѣнтѣ дѣ-
чѣсѣлѣ.

Entschlafen, v. n., адѣрмѣ; рѣнѣо-
сѣзѣ, морѣ.

Entschlagen, v., мѣ сканѣ, мѣ дѣсѣскѣ,
мѣ репѣрѣ, мѣ дѣсѣвѣрѣ; sich
der Geschäfte —, пѣрѣсѣскѣ тре-
вѣре; sich der Sorgen —, дѣ-
пѣртѣ грѣжѣре; sich der Welt —,
мѣ репѣрѣ din лѣмо.

Entschleien, v., дѣсѣлѣлѣ, дѣсѣкѣрѣлѣ,
дѣлѣтѣрѣ вѣлѣ, дѣсѣакѣлѣлѣ.

Entschleierung, f., дѣсѣлѣлѣтаре.

Entschließen, sich, v., мѣ дѣтермѣнѣ,
мѣ хотѣрѣскѣ, мѣ дѣчѣдѣ, мѣ
реколѣвѣзѣ; дѣсѣдѣдѣ, дѣсѣкѣлѣ (дѣ-
вѣкѣтѣ); entschlossen sein, сѣнтѣ
дѣтермѣнѣлѣ, хотѣрѣтѣ.

Entschließung, f., дѣтермѣнѣдѣзнѣ,
дѣчѣсѣне.

Entschlossen, a. mi ad., дѣтермѣнѣлѣ;
реколѣлѣ, хотѣрѣлѣ; mit — et
Mene, нѣ фѣцѣ неслѣмѣлѣтѣрѣ,
кѣрѣдѣсѣ; — heit, f., гѣрѣ сѣ-
ѣлетѣскѣ, вѣрѣдѣ, сѣдѣлѣ ре-
колѣлѣ (лѣ орѣ мѣ че), реколѣдѣзнѣ.

Entschlummern, v. n., адѣрмѣ, v.
Entschlafen.

Entschlumpfen, v., сканѣ, авѣзнѣкѣ,
сканѣтѣ (din мѣнѣ); es ist ihm
ein Wort entschlumpft, лѣа лѣатѣ
гъра не din пѣнтѣ, лѣ скъмѣтѣ o
ворѣ; aus dem Gedächtnisse —,
дѣмѣ ece din мѣнтѣ, din мемѣрѣ.

Entschluß, m., дѣтермѣнѣдѣзнѣ, про-
пѣсѣ, хотѣрѣаре, реколѣдѣзнѣ; ver-
zweifelter —, пропѣсѣ дѣспѣратѣ;
das ist mein letzter —, ачѣсѣра есѣтѣ

- хотърара mea чеa din зрѣтъ,
авоcта é проуcса meá deoinivá;
er hat den feſten — gefaßt, ea
oſtre taro determínatá.
- Entſchuldigen, v., decvináik, dec-
káná, ckačá; ſein Betragen iſt
nicht zu —, пэртаpea ááí нэ ce
пóте decvinái; ſich — laſſen, черđ
ckácb, черđ iepтъчízне (къ нэ почđ
veni).
- Entſchuldigung, f., decvináipe, ckačá,
deckáná, deckánáчízне.
- Entſchweben, v. n., cвopđ áиá, áи-
чeтđ, мъ пaлудá áи aepá.
- Entſchweſeln, v., кэрудá de пэчócb,
decнэчómezá.
- Entſchwimmen, v., cкaпá къ пoтá.
- Entſchwinden, v. n., dicпapá, тpeкá
iſte.
- Entſeelt, part., мopтá, рьпъocатá.
- Entſehen, v. n., мъ рэáиnezá, мъ
poшecká.
- Entſegbar, a. áи ad., decлoкaзepá,
че ce пóте da áи decпpте áиa лoкá.
- Entſehen, v., decáиá, dimitá, áи-
oecá; dađ cкáкpеá, áивepеá de
acedít; ſich —, мъ cпáиmъптá,
мъ áиáиopá; —, n., cпáиmъ, opи-
къ, тepópe.
- Entſeſſich, a. áи ad., cпáиmъптъчócb,
áиopиkомáтá, káиmáиtá, áиcáи-
ropá de тepópe.
- Entſetzung, f., áивepъчízне, cкáиape
de acedít, oвáкpеá; decпceчízне,
dimicízне.
- Entſetzen, v., decceчízá, decпoчeтeчá.
- Entſinken, v. n., káđá áичeтáиopá.
- Entſinnen, ſich, v., áиáí ááđáкá áи-
máиte, áиáí cáиáиo, áиáí pecáи-
vino, áиáí peкeтéá áи memopíz.
- Entſinnlichen, v., кэрудá, áивepá de
cáиáиáиtate, cкáиá de áитepea
cáиáиpízop тpáиeштá.
- Entſinnung, n. Erínnung.
- Entſittlichen, v., opиká пъpавзpízе
áиe, kápáиáиá мopáиtatea, de-
mopáиceчá, decпpáceчá.
- Entſinnen, v., зpеcáá, decáиmъpá,
decвoáтá; baráиáí entſpáии ſich ein
Projeř, áиnpá áиeа ce ecká знá
пpочeчá.
- Entſprechen, v., kopъcáиáиá, pъcáиáиá,
áиdecтáиeчá, áиkopá; die Ueber-
ſetzung entſpricht dem Originale,
тpáиáиáиeа kopъcáиáиe, eſte áи
kopъopáиtate къ opиáиáиáи; — d.,
part., kopъcáиáиáиte, kopъcáиáи-
zetopá, kopъopáиá, káиáиáиáиá, áи-
пáиopá (áиopáиáиá).
- Entſprechen, v., pъcáиá, мъ decпáиá,
мъ тpáиá, decáиáиá, áиáí тpáиá
opиáиeа.
- Entſpringen, v. n., oвáтá, cáиá áиáиpъ,
cкáиá, áивopъcкá, cкáиáпeчá; de-
páиá, pecáиáтá, пpоáиá, áиpчeдá,
decáиáиá; baráиáí iſt alles Unheil
entſprungen, de áиáí áиpчeдe тopá
pъáи; áиáí dem Kloſter —, eſtá
áиa мopáиcтipe.
- Entſtalten, n. Verunſtalten.
- Entſtehen, v. n., мъ мácká, пpоáиá,
áиpчeдá, мъ káиáиáиá, мъ ecká,
pecáиáтá, áиáí o áиopтá oвeкape;
wađ wird baráиáí —? че ce áи
пáиte de áиáиo? кá cáиáи. n.
opиáиe, пáишepo, пъeкътáиpъ, áи-
чeпътáиpъ, áичeпáтá, pecáиáтá.
- Entſtehung, f., áичeпътáиpъ, áиpи-
чeиá, opиáиe, decпáиáиáиe.
- Entſteigen, v., мъ áиáиáиá, oвá áи
cáиá, pъcáиá (cópeлe).
- Entſtellen, v., cкáиoceчá, decáиpáиá,
decopmeчá; eine Erzählung —,
cкáиáиá, áитepeчá o пъpáиáиáиe
(новeſтipe).
- Entſtellung, f., cкáиoceчáиpъ, decáи-
тpáиáиe.
- Entſtrömen, v., cгoлkáиá, cкáиáпeчá,
кэpá къ пpиcociмáиpъ (áиáí áивopá,
o вьáиá тъиeтá).
- Entſürzen, v., мъ áиáиeтá áиa пáи-
áиe.
- Entſündigen, v., кэрудá, iepтá пъ-
кáтeлe.
- Enttäuſchen, v., decáиáиeчá, dec-
пъáиeчecká, áиáиáí áиa opиáиeа
pъгъчítá.
- Entthronen, v., decтponeчá, áиceчá
de тpонá.
- Entthronung, f., decтpонape, dec-
тpонáиáиe.
- Entwürden, n. Erwürden.
- Entwöltern, v., decáиoпeчá, cпoпo-
пeчá, demepтá de лoкáиopá.

- Entwachsen, v., скрескѣ, дефинѣ преа
mare; der Schule — sein, сънт
преа mare de шкѣль, амѣ въ-
сатѣ анил де шкѣль; dem Kleide
—, скрескѣ, есѣ дин вестмѣнтѣ.
- Entwaffnen, v., десармѣ.
- Entwässern, v., сквргѣ, сторкѣ ана,
зскѣ; (ан хитиѣ) концентрежѣ.
- Entweder, conj., сѣѣ, орл, аѣ, верл,
ѡе ка; — oder, сѣѣ сѣѣ, орл орл,
аѣ аѣ; — alles, ober nichts, орл
тѡге, орл нимика, орл Чесарѣ, орл
нимика.
- Entwehren, sich, v. Entwehren.
- Entweichen, v., скапѣ къ ѡага, дис-
карѣ.
- Entweihen, v., профанежѣ, прихъ-
пескѣ, дитинѣ (о viserикѣ шл орл
че локѣ сакрѣ); десхиротонескѣ,
десѡиндескѣ, іаѣ дарѣл.
- Entwenden, v., днстрѣинѣ, ѡзрѣ,
питѣлѣ.
- Entwerfen, v., делинѣ, десемнѣ,
адзмврежѣ, ѡакѣ о скицѣ; про-
иентежѣ, амтернѣ; einen Plan —,
делинѣ, ѡакѣ знѣ планѣ; ein Ge-
mälde —, скидежѣ, трагѣ примеле
линатре ла о кадрѣ.
- Entwerfer, m., проиентѣторѣ, адзм-
врѣторѣ.
- Entwerfung, f., скицѣ, делинѣтрѣ.
- Entwickeln, v., десволтѣ, десвѣлѣ,
десѡшкрѣ, десплетескѣ, десподѣ,
рѣскрѣ; es muß sich bald —, лѣ-
крѣ се ва лѣтѣри дн сквртѣ.
- Entwicklung, f., десволтѣмѣнтѣ,
десѡшкрѣмѣнтѣ; лѣтѣрире; ка-
тастроѡѣ (рѣстарпѣтѣра, сларце-
преа знѣ лѣкрѣ, знѣ евинетѣнтѣ
днтрѣзнѣ модѣ дрешкарѣ).
- Entwilden, v., дессѣлѣтѣческѣ,
десѡережѣ, дмѣлѣнзескѣ, dome-
стическѣ; цивилезѣ.
- Entwindeln, v. десѡшлѣ, десѡшкрѣ.
- Entwinden, v., сторкѣ, стѣлѣгѣ, стѣлѣ-
ческѣ дин шѣлѣ.
- Entwirren, v., десквртѣ, дескѣлѣческѣ.
- Entwischen, v., скапѣ во ѡбришѣ, о
тѣлескѣ.
- Entwöhnen, v., десвѣдѣ, ѡакѣ сѣ
ласе о датинѣ; дндеркѣ (знѣ прѣлѣкѣ);
аватѣ дела о датинѣ.
- Entwölken, v., рѣсинескѣ пѣорил; der
Himmel entwölkt sich, черѣл се
рѣ'исенинѣ.
- Entwürbigen, v., дерпадѣ, змилескѣ,
дерпарѣ вѣза.
- Entwurf, m., скицѣ, адзмѣрѣмѣнтѣ,
адзмѣрѣтрѣ; проиентѣ; зрѣлѣ;
концентѣ примѣ; примѣла десемнѣ.
- Entwurzeln, v., десрѣдѣчинѣ.
- Entzaubern, v., десѡертескѣ, дес-
квнтѣ.
- Entziehen, v., сѣвтрарѣ, рѣтрарѣ; де-
трарѣ; лисескѣ; микшорезѣ; ei-
nem den Lohn —, трагѣ сѣмвриа
кѣлѣа; der Gefahr —, сѣвтрарѣ
дела перѣкѣл; sich der Sorgen —,
скапѣ де, грѣжѣ.
- Entziehung, f., сѣвтрѣсѣрѣ, лисѣре,
микшорѣтрѣ.
- Entziffern, v., десѡиѡрежѣ, десквртѣ;
сплѣкѣ.
- Entzücken, v., днкѣнтѣ, рѣпескѣ,
стрѣнорѣ, зимескѣ, естасѣезѣ;
ich bin ganz entzückt, сънт къ то-
тѣл днкѣнтатѣ; vor Verwunderung
entzückt sein, а ѡи рѣпитѣ де ад-
мирѣциѣне.
- Entzückt, a. шл ад., днкѣнтатѣ, рѣ-
нитѣ, стрѣнѣртатѣ, естасѣатѣ.
- Entzündung, f., днкѣнтѣмѣнтѣ, рѣ-
пичѣне, стрѣнорѣ, естасѣ, зимѣре.
- Entzündbar, a. шл ад., днѡлѣкѣра-
верѣ, апризевеверѣ; —seit, f., а-
призевеверѣтате, каначѣтѣтѣа, пѣтлѣ-
ца де а се апринде.
- Entzünden, v., априндѣ, днѡѡкѣ, дн-
ѡлакѣрѣ, даѣ ѡокѣ; sich —, а се
инѡжата, днѡвожѡра о вѣлѣ, о рапѣ.
- Entzwei, ad., рѣатѣ дн дѡѣ, дн-
ѡрѣнтѣ; —en, v., десѣпескѣ, дес-
партѣ, десѣрѣпескѣ, сѣпарѣ, къ-
шзнѣ десѣпѣре, дѣскордѣгѣ; —ung,
f., десѣпичѣне, дѣссѣмпѣичѣне, дѣс-
сѣмпѣлѣ, днѣтрѣкѣре, дѣскордѣгѣ.
- Enzian, m., целѣиѣнтѣ (пѣантѣ).
- Eraste, f., епактѣ, (дн хропѡлоц.)
пѣтерѣл карѣ пѣптрѣ ѡѣекѣре анѣ
еспрѣмѣ врѣста лѣпѣл дн мо-
ментѣл чѣлѣ дин зрѣмѣ ал анѣлѣлѣ
че трече. Епакта ажѣтѣ ка сѣ
се пѡтѣ детермина епѡчѣло де

мижлокъ але лънолор нѡъ пе ѳе-
каре анѧ.

Ερημευ, а., еѳемерѧ, терминѧ грѣ-
ческѧ примитѧ дн тѡте лѡтеле,
днсементъ ѳиндѧ саѧ лѡкръ че дѡне
пѡмаѧ о зѧ, сѧѧ престе тотѧ знѧ
че кѡрѡндѧ трекѡторѧ: ѳлѡре е-
ѳемерѧ, ѳригѡрѧ еѳемере, нѡъ-
гѡдѧ еѳемере.

Ερηυ, м., ѧедерѧ; —attig, а. мѧ
ad., ѧедерѡсѧ, ка ѧедера; —franz,
м., кѡнѡнѧ, girlandѧ de ѧедерѧ.

Ερηοτ, м., еѳорѧ, тотѧ грѣческѧ, о
таѡстратѡрѧ сѧѧ дерегѡторѧ ма-
ре ла Спартанѧ атезатѧ спре а
контраваланда потестатеа реѡи-
лор мѧ а сепатѡлѧ. Еѳорѧ ера
ѡинѡ.

Epidemie, f., epidemѧ, вѡлѧ че ло-
веште че знѧ нѡмѡрѧ ма-ре де
ѡменѧ дн ачелаш тѧмѧ мѧ пе
ачелаш лѡкрѧ.

Epidramm, п., епѧграмѧ, поесѡдрѧ
микѧ че се терминѧ кѡ о глѡтѧ
сѧѧ ѧстѡдѧ, сѧѧ мѡмѡтѡре.

Epif, f., епѧкѧ, епѡнеѧ, комѡсе-
ѡизне поетѧкѧ ма-ре, дн ка-ре се
декѡнтѧ маѧ вѡртѡсѧ ерѡѧсѡлѧ.
Нѡмаѧ кѡте о мѧнте ѡенѧлѧ про-
дѡче поесѧ епѧче.

Epifurder, м., епѧкѡреѧ.

Epifurderm, м., епѧкѡрѧсѧ, dec-
ѳрѧѧ трѡнескѧ, морѡлѧ, datѧнѧ
де а трѧѧ дн плѡчерѧне сѧмѡдѡ-
рѧлорѧ трѡнешѧ.

Epilente, f., епѧленсѧ, вѡла чеа реа,
кѡлѡктѡрѧ, стрѡпѡшѡлѧ, чеа невоѧѧ,
о вѡлѧ первѡсѧ че ѡне сѡкрѧѧ,
волпавѧ днсѧ каде днтрѡ кон-
вѡлсѧнѧ днѳрѧкомате перѡндѡмѧ
тѡтѧ конѡтѧнѧга де сѧне.

Epilog, м., епѧлогѧ, капѡтѧ, днкетѡре
(а знѧѧ dѧкѡрѡсѧ, а знѧѧ поесѧ).

Episode, f., епѧѡдѧ, лѡкрѡре, акѡѧне
че днтрѡкаде дн акѡѧнеа прѧ-
ѡпѧлѧ а знѧѧ епѡне, драме, орѧ
а знѧѧ romanѧ.

Epistel, f., епѧстѡлѧ, епѧстѡлѧ; скрѧ-
сѡре апѡстѡлѡескѧ.

Epitaphium, п., епѧтаѡѧѧ, ѧскрѧѡѧ-
не пе знѧѧ мѡртѡлѧтѧ орѧ сѧкрѧѧ.

Epoque, f., епѡхѧ, знѧѧ пѡлѧтѧ анѡмѧтѧ

дн ѧсторѧѧ, ка-ре есте днсеминатѧ
прѧн врезнѧ евенѧмѧнтѧ ма-ре,
grandѡсѧ, консѧдерѡверѧ, стра-
ordinѧрѧлѧ.

Epoque, f., епѡнеѧ, в. Epif.

Epiph, м., ѡелѧнѧ сѡлѡатѧкѧ.

Equipage, f., екѧпѡѧѧ(ѳранѡѡѧѧсѧтѧ);
днсементъ ѡдатѧ тотѧ че се ѡне
де о трѡсѡрѧ, каѧ, хѡмѡрѧ, шер-
вѧторѧ; алѧѡдатѧ, тотѧ че се че-
сѡре а гѡтѧ, днѡрѡша, провѧѡнѧ
о корѡвѧѧ.

Equipieren, v., екѧпѡезѧ, гѡтѡескѧ.

Er, елѧ, днпсѧл, пропѡте маскѧ-
лѧнѧ де а трѡѧа персѡнѧ; немѡѧ
днсѧѧ аплѡкѧ мѧ ла а дѡа пер-
сѡнѧ кѡндѧ ворѡескѧ кѡ десѡреѡдѧ,
спр. ес. hat — geholfen? ажѧ-
татѧл тѧ? er маѧ есте мѧ о нѡр-
тѧѡкѧ че се днтрѡеѧе ла ком-
пѡсеѡѧнѧ мѧ еспрѧмѧ ажѧѡдѡреа
врезнѧѧ скѡнѧ, сѧѧ о дѡрѧнѡѧѧ
ѡрекаре.

Erachten, v., сѡкѡтѧ, крѡдѧ, сѡп-
нѧнѧ, жѡденѧ, мѧ се пѡре; Sie
fönnen leicht —, дѡмѡеатѧ поѧѧ
кѡрѡпѧде зѡорѧ; meines Erachtens,
дѡнѧ сѡкѡтѧнѧга теа.

Erachten, v., кѡмѧтѧѧ прѧн ѡратѧ.

Erarbeiten, v., кѡмѧтѧѧ прѧн лѡкрѧ.

Erbacher, м., агрѧ, кѡмѧнѧ ерезѧтѧ,
erezѧторѧлѧ.

Erbabel, м., повлѡеѧ ерезѧтарѧѧ, по-
вѧѧтѧте де мѡмѡтенѧре.

Erbsamt, п.; дерегѡторѧѧ ерезѧтарѧѧ.

Erbsangen, v., мѧ нѡтрѡндѧ де сѡѧѧ-
мѧ, мѧ днѡѧорѧ.

Erbsantheil, м., пѡрте де мѡмѡтенѧ-
ре, порѡѧне ерезѧѧ.

Erbarmen, fѡ, v., комѡѧтѧмѡескѧ,
комѡѧѧ, мѧ днѡдѡрѧ, днѧ есте
мѧлѧ; Gott erbarme fѡ feinet,
Dѡѧ сѡѧѧ пѡнѧ мѧлѧ кѡ елѧ; es
ist zum —, есте вѡл де ѡмѧ.

Erbarmslich, а. мѧ ad., мѧсерѡверѧ,
тѧкѡлѡсѧ, мѧшѡлѡсѧ, demѧнѧ де ком-
пѡтѧмѧре; er ist ein —er Mensch,
е знѧѧ ѡмѧ де нѧмѧка; —e Lügen,
мѧнѡнѧ мѧшѡлѡсе; —keit, f., мѧ-
серѧѧ, мѧшѡлѡтѧте, тѧкѡлѡшѧѧ, лѡ-
крѧ де нѧмѧка, старѡ де комѡѧ-
тѧмѧтѧ.

- Erbarmung**, f., компати́мире, ком-
паци́не, милъ, андъраре; — **elob**,
некомпати́миторѣ, не'андърторѣ,
крдѣ; — **svoll**, андърторѣ, ком-
пати́миторѣ.
- Erbauen**, v., ѡзврикѣ, ѡзврескѣ, ка-
сѡакѣ, апауѣ, ридикѣ; **eine Brücke**
—, констрезѣ знѣ подѣ; **steh** —,
иаѣ ессетилъ вѣнѣ.
- Erbauer**, m., ѡзврикѣторѣ, ѡандѣторѣ.
- Erbaulich**, a. mī ad., ессетиларе,
de вѣнѣ ессетилъ, змилиторѣ.
- Erbauung**, f., дзраре (zidire), касѣ-
ѡикѣдикне, констрзидикне; ѡан-
дѣдикне; ессетилъ вѣнѣ.
- Erb-beamte**, m., ѡѡициалѣ кѣ постѣ
еpezиторѣ; — **begräbnis**, n.,
кринѣ еpezитарѣ, тормѣнтѣ
ѡамилитарѣ; — **besuch**, m., посесис-
не еpezитарѣ.
- Erbe**, m., еpede, еpezиторѣ, моштенѣ,
моштениторѣ, клирономѣ; **ohne**
—n **stehen**, торѣ ѡзрѣ конѣ,
ѡзрѣ еpezѣ; —, n., еpezитате,
клирономѣ, моштенѣ.
- Erbeben**, v. n., тремсрѣ, мѣ кзтре-
мѣрѣ.
- Erbeigentum**, n., проприетате еpe-
зитѣ, аверe de моштенѣ.
- Erbeinigung**, f., контрактѣ de зпѣ
аитре клирономѣ.
- Erben**, v., еpezескѣ, моштенескѣ,
клирономескѣ.
- Erbeten**, v., кѣштитѣ prin рѣгѣдикне.
- Erbetteln**, v., кѣштитѣ чорвиндѣ.
- Erbeuten**, v., прѣдоѣѣ; кѣштитѣ кѣ-
нилъ de апауѣторѣ.
- Erbfähig**, a. mī ad., кѣначе, dectol-
никѣ de еpezитате.
- Erb-fall**, m., касѣ de еpezитате; —
fällig, ad., кѣнѣ, dezentѣ prin
моштенѣ; — **feind**, m., скѣдуре,
dezentѣ, неувѣнѣ моштенѣ;
— **feind**, m., дѣшманѣ еpezитѣ (deza
нѣринѣ); — **gut**, n., аверe еpez-
итарѣ, ааримонѣ, еpezитарѣ; —
land, n., цѣрѣ de еpezитате; —
nehm, m., примиторѣ de o еpe-
зитате.
- Erbfolge**, f., зрмаре, сзчесикне де
клирономѣ; — **krieg**, m., рѣсвоѣ
- пентра клирономѣ, рѣсвоѣ de
сзчесикне.
- Erb-fürst**, m., принѣне, domnitорѣ
еpezитарѣ; — **fürstenthum**, n., prin-
ципатѣ еpezитарѣ.
- Erbgeessen**, ad., проприетарѣ de вѣ-
нѣспѣ стѣгѣторѣ.
- Erbgut**, m., ледрѣ еpezитарѣ.
- Erbin**, f., еpezиторе, клирономѣ, мо-
штениторе.
- Erbitten**, **steh**, v., мѣ амаѣк, ѡѡерѣ.
- Erbieten**, n., **Erbietung**, f., амаѣе-
тарѣ, ѡѡертѣ.
- Erbitten**, v., кѣштитѣ prin рѣгѣдикне,
андѣлекѣ рѣгѣндѣ; **steh** — **lassen**,
се андѣрѣ, се андѣлекѣ де рѣ-
гѣдикне; **nicht zu** — **sein**, нѣ e de
андѣлекатѣ.
- Erbittern**, v., амѣрескѣ, оуѣрескѣ,
дѣтѣратѣ; апаспрескѣ.
- Erbittlich**, a. mī ad., андѣлекѣаверѣ,
андѣрѣторѣ.
- Erblassen**, v., аргѣлаѣнескѣ, атор-
цескѣ; торѣ.
- Erblasser**, m., тесѣторѣ, гѣсѣторѣ
de еpezитате.
- Erblassungsrecht**, n., дрентѣ de a
ѡае тесаментѣ, дрентѣ de a
дикне лѣверѣ аоупре аверѣаор.
- Erbleben**, n., ѡендѣ еpezиторѣ.
- Erbleichen**, v. **Erblassen**.
- Erblich**, a. mī ad., еpezитарѣ, кѣ
дрентѣ de еpezитате.
- Erblicken**, v., зѣрескѣ, дескоперѣ,
вѣдѣ.
- Erbinden**, v., орвескѣ, деѣнѣ орѣ.
- Erbloeden**, v. **Entbloeden**.
- Erblos**, a. mī ad., ѡзрѣ еpezѣ; вѣ-
нѣспѣ лѣнѣте de клирономѣ, аверѣ
ваканте.
- Erblosigkeit**, f., аѣсѣ de еpezѣ.
- Erbblühen**, v., апаорѣескѣ.
- Erborgen**, v., иаѣ апазрѣматѣ.
- Erbossen**, v., мѣнѣк, аѣѣѣ, апа-
ратѣ, апазрѣзѣ.
- Erbot**, v. **Anerbieten**.
- Erbötig**, ad., прѣгѣтитѣ, прѣпаратѣ,
дикѣсѣ; — **sein**, мѣ амаѣк, мѣ
ѡѡерѣ.
- Erbpacht**, m., емоѣтезѣ (апа Prin-
ципате се пѣмѣште не слав. вѣс-
тѣнѣ); e калитате de арендѣ че

- се іа, кь контрактъ пе хна шірѣ маі лѣгѣ de anі, ср. ес. не 99 ші пе лѣгѣ о платъ анжалъ орі сервідіѣ деоіатѣ одагъ пентрѣ тот-дѣсна. Емоітеселе пентрѣ ан-деланга лорѣ дѣраре грекѣ шпорѣ аи пропріетате тотатъ а арен-дѣторкѣлі.
- Erbrecht**, в. **Erbvergleich**.
- Erbrechen**, в., спарѣ, рѣиѣ, дескідѣ спѣргѣндѣ, дескідѣ ка ооруа; vomіѣ, вѣрсѣ (че ам тѣлкатѣ), ворѣскѣ; einen Brief —, дескідѣ, десоакѣ о скрісоре; **Erbrechen** ка сѣвс. п. спѣртѣрѣ, рѣатѣрѣ, оръп-тѣрѣ; vomітѣ, vomітѣрѣ, вѣрсѣ-тѣрѣ.
- Erbrecht**, п., дрептѣ, дрітѣ ерези-таріѣ, дрептѣ de монтеніре.
- Erbrechung**, ф., рѣатѣрѣ, оръп-тѣрѣ; vomітѣрѣ.
- Erbreich**, п., domanіѣ, імперіѣ, ам-пѣрѣціѣ, регатѣ de монтеніре, регатѣ ерезитаріѣ.
- Erbritter**, м., кавалерѣ ерезитаріѣ аи імперіѣлі.
- Erbfagung**, ф., testamentѣ, діснѣсе-ціѣне ерезитаріѣ.
- Erbfchaft**, ф., кайрономіѣ, ерезитате, монтеніре.
- Erbfchleicher**, м., пѣндиторѣ дѣрѣ о монтеніре, лігаріѣ дѣрѣ о кай-рономіѣ.
- Erbfchlüssel**, м.; келе de монтеніре (пентрѣ оартече).
- Erbse**, ф., мазѣре (лѣгатѣ); —nbroт, п., пѣне de мазѣре; —nsuppe, ф., супѣ de мазѣре.
- Erbstaat**, м., статѣ ерезитаріѣ.
- Erbfunde**, ф., пѣкатѣ стрѣшомѣскѣ, пѣкатѣ оріцінаріѣ, пѣкатѣ монте-нітѣ, пѣкатѣ ліі Adamѣ.
- Erbtugend**, ф., віртѣте монтенітѣ, ерезітѣ.
- Erbübel**, п., рѣѣ монтенітѣ.
- Erbüßer**, в., кѣштіѣ пріп мѣіестріі аморосе; кѣштіѣ пріп анкѣтѣре десорѣнате.
- Erbunterthan**, м., сѣдітѣ, васалѣ.
- Erbvergleich**, м., двоиѣлѣ, конвен-ціѣне de ерезитате.
- Erbvermächtnis**, п., лѣгатѣ, о парте de авере тестатѣ.
- Erbvertrag**, в. **Erbvergleich**.
- Erbzins**, м., канонѣ сѣѣ арендѣ емо-ітестіѣ (вѣстѣндѣ); —gut, охндѣ емоітестіѣ, емоітесѣ; —leben, п., охндѣ емоітестіѣ.
- Erbachse**, ф., осіеа пѣшѣпѣлі.
- Erbapfel**, м., картофѣ, пѣшѣ, пѣрѣ de пѣшѣнтѣ, пічокѣ, крѣшѣлѣ (вандравѣрче, алпѣле).
- Erdart**, ф., соіѣ, спіѣ de пѣшѣнтѣ, соіѣ de лѣтѣ; —ig, а. ні ад., пѣшѣптосѣ, ка пѣшѣпѣлі.
- Erdbahn**, ф., драмѣлі, калеа, орбіта пѣшѣпѣлі (амперіѣларіѣ сѣрелі).
- Erdball**, м., глобѣ пѣшѣптескѣ.
- Erdbeben**, п., кѣтретѣрѣ de пѣшѣнтѣ.
- Erdbeerbaum**, м., оръгаріѣ (арборе).
- Erdbeere**, ф., ораѣ, кѣшѣпѣ (дѣкѣ сѣнтѣ de грѣдінѣ маі марі; мол-довеніі зіѣѣ ораѣ де пома ора-гѣлі); —nfaß, м., сѣкѣлі, сірѣпѣлі de ораѣ; —nstaude, ф., пѣпта ораѣлі, оръгѣрелѣ.
- Erdbeschreiber**, м., географѣ, дескріп-торѣ аи пѣшѣпѣлі.
- Erdbeschreibung**, ф., дескріпціѣнеа, дескрісѣра пѣшѣпѣлі.
- Erdbirne**, ф., в. **Erdapfel**.
- Erdboden**, м., пѣшѣнтѣ, тѣрѣмѣ, оада, коѣа, скѣрѣа пѣшѣпѣлі.
- Erdbrand**, м., оокѣ сѣпѣшѣптескѣ, врсѣтѣрѣ, априндере de торѣ (пѣшѣнтѣ че арде ка лѣпѣліѣ зскатѣ).
- Erdbreite**, ф., лѣрѣімеа, лѣцімеа пѣ-шѣпѣлі.
- Erdbaum**, п., пѣшѣтѣрѣ de пѣшѣнтѣ.
- Erdurchmesser**, м., діаметрѣлі пѣ-шѣпѣлі, лініа че грече дрептѣ пріп мѣзѣлі пѣшѣпѣлі депа зпѣ полѣ де алілі.
- Erde**, ф., пѣшѣнтѣ; лѣме; fette —, пѣшѣнтѣ грѣсѣ, галіосѣ; loßere —, пѣшѣнтѣ шпорѣ, цѣрѣлосѣ.
- Erdem**, іден, а., de пѣшѣнтѣ, de лѣтѣ, de лѣмѣ; —bürger, м., омѣ пѣшѣптѣнѣ, омѣ дін лѣме; —freude, ф., пѣчере, вѣкріѣ лѣ-мѣскѣ; —enge, ф., істѣлі, лімѣ de пѣшѣнтѣ (че се лѣгінде аи

- mare); — glück, n., ферицире пь-
тълтескъ, вине лтмескъ.
Erdentbar, в. **Erdentlich**.
Erderschau, m., iedepъ de пьтълткъ.
Erdfaß, a., пьтълткъ, de колдореа
лтълкъ, пьлткъ, секкъ.
Erdfall, m., скъзндътъръ, скъзъ-
търъ de пьтълткъ.
Erdfarbe, f., колоре de лтълкъ зскагъ.
Erdfläche, f., сорафага пьтълтлълкъ,
плънегъ.
Erdflaß, m., амiantкъ.
Erdgalle, f., (botan.) чентазръ ть-
рхнтъ.
Erdgeschloß, n., планъ de жоскъ (аъ
зпел касе).
Erdicht, ad., на пьтълткъл.
Erdichten, v., афлъ, invenrezъ, ima-
гинеzъ (пъскоческъ); Lügen —
скорнескъ минчлн.
Erdichtet, a. mi ad., скорнитъ, in-
венгагъ; фадкъ, минчиноскъ; химер-
рикъ, фавзюскъ.
Erdichtung, f., скорнитъръ, фавзлъ.
Erdig, ad., пьтълтгоскъ.
Erdkarte, f., картъ географикъ.
Erdkloß, **Erdentkloß**, m., вьлгъръ, воуъ,
вршкъ de пьтълткъ.
Erdkörper, m., корпкъ, тръпкъ пьтълт-
тескъ; — freis, m., черкълъ пь-
тълтлълкъ; — Kugel, f., гловъ, сфe-
ръ (вотъ) а пьтълтлълкъ.
Erdkunde, f., географикъ, штингъ de-
спре пьтълткъ.
Erdlage, f., **Erdlager**, n., страгъ,
пъгъръ de пьтълткъ; — last, f.,
масса, материя пьтълтлълкъ.
Erdlehre, f., геологикъ.
Erdmesser, m., геометръ, тьскръ-
торъ de пьтълткъ; — messkunst, f.,
геометрикъ; — messung, f., тьскръ-
пъгъръ de пьтълткъ.
Erdmoos, n., тьшккъ de пьтълткъ.
Erdnähe, f., перикъ, апролетъра
пътълтлълкъ (аъ астрон.)
Erdruß, f., алникъ (о плантъ).
Erdöl, n., пькъръ, петролекъ.
Erdreich, **Erdharz**, n., витъме, асфалтъ.
Erdrol, m., полъл пьтълтлълкъ.
Erdpunkt, m., пьлткъ de пьтълткъ.
Erdrauch, m., фьтъркъ (о плантъ);
фьткъ, чегъ че се ридикъ аъ сьсъ.
Erdreich, n., пьтълткъ; лтне; ть-
ржмъ; хьтъ.
Erdreisten, v., дндръспескъ, кьтезъ,
тъ дндчркъ.
Erdrose, f., росъ шерпиторе.
Erdrosseln, v., сьгръмъ, гьтзескъ.
Erdrüden, v., дндъдъшкъ, конкьлкъ,
декълкъ, зчидкъ, сьгръмъ, сьплъскъ.
Erdrüden, m., спинаре, тьке, дьл-
тъ de пьтълткъ.
Erdsalz, n., салтъръ, салнетръ.
Erdseibe, f., дикъл пьтълтлълкъ.
Erdlicht, в. **Erdlage**.
Erdschiffer, **Erdumsegler**, m., кьпцъ-
рьторъ de пьтълткъ.
Erdsholle, f., в. **Erdkloß**.
Erdschwefel, m., лконодикъ.
Erdstrich, m., зонъ, връ (аъ геогр.)
Erdulden, v., сфeркъ, равдкъ, пауъ,
сшпоркъ.
Erduldung, f., сфeрингъ, пьдунгъ,
рвдаре.
Erdstoff, f., в. **Erdarsel**.
Erdwall, m., валъ de пьтълткъ, троianкъ.
Erdwurm, m., ржмъ; лтмьрикъ.
Ereifern, sich, v., ть дндържтъ, ть
тълткъ.
Ereignen, sich, v., се дндътмьлъ,
евине, окъре.
Ereignis, n., евенитълткъ; каскъ, дндъ-
тмьларе.
Ereilen, v., ажънгъ фьгндкъ, апъкъ.
Eremit, m., еремитъ, сьхастръ (пъст-
никъ).
Eremitage, f., еремитарикъ, кизия знкъ
сьхастръ; се zize mi despre а-
поле късчоре сьл фoшоре de prin
гъдинеле артифичиосе.
Ereben, v., ерезескъ, кьштгъ de
моштенере.
Erfahren, v., афлъ, ть инфортъ, вилъ
ла кьпоштгъла знкъ лъкръ, дндъ-
чркъ, дндъуъ, приченъ prin сьне-
ртингъ; пьдескъ; von wem haben
Sie es —? дела чине аъ афлатъ
Да? er hat vieles in der Welt
—, ачела черкъ тьлте аъ лтме;
Unglück —, пьдескъ непорочере;
—, а., пьдгтъ, черкатъ, депринскъ,
праттикъ.
Erfahrung, f., черкаръ, пьскъ, сьне-

- ринць, пратикъ; in — bringen,
 винъ ла кзноштинга (кзтърѣ лжкръ).
 Erfahrungssatz, m., ассиомъ, дпвъ-
 цзтърѣ скдсць дпн днделзнгъ чер-
 каре.
 Erfechten, v., кзштгѣ прпн лжктъ;
 den Sieg —, днзнгѣ, репортѣ
 вшторѣ.
 Erfinden, v., аолъ, ивентезѣ, скор-
 нескѣ (пъскоческѣ).
 Erfindertsch, erfundsam, a., аолъ-
 торѣ, ивентуосѣ, ипвентуосѣ.
 Erfindung, f.; аолъторѣ, десконери-
 торѣ, ивентуизне, скорпире; —с-
 габе, f., талантѣ, аолъторѣ, ив-
 вентивѣ; —сгелст, m., денѣ ив-
 вентивѣ.
 Ersehen, v., канътѣ прпн рзгъминдѣ.
 Erfolg, m., зрмаре, ресзлатѣ, сз-
 чекѣ, еоптѣ; ich stehe für den —,
 еѣ стаѣ взнѣ къ ва реешѣ; der
 — wird es lehren, зрмѣ ва аръта.
 Erfolgen, v., зрмезъ, евине, ресзл-
 тѣ, се ёскѣ, се наштѣ; hieraus
 kann viel Gutes —, до аичѣ пдте
 ресзлата мзлатѣ зине.
 Erforderlich, a., черзтѣ, тревзн-
 чосѣ, тревзиторѣ, печесарѣ; —en
 Falls, дѣкъ с'ар чере, ла касѣ
 до тревзпнць.
 Erfordern, v., черѣ, претиндѣ, ре-
 черѣ; die Umstände — es, дп-
 претпзрѣрпзе черѣ ашеа.
 Erforderniß, n., Erforderung, f., тре-
 зпнць, черпнць.
 Erforschen, v., черчетезѣ, черкѣ, е-
 саминѣ, ивестгѣ; аолъ, кзноскѣ;
 die Geheimnisse der Natur —, чер-
 четезѣ секретеле патрелѣ; die Ge-
 sinnungen einer Person —, черкѣ
 кздетѣл, спццпмпнтеле знепперсоне.
 Erforschung, f., черчетаре, ивестг-
 гизне, ессампнаре.
 Erfragen, v., дптревѣ; аолъ прпн
 дптревѣчзнѣ, ессаминѣ, ивестгѣ.
 Erfreuen, sich, v., кзтезѣ кз перъ-
 шпнаре (ам овръзнпчѣ).
 Erfreuen, sich, v., мъ вжкрѣ, мъ
 веселескѣ.
 Erfreulich, a. uq' ad., дпвжкрѣторѣ,
 пжвктѣ, веселѣ.

Erfrieren, v. n., дпгтъдѣ, деверѣ,
 морѣ de орпѣ.

Erfrischen, v., ре'шпрдспетѣ, ръко-
 рескѣ; рестагрѣ, рекреезѣ; —д,
 part., рекорпнте, рекорпторѣ, ре-
 стазративѣ.

Erfrischung, f., ре'шпрдспзтърѣ, ре-
 корпторѣ, рестагрѣштпгѣ, рекре-
 цизне; —smittel, n., мпжлокѣ ре-
 корпторѣ.

Erfüllen, v., дпмплпнескѣ, комплп-
 нескѣ; jemandes Bitte —, прп-
 тескѣ рзгъмпнтее кзѣва, копсмпгѣ
 ла черереа кзтърѣ; das Gelübde
 —, дпмплпнескѣ вотѣл (редецпосѣ);
 das Gesetz —, дпмплпнескѣ дееа;
 mein Versprechen —, мъ цпнѣ де
 кзвѣнтѣ, дпмплпнескѣ протпсцзнеа,
 пъзескѣ парола.

Erfüllt, part., дпмплпнтѣ, ппнѣ.

Erfüllung, f., дпмплпнтрѣ; дпмпл-
 трѣ, дпмплетѣнтѣ; in — geben,
 се дпмплпеште.

Ergänzen, v., дптрееческѣ, днденп-
 нескѣ, комплпнескѣ, сзвпмпнескѣ,
 ein Buch —, редмплѣ лжкпеле
 знеп кзрпдѣ, дптрееческѣ о карте;
 eine Compagnie —, комплпнескѣ
 о компанѣ.

Ergänzung, f., сзпмплетѣнтѣ, комп-
 плпнтрѣ.

Ergattern, v., аолъ, десконептѣ (с-
 кодескѣ) прпн амъделѣ.

Ergeben, sich, v., мъ даѣ, мъ ап-
 плекѣ, мъ дедѣ, мъ сзпзнѣ;
 зрмезъ, се дпгъмалъ, евине; се
 аратъ, се адеверезъ; daher ergibt
 es sich, до аичѣ зрмезъ; man muß
 sich darcin —, тревзе сѣ по де-
 дзмѣ (кѣ кзтаре лжкрѣ); sich auf
 Gnade und Ungnade —, мъ сзп-
 знѣ ла дпкрецпзне; sich in den
 Willen Gottes —, мъ лжкѣ ла
 вопа лѣ Dzeѣ; sich dem Müßig-
 gange —, мъ даѣ ленеѣ; —, a.
 datѣ; dedatѣ; devotatѣ; дпклп-
 патѣ; —er Diener, серѣ devotѣ,
 серѣ плекатѣ; —heit, f., дево-
 тѣштпгѣ, дпклпнѣщпне, еопцпз-
 не, сзпзнере; апплекѣщпне;
 dedare.

Ergebniß, n., ресзлатѣ, прддзнѣ.

Ergebenst, a. mi ad., преа плекатъ, преа devotъ.

Ergabung, f., съзнане, съмиелане; ресемъциане; — in den Willen Gottes, съзнане на воля на Дзеъ.

Ergehen, v. n., есе (заъ mandatъ); sich, über sich —, науъ, перекъ, mi ce аргъмитъ; wie wird es mir —? че ва ои де mine? et was über sich — lassen, съверъ чева съ трекъ престе mine, съверъ ка ресемъциане; einen Befehl — lassen, пълкъ о ordinъциане; Gnade für Recht — lassen, даъ грациъ аи локъ де дреутате, преверъ дреутъци грациа.

Ergiebig, a. mi ad., ерцитъосъ, мъносъ, родиторъ, лъсъръ (гръа ла триератъ); — feil, f., споръ, ерцитъоситате; аздануъ, присоциуъ.

Ergießen, v., рвърсъ, етрвърсъ, азадъ; ръснъадъ, спъндъ, съадескъ; sich —, се рварсъ, азадъ.

Ergießung, f., рвърсътаръ, азадътаръ, азадътъатъ; — der Säfte, етрвърсътъра змезелор.

Ergößen, v., десътъ, атакъръ, авеселескъ, факъ пльчере, факъ гъсгъ, рекреезъ.

Ergößenb, ergöpflich, a., десътъчюскъ, рекреативъ.

Ergöpflichkeit, **Ergöpfung**, f., десътаре, ръсъуъ; пльчере, рекрециане.

Ergrauen, v., аакъръндескъ; амътрълескъ.

Ergreifen, v., аакъ, ппъ мъа, приндъ; beim Arme —, аакъ де врадъ; den Degen —, аакъ casia; die Flucht —, о тълоскъ ла фугъ; die Gefangenheit —, профитъ, мъ фолосескъ де оуасиане; ein Gewerbe —, амаръуомезъ о професиане.

Ergriemen, v., мъ анокриа, аиндъ аи озриъ.

Ergrißeln, v., черчетезъ (скотъческъ), дескоперъ черчетъндъ.

Ergründen, v., черкъ ла фъндъ, аокъ

темеизъ, аътръндъ, етръатъ пль ла фъндъ.

Erguß, m., a. **Ergießung**.

Erhaben, a. mi ad., аналъ, алъ, пльдатъ, ридикатъ; сълимъ, емините; лъкратъ аи ресиесъ; — e Brust, пентъ репльдатъ; — et Gedanke, идеъ сълимъ, къретъ аналъ; — e Schreibart, стлъ сълимъ; — e Figur, фискръ аи ресиесъ.

Erhabenheit, f., аналъиме, мърпиме, еминитъ, сълимитате; — des Geistes, сълимитатеа спириталъ, аналъимеа миндел, съреминитатеа пенизил; — der Gefinnungen, мърпимитъ, возлитатеа сълетал.

Erhaltbar, ad., де цинтъ, консерванеръ, дрванеръ.

Erhalten, v., цинъ, регинъ, съегинъ; пъстрезъ; аитрегинъ; примескъ, реченъ; къштитъ; пътрескъ; консервъ, мънтинъ; Gott erhalte euch! Дзеъ съ въ цинъ; — Sie mir Ihre Freundschaft, пъстрезъ ми прериниа Драхе; ich habe einen Brief —, ам прититъ о скриесре; eine Familie —, цинъ, пътрескъ о фамилъ; das Leben —, цинъ, консервъ виеса; in Respekt —, цинъ аи ресептъ; den Sieg —, къштитъ винториа, репортъ авиндереа.

Erhalten, m., цинъторъ, пъстръторъ, консервъторъ; пъриторъ.

Erhaltung, f., цинътаръ, пъстрътаръ, консервъциане; къштитаре, довъндире; съвсцитинъ.

Erhandeln, v., негодескъ, факъ трафкъ; къштитъ гързиндъ.

Erhängen, v., спъахъръ.

Erhärten, v., анавртомезъ; адеверезъ, провезъ, демастръ (къ докминте, къ темелсп), доведескъ.

Erhaschen, v., аакъ, приндъ (рисескъ).

Erheben, v., ридикъ, аналъ; притескъ; sein Herz —, аналъ инта; ein Gefreier —, оргитъ, сьеръ; sich —, мъ тръескъ, мъ мъадрескъ.

- Erheblich, ad., днсетнатѣ, днсетнаверѣ, имортанте, консидераверѣ.
- Erhebung, f., днлццѣзрѣ, ридикѣзрѣ; днсетнатѣте, имортантѣ; асапцѣтѣтѣ, днсетнаре (за рѣспѣ).
- Erheirathen, v., кѣштѣгѣ прѣа кѣзѣторѣ.
- Erheischen, v., черѣ, претѣндѣ.
- Erheuern, v., ре'нселѣдѣ, днсиломезѣ.
- Erheizen, v., днлццѣзрѣ, днпервѣтѣ.
- Erheilen, v., днлццѣзрѣ, днведерѣ; гѣмзрѣскѣ; —, v. neutr., се паре, апаре, се днведерѣ, се манѣестѣ, есе кларѣ, се гѣмзрѣште.
- Erhefen, sich, v., се стѣзѣзрѣ.
- Erheucheln, v., кѣштѣгѣ прѣа охѣзрѣ.
- Erheizen, v., днпервѣтѣ; днзрѣжѣтѣ; das Blut —, сѣмзрѣ се днпервѣтѣ; die Einbildungskraft —, сѣнтѣсѣ се днлццѣзрѣ.
- Erhizung, f., днлццѣзрѣ, сѣрѣмѣцѣлѣ, днпервѣтѣзрѣ, днзрѣжѣтѣчѣлѣ.
- Erhoben, v. Erhaben.
- Erhohen, v., сѣлѣ, ридикѣ, днлццѣ; die Befoldung —, адаортѣ, днмѣрѣскѣ лѣа; eine Farbe —, днлццѣ о колѣре, о сѣкѣ сѣ рѣсѣлѣте, сѣ вагѣ маѣ маѣтѣ за онѣ; den Glanz —, днлццѣ, днкрѣскѣ лѣстрѣлѣ; den Muth —, днкорѣплѣзѣ; das Verdienst —, лѣадѣ, днлццѣзрѣтѣ мѣрѣтѣлѣ.
- Erhöhung, f., днлццѣзрѣтѣтѣ, алцѣмѣтѣтѣ, ридикѣзрѣ, адаосѣ (за лѣатѣ), днкрѣскѣмѣтѣтѣ (за прѣцѣрѣ).
- Erholen, sich, v., днмѣ рѣзѣндѣ дн сѣлѣмѣ, мѣ рѣкѣлѣтѣ, мѣ рѣстѣарѣ, мѣ рѣлѣосѣзѣ, мѣ домѣлѣскѣ; sich an etwas —, мѣ дѣсѣдѣсѣндѣ; sich von einer Krankheit —, днмѣ рѣкѣштѣгѣ сѣмѣлѣтеа, мѣ ре'нсѣлѣтомезѣ, мѣ ре'нѣграмѣ; sich von einer Ohnmacht —, мѣ дѣштѣнтѣ днпѣтрѣсѣ лѣшѣндѣ; днмѣ рѣзѣндѣ дн сѣмѣзрѣлѣ; sich bei einem Rath —, черѣ консѣлѣлѣ, сѣатѣлѣ лѣлѣа.
- Erholung, f., ре'нѣрѣтѣаре, рѣстѣарѣ
- рѣзѣлѣне, ре'нѣлѣомѣаре, рѣкрѣзѣцѣане (дѣлѣ оостѣнѣлѣ); рѣлѣмосѣ.
- Erhören, v., азѣлѣ, сѣкѣзѣтѣ (рѣзѣчѣлѣа).
- Erinnerlich, ad., чѣеа че днмѣ вѣне дн мѣнѣте.
- Erinnern, v.; addzsk aminre, рѣкѣмѣ дн мѣмѣорѣ; номѣнескѣ; sich —, днмѣ сѣвѣне, днмѣ рѣсѣвѣне; einen Schuldner an die Bezahlung —, addzsk aminre датѣорѣлѣлѣ ка сѣ мѣлѣтѣскѣ; sich der Wohlthaten —, днндѣ мѣнѣте вѣнечѣерѣлѣ.
- Erinnerung, f., сѣвенѣре, сѣвенѣнгѣ, днперѣ-амѣнѣте, номѣмѣре; адмѣомѣцѣане (а зѣлѣ датѣорѣлѣ); днлццѣнѣцѣаре; eine traurige —, о сѣвенѣре трѣсѣтѣ; —skraft, —svermŏger, гѣрѣа мѣмѣорѣлѣ; —zeichen, сѣмѣндѣ де сѣвенѣре.
- Erkalten, v., мѣ рѣчѣскѣ.
- Erkälten, sich, v., рѣчѣскѣ, каштѣ рѣчѣлѣ.
- Erkämpfen, v., кѣштѣгѣ днлццѣрѣеа, кѣштѣгѣ прѣа лѣатѣ; елѣнтѣ.
- Erkargen, v., addznd, стрѣлѣ прѣа лѣарѣгѣлѣ.
- Erkaufen, v., кѣштѣрѣ; корѣмѣлѣ, мѣлѣзѣскѣ.
- Erkennbar, ad., зѣморѣ де рѣкѣноскѣтѣ.
- Erkennen, v., кѣноскѣ, рѣкѣмоскѣ, дѣосѣвѣскѣ, дѣчѣрѣлѣ; дѣвѣдѣ, хотѣрѣскѣ; — zu geben, сѣкѣ сѣ прѣчѣлѣ; mit Dank —, арѣтѣ рѣкѣномѣштѣнгѣ, мѣ арѣтѣ мѣлѣцѣмѣиторѣ; in einer Sache —, хотѣрѣскѣ днпѣрѣ о казѣ; eine Strafe —, дѣкрѣтѣлѣ о нѣдѣлѣсѣ; an der Stimme —, кѣноскѣ нѣ ворѣ.
- Erkenntlich, ad., рѣкѣноскѣторѣ.
- Erkenntlichkeit, f., рѣкѣномѣштѣнгѣ; рѣспѣлѣтѣ.
- Erkenntniß, f., кѣномѣштѣнгѣ, мѣлѣцѣлѣ, номѣцѣане; сѣнтѣнгѣ кѣдѣкѣторѣскѣ, хотѣрѣаре, конкѣлѣре, дѣвѣцѣане, кѣдѣкатѣ.
- Erkenntung, f., рѣкѣноскѣмѣтѣтѣ, рѣкѣномѣштѣре; —zeichen, сѣмѣлѣ, конѣрѣсѣмѣлѣ.
- Erker, m., валкѣонѣ, аркѣорѣ, ештѣтарѣ

- в зпѣл пѣрцѣ 'де касъ; — Fenster, острѣстра вакопѣкл.
- Erlesen, v., алегъ.
- Erklärbar, a. шѣ ad., спѣкаверъ, десъчѣверъ, гъмъспѣверъ.
- Erklären, v., декларъ, спъзнъ, маниоестезъ; спѣкъ, спѣланезъ, (гълтъческъ); er wurde für unschuldig erklärt, елъ ѳз декларатъ де невиноватъ; — Sie sich deutlicher, ръспѣкъте маѣ къратъ; in die Acht —, осъндескъ, кондаманъ, тримитъ дн ессидъ; den Krieg —, декларъ ръсвоѣ.
- Erklärend, part., декларъндъ, декларативъ, декларъторѣ.
- Erklärer, m., спѣкъторъ, десъчѣторъ, комънтъторъ.
- Erklärlich, ad., спѣкаверъ.
- Erklärung, f., спѣкъгисне; декларъгисне, спъсъ; — Satt, manierъ de a се спѣка; — Kunst, артъ есепетикъ; — Schrift, скриптъръ декларъторѣ.
- Erleben, v., e de ажънсъ; оолосентѣ.
- Erledlich, a. шѣ ad., de ажънсъ, консидераверъ.
- Erleutern, erklimmen, v., тъ кацъръ, тъ сѣлъ.
- Erklingen, v., ръсѣлъ.
- Erklopfen, v., ресѣватъ, десурпндъ, ерпѣкъ.
- Erklügeln, v. Ausklügeln.
- Erkoren, a. шѣ ad., алегъ.
- Erkranken, v. n., тъ волпъвескъ.
- Erkühnen, sich, v., тъ реческъ.
- Erkühnen; sich, v., тъ дѣкѣмътъ, кѣтезъ.
- Erkunden, v., адънъ шѣрѣ, іокодескъ.
- Erkundigen, sich, v., черчетезъ, речеръ, тъ информъ, трагъ информъгиснѣ, ѳакъ дѣтревъчъне.
- Erkundtschaften, v. Auskundtschaften.
- Erkünsteln, v., продѣкъ къ тѣестрѣ, инѣнтъ; ѳъдърескъ, тъ преѳакъ, аѳълтезъ.
- Erkünstelt; part., тѣестроскъ, артеѳичѣоскъ; преѳъкѣтъ, ѳъдърѣтъ, аѳъштатъ.
- Erkünstelung, f., преѳъкѣтъръ, аѳълтъгисне.
- Erleben, v. Leben.
- Erlahmen, v., девинъ паралитикъ.
- Erlangbar, ad., че се поѣте ажънѣ, дозъндѣ.
- Erlangen, v., сосескъ, дозъндескъ, къштѣръ; seinen Zweck —, ажънѣ ла скопъ.
- Erlangung, f., ажънѣере, ажънѣсштѣтѣ.
- Erlaß, m., релъсарѣ, ертаре, ремѣсисне; ordinъгисне, емѣсисне, емѣсѣ, ordinъ, ordinандъ; — der Sünden, ертареѣ пѣкателор, асѣолъгисне де пѣкатѣ; — am Breife, сѣдѣре дн прецъ.
- Erlaßbrief, m., карте де ертъчъне.
- Erlassen, v., даскъ, реласкъ, дакъ; емѣткъ, ремѣткъ; ертъ, асѣолъ, дѣпенѣезъ; einen Befehl —, пѣлѣкъ проклѣмъкъ зндъ мандатъ; den Eid —, дѣпенѣезъ, ертъ де жъртѣмътъ; die Sünden —, деслѣръ де пѣкатѣ; die Schulden —, ертъ даторѣлѣ.
- Erlaßjahr, n., ізъсѣлъ; анѣл дн карѣ се ерта даторѣлѣ дн лѣреѣ веке.
- Erläßlich, ad., de ертатъ, ертаверъ.
- Erlassung, f., релъсѣтъръ, ремѣсисне, дѣпенѣсъ, ертъчъне, v. Erlassen.
- Erlassungssünde, f., пѣкатъ лѣсне де ертатъ.
- Erlauben, v., дакъ воѣъ, кончѣдъ, акордъ, пермѣткъ, ертъ (а ѳачѣ чеѣ), дѣргъдѣлѣ (марѣарѣсѣмъ); ist es erlaubt? се дъ воѣъ? се кончѣде? meine Umstände — es nicht, дѣтревъчърѣлѣ мѣлѣ нѣ тъ ертъ; sich zu —, а'шѣ лѣѣ воѣъ, а'шѣ аѣога (зндъ дрѣнтъ ш. а.)
- Erlaubniß, f., кончѣсисне, воѣъ, пермѣсисне (дѣргъдѣнгъ, марѣар.); mit Ihrer —, къ воѣѣ Дѣлѣ; die — geben, дакъ воѣъ, акордъ кончѣсисне.
- Erlaubt, part. шѣ ad., кончѣскъ, пермѣскъ, воѣъ датъ, акордатъ (дѣргъдѣтѣ).
- Erlaubt, ad., (гѣлѣатѣръ), стрѣлчѣтъ, ізъстра, de o mare demnitudo.
- Erlauern, v., аѳълъ прѣн пѣндъ, прѣндъ дн пѣндъ; die Gelegenheit —,

- ландескѣ окасіонеа, ажлгѣ, со-
сескѣ алергндѣ.
- Erlauschen, v., аѣлзаскѣлгндѣ, трагѣ
къ зрекеа.
- Erläutern, v., лѣмнезескѣ, лѣмнезескѣ,
кѣрѣдѣ; слѣлкѣ, рѣслѣкѣ.
- Erläuterung, f., лѣмнезѣлгѣ, лѣмне-
зѣлгѣ, кѣрѣдѣлгѣ, слѣлкѣлгѣне.
- Erle, f., арѣнѣ (арѣорѣ).
- Erleben, v., арѣкѣ а трѣ; вѣеуѣескѣ
лѣмнѣ . . ; черкѣ, лѣеуѣескѣ, лѣдѣ;
dieser Mann hat vieles erlebt, о-
тѣл ачестѣ лѣдѣл тѣлте; ich werde
es nicht —, ачѣстѣ лѣ о воѣл а-
жлне; so etwas habe ich noch nie
erlebt, ал вѣоуѣ шѣа лѣамѣ лѣл
лѣдѣлѣ асеменеа.
- Erlebigen, v., десрѣенѣ, дескарѣнѣ,
жѣорѣдѣ; термѣнѣ, десѣдѣ; десѣнѣ
ал вакѣнѣ, се десѣртѣ (жѣнѣ
пѣстѣ).
- Erlebigung, f., дессѣрѣлне, жѣо-
рѣне; вакѣнѣ.
- Erledigt, part., вакѣне, десѣртѣлѣ.
- Erlegen, v., жѣдѣ, рѣжѣнѣ, токѣ ал
кѣнѣ; десѣнѣ, десѣлгѣ, лѣ-
тескѣ, рѣслѣнѣдѣ (о дѣлорѣ).
- Erleichten, v., жѣорѣдѣ, десрѣенѣ,
ѣаерѣтезѣ; den Schmerz —, а-
лѣнѣ дѣрѣеа.
- Erleichterung, f., жѣорѣне, жѣорѣ-
лѣнѣ, алѣне.
- Erleiden, v., сѣѣертѣ, лѣуѣдѣ, сѣлпортѣ,
в. Feiden.
- Erle, a., де арѣнѣ.
- Erlernen, v., десрѣнѣдѣ, лѣвѣуѣдѣ.
- Erlesen, v., алерѣ.
- Erleuchten, v., лѣлѣнѣ, лѣлѣнѣ; den
Verstand —, десѣтеуѣлѣ, кѣлѣнѣ
лѣнѣтеа; erleuchteter Mann, оѣлѣ
лѣлѣнѣлѣ.
- Erliegen, v., тѣ рѣжѣнѣ, сѣлкѣдѣ;
den Schmerz —, дѣрѣеа тѣ
аѣасѣ, дѣрѣеа тѣ рѣжѣне.
- Erlisten, v., кѣлѣлѣлѣ прѣл аѣлѣлѣлѣ,
аѣлѣескѣ, вѣкѣленескѣ (дѣла жѣ-
лѣрескѣл лѣлѣнѣ; vezl кѣрѣлне лѣ-
стрѣ вѣсерѣчѣлѣлѣ лѣлѣлѣне ал вѣ-
кѣл ал 17лѣа).
- Erlösen, a., ѣалсѣ, лѣлѣлѣлѣ, лѣлѣ-
лѣлѣлѣ, сѣлрѣлѣлѣ.
- Erlös, n., вѣлѣлѣ стрѣлѣлѣлѣ дѣл вѣлѣ-
- zarea лѣрѣлѣлѣ; daravere лѣ-
рѣлѣлѣ.
- Erlöschar, ad., жѣ се лѣте стрѣлѣ,
стрѣлѣверѣлѣ.
- Erlöschen, v. a., стрѣлѣ, аѣлорѣескѣ,
сѣлорѣескѣ; —, v. n., тѣ стрѣлѣ,
аѣлѣлѣ.
- Erlösung, f., стрѣлѣсѣрѣ, аѣлорѣлѣне,
аѣлѣне.
- Erlösen, v., рѣскѣлѣлѣлѣлѣ, лѣверѣлѣ.
- Erlöset, m., рѣскѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ, лѣверѣ-
лѣлѣлѣлѣ, аѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ; деслѣлѣлѣ.
- Erlösung, f., рѣскѣлѣлѣлѣлѣ, рѣскѣлѣ-
лѣлѣлѣлѣлѣлѣ, сѣлѣлѣлѣ, лѣверѣлѣлѣне,
лѣлѣлѣлѣлѣлѣ.
- Erlügen, v., сѣлорѣескѣ, лѣлѣлѣлѣлѣлѣ
лѣлѣлѣлѣлѣ.
- Erlustigen, v., лѣлѣлѣлѣлѣлѣ, лѣлѣлѣлѣ-
лѣескѣ, рѣкѣрѣежѣлѣ.
- Ermächtigen, v., лѣлѣлѣлѣлѣлѣ, аѣ-
лѣлѣлѣлѣлѣлѣ; ісѣ —, арѣкѣ, лѣлѣлѣ
лѣлѣлѣ (лѣ жѣва), арѣлѣ, кѣлѣлѣлѣ.
- Ermächtigung, f., лѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ, аѣ-
лѣлѣлѣлѣлѣлѣне.
- Ermahnen, v., лѣлѣлѣлѣлѣ, сѣлѣлѣлѣлѣлѣ,
(дѣжѣлѣескѣ); —d, лѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ,
сѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ, дѣжѣлѣлѣлѣлѣлѣ.
- Ermangeln, v., лѣлѣескѣ, оѣлѣлѣ; daran
wird es nicht. —, де ачѣеа лѣлѣ вѣ
ѣл лѣлѣсѣ; ich werde nicht —, еѣ
лѣ воѣл лѣлѣлѣ.
- Ermangelung, f., лѣлѣсѣ, десѣлѣлѣ,
сѣлѣлѣлѣлѣ.
- Ermannen, v., лѣлѣлѣлѣлѣлѣ, лѣлѣлѣлѣ-
лѣлѣлѣ, лѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ, лѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ
лѣлѣлѣлѣлѣлѣ.
- Ermäßigen, v., кѣлѣлѣлѣлѣ, лѣлѣлѣлѣлѣлѣ,
лѣсѣлѣлѣлѣлѣлѣ.
- Ermatten, v. a., лѣлѣлѣлѣлѣлѣ, оѣлѣ-
лѣлѣлѣлѣ, оѣлѣлѣлѣлѣлѣ; —, v. n., лѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ,
лѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ, тѣ оѣлѣлѣлѣлѣлѣ, тѣ ѣагѣлѣлѣ.
- Ermattung, f., лѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ, оѣлѣлѣлѣлѣ,
ѣагѣлѣлѣ.
- Ermel, m., тѣлѣлѣлѣ.
- Ermessen, v., тѣлѣлѣлѣлѣ, лѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ;
лѣлѣлѣлѣ, сѣлѣлѣлѣлѣлѣ, дѣлѣ кѣ сѣлѣлѣ-
лѣлѣ, лѣлѣ сѣ лѣлѣлѣ; кѣлѣлѣлѣлѣ; лѣ-
лѣлѣлѣлѣлѣлѣ.
- Ermesslich, a. m. ad., лѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ-
лѣлѣлѣ; лѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ.

Ermorden, v., omorǎ, omorǎidǎ, omorǎidǎ (франг.).
 Ermordung, f., omorǎ, omorǎidǎ.
 Ermüden, v. a., ostenescǎ, omǎidǎ;
 —, v. n., mǎ ostenescǎ.
 Ermüdung, f., ostenǎlǎ, omǎidǎ.
 Ermuntern, v., deşteutǎ; amilo-
 mezǎ, amveselescǎ, amvarvǎtǎ,
 inimezǎ.
 Ermunterung, f., deşteptǎciune; am-
 vǎrvǎtare; amvǎrvǎciare, inimare;
 imaritate, veselǎ.
 Ernähren, v., nǎtreascǎ (хрѣнскѣ),
 daǎ de mǎnǎrǎ, cinǎ, amtreziǎ;
 krescǎ, portǎ de grijǎ; sich von
 seiner Hände Arbeit —, amǎ cinǎ
 viǎci kǎ zkraǎ mǎnǎrǎ: —b;
 part., nǎtrǎidǎ, хрѣнitorǎ.
 Ernähmung, f., nǎtrǎidǎntǎ (хранѣ),
 amtreziǎcere, nǎrtare-de-grijǎ.
 Ernennen, v., denzmescǎ; deklǎrǎ,
 dectinǎ (хотѣрскѣ), amǎrǎ: zu
 einem Amte —, denzmescǎ la o
 derepǎtorǎ; zu meinem Nachfol-
 ger —, dectinǎ de zpǎtorǎ am
 meǎ; einen Tag zu etwas —, de-
 terminǎ, acemǎ o zi.
 Ernennung, f., denzmǎre, denzmi-
 tarǎ, dectinǎciune.
 Erneuen, erneuern, v., amnoiescǎ, re-
 noiescǎ, repǎnenǎ, repertǎ, re-
 mǎpǎrǎscǎrǎ; daǎ Andenken —,
 re'noiescǎ cǎvenirea (omǎkǎ nome-
 nire); ein Gebäude —, repǎrǎ,
 renoiescǎ o casǎ; die Kräfte —,
 restǎrǎ kǎterire; den Schmerz
 —, re'mǎpǎrǎscǎrǎ dǎrerea.
 Erneuernd, part., re'mǎpǎrǎscǎrǎndǎ,
 renoindǎ.
 Erneuerung, f., renoitǎrǎ, re'nche-
 dǎrǎ.
 Erniedrigen, v., amjosescǎ, zmǎlescǎ,
 derpadǎ, den Pretǎ —, scǎdǎ pre-
 ǎciǎ; wer sich selbst erhöht, der soll
 erniedrigt werden, cel ce se am-
 nalǎcǎ, zmǎli-co-va.
 Erniedrigung, f., amjosescǎrǎ, zmǎ-
 lescǎ, derpadǎrǎ, scǎzǎrǎ.
 Ernst, ernsthaft, ernstlich, a. mǎ ad.,
 amadincǎ, seriocǎ, omǎrǎ glǎmǎ;
 —, m., zelǎ, omǎrǎcere (rǎmǎ);
 ist das Ihr —? vorpǎrǎ amǎ-

dincǎ? es vǎrǎ —, zkraǎ desine
 seriocǎ; mit — betreiben, nǎn-
 tezǎ kǎ omǎrǎcere; — brauchen,
 mǎ omǎkǎ severǎ, pǎropǎscǎ; ernst-
 hafter Mann, omǎ seriocǎ, omǎ
 kǎre ce cine am vǎrǎ.
 Erste, f., omǎrǎidǎ, adǎmǎtarǎ, omǎrǎ-
 scǎrǎ de cemǎlǎtare, repǎrǎ;
 —göttin, Черес, zeici omǎrǎidǎ-
 mǎ; —frau, kzǎna de cine;
 —monat, Iulǎ, luna mǎ Kǎntorǎ;
 —rit, timǎ omǎrǎidǎ.
 Erbeten, m., omǎrǎidǎ, amǎmǎ-
 torǎ, omǎmǎrǎ.
 Erbeten, v., omǎrǎidǎ, omǎmǎrǎ, am-
 mǎrǎ; mit Sturm —, kzǎrǎidǎ
 kǎ accǎrǎ.
 Erbetung, f., omǎrǎidǎrǎ, omǎrǎidǎ,
 omǎmǎrǎrǎ, omǎmǎrǎ, amǎmǎrǎ
 (omǎmǎrǎ).
 Eröffnen, v., dectidǎ; deklǎrǎ; am-
 venǎ; den Ball —, omǎkǎ am-
 venǎ la znǎ vǎrǎ; einen Brief —,
 dectidǎ o scǎrǎcere; ein Geheim-
 niß —, dectidǎ omǎ scǎrǎcere;
 eine Sitzung —, dectidǎ o me-
 dingǎ.
 Eröffnung, f., dectidǎrǎ, amǎrǎrǎ;
 amǎmǎrǎrǎ; —Stufe, amǎrǎ.
 Erörtern, v., dectǎrǎ, omǎmǎrǎ, dic-
 kǎrǎ.
 Erörterung, f., dectǎrǎcere, omǎmǎ-
 rǎ, dicǎciune, черчетаре.
 Erotisch, ad., erotickǎ (elencicǎ),
 de amǎrǎ.
 Erpachten, v. Pachten.
 Erpel, m., rǎciǎ.
 Erpicht, ad., dectǎrǎ; amǎrǎidǎ, am-
 mǎmǎrǎ, amǎmǎrǎ (nemǎrǎ cere);
 auf etwas erpicht sein, omǎkǎ nem-
 rǎ cere kǎ amǎrǎ.
 Erpressen, v., stopǎrǎ, iǎǎ kǎ omǎrǎ,
 rǎlescǎ; einem ein Geheimniß —,
 stopǎrǎ scǎrǎcere kǎmǎ.
 Erpressung, f., stopǎrǎrǎ, rǎlescǎ,
 amǎrǎ.
 Erproben, erproben, v., znǎrǎ la pro-
 vǎ, znǎrǎ la черкаре, sperimǎn-
 tezǎ (icnitescǎ).
 Erquiden, v., restǎrǎrǎ, restǎrǎrǎ,
 rekreescǎ, re'mǎrǎrǎ, kǎmǎrǎ-
 tezǎ; mǎmǎrǎ, amǎrǎ, re'mǎmǎrǎ.

Erquickend, erquicklich, ad. mī part.,
реставрацисъ, рекреативъ.

Erquickung, f., реставрацисъ, кон-
фортъ, ре'пъриро, ре'нашомаре.

Errathen, v., гъческъ.

Errathung, f., гъчитаръ.

Errichten, v. Richten.

Erregbar, ad., дпърагаверъ, ирри-
таверъ, ацигаверъ; дештепгаверъ;
аигаверъ; — felt, f., ирригавери-
таре, ацигаверитате.

Erregen, v., мишкъ, дештепгъ, дп-
гърагъ; einen Sturm —, се пор-
пеште о тимпестате, форганъ.

Erregung, f., мишкыцисне, дештеп-
гъцисне; аигъцисне; скълтъръ.

Erreichbar, a. mī ad., че се пѳте
ажанце.

Erreichen, v., ажганъ; ein gewisses
Alter —, ажганъ ла о врьсгъ
ѳрекаре; seinen Endzweck —, а'шл
ажанце скопъ.

Erreichung, f., ажгансъръ, ажгансертъръ.

Erretten, v., сканъ, ливерезъ (мъл-
гъс).

Erretter, m., скълтъръ, ливертъръ,
(мълтъръ).

Errettung, f., ливеръцисне, скълт-
мъпгъ, консервъцисне, (мълтър-
гъ).

Errichten, v., ridikъ, дпнагъ; ста-
торескъ, ѳндезъ, амшезъ; es wurde
ihm ein Denkmal errichtet, l с'а
пъцатъ жъ монъмъпгъ; eine
Schule —, ѳндезъ о шкѳлъ.

Errichtung, f., дпнъгъмъпгъ, ridi-
кътъръ; статоритъръ, ѳндъцисне,
инстръцисне.

Ertingen, v., къшгисъ къ гревтате.

Erröthen, v., рошескъ, мъ ръшисъ.

Errungenschaft, f., къшгисъ, вълъри
къшгитате къ гревтъл.

Ersättigen, v., сатъръ, сациезъ.

Ersättigung, v. Sättigung.

Ersatz, m., дпнокътъръ, дпнокътъпгъ,
реѳкътъръ; еквивалнте (тогъ-а-
гътъ), вниѳикъцисне, десдъпъ-
мъпгъ: схррогатъ (ѳдетъ дп локъ
de винъ).

Ersaufen, v. n., мъ дпнезъ.

Ersäufen, a. Ertränken.

Er schaffen, v., ѳакъ граѳиче, гра-
ѳичезъ, къшгисъ сѳръпандъ, дп-
шеландъ.

Er schaffen, v., ѳакъ, пгъсмаескъ,
мреезъ (zidesкъ), проданъ дпн
нимикъ.

Er schaffer, a. Schöpfer.

Er schaffung, f., крѳъцисне, пгъсмаи-
търъ, проданъцисне дпн нимикъ (zi-
dipe); — der Welt, ѳачереа лъмил.

Er schallen, v., рескъ, ре'птонезъ;
мъ ръсгъндескъ; ein Geräusch —,
се лъгеште о ѳаймъ.

Er scheinen, v. n., аанаръ, мъ арътъ,
есъ ла ведере, мъ арътъ, мъ
дпѳъдомезъ, мъ пресъптезъ; es
ist ein Buch erschienen, с'а пълъ-
катъ о карто; er ist vor Gericht
erschienen, с'а дпѳъдоматъ ла жъ-
декатъ; öffentlich —, есъ, мъ
арътъ дп пълккъ; bei einer Feler-
lichkeit —, дпгревисъ ла о соде-
штыву.

Er scheinung, f., аанърегисне, дпѳъ-
домаре, ивѳлъ; нърере, вичисне
(de la vicъ), пълкъ, къшгире,
ѳантомъ, ѳеноменъ; der — en
hat, жъ вичонарис, жъ ѳанатикъ.

Er schießen, v., дпшъшкъ, зчидъ къ
армъ de ѳокъ.

Er schlaffen, v., реласъ, дескордъ,
деснерезъ; —, v. n., мъ дес-
кордъ, мъ реласъ, мъ овосескъ,
мъ дпмоис (de пзтеръ), сгъвескъ
(славон.), мъ вълцескъ.

Er schlaffung, f., релъсъцисне, дес-
кордъцисне.

Er schlagen, v., декълъ, зчидъ, токъ
дп канъ; vom Blise —, тръснитъ.

Er schlagung, f., декълтъръ, токъ-
търъ; зчидере.

Er schleichen, v., сьрълескъ, анкъ
не къ стръмъе, капътъ прип та-
ръгъре, гъввескъ, амъвескъ; er
hat diese Gnade erschlichen, ежъ а
къшгитатъ ачѳсгъ грациъ прип а-
мъвѳел; eine Erbschaft —, сьв-
рълескъ о кпирономъ.

Er schleichung, f., сьръшпре, аанкъ-
търъ, къшгисъ дпшелатъ.

Er schnappen, v., дпханъ, дпшкъ;
анкъ.

Erschöpfbar, erschöpflich, a., demer-
 таверѣ, експриверѣ.
 Erschöpfen, v., demerѣ (скаръадѣ
 ana din пѣдѣ), експрѣ, мѣескѣ;
 demerверѣ, оводескѣ; mein Beutel
 ist erschöpft, пѣгра ml есѣго гѣлѣ;
 die Geduld —, пѣ маі почѣ рѣдѣ;
 einen Gegenstand —, сторкѣ о
 матеріѣ, дѣкспрѣ асѣра el еѣрте
 не жѣрѣ.
 Erschöpfung, f., скѣрсѣтѣрѣ, скоце-
 тѣрѣ (de агѣ), демерѣтѣрѣ (а
 пѣдѣлѣ); demerвѣдѣне, сѣрѣвѣ-
 чѣне).
 Erschrecken, v. a., сѣрѣмѣнѣтѣ, сѣр-
 пѣлѣ; аѣорѣкѣ; v. n., мѣ сѣрѣпѣлѣ.
 Erschrecklich, a. шѣ ad., сѣрѣмѣнѣтѣ-
 торѣ, de сѣрѣнѣтѣ, аѣорѣкѣмѣтѣ;
 extraordinarіѣ, прѣсте-мѣсѣрѣ.
 Erschreckung, f., сѣрѣмѣнѣ, терѣоре.
 Erschrocken, part., сѣрѣнѣтѣ, кѣрѣпѣсѣ
 de сѣрѣмѣнѣ.
 Erschüttern, v., скѣтѣрѣ, кѣтрѣмѣрѣ,
 сѣрѣдѣлѣ.
 Erschütterung, f., скѣтѣрѣтѣрѣ, кѣ-
 трѣмѣрѣ; — der Gesundheit, екѣм-
 варѣа сѣрѣтѣрѣдѣ.
 Erschweren, v., аѣгрѣжѣнѣтѣ; агѣсѣ;
 das Uebel —, фѣкѣ рѣдѣ маі
 аѣрѣжѣ.
 Erschwerung, f., аѣгрѣжѣнѣтѣрѣ, грѣс-
 тѣнѣтѣ, грѣсѣтѣаа рѣдѣлѣ.
 Erschwingen, v., ажѣнѣтѣ аѣ аѣорѣ;
 реесѣ, сѣотѣ ла кѣае, кѣшѣтѣкѣ кѣ
 остѣнѣлѣ; er hat die höchste Stufe
 des Glückes erschwungen, еѣ а-
 жѣнѣсе аѣ кѣлѣмеа фѣрѣдѣрѣлѣ; er
 kann die Unkosten nicht bezahlen, еѣ
 нѣте пѣрта, сѣнесѣле.
 Erschwinglich, a., че се нѣте еѣрѣ-
 пѣлѣ, аѣоѣнѣдѣа, че нѣте реѣмѣ,
 реѣшѣверѣ (de шѣ кѣ маѣе грѣс-
 тѣтѣ).
 Ersehen, v., вѣдѣ, ажѣнѣтѣ кѣ okil;
 режѣпѣоскѣ, прѣчѣнѣ, дѣдѣкѣ, аѣ-
 нѣлѣ; аѣлѣгѣ, dѣсѣтѣнѣ, мѣнеѣскѣ;
 er war dazu —, еѣ фѣ прѣдѣлѣсѣ
 ла аѣѣсѣтѣ; daraus kann man —,
 de аѣлѣ се нѣте прѣчѣне.
 Ersehen, v., дѣрѣсѣкѣ фѣрѣпѣнѣте.
 Ersehen, a. Erſicht.
 Ersehbar, a., реѣрѣаѣверѣ.

Ersehen, v., реѣлѣкѣ, реѣрѣрѣ, ре-
 нѣторѣкѣ, реѣсѣтѣрѣ; dѣсѣдѣнѣ.
 Ersehlich, a. Ersehbar.
 Ersetzung, f., реѣлѣкѣмѣнѣтѣ, ре'н-
 торѣсѣрѣ, реѣсѣтѣрѣдѣне, реѣтѣрѣ-
 дѣне.
 Erſichtlich, ad., вѣдѣрѣатѣ, вѣзѣтѣ, кѣарѣ.
 Erſinnen, v., інѣвѣнтѣзѣ, аѣлѣ, іма-
 гѣнѣзѣ.
 Erſinnlich, ad., імагѣнѣаѣверѣ (пѣско-
 чѣверѣ).
 Erſehen, v., кѣнѣтрагѣ прѣн мѣдѣре
 (о вѣлѣ); кѣшѣтѣкѣ прѣн аѣнѣдѣлѣнѣтѣ
 пѣсѣсѣдѣне, прѣсѣкрѣсѣ, кѣшѣтѣкѣ прѣн
 прѣсѣкрѣпѣдѣне (о тошѣтѣ).
 Erſetzung, f., прѣсѣкрѣпѣдѣне (терѣмінѣ
 жѣрѣдѣкѣ).
 Erſpähen, v., дѣсѣпѣверѣсѣ сѣпѣонѣнѣдѣ,
 сѣпѣонѣсѣкѣ.
 Erſparen, v., пѣстрѣзѣ, кѣрѣдѣ; еѣко-
 номѣсѣкѣ.
 Erſparniß, f., пѣстрѣрѣ, стрѣнѣсѣрѣ,
 еѣкономѣ.
 Erſpriesslich, erprieslich, a., фѣлѣосѣ-
 торѣлѣ, прѣоѣтѣаѣверѣ, аѣаѣнтѣадѣосѣ
 (dѣла аѣаѣнѣ, кѣре се. аѣнѣтрѣвѣе
 * dѣсѣ аѣнѣ Цѣра рѣом.)
 Erst, ad., аѣнѣтѣлѣ, ла аѣнѣчѣнѣтѣ, прѣ-
 мадѣатѣ; маі аѣнѣтѣлѣ, маі пѣнѣнѣте;
 аѣеа; пѣшѣаі; — morgen, пѣшѣаі
 мѣре; — dann, пѣшѣаі агѣнѣчѣ;
 nun bin ich — fertig, аѣеа аѣкѣтѣ
 ам оѣнѣтѣ; sie ist — sechzehn Jahre
 alt, еа пѣшѣаі аѣкѣтѣ e de 16 аѣнѣ;
 данѣса п'аре дѣкѣтѣ 16 аѣнѣ.
 Erstarben, v. n., мѣ аѣшѣнѣтерѣсѣкѣ,
 мѣ аѣнѣтѣрѣсѣкѣ.
 Erstarren, v. n., аѣнѣчѣнѣсѣкѣ, аѣ-
 кѣрѣмѣнѣсѣкѣ, аѣнѣгѣлѣ, аѣморѣдѣсѣкѣ;
 мѣ аѣнѣкѣрѣ; vor Kälte —, аѣ-
 нѣлѣдѣ de фѣрѣжѣ; vor Schrecken —,
 аѣнѣкѣрѣмѣнѣсѣкѣ de сѣрѣмѣнѣ; das Blut
 —, сѣнѣчѣле се аѣнѣкѣагѣ.
 Erstarrung, f., аѣнѣкѣрѣмѣнѣпѣре, аѣнѣчѣ-
 нѣнѣтѣрѣ, аѣморѣдѣлѣ; сѣнѣоре.
 Erſtatten, v., даѣ, реѣлѣкѣ, аѣнѣторѣкѣ,
 реѣаѣкѣ, реѣсѣтѣрѣ; Bericht —, фѣкѣ
 рѣпѣорѣтѣ; die Unkosten —, ре'н-
 торѣкѣ сѣнесѣле.
 Erstattung, f., ре'нѣторѣчѣра, дѣтѣтѣрѣ,
 реѣтѣрѣтѣрѣ; плагѣ; рѣпѣорѣтѣ; dѣс-
 дѣлѣнѣре.

- Erstaunen, v., мъ minsнѣ, сѣнтѣ
 zmirѣ, стаѣ ла mirape, стаѣ ка
 amapъmъpирѣ; еѣ ist. zum —, e
 de minsne.
- Erstaunen, sub. n., minsnape, cъ-
 норе, ximipe.
- Erstaunend, erstaunlich, a., de mi-
 nsne, cъpaopдинарѣ, ximitorѣ.
- Erstaunt, a., ximирѣ, мѣсѣ ла mi-
 rape; cъnpaapинѣсѣ.
- Erster, erste, erstes, a., знтелѣл, пи-
 ма, примарѣл, примитивѣл, prin-
 ципѣл; von der ersten Kindheit
 an, din пpъачѣл.
- Erstehen, v., cъpъмънрѣ, жънрѣ,
 cъpъoirѣ, zvidѣ ка пзотарѣл, дн-
 жънрѣ ка кзугѣл.
- Erstehen, v., кзмпърѣ ла личѣгѣл-
 ne; pe'nvilѣ, мъ сколѣ (din моргѣ).
- Erstehung, f., кзмпъpъгъpъ; pe'а-
 vilere.
- Ersteigen, v., мъ cълѣ, мъ opкѣ,
 мъ 'палукѣ.
- Erstigung, f., cълрѣ, cългъpъ, днм-
 цъмънрѣ.
- Erstens, ad., знтелѣ, ла локъ зн-
 телѣ; prima-darѣ.
- Ersterben, v., морѣ; анзнѣ, мъ
 пердѣ; аморгъескѣ, мъ парали-
 cezѣ (знѣ мъdъларѣ); das Wort
 erstarb ihm auf der Zunge, гpалѣ
 л стете, лима i ce амлетечѣ.
- Erstgeboren, a., знтелѣ — мъcъкѣ,
 примъченрѣ.
- Erstgeburt, f., знтелѣ намтере, пи-
 маченрѣ; —recht, maioparѣ.
- Ersticken, v., днпъdъmѣ; cъpъmѣ;
 die Begierden —, днорънѣ, кон-
 тенеckѣ патимеле; vor Hitze —,
 мъ днпъdъmѣ de cъpвингѣл.
- Erstigung, f., днпъdъmѣл; cъpъ-
 мъгъpъ.
- Erstlich, ad., mal знтелѣ, prima-
 opъ, ла днченкѣ.
- Erstling, f., opънтѣл днтѣл; —e,
 пъpъ, примигѣ.
- Erstmal, ad., днтелѣ-darѣ; —ver-
 such, prima-pровъ.
- Erstreben, v., кашѣл, dovъndocкѣ лѣ
 ostenѣл.
- Erstrecken, sich, v., мъ днвиндѣ, мъ
 тиндѣ, мъ лъpъескѣ; ажънрѣ; wie
- hoch erstreckt sich die Summe? ла
 кътѣ tale cъma?
- Erstrecken, v., кашѣл opin dicъste.
- Erstürmen, v., iаѣ ка accarѣ.
- Erstürmung, f., лъгътъръ пз accarѣ.
- Ersuchen, v., черѣ, pечерѣ; porѣ,
 ноотескѣ.
- Erstappen, v., авъкѣ, cъnpaapиндѣ; auf
 frischer That —, пpиндѣ дн cъarѣ.
- Ertheilen, v., ампарукѣ, даѣ, кзми-
 некѣ; конѣpѣ; einen Befehl —,
 даѣ opдинѣ, demъndѣ, поpънческѣ
 (marlapicmѣ); einen Auftrag —,
 komirѣ, днсарчинѣ, даѣ komicъkne;
 Unterricht —, даѣ ледгизне.
- Ertheilung, f., dare, кзмитекъгизне,
 конѣpитъpъ; — einer Nachricht,
 ампъpъmipea зnel новъгъл.
- Erstodten, v., zvidѣ; моргѣoinѣ, тор-
 въpezѣ (cимъgъpиле гpъчешѣ).
- Ertonen, v., pъcънѣ, днтонѣ.
- Ertrag, m., venirѣ, pеvenirѣ, про-
 venirѣ, cоlocкѣ, prodъntѣ.
- Ertragen, v., поpѣ; адъкѣ; cъѣpѣл,
 cъпоpѣ, pazдѣ; nicht zu —, пѣ
 e de cъѣpитѣ.
- Erträglich, a., cъпоpъmepѣ, cъѣ-
 pивepѣ, de cъѣpитѣ; пасавepѣ, лъ-
 кpъ че вdте-пъca, гpече de venѣ;
 —es Schicksal, cōpъe de cъѣpитѣ,
 cōpъe пасавepѣ.
- Ertragfam, a. Erträglich.
- Ertragung, f., cъѣpингъ; толеран-
 цѣ, pъdape.
- Ertränken, v. a., дннекѣ.
- Ertränkung, f., дннекъгизне.
- Ertrinken, v. n., мъ дннекѣ.
- Ertröfen, v. a., cnotѣ opin amopin-
 гъpѣ, iаѣ pъавъndѣ, авъкѣ opъn-
 гъndѣ воингъ кзѣл, ctopкѣ ка
 cōpъa.
- Erübrigen, v., пъстрезѣ, cъopескѣ,
 пзнѣ ла o парте, mal amъnѣ pectѣ.
- Erve, f., мълъpике.
- Erwachen, v. n., мъ demъentѣ; der
 Tag —, ce pъварѣ de ziopѣ;
 vom Tode —, pe'nvilѣ din моргѣ.
- Erwachsen, v., кpескѣ; акpескѣ,
 ажънрѣ ла вpъетѣ; oигъpатѣ: пpъ-
 vedѣ, провинѣ, мъ паскѣ, мъ еckѣ,
 pecarѣ; еѣ ist viel Unheil daraus
 —, de aird c'a еckarѣ pеле мълте.

Erwachsen, part. III a., крескатъ, жъ-
не, оечоръ (оочоръ); — er Mensch,
омъ оъкътъ; ziemlich —, търп-
челъ.

Erwachsung, f., дештентъцизие.

Erwägen, v. a., катъльескъ, іаъ дп
сокотинъ, концидеръ, ессаминъ;
etwas reiflich —, іаъ оукрѣла ла о
сокотинъ матъръ; концидеръ ла-
крѣла серіосъ.

Erwägung, f., катъльитъръ, соко-
тинъ серіосъ, концидеръцизие, ре-
олесізие серіосъ; in — ziehen,
катъльескъ віне.

Erwählen, v., алетъ.

Erwähnen, v., адъкъ аминте, ком-
меморъ.

Erwähnung, f., адъчере-аминте, ком-
меморъцизие, меморіъ.

Erwärmen, v. n.; тъ дпкълъескъ;
—, v. n., дпкълъескъ.

Erwarten, v. a., аштенъ, Zeit und
Umstände —, тимоърескъ, аштенъ
дела тинъ ші дпорецъсърп; große
Dinge von einem —, дпм про-
митъ дъкръп мартъ дела чинева.

Erwartung, f., аштенаре, аштенъ-
цизие, аштенъгивъ; dopingъ; wi-
der alle —, престо тортъ аштен-
тареа; er hat meine — übertrof-
fen, а дптрекътъ аштенъгиве ме-
ле; — wohl, пинъ де аштенаре.

Erwecken, v., дештентъ, дешвертезъ;
Eifersucht —, дештентъ делосіъ,
преузъ; vom Tode —, рекъмъ
ла віелъ.

Erwecklich, a. III ad., дъгъторіъ де
ескомпъ нънъ, (едіоікъторіъ).

Erweckung, f., дештентъгивнъ, де-
штентъцизие.

Erwehen, sich, v., тъ аперъ; тъ
пресеръ, жъ ферескъ; er konnte
sich des Schlafes nicht —, елъ
нъ ші потъ дъвице сонпа.

Erweichen, v., моіъ, амоіъ; andoio-
mezъ, devinъ ораедъ; компъти-
мескъ (кѣва).

Erweichlich, erweichbar, a., че се
поте амоіе, амоіевеъръ.

Erweichung, f., амоіетъръ; компъ-
сізие, дпоръдезире.

Erweis, m., провъ, дешаотъръцизие,

адешеринъ, веріоікъмънъ (do-
sadъ).

Erweisbar, erweislich, a.; демс-
страверъ, арътаверъ.

Erweisen, v., арътъ, провозъ, демс-
стръ, аверозъ, адешерозъ, вері-
оікъ (dovedескъ); handgreiflich —,
провозъ дпведератъ, демстръ ла
омъ, ла есодинъ; sich höflich —,
се арагъ къртенеуъ, се портъ къ
политеуъ; einen Dienst —, оакъ
жнъ сервіціъ кѣва; Ehre —; оакъ
кѣва ондоре; die letzte Ehre —,
петрекъ ла тортъмънтъ; оакъ кѣва
сервіціѣ челъ дпн зртъ.

Erweitern, v., гъррескъ, гъдескъ, дп-
риндъ, ериндъ, дігъдескъ; ein Haus
—, гъррескъ о касъ.

Erweiterung, f., дігъритъръ, агър-
гъмънтъ.

Erwerb, m., къштгъ; — en, v., къ-
штгъ; sich seinen Unterhalt — en,
а' ші къштгѣ тракъ віеел; —
fähig, харникъ, капаче де а къ-
штгѣ; — sam, къштгъросъ, ін-
дустріосъ; — stoff, індустріъ;
— mittel, міжлоче де къштгѣтъ;
— stweig, памъ де індустріъ, де
месеріъ.

Erwerbung, f., в. Erwerb.

Erwidern, v., ре'нторкъ, ресторкъ;
ръсвандъ, репликъ; даъ дпдърълтъ.

Erwidernung, f., ре'нторесъръ; рѣ-
внъсъ, репликъ.

Erwirken, v., міжлоческъ, къштгъ
пріа сіинъ.

Erwischen, v., апкъ, даъ престо . .,
приндъ.

Erwünschen, v., дорескъ.

Erwünscht, a. III ad., преа дортъ.

Erwürgen, v., сьгръмъ, гѣтъескъ.

Erzgium, n., синаъ вѣнтълѣ.

Erz, n., мінералъ, металъ; іаръ ла
поертъ дпсепнъ арагъ, бронъ ші
внѣгъ де металъ.

Erz, adj., архі, кѣвнътъ дппръмъ-
татъ дела езіні, іаръ апоі дп гъра
нетъцлоръ ші стрікатъ, каре се
дппреже ла компаері, суре а
денота къ елъ о сьперіорітате;
жнъ че есчелите, де орънте, де
дпсепнътате маре, сѣкъ ші суре

a марка злѣ че преа де нѣмѣкѣ,
преа мѣсераверѣ; ашеа пощѣ вѣче:
архикапчеларѣ, ка шѣ архиповѣнѣ.
Din kabinetele коммѣсе кз Гцз дп-
септѣмѣ нѣмаѣ кѣтева, кѣм:
Erzader, f., вѣнѣ де металѣ; —
amt, n., дерегѣторѣа, авторѣтатеа
прѣнчѣпалѣ, не кареа о авеа аде-
гѣторѣи имперѣкѣлѣ германѣ; —
arbeit, f., дѣрѣ де вронзѣ; —
bärenhäuter, m., архиполтронѣ, фѣри-
косѣ-дѣздѣросѣ де фѣрѣте; плѣкѣ-
фѣрѣ де челѣ марѣ; — betrüger, m.,
дѣшегѣторѣс де фѣрѣте, архидѣ-
шелѣторѣс; — bischof, m., архи-
епѣскопѣ, мѣтрополѣтѣ; — bisthum,
n., архиепѣскопѣтѣ; — bösewicht,
m., омѣлѣ челѣ малѣ вѣдѣстѣмѣтѣ;
— dieb, m., фѣрѣ де мѣсерѣ, ар-
хѣфѣрѣ; — dummi, a., хѣвѣкѣ
де фѣрѣте; — engel, m., архан-
гѣлѣ; — faul, a., дѣнешѣ ка грѣн-
кѣлѣ, архидѣнешѣ; — feind, m.,
дѣшманѣ, неамѣкѣ жѣратѣ; —
feffer, m., гѣрѣ-спартѣ, омѣ фѣрте
мѣлѣкѣчосѣ; — gauner, m., грѣ-
фѣторѣ де фѣрѣте, дѣшелѣторѣс
маре; — herzog, m., архидѣче;
— herzogthum, n., архидѣкатѣ; —
heuchler, m., идѣкрѣтоѣс, архѣфѣ-
дѣрѣс; — hute, f., нѣтанѣ, кѣрѣ
дѣферѣтѣ; — kammere, m., ар-
хидѣмерѣрѣс; — kanzler, m., архи-
канчеларѣс; — leher, m., еретѣкоѣс,
ересѣархѣ; — lüge, f., мѣнчѣнѣ
корнѣратѣ, мѣнчѣнѣ се 'нѣдѣе апа;
— nart, m., архидѣиѣдѣ; — priester,
m., архидѣресвѣтерѣс; — stift, n., еѣ-
серѣка, еклѣсѣа мѣтрополѣтанѣ.
Erzählen, v., сѣзнѣ, ресѣрѣс, нѣресѣ,
новестескѣ.
Erzählung, f., сѣзсетѣрѣ, сѣзсѣ, рес-
лѣдѣне; нѣрѣдѣне; новелѣ; по-
вестѣре.
Erzeigen, v., арѣтѣ, вѣдескѣ; дѣно-
теѣ, манѣесѣтѣ; sich dankbar —,
а се арѣта мѣлѣдѣмѣторѣс.
Erzeugen, v., продѣкѣ, дѣнеперѣкѣ
(насѣкѣ); es wird viel Wein er-
zeugt, се продѣче вѣнѣ мѣлѣтѣ; — b,
part., продѣкатѣс; дѣнеперѣторѣс.
Erzeuger, m., дѣнеперѣторѣс, нѣсѣтѣторѣс.

Erzeugniß, n., продѣкатѣ, продѣндѣне.
Erzeugung, f., продѣндѣне; дѣне-
рѣдѣне; фѣортѣдѣне; — straf, f.,
пѣтере, факѣлате дѣнеперѣтѣс.
Erzfigur, f., фѣгѣрѣ де вронзѣ.
Erzgebirge, n., мѣнѣлѣ ка металѣрѣ.
Erzgießer, m., гѣрѣнѣторѣс де вронзѣ.
Erzgrube, f., грѣбѣ, мѣнѣ, вѣнѣ де
металѣрѣ.
Erzhaltig, a. шѣ ад., мѣгѣлосѣ, есѣсѣ.
Erziehen, v., даѣ крѣштерѣ, крескѣ
(не прѣнчѣ), едѣкѣ, даѣ едѣкѣндѣ-
не; фѣортезѣ; дѣчѣнѣнѣнѣс; кондѣкѣ.
Erzieher, m., крескѣторѣс, едѣкѣ-
торѣс, педѣгѣорѣс; кѣлѣтѣвѣторѣс.
Erziehung, f., едѣкѣндѣне, крѣштерѣ;
er hat keine —, елѣ арѣ злѣ дѣ-
вѣдѣ рѣс, е рѣс едѣкатѣ; — b-
anstalt, f., инѣтѣтѣс де крѣштерѣ,
ашѣзѣмѣнѣтѣс де едѣкѣндѣне; пен-
сѣонѣтѣс; — bari, f., методѣ де
едѣкарѣ; — bfach, n., педѣгѣорѣс.
Erzielen, v., дѣмѣ прѣнчѣнѣ; онѣескѣ,
адѣнтѣ (ла чѣва); продѣкѣ (злѣ
че); Bäume —, крескѣ арѣорѣ.
Erzittern, v., мѣ кѣтрѣмѣрѣ (мѣ
дѣнѣросѣсѣ).
Erzitterung, f., грѣмѣ, фѣрѣкѣ, нѣгрѣ
маре.
Erzfunde, f., металѣрѣнѣ.
Erzmutter, f., мѣтрѣчѣа металѣкѣ.
Erzürnen, v., адѣкѣ ла мѣнѣ, дѣ-
тѣратѣ, сѣнѣрѣ (не чѣнева); ир-
рѣтѣ; мѣ мѣнѣс, мѣ дѣнѣратѣ.
Erzwecken, v., ажѣнтѣ скопѣл.
Erzwingen, v., иѣс из фѣрѣдѣ, сторѣкѣ;
— wollen, вреѣ а ресѣшѣ кѣ орѣ
че прѣцѣ, вреѣ а фѣче не кѣтѣ
нѣ почѣ.
Es, pr. ped., елѣ, се, чѣнева, дѣ,
се дѣнѣресѣ дѣ нѣшѣнѣте малѣ
вѣртѣсѣ дѣнѣнѣтеа верѣлѣор, злѣде
дѣ рѣшѣнѣте нѣ арѣ локѣ; es
regnet, плѣсѣ; es fragt sich, се дѣ-
трѣсѣс; es freut mich, мѣ вѣкарѣ;
es sind gewisse Leute, сѣнтѣ злѣне
перѣсѣне.
Escadron, f., скѣдрѣонѣ.
Esche, f., фѣасѣнѣ.
Eschen, a., де фѣасѣнѣ; — holz, f.,
дѣмѣнѣ де фѣасѣнѣ; — wald, m.,
фѣрѣсѣнѣтѣ.

- Escortiren**, v., (французискъ) скортежъ, перекъ (pe cinema, cés de voir, cés de voir).
- Esel**, m., асинъ, мъгаръ; wie ein — schreiben, рае ка нъ мъгаръ; er schlägt auf den Sack und meint den —, вате шéоа, съ се причéпъ éна; —strüde, f., пэнта мъгарилор, локъ де перекатъ ан лено; —sohr, n., зреке де асинъ (лэпъ); andoitra колцаля ла о карте; знгэрóнкъ (плантъ); —streich, m., фантъ мъгърéскъ.
- Eselchen**, n., мъгърéкъ, асинéкъ.
- Eserei**, f., мъгърé, секъторъ, пълчé.
- Eseltreiber**, m., асинарé, мъгърарé, kondáкторé de асинé.
- Esparfette**, f., (стрýнъ), триóль, спарсетъ.
- Espe**, f., пэонъ третърторé.
- Esbat**, ad., де мъккатъ, зпъ де мъккатъ, мъккаверъ.
- Esse**, f., къминъ, вагръ.
- Essen**, v., мъккъ; etwas —, гъстърéскъ; zu Abend —, чинъ, чинéкъ; zu Mittag —, пръзескъ; mit vollen Backen —, андоуъ, мъккъ лэкомъ; sich satt —, мъ сатръ; ка subs. n.: das ist ein köstliches —, ачéста е о мъккаре деликатъ, о вкатъ деличóсь; das — anrichten, адэкъ вкателе пе масъ; zum — einladen, кéмъ, инвítъ ла пръзъ; —zeit, f., óра де мъккатъ.
- Essenz**, f., есинъ.
- Esser**, m., мъккаторъ, мъккачъ; viele — zu Hause haben, амъ акасъ гъре мъте.
- Essig**, f., фэркэлигъ, фэркэцъ.
- Essig**, m., оцетъ, винъ-акрэ; mit — angemacht, маринéкъ, факъ мэрипатъ; мэпрежъ ан оцетъ; nach — schmeckend, о оцетосъ, аре гъстъ де оцетъ; —brauen, факъ оцетъ; zu — werden, сé оцетеште, devine, сé фаче оцетъ; —artig, a., оцетосъ; —äther, m., етеръ де оцетъ; —braten, m., карне фригъ къ оцетъ; —brauer, m., оцетарé, фъккаторé де оцетъ; —brauerei, f., фаврикъ де оцетъ; —sauer, a.,
- акрítъ, оцетítъ; —sauve, f., акриме де оцетъ.
- Esslöffel**, m., лингъръ де масъ.
- Esslust**, f., апетítъ, постъ де мъккаре.
- Esssaal**, m., салъ де мъккаре; ре-эиторé (ла къзгърil аиссéп), трапéзъ (ла чéп ръсъритéп), (со-франерé).
- Esswaaren**, f. pl., де-але-мъккэрil, prodante де мъккатъ; въкънэ.
- Estafette**, f., (француз.) стафетъ.
- Estragon**, m., тарконъ (плантъ).
- Etabliren**, v., (франц.) стагорéскъ, ставерéскъ, ашежъ, дптемеé (ло-квинъ, перэдеторé м. а.)
- Etape**, f., (франц., терминъ милит.) тапъ, постъ, дескълекъторé пертрэ остамé.
- Ethik**, f., етикъ, моралъ.
- Ethnographie**, f., етнографé, дескриереа поборълор.
- Etiquette**, f., (франц.) етикетъ, маньеръ éпъ, пэтрае дэпъ перзлеге салонелоръ; цидэликъ (пе стикé).
- Etliche**, pron. pl., къдэва, кътева, зпil, знеге; — zwanzig, ка врео дóзечé.
- Etwas**, etwas, ad., знеорé, къндэва, нóте éи ка врео; wenn — jemand kommen sollte, де къмба ар вени чинéва; es waren — zwei-hundert da, ера ка врео дóз сакте.
- Etwas**, pron., чева, кътэва, óрекътъ, къцинъ; ohne — zu sagen, фэръ а зиче чева; kommt — nächst, вениги чева мал апрóне.
- Etwelche**, pron. pl., зпil, къдэва.
- Etymolog**, m., етимологъ.
- Euer**, —e, —es, pron., ал вострэ, а вóстрэ.
- Euerig**, euerig, —e, —es, a., ал вострэ, а вóстрэ.
- Eule**, f., вэхъ, вэхлэ, къкзвéикъ; мъгъръ де скэтэратъ къ кóда лэпъ; —spiegel, m., вэонъ, омъ вi-кленъ.
- Euphonie**, f., (греч.) еэфонé, къпъ сэнаре.
- Eurethalben**, euretwegen, ad., дин казса вóстрэ, вентрэ вол.

Eretwegen, ad., да ѡвдorea вo-
 стръ, центръ vol.
 Euter, f., зперѡ (ла вакъ).
 Evangelisch, a., евангелиѡ.
 Evangelist, m., евангелистѡ.
 Evangelium, n., евангелие, евангелиѡ.
 Evidenz, f., еведингъ, ведериме.
 Ewig, a., вечникѡ, паръреа циторѡ,
 ѡръ капетѡ, етернѡ; некърматѡ,
 недлчетатѡ, торѡдѡзна.
 Ewigkeit, f., вечнѡ, етернитате; ѡ-
 гър. тимаѡ ѡдрте ланѡ; das hätte
 ich in — nicht geglaubt, n'am ѡ
 крестъ'о ничѡ одатъ; es scheint mir
 eine —, mi се паре о сатъ de anl.
 Examen, n., ессаментѡ, черчетарѡ.
 Exarch, m., (греч.) ессархѡ, о де-
 перѡторѡ апапѡтѡ.
 Excellenz, f., Есселинѡтѡ.
 Excerpt, n., естратѡ.
 Exerç, m., есчесѡ, dicordine.
 Exegete, f., (греч.), ессеѡесѡ, снѡ-
 кареа скрѡптѡремор.
 Exemption, f., ессекъциѡне, днде-
 адипре.

Exempel, n., ессемпѡтѡ, провлетѡ.
 Exemplar, n., ессемпѡларѡ; ориѡи-
 пѡлѡ, тѡнѡскрѡсѡ.
 Exil, n., ессѡлѡ (сърѡзнѡ, ѡсѡнѡ).
 Existenz, f., ессѡстингѡ, тралѡ вѡ-
 цетѡ, вѡецъиреа дпса.
 Exorcismus, m., есеорѡцистѡ, скѡ-
 тереа драѡлор.
 Exoterisch, ad., ordinartѡ, дерѡндѡ,
 вѡларѡ.
 Extollisch, a., ессотѡкѡ, стрѡинѡ.
 Experiment, n., есперѡментѡ, провѡ,
 черкаре.
 Exponent, m., снѡнѡнте (дп арѡтм.).
 Express, a. шѡ ad., дпадѡнсѡ, анѡме.
 Expresse, m. кърѡерѡ, кърѡорѡ, еспрасѡ.
 Extemporieren, v., сѡтѡмпрезѡ, ѡм-
 провѡсѡзѡ.
 Extra, ad., (латѡн.) ѡварѡ-de; ѡи дп
 немѡеште се дппревѡе спре а
 denota сѡперѡтѡнѡсѡ, сѡѡ чева не-
 ашѡнтатѡ; —post, f., поштѡ
 страordinарѡ; —sein, a., ѡдрте
 ѡинѡ.
 Ex, n., оѡ, в. ѡи.

Ж.

Ж, n., а шесеа лѡтерѡ а аѡаветѡ-
 лѡ цертѡнѡ.
 Zabel, f., ѡавѡлѡ; lehrreiche —, а-
 лолорѡ; парѡѡнѡне, повѡстѡре, вѡс-
 нѡ; —buch, n., карте де ѡавѡле;
 —dichter, m., ѡавѡлѡистѡ; —haft,
 a. шѡ ad., ѡавѡлѡсѡ; —haftigkeit,
 f., ѡавѡлѡситате; —hand, m., ѡа-
 вѡлѡторѡ, мѡнѡчѡнсѡ; —lehre, f.,
 мѡтологѡнѡ; —lese, f., колленѡнѡне
 де ѡавѡле; —n, v., ѡавѡлезѡ,
 снѡнѡ ла ѡавѡле, пѡтѡтѡескѡ,
 мѡнтѡ, таѡѡ ла мѡнѡчѡнѡ, ла пѡлавре;
 —pferd, n., кѡлѡ ѡавѡлѡсѡ; —
 schreiber, m., скрѡптѡрѡ де ѡавѡле;
 —thier, n., аѡѡмѡлѡ ѡавѡлѡсѡ;
 —welt, f., лѡтѡе ѡавѡлѡсѡ; —
 werf, n., лѡкрѡ ѡавѡлѡсѡ; карте,
 оѡѡ ѡавѡлѡсѡ.
 Fabricant, m., ѡаврѡикѡнтѡ, ѡаврѡикѡ-
 торѡ.
 Fabricat, n., ѡаврѡикѡтѡ, лѡкрѡ, артѡ-

кѡл де ѡаврѡикѡ; —ion, f., ѡаврѡи-
 кѡѡнѡне; —ur, f., ѡаврѡикѡтѡрѡ.
 Fabriciren, v., ѡаврѡикѡ.
 Fabricirung, f., ѡаврѡикѡѡнѡне.
 Fabrik, f., ѡаврѡикѡ, тѡнѡѡѡнтѡрѡ;
 —arbeit, f., лѡкрѡ де ѡаврѡикѡ, ѡа-
 врѡикѡтѡ, тѡнѡѡѡнтѡ; —arbeiter, m.,
 лѡкрѡторѡ дп ѡаврѡикѡ, ѡаврѡикѡнтѡ;
 —aufseher, m., ѡнспекторѡ де ѡа-
 врѡикѡ; —waare, f., тѡрѡѡ де ѡа-
 врѡикѡ, ѡаврѡикѡтѡ; —zeichen, n.,
 тѡрка ѡаврѡикѡл.
 Fabulant, m., ѡавѡлѡнтѡ.
 Fabuliren, v. Zabeln.
 Fabulist, m., ѡавѡлѡистѡ.
 Fabulös, a. шѡ ad., ѡавѡлѡсѡ.
 Façade, f., ѡаѡадѡ, ѡрѡнтѡрѡ, ѡрѡнтѡ
 де кѡсеѡѡѡѡ.
 Facette, f., ѡачетѡ, ѡѡѡѡбрѡ, ѡѡѡѡ-
 шѡрѡ (ла петре сѡѡтѡне ѡѡѡѡѡ).
 Fach, n., кѡтѡ, сѡкрѡшѡлѡ, сѡлтарѡ;
 heimliches —, аскѡнѡсѡторѡ; Жѡ

- фет им Gehirn, киліце, чезле;
 тавл, тьллігъ; descrypționă, сепцине;
 класъ, класъ, специъ, пенъ;
 das gehört in ein anderes —, аста цине де алт класъ;
 profesione, meserie; recorpi; das schlägt nicht in mein —, аста нэ каде дн recorpiа меѡ, нэ е specialitatea mea; er ist stark in seinem —e, елэ шл кндште vine meserie са; sein eigentliches — ist die Chemie, фортеле лл е chemia; einem Dach und — geben, прімескэ дн локашл пе чінева.
Fachbaum, m., (морар) парэ ідро-метра; ставілъ.
Fachbogen, m., дрънгъ, інструментъ дн фортъ де аркэ кэ кордъ де скъртълнатэ лънъ.
Fache, f., (пльріер) глпъ вьтатъ ■ дрънгъ.
Fächeln, v., факъ вьнтэ кэ апьртореа; sich —, шъ вьнтърезъ.
Fachen, v., батэ глпъ; descarty дн киліце; ащцэ (фокъ) вьнтърѡдъ.
Facher, m., дрънгѡторл, вьгьторл де глпъ.
Fächer, m., апьрторе, вьнтъраръ; —förmig, a. шл ad., ка апьртореа; —ig, a., чезлосъ, чезрарл; —macher, m., апьрторіеръ; —n, v. Fächeln; вьнтърескэ; —palme, f., палтэ фінікэ фаве-фортъ, де форта апьрторел; —stab, m., кода апьрторел.
Fachgerte, f., псіа де гратл.
Fachholz, n., парэ, першл де гратл.
Fachreise, f., вьршъ.
Fachser, m., pecad; votanl.
Fachtisch, m., масъ, тавл пе каре се вате глпа лл дрънгъ.
Fachweise, ad., дэлъ descrypționă, дэлъ кѡтл.
Facht, m., сьмъ тоталъ; das — machen, днсьмежъ; das — der Sache, темелл дкрлм; вьва касел.
Fachel, f., факл, торцъ (масала); —distel, f., кактэ (пгьлт); —jagd, f., вьпъторе кэ торце; —läufer, m., пьртъторл де факл, торціеръ.
Fadeln, v., флкърезъ, вьлелс; timbrizez, шъ кодексъ, факъ пасрл; das Licht fadelt, лмипареа фаче вьлелтатл; mit dem Lichte herum —, дпвлл кэ лмипареа днкѡчл шл днколо; nicht lange —, нэ тимпорізежъ; hier ist nicht zu —, ачл нэ е де м-сърл.
Fadelschein, m., луріе де факле.
Fadeltanz, m., дангъ лл факле.
Fadeltäger, v. Fadellaufer.
Fadellug, m., кндштэ кэ факле.
Facon, f., фасонъ, фортъ.
Facsimile, n., факсимиле, контрѡ-пътъръ, копіетъръ кэ шънл.
Facta, n. pl., фанте, апте.
Factisch, a., есептл.
Factor, m., фьторъ, коміціонерл, ашнте; (аріт.) зна днл челе дозе кѡтлм че фортелъ продьнтл; —ei, f., фанторърл, компьторл, локьл шде сьнтэ коміціонерл шлел кесе пероцѡторештл; —ei-handel, m., пероцл де коміціане.
Factotum, n., факотъ, тапандъ.
Factum, n., фантъ.
Factur, f., фантъръ, фолъ кьпрінес-торл де прецл шл калігатеа пьр-фьрлор тръмисе; —buch, n., карте де фантърл; —iten, v., фантърезъ; —werth, a., кьтэ фаче дэлъ фантъръ.
Facultät, f., факьлате, пьтере; корпъ (де професорл); —mitglied, n., факьлст, м., мемьрл де факьлате, факьлстэ.
Fadchen, n., флрѡдъ.
Fade, a. шл ad., фадъ, гредосъ, descrypționă, пенлкътэ; несъратъ.
Faden, m., флръ; тортэ; мьсъръ та-рлтімъ де лншпме; —ziehen, дккэ флрл; an einem — hängen, а се цінэ пшмал днр'анъ флръ; seinen trocknen — an sich haben, а оі плоатэ, асдатэ, глпъ лл пеле; den — (in der Rede) verlieren, пердъ флрл ворпел; nach dem — schneiden, талл пе флръ.
Fadenbruch, m., лъсполе (дн пьнзъ).
Fadenförmig, a. шл ad., ка флрл, флрлфортъ.

Fadengerade, а. ши ad., дрептѣ пе
 оipѣ; перпендикулярѣ.
 Fadengleich, а. ши ad., пе оipѣ.
 Fadengold, п., оipѣ, cipmъ de apрѣ,
 apрѣ торсѣ.
 Fadenhalter, м., цитопѣ de оipѣ.
 Fadenig, а. ши ad., адсѣѣ, оipосѣ.
 Fadentraut, п., оиларо (Linea).
 Fadennadel, а. ши ad., голѣ кэм
 '1 а оѣкы тэмъса.
 Fadenmabeln, pl., тѣцеѣ, еidea.
 Fadenrecht, а. ши ad., дрептѣ ка оipѣ.
 Fadenscheinig, а. ши ad., ла чееа че
 се вѣдѣ оipеле.
 Faden Silber, н., арцитѣ торсѣ, оipѣ
 де арцитѣ.
 Fadenweise, ad., кѣ оipѣ.
 Fadenwurm, м., ржмъ.
 Fäbig, в. Fädenig.
 Fäbheit, f., оадецъ, гредомѣ, dec-
 гостѣцине.
 Fagot, п., оаротѣ; —ist, м., оа-
 ротичѣ.
 Fähe, f., маьеръшка ла тѣте пагръ-
 педеле рѣаче.
 Fähen, (векѣ) в. Fangen.
 Fähig, а. ши ad., канаверѣ, decro-
 никѣ, вpedникѣ вонѣ de . . ; do-
 чикѣ; —felt, f., калачитате, de-
 croinicъ, вpednicъ; талентѣ; do-
 чилитате.
 Fahl, а. ши ad., овлѣѣ; персечѣѣ
 (калѣ че вате din vлѣѣ аn роизѣ);
 —gelb, а. ши ad., галинѣ сѣ-
 гвѣтѣ; —roth, а. ши ad., роизѣ.
 Fahlleder, п., пеле де кѣпѣтѣ.
 Fähnchen, п., стегълецъ.
 Fähnrich, в. Fähnrich.
 Fahne, f., cтindарѣѣ, оламъръ, ван-
 диеръ, стѣрѣ; zerfetzte — macht
 dem Krieger Ehre, оламъра грен-
 цитъ оаче onѣре милитарѣ.
 Fahren-futter, п., токѣ де стѣрѣ;
 —junfer, м., стегарѣ; —marsch,
 м., маршъ. стѣргъ; —schmied,
 м., оерарѣ, потковарѣ (знтѣ ска-
 дронѣ де кѣрпите); —schuß, м.,
 гѣкѣ, тѣкѣ стѣргъ; —stän-
 ge, f., —stod, м., кѣда стѣргъ;
 —träger, м., портѣрѣ de стѣрѣ,
 стегарѣ; —weiße, f., винеквѣп-
 таре де стѣрѣ; —weiße, ad., кѣ

decъргъимътал; —zug, м., dec-
 пѣргъимънтѣ de стѣрѣ.
 Fahnjunfer, Fähnrich, м., cъвооигѣрѣ
 стегарѣ.
 Fahnſchmied, в. Fahnſchmied.
 Fahrbar, а. ши ad., ативлерѣ, кѣ-
 рѣцверѣ, прапѣкаверѣ (дрѣмѣ);
 навѣгаверѣ, пѣтѣверѣ; стрѣвор-
 таверѣ.
 Fahrbrücke, f., подѣ ативлѣторѣ.
 Fahrbuch, п., карте де скворѣтѣ
 (аn mine).
 Fährte, f., подѣ, лѣнтре ативлѣторѣ;
 kleine —, варкѣ; wadъ, тректѣторѣ;
 mit der — überſetzen, тректѣ (ржмъ)
 кѣ лѣнтреа.
 Fahren, в., карѣ, дѣкѣ, портѣ; тѣлѣ,
 кондѣкѣ; тѣ кѣрѣцѣ; пѣтѣскѣ;
 тѣ сѣниѣ; ативлѣ; тректѣ, стрѣ-
 портѣ; интрѣ; тѣ скворѣ; wade;
 osee; тѣ аналѣ; Steine —, карѣ
 петре; der Kutfcher fährt gut, vi-
 зитѣ тѣлѣ vine; —fahrte zu, Kut-
 ſcher, тѣлѣ vizitѣ! fahrt zum
 Teufel! dѣte ѣn дракѣ! weil! fahrt
 wohl! мерѣлѣ сѣпѣтоѣ, мерѣлѣ аn
 паче, кале вѣнѣ! zu Wagen —,
 тѣ кѣрѣцѣ; zu Schiffe —, пѣ-
 тѣскѣ; auf dem Schlitten —, тѣ
 сѣнѣ; einen über einen Fluß —,
 тректѣ пе чинева пестѣ рѣѣ; in
 die Hölle —, тѣ скворѣ аn iadѣ;
 der Bliß fährt aus den Wolken,
 овлѣверѣ wade din nopѣ; in den
 Schacht —, тѣ даѣ аn пѣгѣ;
 in die Luft —, тѣ pidикѣ аn аерѣ;
 gen Himmel —, тѣ аналѣ ла
 черѣ; aus dem Bette —, тѣсѣлѣ
 din парѣ; mit der Hand hin und
 her —, вѣнѣскѣ din тѣлѣ; aus
 der Hand —, овалѣ din тѣлѣ;
 aus der Haut —, аml еѣѣ din
 пеле; einem in die Haare —, сѣрѣ
 аn пѣрѣ кѣва; einem über's Mauf
 —, рѣспондѣ аспрѣ, тѣ рѣстѣскѣ
 кѣва; mit der Hand in die Taſche
 —, варѣ тѣна аn ташѣ; einem
 durch den Sinn. —, апорѣгъ чер-
 визѣ кѣва; wohl oder übel wobei
 —, аml змѣлѣ vine сѣѣ рѣѣ аn
 чевѣ; —lassen, лѣсѣ, рѣлѣсѣ, сѣлѣ-
 бѣскѣ; decicтѣ (делѣ чевѣ), пѣ-

рѣсѣкѣ; etwas von seiner For-
derung — lassen, mai lasă din
pretensiune; den Irrthum — las-
sen, mă desamțescă, amă vină
am simțire.

Fahrend, a., кз кърѣда, кз наиа;
— e Habe, авере мишкѣторѣ;
— e Ritter, кавалерѣ еранте.

Fahrgeld, Fährgehd, n. порторѣ;
(пентрѣ къратѣ) кърѣширѣ;
(пентрѣ тречереа кз подѣлѣ) подѣрѣ;
(пентрѣ стрѣпортѣ кз наиа) навла.

Fahrgeldreise, n., ротаѣ, орѣгѣ, зр-
та проѣздѣ а роте (вѣгажѣ).

Fahrgerechtigfeit, f., дрепѣ де а ш-
неа подѣ песте знѣ рѣлѣ: подѣ-
рѣ, понтенѣ.

Fahrrecht, m., подарѣ, лнтрашѣ;
аргатѣ де кърѣширѣ.

Fahrlässig, a. ші ad., лѣсѣторѣ, не-
грѣжнѣ, indolente; — feil, f., лѣ-
сѣтѣрѣ, негрѣжнѣ, indolent.

Fährlich, Fährlichkeit, v. Gefährlich.

Fährmann, m., подарѣ, лнтрашѣ;
портѣторѣ; трекѣторѣ.

Fährniß, f., влѣлѣ мишкѣторѣ.

Fahrpost, f., поштѣ кз трѣсѣра.

Fahrtschiff, n., лнтра де трекѣтѣ.

Fahrseil, n., ѣзѣа, отгонѣ подѣлѣ
лнтрашѣ.

Fahrstraße, f., дрѣмѣ тѣре, дрѣмѣ
пѣлѣкѣ.

Fahrt, f., кѣлѣторѣ (не вскатѣ сѣлѣ
не апѣ); дрѣмѣ, кѣле; кѣботаѣ
(не лѣгѣ цѣрѣшѣ marin); кѣ-
рѣре; лнкрѣкѣтѣрѣ портѣтѣ (де
карѣ); eine Wasset —, о портѣтѣ
де апѣ.

Fahrtaß, n., кѣлетѣрѣ, тѣсѣрѣ-
торѣ де дрѣмѣ (инстрѣмѣнтѣ).

Fahrtwasser, n., апѣ навѣгѣверѣ; кѣ-
налѣ.

Fahrtweg, m., кѣле де карѣ, дрѣмѣ
вѣтѣтѣ де кѣре.

Fahrtwind, m., вѣртѣ влѣлѣ, ѣвора-
верѣ де лѣтѣтѣ.

Fahrzeug, n., вѣсѣ (лнтра, карѣ,
наѣ) де тѣрѣсѣ не апѣ.

Fahrtzoll, n. Fährgehd.

Falsch, a. ші ad., пѣлѣтѣ, гѣлѣнѣ; ѣлѣлѣ;
— e, f., кѣлѣ персѣчѣлѣ, рѣнѣ.

Falsch, f., ѣлѣварѣ, мѣнѣтѣ; — iten,
v., орѣлѣ кз ѣарѣре.

Falschicht, a., че дѣ лн гѣлѣнѣ, гѣ-
лѣлѣ.

Falschade, f., ѣлѣкѣдѣ, ѣлѣ де сѣрѣ-
тѣрѣ де кѣлѣ.

Falschaine, f., ѣлѣкѣнѣ, шѣлѣмѣ.

Falsch, m., ѣлѣкѣнѣ, шѣлѣмѣ.

Falsch-auge, n., орѣлѣ де ѣлѣкѣнѣ,
вѣдѣре аѣрѣ; — beize, — jagd, f.,

ѣлѣкѣтѣрѣ, вѣлѣтѣре кз ѣлѣкѣнѣ;
— eule, f., вѣхѣ кз пѣсѣ ѣлѣкѣ-
нѣ; — haube, — kappe, f., кѣ-
чѣлѣ де ѣлѣкѣнѣ; — ier, — jäger,

m., ѣлѣкѣнарѣ, вѣлѣтѣрѣ кз ѣлѣ-
кѣнѣ; — ierkunst, f., ѣлѣкѣтѣрѣ;

— meister, m., маѣстерѣ де ѣлѣ-
кѣнарѣ; — recht, n., ѣлѣкѣтѣрѣ;

— schlag, m., скѣворѣрѣа ѣлѣкѣ-
нѣлѣ; — spiel, n., — stoß, m., кѣлѣ-
кѣпѣ де пѣнѣлѣ ѣлѣкѣнѣ; — schwanz,

m., нѣде ѣлѣкѣнѣлѣ.

Falschiren, v., ein Pferd — lassen, а
ѣачѣ сѣ ѣакѣ кѣлѣ ѣлѣкѣде.

Falschner, m., v. Falschier; — ei, f.,
ѣлѣкѣтѣрѣ.

Falschonet, n., ѣлѣкѣнетѣ.

Falsch, m., кѣдѣре, кѣлѣтѣрѣ; рѣнѣ;
пѣрѣре; кѣсѣ, евенѣмѣнѣтѣ, лн-
тѣмѣларѣ; дѣсѣрѣдѣ; скѣдѣре (де

апѣ); скѣворѣрѣ (а тѣрѣкѣрѣлѣ
лн варѣметрѣ); свѣртѣрѣцѣне;

zu — e bringen, апѣдѣсѣлѣ о ѣатѣ;
zu — e kommen, сѣ лѣсѣ а сѣ а-

тѣцѣ (ѣата); in diesem — e, лн
ѣстѣ кѣсѣ; im — e das . . ., лѣ

лн тѣмѣларѣ кѣ . . .; auf jeden —,
лѣ тѣтѣ лн тѣмѣларѣа; auf keinen

—, нѣлѣ лн тѣрѣлѣлѣ кѣсѣ; auf den

—, лѣ лн тѣмѣларѣ; wir wollen

den — setzen, сѣ пѣнемѣлѣ кѣсѣлѣ,
сѣ не лн кѣнѣнѣлѣ; Hochmuth kommt

vor dem — e, мѣндѣрѣлѣрѣ лѣ сѣлѣ

Dzeş am kontre, мѣндѣрѣа е лн-
пѣнтѣ-тѣрѣтѣреа кѣдѣрѣлѣ; der

Rückfall ist schlimmer als der —,
рѣкѣдѣреа е мѣлѣ рѣа дѣкѣтѣлѣ кѣ-

dere, рѣгѣчѣреа дн зрѣмѣ е мѣлѣ
рѣа дѣкѣтѣлѣ чеа дн тѣлѣ; — bat,

a. ші ad., тѣлѣверѣ, че сѣ пѣте
тѣлѣ, оворѣ; — baum, m., сѣрѣерѣ;
— beil, n., гѣлѣнѣ; — brüste, f.,

- podã pidiãtorã (la четъци не-
сте шандър).
Falle, f., ладã, кърсъ; eine — legen,
 диндã ладã, пãдã кърсъ; in die
 — loften, a граде дн кърсъ нã
 дншелãцине.
Falleisen, n., кърсъ де оерã (центрã
 принсã лãи шã.).
Fallen, v., кадã; dekadã, никã; skade
 (предã); пере, мõре; фатã; ip-
 рãтне; се варсъ (рãдã дн маре);
 einem zu Füßen —, кадã ла пи-
 чõрехã кãва; einem in's Wort, in
 die Rede —, тãс ворва кãва;
 auf die Nase —, даã дн насã;
 tod zur Erde —, кадã морã ла
 шãмãтã; sich wund —, се рã-
 пеште кãзãдã; um den Hals —,
 днврãднhezã; einem in die Hände
 —, кадã дн тãнãе кãва; in die
 Augen —, вãтã ла окã; in Ohn-
 machst —, лешинã; in Ungnade
 —, кадã дн дигрãгã; durch das
 Schwert —, кадã де casã; in
 eine Krankheit —, тã ветезескã;
 in's Land —, ирãмнã дн цõрã;
 einem zur Last —, кадã дн снã-
 пареã кãва; in's Nothe —, вãтã
 дн ромнã; das Wetterglas fällt,
 барометрã skade; das Fest fällt
 auf den Montag, сãрãтõреã каде
 лãи; der Würfel ist gefallen, сор-
 пãã а кãзãтã; er ist nicht auf den
 Kopf gefallen, еã нã е гãрãдã;
 meine Hoffnung ist in den Brun-
 nen gefallen, м'ãмã дншелãтã дн
 снерãгã'мã; der Apfel fällt nicht
 weit vom Stamme, че есе дн
 тãдã шõрехã тãпãкã, зãде а
 сãрãтã кãра сãре ми эда, парã
 нã каде денãрте де пãрã; von
 einem Hiebe fällt kein Baum, нãчã
 зãдã арворе нã каде де о ловãрã;
 mit der Thüre in's Haus —, а
 ворãи цõропõкã; ich fiel auf den
 Gedanken, дн венã aminãte idea;
 jemandem in die Haare —, пãдã
 тãна дн пãтехã кãва; vieles
 Vieh ist an dieser Seuche gefallen,
 тããте вãтã перãрã de epidemia
 ачõтã; von schönen Pferden —
 шõдне кãлãн, еãеле орãмõсе фãтã
 мãнãлã орãмõшã; Hochmuth —
 lassen, ласã дн тãндрã.
Fällen, v., тãã, авãтã, даã жокã
 (зãдã арворе); (кãтã) преçинãтã;
 жãдикã; das Gewehr —, пãкã
 армã; ein Urtheil —, фãкã сен-
 тãнã, жотãрескã.
Fallend, a. ми ад., кãзãдã, кãзã-
 торã; — e Sucht, f., епãлещã,
 строншãгã, пãзãдã.
Fallendung, f., (грам.) фãнãгã де
 касã.
Fallsenster, n., гãрãгã, оерãстрã
 кãзãтõре.
Fallgatter, n., гратã кãзãтõре, ка-
 тарãгã.
Fallgrube, f., грõпã де кãзãтã дн-
 трãнса (центрã принсã лãи шã.).
Fallholz, n., кãзãтãрã, жскãтãрã
 (лемне).
Fallhut, n., оранãгãрãтõре, кã-
 чãгã де кãдере (кãдã де комã
 днпãзãтã кã пãрã, ка сã'ã апере
 де ловãре кãзãдã).
Fällig, a. ми ад., днпãнãтã (тер-
 мãнã), де пãтãтã, де рещонсã
 (ванã, датõрã).
Falliment, n., фãлãмãтã, вãкрõгã.
Falliren, v., вãкрõтезã.
Fallirt, fallit, a. ми ад., вãкрõтãтã,
 фãлãментãтã, тãфãзã.
Fallissement, (zi: фãлãс'ман), n., в.
 Falliment.
Fallklappe, f., кърсъ; катарãгã.
Fallladen, m., гãрãгã.
Fallehn, n., фехдã персонãтã.
Fallney, n., ладã, кърсъ де рещелõ.
Fallmüße, f., в. Fallhut.
Fallobst, n., орãтã стрãвãтã (прãн
 кãдере).
Fallpfehl, m., в. Fallbaum.
Fallriegel, m., Falllinke, f., кãлечã
 кãзãторã, лãкãтã (loquet).
Falls, conj., дн касã кã . . .
Fallschirm, m., парãкãзãтã, корãтã,
 зãврехã де сковорãтã (ла вã-
 лõне).
Fallsrick, m., ладã, кърсъ.
Fallsucht, f., епãлещã.
Fallsüchtig, a. ми ад., епãлещã.
Fallthür, f., зãдã кãзãтõре; тарãгã.
Fällung, f., гãлетãрã, денãтõре; пре-

- vingt-trois (sim.); — eines Urtheils, daps de centingъ.
- Fallwildebret, n., салътъцизи (въ-навъ) мѳрте, периге.
- Fallwunde, f., ранъ дин къзътъръ.
- Falsarius, m., фалсарис.
- Falsch, a. mī ad., фалсѳ, minchinocѳ, калнѳ; —es Geld, вант калн; —er Freund, амикѳ префъкзѳ; —e Meinung, omīzine minchinocѳ; —e Ton, diconangъ; —, n., лисъ, фалсигате, дпшелъцисне; ohne — wie die Tauben, simlъ ка поръмвэл; —e, m. mī f., дпшелъторис, дпшелъторе.
- Falschen v. Verfalschen.
- Falschheit, f., фалсигате.
- Falschherzig, a. mī ad., фалсѳ кз imīma, тръдъторис; —heit, f., тръдъцисне, дълзичигате; фъцърис.
- Falschlich, ad., кз фалсигате, фалсѳ.
- Falschmünzer, m., фалсификъторѳ de монетъ, фъкъторѳ de вант калн; —ei, f., фачере de вант калн.
- Falsett, n., Falsettstimme, f., тонѳ фалсѳ.
- Falsum, n., фалсигате.
- Falschen, n., крецѳ микѳ.
- Falte, f., дпкредигътъръ, пътъръ; дпдоигътъръ; —n machen, werfen, факѳ крецо; in Falten legen, дпдоиескѳ; die —n ausmachen, дескрецескѳ; die —n verlieren, се десдоиешто; die Stirne in —n legen, дпкрецескѳ фрънтеа.
- Falten, v., дпкрецескѳ, дпдоиескѳ.
- Falten, v., дпкрецескѳ, дпдоиескѳ, пзнѳ дп пътърі; die Hānde —, пзнѳ тълпхе крвчимѳ, ле дпкрестезѳ; in einen Brief —, дпдоиескѳ, дпкидѳ о епистолъ; die Stirne —, дпкрецескѳ фрънтеа.
- Faltenleid, n., вестмълтѳ кз дпкредигътърі.
- Faltenlos, a. mī ad., фъръ креце, недпкредигѳ.
- Faltenmagen, Blātermagen, m., стомакѳ дпкредигѳ (за ръмеръторе).
- Faltenreich, a. mī ad., плинѳ де креце.
- Faltenrod, m., фалсѳ дпкредигѳ.
- Faltenschlag, Faltenwurf, m., (air-търъ нѳ окълитъръ) фрънкътъръ de draperie.
- Faltenweise, ad., дп пътърі.
- Falter, m., фалтаре.
- Faltig, a., дпкредигѳ, кз креце, кз дпдоигътърі; —e Stirn, фронте дпкредигѳ.
- Faltung, f., дпкредигътъръ, дпдоигътъръ.
- Falz, f., дпмърикере (пасері марі), v. Daz.
- Falz, m., дпдоигътъръ, пътъръ (ла коле де хъртис); мѳке, кълкълл (кърцел); дпкрестътъръ, дпкъвътъръ; скълпълитъръ (члвзкѳ) ла колоне мī стратъл пштел; gardinъ (ла vase); —bein, n., осѳ де дпдоигѳ (хъртис); —bret, n., скъндъръ де дпдоигѳ (хъртис); —messer, —eisen, n., кзцигѳ, инстръмълтѳ дескърпъторис (аргъситорі).
- Falzen, v., дпмътърѳ, дпдоиескѳ; дпкъвезѳ; дпскълпълезѳ (члвзчезѳ); gardinezѳ, факѳ gardinъ, крестътъръ ла дѳфе; дескърнезѳ (пелеа, ла аргъситорі); —, n., дпдоигътъръ; дпкрестътъръ, дпмъкътъръ; скълпълитъръ.
- Falzhobel, m., цегѳ де gardinъ.
- Fama, f., фалма.
- Familiär, a., фамиларѳ.
- Familiarität, f., фамиларигате.
- Familie, f., фамиліъ; касъ; коніл; er hat keine —, елѳ n'are konil; seminiъ, ценѳ; —nangelegenheit, f., тресл domestiche, de a ле фамиліел; —nbegrabniß, n., криатъ де фамиліъ, v. Erbegrabniß; —nbild, —ngemälde, n., тавлѳ ре-презентънте де о фамиліъ; —n-gesicht, n., ворѳ де фамиліъ; —n-gruft, f., v. —nbegrabniß; —n-gut, n., фидеікомисъ (амезъмълтѳ прим каре dietашл дпсърчинезъ ве монтениторіал съѳ ка ла вре-те хотърѳтъ оъ деа ла врео пер-сѳпъ тѳтъ еѳѳ о. парте дин аве-реа че і касъ); —ntraufheit, f., вѳлѳ де фамиліъ; —ntrieb, m., синл фамиліел; —nleben, n., виа-цъ domesticъ; —nname, m., нѳ-ме де фамиліъ; —nstoß, m., шъп-дрис де фамиліъ; —nvermāchtniß,

- n., **oidelkomicъ**; — **närfel**, m., n. — **nrfel**.
- Famöſ**, a. mi ad., **фамозъ**.
- Famulus**, m., **сервъ**; **фамулъ** (за знъ докторъ); **скрпиторъ**.
- Fanatiker**, m., **фанатикъ**.
- Fanatifch**, a. mi ad., **фанатикъ**.
- Fanatismus**, m., **фанатизъмъ**.
- Fanfane**, f., **фанфаръ**, **сзнетъ** de **trinsige**.
- Fanfaron**, m., **фанаронъ**.
- Fang**, m., **принсъ**; **пескитъ**; **прадъ** (чеза че се принде); — **ball**, m., **пиль**; — **eſſen**, n., **каканъ** de **фепъ**, **ланче** (за вънторъ); **inelъ** de **lorodnъ**.
- Fangen**, v., **приндъ**, **анкъ** (къ тн-пиле, къ вгиле, къ клештеле шчл.); **арестезъ** (не знъ ръд); **Feuer** —, **иа фокъ**; **Fische** —, **песквеекъ**; **mit gefangen**, **mit gehangen**, **чине дмвль** въ **хогил** къ еі **пере**; **sich** — **lassen**, **каде дн кърсъ**, **се принде дн ладъ**.
- Fanggeiß**, n., **даръ** (бакшишъ) **пентръ** **принсъ** de **фере**.
- Fangmesser**, n., **кзпитъ** **вълторескъ**.
- Fangnetz**, n., **рецеа** de **принсъ**.
- Fangstrich**, m., **ладъ**, **пласъ**.
- Fangzahn**, m., **колдъ**, **dinte** **тъеторъ** (за поркъ **сѣватикъ**).
- Fant**, m., **Fantchen**, n., **въецеа**, **омъшоръ**, **демертъ**, **аморезатъ** de **eine**.
- Fantafie**, f., **фантасиъ**, **имажинизме**; — **stück**, n., **пиесъ** de **фантасиъ**.
- Fantastren**, v., **фантасиезъ**; **виезъ**, **акарескъ**; **кънтъ** o **фантасиъ**.
- Fantast**, m., **фантастъ**; — **isch**, a. mi ad., **фантастикъ**.
- Farbe**, f., **колоре**, (**въпсеа**); **колоритъ**; **тинтъ**; **тинтъръ**; **пегрель** (de **скрпкъ**, de **тинтритъ**); **фадъ** (de **омъ**); **тромфъ**, **масль** (за **жокъ** de **кърцл**); **претестъ**; **gesunde** —, **фадъ** de **съпътокъ**; **er spricht davon wie der Blinde von der** —, **ворвеште** **desure** **ачеста** **ка оръа** de **колоре**; **die** — **halten**, **снтъ** **статоръ**; **die** — **verändern**, **скитвъ** **колореа**; **скитвъ** **оинизмеа**; **immer** **in einer** — **singen**, **а кънта** **тогъ** **не o** **кърдъ**.
- Farbepret**, n., (типоръ.) **тавлъ** **въ** **пегрель** **de** **не** **каре** **се** **иа** **къ** **пика**.
- Farbebrühe**, f., **тинтъръ**, **воиалъ**.
- Farbeholz**, n., **врасианъ**, **лемнъ** de **тинтспитъ**.
- Farbekeſſel**, m., **къдаре** de **тинтспитъ**.
- Farbefraut**, v. **Farberöthe**.
- Farbekuſe**, f., **кадъ** de **тинтспитъ**, **de** **воитъ**.
- Farbekunst**, f., **арта** **тинтспикъ**.
- Farbelos**, a. mi ad., **de** **колоратъ**, **фъръ** **фадъ**.
- Farben**, v., **колорезъ**, **тинтпрезъ**, **въ** **посекъ**, **воюекъ**.
- Farbenbrechung**, f., **местекътъръ** de **колорл**.
- Farbenbret**, n., **валатъ**, **тъвлицъ** (за **зграфл**).
- Farbengebung**, f., **колоритъ**.
- Farbenglanz**, m., **виоцине** de **кълоритъ**.
- Farbenhandel**, m., **перогилъ** **къ** **колорл**.
- Farbenkasten**, m., **кътиъ** **къ** **колорл**.
- Farbenkennet**, m., **къпоскъторъ** de **колорл**.
- Farbenleiter**, m., **гръдъцизмеа** de **колоритъ**.
- Farbenmesser**, n., **лопъцикъ** de **колоре**, **местекъторъ**.
- Farbenmischung**, f., **аместекътъръ** de **колорл**.
- Farbenmischel**, f., **сколкъ** de (**цинзтъ** **дн** **транса**) **колорл**.
- Farbennäpſchen**, n., **владъдъ** de **колорл**.
- Farbenreiber**, m., **фрекъторъ** de **колорл**.
- Farbenteich**, a. mi ad., **варилъ** **за** **колоре**, **кѣстридъ**.
- Farbentpatel**, m., **местекъторъ**, **лопъцикъ** de **колорл**.
- Farbenspiel**, n., **вариетате** de **колорл**.
- Farbenstein**, m., **пегръ** de **фрекатъ** **колорл**.
- Farbenstift**, n., **пастелъ**, **знъ** **фелъ** de **креионъ**.
- Farbenstrahl**, m., **разъ** **колоратъ** de **съръ**.
- Farbentuch**, n., **тънзъръ** **колоратъ**.
- Farbentwechſel**, m., **скитваре** de **феле**, **жокъ** de **колорл**.

Färber, m., тинторія, тинтициѣ, коло-
 риторія, въписиторія, воіанциѣ.
Färberbaum, m., сзмакѣ, скзмишѣ.
Färbervei, f., тинтъръ; тинтъръриѣ (ар-
 tea), тинторія (каса).
Färberfessel, m., содалѣ тинтърариѣ.
Färberföhre, f., гарансъ, гаранѣ, роикѣ,
 колорѣа чеа рошиѣ скѣсъ динтър'а-
 чѣстъ плантѣ.
Färberseide, f., лѣрвѣ градѣ, кз карѣ
 се тинтърѣзѣ чивитѣ.
Färbestoff, m., сзвстанѣ колорантѣ.
Färbezeit, -f., тинци дн карѣ фе-
 реле дши скимѣ пѣрѣл.
Farbig, a. mī ad., колоратѣ.
Farbung, f., тинтъръ; колорѣ.
Farce, (zi: фарс), f., фарѣ, шѣсъ
 де театрѣ тѣскъричѣсъ; токѣтъръ,
 дшмѣтъръ (взкѣтѣриѣ).
Farinucker, m., захарѣ пѣмаі одаѣ
 раѣнатѣ, захарѣ раѣнатѣ.
Fartte, m., жѣникѣ, жѣнкапѣ, виѣелѣ.
Farttenfraut, n. ферѣтѣ, ѣилѣче (плантѣ).
Färse, f., жѣникѣ, жѣнкапѣ; —n-
 falb, a., виѣеа.
Farzen, v., вѣшѣ, даѣ вѣшинѣ.
Farzer, m., вѣшиторія.
Fasan, m., ѣсанѣ; —enbeize, f.,
 вѣпѣторѣ: de фасані кз ѣалконі;
 —enbeller, —enhund, m., кѣно де
 фасані, ѣзѣпарія; —erie, f., ѣз-
 сѣпѣриѣ; —enhabn, m., ѣсанѣ
 кокошѣ; —enhenne, f., ѣсанѣ
 гѣинѣ; —enjagd, f., вѣпѣторѣ де
 ѣсані; —enmeister, m., ѣзѣ-
 парія; —enwärter, m., вѣгѣторія
 де ѣсані.
Fätschen, n., ѣрѣцѣ, ѣрѣшорѣ.
Fätsche, f., ѣашинѣ, маі тѣлѣ верѣі
 легатѣ днтр'зна сѣре а дшвѣа
 грош; —nwerk, n., ѣашинаѣиѣ,
 дшвѣтѣтѣрѣ кз ѣашинѣ.
Fätsching, m., карневалѣ, кѣрпелѣрѣ.
Fätschel, m., ѣашѣкѣл, ѣшѣлѣцѣ (de
 врошѣре); враѣцѣ, (кѣtime de
 илѣнѣтѣ шѣл. кѣтѣ пѣтѣ лѣа чѣнеа
 дн враѣе).
Fäsel, m. mī f., клѣчитѣрѣ; пѣі тѣ-
 рѣнѣл (de пасѣрѣ), пѣшѣтѣтѣрѣнѣл;
 расѣ, солѣ (de кат); пѣперѣциѣне,
 семинѣцѣ, (прѣсѣгѣ); ein Schwein
 von guter —, порѣкѣ де расѣ вѣнѣ.

Fäsele, f., ѣасѣлѣ; гѣлѣтѣ; шарѣ
 (moald.); пѣзѣнѣцѣ (mѣнт.).
Fäsele, Fäselhand, m., ѣасѣлиторія,
 пѣзѣнатикѣ, омѣ шѣрѣлѣ.
Fäselhengst, v. Beschäler.
Fäselig, a. mī ad.; ѣзѣслѣсъ, пѣзѣ-
 натикѣ, гѣлѣмѣцѣ, вѣселѣ.
Fäseln, v., ѣзѣслѣсъ; алѣресѣкѣ;
 ѣарѣ (скрѣѣа); ѣачѣ семинѣцѣ (прѣ-
 сѣгѣ, vorbindѣ de animale).
Fäseln, v., дѣсѣрамѣ, сѣирѣзѣ; sich
 —, се дѣсѣрамѣ, се сѣирѣ.
Fäselochs, m., тѣзѣ де семинѣцѣ.
Fäselochwein, n., порѣкѣ де семинѣцѣ,
 вѣрѣ.
Fäselvieh, n., вѣте де семинѣцѣ.
Fäsen, m., ѣрѣѣ, аѣѣ; —nacht, fa-
 selnacht, a. mī ad., голѣ де тотѣ,
 дѣспѣлетѣ кѣтѣ л'а ѣлѣктѣ тѣса.
Fäsen, fäsen, v. Fäseln; —, v. n.,
 вѣрѣесѣкѣ алѣреа.
Fäsele, Fäsele, f., ѣасѣлѣ.
Fäser, f. pl., ѣрѣѣ (вѣзѣртѣ мѣ сѣлѣ-
 цѣре); аѣѣ; ѣирѣѣ; —icht, a. mī
 ad., ѣрѣѣѣ, ка ѣрѣѣл; —ig, a. mī
 ad., ѣирѣсъ, ѣирѣсъ; —e Fleisch,
 карне ѣирѣсъ.
Fäsig, a. mī ad., ѣирѣсъ, ѣирѣсъ,
 аѣсъ; сѣиратѣ.
Fäß, n., вѣсъ; große —, вѣтѣ; kleine
 —, вѣтолѣ, половѣкѣ (moald.);
 вѣрѣѣ (mѣнт.); —bauch, m., пѣп-
 течѣлѣ вѣтѣл; —binder, m., вѣ-
 тарія; —boden, m., ѣонѣ де
 вѣтѣ, —bohrer, m., сѣредѣлѣ де
 вѣтѣ; —daube, f., дѣгѣ де вѣтѣ.
Fäßchen, n., вѣтолѣ, вѣрѣѣ, вѣтолѣшѣ;
 вѣтинѣ.
Fassen, v., прѣндѣ; дѣсѣкѣесѣкѣ; дѣ-
 вѣсѣзѣ; кѣарѣндѣ (кз тѣпа, кз
 окіі); дѣделѣгѣ, кѣарѣндѣ (кз min-
 tea); аѣѣѣ (кз flarere), кз dинѣл
 (дѣколѣесѣкѣ); лѣгѣ (вѣнѣ diamantѣ)
 кз аѣрѣ; jemanden bei seinem Worte
 —, прѣндѣ дн вѣрѣѣ не чѣнеа;
 einen Entschluß —, а се дѣтер-
 mina; Muth —, Герѣ —, тѣ
 дѣкѣрѣѣзѣ, прѣндѣ иѣиѣѣ; sich
 —, дѣлѣ вѣнѣ дн ѣирѣ; тѣ сѣтѣм-
 пѣрѣ; sich kurz —, тѣ сѣсѣрѣмѣѣ
 сѣзѣртѣ; auf's Korn —, іаѣ лѣ
 цѣнѣѣ; sich auf etwas gefaßt ma-

chen, aurentă pregrită cea;
 Wurzel —, a prinde rădăcină.
 Faßgeschmack, m., gust de vate.
 Faßholz, n., lemni de dău.
 Faßlich, a. mi ad., кзрпncиверѣ, ин-
 целециверѣ, шпорѣ де перченѣтѣ;
 —felt, f., кзрпncиверитате.
 Faßreif, m., черкѣ де вакѣ.
 Faßung, f., eines Steines, легѣтарѣ;
 аmlгѣтарѣ, аmlвтепѣтѣ; — des
 Gemüthes, discursiunea inimii,
 стареа сѣлетѣлѣ; auß setzen —
 bringen, аmlгѣрѣтѣ, тѣрѣрѣ, скотѣ
 din аmlгѣтѣ по чинева; die —
 verlieren, пердѣ кзmlпѣтѣ; —
 kraft, f., пѣтереа аmlцелецитѣ;
 —stoff, a. mi ad., десконцентратѣ.
 Faßwaare, f., ватенерѣ, марѣ де
 vase de lemn.
 Faßweise, ad., кз ватеа.
 Faßwerk, n., ватенерѣ.
 Fast, ad., mai, по ачи, ка ла, а. Betnaße.
 Fasten, v., жнезѣ, ажжнезѣ, по-
 стескѣ; —, n., ажжнѣ, постѣ;
 —, f., пѣресимѣ, постѣ паште-
 лорѣ; —abend, m., лѣсатѣлѣ де
 карне; марѣтѣ грасѣ; —brezel, f.,
 коврѣтѣ де постѣ; —gebet, n.,
 рѣгѣгисне де постѣ; —prediger,
 m., предикѣторѣ де пѣресимѣ; —
 predigt, f., предикѣ де пѣресимѣ;
 —sonntag, m., prima dominikѣ
 din пѣресимѣ; —suppe, f., вакѣтѣ
 де постѣ; —zeit, f., тпmlлѣ постѣлѣ.
 Fastnacht, f., аmltima нѣоте din кар-
 невалѣ; —lustbarkeit, f., попре-
 чере ла лѣсатѣлѣ де карне; —
 schmauß, m., вакетѣ ла лѣсатѣлѣ
 де карне.
 Fasttag, m., zi de постѣ, ажжнѣ.
 Fata, n. pl., сѣрте; зрситѣ; евенп-
 млтѣ; —l, a. mi ad., фаталѣ;
 неерпче; зрпчосѣ; —(istm)id, m.,
 фаталѣстѣ, крелпнда аml презрситѣ;
 —list, m., фаталѣстѣ, каре нѣ прп-
 меште аmlгѣ казѣ а евенпmlп-
 телор аmlрѣ де зрситѣ; —lität,
 f., фаталитате, сѣрте де каре нѣ
 нѣоте чинева скѣна.
 Fata Morgana, f., зрситѣреа Morgana.
 Fatum, n., фатѣ, сѣрте, зрситѣ.

Faul, a. mi ad., пѣтрѣдѣ; аmlлгѣтѣ
 (аml) пѣтрѣросѣ; клочитѣ (осѣ), тѣрп-
 катѣ, гѣзносѣ (dinte); верменосѣ,
 тѣлкатѣ де карп; ленешѣ; —es
 Geschwäß, ворѣ сѣкѣ; —e Wäsche,
 рѣе imóse; —baum, m., тѣлнѣ
 (арворе); —bett, n., патѣ де о-
 дпнѣ, софѣ; —bütte, f., пѣтрѣ-
 зиторѣ, пѣлнѣ де пѣтрѣзитѣ тѣрп-
 целе (фавр. хѣртѣ); —e, m., ле-
 нешѣ, пѣтрѣросѣ.

Faulen, v., пѣтрѣзескѣ, се корѣмлне,
 се стрпкѣ; се варпакѣ, се тѣ-
 пѣкѣ (dingi); —zen, v., тѣ даѣ
 ла лене, тѣ тѣлнѣвескѣ; фак-
 нимика; —zet, m., факнимика,
 пердеварѣ; —zeret, f., леневере;
 —zerin, f., ленешѣ, пѣтрѣросѣ.

Faulfieber, n., фпгѣрп пѣтрѣде.

Faulfleckig, a. mi ad., кз перѣ де
пѣтрѣзпгисне.

Faulheit, f., лене; пѣтрѣзпг.

Faulicht, a. mi ad., пѣтрѣзпг, че аml-
чене а пѣтрѣзп.

Faulkrankheit, f., ветезпре пѣтрѣдѣ.

Fäulniß, f., пѣтрѣзитѣрѣ; —der Kno-
chen, карпѣтарѣ; —wirdig, a. mi
ad., аmlвѣтрѣдѣ.

Faulthier, n., ai (аmlмалѣ фѣрте ле-
нешѣ).

Fäulung, f., пѣтрѣзпгисне.

Faum, v. Schaum; —en, v., спзмежѣ.

Faun, m., Фазнѣ, zeitate кѣмлпене-
скѣ (mitoz.)

Faust, f., пѣмлнѣ; mit dem Degen in
der —, кз тѣлѣ арматѣ; das
paßt wie die — auf's Auge, се
погрпвеште ка пѣка аml пѣрете, ка
пѣмлнѣ аml окѣ.

Fäustchen, n., пѣмлнпшорѣ; in's —
lachen, а рѣде аmlвндатѣ, а се
вѣкѣра (де рѣл аmlгѣла) аmlтѣр'а-
скѣсѣ.

Faustdegen, m., пѣмлпарѣ.

Faustbild, a. mi ad., кѣтѣ пѣмлнѣлѣ;
es — hinter den Ohren haben, а
фп фѣрте вѣгѣретатѣ по сѣв а-
скѣсѣ.

Fäustel, Fausthammer, m., чпквалѣ
тѣлпарѣ.

Fausthandschuh, m., тѣлпшлѣ фѣрѣ

Fehlerhaft, a. mī ad., къ ероре; vi-
 члосѣ; deоeнтосѣ, некореѣ.
 Fehlerhaftigkeit, f., deоeнтоситате.
 Fehlergang, m., ѣтвларе демѣртѣ.
 Fehlgeburt, f., авортѣ.
 Fehlgewinn, m., фолосѣ переешитѣ.
 Fehlgriff, m., анкъѣртѣ пенимеритѣ;
 вслалѣ; einen — thun, кадѣ ан
 ероре.
 Fehlhieb, m., лозире пенимеритѣ.
 Fehlfarte, f., картѣ фалсѣ.
 Fehlkauf, m., кѣмпѣртѣртѣ пениме-
 ритѣ.
 Fehlschluss, m., ресопѣтѣнтѣ фалсѣ.
 Fehltritt, m., пасѣ грешитѣ, потикпире
 (калѣлѣ).
 Fehln, f., пѣскѣтѣ ла гиндѣ аѣ цирѣ.
 Fehngeld, n., ванѣ центрѣ пѣскѣтѣ
 ла гиндѣ.
 Fehngericht, n., жѣдеуѣ криминалѣ
 секретѣ, тривзналѣ inkkeicijiznel
 dinВестѣоала штерсѣ анвѣкѣлѣ XVI.
 Fehmer, Fehmrichter, m., жѣдикѣторѣ
 дела тривзналѣ криминалѣ.
 Fehmstätte, f., локѣ де есекѣциѣне
 секретѣ.
 Fehn, n., пѣтѣнтѣ тизитѣ.
 Fehwamme, f., пѣтѣче (пеле) де
 сѣлѣрелѣ (веверитѣ) де Сивѣриѣ.
 Feiet, f., репалсѣ; фѣрѣ, ваканцѣ;
 сервѣтѣре, серваре.
 Feierabend, m., анчетаре дела лѣ-
 крѣ; — machen, анчетѣ дела лѣ-
 крѣ, финеѣ лѣкрѣ; viele Hānde
 machen bald —, малѣе малѣ кѣ-
 рѣндѣ финеѣ лѣкрѣ; bei —, ан
 ѣре де медере.
 Feiergebrauch, m., черемонитѣ.
 Feiergesang, m., кѣнтѣ де серваре.
 Feierglocke, f., клопотѣ (токъ) де а
 анчѣта дела лѣкрѣ.
 Feiertag, n., анѣ де репалсѣ (тоѣ
 алѣ 7леа ла векѣ евралѣ).
 Feiertag, n., вѣстѣнтѣ де сервѣ-
 тѣре, де галѣ.
 Feiertag, a. mī ad., сервѣторескѣ,
 солѣналѣ, помпосѣ, черемонисѣ.
 Feiertaglichkeit, f., сервѣтѣре, солѣни-
 тате, помпѣ, черемонитѣ.
 Feiern, v., сервѣзѣ, чѣлѣврѣзѣ; мѣ-
 рескѣ, ласѣдѣ; репѣлсѣзѣ, мѣ ласѣ
 дела лѣкрѣ, одихнескѣ; сѣинѣсѣ;

eine Hochzeit —, факѣ нѣнтѣ; ge-
 feierte Name, нѣме чѣлѣврѣ; bei
 Ader feiert, агрѣлѣ сѣ ласѣ не-
 араѣ.

Feiertage, f., ѣре де репалсѣ, де
 одихнѣ.
 Feiertag, m., zi de сервѣтѣре, ва-
 канцѣ, фѣрѣ.
 Feiertaglich, a. mī ad., de zile marī
 (вѣстѣнтѣ).
 Feiertag, m., прочѣсѣне, лѣтанѣ,
 ешѣре кѣ икѣнеле; kondzintѣ ном-
 носѣ, парадѣ, конвоѣлѣ (алаѣлѣ).
 Feisel, f., паротиде, гиндѣртѣ; анѣлѣ-
 тѣра де вѣчѣсте гиндѣртѣ (ла калѣ).
 Feig, a. mī ad., лашѣ, фѣкосѣ; те-
 медѣ, фѣрѣ кѣрѣлѣ; мѣшѣлѣ; er
 lief — davon, алѣ фѣрѣ мѣше-
 лѣште.
 Feigblatter, a. Feigwarze.
 Feigbohne, f., хѣинѣ.
 Feige, f., стокитѣ, фѣрѣ.
 Feigenbaum, m., фѣрѣ, стокитѣ (ар-
 вѣре); wilber —, канпѣфѣрѣ.
 Feigenblatt, n., фѣртѣ де фѣрѣ.
 Feigenbrosel, Feigenschnecke, f., фѣ-
 редѣлѣ, венѣцѣ де стокитѣ.
 Feigen Garten, m., гѣдинѣ де фѣрѣ.
 Feigenholz, n., лѣманѣ де фѣрѣ.
 Feigenkorb, m., кошѣ де (лѣсѣ) сто-
 мѣнѣ.
 Feigenwald, m., фѣртѣртѣ, стокитѣртѣ.
 Feigheit, f., лашитате, темидѣртѣ, мѣ-
 шѣлѣтате.
 Feigherzig, a. mī ad., неинимосѣ, не-
 цинѣ кѣ инѣма.
 Feigherzigkeit, f., неинимоситѣ.
 Feigling, m., мѣшѣлѣ, фѣкосѣ, лашѣ.
 Feigwarze, f., перѣ (mal кѣ сѣмѣ
 венѣртѣ), крѣстѣ.
 Feigwarzenkraut, n., (вотѣ) чѣлѣдонитѣ
 (скѣлѣртѣ).
 Feil, a. mī ad., де вѣлѣаре; венѣлѣ,
 мерченарѣ; — e Dirne, фѣртѣ че
 се винѣ, прочѣтѣртѣ; eine — e
 Seele, омѣ венѣлѣ; — bieten, скѣртѣ
 де вѣлѣаре; — haben, амѣ де
 вѣлѣаре.
 Feilbietung, f., скѣтѣре ла вѣлѣаре.
 Feile, f., мѣртѣ; unter die — nehmen,
 номѣсѣ, даѣ лѣстрѣ.

Feilen, v., шандъ, шандъръ; пилежъ; полиескъ.

Feilenhauer, m., пиларъ, охъторъ de пилъ.

Feilenheft, n., пилъкъ de пилъ.

Feilheit, f., верьоритате, комъраверитате.

Feilicht, Feilfel, n., Feilprane, m. pl., Feilstaub, m., пиларъ, пилере de сьв пилъ.

Feilschen, v., дитражъ de преждъ; тързескъ, мъ токшескъ; сьотъ de възаре.

Feilscher, m., тързиторъ, токшиторъ.

Fein, a., сьцире (пънзъ, ащъ); оинъ (азръ); деликатъ (колоре); десъ (пептине); деликатъ (гьстъ); аскъцитъ (акъжъ); аперъ (въжъ); пестилъ (поргъ); оръмбъсъ паргара, истецъ, ширетъ, викленъ; мързнтъ (типаръ); das ist nicht —, аста нъ е оръмосъ; das ist ein — er Fuchs, зота е знъ ширетъ; — ad. къ оинеде; das ist — ausgedacht, аста есте имауинатъ къ оинеде.

Feind, ad., (къ sein, werden), einem — sein, воъ рьзъ кьива, сьнтъ кьива inimikъ, джмълескъ; зръскъ; der Lüge — sein, зръскъ минчана.

Feind, m., inimikъ, джманъ, вржманъ; abgefagte —, inimikъ жьратъ; der böse —, дяволъкъ.

Feindlich, a., inimikъ, остилъ, джмълескъ, вржмъшескъ; ad. джмънеште, къ inimicidъ.

Feindschaft, f., inimicidъ, зръ, остилгате, джмънъ.

Feindschaftlich, v. Feindlich.

Feindselig, a. mi ad., inimikъ, остилъ.

Feindseligkeit, f., inimicidъ, зръ.

Feine, Feinheit, f., оинежъ; сьциратате; деликатецъ; къръценъ; истоциме; ширецанъ.

Feingefühl, n., сьмужъ деликатъ.

Feingeführt, a. mi ad., оинъ аскъцитъ.

Feinhechel, m., пьтинъ мързнтъ (de раоинатъ инъ).

Feinhörig, a. mi ad., мързнтъ за вожъ.

Feinucker, m., захаръ раоинатъ.

Feist, a. mi ad., грасъ, дитражатъ

(de animale); — ташъ, пьнъ на дитражаре (порчъ).

Feiste, Feistigkeit, f., грьсине.

Feisten, v., дитражъ.

Feistjagen, v., възторъ (de червѣ) кънд сьнтъ грасъ.

Feistzeit, f., (вънторъ) тимъкъ кънд червѣ сьнтъ грасъ.

Felbel, m., пилъ; семѣ-варшонъ.

Feld, n., къмпъ, къмпъ; freies —, къмпъ расъ, планъ, шесъ; огоръ; кастре, тавъръ; тавъ de зшъ; über das Feld gehen, fahren, мергъ за къмпъ, за сатъ; zu — e ziehen, in's — rücken, есъ за тавъръ; eine Armee in's — stellen, амшодъ армата на кастре; das — behalten, behaupten, а'мѣ, сьцимъ пьсецимъ на къмпъ de възторъ; aus dem — e schlagen, а оьзъри по inimikъ; das steht noch in weitem — e, сьнтемъ дикъ департе de (чева), е дикъ оьрте месекъръ.

Feldaltar, m., алтаръ портъредъ.

Feldameise, f., оьрикъ de къмпъ.

Feldapotheke, f., сьциеръ мѣитаръ.

Feldapotheker, m., сьциеръ мѣитаръ.

Feldarbeit, f., зръ de къмпъ, агрикълтъръ.

Feldarzt, m., докторъ мѣитаръ.

Feldbäcker, m., пьнеръ армате.

Feldbäckerei, f., пьнърь, вржърь de армате.

Feldbau, m., агрикълтъръ.

Feldbauer, m., арторъ, агрикълторъ.

Feldbett, n., патъ портъредъ.

Feldbinde, f., къръ, оамъ мѣитърескъ.

Feldblume, f., флоре de къмпъ.

Feldbohne, f., вожъ маре.

Feldpresse, f., чинаросъ de къмпъ; гьмъцъ (пгьтъ).

Feldcasse, f., касоа армате.

Feldchirurgus, m., киръръ кастрене.

Felddieb, m., оьръ de оръте къмпене.

Felddienst, m., сьрвѣжъ (рвогъ) de къмпъ.

Feldenzian, m., пьнцианъ къмпелъ.

Feldequipage, f., екзипажъ кастрене.

Felderbede, f., (арк.) таванъ, плаондъ орнатъ.

Felberbse, f., тазеро де кѣмпѣ.
 Feldefel, m., тѣгарѣ сѣватикѣ.
 Felbfasche, f., тонистръ, олатъ ми-
 литрѣскѣ.
 Feldfrüchte, f. pl., фрѣнтарѣ, продѣ-
 птарѣ кѣмпене.
 Feldgestügel, n., пасерѣ де кѣмпѣ.
 Feldgeistliche, m., полъ де тавѣръ.
 Feldgeräth, n., знелте де агрѣкал-
 тарѣ; екѣпанѣс де ресвоѣс.
 Feldgerechte Jäger, m., вѣпѣторѣ
 пратикѣ, деспринѣс, де кѣмпѣ.
 Feldgeschrei, n., (mil.) паролъ, (ло-
 цинкѣ) семналѣ де ресвоѣс.
 Feldgeschütz, n., артилерѣ де кѣмпѣ.
 Feldglocke, f., (терминѣ тривѣалѣ) охрѣ,
 спѣнзѣрѣторѣ.
 Feldgewächs, n., плантѣ кѣмпенѣ.
 Feldgott, m., зѣи кѣмпенештѣ.
 Feldgottesdienst, m., серѣиѣс дзеескѣ
 ан тавѣръ.
 Feldgraben, m., грѣпѣ ла кѣмпѣ.
 Feldgrille, f., грѣрѣ де кѣмпѣ.
 Feldherr, m., дзѣе, дѣпервалѣ сѣпренѣс;
 императорѣ (ла векѣ).
 Feldherrnstab, m., бастонѣ де ко-
 мѣндѣ.
 Feldherrnwürde, f., дѣмнитатѣ де дзѣе.
 Feldherrnzelt, n., тавернаклѣ прѣто-
 реекѣ, де дѣпервалѣ.
 Feldhuhn, n., потѣрникѣ, прѣпелѣцѣ.
 Feldhüter, m., верѣторѣс де кѣмпѣ
 (жѣратѣс).
 Feldhütte, f., колѣвѣ; тавѣрнѣ; тѣндѣ
 (тенѣ) корѣс.
 Feldjäger, m., вѣвѣторѣ (де пасерѣ),
 пѣлешѣ.
 Feldkasseler, f., канцеларѣ де тавѣръ.
 Feldkappe, f., потокѣ сѣватикѣ.
 Feldkasse, f., кассѣ де тавѣръ.
 Feldkessel, m., кѣлдѣре де тавѣръ.
 Feldkoch, m., вѣкѣтарѣс милитарѣс.
 Feldlohl, m., кзрѣкѣ сѣватикѣ.
 Feldkresse, f., минтѣ вропѣтѣскѣ.
 Feldkriegskasse, v. Feldkasse.
 Feldküche, f., кзрнѣ де тавѣръ.
 Feldkümme!, m., кѣминѣ сѣватикѣ.
 Feldlager, n., тавѣръ, кастре; das
 — auffschlagen, кѣмпезѣ, тавѣръ.
 Feldlattich, m., гѣпѣтѣкѣ сѣватикѣ.
 Feldlazareth, n., лѣзѣретѣ (спѣталѣ)
 пѣртѣреѣс.

Felbleche, f., цокѣраѣс де кѣмпѣ.
 Felblüte, f., цѣвѣ де кѣмпѣ.
 Feldmarber, m., мѣстѣлѣ де кѣмпѣ.
 Feldmark, f., терминѣс знѣл кѣмпѣ.
 Feldmarschall, m., маршалѣ кѣмп-
 нестрѣ.
 Feldmaus, f., шѣрѣѣе де кѣмпѣ.
 Feldmeister, m., велѣторѣс, деспоѣторѣс.
 Feldmesser, m., инѣнерѣс топографѣ,
 архѣиторѣс; агрѣмѣсѣрѣторѣс.
 Feldmesskunst, f., теодесѣс, артеѣ де
 а тѣсѣра агрѣл.
 Feldmessung, f., тѣсѣране де агрѣл.
 Feldmohn, m., макѣ сѣватикѣ.
 Feldmusk, f., тѣсѣкѣ милитарѣ.
 Feldnachbar, m., конѣнѣ.
 Feldnelke, f., гарѣоѣ сѣватикѣ.
 Feldpost, f., поштѣ милитарѣ.
 Feldprediger, v. Feldgeistliche.
 Feldratte, f., рѣтанѣ, гѣсранѣ де
 кѣмпѣ.
 Feldrecht, n., дрѣнтѣ рѣралѣ.
 Feldregiment, n., рѣѣимѣнтѣ, лѣѣиѣне
 де вѣтаѣс.
 Feldrose, f., росѣ (рѣжѣ) де кѣмпѣ.
 Feldschanze, f., фортѣѣкѣѣѣѣне де
 тавѣръ.
 Feldscheiter, m., кѣрѣрѣ де тавѣръ.
 Feldscheuche, f., спѣрѣѣторѣ (де ва-
 серѣ).
 Feldschlacht, f., вѣтаѣс.
 Feldschlange, f., шерпѣ; (артѣл.) фѣлѣ
 де тѣнѣ, шерпѣнтѣнѣ.
 Feldschmiede, f., фазрѣ милитарѣс.
 Feldsoldat, m., солдатѣ де кампанѣс.
 Feldschön, a., фрѣмосѣ ан прѣспѣнтѣс.
 Feldschörpe, m., ассесорѣ ла трѣ-
 занѣлѣ кѣмпенеѣскѣ.
 Feldschuß, v. Feldhüter.
 Feldschwamm, m., вѣрѣте де кѣмпѣ,
 чѣлѣркѣ.
 Feldspinne, f., пѣланженѣ де кѣмпѣ.
 Feldstein, m., пѣтрѣ де терминѣ, де
 отарѣ.
 Feldstuck, n., тѣнѣ де тавѣръ; пѣисѣлѣс.
 Feldstuhl, m., скѣзнѣ пѣртѣреѣс.
 Feldtaube, f., порѣмѣс де кѣмпѣ.
 Feldtisch, m., тавѣл пѣртѣреѣцѣ.
 Feldvogt, v. Feldhüter.
 Feldwache, f., гарѣдѣ де тавѣръ, ведѣтѣ.
 Feldwachtmeister, m., маѣорѣс, мажорѣс.
 Feldweibel, m., серѣпѣте (фѣлдвѣвелѣ).

Feldweg, m., кале прѣпате цѣринѣ.
 Feldwegß, n., (векѣ), мѣсць де
 longime = 125 пашѣ; stadiß.
 Feldwiese, f., мѣзърикѣ де кѣмпѣ.
 Feldwiese, f., ѿпацѣ; гѣштѣне, сѣхатѣ.
 Feldwinde, f., ромѣ рѣндѣнедѣлѣ (ш.).
 Feldwirthschaft, f., икономѣ рѣралѣ.
 Feldzeichen, n., семпалѣ милитарѣ
 (кокардѣ, кѣрлѣ).
 Feldzeugamt, n., азѣиторатѣ сѣпретѣ.
 Feldzeugmeister, m., ценералѣ де ар-
 тилерѣ.
 Feldzug, m., следѣицѣне милитарѣ;
 кампанѣ; рѣсѣоѣ.
 Felde, f., дѣторпѣтѣрѣ де арѣтѣрѣ;
 овалѣ.
 Felgen, v., дѣторпѣ арѣтѣра (ого-
 рѣл); дѣкалѣ кѣ овалѣ (рѣта).
 Felgenhauer, m., ротарѣ.
 Fell, n., пѣле; (не окѣ) пѣлѣ, пер-
 деа, алѣцѣ; einem das — über
 die Ohren ziehen, десѣоѣ по чѣнева
 де тѣте.
 Felibereiter, m., арѣсѣиторѣ.
 Fellesfen, n., тѣшкѣ; цѣманпанѣ;
 порѣоѣ.
 Felonie, f., ѿелонѣ, гѣрѣдѣицѣне (а
 заѣл васалѣ дѣ контра сѣзѣра-
 пѣлѣ сѣлѣ).
 Fels, Felsen, m., станѣ, стѣнкѣ де
 пѣтрѣ; — bänf, f., банкѣ де станѣ
 (дѣ мѣрѣ), сѣонѣлѣ.
 Felsenartig, a. шѣ ad., стѣнкѣсѣ, пѣ-
 трѣсѣ, ка станѣ.
 Felsenberg, m., мѣнтѣ де пѣтрѣ.
 Felsenbrust, f., пѣнтѣ цѣпѣлѣ.
 Felsenfest, a. шѣ ad., тѣре ка пѣтра;
 сѣаверѣ, пѣндѣлѣенатѣ, пѣмѣшкѣтѣ.
 Felsengebirge, n., мѣнтѣ де стѣнѣ.
 Felsengruft, f., мортѣнтѣ (крѣпѣ),
 пѣштерѣ дѣ стѣнкѣ.
 Felsengrund, m., ѿондѣ, темѣлѣ де
 стѣнкѣ; вѣде дѣнтре стѣнѣ.
 Felsenhart, a. шѣ ad., тѣре, вѣртѣсѣ
 ка стѣнка; дѣпетрѣтѣ, пѣндѣ-
 ратѣ, пѣсѣмѣиторѣ.
 Felsenharz, n., шѣнтѣ де пѣтрѣ.
 Felsenkeller, m., чѣларѣ дѣ пѣтрѣ.
 Felsenkette, f., катѣнѣ, гѣрѣнѣ де стѣнѣ.
 Felsenluft, f., крѣштѣтарѣ, десѣпѣкѣ-
 тѣрѣ дѣ стѣнѣ.
 Felsenmann, m., локѣиторѣ дѣ стѣнѣ.

Felsenmasse, f., массѣ де стѣнѣ, ста-
 нѣ мѣре.
 Felsenriff, n., банкѣ, стрѣтѣ, шѣрѣ
 де стѣнѣ.
 Felsenschwert, a. шѣ ad., гѣрѣ ка стѣнка.
 Felsenstadt, f., чѣтѣте дѣнтре стѣнѣ.
 Felsentaube, f., порѣмѣ рѣшѣколѣ.
 Felsenthal, n., вѣде дѣнтре станѣ.
 Felsentreue, f., крѣдинѣ пѣклѣнтѣтѣ.
 Felsenwand, f., крѣпѣтѣрѣ де станѣ
 ка пѣретѣде.
 Felsen, a., де стѣнкѣ.
 Felshang, m., повѣрѣицѣ де стѣнкѣ.
 Felsicht, a., пѣтрѣсѣ.
 Felsig, a., пѣлѣ де стѣнѣ, стѣнкѣсѣ.
 Felsklippe, f., сѣонѣлѣ, шѣкѣ де стѣнкѣ
 (дѣ мѣре).
 Felsstein, m., пѣтрѣ де стѣнкѣ.
 Feluse, f., ѿелѣкѣ, вѣркѣ, корѣвѣорѣ.
 Fensch, m., кѣда вѣлѣпѣ, пѣнѣкѣ (лѣнѣ).
 Fenschel, m., аѣасѣнѣ, кѣменѣ дѣлѣче,
 молотѣ (пѣлѣтѣ); gemelnet —,
 мѣрѣрѣ.
 Fenschelgurke, f., крастѣвѣцѣ мѣрѣрѣ
 кѣ мѣрѣрѣ.
 Fenschelöl, n., оѣлѣ де аѣасѣнѣ.
 Fenschelthee, m., чѣиѣ де аѣасѣнѣ.
 Fenn, n., Fenne, f., мѣрасѣлѣ.
 Fenster, n., ѿерѣстрѣ; blindes —,
 ѿерѣстрѣ ѿрѣлѣ; ѿрѣдѣ.
 Fensteraustritt, m., вѣлѣкѣ.
 Fensterbeschläge, n. pl., тѣрѣдѣнѣ, ѿе-
 рѣрѣлѣ дѣла ѿерѣстрѣ (кѣрѣдѣе,
 вѣлѣмѣлѣ).
 Fensterblei, n., пѣлѣмѣлѣ окѣрѣлѣор
 дѣла ѿерѣстрѣ.
 Fensterbogen, m., арѣкѣ де ѿерѣстрѣ.
 Fensterbret, n., сѣкѣндѣрѣ дѣ ѿерѣстрѣ.
 Fensterbrüstung, f., зѣдѣлѣ пѣ карѣ
 стѣ ѿерѣстра; парѣпѣнтѣ; акѣро-
 торѣ.
 Fensterchen, n., ѿерѣстрѣлѣ, ѿерѣ-
 стрѣлѣ.
 Fensterflügel, m., канѣтѣ де ѿерѣстрѣ.
 Fensterfutter, n., кѣлѣтѣшѣлѣ дѣ ѿе-
 рѣстрѣ.
 Fenstergeld, n., ѿерѣстраѣлѣ, тѣксѣ
 че сѣ дѣ пѣнтѣрѣ ѿерѣстрѣлѣ.
 Fenstergewand, n., канѣтѣ.
 Fenstergiebel, m., ѿронѣонѣ.
 Fenstergitter, n., гратѣлѣ, жѣлѣсѣлѣ де
 ѿерѣстрѣ.

- Fensterglas, n., стикъ, гласъ (пѣмѣ) de фєрєстръ.
 Fensterhabe, f., щинъ (гардъ) de фєрєстръ.
 Fensterkissen, n., перинъ (de пєсѣ) la фєрєстръ.
 Fensterlitt, m., мастикъ (din крєтъ шї олеѣ) de динитѣ стикла la о-кисрѣ фєрєстрєѣ.
 Fensterkreuz, n., крѹче de фєрєстръ.
 Fensterladen, m., облонѣ (тавлъ) de фєрєстръ.
 Fensterlehne, f., паравєнтъ, аккаторѣ, в. Fensterbrüstung.
 Fenster, v.; фєрєстри, пєнѣ фєрєстри; jemanden —, а слъла не чїнева.
 Fensteröffnung, f., газръ de фєрєстръ.
 Fensterpfiler, m., зидъ, стълпъ дн-трє dose фєрєстри.
 Fensterposten, Fensterstod; m., пї-чїоръ de лєтнѣ дн-трє кънатєлє фєрєстрєѣ.
 Fensterrahmen, m., рамъ, первазъ, черчева.
 Fensterriegel, m., веригъ дн-кїєтєрє de фєрєстръ.
 Fensterscheibe, f., окїѣ; тавлъ (de стикъ) de фєрєстръ.
 Fensterschirm, m., жалъсїл.
 Fensterschweiß, m., сздѣрє, авѣрє че се пєнє не фєрєстръ.
 Fenstersteuer, f., в. Fenstergeld.
 Fenstervorhang, m., кортинъ, пердеа.
 Fensterwerk, n., фєрєстрърїѣ.
 Fersch, m., аврє de саре шї съл-ѣрє (пѣчѣѣ) дн мїнє.
 Ferien, f. pl., фєрїл, ваканцъ.
 Ferkel, Ferkelchen, n., пѣрчєлѣ.
 Ferkeln, v., сѣ пѣрчєштє, фатъ пѣрчєѣ.
 Fermentation, f., фєрємєнтѣцїє, доопїрє, фєрвєрє.
 Fermentieren, v., фєрємєнтъ, фєрвє, досємєштє.
 Fern, a. шї ad., дєпъртатѣ, дєпартє; von —, de дєпартє; in so —, дн-кѣтѣ; das sei —, сѣ тѣ фєрєскѣ. Dzeš!
 Fernambuch, m., —holz, n., лєтнѣ врасїанѣ.
 Fernansicht, f., перспєктївѣ.
 Ferne, f., дїктарє, дїктанцъ, дєпър-таре; er steht gut in die —, елѣ вєдє дєпартє.
 Fernen, v., дєпартѣ; nare фрѣмосѣ de дєпартє.
 Ferner, comp., дєла Fern, влєтїорѣ, малъ дн-кєлє, малъ дєпартє; апоѣ; аваръ de аста.
 Fernerhin, ad., de авї дн-пайнтє, дн оїторѣ.
 Fernerweit, fernerweltig, a. шї ad., в. Ferner.
 Fernwein, m., винѣ de анѣ.
 Fernglas, n., окїанѣ мїкѣ, лорнетъ, перспєктївѣ.
 Fernig, a. шї ad., de анѣ трєкѣтѣ.
 Fernerhin, ad., дєпартє дн-кєлє.
 Fernrohr, n., окїанѣ (шаре), телє-сконѣ; mit einfachem —e, моноклъ.
 Fernsällig, a., (архїт.) арєостїлѣ.
 Fernscheinklehre, f., дн-вѣцѣтѣръ de перспєктївѣ.
 Fernscheinig, a. шї ad., перспєктївѣ.
 Fernschreibekunst, f., телєграфїѣ.
 Fernsichtig, a. шї ad., прєсвїтѣ, вѣ-зѣторѣ пѣмалъ дн дєпъртаре, оп-пєсѣ la мїонѣ.
 Fernsichtigkeit, f., прєсвїонїѣ.
 Ferse, f., кълкѣѣ (oment); пїнтєнѣ (пасєрѣ); einem auf der — nach-folgen, а зрѣтѣрї не чїнева, а'лѣ ажнѣе дн апоѣ.
 Fersebein, n., осѣл кълкѣѣлї.
 Fersengeld, n., — geben, а о лза la пїчїорѣ, а фѣцї.
 Fersenleder, n., пєлє de кълкѣѣ (ла пѣпѣкѣ).
 Fertig, a. шї ad., оїнитѣ, термїнатѣ, фѣкѣтѣ, гата, сѣвѣршїтѣ; депрїнѣ; спрїнтєнѣ; гївачїѣ; (мїлїт.) macht euch —! гѣтїцїѣ! sich — machen, тѣ прєгѣтєскѣ; — sprechen, а ворвї кѣргѣтє; er ist mit seinem Vermögen —, шїла тѣлкатѣ авєрєа.
 Fertigen, v., оїнєзѣ, сѣвѣршєскѣ, дн-пїнєскѣ.
 Fertigkeit, f., дн-дємѣнаре, зшѣрїнцъ, гївѣчїѣ, депрїадєрє.
 Fessel, f., лапцѣ, фєръ, кѣтшї, катєпъ; лєгѣтѣръ, вїпкѣлъ (дн-вїпкѣ).
 Fesselfrei, a. шї ad., дєскатєнатѣ, дєс-лєгатѣ, лївєрѣ de фєръ, кѣтшї.
 Fesseln, v., лєгѣ, дн-катєнєзѣ, дн-

- кътъmezъ, пзънъ дн винкеле, дн лангъ.
- Fesselung, f., дпкатытъръ, дпвпккытъръ.
- Fesselwund, a., (de kat) рънпгъ дѳѳръ.
- Fest, n., сервъторе, серваре; оспъдъ, ванкетъ.
- Fest, a. шп ad., ставеръ, констънте; ѳѳрте solidъ, таре, вартосъ; ѳпгъ; съпътосъ (пътпнгъ); сгзръ, цѳпънъ; einen Dieb — nehmen, прпндъ пѳ зпъ ѳръ; — e Schlaf, сомнъ адънкъ; — e Charakter, карактеръ solidъ, статорпкъ; — binden, стрпнгъ; — halten, цпнъ цѳпънъ; — sitzen, тъ цпнъ цѳпънъ дп скърп; — stellen, деѳгъ, детерпмпнъ; einen Tisch — stellen, дпценепескъ впне о масъ; fressen — essen, trinken, a тънка шп веа дп оспътърпъ пълъ пз мап цѳте пгътп; — e Land, кондпнтъте, зскагъ.
- Festabend, m., сѳръ (ажънъ) де сервъторе.
- Feste, v. Festung.
- Festgesang, m., пмпнъ.
- Festigkeit, f., търпме, soliditate, ставерптате; статорпъ; констангъ.
- Festivitat, f., ѳестпвптате, соленптате, сервъторпъ.
- Festin, n., оспъдъ; петрѳчере.
- Festkleid, n., вестпнгъ де сервъторе.
- Festlich, a. шп ad., сервъторескъ, помпосъ, ѳестпвъ, соленелъ.
- Festlichkeit, f., ѳестпвптате, соленптате, сервъторпъ, помпъ.
- Festlieb, n., кытекъ де сервъторе, де петрѳчере.
- Festmahl, n., оспъдъ, петрѳчере, ванкетъ.
- Festprediger, m., прѳдпкъторъ де сервъторп.
- Festpredigt, f., прѳдпкъ за сервъторп.
- Festschmid, m., орпътпнгъ, подѳвъ де сервъторе.
- Festrechnung, f., компътп сервъторплор (кындъ кадъ).
- Festsetzen, v., деѳгъ, детерпмпнъ, хотърескъ; дпсепмпнъ; регъзъ.
- Festsetzung, f., деѳцере, ставере-тпнгъ, детерпмпнъцпне.
- Festtag, m., зп де сервъторе.
- Festtaglich, a. шп ad., де зп де сервъторе.
- Festung, f., ѳортерецъ, четъцпе; kleine —, кастелъ, костелъ.
- Festungsbau, m., ѳортпѳкъцпне.
- Festungsbaukunst, f., аркптеттъръ мплтартъ.
- Festungswall, m., валъ де четъцпе, вхлевардъ (ѳранц).
- Festungswerk, n., ѳортпѳкърпгъ, лъкръ де ѳортпѳкаре.
- Festzeit, f., тпмпъа кындъ каде о сервъторе.
- Festzug, m., кондпнтъ ѳестпвъ.
- Fête, (zi: ѳѳт), серваре; оспъдъ.
- Fetiren, v., оспъгезъ, граттезъ.
- Fetisch, m., ѳетпшъ, памеле че'л даъ перпл за лъкръпме, за idoli, че еl ле онѳръ dreagъ zeitъцл.
- Fetischbeter, m., ѳетпштъ.
- Fetischismus, m., ѳетпшпзмъ, кытъл ѳетпшъкы.
- Fett, a. шп ad., грасъ, впсъросъ, сеосъ; родпторпъ, адъкъторпъ де ѳолосъ; жемлпч —, грьсвдъ; — machen, дпграсъ; — e Fleisch, карпѳ грасъ; ein — es Amt, дрегъторпъ кыштпгосъ; das wird das Kraut nicht — machen, аста п'ажътъ ппмпка.
- Fett, n., грасъ, грьспме; зптъръ.
- Fettammer, f., ортолпнъ (пасере).
- Fettauge, n., калъ кз окпл грасп; (med.) ѳссотампъ; стелъде де грьспме (п. е. пе сзпъ).
- Fettbauch, m., пълтече грасъ, пълтече таре.
- Fettbauchig, a. шп ad., пълтекосъ.
- Fettbruch, m., стѳточелъ, дпшѳлтъръ за кѳпе.
- Fettbarm, m., тауцп кзрълп.
- Fette, f., грьспме; прпгъ (арх.).
- Fetten, v., дпграсъ, зпгъ, ѳрекъ кз грьспме.
- Fettfedern, f. pl., пенелъ грьспмел дпн кѳделе пасерплор.
- Fettfleisch, m., паръ де грьспме.
- Fettgans, f., ппгъпнъ, гъскъ де Амерпка.
- Fetthaut, f., поле, тъпкъ метъранъ зптъросъ.
- Fettich, a. шп ad., грьспъ.

Fettig, а. ші ad., грасѣ; сѳосѣ; імосѣ.
Fettigkeit, f., зптіме, грѣсіме.
Fettfram, m., волгъ кѣ грѣсіml, зпсopl.
Fettframer, m., пегоциторіѣ кѣ зпсopl.
Fettmagen, m., аѳомасѣ, стоманка ая 4ле (яа animale), вѣрта.
Fettmasse, f., масса грѣсіmel.
Fettsalben, f. pl., алиѳї; pomade, balsame de зпсopre.
Fettsäure, f., (хим.) acidѣ de грѣсіme.
Fettschwanz, m., кодѣ грасѣ (яа зпѣ coils de oil).
Fettstein, m., стеатитѣ.
Fettthou, m., лѣтѣ вѣнѣ de а скоте грѣсіmea din поставѣ.
Fettwachs, n., адипочерѣ.
Fettwanst, m., пѣртекосѣ.
Fettweibe, f., локѣ de пѣшїсне пептрѣ дпгрѣшаткад вїгелор, опрїтѣрѣ, сѣхатѣ.
Fezen, m., странцѣ; петекѣ.
Fezen, v., стрѣпцескѣ, вѣкѣцескѣ, рѣмнѣ дп петече.
Fezig, а. ші ad., стрѣпцосѣ; петекосѣ; рѣнтѣ; гѣлатѣ дп вѣкѣцї.
Feucht, а. ші ad., змедѣ, мѣлатѣ; жїлавѣ.
Feuchtbret, n., (тинор.) скѣндарѣ de змедїтѣ (хѣртїѣ).
Feuchten, v., змедезѣ, моїѣ.
Feuchtigkeit, f., змедїтате, змедѣрѣ, змедѣцѣ.
Feuchtigkeitsmesser, m., ігромѣтрѣ.
Feuchtmulde, f., алиѣ de мѣлетѣ хѣртїѣ.
Feudal, а., ѳездалѣ.
Feudallist, m., ѳездалистѣ.
Feudalrecht, n., дрентѣ ѳездалѣ.
Feudalsystem, n., сїстемѣ ѳездалѣ.
Feuer, n., ѳокѣ; ѳїгѣр. ardore, ѳерворе, аѳертѣ, пасїсне; elektrisches —, ѳокѣ электрїкѣ; heiliges —, ѳокѣ St. Antonie; — anlegen, лѣнѣ ѳокѣ; — anschlagen, скапѣрѣ; mit — und Schwert, кѣ ѳокѣ шї кѣ ѳерѣ; — anbeten, m., дпкїпѣторѣ de ѳокѣ; — anstalt, f., регѣлѣмѣнтѣ пептрѣ ѳокѣ; — bafe, f., ѳанарѣ; лампѣ de коравїѣ; — befehen, n., мѣлгалѣ; — berg, m., вѣлканѣ, мѣнте во-

mitoria de ѳокѣ; — befländig, а., пестрѣмѣтатѣ дп ѳокѣ, ѳїнтѣ (дп хїмїѣ); — bod, m., кѣпѣталѣ de ѳокѣ; — bohne, f., ѳасоѣе de Спанїа; — brand, m., тѣчїсне; — brache, m., смеѣ de ѳокѣ; — eifer, m., зелѣ дпѳокатѣ; — eimer, m., сѣкалѣ (їтад sechia) чѣтѣрѣ, васѣ de апѣ пептрѣ стѣпсѣлѣ ѳокѣлї; — effe, f., ватрѣ de ѳокѣ; — farbe, f., колѣре de ѳокѣ; — flamme, f., ѳлакѣрѣ, парѣ; — fest, а., сїгѣрѣ de ѳокѣ; — gabel, f., ѳѣркѣ, крѣванѣ de ѳокѣ; — geist, m., омѣ сїпрїтосѣ, дпѳокатѣ; — gewehr, n., артѣ de ѳокѣ; — gieße, f., кѣцїю, тїгаїе de дпкѣлїтѣ; — glöde, f., клонотѣ de алартѣ; — haben, m., канѣ de ѳокѣ; — herb, m., ѳокарїѣ, ватрѣ; — himmel, m., черѣ емїреѣ; — körper, m., корпѣ, трѣлѣ ѳокосѣ, de ѳокѣ; — kugel, f., гловѣ дпѳокатѣ; — kunst, f., пїротехнїѣ, мѣестрїѣ de ѳокѣ, артеѳїчїѣ de ѳокѣ; — lärm, m., алартѣ de ѳокѣ; — leiter, f., скарѣ de ѳокѣ; — mauer, f., мѣрѣ de ѳокѣ; — messer, m., пїрометрѣ, мѣсѣрѣторїѣ de ѳокѣ (дп ѳїсїѣ); — pfanne, f., тїгаїе, кѣцїю de ѳокѣ; — probe, f., провѣ de ѳокѣ, ордалїѣ; — rad, n., рѣтѣ de ѳокѣ, пїрандѣлѣ; — rohr, n., цѣвѣ de ѳокѣ (пѣшкѣ, ѳлїнтѣ); — rost, m., грѣтарїѣ de ѳокѣ; — s-brunst, f., ѳокѣ, апрїндере; — schaufel, f., лопѣцїкѣ de ѳокѣ; — seele, f., сѣлетѣ дпѳокатѣ; — spiegel, m., оглїндѣ конкѣвѣ, адѣнкатѣ, кѣ каре апрїнзї; — stahl, m., амнарїѣ; — stein, m., кремене; — stoff, m., калорїкѣ, элементѣл ѳокѣлї; — thurn, m., — warte, f., ѳарѣ, ѳанарѣ, тѣрнѣ лѣмїнѣторѣ пептрѣ корѣлї; — werk, n., ѳокѣ de артеѳїчїѣ; — zange, f., клеште; — zeug, n., скѣпѣрѣторїѣ; — zunder, m., ѣскѣ.
Feuertille, f., лїлїѣ рошїѣ, лїлїѣ ѳокѣсѣ.
Feuertörsen, m., мортарїѣ (зпѣ ѳелѣ de тѣнѣ).

Feuermeßkunst, f., шрометръ.
 Feuern, v., даъ оокъ; ауриндъ, ащцъ.
 Feuerig, a., де оокъ; оокосъ, аи-
 оокатъ, аиоуькьратъ; — еъ Auge,
 окъ оокосъ, ауриндъ; — ет Blick,
 къгьтъръ пасионатъ, привире аи-
 оокатъ; — ет Fuß, сьратьтъръ
 оербинте; — ет Wein, винъ сви-
 ритьосъ; der Himmel sieht ganz
 — aus, totъ черъа в роуъ.
 Feiert, v. Feiert.
 Fialer, m., оiakръ, гръсъръ де страте
 (аи четъд).
 Fibel, f., Авдаръ, Физандръ.
 Fiber, f., в. Faser.
 Fichte, f., Fichtenbaum, m., спадъ
 моидъ; — narsel, — narsen, m.,
 тьаъ, чокьгъ де моидъ; — n-
 harz, n., ръминъ де моидъ; — n-
 wald, m., кодръ де вразъ, врьдетъ.
 Fide, f., вьзънаръ, ськъледъ.
 Fidsachen, v., тьмьъ теледеъ, ватъ
 лела; интриъ; лъкръ къ скопъ ръ.
 Fidsmühle, v. Zwidmühle.
 Fideikommiß, n., (termini latin. жъ-
 ridикъ), оидеикомисъ, адикъ dec-
 pascionea prin кареа зндъ тесъ-
 торъ де аверъ аи сарчинъ не кь-
 рономъа сьдъ, ка оръ тогъ авьдъа
 оръ нъмаъ о парте а еъ сь о пъ-
 streze mi сь о dea ла о адъ
 персонъ, оръ нентръ зндъ тьмаъ
 determinatъ, оръ нентръ торъдэна.
 Fidibus, m., оигъ, оидъсъ спре а
 ауринде вина.
 Fieber, n., оигаръ; аиъзехрендъ —,
 оигаръ ентикосе; faules —, ои-
 гаръ астрепиносе; hitiges —, ои-
 гаръ астре, оигаръ аиоуькьротре;
 tagliches —, оигаръ де тоге зи-
 леле; das — bekommen, ть приндъ
 оигаръе; — artig, — haft, a., че
 сэмьъ а оигаръ; — frost, m.,
 тремарьтъръ де оигаръ; — hitze,
 f., оербиндэръ де оигаръ; — flec-
 triolis de оигаръ; — tunde, f.,
 хинъ, скоръ де оигаръ, скоръ
 перъвианъ; — schauer, m., оиоръ
 де оигаръ; — wurzel, f., рьдъчинъ
 де оигаръ.

Fiedel, f., четеръ оръ скрипъ реа;
 дьъ сѣъ жьдъ, къ каре торъ-

реъ не аиновадъ; — bogen, m.,
 аркъ де четеръ.

Fiedeln, v., скьрцъкъ, скрипкъкъ,
 кънтъ ръ.

Fiedern, v., аиоуькъ къ лене, къ
 оьдъ; тивескъ стькла къ осыдъ оръ
 къ кьдита (гьжаръ).

Fiedler, m., скьрцъиторъ, скрипкаръ,
 гьжтаръ ръ.

Fiel, m., верте лнръ адокъ; сь-
 целъ (ла децетъ).

Fiemer, m., стогъ, вравъ.

Figur, f., оигаръ; оацъ де омъ;
 тинъ (кинъ) де оръ че; оигаръ ма-
 тематикъ; оигаръ реторикъ.

Figuralgesang, m., кънтъ оигаратъ.

Figurant, m., оигрантъ, статистъ
 (не сченъ).

Figuriren, v., оигрепъ.

Figürlich, a., оигратъ, метъорикъ.

Filet, n., оилетъ, тивръ де аипе-
 стритъ (ла легьторъ де кьрцъ);
 аиилетитъръ, рецеа.

Fillaal, a., оилаъ; — kirche, f., вице-
 рикъ оилаъ, метокъ; — handlung,
 пероцеторъ оилаъ, командитъ.

Füllen, v., велескъ, жьпыдъ; ватъ.

Filou, m., (франц.) оьдъ, омъ де
 нимика, аиъдиторъ, потлогаръ.

Filtriren, v., стръкъръ, оигрепъ.

Filz, m., оьлтъръ, оигъ, прелъ; пъ-
 лъриъ де оьлтъръ; омъ сьрчитъ,
 мьрдаръ; — flech, n., тьаъ де
 оералъ; — hede, f., коперемьнтъ
 де оигъ.

Filzig, a., оьлтросъ, пьелосъ; омъ
 аваръ, омъ зржчосъ, несъеритъ.

Filzigkeit, f., аваритъ, сьрчитъръ;
 мьрдъръ.

Filzlaub, f., пьдъке латъ.

Filzmacher, m., оаврикьторъ де оьлтъръ.

Himmel, m., кънепъ де варъ; икъ,
 панъ де оеръ (аи mine).

Finale, n., оинаъ, каветъа знеъ пиесе
 де тьсикъ.

Finalstod, m., оинаъ, оьро аи ка-
 ветъа знеъ кьрцъ (ла тьогр.)

Finanzen, f. pl., оинане, венитъриле,
 вьстериа Статъаъ.

Finanzkammer, f., камера де оинане.

Finanzminister, m., министъръ де ои-
 нане.

Finanzrath, m., конейларѣ де финанѣ.
Finanzverwaltung, f., администра-
ция финанѣлар.

Finanzwesen, n., финанѣ, финанѣ-
ривѣ, трезивѣ финанѣлар.

Finanzwissenschaft, f., наука де
сирѣ финанѣ.

Findelhand, n., касѣ де прѣнѣ алаѣ.

Findelkind, n., прѣнкѣ алаѣ, прѣнкѣ
лѣндарѣ.

Finden, v., ала, русскѣ; desco-
перѣ; сокотскѣ, ждекѣ, апро-
везѣ; цинѣ; ich finde kein Ver-
gnügen, нѣ ала ничѣ о прѣчере;
ich finde es für besser, ми се паре
мал бине; es wird sich mit der
Zeit schon —, тимпѣлѣ ва прѣвѣ-
ца; er kann sich in nichts —, ка
ничѣ нѣ се нѣте дѣда; sich in
Zeit und Umstände —, мѣ прѣ-
токтескѣ, мѣ акомодѣ дѣлѣ тим-
пѣри ми прѣрѣвѣрѣри.

Finder, m., алаѣторѣ, русѣторѣ.

Findling, m., в. Findelkind.

Findung, f., в. Fund.

Finger, m., деѣтѣ; kleiner —, де-
ѣтѣлѣ мѣкѣ; dritter —, мѣлѣочѣлѣ;
viertel —, мѣлѣарѣлѣ; man kann
ihn um den — wickeln, елѣ се
прѣдѣлѣкѣ ла тѣтѣ; die — überall
haben wollen, прѣлѣ плаѣе а мѣ
аместѣека прѣн тѣтѣ; einen auf die
— klopfen, лѣвѣскѣ не чѣнева прѣ-
сѣтѣ деѣтѣ; den — auf den Mund
legen, цѣнѣ секрѣтѣ; lange — ma-
chen, охрѣ, амѣ деѣтѣ лѣнѣлѣ;
durch die — sehen, прѣкѣдѣ знѣ
окѣ, трѣкѣ ка ведѣреѣ; sich die
— verbrennen, паѣѣ рѣкѣ; wenn
man ihm einen — gibt, so nimmt
er die ganze Hand, тѣ прѣ дѣлѣ де-
ѣтѣлѣ, елѣ прѣлѣ аѣкѣ тѣтѣ мѣна.

Fingerbeuger, m., мѣскѣлѣлѣ, кѣрѣда
деѣтѣлар, кѣлѣтѣреѣ.

Fingerblättrig, a., ка прѣнѣа де-
ѣтѣтарѣ.

Fingerblutader, f., вѣна деѣтѣлѣлѣ.

Fingerbreit, a., де знѣ деѣтѣ.

Fingerdicke, a., грѣскѣ ка деѣтѣлѣ.

Fingerformig, a., прѣ форма деѣтѣ-
лѣлѣ, ка деѣтѣлѣ.

Fingergelenk, n., прѣкѣѣтѣра деѣтѣ-
лѣлѣ, арѣмѣкѣ.

Fingergeschwür, n., сѣѣелѣ, прѣмѣлѣ-
тѣрѣ ла деѣтѣ.

Fingerhandschuh, m., мѣлѣшѣ ка
деѣтѣ.

Fingerhut, m., деѣтѣарѣлѣ; деѣтѣарѣ
(планѣтѣ).

Fingerig, a., ка деѣтѣ (прѣ верѣсѣри).

Fingerkuppe, f., вѣрѣкѣлѣ деѣтѣлѣлѣ.

Fingerling, m., деѣтѣарѣлѣ (де пѣлѣ
м. а. ла о раѣ).

Fingern, v., деѣтѣескѣ, оѣкѣ де-
ѣтѣлѣ знѣлѣ мѣлѣшѣ; жѣкѣ не
знѣ инѣпрѣмѣнтѣ де мѣсѣкѣ.

Fingerring, m., мѣелѣ, верѣгѣѣѣ.

Fingerfaß, m., деѣтѣтѣрѣ, аѣлѣкѣ-
тѣрѣ де деѣтѣ (не клѣвѣрѣ).

Fingerspitze, v. Fingerkuppe.

Fingerwurm, v. Fingergeschwür.

Fingerzeig, m., арѣтѣтѣрѣ, сѣмѣлѣ
дѣн деѣтѣ.

Finf, m., вѣтѣрѣскѣ, прѣнѣлѣлѣ.

Finne, f., пѣшѣеѣ, вѣшѣкѣѣ; гѣлѣ-
дѣрѣ, лѣнѣлѣ, мѣзѣрѣ (прѣ карѣеѣ
де порѣкѣ); пѣскѣ де мѣнѣтѣ, вѣрѣѣ,
кѣлѣе; пѣнѣ де чѣканѣ.

Finnen, v., лѣкрѣ ка пѣна чѣканѣлѣ.

Finnsisch, m., вѣленѣ, кѣтѣ, лѣнѣрѣмѣлѣ.

Finnhammer, m., чѣканѣ-пѣнарѣ.

Finzig, a., пѣстѣлѣскѣ; гѣндѣрѣскѣ,
лѣнѣскѣ.

Finster, a. m. ad., прѣтѣлѣкѣскѣ, о-
пѣкѣ, опѣчѣтѣ, овѣскѣрѣ; трѣскѣ,
прѣкѣскѣ, посѣморѣтѣ; — werden,
прѣнѣлѣтѣ, се прѣтѣнекѣ; im —
tappen, орѣвѣкѣ не прѣтѣперѣкѣ.

Finsterling, m., прѣтѣлѣнѣ аѣ пѣмѣнѣ-
ѣлѣ, лѣвѣторѣ де прѣтѣперѣкѣ, овѣ-
скѣрѣнтѣ.

Finsterniß, f., прѣтѣнечѣме, овѣскѣрѣ-
тѣтѣ; еклѣсѣ; Sonnen—, еклѣсѣ,
прѣтѣнечѣмеѣ сѣрѣлѣ; Finster der
—, оѣлѣ аѣ прѣтѣперѣкѣлѣ.

Finze, f., прѣѣкѣтѣрѣ, аѣѣѣтѣрѣ,
оѣнеѣѣ, оѣнтѣ (итѣл.) вѣкѣлѣнѣ.

Fips, m., сѣѣрѣлѣ.

Firtelanz, m., Firtelanzerei, f., жѣ-
кѣрѣлѣ, мѣмѣкѣрѣ, кѣпѣлѣрѣлѣ, сѣѣѣтѣре.

Firma, f., оѣртѣ (а знѣлѣ пѣрѣѣѣторѣ
орѣ ѣвѣрѣнтѣ).

Firmament, n., тѣриа червѣзі, фир-
 мѣнтънтѣ, волга черѣскѣ.
 Firmeln, firmen, v., фирміескѣ, фир-
 парцѣ. со. фирѣ.
 Firmelung, f., фирмітѣрѣ, фирміре
 (фирмісеріка аазс. хрістѣ, кон-
 фирміцїане).
 Firmung, v. Firmelung.
 Firn, a., де анѣ, де знѣ анѣ.
 Firner, m., вѣрѣзіа фирмілор конв-
 рітѣ де неа.
 Firnewein, m., винѣ де анѣ.
 Firniß, m., полїтѣрѣ, лѣстрѣ.
 Firnissen, v., полїескѣ, даѣ лѣстрѣ.
 First, Firste, f., кѣтѣ, кѣтѣ де касѣ.
 Fis, n., фїсѣ (фирмісїкѣ).
 Fiscal, m., фїскалѣ; прокѣрѣторѣ.
 Fiscus, m., фїскѣ, фісїерїа Статїзі.
 Fisch, m., пѣштѣ; großet —, пѣс-
 коїз, пѣште марѣ; — fangen,
 пѣскѣескѣ, прїндѣ пѣштї; faule
 —, пров. ворѣе гѣле, ворѣе де
 нїмікѣ.
 Fischer, Fischabler, m., вѣлѣтѣрѣ пѣс-
 карїз, алїетѣ.
 Fischangel, f., андїцѣ.
 Fischband, n., вѣлѣтѣе кѣ пѣне.
 Fischbar, a., пѣскѣверѣ, че се пѣте
 пѣскї.
 Fischbein, n., осѣ де пѣште, валѣнѣ.
 Fischbeschreibung, f., іхтіологїѣ, фир-
 вѣдетѣрѣ десїре пѣштї.
 Fischblase, f., вѣшїкѣ де пѣште.
 Fischbrut, f., сѣтѣнцѣ де пѣште.
 Fischchen, n., пѣскѣлѣдѣ, пѣскѣрѣлѣ.
 Fische, f., стрѣштѣтеа, марїїнеа,
 сїнїгїзіа знїл катарїѣ.
 Fischen, v., пѣскѣескѣ; im Eruben
 —, пѣскѣескѣ фирмі тѣрѣре, факѣ
 інїрїѣ.
 Fischenzen, v., пѣдѣ а пѣште.
 Fischer, m., пѣскарїѣ; — barke, f.,
 вѣркѣ, лѣтѣре де пѣскарїѣ; —
 hütte, f., кѣсчѣрѣ, колїѣ де пѣс-
 карї; — mäßig, a. шї ад., кѣ пѣс-
 карїл; — пѣф; n., реѣеа де пѣс-
 кїтѣ (пѣводѣ); — ring, m., іне-
 лї пѣскарїлїзі, сїдїлїзі папїл; —
 stechen, n., чѣрѣта пѣскарїлор асѣ-
 пра знїл рѣл; жѣкѣ пѣскѣрѣескѣ.
 Fischerel, f., Fischfang, m., пѣскѣ-
 рїтѣ, пѣскѣїтѣрѣ.

Fischflöße, f., арїїїѣрѣ де пѣштѣ.
 Fischfresser, m., іхтіофѣгѣ, анїмалѣ
 кѣре се пѣтѣрѣше кѣ пѣштї.
 Fischgabel, f., остїѣ де прїнесѣ пѣштѣ.
 Fischgeräth, n., вѣлѣте де пѣскѣрїгѣ.
 Fischhälter, m., пѣскѣїтѣ, шїнѣцѣ,
 орїѣ, хорѣдѣ де пѣштѣ.
 Fischhaken, m., трѣжѣ де арїїкѣтѣ
 (чорпакѣ фирмі молд.), стрѣшїнѣ.
 Fischhandel, m., негѣцѣ, кѣмерѣїз
 кѣ пѣштѣ.
 Fischicht, a., пѣскѣосѣ, кѣ пѣштѣе.
 Fischkasten, v. Fischhälter.
 Fischkieser, v. Kieme.
 Fischköder, m., амѣрѣлѣ, тѣлѣкѣре
 дїн андїцѣ.
 Fischkunde, f., іхтіологїѣ, шїїнцѣ
 десїре пѣштї, о парѣе а історїел
 пѣтѣрѣе.
 Fischlager, n., амѣзѣтѣрѣ (станїште)
 де пѣштѣ.
 Fischlaich, m., сѣтѣнцѣ, ѣѣ, ікрѣ
 де пѣштѣ.
 Fischlase, f., сѣрѣмѣрѣ, сѣрѣтѣрѣ де
 пѣштѣ, дрѣждїїе че рѣтѣнѣ пѣ
 фѣндѣ дїн сѣреа шї дїн зѣта пѣ-
 штїлор сѣрѣцї.
 Fischleim, m., клѣї де пѣштѣ, v.
 Hausenblase.
 Fischloch, n., гѣванѣ знѣе се адѣкѣ
 пѣштїл.
 Fischmarkt, m., пѣскѣрїѣ, тѣргѣ де
 пѣштѣе.
 Fischmilch, f., лѣнтѣ де пѣштѣ.
 Fischotter, f., вїдрѣ, лѣнѣрѣ.
 Fischpinsel, m., пѣнѣлѣ де пѣрѣ де
 вїдрѣ (ла зѣгрѣл).
 Fischreich, a., пѣскѣосѣ.
 Fischreicher, m., арѣїѣ чѣпѣшїѣ, вѣт-
 лѣнѣ (о пасѣре).
 Fischreufe, f., кѣшѣ, вѣршѣ де пѣ-
 штѣ, v. Reufe.
 Fischrogen, m., ѣѣ, ікрѣ де пѣштѣ,
 v. Roggen.
 Fischsag, m., сѣтѣнцѣ, вїѣ, пѣскѣ-
 лѣцї мїчї.
 Fischschuppe, f., солѣ, v. Schuppe.
 Fischspeise, f., вѣкѣте де пѣштѣ, тѣлѣ-
 кѣре де постѣ, тѣлѣкѣре тѣкрѣ.
 Fischtag, m., зї де пѣскѣїтѣ; зї де
 постѣ (ла апсѣн).

Fischteich, m., лакъ де пеште, лазъ де пеште, пескѣинъ.
 Fischthran, m., зитъръ, гръсѣме де пеште.
 Fischtrug, m., трокъ алѣвъ де прѣстратъ пештилъ.
 Fischwasser, n., рѣкъ пекѣосъ.
 Fischweht, n., острѣцъ де пеште, дѣгрѣдѣлъ.
 Fischweib, n., пекѣрѣсъ.
 Fischweiber, v. Fischteich.
 Fischwurm, m., анѣлъ алѣвъ.
 Fischzeug, v. Fischgeräth.
 Fischzug, m., пекѣитъръ, трѣсѣтъръ къ пѣводѣлъ.
 Fispere, v., шоптескѣ, в. Wispere.
 Fist, m., вѣрете де штерсѣ; кѣреа; вешинъ.
 Fistel, f., ѳистѣлъ; тонѣ ѳалсѣ (ан тѣс.); —artig, a., ѳистѣлосѣ, къ ѳистѣлъ; —messer, n., кѣрѣтъ де ѳистѣле.
 Fischein, v., скѣрѣцѣ, велескѣ пелеа трѣгѣндѣ къ ѳзле.
 Fittich, Fittig, m., арѣнъ; ѳвѣнтѣ; скѣтѣ, адѣпостѣ; пѣла хайелъ.
 Fit, m., легѣтѣрѣкъ, ѳъшѣдръ.
 Fizen, v., ѳакѣ ѳъшѣдръ; дѣсграмѣ;
 die Nase —, стрѣмѣѣ, сѣческѣ din насѣ.
 Fix, a., (лѣтинъ) гата, гѣитѣ, де дѣкъ, ѳиксѣ (ѳинтѣ); fixe Luft, f., азотѣ, аерѣ стѣтѣтѣ, зѣгѣторѣ;
 ich bin fix und fertig, сѣнтѣ гата odarъ mi vine.
 Fixiren, v., дѣѳитѣ, адѣнтѣ okil.
 Fixstern, m., стѣа ѳинтѣ.
 Flabbe, f., вѣтѣ, гѣрѣ, гѣроѣлъ.
 Flach, a. mi ad., планѣ, пѣнѣтѣ, латѣ, гѣрѣтѣ, пѣредѣ, дрѣнтѣ;
 —e Busen, m., знѣ сѣндѣ латѣ,
 —e Hand, f., палѣтъ; —e Klinge, f., латѣлъ сѣвѣл, сѣарѣл; —e Land, n., цѣрѣ планѣ, пѣнѣме, шѣсѣ;
 —e Schüssel, f., вѣдѣкъ латѣ; —e Urtheil, n., жѣдекатѣ ѳѣрѣ темѣл, пѣѣндѣатѣ.
 Fläche, f., планѣ, пѣнѣме, шѣсѣ, къмпѣ, сѣпраѳадѣ; палѣтъ, латѣ де сѣвѣлъ.
 Flacheln, v., цѣселѣ дѣчетѣ, ѳрекѣ дѣчетѣ.

Flächen, v., анѣнезѣ.
 Flächeninhalt, m., арѣ, сѣарѣл, кѣарѣнскѣ сѣпраѳеелъ.
 Flächenmaß, n., планѣмерѣ, инстрѣментѣ де мѣсѣратѣ арѣа.
 Flächenmaßkunst, f., планѣмерѣлъ.
 Flächenraum, m., в. Flächeninhalt.
 Flächenschub, m., пѣчѣорѣ пѣтратѣ.
 Flächenzahl, f., пѣнтѣрѣ планѣ, пѣнтѣрѣ пѣтратѣ.
 Flachfüßig, a., палѣпѣодѣ, латѣ ла тѣлѣлъ.
 Flachfeld, n., в. Blachfeld.
 Flachheit, f., пѣнѣме; сѣпраѳѣгѣме, лѣкрѣ пѣmal по деасѣпра.
 Flachkopf, m., канѣ сѣкѣ, гѣлѣнтѣ, дѣмерѣтѣ.
 Flachnase, f., насѣ гѣрѣтѣ, насѣ латѣ.
 Flach, m., инѣ, лѣорѣ, ѳѣлѣорѣ де инѣ;
 —brechen, малѣцѣ инѣ; —hefteln, пѣвѣлѣ, хѣчѣлѣ инѣ; —rösten, тонѣскѣ инѣ; —schwingen, скѣтѣрѣ де пѣсѣрѣтѣ.
 Flachartig, a. mi ad., ка инѣлъ.
 Flachbart, m., зѣрѣцѣ де жѣнѣшѣорѣ, вѣрѣ пѣѳѣсѣ.
 Flachbau, m., калѣтѣра инѣлѣлъ.
 Flachbläuel, m., малѣ, мѣлѣгѣ де вѣтѣтѣ инѣлъ.
 Flachbreche, f., мелѣцѣ де инѣ.
 Flachdarre, f., зскѣторѣ де инѣ.
 Flachbode, f., пѣнѣ, ѳѣлѣгѣ де инѣ.
 Flachdotter, m., камѣлѣнъ де гѣрѣдинъ.
 Flachsen, a., де инѣ.
 Flachsfeld, n., Flachsland, n., Flachsafer, m., инѣште.
 Flachsgraß, n., елѣѳорѣ.
 Flachshaar, n., пѣрѣ мѣле, пѣрѣ вѣлѣндѣ.
 Flachshebel, f., пѣвѣлѣ, хѣчѣлѣ де инѣ.
 Flachlicht, v. Flachartig.
 Flachkopf, m., в. Flachshaar.
 Flachkraut, n., инѣцѣ.
 Flachkrause, f., Flachsriffel, f., дѣрапѣл сѣрѣжитѣорѣ де мѣгѣлѣлѣ инѣлѣлъ.
 Flachreiste, f., ѳѣлѣорѣ де инѣ.
 Flachröste, f., тонѣтѣрѣ де инѣ; тонѣторѣ, лѣкѣ де тонѣтѣ.
 Flachsame, m., сѣмѣлѣцѣ де инѣ.
 Flachweg, m., кълѣлѣ, вѣчѣ де инѣ.
 Flachziegel, m., тѣгѣлѣ, цѣлѣлѣ, оланѣ латѣ де копѣрѣтѣ.

- Flack**, m., кърпъ, spinarea din апаръ а корабіоі.
Fladerfeuer, n., олъкърніе, vorotaiе, пълмаіе.
Fladern, v., олакърѣ, voroteskѣ.
Fladen, m., кокъ, тѣртъ, погаче, pedea, пъле azimъ; пльчінтъ.
Fladenbäcker, m., пльчінтаріѣ, кокаріѣ.
Flader, v. **Flaser** mi **Maser**.
Flage, f., тпъ, мочірлѣ; рѣнтъръ de порѣ.
Flagge, f., вандіеръ, стѣрѣ, stin-dartѣ, оламъръ; die — aufsteden, арворезѣ vандіера.
Flaggen, v., семпалезѣ кѣ vандіера.
Flaggenschiff, n., корабіѣ пѣртъторѣ de vандіеръ.
Flaggenstock, m., вастонѣ, катаргѣ, прѣжінъ de vандіеръ.
Flähme, f., дешертѣ, дндешертѣлѣ пѣтечелѣі.
Flafe, f., пѣводѣ de пешті de mare.
Flaserer, f., пешкѣре de mare.
Flamberg, m., савіѣ скѣртъ, пахонѣ.
Flame, f., ланцетъ пентрѣ кал.
Flämisch, a. mi ad., олъмандікѣ, оландрікѣ; — e **Gesicht**, n., оісіо-поміѣ сарведѣ, морѣсѣ, посоморѣтѣ.
Flämchen, n., олъкѣрїцѣ, олъкѣрїѣрѣ.
Flamme, f., олакърѣ, вълпаіе, парѣ; den — n übergeben, арѣкѣ ап олакѣрї.
Flammen, v. n., арде кѣ олакѣрї, се днвълпаіе.
Flammenauge, n., окѣз дтѣокатѣ, віосѣ.
Flammenfeuer, n., оокѣ кѣ олакѣрї.
Flammenschwert, n., савіѣ de оокѣ.
Flammern, v., олакѣрѣ тѣрѣнтѣ, лікѣрескѣ.
Flammlicht, flammig, a., олъкѣрїѣ, ка олакѣра.
Flammell, m., оланелѣ (цесетѣрѣ de гълъ).
Flanke, f., кѣстѣ, латѣре, оланкѣ (termiñѣ лѣатѣ de la francozi mai vѣртѣсѣ ап літѣва mілітаріѣ); dem Feinde in die — n fallen, тѣ днїеутѣ, етанѣ de dѣштанѣ ап оланкѣ, ап кѣстѣ; die — n bedien, колеріѣ, алѣрѣ лѣтѣреде.
- Flanken**, m., ольѣѣ тѣре, codre de пъле.
Fläschchen, n., вѣтелкѣцѣ, карѣѣцѣ, стїмѣцѣ.
Flasche, f., вѣтелѣ, карѣѣ, влоскѣ.
Flaschenfutter, n., скѣтѣлѣ de вѣтелї.
Flaschenzug, m., скрїпцѣ.
Flaschinett, n., оліерелѣ, олъѣтїкѣ, олашїнетѣ.
Flaschner, m., оералларїѣ, тіпїктерїѣ.
Flaser, m., вълъ лемнѣсѣ; vinale, апеле сѣѣ гѣрѣсѣтѣреде din лемнѣ, тѣрѣтѣрѣла лемпѣлї.
Flaserholz, n., лемнѣ аѣосѣ, вълпосѣ.
Flasche, f., вълѣкѣ; кѣѣїгѣ de ольнѣ.
Flascher, m., олтѣ гълѣросѣ, гѣрѣ тѣре, оанѣарѣѣ.
Flattergeist, m., олтѣ зшорѣ, свѣп-тѣратѣ, mїnte спѣлѣератѣ.
Flatterhaft, a., олъстѣратѣ, олътѣ-ратѣ, свѣпѣратѣ, спѣлѣератѣ, зшорѣ, некѣпстантѣ (пестатор-нїкѣ) свѣрдатїкѣ).
Flatterhaftigkeit, f., олъстѣрѣтѣрѣ, спѣлѣерѣтѣрѣ, зшорѣтѣте.
Flatterhörig, a., волпѣвосѣ; мѣле, молатїкѣ.
Flatterig, v. **Flatterhaft**.
Flattermine, f., mїnъ зшорѣ ерѣм-пѣторѣ; вѣтаіе de жокѣ, олтѣ ла расѣ.
Flattern, v. n., олъстѣрѣ, олътѣрѣ, свѣрѣтезѣ, ольѣѣлѣ, свѣпѣтѣрѣ (volgїvezѣ, франц.)
Flatterstinn, m., сїтѣцѣ олъстѣратѣ, mїnte спѣлѣератѣ.
Fläß, Fláz, m., олтѣ пѣчѣплїтѣ, грѣ-соланѣ, вѣдѣранѣ.
Flau, a. mi ad., мѣле, дешерѣватѣ, славѣ; der Markt ist —, се ѣаче дарѣверѣ ижїнѣ, нѣ е вълзѣре.
Flauen, v., клѣтѣскѣ; спѣлѣ (ап mїнер.)
Flaum, m., **Flaumfeder**, f., олтѣ, пѣѣѣ, пѣне зшѣре.
Flaumbart, m., вѣрѣ de ольпї, вѣрѣ de жѣне; — конїландрѣ, цѣнгѣлѣ.
Flaus, Flausch, m., олокѣ; вѣкѣ (de гълъ); флокѣтїнѣ.
Flause, f., дншѣлѣчїзѣне, mїнѣлѣнѣ, прїчїнѣ дешертѣ, прѣтѣстѣ de

nimikъ; пълавръ; горбшъ; амъ-
пелъ гъдърбсе; macht mir keine
—п, нъ'ми дъма кз шода;
на vinde trei парале дп доъ
пъагъ; на те гъда кз минчонъ;
ackie de черъ дмоокатъ.
Klausenmacher, m., минчиносъ, фло-
къросъ, гъдърбосъ.
Klaustrod, m., сзмапъ.
Klebsie, f., (дп анатом.) тинъ, кордъ,
первъ.
Klebsig, Klebsenartig, a., тинросъ,
первосъ ка тинга (din organicmъ).
Klebsie, f., печинине; дмплетитъръ,
косицъ; — лэсъ, grate de пзіеле;
ліхпъ (платъ мъшкідосъ).
Klebsien, v., дмплетоскъ; дмпле-
теческъ, дпкъркъ.
Klebsenartig, a., ка печининеа; ка
ліхона.
Klebsweide, f., Korbsweide, f., лозіъ.
Klebswert, n., дмплетитъръ, лкъръ
дмплетитъ.
Klebszahn, m., гадъ де пзіеле.
Klebs, m., петекъ; патъ, махалъ;
локъ, пзнтъ—де—локъ; einen —
aufsetzen, пзлъ злъ петекъ, пете-
ческъ; nicht vom —e gehen, на
мъ мишкъ din локъ; den rechten
— treffen, пмперескъ, ловескъ
ла пзнтъ.
Klebschen, n., петечелъ; пътишоръ;
локшоръ.
Klebseln, v., кърпескъ, петеческъ.
Klebsen, m., оръшелъ, тьргшоръ;
патъ.
Klebsen, v., пътезъ, махалъ (феште-
лескъ); петеческъ.
Klebselos, a., пепътатъ, пемъклатъ.
Klebsieber, n., фрігърп петечиносе,
кз петече.
Klebsig, a., пътатъ.
Klebsjugel, f., сълпнъ де пете.
Klebs, f., папъ, арпніоръ.
Klebsmaus, f., ліакъ, веспертлъ.
Klebswisch, m., папъ де гъскъ,
папъ де штерсъ.
Klebs, m., дмагъчлъ; вьдъранъ,
печоплтъ, пъгъпгъ, можікосъ,
гросоланъ.
Klebsjahre, n. pl., вьзъпна жьнедъ;
анл сьазьвращіоръ.

Klebsen, v., поръ кз тотъ адінска,
схплекъ червнте; черъ кз стъ-
рзінгъ.

Klebsentlich, a. ші ad., кз пзпборе
червнте, кз рьгъчлне дптінсъ.

Klebsen v. Klauen.

Klebs, n., карне; (дп вив.) погъ
трпбескъ, сьмдззалтате; wildes —,
карне мортъ; gut bei —e sein;
а се аола дп карне, а оі кър-
посъ; —auswichs, m., кърпо-
шине, кърпърпме; —bank, f.,
сказнъ де карне, сказнъ де мъ-
челаръ; —beule, f., дп-
олътъръ кърносъ, кърпошине;
—beil, вардъ, ськзре мъчелъ-
рескъ; —bruch, m., сьркочелъ,
дполътъръ кърносъ; —brûhe, f.,
замъ де карне; —farbe, f., во-
лоре де карне; —fresser, m.,
лакомъ де карне; —gabel, f.,
фьркзцъ де карне; —gewächs, n.,
скрескьтъръ кърносъ, волъ, сьр-
кодъ; —hader, —hauer, m., мъ-
челарлз; —floss, m., гьлшкъ де
карне; —flumpfen, m., взкатъ,
взлзъ де карне; омъ гросъ; —
fuchen, m.; —rastete, f., пзчлнтъ,
пастетъ де карне; —schau, f.,
влігъчлне де карне; —seite, f.,
фаца пелел де кьтръ карне; —
speise, f., взкатъ де карне; —
suppe, f., сълъ де карне; —tag,
m., зі де фьртъ, зі де карне;
—topf, m., олъ де карне; —wage,
f., кьмпълъ, кьптарлз де карне;
—zeit, f., тпмоъ де фьртъ.

Klebsbohne, f., фасоле чірінікъ, кз
пъсгърп кърносе.

Klebscher, m., Klebschader, m., мъ-
челарлз (търч. касанъ); —bursch,
m., —knecht, m., аргатъ, дпвъ-
дъчелъ де мъчеларъ; —gang,
m., мерскъ дндешертъ; —gesell,
m., фечоръ, codarlъ де мъчеларъ;
—gewicht, n., кьмазлъ де мъ-
челаръ; —handwerk, n., месерпа
де мъчеларъ; —hund, m., кьпе
мъчеларескъ.

Klebscherin, f., мъчелъресъ.

Klebschern, a., де карне.

Fleischerlust, f., поѣтъ, плъчоро тръ-
пѣскъ.
Fleischicht, fleischig, a., кърносъ.
Fleischigkeit, f., кърномиме.
Fleischlich, a., тръпескъ, лъсърносъ;
sich — vermischen, a. се аме-
стека тръпеште.
Fleischlichkeit, f., съмудалитате, по-
ѣтъ тръпѣскъ, лъсърнъ.
Fleischlos, a., ѳъръ карно, макаръ,
зкъщивъ.
Fleisch, m., сѣиндъ, сѣргѣиндъ, дѣи-
индъ, стѣдѣ; индѣтрѣ, акзра-
тегъ; anhaltender —, стѣдѣ не-
'нчетатъ, ѳатикъ дѣтинсъ; mit —
betrachten, привѣскъ, консидеръ къ
каро аминте; allen — auf etwas
verwenden, пѣнъ тотъ сѣинда,
тотъ стѣдѣл пѣнтръ чева.
Fleißig, a. mi ad., сѣргѣиторѣ, сѣи-
торѣ, дѣиниме, стѣдѣосъ, индѣ-
стриосъ; акратъ; —er Besuch,
m., висѣтъ дѣосъ; das ist sehr —
gearbeitet, ѳ лъкратъ къ магъ
грѣжъ; die Kirche — besuchen,
мерѣ дѣосъ ла висѣрикъ.
Fleißigen u. Beseißigen.
Flennen, v. n., страмвѣ дѣн гѣръ.
Flethe, f., пѣгѣръ, палъ; каѣеръ;
рѣдъ регзлатъ.
Fletschen, v., дѣтриндъ, лъцескъ, гѣр-
тескъ; die Zähne —, рѣнжескъ;
das Maul —, каскъ гѣра.
Fletschzahn, m., дѣнте колцатъ, страм-
ватъ дѣн аѳаръ.
Flibustier, m., ѳливѣстѣеръ, знъ солъ
de-корсарѣ сѣдъ пѣрацѣ америкѣнѣ.
Flidarbeit, f., лъкръ кърнитъ.
Fliden, v., кърпескъ, дѣрегъ, пѣте-
ческъ; реѳакъ.
Flider, m., кърпиторъ, пѣтечиторъ.
Fliderei, f., пѣтечитѣръ, кърпѣлъ,
кърпитѣръ.
Flidfließ, m., пѣтекъ пѣсте пѣтекъ,
кърпѣлъ.
Flidflappen, m., пѣтекъ, трѣнцъ де
кърпитъ.
Flidwerk; n., лъкръ кърнитъ.
Flidwort, n., воръ де прѣосъ, адъѳо-
сѣгѣръ.
Flieboot, n., лѣнтрѣ, кѣнкъ ѣте.
Flieberbaum, m., сѣрингъ, сокъ.

Fliege, f., маекъ; große —, ма-
сколѣ; spanische —, къгѣридъ;
es ärgert ihn die — an der Wand,
тотѣ дѣ каръ дѣн пѣскъ, ѳ омъ
ѣрѣгѣосъ; aus einer — einen
Elephanten machen, a ѳачѣ дѣн-
тръзнъ шѣндарѣ знъ армъсарѣ;
zwei — n. mit einer Klatsche todts-
schlagen, къ ѳ ловѣгѣръ дѣзъ магѣте.
Fliegen, v., своръ; in die Arme —,
алѣргъ дѣн браѣе; die Fahne —
lassen, дѣтриндъ ѳламѣра, ѳ ѳакъ
съ ѳълѣѣе; in die Luft —, своръ,
сарѣ дѣн аеръ; —de Brücke, ponte
ne kôrde; —de Haare, пѣрѣ дѣс-
плѣтѣ.
Fliegenbaum, m., лѣнкъ сѣватикъ.
Fliegendred, m., къкатъ де маекъ.
Fliegengift, n., венѣнъ де магѣте,
арсеникъ ѳморѣторъ де магѣте.
Fliegenklatsche, f., лѣнѣцѣкъ де магѣте.
Fliegennetz, n., реѣѣа де прѣнцъ
магѣте.
Fliegenschimmel, m., калъ сѣрѣ пѣн-
таръ.
Fliegenschwapper, m., маекарѣ (па-
сѣре).
Fliegen-schwamm, —pilz, m., вѣрѣѣ
де магѣте.
Fliegenschwarm, m., роѣс де магѣте.
Fliegenwedel, m., апѣрѣгѣре де ма-
гѣте, апѣрѣмѣскъ.
Fliehen, v., ѳзгъ, мѣ ѳерескъ, дѣн-
къщѣсрѣ; ѳ ѣаъ, прѣндъ, даъ, тѣ-
лескъ ла ѳзгъ; die Zeit flieht,
тѣмѣл ѳзѣѣ, трѣче.
Fliehkraft, f., пѣтере чѣнтрѣѣгъ.
Fliese, f., лѣсѣѣде, пѣакъ, тѣлъ (де
пѣтръ, де стѣкълъ, де металъ).
Fließ, m., стокъ, каѣеръ, мѣлѣнкѣ
де гѣлъ; велеръ, пѣѣе къ гѣлъ
къ тотъ; das goldene —, орди-
нѣлъ велерѣлѣ де аѣръ.
Fließen, v. n., кѣргъ; мѣ скѣргъ;
мѣ топескъ; сѣгъ, свѣдъ (хѣрѣѣа);
daraus fließt, de аѣл арѣѣѣѣ;
der Fluß fließt bei der Stadt vor-
bei, рѣлѣлъ сѣпѣлъ маѣрѣл чѣгѣлѣ;
das ist nicht aus seiner Feder ge-
flossen, аѣѣѣѣа н'а ѣмѣтъ дѣн кон-
дѣлѣл ѣл; das Papier fließt, хѣр-
ѣѣа свѣа; ins Meer ce pe-

- варсъ дн маре; fließende Schreibart, f., стилъ шпорѣ, стилъ депринсѣ, стилъ потандѣ.
- Fließgold, n., азрѣ парисѣ, в. Waschgold.
- Fließpapier, n., хъртиъ свезторѣ, свргторѣ; в. Lösfpapier.
- Fließwasser, n., апъ де рѣдъ, апъ къргторѣ.
- Fliese, f., ланчетъ де лъсатѣ сѣде; цѣвъ, тосорѣ из тортѣ.
- Flimen в. Flimmern.
- Flimmer, m., микъ, лѣкорѣ, лѣчирѣ амъриторѣ; олѣтаре де азрѣ.
- Flimmern, v. n., скитѣе, лѣче, ре-лѣче, рѣсѣлѣцѣрѣ; еѣ flimmert mir vor den Augen, днм стелескѣ окил.
- Flindergold, n., в. Flittergold.
- Flint, a. ші ad., спринтенѣ, свелѣтѣ, аперѣ, шпорѣ, исто, вѣоисѣ, днде-мълатикѣ.
- Flintern в. Flimmern.
- Flintheit, f., спринтенѣ, свелѣтѣ, изѣтѣ.
- Flinter, m., олѣтареѣ де металѣ.
- Flint, m., кремене, крѣхѣ.
- Flinte, f., олѣнтѣ, сѣнѣцѣ, пѣшкѣ.
- Flintenkolben, m., Flintenschast, m., стратѣ, патѣ де пѣшкѣ.
- Flintenkräger, m., раѣд де пѣшкѣ.
- Flintenlauf, m., цѣвъ де олѣнтѣ.
- Flintenschloß, n., оделѣ де олѣнтѣ.
- Flintenschuß, m., токъ де пѣшкѣ.
- Flintenschuß, m., дмпѣшкѣтѣрѣ, лѣ-вѣтѣрѣ, дескѣрѣкѣтѣрѣ де олѣнтѣ.
- Flintenstein, m., кремене де пѣшкѣ.
- Flinter, m., в. Flinter.
- Flintglas, n., кристалѣ плѣтѣосѣ (олѣнтѣглѣс).
- Flirren в. Flimmern.
- Flüster в. Flüstern.
- Flitschgold, n., в. Waschgold.
- Flitschrose, f., макѣ сѣватикѣ.
- Flitter, m., склѣпѣлъ, лѣотрѣ олѣсѣ, амъриторѣ, олѣтареѣ де азрѣ; —gold, n., азрѣ олѣсѣ, азрѣлѣ, олѣдѣ де алатѣ; —fram, m., олѣ-тареѣ, нѣмикѣрѣ; —sand, m., арѣнѣ, нѣсѣнѣ лѣчиторѣ; —schein, m., лѣ-стрѣ пѣратѣ; —schläger, m., олѣ-тѣрарѣ, олѣзрѣ де олѣтареѣ; —saat, m., рѣтѣлъ орѣиторѣ, помѣ
- дешѣртѣ; —werk, n., лѣкрѣ амъ-риторѣ; —woche, f., сѣптѣмѣна де тѣере (ла чел дѣсѣрацѣ).
- Flittich, m., в. Fittig.
- Flüßbogen, m., арѣд де сѣдѣтѣ; —psell, m., сѣдѣтѣ.
- Floden, m., олѣкѣ, вѣкѣ; —von Haaren, стѣкѣ де пѣрѣ; —artig, a. ші ad., олѣкѣосѣ; —seuer, n., олѣкѣ кѣ олѣкѣраѣе.
- Floden, v., дмпѣлокошѣзѣ, прѣолѣкѣ дн олѣчѣ, дн сѣочѣ.
- Flodenblume, f., диѣкѣ.
- Flodseibe, f., мѣтѣсѣ вѣкѣосѣ, стѣ-кѣосѣ.
- Flodswolle, f., лѣнѣ стѣкѣосѣ, сѣочѣ де лѣнѣ.
- Flöh, m., пѣрѣче; —biß, m., мѣ-шкѣтѣрѣ де пѣрѣче; —farbe, f., колѣре пѣрѣчѣ.
- Flöhen, v., пѣрѣкѣ.
- Flöhig, a., пѣрѣкѣосѣ.
- Flöhkraut, n., колѣгонѣ, пѣрѣкарѣцѣ (о плантѣ, лѣт. pulicaria).
- Flor, m., вѣлѣ, олѣорѣ (делѣ олѣоре), крѣнѣ, гѣзѣ (дѣсетѣрѣ олѣрте рѣрѣ ші олѣнѣ); дн олѣорѣтѣрѣ, старѣ дн олѣорѣтѣ, прѣсперѣтѣте; —arbeit, f., лѣкрѣ де олѣорѣ, дѣсетѣрѣ олѣнѣ; —band, n., корѣеа де олѣорѣ; —binde, f., олѣашѣ де крѣнѣ; —haube, f., вѣнетѣ де крѣнѣ; —schleier, m., вѣлѣ де олѣорѣ.
- Floren, m., олѣорѣнѣ, олѣорѣнѣ (монѣтѣ).
- Florence, f., олѣорѣнѣцѣ, гѣотѣ де Флорѣнга.
- Floriett, n., вѣргѣ де олѣрѣ ка сѣ-вѣа; матерѣ де мѣтѣсѣ; —band, n., корѣеа де олѣорѣтѣ; —seide, f., мѣтѣсѣ вѣкѣосѣ.
- Florist, m., олѣорѣсѣтѣ, олѣорѣрѣсѣ (вѣот.)
- Floß, n., Flöße, f., плѣтѣ, лѣтѣнѣ-рѣне не апъ; —amt, n., дѣре-гѣторѣа де плѣтѣрѣ; —baum, m., лѣннѣ де плѣтѣ; —gerechtigkeit, f., дрѣнтѣ де мѣнатѣ плѣтѣ; —graben, m., канѣлѣ де плѣтѣ; —handel, m., нерѣдѣ кѣ плѣтѣ; —kaster, f., стѣнѣнѣ де лѣтѣне де плѣтѣ; —meister, m., маѣстрѣ, прѣверѣторѣ де плѣтѣ; —ordnung, f., рѣгѣлѣмѣнтѣ де плѣтѣ; —platz,

m., токѣ де пазте; —scheit, n.,
 decimăntăръ (лодъ) де пазте;
 —verwalter, m., администраторѣ
 де пазте; —wasser, n., азъ паз-
 тиверъ; —wehr, n., ставиъ де
 пазте; —wesen, n., пазтъритѣ.
 Flösbutter, f., азтѣ топитѣ.
 Flöse, f., пазтѣ (ла пъводѣ); ари-
 мѣръ де пените.
 Flößen, v., мръѣ пазтѣ; нескъескѣ
 къ пъводѣ.
 Flösig, a. mī ad., къ ариимѣре.
 Flöschung, f., пазтъръ, кондъчереа
 пазтелор пе азъ.
 Flötchen, n., флътѣмѣръ.
 Flöte, f., флазтѣ. Композеле: —n-
 blaser, —spieler, m., флазтистѣ,
 кытърѣ пе флазтѣ; —pfeifer,
 m., сопеделѣ де флазтѣ; —pfeffer,
 n., токѣ, тѣкѣ де флазтѣ; —pfa-
 cher, m., флътариѣ; —spiel, n.,
 кытѣкѣ, кончертѣ де флазтѣ;
 —stimme, f., сазетѣ де флазтѣ,
 тонѣ дъче, сазѣ; —stück, n.,
 пѣсѣ, азкатѣ де флазтѣ; —p-
 weck, n., —zug, m., реѣстрѣ,
 прѣма тръсѣтъръ сѣѣ пѣрнѣлѣ а
 флазтел.
 flott, a. mī ad., десѣкѣтѣ; чѣ ачестѣ
 кынтѣ аре дъделесѣ денѣнѣ дъ
 констръциѣне, към: —machen,
 pidiкѣ, даѣ дъ азъ, флотезѣ, гъ-
 лезѣ о пазѣ дъ марѣ; —sein,
 а фѣ флотатѣ (о пазѣ); —wer-
 den, скапѣ сѣре а пазтѣ тънека;
 —leben, тръескѣ десѣрпнатѣ,
 тръескѣ дъ шъчерѣ.
 flott, n., сазпгънѣ.
 flotte, f., флотѣ, арматѣ маринѣ,
 класѣ (лѣтин).
 flottille, f., флотимѣръ.
 flöz, m., стратѣ сѣѣ вълѣ оризон-
 талѣ (дъ монт.); стратѣ, пѣтърѣ
 де петриѣ; —erz, n., минерале
 азлѣтѣре дъ стратѣри оризонталѣ;
 —sicht, f., стратѣ оризонталѣ;
 —weise, a., дъ пѣтѣри, дъ стратѣри.
 fluch, m., влѣстемѣ; дъжърѣтърѣ;
 —beladen, a., дъжъркатѣ де влѣ-
 стемѣ; —würdig, a., влѣстематѣ.
 fluchen, v., влѣстемѣ; дъжърѣ.

fluchen, m., влѣстемѣторѣ, дъжър-
 рѣторѣ.
 flucht, f., флѣгѣ, скыпѣмънтѣ; гравѣ;
 шѣрѣ; die — ergreifen, тълескѣ,
 ла флѣгѣ; den Feind in die — schla-
 gen, іаѣ ла флѣгѣ пе дъштанѣ;
 sechs Fenster in einem —, шесѣ
 фѣрестриѣ деарандыѣ.
 flüchten, v., скапѣ къ флѣга; рефлѣгѣ,
 азъ рефлѣгѣ, скыпарѣ.
 flüchtig, a. mī ad., флѣгитѣ, флѣ-
 ритѣ, флѣгѣ; шѣрѣ, рънеде, ізте;
 skimăvlosѣ; —e Zeichnung, de-
 semăѣ флѣгѣ дъ флѣгѣ; eine —e
 Hand haben, амѣ тънѣ шѣрѣ,
 дъдемънатѣкѣ; einen —en Blick
 werfen, аралѣ о кытърѣ шѣ-
 рѣ, окѣскѣ пе деасѣра; —durch-
 sehen, петрѣкѣ ка дъ флѣгѣ; —
 werden, флѣгѣ.
 flüchtigkeit, f., флѣгитѣте, ізѣдѣлѣ,
 шѣрѣтѣте; свърѣтѣте; волатѣлі-
 тѣте (шѣора-тонѣре а сѣрилор).
 flüchtling, m., флѣгитѣ, десѣртѣрѣ;
 рефлѣгитѣ.
 flügel, v. flügge.
 flügel, n., лѣтокѣ (дъ вълѣ).
 flug, m., свѣрѣ, свѣрѣмънтѣ; авълѣтѣ;
 роѣс; im — schießen, рѣшкѣ дъ
 свѣрѣ; — der Gedanken, авълѣтѣл
 ідеѣлор; —biene, f., алѣинѣ лѣ-
 кытѣре; —blatt, n., фѣл свѣрѣ-
 тѣре, пазѣлетѣ; —sand, m., арѣнѣ
 търѣнтѣ.
 flügel, m., арѣнѣ; корнѣ, фланкѣ
 (ла арматѣ); ставиъ; клавѣрѣ;
 вълѣ, кынатѣ (ла шъ, ла фѣ-
 рестриѣ); einem die — beschreiben,
 рѣтезѣ арѣнѣлѣ кыѣа; die — hân-
 gen lassen, етаѣ десѣрѣпнатѣ;
 —adjutant, m., ажѣтантѣ де кытѣнѣ;
 —bede, f., скѣрѣцѣ, скѣтѣ де арѣнѣ
 (ла інекте); —hoch, n., корнѣ
 де вълѣнатѣ; —kleid, n., вестѣпѣнтѣ
 спрѣнтѣнѣ, къ арѣнѣ; —mann, m.,
 канѣфѣрѣ, солдатѣл чѣл маѣ палѣтѣ
 дѣн канѣл ініѣл; —pferd, n., Пе-
 расѣ, калѣ дъарѣнатѣ; —thut, f.,
 шъ къ дѣлѣ авълѣво, къ дѣлѣ къ-
 пѣте; —werk, n., пѣсѣрѣше, пѣ-
 сѣри сілѣватѣе.
 flügelchen, n., арѣнѣмѣръ.

Flügel förmig, а. шл ad., аш форма
 арипел.
 Flügel, а., гата де свьратѣ, пенатѣ,
 арипатѣ.
 Flughafen, м., описгъ, овъоикъ, о-
 вьсѣ сѣватикѣ.
 Flugloch, п., воргъ, газръ де штраѣ,
 зрдиниш (ла рлавине).
 Flugmaschine, ф., махиаъ де свьратѣ.
 Flugmehl, п., ѳъинъ шпоръ.
 Flugel, а., андатъ, ихте, рьведе, ка
 аш сворѣ, кьтѣ ваѣл аш пьлми.
 Fluß, Fluße, Flüße, ф., пѣтръ, еко-
 полѣ, стьнкъ; Sandfluß, пьрете
 де стьнкъ.
 Fluntern, в. Flimmern.
 Flux, ф., кьтпѣ, пратѣ, шесѣ, кьт-
 пѣ, плавѣ; пѣринѣ; Haus—, ф.,
 ариъ, вьгьтъръ; востислѣ (кьтѣ
 ешл не вьш дѣна касъ); —buch,
 п., катастръ; —recht, п., дрептѣ
 де момитъ; —scheibung, ф., меzsина
 пѣринел; —schiff, м., вегиторѣ (жи-
 тарѣ) де кьтпѣ; —stein, м., пѣ-
 тръ, терминѣ.
 Fluß, м., рѣѣ, ѳлзвѣ; кьрцере, кьр-
 сьрѣ (аш med.), катарѣ, гьтараѣ;
 rheumatisch; топитаръ; weißer —,
 подъ аѣвъ (ла ѳemel); —artig,
 а. шл ad., катаралѣ, ка гьтараѣ;
 —bad, п., ваѣ де рѣѣ; —bett,
 п., аѣвѣ рѣѣ, ѳвндѣ, стратѣ
 лѣ; —erde, ф., хьтѣ топичѣсѣ;
 —fall, м., кьзътъръ де рѣѣ; —
 feber, п., ѳригьрѣ катарале; —
 fisch, м., кеште де рѣѣ; —gold,
 п., азрѣ де ѳлзвѣ; —schiff, п.,
 варкъ, шейкъ де рѣѣ; —wasser,
 п., аѣвъ де рѣѣ.
 Flußschiff, п., рѣѣшорѣ.
 Flußgalle, ф., атогьтъръ апѣсѣ (ла
 кал), ѳормѣлъ, галъ.
 Flußgott, м., зѣѣ, zeitate де рѣѣ
 (митол.).
 Flußnymphen, ф., Naiadъ (митол.).
 Flußpferd, п., инопотамѣ, калѣ де
 Нилѣ (ист. нар.).
 Flußspath, м., спатѣ дьпал, ѳлатѣ
 де варѣ (минер.).
 Flußspathsäure, ф., ачидѣ ѳлзорикѣ
 (хим.).
 Flüstern, в., шоптескѣ, сьозреѣѣ.

Flut, ф., мьреа, атолареа мьреѣ,
 маре палтѣ, ѳлзсѣ; ваѣѣ, зндѣ,
 ашндѣизне, рьварсьтъръ, дѣлзвѣ
 (хьт.); потонѣ (слав.); torinte,
 повоѣк; — und Ebbe, мь-
 реа, кь зндѣ сѣгьрѣ терминѣ ко-
 лѣтивѣ, ѣаръ кь доѣ, пьлцътьпѣ
 шѣ ськьзътъръ де маре, ѳлзсѣ
 шѣ реѳлзсѣ, адикъ периодѣка мѣш-
 каре а апелор мьреѣ, приа каре
 ачелеа се палцъ шѣ скадѣ регъ-
 латѣ ѳе доѣ опѣ пе зѣ, тьргьп-
 дѣсе шѣ легьпндѣсе десуре полѣ
 кьтъръ екагорѣ шѣ дела екагорѣ
 кьтъръ палѣ; in den Fluten un-
 kommen, а перѣ аш знде, аш ва-
 зьрѣ; —zeit, ф., тимѣ де мьреа.
 Flutbett, п., льптонѣ, опѣтѣ (ла
 ѣазьрѣ), в. шѣ Flußbett.
 Fluten, в., ашндѣ, мь рьвьрсѣ.
 Flutschiff, п., Fluthe, ф., пѣѣ де
 пѣсквѣтѣ кѣгѣл.
 Fode, ф., вьтгьреа мѣсанъ, гьнзе аш
 гьрѣ колцьрѣ ла кѣиче; (итал. trin-
 cketto); вьтланѣ кь гьтѣл аѣѣ
 (пасере).
 Fodmat, м., ѳѣшорѣл катаргьлѣ
 micane.
 Fodmast, м., катаргьл вьтгьрелѣ
 micane.
 Fodraa, ф., кьрчѣа вьтгьрелѣ micane
 (аш мар.).
 Fodsegel, в. Fode.
 Fodsteg, м., ѳвнѣа катаргьлѣ micane.
 Focus, м., (хьт.) ѳокѣ (аш оптикѣ).
 Föderation, ф., (хьт.) легьтѣингъ, ѳе-
 дерьгьизне, аѣангъ (аштре статьрѣ).
 Fobern, в. Forderen.
 Fobe, ф., вьпѣ де амѣлѣ.
 Fohlen, в., ѳьтѣ мьнзѣ, в. Füllen.
 Föhn, м., вьпѣ, вѣѳорѣ, зьранѣ
 априѣ (аш Елвѣѣѣ).
 Fohre, Föhre, ф., вьпѣ.
 Folge, ф., зьмарѣ, мѣрѣ, сѣrie; сѣ-
 чѣсизне (ла зндѣ тронѣ); аскѣл-
 тарѣ, сьвнѣере: еѳѣнтѣ, ресѣл-
 тарѣ; in der —, аш зьпѣ; —
 der Zeit, дѣпѣ тимѣ, кь тимѣ;
 die — wird es lehren, тимѣл ва
 ашвѣѣа, зьмарѣа ва арьта; —
 leisten, аскѣлѣ, мь конѳортѣ
 (дѣпѣ воѣнѣа кѣѣа).

Folgen, v., *спмезъ, счедъ*; даъ асклгаре, асклгъ, мъ нмѣорнъ; мъ оокъ, рескгъ; *der Dief lautet wie folgt*, *спрѣсѣа сзпъ прѣкѣм спмезъ*; *er folgte im Amte*, *елъ счече дн оѣмъ*; *ein Unglück folgte auf das andere*, *зпъ дѣсастрѣ, о дѣсастрѣ венѣ дѣсастрѣ*; *seinem Kopfe* —, *a face de pasha сзъ*; —*der Gestalt*, —*der Maßen*, *ан модѣл спмъторъ*; *die* —*de Woche*, *дн септѣмѣна че мѣне*.

Folgenlos, a., *ѣръ спмаре, ѣръ рескларъ, ѣръ консечинъ*.

Folgenreich, a., *мѣнъ де спмърѣ, де рескларѣ*.

Folgerecht, folgerichtig, a., *спмъта-реуъ, консечинѣ*.

Folgerelie, l., *мѣрѣ, сепѣ*.

Folgern, v., *дѣдѣнъ, дѣкѣнъ, трагъ дѣкѣере, конкѣнъ*.

Folgerung, l., *дѣдѣчере, дѣдѣчѣне; консечинъ, спмаре; короларѣ (дн лѣу)*.

Folgeres, m., *короларѣ*.

Folgerwidrig, a., *непрѣмътарѣуъ, не-консечинѣ, нелогѣнъ*.

Folgezeit, m., *(дн тѣпор.) кѣстоде, аръторъ, сѣлѣвъ ла кѣлѣлѣл зпел ѣеце че арагъ не спмъторѣа*.

Folgezeit, l., *дѣкѣрскѣ тѣмѣлѣл, вѣ-торѣл*.

Folglich, ad. m. conj., *прѣа спмаре, дѣу, ашеа даръ*.

Folgsam, a., *асклъторѣ; сѣпѣсъ; онъ кѣ зпнъ-воинъ*.

Folgsamkeit, l., *асклътарѣ, сѣзнѣере*.

Foliant, m., *ѣолианъ, карте тѣнѣрѣгъ не кѣла дѣдѣнъ нѣмѣл одатъ*.

Folie, l., *ѣоигъ, ѣоимѣрѣ (де азрѣ орѣ арпѣнъ де полѣнъ)*.

Folio, n., *ѣолио, (лѣтѣн.), ѣигъ, кѣлъ нѣмѣл одатъ дѣдѣнъ*.

Folter, l., *тортѣрѣ, каолъ, кѣнѣере, мѣнѣтѣрѣ, свѣнѣтѣрѣ (молдов.); —bank, l., кѣлѣлѣуъ, скажѣ де тортѣратъ; —hammer, l., кѣмаръ де тортѣрѣ; —zug, n., знелѣ де тортѣрѣ*.

Folterer, m., *тортѣрѣторъ, кѣнѣторъ*.

Foltern, v., *тортѣрежъ, нѣнъ ла тор-тѣрѣ, кѣнѣескѣ*.

Folterung, v. **Folter**.

Fond, m., *ѣондъ, кѣмѣгалъ; прѣпрѣ-тѣре, аѣере*.

Fontanel, n., *ѣнѣнѣеа, ѣонтанѣлъ, кѣстерѣ; еѣн* — *sehen*, *кѣстерѣ-сѣжъ, (дн med.) ѣанъ сѣ енарѣ тражѣ ла зпѣ локъ зндѣа*.

Foppen, v., *дѣмѣ заръ-жокъ; ѣаъ дн рѣсѣ*.

Förder, a., v. **Ferner**, **Welter**.

Förderer, m., *наѣнѣторъ, дѣдѣмъ-нѣторъ*.

Förderlich, a. m. ad., *ѣаворѣверъ, наѣнтаверъ, наѣнѣчѣосъ авѣнѣ-нѣосъ*.

Fördern, v., *наѣнѣ, авѣнѣжъ, дѣ-леснѣсѣ; зрнѣсѣ, дѣтѣгѣосѣ*.

Fordern, v., *прѣгѣндъ, черъ; дѣмѣндъ; кѣмѣ, прѣвокъ; vor sich* —, *кѣмѣ де ѣау; zum Zweitampf* —, *кѣмѣ ла дѣжъ; vor Gericht* —, *чѣтѣжъ, кѣмѣ ла жѣдѣкатъ*.

Förderniß, n., v. **Förderung**.

Förderfam, v. **Förderlich**.

Förderfamst, ad., *кѣжъ малъ кѣрѣндъ*.

Förderung, l., *наѣнѣтарѣ, авѣнѣнѣнѣтѣ; дѣлеснѣере, дѣдѣмѣнѣтѣрѣ*.

Forderung, l., *чѣрѣнѣуъ, прѣтѣнѣсѣне; мѣмѣтарѣ, прѣвокѣнѣне; datorij aktivъ; seine* — *en fahren lassen*, *a ce avate dela прѣтѣнѣсѣнѣе сѣле*.

Forelle, l., *нѣстрѣвъ (нѣнѣре дѣмѣнѣре), нѣнѣре авратъ; ѣорѣлъ; —nisch, m., нѣрѣжъ кѣ нѣстрѣвлѣ; —ntisch, m., нѣскѣнѣ де нѣстрѣвлѣ*.

Forme, l., *ѣзркъ, нѣпоѣл*.

Form, l., *ѣорнъ, ѣигѣрѣ; modъ, ма-нѣрѣ; modѣлъ, тѣнарѣ; in ge-höriger* —, *дн модѣл кѣвенѣтѣ; die* — *oblegen*, *дѣскѣмѣнѣнъ, дѣсѣакъ ѣорнѣ (тѣпор.); die* — *einheben*, *нѣнъ ѣорнѣ дн тѣсѣжъ (тѣпор.); über die* — *schlagen*, *нѣнъ дн ѣорнъ; die* — *vernachlässigen*, *дѣ-лѣтѣрѣ, нѣсокѣтѣсѣжъ ѣорнѣнѣтѣтѣа; —erde, l., лѣтѣ де ѣорнѣ; —flasche, l., кѣлѣнъ, ѣорнъ (ла мѣ-талѣрѣл); —hammer, m., зарѣсѣ де ѣзкѣтѣ ѣорнѣ (дѣн мѣгалъ)*.

Formalien, l. pl., *ѣорнѣнѣнѣуъ, чѣ-рѣмонѣл*.

- Formalist, m., формалистъ, церемонистъ.
- Formalität, f., формалитатэ.
- Format, n., форматъ (de o carte).
- Formel, f., формулэ; —buch, n., карте де формуле.
- Formell, a. шй ad., формалъ.
- Formeln, v., какъ черемоніи, пэзескэ етикеть; мэ апоѳтескэ, постурэ (ан въгаіэ де жокъ).
- Formen, v., формэ, дажъ формъ, моделезъ.
- Formiren, v., формэ, ordinaş, пэнэ ан ordine.
- Formirung, f., формирунэ, формиръ.
- Formkunst, f., провластивъ, артэ де а фаче формэ.
- Formlich, a. шй ad., формалъ, пэсертінэ, determinatъ.
- Formlichkeit, f., формалитатэ; форматъ астроникъ; соленитатэ, черемоніэ; ан —en hängen, мэ лерт де форматирунэ.
- Formlos, a. шй ad., фъръ формъ, неформатъ.
- Formrahmen, m., марчанэ, черченікъ (tinorъ).
- Formular, n., формуларіэ; —buch, n., формуларіэ.
- Forſchbegierde, f., произне де а черчета; поуръ де а окрета, епирітэ черчетьторъ.
- Forſchen, v., черкэ, черчетезъ, ессаминэ, мэ информэ, стэдхезъ, скрѳезъ, аневестирэ; —de Bild, окіэ черчетьторъ, кызгытъръ ессаминьторэ.
- Forſcher, m., черчетьторъ, ессаминьторъ; скрѳьторъ, аневестирьторъ; —bild, m., кызгытъръ пьтрэнзеторэ.
- Forſchung, f., черчетьтунэ, окрѳизне, аневестирѳизне; ессаменэ, стэдхэ.
- Forst, m., Forste, f., в. Forste; кымейэ знеі масэ.
- Forst m. шй Forste f., пэдэре, сілэ, форесть (ітаж.), пэдэре кэтиватъ шй шне пэзирэ; —amt, n., ефичионтэ, презентъръ де пэдэрт; —anſchlag, m., предиреа де о
- форесть; —frevelъ m., преварикэизне де пэдэре; —gericht, n., трибуналъ де форесть; —kunde, f., —wissenschaft, f., штинга форестьрїел; —mann, m., пэдэрапэ; —meister, m., инменторъ де пэдэрт; —recht, n., дрентэ пэдэриор; регэртмьнтэ де пэдэрт; —revier, n., дистриктэ, гиньрэ де о форесть, паркетъ де пэдэре коммисъ ан грижа знсі пэдэрапэ; —verwalter, m., администраторъ де пэдэрт; —wesen, n., пэдэртэ, форестьривэ, дескриптомьнтэ де форестьривэ.
- Forſter, m., пэдэрапэ.
- Fort, n., (оранг.) фортэ, фортэжэ, фортъредэ, кастелъ (комтек), аугьрїтаръ де пьщанэ шй де пэтра, четурѳіе.
- Fort, ad. шй злеорт int., амаинте, департе, анокіо; некрматэ, тожэ аугьзна; департе, каръ-те; er ist —, елэ а мьнекатэ, а порвїтэ; wir wollen —, айдегї, съ мерѳемэ, елэ пэскьмэ, влеме; in seinem —, некрматэ не'пчетатэ; und so —, шй ашеа маі департе; —mit euch! кьраді-вэ. Се аугьтреже деок ан комунсециані, дин карэ е де ажнцэ а комсена пэмаі знехе, кэмэ: fortarbeiten, v., зкьра мерэ, зкьра некрматэ; —bannen, v., ессимезъ; sich —begeben, v., пэрчедэ, мьнекэ, мэ департэ; —besten, v., латре не'пчетатэ; —bewegen, v., мимкэ амаинте, провэжескэ; —bringen, v., стьрѳортэ; wondern, дакэ аупаинте; sich —bringen, тьрескэ кэм почэ, амі кьштїгэ пэнеа; —dauern, f., дэрапэ, цинере некрматэ, комунѳизне; —dauern, v., дэрежэ, нэ апчетэ, комунѳезэ; —dürfen, v., почэ пэрчедэ, амэ воїэ де мьнекатэ; —eilen, v., мьнекэ ізте; —erben, v., а трече кїршономіа дела знэл ла алтэ; —fahren, v., карэ; стьрѳортэ маі департе; мьнекэ кэ тьрэхра; мерэ амаинте, комунѳезэ; —führen, v., кондукэ, кь-

лъзезъ; den Krieg — führen, кон-
тинъ ръвоизъ; — gang, м., пайн-
тъмълтъ, прогресъ, прогъшире;
— gehen, в., мъ департъ, пръчедъ;
пайнтезъ; — haben, в., департъ,
er möchte ihn gerne —; елъ л'ар
денърта възпросъ; азътъ сире а
пайнта; съедитъ, съкъпръ, азътъ;
— hin, ад., де ащ пайнте; — jagen,
в., азънтъ, гонескъ, даъ ащаръ;
— kommen, в., скапъ; мъ де-
партъ; пайнтезъ, пръсперезъ, мъръ
пайнте; амл аълз траизъ виедл;
— lassen, в., мъ почъ денърта,
почъ пайнта; почъ континза; —
lassen, в., даъ дръмъл, аакъ скъ-
патъ; dimitz, ласъ съ се дркъ;
— laufen, в., ащъ, скапъ, о тъ-
лескъ; континъ ащра; — laufend,
а., некърматъ, континълтъ; —
machen, в., зрмезъ а аще; sich
—, мъ каръ; — marsch, м., мъ-
некареа трънепор; — mögen, в.,
am voir de а пръчедо, почъ пръ-
чедо; — müssen, в., трезво съ
пръчедъ; — raden, sich, мъ ре-
традъ, мъ каръ; — pflanzen, sich,
стръмълтъ, пропатъ; — reisen, в.,
порнескъ, мънекъ; — reiben, в.,
рълескъ, стърчеснъ къ шине; —
reiten, в., днкаленъ шл шекъ; зр-
нескъ, дмннръ, мънъ дпайнте;
— schaffen, в., стръпортъ, каръ,
дркъ mal департе; — schicken, в.,
тримитъ mal департе, даъ дръ-
мъл, спедезъ; — schreiten, в., на-
sezъ, пайнтъ пъшндъ; — sein,
порнескъ, мънекъ; — setzen, в.,
зрмезъ, континъезъ; стръмълтъ,
ръсдескъ; — sollen, в., трезво
съ порнескъ; — tragen, в., дркъ,
департъ (аиреа); — treiben, в.,
мънъ дпайнте, континъ; дмннръ
пайнте; er trieb sein Wesen fort,
елъ зрма дп модъл съ.

Fortan, ад., де азъмъ дпайнте, дп
виторъ.

Fortepiano, н., фортепианъ (мъс.)

Fortfaß, м., монтъ, апоѳисѳо (дп
анатом.), прочесъ, континъцине,
зрмаре.

Fortschritt, м., пайнтъмълтъ, про-
гъшире, прогресъ.

Fortsetzung, ф., континъцине, зрмаре.

Fortwährend, а., некърматъ, дп-
тр'ана, мереъ.

Fortzug, м., мънекаре, пръчедо;
пъсапъ; стръмълтаре, стръмълтъ-
търъ, стръмъгръцине.

Forum, н., (лът.) ооръ; шадъ, салъ-
патъ, ларъ.

Fos, а. шл ад., теюсъ, аносъ.

Fossil, н., аоситъ, миноралъ (ист. нат.).

Fourage, ф., (франц.) штродъ, аъ-
рауис, а. Futter.

Fourier, м., (францос.) авриеръ (о
деперъторъ мизит.)

Fournier, н., шакъ, аоизъ, гълице де
лемнъ къ каре се къптъшескъ мо-
виле не деасура, къртъмелъ де
лемнъ, а. Furnier.

Fracht, ф., днкъркътъръ, къртъръ;
маръ днкъркатъ; къртъшъ; на-
валъ (ла корълер); — bat, а. шл
ад., стръмъртаверъ, де днкъркатъ;
— brief, м., вилетъ де къртъшъ;
къноскъматъ (ла корълер); —
geld, н., киръ, ванл де къртъшъ,
навъ; — gut, н., маръ де дп-
къркатъ; — schiff, н., пале де дп-
къркатъ, коравъ де транспортъ;
— wagen, м., каръ де маръ;
къроизъ.

Frachten, в., днкаркъ, каръ, стръ-
портъ, спедескъ.

Frachter, м., сведиторъ, тримидиторъ
де маръ.

Frach, м., оракъ (вестъмълтъ аиторъ).

Fractur, ф., (лътин.) орънтъръ, аитере
скрисе къ энгисрл; орънтъръ (де
оце).

Frage, ф., дптревъцине, чоркаре,
чоркъцине, честикне; es ist sehr
die —, съ ла дндоиеръ маро;
eine — thun, аакъ о дптревъцине.

Fragen, в., дптревъ, чоркъ, речеркъ;
wenn ich — darf, др'мл воизъ съ
дптревъ; nach wem fraget Ihr?
не чине кътагл? was frage ich
barnach? че'мл насъ мле де а-
чова? einen um Rath —, чоръ
сватъл къва; nach dem Weise —,
чоркъ преца; wie man fragt, fo

wird man berichtet, кѣмъ дѣревѣ
amea'ni p'scunde; кѣмъ е вѣлѣ
zioa, amea e mi m'z'umira.
Fragend, part. дѣревѣтѣхъ, черкѣтѣхъ.
Fragepunkt, m., нѣтъ де дѣревѣ-
чѣне; (F).
Frager, m., дѣревѣторѣ.
Frageweise, a., дѣн оортѣ де дѣ-
ревѣчѣне.
Fragezeichen, n., семнаѣ дѣревѣ-
чѣнѣ, нѣтъ дѣревѣторѣ.
Fragment, n., (лѣт.) оръгѣнѣтѣ, рѣ-
пѣтѣ, рѣтѣнѣ де манскриптѣ.
Fraiß, m., Fraißch, — gericht, тѣвѣ-
наѣ дѣнѣтѣ криминалѣ; епилепсѣ;
свалѣтѣ; перѣкѣлѣ; —fall, m., касѣ
криминалѣ.
Franciskaner, m., францискапѣ; —
orden, m., свѣ чѣнѣ кѣлѣгѣр. авѣ-
сѣнѣ, каре се зѣкѣ шѣ вѣрацѣ.
Franco, a. mī ad., франкѣ, скѣтѣтѣ
де мѣта поштеѣ, скѣтѣтѣ де портѣ.
Frank, a. mī ad., (famil.), — und
frei, оръ ресервѣ, оръ сѣѣлѣ,
рѣсѣкатѣ шѣ кѣратѣ.
Franken, v., оръчѣзѣ, плѣтескѣ
портѣ.
Frankenwein, m., винѣ де Франконѣ.
Franse, f., орънѣтѣ (ital. frangia,
франц. frange); цорцортѣ, гарнѣ-
тѣрѣ (царцѣмѣрѣ, сеѣеакѣрѣ, че-
пѣзѣрѣ дѣ провинциалѣстѣмѣ мол-
довѣ.); тѣнѣтѣ; —wirtser, m., де-
сѣторѣс де орънѣтѣ.
Frankig, a. mī ad., орънѣтѣтѣ, цор-
цортѣтѣ, гарнѣтѣ.
Frankpfeil, m., тѣрѣшортѣ францѣ-
зескѣ.
Frankband, m., томѣ де карте ле-
гатѣ кѣ пѣле, легѣтѣрѣ францѣ-
зескѣ; halb —, легѣтѣрѣ не жѣ-
тѣтѣ кѣ пѣле.
Frankbaum, m., тѣрѣшортѣ скѣндѣ.
Frankbirn, f., пѣрѣ апѣелѣкѣ.
Frankbranntwein, m., винарсѣ фран-
цѣзескѣ, ракѣтѣ тѣре де дѣждѣлѣ.
Frankbrod, n., пѣне орънѣческѣ, фран-
селѣ.
Franze, v. Franse.
Frankmann, m., (дѣн гѣтѣ) францѣзѣ.
Frankobst, n., нѣме францѣзешѣ.
Frankosen, pl., —frankheit, f., вѣла

винерѣ, вѣлѣ францѣзескѣ, (сѣѣ
mal vine v'org de Neapoll), францѣ.
Frankosenholz, n., лѣмнѣ де оер-
панѣвѣкѣ.
Frankösisch, a. mī ad., орънѣческѣ,
францѣзескѣ.
Frankperle, f., тѣрѣчѣзѣ.
Frankwein, m., винѣ де Францѣ.
Frankrant, a. mī ad., (францѣзѣстѣ),
ловѣторѣ, вѣтѣторѣ ла окѣ, фран-
панѣтѣ.
Frank, m., нѣтѣрѣдѣ, тѣнѣкарѣ (нѣтѣрѣ
vite); тѣнѣкѣрѣтѣ; росѣрѣ.
Frank, fräßig, a. mī ad., велѣтѣ, жѣнѣтѣ.
Frank, f., скѣмосѣтарѣ, торѣтокѣтѣрѣ,
хѣзѣтѣ; —nibb, n., карѣкатѣрѣ,
икѣнѣ хѣдѣ; —ngesicht, n., оаѣтѣ
зѣрѣнѣтѣ, оаѣтѣ хѣдѣ, хѣркѣ; —n-
haft, a. mī ad., лѣкрѣ хѣдѣ, скѣ-
мосѣтѣ, лѣкрѣ стѣрѣнѣтѣ; —nma-
cher, —nschneider, m., тѣсѣкѣрѣчѣ,
кѣсонѣ, чѣсѣ (dela ital. ciuffolo).
Frank, f., оѣмѣтѣ, тѣзѣре; соѣтѣ,
конѣсѣрѣ; дѣмнѣ, кокѣнѣ, дамѣ
(франц.); eine verheirathete —, о
оѣмѣтѣ тѣрѣтѣтѣ; meine —, со-
дѣа тѣа (ла класѣле малѣ аѣсе,
ѣрѣ адѣминѣтѣре се зѣче шѣ Ge-
malin opt Gattin); Frank v. Barth,
dōmna de Бартѣ; alte —, ма-
трѣнѣ (дѣмнѣ, жѣнѣнѣсѣ вѣтѣрѣ-
нѣ); die — vom Hause, dōmna,
патѣрѣна касѣлѣ (стѣлѣна, сѣлѣ.);
unsere liebe —, Dōmna Нѣсѣтѣ,
Марѣа Фѣчѣрѣ; — von Stande,
дамѣ де ранѣтѣ; eine — nehmen,
тѣ дѣсѣрѣ.
Frankenader, f., сѣсѣнѣ (дѣн аѣат.).
Frankenbild, n., икѣна Мамѣл Дѣмнѣ-
лѣ; портѣретѣ, икѣнѣ оѣмѣтѣескѣ.
Frankenbruder, m., кѣмнѣтѣтѣ.
Frankendistel, f., сѣнѣлѣ Марѣелѣ, сѣнѣлѣ
алѣлѣ.
Frankeneis, Frankenglas, n., пѣтѣрѣ скѣлѣ-
нѣчѣсѣ, оглѣнда тѣгарѣкѣлѣ (минѣр.)
Frankenfisch, m., тѣрѣрѣлѣ.
Frankengut, n., авѣре оѣмѣтѣескѣ;
параоѣрѣтѣ (тѣрѣнѣжѣ жѣдѣк. грѣч.)
Frankenhaar, n., пѣрѣ оѣмѣтѣескѣ;
пѣрѣлѣ винѣрѣлѣ; асѣнѣкѣлѣ (о пѣанѣтѣ).
Frankenkloster, v. Nonnenkloster.
Frankenrecht, m., инѣгѣрѣлѣ алѣ оѣ-

meilor, чичевеѣ (итал.), кавалерѣ
 mciероѣ.
 Frauenlift, в. Weiberlift.
 Frauenmantel, м., мантелъ (minti)
 ♦emeieckъ; алхемилъ болгаръ (ил.)
 Frauenmünze, ф., мина ♦emeieckъ
 (мантъ).
 Frauen-reich, м., —schmuck, м., —
 staat, м.; гътелъ, орншъатѣ, ве-
 ститръ ♦emeieckъ.
 Frauensteute, pl., ♦emel de kondi-
 цione аиъсъ, мциерл.
 Frauenzimmer, в. Sommerfäben.
 Frauenstand, м., стареа, demnitate
 ♦emeieckъ; локъа destinatъ ♦e-
 meiorъ (ан visceriкъ).
 Frauentag, м., съръторѣ de але
 Mamel Domнъал.
 Frauentracht, ф., портъ ♦emeieckъ.
 Frauenzimmer, п., персонъ ♦e-
 meieckъ, дѣмнаъ, дамъ; junges
 —, домнишоръ; къмаръ, odaiъ
 ♦emeieckъ.
 Fräulein, п., домнишоръ, коконидъ,
 дамичелъ (demoаселъ, франц.);
 dzdzкъ, (прое. mold.-ром.).
 Fräuleinflist, п., iactitътѣ ori mo-
 нъstipe de domнишорѣ (de ♦e-
 tige noziе).
 Frech, а. mi ad., перъшинатъ, ан-
 дръснегъ, сорънатъ, десорънатъ,
 arrogantъ, дързъ; (образникъ),
 ръсѣцатъ (коми).
 Frechheit, ф., перъшинара, дързиъ,
 (овръзничъ), ръсѣцътаръ (ла ко-
 ми), десоръ, сорънтъръ; arro-
 gantz.
 Fregatte, ф., оператъ (нае).
 Frei, а. mi ad., ливеръ (словодъ
 слав.); франкъ; скътитъ, скъшатъ;
 deкicъ; —hafen, м., портъ франкъ;
 —luft, ф., веръ ливеръ, ан афаръ;
 —künste, pl., арте ливерале; —
 macht mi —gewalt, ф., пстере ав-
 сохтъ; авторитате депинъ; —
 platz, м., мяцъ deкicъ; —stunde,
 ф., оръ поокъпатъ; —übersehung,
 ф., градъзино ливеръ; —wille, м.,
 воинцъ ливеръ, аръитриъ ливеръ;
 — von Geschäften, поокъпатъ;
 — von den Gesetzen, привилециатъ;
 — von Vorurtheilen, скътитъ de

preжъдеце (прединъ demбртъ);
 — heraus, фръ соелъ, фръ
 ресеръ, франкъ; unter —em Him-
 mel, сзнтъ черъкъ deкicъ; aus
 —er Hand, de взнъ воиъ, din
 propriъа andemnъ; dieser Baum
 steht —, ачестъ арворѣ стъ cin-
 гратикъ; ich werde so — sein,
 амл воиъ за воиъ; ihr Herz ist
 nicht mehr —, inima ei ecto datъ,
 ѳ лератъ; ins —e gehen, ecъ ан
 афаръ, ecъ ан веръ; — sprechen,
 deкicъ, авсолъ, deкicъ de ne-
 виноватъ; aus —er Hand zeichnen,
 deсemnъ din канъа меѣ; —e Zechе
 haben, тълкъ ми веѣ не контъа
 алъа; —en Zutritt haben, амъ
 intrape ливеръ.

Freiader, м., агръ скътитъ.
 Freibeuter, м., корсаръ, пиратъ, ло-
 тръ de mare, солдатъ аз оортъnel.
 Freibeuterei, ф., корсъръ, ходиъ.
 Freibrief, м., карте de скътинцъ;
 привилециъ; паспортъ.
 Freibürger, м., репъвиканъ, четъ-
 ценъ ливеръ; четъценъ скътитъ (de
 дърл ми сарчине).
 Freibürsche, ф., вълъторѣ ливеръ.
 Freicorps, п., корпъ, транъ de во-
 лнтарл.
 Freidenter, Freigeist, м., ливеръ къ-
 цегъторъ, спиритъ таре, минго
 патъ; омъ некрединчосъ.
 Freieigen, а., алодиалъ, proprietate
 ливеръ.
 Freifrau, ф., баронѣсъ.
 Freigeben, в., сканъ, еливеръ, ма-
 нъмитъ (ла чел векл не склавл).
 Freigeboren, а., пъскаръ ливеръ.
 Freigestimmt, а., ливеръ симъиторъ.
 Freigut, п., алодиъ, томиъ алодиалъ.
 Freihalten, в., цинъ скътитъ de спесе.
 Freihaus, п., касъ ливеръ, привиле-
 циатъ.
 Freien, в., пецескъ, черъ ѳ фатъ
 de социъ.
 Freier, м., пециторъ; амантъ, (изов-
 никъ); auf —stüßen gehen, амъ
 аз пегиндъ.
 Freigebig, а mi ad., ливералъ (дар-
 никъ), генероѣ, галантъ.

Freigebigkeit, f., пѣпероситате, ливе-
ралитате (дърничъ), галантомъ.
Freiheit, f., ливертате (словоженъ,
славон.); скътинъ, привилеѣа, пре-
рогативъ; неатърнаре; ливинъ (ла
поещ). Алсъ еиандъ къвѣтъ
ливертате пѣмаі на de 20 ani
есте релатъ дин латина ши ре-
шезатъ дн дрептъа съъ дн ло-
кы словоженіеі славонешті, іа-
ръ маі пайнте авла маі ера пѣ-
стратъ дн знеле спресизні, кѣм,
еменъ ливръ (гъраливъ) ш. а.,
есте vină a'ї da аичі ливертаті
de inițiativă еі дрепте ши анжме:
Freiheit, ливертате, есте еакъ-
татеа сълетѣлі оменескѣ де а
пѣтѣ адеде днтре лѣкрѣі дѣпъ
воинда са ши а се determina пен-
трѣ къы опі пентрѣ алтал. Фъръ
ливертате н'ар еі пичі о морали-
тате дн еадтеле оменешті. —
Авѣста е de inițiativă ливертаті
авсолѣте datъ de еілософ. —
Bürgerliche —, ливертате четъ-
дѣнъ, де а пѣтѣ еаче тотъ че
нз есте опрітѣ prin леѣі; poli-
tische —, ливертате политикъ, де
а те еолосі де тѣте дрептърѣе
къте даъ ши акѣрдъ конститѣ-
цие кѣтърор цері пентрѣ еіекаре
кончетъдѣнъ; **Bewissen** —, ливер-
татеа конштѣнѣеі, дрептъа че аре
тотъ омѣлъ де а примі пентрѣ
сіне опіизні релеѣіѣе, де каре
елъ ле креде а еі челе адевъ-
рате, фъръ на съ пѣтъ еі дн-
педекатъ де кѣтръ авторитатеа
пѣвликъ; **Denk** —, ливертате де а
кѣрета, сѣъ дрептъа де а'ші ма-
ниѣста идеіе фъръ рестринѣере;
individuelle —, ливертате indivi-
dualъ, дрептълѣ че дн аре еіе-
каре кончетъдѣнъ де а пѣ пѣтѣ
еі ливертатеа персѣнеі
сале, дѣкѣтѣ пѣмаі дн касѣрѣе
превъзѣте ши дѣпъ еортѣе де-
терминате prin леѣі. **Freiheit**, ли-
вертате, се маі днтревъе ши ка
идеѣ оппѣсъ склѣвѣеі, ши аносѣмъ
стареа маі омѣ де кондиѣіоне
ливеръ; —en, pl., ливертаті, дн-

еѣмнъ дрептърѣ, скътинѣ, пре-
рогативѣ партиѣларе къштѣгате де
о пѣѣіѣе, провинѣіъ опі команъ.
Компѣсе: **Freiheitsbaum**, m., арворе
ал ливертаті; —**bund**, m., лѣгъ-
тѣнъ, конѣедерѣѣіѣе де ливер-
тате; —**drang**, m., допинъ, сете
де ливертате; —**farbe**, f., колѣреа
ливертаті; —**kampf**, m., лѣтъ,
вѣтаіе пентрѣ ливертате; —**liebe**,
f., іѣлѣреа, амѣреа ливертаті;
—**mörder**, m., зѣігашѣа, асасіѣа
ливертаті; —**rausch**, m., некъш-
пѣтѣ, веѣіъ, дѣсѣрѣъ ал ливер-
таті; —**schwärmer**, m., еанатикъ
де ливертате; —**schwindel**, m.,
амѣѣѣлъ, еанатикъ де ливертате;
—**stern**, m., сімѣъ де ливертате;
—**sucht**, f., пѣнѣіъ, пѣсіѣе, до-
пинъ некъштѣтѣ де ливертате.

Freiherr, m., варонъ.

Freiherlich, a. ши ad., варонескѣ.

Freiherzig v. **Freimüthig**.

Freihof, m., кѣрте скътѣгъ.

Freijahr, n., анѣ привилеѣіатъ.

Freim, f., варонесъ.

Freiſchen, n., еездъ ливеръ, скътѣгъ.

Freiſch, ad., веѣі wine, дн адевърѣ,
ашеа, фъръ адоіѣгъ, де сігѣрѣ.

Freimachen, v., ливеръ, скътескѣ.

Freimacher, m., фърпкаръ (каре
пѣтѣште марѣа на съ пѣтъ еі
пайнтатъ).

Freimann, m., омѣ ливеръ, пропріе-
таръ (сѣтѣнъ) скътѣгъ; мѣче-
ларъ, веѣіторъ; карнеѣіе, гѣде,
пѣлатъ.

Freimarkt, m., тѣргъ ливеръ.

Freimaurer, m., еармасонъ.

Freimaurerei, f., еармасоніъ, ком-
паніъ де еармасоні; аносѣре
секретъ де ѣмені каріі еакъ о
днтреѣнѣаре секретъ де знѣ-
теле де архітектѣръ ши зідѣрѣ,
іаръ локѣрѣе не вѣде се аѣзнъ
еі, се пѣтескѣ лѣже.

Freimüth, m., сімѣъ рѣспікатъ, сімѣъ
аріетъ, ливертате де сімѣіѣнѣтѣ.

Freimüthig, a. ши ad., аріетъ, пе-
еагъ, сімѣрѣ, дѣскіѣъ, ливеръ,
еанкѣ.

Freimüthigkeit, f., в. Freimuth.
 Freipartei, f., партиѣ волонтери.
 Freis, f., в. Freis.
 Freisaf, m., проприетарѣ de ало-
 диатарѣ, локиторѣ не знѣ прѣ-
 шнѣхъ привилециѣхъ.
 Freischule, f., школъ de сѣрачѣ,
 школъ ѡбрѣ алатѣ, гратѣхъ.
 Freisfuß, m., аркарѣ, сѣцетарѣ
 ливерѣ.
 Freisinn, m., сѣмѣхъ ливералѣ.
 Freisinnig, a. mi ad., ливералѣ.
 Freisprechen, v., декларѣ de ливерѣ;
 декларѣ, асолозѣ; декларѣ de не-
 виноватѣхъ.
 Freisprechung, f., декларѣre, ливерѣ-
 циѣне; асолоциѣне; скѣтициѣ; dic-
 тинсѣциѣне.
 Freistaat, m., републѣкѣ, статѣ ливерѣ.
 Freistadt, f., четатѣ, политѣ ливерѣ.
 Freistatt, f., Freistätte, f., локѣ de
 сѣтпарѣ, асѣлѣ, реоциѣ, адѣностѣ.
 Freistelle, f., локѣ gratis, локѣ de
 ѡсѣдѣциѣне.
 Freistellen, v., дозѣтарѣ, ѣсолозѣ,
 ашѣезѣ ла локѣ сѣтпарѣкѣ; даѣ
 воѣ, ласѣ ла воѣ.
 Freistunde, f., ѡбрѣ неоклѣпатѣ, ѡбрѣ
 de рѣшѣосѣ, de рекреѣциѣне, ливерѣ.
 Freitag, m., вѣнерѣ; der stille —,
 вѣнерѣе патѣмелѣр.
 Freitisch, m., масѣ gratis.
 Freitreppe, f., сѣкарѣ десѣкоперѣтѣ.
 Freitwerber, m., воѣрѣ de аносѣтѣ,
 аносѣрѣторѣ, мѣжѣлоѣиторѣ de кѣ-
 сѣторѣ; — in, f., воѣрѣ, пѣци-
 тѣре; наранѣмѣ.
 Freiwillig, a. mi ad., de знѣ воѣ,
 de воѣциѣ, волонтерѣ, спонтанѣ.
 Freiwilliger, m., солдатѣ волонтерѣ;
 сѣнтѣрѣторѣ.
 Freizettel, m., воѣетѣ de транѣцѣ,
 вѣлетѣ de трѣкѣтѣ (марѣа).
 Fremd, fremdlich, a. mi ad., стрѣинѣ,
 нехѣвоскѣтѣ; аѣиѣнѣ, ессѣтиѣ;
 sie that fremd gegen mich, сѣ ѡачѣ
 кѣ нѣ мѣ хѣпѣште.
 Fremdartig, a., de сѣлѣ стрѣинѣ,
 етерѣоѣенѣ; — leit, f., етерѣоѣе-
 нѣтѣтѣ.
 Fremde, m., стрѣинѣ, ѡсѣнѣ.
 Fremde, f., стрѣинѣтѣтѣ, дѣрѣ стрѣинѣ.

Fremdling, m., стрѣинѣ; нехѣтѣтѣ,
 лѣшѣлѣ in ѡрѣматѣ; — frecht, n.,
 дрѣнтѣ стрѣинѣлѣрѣ ла привѣциѣ
 вѣронѣмѣлѣр.
 Fremdnamig, a. mi ad., стрѣинѣ кѣ
 лѣтѣле, — нессѣдонѣмѣ.
 Fremde, a., (ital.) ѡресѣкѣ, захрѣви-
 тарѣ не лѣреѣциѣ тѣнѣциѣ сѣѣ, мѣ-
 рѣциѣ прѣссѣетѣ (ѡресѣкѣ) ми кѣ
 вѣлѣсѣле аѣмѣциѣте аѣ аѣлѣ-
 варѣ; — gemäße, n., вѣдрѣ, ѣкѣнѣ
 аѣ ѡресѣкѣ.
 Freßbegierde, f., лѣкомѣ ла тѣлѣ-
 карѣ, гѣотѣрѣ, ворѣчетѣтѣ.
 Freßbegierig, a., тѣлѣкѣчѣосѣ, лѣкомѣ,
 гѣотѣрѣосѣ (провѣциѣ арѣделѣн., ital.
 ghiotto), ворѣче.
 Freße, f., воѣтѣ, ѡлѣтѣ, лѣдѣнѣ, гѣ-
 роѣлѣ, гѣрѣ стрѣмѣнѣ.
 Freßen, v., (сѣ зѣче десѣрѣ ѡрѣ че,
 пѣмѣлѣ десѣрѣ ѡмѣ нѣ, десѣтѣ
 лѣте аѣ тѣнѣнѣ) аѣноѣнѣ, пѣскѣ,
 роѣдѣ, тѣлѣкѣ; der Hest frist das
 Eisen, рѣшѣна роѣде ѡрѣлѣ; er
 denkt, er hat die Weisheit allein
 gefressen, ѣл крѣде кѣ есѣте чѣлѣ
 маѣ аѣцѣлѣеѣтѣ; in sich —, аѣ-
 гѣтѣ ла поѣзрѣ, тѣ лѣкѣжѣесѣкѣ;
 begierig —, аѣноѣнѣ, тѣлѣкѣчѣ
 лѣкомѣ; seinen Hatten an etwas
 gefressen haben, аѣ знѣ рѣмѣ de
 нехѣнѣнѣ, тѣ аѣкѣнѣ. кѣлѣа кѣ ла
 знѣ зѣѣ; frist Vogel oder Hest,
 сѣѣ de воѣтѣ, сѣѣ de сѣлѣ (пров.)
 Freßen, n., нѣтѣрѣдѣ; аѣноѣнѣтѣрѣ,
 тѣрѣ, тѣлѣкарѣ лѣкомѣ.
 Freßer, m., тѣлѣкѣчѣосѣ, ворѣче.
 Freßerei, f., тѣлѣкѣтѣрѣ лѣкомѣ,
 гѣотѣрѣ, ворѣчетѣтѣ.
 Freß-fieber, n., — krankheit, f., — sucht,
 f., ѡрѣзрѣ парѣѣосѣ, воѣлѣ кѣ ѡѣше,
 ѡрѣкарѣ тѣлѣкѣчѣосѣ.
 Freßgier, f., в. Freßbegierde.
 Freßig, a. mi ad., в. Gefräßig.
 Freßlober, m., лѣдѣнѣ, сѣрѣтѣ de
 мѣрѣнде.
 Freßsack, n., траѣсѣтѣ de мѣрѣнде.
 Freßstein, m., пѣтра ѣдѣлѣлѣ.
 Freßtrug, m., трѣкѣ, трѣкѣшѣрѣ (ital.
 truogulo) de тѣлѣкарѣ.
 Freßwehe, n., воѣлѣ de тѣлѣкарѣ
 (ла кѣлѣ).

- Frett**, n., **Frettchen**, n., **Frettwiesel**, f., **осрети**, (невъстийъ, anim.)
- Freuen**, v., **andonă**, **angramă**, **daş** **naşreuă**.
- Freude**, f., **вжкръ**, **deliciu**, **веселие**; **пльчере**, **desertare**, **мъдърство**; **ich mache mit eine** — **daraus**, **mi o pină de вжкръ**; — **an etwas haben**, **amă вжкръ de чева**; **mit** —, **вжкросъ**; **vor** — **aufet sich sein**, **caută de вжкръ**.
- Freuden-arm**, — **leer**, — **los**, a. **mi ad.**, **немъдърствитъ**, **тристъ**, **оъръ вжкръ**.
- Freuden-becher**, m., (поет.) **кѣпа пльчериор**, **покаръ вжкръел**; — **bezeugung**, f., **демъстръцине de вжкръ**, **гратъмъцине**; — **bote**, m., **веститоръ de вжкръ**; — **botschaft**, f., **весте de вжкръ**; — **fest**, n., **серваторе de вжкръ**; — **feuer**, n., **оокръ de вжкръ**; — **genuss**, m., **гастаре de вжкръ**; — **geschrei**, n., **стригътъ de вжкръ**, **кюте**; — **haus**, n., **касъ de вжкръ** (**unde ce сервезъ**); **касъ de кърве**, **ворделъ**; — **leben**, n., **виадъ оеричитъ**; — **lied**, n., **кпнтетъ de веселие**, **кпнтъ de лъме**; — **mädchen**, n., **оатъ de лъме**, **кървъ**, **оетейъ пълкъ**; — **mahl**, n., **въккетъ**, **оспеци de веселие**; — **pferd**, n., **калъ de вжкръ**; **de angronciune**.
- Freuden-reich**, — **voll**, a., **пинъ de вжкръ**, **дѣлчюсъ**; — **saal**, **амперъциа черѣскъ**.
- Freuden-schuss**, m., — **schleßen**, n., **сажъ de вжкръ**; — **sprung**, m., **сълтаре de вжкръ**; — **störer**, m., **гървзъторъ de вжкръ**, **зросъ**; — **tag**, m., **зи de вжкръ**; — **taumel**, m., **естасъ**, **стрипортъ de вжкръ**; — **thänen**, f. pl., **лакърми de вжкръ**; — **zeichen**, n., **сепиъ de вжкръ**; — **trunfen**, a., **веатъ de вжкръ**, **ръшитъ de веселие**.
- Freudig**, a. **mi ad.**, **вжкросъ**, **веселъ**, **мъдърствитъ**; — **feit**, f., **вжкръ**, **мъдърство**.
- Freuen**, **sich**, v., **тъ вжкръ (de чева)**; **amî каро mine**; **es freut mich Sie zu sehen**, **amî каро видо къ те вѣдъ**.
- Freund**, m., **амикъ**, **претинъ**; **кзноскътъ**; **амантъ**, **консъпритъ**; **ich bin kein** — **vom vielen Reden**, **на'ми пльче ворва мълтъ**; — **in**, f., **амикъ**, **претинъ**; **амантъ**; **консъпритъ**.
- Freundlich**, a. **mi ad.**, **амикалъ**, **амикаверъ**, **претиносъ**; **веселъ**; **дъче**, **грациосъ**, **зманъ**, **политикосъ**, **къртенецъ**; — **feit**, f., **амикаверитате**, **грациоситате**, **зманитате**, **политецъ**.
- Freundlos**, a. **mi ad.**, **лпсцитъ de амикъ**.
- Freundschaft**, f., **амичицъ**, **претинъ**, **консъндеитате**, **оамичаритате**; — **lich**, a. **mi ad.**, **амикалъ**, **претинескъ**, **оамичаръ**; — **lichkeit**, f., **амичицъ**.
- Freundschafts-band**, n., **легъторъ de амичицъ**; — **bezeugung**, f., **арътаре**, **демъстръцине de амичицъ**; — **bund**, m., **алиандъ**, **коноедеръцине de амикъ**; — **dienst**, m., — **stüd**, n., **сервигъ de амикъ**; — **kuß**, m., **сърватъ de амикъ**; — **verficherung**, f., **асекъръцине de амичицъ**.
- Frevel**, m., **длжкръ**; **аттентатъ**; **кримъ**, **недецире**, **къкаре de лее**; **соропъриъ**; **ректате**, **счелератедъ**; — **haft**, a. **mi ad.**, **длжкрюсъ**; **недециръ**; **ректъциосъ**, **малчюсъ**; **счелератъ**.
- Freveln**, v., **каикъ лееа**, **оакъ кримъ**; **длжкръ**; **gegen Gott** —, **вльетемъ дп контра лѣ Dzeđ**.
- Frevelthat**, f., **инжаръ**, **кримъ**; **соропъриъ**.
- Freventlich** v. **Frevelhaft**.
- Freveler**, m., (омъ) **длжкръторъ**, **къкърторъ de лее**, **кзтезъторъ**; **вльотемъторъ**; — **in**, f., (оетейъ) **длжкръторе**, **къкърторе de лее**.
- Frıcassée**, f., **орикасъ**, **токъторъ de карне пръжитъ**.
- Frıcassiren**, v., **орикасозъ**, **токъ карне ми о пръжескъ**.
- Friction**, f., **офекъцине**.
- Friede**, m., **наче**, **лпштете**; **laß mich**

in —, мѣстѣ да паче; — er
nährt, Unfriede verzehrt, prin anire
tote крескѣ, prin neanire tote
ce picineckѣ.

Friedens-artikel, m., —bedingung, f.,
artiklѣ, kondițione de паче; —
bote, m., веститорѣ de паче; —
botschaft, f., весте, месажѣ de
паче; —bruch, m., кѣкаре, рѣ-
торѣ de паче; —brüchig, a. mi
ad., кѣкѣторѣ, орънѣторѣ de
паче; —sahne, f., стѣрѣ азѣ;
—fest, n., сервѣторѣ neutre паче;
—fürst, m., ѣнѣрѣ пѣчѣ, Do-
maks kricѣ; —gericht, n., жѣ-
деѣ de паче; —göttin, f., zeija
пѣчѣ, паче; —handlung, f., ne-
gocițione de паче; —instrument,
instrumѣntѣ, докѣмѣntѣ de паче;
—fuß, m., сѣрѣntѣ de паче; —
münze, f., medalѣ an memoria
пѣчѣ; —nachricht, f., —post, f.,
пѣре, весте de паче; —präli-
minarien, pl., preliminarѣ de паче;
—richter, m., ipenarѣ; —schluß,
m., konkicione, ankeiere de паче;
—stab, m., кадѣчѣ; —stifter, m.,
датемѣitorѣ de паче, пачеѣкѣ-
торѣ, амѣчѣitorѣ; —stiftung, f.,
пачеѣкѣțione; —stöcker, m., тѣр-
вѣторѣ de паче; —stöckerin, f.,
тѣрвѣторѣ de паче; —störung,
f., тѣрвѣшѣntѣ de паче; —
tractat, m., траттѣ de паче;
—unterhändler, m., negociѣtorѣ,
тѣрѣторѣ de паче; —unter-
handlung, f., negocițione de паче,
конѣрѣinge neutre амѣчѣire;
—vermittler, m., мѣжѣitorѣ de
паче, арѣирѣ; —vermittlung, f.,
арѣирѣ de паче; —vertrag, m.,
траттѣ de паче; —vorschläge,
m. pl., провѣсѣntѣ, kondiționѣ
de паче; —zeit, f., тимѣ de
паче, паче.

Fried-fertig, —lich, —liebend, —sam,
a. mi ad., пачеѣкѣ, пачѣnikѣ, из-
ѣitorѣ de паче, мѣшѣntѣ, аѣ
пѣчѣ (омѣ).

Fried-fertigkeit, —lichkeit, —samkeit,
f., изѣire de паче, дѣнѣсѣntѣne
спре паче.

Frieren, v., mi o оѣрѣ; anriagn;
ich friere, mi o оѣрѣ; mich friert
an die Hände, mi o оѣрѣ да
мѣnl; es hat Eis gefroren, a an-
rlegarѣ; — n., оѣрѣ; anriocѣ;
ѣiorѣ.

Fries, m., оѣрѣ, пѣнѣрѣ оѣрѣ (o
materѣ de лѣнѣ); (да стѣntѣ)
коѣорѣ, вѣдѣ; —red, m., вест-
мѣntѣ de оѣрѣ.

Friesel, m. mi n., rotte —, скар-
латинѣ, пожарѣ, пѣриѣрѣ (вѣте-
рѣрѣ).

Frison, m., пѣнѣrѣ, мѣлѣntѣ; omѣ
de nimika.

Frisch, a. mi ad., оѣрѣкѣ, реѣорѣ-
торѣ; проѣсѣntѣ, поѣ; мѣлѣ; ве-
селѣ, изѣ; —e Pferde, кѣil odix-
niѣ; auf —er That, an оѣа-
гранѣ, an оѣntѣ (анѣкарѣ); —e
Brot, лѣне кѣntѣ; —e Wasser,
азѣ рѣчѣ; er ist — und gesund,
o тѣре mi тѣре; — gewagt ist
halb gewonnen, лѣкѣрѣ анѣчѣntѣ
o de жѣмѣntѣ оѣntѣ, чѣне ан-
дрѣсѣntѣ, мерѣшѣntѣ; von —em,
de поѣ; — auf! — drauf los!
— vorwärts! аѣно! анѣntѣ! кѣ-
рѣntѣ! не олѣ!

Frischblei, n., пѣмѣкѣ кѣрѣntѣ.

Frische, Frischheit, f., оѣрѣntѣ, про-
сѣntѣ, реѣорѣrѣ; оѣрѣntѣ.

Frischeisen, n., оѣрѣ кѣрѣntѣ, лѣ-
мѣрѣntѣ.

Frischen, v., реѣорѣскѣ, амѣпроѣсѣntѣ,
реѣрѣшѣntѣ; даѣ кѣрѣntѣ (кѣ-
пѣлѣ); оѣntѣ (скрѣѣа сѣлѣntѣ),
лѣмѣрѣскѣ, кѣрѣntѣ (оѣрѣ).

Frischherd, —ofen, m., кѣмѣntѣ, кѣп-
торѣ de лѣмѣрѣntѣ (оѣрѣ).

Frischling, m., пѣрѣчѣлѣ сѣлѣntѣ.

Frischmelkend, a. mi ad., вѣнѣ de
кѣрѣntѣ оѣntѣ.

Frischung, f., реѣрѣшѣire; лѣмѣрѣire;
dare de кѣрѣntѣntѣ, пѣрѣntѣne
(да кѣnl de вѣntѣ).

Frisseur, m., оѣрѣорѣ, анѣрѣѣitorѣ
(de вѣрѣ), конѣѣторѣ; —ir-
ren, n., оѣрѣ de анѣрѣntѣ вѣрѣ; —ir-
ren, v., анѣрѣскѣ, анѣпѣлѣскѣ
пѣрѣ, —irram, m., пѣntѣne de
анѣрѣntѣ вѣрѣ. Good!

Frift, f., термінъ, тинъ, xi про-
-ѣмъ (сорокъ); wache; in Zahre-
-frift, за термінъ де знъ анъ; —
befehl, m., ordiņđ amъъторіа де
термінъ, діръторіа; die — läuft
ab, термінъ се дининеште.

Fristen, v., знъ термінъ; презн-
-рескъ, амънъ термінъ, einem das
Leben —, џиņđ, президескъ віаца;
proporz (dieta); —weise, ad., ка
термінъ.

Friftgefuch, n., черере де презн-
-пиреа термінълі.

Friftung, f., презнпире де термінъ,
de wadea, пропоръдїае, діръ-
-дїане; — des Lebens, презн-
-пиреа віедеі.

Friftur, f., фрісъръ; дикредітаръ (де
пъръ); кончіетаръ; фарваръ (за
vestminte).

Frirt, —bohrer, m., саредезашъ;
—e, f., фрітъ, састанделе кон-
-сїтїрїае де стїкль, аместекъ-
-тара ачестора; —ofen, n., топї-
-торіа де стїкль.

Frivol, a. mi ad., фрівоіъ, флїшъ-
-паръ, сардатїкъ; дешертъ; —i-
-tät, f., фрівоітате.

Fröh, a. mi ad., веселъ, воіосъ,
взкросъ, мълдъмітъ; —e Sinn,
зморъ знъ, воіъ знъ (кешъ);
über etwas — sein, а се взкра
де чева.

Fröhlich, a. mi ad., воіосъ, взк-
-росъ; —lichkeit, f., воіъ знъ,
взкарї, мїлдъміре.

Fröhlichen, v., салъ де взкрї, къ-
-лїцезъ (galuzzare); man muß
nicht vor der Zeit —, шъъ нъ
ге везі дн жонъ, нъ зїве кон!

Fröhig, a., (векїа) сакрзсъртъ; до-
-мнрескъ; мърецъ; пзвїкъ; —, m.,
сервъ, травантъ; —ader, m., бїсе,
f., огоръ, пшънтъ. свлксъ за ан-
-гареа, за ровотъ; —altar, m.,
алтаръ прїнчїпалъ; —arbeit, f.,
лзкръ де ангареа, де ровотъ;
—bar, a. mi ad., салксъ за ан-
-гареа; —bauer, m., ангаръ, къ-
-варъ, ровотаръ; —dienst, m.,
сервїдїа де ангареа.

Fröhne, f., ангареа (=angaria lat.

ангренїдате дн Ромъніа), ро-
-вотъ, воіерескъ (шод.), клакъ.

Fröhnen, v., факъ ангареа, ровотъ,
клакъ; einem —, лзкръ кїва фъръ
-фолосъ; seinen Lüsteu —, а еї
склєзы патїмілор.

Fröhner, m., ангаръ, ровотаръ, къ-
-кашъ.

Fröhnefasten, n., ажнл челор патръ
тинърї; —feste, f., прїсоре, кї-
-соре пзвїкъ; —frei, a. mi ad.,
скїтїа де ангареа; —fuhre, f.,
кърътъръ де ангареа; —geib, n.,
ангърїтъ, ванї де клакъ, де ро-
-вотъ; —gut, n., мқуръ кз анга-
-реа; —herr, m., домнъ; прорїе-
-таръ де момїъ че аре дрептъ
за ангърїтъ.

Fröhneleichnam, m., тръпалъ Dom-
-нълі Крістъ; —fest, n., сервъ-
-тореа Домнълі, Жолъ верде (за
каголічї).

Fröhnepflichtig, a. mi ad., салксъ за
ангареа; —seit, f., даторїа де а
-фаче ангареле, ровоте.

Fröhnerecht, n., дрептъ де ангърїтъ;
—tag, m., xi де ангареа; —vogt,
m., дрегъторъ, вџтаеш де ангарї,
де къкашї; —weise, a., на де
ангареа, на де ровотъ.

Fröhneinn, m., зморъ знъ, воіъ знъ,
веселї, взкрї; —ig, a. mi
ad., кз воїа знъ, веселъ, жовїалъ.

Frömm, a. mi ad., темъторїа де
Dzeš, ка фріка лї Dzeš, ре-
-лїгїосъ, вісерїкосъ, евлавїосъ, нї;
знъ, влндъ, амшезатъ; —e Sünd,
копїлъ амшезатъ; —e Verbo, калъ
влндъ; —er Betrug, амъпире кз
сконъ знъ; —e Wünsche, до-
-рїнъ невїноватъ (pium deside-
-rium).

Frömmelci, f., релициосїтате, евлавї
презъкътъ, фъдърїтъ.

Frömmeln, v., фъдърескъ евлавї.

Frömmen, v., съртъ де фолосъ, фо-
-лосескъ; es frömmet dir nichtъ,
нъгї фодосеште.

Frömmigkeit, f., темере де Dzeš,
евлавї, релициосїтате, пїетате.

Frömmiger, m., слндолъ, вісерїкосъ
презъкътъ.

- fronte, f.,** fronte, фронтъ (de касъ);
 (mixt.) fronte, фронта арматеі;
 — machen, сакъ fronte.
frontmarsch, m., мерсѣ de fronte,
 мерсѣ фронтъ.
frontespiz, fronton, n., фронтеспицѣ,
 фронтъ.
frosch, m., фрѡскъ; (veterin.) zim-
 vrosch, фрѡскъ (ла кал); grüner Laub-
 frosch, фрѡскътѣ; wie ein — schreien,
 окъльескѣ.
frosch-ader, f., вѣнъ рандаръ, вѣнъ
 сѣлѣмваръ; — feule, f., нѡлѣ de
 фрѡскъ; — lache, — pfüße, f., фро-
 скырѣ (лакѣ); — laich, m., ікре,
 ове de фрѡште; — laichpfaster,
 n., ѣмѣасгрѣ de ове de фрѡште;
 — löffel, m., лѣмѣа фрѡштеі (пѣлѣтѣ);
 — fattel, m., шеа фрѣ олѣлѣкѣ;
 — stein, m., вагракѣтѣ петриѡкатѣ
 че сѣмѣнъ а фрѡскъ; — wurm,
 m., нѣш de фрѡскъ.
froschen, v., фрѡскѣрескѣ, прѣндѣ
 фрѡште.
frost, m., фрѣ, фрѡтецѣ; фрѣтѣ;
 фрѡтѣ (фрѣтѣлѣ); — beule, f., де-
 фрѣтѣрѣ, фрѡлѣтѣрѣ de фрѣ.
frosteln, v., мѣ е кам фрѣтѣ, кам фрѡ-
 тецѣ; се прѣnde de фрѣ (пѣ-
 мѣнтѣ).
frostig, a. mi ad., фрѣтѣроскѣ; рече,
 фрѣтѣрѣнтѣ.
frostler, frostling, m., омѣ фрѣтѣ-
 роскѣ.
frost-monat, m., фрѣрѣлѣ; лѣнзарѣ;
 — punkt, m., нѣнтѣ de фрѣцѣ (фрѡ-
 термометрѣ); — wetter, n., фрѣнтѣ
 de фрѣцѣ.
frostiren, v., фрѣкѣ.
frostirung, f., фрѣкарѣ, фрѣкѣѣне.
frucht, f., фрѣтѣ, родѣ; фрѣдѣнтѣ,
 фрѣне, фрѣкатѣ (але кѣмѣлѣ); нѡме
 (але фрѣрѡлѡр); фрѣтѣ (але анѣма-
 лѡр); фрѣлѡсѣ; фрѣсѣнтѣтѣ (фрѣ-
 нѣѣнѣлѡр); — bringen, tragen,
 фрѣнтѣѡкѣ.
frucht-ast, m., рѣмѣрѣ кѣ нѡме;
 — auge, n., фрѣгрѣ фрѣнтѣѡрѣ;
 — baug, m., (vot.) фрѣлѣкѣлѣ.
fruchtbar, a. mi ad., фрѣнтѣѡрѣ, фрѣ-
 дѣнтѣтѣ, фрѣдѣнтѣтѣ, фрѣдѣрѣ.
Frucht-baum, m., фрѣрѡрѣ фрѣнтѣѡрѣ;
 — behälter, n., (vot.) фрѣсѣлѣ;
 — boden, m., фрѣлѣрѣлѣ; — brant-
 wein, m., фрѣлѣрѣсѣ de фрѣкатѣ; —
 bringend, a., фрѣнтѣѡрѣ.
Fruchtchen, n., фрѣнтѣѡрѣ; фрѣлѣ
 фрѣсѣлѣ.
Fruchten, v., фрѣнтѣѡкѣ; фрѣдѣче фрѣ-
 лѡсѣ.
Frucht-ertrag, m., фрѣнтѣѡрѣ фрѣ
 фрѣнтѣ (фрѣне); — essig, m., фрѣтѣ
 de нѡме; — garten, m., фрѣдѣнѣ
 de нѡме, фрѣнтѣтѣ; — gehänge, n.,
 фрѣнтѣ de фрѣлѣ (фрѣнтѣлѣ фрѣ
 фрѣнтѣ); — gehäuse, n., фрѣкарѣ,
 (кѣсѣда фрѣлѣ), фрѣкѣ, фрѣнтѣлѣ,
 фрѣкѣ; — göttin, f., фрѣрѣ, фрѣдѣ
 фрѣлѣлѡрѣ; — handel, m., фрѣлѣ-
 рѣ, фрѣлѣ кѣ фрѣкатѣ; — händler,
 m., фрѣлѣлѡрѣ кѣ фрѣкатѣ; — horn,
 n., фрѣнтѣ фрѣлѣлѣлѣрѣлѣ; — hütte,
 f., a. — gehäuse; — hütte, f., фрѣ-
 лѣлѣ.
Frucht-keim, m., фрѣлѣ de фрѣнтѣ;
 фрѣне; — knospe, f., a. — auge;
 — knoten, m., фрѣнтѣ, фрѣне, фрѣ;
 — korb, m., фрѣ de нѡме.
Frucht-los, a. mi ad., фрѣнтѣлѡсѣ,
 фрѣдѣлѣлѣ, фрѣнтѣ; фрѣлѣлѣлѣлѣ;
 — losigkeit, f., фрѣнтѣлѣтѣ, фрѣ-
 фрѣлѣ, фрѣнтѣлѣлѣне; фрѣлѣлѣлѣ,
 фрѣлѣлѣлѣ; — mangel, m., фрѣсѣ
 de фрѣкатѣ, de нѡме; — markt, m.,
 фрѣ de фрѣне; — nießer, m.,
 фрѣлѣлѣлѣ; — nießung, f., фрѣ-
 фрѣлѣлѣне; — reise, f., фрѣлѣлѣ
 фрѣлѣлѣлѣ; — siette, f., фрѣлѣ
 de фрѣкатѣ; — töhre, f., (vot.) фрѣ-
 фрѣлѣ (фрѣнтѣ фрѣлѣсѣсѣ de фрѣ-
 фрѣлѣ лѣ фрѣнтѣ); — schnur, f., (арк.)
 v. — gehänge; — stein, m., фрѣ-
 фрѣлѣ, фрѣлѣ фрѣлѣлѣлѣ; — stüd,
 n., фрѣлѣ de нѡме; — wein,
 m., фрѣлѣ; — zehnte, m., фрѣлѣ
 de фрѣкатѣ; — zeit, f., фрѣлѣ фрѣ-
 фрѣлѣ.
Frugal, a. mi ad., фрѣлѣ, фрѣлѣ,
 фрѣлѣлѣлѣ, фрѣсѣрѣтѣ; — ität, f.,
 фрѣлѣлѣтѣ, фрѣлѣлѣтѣ (фрѣ фрѣлѣ
 фрѣ фрѣлѣлѣ).
Früh, a. mi ad., фрѣлѣ, фрѣлѣлѣ;
 фрѣлѣлѣ; фрѣлѣлѣ, фрѣлѣлѣ, фрѣ-

- matrē, *matrē de timā;* — morgen, *decde minēt,* немъ-некаре; es ist noch sehr früh, e apré de *deminēt;* gestern —, ieri *deminēt;* von — er Jugend an, dia *komāri;* die Uhr geht zu —, *orlozā ʔmā ʔmatrē;* — oder spät, *timāriš aš ʔariš;* zu — e Geburt, *namtero ʔar ʔre-me,* авортъ.
- Früh-apsel, m., *mā ʔrekomā,* mā ʔ *timāriš,* вѣртекъ; — arbeit, f., *lākra mā ʔtinā;* — beet, n., *patš ka ʔdš (pentrē ʔeminge),* v. *Mist-beet;* — bohne, f., *ʔo ʔ timāriš;* — e, f., *māne,* *deminēt;* in aller — e, *decde minēt,* *ʔa ʔevrca ʔa ʔiorior;* — er, a. *mī ad.,* *primārš,* *deodniōr;* — estens, ad., *kā ʔ mā de deminēt;* — gebet, n., *ʔor ʔāne de deminēt;* — geburt, f., авортъ, *ʔer ʔar;* — gerste, f., *ʔr ʔ timāriš;* — gottesdienst, m., *ka ʔ dzeeskā de deminēt.*
- Früh-jahr, n., *primār;* — des Lebens, *ʔārea megel;* im —, *primār.*
- Früh-kaffee, m., *ka ʔa de ʔstare;* — kirsche, f., *ʔerē ʔ timāriš;* — kug, a., *ʔrekomā.*
- Frühling, m., *primār;* — blume, f., *ʔāre de primār;* — blust, f., *ʔer ʔ de primār;* — blust, f., *ʔer ʔere de primār;* — s-morgen, m., *deminēt de primār;* — s-nachtgleiche, f., *ʔkinō ʔ de primār (21. Mār ʔ, knd ʔioa = ʔon ʔe);* — zeit, f., *timā de primār.*
- Früh-messe, — mette, f., *mī ʔ mā ʔtinā;* — nebel, m., *ʔer ʔ de deminēt;* — obst, n., *ʔāne timāriš;* — regen, m., *ʔāre de deminēt;* *ʔāre timāriš,* de *primār;* — reis, a. *mī ad.,* *ʔrekomā,* *ʔematrē;* — saat, f., *ʔemār ʔ timāriš;* — sonne, f., *ʔāre de deminēt;* — stück, n., *ʔstare;* — stücken, v., *ʔstē ʔ, ʔakš ʔstare;* — zeitig, a. *mī ad.,* *ʔematrē,* *matrē de timā;* — zeitigkeit, f., *ʔematrē ʔtate.*
- Fuchs, m., *vāne;* *ʔere de vāne;* *ka ʔ ʔois;* omš *vīkē ʔ;* *ʔr ʔ dīre ʔoš (ʔa ʔnī ʔer ʔā);* omš *ʔ ʔr ʔ ʔois;* alter —, *ʔr ʔ ʔ nī ʔer ʔ;* dem — e *beichten,* *ʔmī ʔaš inīmī ʔ ʔer ʔ;* Fuchse muß man mit Fuchsen fangen, *ʔnš ʔiavō ʔ ʔr ʔe ʔā ʔ;* einen Kack mit — füttern, *vāne ʔ ʔ vāne;* er hat Fuchse, *ʔe vān.*
- Fuchs-affe, m., *mā ʔ ʔ ʔr ʔ ʔois;* — amber, m., *ʔmār ʔe ʔr ʔ;* — artig, a. *mī ad.,* *vānī ʔ.*
- Fuchs-balg, m., — fell, n., *ʔere de vāne;* den — an die Löwenhaut nähern, a. *ʔmō ʔe ʔ vīkē ʔ ʔ ʔere ʔ;* den — streichen, a. *ʔmī ʔ.*
- Fuchs-bart, m., *ʔar ʔ, ʔere ʔe ʔois;* — bau, m., *vī ʔ de vāne.*
- Fuchschén, n., *vānī ʔ.*
- Fuchseln, v., *vāne ʔ vānī.*
- Fuchsen, v., *mī ʔ a vāne, ʔ ʔ.*
- Fuchs-fett, n., *ʔr ʔ de vāne;* — gans, f., *ʔr ʔ ʔois, ʔō ʔ;* — grube, — hōlle, f., — lōch, n., *ʔar ʔ de vāne, ʔr ʔ de ʔr ʔ vāne;* — haar, n., *ʔr ʔ ʔois;* — hūtte, f., *ʔmī ʔe (kō ʔ) de vāne;* — jagd, f., *vān ʔ de vānī;* — jäger, m., *vān ʔ de vānī;* — icht, a. *mī ad.,* *vānī, ʔois, ʔois ʔe ʔ;* — mist, m., *ʔer ʔ de vāne;* — pelz, m., *ʔe ʔ de vāne;* — pressen, n., *ʔr ʔ ʔ ʔa ʔ ʔe (de vāne) ʔ ʔ ʔ;* — roth, a. *mī ad.,* *ʔois de vāne;* — schecke, f., *ʔar ʔ vān ʔ (ka ʔ).*
- Fuchschwanz, m., *kō ʔ de vāne;* den — streichen, *ʔmī ʔe ʔ;* —, *dī ʔe ʔ ʔe ʔ, ʔō ʔe ʔ (ʔmī ʔ).*
- Fuchschwänzen, v., *mī ʔ ʔe ʔ, ʔmī ʔ, ʔmī ʔe ʔ.*
- Fuchschwänzer, m., *ʔmī ʔ.*
- Fuchschwänzerel, f., *ʔmī ʔ.*
- Fuchschwänzerisch, a. *mī ad.,* *ʔmī ʔ.*
- Fuchtel, f., *ʔnā ʔ ʔ;* *ʔmī ʔ ʔ ʔnā;* die — bekommen, *ʔaš ʔmī ʔ ʔ ʔnā ʔ ʔnā ʔ;* — n, v., *ʔar ʔ ʔ ʔnā ʔ.*

Fuber, n., кърпачъ, джъркътаръ;
ein — Stroß, o кърпачъ, зндъ каръ
de naie; oдеръ (мъсаръ de vinъ);
— weisse, ad., къ каръ, пекърате;
къ oдеръ.

Fug, m., дрептѣ, дритѣ, къзнтѣ
(reconâ); пзтере; mit — und
Recht, къ дрептѣ ми къ къзнтѣ,
къ тогъ дрептатеа.

Fuge, f., джкѣетаръ, джкѣштѣтаръ,
джкѣктаръ; джгардинѣтаръ; oзгъ
(вжкаръ de mscikъ).

Fugen, fügen, v., джкѣѣ, джкѣштѣѣ,
джгардинѣ; перзлѣ, джспанѣ; Gott
hat es so gefügt, ama a vprâ
Dzeß; sich —, мъ даъ дзъ пъръ;
се потривеште; evine, се джгъм-
пгъ; es fügte sich sonderbar, oз
зндъ касъ кзрлосъ; je nachdem es
sich fügt, dзъ черкѣстърл.

Fügewort, n., конжжнцисне.

Füglîch, a. mi ad., къвенитѣ, потривитѣ;
komodъ; zecniclocъ; —feit,
f., къвенпѣ, потривпѣ.

Füglôß, a. mi ad., oзръ дрептѣ,
oзръ къзнтѣ; nedrentъ; —igfeit,
f., nedrentate, пелеуитимитате.

Fügsam, a., пжкверѣ, мгъдиосъ, дж-
псѣ a ce da dзъ дзрстърл; —
feit, f., пжкверитате, мгъдиомъ.

Fügung, f., джкѣетаръ (окиндѣрл);
джгардинѣтаръ (oandъ la vase);
констржнцисне (пърциле ворпѣрл);
джкѣктаръ (a cevel); хотъраре,
проведингъ (Dzeß).

Fühlsbar, a. mi ad., сѣмѣверѣ, нѣ-
мѣверѣ, пжпаверѣ; —feit, f., сѣмѣ-
веритате, пжпаверитате.

Fühlen, v., сѣмѣ, нѣмѣ; einem auf
den Puls —, нѣмѣ пжпсз; einem
auf den Zahn —, черкѣ, пжнѣ ла
провъ не чѣнеа; wer nicht hören
will, muß —, каре пз ва de voizъ,
съ oакъ de oрикъ; sich —, мъ
сѣмѣ (vererâ).

Fühl-faden, m., —horn, n., антѣнъ,
нѣмѣтѣ, oipъ, конжжноръ de
нѣмѣтѣ (m insecte); —kraft, f.,
пзтере сѣмѣтѣ.

Fühlos, a. mi ad., несѣмѣтѣ, oзръ
сѣмѣтѣ; —igfeit, f., несѣмѣ-
тѣне.

Fühl-spîße, f., антѣнъ; —ung, f.,
нѣмѣтѣ, тактѣ.

Führer, f., гръсаръ; каръ, кърпачъ;
кърпѣтаръ; джкѣктаръ; —Führ,
каръ de lemne.

Führen, v., джкѣ; мѣнѣ; kondzâ,
(повъдзескѣ); портѣ, каръ стръ-
портѣ; eine Dame —, джкодескѣ
не o dômъ; den Wagen —, мѣнѣ
каръ; das Ruder —, гзвернѣ (o
naizъ); eine Maner um die Stadt
—, джчѣнѣ четатеа къ мѣрѣ;
dieser Weg führt nach der Stadt,
ачѣстъ кале кондзѣ ла четате;
Truppen —, комъндѣ гръне; den
Last —, varъ такрал; die Sache
der Wahrheit —, анѣрѣ адѣвѣрѣ;
die Aussicht über etwas —, сѣ-
пръверѣѣ; die Handlung —, мъ
перогитѣрескѣ; die Wirthschaft —,
джкѣ ikonomia; einen Prozeß —,
мъ жадѣѣ; das Regiment, die Re-
gierung, das Ruder —, гзвернѣ
(o цѣрѣ); ein Leben —, джкѣ o
viadzъ; eine stolze Sprache —, a
vorvi mъndpъ; einen Beweis —,
a da vadъ; das Wort —, a vorvi
(m namere алтора); die Bücher
—, a цѣне катастрѣале; etwas im
Schilde —, амѣ чева дж гъндѣ,
maxinezъ чева; den Degen —, мъ-
псѣzъ casia; die Feder —, джкѣ
papa; einen auf's Eis —, a мъга
не чѣнеа дж невоизъ; einen hinter's
Richt —, a okote не чѣнеа din
mingl.

Führer, m., кондзѣторѣ, кондзѣктѣторѣ,
мѣнѣторѣ; мѣнѣторѣ; —in, f.,
кондзѣтѣресъ; гзвернангъ.

Führ-frohne, f., кърпѣтаръ de angarea;
—necht, m., аргатѣ de кърпѣшѣ,
—lohn, m., кѣрѣ, кърпѣ, трансп-
портѣ; —mann, m., кърпѣшѣ, кѣ-
рѣѣ, кърпѣтарѣ, каретарѣ; vizitâ;
—, (o констрѣжнцисне) —mann-
fittel, m., сарѣкѣ (ор. sarreau), сѣ-
манѣ кърпѣшескѣ; —mann-
sprache, f., джмѣ можѣкосъ; —mann-
wagen, m., карѣ можѣнескѣ, ка-
раванѣ; —straße, f., дрѣмѣ пз-
вѣкѣ, марѣ.

Führung, f., кондзѣтѣ; мѣнѣтѣ;

diponziune, administraziune, asprare (a znel trosi); die göttliche —, прозодингъ.
 Fuhrwagen, v. Fuhrmannswagen; —weg, m., v. Fuhrstraße; —werk, n., каръриъ, тръспъриъ; —wesen, n., къръшиитъ, (totъ че cine de ачесте; —wesenmannschaft, f., къръшине.
 Füllbier, n., bere de амплътъръ.
 Fülle, f., пипътате, амвелитъ, а-вондангъ, присоцигъ, андестъ-ларе; амплътъръ (вкътар); in —, къ андестъларе; die Fülle und — haben; амъ де тотъ къ присоцъ.
 Füllen, n., мъазъ; —, sohlen, v., фатъ (опа, асина).
 Füllen, v., амплъ; Wein u. in Flaschen —, амплъ флашеле къ винъ; Lauben —, амплъ поръмъ.
 Füllensfute, f., бъръ къ мънъ.
 Füll-erde, f., пърънтъ де амплътъ, де ставил; —haar, n., пъръ де амплътъ (шелар); —haß, m., амплътъръ, пълнъ (трихтеръ); —mund, m., темелъ, фондъмъртъ ла знъ касефичъ; —sel, n., (вкътар) амплътъръ; —steine, f., пѣтръ де амплътъ; —ung, f., амплътъръ; —wein, m., винъ де амплътъ; —wort, n., воръкъ есплетивъ.
 Fummel, m., (чистар) марџинеа тал-пей ла кългъминте; фемеиъ спил-вератъ; —holz, n., лемъ де къ-чиръ талпа.
 Function, f., фанкзионе, дрегъториъ.
 Fund, m., аолътъръ, гъоире; деско-перитъръ; einen — thun, аолъ чева.
 Fundament, n., фандъмънтъ, темелъ; —al, a. m. ad., фандъмънталъ.
 Foundation, f., фандъзионе; —al, a. m. ad., фандъционалъ.
 Fundator, m.; фандъторъ; —us, m., мовиъ; Fundus instructus, апер-темицеле знеи мовиъ.
 Fundbuch, n., инвентаръ.
 Fundgrube, f., вълъ де минъ; —ort, m., (min.) локалитатеа (unde c'a desкоперитъ mina); —recht, n., дрептал гъоизъмъ.

Funditen, v., фандоитъ.

Fünf, n. c., чинч; — Bücher Moses, Pentateuch; — gerade sein las- sen, ласъ еъ трѣкъ деаа mine; er kann nicht — zählen, нъ штиъ къте дефете сънтъ ла мъазъ.
 Fünf-blatt, n., чинчфоилъ; —blättrig, a. m. ad., (bot.) пентапеталъ, чинч-фоилъ, чинчфоилъ; —ed, n., pen- tagonъ, чинчпнтъ; —edig, a. m. ad., чинчпнтъкаръ; —el, f., —er, m., чинчларъ; —erlei, a., де чинч фазри; —fach, —fältig, a., ан-чинчиръ, чинчпнтъ; —flach, n. (geom.) пентаедръ, чинчланфъ, коръкъ къ чинч фече; —fingerfrucht, n., pen- tafoilъ; —füßig, a., пентаметръ, де чинч арме; —herr, m., чин- чипръ, пентаркъ; —jährig, a., де чинч ани; —flauig, a., чинчко- нитатъ; —mal, ad., чинчопи; —mäßig, a., де къте чинч опи; — monatlich, a., де чинч мѣн; — pfünder, m., чинчпнтаръ, тѣнъ де чинч пнтъ; —pfündig, a., де чинч пнтъ; —säulig, a., пента- стилъ; —täglig, a., де чинч зие; —täglich, a., тотъ ла чинч зие.
 Fünfte (der, die, das), a., n. m. ord. ач чинчелеа, а чинчелеа; — Buch Moses, дестрепономъ; —halb, a. indecl., патръ ми жѣмътате; —l, n., чинчине 1/2; —us, a., а чинчоръ.
 Fünf-zehn, n. n. m., чинчспрезече; —zehner, m. чинчспрезечеръ, мо- нѣръ де 15; —zehnte (der, die, das), n. ord., ач чинчспрезечелеа, а чинчспрезечеа; —zehntel, n., чинчспрезечине; —zig, n. n. m., чинчзечл; —ziger, m., чинчзечеръ (омъ); —zigerin, f., чинчзечеръ (фемеиъ де 50 ани); —zigstel, n., о чинчзечине; —zöllig, a., де чинч полкари.
 Fungiren, v., мъ аолъ ан трѣвъ, мъ окъкъ къ дрегъториа.
 Fünftchen, n., скъптеоръ.
 Funte, Funten, m., скъптеиъ.
 Funteln, v., скъптеиоизъ; seine Augen — vor Zorn, мѣ окъптеиоизъ ови де мъниъ.
 Funtelnagelneu, a., де тотъ ноъ.

Für, прѣвр., пентрѣ, де; das ist —
 seinen Verstand zu sein, аста о
 преа сѣврѣ пентрѣ минтѣ азѣ;
 — wen halten Sie mich? de cine
 тѣ ial ne mine? — sich, an und
 — sich, an cene, de cene; —
 meinen Theil, din parte'mi тѣл;
 — das Erste, —'s Erste, do-
 kament, mal зптедѣ; — jetzt, —
 diesmal, пентрѣ асрѣдѣ, пентрѣ
 акси; — heute, пентрѣ асрѣдѣ;
 Mann — Mann, зѣла дѣлѣ атра; —
 Tag — Tag, не тѣтѣ зѣла; —
 und —, асрѣдѣ; da sei Gott —,
 сѣ на деа Dzeß! was —? че
 сѣдѣ? was — einer? cine? че
 сѣдѣ?

Für-baß, ad., (sekis), mal филоло,
 mal nainte, mal departe; — bild,
 n., тѣдѣ, сѣмводѣ; — bitte, f., фѣ-
 грѣсодѣ, рѣгѣминтѣ пентрѣ атра,
 мѣклочѣре; — bitter, m., фѣгрѣ-
 содѣторѣ, рѣгѣторѣ.

Furche, f., враздѣ; крѣдѣ (не фрѣте);
 — n., v., враздѣдѣ, арѣ; фѣгрѣ-
 цескѣ; — artig, a., ка враздѣ;
 — weise, ad., ка нѣштѣ враздѣ,
 фѣгрѣдѣтѣрѣ.

Furcht, f., темѣрѣ, фѣрѣкѣ; die —
 Gottes, темѣрѣ de Dzeß; einem
 — einjagen, einen in — setzen,
 фѣгрѣдѣдѣ, фѣгрѣкѣомѣдѣ не чѣнева;
 in — gerathen, тѣ сѣрѣкѣ.

Furchtbar, a. или ad., сѣгѣмѣнтѣсѣ,
 фѣгрѣкѣомѣтѣ, фѣгрѣозѣторѣ; — fei,
 f., сѣгѣмѣнтѣрѣ, фѣгрѣкѣомѣрѣ, фѣ-
 грѣозѣрѣ.

Fürchten, v., тѣ темѣдѣ, тѣ сѣгѣмѣнтѣ.

Fürchterlich, v. Furchtbar.

Furchtlos, a., фѣрѣ темѣрѣ, нефѣрѣ-
 косѣ, кѣрегѣторѣ; — igkeit, f., не-
 темѣрѣ.

Furchtsam, a. или ad., фѣрѣкосѣ, те-
 медѣ; — fei, f., темѣрѣ, фѣрѣкѣ.

Fürder, ad., (sekis), mal departe.

Furie, f., фѣрѣ, (mix.) зѣла рѣсѣзѣ-
 нѣрѣ; сѣмѣзѣ фѣдрѣчѣтѣ.

Furiös, a. или ad., фѣрѣосѣ.

Fürter, m., фѣрѣрѣдѣ.

Fürlich, ad., — нефѣмен, тѣ магѣу-
 мескѣ (кѣ чѣва).

Furnier, a., плакѣ, фѣрѣ de zemanѣ,

зѣлѣдѣ; — en, v., плакѣдѣ, кѣ-
 нѣшескѣ кѣ тѣлѣдѣ; — te Arbeit,
 маркетѣрѣ.

Fürsorge, Fürsorge, v. Vorsehung,
 Vorsoorge.

Fürsprache, Fürsprecher, a. Fürbitte,
 Fürbitter.

Fürst, m., принѣне, дѣче, домѣдѣ;
 — der Finsterniß, Satana; — bi-
 schof, m., принѣне сѣмѣконѣ; —
 chen, n., принѣнѣторѣ.

Fürsten, v., сѣ фѣгрѣвѣинѣдѣзѣ намай
 Gefürstet, фѣгѣдѣтѣ де принѣнатѣ.

Fürsten-bank, f., сѣкѣдѣлѣ принѣнѣнѣлор
 (фѣ дѣтѣ); — brief, m., дѣлѣомѣ

de domѣдѣ; — bund, m., лѣгѣ, лѣгѣ,
 зѣнѣре, конѣедѣрѣзѣнѣне de prin-
 цѣнѣл;

— größe, f., тѣрѣре принѣ-
 цѣрѣ, сѣмѣранѣтѣтѣ; — haub, n.,

залѣтѣ принѣнѣрѣ; сѣмѣлѣ, кѣсѣ
 domѣнѣторѣ; — hut, m., кѣчѣрѣ дѣ-

калѣ, кѣмѣ domѣнескѣ; — krone, f.,
 корѣнѣ дѣкалѣ; — leben, n., вѣдѣ

de принѣдѣ; — mantel, m., манѣнѣорѣ
 дѣкалѣ; — mäsig, a., принѣнескѣ,

domѣнескѣ; — rath, m., колѣнѣлѣ
 принѣнѣлор фѣ дѣтѣ имѣрѣлѣ

(de odiniѣрѣ); — recht, n., дрѣвѣтѣ
 принѣнескѣ; — schule, f., мѣколѣ

domѣнескѣ; — sitz, m., рѣмедѣнѣгѣ
 domѣнескѣ; — stamm, m., сѣмѣлѣ

de принѣне; — stand, m., принѣ-
 натѣ, demѣнѣтѣ de принѣне, do-

mnѣ; — tag, m., дѣтѣ de prin-
 цѣнѣл; — thum, n., принѣнатѣ; do-

mnѣ; цѣрѣ; — verein, v. — bund.

Fürstin, f., принѣнесѣ.

Fürstlich, a. или ad., принѣнескѣ, de
 принѣне.

Furt, f., вадѣ.

Fürwahr, ad., фѣнадѣвѣрѣ, зѣлѣ.

Fürwort, n., фѣгрѣсодѣ; (грам.)
 прозѣме; — lich, a., пропѣнѣналѣ.

Furz, m., пѣрѣдѣ, вѣминѣ; einen —
 lassen, гѣрѣдѣ о вѣминѣ; — en, v.,
 вѣмѣ.

Fusel, m., олерѣкѣ (цѣкѣ); — n., v.,
 мѣросѣ а олерѣкѣ, сѣлѣ олерѣкѣ.

Fusilier, m., фѣсѣлѣерѣ, солдатѣ не-
 дѣсѣрѣ кѣ пѣшка.

Fußliten, v., фѣсѣлѣдѣ, фѣмѣнѣлѣ не
 зѣлѣ осѣндѣтѣ.

Fuß, m., ničloră (metepă, măsarp),
 зpmъ; нoлo (de mănto); zu —,
 пeжocъ; zu — gehen, мepă пe-
 дeстрă; Soldaten zu —, cōdagi
 пeдeстрil; gut zu — sein, cънтă
 зaнă de ničloro; jemandem zu Fū-
 ßen fallen, кадă ла ničloroла кaлa;
 einem auf dem — e folgen, iaă
 зpmа кaлa; mit keinem — e aus
 dem Hause kommen, nič nă ecă
 din kacă; sich auf die Füße ma-
 chen, a o лa ла ničloră; einem
 auf die Füße helfen, a пaнe пa
 ničloro пe чинeвa, aл oжжoтa; ei-
 nem auf freiem — setzen, a da дрă-
 ма кaлa, a'л eливepa; einen —
 im Grabe haben, cънтă кc зaă
 ničloră пa мopмaнтă; einem et-
 was unter den — geben, пaтuиn-
 пeжă пe ec мaнъ пe чинeвa; auf
 freiem Füßen gehen, пaмaл a пe-
 жирă; — für —, din пaсă пa пaсă,
 тpeнaтă; auf freundschaftlichem — e
 stehen oder leben mit jemandem,
 cънтă пa peлaциoнe de amiciiă
 кc чинeвa; stehenden — ec, пa-
 darg, пeлoкă; — eines Tisches,
 ničloră mecei; ein — Land, o
 зpmă de пъмънтă; am — e des
 Berges, la пoлoлe мaнтeлă.

Fußangel, f., вoлдă, цeнaмă (de
 пaпeнaтă ničloră); — bad, n.,
 cкaлдă de ničloro; — ballen, m.,
 пaлпъ; — bank, f., в. Fußschemel;
 — beilebung, f., пaкълъминтe;
 — biege, f., кeтoрeа ničlorăлă;
 — blatt, n., тaлпa ničlorăлă; —
 boden, m., пъимънтă (пъмънтă),
 пoдлa de жocă aл кaсeл; — bote,
 m., кзpcopă пeдeстрă, пeсoдрoмă;
 — breit, a. mi ad., лaтă de зaă
 ničloră (зpmă); — bret, n., cкъп-
 дзрă de лa ničloro (пaтă).

Füßchen, n., ničlorăмă.

Fußdienst, m., ceрвiciă de пeдe-
 cтpaмă (ка cōdarg, кзpiepă);
 — eisen, n., oepo (ла ničloroлe
 peirop).

Füßeln, v., mă жocă din ničloro.

Füßen, v., пaнciopă, пaнă ničloră
 пe чeвa; даă de oандă; auf et-

was —, mă. pazimă пa. чeвa;
 (зъмъtopi) ce пaнe пaсepa.

Fußfall, m., пpoштepпepo, пpoштep-
 пъгiнe, къдepo пa цeнaмă; —
 fällig, a. mi ad., пpoштepпъtopiă,
 пaпeнaкiъtopiă; — fessel, f., oepo,
 кътaмă; — frohne, f., aпгapea de
 пeдeстрă; — gänger, m., пeсo-
 дрoмă, пaмaлtopă пe жocă; —
 gelenk, n., кeтoрeа ničlorăлă; —
 gestirbt, n., мopицeлe de лa пeдe-
 cтpaлă; — gestell, n., пeдeстpaлă;
 — gicht, f., пoдaгpă; — harnisch,
 m., зea de ničloro; — kissen, n.,
 пepиnă de ničloro; — knecht, m.,
 iнoaнтepиcтă, cōdarg пeдeстрă;
 — knöchel, m., ocaлă poтaндă (ла
 глeнa ničlorăлă); — kuß, m., cъ-
 пaтape de ničloră (a пaнeл).

Fäßling, m., кълъпă.

Fußmaß, n., мъcарă de ničloră (чe
 o'ia чicтapaлă); зpmă (мъcарă
 de ecиндepo); — pfad, m., къpape,
 пoтeкъ; — punkt, m., (aстр.) пa-
 дipă, (кopecкъзъtopiă zenиtăлă
 caă цътaлă din кpeштeтă); —
 reise, f., кълъtopiă пeжocă; —
 sad, m., cакă de ničloro; — salz,
 n., capo мъpънтă; — schelle, v.
 Fußeisen; — schemel, m., cкълпaмă
 (cъв ničloro); — sohle, f., тaлпă
 de ničloră; — soldat, m., cōdarg
 пeдeстрă; — spur, — stapse, f., зp-
 мă; — steig, m., къpape; (ла пoдă,
 пoнтe) тpъпъдъtopiă (trottoir); —
 stoß, m., лoвиpе кc ničlorăлă; —
 strich, m., пeдeкă; — teppich, m.,
 тaпeтă, кoвopă de aнтepнaтă пe-
 жocă; — tritt, m., лoвiтapă, къл-
 кътapă de ničloră; зpmă; einem
 einen — tritt geben, даă o лoви-
 тapă de ničloră; — voll, n., iн-
 oaнтepиă, пeдeстриmе; — wanne,
 f., вктинă (de cълaтă ničloroлe);
 — warm, a., пaпpocпътă, пaмaл
 дeкътă; — wärmer, m., пaкълъ-
 topo de ničloro; — waschen, n.,
 cълape de ničloro; — weg, v.
 Fußsteig; — werf, n., кълъгътapă,
 кълъгъмънтă; — wirtel, f., (aпaт.)
 тapcă, пaртea de căcă a. мaнciol

пичторъми unde се дикете къ фак-
рѣ; — jehe, f., деветъ пичто-
рѣми.
Fusti, n., (ном.) скъзынѣтѣ.
Futern, v., фатескѣ, дикѣрѣ.
Futter, n., кытшѣлѣ, дикѣтѣрѣ;
тѣкѣ, токѣ; пѣтрѣдѣ (de vite), дѣ-
шѣне; wir haben die Reife in ei-
nem — gemacht, амѣ фѣкѣтѣ дѣрѣмѣ
фѣрѣ а да дѣ тѣкѣре вѣтелор.
Futteral, n., тѣкѣ, токѣ, кытѣ; —
macher, m., фѣкѣторѣ дѣ тѣкѣ,
тѣкарѣ, кѣтѣрѣ.
Futter-arm, a., дѣкѣтѣ де пѣтрѣдѣ;
—bank, f., хѣкѣторѣ; —barfent,
m., фѣстанѣ де дѣкѣтѣрѣ; —bau,
m., кытѣрѣ де пѣтрѣдѣ; —boden,
m., подѣ де пѣтрѣдѣ; —brei, m.,
пѣтрѣдѣ пѣлор де амѣнѣ (о ма-
терѣ вѣскѣсѣ амѣ); —bret, n.,
скыдѣрѣ де кытшѣнѣтѣ; —flanel,
m., фланѣлѣ де дѣкѣтѣрѣ; —geld,
n., ванѣ пѣтрѣ пѣтрѣнѣтѣ де
vite; —graß, n., фѣрѣ де пѣскѣтѣ;
—hafer, m., овѣсѣ де пѣтрѣтѣ;
—honig, m., мѣре де пѣтрѣтѣ;
—kaffee, m., кошѣ дѣ овѣсѣ;

—Klinge, f., вѣстѣрѣ дѣ тѣкѣтѣ
пѣтрѣдѣ; —Incht, m., арѣатѣ дѣ-
тѣторѣ де пѣтрѣдѣ ла vite; —
lohn, n., грѣнде де пѣтрѣдѣ;
—Leinwand, f., пѣкѣ де дѣкѣтѣ-
тѣрѣ; —mangel, m., дѣкѣ де пѣ-
трѣдѣ; —mauer, f., мѣрѣ де кѣ-
пѣшѣлѣ; —meße, f., мѣскѣ де
грѣнде де пѣтрѣдѣ.

Füttern, futtern, v., дѣкѣтѣ, кытшѣ-
шѣскѣ; daß de тѣкѣре, пѣтрѣдѣ
(ла vite); mit. Bef., —, дѣкѣтѣ-
шѣскѣ; mit Waſſe —, вѣтѣтѣ.

Futter-raufe, f., есле (тѣкѣторѣ);
—ſack, m., сакѣ, траѣтѣ де овѣсѣ;
—ſchneider, m., хѣкѣторѣ, тѣкѣ-
торѣ де пѣтрѣдѣ (пѣтѣ пѣкѣ); —
ſchwinge, f., вѣпѣтѣтѣрѣ (кѣрѣ);
—ſtroh, n., пѣе де пѣтрѣдѣ; —
taffel, m., тѣсетѣ де дѣкѣтѣрѣ;
—trog, m., амѣ, ванѣ де пѣ-
трѣдѣ; —zeug, n., дѣкѣтѣрѣ, кѣ-
пѣшѣлѣ.

Fütterung, f., дѣкѣтѣрѣ, кытшѣлѣ,
пѣтрѣтѣрѣ.

Futurum, n., (грам.) фѣторѣ (тѣмѣ).

G.

G, n., а пѣнтеа дѣтерѣ дѣ амѣ-
ветѣ пѣрманѣ.
Gabelle, f., (итал.), гѣварѣ, о шѣкѣ
mare de марѣ.
Gabe, f., дѣре, дарѣ, дѣрѣре, прѣ-
сентѣ; досѣ (дѣ медѣ.); харѣ;
talent; milde —, помѣнѣ, лѣ-
мосѣнѣ; freiwillige —, дарѣ де
вѣпѣ воѣ.
Gabel, f., фѣркѣ, кѣкѣпѣ, (хлове,
pl., крочѣ пров. мѣл.), грѣфе —,
фѣркоѣ; kleine —, фѣркѣцѣ.
Gabelanfer, m., амѣрѣ мѣкѣчѣ.
Gabelchen, n., фѣркѣцѣ.
Gabelweiffel, f., рѣда, оѣштеа (ка-
рѣлѣ) дѣ фѣркѣцѣ.
Gabelförmig, a. mī ad., ка фѣрка,
фѣркатѣ.
Gabelfrüßstück, n., дѣжѣнѣ де фѣр-
кѣцѣ.

Gabeln, v., амѣркѣ, амѣ ка фѣрка.
Gabelſperd, n., кѣлѣ де оѣште.
Gabelzacke, —zacke, f., кѣлѣ де
фѣркѣ.
Gabler, Gabeler, Gabelhirsch, m.,
чѣрѣ ка кѣрѣе фѣркате.
Gach, v. Zähe.
Gadeln, Gaderen, Gaden, Gachsen,
v., котѣрозоѣскѣ (гѣна), гѣгѣлѣ
(гѣска); вѣлѣлѣ.
Gadener, m., колѣварѣ.
Gaden, m., (овѣлетѣ) одѣлѣ, кѣ-
чѣрѣ, кѣлѣ; кѣтѣ, рѣндѣ де кѣсе.
Gädig, a. mī ad., (овѣл.) фѣвѣне
пѣмѣлѣ дѣ котѣрѣсѣнѣлѣ: zwei —,
ка дѣлѣ кѣтѣрѣ.
Gaffel, f., v. фѣркѣ (Gabel); дѣре;
котѣрозоѣне; пропѣрѣцѣне; —
baum, m., дарѣ ка кѣкѣпѣ
(дѣ марѣнѣ).

- Saffen**, v., стаѣ гѣръ къскать, мѣ зитѣ къ гѣра къскать.
- Saffer**, m., гѣръ-каска, гѣлѣ, вѣ-лонѣ.
- Sagat**, m., гѣратѣ, кърнѣт де нѣ-мѣптѣ; жетринѣ (цѣлѣв ѡотрѣсѣ).
- Sage**, f., (француз. зѣ гаж), — дн sing. днсѣтнѣ зѣлогѣ, остаѣлѣ, гажѣ; дн pl. лѣсѣ, сѣтѣрѣ, в. *Behalt mi Pfand.*
- Sah**, v. *Jah.*
- Sähen**, v. n., каскѣ (de comnѣ).
- Sahre**, **Sähre**, v. *Sährung.*
- Sähten**, v., фертѣ (мѣстѣ); мѣ фертѣтѣ (верѣа); досвѣсѣ (а-лѣатѣ).
- Sähtung**, f., фертѣтѣцѣне, фртѣ-мѣтѣцѣне, досѣлѣтѣрѣ; арѣгѣ-цѣне (неодѣлѣ, дн лѣтѣа со-циѣлѣ мѣ полѣтѣкѣ).
- Sährungsmittel**, n., —stoff, m., алѣатѣ, ферментѣ, мѣжлокѣ de досвѣтѣ.
- Sala**, f., (итал.) галѣ, помѣнѣ; черѣ-монѣ лѣ кѣртѣ.
- Salafleid**, n., востѣмѣ, вѣстѣмѣтѣ de галѣ.
- Salan**, m., (итал.) галанѣ, в. *Bühler mi Stuber.*
- Salander**, m., в. *Haubenscherfe*; дн-сѣтнѣ мѣ гѣндѣкѣ de гѣлѣ, кѣ-ландѣрѣ.
- Salant**, a. mī ad., (итал. мѣ француз.) галантѣ, полѣтѣкѣсѣ, кѣртѣнедѣ.
- Salanterie**, f., (итал. мѣ француз.) га-лантерѣ, полѣтецѣ, грациѣсѣтѣ; пѣртѣре грациѣсѣ, пѣжѣтѣ; тѣрѣѣ de галантерѣ; —arbeit, f., лѣкрѣ de галантерѣ, цѣлѣверѣ; —händler, m., пѣртѣцѣторѣ de модѣ; —frankheit, f., вѣлѣ галантѣ, вѣла вѣнерѣ; —waare, f., галантерѣ, тѣрѣ de модѣ.
- Salatag**, m., зѣ de галѣ.
- Salasse**, f., (итал.) гѣлѣсѣ, гѣлѣднѣ (знѣ фѣлѣ de пѣлѣ).
- Salere**, f., галѣрѣ (горѣ пѣлѣ); —n-
slave, m., склѣвѣ осѣндѣтѣ лѣ галѣрѣ.
- Salote**, f., галѣогѣ (галѣрѣ мѣлѣ).
- Salerie**, f., (итал.) галѣрѣ, лѣжѣ; корѣдорѣ.
- Salgant**, m., гѣлантѣ (илѣртѣ de *Ocindia de medicinis*).
- Salgen**, m., фѣркѣ, фѣрчѣ, сѣлѣлѣ-рѣторѣ, пѣрѣлѣрѣ; кѣтѣтѣлѣ лѣ лѣ-цѣрѣ; кѣлѣлѣцѣ (дн тѣпѣогѣ); *geh an den* —, тѣрѣлѣ дн фѣрчѣ; *am* — *hängen*, а фѣ сѣлѣлѣлѣрѣтѣ.
- Salgenbleib**, m., —vogel, m., —
stiel, m., —schwengel, m., кѣртѣ de фѣрчѣ, знѣ de пѣрѣлѣрѣ, лѣцѣ de сѣлѣлѣлѣрѣтѣ, пѣртѣлѣрѣлѣ.
- Salgenfrist**, f., рѣсѣтѣмѣ de лѣрѣ-зѣре; тѣрѣмѣнѣ фѣртѣ сѣартѣ.
- Salgenholz**, n., лѣтнѣ de пѣрѣлѣрѣ.
- Salgenmännchen**, n., мѣтѣрѣлѣ (лѣрѣ de фѣртѣкѣ), в. *Herren-
traut.*
- Salinatias**, n., (ворѣлѣ сѣрѣмѣтѣ дн лѣт. *gallus Mathias*), вѣрѣ дн-кѣрѣкѣ, голѣмомѣцѣ, гѣлѣмѣтѣс, сѣкѣтѣрѣ.
- Sall**, a. mī ad., сѣторѣ, пѣтѣрѣ, пѣ-рѣдѣторѣ.
- Sall-äpfel**, m., гѣгѣмѣ, гѣлѣжѣ, вѣм-вѣцѣ de сѣжѣартѣ пѣнтѣрѣ дн-пѣ-рѣтѣ; —säure, f., акрѣтѣс, ачѣдѣ de гѣгѣмѣ; —flage, f., мѣскѣ de гѣгѣмѣ.
- Salle**, f. фѣре; амѣрѣлѣ; вѣнѣнѣ; вѣлѣ; мѣлѣ, амѣрѣлѣне, арѣдѣтѣ; вѣ-шѣкѣ (лѣ кѣл сѣлѣ лѣтѣлѣ орѣ лѣ пѣчѣре); *kodt de vьnatѣ рѣмѣ; die* — *läuft ihm über*, і сѣ вѣрѣсѣ фѣреѣ; *er spelt Gift und* —, елѣ снѣмѣ de днѣлѣрѣтѣ.
- Sallen**, v., пѣрегѣтѣскѣ кѣ гѣгѣмѣ; сѣкѣтѣ фѣреѣ (дн пѣштѣ); пѣлѣ (фѣрѣлѣ).
- Sällen**, v., амѣрѣскѣ.
- Sallenartig**, a. mī ad., фѣрѣсѣ, кѣ фѣреѣ, амѣрѣлѣ.
- Sallenbitter**, a. mī ad., амѣртѣ кѣ фѣреѣ.
- Sallenblase**, f., вѣштѣа de фѣре.
- Sallenfieber**, n., фѣртѣрѣлѣ фѣрѣсѣ, фѣртѣрѣлѣ вѣлѣсѣ (medic.).
- Sallengefäß**, n., вѣскѣ фѣрѣлѣ (анат.)
- Sallenkrankheit**, f., вѣлѣ вѣлѣсѣ, вѣла фѣрѣлѣ, гѣлѣлѣнѣлѣ.
- Sallenstein**, m., кѣпкѣрѣмѣлѣтѣ de фѣре, вѣлѣсѣ (med.) лѣлѣлѣтѣ (прѣвѣлѣцѣ).

Gallenfucht, f., галінаро (зодъ) в. **Gelbsucht**.
Gallerie, f., в. **Galerie**.
Gallerte, f., печігрі, желатинъ (мѣтлѣ, которѣе, провинц.); — **artig**, а. мѣ ад., желатиносѣ.
Gallicht, **Gallig**, а. мѣ ад., чернѣ, ка череа; колеросѣ.
Gallicismus, м., галліцизмѣ (дагитѣ, сѣѣ орасѣ французскѣ, галліканѣ).
Gallig, а. мѣ ад., вѣртосѣ, петросѣ.
Gallinsekt, в., инсектѣ de rogomъ.
Gallione, **Galeone**, в. **Galeaffe**.
Galliotte, в. **Galeote**.
Gallibate, **Gallivete**, f., галіватѣ, пайо къ катаргилѣ пѣѣ крмезишѣ.
Galloch, в. **Schalloch**.
Gallone, **Galone**, f., галонѣ, о мѣсѣрѣ веке дн Англа; **Gallons**, pl. катиоре de medicine, галоне (ла спидері).
Gallone, f., галонѣ, примѣкѣ, шиределѣ, гитънекѣ (не вестминге)?
Gallofche, f., казочі, свиракълуцаі, галлѣи марі (именел, не тѣрч.); галлѣи de земнѣ (вѣм се портѣ дн знере дері ерѣнепе).
Gallpuß, в. **Gallenpuß**.
Gallvespe, f., в. **Gallinsekt**.
Galmel, м., галаминѣ, каламинѣ (минер.).
Galone, f., в. **Gallone**.
Galoniren, в., гивескѣ галонѣ.
Galtern, в., галчезескѣ; черѣ къ неквипцѣ.
Galor, м., галонѣ, сѣртѣрѣ, алергѣрѣ дн сѣрте.
Galoriren, в., галонезѣ (кларе); жокѣ галонѣ.
Galstrig, а., галчедѣ.
Galvanisch, ад., галванискѣ.
Galvanisiren, в., галванисезѣ.
Galvanismus, м., галванисмѣ. **Nahme** datѣ да о класѣ de еномене електриче, каре се арагѣ дн конвласікнл мѣскларе предѣсе да анимале при египереа днпрѣмѣтѣ а перѣлор мѣ а мѣжклор, сѣѣ при електричатера че се деодѣгѣ къдѣ знѣ анималѣ; брѣкаре vine дн контактѣ къ вреснѣ ме-

тѣж. **Galvanismus** ед десконе-
 pitѣ de Galvani, дела нѣре днл
 аре мѣ нѣтеле.

Gamander, м., гѣмандѣрѣ, аз-мѣ-
 зѣта, дѣмведѣ (о еадѣре); гѣмкѣ
 (плантѣ); стежара гѣмѣрѣ.

Gambe, f., гѣмѣ, гѣмѣнѣ по ве-
 нѣкѣ.

Gämlich, а. мѣ ад., гредосѣ, не-
 приичосѣ.

Gamaßten, pl., гамате (вѣдѣ еадѣ
 de кълѣминге).

Ganasse, f., ганка de десѣтѣ а ка-
 клѣ.

Ganerbe, м., контоурѣнѣ, коне-
 редѣ, рѣдѣ, конскѣнѣ гѣтѣрѣдѣ.

Gang, м., мерѣ, ѣмѣлетѣ, мер-
 сетѣрѣ; прѣчесѣ, пѣсѣ; дѣмерѣсѣ;
 кѣрсѣ; кале, кѣраре; галеріѣ, ко-
 ридорѣ; алетѣ; каналѣ; кондантѣ,
 конданктѣрѣ; сѣртѣрѣ (де канѣ);
 вртѣ, вѣпѣ (дн монтан); ма-
 хина знел морі, пѣтра мѣ рѣтеле
 (дн мѣмкѣре); жерѣдѣ de гѣрѣ;
 — **der Speisen**, адѣвѣла, пѣртѣра
 вкѣтелор; — **eines Pferdes**, мер-
 сѣла, пѣмѣи знел калѣ; **die Sache**
nimmt einen andern —; дѣкѣра
 анѣкѣ не алѣ дѣрѣмѣ, дѣкѣра іа
 алѣ дѣрѣнѣнѣ; **die Sache ist**
gut im — е, гѣдѣна мерѣе знѣ;
der Prozeß ist im vollen —, про-
 чѣсѣла кѣрѣ мерѣе; **das war eine**
saucere —; ачѣсѣта еѣ знѣ пѣсѣ
 гредѣ; **in** — **bringen**, днчѣелѣ, пѣмѣ
 дн мѣмкѣре, знѣ да кале; **eine**
Mode in — **bringen**, днчѣрѣдѣкѣ
 о модѣ; **die Sache ihren** — **gehen**
lassen, гѣсѣ дѣкѣрѣдѣлѣ, пѣрсѣла сѣѣ;
einen — **machen**, еадѣ е кале,
das prin **preisgrѣ**, **das e рѣтѣ**
 (пров.); еадѣ знѣ асѣлѣ (дн
 лѣтѣ de сѣлѣ); **im** — **e sein**,
 а еі дн дѣкѣрѣ, дн мѣмкѣре;
wie viel Gänge hat die Mühle?
 кѣте петрѣл, кѣте кѣрсѣрѣ аре
 мѣдѣра?

Gangart, f., гангѣ, знѣ сѣлѣ de
 пѣтрѣ (монтан.)

Gangbar, а. мѣ ад., мерѣгѣлѣрѣ,
 кѣргѣлѣрѣ, кѣрѣнѣте, кѣрѣнѣте, чѣсѣ

- че дшл арс кррса; пратткаворѣ; черкарѣ.
- Gangbarkeit**, f., кррса; снагѣ.
- Gänge und gebe**, a. ші ад., дндатинарѣ, всігарѣ, дн всѣ (овічпзітѣ).
- Gängelband**, n., кълъстрѣ, оладѣ, врѣлѣ, чпгъторѣ, легътрѣ (де пртарѣ, де кондасѣ (прзпчл мпчл); einen. ам — führen, портѣ по чпнева де насѣ.
- Gängelchen**, n., кърърздѣ, потекшорѣ.
- Gängeln**, v.; кондасѣ, оладезѣ, днвзцѣ знѣ прзпкѣ ла мерсѣ; портѣ де насѣ по чпнева.
- Gänger**, m., мергъторѣ, недострѣ.
- Gangerz**, n., металѣ дпн впне.
- Ganggebirge**, n., мзнте взносѣ, мзнте кѣ впне де металѣ.
- Ganglien**, pl., ганглї (дн анат. нзмеле знорѣ органе че сѣмънъ а нодспї мї гндспї, оърѣ а ле кзнбште лкрареа).
- Gänglich**, gänglich, v. Gangbar.
- Gangweise**, ad., дпн впне дпн впне (монт.).
- Gangwoche**, f., v. Bettwoche.
- Gans**, f., гъскъ; бутште —, оемеїз сїмалѣ, мѣкѣ, пълънтѣкѣ;
- Gänse**, pl., взкълд де оерѣ пептрѣ ветрїл де мѣрѣ; мълпзкїк, вравѣ де пале.
- Gänseauge**, n., окїз де гъскъ; върпшорѣ, комїшорѣ (дн тппор.)
- Gänsechen**, n., гъскзлїцѣ, вовокѣ; sie ist ein —, ея естрѣ о мѣкѣ, о гъскзлїцѣ сїмалѣ.
- Gänseblume**, f., **Gänseblümchen**, n., мърърїтѣ, талпа гъштел.
- Gänsebraten**, m., орїнтърѣ де гъскъ.
- Gänsefuß**, f., сьсаїк, сїпнхл гъштел (платѣ).
- Gänsefuß**, m., гълнарѣ де гъскъ.
- Gänsefeder**, f., лѣнѣ де гъскъ.
- Gänsefett**, n., грасѣ, гръсїме, вптрѣ де гъскъ.
- Gänsefuß**, m., талпа гъштел (олѣре).
- Gänsegekröse**, v. Gänselein.
- Gänsehals**, m., злѣл, вндереѣ де гъште.
- Gänsehaut**, m., гъскарїк.
- Gänselei**, m., пѣлѣ, кондїк днвартшарѣ.
- Gänselein**, n., вовокѣ, мърънтаїе де гъскъ.
- Gänsekraut**, n., впрзіена гъштел.
- Ganser**, Gänserich, Gansert, m., гъскоїк, гъсканѣ, гъсакѣ.
- Gänsefleisch**, n., влсѣре де гъскъ.
- Gänsefleisch**, n., v. Gänselein.
- Gänsepiel**, n., жовкѣ гъштелор (ла копїл).
- Gänsestall**, m., гъскърїлѣ.
- Gänsewälder**, m., орекълел де дпгръшарѣ гъште.
- Gänsewein**, m., авѣ (дн гълштѣ).
- Gant**, f., лїгїтърдїне (mezatѣ); — buch, n., кондїк де лїгїтърдїне; —haus, n., касѣ де лїгїтърдїне; —meister, m., лїгїтърорѣ; —recht, n., дрентѣ де лїгїтарѣ.
- Ganten**, v.; v. Berganten.
- Ganten**, m., кълшлї.
- Ganz**, gänzlich, a. ші ад., дптрѣлѣ, торѣ, тоталѣ; denınđ; eine — Stunde, о дрѣ дптрѣлѣ; den —en Tag, торѣ зїоа; die —e Welt, торѣ ллмеа; von —em Herzen, дпн торѣ їнїма; im —en Ernste, одрѣ серїосѣ, кѣ торѣ адїнсїл; ich gebe ihm meinen —en Beifall, ел аре торѣ комплъчереа меа, ел авровезѣ по денїнѣ (лкрареа лл); sein —es Ansehen ausbieten, а дптрѣлї торѣ азторїтареа сї; er ist ein —er Mensch, ел естрѣ о орлнтѣ де омѣ, ел естрѣ знѣ омѣ преа вравѣ, преа де грѣлѣ.
- Ganze**, n., торѣ, тотїме, дптрѣлїме; im Ganzen, престе торѣ, дп деноралѣ; im Ganzen laufen, кълпърѣ кѣ рїдїката, кълшїрѣ торѣ партїта; ка adv.: ganz allein, пърал сїнгрѣ; ganz und gar, дп торѣ шї престе торѣ, кѣ тотл, авсолвѣштлнтѣ; ganz und gar nicht, кѣ тотл нїмїна; ganz gewiß, прѣ де сїнгрѣ; ganz laut, кѣ гласѣ палѣ; ganz unwissend, кѣ тотл нѣнвъларѣ, кѣ тотл сїмалѣ, їдїотѣ, їнорантѣ; ganz Auge sein, а

- priserte аз дикордъцъне, а еи
nsmal okl.
- Ganzheit, f., totalitate.
- Gaz, a., конѣ, оринѣ, прѣжитѣ
line; прегълитѣ; аргѣситѣ; das
Fleisch ist —, карнеа е оѣртъ
de ажанскѣ.
- Gaz, ad., de ажанскѣ, оѣрте; —
und —, аз тотъ; — atm, оѣрте
сѣракѣ; — genau, оѣрте акѣ-
ратѣ; — selten оѣрте парѣ; —
zu wenig, прѣ пѣдинѣ; et warum
nicht —, (ironiѣ) кѣм нѣ! vezl
line! нѣ кѣмва! dazu gehѣrt —
keine Kunst, ачѣста ниѣ de кѣм
нѣ е врео пѣестриѣ.
- Garant, m., (франц.) гарантѣ, челѣ
че стѣ взнѣ вентрѣ азъ, ке-
зашѣ; в. Bürge, Bürgschaft.
- Garauß, m. шѣ n., ловитѣрѣ дѣ
вртѣ, стрѣкъцъне тотъ, рѣинѣ
тотъ; ачидере; etnem das —
machen, дѣ даѣ аѣима ловитѣрѣ,
дѣ тримитѣ не чева аѣме.
- Garbe, f., снонѣ; —, n., кѣда
поречамъ; —n binden, зерѣ
снонѣ; —nband, n., зерѣтарѣ de
снонѣ; —nbinde, m., зерѣторѣ
de снонѣ; —ngebente, m., зе-
чиѣръ de снонѣ.
- Garben, v., а епори за снонѣ.
- Gärben, v. Gerben.
- Gärbet, v. Gerber.
- Garbottich, m., кадѣ de аргѣситѣ.
- Garbrühe, f., аргѣсѣръ.
- Garçon, m., (франц.) жѣншорѣ,
холѣѣ, вѣевоѣ (есте торѣ одаѣ
о пѣмре че се дѣ кѣарѣмор не
ла оснеде шѣ кѣепеле).
- Garde, f., (франц. шѣ ital.) гардѣ,
кѣетодиѣ, пѣръ (de транѣ вентрѣ
domnitopi, чѣръ преториѣнѣ дѣ
Roma веке); Soldat von der —,
осташѣ de гардѣ; —officier, m.,
оѣцерѣ de гардѣ; —regiment, n.,
регѣмѣнтѣ de гардѣ; —reiter, m.,
кѣлѣрегѣ de гардѣ, гардѣцѣ кѣ-
лѣрегѣ.
- Garbian, Guarbian, m., верѣторѣ,
гѣрдѣнѣ (дела ромѣн. гардѣ);
erzmenѣ дѣ вечерѣка аѣсѣнѣ.
- Garbine, f., корѣнѣ, перѣка.
- Gare, Gare, f., аргѣоѣла (прегѣ-
титѣра еѣ).
- Garerz, n., металѣ кѣрѣцитѣ дѣ оѣкѣ.
- Garfaß, n., вѣсѣ de аргѣситѣ.
- Garfoß, m., вѣкѣтарѣ, осѣтарѣ
(че аре тотѣдѣзна вѣкѣте гѣтѣте,
дѣсѣ nmal прѣсте).
- Garfüße, f., осѣгѣриѣ.
- Garfußer, n., аратѣ кѣрѣцитѣ.
- Garleder, n., пѣле аргѣситѣ.
- Garmaßen, v., прегѣтѣсѣнѣ; аргѣ-
сѣонѣ.
- Garmondchrift, f., гармонѣ (дѣ
типорѣ).
- Garп, n., торѣ, аѣ рѣсѣитѣ; ре-
целе; einen ins — ziehen, аѣ-
тѣсѣкѣ, дѣкѣрѣкѣ не чѣнева; einen
aus dem — lassen, оѣкѣ не чѣ-
нева скѣватѣ; дѣ скѣнѣ de врео
интрѣ; —handel, m., кѣмерѣѣ
de торѣ; —handel, m., рѣсѣи-
торѣ; —handel, n., ремѣ de торѣ;
—masche, f., оѣкѣ de рѣеѣа; —
sad, m., етерѣ, сѣкѣ; —spule, f.,
оѣсѣ, мѣсорѣ кѣ торѣ; —stück,
n., скѣлѣ de торѣ; —winde, f.,
вѣртѣоре, вѣртедѣ.
- Garnele, f., гарпѣлѣ (cois de ракѣ
misch de mare).
- Garniren, v., (франц. шѣ ital.) гар-
незѣ, дѣорѣсѣсѣсѣзѣ о хѣитѣ.
- Garnitur, f., в. Garnitur.
- Garnison, f., (франц.), гарпѣонѣ (ла
romani прѣцидѣ), аѣеѣдѣ cozdayl
дѣ врео четѣте, оѣсѣ орѣ че лѣкѣ
попорѣтѣ; —kirche, f., вѣсерѣка
гарпѣонѣ.
- Garnisotiren, v., гарпѣонѣзѣ.
- Garnitur, f., (франц.) гарпѣтарѣ, кѣ-
сѣтарѣ не ла пѣла вѣстѣмѣтѣмѣ.
- Garofen, m., конторѣ de кѣрѣцитѣ
метѣле.
- Garßladen, m., сѣрѣ de аратѣ
кѣрѣцитѣ.
- Garstig, a, шѣ ad., скѣрпѣвѣ (ital.
scarno), хѣдѣ (фр. hideux), дѣрѣтѣ,
деѣорѣтѣ, деѣорѣмѣтѣ; сѣвѣратѣ; не-
кѣвиѣсѣ; рѣнѣдѣ, стрѣкатѣ (знѣтѣ);
сѣлѣтѣ (слав.); мѣрдѣрѣ (тѣрѣ);
er wurde — empfangen, оѣкѣ оѣ
прѣмитѣ оѣрте вѣрѣтѣ.

Garbigkeit, f., плодотворность, изобилие, de-
—ормитате; нехвильность.

Gärtchen, n., грядочка, грядица.

Garten, m., грядина (итал. giardino);

—ampfer, m., свинак, свинак де

грядина; —angelika, f., анжелик,

анжелик де грядина; —anlage,

f., ашезгарт, лок, план де

грядина; —arbelt, f., джрала грь-

dinel; —artifchofe, f., ашонарь

де грядина (лексик); —balbian,

m., валериан, odolénš de грь-

dina (плант); грядинариц, кз-

тарт де грядина; —beet, n. страт,

лзга, деоуригарт де лок;

—blume, f., цвѣт де грядина;

—cibse, f., маза де грядина;

—erde, пылык грас, вегетос;

—freund, m., дилетант, изитор,

ашитор де грядинариц; —frucht,

f., орнат, род, нѡма де грь-

dina; —gang, m., кярар, аш

приа грядина; —gemüse, n., ле-

жане, вердегар;

—geräch, n., знелте де грядина;

—gewächš, n., планте де грядина;

—haus, n., кас де грядина, ксѡрт,

ѡшорт; нашон; —hüter, m.,

вегитор де грядина; —kresse, f.,

кредик де грядина; —kunst, f.,

грядинариц, орникалтар;

—lat-

tisch, m., лзгак, марале де грь-

dina; —laube, f., орзанар де

грядина; —linse, f., линте де грь-

dina; —melisse, f., мелис де грь-

dina; —messer, n., косорт, кзгит

де грядина; —mošn, n., мак

де грядина; —münze, f., минт

де грядина; —nelle, f., парѡ;

—rose, f., рос, grandašpš de

грядина; —salat, m., салат де

грядина; —schere, f., ѡбрѡч де

грядина; —spargel, m., спаранг

де грядина; —spinne, f., шпин-

жн де грядина; —thür, f., шна

грядина; —wesen, n., грядинариц,

грядинариц;

—jaun, m., гардла

грядина; —juš, m., ематик,

кит, кзгит де грядина.

Gärtner, m., грядинариц; —in, f.,

грядинарица.

Gärtnerkunst, n. Gartenkunst.

Garbe, n. Stämmel.

Gaß, n., гас (зн цѡкс де сѡр);

—beleuchtung, f., ламинаре к гас;

kohlenſaures —, гас айд цѡ-

воник; —art, f., цѡкс де гас;

—artig, a. mi ad., де парзпа га-

сзл; —laterne, f., ламп де гас;

—licht, n., ламин де гас; —

messer, m., гасометр; —röhre,

f., цѡв, кондзатл гасзл; —

entwidelung, f., деѡачера, де-

воатгара гасзл; —form, f., ѡр-

мт де гас; —haltig, a. mi ad.,

гасос.

Gäßchen, n., свзмер, ама свме,

колкз, клокетоск.

Gäßcht, m., свмт, клокет, фер-

тарт к свме.

Gäßrade, f., (ѡранг.) ѡзл гол,

гасконт.

Gäßchen, n., зачорт, стргиторт.

Gäbre, Gäbre, f., пшпк, шгсрт

де шпн (ла ѡзл; грьжеле а.).

Gasse, f., страт, злц; —n laufen,

змл цитре пиле (soldatš в-

лзл); auf der — herumlaufen, ват

дела, змл грьдат, змл ѡрт

кзлзл; —bettler, m., черш-

тор; —bube, m., штренторт;

кзитор (пром. де Цара ром.);

—cede, f., зртл, колц де страт;

—nhute, f., кзрл ашѡрат, цѡ-

лин пзл; —nfehter, m., ш-

тзрторт, кзгиторт де страте;

—notz, m., тил, глѡд де злц;

—nlaterne, f., ѡларл, латорл

де страт; —nlieb, n., влатек

де страт; —nrobel, m., —nтроф,

m., глѡт, шесе, прѡтине дн

злц; —nriane, f., злзк де страт;

—nvozt, m., вртл (итал. birto)

де черштор; —nwiš, m., гзл

мзжикос, штежине дн рѡспнтл.

Gaß, m., ѡсн, ѡсерт, ласцерт

(дела шсаре); ортин; месѡн,

комесѡн; конвитор (дела шнт,

трайс); wollen Sie mein — sein?

врт сь стл за прзнз к шме?

врт сь ѡспзлмш ашпрзл; zu

—e bitten, прѡсеок, шврт пе

члесе за мас; Gäßte setzen, ам

мас рѡзл.

Gastbar, в. **Gastfrei**.
Gastbett, п., патъ де ђспецл.
Gasterei, ф., оспъцъ, банкетъ, грьт-
 гьтънтъ.
Gastfrei, а. ми ад., оспътарецъ;
 —heit, оспътаретате; **Recht-der**
 —heit, дреатъ де оспътаретате.
Gastfreund, м., ђспе, инвитаъ, ме-
 сѡнъ; —lich, а. ми ад., оспътъ-
 росъ, примиторъ де ђспецл; прие-
 тинѡсъ; —schaft, ф., оспътаретате,
 оспътърециъ, извире де ђспецл;
 —schaftlich, а. ми ад., оспътарецъ.
Gastgeber, м., оспътарисъ, грьторисъ,
 локъндарисъ (дела локандъ, киръ,
 траггеръ).
Gastgebot, п., оспъцъ маре, банкетъ.
Gasthalter, **Gastherr**, в. **Gastgeber**.
Gasthaus, в.; **Gasthof**, м., оспелъ,
 оспътърисъ, локандъ, касъ де ђспецл,
 кърте де пасажери (отелъ не фр.,
 ханъ не тур., киръ не немц.)
Gastgericht, п., трихналъ, ждецъ де
 ђспецл.
Gastgeschenk, п., даръ, презентъ де
 ђспецл.
Gasthalterei, в. **Gastgeberei**.
Gastieren, в., траггеръ, банкетесъ,
 ђспътъ; жѡнъ роуъ ка ђспецъ, ро-
 лезъ ка ђспецъ (акторил ла театръ).
Gastlich, в. **Gastfreundlich**.
Gastmahl, п., оспъцъ, в. **Gastgebot**.
Gastmeister, м., примиторъ де ђспецл,
 архонтарисъ (ан монъстрил).
Gastordnung, ф., регълътънтъ де
 оспътърисъ.
Gastrecht, п., дреатъ де ђспътъ, дре-
 атъ оспътаретъцил.
Gaststube, ф., **Gastzimmer**, п., одайъ,
 кьмаръ де ђспецъ.
Gasttafel, ф., **Gasttisch**, м., масъ де
 ђспецл (table d'hôte не франц.).
Gastung, ф., оспътътъръ (гьдъзитъръ
 не зигъръ), в. **Gastmahl**.
Gastwirth, в. **Gastgeber**; —schaft, ф.,
 оспътърисъ, грьтърисъ, оспърисъ.

Gat, п., кордонъ; пьтъ, партеа дин
 дъръатъ а пайел.
Gästen, в., пивескъ, десіервескъ,
 смалъ върсіѡна, ѡ архикъ (лт.
 funco, eruneo).
Gäster, м., пливиторъ, десіерваторъ,
 смалъторъ.
Gäthade, **Gäthaus**, ф., сьркълѡцъ,
 дрьжиторисъ, сьшѡръ де пливитъ.
Gätlich, а. ми ад., комѡдъ, ком-
 тьсвратъ; шижлѡчкъ (знъ ѡтъ).
Gätmesser, м., кьцитъ де пливитъ.
Gatte, м., консортъ, върватъ, соуъ,
 консѡцъ.
Gatten, в., адърежескъ, дмьгьре-
 кескъ, асожескъ, дмьпрезнъ; —
 liebe, ф., амѡре, извире де консѡцъ.
Gatter, в. **Gitter**.
Gattern, в. **Gittern**.
Gattin, ф., соуиъ, консѡцъ, консѡрте,
 маіере, невестъ.
Gattung, ф., сѡицъ (лт. species),
 калитате, асорѡитъръ; соисъ, (ѡелъ,
 пенъ, нѡмъ, в. ми **Begattung**.
Gattungsbegriff, м., концентъ, де-
 ѡіаіізіне ѡенерикъ, карактеръа ѡе-
 нълъ, пота карактерістикъ а лѡл.
Gattungsbegriff, м., нѡме, терминъ
 ѡенерикъ.
Gattungsunterschied, м., —verschie-
 denheit, ф., діѡеринцъ де сѡицъ,
 снѡциалъ.
Gau, м., кьтпнъ, плавъ, пласъ, цѡ-
 пѡтъ, кантонъ, чоркъ (околъ слав.);
 —dieb, м., таіе-цъиъ, грьѡторъ
 (дела пров. ардел. грьѡзескъ, и-
 дікъ дмьшелъ, пькълескъ), ѡъръ;
 пькъалъ; —dieberei, ф., грьѡрисъ,
 пькълитъръ, маргіѡгърисъ (пров.
 Цѡрей ром.), мѡшелъ, ѡетлѡгърисъ;
 —graf, м., (векіъ) жьдѡлѡ зпѡл
 цинътъ.
Gauch, **Gäuche**, м., цънгъ, ѡкк-
 вератъ, крьшоръ; ѡлѡствратикъ;
 масере цѡпъѡре, стрігъѡре (кьткъ
 е кккъл, чѡра, корвъл, вька); —
 bart, м., ѡккъ де баръ, върлѡгъ
 сѡплатикъ, лъзѡвире.
Gauch, в. **Zauch**.
Gauchheil, п., рокоіпъ, чинтеуъ,
 аѡгалидъ (ѡ плантъ).
Gaufel, **Gaufelei**, ф., —wert, п.,

- spiel, —roffen, жокъ дин тѣл; амъцигъ, чарлатънъ; пълъчи-гъ; фантамагоръ, простицъ (се зичедъ ла романі тоде смитъ-гъреде, скитоселеде опі ші жъ-къріде outiche дин каре еі кзпѣ-шгѣа кѣтева prodxco de maціі егіптені сзпѣ нѣмре де фертекъ, деокѣгътъръ м. а. супе а дншела змеа); —haft, а. ші ад., пълъкокъ, простиціоскъ, лъкръ асзпра кърѣ дѣи оъгъ, дѣи етелекъ ве-деріде, комедіоскъ; —licht, н., лъ-тнпаре сзпѣре; —kunst, л., ма-ціъ, тѣестрѣа мацікъ; амъци-гъ; —männchen, н., магъ, тѣе-стръ де фартече.
- Gaufeln, v., амъдѣскъ; пълъческъ, продъкъ пълъчрѣ, фантасте, пре-стиціезъ; оакъ скіме дин тѣлъ, дин оагъ; олтъръ, вѣлтъръ оокъ.
- Gaul, m., казъ, казъ църънескъ; einent geschenkten — sieht man nicht ihr's Maul, казъ дѣрѣтѣ нъ се казъ де дингѣ.
- Gaum, Gaumen, m., черълъ гзрѣ, пълътѣ; den — figeln, а гѣдѣл гзстѣ; —bein, н., осълъ черълѣ гзрѣ; —buchstabe, m., літеръ па-лагінь, літеръ рогітѣ по черълѣ гзрѣ; —brüste, f., гндзрѣ де пълъ-латъ; —luft, f., пълъчереа пълъ-тѣлѣ; —pulssaber, —schlagader, f., артеріа черълѣ гзрѣ; —segel, m., дншърътѣлѣ.
- Gauner, m., тѣргіолъ, верванъ (пров. деріхор ром., днсъ ші італ. ма-гіuolo, birba), оъръ амъцігѣ, потлогаръ; трѣаторъ; —leben, н., віеуъ де верванъ; —streich, m., верънѣ, оертъ, дншелъгъ, трѣ-оърѣ.
- Gaunerei, f., тѣргіолърѣтѣ, веръ-нѣтѣ, потлогърѣтѣ, трѣоърѣтѣ.
- Gaunern, v., верънѣскъ, оъръ дн-шелъндѣ.
- Gautschbet, n., скъндзрѣуъ кз каре нѣл хъртіа сзв тѣскъ.
- Gautschen, v., аплекъ, пзпѣ хъртіа сзв тѣскъ.
- Gavia, m., алігаторъ (крокодѣл де вел маі марѣ).

- Gaze, f., (ор.) газъ, цесетъръ оипъ, вълъ.
- Gazelle, f., газелъ, антилопе (colz de капръ).
- Ge, гѣргічѣкъ днтрѣвѣтѣ оѣрте десъ дн компзсѣдізмі атѣтѣ кз верѣл, кѣтѣ ші кз сзвотантіѣ ші адіе-птіѣл, ші десѣмнъ зпѣре, рѣскъ-татъ, днѣіндѣре опі узпѣре дн лъкрѣ, маі влртѣскъ партіціпѣл трекѣтѣ се оаче тогъ кз ге, а-оаръ де чеде дин верѣл днчѣсзці кз be, ent, ver, yet ші ге.
- Geacht, a. ші ад., днпонтатъ.
- Geachtet, v. Achteten.
- Geächze, n., сзспіндъ ренѣцітѣ.
- Geadelt, part., позѣлатъ.
- Geader, pl., вѣпѣшѣме, вѣне.
- Geader, a., (дела Ader), вѣпѣшатъ, кз вѣне.
- Geamt, part., (дела Amt), вѣргѣтѣ.
- Geartet, part., (de Arten), десѣтѣ; оорпатъ, оъкѣтѣ; wohl —, de-датъ вѣне, де о патъръ вѣл.
- Geiß, n., (ла вѣлѣторѣ), де тѣл-катъ, лѣтрѣдъ, пѣшѣне.
- Geißel, n., копѣтъръ, в. Backwerk.
- Gebackene, n., а. тогъ Backwerk.
- Geßalge, n., (дела Balgen), трѣнтѣ, лѣнтѣ.
- Geßall, n., (дела Balfen); грѣн-дѣрѣ, грѣнзіе, корѣрѣ, дн-трѣвѣтъръ; адѣкъ тоде грѣнзіе кѣте аѣ інтрѣтѣ дн лѣгѣтъръ зпѣле кз алтеле.
- Geßammel, n., хѣціпѣтъръ, зцѣдѣтъръ.
- Geßärbe, v. Geberbe.
- Geßären, v., паскъ, оътѣ (ла ані-мале); продъкъ, скотъ ла лѣмнѣ; vor der Zeit —, лѣпѣдъ, авор-тезъ, паскъ оъръ тѣмѣ.
- Geßärren, f., пѣскѣтѣре, оътѣтѣре, тѣмѣ.
- Geßärhaub, n., сѣіталъ де паштере, касъ де пѣскѣтѣ.
- Geßärmutter, f., матрѣче, маткъ, пі-траѣ (грѣч.), сгѣл (сѣл.), в. ші Bärmutter; —blutfluß, m., сѣл-перѣреа матрѣчѣл, мітрѣорѣцѣ; —entzündung, f., аспѣнсѣръ, ін-ольтѣмѣцісне де матрѣче; —vorfall, m., кѣзѣтѣра матрѣчѣл.

Gebärtschmerzen, Gebärdwehen, pl., dšperize našteret.
 Gebärdzeit, f., тинья наштерѣ, азъ ѡгьтѣрѣ.
 Gebäude, n., касъ; edifičičk; клѣдѣ-тѣрѣ, констрѣкциѣне, стрѣтѣтѣрѣ; сѣстемѣ (а зпѣверскѣм); vezzinz (de vān).
 Gebauer, v. Bogelbauer.
 Gebaumel, n., v. Gebammel.
 Gebe, v. Gang.
 Gebefall, m., касѣ dativŝ (an gram).
 Gebeln, n., ѡсе, осемѣнте, totte о-селе ла зпѣ локѣ; скелетѣ; — e eines Heiligen, мѡштеле, рели-квѣде (an viser. апс.).
 Gebelfer, Gebell, n., лѣтѣрѣтѣ, лѣ-трѣтѣрѣ; оверѣтѣ шѣ стрѣгѣтѣ ѡ-рѣосѣ (ла ѡmen).
 Geben, v., даѣ, дѣмѣтѣнѣ, кончедѣ, акордѣ; ѡферѣс; се дѣтѣмѣлѣ, се дѣ не ѡацѣ; Gott gebe es, сѣ dea Dzoŝ; es gibt Leute, сѣнтѣ ѡmen; was gibt es? че естре? че с'а дѣтѣмѣмѣтѣтѣ? was gibt es Neues? че авемѣтѣ ноѣ? das gibt die Vernunft, авѣстра не дѣнавѣтѣ мѣнтеа сѣмѣтѣѡсѣ; deutsch —, сѣзнѣ, традикѣ немѣдеште; gewonnen —, тѣ даѣ дѣвинсѣ; zu rathen —, даѣ de гѣчѣтѣ; zu erkennen —, даѣ сѣ кѣпѡскѣ, ѡакѣ сѣ причѣлѣ; es kurz —, прозѣнѣ дѣ termini скѣрѣдѣ, ворѣескѣ скѣртѣ; einem etwas zu thun —, даѣ de лѣкрѣ, окѣнѣ не чѣнева; von sich —, vomŝ; Acht —, iaŝ aminte; Anlaŝ —, дѣдемѣнѣ, даѣ окѣсѣзне; sich ein Ansehen —, a'mi da vѣzѣ; preis —, нѣрѣсескѣ, ласѣ de прѣдѣ; Rechenschaft —, даѣ совѡтѣтѣ, ѡакѣ комѣтѣтѣ; Spornen —, дѣ-минтѣнѣ, даѣ минтѣнѣ; das gibt sich allein, авѣстра се ѡаче de cino.
 Geber, m., дѣтѣторѣ, дѣрѣитѡрѣ.
 Geberde, f., сѣмѣтѣ, ѡестѣ; аерѣл сѣѣ пѣртѣрѣеа дѣл ѡарѣ; манѣерѣ; комѣмѣсѣра ѡежел; —n machen, ѡакѣ сѣмѣтѣ, ѡестѣкѣлѡзѣ.
 Geben, sich, v., ѡакѣ сѣмѣтѣ, ком-пѣнѣтѣ ѡестѣрѣлѣ, iaŝ апѣкѣтѣрѣ, iaŝ манѣерѣ; sich nārrisch —, ѡакѣ

не сѣмѣтѣтѣлѣ; sich fromm —, ѡакѣ не кѣвѣосѣлѣ.
 Geberdenkunst, f., мѣмѣкѣ, нѣрѣестѣрѣлѣ de а ѡаче сѣмѣтѣ, арѣа мѣмѣкѣ.
 Geberdenmacher, m., сѣмѣтѣторѣ, ѡе-стѣкѣлѣторѣ.
 Geberdenpiel, n., жокѣ de сѣмѣтѣ, жокѣ de ѡестѣрѣ, мѣмѣкѣ.
 Geberdensprache, f., пѣнтѡмѣлѣ, вор-вѣре прѣм сѣмѣтѣ.
 Geberdung, f., манѣерѣ, апѣкѣтѣрѣ.
 Gebet, n., рѣгѣ, рѣгѣчѣне, орѣчѣне (дела орѣре, зрѣре, пров. de Цѣра ром.); — des Herrn, рѣгѣчѣнеа domнѣскѣ, Татѣлѣ постѣрѣ; sein — verrichten, a'mi ѡаче рѣгѣчѣ-нѣ, а се дѣкина; —buch, n., картѣ de рѣгѣчѣне; —formel, f., ѡормѣлѣ de рѣгѣчѣне.
 Gebett, n., апѣтерѣнѣтѣ, патѣ кѣ тотѣ апѣтерѣнѣтѣлѣ.
 Gebiet, n., цѣнѣтѣ (territorium), ре-рѣлѣне (дела рѣцѣре, дѣрѣцѣре); domнѣ; жѣрѣдѣдѣчѣне; кѣмѣнѣ, сѡерѣ (de лѣкрѣре); ресѡртѣ (дела оортѣ шѣ сѡрте).
 Gebieten, v., комѣндѣ, domнѣскѣ, рѣрѣ (дела рѣцѣре, дѣрѣцѣре), дѣ-перѣцѣскѣ (стѣлѣнѣскѣ, сѣлѣ), дѣмѣзнѣ, орѣдѣнѣ, прѣскрѣдѣ лѣрѣ; Sie haben über mich zu —, дѣ-мѣнѣата погѣдѣсѣзне кѣ mine; seinen Lebensschaffen —, a'mi дѣорѣмѣа поѡтеле, а domнѣ прѣсте патѣмѣ; Stillŝweigen —, дѣмѣзнѣ гѣчѣре, ѡакѣ сѣ такѣ.
 Gebietend, a., domнѣторѣ, дѣмѣ-рѣторѣ, комѣндѣante; imperativŝ.
 Gebieter, m., domнѣ, domнѣторѣ; patronŝ.
 Gebieterin, f., dѡmнѣ, domнѣторѣ; patronŝ.
 Gebieterisch, a. mi ad., imperiosŝ, domнѣросѣ, трѣѡамѣ; er spricht in einem —en Tone, елѣ вор-веште дѣ тотѣ imperiosŝ, елѣ ворвеште кѣ прѣа мѣлѣ трѣѡѣ.
 Gebilde, n., икѡнѣ, кѣнѣ, ѡортѣ, ѡѣ-рѣтѣрѣ; idѣлѣ.
 Gebinde, n., лѣгѣтѣрѣ; ѡашѣ; нѣ-нѣкѣлѣ; dѡгѣнѣ (de черѣрѣлѣ); сѣлѣ (de агѣ); o мѣскѣ de ѡside.

Gebirge, n., мѡнгѣ, пр. амѣ; шпѣ, грѡпѣ de мѡнгѣ; пѣтрѣ (дн монг.).
 Gebirgsart, f., соѣз, de мѡнте, de пѣтрѣ (дн монг.); —bewohnt, m., мѡнтѣнѣ, докѡитѡрѣ de мѡнгѣ; —dorf, n., сатѣ мѡнтѡнескѣ; —entstehung, f., ѡскареѣ, ѡсрѡуцѣнеѣ мѡнгѣлор; —gegend, f., дѣпатѣ, пѣлѣ (дѣт. plaga, франц. plage), рѣѣзне de мѡнте; —lette, f., лѣнѣ, шпѣ de мѡнте; —funde, f., ѡсгносѣ, ѡролѡнѣ (амѣндѡл терминѣ гр.), кѡпѡнѣцѣ de сѡре мѡнгѣ; —rath, m., пѣсѣ, пѣсѣлѣ (de мѣ пѣсаре), ѡнѣсѣѡне, стрѣнторѣ de мѡнте; —rücken, m., сѡипаре, кѡнѣ de мѡнгѣ.
 Gebiß, n., мѡшкѣтѣрѣ; дѣнѣтѣрѣ, дѣнѣѡне; ѡнѣ шпѣ de дѣнѣ; —dign (дн амѣлѡ); фрѣ, зѣлѣ, залѣ de фрѣ (итал. zanne).
 Gebläse, n., сѣлѣтѣрѣ дѣсѣ.
 Gebläse, n., ѡл (de сѣлѣтѣ).
 Geblecht, a., пѣлѣтѣ.
 Geblinzel, n., сѡлпѣлѣ.
 Geblöde, n., сѣрѣтѣ (de ол), рѣгѣтѣ (de sigel).
 Geblüht, a. шѣ ад., ѡлорѣтѣ, адорпѣтѣ кѣ ѡлорѣ.
 Geblüt, n., сѣнѣ, тѡтѣнеѣ сѣнѣлѣлѣ (дн грѣ ѡнѣ ѡрганѣсѣтѣ мѣш); вѣцѣ, ѡнѣлѣтѣ, соѣз; аѡсѣ сѡнѣгѣлѣѡне — дѣнѣ вѣцѣ рѣдѣсѣкѣ.
 Gebogen, (de мѣ Biegen), пѣлѣнѣтѣ, днѡѡѡѣтѣ, днѡкѣрѣтѣ, днѡкѣжѡтѣ; —e Nase, пѣсѣ вѣлѣтѣрѣ, пѣсѣ de ѡчерѣ.
 Geboten, part., (de мѣ Gebären), пѣсѡкѣтѣ; im Lande —, пѣсѡкѣтѣ днѣ цѣрѣ, пѣтѣнѣтѣнѣ; zu etw. — sein, сѣнѣтѣ пѣсѡкѣтѣ сѣрѣ чѣвѣ, ам дѣсѣсѣрѣѣне пѣтѣрѣлѣ, ам чѣнѣ пѣтѣрѣ чѣвѣ; —werden, пѣтѣсѣкѣ (ѣрѣ ѡс пѣсѣкѣ, дѣкѣ ѡнѣ пѣрѡѣнѣ сѣрѣсѣтѣ).
 Geborgen, part., (de мѣ Borgen), ѡсѡкѣсѣ; пѣсѣрѣтѣ ѡсѣрѣрѣтѣ, ѡсѣкѣрѣтѣ.
 Gebot, n., (вѣне ѡтѣтѣ de мѣ Gebieten, de мѣ адѣ; кѣтѣ шѣ de мѣ Bieten, днѡнѣлѣ) мѣндѣтѣ, пѣрѣнѣкѣ, ѡрѣдѣнѣ, кѡнѣнѣдѣнѣтѣ; ѡсѣрѣтѣ, днѡнѣлѣтѣрѣ, прѣдѣ; die zehn Gebote Gottes, Декалогѣ, чѣлѡ зѣлѡ пѣрѣнѣлѣ ѡлѡ дѣлѣ Dzeo; einem zu — stehen, сѣтѣ дѣ кѡмѣндѣ, сѣтѣ дѣ ѡрѣдѣнѣлѣ кѣлѣвѣ; ein — thun, ѡкѣ ѡ ѡсѣрѣтѣ, днѡнѣлѣ кѣ ѡнѣ прѣдѣ; Noth hat sein —, пѣчѣѡѣтѣнеѣ фрѣнѣѣ лѣѣнеѣ; тѣрѣкѣлѣѣ пѣнѣлѣрѣтѣ, пѣкѣкѣ пѣ ѡнѣтѣнѣтѣ пѣрѣнѣлѣ.
 Geboten, part., v. Bieten,
 Gebärme, n., вѣнѣтѣрѣ рѣсѣрѣнѣтѣ, мѣрѣнѣ (de мѣлѣтѣ), пѣрѣнѣлѣ, кѡрѣдѣрѣ.
 Gebraucht, part., (de мѣ Brauchen).
 Gebrannt, part., (de мѣ Brennen), арѣсѣ; —er Kaffee, кѣфеѣ пѣрѣжѣтѣ.
 Gebratene, n., (de мѣ Braten), фрѣпѣтѣрѣ.
 Gebrauch, m., дѣтѣнѣ, зѣсѣнѣ (ѡвѣчѣлѣ, сѣлѣв.); днѣпрѣвѣнѣсѣ; ѡлосѣнѣтѣ; er hat es im —, елѣ ѡ дѣдѣтѣ ѡнѣнеѣ, ѡчѣстѣ дѣ ѡ дѣтѣнѣ, ѡнѣнеѣ ѡстѣ днѣвѣдѣтѣ; das ist von seinem —, ѡчѣстѣ пѣ ѡ вѣнѣ de нѣнѣкѣ; von etw. — machen, ѡкѣ днѣпрѣвѣнѣнѣсѣ de чѣвѣ, мѣ ѡлосѣсѣкѣ de чѣвѣ; dem — folgen, мѣ днѣнѣ de дѣтѣнѣ, зѣрѣзѣ пѣ кѣлѣѣ вѣтѣтѣ.
 Gebrauchen, v., днѣпрѣвѣнѣлѣ, мѣ ѡлосѣсѣкѣ (de чѣвѣ), зѣсѣзѣ, мѣ сѣрѣвѣсѣкѣ; портѣ, днѣвѣкѣсѣкѣ (зѣнѣвѣсѣтѣ мѣлѣтѣ); sein Ansehen —, ѡ сѣ ѡлосѣ de вѣзѣ сѣ; Arznei —, ѡ лѣѣ medicine; List —, днѣпрѣвѣнѣлѣ ѡнѣнѣтѣ, днѣлѣлѣ кѣ вѣкѣлѣнѣтѣ; Gewalt —, ѡкѣ сѣлѣ, днѣчѣнѣлѣ кѣ фрѣцѣ.
 Gebrauchlich, a. шѣ ад., днѣ зѣсѣнѣ, днѣ дѣтѣнѣ днѣпрѣвѣнѣнѣсѣ (ѡнѣчѣнѣтѣ, сѣлѣв.).
 Gebrause, n., фрѣнѣнѣтѣ, сѣгѡмѡтѣ; фрѣрѣтѣ, кѣѡкѡтѣ.
 Gebrech, ad., фрѣдѣдѣ, фрѣрѣнѣѡсѣ, фрѣнѣгѣрѡсѣ (днѣ шѣнѣр.).
 Gebreche, n., вѡнѣтѣрѣ; пѣтрѣ, сѣтѣкѣ фрѣнѣгѣрѡсѣ, фрѣнѣтѣрѣ; рѣнѣтѣрѣ (de мѣ сѣтрѣдѣ), рѣтѣ (de мѣ сѣтрѣдѣ).
 Gebrechen, v., днѣлѣ лѣсѣнѣтѣ, ѡнѣ лѣсѣ, ам ѡ сѣдѣрѣ, ѡнѣ de ѡсѣнѣтѣ; woran gebreicht es Ihnen?

вѣлѣтѣрѣ, прѣдѣ; die zehn Gebote Gottes, Декалогѣ, чѣлѡ зѣлѡ пѣрѣнѣлѣ ѡлѡ дѣлѣ Dzeo; einem zu — stehen, сѣтѣ дѣ кѡмѣндѣ, сѣтѣ дѣ ѡрѣдѣнѣлѣ кѣлѣвѣ; ein — thun, ѡкѣ ѡ ѡсѣрѣтѣ, днѡнѣлѣ кѣ ѡнѣ прѣдѣ; Noth hat sein —, пѣчѣѡѣтѣнеѣ фрѣнѣѣ лѣѣнеѣ; тѣрѣкѣлѣѣ пѣнѣлѣрѣтѣ, пѣкѣкѣ пѣ ѡнѣтѣнѣтѣ пѣрѣнѣлѣ.
 Geboten, part., v. Bieten,
 Gebärme, n., вѣнѣтѣрѣ рѣсѣрѣнѣтѣ, мѣрѣнѣ (de мѣлѣтѣ), пѣрѣнѣлѣ, кѡрѣдѣрѣ.
 Gebraucht, part., (de мѣ Brauchen).
 Gebrannt, part., (de мѣ Brennen), арѣсѣ; —er Kaffee, кѣфеѣ пѣрѣжѣтѣ.
 Gebratene, n., (de мѣ Braten), фрѣпѣтѣрѣ.
 Gebrauch, m., дѣтѣнѣ, зѣсѣнѣ (ѡвѣчѣлѣ, сѣлѣв.); днѣпрѣвѣнѣсѣ; ѡлосѣнѣтѣ; er hat es im —, елѣ ѡ дѣдѣтѣ ѡнѣнеѣ, ѡчѣстѣ дѣ ѡ дѣтѣнѣ, ѡнѣнеѣ ѡстѣ днѣвѣдѣтѣ; das ist von seinem —, ѡчѣстѣ пѣ ѡ вѣнѣ de нѣнѣкѣ; von etw. — machen, ѡкѣ днѣпрѣвѣнѣнѣсѣ de чѣвѣ, мѣ ѡлосѣсѣкѣ de чѣвѣ; dem — folgen, мѣ днѣнѣ de дѣтѣнѣ, зѣрѣзѣ пѣ кѣлѣѣ вѣтѣтѣ.
 Gebrauchen, v., днѣпрѣвѣнѣлѣ, мѣ ѡлосѣсѣкѣ (de чѣвѣ), зѣсѣзѣ, мѣ сѣрѣвѣсѣкѣ; портѣ, днѣвѣкѣсѣкѣ (зѣнѣвѣсѣтѣ мѣлѣтѣ); sein Ansehen —, ѡ сѣ ѡлосѣ de вѣзѣ сѣ; Arznei —, ѡ лѣѣ medicine; List —, днѣпрѣвѣнѣлѣ ѡнѣнѣтѣ, днѣлѣлѣ кѣ вѣкѣлѣнѣтѣ; Gewalt —, ѡкѣ сѣлѣ, днѣчѣнѣлѣ кѣ фрѣцѣ.
 Gebrauchlich, a. шѣ ад., днѣ зѣсѣнѣ, днѣ дѣтѣнѣ днѣпрѣвѣнѣнѣсѣ (ѡнѣчѣнѣтѣ, сѣлѣв.).
 Gebrause, n., фрѣнѣнѣтѣ, сѣгѡмѡтѣ; фрѣрѣтѣ, кѣѡкѡтѣ.
 Gebrech, ad., фрѣдѣдѣ, фрѣрѣнѣѡсѣ, фрѣнѣгѣрѡсѣ (днѣ шѣнѣр.).
 Gebreche, n., вѡнѣтѣрѣ; пѣтрѣ, сѣтѣкѣ фрѣнѣгѣрѡсѣ, фрѣнѣтѣрѣ; рѣнѣтѣрѣ (de мѣ сѣтрѣдѣ), рѣтѣ (de мѣ сѣтрѣдѣ).
 Gebrechen, v., днѣлѣ лѣсѣнѣтѣ, ѡнѣ лѣсѣ, ам ѡ сѣдѣрѣ, ѡнѣ de ѡсѣнѣтѣ; woran gebreicht es Ihnen?

- че'ли живеште Дале? че ли е
al? es gebriecht mir am Gelde, am
дясъ de кант.
- Gebrechen**, *sub. n.*, дясъ, скъdere,
неажасъ, deoentъ (метехиъ греч.,
кзсрѣ тур.); *viçid*; deoornitate
(de ev. дн фагъ); *lôgerliches* —
deoentъ, метехиъ дн трауъ; *jeder
Mensch hat seine* —, тотъ ома
аша аре неажаселе сале.
- Gebrechlich**, *a. m. ad.*, орадеръ, оръп-
гъросъ; *viçios*, deoentъ, кз
неажасе; кз метехиъ; кз лети-
тъ; непътиносъ; — *es Alter*, ста-
раа въгърамецаор, въста непъ-
тинце.
- Gebrechlichkeit**, *f.*, оръпгързтаре, де-
оентъ, deoentъ; непътинъ,
неажасъ; *патимъ, viçid*.
- Gebreite**, *n.*, лъгитъръ, днвнде-
ре; *хотарѣ de пилъатѣ, ланѣ*.
- Gebrochen**, *part.*, (дега Brechen),
рватъ, днорватъ; — *e Stimme*,
гратъ днрерватъ, воче днпре-
кърматъ; — *e Worte*, квинте, вөрве
днрерватъ; — *e Zahlen*, пмери
орънд, оръндисне; — *französisch
sprechen*, а о рване орацъоенте;
днкзрѣ лива орацъосъ.
- Gebrochel**, *n.* сѣркитъръ, дъмикитъръ.
- Gebrodel**, *n.*, клокотъ; въворе; кз-
зъгъръ; пвоитъръ; *v. Wallen im
Sprudeln*.
- Gebrodet**, *pl.*, орадъ (зпъл осѣ ма
шъдъ дн о компаниъ).
- Gebüll**, *n.*, шъротъ, ръдетъ, ръжотъ;
взлетъ репечитъ.
- Gebümme**, *n.* вомъвнитъ, *v. Brummen*.
- Gebücht**, *part.*, плекатъ, днкзрватъ.
- Gebühr**, *f.*, квинцъ; даториандъ;
дрентъ, че ѳ кз дрентъ, че се
квине; — *en, pl.*, таусъ, дрентзрл
(але оманделор), спортатъ (пъ-
цие сѣх леѳиле търватъ че се
ѳакъ оѳициаллор, поплор ш. а.).
- Gebühren**, *v.*, се квине, се каде;
wie es sich gebührt, прѳкзатъ се
каде, кзмѣ се квине; *mehr als
sich gebührt*, прѳсте квинцъ, прѳ-
сте даториандъ.
- Gebührend**, *part. m. a.*, кзвенитъ,
- къзатъ, кзалиносъ; *demnâ, méri-
tatâ*; — *e Strafe*, подементъ мѳритатъ.
- Gebühlich**, *v.* Gebührend.
- Gebühlichkeit**, *f.*, квинцъ, квиндъ.
- Gebund**, *n.*, легъгъръ, твъкитъ,
спонъ.
- Geburt**, *f.*, паштере; пъскъмълтъ,
пъскъгъръ; ѳгъгъръ; ѳгъ; *вигъ,
ориме*; — *Christi*, паштереа лѳ
Христосъ; *unzeitige* —, стерпитъръ,
авортъ; *von meiner* — *an*, дн
лѳгънѣ, дела паштереа мѳа; *die
— abtreiben*, а ѳаче сѣ ласеде
ѳгътл; — *Sabel*, *m.*, воеритъ, по-
вилитаре де паштере; — *Sbrief*, *m.*,
— *Schein*, *m.*, карте де вотежъ,
вилетъ де вотежъ; — *Schler*, *m.*,
deoentъ, (кзсрѣ) ѳирескъ; — *S-
fest*, *n.*, сѣрвгъоре де паштере,
зюа ѳестимъ а паштерилъ; — *Sglich*,
n., мѳдхеритъ ршинеѳ, тѳдхла-
рѳа пѳеръторѳа; — *Sgöttin*, *f.*, Ис-
ѳаа, зѳа ѳеилѳр днпрекате; — *S-
helfer*, *m.* мѳшерѳа, мамосъ (греч.);
— *Sjahr*, *n.*, анал паштерилъ; — *S-
out*, *m.*, пѳрѳа, локъл паштерилъ;
— *Sregister*, *n.*, тавъ пѳеалогикъ,
пѳеалогѳа; — *Sschmerzen*, *pl.*, дъ-
рѳѳа де паштере; — *Sstadt*, *f.*, че-
тареа, орашъл де паштере; — *S-
tag*, *m.*, зюа паштерилъ, опама-
стикъ (греч.); — *Stheile*, *pl.*, пѳр-
цие пъскъгъре, пѳрцие пѳнитале;
— *Szange*, *f.*, кленте де мѳнитъ
(зпелте хѳрѳцешл пѳнтрѳ па-
штерилъ грѳе); — *Szeit*, *f.*, квинцъ
паштерилъ.
- Gebüsch**, *n.*, тѳърѳа, тѳѳишъ, арѳо-
рѳѳ тѳрѳандъ, чѳрѳинѳъ (провѳнц.
молд.); — *ig*, *ad.*, тѳѳосъ.
- Ged**, *m.*, тѳнтъ, пѳгърѳъ, гѳгѳманѳъ;
сѳиѳитъ, каниѳ, ѳмѳъ кѳрѳа дѳ
лисеште ѳ дѳгъ, ѳмѳъ днтр'ѳ
зреке; пѳвѳитикъ; днкѳлетѳра кѳ-
пѳинеѳ (вѳтелор); гѳкѳ, анѳ сѳѳъ
де мѳпѳрѳъ.
- Gedenschaft**, *gedisch*, *a. m. ad.*, тотъ
ка Ged.
- Gedenschaftigkeit**, *f.*, Gederei, *f.*, тѳп-
цие, квинетаръ; пѳквинетаръ, тѳз-
мъ пѳквинѳъ.
- Gedächtniß**, *n.*, адъчѳреамѳитѳе, мѳ-

mori; cavenire (de la cavină, centră cu apă caldă și vin; da kommt mir eben ins —, rochia mi vine aminte; im — behalten, dină aminte, păstrează cavenirea (căina); im frischen — haben, dină vine și minte; aus dem — kommen, ece din memorie, țiră; ein gutes — haben, am o bună dămare de minte, am memorie ferice; —buch, n.; carte de notici; —fehler, m., erândă, lipsa memoriei; —feier, f., aniversară; —kraft, f.; țria memoriei, facultate memorativă; —kunst, f., mnemonikă (grec.) artă ajutătoare de memorie; —münze, f., v. Denkmünze; —säule, f., monument, statuă.

Gedanke, m., (de la Denken), cuvânt, (gând); eocotină; plan, scând; in —n, pe cocițe, pe gânduri; wo hast du deine —n? unde ți sînt mintea? unde cuvintele? wir haben einerlei —n, ideile ni se împart, sîntem de același idei; ich will dir —n machen, vreau a te pune la gânduri; te pună cu gânduri țu; das bringt mich auf den —n, acesă țu face cu gânduri, cu gânduri; auf andere —n bringen, a ț aduce la alte idei; sich allerlei —n machen, a țueta și totă modă, a ți țate țapă și mal țalte moduri; in —n vertieft sein, a ți țondată cu mintea; —n sind zollfrei, ideile sînt eximă de țapă.

Gedankenfreiheit, f., libertate de idei, libertate de țuete.

Gedankenfülle, f., —reichthum, m., țapă, țricocină de idei.

Gedankenleer, a. m. ad., demerț, țrapă de idei, țană cecă.

Gedankenlos, a. m. ad., necocină, țră cociță, țră idei, țimnă; —igkeit, f., țimnă, țră țră (țră țră).

Gedankenstrich, m., țințră de țuete, țemă de țuetaț, țră țră țeditativă, ținț țeditativă (și țrică).

Gedankentrost, f., țmea ideilor, țme idear.

Gedeck, n., (de la Decken), țuete, țuetaț (pe țapă, de la țuete); țuetaț, țuetaț; (țapă de țapă, țră).

Gedeihen, v. n., și țuete, țuete; țuete țuete; die Sache ist dahin gedeihen, țuete țuete; das Essen gedeiht ihm nicht, țuete țuete; Gut gedeiht nicht, țuete țuete; das Gedeihen, subs., țuete, țuete, țuete, țuete, țuete, țuete.

Gedehlich, a. m. ad., țuete, țuete, țuete, țuete, țuete; țuete; țuete; —fett, f., țuete țuete.

Gedenken, v., țuete, și țuete (și țuete), și țuete (țuete); și țuete; seit Menschen —, din țuete țuete, de țuete țuete; gedanke mein, țuete țuete de țuete; eines in allen Ehren —, a țuete țuete țuete țuete a țuete, a țuete țuete țuete țuete țuete; Gedenken, sub. n., țuete, țuete, țuete, țuete.

Gedicht, n., țuete, țuete țuete țuete; țuete; țuete, țuete țuete țuete.

Gediegen, a. m. ad., țuete, țuete (ce țuete țuete țuete țuete țuete); țuete, țuete țuete; —e Antwort, țuete țuete; —e Grundsätze, țuete țuete; —er Kopf, m., țuete țuete.

Gediegenheit, f., țuete, țuete; țuete (de la țuete și țuete țuete, țuete).

Gedinge, n., țuete, țuete (țuete); țuete; ein — arbeiten, țuete țuete țuete țuete.

Gedoppelt, v. Doppelt.

Gedränge, n., стримторо; стримторътър; дивалзала, дигесидла; адхитър; инс — bringen, а адче за стримторо, а стримтора; инс — kommen, а се ала стримторатъ, а deveni дитре чоканъ ми изъ.

Gedränge, gedrängt, a., стримторатъ, дивалзитъ, дигеситъ; констринс; — voll, скитаратъ ми дндесатъ; пинъ къ вароъ.

Gedrängtheit, f., стримториме; — des Stils, стилъ дндесатъ, стилъ кончичъ.

Gedritt, a., тринарлз, дитреитъ.

Gedrungen, part., (deza Dringen), стринс, констринс, дигсататъ; — heit, f., търие, дндесътар; — heit des Körpers, статър дндесатъ.

Geduld, f., пъчинъ, сѳеринъ, ръдаре, толеранъ, дигъдинъ (din лът. indulgentia къ дитре стръмлате); sich in — fassen, аштенъ дн паче; — überwindet Alles, ръдареа трече мареа.

Gedulden, sich, v., ам ръдаре, итлъ аштенъ; sich nicht — wollen, а перде ръдареа, а ренера пъчинъ.

Geduldig, geduldsam, a. mi ad., ръдарлх, ичинте, сѳеринте, толеранте; — ertragen, сѳерл дн паче; der geduldsigen Schafe gehen viele in einen Stall, мизла мзандъ сѳе за доъ ол.

Gedungen, part., (deza Dingen), токнитъ, акордатъ; — e Arbeit, f., лъкръ акордатъ, лъкръ не прецъ деитъ.

Gedunsen, part., дитлатъ, взр-дитлатъ (ка ми фр. bourgeois); дигъмлатъ; посталетъ.

Gedult, a., коцъратъ.

Gedignet, part., кавенитъ, акомодатъ (попривитъ сл.), антъ, де-столникъ.

Geeftland, n., пъмънтъ аринс, делосъ, стерлх.

Gefahr, f., периклз, ричкъ (ла не-гдеторл), примехдъ; es hat keine

—, на о нлчл знд периклз; auf meine —, не ричккл меъ; außer — sein, а ѳи скъпатъ де периклз; der — aussetzen, пзнъ, арлнкъ дн периклз; der — entgegen, дн-кнцлсръ периклзкк, сканъ де ел; sein Ansehen in — sehen, а'ми компромите асторитатеа; — bringend, part., периклосъ; — voll, a. mi ad., периклосъ, пинъ де периклз.

Gefährde, f., перикл; амъцире, мн-молъ прежцетатъ.

Gefährden, v., периклелъ, ричекъ, пнлъ дн перикл; gefährdet sein, а ѳи дн перикл.

Gefährte, a., терсъ, змалетъ десъ (къ тръсър).

Gefährlich, a. mi ad., периклосъ, примехдиосъ, ѳорте неситър; — e Sache, f., лъкръ деликатъ, лъкръ пинъ де грезтъл; — felt, f., старе периклосъ, ричкъ.

Gefahrlos, a. mi ad., непериклосъ, непримехдиосъ, ситър; — igkeit, f., старе непериклосъ, ситър-тате, непериклоситате.

Gefährte, m., соуъ-de-дрзмъ, кон-соуъ, консорте, компанюнкъ, камератъ (деза камеръ); Gefährtin, f., соуъ, консоуъ, консорте, компанюнкъ.

Gefäll, n., къзътра, ръпецлзнеа аnel (ла о моръ).

Gefälle, pl., венитърл, дърл (але зндл domnitоръ).

Gefallen, subs. m., плъчере, ѳа-вѳере; сервинл; ihm zu —, дн ѳавѳереа дандзлзл, спре плъчереа лзл; thue es mir zu —, ѳъ пен-тра mine, ѳъ пентра амѳереа mea; an etwas — haben, днл паче знд лъкръ, дн апрозъ, мъ взкръ де знд лъкръ; einem nach — gehen, воръскъ съ пакъ ал-тата, дигъмелскъ зрекле ктързла.

Gefallen, v., пакъ; es hat Gott —, а виневитъ Dzeъ; wie es Ihnen gefällt, кзмъ днл паче, кзмъ вrel; sich — lassen, а кон-сипи; а ѳи де акордъ, а се дн-вои, а кондецинде.

Gefällig, a. *mi ad.*, влъкътъ; комплъкторѣ, къртецѣ, тълперосѣ, гана сире сөрвѣцѣ; was ist Ihnen —? че'дѣ влече? че погештѣ? — sein, факѣ влъчереа (каша), комплъкъ, факѣ кърте; sich — zeigen, тъл арѣтъ къ комплъчере, тъл арѣтъ къртецѣ; — sein, f., влъчере, комплъчере, комплъчѣндѣ, сөрвѣцѣ, фавѣре, вѣнесѣндѣ.

Gefallsucht, f., конетърѣ, *mania de a vrea cu placă la toată*

Gefallsüchtig, a., конетѣ, влъкъторѣ де влъчереа тѣтторѣ.

Gefangen, part., *prince*, арестатѣ, депѣнтѣ, капѣтѣ (*de la cuiă, къчѣ pl e an perinată*), *prisonier* (франц., *vine dină de la prince*); рохѣ (мар. шѣ слав.).

Gefangene, sub. m., в. Gefangen.

Gefangennehmung, f., *prince*, арестатърѣ, капѣтаре.

Gefangenschaft, f., *prince*, арестѣ (*de la pe-etare*), *captivitate*.

Gefangenenörter, m., *temnițeră, карчарѣ*.

Gefänglich, a., ка *prince*, ка депѣнтѣ; — *einziehen*, а пѣне ла *prince*.

Gefängnis, n., *prince*, *prince*, дохѣ де *prince*, *temniță* (пров. ардел.), *пшкърѣ* (пров. аз Цереі ром.), *гросѣ* (пров. молд.), *карчере*; *in's* — *setzen*, пѣхѣ, арѣнкѣ дѣ *prince*; — *strafe*, f., *pedeapsă de prince*.

Gefäß, n., *vase*; *каналѣ* (дѣ оргѣнѣстѣ неатрѣ сѣце шѣ сѣкѣрѣ); *пѣпѣнкѣ*; *торѣ*; *kleines* —, *вѣсчорѣ*; *allerlei* —, *vase de toată*

Gefäßt, part., (*de la fassen*), *прегѣтѣ*, *препаратѣ*; *determinată, recomandată*; *auf Alles* — *sein*, сѣнтѣ *прегѣтѣ* ла *opri* че.

Gefecht, n., *лѣнтѣ*, *конѣтъпѣнтѣ*, *пѣпѣ* (*de la lăntă*), *вѣтѣлѣ*; *kleines* —, *дѣкѣерѣтѣ*; *in der Hitze des* — *es*, *дѣ инѣла*, *дѣ фөрвѣндѣла лѣнтѣ*.

Gefüge, n., *мѣтѣрѣтѣ*.

Gefedel, n., (*de la fiedeln*), *пѣкѣрѣ* сѣкѣрѣтѣ.

Gefieder, n., *пѣне*, pl. *penine*; *пѣсепѣ пѣнатѣ*; сѣкѣрѣтѣ.

Gefiedert, a., *пѣнатѣ*.

Gefilde, n., (*poezie*) *кѣпѣлѣ*, *гѣпѣлѣ*.

Geflatter, a., сѣкѣрѣтѣ; *зѣдѣлѣтѣ*.

Geflecht, n., *дѣпѣлетѣтѣ*.

Gefilde, n., *пѣнепѣтѣ*.

Gefliffen, a. **Gefliffen**.

Gefliffenheit, f., *сѣрѣндѣ*, *сѣндѣ*, *грѣжѣ*, *карѣ*.

Gefliffentlich, a., *дѣпѣндѣ*, *арестѣтѣ*, *къ пѣпѣлѣ*, *дѣзѣверѣтѣ*, *премедѣтѣ*.

Geflüster, **Geflüster**, n., *пѣнепѣтѣ* *рѣнепѣтѣ*.

Geflücht, a., *пѣнепѣтѣ*, *пѣнепѣтѣ*.

Geflügel, n., сѣкѣрѣтѣ, *пѣсепѣ*, *пѣсепѣ*, *саре* (*voaille, ф.*).

Geflügelt, a. *mi ad.*, *дѣпѣнатѣ*.

Gefolge, n., *комѣтѣ* (*de la comite*), *кѣрѣпѣ* (д. *кѣрѣ*), *сѣнтѣ* (франц.), *алѣлѣ* (тур.).

Geförre, n., *вѣжѣкарѣ*, *пѣнепѣтѣ*, *лѣаре* *дѣ рѣсѣ*.

Gefrage, n., *дѣпѣрѣдѣне* *рѣнепѣтѣ*.

Gefäß, n., *пѣрѣцѣ*; — *ig*, a. *mi ad.*, *пѣпѣчѣсѣ*, *лѣкомѣ*, *гѣтѣрѣсѣ*; — *igfelt*, f., *лѣкомѣ*, *гѣтѣрѣ*, *вопѣчѣтѣ*.

Gefreite, m., *сѣкѣтѣ*, *екѣтѣ* *de a eta* *ла пѣжѣ*, *екѣтѣ*.

Gefreund, **gefrenndel**, a., *дѣпѣрѣвѣнтѣ*.

Gefrieren, v. **Frieren**.

Gefrierpunkt, m., *пѣнтѣ* *de пѣрѣ*, *градѣ* *дѣпѣдѣрѣлѣ* (дѣ *термом.*).

Gefristung, f., *дѣпѣдѣтѣ*.

Gefrorene, n., *дѣпѣдѣтѣ*; *сөрвѣтѣ* (*de la soră*), *вѣтѣрѣ* *рѣкѣрѣтѣ*.

Gefüge, n., *дѣкѣетѣрѣ*, *дѣпѣпѣтѣрѣ*, *дѣпѣрѣтѣрѣ*, *дѣкѣпѣтѣрѣ*, *дѣпѣпѣтѣрѣ* (а *unei grinzi* *дѣпѣрѣ* *алѣ*).

Gefüge, **gefügig**, a., *дѣкѣпѣтѣверѣ*, *дѣпѣпѣверѣ*, *зѣпѣрѣ* *дѣкѣпѣтѣтѣ*; *дѣкѣвоиѣсѣ*, *пѣкѣверѣ*, *зѣпѣрѣ* *de дѣпѣпѣкѣтѣ*; *авѣрѣ*. (дѣ *кѣрѣ* *де* *векѣ* *de la* *авѣре*, *habilis*); *тратѣверѣ*.

Gefühl, n., *сѣндѣ*, *сѣндѣре*, *арѣнцѣтѣрѣ*, *пѣпѣтѣрѣ*, *тѣнтѣ*; *сѣндѣпѣнтѣ*; *nach dem* —, *дѣпѣ* *пѣпѣ-*

търъ; er hat kein — сѫт Freund-
schaft, елѣ ns are ciumplimъта
prietiniei; — los, a. mi ad., не-
ciumplimътс, дивитѣ de ciumplъ;
— losigkeit, f., неciumplъ, дивитѣ de ciumplъ;
— sinn, m., ciumplъ пивирѣ, cium-
пъа тапъаѣ; — vermeiden, n.,
виръте ciumplimъ, факитате cium-
plimъ; — voll, a. mi ad., пивитѣ
de ciumplimътс, фбрте ciumplimъ,
деакитѣ, тивърѣ.

Gefüllt, part., пивитѣ, дивитѣтѣ.

Gefüllte, n., дивитѣтѣ (ла вивит.)

Gefüllt, a., пивитѣ de ciumplъ, див-
ciumplъ.

Gefürchtet, a., пивитѣ la demnitate
de prinvine; — er Bischof, епис-
ковѣ пивинѣ.

Gegen, прѣер. черѣ акцентивѣ: кѣ-
трѣ, сирѣ; контрѣ; контрѣ (прѣв.
ардел. сѫт.), асѣра, ла; (дѣ-
противѣ, слав.); на адв. на, маѣ,
на ла, факитѣ, факъ кѣ,
— Abend, спрѣсѣрѣ; — den
Feind, дѣ контра, асѣра дѣм-
танъаѣ; — den Freund, кѣтрѣ
пrietinѣ; — Quittung, не дѣнѣ
кѣтанъ; — zehn Uhr, кѣтрѣ зече
брѣ; er ist — 41 Jahre alt, елѣ
e na de 41 ani; er ist — mich
ein Kind, елѣ есѣе копѣлѣ не дѣн-
гѣ mine.

Композеле: Gegen-abdruck, m., кон-
трапрѣвѣ (дѣ tinogr.); — absicht,
f., контраптивѣ, скѣнѣ контрарѣ,
скѣнѣ оивѣсѣ, контрасѣнѣ; — ach-
tung, f., сѣмѣ рѣчивѣ, сѣмѣ
дѣпрѣмѣтѣ; — anstalt, f., дѣсѣ-
сѣнѣне контрарѣ, контраптивѣ;
— antwort, f., рѣсѣнѣ, контра-
рѣсѣнѣсѣ; — anzeige, f., контра-
арѣтѣре (дѣ medic.); — arzenei,
f., анѣдѣтѣ, medicinъ контрарѣ
(сѣлѣ); — anfrage, f., контра-
сѣнѣсѣ, дѣаксѣнѣне контрарѣ (жѣ-
pid.); — batterie, f., контрѣватѣрѣ;
— bedingung, f., контракѣнѣнѣне;
— befehl, m., контраорѣнѣнѣ; кон-
трапѣмѣдатѣ; — begrüßung, f., рѣ-
сѣакѣнѣнѣне, вивѣдѣ рѣчивѣ;
— bekenntniß, n., рѣверсѣле; —
beslagter, m., рѣкрѣмѣнатѣ, кон-

трапѣратѣ; — bericht, m., контра-
рѣпортѣ, дѣмѣтинѣтѣре, асѣсѣ кон-
трарѣ; — beschleunigung, f., чер-
тивѣкитѣ, атѣсѣтѣ контрарѣ, сѣлѣ
рѣчивѣрокѣ (дѣнѣ пѣтѣра дѣкрѣлѣ);
— beschuldigung, f., рѣсѣнѣнѣне
дѣ контра, рѣкрѣмѣнѣнѣне рѣ-
чивѣрокѣ; — besuch, m., контра-
вѣсѣтѣ, вѣсѣтѣ рѣпортѣсѣ, рѣвѣсѣтѣ;
— beweis, m., контрапрѣвѣ (конт-
травѣдѣ), прѣвѣ дѣсѣрѣ кон-
трарѣ; — beziehung, f., рѣлѣнѣнѣне
рѣчивѣрокѣ, рѣсѣрѣнѣнѣ дѣпрѣмѣтѣ;
— bild, n., контрасѣтѣ, анѣтивѣ, кон-
трапѣнѣ, сѣнѣрѣ оивѣсѣ; — bisset,
n., контравѣсѣтѣ, контрамарѣ;
— bild, кѣтѣтѣрѣ дѣпрѣмѣтѣ;
— buch, n., контролѣ; — buchung,
f., марѣ кѣтѣралѣ, грѣнѣ дѣнѣ
пѣтѣнѣ (дѣ марѣ); — bürge, m.,
аз доѣлеа гаранѣтѣ (кѣзѣмѣ); —
christ, m., анѣхрѣсѣтѣ; — dienst, m.,
сѣрвѣнѣнѣ дѣпрѣмѣтѣтѣ, сѣрвѣнѣнѣ
рѣчивѣрокѣ; — druck, m., рѣлѣсѣре,
контрапѣсѣре, рѣакѣнѣнѣне; — einan-
der, ad., кѣкѣ кѣтрѣ алѣтѣ; вивѣ
дѣ контра алѣтѣ, оивѣсѣ, кон-
трарѣ; — einander halten, v., кон-
фрѣнтѣ; алѣтѣрѣ, траѣлѣ паралѣле,
контѣрѣ; — entzündung, f., анѣ-
флѣмѣстикѣ (med.); — einwand, m.,
— einwendung, f., — einwurf, m.,
контраовѣнѣнѣне, овиѣнѣнѣне рѣ-
чивѣрокѣ; — er bieten, n., оѣсѣртѣ
рѣчивѣрокѣ; контрапрѣвѣсѣнѣнѣне;
— erfenntlichkeit, f., рѣкѣнѣнѣнѣнѣ
рѣчивѣрокѣ; — erklärung, f., дѣкѣ-
рѣнѣнѣне контрарѣ, (сѣлѣ mi) рѣ-
чивѣрокѣ; — fall, ad., дѣ касѣлѣ
контрарѣ, иѣрѣ de ns; дѣнѣ кон-
трѣ, алѣтѣнѣтѣре; — fenster, n.,
фѣрѣсѣтрѣ дѣнѣлѣ, контрафѣрѣсѣтрѣ;
— forderung, f., прѣтѣнѣсѣнѣне кон-
трарѣ, контрачѣрѣрѣ, рѣкѣнѣнѣ-
нѣне; — füsler, pl., анѣмоѣлѣ, ло-
кѣиторѣ дѣнѣ парѣтѣ оивѣсѣ а пѣ-
тѣнѣнѣнѣлѣ; — gabe, f., дарѣ, прѣ-
сѣнтѣ рѣчивѣрокѣ; — gefühl, n., сѣм-
пѣнѣнѣнѣнѣ контрарѣ; — gefälligkeit,
f., пѣчѣрѣ рѣчивѣрокѣ, сѣрвѣнѣнѣ
дѣпрѣмѣтѣтѣ; — gefang, m., ан-
тивѣонѣ, контрѣкѣнѣтѣре; — gewalt,

f., контрапте́ре, контрафордъ,
 репресалиъ; — *gewiſcht*, n., кон-
 трагредате, контрапондъ, кон-
 тракзмънъ, контраваландъ; *daß*
 — *gewiſchthalten*, кзмънъескъ, кон-
 траваландезъ; — *gift*, n., контра-
 веиндъ, антидотъ; — *grund*, m.,
 temelъ контраръ, адеpinдъ, ар-
 гзмънтъ контраръ; — *gruß*, m.,
 ресалъгъцине; — *gunſt*, f., фа-
 воре дмпръмътъ; — *gunſt beſei-
 gen*, коръспандъ ла къртепѣца ал-
 твѣа; — *hall*, m., ресзнетъ, ехо;
 — *halt*, m., ресистиндъ, контра-
 цинере; — *handſchrift*, f., контра-
 скриптаръ; — *haß*, m., зръ дм-
 пръмътъ; — *laisſer*, m., контра-
 дмпъратъ, античесаръ; — *lage*,
 f., контрапъръ, контракъсъ, ре-
 конвенцине (жърид.); — *läger*,
 m., контрапъраторъ, реконвени-
 торъ (жърид.); — *kritik*, f., анти-
 критикъ; — *licht*, n., контралминъ;
 — *lebe*, f., извѣре дмпръмътъ;
 аморе репторъ; — *list*, f., кон-
 травикленъ; контраминъ; — *macht*,
 f., контрапестате, контрацриндъ;
 — *mann*, антагонистъ, контраръ,
 адверсаръ, оуьсъ; — *maſch*, m.,
 контрамерсъ, контрамарсъ; —
mauer, f., контрамъръ; — *mine*, f.,
 контраминъ; — *mittel*, n., ремезъ,
 антидотъ; — *mißſel*, f., мъскъ ан-
 тагонистъ (анат.); — *neigung*, f.,
 аилекъцине, афенцине, оимпатъ
 дмпръмътъ; — *öffnung*, f., дес-
 кизътаръ оуьсъ, фацъноацъ; —
raſt, m., контрапъ; — *part*,
 m., партеа контраръ; — *partei*,
 f., партия контраръ; — *rand*, n.,
 контрагаръ, контравентъ; — *rei-
 ſer*, m., пѣластръ, стълъ оуьсъ
 (дмприторъ); — *reſicht*, f., де-
 ториндъ дмпръмътъ; — *raſſ*, v.
 Rückraſſ; — *probe*, f., контра-
 провъ, провъ de контраръ; —
punkt, m., контрапнтъ (дм.мъс.);
 — *quittung*, f., контраквиетандъ;
 ръсьвнъ речипрокъ, ръсьвнъмънтъ
 дмпръмътъ, репресалиъ; — *rech-
 nung*, f., сконтъ, диконтъ, дес-
 компътъ; контролъ; — *rede*, f.,

репдкъ, ретъстръцине, ръсьвнъкъ,
 контраквънтъ; — *revolution*, f.,
 контрареволюцине; — *ſaß*, m., ав-
 титесъ; контрастъ; оуьсецине;
die Gegenſätze beſüßren ſich, ка-
 петеле оуьсе со атиндъ; — *ſchall*,
 m., сзнетъ реьтътъ, ръсьнетъ;
 — *ſchein*, m., контраквиетандъ, кон-
 трамаркъ, v. mi Widerſchein; —
ſchenkung, f., дъраѣре дмпръмътъ;
 — *ſchlag*, m., контраловитъръ; —
ſchnitt, m., тьетъръ контраръ,
 кроитъръ оуьсъ; — *ſchreiben*, n.,
 контраскриптаръ, контраскриборе;
 контрамандатъ; — *ſchrift*, f., ре-
 пдкъ, реорътъцине; — *ſchuld*,
 f., деторъ речипрокъ; *Schuld und*
Gegenſchuld, деторъ активе ми па-
 сиве; деторъ ми кредитаръ; — *ſeite*,
 f., латъреа, партеа оуьсъ, реверсъ
 (ла о медалъ); — *ſettig*, a., ре-
 чипрокъ, дмпръмътъ, de ambe
 нърцъ; ресцентъ; — *ſettigkeit*,
 f., речипрокъцине, речипроцитате;
 — *ſicherheit*, f., векритате речип-
 рокъ, сигърандъ дмпръмътъ;
 — *ſiegel*, n., контраципдъ; — *ſinn*,
 m., контраципдъ, анделесъ кон-
 таръ; антифасъ; — *ſonne*, f.,
 паралъ (дм фѣикъ); — *ſpiel*, n.,
 контражокъ; оуьсецине; — *ſpruch*,
 m., контрацицине; — *ſtellung*, f.,
 конфрантъ, алътаръмънтъ; —
ſtempel, m., контрамаркъ; — *ſtim-
 me*, f., контрапартѣ (дм мъс.);
 — *stoß*, m., контраловитъръ; кон-
 траитиндъ (ла жита дм савъ);
 — *ſtriſch*, m., контраръсьтаръ, кон-
 трапетезитъръ (не пъръ); — *ſtück*,
 n., пѣса контраръ, контраръ;
 — *ſtütze*, f., контрапакимъ, контра-
 фортъ; — *tauſch*, m., скимъ, кон-
 траскимъ; — *theil*, n., партеа кон-
 таръ; контраръ; — *unterſchrift*,
 f., контрасемътаръ; — *verhei-
 ßung*, f., промисине речипрокъ;
 — *verſicherung*, f., реверсъ асигъ-
 рьторъ, дмскрибъ реверсалъ; —
verweid, m., дмфрантъцине ре-
 чипрокъ; — *vorſtellung*, f., ромъ-
 стръцине; — *wall*, m., контра-
 скаръ; — *wechſel*, v. Rückwechſel;

—weht, f., апъхъть, ресіотинъ;
 —wind, m., вѣтъ контраіъ, о-
 цкъ; —winſt, m., семаѣ дшпръ-
 шатѣ; —wirkung, f., реанѣіоне,
 ресѣлатѣ контраіъ; —zeiſen, n.,
 конграмаркъ; контрасемпалѣ; —
 zeuge, m., шарторѣ контраіъ.
 Zegend, f., плакъ, пласъ, (лѣт. plaga,
 ср. plage), ципѣтѣ, реѣіоне (къмѣ,
 лѣкъ, вѣ).
 Zegenſtand, m., озіентѣ; свіентѣ
 (прекъмѣ авемѣ ші вервіі аіентѣ
 ші дніентѣ); zum — haben, a
 авѣ де свіентѣ.
 Zegenſtändlich, a., озіентіѣ.
 Zegenüber, праер. шіа., оадъ'ноадъ,
 (vis à vis), діѣ латъреа олъсѣ.
 Zegitter, n., грѣтіорѣ.
 Zegner, m., контраіъ, антагоністѣ,
 оупълѣте, конгразікъторѣ; партеа
 контраіъ; dšmmanſ; —in, f.,
 антагоністѣ, дшманѣ.
 Zegrünze, n., грохотѣ, грохытѣ
 (порчі).
 Zehaben, ſich, v., стаѣ, шъ аолѣ;
 zehabt euch wohl, оіі сѣпътосѣ.
 Zehäge, n., дшгрѣдіторѣ; паркѣ, локѣ
 дшкісѣ де вѣнатѣ; einem in's —
 gehen, кънезѣ не охршѣ дп про-
 пріетатеа атзіа.
 Zehalt, m., кшпрісѣ, конѣіпънѣ,
 цінътарѣ, каначітате (a zhal vacſ
 голѣ); валоре, лѣгъ (a zhal mo-
 nete); ціноре; саларіъ, лѣѣ;
 меріѣ; калібръ (zhal тѣнѣ); von
 geringem —, де ціноре пшпнѣ,
 де свѣстанѣ пшпнѣ.
 Zehalten, part., дндаторатѣ, оме-
 гатѣ; — werden für . . , a оіі ці-
 нѣтѣ, репѣтатѣ де . . .
 Zehalt-ſeet, —loſ, a. ші ad., de
 nічl о валоре, дешертѣ; —loſes
 Geſchwäg, вѣтератѣ дешертѣ, оле-
 кшрі; —loſigkeit, f., дешертѣіоне,
 ванітате, голътате.
 Zehaltreich, zehaltvoll, a. ші ad., de
 валоре mare, пшѣ де свѣстанѣ,
 де меріѣ; де дшсемпътате; дш-
 семпъторіъ.
 Zehaltſzulage, f., адаосѣ ла лѣѣ.
 Zehänge, n., (дела hangen), атър-
 пѣтарѣ; дшкшпѣтарѣ (дела дш-

кшпѣ ші кшпѣ), вѣхаре; пѣвѣ-
 лакѣ, прѣвѣшѣ, коств (de thante),
 вѣрпѣ, ратѣрѣ сѣпъзѣрѣторѣ; Blu-
 men—, шрландѣ, кшпѣ, оестѣ-
 пѣ; Ohr—, черчел; Ohr—, пен-
 дѣлѣ; врекѣ шѣпъце (ла кшпѣ).
 Zeharniſcht, a. ші ad., дшпѣвѣзатѣ,
 дшзелатѣ.
 Zehäſig, a. ші ad., зрѣчосѣ; дшп-
 шѣносѣ, рѣлкоросѣ (зичет рѣп-
 кѣѣ); хайнѣ (ср. haineux).
 Zehäſigkeit, f., лѣкш зрѣчосѣ; рѣл-
 коре, хайнѣте.
 Zehau, n., тѣетарѣ (de пѣдѣре),
 локѣ де пѣдѣре тѣетѣ.
 Zehäuſe, n., късѣорѣ; кътіорѣ, къ-
 тіѣ; къкъ; копертѣ; къкъ; скоі-
 къ; тѣѣче; пѣстарѣ; тѣлѣкш
 де цѣлѣ.
 Zehed, n., къкъ де лѣі, пшѣ dш-
 тр'шѣ къіѣ.
 Zehede, v. Zehäge.
 Zehheim, a. ші ad., аскшсѣ, сѣрретѣ
 (сѣкретѣ, провинч. ардел.) оклѣтѣ
 (дела оклѣ, de карѣ ѣ чева аскшсѣ);
 містеріосѣ, тѣпштѣ, тѣпшкъ, не-
 клѣоскѣтѣ; інтімѣ; —ratſ, m.,
 конкліарѣ сѣкретѣ, конкліарѣ ін-
 тімѣ; —zuſammenkunft, f., адъ-
 нанѣ сѣкретѣ, конвентікъ; et-
 was — halten, шпѣ сѣкретѣ, а-
 скшдѣ чева; — mit etwas thun,
 оакѣ містеріѣ дш чева, оакѣ не
 сѣпѣ тѣпѣ.
 Kompse: Zehheim-brief, m., скрісѣре
 сѣкретѣ; —buch, n., карте, ка-
 тастіхѣ сѣкретѣ (ла перѣдеторѣ);
 —haltung, f., пѣстрѣре де се-
 кретѣ; —kraft, f., пѣтерѣ місте-
 ріосѣ; —mittel, n., арканѣ, між-
 локѣ сѣкретѣ; —ſchreibefunſt, f. сте-
 гамографіѣ, криптографіѣ, штіпѣ
 де а скріѣ къ літерѣ сѣкретѣ;
 —ſchreiber, m., сѣкретарѣ, кри-
 птографѣ; —ſchrift, f., іерогліѣѣ
 (ла епштеніі античл), скріпѣтарѣ
 сѣкретѣ.
 Zehheimniß, n., сѣкретѣ, арканѣ, мі-
 стеріѣ; тѣпѣ; —ſtämmer, m., омѣ
 че оаче не містеріосѣ, омѣ мі-
 стеріосѣ, прекънеѣ де містеріѣ;

—voll, a. mi ad., micropiosc, micsticosc.

Geheiß, n., provocazioe (pria graib), ordina.

Gehen, v.; merz, mь dzkь, пасець; плекь, мьнекь, пьрчедь, порпескь; зьмыль; wie geht es? кмь мерце, кмь сть? darüber geht nichte, ачестя н'аре пьреке; Gewalt geht vor Recht, чель мал таре, е чель мал дрепть; сила н'аре дрепрате; es geht das Gerücht, сворь palma, а емилъ ворва; wo geht diese Strafe hin? znde dzce срата ачестя; das geht mich an, das geht auf mich, de ачестя'ми пась; was geht das mich an, че'ми пась, н'ми пась; der Wind geht stark, вьпьял сьоль таре; es geht ihm Alles nach Wunsche, tota мi реесъ вине; der Fluß geht mit Eis, рьзл мьль гьауь; lassen Sie mich —, лась-мь мн паче, dz'mi паче; meine Uhr geht richtig, ордоньл мез мерце вине; — geht zu früh, мерце пайнте; — geht zu spät, мнгр-зие; wann geht die Post ab? кмьдз плекь пошта? es geht von dem Meinen, das dela mine; das geht mir durch's Herz, ачестя'ми рьне инимь, мми пьрзнде инима, мь ськь ла инимь; es geht mir zu Herzen, мь атинне ла инимь; es geht an's Leben, е мн пичикъ виеда, се траттезь де виедъ; in sich —, а интра мн синеми, а се жьдека не сине; schlafen —, мь пьнз мн аштерпзтз, мерз ла кьлкате; — wir, аидеги, сь мер-цемь, вьметь; — an die Arbeit, а се ашкка де гьирь; nach Brote —, мми казтз траизл, мми казтз пьнеа; im Degen —, а пьрта савиь; zu Ende —, а се термина; in Erfüllung —, а се мшлени, а се адевери; zu Fuße —, а мерце педестрь, а мерце пьжось; seinen Gang —, а'ми ведэ де дрэмь; а зьмыла де каньл сьз, а зьма зьсиреи сале; in Gedanken —, а ста не гандспи, а медира; auf den Grund —, а чьрчета кь re-

meis, а ессамилъ пьнз ла сьндз; an die Hand —, а еи де мьнде-мьль, а еи де ашторьл; aus dem Hause —, есз дин кась; nach Hause —, мерз акась; ins Kloster —, мь кьльгьрескь; den Freb- gang —, а мерце фьрь сьпорьл; auf Leben und Tod —, а пьнто тотз мн пьривьл; zur Leiche —, мерз ла мортз, пьтрекь знд мортз; unter die Leute —; есз мнтре омент, пьтрекь мн социе-тате; um das Maul —, а мнгрми; in Trauer —, портз долиь, мь мьтракь мн пьгрь, (мь чьрпескь, провинь Цьрел ром.); auf den Zehen —, зьмыль не вьрьзл де-петелор; in sein eigenes Verderben —, а'ми кьзга синагьрз рьина (дз-рьгьнареа) са; vorsichtig zu Werke —, а еи кь назь.

Geheul, n., тьргь; в. Gehänge.

Geheuer, a. mi ad., локь сьзирэ де стаил, локь фьрь пьльче.

Geheul, n., зьрлетз; ваиетз (ла пьрпч), вочитз (ла етемеиле деля морци); вьиетз (ал вьптьлз); фьрцьртз (ал знделор).

Geheul, n., кьрел; im —e nicht richtig sein, мi мнсеште о дьргь, е омин-тиз де мннре; —artig, a. mi ad., мн фьртмь де кьрел; —sammer, f., камера кьрелиор (анат.); —entzündung, f., априасьр де кьрел; —lehre, f., крацолопиз; —los, a. mi ad., фьрь кьрел, фьрь жьдикать.

Geheule, n., кьсьмьнтз, кьсьминте, олате (пров. ардел.); кьшгьрл, сьадоле (пров. молдов.), зидипи ла пьрь, ла мьшпь.

Geheule, n., важоньрь, мькьрл.

Geheul, n., гьшмь; пьдзрлче, сина-шорь.

Geheul, n., аззз, аззигио; аздиин-гь; er hat sein —, н'азде; —geben, аскалтз не чинева; —fin- den, сьнтз аскалатз.

Geheul, v., einem —, аскалтз де чинева; bünd —, а се сьзпне орьеште.

Geheul, v., есте а кьлва, ашине де чинева; се кьине, се кьде,

wéde vine; ce чере; wem gehört dieser Garten? аззі е гръдина а-чэота; er gehört nicht zu unserer Gesellschaft, азъ нэ цино де со-чигатота нэстръ? das gehört sich, ама се кэвине; es gehört nicht dazu, се чере нэзтэ за ачэеа.

Gehör-sphäre, m., де-еуиэ де аззэ; —gang, m., канала аззэзі, кон-дэуиэ акэстикэ.

Gehörig, a. mi ad., кэвенитэ, кэ-зэтэ, проприэ, аддинэте; —feit, f., кэвинитэ, компетитивэ.

Gehör-lehre, f., акэстикэ; —los, a. mi ad., оърэ аззэ, сэрдэ; —losigkeit, f., —mangel, m., сэрди-тате, лисэ де аззэ; —münze, f., минтэ зрехарэ.

Gehörn, n., корнэриэ, рамарие де черэ.

Gehörnerve, m., первэ акэстикэ.

Gehört, a., корнэтэ, корнэратэ.

Gehorsam, a. mi ad., аскэзиторэ, сэнэсэ; —, m., аскэзаре, сэн-пэперэ; —en, v., аскэзтэ, сэнтэ сэнэсэ; —st, a. superl., прэ сэн-пэсэ, прэ змилитэ, прэ плекатэ.

Gehör-stuhl, m., ситуца аззэзі; —trichter, m., корнэ акэстикэ; —trommel, f., тоза зрехэ; —werkzeug, n., органа аззэзі.

Gehre, f., пезиметэръ (biaisement, франц.), дигоналэ; nach der —schneiden, тэз пезимэ; —n, m., инструмэнтэ аскэзитэ пезимэ; кэинэ (де пэмэнтэ, де воставэ).

Gehrig, a., пеземитэ, пезимэ.

Gehülfe, m., ажэзиторэ, содэ.

Gehülft, f., ажэзиторе, сочэ, содэ.

Gehürfe, n., сэритэръ.

Gehwerk, n., ротэционе, мишкереа зисэ механистикэ.

Geier, m., вэлэръ, злиэ, гаиэ (пасере рэначе); geh' zum —! dazte за чдреле! zum —! че корвэ; —adler, m., катартес, вэлэръ, кэ-рэциторэ де кадаре; —blut, m., венере аперэ; —fall, m., фаллонэ шро-фалкэ; —vögel, m. pl., вэл-тэрино.

Geißel, m., сэнэшэ, сэнэшатэ, валэ; —er, m., вэлэсэ, сэнэшэторэ; —icht,

a. mi ad., вэлэсэ, сэнэсэ; —ig, a. mi ad., кэ валэ; —läppchen, —läppchen, —tuch, n., вэрвигэ, сэрветэ микэ де валэ (ла копил); —maul, n., v. Geißeter; —n, v., факэ валэ, сэнэше; amí коргэ валэ; кэртескэ, тортэиескэ.

Geige, f., виолитэ, виорэ, четерэ (ardea.), гызтэ; der Himmel hängt bei ihm voller —n, ла елэ е тотэ сэрвэторэ; —n, v., кызтэ кэ виора.

Geigenbogen, m., аркэ, аркамэ. (де виорэ); —harz, n., калафонэ; —holz, n., лемнэ де виорэ; —ma-cher, m., оькэторэ де виоре; —spieler, m., виолинистэ, кызтэторэ дин виорэ, гызтарэ; —sattel, m., —steg, m., сэнэшэ, шеа де виорэ; —stunde, f., лекционе де виолитэ.

Geiger, v. Geigenspieler.

Geil, a., лэсэриесэ, вилересэ, де-орэпатэ, плекатэ за кэрвизэ; фэрто грэскэ.

Geile, f., коие (coglione, ital.); кэ-рвэсэриэ; гэнэис (де дугрэшатэ вэмэнтэ).

Geilen, v., тэ дэвершэнезэ; дэ-гэнэиэзэ.

Geilheit, f., кэрвэсэриэ, коитэ.

Geiß, Geiße, f., канурэ, кэвриора, v. Ziege.

Geißbart, m., барва канурэ; —blatt, n., канрифолэ, лоничерэ; —bock, m., цанэ.

Geißel, m., остатикэ, аманетэ (де персоне дэ ресвелэ); —, f., вичэ, скорпиэ (дэ вилэ); —bruder, m., фратэ флацелэте (ереуикэ дин вэ-кэа 13); —hieb, m., ловитэръ де вичэ; —n, v., вичэескэ; —ung, f., вичэре, тэчэре.

Geißfuß, m., пичлорэа канурэ; (бот.) epipodiz; —hirt, m., кэпрарэ, пэ-сторэ де канурэ; —flee, m., три-фолэа, лэчэрна канурэ.

Geißler, v. Geißelbruder.

Geist, m., спиритэ; минте, дэделе-цере; сэлэстэ; спектрэ, арэтарэ, стафэ; спиритизэ (дэзэ); himm-liche —er, дэцэрлэ; unsaubere —, спиритал чэлэ рэз, диаволэ, де-монэ; guter —, венитэ; дэцэре-

сва, кърпича (сирингел); der Buchstabe tödtet, der — macht lebendig, літера зиде, сиритъл днвдзъ; schöner —, поетъ; starker —, некрезьторъ; sflavischer —, inimъ de склавъ; Mann von —, омъ de сиритъ; — einer Sprache, пенна знае димв; man weiß welch — es Kind er ist, се кпнште на-рактаръ лъ; dieser Wein hat —, ачестъ винъ аре търъ; — der Zeit, сиритъл секълазі.

Geister-bann, m. есорчистъ, скотереа demonilor; — bannet, — cititet, m., есорчистъ, некромантъ, скоцеторъ de demoni; — beschwörer, m., днвокъторъ de demoni; — beschwörung, f., днвокъцине de demoni; теърцъ; — erschelung, f., арътаре, веденъ, змвре; — furcht, f., темъ, фрикъ de аръ-търт, de стаѳи; — geschichte, f., історіа de спектре; — haft, a., ка о фантомъ, ка о арътаре; — lehte, f., пневматологъ; — seher, m., вісіонаръ; — seherel, f., demonomanie; — stunde, f., ора стаѳилор (12 de нѳте); — welt, f., лъмеа інделесъла; лъмеа певе-сіверъ, лъмеа сиритъла.

Geistes-abwesenheit, f., інстръінареа mindei, дістракціне, опъчтъръ; — anlage, f., пѳтереа mindei; — anstrengung, f., днкордъцінеа mindei; — arm, a. mī ad., серакъ къ сиритъ (дъхъ); — armuth, f., лінсъ de сиритъ; — bildung, f., клътра мінци; — entwicklung, f., десволтареа мінци, ердіціне; — freiheit, f., ливертатеа къцетърт; — frucht, f., продкъцінеа сиритъла; — gabe, f., даръл мінци, талентъ; — gegenwart, f., пресінцъ de сиритъ, реклѳере, пезимре; — kraft, f., пѳтереа сълетъла, а мінци; — krank, a., смінтъръ; — krankheit, f., смінтаре, емпре din мінте, певнъ; — produkt, — wert, n., продкътъл мінци; — ruhe, f., лінштеа мінци; — schwache, f., слъвчцінеа мінци; — spannung, f., днкордъцінеа сиритъла;

— schwing, m., сворал, авътаъ пенълазі; — schwache, f., пезціна сълетъла; — stärke, f., търта, фѳртеа сиритъла; — verwandt, m., аѳинтъ ла мінте (къ чинеа); — verwirrung, — zerrüttung, f., търърареа мінци, смінтаре, аіспре, деліръ.

Geistig, a., сиритъла, днделентъосъ; сиритъосъ (de лкоръ); — felt, f., сиритъалитате.

Geistler, a., секъ de сиритъ.

Geistlich, a., сиритъла, нематеріалъ; еклеціастікъ, вісерічоскъ, преоцескъ, попескъ, клерікалъ, релепосъ; — e, m., попъ, преотъ; вісеріканъ, клерікъ, сиритъла (дъховнікъ); — felt, f., клеръ, преоцине, поцине.

Geistlos, a. mī ad., некълітъ, фъръ сиритъ; — igkeit, f., лінсъ de сиритъ; фъдецъ, пезърътър.

Geist-reich, — voll, a. mī ad., плінъ de сиритъ, сиритъосъ, къ мінте.

Geiz, m., аваріціъ, аверецъ, арпагонъ (деладина), сгърченъ; — en, v., сгнтъ арпагонъ, тъ сгърческъ, лъкомескъ, аверезъ; — haß, m., аваръ, аверічосъ; — ig, a. mī ad., аверічосъ, ізвиторъ de арпнтъ.

Gesauche, Gesubel, n., іоитъ, стрігътъ de вкъръ, кіотъ.

Gesampel, n., чѳртъ, діснтъ, къртаре.

Gesamt, a., крестатъ, къ крестъ.

Gesauder, n., (пѳцінъ днпрезцідатъ) жаргонъ, воръ фъръ пичъ зна кикрепъ.

Gesaut, a., местекатъ; — es, n., местекътър.

Gesetze, n., свіертър контінъ.

Gesetzt, a., фъктъ ка катена, іне-лосъ, веріосъ.

Gesider, n., расъ контінъ.

Geslässe, n., лгърътър неконтеніъ.

Geslage, n., плъсъръ контінъ.

Geslapper, n., сгомотъ днкарватъ, гълцъ; — der Zähne, клъцетънтъ, клъцънтъл дінцилор; — des Stoches, токътра варзел.

Geslatsche, n., клъцънтър; — mit Weitschen, покпътър, меспътър;

- mit den Händen, вѣтъръ дин палме, плавсаръ.
- Geflimper, в., цекънитъръ (de arme).
- Geflinge, н., дѣитъръ (de клопотъ); вжѣитъръ (de зрекѣ).
- Geflirte, п., денкънитъръ.
- Geflopfе, н., вѣтъръ (ла портъ).
- Gefnirfche, н., кринценіре де динѣ; кринцъмѣнтъ (grincement, фр.); кронкънитъръ, кърѣитъръ (de па-серѣ).
- Gefnatter, Gefnifter, н., карѣитъръ, трѣспѣитъръ неконтенитъ.
- Gefniet, а., дѣпенѣкѣатъ.
- Gefohlt, а., карвонікатъ.
- Geföper, а., дѣкравчѣшатъ.
- Gefrache, н., трѣспѣитъръ.
- Gefräfz, н., кърѣитъръ.
- Gefräße, н., мѣитъръ рѣзътаръ.
- Gefreifch; н., дѣтрѣтаръ, стрігаре контіпъ.
- Gefrigel, н., сѣрѣитъръ, скрѣсоре реа.
- Gefröße-ader, f., вѣпъ месарѣкъ; —brüße, f., гиндъръ месантерѣкъ.
- Gefröße, н., (анат.) месантерѣ, ве-серѣ, дѣкрецітарѣ мацелор; хор-вотъ.
- Gefünfelt, а., артісіалъ; преѣкѣтъ, мештешѣитъ.
- Gelache, Gelächter, н., рѣсѣ къ ха-харъ; zum — dienen, а ѣі де рѣсѣ; sich zum — machen, а се ѣаче де рѣсѣ.
- Gelächel, н., зѣмѣитъръ, сѣрѣсѣ.
- Geladen, а., дѣмѣтъ, дѣкъркатъ; —е, м., дѣвѣитъ.
- Gelag, н., копърѣнѣ, копѣвѣ; ра-ѣнеа, сѣѣ партеа къвѣнитъ де пѣатъ ла ѣекаре дин копърѣн-зѣторѣ; ins — hinein fchwaßen, а ворѣи верѣл ми зекѣте.
- Gelähmt, а., паралѣтѣкъ, ологъ.
- Gelahrtheit, в. Gelehrsamkeit.
- Gelalle, н., гѣпгѣіре, гѣпгѣіре (ла злѣ копѣѣ).
- Geländer, н., парѣепѣтъ; валѣстрадъ, партаклѣкъ (ла скаръ, ла понте); —boße, f., стѣпѣ, верѣеа де валѣ-страдъ; —fenster, н., валконѣ.
- Gelangen, в., ажѣнѣ, сосѣскъ, ад-вѣнѣ; zu feinem Zwecke —, дѣмѣ ажѣнѣ скопѣлѣ.
- Geläut, н., алѣртъ, сромотъ.
- Geläut, а., маскатъ, ларватъ.
- Gelaf, м., дѣкѣперѣ, спачѣ; ko- moditare; лѣсарѣ; in diesem Hause ist viel —, е дѣстѣлъ дѣкѣперѣ дѣи касѣ аста.
- Gelassen, а., дѣнѣтѣтъ, модерѣтъ, камѣятѣтъ, пѣдѣнѣтѣ, лѣсѣторѣ, ѣлегмарѣкъ; —heit, f., дѣнѣтѣ, модерѣдѣне, камѣятѣре, пѣдѣнѣ-цѣ, ресѣмпѣдѣне, ѣлегмъ.
- Gelaufe, н., кѣрѣѣ контіпѣ, трѣ-мѣдѣтаръ.
- Geläufig, а. m. ad., ѣсерѣитѣтъ, де-прѣнѣ, дѣндемѣнатѣкъ, зшорѣ; кѣрѣѣ; er hat eine —e Hand, арѣ скрѣсоре кѣрѣѣ; eine —e Zunge, дѣмѣ децѣлетѣ; —felt, f., зѣш-рѣнѣ, дѣндемѣнѣре.
- Gelaunt, а., дѣнѣсѣ, пѣкатъ (ла voie зѣпъ сѣѣ pea); gut —, арѣ voie зѣпъ; übel —, n'арѣ voie зѣпъ; wie ist et —? de че зшорѣ е? кѣм ѣ дѣнѣсѣ?
- Geläute, н., сѣнетъ неконтенитъ де клопотѣ, клопотѣтъ.
- Gelb, а., гѣлѣнѣ (колѣре); — ma- chen, — werden, — färben, дѣ-гѣлѣнѣскѣ, ѣакъ гѣлѣнѣ; das —e vom Ei, гѣлѣнѣшѣ де ѣѣ; — braun, а., гѣлѣнѣ зѣкѣсѣ; —en, в., гѣлѣнѣскѣ, сѣгѣлѣнѣшѣте; — gießer, м., арамаѣтъ, торпѣторѣ дѣи арамъ, дѣи вронѣ; —grün, а. m. ad., гѣлѣнѣшѣверѣе; —holz, н., зѣмѣнѣ гѣлѣнѣ де Брасіліа; —kopf, м., камѣгѣлѣнѣ (пасѣре); —kupfer, н., арамъ гѣлѣнѣ; — haarig, а., пѣлѣѣѣ (лат. flavus); —reis, а., гѣлѣнѣ конѣтѣ (паѣлѣ де грѣне); —roth, а., ромѣ гѣлѣ-нѣ; —schnabel, м., чѣкѣгѣлѣ-нѣ, пасѣре къ камѣ ла гѣрѣ ѣѣрте перѣѣ; тѣлѣрѣ гѣлѣнѣ; —sucht, f., гѣлѣнѣре, ікѣтерѣ, вер-сарѣ де ѣере; —suchtig, а. m. ad., ікѣтерѣкъ, къ гѣлѣнѣре; —tour, f. кѣрѣкѣмъ, шоѣранѣ де Індіа.
- Gelb, н., арѣитъ, ванѣ, монѣтѣ; baare —, ванѣ дѣи пѣторѣѣторѣ; harte —, ванѣ сѣпѣторѣ; gangbare —, ванѣ къ кѣрѣѣ; er ist nicht bei

—, n'are vani rata; etwad zu —
machen, прѣоакъ чева дн монетъ;
für sein — leben, тръиште дн
ал сѣд; er sitzt im — e bis über
die Ohren, сѣ ресѣадъ дн вані;
— aufhäufen, адънъ вані гръ-
мадъ.

Geld-adel, m., повледъ кшатъратъ;
— **angelegenheit**, f., трѣвъ де вані,
финанце; — **arm**, a., сѣракъ де
вані; — **ausgabe**, f., велъгалъ,
спесо; — **bedarf**, m., тревиндъ
де вані; — **bedürftig**, a., днпре-
взингатъ де вані; — **begierde**, f.,
погъ де арвинтъ; — **beitrag**, m.,
свелдизне, сѣкарсѣ, ажжторіс
вънескѣ; — **belohnung**, f., реслатъ
дн вані; — **beutel**, m., тѣшкъ, пѣнгъ
де вані; — **besitz**, m., авере дн
вані; — **büchse**, f., кѣгъ де вані;
— **busse**, f., главъ дн вані; —
cours, m., крсаа ваніор; — **durst**,
m., сѣте де арвинтъ; — **einneh-
mer**, m., перчеторѣ, касіарѣ;
— **erwerb**, m., кштитѣ де вані.

Geldeswerth, a., эквалентъ нъ вані,
де валѣреа монетел.

Geldforderung, f., претендизне де
вані; — **fressend**, a., кѣстъторіс;
— **geiz**, m., аверѣщъ, лъкоміъ де
арвинтъ; — **geizig**, a. mī ad., ла-
комъ де вані; — **geschäft**, n., спе-
кълдизне къ вані, адіотаріс; —
gier, v. — **begierde**; — **gierig**, a.,
погиторіс, извиторіс де арвинтъ;
— **handel**, m., комерцъ къ вані,
скимъ; — **händler**, m., перодиторѣ,
скимвѣторѣ, спекллантѣ къ вані,
ванкерѣ; — **hilfe**, f., ажжторіс
вънескѣ; — **hunger**, m., весадіѣ
де арвинтъ; — **jude**, m., кштѣтарѣ;
— **lasten**, m., ладъ, кѣорѣ де вані;
— **laste**, f., — **gürtel**, m., шѣрпаріс,
чигъ де крѣа; кинирѣ; — **flemme**,
f., лисъ, невоіъ де вані; — **los**,
a. mī ad., ѣръ вані; — **macher**,
m., ѣжъторѣ де вані ѣалсі; —
mäfler, m., скимвѣторѣ; — **mangel**,
m., — **noth**, f., лисъ де вані; —
post, f., — **posten**, m., самъ, ар-
тикѣ, конделс де вані; — **preis**,
m., прѣцъ ваніор; — **reich**, a.

mī ad., въносѣ; — **reichthum**, m.,
авере дн вані.

Geldsache, v. — **angelegenheit**; —
sack, m., сакъ де вані; — **schuld**,
f., даторіъ дн вані; — **schrift**, m.,
скринѣ де вані; — **sorge**, f., грижа
ваніор; — **sorte**, f., ѣелъмонетел;
— **spende**, f., поманъ дн вані;
— **splitterei**, f., ричинъ де вані;
— **splitternd**, a., ричинторіс; —
steuer, f., дажде дн вані; — **stolz**,
m., мѣндриъ де вані; — **strafe**, v.
— **busse**; — **stück**, n., вѣкатъ де мо-
нетъ; — **sucht**, f., маніъ, патимъ
де вані, днвинаре ла мамона;
— **süchtig**, a. mī ad., нътиманѣ де
а стринце вані; — **summe**, f., сѣмъ
де вані; — **tasche**, f., тѣшкъ де
вані; — **umlauf**, m., черкълдизне
де вані; — **verlust**, m., пердепе
де вані; — **verschwendet**, m., ричи-
нторѣ, токарѣ де вані; — **ver-
schwendung**, f., ричинре, токарѣ,
мѣкарѣ де вані; — **vorschuss**, m.,
дѣгъгъръ днвинаре де вані; —
vorthell, m., ѣолосѣ (интересѣ,
камѣтъ) де вані; — **wechsel**, m.,
скимъ де вані; — **wechsel**, m.,
ванкерѣ, скимвѣторѣ; — **wucher**,
m., адіотаріс; — **wucherer**, m.,
адіотарѣ; — **zulage**, f., адѣоде-
мѣнтѣ де вані.

Gelecke, n., ликъгъръ (it. locatura).

Gelee, (zi: целѣ), f., целатъ.

Gelege, n., вогамѣ, вѣцъ вогъвинѣ.

Gelegen, a. mī ad., авезатѣ, ситатѣ;
пѣсѣ (vine); комодѣ; пропріѣ, по-
тривитѣ; zu — er Zeit, a. пропо-
сито, ла тимѣ; das kommt mir
—, асѣа днл vine тонвал киле;
es ist mir daran —, мѣ интере-
сѣ; daran ist nichts —, асѣа
нъ ѣачѣ нитика; es ist mir nicht
—, zu ic., нъ мī vine, сѣ нѣл.

Gelegenheit, f., окълдизне, прилѣжъ;
комодитатѣ; трѣсѣръ; мотивѣ; ка-
литатѣ; — **nacht Diebe**, окасизне
ѣачѣ пе ѣспѣ; es ist eine — da,
ѣкъ о трѣсѣръ; nach — der Sache
muß man seine Entschliefungen an-
dern, сѣ днторѣ маннаоа дѣнъ
тимѣ; — **edichter**, m., поетѣ чи-

- кликъ, поетъ че още кълече de окъсиян; — *Edelicht*, n., чикликъ, поесие de окъсияне; — *Stadter*, m., веригашъ, вогръ (търч. пезевекъ); — *Stadterin*, f., веригашъ, вогръ, пезевекъ; — *Spredigt*, f., предикъ окасионалъ.
- Gelegentlich*, a. mi ad., окасионалъ, de окъсияне.
- Gelehrig*, a. mi ad., дочеръ; дисциплинаверъ; — *Leit*, f., дочеритате.
- Gelehrsamkeit*, f., днвѣцътъръ, ердигионе, литератъръ, доктринъ, штингъ.
- Gelehrt*, a., ердитъ, днвѣцатъ, доктъ, литератъ; штинчиоикъ, литераръ.
- Gelehrte*, m., доктъ, днвѣцатъ, литератъ.
- Gelehrten-freund*, m., извиторъ de днвѣцади; — *republik*, f., република литерационор; — *stand*, m., класа днвѣцадионор; — *verein*, m., академъ, социетате ердитъ; — *wesen*, n., литератъръ, штингеритъ; — *zeitung*, f., жрнаръ штинчиоикъ; — *zunft*, f., коръа днвѣцадионор.
- Gelehrtheit*, v. *Gelehrsamkeit*.
- Gelese*, n., ротацъ, въчинацъ, въганъ; орътъ; кале; *aus dem kommen*, пердъ драмъ, ш'а ватъ din кале.
- Geleit*, n., скортъ, кълъсѣ, кодънтъ, сзитъ; *sichere* —, самвокодънтъ; — *en*, v., скортезъ, кодъкѣ, дпсоцескѣ не кале пентръ секъранцъ; — *er*, m., кълъсѣ, кодъкѣторъ, скортъторъ; — *samt*, n., офѣциѣ de скортацъ; — *abereiter*, m., скортаръ къларе; — *abrief*, m., самвокодънтъ, пасѣлортъ; — *beinnehmer*, f., венитъ de скортъ; — *beinnehmer*, m., ватешъ, перценторъ de дърл пентръ скортъ; — *steil*, a., скититъ de дареа de скортъ; — *selb*, n., екортъритъ, ванл de скортъ; — *gerechtigfeit*, f., дрептъ de ала скортъритъ; — *shaus*, v. — *samt*; — *shett*, m., дндрентъцитъ de а скорта; — *shann*, v. — *er*; — *shannschafft*, f., кълъсѣме, скортъритме; — *soetnung*, f., регълъ-
- мълтѣ пентръ скортацъ, пентръ секъранца дръмърионор; — *steiter*, v. — *abereiter*; — *stau*, f., стълъ de перценторъ ал скортел; — *schiff*, n., паръ de скортъ; — *stätt*, — *stelle*, f., перценторъ de скортъритъ; — *stern*, m., стеа кодъкѣторе, кълъсѣторе; сателитъ; — *strafe*, f., кале de скортацъ; — *stafel*, f., тавъ de преула скортацъла; — *zeichen*, n., — *zettel*, m., билетъ, чедалъ de скортъ.
- Geleut*, n., артикълъ, киторе, подъ (оце); веригъ (катонъ); *der Mensch hat weder — noch Geschick*, ачестъ омъ e десформатъ; —, a. mi ad., флесиверъ, плекаверъ, мълдиосѣ.
- Geleut-bein*, n., оцѣ сесамойдъ, оскъ киторел; — *brüse*, f., риндъръ артикъларъ; — *ig*, a. mi ad., v. *Geleut* a.; — *igfeit*, f., флесиверитате, плекъционе, мълдиошиъ; — *knorpel*, m., (анат.) кодъкъ, оцѣ ешитъ афаръ ла (киторл); — *knorpeln*, m. pl., стърчъриле киторелор (de оце); — *sam*, a., дочеръ, v. *Geleut* a.; — *wasser*, n., синовъ, змежелъ клеиоцъ дела дпкеиетърл.
- Gelese*, n., дептъръ, читъръ кодтинъ.
- Gelesen*, a. mi ad., чититъ.
- Gelfern*, v., воръескѣ цитъндѣ.
- Gelichter*, n., тѣмъ, кликъ, пласъ; калъръ, калитате; соиз; *sie sind eintes* — *es*, ел сълтѣ de о тѣмъ.
- Gelieben*, v., плаче, v. *Belieben*; *geliebt es Gott*, врѣндѣ Dzeк.
- Geliebt*, a., извитъ, амантъ; — *e*, m. mi f., амантѣ, амантъ.
- Geliefert*, v., се 'пкларъ (лаптеле).
- Gelieferung*, f., зпкъгъционе.
- Geliebene*, n., дппръмъркѣ.
- Gelind*, a., моле (пелеа de кожокѣ = *suajo*); передъ, лнѣ, влѣндѣ, дъаче; — *ere Selten aufzulehen*, май ласѣ din претенцианл; — *igfeit*, f., дъачедъ, влѣндеце, лнѣтате.
- Gelingen*, v., реесѣ, есвзтескѣ; *es ist mir gelungen*, мл а реешитъ планъ.
- Gelispel*, n., шопитъръ, шърмъръ, сзсъръ; тремъртъръ (a оионор).

- Gellen**, v., дзескѣ; реснѣ, в. Gällen.
Gelobe, n., ладъ саператъ.
Geloben, v., промитѣ, факъ вотѣ (фъгъдзескѣ); gelobte Land, пь-
 тьнтъл промисикнел (фъгъдзингел)
 Канаанъ.
Gelöbniß, n., промисикне солперъ,
 вѣтѣ.
Gelobung, f., девогътънтѣ.
Gelock, n., амъцитъръ коптинъ; (въ-
 пьторѣ), пасере доместичигъ че
 кіамъ не алтеле; кредитъръ де
 пьрѣ.
Gelock, n., валогъ (а фѣрелор).
Gelt, a., стернѣ (вака); —, interj.,
 нъ е аша! аша е! адевъратѣ е!
Gelte, f., азисцъ де лемнѣ, коѣцъ,
 кыгъ.
Gelten, v., прецъште, аре прецѣ,
 валоре, кърскѣ; фаче, цине, кзствъ;
 аре вазъ, кредитѣ; Münze die 2
 Gulden gilt, монетъ кз валоре
 де 2 фіоринѣ; Münze die nicht
 mehr gilt, монетъ каре нъ маѣ ѣм-
 влъ, нъ маѣ аре кърскѣ; dieser Dia-
 mant gilt 500 Thaler, ачестѣ dia-
 mantѣ фаче 500 талерѣ; es mag
 —, фгъ, шгъ; was gilt die Wette?
 не че съ не приндем? es gilt
 die Bank, монѣе не банкѣ (кар-
 тофорѣ), va banque! es gilt die
 Ehre, das Leben, ачѣ е ворва де
 онорѣ, ачѣ мерѣе не виадъ; das
 gilt nicht, аста нъ стъ, нъ се
 поте; es gilt mir gleich viel, ми
 е тотѣ зна; er will für einen Ge-
 lehrten gelten, ва съ трѣкъ де
 ѣнвѣдатѣ; er gilt viel bei . . , елѣ
 аре марѣ вазъ ла . . ; sich —
 machen, а'шл да импортацъ, а'шл
 цинеа вѣза.
Geltling, m., Geltthier, n., вгъ стѣрпъ.
Gelübde, n., вотѣ, легътъръ че о
 фаче чинева ѣнаинѣа лъ Dzeß;
 прѣнасѣ; — thun, факъ вотѣ; —
 erfüllen, ѣталинескѣ вотъ.
Gelüste, n., поотъ, пльчере карнагъ.
Gelüsten, v., поотескѣ, рьтнескѣ;
 es gelüftet sie, аѣ sie gelüsten nach
 seltsamen Speisen, са поотеште
 тьакърѣ стръне.
Gelze, m., таскърѣ (поркѣ) жгъ-
 нгѣ, сковитѣ; — n., v., жгънескѣ;
 — r., m., сковиторѣ, къстрьторѣ.
Gemach, n., къмаръ (одаѣ), кабинетѣ;
 трѣвъ де нимика; ein elendes —,
 о карикътъръ; —, ad., ѣнчетѣ,
 лнѣ, комодѣ; nur —; maѣ ѣн-
 четѣ, лншорѣ.
Gemächlich, a. шѣ ad., комодѣ, гѣк-
 нгѣ, ванѣ; — leben, тръескѣ ѣн-
 трѣ ѣндестыларѣ, — seit, f., ко-
 модитате, гѣкнъ; er liebt. —, ѣѣ
 плаче комодитатеа.
Gemäch, n., фъкътъръ, лѣкръ; пьр-
 цѣе рьшнѣсе.
Gemahl, m., соцѣ, вьрватѣ; — in,
 f., согѣ, неваствъ; консортѣ m. шѣ f.
Gemahnen, v., еѣ gemahnt mich, ми
 се наре, ѣшл ѣнкізескѣ, імаѣнѣ.
Gemälde, n., пнтаръ; тавгъѣ, пор-
 третѣ; — liebhaver, m., ізвиторѣ
 де тавгърѣ; — saal, m., пнтько-
 тѣкъ, галерѣ де тавгърѣ; — sam-
 lung, f., колекцѣне де тавгърѣ.
Gemansche, n., вьлгчѣтъръ (ѣн аѣ,
 мочѣрлъ); ратѣѣ, местекътъръ
 де тьлѣе фелсрѣ де вькатѣ ѣн-
 къзѣте.
Gemark, n., семнѣ; маркѣ (де ар-
 цѣнтѣ); — ung, f., терминѣ, хо-
 тареле, марѣнѣе (знел тошѣ,
 знел територѣ де полѣтѣ).
Gemäß, n., тьсъръ; —, a. шѣ ad.,
 конформѣ, корреспондъторѣ, а-
 тьсѣратѣ, потрѣвѣтѣ; der Artigkeit
 —, дънъ къвѣнцъ; — heit, f., кон-
 формитате, корреспонсѣне, амъ-
 сѣраре; in — heit, ѣн конфор-
 митате; — igt, a. шѣ ad., mode-
 ratѣ, стьтператѣ; — igte Him-
 melstreich; зонъ стьтператъ.
Gemäuet, n., тьсрѣ, зѣдърѣ.
Gemein, a. шѣ ad., комнѣ, пьвлѣкѣ;
 ordinarѣ, овѣчнѣтѣ; влогарѣ, фа-
 мѣларѣ, попоралѣ; трѣвѣалѣ, сѣм-
 пѣ, овѣчнѣтѣ, простѣ; das — e
 Wesen, какъ, трѣвъ пьвлѣкъ, ре-
 пьвлѣкъ; der — e Mann, влогарѣ,
 онѣ де рьндѣ; — e Soldat, сол-
 датѣ сѣмпѣ; — e Beste, вѣнеѣ
 пьвлѣкѣ; — e Menschenverstand,
 сьтцъл комнѣ, мѣнтеа сьпътѣсѣ;
 — e Benehmen, ѣсртаре, манѣеръ

- простъ; —e Ausdruck, especiallye попоралъ; sich — machen, a se derpada, анжоси; sich mit einem — machen, тъ familiarizează къ чинева; mit einem —e Sache machen, факъ какъ комънъ; sich mit schlechtem Gefindel — machen, тъ анжанаizează, тъ простескъ.
- Gemein-ader, m., агръ комънъ; —ander, m., пъшизие, ierъъritъ комънъ.
- Gemeinde, Gemeine, f., комънъ, комънитате (овште); еноръ, парохъ; сатъ; das Haus der Gemeinen, камера де жосъ (ан Англа); —casse, f., касса комънел, къна сатънъ; —glied, n., метъръ ал комънел, четъденъ; —gut, n., авере комъналъ (мишкъторе, петмишкъторе); —haus, n., каса комъналъ, тъничипалитате, каса сватънъ, каса сатънъ.
- Gemeinde-rath, m., сватънъ тъничипалъ, тъничипалитате; метъръ де сватъ; —recht, n., дрептъ комъналъ; —trist, f., локъ де пъшизие комъналъ; —vorsteher, m., прешедителе сватънъ комъналъ, antiste de комънъ.
- Gemeiner, m., солдатъ сипалъ.
- Gemein-saßlich, a. mi ad., попоралъ, жпоръ де перченътъ, тъсратъ каначитъдъ влогънъ; —seit, f., повларитате (знел къвнтъри), че есте тъсратъ каначитъдъ комъне.
- Gemein-geist, m., спиритъ комънъ, спиритъ де корпъ, извире петръ вилеле извликъ; —güftig, a., рекъпаскътъ де комънъ, песте тотъ валаверъ; —heit, f., комънитате; тривалитате, простъ, васецъ; —hirt, m., пъсторънъ комънел; —niglich, ad., декомънъ, деръндъ, пестетотъ.
- Gemeinnützig, a., декомънъ фолоситоръ, де фолокъ извликъ; —seit, f., фолокъ извликъ.
- Gemein-schâ, m., тазрънъ комънел, ал сатънъ; —rath, m., локъ комънъ (реторикъ); —sam, a., комънъ; —samkeit, f., комъните.
- Gemein-schaft, f., комънтате, сочлетате, афинътате; релъцие, легъ-
- търъ (de кноштинъ); —lich, a., комънъ; анжоснатъ; —liche Mauer, метъ меzzинъ.
- Gemein-schenke, f., ослътърия (кърч-тъ) комънел, а сатънъ; —schreiber, m., нотарънъ комънел; —sinn, v. Gemeingelst.
- Gemeint, a., интенционатъ; сокотитъ; —sein, amъ де гъндъ.
- Gemein-tag, m., dietъ, аджаро овшрескъ; —weibe, f., лъшънъ комънъ, v. Gemeindetist; —verständig, a. mi ad., де анжескъ комънъ, v. —sastlich; —wesen, —wohl, n., вилеле, интересънъ пълникъ.
- Gemenge, Gemisch, Gemengsel, n., местекътъръ; мистъръ, мишкъланъ (mescolanza).
- Gemesse, n., тъсратъ.
- Gemessen, v., тъсратъ; дермъритъ; —e Befehle, ordni пречисе; —heit, f., пречисие (despre ordni).
- Gemezel, n., тъчелъ, тъчелетъръ, вчидере, втънъ крвнтъ.
- Gemut, f., петръ пестиматъ, скъмпъ.
- Gemüth, a., фигуратъ, фадонатъ.
- Gemüth, a., ждосъ, ждъжосъ, жоре, фатъ скъмъчосъ де материе.
- Gemüth, m., ръникъриоръ, де соизъ антижор.
- Gemut, f., ръникапръ, капръ пегръ.
- Gemut-jagd, f., вълъторе де капръ пегръ; —jäger, —steiger, m., вълъторъ де капре пегре; —leber, n., пеле де капръ пегръ; —wurz, f., дороникъ; —ziege, f., капръ пегръ (malere).
- Gemülle, n., тържонъ, дъръмътъръ; сврчеле.
- Gemutsel, n., тържърътъръ, комъвжъръ; вимжикъ (bisbiglio).
- Gemutte, n., тържитъ, волбороситъ, ворборъмънтъ (borboagliamento).
- Gemüte, n., легъте; —bau, m., клатъръ де легъте; —garten, m., легътаръ, гъдинъ де легъте; —pflanzen, f. pl., пълтелегънъ.
- Gemüthig, a., овлегатъ, констринскъ.
- Gemüth, n., инитъ, свлетъ, спиритъ, жторе, анжанаize, патъралъ; жорес —, тържонъ, денероситате; inechtesches — (инитъ) сар-

- wir; —los, a., несимпторис, серосъ.
Gemüthlich, a., инклинатъ, диспосъ;
 —heit, f., диспосиционе, патъралъ,
 зморъ, воизъ ванъ.
Gemüthsart, f., патъралъ, зморъ,
 карактеръ, стъмперъмънтъ; sie hat
 eine sehr gute —, ea are знъ па-
 търалъ одрте дъче; —beschaffen-
 heit, f., карактеръ патъралъ; —
 bewegung, f., аеенционе, емо-
 ционе, мишкаре а сзлетъли; —
 kraft, f., пстере а сзлетъли; —
 krank, a., меланколнъ, инкон-
 дрнъ, волнавъ нъ сзлетъли; —
 krankheit, f., меланколнъ, инкон-
 дрнъ, волъ а сзлетъли; —nei-
 gung, f., инклинъционе а инимелъ;
 —ruhe, f., линштва сзлетъли;
 —stimmung, f., диспосиционе ини-
 мелъ; —unruhe, f., тъвърареа сз-
 летъли; —verfassung, —fassung,
 f., —zustand, m., ситъационеа, ста-
 реа сзлетъли; —verwirrung, f.,
 тъвърареа минди.
Gen, праер., кърре, ла, спре; —
 Himmel, спре черъ.
Genabelt, a., амъкрикатъ (лот.)
Genâhe, n., късетъръ.
Genannt, a., нъмитъ.
Genâschig, a., ликичосъ, в. Râschig,
 Râschhaft.
Genau, a. m. ad., акъратъ, есактъ,
 пнъгъалъ; скръпълосъ; стринъ,
 стринтъ; —e Freundschaft, ami-
 citiâ intimâ; —e Rechnung, ком-
 пнъгъ есактъ; der —este Preis, пре-
 цъла де по крмъ; mit —er Noth,
 авиа, къ маре гръзтаре; sie ist
 sehr —, ea e одрте инономъ;
 sich sehr — behelfen, а тръи към
 почъ; man muß es so — nicht
 nehmen, съ нъ o ial ama стринъ;
 zu — handeln, а сваре преа
 мълтъ къмъръндъ; etwas auf's
 —este untersuchen, черчетезъ къ
 деамърантъли; —heit, —igheit, f.,
 есактираре, пнъгъалитаре; инономнъ.
Gen darm, Genâd'arm, m., пандармъ;
 —erie, f., пандармъри.
Genealog, m., генеалогистъ, генеа-
 логъ; —ie, f., генеалогнъ, дес-

крпоре де генъ, де момнми стръ-
 момн; —isch, a., генеалогнъ.

Genecke, n., антържътъръ, амъцърнъ.

Genehm, a., примверъ, пкънтъ; es
 ist mir —, амн плаче; —halten,
 —igen, v., ашпровезъ, примескъ;
 анкъвинцевъ, акконсимдъ; —
 lung, f., ашпровъционе, анкъвин-
 царе, примпоре.

Geneigt, a. m. ad., инклинатъ, пле-
 катъ, диспосъ; datъ, сълъсъ; ei-
 nem — sein, волескъ винеле къва;
 er ist zum Trunke —, e datъ ла
 вощъ; —heit, f., инклинъционе,
 къвъвоинцъ (суре чинера).

General, m., генералъ, дъче (de
 арматъ); — eines Ordens, калъ
 знъл ординъ, знъл чинъ (къльгъ-
 рескъ); —, a. m. ad., генералъ,
 несте тотъ (ан коммандернъ къ нъме
 de дрегъторнъ семниоикъ къе-
 тенъ).

Generaladjutant, m., ажътантъ ге-
 нералъ; —at, n., генералатъ, де-
 мнитатеа де генералъ; —bâf, m.,
 късъл генералъ; —commissâr, m.,
 комисарнъ генералъ; —director, m.,
 директоръ генералъ; —feldmar-
 schall, m., маршалъ генералъ към-
 нестръ; —feldwachtmeister, m., ге-
 нералъ маиоръ; —feldzeugmeister,
 m., генералъ де артилернъ; —
 fiscal, m., прокъроръ генералъ;
 —in, f., генерълесъ; —issimus,
 m., генералисимъ; —istren, v., ге-
 нерализезъ; —itât, f., генерълине;
 —karte, f., картъ генералъ; —
 kriegskommissâr, m., комисаръ ге-
 нералъ де ресвоизъ; —kriegshil-
 fmeister, m., кассиаръ генералъ де
 ресвоизъ; —lieutenant, m., кон-
 цинте генералъ; —major, m., ма-
 жоръ генералъ; —marsch, m.,
 къелватъ генералъ; —râchter, m.,
 арендъторъ генералъ, несте тотъ;
 —pardon, m., амнестнъ генералъ;
 —proviandmeister, m., маистеръ
 генералъ де провизионе; —quar-
 tiermeister, m., маистеръ генералъ
 де кортеле; —schaft, f., гене-
 ралатъ; —staaten, m. pl., статарнъ
 генерале; —stab, m., статъ ма-

- жторѣ; — *superintendent*, м. съперинтендентъ генералъ; — *Swürde*, ф., генералатъ; — *Verfammling*, ф., аджангъ генералъ; — *vicarius*, м., вѣкѣлъ, викарѣ генералъ.
- Generation*, ф., генерацио.
- Generisch*, а., генерикъ.
- Generös*, а., генеросъ, търпиностъ.
- Genesen*, в., тѣ дѣсънѣтошезъ, тѣ сколѣ, есѣ *die Vetezäl*, тѣ ресънѣтошезъ; *eines Kindes* —, се зѣбрѣзъ де зѣлъ копѣлъ, оаче зѣлъ копѣлъ; — *de*, м., конвалесценте, дѣсънѣтошѣндѣ.
- Genesung*, ф., зѣсънѣтошарѣ.
- Genial*, *genialisch*, а. ми ад., генѣалъ, де генѣлъ, аперѣ де минте; — *Itäl*, ф., генѣалитате, аперѣме де минте.
- Genick*, н., червѣче; чѣѣъ, гѣтѣ; *das* — *brechen*, фрѣлгѣ червѣча, рѣлѣ гѣтѣ.
- Genickfang*, м., стрѣлѣвѣсѣрѣ, дѣлѣжѣнѣтѣрѣ ла чѣѣъ (ворѣ де вѣнѣторѣ); — *fängt*, м., кѣгѣтѣ де вѣлѣтѣ.
- Genie*, (зѣ: генѣ), н., генѣлъ, дѣлѣзѣстрѣтѣ кѣ минте марѣ; — *corps*, н., корѣлъ де инѣнерѣ; — *reich*, м., оавѣтѣ де генѣлъ, авѣнѣтѣрѣ несокотѣтѣ; — *wesen*, н., инѣнерѣ.
- Geniese*, н., стрѣлѣтѣтѣ десѣ.
- Genießbar*, а., тѣлѣкаверѣ, потаверѣ че ѳ вѣлѣ де тѣлѣкатѣ, де вѣлѣтѣ; пѣлѣкѣтѣ.
- Genießen*, в., гѣстѣ (алѣчере, вѣкѣрѣ, дѣминте), тѣ вѣкѣрѣ, тѣ веселескѣ, сѣлѣ тѣ дѣлѣзѣрѣшескѣ (де вѣлѣтѣл); тѣ оолосескѣ; тѣлѣлѣкѣ; вѣлѣ.
- Geniren*, (зѣ: генѣрен), в., сѣперѣ, адѣлѣ грезѣтѣ; *sich* —, се стрѣлѣторѣзъ, се акотодѣ ла воѣлѣ алѣзѣа.
- Genist*, *Geniste*, н., тѣлѣлѣнѣшѣрѣ де пѣлѣ; де рѣлѣшѣорѣ; дѣлѣлѣ.
- Genitalien*, н. пл., генѣталѣ, пѣрѣдѣлѣ пѣлѣрѣлѣ.
- Genitiv*, м., генѣтивѣ (грам.).
- Genius*, м., генѣлъ, зѣперѣ, авѣрѣторѣ; свѣрѣтѣ (дѣлѣлѣл); минте авѣрѣ, тѣлѣнтѣ марѣ.
- Genoss*, м., соулъ, колѣгѣ, консортѣ; пѣрѣлѣшѣ, товѣрѣлѣшѣ; — *entschaft*, ф.,
- социетатѣ, комѣнѣлѣ, консортѣрѣ; — *in*, ф., соулъ, консортѣ, пѣрѣлѣшѣ.
- Genug*, ад., дѣстѣлѣ, дѣлѣжѣнѣсѣ, вѣста; *gut* —, дѣстѣлѣ де вѣне; *etnem* — *thun*, сѣлѣсѣлѣкѣ, дѣлѣстѣлѣзѣлѣ, тѣлѣлѣтѣсѣкѣ по чѣнева; *laß dir das* — *sein*, тѣлѣлѣтѣшѣтѣ кѣ атѣтѣ.
- Genüge*, ф., сѣлѣиетатѣ, дѣлѣстѣлѣларѣ, тѣлѣлѣтѣрѣ, вѣжѣнѣперѣ; сѣлѣсѣлѣлѣнѣ; *einem*, ober einer Sache — *thun*, — *leisten*, сѣлѣсѣлѣкѣ, дѣлѣстѣлѣзѣлѣ; *zur* —, дѣлѣжѣнѣсѣ.
- Genügen*, в., авѣлѣче, ми ѳ де авѣжѣнѣсѣ, тѣ дѣлѣстѣлѣзѣлѣ; *daß* *genügt* *mir*, ачѣа дѣлѣ авѣлѣче, ми ѳ дѣстѣлѣ атѣтѣ; *sich* *mit* *etwas* — *lassen*, а ѳ дѣлѣстѣлѣтѣ кѣ чѣва; — *o*, а., дѣстѣлѣ, дѣлѣжѣнѣсѣ.
- Genüßlich*, а. ми ад., дѣстѣлѣ, дѣлѣжѣнѣсѣ.
- Genüßsam*, а., дѣстѣлѣтѣ кѣ пѣлѣлѣлѣ, иконѣлѣ, модѣстѣ; — *Zeit*, ф., дѣстѣлѣларѣ кѣ пѣлѣлѣлѣ, кѣмѣлѣтѣтѣ, сѣмплѣтѣтѣ.
- Genüßsam*, а. ми ад., дѣстѣлѣ, дѣлѣжѣнѣсѣ.
- Genugthuend*, а., дѣстѣлѣѣлѣлѣторѣлѣ, сѣлѣсѣлѣлѣнѣтѣ; — *thun*, дѣстѣлѣѣлѣкѣ, сѣлѣсѣлѣкѣ; тѣлѣлѣтѣсѣкѣ (де чѣнева).
- Genugthuung*, ф., сѣлѣсѣлѣлѣнѣтѣ, дѣстѣлѣѣлѣчѣрѣ; — *Christi*, мѣрѣтеа сѣлѣлѣтѣорѣ де пѣлѣкѣтѣ (сѣлѣлѣторѣлѣ) а *ist* *Christ*; — *fordern*, чѣрѣ дѣлѣстѣлѣларѣ, сѣлѣсѣлѣлѣнѣтѣ.
- Genuß*, м., гѣстѣларѣ (де пѣлѣчѣрѣ, вѣкѣрѣ); дѣлѣлѣлѣтѣрѣ (де чѣва); гѣлѣрѣ (кѣ чѣва); — *abendmahl*, н., кѣминѣкѣтѣрѣ; *geistige Genüsse*, вѣкѣрѣлѣ свѣрѣтѣлѣлѣ; *sinnlicher* —, пѣлѣчѣрѣ тѣлѣлѣсѣкѣ; *der Arzt hat ihm den* — *des Fleisches unter sagt*, *medizin* *is* *oupirä* *tѣлѣлѣларѣ* *de* *карне*; — *reich*, а. ми ад., дѣсѣлѣтѣчѣсѣкѣ, пѣлѣлѣлѣ де пѣлѣчѣрѣ, свѣлѣлѣ; — *sucht*, ф., поѣтѣ де пѣлѣчѣрѣ; — *süchtig*, а. ми ад., дѣтѣ ла пѣлѣчѣрѣ.
- Geodäste*, ф., геѣдѣсѣлѣ, агромѣтрѣлѣ, ачѣа пѣрѣ а геѣомѣтрѣлѣ чѣ ворѣ

- веште дестре шъсзраеа ші дм-
пърциреа аргіор, а локаріор.
'Geobätisch, а. ші ad., геодесікѣ.
'Geognose, f., геогносіѣ, кзпощіицѣ
дестре пѣмънтѣ, в. Geologie.
'Geognost, m., геогностѣ, кзпоскѣ-
торѣ де пѣмънтѣ; — іsch, а., геог-
ностікѣ.
'Geograph, m., географѣ; — ic, f.,
географіѣ, в. Erdbeschreibung.
'Geographisch, а., географікѣ.
'Geolog, m., геологѣ.
'Geologie, f., геологіѣ, штіицѣ че
аре де овіентѣ кзпощіица формел
естерне а глобълі пѣмънтескѣ,
патзра матерііор каре дм комп-
пнѣ ші кпкы дѣлѣ каре с'аѣ фор-
матѣ ачеле матеріі ші с'аѣ а-
шезатѣ дѣлѣ кѣм сѣлтѣ.
'Geologisch, а. ші ad., геологікѣ.
'Geomant, m., геомантѣ.
'Geomantie, f., геоманціѣ, гѣчиторіѣ
дін шште дініі трасе пе пѣмънтѣ,
дін каре се кресеа кѣ се пѣте
преведѣ шіторѣ.
'Geomantisch, а. ші ad., геомантікѣ.
'Geometer, m., геометрѣ.
'Geometrie, f., геометріѣ.
'Geometrisch, а. ші ad., геометрікѣ,
геометраіѣ.
'Georgikon, n., георгіконѣ, інстітѣтѣ
де аргікѣлтѣрѣ.
'Georgine, f., георгіиѣ.
'Geräth, v., сарчілѣ, вагаціѣ, пакѣ-
таціѣ; ефетѣ, знелѣ (кѣм сѣім-
вѣрл, аштернатѣ) де дрѣмѣ.
'Gerseffert, part., дмпіпѣратѣ.
'Gerseife, n., ѣзіерѣтѣрѣ, шзіерѣтѣрѣ.
'Geriere, n., стрігѣтѣ, цнетѣ.
'Gerlänkel, n., днчелере де ресвоіѣ
пріптр'знѣ ѣокѣ перегѣлатѣ.
'Gerlappet, Gerlauber, n., влѣтѣрѣтѣ-
рѣ, ѣлекѣріѣ, ворѣ шѣлтѣ (кп-
кпѣмънтѣ).
'Gerlärte, n., стрігаре, цнетѣ.
'Gerlätischer, n., зѣрѣтѣ (знѣі пѣрѣѣ
не петрі).
'Gerolter, n., срототѣ, взвѣтѣ, по-
кпѣтѣ.
'Gerträge, n., днтпѣрѣтѣрѣ; сепнѣ,
маркѣ, потѣ, карактерѣ; днтпѣ-
рѣтѣрѣ.
- Gertrahle, n., іентандѣ, гѣдѣрпѣ.
Gerträge, n., потѣ.
Gertrassel, n., пѣрѣтѣ (де ѣокѣ);
крѣпѣтѣ.
Gertrügel, n., вѣтаіе.
Gertrage, n., овѣкѣтѣ (зрѣсчеле).
Gertrabe, grade, а. ші ad., дрѣнтѣ
(че пѣ ѣ стрѣмѣѣ); eine — Zinte,
днѣ дрѣнтѣ; сіпчерѣ, кѣратѣ
(ѣрѣ рѣзатѣ); er ist ein — r
Mann, елѣ ѣ знѣ омѣ дрѣнтѣ;
токмаі; — in der Mitte, токмаі
дн міжлокѣ; кѣреке, кѣ соуѣ;
— Zahl, пѣмерѣ кѣ соуѣ; —
gehen, мерѣ дрѣнтѣ; — machen,
— richten, дндрѣнтѣ (че а ѣостѣ
стрѣмѣѣ); — oder ungerade spie-
len, жокѣ кѣ сѣѣ ѣрѣ соуѣ;
fünf — sein lassen, кѣтѣ пріптре
дестре, трекѣ кѣ ведереа; —
heraus, пе ѣаѣ, лѣверѣ; — zu,
дѣдрѣнтѣ; пѣѣ —, днчетѣ.
Gertrabe, f., терт. жѣр., есопрікѣ,
авере парѣфернатѣ, авереа знел
ѣemel че пѣ і с'а датѣ де зестре
ші дѣлѣ каре еа трасе венітѣ.
Gertrabeweg, ad., ѣрѣ комплемеіте,
верде, дн ѣаѣ.
Gertrahheit, f., — sinn, m., кѣрѣденіѣ
(де інімѣ), сімплітѣте; сіпчері-
тѣте, дрѣнтѣте.
Gertrahlinig, а., дрѣнтлінарѣ; —
sinnig, а. ші ad., сіпчерѣ, кѣратѣ
(де інімѣ); — winkelig, а. ші ad.,
дрѣнтѣнгѣларѣ.
Gertrase, n., тѣрѣатѣ, ѣзріѣ.
Gertrassel, n., зѣрѣтѣ, ѣрѣгѣре.
Gertrath, n. — schaft, f., мозіал; знелѣте,
скѣле, інстрѣмѣнтѣ; васеріѣ; ка-
траѣсе (іроніѣ); аштернатѣ; (ка-
лавалѣкѣ, тѣрѣ.); silberne —, ар-
ціпѣтѣрѣ.
Gertrathen, v., реесѣ, ам ешітѣ знѣѣ
сѣѣ рѣѣ; кадѣ, даѣ прѣсте впе
сѣѣ рѣѣ; нпмерѣскѣ; ап еіпапдер
—, се днтѣпеште знѣі кѣ ал-
тѣ; іп еіпапдер —, іsch іп die
Haare —, се вѣтѣ, се апѣкѣ де
пѣрѣ; іп Flammen —, с'аппнде;
іп Freude —, дн апѣкѣ взѣрѣа;
іch gerieth auf den Einfall, днтѣ
вені аміпте, днтѣ плеспі дн канѣ

m., дрегъторѣ де ждикъторіѣ;
omă. az dregătorii; —beschreib, m.,
хотърапе, сентинцъ ждикъторѣ-
скъ; —beziț, m., черкъ, ресортъ,
знаѣ тривзнаѣ, знаѣ ждикъторіѣ;
—bote, —diener, —fröhne, сер-
гіторѣ де ждикъторіѣ; —brauch,
овичеѣл, рѣгінѣ знаѣ тривзнаѣ,
форма де прочедаръ; —buch, n.,
реѣегрѣ, протокола ждикъторіѣ;
—cancellar, f., канцеларіѣ ждикъ-
торіѣ; —director, m., директорѣ
ждикъторіѣ; —dorf, n., сатѣл къ
тривзнаѣ, сатѣл админъте де знаѣ
тривзнаѣ; —fach, n., ждикътаръ,
маѣстрътаръ (одиноръ); —ferien,
f. pl., ваканціѣ, феріѣ але жди-
къторіѣлор; —folge, f., тълътарѣ,
овлегъѣне де ѣ да ажторіѣ жди-
къторіѣлор; —formel, f., фор-
мѣл ждикъторѣскъ; —gang, m.,
карѣ ждикъторѣскъ; —gebühren,
f. pl., такѣ ждикъторѣшті; —
gebrauch, v. —brauch; —handel,
m., —sache, f., прочесъ, ждикатъ,
касъ де ждикатъ.

Gerichtsherr, m., —herrschaft, —
obrigkeit, f., домнал, ажторіѣтеѣ,
престѣ о ждикъторіѣ (маѣ къ сѣ-
мъ дѣ сатѣ); —hof, m., трив-
знаѣ, сѣзнѣ, картѣ ждикъторѣскъ;
—kosten, f., снесѣ але прочесъ-
лѣл; —ordnung, f., оръндѣлѣл
ждикъторѣскъ, прочедаръ; —
person, f., персѣнъ ждикъторѣскъ,
ждикъторѣ; —pflege, v. Gerich-
tigkeitspflege; —rath, m., конци-
ларѣ (маѣ вѣне ассѣорѣ) де три-
знаѣ; —saal, m., сатѣл ждикъ-
торѣскъ; —schöffe, m., ассѣорѣ;
—schreiber, m., канцелістѣ, скри-
торѣ да знаѣ тривзнаѣ; —siegel,
n., сѣлѣл тривзнаѣлѣл; —sühnung,
f., шѣдінгъ де ждикатъ; —spruch-
tehn, f. pl., дърі, тасѣ ждикъто-
рѣшті; —spruchgel, m., дѣстриѣлѣ,
ресортъ, черкъл знаѣ тривзнаѣ,
знаѣ прѣтарѣ.

Gerichtsstand, m., овлегъѣне ѣ вѣнѣ
дѣвѣнтѣ ждикъторіѣ; станцъ;
—statt, —stätte, —stelle, f., касѣ
ждикъторѣскъ; локѣл де осъндѣ

(ънде сѣ осекѣтѣ осъндѣл; —
stil, m., сѣлѣл кѣрѣлѣ, ждикъто-
рѣскъ; —stube, v. —saal; —tag,
m., зѣ де ждикатъ, термінѣ, со-
рокѣ де дѣѣѣшѣре; —tare, f.,
такѣ ждикъторѣскъ; —termin,
m., термінѣ де ждикатъ; —un-
terthan, m., админъте де знаѣ
черкъ ждикъторѣскъ; —verfahren,
n., прочедаръ; —verfassung, f.,
регълторіѣ ждикъторѣскъ; —
verhandlung, f., траттарѣ, актѣ
ждикъторѣскъ; —verwalter, —
verweser, m., директорѣ, адми-
стръторѣ знаѣ ждикъторіѣ, сѣ зѣче
ші —halter; —vogt, m., ждичѣ,
прѣмѣдінтелѣ знаѣ тривзнаѣ; —
vogtei, f., ждикъторіѣ, касѣ знаѣ
ждекъторѣ; черкъ ждикъторѣскъ;
—zwang, m., комѣтінгъ, ресортъ,
дрѣгъ де ѣ сѣзнѣ ла знаѣ три-
знаѣ (не чѣнеѣ).

Geriesel, n., тѣртѣрѣ.

Gerings, a. m. ad., мѣкѣ; пѣдінѣ;
де мѣлѣнѣ; анѣсѣ, прѣстѣ, рѣ;
не'нѣемнарѣ, де нѣмѣка; von —em
Stande, де старѣ прѣстѣ; von
—em Herkommen, де орѣѣне ѣ-
нѣсѣ; —achten, ѣл прѣѣсѣскъ;
nicht das —ste, нѣчѣ кѣтѣ ѣ перѣ
сѣл знаѣ; nicht im —sten, нѣчѣ
декѣм; eine —e Sache, лѣкѣ де
нѣмѣка, о вѣратѣл; —e Anzahl,
пѣдінѣ.

Geringsel, n., дѣверіѣтаръ, дѣкогъ-
чѣтаръ.

Geringsachtung, f., дѣспрѣѣ;
—fügig, a. m. ad., не'нѣемнарѣ, де
пѣдінѣ прѣѣ; —fügigkeit, f., не-
'нѣемнарѣте, нѣмѣскѣ.

Geringshaltig, a. m. ad., сѣкѣ, де
пѣдінѣ кѣрѣнѣскъ, де пѣдінѣ валѣре;
—haltigkeit, f., кѣрѣнѣскъ не'нѣем-
нарѣ (ѣ знаѣ вѣсѣ), пѣдінѣтарѣ де
валѣре (метѣлѣ); —haltung, f.,
пѣдінѣ сѣмѣ, пѣдінѣ валѣре.

Geringsheit, f., мѣчѣмѣ; пѣдінѣтарѣ;
—schäbig, a. m. ad., де пѣдінѣ
сѣмѣ, де дѣспрѣѣскѣ; —schäbig-
keit, f., дѣспрѣѣскѣ, пѣдінѣ сѣ-
мѣ; —schätzung, f., дѣспрѣѣ.

Gerinnbar, a., джклетаворѣ; —feit, f., джклетаворитате.
 Gerinne, n., крѣсъръ неконтенитъ (de аѣ), кондѣнтѣ, напалѣ.
 Gerinnen, v., се джклетъ (сѣпеле, заптеле); се сљеиште сѣл; — machen, джклетѣ; —, n., джклетгаре, джклетгѣише.
 Gerippe, n., скелетѣ, оскритѣ; er ist ein wahres —, e пѣмал ђселе de елѣ, ђорте макрѣ, славѣ.
 Gerippe, a., дѣлгатѣ, шѣлатѣ, капелатѣ.
 Gerippen, (zi: перипен), v., се лѡртъ, се джлѡрѣишеъ ка . . .; се рѣцоеште.
 Germane, —t, m., германѣ, нѣмѣцѣ.
 Geru, ad., вжкрѡсѣ, дѣа тѡтъ иѣма, кѣ воѣъ вѣпъ, кѣ пѣчере; — haben, извескѣ; — schreiben, джмѣ плача а скрѣ; герѣиѣ —, дѣа тѡтъ сѣлетѣ.
 Geruchel, n., оркѣтарѣ, ѣемѣтѣ рѣгѣитѣ (mal кѣ сѣмъ в agonindzлѣ).
 Geruchig, geruchicht, a., трѣстишѣ, сѣсѣишѣ.
 Geroll, n., дѣрѣитѣ, тѣнетѣ ренѣитѣ.
 Gerolle, n., грѣмаѣ de дѣрѣитѣтѣ, de молѡсѣ.
 Gerste, f., орѣѣ; —n, a., de орѣѣ.
 Gersten-ader, m., —feld, n., орѣиште; —bier, n., вѣре de орѣѣ; —brot, n., пѣне de орѣѣ; —graue, f., орѣѣ крѣѣитѣ de кѡжъ, врѣкѣшѣ; орѣѣ, мѣѣинаѣ; —fleie, f., тѣрѣѣ de орѣѣ; —horn, n., грѣиште de орѣѣ; —horn am Auge, ѣлчерѣ (ла окѣ); —mal, n., малѣ de орѣѣ (ворхѡтѣ); —mehl, n., ѡрѣиъ de орѣѣ; —pflaume, f., прѣпъ de варѣ; —saft, m., (пѡет.) вѣре; —schrot, n., врѣиалъ de орѣѣ; —stroh, n., пѣие de орѣѣ; —zucker, m., захарѣ de орѣѣ.
 Gerste, f., варѣ, вѣрѣеа, пѣиа.
 Geruch, m., мѣросѣ; nach; er hat einen feinen —, елѣ арѡ nach аѣерѣ; die Blume hat feinen —, асѣ ѡлѡре n'арѡ мѣросѣ; ūbler —, пѣтѡре; —lob, a., ѡрѣ мѣросѣ; —dnevt, m., перѣѣ олѡ-

торѣ, перѣѣ мѣросѣиѣ; —wertzeuge, n. pl., органѡле мѣросѣиѣ.
 Geruch, n., вестѡ, ѡалмъ, ворѣѣ; renzme, ренѣгѣише; es verbreitet, oder es geht herum das —, man tragt sich mit dem —, се вестеште, се сѣлъ, се ворѣеште, се зѣче, e ѡалмъ, c' azde; in ein ūbles — bringen, а скѡте ворѣе рѣле.
 Geruchen, v., вѣневоѣескѣ, плаче, мѣ джндѣрѣ; — Euer Hochheit, вѣневоѣеште джѣлѣѣте, сѣ те джндѣрѣ джѣлѣѣтеа та.
 Geruchig, a. m. ad., джѣлѣитѣ, пѣѣлѣиѣкѣ.
 Gerulle, Gerumpel, n., вѣкѣтѣрѣ (moxile аѣ vase).
 Gerullkammer, f., камерѣ de вѣкѣтѣрѣ.
 Gerumpel, n., вѣитѣ, хѡдорѡитѣ, дрѣлѣгѣитѣ.
 Gerundium, n., (грам.) перѣндѣиѣ.
 Gerüst, n., стѣларѣ; (скелѣ); ешаподѣ; hängendes —, стѣларѣ по ѡнѣл.
 Gerüttel, n., скѣтарѣшѣитѣ, сѣгѣтѣитѣ.
 Gesage, n., ворѣѣ ренѣѣитѣ дж иѣмѣ, в. Geruch.
 Gesäge, n., ѡерѣстрѣитѣ, тѣлетѣрѣ джделѣѣгѣ кѣ ѡерѣстрѣѣ.
 Gesalbader, n., тѣлѡасѣрѣ.
 Gesalbte, m., зѣскѣ; bet — des Herrn, зѣсѣл Domnѣлѣ; Meclia.
 Gesäme, n., сѣмѣге.
 Gesammt, a. m. ad., тѡтѣ; джтѣрѣѣ; джтѣрѣзѣпъ; дж солѣдо; иѣѣ —, дж ѣенѣралѣ, нескѣтѡтѣ.
 Gesammt-begriff, m., конѣентѣ ѣенѣралѣ; —bezeichnung, f., иѣѡекѣдѣѣише конѣнѣ; —beitrag, m., сѣмъ тѡталъ; —eindruck, m., джтѣлѣрѣе тѡталъ; —erbe, m., ерѣзѣтарѣ, кѣронѡмѣ зѣнѣрсѣлѣ; —ertrag, m., провѣнтѣ тѡталѣ; —gebrauch, m., дѣтинъ конѣнѣ (дж ѣѡрѣ); джтѣрѣзѣрѣ сѣмѣлѣтѣпъ, de конѣнѣ; —gut, n., аверѡ конѣнѣлѣ; —heit, f., тѡталѣтѣте, тѡтѣме; —herr, m., конѣонѣрѣетѣрѣ; —leben, n., ѡеѣдѣ конѣнѣ; —regierung, f., рѣѣимѣ сѣмѣлѣтѣпѣѣ, конѣѣимѣ; —schaft, f., конѣнѣ, зѣнѣрсѣитѣте, тѡтѣме; —schrift, f.,

- curicóre (петигисне, инстангъ, жалвъ) универсалъ, съскрисъ de totî; —stimme, f., гласъ комънъ, вотъ универсалъ; —wille, m., впа-
 нимитате, воингъ комънъ; —wohl, n., вине ле пълвикъ; —zahl, f., тоталъ.
- Gesandte, m., тръмисъ, солъ, легатъ амбасадоръ (елчъ); päpstliche —, ппчъ (апостолчъ).
- Gesandtin, f., очиа солчъ, амбасадригъ.
- Gesandtschaft, f., солъ, амбасадъ; ппчятъръ (а ппчел); —Botschaft, m., постъ de солъ; —Rath, m., консиляръ de солъ; —Sekretär, m., секретаръ de солъ.
- Gesang, m., кпнтъ, кпнтекъ; аригъ; псалтиръ (артеа); —Buch, n., карте de кпнтърî; —droffel, f., старзъ тзсикантъ (пасере); —reich, a., melodiosъ; —vogel, m., пасере кпнтърегъ; —weise, f., мелодî.
- Gesäß, n., крѣ, шезтѣ, docъ; сказнъ; —bein, n., (анат.) ишонъ, оска крълъ.
- Gesaule, n., веро, възтъръ престе тзсъръ.
- Gesaule, n., хъзитѣ, цивитѣ некон-
 тенитѣ; —I, n., мармаръ лнд, шопитъръ.
- Geschaft, n., тревъ, окъпъцине, ан-
 делетничере, професине, лъръ; —frei, —los, a., ъръ тревъ; —ig, a., окъпатъ, анделетничитѣ, активъ, къ тревъ, къ лъръ; er thut immer —ig, елѣ ѳаче тотѣ не отъа къ тревъ, не окъпатъ; —igkeit, f., активитате, сиргвингъ.
- Geschafts-besorger, m., ѳакторъ, а-
 пинте, комисионаръ, лпкъркатѣ къ тревле кѣва; —erfahren, a., пра-
 птисатѣ, депринсъ, черкатѣ (лп тревъ); —erfahrenheit, —erfahrung, f., праптікъ, рѣтинъ (лп тревъ); —freund, m., корреспонденте асо-
 циатѣ; —führer, v. —besorger; —führung, f., дзвереа тревлор, ад-
 министръцине; —gang, m., мерсѣ, кърсѣ тревлор; einen —gang ma-
 chen, есѣ центръ тревъ; —genoss, m., асоциатѣ; —kenntnis, f., кѣ-
 поштингъ de тревъ; —flugheit, f.,
- вредничъ лп тревъ; —freud, m., черкѣ тревлор; ѳера лкърпи-
 лор; —leben, n., виедъ активъ; —losigkeit, f., десокъпъцине, лпсѣ de тревъ, de лъръ; —mann, m., отъа тревел; —sache, f., касъ, тревъ; —stube, f., компиторъ, впрол; —tag, m., zi de тревъ; —träger, m., апинте, (mal къ сѣ-
 тѣ, дипломатикъ), лпкъркатѣ къ тревъ; —verbindung, f., релъцине, корелъцине, корреспонденте (de тревъ, de неродъ mal къ сѣмъ); —verkehr, m., дареверо, релъ-
 цине (комерциалъ, индустриалъ, ди-
 пломатикъ); —weig, m., рамъ de окъпъцине, de индустриъ, de комерциъ.
- Geschaule, n., визитъръ, легънере, дъндзитъръ.
- Gescheidt, a., шотригъ, пѣтатѣ, мар-
 кетатѣ.
- Geschehen, v., евине, се лпгъмплѣ, се ѳаче; was ist —? че с'а лп-
 гъмплатѣ? das wird schon —, се ва ѳаче; ihm ist Unrecht —, i с'а ѳъктѣ недрептате; es ist ihm Recht —, vine i с'а ѳъктѣ; es geschieht ihm Recht, аша i тре-
 вве; es ist um ihn —, елѣ е пердзтѣ; с'а исаръвитѣ къ дѣнсѣ; —, a., евенитѣ, лпгъмплатѣ, датѣ, ѳъктѣ; —Kronstadt, den 4. April, datѣ лп Брашовѣ 4. Aprilî.
- Gescheide, n., лпгънсечеле, тачеле (de ѳере, воръ de вѣпторî).
- Gescheidt, a., анделегъторъ, прѣ-
 динте, кминте, анделентѣ (къ пкртаре влп); er ist nicht recht —, лп лпсеште о догъ; Du bist nicht —, ештî невннъ; —heit, f., прѣдингъ, анделетничине, минте съпътѣ.
- Geschenf, n., даръ, пресинте, премисъ (ла examine); zum —e, de даръ; —chen, n., даръ микъ, пресънтъгъ; —geber, m., дързиторъ; —, n., примиторъ de даръ.
- Geschichte, f., исторî; парацине, повестире; ѳапгъ, евинетънтѣ; лъръ; das ist eine unangenehme —, зста е знъ лъръ неплъктѣ.

Geschichtlich, а. mi ad., историкъ.
Geschichtmaler, m., историкъ историкъ
 (карте decemna по пълнъ фалте
 историче); —mäßig, а., амъскратъ
 историче; —schreiber, m., историко-
 графъ; —schreibung, f., историко-
 графия.
Geschichtsbuch, n., карте историкъ;
 —erzählung, f., историче; —for-
 scher, m., черчетъторъ историкъ,
 историкографъ, кпоскъторъ де исто-
 рикъ; —forschung, f., черчетаре
 историкъ; —freund, m., аматоръ
 де историкъ; —kalender, m., ал-
 манакъ историкъ; —kunde, f., кп-
 номингъ историкъ; —kundige, m.,
 змлатъ дн историкъ, историкъ; —
 tafel, f., тазъ историкъ.
Geschick, n., дндемъпаре, гивъчъ;
 сорте, зрцигъ; квингъ, пропор-
 цине.
Geschicklich, в. **Geschickt** mi **Schicklich**.
Geschicklichkeit, f., дндемъпътаръ, гивъчъ,
 капачитате; er hat wenig
 —, пз аре капачитате.
Geschickt, (zu etwas), а., апгъ, вверъ
 зпнъ (пептръ чева); гивачъ, капаче,
 дндемъпачикъ; er ist zu nichts —,
 пз е зпнъ де нимика; —heit, f.,
 аверитате, капачитате, гивъчъ, де-
 стоиничъ.
Geschiebe, n., дмаинсетаръ, петръ
 дмаинсъ mi деузеъ айзреа (mine).
Geschieden, а., деспърцитъ, дескъ-
 сьторикъ.
Geschieße, n., дмаинкьтаръ.
Geschimpfe, n., дмжрътаръ, дефайнъ.
Geschirr, n., въсъръ, васъ; хамъ-
 ръриъ, (такъмъ de kal); екпачъ;
 —kammer, f., кьмаръ де хамъри,
 де vase, зпелте; —meister, в.
 Schirrmmeister.
Geschlabber, n., олекъритъ, лимъкуитъ.
Geschlacht, (deza vekla Schlacht), а.,
 де зпнъ калитате, солъ; олесиверъ,
 тенеръ.
Geschlanf, а., олесиверъ; свелтъ, свъ-
 щирелъ mi дрептъ, в. Schlant.
Geschlecht, n., ценъ, сексъ, рѣмъ;
 расъ, семингъ, спечъ, солъ, оелъ,
 фамилия, пеперъцине; menschliche
 —, ценъ оменскъ, оменинеа;

männliche —, сексы върътескъ;
 (грам.) ценъ маскълинъ; (schöne
 —, сексы фръмосъ (фемеиескъ);
 von — zu —, дн пеперъцине
 дн пеперъцине; er ist aus jüdi-
 schem —, е де семингъ, де расъ
 жиделъ; —lich, а., пеперикъ, сек-
 сзалъ; —los, а., фъръ ценъ, пептръ.
Geschlechtsadel, m., повлеуъ де па-
 штере; —alter, n., върста омъ-
 лъ, пеперъцинеа че се комътъ
 дела 30—35 ani; —art, f., ценъ,
 семингъ; —baum, m., арвореле
 (спича) зпел фамилия; —beugung,
 f., олесине де ценъ, деклинъцине;
 —brief, m., докътъгъ пепеало-
 гикъ; —folge, f., оитъцине, ширъ
 пепеалоцикъ; —kunde, f., пепеа-
 логия; —kundige, m., пепеалоцикъ;
 —lehre, f., в. —kunde; —linie, f.,
 линъ де фамилия, де рденъ;
 —lust, f., пльчере тратескъ, пошта
 кърнеи; —name, m., пъме де фа-
 милия; пропъме, пъме патронъ-
 никъ; (bot.) пъме пеперикъ; —
 register, n., рециотръ пепеалоцикъ,
 в. mi —baum; —tafel, f., тазъ
 пепеалоцикъ; —theile, m. pl., пърци
 ценитале; —trieb, m., инстингъ
 сексжалъ, воидъ фрескъ спре дм-
 презпаре къ алгъ сексъ; —unters-
 chied, m., —verschiedenheit, f., ди-
 ферингъ сексжалъ; —wappen, n.,
 дасемпеле (марка) фамилия; —
 wort, n., (грам.) артикулъ; —
 zeichen, n., органе сексжале.
Geschleif, n., (възът.) дитратъ дн
 визитъ.
Geschlepp, n., таржтаръ, ефепте
 таржте.
Geschliffen, а., аскъцитъ; полигъ.
Geschlinge, **Geschlinke**, n., дмамете-
 читаръ; дитрансиче.
Geschluchze, n., сзспнатъ неволтенигъ.
Geschlummer, n., dormitare.
Geschlurf, n., сорвигътаръ.
Geschmack, m., гъстъ; —los, а. mi
 ad., фъръ гъстъ; —losigkeit, f.,
 липъ де гъстъ, фадецъ; —voll,
 а., де зпнъ гъстъ, пинъ де гъстъ,
 гъстосъ; —widrig, а., де ръ
 гъстъ, контрапъ гъстълъ.

- Geschmackstunde**, —lehre, f., есте-
ткъ; —nerb, m., нервъ гъстативъ;
—sinn, m., сѣщца гъстативъ, гъстѣ
естетивъ; —urtheil, n., ждѣкатъ
естетивъ.
- Geschmacke**, n., члѣоитъ, че с'азде
тълкандѣ, пакытл че се азде
пъкандѣ.
- Geschmause**, n., осмъгътъръ, ван-
кетитѣ.
- Geschmeißel**, n., лѣгъшѣтѣ.
- Geschmeide**, n., сѣгле сѣщца, жъ-
ваерѣ; —handel, m., жъваерърѣ;
—händler, m., жъваерѣ.
- Geschmeidig**, a., тълдиосѣ; олесиверѣ;
лдоиверѣ; дъгиверѣ; дочивѣ;
—keit, f., олесиверитате, тълдио-
шѣ; дъгиверитате.
- Geschmeiß**, n., къкатѣ (de машче
мч.); машче (дл карне); гъ-
пъдътъръ, плѣвъ, капайтѣ.
- Geschmiere**, n., тълпѣтъръ, скрѣсѣре
рѣа; зпѣро, оредаре къ грасѣ.
- Geschmarcke**, n., хоркытѣ.
- Geschmutter**, n., гъгытѣ.
- Geschmüffel**, n., сѣоритѣ.
- Geschmüßel** и **Gebüßel**, a., дп-
доцонатѣ, дпвовокатѣ.
- Geschöpf**, n., креатъръ, омытъръ;
—phen, n., креатъръ тѣмъ.
- Geschoss**, n., артъ де оокѣ; арзп-
кътъръ (de сѣдѣтъ, вомвъ); катѣ,
ръндѣ (de касѣ).
- Geschrei**, n., стрѣгътѣ, цѣнетѣ; зар-
тѣ; воръ; einen ins — bringen,
дѣкредитѣ пе чѣнева; ins — kom-
men, кадѣ дп гъра ѣменѣлор.
- Geschreibe**, n., скрѣиторѣ.
- Geschreibsel**, n., сгърѣетъръ де скрѣ-
сѣре, скрѣсѣре рѣа.
- Geschrot**, n., кѣте, пѣлга кѣтелор (ла
animале).
- Geschûbe**, n., дѣкыцъшѣтѣ.
- Geschûbt**, a., дѣкыцатѣ.
- Geschûppt**, part., солцатѣ.
- Geschûtte**, n., дъръшътърѣ, молосѣ.
- Geschûß**, n., артилерѣ, канонѣ, тѣнѣ;
—kunst, f., артилерѣ, артеа тѣ-
пърѣл; —weite, f., калѣръ, дѣа-
метръ тѣнѣлѣ; вгътърѣ тѣнѣлѣ
(дѣстанца тѣнѣ тѣнде вѣтѣ); —
wesen, n., тѣкърѣтѣ, артилерѣтѣ.
- Geschwader**, n., скадронѣ (de кѣлѣ-
рѣме); ескадръ, оловѣтѣ.
- Geschwâß**, n., воръ тѣлѣ, олекъ-
рѣ, лѣмвѣдѣ; —ig, a., лѣмвѣтѣ,
олекарѣ, ворваредѣ, гъралѣ;
—igheit, f., ворваредѣ, лѣмвѣдѣ,
гъралѣтѣ; олекърѣ.
- Geschweige**, ad., пе маѣ поменѣндѣ,
тълкандѣ десре . . , къ агътѣ маѣ
пъгѣтѣ.
- Geschweigen**, v., такѣ, трѣкѣ къ гъ-
череа, пѣ поменѣскѣ; geschweige
daß . . , ласѣ, къ . . . (vezl ad.).
- Geschweige**, n., вълкетѣтѣ, петре-
чере дп тълкѣре шѣ вѣстъръ дес-
орънатѣ.
- Geschwind**, a., ръпедѣ, къръндѣ, грав-
нѣдѣ, прѣнѣтѣ, ѣте; —, ad., ръ-
педѣ, ѣте, дпгравѣ, дппрѣтѣ;
(мѣсѣкъ) алетрѣ; —igheit, f., ѣ-
дѣме, рѣнеѣисне, прѣтѣ, гравѣ;
—kutsche, f., дѣлѣванѣ; —schreib-
kunst, f., такѣграфѣ; —schreiber,
m., такѣграфѣ; —schritt, m., насѣ
ѣте, прѣнѣтѣ.
- Geschwürre**, n., вомъгытѣ (de ince-
кте), шѣератѣ (вѣмвѣлор de
танѣ); чѣрѣтѣ (насѣрѣ).
- Geschwister**, n., оръгѣнѣ, ораѣ шѣ сѣ-
порѣ; —sind, n. (кѣнѣлѣ де ораѣ сѣлѣ
сѣрѣре), вѣрѣ прѣмарѣ, вѣрѣ прѣ-
марѣ; —lich, a., оръдѣскѣ; ad.,
оръдѣште; —liebe, f., оръѣре оръ-
дѣскѣ.
- Geschwollen**, a., дѣшѣлатѣ.
- Geschworne**, m., жѣратѣ; —ngericht,
n., жѣрѣ, трѣвѣналѣ де жѣраѣлѣ.
- Geschwulst**, f., дѣшѣгътърѣ.
- Geschwûr**, n., кѣчерѣ, пѣшѣтеа, апо-
стѣтѣ; вѣвъ; —ig, a., кѣчерѣскѣ.
- Gesefst**, a. и ad., дѣшѣсѣкѣ, шѣстѣлѣ.
- Gesell**, m., соѣдѣ; Tisch —, комѣе-
санѣ; Schul —, комѣшѣоларѣ; Stu-
ben —, камѣратѣ; Dieb —, ком-
плѣче; sodal —, кѣлѣтѣ.
- Gesellen**, v., дѣсоѣескѣ, асоѣескѣ,
знѣскѣ; sich zu einem —, тѣ дѣ-
соѣескѣ къ чѣнева, тѣ асоѣѣѣтѣ
къѣва; gleich und gleich gefellt sich
gern, чѣл че сѣтѣмъ сѣ адѣтѣ;
—jahre, n. pl., аѣл дѣчѣлѣнѣлѣ,

зченіиет; —zeit, f., тимаза сода-
літаціл.

Gesellig, a. mi ad., соціалерѣ; —feit,
f., соціалеритате.

Gesellschaft, f., соціетате, аданаре,
конверсѣціоне; geschlossen —, ко-
торѣ; gelehrte —, соціетате ли-
терарѣ, академіѣ; in die — ge-
hen, мерѣ за аданаре, за кон-
версѣціоне; in — reisen, въз-
торосѣ на соціетате; in — sein,
сѣнтѣ на конверсѣціоне; einem
— leisten, цинѣ де ворѣ по чи-
лева, дѣ цинѣ конверсѣціоне; —er,
m., ассоціатѣ, соціѣ де кон-
версѣціоне; —erin, f., ассоціатѣ,
соціѣ де конверсѣціоне; —lich,
a., соціалерѣ; —liche Ton, тонѣ
де конверсѣціоне; —lichkeit, n.
Geselligkeit.

Gesellschafts-contract, m., контрактѣ
соціалѣ, прѣма дѣлоу де дѣлоу менѣ
кѣндѣ сѣ аз аданарѣ на соціетате;
—banc, f., дѣмѣ де оубо, дѣ-
мѣ де конверсѣціоне; —geist,
m., сѣнтѣ де корѣ; —glied, n.,
мемарѣ аз соціетѣцил, соціетарѣ;
—handel, m., неговѣ де компанѣ;
—institut, m., корпорѣціоне; —
rechnung, f., реѣла соціетѣцил
(арѣт.); —sprache, f., лимѣ де
конверсѣціоне; —ton, m.; тонѣ
де соціетате, тонѣ вѣтѣ; —ver-
trag, контрактѣ де дѣлоу де, в.
—contract; —widrig, a. mi ad.,
антисѣціалѣ; —zimmer, n., кѣмарѣ
де аданаре, де конверсѣціоне.

Gesent, n., вѣтамѣ; (mine) дѣоуб-
дѣтѣрѣ.

Gesetz, n., законѣ, нормѣ, реѣла;
строѣлѣ; —buch, n.; кондикѣ, ко-
дичѣ; bürgerliche —, кондикѣ чи-
вилѣ; peinliche —, кондикѣ кри-
миналѣ; —entwurf, m., проѣнтѣ
де законѣ; —frei, a. mi ad., скѣнтѣ
де законѣ, несѣнтѣ законѣ.

Gesetzeskraft, f., нѣтере де законѣ.

Gesetzgebend, a. mi ad., леѣислатѣвѣ;
—gebet, m., леѣислатѣрѣ, дѣтѣторѣ,
ѣкѣторѣ, вѣторѣ де законѣ, ле-
ѣислатѣрѣ; —gebung, f., леѣисла-
ѣціоне, леѣислатѣрѣ, дѣре де законѣ;

—gebungsrath, m., корѣ леѣис-
латѣвѣ; —kunde, f., леѣислатѣвѣ.

Gesetzlich, a. mi ad., законѣ; —feit,
f., законѣрѣ.

Gesetzlos, a. mi ad., незаконѣ, не-
леѣислатѣ, ѣвѣрѣле; —igkeit, f.,
незаконѣрѣ, нелеѣислатѣ, ѣвѣр-
ѣле.

Gesetzmaßig, a. mi ad., леѣислатѣ, за-
конѣ, антѣсѣратѣ законѣ; —mäßig-
keit, f., леѣислатѣрѣ, законѣрѣ;
—sammlung, f., аданаре де законѣ,
кодичѣ.

Gesetzprediger, m., прѣдѣтѣторѣ де
моралѣ; —predigt, f., прѣдѣтѣ
моралѣ, ворѣ дѣоубѣтѣрѣ.

Gesetz, a., законѣ, кондикѣ; deter-
minatѣ, дѣоубѣ; сѣрѣоубѣ, грѣдѣ,
амѣратѣ; —e Mann, омѣ амѣ-
ратѣ; —, ad., нѣанѣдѣ, сѣанѣнѣдѣ;
— den Fall, даѣ . . . сѣ нѣнемѣ
касѣ, кѣ . . .; —heit, f., статѣрѣнѣтѣ.

Gesetzfeld, f. pl., тамѣлѣ законѣ.

Gesetzwidrig, a. mi ad., контарѣвѣ
законѣ, незаконѣ, нелеѣислатѣ;
—feit, f., незаконѣрѣ, нелеѣислатѣрѣ.

Gesetze, n., сѣспѣнѣтѣ, дѣметѣ дѣ-
дѣнѣратѣ.

Gesichert, a., асѣкѣратѣ.

Gesicht, n., окѣ, рѣ, вѣдѣрѣ, вѣзѣтѣ
(сѣмѣлѣ вѣдѣрѣ), вѣдѣрѣ, вѣзѣтѣ,
кѣзѣтѣрѣ; нѣсѣно, антѣрѣнѣ;
ѣаѣтѣ, ѣісѣоубѣтѣ, вѣзѣтѣ (проѣ
арѣл.), ѣісѣрѣ, вѣрѣ, мѣнѣ; freund-
liches —, ѣаѣтѣ рѣзѣтѣрѣ, кѣ-
зѣтѣрѣ прѣтѣнѣсѣ, мѣнѣ нѣкѣтѣ;
schärfes —, окѣ антѣрѣ; man sieht
es ihm im —e an, і. оѣ вѣдѣ дѣн
ѣаѣтѣ; im — fallen, вѣтѣ де вѣ-
дѣрѣ; ein firtzes — haben, а антѣ
вѣдѣрѣ скѣртѣ; um das — kom-
men, а орѣ, а нѣдѣ вѣдѣрѣ;
ein langes — machen, даѣ нѣ
ѣаѣтѣ нѣнѣчѣрѣа; —er schneiden,
а скѣносѣ ѣаѣтѣ, а дѣторѣока ѣі-
сѣоубѣтѣ, а тѣ дѣоубѣтѣ; seinem
— nicht trauen, а нѣ нѣдѣ окѣ-
лор сѣл; nach dem — urtheilen,
нѣдѣкѣ дѣнѣрѣо вѣзѣтѣ, сѣдѣ нѣ-
дѣсѣ дѣнѣ окѣ; aus dem — ver-
lieren, нѣрдѣ дѣнѣ окѣ.

Gesichtchen, n., ѣвѣдѣрѣ; окѣшорѣ;

- niedliches —, минъ велъ, оацъ къръщикъ, оацъ граціосъ, персонъ кз нзрл.
- Gesichtslos, а., оръѣ, лиситѣ de vedepi.
- Gesichtsbildung, f., веръл-одеѣт, тръсреле оедеѣт, ооритъ, оісіономіъ.
- Gesichtsdeutung, f., оісіономіъ, минъ.
- Gesichtsfarbe, f., колоритъл оедеѣт; джърнатъ еѣ; колоре; schön —, джърнатѣ оръмосѣ.
- Gesichtskreis, m., черкъл, сфера, орісонъл vedepil.
- Gesichtskunde, f., штіпдъ оісіономікъ.
- Gesichtslinie, f., лініа vedepil.
- Gesichtsnerv, m., нервъл оптикъ.
- Gesichtspunkt, m., пзнтѣ de vedere.
- Gesichtszug, m., лініъмъатъл, тръсреле оедеѣт.
- Gesims, n., врѣѣ de касъ, корпиче (дела корпѣ); джтълътъръ, джтълътърѣтѣ (архит.).
- Gesinde, n., domestici, pl., късаніл, оменіл дін касъ; шервіторіл (слъгърімеа), аргачіл, аргачіме; глбтъ; —loft, f., вжате пентръ късані; —lohn, m., сімъріъ de шервіторі; —ordnung, f., релълътърѣтѣ de шервіторі.
- Gesindel, n., адъпътъръ, четѣ дестръмате, плезе прбстъ, дрожділ de оімені, бервъпите, каналіъ (франц. ші італ.).
- Gesinge, n., къатътъръ оъръ рогѣ.
- Gesinnt, a., (дела овсолетъл Gesinnen), діспкъѣ (ашеа орі алтмінтреа); französisch —, de партіта франдосъ; teblisch —, дрентѣ сімпіторѣ, кз інімъ дрентъ, кз інімъ леалъ; übel —, кз къцетѣ рѣѣ, кз скопърі релѣ.
- Gesinnung, f., сімпіитънтѣ; діспсегізне; адъпътърѣтѣ, скопѣ; seine —en an den Tag legen, а'ші маніоеста сімпіімінтеле-сале, а да-пе оацъ чеаа че сімге.
- Gestirne, n., рзденіл, къмпъчіме.
- Gesittet, a. шіад., кългиватѣ, політѣ; чівілісатѣ; dedatѣ, нървъітѣ, кз моралѣ.
- Gesöff, n., ведіъ; востъръ реа, лъркъ.
- Gesonnen, part., детермінатѣ; ich bin — es zu thun, къцетѣ съ оакѣ ачѣста, сѣнтѣ ресолѣтѣ а о оаче.
- Gespann, n., жжѣ, джжжгътъръ, п-реке джжжгатъ орі джжжматъ, телегаріѣ; соудѣ, камератѣ; —, m., шпанѣ (стрікатѣ дін съра. сзван), адміністръторѣ, дерегъторѣ (дл Bulgaria гълъ аетъзі); —schaft, f., комітатѣ, цілѣтѣ; компаніъ конкълъторѣ.
- Gespannt, part., джкордатѣ, джтінсѣ; etwas — sein, кам ліпсентѣ армоніа, нз преа есте джделедере; —heit, f., джкордъцізне.
- Gespann, n., къпріоріме, тоді къпріоріл.
- Gespeie, n., експітъръ, вошітъръ.
- Gespenst, n., пълкъ, стаѣл, фантомъ, арътаре, вісізне; сіпрітѣ некзратѣ (сіпрітѣмѣ да плезе); скелетѣ, зтъръ (се зиче десре чел сторітѣ de вбде); —erfcheinung, f., арътаре, алъріцізне de пълъче; —erfucht, f., орікъ de стаѣл; —geschichte, f., історіоре орі оавъле десре сіпріте; —isch, a. ші ад., че сѣмънтъ а сіпрітѣ, ка о стаѣл, ка о пълкъ.
- Gespette, n., джклетъръ, джкісълтъръ; вѣракъ, варікатъ, варіеръ; педекъ de рбтъ; къпріоріл знкл коперішѣ; großes — machen, а ста таре дл коптръ, а оаче шѣлте грезтъдл.
- Gespiegel, a., (ка терм. de ерад.) пестріѣѣ, пестріѣатѣ.
- Gespiel-e, m., —in, f., конжокъторѣ, конжокъторѣ, соудѣ, соудъ de жокѣ.
- Gespinne, Gespinnt, n., торсетъръ; торѣ, оірѣ; цесетъръ de пайенжітѣ; гогбтъ de пѣтасъ.
- Gespißt, part., кз вѣрѣѣ, асквѣтѣ.
- Gespött, Gespöttel, n., вѣжокъръ, вѣтаіъ-de-жокѣ, дерѣсѣ, дерѣсізне, мокъріъ, мокътъръ (дела мокъ); sich zum — machen, а се оаче de рѣсѣ; sein — mit etwas treiben, а іза дл рѣсѣ чеаа.
- Gespräch, n., конворсіре, діскърсѣ, конверсѣцізне; im — begriffen sein, стаѣ de воръ, петрекѣ дл діскърсѣ; sich in ein — einlassen, інтръ дл врѣзнѣ діскърсѣ; daß — der ganzen Stadt sein, а оі

- de vorba четъци дитреѣ; — buch, n., карте де конверсиѣ, карте де dialoꝝrѣ.
- Gesprächig, a. mī ad., ворварецѣ, дѣкѣрсѣвѣ, конверсатѣвѣ; ооци-верѣ; гаралѣвѣ, лимвѣтѣ; — es Weib, маѣере лимвѣтѣ; — ~~ist~~, f., зшо-рѣтате де а конверса, де а ворви; лимвѣтѣ; — ~~stweise~~, ad., дн ~~формѣ~~ де конверсѣциѣне, дн ~~формѣ~~ де dialoꝝrѣ, конверсѣндѣ.
- Gesprengte, n., сѣрѣтѣрѣ, днѣнтѣ-тѣрѣ дн сѣсѣ.
- Gesprudel, n., гѣнгѣтѣрѣ, сѣрѣтѣрѣ дн сѣсѣ, клокотѣ (ал аѣѣ дн ѣворѣ).
- Gestade, n., цертѣ, цертѣре (ла тѣре); котѣтѣрѣ (де тѣре).
- Gestalt, f., фѣтѣрѣ, формѣ; статѣрѣ, конформѣциѣне; ~~сѣцѣ~~, мѣнѣ; ма-нѣерѣ, модѣ; прѣнѣре, сѣтѣциѣне, тѣлѣ (францѣсѣтѣ, се зѣче де-сѣре мѣжлокѣ статѣрѣл оменѣшѣ, кѣм ал зѣче кроѣтѣра, тѣѣтѣра тѣрѣзѣл); er ist von mittlerer —, есѣ омѣ де статѣрѣ мѣжлѣчѣ; nach — der Sachen; дѣлѣ дн-прѣѣсѣрѣрѣ; folgender —, дн мо-дѣлѣртѣторѣ; eine — bekommen, а ла о формѣ, а кѣтѣла о фѣ-гѣрѣ, а се конфѣтѣра, а се дн-фѣнѣца; ein Mensch von schöner —, омѣ де о фѣтѣрѣ фѣшѣбѣ; die Sachen haben eine andere — genommen, лѣкрѣрѣ днлѣ скѣм-варѣ ~~сѣца~~; allerlei — annehmen, а се прѣѣѣѣ, а се стрѣформа дн мал тѣлѣ модѣрѣ.
- Gestalten, v., даѣ формѣ, фѣтѣрѣ, формѣзѣ, кѣтѣвѣнѣ; bei so gestalteten Sachen, стѣндѣ лѣкрѣрѣ аѣѣѣ; anders —, даѣ алѣ формѣ, стрѣформѣ, стрѣфѣтѣрѣ, прѣ-скѣмѣвѣ; — los, a. mī ad., фѣрѣ формѣ, десѣфѣратѣ, неформѣ; — losigkeit, f., лѣнѣа зѣѣлѣ формѣ, десѣфѣртѣвѣнѣтѣ, неформѣтате.
- Gestaltung, f., формѣциѣне, конфѣ-гѣрѣциѣне, фѣтѣрѣ, ~~сѣцѣ~~.
- Gestammel, n., вѣлѣвѣтѣрѣ, гѣнгѣтѣрѣ.
- Gestampfe, n., мѣсѣтѣрѣ; — mit den Füßen, вѣтѣтѣрѣ днлѣ цѣлѣре.
- Gestände, n., цѣлѣре де пѣсѣрѣ (ла вѣпѣт.).
- Gestanden, part., стѣтѣтѣ; сѣрѣвѣзѣтѣ, днлѣогѣтѣ (лѣпѣтѣрѣѣе стрѣкатѣ).
- Geständig, a. mī ad., ~~fein~~, а тѣртѣрѣцѣ.
- Geständnis, n., тѣртѣрѣцѣре; zum — bringen, констрѣнѣвѣ сѣре а тѣртѣ-рѣцѣ.
- Gestänge, n., пѣѣлѣрѣѣне, вѣргѣрѣѣне; rapdѣ де пѣѣлѣ.
- Gestank, m., пѣтѣре, днмѣвѣциѣне; mit — anfüllen, а днмѣвѣциѣ.
- Gestatten, v., даѣ воѣ, кончѣдѣ (кѣм зѣѣѣмѣ пѣрчѣдѣ), акордѣ; (дн-гѣдѣтѣ); консѣмѣѣ, сѣѣерѣ; die Umstände — es nicht, днмѣреѣѣ-рѣрѣѣ не сѣѣерѣ; nicht —, не даѣ воѣ, не кончѣдѣ, денѣрѣ; eine Frist —, а акорда зѣѣ тер-мѣнѣ, зѣѣ рѣстѣмѣлѣ, зѣѣ рѣсѣрѣѣ.
- Gestattung, f., кончѣсѣѣне, акордѣ-шѣпѣтѣ, консѣмѣѣѣпѣтѣ.
- Gestäube, n., пѣлѣре, пѣлѣрѣѣне.
- Gestäude, n., тѣѣрѣ, рѣ, арѣорѣ, арѣѣсѣтѣ, дѣдѣлѣ; кѣѣѣ де моѣмѣ.
- Gesteck, v. Gesteck.
- Gestehen, v., тѣртѣрѣсѣскѣ, рѣкѣ-пѣскѣ; тѣ днвоѣсѣскѣ.
- Gestein, n., пѣгрѣрѣ; стѣпѣ, скопѣл.
- Gestell, n., кѣлѣтѣлѣ, пѣдѣстѣлѣ, пѣ-чѣлѣрѣ (не карѣ стѣ чѣѣ), статѣвѣ, сѣкѣзнѣ.
- Gestellen, v., (дн лѣрѣ), тѣ днфѣ-цѣѣѣѣѣ.
- Gesteppe, n., стрѣпѣлѣсѣрѣ, кѣсѣтѣрѣ дѣлѣ акѣ.
- Gesterig, ad., де ѣрѣл.
- Gestern, ad., ѣрѣл.
- Gestern, v. Gestirnt.
- Gestiche, n., днмѣлетѣтѣрѣ.
- Gestichel, n., пѣнѣсѣтѣрѣ, днѣѣѣѣтѣрѣ.
- Gestift, v. Stift.
- Gestirn, n., стѣлѣ, рѣ, констѣлѣ-циѣне, астрѣ.
- Gestirnt, a., стѣлатѣ.
- Gestöber, n., спѣлѣрѣтѣрѣ; вѣсколѣ.
- Gestochen, part., (дѣла Stechen), дн-цѣпѣтѣ.
- Gestöhn, n., цѣшѣтѣ.
- Gestolper, n., орѣвѣѣтѣрѣ, дннѣдѣ-кѣтѣрѣ.

Gestoppel, n., гръщадъ.
Gestotter, n., възвѣтъ, възвѣтаре.
Gestrappe, n., връхтаръ (de шѣр-
 .ре), сръщатаръ, сръщарѣтаръ,
 (провѣнч. ардел. *ital. sgambettare*).
Gestrauch, n., жьръл, арарѣл.
Gestreift, a. m. ad., въррѣтъ (ital.
verгато).
Gestrenge, v. *Strenge*.
Gestriche, n., амцлерѣтаръ; das Na-
 bel—, тѣста де андрѣле.
Gestrichen, part., (deja *Streichen*),
 штрѣсъ, расъ.
Gestrig, v. *Gesterig*.
Geströhbe, n., пѣне; нѣтаръ de пѣне.
Gestrippe, n., тѣвъ; въкъ.
Gestübe, n., пѣверѣне, ковъръ.
Gestüber, n., рѣнагъ.
Gestunden, v., пѣнѣ терминѣ (ан
 лѣт).
Gestüte, n., епреалъ; ставъ; расъ,
cois de sel; —meister, m., inten-
 danтъ, върмѣтарѣ де епреалъ.
Gestuzt, part. m. ad., окодатъ, къ
 нѣда модатъ; тѣкъ.
Gesuch, n., рѣгъминте, рѣчеркарѣ,
 черере, petitione.
Gesuche, n., нѣтарѣ адѣсеа.
Gesudel, n., мажътаръ, ѣштрѣтаръ.
Gesumme, *Gesumse*, n., цѣитѣ (de
 .рокъ); езоврѣ (de алѣне).
Gesund, a. m. ad., орънѣтѣкъ, салъ-
 таръ; —e *Bernunft*, минте салъ-
 тѣкъ; et *istristisch* und —, мѣ шѣрѣ
 vine, ѣ салътѣкъ; wieder — wer-
 den, а се ре'нонѣтѣша, а се ре-
 vindѣка; bleiben Sie —, салъ-
 тѣте възъ, рѣмѣ салътѣкъ, рѣ-
 масъ възѣ! —brunnen, m., аѣ
 minerale, аѣ салътарѣ.
Gesundheit, f., салътѣте, салъте;
 auf Ihre —! нѣтарѣ салътѣтеа
Dsmirage! zur —! сѣ ѣе де вѣнѣл
 wie steht es mit Ihrer —? къ
 те вѣл? ештѣ салътѣкъ? setzen
 — pflegen, а'мѣ нѣлѣ, а'мѣ къ
 салътѣтеа.
Gesundheits-göttin, f., Ipea, зѣа салъ-
 тѣтъ; —lehre, f., иѣнѣкъ, ан-
 възътарѣ деѣре салътѣте; —
 raß, m., адѣверѣнѣ деѣре салъ-
 тѣте; —pflege, f., паза, къра

салътъгѣл; dietъ; —regel, f., ре-
 гѣлъ dietѣнѣ; —zustand, m., ста-
 реа салътъгѣл.
Getadel, n., деѣалѣ де'нѣтѣтъ,
 крѣвѣкъ, ѣвѣсъръ.
Getäfel, n., аѣѣрѣне, тѣвѣрѣне,
 тѣвѣтаръ, тѣвѣ де кътѣштѣкъ, ан-
 тѣвѣтаръ.
Getändel, n., гѣндѣитѣръ, гѣндѣ-
 лѣ (ital. *tentennare*).
Getürmt, part., тѣрпѣтарѣ, къ тѣр-
 пѣтѣре (ан ерѣдѣкъ).
Getüret, a., тѣратъ.
Getön, n., реѣналѣкъ, сѣнѣтъ, ре-
 сѣнѣтъ, реѣнѣнѣнѣкъ.
Getöse, n., (deja *Töse*), вѣнѣтъ, ѣре-
 мѣтъ, сромѣтъ, ѣрѣнѣре.
Getrappe, n., трѣнѣтъ, къжътаръ
 прѣтѣ.
Geträuf, n., вѣтаръ.
Getrappel, v. *Getrappe*.
Getrauen, sich, v., нѣл анѣнѣтъ,
 андрѣнѣкъ, ан кърѣкъ, кътѣкъ.
Getreibe, n., терминѣ къжѣнѣ вѣтаръ
 тѣте сѣминѣле тѣтарѣ ѣчѣлор
 plante ierboce, dia kare ce pote
 ѣче нѣне нѣ адѣтарѣ де ѣнѣ:
 гѣнѣде, вѣкѣте (провѣнч. ардел.
 m. maren.), гѣнѣ (пров. кърѣтъ
 moldov. синонимѣ къ чѣл ардел.);
 черѣале (deja Чѣрес, зѣа агрѣ-
 кътарѣ); prodante, ѣрѣнѣте, гѣ-
 нѣде, гѣкъ; *Getreibe* ан *Caenonia*
 ce zice Korn, iarъ нежѣреа fructe.
Getreideart, f., сѣл де гѣнѣде;
 —bau, m., кътаръ де черѣале;
 —boden, m., поѣтъ де гѣнѣде,
 гѣнарѣкъ; лѣкъ вѣнѣ де сѣнѣ-
 нарѣ вѣкѣте; —brand, m., тѣ-
 нѣне де гѣкъ, сѣнѣлѣ; —feld, n.,
 агрѣ, лѣнѣнѣ де гѣнѣде; —
 handel, m., вѣрогъ, тѣнѣ де
 гѣнѣ; —markt, m., нѣнѣ (нѣнѣ-
 данѣ) де проданѣте; —preis, m.,
 прѣгъ де проданѣте.
Getreu, a. m. ad., кърѣдѣнѣкъ (ѣмѣ
 кътръ ѣмѣ, аѣтъ кътръ ѣмѣ), ѣи-
 дѣлъ, лѣнѣ (frang. loyal); —e
Gedächtniß, мемѣрѣ тѣре, ш-
 нѣре аминѣте възъ; —e *Kopie*,
 кънѣ акрѣтъ, кънѣ аѣнѣнѣкъ;
 der *Wahrheit* — (sein, а ѣи кърѣ-

- dinlocă adeseori, a nu acorda
adeseori.
- Getreugt, a. mi ad., deceara, coka,
zscară.
- Getreulich, v. Getreu.
- Getriebe, n., (deza Treiben), mâr-
târ (a vporă rôte); maxină mâr-
strôc; rôtele unei maxine; kôsta
de kâră còpe (an montan).
- Getrieben, v. Treiben.
- Getroffen, v. Treffen.
- Getrost, a. mi ad., plin de ankre-
dere, plin de inimă, de krapă,
kraplocă, reacirarată, cirăpă;
—en Muthes, kă inimă vopă;
nur —! krapă! decirăpă.
- Getrôsten, fcf, v., așteptă kă an-
credere, speră, amă promită, mă
ancredă.
- Getrümmer, v. Trümmer.
- Getümmel, n., amezăzél, vâieră,
măgime de ómenî.
- Geübt, a. mi ad., deprincă, dedată,
mărită, eserçitată, pratikă.
- Geübet, m., —în, f., kămtâră, kă-
mtâră; — stehen, a oi kămtâră,
a piné prăkka an ana vorezăzi;
meine Uhr steht —, oroloziă meă
e pscă zloră; —schaft, f., kă-
mtâră, kămtârime.
- Geübt, a. mi ad., amptarată, dec-
făktă an patră; pțrată (an
tîpor).
- Geübt, n., oîteră pțrată, m-
trăzăr; eine Meile ind —, ză
măă mțrată.
- Gewächse, n., plantă, legămă, pro-
dăută vorezăveră; scroscăzără,
kroscămăntă; Wein von gutem
—, vină de calitate vopă, vină
din vîl vopă; —haus, n., olo-
rărie, pțmărie, legămărie, kasă
de plantă; —kunde, v. Pflanzenkunde
- Gewachsen, part., v. Wachsen; einer
Sache — sein, a oi kăpăce, kar-
nikă de ceva; einem nicht — sein,
a nu se kătă mțara, ori ase-
măna kă çineva.
- Gewadel, n., kătmăzără.
- Gewäff, n., arță, mălocă de an-
rare (aa amăalor, zăzi, dingă,
kòrne m. a.).
- Gewahr, vi, — werden, daă kă
okil, prindă de voce; a pçene.
- Gewähr, Gewährleistung, Gewähr-
schaft, f., kăștine, garançă, ci-
rărançă, vadă (kəzămă); — leisten,
a ora vopă, a da cirărançă; —bar,
a. mi ad., cirărançă.
- Gewahren, v. Gewähr werden.
- Gewähren, v., acirăpă, garançă,
staă vopă (kəzămăscă); promită;
koncedă; die Bitte —, akordă çe-
reora, amăzinescă pțmăntea.
- Gewährsam, m., kăstodiz, pază; a-
restă, ankiçore.
- Gewährsmann, m., garanț (kəzămă).
- Gewährung, f., konçesikne, akor-
dămăntă.
- Gewalt, f., pțera, potestate; pț-
tinçă, oșorçă, silă; aștoritate;
väterliche —, aștoritate pțrin-
tăscă; mit aller —, din pțsu-
terî, din tótă oșorçă; es steht in
meiner —, stă an pțerea meă,
atără deza mine; — anhin, a
oace silă; fcf. — anhin, a'mî
oace silă, a se oșorçă pe ci-
nemî; unter seine — bringen, a
pedăce an potestatea sa, a çe-
păne; seine Zunge in der — ha-
ben, a mti anorăna limba; die
Thüre mit — erbrechen, a spară
zma kă oșorçă; der — weichen,
a se traçe dinaintea oșorçei, a
cede la oșorçă; —brief, m., man-
dată essekçivă, plimăpținçă; —
geber, m., amptaritoră, konçi-
țaritoră (an leu); —haber, m.,
amptaritoră; domnă avsoză; —
herrschaft, f., despoziçă, despo-
tică; —herrscher, m., despotă;
—that, f., oanta silă, a oșorçei.
- Gewaltig, a. mi ad., pțerosă, pț-
tiate (pțernikă); anpă; kăm-
măntă, mană; —e Regen, plôie
pțode; —e Schmerz, dăpere a-
pripă, dăpere kămăntă; —e Sturm,
tîmăstare oșriçă, oșrăntă.
- Gewältigen, v. Ueberwältigen.
- Gewaltiglich, v. Gewaltig.
- Gewaltig, gewaltthätig, a. mi ad.,
pțelănto, kămăntă, tîpănosă,

- despotikŭ, aпригъ; •вкълорѣ de
сѣгъ; •ордатъ.
- Gewaltſamkeit, Gewaltthätigkeit, f.**,
•бръдъ, нѣтере вѣтъ, сѣгъ.
- Gewand, n.**, вестмѣнтъ, хайнъ; дм-
врѣкѣминте, страѣз (пров. толд.);
дралерѣ, вѣлврѣминте (ла зѣ-
гравл); —haus, n., касъ de вест-
минте; —ſchneider, v. Zuchhändler;
—weiſe, ad., про •орма, нѣмал
din •ормалитате.
- Gewandt, part.**, (дела Wenden), дп-
демѣнарѣкѣ, демпрѣнсѣ, аперѣ (лѣт.
agilis), сурпѣтенѣ, свелѣтъ; де-
волѣтъ, (гѣвачѣ, пров. тѣрч.).
- Gewandtheit, f.**, дпдемѣнѣтате, де-
мѣнѣтате, демпрѣнсѣѣне, сурпѣ-
тенѣне, свелѣтѣне (гѣвачѣ).
- Gewarten, gewärtigen, v.**, аштентѣ,
сперѣ, ам съ аштентѣ, ам съ
мѣ темѣ; админѣстрѣ къ скѣм-
пѣтате; gewärtig ſein, а аштента,
стаѣ аштентѣндѣ, дпмѣ промѣтъ
(еѣ дпсѣмѣ чева).
- Gewäſch, n.**, спѣлѣтѣрѣ; пѣлаврѣ,
(пѣтѣ дела фр. parlerie), ворѣ de
клакѣ, ворѣ сѣкѣ, гѣрѣ несѣлѣатѣ.
- Gewäſſig, a. wi ad.**, •лекарѣ, лѣм-
вѣтѣ; —ſeit, f., лѣмвѣдѣ, гѣрѣ
лѣврѣ.
- Gewäſſer, n.**, апе, pl., (рѣарѣ, мѣрѣ).
- Gewäſſert, a.**, зѣлатѣ, змезитѣ; —e
Wein, винѣ мѣстекатѣ къ агѣ.
- Gewebe, n.**, цесетѣрѣ; макинѣмѣнтѣ,
интрѣгѣ.
- Gewehr, n.**, армѣ, арте; zum —
greifen, аплѣкъ артеме, алерѣ ла
арте; —wegnehmen, а decarma;
—präſentiren, а прѣсѣнта ар-
теме; daß — ſtrecken, а денѣне
артеме; —fabrif, f., •аврѣкѣ, •ѣѣ-
рѣрѣ de арте; —händler, m.,
нерѣцеторѣ de арте; —magazin,
n., армарѣ, арсеналѣ, марѣсѣнѣ
de арте; —maffel, m., манѣелѣ
de скѣтитѣ артеме; —probe, f.,
провѣ de арте; —tüden, m.,
—ſtöße, f., статѣ de рѣзиматѣ
арте; —ſchranf, m., армарѣ,
скрѣнѣ (ит. serigne,) de арте.
- Geweiſcht, a.**, локѣ рѣкѣтосѣ, сѣл-
носѣ.
- Geweiß, n.**, кѣрне, pl., пѣлкѣрѣ (de
черѣ), кѣрне рѣмѣрѣсе.
- Geweine, n.**, пѣлѣнсѣтѣ не'пчетатѣ.
- Gewende, n.**, дптарпѣтѣрѣ (къ ара-
трѣ), лѣнцимеа знеѣ •ѣлѣ (дп
арѣкѣлѣ); гѣреке (de кал, de
воѣ); арѣ, ланѣ.
- Gewerbe, n.**, мѣсерѣ, мѣштерѣ
(итал. mestiere), профѣсѣне; тра-
•ѣкѣ, комѣрѣ, пероуѣ; дпкеѣ-
тѣрѣ; вѣртежѣ (вартѣврѣ); ein
— treiben, лѣкрѣ о мѣсерѣ; —
fleiß, m., индѣстрѣ; —freiheit, f.,
лѣбертатеа индѣстриѣ; —recht, n.,
дрѣнтѣ de о профѣсѣне; —ſtadt,
f., орауѣ de профѣсѣонѣштѣ; —
ſtand, m., статѣ мѣсерѣерѣор;
—steuer, f., матрѣкѣлѣ, патентѣ
de даре, тауѣ de мѣсерѣерѣ;
—thätigkeit, f., индѣстрѣ; нерѣ-
цетѣ, сѣргѣнѣ а индѣстриарѣор;
—weſen, n., индѣстриарѣ, pl., ин-
дѣстрѣ.
- Gewerbsam, a. wi ad.**, индѣстриосѣ.
- Gewerbsamkeit, f.**, индѣстрѣ.
- Gewerf, v. Gewäſſ.**
- Gewerk, n., Gewerkschaft, f.**, соѣѣ-
тате монтанѣстѣкѣ, корпорѣѣне
de вѣерѣ.
- Gewerf, m.**, коинтерѣсатѣ, акѣионарѣ
ла о минѣ, вѣерѣ.
- Gewette, n.**, рѣмасѣ, рѣмѣшарѣ.
- Gewicht, n.**, грезтате; пондѣ; пѣнтѣ;
агѣсѣмѣлѣтѣ; импортанѣ; дп-
рѣарѣнѣ; вѣзѣ, асторѣтате, ва-
лѣре, daß iſt von ſeinem —, ачѣ-
ста нѣ къмѣнѣщѣ нѣмѣка; daß
— halten, а контракѣмѣнѣ, а
контравалѣнда, а контракѣса;
ins — fallen, а вѣдѣ дп къмѣ-
нѣлѣ, а къмѣнѣ мѣлѣ; nach dem
— verkaufen, а винѣ къ къмѣнѣла;
am — verlieren, а нерѣ din грез-
тате; —kunft, f., статѣкѣ.
- Gewichtſchen, n.**, пондѣлѣгѣ, пѣнтѣлѣгѣ.
- Gewichtig, part.**, амѣсрѣатѣ черѣрѣ
(дп канѣларѣ).
- Gewillig, v. Willig.**
- Gewillt, part.**, — ſein, а авѣ воилѣ.
- Gewimmel, n.**, мѣлѣме, глѣтъ минѣ-
кѣтѣре; •врѣкѣрѣме.

Gewinnmet, n., пгънсетѣ, ваіетѣ (de прънкѣ).

Gewinde, n., сзчѣтѣрѣ, дпвжртѣтѣрѣ; д'ъпъпътѣрѣ (de флорѣ); колъчѣтѣрѣ; вѣртеа (ла шкравѣ); кѣртѣрѣ.

Gewinn, m., къштѣгѣ, проѣгѣ, фолосѣ, довъндѣ; премѣ.

Gewinnen, v., къштѣгѣ, проѣгѣтѣ, довъндескѣ; ich kann es nicht über mich —, нѣ мѣ почѣ дндзлѣка; lieb —, а сѣмпатѣа (кѣ чѣнева), а прѣнде izzipe; einen für sich —, а довъндѣ фавѣреа кѣва; die Oberhand —, а дпвѣнде; Zeit gewonnen, Alles gewonnen, къштѣгѣ ятѣмѣ, ка сѣ дпмачѣ зрѣта.

Gewinner, m., къштѣгѣтѣрѣ, проѣгѣтѣтѣрѣ.

Gewinnsucht, f., гъкомѣ ла къштѣгѣ, поѣтѣ de къштѣгѣ.

Gewinnkarte, f., вѣетѣ, сорѣ de къштѣгѣ.

Gewinnreich, gewinnvoll, a., къштѣгѣгѣ, пѣндѣ de къштѣгѣ.

Gewinnst, m., къштѣгѣ, фолосѣ, проѣгѣ.

Gewinnung, f., в. Gewinn.

Gewinsel, n., пгънсетѣ, ваіетѣ, цѣмѣтѣ.

Gewirk, n., цесетѣрѣ; фатѣрѣ.

Gewirre, n.; дпкжрѣтѣрѣ, дпкълчѣтѣрѣ; аместекѣ, копѣсѣне; хаосѣ; лѣмѣ ла вѣоска зшеѣ.

Gewiß, a. шѣ ad., шѣгѣтѣ, сѣгѣрѣ, фѣрѣ дндѣѣлѣ; ѣрекарѣ; ein Gewisser, чѣнева, ѣречѣне; es ist —, е сѣгѣрѣ, нѣ дпканѣ дндѣѣлѣ; es ist nur zu —, е аѣарѣ de орѣ че дндѣѣлѣ, есте преа вѣне шѣгѣтѣ; in —en Fällen, ла ѣрешкарѣ кѣскрѣ; von —er Hand, дпгѣр'андѣ ѣсѣорѣ сѣгѣрѣ; für — ausgeben, а сѣне ка de сѣгѣрѣ.

Gewisse, n., сѣгѣрѣ; деѣнтѣ; sein —s haben, а'шѣ авѣ лѣфѣ сѣгѣрѣ.

Gewissen, n., кѣдетѣ, копштѣгѣ; mit gutem —, кѣ кѣдетѣ кѣратѣ, дп кѣдетѣ; bei meinem —, не сѣлетѣлѣ мѣѣ, дп копштѣгѣа мѣа; nach dem —, дѣгѣ сѣзѣа кѣдетѣлѣ; ein weites — haben, а авѣ

кѣдетѣ лѣрѣ; sein — an den Nagel hängen, а'шѣ амзѣдѣ копштѣгѣа, а нѣ сѣмѣдѣ мѣстрѣреа de кѣдетѣ; sich ein — woraus machen, а'шѣ гѣнѣ чева de нѣкатѣ, а сѣ фѣрѣ de мѣстрѣреа кѣдетѣлѣ, а'шѣ фачѣ скрѣлѣ; —haft, a. шѣ ad., копштѣгѣгѣосѣ, сѣрѣнѣлосѣ, кѣ кѣдетѣ кѣратѣ; —haftigkeit, f., дпгѣрѣчѣнеа кѣдетѣлѣ, кѣрѣгѣнѣа de кѣдетѣ, копштѣгѣдѣ кѣратѣ, нѣрѣтѣтеа копштѣгѣелѣ; рѣлѣчѣосѣтѣте; —los, a. шѣ ad., фѣрѣ копштѣгѣдѣ, кѣдетѣ скълѣчѣтѣ, нѣрѣлѣчѣосѣтѣте.

Gewissensangst, f., —bis, m., мѣстрѣреа de кѣдетѣ, гѣртѣра копштѣгѣелѣ; —fall, m., —punkt, m., —sache, f., —frage, f., гѣрева кѣдетѣлѣ, дпгѣрѣкѣчѣне ла кѣдетѣ; —freiheit, f., лѣертѣтеа копштѣгѣелѣ; —ruhe, f., лѣнѣштеа кѣдетѣлѣ; —schlaf, m., дѣрмѣреа, а-торѣдѣла, лѣтарѣлѣ копштѣгѣелѣ; —stempel, —zweifel, m., дндѣѣлѣ, сѣрѣлѣ дп кѣдетѣ; —zwang, m., сѣла, фѣрѣа копштѣгѣелѣ.

Gewissmaßen, ad., ѣрекѣт, дп вѣзнѣ модѣ.

Gewißheit, f., сѣгѣранѣ, адеверѣчѣне, верѣчѣне; mit — glauben, а авѣ кѣрѣдѣнѣ денѣнѣ.

Gewißlich, a. Gewiß.

Gewitter, n., фѣртѣнѣ, тѣмѣестѣ, тѣмѣестѣте, орѣанѣ, вѣраганѣ (maі вѣртѣсѣ не мѣре); ерѣнѣчѣне de парѣте; —haft, a. шѣ ad., фѣртѣносѣ; —luft, f., вѣрѣ нѣдѣшѣтѣрѣ; —regen, m., пѣѣѣ кѣ фѣртѣнѣ; —wolke, f., нѣорѣ de фѣртѣнѣ, нѣорѣ дпгѣрекатѣ.

Gewitzel, n., вѣрѣ аѣере, лѣре дп рѣскѣ.

Gewitzigt, part., пѣдѣтѣ, дпцѣлѣнѣцѣтѣ, ѣстѣцѣтѣ.

Gewoge, n., вѣлѣзѣрѣтѣрѣ; вѣлѣрѣ.

Gewogen, a. шѣ ad., аплѣкатѣ, вѣнѣвоѣторѣ, вѣневоѣторѣ; —heit, f., вѣневоѣнѣдѣ, аплѣкѣчѣне, аѣѣнѣчѣне; гѣнѣцѣ, фавѣре.

Gewöhnen, v., дѣдѣлѣ, денѣндѣ, дпнѣцѣ; sich an das Klima —, а сѣ дѣдѣа кѣ клѣма.

Gewohnen, v., мръ додат; gewohnt sein, а ол додат; jung gewohnt, олт гетхан, мрва олмръ вьрал, аз шн вьрваа.

Gewohnheit, f., dedape, дъвъдъ, да-ринъ, скангъ, (овичеъ, овичангъ); aus —, din dedape, дин дъвъдъ; nach meiner —, дънъ дадина мрва; er hat die ūble —, азъ с'а де-датъ рѣъ, азъ аре дъвъдъ рѣъ; —ūbade, f., мькатъ дин дадина.

Gewöhnlich, a. шн ad., днданатъ, команъ, ordinariъ, зчитатъ (омич-нзиръ); fur —en Zeit, за тинмъ днданатъ, за тинмъ мрватъ.

Gewöhnung, f., dedape, дедътеръ, дъвъдъ (дърапаеа дедъпил).

Gewölbogen, m., аркъ, аркъ де волтъ.

Gewölbe, n., волтъ (ital. volta); macazinъ, пръвълизъ (de perouъ дн Дера ром.), дзренъ (дн Мозд.), вѣткъ; unterirdiſches —, сѣте-ррвъ; —pfeller, m., пѣастръ.

Gewölbt, part., волтитъ.

Gewölft, n., пзорп, пзорпме.

Gewölle, n., мзррвдъ немѣстатъ (за вьмъ).

Gewühl, n., ратътеръ, скърмътеръ; аместекъ, глѣте (de ōment).

Gewürm, n., вермътеръ, вермѣ мзлуп.

Gewürz, n., (дела Wurz, Wurzel), рьдъчинъ; дресърп (фелзрп), планте къ мпосъ вьлѣ шн таре шн къ гзотъ аперъ, аромате; спидерп, pl. (дела спиде); дрѣре, дрѣ-върп (дн апотече); —haft, a. шн ad., ароматикъ; —handel, m., пер-рвдъ къ дресърп, къ спидерп; —krant, —laden, m., волтъ къ дрес-сърп ароматиче; —nagelien, pl., —nelke, f., кмѣоре; —waaren, pl., мьрѣл ароматиче; —wein, m., вѣлѣ дресъ.

Gezer, v. Geier.

Gezäh, a. знелте, INSTRUMENTE (монт.)

Gezähnt, gezähnt, part., диндъратъ, динатъ.

Gezähnt, a., чѣртъ, сѣадъ не'четатъ.

Gezander, n., амьмътеръ, днтър-мѣтаръ, днданатътеръ.

Gezant, a., днтърдѣтаръ, гартъ; мезинъ.

Gezehr, n., ностъ, вьмъмътѣтъ.

Gezehnt, a., зечимаръ.

Gezeit, n., мортъ, в. Zeit.

Gezeug, v. Gezäh.

Gezieser, v. Ungezieser.

Geziemen, v., сѣ квине, сѣ каде, отъ вине; —d, part., квинчосъ.

Geziere, n., апоститътеръ, афептъциане, днтрекътеръ; сторѣитътеръ, сѣ-кьтеръ.

Geziert, part., апоститъ, днтрекътъ, афептатъ; —es Wesen, манѣеръ апоститъ, апъкьтерп днтрекъте, афептате.

Gezimmet, n., лемътеръ, тесътеръ, (кестеа, гърч.); махинъ де лемпъ.

Geziſch, n., шкѣратъ, шкѣерътеръ.

Geziſchel, n., шолотъ, шолитътеръ.

Gezogen, part., грасъ, тарътъ (ital. tirato); wohl —, вине крескьтъ, къ пьртърп вьме; —e Feder, пѣмъ грасъ, пѣмъ de Olanda; —heit, f., крештерѣ вьмъ.

Gezitter, n., тремъспътеръ.

Gezücht, n., пръсѣвъ; расъ, соиз; семанпъ; böses —, пръсѣвъ рѣа, соиз вьстѣматъ.

Gezeit, a. шн ad., дпманатъ, дн-доитъ; цеманатъ, дмъмъ.

Gezirnt, a., рьсвчѣтъ; —e Seide, мьтасъ рьсвчѣтъ.

Gezürſchet, a., чиринатъ (изъ де вравъ).

Gezwungen, part., цинтъ, фортатъ; ценатъ; апоститъ, днтрекътъ, а-фептатъ; —e Wesen, апоститътеръ, афептъциане; —sprechen, а стор-ѣи, а фьрѣрп, а сѣанѣрѣпа, а ворп апоститъ; —heit, f., днтре-кьтеръ, апоститътеръ.

Zicht, f., вѣлъ де дикѣетърп, ар-трѣтѣ, артѣтѣ; (за пѣѣре) по-дартъ; (за мьмъ) хирагъ; те-раса за о толитѣре де металъ, днкьркътеръ за топитѣре; мерсъ, држнъ; —ader, f., вѣмъ сѣатъкъ; —artig, a., артѣтѣкосъ; —beete, f., кѣкъкъ пѣгъ (плантъ); —brüchig, a., паралинъ; —crisch, —isch, a., артѣтѣкосъ, артѣтѣкосъ; —pfaster, n., дпанамъ; —rose, —wurz, f., пѣонѣ; —tūbe, f., вриѣнъ азъ; v. Zaunrūbe.

- Giebel**, м., капто, еронтрона, ерантица
кнеп кассе; крештеръ (однибръ);
Giebel (eolz de krasb, липъ); —
bach, п., кеперинъ клямнъ, ко-
перинъ из ерантица; —**seite**, ф.,
латрета еронтрона, а еронтрон-
циала.
- Giese**, в. Feuer-giese ми Riese.
- Gienen**, в. Gähnen.
- Giefen**, в., рьсвалъ грехъ.
- Gier**, в. Begierde.
- Gieren**, в. Wünschen.
- Gierig**, а. ми ad., ласкомъ, поетиторъ.
- Gießbach**, м., поволъ, теринте, въ-
ржъ де ладъ.
- Gießbad**, п., дамъ, гзмъ.
- Gießbecken**, п., лцианъ, кастронъ
(aidb) лжгървдъ ми скандъ де
сплмъ, салъторъ.
- Gießen**, в., вьркъ, тернъ; адъ, отро-
пескъ; gegossene Arbeit, лжкръ тер-
натъ (din металъ).
- Gießet**, м., тьрнъторъ (de металъ).
- Gießerde**, ф., пьмънтъ де еорте
(центръ тернатъ).
- Gießerei**, ф., тьрнъторъ де металъ.
- Gießetz**, п., бронзъ; —**form**, ф.,
еорте, тьнаръ де тьрнатъ; —
kanne, ф., катъ де едатъ; —**felle**,
—**fessel**, м., лжгъръ, кьдаре де
тьрнатъ; —**matte**, ф., матриве де
тьрнатъ; —**rinne**, ф., гьточелъ,
злкъ де тьрнатъ; —**schaufel**, ф.,
лопъдъка тьрнъторъ; —**werk**, п.,
лжкръ, продлжкъ, еверикатъ тьрнатъ.
- Gift**, ф., (de la Gehen), в. Mitgift.
- Gift**, п., веннъ, веринъ (пронич-
ардел); токсикъ (отравъ); рь-
тате, рьмъ; —**beibringen**, а
лвенина; —**mischen**, а прегъти
веннъ; —**im Galle speien**, а
се лвенна, а се контра.
- Gift-arsenei**, ф., контравеннъ, anti-
donъ; —**becher**, м., катъ де ве-
нинъ, покатъ из отравъ; —**bitfen**,
м., вакьтъръ веннате; —**blätt-
chen**, м., —**blase**, ф., веннъкъ де
веннъ (ла анине); —**bell**, п.,
жаторъ; —**traut**, п., анннъ, вь-
ржонъ веннъ; —**lehre**, ф., ток-
сиконъ; —**mischer**, м., лже-
ннъторъ, веннъ; —**mittel**, п.,
- контравеннъ; —**pulver**, м., вьрете
веннъ; —**pulver**, м., праехъ ве-
нинъ, сехъ праехъ де контра ве-
нинъ; —**schnur**, ф., шерте ве-
нинъ; —**stein**, м., веннъ; —**tranke**, м.,
везтаръ веннъторе.
- Giftig**, а. ми ad., веннъ, веннате,
лвеннате, лвеннате; кьтър-
ннъ, веннъ, рьгъчелъ; —
Worte, вьрете тьмъторе; —
Zunge, лжвъ лвеннате, лжвъ
лвеннате.
- Gilbe**, ф., галнъ (налре).
- Gilben**, в., гьлнъскъ, вьлсскъ
галнъ.
- Gilbicht**, а. ми ad., гьлнъ, галннъ.
- Gilbig**, gilblich, в. Gelblich.
- Gilbe**, ф., еорте, коркъ, корпо-
ржине (чекъ, нидъ, вьркъ) де
мессериоръ; —**brief**, в. Junstbrief;
—**meister**, м., катъ корпоржннъ.
- Giltig**, в. Gültig.
- Ginzel**, м., пьркъ (пасере); жмъ
простичелъ, гьгъдъ, топъ, ош-
пъ, гогонанъ, вьлгъ.
- Gingang**, м., вьрвацинъ, пинанъ,
(а ладгате де пьлъ де вьлгъ).
- Ginzt**, Ginzet, м., веннъ (палтъ).
- Gipsel**, м., вьркъ, вьржте, кьмте,
пекъ (de ланте); —**spitze**, ф.,
аскьдъка вьржъ, канетъ шь-
кь.
- Gipselchen**, п., вьржте, кьмн-
шоръ, мькьшоръ.
- Gipselig**, а. ми ad., вьржте, кь
крештеръ, кьмнъ.
- Gipseln**, в., аскьдъ, еакъ вьркъ,
целъчелъ.
- Gips opf Gyps**, м., пинъ, инъ (не-
гръ вьркъ); mit — überziehen,
лжннъ; —**abdruck**, м., тьнаръ
де пинъ; —**arbeit**, ф., пинъторъ,
отакьторъ; —**arbeiter**, м., стакъ-
торъ, инсаръ, пиноръ; —**artig**,
а. ми ad., пинъ, кь пинъ; —
bild, п., иконъ де пинъ; —**bruch**,
м., —**grube**, ф., гронъ де пинъ;
—**hufe**, ф., лжондъ, сьгъ, лж-
вжторъ де пинъ; —**hufe**, ф.,
пинъ кристаликатъ; —**mörtel**, м.,
- Gipsen**, в., пинъскъ, пинъ.

Glasper, m., стъкло.
 Glücklich, a. mi ad., щастлив.
 Groll, v. Droll.
 Giraffe, f., жирафъ, камелопардъ.
 Giren, (zi: girpen), v., гирежъ, дандоцежъ (за перъдетъ).
 Gira, n., гира (за коморъ); — bank, f., банкъ де гира, знде о помилъ се трече асвора алтиса prin dandocare.
 Giren, v., чиринескъ (за поръшил), цемъ.
 Glas, n., стъкло (за стъкло).
 Gläser, v., стъкло.
 Gläser, m., стъкло.
 Glitter, n., глатъ, къчелъ; eiserne —, глатъ де ержъ; hölzerner —, (за ерестрил) жалъ, лодъръ; —bett, n., батъ къ глатъ; —schrank, m., армаръ къчелатъ; —thor, n., портъ къ глатъ; —werk, n., глатъ, дикторъ де глатъ.
 Glittern, v., дигривежъ, дикидъ къ глатъ.
 Glacié, n., гласиъ, елматъ (din naintea фортъределор).
 Glama, n., оие де Перъ, глатъ.
 Glander, f., гландъ, сгандъ де гландъ; drâmă, лнекъмъ де гландъ.
 Glandern, v., мъ даж не гландъ.
 Glandulös, a., гландоскъ.
 Glanz, m., лстръ, елгоре (din елперъ), лчире, стрълчире, стрълчиз, клароре; помилъ, шъпире, гландоре; галенъ (minerалъ); — der Augen, окъ стрълчломъ, виоузнае оклор; — der Farben, виоузнае колорилор; — geben, а да лстръ. а лстра, а помил; den — verlieren, а перде лстръ; —erz, n., ллмвацине, галенъ; —farbe, f., колоре стрълчлосъ; —leinwand, f., лстринъ, пълъ лстратъ, пълъ глатъ; —loß, a. mi ad., нелстроскъ; —roth, n., ромъ де Англия; —schetter, m., лгрранъ, пълъ цемъ.
 Glänzen, v., лческъ, стрълчиз, ре-лчиз, вилежъ (din вилеантъ); даж лстръ.
 Glänzend, part., лстроскъ, лчлоскъ, стрълчлоскъ, лминоскъ, вилеантъ;

помилъ; —e Gastmahl, оспилъ помилоскъ.

Glas, n., стъкло, глатъ; кристалъ; пъларъ, помилъ; mi — werden, а се стклъ, а се оаче стклъ; mi tief ins — gucken, а се дмелъ; —asfat, m., акатъ де Icelandia, лавъ нёръ; —arbeiter, m., сткларъ; —artig, a., стклоскъ, ка стклъ; —auge, n., окъ де стклъ; —haut, f., ганикъ стклосъ; —hütte, f., ласпикъ де стклъ, стклоръ; —kirsche, f., минъ (помилъ); —korff, m., ероридъ лчлоскъ (miner.); —korallen, f. pl., корале де стклъ; —masse, f., материлъ де стклъ; —mehl, n., пълъ де стклъ; —paste, f., стклъ колоратъ, лвлеръ елс; —perle, f., шърпеа де кристалъ; —platte, f., пълъ, тавъ де стклъ; —rahmen, m., кадъръ де стклъ; —scheibe, f., дикъ, окъ, цемъ де стклъ; —scheibe, f., ермилоръ, лнатъ, къркъ де стклъ; —schleifer, m., лчлоръ, лтезилоръ, аротъоръ де стклъ; —schmalz, a., ллмъ де стклъ; —schmelz, m., смалтъ де стклъ; —schrank, m., армаръ, сиветъ (провинц. Црел ром., itaz. stipetto) де стклъ; —werk, n., стклориле, стклориле.

Glaser, m., сткларъ.

Glasfen, v., лстрезкъ, стклезкъ, даж лстръ.

Glasur, f., гласуръ, стклоръ; смалтъ.

Glättcher, Glättcher, m., ллате де гландъ, гландилъ.

Glatt, a. mi ad., нередкъ, лчиз; помилъ; лоскъ (пъръ), cadea (материлъ); смалатъ; —haut, f., лело волнлосъ; —worte, pl., ворпеллчл, ворпеллчлор; —weg, ad., еръ парадъ, еръ черимонилъ; —machen, лтезелкъ, лчлоскъ, смалезкъ; einem etwas — abschlagen, а денера къва чева деадремъ; —bein, n., окъ де лчлор; —eis, n., гилъоръ; —eisen, n., ержъ де къдатъ, ержъ

- de politici; —hobel, m., черъ de petezit; —holz, n., зчиторъ, зчиръ de земн; —jüngig, a., ѳъгаръ, хигаръ.
- Blatte, f., политръ, зчиръ, petezime.
- Blase, f., Blasrohr, m., капъ шешъ, келъ.
- Bläse, f., Bläsen, m., скаѳъ.
- Blasig, a. mi ad., велосъ.
- Glaube, m., kedingъ; pелеpe, pелецине; kpezъ; kpezъmъntъ; chriſtlicher —, kedingъ kpeſtintъ; weſſ Glaubens biſt du? de че pелеpe to diſ tъ? dazu gehört ein ſtarke —, катаре зкръ e aneвоиъ de kpezъtъ; einem — ſchenken, a da кѣва kpezъmъntъ; den — verläugnen, a'mi penera kpedinga; —feſt, таре дн kpedingъ.
- Glaubens-änderung, f., скитаре de pелеpe; —artifel, pl., днкеиторъ, артисалъ kpedingel; —bekenntniß, n., търтърциреа kpedingel; —bote, m., мичонаръ; —genoß, m., копелеционеръ; —grund, m., ѳндъmъntъ, темейа kpedingel; —lehre, f., догмъ, днвдъгъrъ pелециѳъ; —meinung, f., opinione pелециѳъ; —regel, f., pегъ, канонъ, тассимъ a kpedingel; —verbesserung, f., реформъ pелециѳъ; —ſaß, v. —artifel; —ſchwärmer, m., ѳнтъciactъ, ѳанатикъ pелециѳъ; —zwang, m., констракционъ, силъ дн kpedingъ.
- Glauben, v., kpedъ; даъ kpezъmъntъ, тъ днкpedъ; cокотескъ, даъ къ cокотелъ; das iſt nicht zu —, ачѣста нъ e de kpezъtъ; ich glaube daß eſ gut iſt, mi ce nape къ e vine; an Gott —, a kpede дн Damnezeъ.
- Glaubensſatz, n., carea лѣ Главер, cлѳаръ de codъ.
- Glaubhaft, a. mi ad., de kpezъtъ, demnъ de kpezъtъ, астриткъ; —igheit, f., авторитате, астритъ.
- Gläubig, a. mi ad., kpedinчocъ, kpeſtintъ.
- Gläubiger, m., kpeditorъ.
- Glaublich, a. mi ad., проваверъ, de kpezъtъ; —leit, f., проваверитате.
- Glaubwürdig, a. mi ad., астриткъ, demnъ de kpedingъ.
- Glauch, a. mi ad., църгъ, кзниторъ ѳъръ варъ; cтерпъ; азъ, амаcтpъ.
- Gleich, a., erazъ, коcгазъ, дреутъ; пъреке; планъ; асемenea (потри- vitъ); omoчeнъ, зниѳормъ; netedъ; —abſtand, m., dicтанцъ erazъ; —alter, n., ачѣcаш вpъотъ; —jahrl, f., пзмъръ пърекеръ; —zeit, f., ачелаш тиннъ; eſ iſt mir —, дми e totъ зна; Tag und Nacht —, zi mi нѳоте totъ de o кзниме; meines —en, de kondigiane, de cтapea mea; er hat nicht ſeines —en, олъ нъ'mi ape пъреке; —machen, a алана, a зниѳорма, a компърекеа.
- Gleich, ad., дндаръ, псмаде-каръ; —als wenn, ка ми км; ſeht —, акам дндаръ; wenn —, demn, тъкаркъ; einem — ſehen, a cемъна кѣва.
- Kommode: Gleichartig, a. mi ad., omoчeнъ, de ачѣcаш параръ; —bedeutend, part., cинонимъ, de ачѣcаш cемниѳикъцине; —ergeſtalt, —ermaßen, —erweiße, ad., днтpъ асемenea, totъ днтp'о ѳормъ; дн ачелаш modъ; —farbig, a. mi ad., конколоре, de ачѣcаш козоре; —förmig, a. mi ad., конѳормъ, зниѳормъ, аналогъ; —förmigkeit, f., зниѳормитате; —gefühl, n., cимпатъ; —geltend, part., totъ de o валоре, de ачѣcаш циноре; —geſtunt, a., кон- cимпиторъ, конcимпиривъ, de ачелаш cимпирънтъ; —geſtaltet, a., de ачѣcаш ѳормъ, ѳигаръ; —gewiſcht, n., контрапондъ; екисръ, кзмнъntъ дреутъ; —gültig, a. mi ad., indiepinate, nepъcъторъ; —flang, m., акордъ, зниконъ; —laufend, part., паралелъ; —laut, m., конcъуанцъ, cънетъ копесон-динте, —maß, n., cиметриъ, про- порцине, зниѳормитате; —mäßig, a. mi ad., totъ de (σ, мъоръ,

пропорционалă, симетрикă, хърека;
 —namig, a., омонимă; синонимă;
 —schäßen, v., а стипа джонктя;
 —schenkelig, a., исочка, екивралă
 (неом.); —sehen, v., а септык;
 —seitig, a., паричъзракă (неом.);
 —stellen, v., алытърă; копорналă;
 —stimmig, a. ші ad., копекпаторă,
 армоничесă, totă de zăă акордă,
 акорданте; —stimmgkeit, f., кон-
 кордантъ, армоникă, хванимитате;
 —tönig, a. ші ad., парисонă, зпи-
 сонă; —tönigkeit, f., конозналтъ,
 ханисонантъ.
 Gleiches, m., екаторă (астрон.).
 Gleichheit, f., еквалитате, конформитате,
 паричате; identitate; аве-
 мените (потрилитъръ).
 Gleichmuth, m., индиферинтъ, неутъ-
 саре; конезналтъ (статорпичă),
 сипгă неутръштатă.
 Gleichmüthig, a. ші ad. индиферинте, не-
 възворă; константе, нескимватă.
 Gleichniß, n., асемпльторъ, алытъраре,
 симилизърă (чимизитърă), параволъ
 (ворвире дп шăде); —reds, f.,
 параволъ, алеторикъ; —weise, ad., кă
 асемпльаре, дп оортъ de параволъ;
 —wort, n., ворвъ оитратъ,
 метафорикъ.
 Gleichsam, ad., брешкып; на ші кэм.
 Gleichsehn, m., хванимитате, хваните
 de еингитинте; сипмативъ, армо-
 нивъ; еинонимă; —ig, a. ші ad.,
 de ачелаш джуделосă, идентикă.
 Gleichwie, conj., кэм, прекып, ашеа
 прекып.
 Gleichwohl, ad., тотышă, кы тотă
 ачестеа.
 Gleichzeitig, a. ші ad., конгитивранă,
 дп ачелаш тивнă, исакронă, сип-
 хронă (греч.); —heit, f., контин-
 перите, сипхронистă.
 Gleich, v. Gleiche.
 Gleiche, f., ластръ ашариторă; пь-
 тръпжелă кăнескă (плантъ).
 Gleichen, v., лъческă, релъческă, ави-
 нескă; es ist nicht alles Gold was
 glänzt, на. есте. аспă тотă че
 стрълоче.
 Gleichnet, m., инокривă, оъдъркă, пре-
 оькътă, v. Gleichler.

Gleichnet, v. Gleichler.

Gleichen, v., шă даă не глăдъ; к-
 некă, аьнекă.

Gleiches, m., гитърис, манте ко-
 торитă кă глăдъ.

Glied, n., мъдзларă, мембръ; дп-
 кейетъръ, артикулă; инелă, веригă
 (велчгă de зпă лангă); ширă,
 рангă (ital. rango, франц. rang),
 рандă; модă. (de пайс); сипъ
 (de рăдипе); терминă (de зпă еи-
 лоничесă); периодă; es liegt mir
 in allen Gliedern, шă допă тотă
 мъдзлареле; sich in Glieder stel-
 len, а се пьне дп ширă.

Gliederen, n., мъдзларă, мем-
 брляцă.

Gliederbau, m., оуракторъ, оьнторъ
 а мъдзларелор.

Gliederlicht, f., —krankheit, f., —
 —reizen, n., артрит, артриткă,
 мътриче (провинц. ардеа).

Gliederlahm, a., парализикă, долгă.

Gliederweise, v. Gleichweise.

Gliederfrau, n., врăлѳнă de артрит,
 вероникă.

Gliedermaß, v. Gleich.

Gliederstamm, m., опрескытъръ въ-
 реудѳсă дп мъдзларă; врете дѳла
 дпкелеторă, еьрчорă.

Gliederwasser, n., оиновъ, хмезелъ
 зъросă (анатом.).

Gliederweise, ad., дп ширă, дп рангă
 (остамил), мембръ кытъръ мембръ.

Glimmen, v., лкърескă, ардă сьп
 сьзъ, ардă оъръ оьжкърă; шок-
 нескă.

Glimmet, m.; микъ, стимъ рѳсѳскă,
 оькнда кьсарикă.

Glimmerig, a., микосă, сьмичлосă.

Glimmer, v., сьмичлосă, релъческă.

Glimpf, m., кьнгытă, кьдгаре, мо-
 деръдисне; дькѳре, вилевоинтъ,
 дьлкътецъ.

Glimpflich, a. ші ad., кьмьлгатă,
 модоратă; зьндă, кьдъторис;
 mit einem. — ungehen, v. хрѳта
 ші кьдгаре.

Glimstern, v., лъческă шă, v. Glim-
 metten.

Glitzen, v. Gleiten.

Globus, m. (лат.), глобус (гьмантескѣ орѣ черескѣ).
Glöckchen, n., клопоцакѣ, кьмьпъмакѣ.
Glöcke, f., клопотѣ, кьмьпалѣ; die — schlägt, бра вате, сьмъ; was ist die —? кьте бра сьмѣ?
Glöckeln, v., озвѣ клопоцакы, клопоцескѣ.
Glöckelbalken, m., гриндъ де клопотѣ, ора клопотыкѣ.
Glöckelblume, f., клопоцел (олоре).
Glöckelförmig, a. шѣ ад., на клопотѣ.
Glöckengarn, n., редеа, сакѣ де крѣмскѣ потърнѣ.
Glöckengeläute, n., сьмелѣ де клопотѣ, клопоцитѣ.
Glöckengießer, m., клопотарѣ, озьрѣорѣ де клопото.
Glöckengut, n., —scheife, f., металѣ, матерѣ, вронѣ де клопото (аместоу де металѣ дѣн карѣ сѣторѣ закѣ клопотѣ).
Glöckenhaut, n., клопотѣ.
Glöckenkloppel, m., лимъ де клопотѣ.
Glöckelst, —läuter, —treter, m., клопотарѣ, кьмьпъларѣ.
Glöckenschwengel, m., —seil, n., кинъ, гръсълоре, ола, кордѣ де клопотѣ.
Glöckenspiel, n., органо де клопото.
Glöckelwelle, f., кьмьпълѣ де клопотѣ.
Glöcklein, n. Glöckchen.
Glöckner, v. Glöcknist.
Glorie, f. (лат.), глорѣ, мърѣре (славѣ); апрогъ, разѣ де сьмьнѣ.
Glortelch, a. шѣ ад., глорѣскѣ, мърѣрѣ, якѣ де глорѣ; —en Unbenfens, де сьмьнѣ глорѣскѣ.
Glossarium, n. (лат.), глосарѣ, карте сѣмькълоре де алѣ кърцѣ.
Glossē, f., глосѣ, комънтарѣ, сѣмькълорѣ.
Glossenge, n. Glossen, pl., окло, окл кълвалѣ, окл холдѣ.
Glücksel, n. Glücken.
Glück, n., порокѣ, порочѣре, оортъ; оерѣчѣре, оерѣчитате; сьрте, хасардѣ; Фортънѣ (кѣмъ); zum —, дѣн порочѣре; — auf! порокѣ кѣмъ! — auf den Weg, кьрѣторѣ кѣмъ; das — ist ihm günstig, оортъна дѣ рѣде; das —

ist blind, оортъна ѣ оортъ; er hat von — zu sagen, елѣ авѣ оортѣ кѣмъ; er hat mehr — als Verstand, елѣ аре малѣ малѣ порокѣ дѣкълѣ мѣнѣ; sein — machen, а ажанпенорочѣрѣ; dem — im Schoße sitzen, а ѣи оаворѣтѣ оортънѣ; — geht über Verstand, малѣ вродѣ зѣмъ драмѣ де порокѣ, дѣкълѣ о лѣтра де мѣнѣ; Jeder ist seines —es Schmied, олакарѣ есте оавралѣ оортънѣ оале.
Glücksball, m., кькърѣ оортънѣ; —bete, m., кьрѣрѣ де порокѣ; —botschaft, f., поьтѣре оерѣче, шѣре оерѣче; —fall, m., дѣтълъларѣ оерѣче; —gaben, f. pl., дарърѣ оортънѣ; —göttin, f., зѣа Фортъна; —güter, f. pl., авъдѣ; —kind, n., оаворѣтѣ оортънѣ; —rad, n., тамъра, рѣта оортънѣ (де лотерѣ м. а.); —ritter, m., сьмькълорѣ; —spiel, n., жокѣ оортънѣ; —stand, m., старѣ порочѣтѣ, старѣ де просперѣтате; —stern, m., стѣноѣ оортънѣ, зрѣтѣ; —zeichen, n., сѣмькѣ оерѣчитѣ, азгѣрѣ кѣмъ.
Glücken, glücken, v., кькълѣескѣ, кькълѣкѣ (клошка).
Glücken, v., реесѣ вѣне, ам порокѣ.
Glücke, Glücksel, f., клошѣ, клошкѣ.
Glücklich, a. шѣ ад., оерѣчитѣ; порочѣтѣ, оортънѣ; —er Anfang, дѣчѣнѣтѣ оерѣче; —er Ausgang, ешѣтѣ, кѣдѣтѣ оерѣче; —er Einfall, идѣ оерѣче; —er Wind, кѣнтѣ оаворавѣрѣ.
Glückselig, a. шѣ ад., оерѣче; —seit, f., оерѣчѣре, оерѣчитате.
Glückwunsch, m. Glückwünschung, f., гратълърѣне, оерѣчитаре, оерѣчитълърѣне (херѣчѣре), поьтѣре де порокѣ.
Glückwünscher, m., гратълъторѣ.
Glücken, v., мѣ дѣнокѣ, мѣ аспѣндѣ, мѣ дѣнокѣрѣ; еѣ glückt ihm das Gesicht, дѣ арде оага, с'а аспѣндѣ дѣ оагѣ; er glückt vor Scham, дѣ арде оага де рѣмѣне; vor Liebe —, а ѣи аспѣндѣ де оаморе; vor

Zorn —, а се днѣлъкара де тѣпнѣ.
Glühend, part., днѣокаѣ, днѣлъкѣратѣ; —e Augen, окѣ днѣокаѣ.
Glühfarbe, f., колѣре де оокѣ, де жѣратѣкѣ.
Glühfeuer, n., оокѣ, жѣратѣкѣ днѣрошѣтѣ.
Glühofen, m., кѣминѣ де тоѣтѣ (метале).
Glühwein, m., винѣ оертѣ кѣ ароме.
Glühwurm, m., лампѣрѣ, лѣчѣбрѣ, верте дѣминѣосѣ (кѣ оосѣорѣ).
Gluren, v., кѣтѣ кѣорѣшѣ, тѣ зѣтѣ посѣторѣтѣ.
Gluth, f., вѣпѣлѣ (ital. vampira), ардѣре; аршѣгѣ; арсѣтѣрѣ; оокѣ, жѣратѣкѣ; —auge, n., окѣ днѣокаѣ; —pfanne, f., копѣцѣкѣ де оокѣ.
Gnabben, gnabbern, v., роѣтѣ, чѣгѣлѣскѣ.
Gnade, f., харѣ, граѣѣ (мѣлѣ); клѣментѣ; оавѣре, вѣневоѣнѣцѣ, копдѣоѣинѣнѣцѣ; аѣсѣ —, дѣн граѣѣ, дѣн ѣенерѣоѣитѣ; Gnet Gnaden, Lascrivitatea Та; ohne alle —, кѣ тѣтѣ аспѣрѣнеа; ohne — und Barmherzigkeit, оѣрѣ нѣчѣ ѣ мѣлѣ нѣ копѣтѣрѣмѣре; halten Sie mir zu —n, тѣ роѣтѣ де ертѣчѣне, тѣ роѣтѣ сѣ ѣѣ ертѣѣтѣ; — für Recht ergehen lassen, а прѣоерѣ клѣментѣа дрѣнтѣтѣ; sich auf — und Ungnade ergehen, а сѣ лѣса днѣ дѣскрѣѣѣнеа (кѣѣва), а сѣ сѣпѣне оѣрѣ кондѣѣѣне; die — verlieren, а кѣдеа дѣн граѣѣа кѣѣва; а veni днѣ дѣсѣраѣѣ.
Gnaden, v., gnade uns Gott, Dzeѣ сѣ не аѣтѣ! Dzeѣ сѣ не днѣтѣндѣ харѣа сѣѣ.
Kompass: Gnaden-bild, n., ѣкѣонѣ оѣкѣтѣре де мѣнѣнѣтѣ, ѣкѣонѣ мѣракѣлѣосѣ; —bild, m., кѣтѣтѣтѣрѣ граѣѣосѣ; —brot, n., вѣатѣ, хрѣпѣ дѣн граѣѣ, пѣне дѣн харѣтѣте; —ertheilung, f., харѣ, граѣѣ (днѣ геѣоѣоѣ); —frist, f., рѣоѣтѣмѣ де граѣѣ; —gehalt, m., —geld, n., пѣнѣѣне дѣн граѣѣ, дѣн мѣлѣ; —jahr, n., аѣнѣ граѣѣѣ, аѣнѣ вѣ-

daniel (de penciune); —licht, n., дѣмѣна харѣѣѣ; —lohn, m., рѣсѣплатѣ дѣн граѣѣ; —reich, a., граѣѣосѣ, клѣментѣ, мѣлѣосѣ; —ort, m., лѣнѣ сѣѣнѣтѣ; —stoss, m., лѣвѣтѣрѣ дѣн зрѣтѣ (спре а кѣрѣта сѣоерѣнѣѣѣе зѣнѣ оѣѣндѣтѣ); —trost, m., тѣпѣѣереа сѣрѣтѣкѣ сѣѣнѣтѣ; —voll, a., граѣѣосѣ, пѣнѣ де харѣ; —zeitgen, n., сѣтѣѣ де харѣ; декѣорѣѣѣне.
Gnädig, a. нѣ ad., граѣѣосѣ, клѣментѣ (мѣлѣосѣ, мѣлѣосѣтѣвѣ); днѣдѣрѣтѣорѣ; оавѣрѣверѣ; —er Herr! прѣастрѣѣѣѣте Dŏmne (тѣлѣатѣрѣ); Gott sei uns —, Dzeѣ сѣ не аѣтѣ! Dzeѣ сѣ не деа вѣне; —e Strafe, недѣпѣѣ кѣтѣпѣтѣтѣ, дѣмѣлѣ; er ist noch — weggekommen, оѣѣ днѣѣ а сѣѣѣѣтѣтѣ зѣорѣ.
Gnädigst, ad., кѣ тѣтѣ граѣѣа, оѣрте граѣѣосѣ, кѣ тѣтѣ вѣневоѣнѣцѣа.
Gneiß, m., гнѣѣсѣ, (пѣтрѣ оѣрте тѣре нѣ кѣтѣрѣосѣ).
Gnom, m., сѣрѣтѣ пѣтѣпѣтѣскѣ, гнѣмѣ (грѣѣ.).
Gnomonif, f., гнѣмѣнѣкѣ, шѣнѣгѣ де а оѣѣѣ ороѣѣѣ де сѣре.
Gnosif, f., гнѣосѣкѣ, геѣоѣосѣ, зѣнѣ орѣсѣ дѣн вѣкѣѣ ѣѣ.
Gnug, v. Genug.
Gödelhahn, m., коѣошѣ де гѣнѣ.
Golander, m., сѣрѣзѣ марѣнѣ.
Gold, n., асрѣ (метѣлѣа чѣлѣ маѣ грѣѣ, маѣ кѣратѣ, маѣ сѣѣтѣѣ нѣ маѣ сѣоерѣтѣрѣѣ де оокѣ); ванѣ; geblegenes —, асрѣ маѣѣѣѣ, асрѣ нѣтѣѣтѣ; gemünztes —, асрѣ тѣлѣрѣрѣтѣ; geschlagenes —, оѣтѣ де асрѣ; in — fassen, а кѣрѣнѣде, а лѣга днѣ асрѣ; — machen wollen, а вѣреа сѣ аѣлѣ пѣтѣра ѣѣоѣоѣѣѣѣ, а вѣреа сѣ оѣѣлѣ асрѣ прѣнѣ аѣѣмѣтѣ; es ist nicht alles — was glänzt, нѣ еѣте асрѣ тѣтѣ чѣ сѣрѣѣѣѣѣ.
Kompass: Gold-ader, f., вѣнѣ де асрѣ (днѣ монѣтѣ); вѣнѣ оѣорѣѣѣѣѣѣ, трѣнѣнѣ; —ader, m., аѣерѣ, лѣжѣорѣ асрѣтѣ (дѣн чѣлѣ маѣ маѣтѣ, сѣ зѣѣ нѣ Steinader, Aquila Chrysaetos); —ammer, f., прѣсѣрѣ гѣлѣвѣнѣ (пѣѣѣрѣѣкѣ); —an-

frisch, m., аспирѣ; — apfel, m., мърѣ галвинѣ, мърѣ аспіѣ; — arbeiter, m., аспаріѣ, аспирѣторіѣ дин-аспѣ; — artig, a. mi ad., де патара аспрѣлѣ, ка аспрѣлѣ; — auge, n., маѣ сола де рагѣ сълатикѣ, ка канѣ роинѣ пѣрпѣрѣ, ка оѣл галвинѣ, рагѣ клангѣлѣ; — bad, n., ваиѣ де аспѣ (ан химіѣ); — barte, m., рѣдѣ, вагѣ де аспѣ; — baum, m., маѣ аспѣре етроніѣ; — bergwerk, n., минѣ де аспѣ; — betyl, m., верилѣ аспіѣ, хрисоверилѣ (маѣ сола де пѣтрѣ ексминѣ); — blatt, — blättchen, n., оѣлѣ, оѣцѣ, оспѣлѣ, сѣлѣ де аспѣ; — blech, n., пластрѣ, плакѣ де аспѣ; — blume, f., хрисантемѣ, оѣлѣре аспіѣ (де мал маѣте еѣспѣ); — böse, f., пѣгѣ, аспѣ де аспѣ; — brassen, m., пѣште аспіѣ, пѣстрѣлѣ аспіѣ (пѣ ла оѣл ка аспѣ аспіѣ); — braun, a., галвинѣ каѣенѣ; — distel, f., екалѣ аспіѣ (Scolymus); — draht, m., оѣрѣ, телѣ де аспѣ; — dursft, m., сѣте де аспѣ; — er, n., еѣѣ, минѣ де аспѣ; — farbe, f., колѣре аспрѣлѣ (ан старѣа патараѣ); — farben, — farbig, a., аспіѣ, ка аспрѣлѣ, в. — gelb; — fasan, m., ѣасанѣ аспіѣ; — finger, m., депѣрѣлѣ инѣлѣлѣ (ан патрѣлеа дела подікаріѣ); — fisch, m., лѣстрѣ де аспіѣ; — fisch, m., пѣште аспіѣ (маѣ маѣте еѣспѣ); — flimmer, — flitter, — flinker, — flitscher, m., оспѣлѣ, оспѣрѣлѣ де аспѣ (ан рѣспѣлѣ); — forelle, v. — brassen; — fuchs, m., каѣлѣ аспіѣ, роинѣ; — gelb, галвинѣ аспіѣ, маѣндѣ ка аспрѣлѣ (ital. biondo); — gescht, n., аспрѣрѣ, вѣсе де аспѣ; — gewicht, n., пѣнтѣ де каміѣнѣлѣ аспѣ; — gezer, m., вѣлѣгѣ аспіѣ; — gier, f., лѣкоміѣ де аспѣ; — glanz, m., лѣстрѣ де аспѣ; — gräupchen, pl., грѣангѣле де аспѣ; — gries, m., пѣсѣнѣ, аспіѣ де аспѣ; — grube, f., минѣ де аспѣ; іѣворѣ де аспѣлѣ; — grund, m., кѣмаѣ де аспіѣ (ла зѣтраѣлѣ); — grün, a., вѣрѣдѣспіѣ; — gulden, —

gulden, m., ѣлѣрѣнѣ, ѣлѣрѣнѣ де аспѣ; — haar, n., пѣрѣ маѣндѣ, пѣрѣ галвинѣ аспіѣ; пѣрѣлѣ вѣнепѣлѣ (маѣ сола де маѣлѣлѣ, Polytrichum); хрисокомѣ (о плантѣ аспіѣ); — haß, m., кѣрѣвѣшѣ аспіѣ; — häßlich, — häßlich, n., пѣрѣлѣлѣ (пасѣреа ѣеа мал мѣкѣ ан Еспѣрѣна Motacillus Regulus); — haltig, a., копѣнѣторіѣ де аспѣ; — häßer, m., кѣрѣвѣшѣ аспіѣ; — fall, m., аспѣ каѣчѣнатѣ (химіѣ); — lausche, f., кѣрамѣ аспіѣ; — lind, m., пѣрѣнѣлѣ ѣѣрѣте пѣлѣкѣлѣ; — lumpen, m., вѣкатѣ, вѣрѣшѣ де аспѣ; — torn, — törtchen, n., в. — gräupchen; — trone, f., корѣнѣ де аспѣ; сѣадѣ, монѣтѣ де аспѣ; — laß, m., лѣкѣ, лѣстрѣ де аспѣ; лѣвкоіѣ аспіѣ (о ѣлѣре мал галвинѣ деѣлѣлѣ маѣлѣре галвинѣ); — laß, m., вѣтелѣ де аспѣ (телѣ де аспѣ тѣртѣлѣ, оспѣнѣлѣ); — laß, m., пѣтрѣ лѣзѣлѣ, лѣнѣлѣлѣлѣ; — lile, f., лѣлѣ аспіѣ (а кѣрѣлѣ ѣлѣре ѣне нѣмаѣ о зѣ); — maßer, m., ѣкѣлѣторѣ де аспѣ, ахѣмѣлѣ, аѣенѣлѣ; — maßerfunst, f., ахѣмѣлѣ, мѣѣестрѣ де а ѣѣѣ аспѣ; — mine, f., минѣ, ваиѣ де аспѣ; — münze, f., монѣтѣ де аспѣ; — papier, n., кѣртѣлѣ аспіѣ; — platte, f., лѣспѣде, тавѣлѣ, плакѣ де аспѣ; — plätter, m., тѣртѣторѣ де аспѣ, мѣштѣрѣ де вѣтелѣ; — probe, f., зрѣвѣ де аспѣ (сѣре аѣ ѣѣла кѣтѣдѣмеа ми аспіѣтеа); — reich, a., аспѣрѣ, вѣгатѣ де аспѣ; — sand, m., аспіѣ, пѣсѣнѣ де аспѣ; — schaum, m., пѣлѣгѣ, оспѣлѣлѣлѣ де аспѣ; — scheider, m., раѣнѣлѣторѣ, кѣрѣлѣторѣ де аспѣ; — schläger, m., вѣлѣлѣторѣ, тѣртѣторѣ де аспѣ; еѣѣ де аспѣ ѣѣспѣнатѣ ми сѣлѣлатѣ; — schmelz, m., аспаріѣ; — schwefel, m., аспѣнѣлѣ ка пѣчѣѣ; — seife, f., лѣкѣ де сѣлѣлатѣ аспѣ (дѣн рѣспѣлѣ); — spinner, m., торѣлѣторѣ де аспѣ; — staub, m., вѣлѣре де аспѣ; — stein, m., пѣтрѣ аспѣѣ; хрисомаѣлѣ; — sticher, m., кѣсѣторѣ ка оѣрѣ; — stoff, m., сѣѣѣ де аспѣ (ital. stoffa d'oro);

—stücf, n., въкатъ de аспъ; —
 stufe, f., стъбъ, минеръ de аспъ;
 —tinctur, f., тинктуръ de аспъ;
 —waare, f., маръ de аспъ, ас-
 рърil, жваерil; —wage, f.; кэм-
 пль de аспъ; —wäſche, f., лъ-
 гóre de аспъ; —wasser, n., ро-
 солъ, винарцъ de Danzig; —werth,
 a., преціосъ, скъмпнъ ка аспъ;
 —wurц, f., лихъ съватикъ Liliun
 Martagon); асоделъ (о плантъ).

Golden, a. mi ad., de аспъ, аспеъ;
 —e Ader, f., еторoidъ, транул;
 —e Spruch, сентинцъ de аспъ;
 —e Zeit, вѣкъ de аспъ; die Zeit
 ist —, тинпъ е тесауръ непре-
 циберъ, тинпъ есте аспъ; —e
 Berge versprechen, а промисе маудъ
 de аспъ.

Golf, m., (ital. Golfo), голфъ, cinъ
 de mare.

Golkrabe, m., коръ (соизъ челъ mai
 леръ).

Gölle, f., валгъ; лънтрe аскъдигъ.

Göller, v. Grünſprecht.

Gölſe, f., знъ солъ de цанцарl.

Gölzen, v., жъгънескъ.

Gondel, f., (ital. gondola), гондолъ,
 лънтрe.

Gondelfahrer, Gondolier, m., гор-
 долерil, лънтрарil.

Gönnen, v., акордъ, кончедъ, на
 мисъескъ; (алте семпификъциал
 лi сънтъ дивеките); einem etwas
 —, а се възра de vinele алтзия;
 — Sie mir ein wenig Ruhe, дъ'мi
 пъциъ ръпаосъ; ich gönne es ihm
 von Herzen, сънтъ преа маудъ-
 митъ къ штигъл лi.

Gönnet, m., патронъ, фаворъторъ,
 протекторъ, взнъ воигоръ; —in,
 f., патронъ, протекторe.

Göpel, m., въртежъ, арганъ, машинъ
 de тракъ. есъл м. а. din mine
 (ан монт.).

Göte, f., тинъ, гъноis.

Götl, m., шръ ръсчигъ.

Görte, Gurre, f., валъ ръдъ, търцогъ.

Göſche, f., гъроis, лѣфъ, леопъ.

Göſe, f., верe de Гослар.

Göſe, f., знъ пемте, v. Abant.

Goffe, f., каналъ, скърсгóre (de
 zóie din въкърil).

Gotthe, m., готъ (нъмеле зилъ по-
 поръ церманъ).

Gotthiſch, a. mi ad., готическъ. gotikъ.

Gott, m., Zeđ, Dsmnezeđ (игл. Do-
 moneddio); bei —! Zъđ! ne Dzeđ!

(формъ de жъръмилъ); ſelf —!
 Dzeđ съ ажте! съ oie de vine!

— befohlen! oigl. al лi Dzeđ!
 — behüte! ерескъ Dzeđ! um

Gottes Willen! пентрe Dzeđ! in
 Gottes Namen! ан нъмеле Do-

monaxil will's —, воиндъ Dzeđ;
 — ſei Dank! маудъмилъ лi Dzeđ!

— grüße Euch! взнъ зioa! ſo
 wahr — lebt! вилъ e Дуа! (sil),

жръ ne вилъ Dzeđ! ne Dzeđ! ſo wahr
 mir — helfe! амеа съ'мi ажте Dzeđ!

— iſt mein Zeuge! Dzeđ анl e
 марторъ! — ähnlich, — gleich,
 лi Dzeđ асеминеа.

Götterbild, n., тинъ лi Dzeđ.

Götterblume, f., dodekateon (о плантъ
 de Bivinia).

Götterbote, m., Меркърil, солъ ал
 zeilor.

Götterlehre, f., митологилъ, штинцъ
 десре zeil цъгънештl.

Göttermahl, n., оспъдъ зеескъ.

Götterspeiſe, f., амросилъ, тънкаре
 зеескъ.

Götterspruch, m., сентинцъ зеескъ,
 оракъ (ла античl).

Göttertranſ, m., пектаръ, везгъръ
 зеескъ.

Gottesader, m., цалтиримъ, кимитирil,
 ангропгóre, локъ de ръпаосъ,
 аргъл сѣнтъ.

Gottesdienst, m., сервигилъ дзеескъ,
 влгъ, ооичилъ divinъ, (слъжъ dze-
 ескъ); релече; dem —e beivoſ-

nen, а аста, а oи оацъ ла кы-
 гъл дзеескъ; den — verrichten,
 а оаче сервигилъ дзеескъ, а съ-

кърми ооичилъ сънтъ; —iſch, а
 mi ad., сакръ, релечиосъ.

Gottesfurcht, f., ерика de Dzeđ, ре-
 лециогитате; —fürchtig, a. mi ad.,
 темгторъ de Dzeđ, релечиосъ,
 евлациосъ, деворъ.

Gottesgabe, f., даръ дзеескъ.

- Gottesgelehrsamkeit**, — gelehrtheit, f., теологія, теософія, дивьдътъръ de Dzeš.
- Gottesgelehrte**, m., теологъ, къртъ-парис de челе сѣнте.
- Gottesgericht**, n., ждедѣ дзеескѣ; ордаил.
- Gotteshaus**, n., касъ de рьгъчлси, висерикъ, темплъ.
- Gotteskasten**, m., кѣтъ, ларъ, ладъ de лемосіа.
- Gotteslästerer**, m., хлиторъ, деозимъторъ de Dzeš; — lästerlich, a. ші ad., влѣстъмъторѣ, хлиторѣ; — lästung, f., хлѣ, деоалмъ, влѣстъмѣ асѣра лѣ Dzeš.
- Gotteslehre**, f., дивьдътънтѣ дивьдътъръ dzeéckъ; релече.
- Gottesleugner**, m., атеѣ, атеистѣ, перъторъ de Dzeš; — leugnerisch, a. ші ad., атеистикѣ; — leugnung, f., атеистѣ.
- Gottesliebe**, f., харитате, извире, а-тѣре (драгосте) dzeéckъ.
- Gotteslohn**, m., рѣсплатъ dzeéckъ, харѣ черескѣ.
- Gottesmord**, m., зевчидѣ, вчидере de zeš; — mörder, m., зевчигъторѣ.
- Gottespfennig**, m., къпаръ, ванѣ de мѣ.
- Gottessohn**, m., сѣлѣ лѣ Dzeš.
- Gottestisch**, m., масъ сѣнтъ, алтарѣ; кѣминекътъръ, чина чеа de талнъ.
- Gottesurtheit**, n., ордаил (прове фе-лѣрѣ prin каре дн вѣккѣ de мѣжлокѣ се черка вина орѣ невина кѣлѣа, кѣм фѣрѣ длоокаѣ, аѣ днрѣдате ш. а.).
- Gottesverächter**, m., омѣ сѣркѣтѣ, кѣлкъторѣ de челе сѣнте, сакри-лѣрѣ, профанѣ; — verachtung, f., профъльчѣне, сѣркѣтънтѣ.
- Gottesverehrung**, f., днкнзѣчѣне, венеръчѣне divinъ.
- Gotteswort**, n., кѣвѣнтѣ лѣ Dzeš; предикъ.
- Gottheit**, f., zeitare, zeime, divinitate.
- Göttin**, f., зѣ, зѣцъ; зѣнъ.
- Göttlich**, a. ші ad., зѣескѣ, dzeескѣ, divinъ, черескѣ; — e Geseh, n., зѣеа лѣ Dzeš.
- Göttlichkeit**, f., zeitare, zeime; на-тѣръ зѣескѣ, днченѣтѣ divinъ, origine черескѣ.
- Gottlos**, a. ші ad., деправатѣ, дн-рѣтъчѣнѣ, перелепѣосѣ, прокетѣ; ein — Leben führen, а дѣче о вѣцъ деправатъ; ein — Maul haben, а авѣ о лѣтѣ сѣркѣтѣ, а сѣ чертарѣдѣ ші клеветѣторѣ.
- Gottlosigkeit**, f., рѣнцъ, рѣлтате, депрѣвѣдѣне, прокетѣ, переле-пѣосѣтате, неевлавѣ.
- Gottmensch**, m., Dzeš днгрѣнатѣ.
- Gottselig**, a. ші ad., кѣвиосѣ, евля-виосѣ, релѣпѣосѣ, девѣтѣ; дн Do-мнал фѣрѣчѣтѣ (рѣцѣсѣтѣ дн Do-мнал).
- Gottvergessen**, a. ші ad., невлавѣосѣ, перелепѣосѣ.
- Göze**, m., idolъ, zeitare пѣгънъ.
- Gözen-bild**, n., іконъ, сѣмаларѣ de idolъ; — diener, m., ідолѣлатрѣ, пѣгънѣ; — dienst, m., днкнзѣчѣне de idol, ідолѣлатрѣ; — opfer, n., вѣнтѣмъ, сакрѣчѣчѣ ідолѣескѣ (жѣрт-фѣ); — priester, — pfaffe, m. преѣтѣ, погъ ідолѣескѣ; — tempel, m., ка-мѣнте, темплъ de idol, пародъ (дн Indil).
- Grab**, n., мортѣнтѣ, грѣбъ; das heilige —, мортѣнтѣ сѣнтѣ (дн Dzeš Хрѣстѣсѣ дн Палестина); getreu bis ins —; kedingloosъ пѣнъ дн мортѣнтѣ; am Rande des —es sein, сѣнтѣ кѣ знѣ мѣлѣрѣ дн мортѣнтѣ; er sieht aus, als wenn er schon im —e gelegen hätte, сѣмѣлъ ка кѣндѣ ар сѣ emirѣ дн мортѣнтѣ; jemanden zu —e ge- statten, а днмортѣнтѣ не чѣнеа; einen Esel zu —e läuten, дѣнъ-ескѣ дн мѣлѣре мѣзѣндѣ.
- Grabeinfassung**, f., днгрѣдѣреа мортѣнтѣлѣ.
- Grabeln**, v. Krabeln.
- Grabeisen**, n., сѣноѣ, аршеѣ, хѣрлѣдѣ.
- Grabe-stelle**, f., лѣпѣчѣкѣ de сѣнатѣ; — land, n., огорѣ сѣнатѣ, пѣмѣнтѣ de сѣпъ.
- Graben**, v., сѣлѣ (пѣмѣнтѣ), ско-вѣскѣ (дн металѣ); факѣ грѣбъ; рѣмѣ; wer Andern eine Grube

- gräbt, fällt selbst hinein, че сапъ гробъ алѣа, ваде днсаши дитр'анса; —, m., шандъ, каналъ, гробъ; wir sind noch nicht über den —, днкъ п'амъ скъпатъ де грезтате; einen — ziehen, трагъ шандъ.
- Graber, m., съгъторѣ; сковиторѣ; (it. scavatore); —geruch, в. Leichengeruch.
- Grabeshügel, в. Grabhügel.
- Grabes-schlummer, m., сонна мор-дѣ; —stille, f., гъчереа мормънтъаши, гъчере фбрте адънкъ; —stimme, f., гласъ мормънталъ.
- Grab-hügel, m., гъмъ (лат. tumba); —legung, f., дитмормънтаре, дигропъдизне; —lieb, в., кытекъ де дитмормънтаре; —mal, —mal, n., мормънтъ, (моримънтъ), кепотаѣкъ; —meister, m., далъ де днсапъгъръ; —scheit, n., аршеъ; —schrift, f., ептраѣкъ, инскрипцине по пѣтра мормънтъаши; —stätte, f., кимпирѣ; —stein, m., пѣтра мормънтъаши; —stichel, m., ско-виторѣ; —tuch, m., линдеѣкъ мор-мънталъ; —zeichen, n., стъмъ, крече, сонна де мормънтъ.
- Grädfiren, v., гречисѣкъ.
- Grädfirnus, m., гречисъкъ.
- Grad, m., градъ; грѣмъ; рагъ; спидъ; im zweiten —e verwandt, консъапиъ дн адѣъ спидъ; im höchsten —e, фбрте, нз се нѣте маі магъ; bis zum äußersten —, пълъ ла естремъ, пълъ ла градъа чек маі дналъ; —abtheilung, f., гръдъдизне; —bogen, m., аркъ градатъ; razimeter; —buch, n., портъланъ (marit.), карте аръ-гъторѣ де портъриме мърѣи, де дигендизнеа крперимор, де фреде флксъаши, де новѣаши ші плени-лани.
- Gradirten, v., gradezъ, адъкъ ла маі mare gradъ де перфендизне, гъ-мърескъ (азрѣ); раѣнезъ (за-карѣ); свапореzъ ана дн саре.
- Gradirhaus, —werk, n., гръдъръ, касъ де гръдатъ, свапоръторѣ (не ла сарине); —herd, m., —pfanne, f., къминъ, кълдаре. де гръдатъ, де раѣнатъ; —wasser, n., (аз-рапи) апъ градатъ, днкъркатъ къ фѣлкрите сърспі епре а ферве азрѣ.
- Grad-leiter, f., —скаръ (anzme de va-riometer); —messer, n., градиме-тръ; —maß, a., градъаши, грѣмтарѣ; —uirten, v., gradezъ, даъ знъ градъ; —uirte, m., градъатъ, пер-сонъ каре а къпътатъ знъ градъ ла зиверсате; —weise, ad., гръ-датъ, грѣмтарѣ дн grade.
- Gräf, m., конте, комите, граѣ.
- Gräfen-bank, f., банка концилор (im-periali la dietъ); —stand, m., ordinea, статъа концилор; —tag, m., адънапца концилор (imperiali).
- Gräfin, f., контесъ, графинъ.
- Gräflich, a., комиталъ, контескъ, де конте, де контесъ.
- Gräffchaft, f., комитатъ.
- Gram, m., дигриѣдизне, сгъраре mare; —, ad., einem — sein, ам дн азръ по чинева; einem — wer- den, іаъ ла азръ по чинева; ent- seßlich — sein, азрѣкъ ка дракы кречеа.
- Grämelei, f., мъръоситате.
- Grämelein, v., мъръескъ, мъръ сгърѣ, мъръ пъкъжескъ пентръ тѣте нимі-каріне.
- Grämen, sich, v., мъръ дигриѣзъ, мъръ сгърѣ, мъръ пъкъжескъ, мъръ ачерескъ (mold.); sich zum Tode —, се пъкъжеште де мѣрте, мѣре де дигриѣаре.
- Grämlich, a. mit ad., мъръосѣкъ, сг-пъръдосѣкъ, ачерѣѣѣкъ, пъкъжѣ-ѣѣкъ; де фире чѣдатъ; —felt, f., мъръоситате, ачероситате, три-ѣѣдизне.
- Grammatik, f., граматикъ; —er, m., граматикъ.
- Grammatisch, a., граматикалъ; ad. граматичесше.
- Grammatist, m., граматисъкъ.
- Gram, m., грамъ (мъръаръ спидерѣскъ).
- Grän, n., грънцъ (мъръаръ азрѣ-рѣскъ).
- Granarium, n., грънаръ.
- Granat, —stein, m., гранатъ (пѣтръ прециѣсъ ромѣ).

Granat-äpfel, m., podie (арзипѣ);
—baum, m., podiapš (арвореле).
Granate, f., гренатъ, вѳмѣ.
Granatier, m., гренатьерѣ; —müſe,
f., кѣчѣлѣ de гренатьерѣ.
Granat-hägel, m., plöie de гренате;
—lanone, f., тѣнѣ de гренатъ.
Grand, m., прѣндѣ, нѣцѣнѣ, арѣнъ
петрѳсъ; Mare (воиерѣ), grandѣ de
Spania; —eſſa, f., мѣрѣ, grandецъ;
—iſt, a., прѣндѳсъ; —iöſ, a.,
grandiöſъ, мѣрецъ, фалникъ, трѣ-
фашѣ; —mehl, n., брѣзѣлѣ, бѣ-
ринъ мѣчинатъ mare.
Granit, m., гранитѣ; —felſen, m.,
стѣлкъ de гранитѣ.
Granne, f., цѣпѣ (ла стѣкѣ); —n-
artig, a., цѣпѳсъ; вѣрвѳсъ.
Granuliren, v., сѳ гранулѳръ, сѳ
грѣнцѣръ (п. е. металеле).
Gränze, v. Stenze.
Graben, m., ölz de фѣрѣ вѣрватѣ.
Graphit, f., графѣкъ, артеа de а дн-
фѣциша сѣпсѣл зѣчѣлѳр totdeo-
dara ми арѣнате сѣпне сѣл фѣгрѣ.
Graphit, m., графитѣ, плѣмѣцинъ.
Grapp, m., гарансъ, роѣвъ (плѣатъ
de тѣнтѣрѣтѣ ромѣ); —müſle, f.,
мѳръ de гарансъ; —wurzeln, f.,
рѣдѣчинъ de роѣвъ.
Gras, n., ѳрѣвъ; darüber iſt längſt
— gewachſen, асѣа с'а зѣтатѣ de
мѣлѣ; inſ — beißen, а мѳрѣ; das
— wachſen hören, а сѳ цѣнеа прѣ
свѣтѳсъ.
Gras-anger, m., пѣмѣзне, локѣ ер-
вѳсъ; —art, f., соѣ de ѳрѣвъ;
—artig, a., ѳрѣвѣчѣ, ка ѳрѣа, ер-
вѳсъ de соѣ; —banf, f., патѣ de
ѳрѣвъ, канѣнеа de гѣлѣ; —boden,
m., —feld, n., —land, n., пѣ-
мѣтѣ, кѣмѣ ервѳсъ, пѣжѣпте;
—butter, f., зѣтѣ de ѳрѣвъ (de
прѣмѣварѣ).
Grasfähen, n., ерѣшѳръ, ерѣцъ, ѳрѣвъ
теперѣ.
Grasen, v., косѣскѣ, тѣлѣ ѳрѣвъ (de
ömen); паскѣ (de vite); штерпе
пѣмѣнѣлѣ (вѳтѣа).
Graserei, f., косѣтѣръ; ерѣвѣрѣ, ер-
варѣ.
Grasfarbe, f., фѣа ерѣвѣ; —fled,

m., петѣкѣ de ѳрѣвъ; —fressend,
a., ерѣворѣ, мѣлкѣторѣ de ѳрѣвъ;
—frosch, m., врѳскъ de кѣмѣ;
—futter, n., нѣтрѣцѣ de ѳрѣвъ;
—garten, m., чѣрѣ, грѣдинъ de
ѳрѣвъ; —grün, a., вѣрѣвѣкѣ, вѣрѣ
ка ѳрѣа; —halm, m., фѣрѣ de ѳрѣвъ;
—hecht, m., шѣскѣ мѣкѣ; —hirſch,
m., чѣрѣ vitioanѣ; —hüpfen, m.,
кѣлѣшарѣ de ѳрѣвъ, локѣстѣ; —iſt,
a. mi ad., ерѣкѣ; —ig, a. mi ad.,
ервѳсъ; —selmig, a., днколѣтѣ,
вѣрѣеѣтѣ; —läufer, m., крѣстѣлѣ
(пасѣре).

Gräsling, v. Fächer.

Gras-magd, f., фѣатъ вѣкѣрѣсъ; —
müde, f., шѣлѣче; —pferdchen, v.
—hüpfen; —platz, m., —stüde, n.,
пѣжѣпте, локѣ ервѳсъ; —reich,
a., ервѳсъ.

Gras, v. Gräßlich.

Grasfren, v., дѳнпѣпте, зѣмѣ;
es — viele Grasheiten, зѣмѣ
мѣлѣ вѣтѣелѣ.

Gräßlich, a., хѣдѳсъ, зрѣтѣ (орѣдѣ);
днѣрѣшѳатѣ, сѣлѣмѣпѣавѣрѣ; дн-
грѳзѣторѣ; крѣдѣ; —leit, f., зрѣре;
сѣлѣмѣпѣтѣ; грѳзѣвѣ.

Grasung, f., пѣмѣзне; косѣтѣръ; ер-
вѣрѣ.

Gras-stengel, m., фѣрѣ de ѳрѣвъ; —
weide, f., пѣмѣзне de ѳрѣвъ; —
wuchs, m., ерѣвѣрѣ, пѣмѣзне.

Grat, Grath, m., аскѣпѣтѣ, гѣмѣ;
мѣке, сѣнѣре.

Gräte, f., аскѣпѣтѣ; оскѣ (de пѣпте),
гѣмѣ, адъ (ла кѣпѣтѣ); мѣке;
сѣнѣре; die —n аѣштѣфѣн, сѳотѣ
öcele.

Gratias, n., прѣсѣнтѣ, дарѣ.

Gratification, f., гратѣѣкѣцизне.

Grätig, a. mi ad., осѳсъ (пѣптеле).

Gratiös, a. mi ad., гратѣѳсъ.

Gratiös, ad., гратѣсъ, de дарѣ, дн
харѣ, фѣрѣ пѣатъ.

Grätſchelig, grätſchig, a., крѣчѣтѣ,
крѣкѣпатѣ.

Grätſcheln, grätſchen, v., мерѣ крѣ-
чѣндѣмѣ.

Gratulant, m., гратѣгѣпте, хѣрѣсѣ-
торѣ, орѣторѣ.

Gratulation, f., гратѣлѣцизне.

- Gratullten, v., граталежъ.
- Gräßgarten, m., лезгмъриъ; грьдинъ de лезгме, de вердецарі.
- Grau, a. mi ad., сьрѣ, кърънтѣ, азѣ (пърѣ); веніъ, антикѣ, демълтѣ; — werden, дикърънцескѣ; sich keine —en Haare wegen etwas wachsen lassen, нъ портѣ грижі streine; das —e Alterthum, антикитатеа чеа маі вътрънъ; in —er Vorzeit, дн тиншѣ чел маі вені; —, n., сьрѣ, ченъштѣ (колоре); —äugig, a., окі сьрѣ, окі de шісікѣ; —bart, m., сьрѣсьсьрѣ, вътрънѣ, кърънтѣ; —bärtig, a., къ варва сьрѣ; —braun, a. mi ad., каѣеніѣсьрѣ.
- Grauel, m., фрікѣ, тѣмъ; зраре; грѣцъ.
- Grauel, m., зраре; грѣцъ; —that, f., ѣантъ зрѣчѣосъ, къръченіъ, крззіме; —n, v., тъ днгрѣцозезѣ.
- Grauen, v., кърънцескѣ; се лъминъ de зіоз, се зіореште, крѣпъ de зіоз.
- Grauen, graufen, v., mi e грѣцъ, тъ днѣорѣзѣ; mir grauet, die Haut grauset mir, mi се катре-мърѣ карма; mir graut es daran zu denken, тъ днѣорѣзѣ сѣ тъ гъндескѣ; es grauet ihm vor der Arbeit, зреште лъкрѣ; —, n., зраре, грѣцъ, фіорі; es kam mir ein — an, m'am днѣоратѣ.
- Grauenhaft, —voll, a. mi ad., зрарѣ-верѣ; плинѣ de грѣцъ.
- Grauerlich, a. mi ad., днгрѣзѣорѣ.
- Grauerle, f., аринѣ сьрѣ; —fint, m., фринциалъ сьрѣ; —gelb, a., галсинѣ-сьрѣ; —grün, a., вердесьрѣ; —haarig, a. mi ad., кърънтѣ (ла пърѣ); —fehlchen, n., стіглете сьрѣ; —kopf, m., канѣ сьрѣ.
- Graulich (deza Grau), a., сьрѣѣ.
- Gräulich, (deza Grauel), зрарѣрѣ, крззіѣ, грѣзавѣ; зрѣтѣ; —e Wetter, тиншѣ зрѣтѣ.
- Graumeise, f., пѣгѣролѣ сьрѣ; pagus paluster (Лин.).
- Graupe, f., търънцишѣ, фъръмитърѣ (дн тинѣ); търъеріке (ѣелѣ de пѣосъ), гриндинъ; орзѣ кърънтѣ, арпъкашѣ.
- Graupeln, gräupeln, v., гриндинъ търънтѣ, пѣосъ къ пѣтрѣ търънтѣ, пинѣо търъеріке.
- Graupenmühle, f., торѣ de кърънтѣ орзѣ.
- Graupenschleim, m., деконтѣ de орзѣ.
- Grauß, m., (веніъ), търънцишѣ, пѣ-верѣ; in Staub und — zerfallen, се ѣачѣ правѣ ми пѣверѣ; зраре, сьрѣштѣнтѣ; —, a. mi ad., хадосѣ, зрѣтѣ, днѣорікошатѣ, сьрѣ-пънтърѣ.
- Grausam, —lich, a. mi ad., крѣдѣ, феросѣ, аспрѣ, дѣрѣѣ, варварѣ, тѣранѣ; —teit, f., крззіме, крззітате, фѣрошнѣ, фѣрочитате, аспрѣме, варваріъ, тѣраніъ.
- Grauschedig, a., сьрѣштатѣ; —schimmel, m., канѣ сьрѣ.
- Grausen, v., тъ днѣорѣ, mi се катре-мърѣ карма, mi се ридікѣ пърѣл дн канѣ, a. Grauen; —d, a., орѣверѣ, сьрѣштърѣ.
- Grauspecht, m., къцъръторѣ сьрѣ, пѣкъ арворарѣ; —wacht, f., пѣтрѣ de нѣсінѣ; —werk, n., пѣле сьрѣ (ѣланъ че о дѣ сьрѣрѣлѣ вѣлгарѣ, ѣрна).
- Graveur (zi: гравѣор), m., скѣвѣ-торѣ, сьрѣторѣ (дн металѣ).
- Graviren, v., скѣвескѣ; сьрѣѣ (дн металѣ); днгрѣзнезѣ, агъсѣ, дн-винѣескѣ (дн жѣрѣсѣрѣдінѣ); was ihn am meisten gravirt, че'л дн-винѣеште маі тѣлѣ.
- Gravität, f., грѣстате, сѣрѣоситате; —isch, a. mi ad., сѣрѣосѣ, къ грѣстате.
- Gravitation, f., грѣстѣдінѣо (терм. de фісікѣ; днсшѣрѣа фѣрѣскѣ а корпусѣлор de а се портѣ зпѣле сѣре алѣле).
- Gravie, f., граѣѣ (зінѣ дн мѣтол).
- Gravios, a. mi ad., граѣосѣ.
- Gregorianisch, a., грѣгоріанѣ.
- Greif, —geter, m., кондѣрѣ (вал-тѣре).
- Greifbar, a., атѣнциверѣ, пѣзѣверѣ; евідінте.
- Greifen, v., (кълѣескѣ); анѣкѣ, аріндѣ,

познъ тѣна (не чева); іаѣ; нигъ; аингъ; zum Degen —, познъ тѣна не снадъ; Jemandem nach dem Halſe —, анкъ де гатъ; einem an den Puls —, нигъ пхлелъ; einem an das Herz —, аингъ анде доре не чинева; einem in's Amt, in ſeine Rechte —, m'amestekъ ан грѣва, какъ дрепъла алста; in ſeinen Buſen —, амъ познъ тѣна не конштиндъ; einem unter die Arme —, даѣ тѣна (кѣва), ал ридикъ, ал ажътъ; zu einem Handwerk —, m'анкъ де о месеръ; das läßt ſich mit den Händen —; се ноте нигъ к тѣна, е ѳрте кларъ, десквѣтъ; um ſich —, се гъдеште, се'нрнде.

Greifklaue, f., гларъ; —zirkel, m., черкъ, компасъ де (мъсратъ) гросиме.

Greinen, v., пгъгъ рѣжидимъ.

Greis, a., кързатъ (пърѣ); —, m., вътрѣпъ; —en, v., дикрзидескъ (итал. incaputare); —enalter, n., вътрѣпече.

Greifen, v., (min.) десникъ.

Grell, a., (ѳрте) кларъ, виолъ, виѣ, асквѣтъ, пгързидъторѣ (гласъ); крѣдъ, дескѣс (колорѣтъ); —heit, f., (пиптъръ) аснрпиме.

Gremial, a., сжажалъ; греміалъ.

Gremium, **Gremio**, n., сажъ; греміѣ, корпорѣгъне; Handels—, греміѣ негодиторескъ.

Grenadier, m., в. Granatier.

Grendel, m., дрѣгъ, сълъ (де дикѣс); —baum, m., гринделъ (де пльгъ).

Grenzacker, m., огоръ мѣрпимашъ; —bach, m., пгъжъ мѣрпимашъ; —beamte, m., дрегъторъ де фронтіеръ; —befestigung, f., ѳртеѳикаре де фронтіере; —bereiter, m., инспекторъ, привегіторъ (кълъреуѣ) де фронтіере; —berichtigung, f., деуермѣрпире, демѣрпимире де фронтіере; —besichtigung, f., —zug, m., вѣитаре де фронтіере; —bewohner, m., мѣрпимашъ, локиторъ де фронтіере (граніцарѣ); —bezeichnung, f., de-

semътъръ де марцил; —biss, n., пѣтръ де хотаръ; герминѣ, терминѣ (ла романѣ).

Grenze, f., фронтіеръ, марцине, (хотаръ, граніцъ), герминѣ; einer Sache —n setzen, а мѣрпиме чева.

Grenzen, v., се мѣрпимеште, се конгерминѣ, се'нвечинѣ; sein Betragen grenzt an Nichtigkeit, портареа і с'анронѣ де нежнѣ.

Grenzenlos, a., негерминатъ, немѣрпимитъ, ѳръ ѳине; десѳрпнатъ; нестѣмператъ; нежмгътаръ, аѳаръ дин кале; —losigkeit, f., негерминаре, немѣрпимире.

Grenzcommandant, m., командантъ де марцил; —er, m., солдатъ мѣрпимашъ (грѣницаръ); —festung, f., ѳртеуъ де марцил; —fluß, m., рѣжъ мѣрпимашъ; —gott, m., золъ терминѣ (герминѣ), в. —biss; —graben, m., грѣпъ мѣрпимашъ; —fette, f., кордонъ; —linie, f., линѣ де герминѣгъне, линѣ демаркѣторѣ; —messer, m., (хотарникъ), в. Feldmesser; —nachbar, m., вѣчинѣ, пропrietаръ мѣрпимашъ, мѣрпимашъ (молд.); —pfahl, m., —säule, f., —punkt, n., паръ, стълъ, пѣнтъ де герминѣ; —recess, —vergleich, —vertrag, m., двоиѣлъ аскура марцилар; —scheide, v. Grenze.

Grenzscheider, m., демаркѣторъ, хотарникъ; —scheibung, f., дегерминѣгъне, хотърничѣ; —schütze, m., аркарѣ де фронтіере; —soldat, v. —er; —streit, m., —streitigkeit, f., прочесъ негръ марцил; —ung, f., конгерминаре.

Grenzwache, f., вѣрпѣжъ, кѣстодѣ (ан Евангелие), стражъ де фронтіере; —weg, m., кале гъгъ фронтіере; —zeichen, n., семѣ де хотаръ; —zoll, m., ватъ, джанъ.

Greuel, v. Grauel.

Gribe, f., жѣмаръ.

Griebel, m., в. Gröbel.

Griechen, m., грекъ.

Griechisch, a. im ad., греческъ.

Griegelbahn, n., в. Birkenbahn.

Grise, m., прандѣ, петринѣ, аринѣ местекатъ къ петричеле; грисѣ; (анатом.) нисинѣ (din ȳdza пѣти-машилорѣ де пѣтрѣ); дрождитъ (de vinѣ); — asche, f., ченше де дрождитъ; — brei, m., чирѣ де грисѣ.

Grisehn, v. Grausehn mi Grausen.

Grisen, v., факѣ грисѣ.

Grisegram, m., моросѣ, тѣрѣ-іосѣ, зречсѣ, картиторѣ; — en, v., морѣескѣ, картескѣ.

Grisegrämisch, a., тѣрѣосѣ.

Grisehuhn, n., векадѣ де аринѣ.

Griseicht, a., аринѣ.

Griseig, a., ариносѣ.

Grise-kleie, f., тѣрѣцѣ де грисѣ; — koch, m., тѣртѣ де грисѣ; — kofit, f., колѣкъ де пѣтрѣ (къши-патѣ при ачѣста); — mehl, n., фѣинѣ де грисѣ; — stein, m., пѣ-трѣ де вешикѣ; пѣтрѣ ариносѣ; — suppe, f., сѣпѣ де грисѣ.

Griff, m., (anclivnea) апѣкѣтѣрѣ, дринсѣрѣ, апѣтѣтѣрѣ, пѣпере де тѣнѣ, приндере; (де че анѣч) тѣнерѣ (савѣ); тѣнѣшѣ, тѣ-пекѣ, тѣртѣ (бѣлѣ шчл.); кѣдѣ (кѣсѣ); тѣнѣнкѣ, пѣселе (къ-щѣтѣ); гѣрѣ, зѣтѣ. (ла анимале рѣпаче); пѣредѣ, зѣелѣре (ма-лѣчѣосѣ), апѣкѣтѣрѣ (вѣклѣнѣ) — brett, n., гѣтѣ (ла инстрѣмѣнте къ кѣрде) де вѣорѣ.

Griffel, m., стилѣ (инстрѣмѣнтѣ де скрисѣ ла векл.); кѣрионѣ, kondelz де пѣтѣнѣ, де ардезіе; клѣвѣ; — förmig, a., (анат.) стилѣидѣ.

Griffen, v., ein Pferd —, потко-вексѣ де гѣацѣ калѣ.

Grille, f., грерѣ (инсектѣ); Feld —, чѣкалѣ; капѣчѣ, грерѣ, гѣргѣнѣ, фантасѣ, кѣмерѣ (ла калѣ); грѣжѣ сѣкъ; — n haben, ам грѣжѣ сѣчл.; — n machen, — n fangen, фаче ла кѣландарѣ; die — n vertreiben, скѣтѣ грерѣл дѣн калѣ; гресекѣ капѣчѣиле.

Grillenfänger, n., фантѣдѣ, капѣ-чѣосѣ, стравагантѣ, къ тѣне, къ грерѣ дѣн калѣ; — ei, f., фантасѣ, капѣчѣ, тѣне, стравагантѣ; — in, f., фантасѣ, капѣчѣосѣ.

Grillen-haft, grillig, a. mi ad., къ тѣне, къ грерѣ дѣн калѣ, грерѣ-росѣ, капѣчѣосѣ; — krank, a. mi ad., инкѣндѣриѣкѣ; — spiel, n., жѣкѣ грерѣилор; — vertreiber, m., грѣиторѣ де зѣатѣ; — werf, n., грѣескѣ (лѣкѣ, пѣтѣрѣ).

Grinasse, f., грѣмасѣ, сторѣѣ (ром. шѣнт. = smorgia it.), скѣмосѣ-тѣрѣ; стрѣмѣтѣрѣ; — nacher, m., скѣмосѣиторѣ, стрѣмѣиторѣ, сторѣиторѣ; — iren, v., тѣ сторѣескѣ, тѣ скѣмосескѣ.

Grimm, m., фѣрѣре, тѣрѣаре, анрѣ-дере маре де тѣнѣ, дѣтѣрѣ-тѣаре; — darm, m., (анат.) ко-лонѣ, мацѣла чеа маре; — darm-gefäße, n., (анат.) месѣколѣнѣ; — en, v., тѣ дѣкѣрѣ, тѣрѣ де тѣнѣ; ам колѣкъ, тѣ таіе.

Grimmig, a. mi ad., фѣросѣ, фѣ-роѣ, кѣдѣ, сѣватѣкѣ (де анѣ-мале); фѣриосѣ, тѣрѣатѣ, дѣдрѣ-чѣтѣ (де тѣнѣ); es ist — kalt, е фѣртѣ фѣрѣтѣ; — feil, f., фѣри-онѣ, фѣрѣ, фѣрѣчѣтѣ.

Grind, m., сѣалѣ; рѣіе; скѣрѣцѣ, кѣжѣ (де вѣве); лѣпрѣ, сѣар-катѣ; den — hab n, а фѣ рѣіосѣ; — icht, a., ка рѣіа, ка скѣрдѣ; — ig, a., рѣіосѣ; — forf, m., калѣ рѣіосѣ, сѣлѣосѣ, лѣпросѣ.

Grinsen, v., рѣнжескѣ; —, n., рѣн-жѣре, = (лат. gingi).

Grippe, f., грѣнѣ.

Grob, a. mi ad., грѣосѣ (чеа че нѣ е фѣнѣ), маре (тѣчѣнатѣ); пѣ-чѣонлѣрѣ (лѣтѣнѣ); пѣполѣтѣ, вар-варѣ, грѣсолѣнѣ, грѣстѣ (омѣ); — e Geschüß, тѣнѣ, артѣлерѣ грѣа; — e Schrift, лѣтере марѣ; — e Stimme, гласѣ асѣрѣ; — e Ge-richtszüge, фадѣ де мѣканѣ; — e Sitten, нѣравѣрѣ грѣстѣ; auß dem — n arbeiten, дѣсгрѣмѣзѣ; eine — e Lüge, мѣнѣчѣнѣ грѣосѣ; — e Schmeichelei, лѣнѣшѣре сѣрѣн-тѣтѣ; ich habe nie einen so — en Menschen gesehen, н'ам вѣзѣтѣ омѣ аша грѣсолѣнѣ; für einen Scherz ist das zu —, де глѣтѣ е прѣ грѣосѣ.

Grob-drätzig, a. mi ad., de тѣлѣ, de cipmъ грѣсъ; — **gestreift**, a. mi ad., mare въргатѣ, кз върцѣ марі; — **gliederig**, a. mi ad., тѣдѣлѣ-рѣсъ (чолѣносѣ); — **grün**, n., тѣ-тасъ грѣсъ de Neаполѣ; — **hären**, hārīcht, a., de пѣрѣ асарѣ; — **heit**, f., грѣсегѣ, грѣсоголнѣ (можичѣ), вестіалитатѣ (простіе); — **lan**, m., грѣзіанѣ, омѣ грѣсозанѣ, вѣдѣ-ранѣ, печіолнѣ, варварѣ, цѣранѣ дпкѣлцатѣ; — **förnig**, a. mi ad., de грѣзнге марі, mare лѣ возѣ.

Gröblich, a. mi ad., грѣсцѣ, кам грѣсъ; простичелѣ.

Grob-maler, m., лѣгравѣ тѣсгѣл-торѣ; — **wehl**, n., тѣрѣцѣ.

Gröbß, m., вѣлѣвѣ, тѣшкѣ, а сімвѣ-ріор (de нѣме).

Grob-schmied, m., сѣрарѣ дн грѣсъ; — **stunlich**, a., матеріалѣ, кз сім-вѣрѣ грѣзнгѣ; — **schwanger**, a., грѣа шѣрѣ.

Grölen, v., стрѣгѣ кѣтѣ тѣ цне гѣра, кѣтѣскѣ.

Stoll, m., рѣнкѣчѣ, рѣнкѣре, крѣ аскѣпсѣ, дѣвекѣтѣ; **einen** — **he- gen**, цнѣ рѣнкѣре; — **en**, v., ам рѣнкѣре.

Grönlandsfahrer, m., валенарѣ, пѣс-кѣторѣ de кѣдѣ; **naia** de пѣскѣтѣ валене.

Gröschel, n., грѣшѣ, манѣ.

Gröschel, m., грѣшѣцѣ (mon. de 3 крѣчарѣ); — **weise**, ad., кз грѣшѣга.

Gros (zi: гро), n., en gros (zi: an гро), кз грѣсѣ, кз рѣдѣкатѣ, кз топанѣ (елн.).

Grosß, a. mi ad., mare; дпалѣ, кѣ-пѣталѣ, прѣчпналѣ; — **er Mann**, върватѣ mare; — **er Welt**, лѣме mare (арѣстократѣ, повлѣцѣ); — **er Buchstabe**, літерѣ капѣталѣ, — **er Hausen**, влогѣ, масса попо-рѣлѣ; **die** — **en des Reiches**, маѣ марѣ, воерѣ цѣрѣл; **mit** — **en Her- ren** ist nicht gut Kirschen essen, нѣ е віне а тѣпка чѣрѣше днгр'о сѣрѣзрѣе кз воерѣл, сѣворѣа ма-рѣлор е скѣртѣ; **auf einem** — **en Fuße** leben, а грѣ кз кнѣ воерѣ; — **werden**, крѣскѣ, дѣвінѣ mare;

etwas — машен, есарѣтѣ, арѣ-тѣрѣскѣ; **sich** mit etwas — ма-шен, тѣ лѣкѣдѣ кз чѣа; — **spre- chen**, ворѣскѣ mare; — **thun**, сѣкѣ по марѣле, дѣм даѣ аерѣ de омѣ mare; — **ziehen**, крѣскѣ, едѣкѣ; нѣтрѣскѣ.

Grosß, n., дѣзпнѣ mare, 12 дѣзпне.

Grosß-admiral, a., прѣсноправѣрѣ, прѣ-стѣмарѣ; — **admiral**, m., mare-адмѣралѣ; — **almosenier**, m., ма-рѣлемосѣнарѣ (дѣшѣрѣцѣторѣ de мѣзостѣнѣ); — **altern**, pl., момѣл, вѣнѣ; — **alternvater**, m., стрѣмомѣл, стрѣвѣнѣ; — **alternmutter**, f., стрѣ-момѣл, стрѣвѣнѣ; — **artig**, a. mi ad., тѣрѣцѣ, грѣндіосѣ; — **artig- felt**, f., марѣкѣвѣнгѣ, грѣндецѣ; — **augig**, a., окѣосѣ, кз окѣ марѣ; — **baste**, f., шѣтѣшѣ mare (сѣра момѣлор); — **bäuchig**, a., пѣлѣте-кѣсѣ; — **botschaft**, f., сѣлѣетаре, амвасадѣ; — **brüftig**, a., пѣтѣосѣ, цѣносѣ; — **commenthur**, m., mare комѣндаторѣ (ал орѣднѣлѣ Мал-тѣтѣ).

Größe, f., тѣрѣпне, грѣндецѣ; кѣ-тѣпне; **die** — **eines Buches**, во-лѣмѣносѣтатѣа кѣрѣел.

Grosfenel, m., стрѣпелотѣ; — **in**, f., стрѣпелотѣ.

Größenlehre, f., математѣкѣ.

Grosentheils, **größtentheils**, ad., парѣтѣ mare, чѣа маѣ mare парѣтѣ, маѣ кз сѣмѣ.

Grosßfürst, m., mare прѣчпне; — **fürstin**, f., mare прѣчпнѣсѣ; — **fürstenthum**, n., mare прѣчпнатѣ; — **gliederig**, a. **Großgliederig**; — **handel**, m., пѣроцѣ кз грѣсѣ, кз рѣдѣкатѣ; — **händler**, m., пѣроцѣ-торѣ кз топанѣ; — **herr**, m., Сѣл-танѣ; — **herzig**, a., тѣрѣпнѣосѣ, пѣнерѣсѣ; — **herzigkeit**, f., тѣрѣ-пнѣитатѣ, пѣнерѣсѣитатѣ; — **herzog**, m., марѣдѣчѣ; — **herzogin**, f., ма-рѣдѣчѣсѣ; — **herzogthum**, n., ма-рѣдѣкатѣ; — **hofmeister**, m., ма-жордомѣ, mare маѣестѣрѣ de кѣр-те; — **hundert**, n., осѣтѣдѣсѣзѣчѣ; — **jährig**, a., мажорѣнѣ, вѣрот-

nikš; —*irer*, v. —*händler*; —*fämmerer*, m., кѣтърашѣ маре; —*fanzer*, m., канцеларіѣ маре; —*knacht*, m., марале шервѣ, чел днтѣѣ днтре шервѣ; —*knochig*, a., ососѣ; —*komthur*, v. —*com-menthur*; —*körperig*, a., кѣлъѣиносѣ; —*kreuz*, n., крѣча маре (а ор-динансі милитаріѣ); —*mächtig*, —*mächtigt*, a., прѣвѣтнѣ; —*mama*, f., мѣшѣ вѣнѣ, мамѣ маре; —*marſchall*, m., маре маршалѣ; —*maul*, n., вѣтосѣ; гѣръ маре; —*mäulig*, a., вѣтосѣ; лѣвѣтѣ; —*meister*, m., маре маѣстерѣ; —*mögend*, a., пѣрѣнѣ (тѣлѣ); —*mundſchenf*, m., покарѣ (пакар-никѣ) маре; —*mutz*, f., мѣрѣни-мѣ, денеросѣтѣ; —*müthig*, a., мѣрѣниносѣ; —*mutter*, v. —*ma-ter*; —*nase*, f., носѣ маре, нѣ-сонѣ; —*neffe*, m., —*nichte*, f., стрѣпенѣтѣ, стрѣпенѣтѣ; —*octav*, n., олтѣвѣ маре; —*oheim*, m., стрѣвѣнѣ (фратѣлѣ мѣшѣлѣ сѣѣ ал мѣшѣлѣ); —*para*, m., вѣнѣ, мѣшѣ; —*prahler*, m., лѣвѣрѣсѣ, фѣлѣсѣ; —*prahlerci*, f., лѣвѣрѣ; —*ſchafmeister*, m., маре вѣстѣрѣлѣ, тѣсѣвѣрѣлѣ; —*ſiegelbewahrer*, m., маре лѣстрѣторѣ de сѣпѣлѣ; —*ſprecher*, m., лѣвѣрѣсѣ; рѣдѣ-монѣ, фѣнѣфѣронѣ; —*ſprecherci*, f., рѣдѣмонѣтѣ, фѣнѣфѣронѣтѣ, лѣвѣрѣ, вѣрѣе марѣ; —*ſtädter*, m., чѣтѣѣѣнѣ, лѣкѣторѣ de полѣ-тѣ маре; —*sultan*, m., марѣлѣ Сѣлтѣнѣ; —*that*, f., фѣнтѣ маре; —*taufend*, n., о милѣ дохѣ сѣтѣ; —*thuer*, v. —*ſprecher*; —*truchſeß*, m., столѣникѣ маре; —*uhrmacher*, m., орѣлѣарѣ de орѣлѣлѣ марѣ; —*vater*, v. —*para*; —*vaterſtuhl*, шѣзѣлѣ челѣ маре; —*vaterlanz*, m., данѣлѣ мѣшѣлѣ, данѣлѣ перѣрѣ-ларѣ кѣлѣтѣнѣторѣ; —*weizer*, m. марѣ вѣзѣрѣ; —*weibewerf*, n., вѣлатѣ маре; —*würdenträger*, m., денѣнѣ-тарѣ маре.

Grot, n., грѣтѣ (монѣрѣ).

Groteß, a., грѣтѣскѣ (чѣ есѣтѣ de фѣртѣ пенѣтѣрѣлѣ); —*maler*, m.

пѣнѣторѣ de грѣтѣшѣлѣ; —*malerei*, f., пѣнѣтрѣ грѣтѣскѣ.

Grotte, f., грѣтѣ, монѣтерѣ; —*n-arbeit*, f., —*nwert*, n., орѣлѣтрѣ кѣ петрѣѣ, скоѣче шѣлѣ.

Grübchen, n., грѣпѣлѣ.

Grube, f., грѣпѣ; мѣнѣ; монѣтѣнѣ; *auf der — gehen*, сѣнтѣ кѣ знѣ пѣчѣторѣ дн монѣтѣнѣ; *einem eine — graben*, сѣнтѣ грѣпѣ алѣтѣлѣ, дн лѣтѣнѣ кѣрѣ; —*ngas*, n., газѣ de мѣнѣ.

Grübele, f., сѣвѣрѣтѣтѣ, скоѣторѣ-тѣрѣ, чѣрѣчѣтарѣ рѣѣнѣтѣ, денѣ-карѣ de пѣрѣ, соѣѣстерѣ.

Gräbellöff, m.; чѣрѣчѣтѣторѣ сѣвѣрѣ, соѣѣтерѣ.

Grübeln, v., скоѣторѣскѣ, днѣ вѣтѣ канѣлѣ кѣ сѣвѣрѣтѣлѣ; скоѣскѣ пѣ-сѣлѣ; —*nuff*, f., пѣкѣ петрѣсѣ.

Grubenarbeit, f., сѣлѣтѣлѣзнѣ de мѣнѣ; —*arbeiter*, m., мѣнѣарѣ; —*bau*, m., кѣлѣтрѣ de мѣнѣ; —*blende*, f., лѣтѣпѣшѣлѣ вѣѣмѣскѣ; —*fittel*, m., кѣлѣ, вѣстѣмѣлѣ de мѣнѣарѣ; —*leine*, n., мѣрѣнѣнѣлѣ; —*steiger*, m., вѣрѣторѣ, инѣнѣ-дѣнтѣ de мѣнѣ; —*wasser*, n., вѣлѣ чѣ сѣдѣчѣ дн мѣнѣ; —*werf*, n., мѣнѣрѣтѣ, вѣѣмѣлѣ; —*zug*, m., мѣсѣрѣмѣнѣтѣ, сѣпѣѣзнѣа знѣлѣ mѣнѣ.

Grubig, a., грѣпѣскѣ.

Grust, f., крѣпѣ, монѣтѣнѣ волѣтѣ; кѣтѣкѣмѣ (лѣ Рѣма).

Grummet, n., отѣвѣ; —*butter*, f., знѣтѣ de отѣвѣ (de вакѣ чѣ мѣ-пѣкѣ отѣвѣ); —*ernte*, f., коѣѣрѣ de отѣвѣ; —*wiese*, f., отѣвѣшѣтѣ.

Grün, a. шѣ адѣ, вѣрѣдѣ; крѣдѣ, пѣ-конѣтѣ; фрѣскѣ, прѣсѣпѣтѣ; —*e Waare*, лѣгѣмѣ, вѣрѣдѣѣрѣ; —*eß Fleisch*, карѣе прѣсѣпѣтѣ; —*eß Obst*, нѣмѣе пѣкѣнтѣ; *einem — ſein*, амѣ амѣкарѣ сѣпѣ чѣнѣвѣ, сѣмѣатѣсѣѣ, днѣ изѣсѣскѣ; *auf lei-nen — en Zweig kommen*, а нѣ днѣнѣтѣ, а нѣ ажѣнѣе лѣ старѣ малѣ фѣрѣчѣ; —, n., вѣрѣдѣ, вѣр-дѣѣѣ (колѣрѣ); *die Farbe fällt inſ — e*, колѣрѣа вѣтѣ днѣ вѣрѣдѣ; *ſich inſ — e lagern*, шѣ кѣлѣкѣ нѣ

verdérgъ; —blau, а., аластръ verde, verdeazariš.

Grund, n., оґндѣ (de vacă, de mare); пѣмѣнтѣ, помѣнѣ, вѣнѣ немѣшкѣторѣ; оґндѣмѣнтѣ, те-мелѣ (ла касѣоѣкѣдѣнѣ); по-тѣвѣ, принѣпѣиѣ, ресѣнѣ, кѣвѣнтѣ (касѣ); кѣмѣнѣ (дѣтр'о матерѣ кокоратѣ); стратѣ (грѣндѣ дѣ нѣнтѣрѣ); оґндѣтѣрѣ, валѣ; den — verlieren, не даѣ де оґндѣ; sich auf den — setzen, с'ашѣзѣ не оґндѣ, се прѣчѣмѣтѣ; legende Gründe, помѣнѣ; zu — e gehen, м'аоґндѣ; zu — e richten, дѣра-пѣнѣ, рѣнезѣ (не чѣнева); auf den — gehen, kommen, апро-оґндезѣ чева, стрѣватѣ пѣнѣ ла мѣдѣва; пѣнѣ ла рѣдѣчѣна лѣ-крѣзѣ; von — aus, дѣн рѣдѣ-чѣнѣ, дѣн темелѣнѣ; von — des Herzens, дѣн адѣнкѣнѣ inimel; im — e, дѣн адеврѣ, кѣнд вел кѣдѣтѣ; von — aus ehrlich, оѣрте онестѣ; er beklagt sich mit —, се пѣнѣче кѣ кѣвѣнтѣ; seine Meinung mit Gründen unterstützen, дѣнѣ екс-цѣнѣ opinione кѣ ресѣне; das Dorf liegt im — e, сатѣн заче дѣн валѣ; der Feind hat sich in einen — versteckt, inimikѣнѣ с'а аскѣнѣсѣ дѣтр'о оґндѣтѣрѣ.

Grundanschlag, m., компѣтѣнѣ оґндѣмѣнтѣлѣ; —artikel, m., арти-кѣлѣ принѣпѣлѣ, оґндѣмѣнтѣлѣ; —balken, —baum, m., грѣндѣ, талѣ оґндѣмѣнтѣлѣ, —bau, m., оґндѣмѣнтѣ; —bedingung, f., кон-дѣцѣиѣне оґндѣмѣнтѣлѣ; —begriff, m., кончѣнтѣ оґндѣмѣнтѣлѣ, сѣв-ѣентѣ; —besitzer, m., domnă de пѣмѣнтѣ, proprietariš; —bestand-
theil, m., партѣ констѣтѣтивѣ, е-сенѣциалѣ; элементѣ; —birn, f., картѣоѣ; —böse, a., оѣрте рѣдѣ, архѣрѣдѣ; —brav, a., оѣрте brav, архѣвравѣ; —buch, —register, n., kondikă de помѣнѣ, катастрѣлѣ; —ehrlich, a., прѣонестѣ; —eigen-
schaft, f., калѣтатѣ оґндѣмѣнтѣлѣ; —eigentum, n., помѣнѣ, proprie-
tate de пѣмѣнтѣ; —eigentümer,

m., proprietariš de пѣмѣнтѣ; —
eis, n., гѣдѣол, coloi de гѣдѣ; der Fluß geht mit —eis, кѣрѣдѣ гѣдѣол, не рѣдѣ; —eisen, n., (кѣр.) черкѣлѣоре.

Grundel, Grundel, m., алевѣшкѣ, сѣврѣлѣгѣ (пештѣ).

Gründen, v., оґндѣмѣнтѣезѣ, пѣнѣ temelš (ла касѣ); оґндезѣ, ашезѣ (нѣнѣ incitiră); даѣ стратѣ (дѣ нѣнтѣрѣ); sich —, мѣ оґндезѣ, дѣнтѣмѣлѣезѣ, рѣзѣмѣ.

Gründer, m., оґндѣторѣ, дѣнтѣмѣлѣ-торѣ.

Grundfähigkeit, f., оґкѣлтатѣ при-
митѣвѣ; —falsch, a. m. ad., оґалѣсѣ, mѣнѣчѣносѣ дѣн крѣштѣтѣ пѣнѣ дѣ талѣ; —farbe, f., колѣре ма-трѣче, примѣтивѣ; —fest, a. m. ad., tare dѣн оґндѣмѣнтѣ; —fläche, f., оґацѣ оґндѣмѣнтѣлѣ, пѣнѣнѣ; —form, f., оѣртѣ примѣтивѣ, ori-
pinară; (грам.) modѣриѣ примѣ-
tive; —gelehrt, a., оѣрте доктѣрѣ, дѣнѣдѣатѣ; —gerechtigkeit, f., дре-
птѣрѣ, привѣлѣдѣнѣрѣ аѣдѣнѣнтѣ de o
proprietate; —gesetz, n., лѣре оґндѣмѣнтѣлѣ; —gut, n., авѣре немѣшкѣторѣ; —gut, —gütig, a. m. ad., вѣнѣ de totă; —heil, v. Bauchheil; —herr, m., domnă de пѣмѣнтѣ; —herrlichkeit, —
herrschaft, f., dominiš, domniš
proprietariš, dreptă dominară; —iren, v., (пѣнт.) даѣ стратѣ; —kraft, f., пѣтерѣ примѣтивѣ; —
lager, f., оґндѣмѣнтѣ, васѣ, те-
мелѣ; —laut, m., вокалѣ; —
legung, f., пѣперѣ de оґндѣмѣнтѣ, оґндѣдѣнѣне; incitirădѣнѣне; —lehre, f., доктѣринѣ оґндѣмѣнтѣлѣ; me-
tadinară.

Gründlich, a. m. ad., solidă, ста-
верѣ, кѣ temelš, прооґндѣ; —
lichkeit, f., soliditate, ставѣритатѣ.

Gründling, m., v. Grundel.

Grundlinie, f., линѣ оґндѣмѣнтѣлѣ.

Grundloß, a., сѣндѣатѣ, оѣрѣ оґндѣ; оѣрте адѣнкѣ; неоѣнитѣ; непра-
пѣтѣкѣверѣ; —lose Entschuldigung, сѣлѣсѣ неоґндѣатѣ; —e Güte Gottes, вѣнѣтатѣ неоѣнитѣ (a. c. l. Dzeš;

—lofigkeit, f., проѣздитате mare;
 —mauer, f., мѣрѣ ѡндѣмѣнталѣ;
 —neigung, f., синаѣимѣнтѣ ориѣ-
 налѣ, патралаѣ; —pfahl, m., парѣ,
 пилотѣ; —quelle, f., исворѣ, сор-
 цинте, ѡнтѣлѣ примитивѣ; —recht,
 n., дрептѣ dominaлѣ; дрептѣ de
 клѣдѣтѣ по момѣлѣ стрѣлѣ; —
 regel, f., регалѣ ѡндѣмѣнталѣ,
 принципѣ, массимѣ; —reich, a.,
 ѡбрѣ автѣ; —riß m., планѣ,
 deliniarizhe ѡндѣмѣнталѣ; —
 saß, m., ассиомѣ, массимѣ, прин-
 ципѣ; —säule, f., колонѣ, стѣлѣ
 ѡндѣмѣнталѣ; —sprache, f., лимѣ
 матриче; —stein, m., пѣтрѣ ѡн-
 дѣмѣнталѣ; —steuer, f., ѡнда-
 тикѣ, дажде не момѣлѣ; —stoff,
 m., матерѣлѣ элементарѣ, съ-
 станѣ; —stück, m., трѣсѣрѣ ѡн-
 дѣмѣнталѣ; —stück, n., авере не-
 мишкѣторѣ; —stüße, f., раземѣ,
 провтеѣ ѡндѣмѣнталѣ; —suppe,
 f., droždil, пасѣтѣрѣ не ѡндѣ;
 —text, m., текстѣ ориѣналѣ; —
 theil, m., парте ѡндѣмѣнталѣ,
 конститѣтивѣ; —ton, m., (мас.)
 тонѣ ѡндѣмѣнталѣ; —trieb, m.,
 инстинктѣ мишкѣторѣ; —übel, n.,
 рѣѣ ориѣналѣ, радикалѣ; —ursache,
 f., казѣ примарѣ; —verfassung,
 f., конститѣциѣ ѡндѣмѣнталѣ;
 —vermögen, n., пѣтере примитивѣ;
 ѡндѣ, капиталѣ; —verpfändung,
 f., аманетаре, зѣлоѣре de мо-
 шѣлѣ; —wacht, n., прополѣ, чѣрѣ
 ѡндѣмѣнталѣ; —wahrheit, f.,
 адевѣрѣ ѡндѣмѣнталѣ, ассиомѣ;
 —wasser, n., аѣлѣ сътеранѣ; —
 wesen, n., аѣсѣ примарѣ; —wissen-
 schaft, f., метаѣзикѣ; —wort, n.,
 ворѣ de рѣдѣчинѣ; —zahl, f.,
 нѣмерѣ кардиналѣ; —zarsen, m.,
 ченѣ, douš de ѡндѣ; —zehent,
 m., дѣжѣ не пѣмѣнтѣ; —zins, m.,
 ченѣ de момѣлѣ (емѣятикѣ); —
 zinsherr, m., в. Grundherr; —
 zinsmann, m., ченѣсарѣ, емѣати-
 карѣ; —zug, m., трѣсѣрѣ prin-
 ципалѣ.

Grüne, m. и f., вердѣгѣ, верзимѣ;
 —n, v., аѣверзѣште, есте верде;

—n und blühen, аѣверзѣште иѣ
 аѣлорѣште.

Grün-sinf, m., ѡлоранѣ, верзиѣ (па-
 сере); —gelb, a., вердегашенѣ;
 —hänfling, m., петрарѣ верзиѣ
 (пасере); —kohl, m., вѣрѣ, кѣ-
 рекѣлѣ верде; —kraut, n., верде-
 цѣрѣ, снапакѣ; —lich, a., верзиѣ;
 —rod, m., омѣ аѣверѣкарѣ верде,
 вѣлѣторѣ; —span, m., вердара-
 мѣ (кокѣлѣ, рѣѣинѣ верде че се
 ѡаче не араѣлѣ); —specht, m.,
 гезѣѣе верде.

Grünzen, v., грохѣште (порѣлѣ);
 —, n., грохѣтѣ.

Grünze, f., грѣлѣ (адѣпаре de ориѣ-
 лте аѣѣл de аѣроѣиате иѣ странѣ,
 аѣкѣтѣ ориѣлѣ ле кѣрпѣnde одаѣлѣ);
 чѣгѣ, тѣрѣлѣ, стѣлѣ.

Gruppieren, v., грѣлѣзѣ; sich —, се
 адѣлѣ аѣ грѣлѣ.

Grus, m., молосѣ, тѣрѣлѣинѣ,
 прѣндѣ.

Grus, m., салѣтѣциѣне, салѣтаре
 (сѣрѣтаре); аѣкиѣлѣциѣне, шекѣ-
 цѣне.

Grüßen, v., салѣтѣ, тѣ аѣкинѣ.

Grußformel, f., ѡрѣмѣлѣ de салѣ-
 таре.

Grüße, f., грѣсѣ; зѣлѣалѣ, орѣ,
 овѣсѣ шѣлѣ тѣчинатѣ mare, ар-
 пѣкѣшѣ; минте; et hat — im
 Kopfe, аре минте аѣ канѣ.

Grüßkopf, m., канѣ секѣ, омѣ
 прѣстѣ; —mühle, f., мѣрѣ de
 зѣлѣалѣ.

Guardian, m., гардианѣ (гѣлѣ че се
 дѣ канѣлѣ ѡранѣканѣлор).

Gubernator, m., гѣверѣлѣторѣ.

Guck-auge, n., окѣлѣ; —en, v., канѣ,
 тѣ зѣтѣ; —glas, n., окѣанѣ, лор-
 петѣ; —fenster, n., ѡерѣстрѣцѣ;
 —kasten, m., канѣ опѣтѣ, канѣ-
 терѣ овѣкарѣ портатѣвѣ; —loch,
 n., ѡерѣстрѣцѣ секретѣ; —guck,
 m., в. Kufuf.

Gueridon, m., (ѡранѣ.) кандѣларѣ
 (сѣѣщѣникѣ).

Gühr, f., ѡерментѣциѣне, доспѣре.

Guillotine, f., гѣлотѣнѣ.

Guillotinen, v., гѣлотѣнѣ, деканѣтѣ,
 тѣлѣ канѣлѣ кѣ гѣлотѣна.

- Gulnee**, f., гинез (moneta de aură auriază).
- Guitlanbe**, f., гираандъ, кзъкъ de олоп.
- Guitarre**, f., гитаръ; —spieler, m., гитаристъ.
- Gulden**, m., олопинъ, оиоринъ; Conventionſ—, оиоринъ конвенционалъ (de câte 3 dozzocherl).
- Gulden**, v. **Goldten**.
- Gültiſch**, a., азритъ.
- Gültbauer**, m., v. **Zinsbauer**.
- Gülte**, f., даждо; емзатикъ, ченсъ; провентъ, рентъ; —n, v., респондъ ченса, плътескъ рентъ.
- Gültig**, a., взнъ, валаверъ, validъ; —ſeit, f., validitate, валоре.
- Gummi**, n., гзмъ (coiz de caieș, de râmînă); —artig, a., ка гзма; —baum, m., гзмариъ (арборе); —ig, a., гзмосъ; —gutta, n., гзмъгъ (oel de gzmă răzolat, дитревзипатъ дн medicinz ка пръгъдъне, шî mai къ сѣмъ дн шпъръ ка апаратъ); —harz, n., гзмъ ръшиносъ (mestă vegetală kompoză din gzmă și râmînă); —lad, m., гзмълакъ; —ren, v., дргъмозъ, знгъ, орекъ къ гзмъ; —wasser, n., апъ гзматъ.
- Gundelstee**, f., **Gundelstamm**, m., iedery, (it. ellera), герестръ, ооеъ.
- Gunst**, f., оаворо; харъ, грациъ, взпъвоинцъ; днръдъингъ (хатъръ); zu Jemandes —en, дн оавореа кзъва; mit — zu reden, vorkind къ voia Drale; bei Jemandem in — ſtehen, а авеа харъ днаинтеа кзъва, а оî дн оаворо; Jemandes — verſchätzen, а къдеа дн грациъ; — iſt beſſer alſ Künſt, оаворах оаче май мзхт декътъ мериах; —bewerbung, f., къзътаро de vinevoingъ, въларе de оаворо; —bezeigung, demăstrădne de оаворо, оаворъ, семнъ de vinevoingъ.
- Günstig**, a. ni ad., оаворъториъ, оавораверъ, vinevoitoris; einem — ſein, оаворезъ не чинева, дî voiz vineze.
- Günſtling**, m., оаворитъ; —in, f., оаворитъ.
- Gurgel**, f., гатъ, (guttur, lat.), гатложъ; ſein Vermögen durch die — jagen, а'мî мънка авероа, —bein, n., осы, поды гъгъли (мъраи дî Adam); —n, v., ſich, мъ гаргарезъ; —wasser, n., гаргаристъ, апъ къ каре омы днî гаргарисезъ, снагъ гъга.
- Gurte**, f., краставето; ſich eine — herum nehmen, мъ днтидъ прѣ мзатъ, ias прѣ мзавъ дндръс-пѣлъ; —nbeet, n., стратъ de краставецъ; —nmaier, m., шаторъ мъсгъшаториъ; —nſalat, m., салатъ de краставецъ.
- Gurten**, v., а ronconi (поръмвî).
- Gurt**, m., чингъ, чингъторо; вржъ (архит.); —bett, n., патъ не чинцъ (кинцъ); —riemen, m., крѣа, шерпаръ.
- Gürtel**, m., чингъторо (вржъ); zone (неогр.); —thier, n., daciaș migrante, армациъ (animalex къ чинцъ din coiză lepeneloro).
- Gurten**, v., дачингъ, дачингъ; ſich —, мъ дачингъ; дачингъ (знъ калъ).
- Gürtler**, m., чингаръ, вржаръ; армаръ.
- Guß**, m., върсаре, търпаре (de metală); върсатаръ (de апъ); —metall, n., металъ търнатъ; —mutter, f., матриче; —regen, m., повоиз, пиде маро; —ſtein, m., четърнъ (cisterna, lat.) de пѣтръ, злкъ, гъпкокъ (дн кзквî); —ofen, m., върсъроръ; —waare, f., мароъ de овианте търпате; —werk, n., лъкръ търнатъ.
- Gusto**, m., гъстъ.
- Gut**, a., взнъ; —, ad., vine; einem — ſein, извекъ не чинева, дî voiz vineze; er läßt Alles — ſein, дî tote'l сънтъ вине; er heißt Alles —, ел се дншакъ къ опî че; was ſagt man —es Neues? че се зиче de vine? ſehen Sie ſo —, оî взнъ; — machen, пкнъ ла локъ, дндрентезъ; wieder — ſein, werden, мъ оакъ еръ vine, мъ

- дупакъ; es mag für diesmal — sein, петръ актъ датъ трѣкъ, мѣръ; sei — en Ruther, аїа крпанъ; es geht sich nicht — mit ihm um, нъ е вине де авеа а оаче къ ел; ich habe noch zwei Gulden bei ihm —, ел амї май ва дикъ дол оїоринї, мї е даторъ дикъ къ дол оїоринї; wie viel haben Sie —? къд май аї взнъ, къд май аї ел? ich will mir heute einen — en Tag machen, воїз съ петрекъ актъї; sich etwas zu — e thun, а се декарта дн чева; er thut sich darauf etwas zu — e, се шандренте, се ладъ къ чева; er ist so — als tobt, е ка мї шортъ.
- Gut**, n., взнъ, мошї, маръ, проприетате; unrecht — gedeiht nicht, кзм с'а къшгитатъ аша се дъче, дїа авереа странсъ къ педрентате нъ с'адеце правъ.
- Gutachten**, n., пърере, опїнїоне; свакъ; концилї (ла медїа); — artig, a., de видъ взнъ, де оелъ взнъ, де патръ взнъ; — artigkeit, f., инїа, взнъ, патрала взнъ, оїре взнъ, семїацъ взнъ; пемъ взнъ; — befinden, n., дикъвїндаре, апаровъдїоне; аolare взнъ (а сълътъдї).
- Gütchen**, n., мошїоръ.
- Gutdenkend**, a., вїнекъретъндъ.
- Gutdünken**, n., пърере, опїнїоне, сокотїацъ дзнъ а са пгъчере, а са гъсїре къ каде.
- Güte**, f., взнътате, взнече, дзакоре, вгъдеце; in der —, къ взна, претїнеуте (оъръ прочесъ); der Weg der —, не кадеа пгъел, къ днвоїре; haben Sie die —, аїа взнътате.
- Güter**, pl., взнспї, аверї; — abtretung, f., чесїне, пъръсїре де взнспї; — anschlag, m., предзїре де взнспї; — beschauer, m., вїсїтъторъ (де мъръспї); — bestäter, m., спедїторъ, комїсїонаръ (де мъръспї); — gemeinschaft, f., комїнїоне де аверї; — handel, m., комърцъ къ мошї; — masse, f., масса, тѣтъ авереа (а знеї персоне); — wagen, m., каръ де мъръспї.
- Gut-gelant**, a., вїнедїкнсъ, везелъ, серїнъ; — gesinnt, a., лезалъ; — haben, n., де лкатъ, де прїмїтъ (даторї); — heißen, n., апровъдїоне, дикъвїндаре; — heit, v. Güte; — heilig, a., взнъ ла мїмъ; сїнчеръ; — heiligkeit, f., взнътате де мїмъ; сїнчерїтате.
- Gütig**, a. mї ad., взнъ, зманъ, кртенецъ, градїосъ, плїнъ де взнече, дзлче, вїневоїторъ; — felt, f., взнътате, взнъвоїацъ; дзакоре, зманїтате.
- Gütlich**, a.; амїкалъ, претїносъ, вгъжїнъ, дзлче; ad., претїнеуте, къ взна; — belegen, термїнъ (о каксъ) прїа дикъчїре, прїа взнъднвоїре; sich — thun, а мї петрече, се пзне не траїа, амї пзне вїада ла оръндїагъ.
- Gutmüthig**, v. Gütig; — feit, v. Gütigkeit.
- Guttagen**, v. Bürgschaft.
- Gutsherr**, m., домнъ де пъмънтъ; — schaft, f., домнїо де пъмънтъ (пропїетарїа, пропїетърїа).
- Gutthat**, f., оантъ взнъ; — thäter, m., вїнеоанторъ; — thätig, a., вїнеоїнъ, вїнеоъкпте; — thätigkeit, f., вїнеоачере, вїнеоъчїацъ.
- Gutturalbuchstabe**, m., лїгеръ гъгъралъ.
- Gutwillig**, a. mї ad., къ взнъвоїз, къ комъгъчере (ф. complaisant); — feit, f., взнъвоїацъ, комъгъчїацъ.
- Gymnast**, m., дїмнастї, школаръ де дїмнастї.
- Gymnasium**, n., дїмнастї.
- Gymnast**, m., дїмнастъ, днвъгъторїа де дїмнастїкъ; — is, f., дїмнастїкъ, артеа де а денпїнде трзлїа спре аї днпстери; — isch, a., дїмнастїческъ, че дїне де дїмнастїкъ.
- Gynecium**, n., дїнечелъ, апаргъмънтъа оемеїлор ла гречїї чел везї = (къ харемаї трчїлор д'асгъї).
- Gyps**, v. Gips.
- Gyrus**, m., пїръ, пїръ.

Ъ, п., а ошта хиторъ дин алаветалъ
верманъ; знеорі пзмаі се еспиръ.

Ha! int., ха! ах!

Haar, п., пъръ; die Haare, pl., пері; шетеле; кома; falsche —, пъръ
препсѣ; mir standen die — zu
Berge, ми с'аѣ скълатъ пъръаъ дн
сѣсѣ; амъ стътатъ за шраре ми
сваимъ; sich kein — frümmen las-
sen, а нѣ сѣорі нѣі о асѣрре;
graue — bekommen, а днкърангі;
— lassen müssen, а да де да-
нъ; sich keine grauen — wachsen
lassen, а нѣі пѣса, а нѣ днррр
де чева; — auf den Zähnen ha-
ben, а ѳі омъ вравъ, омъ ми де
рѣгъ ми де ѳгъ; etwas bei den
— herbeiziehen, а алека знѣ че prin-
cip, а ѳаче соѳисте (дн зорікъ).

Haar-aussatz, м., порѣкъ, пъръ пре-
псѣ; —beutel, м., пѣгъ де пъръ;
einen — haben, а се днвинова,
а се днвѣта; —feder, f., пѣѣ;
—flechte, f., днплетаръ, косиѣ
де пъръ; —gefäß, п., (анат.) цѣвъ,
каніаріѣ; —hammer, м., чоканъ
де кѣсѣ; —kamm, м., пентіне де
канъ; —klein, а., пѣрѣнцелъ, сѣ-
пѣре, дин ѳірѣ-дн-пъръ; —kräus-
ler, м., перѣкаръ, ѳрисеръ, дн-
кредиторъ; —locke, f., крѣеа,
інеа де пъръ; —loß, а., келъ,
плешъ, ѳъръ пъръ; —nabel, f.,
спелъ, акъ де пъръ; —neß, п.,
редеа, коіѣръ де пъръ; —pinfel,
м., пепелъ, пинселъ де пъръ; —
riß, м., ѳрисеръ, аконѣтѣръ, ор-
пѣтѣтъ де пъръ; —scharf, а.,
аскѣтѣ ѳорѣ; —schlächtig (Herz-
schlächtig), а., вѣлгитъ де пентъ,
ѣлгетъ дн пентъ; —schleife, f.,
лѣпшоръ, подъ, ѳіонкъ де пъръ;
—schmid, в. —riß; —schopf, м.,
сѣокъ, кѣмъ де пъръ; —stern, м.,
кѣметъ кѣ кѣдъ; —tour, в. —auf-
satz; —tuch, п., стрѣкѣрѣтѣре;
—widel, м., сѣлшоръ, роіѣъ де крѣдъ;
—wuchß, м., крѣскѣтѣръ де пъръ;
кѣмъ; —zängelchen, п., чѣмвѣстръ;
—zopf, м., кѣкъ, косиѣ.

Haaren, в., перѣдъ пѣрал, пѣпѣрескѣ.

Haarförmig, а. ми ад., ка пѣрѣа.

Haaricht, а. ми ад., пѣрѣсѣ.

Habe, f., аверѣ, авѣіе, вѣлѣрѣ; Hab'
und Gut, аверѣ мѣшкѣтѣре ми
пемішкѣтѣре.

Haben, в., ам; посѣдѣ (стѣпѣрескѣ);
цінъ; порѣ; das hat etwas zu
bedeuten, ачѣста ва сѣ зѣкъ чева;
ачѣста днсѣмнъ чева; es hat nichts
zu bedeuten, нѣ ѳаче нѣмѣка; es
ist überall zu haben, се нѣре аѣла
преѣтѣденті; was hat er nun da-
von? е, че ѳолосѣ аре де аколо?
da haben wir es! ѳкъ ашеа! ѳкъ
на! ich habe es von guter Hand,
аѳалѣ дела мѣнъ вѣнъ; es hat
keine Noth, нѣ днканѣ дндоіѣа,
нѣ е нѣі знѣ перікѣа; hier hast
du Geld, цѣне вані, ѳкъ вані;
was habe ich davon? че ам кѣ-
штѣратъ де аколо? was hat er
darnach zu fragen? чеі пасѣ дн?
das habe ich gern, ачѣста 'ми плѣче;
lieb —, а іѣвѣ; lieber —, а пре-
ѳері; mit einem zu thun —, ам
а ѳаче кѣ чѣнева; auf 'dem Arme
—, а порѣ дн вравѣ; einen zum
Besten —, а'ми ѳаче рѣсѣ де
чѣнева, а'лѣ дн дн рѣсѣ.

Habenichts, м., калікъ, сѣрѣнѣокъ,
голъ ка мѣлѣа.

Haber, в. Haset.

Haberecht, п., чѣртѣрѣдѣ, чѣлѣ че
вреа сѣ аѣвъ тотъ дрѣнтъ.

Habgier, а. Habsucht.

Habgierig, а. Habſüchtig.

Habhaft, а. ми ад., — einer Sache
werden, аплѣ, кѣштѣгъ знѣ че.

Habicht, м., кѣполѣ, хѣрѣ, вѣде-
рѣ; омінѣі, рѣшкѣа (colt de
вѣрѣдѣ); —bnase, f., пасѣ ко-
воіѣрѣ, пасѣ вѣлѣрѣ.

Hab-seligkeit, f., гѣгъ аверѣа (че о
аре пентіне); —sucht, f., іѣрѣ
де арѣнтъ, де аверѣ, аверѣіѣ;
—ſüchtig, а., іѣвѣтѣрѣ де аверѣ,
аверѣіѣсѣ.

Hacht, f., в. Hefel.

Had, м., лѣвѣтѣрѣ, гѣіѣтѣрѣ (кѣ се-

- кзрета); — und Mad, плече, а-местекъ de ómenl; — bank, f., еказнѣ, грѣнкѣ de гѣятѣ; — bell, n., сѣкере; — bod, m., (мар.) кода, пзна корѣиел; — bret, n., сѣп-дзръ de гѣятѣ, de хѣкѣтѣ; mono-кордѣ, тимпанѣ, салтерѣ (ан пѣс.)
- Hade, f., сапѣ; кѣкѣкѣ.
- Haden, v., таѣ, descuikѣ, хѣкѣтѣ; сапѣ, прѣшескѣ (молд.); sich —, а се лера (ка екаѣл); flein —, мѣрѣдезѣ, таѣ мѣрѣтѣ.
- Hader, m., сѣхѣторѣ, хѣкѣторѣ.
- Haderling, m., шѣнкѣ, паѣ мѣрѣ-цата.
- Hadsch, m., верѣ, порнѣ пѣжѣгѣтѣ.
- Hadschen, v., сѣтѣлѣ корѣрѣи, сѣтѣлѣ мѣскѣрѣ.
- Hadsel, v. Haderling.
- Hader, m., чѣртѣ, сѣадѣ; трѣнѣцѣ, тарѣ.
- Haderer, m., чѣртарецѣ, вѣтѣосѣ.
- Hadermann, —sammler, m., трѣн-царѣ, адхѣторѣ de трѣнѣ.
- Hadern, v., мѣ чѣртѣ, мѣ сѣдескѣ, dicsatѣ.
- Hafen, m., портѣ, лиманѣ, локѣ de сѣзранѣцѣ; — anker, m., анѣрѣ de портѣ, анѣрѣ de мареа; — damm, m., маѣлѣ, ѣзѣтѣрѣ; — geld, n., анѣраѣтѣ; — laterne, — leuchte, f., фанарѣ, латернѣ ан портѣ; — stadt, f., четата кѣ портѣ; — thurm, m., фарѣ, тарѣ de портѣ.
- Hafet, m., овѣскѣ.
- Haferei, f., v. Haberei.
- Haff, n., лавѣ, голѣ.
- Hafner, m., одарѣ.
- Haft, f., принѣсѣре, арестѣ, дѣсѣсѣре.
- Haft, m., верѣгѣ, агрѣѣ; сѣорѣкѣ.
- Haft, n., еѣшерѣ (мѣскѣтѣ).
- Hafbeschiff, m., орѣдѣлѣ de арестѣ.
- Hafsten, v., мѣ лѣпескѣ, мѣ аѣнѣлѣ, стаѣлѣ аѣцѣтѣ (de чеа); an etwas —, агѣрѣ de чеа; für etwas —, стаѣлѣ вѣнѣ, гаранѣтѣ деѣтрѣ чеа.
- Haft-geld, n., —pfennig, m., кѣларѣ, арѣзѣлѣ.
- Hag, m., дѣгрѣдѣтѣрѣ, гарѣвѣлѣ, тѣошѣ, пѣдзѣре; локѣ дѣкѣсѣ, а-пѣрѣтѣрѣ, мѣнтѣнѣтѣ.
- Hagapfel, m., мѣрѣ пѣдзѣрецѣ, ко-ровѣдѣ.
- Hagebeereiter, v. Hegerreiter.
- Hagebuche, f., карѣнѣлѣ (арѣоре).
- Hagebutte, f., кѣкѣдѣшѣлѣ, грѣндаѣѣрѣ сѣлѣватѣкѣ, росѣ кѣнѣскѣ.
- Hagedorn, m., мѣчѣошѣ, сѣпѣ аѣлѣ.
- Hagel, m., грѣдѣнѣ; — dacht, a., десѣ. ка грѣдѣна; — schauer, m., пѣрпѣрѣ de грѣдѣнѣ, грѣдѣнѣо-рѣ; — schrot, m., аѣче, хѣлѣче; — wetter, n., фѣрѣтѣнѣ кѣ грѣдѣнѣ.
- Hagelgans, f., гѣскѣ сѣлѣватѣкѣ.
- Hageln, v., грѣдѣнѣ; vate грѣдѣна.
- Hägen, v., дѣгрѣдескѣ, дѣкѣдѣ; пѣ-стрѣзѣ.
- Hager, a., маѣрѣ, мѣрѣчѣдѣ; — e Ge- stalt, статѣрѣ мѣрѣчѣдѣ, перѣсѣнѣ маѣрѣ, сѣлѣдѣетѣкѣ.
- Hager, m., мѣвилѣ (ан рѣлѣрѣ).
- Hagerkeit, f., мѣрѣезѣме, мѣкрѣме.
- Hagerose, f.; грѣндаѣѣрѣ сѣлѣватѣкѣ.
- Hagestolz, m., лѣгѣтѣлѣ томпѣатѣкѣ, вѣрѣлакѣ, чѣлѣватѣрѣлѣ.
- Hägemisch, m., мѣпѣлѣ.
- Hägezeit, f., тимѣлѣ овѣрѣтѣ деѣтрѣ вѣпѣтѣ.
- Haba, n., хахѣ, окѣлѣ дѣтрѣнѣлѣ фѣндѣ de грѣдѣнѣ.
- Häher, v. Heher.
- Hahn, m., коѣошѣ, гѣнѣлѣ; ванѣлѣ (ла вѣлѣ пасѣ); es kräht fein — barnach, нимѣнѣлѣ аз маѣлѣ кѣфѣтѣ ла кѣтаре, ла нимѣнѣлѣ нѣлѣ маѣлѣ пасѣ; — im Korbe sein, а ѣѣ фѣворѣтѣлѣ кѣлѣа.
- Hahnbalgen, m., грѣдѣ de мѣѣеотѣрѣ; коѣрѣлѣ не кѣре вѣнѣлѣ кѣпѣрѣорѣи.
- Hahnbusche, v. Hagebuche.
- Hahnchen, n., коѣошѣлѣ.
- Hahnenei, n., ѣѣ de аѣкѣкѣ.
- Hahnenfuß, m., шѣорѣкѣ коѣошѣлѣлѣ (пѣанѣтѣ).
- Hahnenkamm, m., вѣрѣста коѣошѣлѣлѣ (пѣанѣтѣ).
- Hahnstex, m., роѣ de аѣлѣме пѣрѣсѣтѣ.
- Hahnrei, m., вѣрѣватѣлѣ вѣтѣрѣлѣ, вѣр-ватѣлѣ корѣтѣ (аѣтѣцѣтѣ de пѣва-стѣ); zum — machen, а пѣне коѣре вѣрѣватѣлѣлѣ.
- Hahnreißchaft, f., корѣрѣрѣтѣлѣ вѣрѣва-тѣлѣлѣ, аѣтѣцѣтѣрѣ.

Hai, Haiffsch, m., сваяжъ (пеште).
 Hain, m., нъдспиче агъратъ, паркъ,
 агаръстръ; лънкъ.
 Hain, m., Freund —, шортеа.
 Hainbuche, v. Hagebuche.
 Hainbutte, v. Hagebutte.
 Häfchen, n., кърлицелъ, хндигъ, зп-
 дрелигъ; анострофъ.
 Hafsen, n., сконъ de огулъ.
 Häfel, v. Häfchen.
 Häfelarbeit, f., лъкръ дп зълшоръ.
 Häfelig, a., хндигатъ, къ кърлицеле;
 епиносъ, дпкъркатъ; делкатъ.
 Häfelu, v., дпдрескъ, лъкръ къ акъ
 хндигатъ; азкъ прпндъ къ къ-
 чшоръ; дпмлетескъ къ дпдреа.
 Häfelnadel, f., акадреа.
 Hafen, m., кленчйъ, кърлицелъ, хакъ
 (ла потковъ); арагръ къ кърлице;
 капче, къркапъ (о арагръ de фокъ
 лънгъ, фъръ ампаре); дпнто аскъ-
 цитъ (ла кал).
 Hafen, v., апакъ, акъгъ, трагъ къ
 кърлицъ.
 Hafenband, n., вълмъ че иптръ дп
 цжжъ.
 Hafenbüchse, f., спнугъ лънгъ фъръ
 ампаре.
 Hafenschiff, m., салпкъ кърлицатъ
 (пеште).
 Hafenzahn, m., грпшолъ, дпнто аскъ-
 цитъ.
 Hafet, m., омъ каръ аръ пълънтъ
 пшмал кътъ ното лъкра къ сапа.
 Haficht, a. mi ad., дп форма кър-
 лпжъ.
 Hafig, a. mi ad., къркъ, страпнъ,
 кърлицатъ.
 Häfje, f., монтъ (ла нпчореле апи-
 талехор дпнапол).
 Halb, halben, halber, праер. mi ad.,
 се дпгрезвпзла компъсецинал, кшп:
 außer —, не дпн афър; ober —,
 деасъпра.
 Halb, a. mi ad., жмътате, жмъта,
 семп; —er Beweis, семпровъ;
 —e Stunde, жмъта de оръ; —
 zwei Uhr, о оръ ми жмъта; —
 und —, кам аша, кам de мпж-
 локъ; — schlafen, a dormita, a
 тогъ; — blet, n., веро сзугпре;
 веро спмалъ; — bruder, m., фръ-

цпнастръ, фрате шптреръ; — bunfel,
 n., кларъ овокъръ; — gelehrte, m.,
 семп-дпвъцатъ, свътокъ, докто-
 ръгъ; — geschoss, n., сзопъ, дп-
 тресолъ (архп.); — getheilt, a,
 семп-пъргитъ; — gott, m., семп-
 зекъ; — heit, f., жмътъгитъръ, пе-
 ппнътате; — hemb, n., къшъшпе,
 шемисетъ; — hundred, n., чпачп-
 зечпме; — jahr, n., семестръ, жъ-
 шъта de анъ; семп-анъ; — insel,
 f., пенпнскъ; — freis, m., семп-
 черкъ; — fugel, f., емисоеръ; —
 kutsch, f., калоскъ; — laut, m.,
 семп-вокалъ, — ad., къ селолъ;
 — mutter, v. Stiefmutter; — phi-
 losoph, m., философетъръ; — poet,
 f., поетастъръ, версепъкъръ; —
 rund, a, mi ad., семп-розндъ;
 — schatten, m., семп-зпвръ (део.);
 — scheld, f., мпезъ, жмътате; —
 schürig, a. mi ad., de a дора тзп-
 съръ; — stiefel, m., стплетъ, зор-
 ппкъ, кълзпел, члсмалгъ; —
 tod, a., семп-впж, семп-портъ,
 мал портъ; — tuch, n., каспмпръ,
 семп-пълъръ; — verß, m., семп-
 стпх, семп-версъ; — weg, ad.,
 кам не жмъта, кам аша; — wilde,
 m., семп-сълварпкъ; — zitfel, m.,
 семп-черкъ.
 Halb, a. mi ad., пръжеппосъ,
 Halbe, f., колпжъ, деклпвъ, пръжъ-
 лакъ, прппоръ, кокъ de лонъ;
 штеръ, шовпжъ (монт.)
 Halen, v., трагъ ешаеа (мар.).
 Häfste, f., жмътате.
 Halfter, f., къпъстръ.
 Halstern, v., дпкъпъстрепъ,
 Halz, m., сзплетъ, ръсзпшветъ.
 Halburich, m., съраръ, окпартъ, шал-
 гъ (молд.).
 Halle, f., халъ, портпкъ (пндъ шоре),
 възъ, салъ; вагаръ, мжжпнкъ.
 Halleluja, int., алпжпа.
 Hallen, v. Schallen.
 Hallgraf, m., жмътарпкп посоо сеппне.
 Halljahr, n., жовпжъ (свалъ аз 50-
 леа дп лъцае вене).
 Halleute, pl., съраръ, шптаръ, шалгъ.
 Halle! Hallo! int., ало! фереппте!
 пашеръ!

Haltor, m., сэрарѣ, малгѣ.
Halm, m., тѣлѣ, (ор. туган), пѣлѣ,
 кочѣлѣ, ѳвштѣлѣ плантелор.
Halmchen, n., пѣшорѣ, ѳвштѣшорѣ.
Halmen, v., а да дн пѣлѣ (плантеле).
Halb, m., гѣлѣ, грѣмазѣ, гѣлѣжѣ;
 гѣлѣрѣ (ла вестминте), гѣлѣцѣ;
 über — und Kopf, де-аѳга маре,
 деарѣлѣ гѣтал; das kann ihm
 den — kosten, о дн перѣлѣ де
 а'шл перде вѣда; aus vollem —
 schreien, а свѣра дн рѣсѣтерѣ;
 —ader, f., вѣла гѣтѣлѣ; —band,
 n., —binde, f.; гѣлерарѣ, коларѣ,
 краватѣ, старѣ, легѣтѣрѣ ла гѣлѣ;
 —braune, f., гѣштерѣ, анѣлѣ, шо-
 пѣрлацѣ (бѣлѣ); —brechend, a.,
 ѳбрѣ перѣлѣлѣ, ѳрѣлѣгѣторѣ де
 гѣлѣ; —bürge, m., гарантѣ дн
 казѣсѣ крѣминалѣ, кезамѣ кѣ ка-
 пѣлѣ; —drüse, f., гѣндѣрѣ де гѣлѣ,
 гѣндѣрѣ жѣгѣларѣ; —eisen, n.,
 жѣлѣканѣ, верѣлѣ, кѣтѣшѣ де гѣлѣ;
 —entzündung, f., иаѳлѣтѣлѣлѣне де
 гѣлѣ; —gericht, n., жѣдецѣ крѣ-
 миналѣ; —gericht, f., анѣлѣ арѣтрѣ-
 тѣкѣ; —grüßchen, n., чѣѳѣ, вор-
 тѣла дн чѣѳѣ; —fragen, m., крѣ-
 ватѣ, коларѣ; —tuch, n., шѣлѣ-
 лѣдѣ, шѣлѣрамѣ, тѣстѣмеа де гѣлѣ;
 —wirbel, m., верѣтѣврѣлѣ, дн кѣлѣе-
 тѣрѣлѣ гѣтѣлѣ.
Halbe, f., старѣ ла кѣлѣ (вѣлѣт.).
Halbstarrig, a. шѣ ад., чѣрѣлѣкѣ,
 ѳвстѣлѣлѣ, дн дѣрѣлѣлѣ, тѣрѣ ла
 чѣрѣлѣ, кѣлѣлѣлѣ.
Halbstarrigkeit, f., чѣрѣлѣлѣ, ѳвстѣлѣ-
 лѣлѣ.
Halt, m., дн дѣтѣрѣ, дѣрѣверѣтѣте,
 старѣ, ѳпрѣлѣ, прѣнасѣ, старѣлѣ;
 —int., стѣлѣ ѳпрѣштѣ!
Haltbar, a., солѣдѣ, траѣнѣкѣ, дн дѣ-
 тѣрѣ. дѣрѣверѣтѣ.
Haltbarkeit, f., траѣнѣлѣ, кѣлѣлѣлѣ-
 лѣ, солѣдѣлѣ, дѣрѣверѣтѣте.
Halten, v., дн дѣ, рѣлѣлѣ, дн дѣлѣлѣ;
 сѣрѣлѣлѣ; ѳпрѣлѣкѣ, арѣстѣлѣ; дѣ-
 рѣлѣ; старѣлѣлѣ; wofür haltet Ihr
 mich? де чѣлѣ мѣ солѣлѣлѣ волѣ?
 шѣлѣ —, а стѣ лѣ лѣкѣ; schlecht
 —, а траѣла рѣлѣ, а траѣла лѣ чѣ-
 лѣла; gefangen —, а дн дѣ ла

крѣлѣлѣ; zu Gute —, а лѣла дн
 лѣлѣ де чѣлѣ; werth —, а стѣлѣлѣ;
 etwas auf sich —, а сѣ стѣлѣ лѣ
 сѣлѣлѣ; gehen —, а анѣрѣла;
 geheim —; а дн дѣ дн асѣлѣлѣ;
 den Daumen auf's Auge —, а
 дн дѣ сѣлѣлѣ; keinen Mund
 —, а лѣлѣ сѣкѣрѣлѣ; Musterung
 — а ѳачѣ сѣ трѣкѣ дн рѣлѣлѣ,
 а дн дѣ рѣлѣлѣ (де ѳстѣлѣ); Stand
 —, а сѣ дн дѣлѣлѣ, а стѣ ѳачѣ
 дн ѳачѣ; im Stande —, а кѣлѣ-
 сѣрѣла, а лѣлѣла чѣлѣ; auf Träume
 —, а крѣде дн вѣлѣлѣ.
Halte, m., сѣрѣлѣлѣ, рѣлѣлѣ; ѳпрѣ-
 тѣрѣ (ла карѣ); сѣлѣлѣлѣлѣ.
Halte, n. Behälter.
Halte, a., (лѣлѣ дн кѣлѣлѣлѣлѣ)
 дн дѣлѣлѣ.
Hallos, a., ѳѣрѣ кѣрѣлѣлѣ.
Halte, f., дн дѣлѣлѣ, дн дѣлѣлѣ, сѣ-
 лѣлѣлѣлѣ; — des Körpers, пор-
 тѣрѣла, порѣлѣлѣлѣлѣлѣ траѣлѣлѣ.
Halte, m., верѣлѣлѣ, варѣлѣ, ѳмѣ
 сѣлѣлѣлѣ, лѣлѣ, лѣлѣлѣлѣ, крѣлѣ.
Halte, f., гарѣлѣ (де перѣ).
Halte, m., вѣлѣлѣлѣ, чѣрѣлѣлѣ (mold.)
Halte, a. шѣ ад., рѣлѣлѣлѣ, лѣ-
 лѣлѣлѣлѣ, ѳдерѣлѣ, лѣлѣлѣ; ein
 —er Blick, о кѣлѣлѣлѣ лѣлѣ.
Halte, f., лѣлѣла кѣлѣлѣ.
Halte, m., верѣлѣлѣ вѣлѣлѣ (ка-
 сѣрѣлѣ); ѳпрѣлѣлѣ де верѣлѣлѣ вѣ-
 лѣлѣ; —bug, m., —feule, f., шѣлѣлѣ
 де верѣлѣлѣ; —lampe, n., лѣлѣлѣ,
 вѣлѣлѣ вѣлѣлѣ.
Halte, v., жѣлѣлѣлѣ верѣлѣлѣ.
Halte, m., чѣкѣлѣ, варѣлѣ; лѣлѣ;
 —auge, n., зрѣкѣ де чѣкѣлѣ; —
 art, f., вѣлѣлѣлѣ; —kopf, m., тѣкѣ.
Halte, a. шѣ ад., чѣкѣлѣлѣлѣ,
 чѣ сѣ лѣлѣ чѣкѣлѣ.
Halte, n., чѣкѣлѣлѣ, шѣлѣлѣлѣ.
Halte, m., дн дѣлѣлѣ вѣлѣлѣ,
 лѣлѣлѣ чѣкѣлѣлѣ.
Halte, m., жѣкѣ шѣлѣлѣлѣ;
 лѣлѣлѣ; прѣсѣрѣ.
Halte, v., чѣкѣлѣлѣ, шѣлѣлѣлѣ.
Halte, m., ѳѣрѣлѣ.
Halte, n., ѳѣрѣлѣлѣ, ѳѣрѣлѣ.
Halte, m., кѣлѣлѣлѣ, сѣлѣлѣ,
 жѣлѣлѣлѣ (ѳмѣ сѣлѣ ѳрѣ чѣ анѣлѣлѣ).

Hämorrhoiden, pl., emoroide, трамш, амъ де азрѣ (скрѣсѣре де сѣце не меззѣ).

Hamselfmann, m., маріонетѣ, пѣвшъ кс джкѣетаре.

Hamster, m., чырѣѣ нестригѣ.

Hand, f., тѣлѣ; kondels, скрѣсѣре; flache —, палтѣ, латѣ тѣлѣ; hohle —, гъванѣ тѣлѣ, тѣла гъванѣтѣ; tobtē —, тѣлѣ мѣртѣ, (се хиче десѣре тошѣле висерѣчештѣ); verlehrtē —, досѣ тѣлѣ; —voll, кс тѣла пѣлѣ, ксѣ пѣлѣ; mit gefalteten Händen, кс тѣла джкѣештѣ; auf seine eigene —, de ciamēl, dīn дждѣмѣлѣ пропрѣ; vor der —, деокамдатѣ; die letzte — anlegen, а компани ксѣ лѣкѣ; an der — führen, а кондѣче де тѣлѣ; auß freier — machen, а лѣкѣ ѳѣрѣ знѣлѣтѣ; die — geben, а да тѣла; а promise; bei der — haben, а авѣ ла дждѣмѣлѣ; unter der — laufen, а ксѣмѣра не сѣлѣ тѣлѣ, не ас-кѣсѣ; — an einen legen, а пѣне тѣла, а принде не чѣнева; — an sich selbst legen, а'мѣ ла виѣдѣ пропрѣ, а се ciamēde; eine — wäscht die andere, о тѣлѣ сѣлѣ не ала; —amboss, m., илѣѣ нѣртѣреѣ; —aufgabe, f., edicēne портатѣвѣ; —beden, m., лѣкѣлѣ, лѣкарѣ де сѣлѣлѣ; —beil, n., секѣрѣче, вѣрдѣгѣ; —breit, a. mī ad., латѣ де тѣлѣ; —brief, m., вѣлетѣ; —buch, n., картѣ портатѣвѣ, тѣлѣкарѣ; —druck, m., стрѣн-сѣрѣ де тѣлѣ; —eimer, m., сѣ-калѣ, сѣкалѣ (ital. secchia); —gefesht, n., дѣелѣ; —geld, n., ар-вѣлѣ, кѣпарѣ; —gemein, ad., wē-ден, а се джкѣѣора; —gemenge, n., лѣлѣ, пѣнтѣ ла пѣнтѣ; —gicht, f., хѣрагрѣ; —greiflich, a., шѣлѣ-верѣ, пѣлѣнавѣрѣ.

Händchen, n., тѣлѣшѣрѣ, тѣлѣкѣ, тѣлѣгѣ.

Händeklatschen, n., влѣсѣлѣтѣрѣ дѣн тѣлѣ; амлѣсѣ.

Handel, m., негоѣѣ, негѣдеторѣ, негѣсторѣ, емпорѣ, комерѣ; траѣкѣ; дарѣверѣ; скѣмѣлѣ, тѣртѣ; трѣвѣ; **Handel**, pl., прочесѣ, чѣртѣ; — im Großen, негоѣѣ кс рѣдѣ-ката (кс топана); — im Klei-nen, негоѣѣ кс тѣрѣнтѣлѣ, дн de-tals; zum — gehörig, комерѣчѣлѣ, мерѣкѣнтѣлѣ; **Handel anfangen**, а зрѣи чѣртѣ, а сѣмѣла zizani; **handelsseins sein**, а се джвоѣ дѣн преѣѣ, а се ажѣде ла преѣѣ; einen — sſchlichten, а терѣина о трѣвѣ; а мѣжлѣчи.

Handelsbrauch, m., жѣанѣ негѣ-сторѣскѣ, датѣнѣ мерѣкѣнтѣлѣ; — buch, n., кондѣкѣ, катастѣкѣ, картѣ де комерѣлѣ; —frau, f., негѣсто-рѣскѣ; —genosſ, m., соѣѣ, асо-ѣлатѣ, компаниѣнѣ (товарѣшѣ) де негоѣѣ; —gericht, n., трѣзнѣлѣ де комерѣлѣ; —geschäſt, n., не-гоѣѣ, трѣвѣ, дарѣверѣ; —gesell-ſchaft, f., соѣѣтѣтѣ де негѣде-торѣ; —geſes, n., лѣлѣ комерѣ-чѣлѣ; —haus, n., касѣ негѣсто-рѣскѣ; —herr, m., принѣпѣлѣлѣ касѣл негѣлѣ; —kammer, f., ка-терѣ комерѣчѣлѣ; —leute, pl., негѣдеторѣ; —recht, n., дрентѣ мерѣкѣнтѣлѣ, дрентѣ комерѣчѣлѣ; —ſchiff, n., паѣе, корѣвѣ негѣ-сторѣскѣ; —ſchule, f., шѣолѣ ко-мерѣчѣлѣ; —vertrag, m., тратѣтѣ де негоѣѣ; —weiſe, f., манѣрѣ де а се нѣрта.

Handeln, v., ѳѣлѣтѣскѣ, лѣкѣреѣ, ѳакѣ, ѳакѣ-деперѣ; негѣсторѣскѣ, негоѣеѣѣ, ѳакѣ негѣдеторѣ; тра-ѣчѣеѣѣ; тратѣеѣѣ; еѣ handelt sich um nichts Betingtes, не се лѣкѣ де о вѣратѣлѣ; was gehandelt ist gehandelt, чѣ ам ѳѣкѣтѣ не маѣ десѣакѣ; worra datſ ne'mī pe-tragſ; dem Geſesſe gemäſſ —, а се конѣорѣта дѣлѣ лѣлѣ; ſesht genau —, а стѣрѣче дѣн преѣѣ.

Handgriff, m., авѣкѣтѣрѣ, принѣсѣрѣ; тѣртѣ, тѣлѣшѣ.

Handhabe, f., тѣлѣшѣкѣ, тѣртѣ.

Handhaben, v., дѣлѣ, портѣ, кон-дѣкѣ; тѣлѣнеѣеѣѣ; денѣрѣндѣ; а-минѣстрѣ; **Jemandes Rechte** —, а авѣра дрентѣрѣѣе (кѣѣва).

Handhabung, f., администрация; управление; управление; управление.
 Handlanger, m., посредникъ. къ мѣнѣ, саахорѣ, рандарѣ.
 Handhaben, n., алодиѣ, оездѣ. ере-
 зитарѣ.
 Handleiter, m., кондукторѣ; —, f.,
 скеръ портативъ.
 Handler, m., трафикантѣ, соэрнарѣ,
 пергсторѣ.
 Handlich, a. m. ad., траттаверѣ, че
 се поѣте апка.
 Handlohn, m., сиврѣ зисрѣ, сив-
 рѣ де саахорѣ.
 Handlung, f., адзияне, фантѣ, антѣ
 (жидиарѣ); пероциѣ, комерциѣ,
 трафикѣ; драмѣ; die — treiben,
 а се пероцири.
 Handlungsart, f., маньерѣ де а
 лкра; —buch, n., карте де пе-
 роциѣ, катастикѣ; —brieger, m., ко-
 микѣ; —freiheit, f., либертате де
 пероциѣ; —genoss, m., ассоциатѣ
 де пероциѣ; —gewölbe, n., воѣтѣ;
 —haus, n., ставеремѣнтѣ, касѣ
 де пероциѣ; —schule, f., школѣ
 меркантилѣ; —weig, m., рашкрѣ
 де пероциѣ.
 Handmörser, m., шохъ, мортациѣ де
 мѣлѣ.
 Handmuff, m., шепкарѣ; —mühle,
 f., моринкѣ, рашниѣ; —pferd,
 n., калѣ де шѣлѣ (новомикѣ);
 presse, f., прѣсѣ, тѣскѣ портативѣ,
 де шѣлѣ; —quehle, f., в. —tuch;
 —ramme, f., маѣ къ торѣ; —
 reichung, f., дарѣ де шѣлѣ; а-
 жторѣ; —rücken, m., доска шѣлѣ;
 —rolle, f., манганѣ де шѣлѣ;
 —ruthe, f., верѣга, кодѣ де ам-
 лѣнѣ; —säge, f., оерестѣ де
 шѣлѣ; —schellak, f. pl., кѣтамѣ;
 оере де шѣлѣ; —schlag, m., ам-
 пѣнтѣнтѣнтѣ, дарѣа дреѣел, про-
 мѣцияне соленѣлѣ; —schlägel, m.,
 маѣлѣ микѣ; —schreiben, n., скри-
 соѣ, билетѣ де антѣ принѣпе, ки-
 рограѣ, алогограѣ, рескриптѣ;
 —schrift, f., скриптерѣ, скрисоѣ,
 ланѣ, шѣлѣ; сѣсѣнтѣтерѣ; манс-
 скриѣ; кирограѣ, оагерѣцияне;
 er schreibt eine schöne —schrift, ел

арепанѣ (скрисоѣ) орсѣбѣ; —
 schriftlich, a. m. ad., манскрисѣ,
 къ дпскрисѣ, къ сѣнтѣтерѣ.
 Handschuh, m., мѣншлѣ; —leder, n.,
 пеле де мѣншлѣ; —macher, m.,
 мѣншарѣ; —macherhandwerk, n.,
 —arbeit, f., мѣлшериѣ.
 Handseife, f., сѣлѣнтѣ де мѣлѣ;
 —sieb, n., сѣтѣ де мѣлѣ; —siegel,
 n., сѣлѣлѣ (печете) приватѣ; —spa-
 ten, m., депѣнтѣторѣ, сѣлѣлѣ;
 —spritze, f., вѣманѣ, тѣлѣмѣ пор-
 тативѣ; —stein, m., киретѣ (min.);
 —streich, m., аѣкѣтерѣ кѣтезѣ-
 торѣ; —teller, m., латѣл мѣлѣ;
 —thieren, v. Handthieren.
 Handtreue, f., крединѣ асѣкѣратѣ
 приа дѣлѣлѣшѣнтѣ; —tuch, n.,
 мѣлштерѣтерѣ, штергарѣ; —ver-
 kauf, m., пероциѣ къ мѣрѣнтѣ;
 —voll, a., мѣлшлѣлѣ, мѣлшлѣлѣ,
 пѣмнѣ, мѣлшлѣлѣ; eine —Leute,
 о мѣлѣ (знѣ пѣмерѣ микѣ) де
 оментѣ; —vollweise, ad., къ мѣл-
 шѣмѣ; —wagen, m., кѣрѣчѣорѣ
 къ о ротѣ (рѣвѣ); —wahr-
 sager, m., кироманѣарѣ (пропорѣторѣ дѣл
 линѣментѣлѣ мѣлшлѣ); —wahr-
 sageret, f., кироманѣя; —wasser,
 n., антѣ де сѣлѣнтѣ мѣлѣ.
 Handwerk, n., мѣстерѣ, мѣсерѣ,
 профѣсияне, артѣ мѣканикѣ, лѣкрѣ
 де мѣлѣ, манѣперѣ; корпорѣ-
 цияне; ein — lernen lassen, даѣ
 сѣ дѣведе о мѣштерѣ; einem
 das — legen, а дѣмѣдена пѣ
 чѣнеѣа дѣла мѣштерѣ; das —
 zusammenberufen, а конѣлѣта кор-
 порѣциянеѣ; das — halten, а шѣнѣ
 адѣнѣре де корпорѣцияне; —er,
 m., мѣштерѣ, мѣсерѣшѣ, арти-
 канѣ, омѣ де мѣштерѣ.
 Handwerksälteste, m., принѣпалѣ
 знѣлѣ корѣлѣ де мѣсерѣ; —ar-
 tikel, m. pl., отатѣлѣе знѣлѣ мѣ-
 штерѣ; —bube, f., таверѣлѣ, та-
 рѣлѣ, прѣвѣлѣ; —bursche, —ge-
 selle, m., содалѣ де мѣштерѣ;
 —kunde, f., технолѣя, шлѣнѣлѣ
 де мѣштерѣ; —labe, f., касѣ
 знѣлѣ корпорѣциялѣ де мѣштерѣ;
 —lehrling, m., дѣнѣлѣчѣлѣ, дѣ-

чизъ де ментеръ; —*leute*, pl., ментеръ; —*mann*, в. *Handwerker*; —*mäßig*, а., механикѣ, ад. механичесте; —*meister*, м., ментеръ; —*reid*, м., жалзъ (пистъ) де ментеръ; —*zeug*, п., зпелте, инструмъте де ментеръ; —*junft*, f., корпорацие.

Handwörterbuch, п., дикционариъ, зичеонариъ, портативъ, мануаръ; —*Wurzel*, f., корнь, рѣчица тѣлѣ, тѣла пълъ ла диктеитора; —*Zeichnung*, f., десениа къ пана, къ креонъ; —*Zirkel*, м., комаасъ ординариъ; —*Zuber*, м., ковъ; —*Zug*, м., паравъ, тръезръ че се оаче къ пана да зрпа семпътърел; —*Züge*, м. pl., линиаментае тѣлѣ.

Hanf, м., кълень; —*ausstaufen*, а кълече кълена; —*tösten*, а томъ кълена; —*brechen*, а мелиа кълена.

Hanfader, м., къленисте; —*baum*, м., кълтаръ де кълень; —*bereiter*, м., кълепаръ; —*breche*, f., мелицъ; —*batte*, f., зскъторъ (локъ); зскаре де кълень; —*en*, хансен, а., кълениахъ, дѣ кълень; —*feld*, п., в. —*ader*; —*garn*, п., тортѣ, оирѣ (ацъ) де кълень; —*harn*, м., кълень де варъ; —*hebe*, f., емпа (ор. *etoupe*) де кълень (чева маі оинѣ дельтѣ хъгил); —*heute*, f., кълень де тѣлѣ; —*horn*, п., семинцъ де кълень.

Hanfsling, м., канавинѣ (пасере).

Hanfzähle, f., мѣръ (де мѣчинатѣ) семинцъ де кълень; —*öl*, п., оилѣ де кълень; —*röste*, f., топиторъ де кълень; —*samen*, м., семинцъ де кълень; —*schwinge*, f., оелѣ де мелицъ; —*stengel*, м., паизъ де кълень.

Hang, м., плекаре, плекъцие, дикъцие; порпире; кѣстъ; —*zum Bösen*, плекъцие ла рѣд.

Hängebad, м., вачъ агърънте; —*bauch*, м., вѣгтре; пълече агърънте; —*balken*, м., свантъ; —*brücke*, f., понте сѣлзратѣ; —*fette*, f., ланцъ де агърнатѣ;

—*lampe*, f., лампѣ сѣлзратѣ; —*leuchter*, м., лѣтрѣ, полкандра анинатѣ; —*matte*, f., —*bett*, п., патѣ сѣлзратѣ.

Hängen, ханген, в., а. мѣ п. пер., сѣлзратѣ, агърнатѣ, анинѣ; плекѣ (канва); дитиндѣ (къмент); ан етвас —, а се чинѣ де чева; nun, woran hängt es denn? хел вине, дап де знде агърнатѣ ачестѣ лѣкрѣ? dieser Baum hängt voll Früchte, ачестѣ арворе се оръче сѣлзратѣа орътелорѣ; das Haus hängt auf die Seite, каса с'а плекатѣ дитр'о парте; er hängt mir stets auf dem Halse, се чине мереѣ де мине; er hing an ihren Lippen, 'мѣ а чинатѣ окил а оинцѣ асѣра 'ззелор лѣ; пров. wer lang hat, läßt lang —, каре арв нинерѣ мѣлѣ, пзно мѣ да терчѣ; der Mantel hängt bis auf die Erde, мантаоа і се треште де пѣмънтѣ; das Maul — lassen, а мѣрмара, а се носмѣла; den Mantel nach dem Winde —, а се да дѣлѣ пѣрѣ; sich —, а се сѣлзратѣ; —*d. part.*, сѣлзратѣндѣ, сѣлзратѣаре; —*stündig*, а., демнѣ де оспѣ.

Hänger, м., сѣлзратѣторѣ.

Hängeriemen, м., свантъ, крѣа де каре агърнатѣ кошѣл зпел тръезри.

Hängeschloß, п., локатѣ.

Hängeseil, п., (зѣлзторѣ) оѣла де каре се дѣкѣ кѣниі лѣганѣ.

Hängeweibe, f., саче пѣлзгѣоре.

Hängewerk, п., аккюперемънтѣ сѣлзратѣ.

Hanke, f., кѣпсѣ, шолдѣ; шеле, партеа дитанѣ а калѣл дѣла мѣллокѣ пѣлъ да дѣсѣл ченѣкѣлѣ; ein Pferd auf die —n setzen, а пзно знѣ калѣ сѣ стѣ да дѣе пѣчѣре.

Hans, м., диминзтивѣ дѣла *Johannes*, Ione, терминѣ де дѣспреуѣ; —*ohne Sorgen*, омѣ каре таѣ кѣпѣлор ораѣе.

Hansa, *Hanse*, f., хансѣ, лѣгъ, лѣгѣтърѣ (дѣтре оренаре чегѣлѣ аѣ *Germanien* пентрѣ сѣлзратѣа перо-

- ganz de spirit din veka meză); —*tisch*, а., хансеатикъ.
- Händchen, n., Ionixъ; was — nicht lernt, lernt Hans nimmermehr, по кака вътрѣкъ нѣх маі дивеці ла вестрѣ, каре нѣ дивацѣ ла тинереде нѣ ва шті ла вътрѣнеде; einen zum — haben, а'мІ вате жокъ де чинева.
- Hänfeln, v., inişieză (не зод по-видѣ); а'мІ ватѣ жокъ, іаѣ дп рѣсѣ, песте мѣлорѣ.
- Hansestadt, f., четате хансеатикъ.
- Hansgraf, m., хансграфѣ, жѣдикъ-торѣ хансеатикъ.
- Hanswurst, m., мѣкъ, педелеа, пѣ-кагъ, карагосѣ, арлекинѣ, вѣонѣ, паіацѣ; —*streich*, m., арлекинагъ, пѣкълітѣрѣ, шокѣтѣрѣ.
- Hantiren, v., тѣлвескѣ, маніпѣкѣ, апѣкѣ, лѣкрѣ, ѣакѣ вѣетѣ, лѣкрѣ о мештерѣ; er hat immer zu —, е прѣрѣа окзнатѣ.
- Hantirung, f., мештерѣ, професіоне.
- Hapern, v., се дѣпедѣкъ, нѣ терѣе дѣнаіте; da hapert es, ачІ е грѣз-тата.
- Happ, m., хапѣ, дѣвѣкѣтѣрѣ; —en, v., хѣлвескѣ, дѣвѣкѣ, апѣкѣ кѣ гѣра; —en, n., в. Happ; —ig, a., хѣлѣторѣ, лѣкомѣ.
- Häppchen, n., дѣвѣкѣторікѣ, вѣкъдѣкѣ.
- Haranguiren, v., орозѣ, кѣвѣнтѣкѣ кѣ емоасѣ, харангесѣ.
- Harfen, n., перішорѣ.
- Harde, f., пласѣ, цінѣтѣ.
- Harer, m., харемѣ, сераіѣ, кѣ-мара де локінгѣ а ѣемеілор
- НАХОДИМОНИИ**
- Hären, a., пѣрінѣ, де пѣрѣ.
- Hären, sich, v., десѣрѣозѣ, спѣрѣзѣ, пѣлѣрѣескѣ, скімѣѣ пѣрѣ.
- Häretiker, m., еретікѣ.
- Harfe, f., арѣ; die — spielen, а кѣпта кѣ арѣа; —*umädchen*, n., арѣрѣсѣ, арѣнісѣ; —n, v., кѣнтѣ кѣ арѣа; —*nett*, n., арѣ-ѣцѣ; —*nist*, m., арѣнісѣ; —*n-schüssel*, m., кеіѣ де арѣ; —*n-spiel*, n., кѣнтѣкѣ де арѣ; —*n-stüd*, n., шесѣ, ѣкатѣ пентрѣ арѣ.
- Härting, Hering, m., харанг, пемте марінѣ де ѣезѣ скѣмѣрїлор.
- Harfe, f., грѣзѣ; —n, m., грѣліцѣ; —n, v., грѣлѣескѣ; —r, m., грѣ-ламѣ.
- Harlein, m., арлекинѣ, мѣкъ, в. Hanswurst; —*ade*, f., Hanswurst-*streich*.
- Harm, m., дѣтрїсѣдїсне, сѣлѣрѣе, пѣказѣ, аѣѣанѣ.
- Härmen, sich, v., тѣ дѣтрїсѣезѣ, тѣ сѣперѣ.
- Harmlos, a. mī ad., ѣрѣ сѣперѣе, ѣрѣ дѣтрїсѣтѣе, ѣрѣ грїѣ; невинѣатѣ; —e *Geschöpfung*, ѣлѣтѣрѣ невинѣатѣ; —*igkeit*, f., невинѣе де дѣтрїсѣдїсне.
- Harmvoll, a. mī ad., плінѣ де дѣ-трїсѣдїсне.
- Harmonie, f., армоніѣ; —*metter*, m., армоніметѣ.
- Harmonica, f., армонікѣ.
- Harmoniren, v., армонезѣ.
- Harmonisch, a., армонікѣ.
- Harmonist, m., армонісѣ.
- Harn, f., шішатѣ, зѣдѣ, зрїнѣ; —*artig*, a., зрїносѣ; —*arzt*, m., зрѣ-манѣ, докторѣ каре кѣпѣште данѣ шішатѣ; —*blase*, f., вешіка зѣлѣл; —*brennen*, n., шішатѣ ар-зѣторѣ, скѣлѣментѣ (о ветезіре венѣрѣ); —en, v., шішѣ; —*fluß*, m., діабетѣ, кѣрѣѣе неволѣнтѣрѣ де зѣдѣ, (ветезіре); —*gang*, m., зрѣтерѣ канѣлѣл зѣлѣл; —*glas*, n., шішетѣре.
- Harnisch, m., аршѣтѣрѣ, зѣа, кѣі-расѣ; einen in — sagen, а дѣ-тѣрѣта не чїнева ла тѣнѣ; —en, v., дѣлѣезѣ; —*haus*, n., —*lam-mer*, f., арманѣ; —*macher*, m., аршѣрѣ.
- Harnkraut, n., ершїозѣ, ѣрѣ зрї-нарѣ; —*lehre*, f., зрїнолѣгіѣ; —*leiter*, m., кондѣкѣл зрїнеі; —*röhre*, v. —*gang*; —*röhrenentzün- dung*, f., анрїноде де зрѣтерѣ; —*rühr*, f., в. —*fluß*; —*säure*, f., ачїдѣ де шішатѣ, ачїдѣ ѣѣѣорікѣ; —*stein*, m., нѣтрѣ зрїнарѣ; —*strenge*, f., десѣрїѣ; —*treibend*, a. mī ad., діабетікѣ, поршїторѣ де

- nimarā (medicinā); — verstopfang, f., actiunare de adē; — wahrſager, m., ароскоаѣ, проорочиторѣ din nimarā; — winde, f., стрѣлѣрѣ; — zwang, m., v. — ſtrengē.
- Harpune, f., арюнкѣ (oexē de lance кѣ вѣрлѣгѣ антревѣнцатѣ ла prin- derea kigilar).
- Harpunkten, v., арюнезѣ.
- Harpuniter, m., арюнарѣ.
- Harpye, f., арпѣ (монстрѣ oалѣлокѣ, песте тѣсѣрѣ локонѣ, ankusitā кѣ oагѣ de oemele, кѣ грѣнѣ de вѣлѣрѣ, кѣ тѣлѣ de omē mī кѣ nimate rīare oорте аеквѣте.
- Harre, f., dзраре, трѣгѣнаре de rimnē; — n, v., антентѣ, адѣстѣ; auf Gott — n, а спера ан Dzeē.
- Harſch, a., аспрѣ, скорѣиосѣ; — en, v., се аспреште.
- Hart, a. mī ad., таре, вартосѣ, дзрѣсѣ; аспрѣ, аспрѣ; рѣзросѣ; — e Speiſe, вкѣатѣ греа de micrāitē; — e Eier, озѣ рѣсконте; — e Thaler, вант сѣлѣторѣ; — e Straſe, недѣнѣ аспрѣ; — e Schlaf, comnē про- oandē; — am Wege, токмал а- проо de кале: er hat einen — en Kopf, o вк червѣкосѣ; — e Zeiten, rimnē грѣт; — machen, а дѣвѣр- томѣ; — werden, а се дѣаспрѣ; — liegen, а зѣчѣ не скѣндзрѣ; einem — zuſehen, а стрѣмторѣ; es wird — halten, ачѣста се ва oаче кѣ грѣт; — hören, а oī гросѣ de зреке.
- Härte, f., dspirate, вартонѣ, аспрѣ; — n, v., дѣвартонѣзѣ, дѣспрѣскѣ; оцѣлескѣ (oepē).
- Hartflügelig, a., волеоптерѣ; — häutig, a., аспрѣ ла пеле; — herzig, a., пендзрарѣ, антнетрѣтѣ ла inimē; — herzigkeit, f., не- компѣтѣмѣре; — kopf, m., ант- шѣтѣ, червѣкосѣ; тѣмшѣтѣ; — körperig, a., тѣмшѣ, грѣт de канѣ; червѣ- косѣ; — leibig, a., дѣкѣиатѣ (кѣ empirea ла скѣзнѣ), таре de сто- манѣ; стрѣнѣсѣ (ла тѣлѣ), стрѣ- чѣтѣ, гѣначе; — leibigkeit, f., дѣ- кѣере; стрѣченѣ, аверѣдѣ.
- Härtlich, a., вартонѣлѣ, аспрѣчѣлѣ.
- Hartmüſſig, a., таре ан гзрѣ (de калѣ); — ſeit, f., тзрѣ ан гзрѣ.
- Hartnäckig, a., червѣкосѣ, антѣдѣтѣ, дѣдзрѣтѣнѣкѣ, перѣиначе; — ſeit, f., червѣчѣ, антѣдѣтѣ, дѣдзрѣтѣ- нѣчѣ, перѣиначѣтаре.
- Hart-rindig, a., вартосѣ, de скорѣиѣ; — ſchällig, a., цестосѣ, чеа че аре кѣжѣ вартосѣ.
- Hartſinnig, v. Hartnäckig.
- Härtung, f., дѣвѣртомаре, оцѣлѣре (de oepē).
- Harz, m., Арѣтѣ, гѣдзреа Ерчѣнѣ ан Дѣк. Браунѣеигѣ.
- Harz, n., рѣминѣ; — ähulich, — at- tig, a. mī ad., рѣминосѣ, ка рѣ- mina; — baum, m., ароре рѣ- миносѣ; — electricität, f., електрѣ- чѣтаре рѣминосѣ; — förmig, a., рѣминѣoормѣ; — en, v., рѣминѣ, адзнѣ рѣминѣ; — icht, a. mī ad., рѣминѣ; — ig, a. mī ad., рѣми- носѣ; — tanne, f., спадѣ рѣминосѣ.
- Hararditen, v., асардѣзѣ, кзтезѣ, мѣ дѣкѣметѣ.
- Harardſpiel, n., жонѣ de асардѣ (za- darē), de порокѣ.
- Harſchen, v., кѣлѣсѣкѣ, аспкѣ, прѣндѣ ите; дѣвѣсѣкѣ; nach Lob —, ом- вѣ дзѣлѣ ладѣ.
- Häſchen, n., лѣспрѣшѣ.
- Häſcher, m., вѣрѣ, свѣрѣ, трѣвантѣ, сѣрѣиторѣ (de ждѣкѣторѣ).
- Haſchiren, v., хѣкѣлѣсѣкѣ, токѣ, тѣкѣ мѣрзнтѣ.
- Haſe, m., лѣспрѣ; viele Hunde ſind des — n Tod, члорѣ манте дѣ- минѣ мī поркѣ; da liegt der — im Pfeffer, ачѣ е грѣвтатеа, ачѣ o nodѣ.
- Haſel, m., азнѣ.
- Haſelant, m., гзтмегѣ, мѣкѣторѣ.
- Haſel-buſch, m., — gebüſch, n., аз- нимѣ, тѣоѣ de азнѣ; — gerte, f., вартѣ de азнѣ; — huſn, n., гѣ- ншѣ азнарѣ; — iren, — n, hā- ſeln, v., гзтмескѣ; oакѣ рѣсѣ; — fäſchen, n., мотокѣ азнарѣ; — nuſ, f., азнѣ (лат. avelana); — öl, n., oаѣлѣ de азнѣ; — rütſe, f., нѣиѣ de азнѣ; — ſtrauch, m., тѣoурѣ de азнѣ;

- stod*, m., *vzǝđ de aznǝđ*; —*murz*, f., *scapǝ* (платъ).
- Hasen-art*, f., *natǝr de lensre*; —*auge*, n., *okǝ lensrinǝ*; *zago-talmitz*, (verezire de zene); —*balg*, m., *pelǝ lensrinǝ*; —*braten*, m., *opǝrtǝr de lensre*; —*fell*, v. —*balg*; *fuß*, m.; *nǝčlorǝ de lensre*, omǝ *opǝkocǝ*; —*füßig*, a., *glǝmocǝ*; —*futter*, n., *vlanǝ de lensre*; —*garn*, n., *pedea de (prinǝđ) lensrl*; —*gehäge*, n., *lensrǝrǝrǝ*; —*haar*, n., *prǝđ de lensre*; —*hund*, m., *kopǝđ*; —*jagd*, f., *vǝzǝtǝre de lensrl*; —*kleb*, m., *trǝđolǝ alkǝrǝrǝ*; —*klein*, n., *mǝkǝre de mǝrǝntǝrǝ lensrine (nǝčlorǝ, glǝđ, kanǝđ)*; —*lohl*, m., *svakǝ* (платъ); —*lopf*, m., *kanǝ de lensre*; —*lager*, —*nest*, n., *vǝzǝmǝđ de lensre*; —*maul*, n., *vǝzǝ smǝntǝkǝrǝ*; —*ohrchen*, n., *zrekǝshea lensrǝrǝrǝ*; —*panier*, n., *das — ergreifen*, a *tlǝrǝ la ozǝrǝ*; —*rappel*, f., *palǝv sǝvǝrtǝkǝ*; —*pastete*, f., *naǝretǝ ozǝkǝrǝ dǝn karne lensrinǝ*; —*pfeffer*, v. —*klein*; —*scharte*, v. —*maul*; —*schlaf*, m., *comǝnǝ lensrǝrǝrǝ*; —*schrot*, n., *alǝče, plǝmǝđ, mǝrǝn-čǝmǝđ (de lensre)*; —*schwanz*, v. —*klein*; —*sprung*, m., *ozǝrǝtǝrǝ*; *zrǝmǝ de lensre*.
- Häsn*, f., *lensroǝkǝ*.
- Hasre*, f., *Hasren*, *čǝrǝnǝ (gardǝnǝ)*; *kǝrǝlǝđ de vǝlǝma*.
- Haspel*, m. mǝ f., *resǝnǝrǝrǝ*; *vǝr-temǝnǝ*; *svakǝ* = (lat. *sucula*) *desǝmǝzǝre*; *vertǝkǝđ*; —*n*, v., *skotǝ kǝ vertǝkǝrǝ*; *danǝnǝ*, *res-čǝrǝ*, *glǝmǝesčǝ*.
- Haß*, m., *kanǝnǝ* = (op. *haine*), *zǝr* (*dvǝšǝnǝrǝ*, *vǝrǝmǝmǝrǝ*); —*en*, v., *zǝrǝkǝđ*; *einander* —, a *se 'n-трǝvǝrǝ*; —*enswerth*, a., *vǝrǝnerǝ demǝđ de zǝr*; —*er*, m., *kanǝnǝ*, *kanǝnocǝ*, *nǝčmǝocǝ*.
- Häßlich*, a., *kanǝđ* = (op. *hideux*), *dǝčornǝ*, *ččornǝrǝ*, *zǝrǝđ*, *svǝrǝ* *počǝrǝ*; —*felt*, f., *kanǝdǝrǝ*.
- Hast*, f., *zǝrǝrǝ*, *prǝnǝ*, *grǝvǝ*, *izǝmǝ*; —*ig*, a. mǝ ad., *istǝ* = (op. *vite*),

- opǝrǝocǝ*; —*igfeit*, f., *zǝrǝnǝrǝ*, *iz-čǝmǝ*, *grǝvǝ mǝrǝ*, *prǝnǝrǝ*.
- Hätscheln*, v., *desčernǝđ*, *resčǝrǝđ*, *modǝmǝesčǝ*, *čččemǝesčǝ* (*ne kanǝ kopǝrǝ*).
- Hätschler*, m., *alkǝvǝrǝderǝ*.
- Haß*, *Haße*, *Häße*, v. *Heße*.
- Hau*, m., *lovǝtǝrǝ*; (*an ččornǝrǝrǝ*) *tlǝrǝtǝre de lemne*; —*bar*, a., *tlǝvǝrǝ*, *čč se pǝte tlǝa*.
- Häubchen*, n., *skǝčǝrǝ* (*rom. mǝnt.*) = *it. cuffietta*.
- Häube*, f., *vonǝtǝ*, *klǝčǝ* (*pentǝrǝ inǝrǝrǝ*), *svakǝ*, *kǝčǝlǝ* = (op. *capsul*) *de nǝčte (vǝrǝvǝn)*; *krǝ-čǝ*, *močǝ* (*nasčrǝ*), *čǝkǝrǝ*; (*šoimǝ*); *domǝ* (*arčǝr*); *sic sǝčǝt unter die — zu kommen*, *ččrčǝ a se mǝrǝrǝ*.
- Häubeln*, v., *alkǝvonǝrǝ*, *alkǝčǝlǝezǝ*, *alkǝčǝkǝezǝ* (*ne šoimǝ*), *nǝrǝ skǝčǝ* *ne kanǝ*.
- Hauben-band*, n., *kǝrǝdea de vonǝtǝ*; —*draht*, m., *ččrǝmǝ*, *čǝrǝđ de ččrǝđ* *pentǝrǝ vonǝtǝ*; —*drossel*, f., *ččrǝrǝđ* *krǝčǝrǝđ*, *močǝrǝđ*; —*ente*, f., *račǝ* *močǝrǝ*, *kǝčǝlǝrǝ*; —*falk*, m., *šoimǝ*, *ččalkǝnǝđ* *močǝrǝđ*; —*henne*, f., *glǝnǝ* *močǝrǝ*; —*lopf*, m., *vonǝ-čǝrǝrǝ*, *kanǝ de lemǝđ ččđ de alǝtǝ mǝrǝrǝ* *pentǝrǝ ozǝkǝrǝrǝ* *vonǝ-čǝtǝlǝrǝ*; —*lerche*, f., *ččokǝrǝrǝnǝđ* *močǝrǝđ*; —*maŝetin*, f., *vonǝtrǝrǝ*, *skǝčǝrǝrǝ*; —*naŝel*, f., *volǝđ*, *rom-vošǝ de vonǝtǝ*; —*schachtel*, f., *kǝrǝrǝ de (čǝnǝrǝđ) vonǝtǝ*; —*schleife*, f., *ččlonkǝ*, *nodǝ de vonǝtǝ*; —*stod*, v. —*lopf*; —*streif*, m., *garǝnǝrǝrǝ de vonǝtǝ*.
- Häubige*, f., *ovǝrǝ*, *ččezǝ de rǝnǝ*.
- Häubloch*, v. *Hačbloč*.
- Hauŝ*, m., *čččolǝrǝ*, *čččolǝrǝ*, *res-čǝrǝrǝrǝ*, *resčǝrǝrǝrǝrǝ*; (*gram.*) *as-čǝrǝrǝrǝrǝ*; *bis zum letzten* —, *tlǝrǝ la čččolǝrǝrǝrǝrǝrǝrǝ*, *tlǝrǝ la mǝrǝtǝ*; —*buchstabe*, m., *litǝrǝ* *asčǝrǝrǝrǝrǝ*; —*en*, v., *čččolǝ*, *res-čǝrǝrǝ*, *resčǝrǝrǝ*; (*gram.*) *asčǝrǝrǝ*; —*laut*, m., (*gram.*) *ččnǝrǝ asčǝrǝrǝrǝ*.
- Haubegen*, m., *ččnǝrǝ*, *ččnǝrǝ* (*ččvǝrǝ* *lǝrǝ kǝ dǝkǝ rǝmǝrǝrǝ*); *alkǝrǝrǝrǝ* *vǝrǝrǝ*; *ččnǝrǝrǝrǝ*.

Hauberet, м., къръиз, каро цино
кал ши тръсърі де дикіріатъ.
Haubert, у., дикіріезъ (кал ши тръ-
съръ).
Haue, f., савъ (ит. zappa) савъ агъ
інстръмънтъ де съпатъ, хърлеуъ.
Haueu, v.; талъ, демикъ, мъчелъ (кз
савіа), какъскъ; ловескъ; батъ;
талъ (лемпе); съпъ, сковескъ (дн
пѣтръ); eine Wunde —, ръноскъ;
in Stücken —, факъ възъпъ; mit-
ten entzwei —, спитекъ дн дозъ;
er hat über die Schnur gehauen,
ezъ днл трече пресѣтъ месъръ;
das ist weder gehauen noch gesto-
chen, аста п'аро нѣл канъ нѣл кодъ.
Hauer, м., тълоторъ (де лемпе);
съпъторъ, скопиторъ (дн піатръ)
минаръ; поркъ сѣватикъ (въль-
торъ); дъпте тълоторъ.
Hauerlohn, м., тълоторъ, саларъ
(съраръ минариторъ).
Häufchen, п., гръмъззе, мъкцъ.
Hause, **Haufen**, м., гръмадъ, мъке
(ит. mucchio), мовіу; търмъ, мъ-
цѣне, кърдъ; чѣгъ, ванъ; —
Heu, къпцъ де фълъ; — Getreide,
врашъ де гръс; gemeine —, влогъ,
плесо; große —, мъцѣне, глѣтъ,
попоръ; über den — fallen, а
къдѣ дн рѣно; die Leute in —
stellen, а гръла не ѡменъ; über
den — werfen, а рестърна, а да
ла пътъръ.
Häufen, v., гръмъдескъ; кълескъ;
sich —, се гръмъдеште; с'адъ-
нъ, се мъцѣште.
Häufenweise, ад., кз гръмада, кз
мъцѣнеа, кз кърдъ.
Häufig, а. ши ад., дмъмъзгратъ;
десъ, мълтъ; адесерпъ; — feil, f.,
дмъмъзгаре.
Häufung, f., гръмъдѣре.
Haubeckel, f., ошонідъ (дѣнѣ), нѣръ,
сѣдѣреа калълѣ (пънгъ); — Holz,
п., лемпъ де тларъ; — ig, — bat,
а., тлареръ; — f, м., монтълъ гъ-
тълѣ; — klinge, f., латъ, кзстъръ
де спадъ; — kof, м. — bloß; —
land, къръхъръ; — ländel, м., чѣлъ
че арѣ къръхъръ.
Haupt, п., канъ (метаръ коръкълъ);

канъ; (шефъ, деа ер. chef =
чѣфъ rom. = κεφαλή ел.), къ-
пѣтенъ, дн компѣсе семпѣлѣ;
1) примаръ, принципалъ, фрѣнтанъ,
капиталъ, п. е. — abschnitt, секцѣ-
не принципалъ; 2) де канъ, п. е.
— balsam, валсамъ де канъ; den
Feind auf's — schlagen, а вате
не инимикъ депѣнъ.
Hauptabsicht, f., интенцѣне, катѣтъ,
цѣлѣре, скопъ принципалъ; — abet,
f., въпъ чѣфалѣкъ; — altar, м.,
алтаръ фрѣнтанъ; — aufhört, м.,
дѣче примаръ; — angelegenheit, f.,
грѣвъ капиталъ; — angriff, м., а-
такъ принципалъ; — anker, м., ан-
кѣра чеа море; — anstifter, м.,
врѣиторъ (де рѣскѣлъ) принципалъ,
корѣфѣ; — arbeit, f., къръ де
къпѣтенъ; — arm, м., ратъ prin-
ципалъ (алъ въл рѣдъ); — armee,
f., армѣа примаръ; — artikel, м.,
артѣкълъ принципалъ; — ast, м., ра-
мъръ принципалъ (де арворе); —
angebot, п., рѣдѣкѣе принципалъ
де глѣтѣ; — augenmerk, п., ѡкѣре
(скопъ) принципалъ; — balgen, м.,
(арк.) аркѣрѣндъ; — begriff, м.,
идеа, кончѣтъ принципалъ; — be-
schäftigung, f., ѡкъпѣцѣне prin-
ципалъ; — bestandtheil, м., парѣ
принципалъ, (дн ком.) принципъ
domѣнѣлѣ; — betrag, м., тотълъ,
сѣма тоталъ; — betweis, м., до-
вадъ, аргъмънтъ принципалъ; —
binde, f., лѣгътъръ де канъ, дѣ-
демъ; — bogen, м., аркъ де фрѣнтѣ
(ла зпъ монѣ); — buch, п., карте,
катѣстикъ, принципалъ, чѣлъ море;
— buchstabe, м., лѣтеръ капиталъ,
мѣжъскъ.
Hauptchen, п., къпѣцѣнъ, къпѣнѣоръ;
— salat, м., лъпъжъ къпѣцѣносъ.
Hauptcasse, f., касѣъ принципалъ, вѣ-
стерѣа стѣтълѣ, ераръ; — com-
mando, п., командѣа ѡпералъ;
— diebstahl, м., фрѣтъ принципалъ,
дѣссѣнатъ; — eigenschaft, f., къ-
пѣтѣре, днцѣлѣре фрѣнтанъ; —
eingang, м., інтрѣтъ принципалъ,
зѣна чеа море.
Hauptel, п., къпѣцѣнъ { 708 п. 17.

prinđe kытцина, ce 'нълеште (къркѣ).

Haupt-erbe, m., ерѣитарѣ, кпиро-
номѣ, тоштѣиторѣ, прпнчпналѣ;
—**erelgnis**, n., евенемънтѣ de
кыпетенп; —**fach**, n., фортѣ, спе-
чпалптата de кыпетенп (дп карѣ
ессолѣзъ нештпне); —**fall**, m., касѣ
прпнчпналѣ; дрѣнтѣ de катѣлѣ; —
farbe, f., колѣре прпнчпналѣ; —
fehler, m., ерѣре, скыдѣре прпн-
чпналѣ; —**feind**, m., lnmikѣ de
ѣрѣнтѣ; —**figur**, f., ѣгѣрѣ прпн-
чпналѣ; —**fluß**, m., ѣксѣзъ чеѣ-
лпкѣ; рѣлѣ прпнчпналѣ; —**frage**, f.,
дптрѣвѣцпне, чѣстпне прпнчп-
налѣ; —**gang**, m., (mine) венѣ
прпнчпналѣ; кѣндѣнтѣ прпмарѣ; —
gasse, f., стратѣ прпнчпналѣ, марѣ;
—**gedanke**, m., idea, кыѣтѣ прпн-
чпналѣ; —**gefälle**, n. pl., венптерѣ
прпнчпналѣ; —**gegenstand**, m., ѣѣнтѣ
прпнчпналѣ; —**gericht**, n., (вкыт.)
вкытѣ de ѣрѣнтѣ; —**geschäft**, n.,
трѣвѣ каппталѣ; —**geschloß**, n., ка-
тѣлѣ прпмарѣ.

Haupt-geschäftspunkt, m., нѣнтѣ прпн-
чпналѣ de недѣре, de персѣнтпвѣ;
—**gläubiger**, m., кредпторѣ прпн-
чпналѣ; —**geschwulst**, f., змѣлѣтерѣ
de капѣ; —**gewinnst**, m., кыштпѣ
de ѣрѣнтѣ (дптр'ѣ лѣтерпѣ); —
grund, m., кывѣнтѣ, касѣ, темѣлѣ,
аргѣмънтѣ прпнчпналѣ; —**grund-
rfeiler**, m., стѣлпѣ de кыкытенп
а темѣлѣ; —**haar**, n., пѣрѣлѣ
капѣлѣ; —**handlung**, f., (дп дра-
мѣ) авцпнеа прпнчпналѣ; —**held**,
m., ерѣлѣ прпмарѣ; (дп драмѣ)
персѣна прпмѣ; —**hindernis**, n.,
недека прпнчпналѣ; —**inhalt**, m.,
сѣстанѣ, сѣмарѣлѣ (ѣнѣлѣ кырѣлѣ);
—**lissen**, n., перпмѣ de капѣ; —
kirche, f., впсѣрпкѣ катѣдралѣ; —
klage, f., канѣлѣ кѣсѣлѣ; —**kläger**,
m., прпмѣлѣ жѣлпторѣ; —**krankheit**,
f., вѣтѣлѣ de капѣ; вѣлѣ грѣа;
—**knoten**, m., нѣдѣлѣ прпнчпналѣ
(дп драмѣ); —**last**, n., нѣнтѣ
кардпналѣ; —**lehre**, f., доктрпнѣ
ѣндаменталѣ, маѣсѣмѣ генѣра-
лѣ; —**leidenschaft**, f., пасѣне до-

шпѣлѣ; —**laute**, m. pl., деѣла
Hauptmann, кыптанѣ.

Hauptling, m., кыпетенп, прпнчпне,
наѣлѣ (ѣнѣлѣ попѣрѣ).

Hauptlinie, f., (дп фортѣрѣдѣ) лпнѣа
каппталѣ; (дп генѣралѣ) лпнѣ
дрѣнтѣ; —**lüge**, f., мпнѣлѣ марѣ;
—**mangel**, m., скыдѣре марѣ; —
mann, m., кыптанѣ; канѣ, шѣѣ;
—**mannschaft**, f., кыпѣлѣ, кып-
тѣлѣ; —**maß**, m., катѣрѣ прпн-
чпналѣ; —**mauer**, f., марѣлѣ чеѣ
марѣ; —**merkmal**, n., карѣктерѣлѣ
прпнчпналѣ; —**part**, m., неѣлѣ de
лѣгатѣ; —**niederlage**, f., марѣлѣ,
депѣсѣторѣлѣ генѣралѣ; декарѣтерѣ
комплпнѣ (а ѣнѣлѣ арѣмѣтѣ); —
ort, m., каппталѣ (чѣтѣте, полпѣтѣ);
чѣнтрѣ (аѣ оперѣцпнлѣор); —
person, f., корѣѣлѣ, персѣнѣ de
кыпетенп; —**rfeiler**, —**rfoßen**,
m., стѣлпѣ прпнчпналѣ; —**rforte**,
f., вѣртѣ прпнчпналѣ, чеѣ марѣ;
—**planet**, m., планѣтѣ прпмарѣ;
—**quartier**, n., кѣртпрѣ генѣралѣ;
—**quelle**, f., ѣонтѣлѣ прпнчпналѣ;
касѣ прпмарѣ; —**rädelſüßter**,
m., канѣ de рѣвѣлѣ; —**rechnung**,
f., комплѣтѣ генѣралѣ; —**regel**, f.,
рѣглѣ генѣралѣ; —**register**, n.,
таѣлѣ, рѣцпстрѣ генѣралѣ; —**riß**,
m., планѣ генѣралѣ; —**rolle**, f.,
(дп драмѣ) рѣлѣ прпнчпналѣ; пер-
сѣнаѣлѣ прпмарѣ; —**sache**, f., канѣ
лѣкрѣлѣ; —**sächlich**, a., каппталѣ
есѣнчпналѣ; ad. mal вѣртѣѣ, mal
алѣсѣ; —**sammelplatz**, m., рѣвпѣре
генѣралѣ, дпгѣлѣа лѣкѣ de адѣ-
нарѣ; —**satz**, m., асѣѣѣмѣ; —
schaft, m., дпгѣлѣа грѣлѣ, пѣлѣ
(дп мпнѣ); —**schaden**, m., даѣнтѣ
марѣ; —**schanze**, f., рѣдѣтѣ прпн-
чпналѣ; —**schelm**, m., штрѣнѣарѣ
de ѣрѣнтѣ; —**schlacht**, f., вѣтѣлѣ
отѣрѣлѣтѣре, генѣралѣ; —**schlüssel**,
m., кѣѣлѣ генѣралѣ; —**schmuck**, m.,
конѣѣтерѣ, орѣмънтѣлѣ канѣлѣ;
ſönigliche —, **diadem**; —**ſchrift-
ſteller**, m., аѣторѣ клѣсѣнѣ, сѣрп-
торѣ de ѣрѣнтѣ; —**ſchuld**, f., мпнѣ;
датѣрпѣ кыпталѣ; —**ſchuldner**, m.,
датѣрѣ прпнчпналѣ; —**ſchule**, f.,

пкълъ централъ, генералъ; —
schwein, n., (въпърт) поркъ де
чинл апл; —segel, m., вентрелъ
принципалъ; —seite, f., (за касе)
очиадъ; кóстъ, латро принципалъ;
—stb, m., капиталъ, рemedingъ,
—sprache, f., лимъ dominóре;
принципалъ, лимъ мѣмъ; —stadt,
f., капиталъ; —stamm, m., трыккъ,
тыминъ; —stärke, f., пзтереа чеа
маі маре; —stelle, f., пасажъ де
кьпетенъ (латр'о карте); дре-
гьторъ де франте; —steuer, n.
Kopfsteuer; —stimme, f., вочеа,
гласъ примъ, свранъ; —straße,
f., дрмъ дитърътескъ (militarъ),
пзликъ; —streich, m., аузкътръ
де ментрѣ; —strich, m., лимъ
фундаменталъ; —stück, n., капъ
(латр'о карте); артикулъ; вкаты
принципалъ; —stuch, m., ассалъ
генералъ (къ тóтъ армате); —
summe, f., сама сумелоръ; —
sünde, f., нъкатъ де мóрте; —
theil, m., партеа де кьпетенъ;
капъ дитъ; —treffen, n., латъ,
вѣтай отъраторе; —treppe, f.,
скара (трентеле) а маре; —tu-
gend, f., вѣртете кардиналъ; —
übel, n., рѣл чол маі маре; —
urheber, m., дачѣнъторал при-
маръ; —ursache, f., казъ при-
маръ; —urtheil, n., септингъ;
—verbrechen, n., кримъ капиталъ;
—verhöer, n., ларе за дитрѣвъ-
дѣне а тѣлор мартриоръ; —
volf, n., попоръ dominантъ; —
wache, f., гардъ де кьпетенъ;
—wirkung, f., еооентъ принципалъ;
—wissenschaft, f., шѣиндъ фonda-
менталъ; —wort, n., сьстантивъ;
—zahl, f., нъмеръ кардиналъ; —
zeuge, m., мѣртѣриа чеа маі маре;
—ziel, n., дитъ принципалъ; —
zug, m., трысъръ (къ креонъ саж
панъ) принципалъ, лимъ каракте-
ристикъ; —zweck, m., скопал при-
маръ.

Haub, n., касъ, локзиндъ; edicicil;
familië, семиндъ, ценъ; патриъ;
ikonomiz; er ist zu —e, e akasъ;
er ist nirgend zu —e, e vagabondъ;

ein ganzes —, тóтъ касъ, тóтъ
familia; er ist vom guten —e, e
de semingiz ванъ, e novizъ; das
— Oesterreich, dinacia-Austrië;
das — David, касъ (familia) ist
David; wo ist er zu —e? de unde
e? Früchte die in Italien zu —e
sind, ерѣте originale de Italia;
in etwas zu —e sein, a oi de-
prinz, черкатъ да чеа; er ist
mit seinen Gedanken nicht zu —e,
are mintea eópte pescundirъ; sie
hält gut —, ea kibernicente vine
kaca ca; einen von — und Hof
austreiben, a okóte pe chinena din
ale case; mit der Thüre ins —
fallen, a vorai uoronoкъ; sein —
bestellen, a'mi vno la opndalarъ
treuire, a'mi eache testamentъ.

Haub-altar, m., алтаръ де касъ;
—anzug, m., вестиментъ де касъ;
—apotheke, f., ендеръ де касъ;
—arbeit, f., ларъ domesticкъ; —
arme, m. m. l., micerakъ рѣми-
носъ; —arrest, m., арестъ де ка-
съ; er hat —arrest, e арестатъ дн
касъ; —baden, a., —brot, гъне
де касъ; —bedarf, m., тревин-
чеселе; —bediente, m., сервъ do-
mesticкъ; —besitzer, m., proprie-
таръ де касъ; —brot, n., гъне
де касъ; —büffel, m., топоръ де
óсе, мѣларал касел; —bursche,
m., олъкъ, аргаръ де касъ; стъ-
dentъ; —capelle, f., капелъ, па-
раклисъ, micerikъ de касъ.

Haubchen, n., късъръ.

Haub-dieb, m., оаръ де касъ; —
diebstahl, m., оартъ domesticкъ;
—dienerschaft, f., domesticime,
аръдѣме; —ehre, f., онóреа ка-
сел, eeme.

Hausen, v., локтескъ, шедъ; динъ
касъ; актескъ, факъ дазнъ; пръ-
пѣдескъ; die Feinde haben hier
sehr arg gehaust, inimicit ad еъ-
кстъ маре дазнъ n'aici; der Sturm
hat schrecklich gehaust, ертана а
вѣгатъ грозовъ; —, m., визъ (не-
ште), еръ дитъ апл, моранъ;
—blase, f., интиокоръ, клетъ таре
де неште (моранъ); বেশикъ de

морскѣ; — rogen, m., казиарѣ,
ікре де морскѣ.

Haus-ente, f., пагъ domesticкѣ; —
erziehung, f., одъкъдѣше касникѣ;
— fliege, f., мѣскѣ domesticкѣ;
— flur, f., вестивалѣ, интрагъ; —
frau, f., мѣма де фамилиѣ; —
freund, m., амиѣ де касъ, (amo-
pezъ dómnef); — friede, m., мѣче
domesticкѣ; — geflügel, n., оарѣ;
— genoss, m., колокѣторѣ; — ge-
nossenschaft, f., колокѣторѣше; do-
mesticкѣше; тóтъ фамилиѣ; — ge-
rath, n., знелѣ, мокилѣ; — gestirne,
n., аргѣше, окѣрѣше; — góttel,
m. pl.; зóлл венѣлѣ, лѣрл dome-
sticкѣ; — hahn, m., кокомѣ де
касъ; — halt, s. — haltung; —
halten, v., цинѣ касъ, дѣкѣ іко-
nomia касел; sie versteht nicht —
zu halten; нѣ шѣе а цинѣ касъ;
— halter, m., татѣ де фамилиѣ;
ekonomѣ.

Haus-hälterin, f., ікономѣ, кѣвернѣ-
ситѣре, (гъздоше); — hältig, —
hälterisch, a., ікономѣ; ад. кѣ іко-
nomѣ; — hältigkeit, f., ікономѣ,
цѣне де касъ.

Haushaltung, f., цѣне де касъ,
ікономѣ (гъдѣшарѣ, гоенодѣрѣ);
— kunst, — wissenschaft, f., шѣла-
ца, арѣеа ікономѣлѣ.

Haus-herr, m., домѣл, (стѣгѣлѣ)
кѣвернѣситѣрѣ (elin. κυβερνήτης)
де касъ, татѣ де фамилиѣ; —
hof, a., де дѣлѣше касел, дѣ-
палѣ ка касѣ; — hofmeister, m.,
мажордомѣ, маѣстерѣ де кѣрѣ
(вѣрѣ де кѣрѣ); — hund, m.,
кѣне де касъ.

Hausiren, v., знѣлѣ дѣн касъ дѣ
касъ сѣ вѣндѣ марѣ; оакѣ лѣр-
шѣ, гъдѣлѣ.

Hausirer, m., вѣкѣпѣлѣ, шѣмѣларѣ.

Haus-jungfer, f., оатѣ де касъ; оатѣ
дѣрѣситѣре; — kalender, m., ка-
лендарѣ, аѣмонѣкѣ економѣкѣ; —
laninchen, n., лѣнѣре де касъ; —
lauf, m., кѣмѣрѣрѣрѣ де касъ;
— laze, f., морѣкѣ, мѣгѣ де касъ;
— leib, n., вѣстѣлѣ де касъ,
ordinarѣ; — lecht, m., аргѣлѣ,

рундѣлѣ (ла вѣрѣлѣ); — lost, f.,
касъ ordinarѣ; — kreuz, n., мѣ-
селл domesticкѣ; — krieg, m., чѣрѣ
domesticкѣ; — laterne, f., лѣмѣлѣ
дѣ тѣнда касел; — laub, — lauch,
n., кѣрѣверѣде (планѣ); —
lehrer, m., дѣвѣдѣторѣ де касъ,
недарѣрѣ; — lehrerin, f., дѣвѣдѣ-
торѣсѣ, гъверѣанѣ; — leinwand,
f., пѣнѣ де касъ.

Hausler, m., зѣлѣрѣ, цѣранѣ оѣрѣ
момѣ.

Haus-leute, m. pl., кѣрѣанѣ, локѣ-
торѣ кѣ шѣлѣ (дѣтрѣ о касъ).

Hauslich, a., domesticкѣ, ікономѣ,
кѣвернѣситѣрѣ; — leit, f., кѣвернѣ-
сѣре, ікономѣ.

Haus-mädchen, n., кѣмѣранѣ; —
magd, f., сѣрѣ; — mann, m., вѣ-
тѣлѣ де кѣрѣ; зѣлѣрѣ, ікѣлѣлѣ;
кѣрѣанѣ; — mannsloft, f., мѣнѣкѣре
ordinarѣ; — marder, m., ооинѣ
(cois de dixorѣ); — mast, f., дѣ-
грѣшѣрѣ (де порѣл) акасъ; —

maus, f., шѣрѣче де касъ; —
meister, m., маѣстерѣ де касъ (дѣ
Biena), вѣтѣлѣ де кѣрѣ (Ромѣ-
nia); — miethe, f., кѣрѣ де касъ;

— mittel, n., мѣдѣинѣ де касъ
(доѣторѣл вѣвѣнѣ); — mutter, f.,
мѣмѣ де фамилиѣ; — ordnung, f.,
ordine (знѣ) че се цѣне дѣн касъ;
— plage, f., s. — kreuz; — postille,
f., кѣрѣ де предѣлѣ чѣинѣ акасъ;

— rath, m., знелѣше касел; —
ratte, f., рѣтѣлѣ, кѣрѣанѣ де касъ;
— recht, n., дрѣнѣ (жѣсѣ) dome-
sticкѣ, асторѣанѣеа domesticкѣ, дрѣ-
нѣлѣ татѣлѣ де фамилиѣ; — regel,
f., рѣгѣлѣ domesticкѣ; — regiment,
n., кѣвернѣситѣра касел; — säsig,
a., домѣлѣнѣлѣ (кѣрѣ арѣ касъ
дѣтрѣ о чѣтѣте); — schlüssel, m.,
кѣла касел; — schneider, m., крѣи-
торѣ де касъ; — schuhmacher, m.,
панѣоѣарѣ, панѣкарѣ де касъ; —

schwalbe, f., рѣндѣнеа де касъ;
— schwelle, f., прѣрѣ; — seggen, m.,
вѣнѣкѣвѣлѣрѣеа пѣсѣе касъ, по-
рѣрѣеа, слорѣлѣ знѣлѣ фамилиѣ; —
spetling, m., пѣсѣре (вѣранѣ) де
касъ; — stand, n., ікономѣ; —

—

fruct, f., касетикъ, даждо не касъ;
 —frucht, f., черчетаре а касел;
 —taube, f., порамъ domestick;
 —taffel, m., мьеро реа; —thier,
 n., витъ domestick; —thor, n.,
 норта касел; —thür, f., зма ка-
 сел; —trauer, f., жале, douis (доръ)
 касникъ; —trauring, f., знанъ
 акасъ; —übel, n., рѣ domestick;
 —trauf, m., вѣтъръ симаъ, де
 касъ; —uhr, f., ороуъ де касъ;
 —unfe, f., вроскъ domestick; —
 vater, m., каца фамили; —ver-
 trag, m., контрактъ де фамили,
 де акциреа, де възареа зне
 касе; —verwalter, m., икономъ,
 киверничторъ (лат. gubernator);
 —verwaltung, f., кивернице, ико-
 номъ; —vieh, n., vite де касъ;
 —vogt, m., anctite де отаъ;
 —wäsche, f., рѣе де касъ; —
 wesen, n., икономъ, кѣничъ; —
 wirth, m., командаръ, оспатаръ;
 —wirthin, f., командарѣа, осп-
 тарѣа; —wirthschaft, f., икономъ;
 —wurz, f., в. —laub; —zins, m.,
 ченсъ, киръ; —zucht, f., dieci-
 minъ domestick.

Haut, f., пеле; dérmъ, пелиъ (анат.);
 ehrliche —, отаъ ил Dze; er
 steht in feiner gefunden —, ил
 снъ колва ил пелъ, а вете-
 зилокъ; er ist noch mit heller —
 davon gekommen; а скънатъ къ
 пелеа; es geht über deine —, ач
 е ворва де пелеа та; aus frem-
 der — ist gut Riemen schneiden,
 50 не синареа афта снъ зноре;
 mit seiner — zahlen, а жъти къ
 пелеа; sich seiner — wehren, а'м
 зинде скънатъ пелеа; seine eigene
 — zu Markte tragen, а анре-
 принде чева къ рика сѣ.

Haut-ausschlag, m., еосантемъ, сна-
 жетаръ по пеле; —beschreibung,
 f., дермограиъ.

Hautbois, (xi: хова), n., овоъ (ин-
 стр. мѣс.).

Häutchen, n., пелиъ, мембранъ;
 (анат.) еидермъ; (бот.) тѣликъ.

Hautkräse, f., гиндъ минаъ.

Häuten, v., decolor, decolor, ias

пелеа, жпзескъ, велескъ; sich —,
 се decolor.

Hautfarbe, f., колоръ пеле.

Hautfloßer, m., дермоатеръ (ани-
 маъ къ норторо де пеле); —
 flügel, m. pl., именотере, (сва-
 рѣоро къ арил мембране, п.
 а. знелъ инекте).

Häutig, a., пелокъ, мембранокъ.

Hautkrankheit, f., болъ де пеле;
 —lehre, f., дермологиъ.

Häutung, f., decoloritarъ, жпзитаръ.

Hautwasserfucht, f., idranickъ снъ пеле.

Hautwurm, m., драконкъ (верте).

Hautzahn, m., динте decencivъ.

Havari, Haverei, Haferei, f., авериъ,
 дазнъ анрѣмилатъ зне коръил.

He! Heba! int., xel! аскалъ! мъ!

Hebamme, f., мѣшъ; —kunft, f.,
 момитъ, овстетричъ, артеа де а
 момт.

Hebarzt, m., докторо овстетрикъ,
 мамосъ.

Hebe, f., Ebe, zeiga жнедел.

Hebeballen, —baum, m., нѣргъ,
 гпиндъ, кордъ, драръ де ридикатъ.

Hebeforb, m., корвъ, конъ зпгъ ил
 зпгастъ.

Hebel, m., нѣргъ; instinctъ, motivъ.

Hebelade, f., капръ; знъ велъ де
 маминъ де ресвоис анрѣвлинатъ
 даинте де инвенцинеа тѣврилор.

Heben, v., ридикъ; делѣтаръ (знъ
 рѣ); скотъ дин гинли; днагъ
 (окл); скотъ (инъ дин вѣте); при-
 мѣокъ (ван); ein Kind aus der
 Laufe —, а вотеа ка намъ по
 знъ конъ; einen vom Pferde —,
 а жбта по чинеа сѣ decalече;
 einen aus dem Sattel —, а трѣти
 жокъ дене ма; а'л окна постъ,
 жокъ; einen Streit —, а дпнѣи
 о чѣртъ.

Heber, m., сисонъ, траъ.

Hebering, m., веригъ де ридикатъ;
 —seil, n., есно де ридикатъ; —
 winde, f., вѣртемъ де ридикатъ;
 —zeug, n., капръ (де ридикатъ).

Hebopfer, n., жпнокъ, жѣтеъ.

Hebraismus, m., евреискъ.

Hebräer, m., еврѣ, ждеъ

- Hebräisch, a., eвреикъ, жидеикъ, ad. жидеенте.
- Hebung, f., ридикъторъ; перченъисне, лъаре, аминире де дажде.
- Hechel, f., пентинъ (де гънъ, де къ-пенъ саж инъ), равилъ (молд.); —п, v., пентинъ; мелниця.
- Hecht, m., стизкъ (пеште); —brut, f.; стизулъ тързанте; —fen, n., стизкшоръ; —graui, a., стизчя, сьрѣ ка стизка, —topf, m., къ-пъчинъ де стизкъ; —saß, m., v. —brut; —schimmel, m., казъ сьрѣ, вьнтатъ ка стизка; —smilch, f., лаулъ де стизкъ.
- Hed, n., (маринъ) пьлъ, ага dianoi a коръвиел.
- Hede, f., гьрдвѣ; сминишъ, деци-мишъ; кьиваръ; пьитъръ, кьочире; пьире; пьи.
- Heden, v., пьисекъ, кьочесекъ; кьо-есекъ, се калкъ (пасериле); —firsche, f., кьилостекъ; —rose, f., росъ сѣвятѣкъ; —scheere, f., оор-оелъ де тьнекъ (гьрдвѣ, арворъ); —strauch, m., сминишъ, тьоимъ; —zaun, m., гьрдвѣ.
- Hederling, v. Härtling.
- Hed-feuer, n., оокъ дьнъ воизъ, оъръ командъ; —männchen, n., вьр-вьтшмѣ че кьочеште шл дьмьл-деште ванѣл; —mutter, f., (ан гьлтъ) мьмъ пролиоеръ, етемеизъ ванъ де пьъсилъ, каре оаче конѣл мьлѣл; —pfennig, —großchen, —thaler, m., —münze, f., динарѣ, гьрошигъ, галерѣ, монетъ свьрпгъ, десуре каре се креде къ се ре-торнѣ дьл ташка де знде с'аѣ кел-тѣтѣ; —zeit, f., тѣмьлъ кьитърелъ, пьирелъ, ал оърътърелъ.
- Heda! v. He!
- Hede, f., стьлъ (it. stuppa), кьлѣл; —п, a., де стьлъ.
- Hederich, m., ридикшоръ, еписимъ (плавъ).
- Heer, n., арматъ, армѣ; оште, гьрпъ; мьлцѣме, кьрдѣ; пьтерѣ.
- Heerbann, m., (векѣ) дьнартареа гьотелорѣ (пентрѣ агьрареа па-триелъ дьл цорѣкьлѣ).
- Heerbene, f., алвинъ рьлече.

- Heerb, Heerdt, v. Heer, Heerde.
- Heeres-fahne, f., острѣл армателъ; —flucht, f., десертисне; оьпире дѣл арматъ; —flüchtig, a., оь-гарѣ, десерторѣ; —folge, f., оь-летьциснеа сьлжшлор де а терре супе агьрареа патриелъ; —kraft, —macht, f., пьтереа армателъ, по-тинъ арматъ; армѣ.
- Heer-führer, m., дькъ, пьепералисимъ; —geräth, n.; вагарѣ остемесекъ; —geräth, n., (векѣ) материалъ, зпелтеле армателъ; —gewette, n., арматъръ че о монтенеа деля татъ оизъ примъскьтѣ; пьечи-пьтѣ (жрѣдикъ); —haufe, m., чьгъ, кьорнъ, дивѣисне де арматъ, де гьрпе; —horn, n., кьорнъ де пье-воизъ; —lager, n., гавъръ (= ta-bernaculum — Zelt im Kriege и.); —raute, f., цѣвалъ; —raufet, m., цѣмьларѣ.
- Heerschar, f., Gott der Heerscharen, Дьекъ пьтерѣлор, ал армателор; die himmlischen Heerscharen, пьте-рилѣ черемѣл.
- Heer-schau, f., пьевѣтъ а армателъ; —straße, f., дьрпѣлъ марѣ, милѣ-търесекъ, дьлпърътесекъ; —zug, m., торсѣл армателъ.
- Hefe, f., дьрждѣ; амьлъръ че оандѣ, лелъдъръ; —des Volkes, дьрждѣле попорьлѣ; den Reich bis auf die —п austrinken, а зѣа по-карѣл пьлъ дьл оандѣ; —nbrod, n., пьне доснѣтъ къ дьрждѣ; —n- teig, m., алъватъ де дьрждѣл.
- Heißt, a., дьрждѣ; —ig, a., дьрж-дикъ; тьлърѣ.
- Hest, n., тьлѣпкѣ, кодъ; аграоъ, кьонкъ, кьрлѣгъ, катарамъ; леть-търъ, сарчинъ, оамчѣкьлѣ, вьро-шъръ; калѣтѣ; кьрпъ, гьвернѣ; das — des Staates in den Hän- den haben, а авѣ дьл тьлѣл кьрпѣ стьлѣлѣ; —fen, n., тьлѣпкьлѣ; кьрлѣчелѣ, катарьмѣгъ; —el, f., летьтъръ (де вѣлъ пѣ парѣ); —el, m., аграоъ, кьонкъ; —eln, v., дьл-кьончѣлѣ.
- Hesten, v., кьосъ; пьиндѣ (къ гом-воме, къ кьонче); пьронесекъ, дьл-

понепоскѣ къ кѣю; лерѣ (карта,
 панъ, нѣтъ); вромшрежѣ.
 Hestig, a. mi ad., ѡвріосѣ, днѡкарѣ,
 ізге, реладѣ; ауріѣ, віолентѣ;
 —zeit, f., ѡвріоситате, ізѣме,
 віолентѣ.
 Hest-lade, f., кѣсѡторѣ, тавлѣ де
 лератѣ (кѣрѣ), де вромшрарѣ;
 —nadel, f., аколѣ; —pflaster, n.,
 етвлатрѣ (де рѣн); чірішѣ (де
 лератѣ кѣрѣ).
 Hegen, v., днгрѣдѡскѣ; аурѣ (о
 пѣдрѣ); Wild —, пѣтрѡскѣ, цінѣ
 ѡере; Zweifel —, а авѣ дн-
 доларѣ; Feindschaft —, а пѣтрѣ
 інімічїгїѣ; eine große Meinung
 von sich —, а'мї днківї мѣлѣ
 де сѡне.
 Hege-reiter, m., пѣдрарѣ, вѡрїторѣ
 де пѣдрѣ (хѣларѣ); —säule, f.,
 стѣлѣ де опрїтарѣ (пѣлѣ вѣде
 е іертатѣ а вѣлѣ); —wiese, f.,
 пратѣ, ѡлнѣгѣ-опрїтѣ; —zeit, f.,
 тїмѣ де опрїтарѣ (делѣ вѣлѣторѣ).
 Heher, m., гайѣ (пасѣре).
 Hegira, (zi Хегїра) f., емірѣ, епока
 дѡкѣндѣ маомеданїл днл датеѣ
 анї, че днчѡне за 622 кѣндѣ
 Маометѣ а ѡвїтѣ дела Мека.
 Hehl, (ворѣ неѡлесїверѣ) се-
 керѣ, таїнѣ, аскѣнѣ; reden Ste
 ohne —, ворѣште не ѡлѣ, п'а-
 скандѣ.
 Hehlen, v., аскѣндѣ, тѣлѡскѣ.
 Hehler, m. mi f., аскѣнѣторѣ, тѣ-
 пїторѣ (де лѣкрѣрї ѡратѣ), а-
 скѣнѣторѣ; der — ist so gut wie
 der Stehler, а аскѣндѣ (лѣкрѣрї
 ѡратѣ), е атѣлѣ ка в ле ѡвѣ.
 Hehr, a. mi ad., днлѣтѣ, сѣвлїтѣ,
 мѣреѣ, азгѡстѣ, мїнѣлѣтѣ, дн-
 перѡскѣ.
 Heide, f., сїлѣ, пѣдрѣ; кѣмѣ
 стѣрїѣ некѣлїватѣ, стѣлѣ; —
 kraut, f., ерїкѣ (лїн.)
 Heide, m., пѣгѣлѣ; Heidin, f., пѣгѣлѣ.
 Heidebefen, m., мѣлѣрѣ де ерїкѣ.
 Heidechse, v. Eidechse.
 Heide-gries, m., —grüße, f., грїѣ
 де хрїшѣ; —lohn, n., хрїшѣ
 (полтрѡнѣ ѡгонїрѣ, лїн.); —land,
 n., стѣлѣ, кѣмѣ некѣлїватѣ.

Heibelbeere, f., асїнѣ; die große —,
 марѣ; die rothe —, емѡрѣ.
 Heibelbeerstrauch, m., асїнѣ, асїнїшѣ.
 Heibelerche, f.; v. Brächlerche.
 Heiden-befehrer, m., мїсїонѣрѣ, а-
 постолѣ; —befehring, f., мїсїонѣ-
 рїѣ, адѣчѣре за крѣдїнѣ а пѣ-
 рѣнїлорѣ.
 Heidengeld, n., мѣшѣлѣрїѣ, дарѣ
 негрѣ пѣшѣне.
 Heidenglaube, f., крѣдїнѣ пѣгѣлѣскѣ.
 Heidenhaar, n., пѣрѣ днл пѣшѣре
 (за комї).
 Heiden-leben, n., віѡдѣ пѣгѣлѣскѣ;
 —tempel, m., темпѣл пѣгѣлѣскѣ,
 канїште ідолѣскѣ; —thum, n., пѣ-
 гѣлїсѣмѣ.
 Heide-rauch, m., чѡгѣ не кѡдрї;
 —reiter, m., v. Hege-reiter.
 Heidi! int., аїде! аїло!
 Heidnisch, a., пѣгѣлѣскѣ.
 Heidul, m., хѡлѣскѣ.
 Heil, n., салѣте, ѡерїчїтате, порѡкѣ;
 мѣлѣрїе, сѣлѣаре; ewige —, мѣлѣ-
 рїе вечнїѣ; —dem, der и.,
 ѡерїчѣ де вѣчѣлѣ; карѣ шѣл.
 Heil, a. mi ad., сѣлѣтѡскѣ, днгрѣтѣ;
 mit —er Haut davon kommen, а
 ровенї днгрѣтѣ мї сѣлѣтѡскѣ.
 Heiland, m., мѣлѣлїторѣ (Dl. Ісѣсѣ
 Хрїстѡскѣ).
 Heil-anstalt, f., ставѣремѣнїтѣ, аше-
 зѣмѣнїтѣ де вѣрѣлї, сїлїтѣлѣ; —
 art, f., мерѡдѣ де карѣ; —bad,
 n., валѣ вїндекѣлѣторѣ, алѣ мїне-
 ралѣ; —bad, a., вїндекаверѣ; —
 barkeit, f., вїндекаверѣтате; —
 bringend, a., салѣтарѣ, мѣлѣлїторѣ;
 —brunnen, m., v. Heilbad.
 Heilen, v., вїндекѣ, трѣгѣлѣ, карѣлѣ,
 кѣлѣтѣ; мѣлѣлѣскѣ.
 Heilig, a. mi ad., сѣлѣтѣ, сѣлѣнїтѣ; салѣрѣ;
 салѣросѣлїтѣ; —e Abend, азѣлїлѣ
 зпел сѣрѣлѣторї; —e Abendmahł, с.
 кѣлїлѣкѣлѣтарѣ; —e Geist, снїрїлѣлѣ
 сѣлѣтѣ; —e Jungfrau, сѣлѣта ѡе-
 чѡрѣ; —e Schrift, сѣлѣта сѣрїлѣторѣ;
 —sprechen, а канѡнїсѣ, а декларѣ
 не чїнеѣа де сѣлѣтѣ.
 Heilige, m., сѣлѣтѣ, сѣлѣнїтѣ; der —
 Petrus, Сѣлѣтѣ-Петрѣ.

- Heiligen, v., свѣцескѣ, свѣцескѣ, консакрези.
 Heiligenbein, n., (анатом.), осакѣ сѣнтѣ (din дѣрѣнтѣ).
 Heiligenbild, n., иконѣ.
 Heiligenschein, m., свреолѣ.
 Heiligthum, n., свѣтзарѣ, локѣ сѣнтѣ; мѣште, реликви.
 Heiligung, f., свѣдире, консекрациане.
 Heilkraft, f., вирѣте свѣтливѣ, пѣтере вѣндекѣтивѣ, пѣтере медиѣ.
 Heilkraut, n., вѣрзиѣнѣ de medicinz, иѣрѣ вѣндекѣтѣре.
 Heilkunde, f., medicinz, шѣинѣ medicѣ.
 Heillos, a. m. ad., кѣтплицѣ, дѣорикомѣтѣ; вѣсѣтѣмѣтѣ, стрѣкатѣ, пердѣтѣ; вѣкѣтѣсѣ тѣре, сѣлепѣтѣ; — es Verbrechen, n., крѣмѣ кѣтплицѣ; — fluchen, a дѣкѣра кѣтплицѣ; — e Rusſel, тѣсѣкѣ ѣбрѣ вѣрѣтѣ.
 Heilmittel, n., medicinz, medicѣ-тѣнтѣ; — lehre, f., фармакологѣ.
 Heilmonat, m., Дѣчетѣре.
 Heilquelle, f., иѣворѣ, ѣнтѣнѣ de апѣ минералѣ.
 Heilsam, a. m. ad., вѣндекѣтѣрѣ, дѣсѣвѣтѣщѣтѣрѣ, доѣторѣтѣрѣ, ѣолоѣтѣрѣ, сѣлѣтарѣ; — leit, f., вѣндекѣре, сѣлѣвѣритѣте (тѣнтѣ-инѣ).
 Heilmittel, n., (теол.), мѣжлокѣ de a кѣштѣга тѣнтѣинѣга сѣлѣтѣлѣ.
 Heilsordnung, f., dormatѣкѣ.
 Heilung, f., вѣндекѣре, дѣсѣлѣтѣтѣ-тѣре, кѣрѣ.
 Heilvoll, a. m. ad., прѣ ѣолоѣтѣрѣ, прѣ тѣнтѣтѣтѣрѣ, прѣ сѣлѣтарѣ.
 Heilwurz, f., рѣдѣчинѣ вѣндекѣтѣре (mal алесѣ), пѣлѣвѣ, агѣтѣ.
 Heim, ad., акасѣ, дѣн патрѣ, дѣ локѣинѣ; — sich, begeben, a сѣ ре-пѣтѣрѣче акасѣ.
 Heimath, f., патрѣ, локѣлѣ пѣштѣрѣ, локѣинѣ (сѣтѣ, орамѣ); — sich, патриѣкѣ, de акасѣ, дѣла локѣинѣ; — los, ѣрѣ патрѣ, ѣрѣ локѣинѣ; — recht, n., дѣрѣнтѣлѣ дѣтѣтѣнтѣпѣрѣ, алѣ инѣѣонѣатѣ-лѣ, пѣтѣралѣсѣрѣ.
 Heimbringen, v., конѣвѣкѣ акасѣ.
 Heimbürge, m., (не a локѣреѣ) пѣ-чѣтѣрѣ de сѣтѣ.
 Heimchen, n., гѣрѣсѣ de кѣсѣ.
 Heimde, Heime, патрѣ.
 Heimein, v. n., ѣорѣскѣ патрѣ; сѣ-шѣлѣ a патрѣ.
 Heimen, v., адѣпѣстѣскѣ; дѣмѣре-сѣрѣ, дѣгрѣдѣскѣ.
 Heimfahrten, v., тѣ ре-пѣтѣрѣкѣ акасѣ (кѣ кѣрѣца, опѣ кѣ пѣлѣ), тѣ ре-кѣрѣцѣ акасѣ.
 Heimfall, m., ре-пѣтѣрѣсѣрѣ, рекѣлѣ-тѣнтѣ.
 Heimfallen, v., рекѣдѣ (дѣн пропрѣ-тѣтеѣ кѣлѣа).
 Heimfällig, a. m. ad., рекѣзѣтѣ, дѣ-вѣнѣтѣ; — fälligkeit, f., репѣтѣрѣ-тѣнтѣ, репѣтѣрѣсѣверѣтѣте.
 Heimfallsrecht, n., дѣрѣнтѣлѣ рекѣ-дѣпѣ.
 Heimführen, v. Heimbringen.
 Heimführung, f., конѣвѣсѣмѣнтѣ, кон-ѣвѣсѣрѣ, дѣсѣѣѣре, акомѣтѣнѣемѣнтѣ кѣрѣ кѣсѣ.
 Heimgehen, v., тѣрѣсѣ акасѣ.
 Heimholen, v., die Braut —, дѣкѣ тѣрѣсѣа дѣ вѣрѣтѣ.
 Heimlich, a. m. ad., de кѣсѣ, dome-стѣк; патриѣкѣ, инѣѣѣнѣ.
 Heimlich, a. m. ad., сѣкрѣтѣ, асѣлѣсѣ, пѣтѣлѣтѣ, ѣвѣрѣмѣтѣ; komodѣ, дѣ-дѣмѣнатѣкѣ; de кѣсѣ, ка de кѣсѣ.
 Heimlichkeit, f., сѣкрѣтѣ, лѣкѣрѣ а-сѣлѣсѣ; komodѣтѣте.
 Heimrecht, v. Heimathrecht.
 Heimreise, f., кѣлѣтѣрѣ сѣре кѣсѣ.
 Heimsehnen (sich), m. o dorѣ de кѣсѣ.
 Heimstellen, v., лѣсѣ дѣволе, дѣ жѣ-дѣката кѣлѣа.
 Heimsteuer, v. Aussteuer.
 Heimsuchen, v., вѣсѣтѣ, чѣрѣчѣтѣсѣ, ѣакѣ вѣсѣтѣ; чѣрѣ (кѣ рѣлѣ марѣ); Gott hat uns mit diesem Uebel heimgesucht, Dѣсѣ a грѣмѣсѣ прѣ-сѣе пол ачѣсѣте рѣлѣ.
 Heimsuchung, f., вѣсѣтѣ, чѣрѣчѣтѣре; пѣдѣѣсѣ, чѣрѣтѣ; пѣказѣ, пѣпѣсѣте.
 Heimtücke, f., рѣинѣ асѣлѣсѣ, рѣ-инѣ кѣандѣстѣлѣ, хѣлѣнѣ.
 Heimtücklich, a. m. ad., рѣлѣтѣчѣсѣ, хѣлѣносѣ, алѣнѣ.

Heimwärts, ad., кѣтръ касъ.
 Heimweg, m., каѣа кѣтръ касъ.
 Heimweh, m., дорѣ да касъ, ахтѣ
 де патрѣ.
 Heirath, f., ахѣнъ.
 Heirathsbank, v. Schnitzbank.
 Heirath, f., късѣторѣ, аѣсоѣре,
 аѣсѣрѣтѣрѣ, тѣрѣтарѣ (тѣрѣ-
 тѣнѣ).
 Heirathen, v., тѣ късѣторѣскѣ, тѣ
 аѣсоѣескѣ, тѣ аѣсоѣрѣ, тѣ тѣрѣтѣ.
 Heirathsfähig, a. шѣ ad., каѣачѣ
 де късѣторѣтѣ; — gut, n., зѣстрѣ;
 — lust, f., воѣе де късѣторѣтѣ; —
 lustig, a., дорѣторѣ де късѣторѣтѣ;
 — sein, m., атѣстатѣ де късѣнѣо;
 — stifter, m., воѣрѣ, мѣжѣоѣторѣ де
 късѣторѣо; — vertrag, m., коѣ-
 траѣтѣ, аѣвоѣѣѣ де късѣторѣо.
 Heisch, v. Heiß.
 Heischen, v., чѣрѣ, демѣндѣ.
 Heischesaß, m., (matem.), поѣтѣлатѣ.
 Heiser, a. шѣ ad., рѣгѣмѣтѣ.
 Heiserkeit, f., рѣгѣмѣѣ, рѣгѣшѣо.
 Heiß, a. шѣ ad., ѣерѣнѣте, ѣѣрте
 каѣдѣ, аѣѣоѣатѣ; einem die Hölle
 heiß machen, а зѣрѣвѣ къѣа по
 дракъѣ къѣтѣ маѣ пѣгрѣ; heiße
 Thränen vergießen, а вѣрѣа ла-
 криѣо ѣерѣнѣтѣ.
 Heißen, v., къѣмѣ, пѣтѣескѣ; ordi-
 nez, демѣндѣ; wer hat es dir
 geheißен? чѣнѣ ѣѣ а демѣндатѣ?
 das heiße ich trinken, аѣѣста ва
 сѣ зѣкъ а веа; gut —, а аѣрова;
 einen willkommen —, а гѣратѣа
 къѣа де вѣпѣ-вѣнѣре; was heißt
 das? чѣ ва сѣ зѣкъ аѣѣста?
 Heiß-hunger, m., ѣѣтѣ къѣѣскѣ;
 ѣѣтѣ вѣрѣзѣ; — hungrig, a. шѣ
 ad., ѣѣмѣндѣ ка зѣпѣлѣ.
 Heister, m., аѣвоѣрѣлѣ тѣнѣрѣ.
 Heit, къѣвѣнѣтѣ чѣ аѣсѣмѣна одѣнѣѣрѣ
 пѣрѣѣѣ, стѣре, моѣдѣ, ѣарѣ аѣтѣлѣ
 а рѣмѣѣ ка пѣрѣѣѣкъ чѣ сѣ а-
 даѣѣ ла каѣгѣтѣлѣ сѣвѣт. шѣ adj.,
 къѣмѣ Menschheit, Einheit.
 Heiter, a. шѣ ad., сѣнѣнѣ; къѣратѣ;
 весѣлѣ, ѣарѣ, воѣлѣсѣ; heiterer
 Bild, m., къѣгѣтѣрѣ сѣнѣнѣ; —
 Gesicht, ѣаѣ сѣнѣнѣ, ѣарѣ.
 Heiterkeit, f., сѣнѣнѣтѣе, сѣнѣнѣо.

Heitern, v., аѣсѣнѣнѣ, аѣвоѣѣѣѣ,
 аѣвесѣлѣескѣ.
 Heißbar, a. шѣ ad., аѣѣерѣвѣтѣаѣерѣ,
 аѣкъѣзѣверѣ, чѣ сѣ поѣте аѣкъѣзѣ.
 Heizen, v., аѣкъѣзѣескѣ, аѣѣерѣвѣнѣтѣ.
 Heizer, m., аѣкъѣзѣѣторѣ.
 Heizung, f., аѣкъѣзѣѣтѣрѣ, ѣерѣвѣн-
 тѣтѣрѣ.
 Heftig, a. Schwindsucht.
 Heftisch, a. Schwindsüchtig.
 Heiß, m., еѣрѣ, вѣрѣватѣ пѣскѣтѣ
 дѣнѣрѣнѣ зѣѣ орѣ зѣнѣ, аѣсѣ тѣрѣ-
 торѣ; вѣрѣватѣ стѣраѣѣнѣарѣ пѣрѣн
 ѣаѣте, сѣѣ шѣ пѣрѣн тѣрѣа къѣрѣк-
 тѣрѣлѣ.
 Helben-alter, n., вѣкѣ де еѣрѣ (аѣ
 веѣѣѣ); — gebicht, gesang, m.,
 еѣѣѣѣ, поѣтѣ еѣѣкъ; — geist, m.,
 сѣпѣрѣтѣ еѣѣѣкъ, еѣѣѣѣѣ, еѣѣѣѣѣ;
 — größe, f., гѣрѣнѣѣѣ де еѣрѣ;
 — herz, n., ѣнѣѣѣ де еѣрѣ; — lied,
 n., къѣнѣѣѣ де еѣрѣ; — maßig, a.
 шѣ ad., еѣѣѣѣскѣ; еѣѣѣѣѣѣѣ,
 еѣѣѣкъ, ка зѣнѣ еѣрѣ; — mut, m.,
 еѣѣѣѣѣ, коѣраѣѣ еѣѣѣкъ; — mu-
 thig, еѣѣѣкъ, еѣѣѣѣѣѣѣ; — sprache,
 f., ѣнѣѣѣ еѣѣѣкъ, ѣнѣѣѣ коѣраѣѣѣѣ;
 — stark, тѣре ка зѣнѣ еѣрѣ; —
 that, f., ѣаѣтѣ еѣѣѣкъ; — tugend,
 f., вѣрѣтѣѣ еѣѣѣкъ.
 Helbin, f., еѣѣѣѣ.
 Helfen, v., аѣжѣтѣ, сѣвѣкърѣѣ, сѣвѣѣнѣ;
 adcrat, аѣѣѣѣ; daß мѣѣѣ де аѣжѣ-
 торѣѣ; hilf Gott, Dzeß сѣ аѣжѣте,
 сѣ ѣѣѣ де ѣнѣѣ! so wahr mir Gott
 helfe, аѣѣ сѣ ѣѣѣ аѣжѣте Dzeß!
 es hilft zu nichts, нѣ ѣ зѣнѣ де
 нѣмѣѣкъ; zu was soll das —? де
 чѣ тѣрѣѣѣ еѣѣѣ аѣѣѣѣѣ? et weis
 sich weder zu rathen, noch zu —,
 нѣ ѣ нѣѣ де рѣгѣ нѣѣ де ѣѣѣ;
 sich anders —, аѣжѣѣ зѣкърѣѣ де
 аѣтѣ тѣѣѣѣ; einem aus der Noth
 —, а сѣѣѣѣѣ пѣ чѣрѣѣа дѣнѣ ѣнѣѣ,
 dın nesoie; wem nicht zu rathen
 ist, dem ist auch nicht zu —, къѣрѣ
 нѣ вѣѣа сѣ аѣкъѣѣте, тѣрѣѣѣѣ сѣ
 чѣрѣѣѣ.
 Helfenbein, v. Elfenbein.
 Helfer, m., аѣжѣтѣѣѣ.
 Helfers-helfer, m., коѣсѣѣѣѣ ла вѣрѣѣ
 къѣѣѣѣ, коѣѣѣѣѣѣ.

Heliometer, m., (астрон.), елиометръ, микрометръ orientiaľ, тълъсъраторъ de соре.

Helioscop, n., (астрон.), елиоскопъ, инструментъ de стикль къ колоре диккъ суръ а прѣи ла соре.

Heliotrop, n., (ботан.), сора соре-ли; флорѣа соре-ли (miner.); халедонъ.

Hell, a. m. ad., лъминасъ, стръ-лъчосъ; стръвъзѣ, кларъ, limpede, лъмспрѣ; соноръ, рълккатъ (гласъ); helle Augen, окъ стръ-лъчоси; —et Kopf, минте деустрѣнтъ; —es Wetter, тимъ севинъ; hell machen, а лъмина; а рълкпа; —blau, аластръ дескисъ; —braun, врълеръ дескисъ; —dunkel, кларъ-овекръ; —farbig, de колоре дескисъ.

Helläugig, a., къ окъ кларѣ, лимпезѣ.

Helle, f., лъминъ, кларъгате, клароре, стрълъчинъ, лъборе.

Hellebarde, f., елевардъ (армъ).

Hellebardier, m., елевардѣръ, ар-маръ къ елевардъ.

Hellen, v., лъминъ, днселинъ.

Heller, m., дларъ, вънзъ; nicht einen blutigen — haben, а нъ авѣ кътъ съ даѣ ла знъ оръ; nicht einen — werth sein, н'аре прѣгъ de о чѣпъ, нъ плътештѣ знъ вараволъ.

Hellig, a. m. ad., остенисъ, днсе-ратъ.

Helligen, остениска, неодикнеска, контаръ.

Helligkeit, v. Helle.

Hell-klingend, —lautend, part., соноръ, рѣсъраторъ.

Hellsehen, n., сонпатълѣсикъ, лънатѣ, фанта-дмвѣа дн сонъ не лъпъ.

Hellseher, m., лимподо възторъ; сонпатълѣ, сонъ дмвѣторъ.

Hellsichtig, a., апервъзторъ, пъл-транзеторъ.

Hellweiß, a., алъ лъчосъ, алъ лъстросъ, кандидъ.

Helm, m., ласкъ, каскетъ, коѣфъ; (архит.) кпполъ; къпакъ (ла къ-даре); топоршнто; тълъе, зрѣе

ла върдигъ; —binde, f., биндъ, (ital. benda), ѳмѣиоръ de коѣфъ; —busch, m., пенарѣ, смозъ de пене ла коѣспѣ; —dach, n., копѣршнъ ка коѣлѣ; —feder, f., папъ de коѣфъ; —gewölbe, n., волгъ коѣаръ; —gitter, n., гръ-тѣора коѣлѣ; —schmied, m., коѣаръ, кашкетаръ; —schmid, m., оръмънтъ de коѣфъ; —stange, sprige, f., волдкѣ коѣлѣ; —stuch, v. —busch; —visier, n., кѣспѣлѣ, възарѣлѣ, ларва коѣлѣ.

Hemd, n., къмашъ; kein ganzes — auf dem Leibe haben, къръ трен-дѣо de не-елъ; das — ist mir näher als der Tod, доре-мъ de тогъ лъмеа, de мине днсъ ми се рълне инѣа; къмаша'мѣ е маѣ аурѣо de кътъ аперѣлѣ; —ärmel, m., тълъека къмашѣ; —fragen, m., гълѣръ de къмашъ.

Hemdchen, n., къмашѣ, къмашѣе.

Hemmen, v., дмнедекъ, опрескъ, овстаъ, рѣднъ; рѣорълѣ.

Hemmfette, f., ланъ de дмнедекатъ.

Hemmschuh, m., скарѣ, скаръ de сав рѣгъ.

Hemmung, f., недѣкъ, опрѣгъ, недѣкъмънтъ, овотакълѣ.

Hengst, m., армъсарѣ; —follen, fällen, n., тълъзъ, тълъзокъ.

Henkel, m., тѣртъ; der Stug geht so lange zu Wasser, bis er den — verliert, влчорълѣ агътъ мерѣ ла апъ, пълъ ѣ се ѳрълѣ гълѣ; —fufaten, m., галвинъ къ тѣртъ; —korb, m., пълеръ, комълѣгъ къ тѣрте.

Henkeln, v., днтортезъ, пълъ тѣртъ, зрѣлѣ.

Henken, v., савъзъръ.

Henster, m., спълзъръторъ, кърне-ѳѣе, воѣз, кагъ, дѣлатъ, глѣе (тър.); хенгеръ (немц.); жѣспѣ-царѣ; der —! че паѣа! was zum —? че дракъ? das dich der —, дъге дн пѣрълъ; —beil, n., па-лонъ, сълзрѣа дѣлатълѣ; —mâ-ßig, ad., ка знъ дѣлатъ, тѣр-пеште; —stift, n., Salgenstift;

—*stahl*, n., тълкача дин зрмъ
а зндъ осъндитѣ.
Henne, f., гънъ; *junge* —, жикъ,
гънъшъ; кьцель де тѣмъ; гъ-
нъна пе чорѣ.
Hennegat, n., газръ, вортъ де къртъ
ла коръил.
Hennig, m., кокошъ.
Het, ad., аивъ, ачъ, аколеа, колеа;
дкоче; *von da* —, динтр'аколеа;
hin und —, дкоче 'нколо; *von*
weit —, де департе; *vom Meere*
—, де къръ маре; *wo kommt*
bu —? де знде вил? *von Alters*
—, дин веиме.
Hetab, ad., джосѣ, дкоче 'н
жосѣ; *vom Berge* —, пе мжте
'н жосѣ; — *begeben* (sich), а се
да, а се колора дн жосѣ; —
beugen, шекѣ, джовоѣ; —
fallen, декадѣ, кадѣ дн жосѣ; —
fließen, кърѣ, мъ скърѣ джосѣ; —
kommen, вѣз дн жосѣ, десчидѣ;
—*lassen*, ласѣ дн жосѣ, сковорѣ;
мъ тѣмъорезѣ, мъ змилескѣ,
кондесчидѣ.
Hetablassung, f., гъсарѣ дн жосѣ,
дѣлгъсарѣ, дѣлгъзгъръ; змилуцъ;
кондесчидуцъ, вѣневоиуцъ, афа-
веритате.
Hetabsetzung, f., дѣлгъсетгъръ, дѣлгъ-
сетънтѣ, сковоратгъръ, сковоръ-
тънтѣ; скъзгъръ, скъзътънтѣ,
апъсетънтѣ; деспредѣ, дѣградъ-
цине, джосетънтѣ.
Hetabstimmung, f., (мжс.) акордъ-
гъръ маѣ жосѣ, скъзгъръ де
сзнетѣ, дескордгъръ.
Hetabstützung, f., рънезичне дн
жосѣ, джжкъгъръ дн прънастѣ,
къзгъръ дн прѣчипѣ.
Hetabwärts, ad., джосѣ, де вале.
Hetabwürdigung, f., джосетънтѣ,
деспредѣ, овилгъръ, овилтънтѣ.
Hetalbit, f., ерамикъ, итѣнда дн-
сетмелорѣ, марчелорѣ, вртатъ-
релорѣ.
Hetan, ad., дкоче, апрѣне; *die*
Zeit *naht* —, тѣмъдѣ се апрѣне;
—*brechen*, сосескѣ, мъ апрѣнѣ;
der Tag *bricht* —, зѣва се ръ-
варсѣ, е дн фаштъдѣ зѣлѣ; —

eilen, алерѣ джоче; —*kommen*,
мъ апрѣнѣ, мъ авѣчѣнезѣ.
Hetankunft, f., сосѣре, сосѣнъ, апрѣ-
нѣре, авѣчѣнътънтѣ.
Hetannahung, f., авѣчѣнътънтѣ.
Herauf, ad., джсѣсѣ, дкоче 'н сѣсѣ;
се компъне къ веръврѣ ка' мѣ
Hetab *mi* *Hetan*.
Heraufwärts, ad., дн сѣсѣ дкоче,
сѣре дѣлѣ.
Heraus, ad., афаръ; — *mit* *der*
Sprache! ворвеште пе фашъ, дѣ
пе фашъ, сѣзне рѣснкатѣ! *gerade*
—, дѣдрѣнтѣдѣ, пе фашъ, лѣверѣ
мѣ франкѣ; дн компънерѣ къ вер-
врѣ джсѣмъ скѣтере орѣ ешѣре,
епре есѣ —*arbeiten*, сѣарѣ, скѣтѣ
дн пзтереа тѣмъорѣ; —*besom-*
men, скѣтѣ, прѣмескѣ, рѣчѣнѣ;
—*brechen*, сѣарѣ, прѣрѣнѣ, мъ
джентѣ афаръ; —*bringen*, скѣтѣ
афаръ, джкѣ афаръ, еджкѣ; —
drängen, апъсѣ, рънедѣ афаръ;
—*bringen*, мъ рънедѣ афаръ;
—*drücken*, сторкѣ; сѣрѣмѣ, про-
пзчѣсѣ, рѣснѣкѣ, гъсѣсѣскѣ; —
fordern, провонѣ, клѣмѣ ла джѣлѣ;
—*führen*, скѣтѣ, кондѣжѣ афаръ;
—*geben*, даѣ афаръ, рѣдаѣ, ре'н-
торкѣ; *ein* *Buch* —*geben*, пѣлѣкѣ,
скѣтѣ ла джѣнѣ о карте; —*haben*,
рекапътѣ рѣсѣлѣ; дескоперѣсѣ
(чева); —*halten*, днтѣндѣ дн
афаръ; —*helfen*, ажътѣ а ешѣ;
дескѣркѣ, днтѣпакѣ; —*kommen*, есѣ,
мъ пѣлѣкѣ, есѣ ла джѣнѣ; даѣ
пе фашъ, дескоперѣсѣ; еѣ *kommt*
auf *eins* —, ла зрмъ тотѣ агътѣ,
тотѣ жѣ рѣсѣлѣтѣ; —*lassen*, ласѣ
сѣ есѣ, даѣ дрѣмъдѣ; *sich* —*lassen*,
днтѣ дескоперѣсѣ сѣмъдѣнтѣле; —
laufen, есѣ афаръ, мъ десѣзндѣ;
—*laden*, амъдескѣ афаръ (пе
чѣнева); — *müssen*, сѣнтѣ кон-
стрѣжѣсѣ а ешѣ; —*nehmen*, скѣтѣ,
sich —, а'шѣ ла воѣе, а'шѣ арога,
а прѣтѣнде, а дждрѣснѣ; *sich* *zu*
viel —, а лжа прѣа марѣ дн-
кредере, а лжа насѣ прѣа налѣ,
а тратѣ прѣа фамѣларѣ; —
plappern, даѣ секрѣтѣлѣ пе фашъ;

- sagen, сказыꙗ по ꙗзыꙗ, мани-
ѳестезѣ, повѣстѣ ꙗзыꙗ.
- Herausforderung, f., провокаціяне.
- Herausgabe, f., едіціяне, извлік-
ціяне.
- Herausgeber, m., едіторѣ, публі-
каторѣ.
- Herauswärtz, ad., днаѳарѣ.
- Herausziehung, f., скодетърѣ, стръ-
сътърѣ.
- Herbe, a. mī ad., аспръ, акръ, одо-
тосѣ, пѣдрегѣ (пѣмъ); сарвѣдѣ;
сълѣтѣ; оцеросѣ; стрънезіторѣ;
амарѣ, трістѣ; — Obst, помъ
акръ, ꙋрѣтѣ пѣдрегѣ; — Wein,
вінѣ акръ, одотосѣ; — Schicksal,
сѣрте трістѣ, сѣрте греа.
- Herbe, Herbheit, f., аспрїме; акрїме,
оцерїме, оцерїме, трістѣчане.
- Herbei, ad., аїмі, днкоѳе, апрѣне;
дн конѣперѣ нѣ верѣрїс е а-
плѣкѣ тотѣ ка Heraus; —brin-
gen, адѣкѣ, апорѣтѣ; —kommen,
тѣ апронїѣ; —machen, тѣ агъ-
тарѣ, тѣ апронїѣ; —rufen, а-
клемѣ; —schaffen, кѣштїгѣ; а-
портѣ, адѣкѣ; прокѣрѣ; —ziehen,
атрѣкѣ, трагѣ кѣтрѣ —; etwas
bei den Haaren ziehen, ѳакѣ о асе-
тѣнарѣ некѣлїтѣ, аплѣкѣ чева
дн сілѣ.
- Herbeischaaffung, f., адѣсетърѣ, апор-
тѣмѣнтѣ, прокѣрѣтѣрѣ, прокѣрѣ-
ціяне.
- Herbeikommen, v., кадѣтѣ, прїмескѣ,
реченѣ чева.
- Herberge, f., оспѣтѣрїѣ, остѣрїѣ,
локандѣ, касѣ конѣнѣ, адѣностѣ,
локѣ де масѣ (ханѣ, попасѣ,
газдѣ, кѣрчїтѣ); алвергѣ (їтал.),
сѣѣ касѣ знде трагѣ месерїенїї
стрѣнї.
- Herbergen, v., адѣностескѣ; в. Be-
herbergen.
- Herbergsvater, m., оспѣтарѣ, адѣ-
ностїторѣ; алвергарѣ (алѣ знеї
корпорѣціянї).
- Herbeten, v., клемѣ, поѳтескѣ дн-
кѣче; речїтезѣ, влѣтерѣзѣ рѣгъ-
чнї.
- Herbigkeit, v. Herbe.
- Herbitten, v., рогѣ а венї, днвїтѣ.

- Herblich, a. mī ad.; аспрїшорѣ; стръ-
незіорѣ.
- Herbst, m., тѣмъ; —blume, f.,
ѳлѣре де тѣмъ; —früchte, pl.,
ѳрѣтѣ (podzpl) томнатїче; —
luft, f., аерѣ де тѣмъ; —mo-
nat, m., Септемврѣ; —obst, n.,
помъ томнатїкѣ; —punkt, m.,
(аспр.), пѣнтѣлѣ (екїнонѣїакѣ) де
тѣмъ; —rose, f., росѣ, трап-
даѳїрѣ томнатїкѣ; —saat, f., (Win-
terfaat), семѣпѣтѣрѣ де тѣмъ;
—stürme, pl., тїмнестѣлї, ѳр-
тане, віѳоре де тѣмъ.
- Herbsten, v., а клѣче вілѣ.
- Herbstheu, n., ѳтавѣ, ѳлѣ де
тѣмъ.
- Herbstlich, a. mī ad., томнатїкѣ.
- Herbstling, m., ѳрѣтѣ, ѳлѣ, помѣ
томнатїкѣ.
- Herbstzeitlose, f., чѣна чѣрѣї (шланѣ).
- Herb, m., вагрѣ, ѳокарїѣ; кѣмінѣ;
sich nach dem väterlichen Erb seh-
nen, а допї де кѣмінѣлѣ пѣрїп-
дескѣ, де локїнѣа пѣрїпѣсѣкѣ;
eigner — ist Gold werth, mal
вресѣ томїѣ дѣ о армінѣ, де
кѣтѣ дн касѣ стрѣнѣ; —geld,
n., ѳзмѣрїтѣ (о даждїѣ).
- Herde, f., тѣртѣ (de .ol); чѣрѣ,
чїрѣдѣ (de віте корпѣте); ер-
голѣ, ставѣ (de віте конїтате);
чѣтѣ, малѣїме.
- Herbenweise, ad., нѣ тѣрта, нѣ че-
тѣртѣ
- Herdurch, ad., прїп днкоѳе, не віѳ.
- Herdürfen, v., а пѣтѣ венї, а дн-
дрѣснї сѣ віѳ.
- Herein, ad., днлѣзнѣтѣ, днкоѳе
(інт.); інтрѣ! віно! —brechen, а
спарѣо днлѣзнѣтѣ, а інтра нѣ
ѳорѣа; —bringen, а пѣтрѣнде
днлѣзнѣтѣ; —führen, а днтрѣ-
дѣче; —gehen, а інтра, а пѣса
днлѣзнѣтѣ; —ziehen, а днтраде,
а траде днлѣзнѣтѣ; а інтра нѣ
локїнѣа.
- Hererzählen, v., енарѣ, історїескѣ,
повестескѣ.
- Herfallen, v., акадѣ, кадѣ днкоѳе;
тѣ днїентѣ, тѣ рѣпедѣ днкоѳе,
тѣ авѣнтѣ,

Hersäht, v. Hervor.

Hergang, m. шәрцере дикоче, шерсѣ, амерсѣ; **анга, декарсѣлѣ лярѣлѣ.**

Hergeben, v., a da дикоче; **seinen Namen zu etwas** —, а'мѣ да нѣмело дѣ дѣспѣсѣгѣнеа алѣѣа, а сѣрнѣрѣ кѣ нѣмело.

Hergebracht, part., аndatinatѣ, прескрисѣ; **es ist so** —, аша ѣ да-тина прѣмитѣ, аша естрѣ зсѣнѣа.

Hergegen, v. Hingegen.

Hergehen, v., a шерце, а veni, а се апромиѣ; **da geht's lustig her,** аичѣ ѣ веселѣ; **über die Leute** —, а се дикѣера де ѣменѣ, а'ѣ а-шка ла трѣл парале; **über einen** —, а се ашка де зѣтаѣе кѣ чѣнеа, а рѣсѣате аскрѣ'ѣ.

Herhalten, v., шѣнѣ дикоче, дѣтѣндѣ стѣндѣ, пресѣнѣзѣ; сѣерѣлѣ; — **müssen,** а ѣи дѣнта сѣерѣндѣелорѣ; а ѣи овлетѣтѣ сѣ плѣтешѣѣ.

Herholen, v., адзкѣ дикоче; das ist zu weit hergeholt, ачѣстра прѣ ѣ ѣскѣсѣтѣ, ашкѣтѣ прѣ не де парте (ѣ кѣзѣнтаре, анѣ дѣкарсѣ).

Hering, m., скѣтѣврѣе, хѣринѣ (aringa ital.), скѣтѣврѣдѣ; — **sbude, f., вѣтѣкѣ, волтѣдѣ кѣ скѣтѣврѣѣ;** — **sbüse, f., варкѣ де нескѣтѣ скѣтѣврѣѣ;** — **stischer, m., нескѣрѣлѣ де хѣринѣѣ.**

Herkommen, v., вѣнѣ дикоче, адвѣнѣ, авѣнѣ, тѣ апронѣ; провѣнѣ, прѣ-чедѣ, тѣ депѣвѣ, тѣ трѣрѣ, тѣ пакѣ, дѣмѣ dedзкѣ ориѣнеа; das —, авенѣре, авенѣнѣ; **darin, асѣнѣ; вѣдѣ, ориѣнеа; herkom- mend, part., провенѣнте, провенѣторѣ.**

Herkömmlich, a. шѣ ад., дѣдатѣнатѣ (овѣчѣнѣтѣ), дѣн даѣнѣ, дѣн асѣнѣ.

Herkunft, v. Herkommen, n.

Herfallen, v., вѣлѣлѣ, ворвескѣ вѣлѣлѣндѣ, рѣспѣкѣ рѣлѣ.

Herlangen, v., далѣ, дѣтѣндѣ.

Herleiten, v., dedзкѣ дикоче; депѣвѣ (анѣ кѣзѣнтѣ); адзкѣ, депѣзрѣдѣ, (ана).

Herleitung, f., dedзсѣтѣрѣ, dedзкѣ-ѣнеа, депѣзѣѣнеа, депѣзрѣнѣ.

Herlesen, v., чѣтескѣ ѣрѣ рѣстѣ, рѣчѣтѣлѣ.

Herling, m., нѣмѣлѣ нѣдѣрѣдѣ, стрѣ-гѣре сѣлѣватѣкѣ, асрѣдѣ.

Herliche, a. Kornelirsche.

Hermachen, v. Herfallen.

Hermaphrodit (греч.), m., ѣтѣрѣлѣ, ѣетелѣлѣ, ерѣафрѣдѣтѣ, нѣчѣ вѣр-варѣ нѣчѣ нѣзере.

Hermelin, m., арѣмѣлѣнѣ, кѣкомѣ; — **fell, n., нелѣ де арѣмѣлѣнѣ;** — **mantel, мантелѣ, манѣ де ар-мѣлѣнѣ.**

Hermeneutik (греч.), f., ерѣменѣвѣтѣкѣ.

Hermetisch, a. шѣ ад., дѣкѣсѣ, асѣтѣ-натѣ сѣ нѣ инѣре нѣчѣ аерѣлѣ, ер-метѣкѣ.

Hernach, ad., дѣлѣ, апол, дѣлѣ ачѣеа.

Hernehmen, v., ѣаѣ де зѣдѣеа; аѣлѣ, кѣпѣтѣ, рѣсѣсѣкѣ; дѣфрѣнтѣ, сѣлѣлѣ (не чѣнеа кѣ нѣстрѣнтѣрѣ).

Hernennen, v., аѣатѣсѣкѣ, дѣшѣрѣлѣ кѣ нѣмело.

Hernieder, ad., аичѣ жѣсѣ, дѣ жѣсѣ.

Heroldsch, a. шѣ ад., ерѣкѣ, ерѣчѣсѣсѣ, кѣрѣаѣсѣсѣ, нескѣнѣнтѣнатѣ; herold- sche Verse, версѣрѣ ерѣчѣ; версѣрѣ александрѣне.

Herold, m., ерѣлдѣ (aralde ital.), прѣконѣ, крѣмѣкѣ.

Herod (греч.), m., ерѣлѣ, вравѣ, омѣ ѣфрѣ инѣмосѣ, омѣ нѣскѣтѣ дѣн-трѣ ѣ zeitate шѣ дѣн ѣ ѣлѣнѣ ѣ-менѣсѣкѣ.

Herr, m., domnѣ; прѣпрѣетѣрѣлѣ (ко-конѣ, сѣлѣнѣлѣ); прѣнѣнѣлѣлѣ; ма-нѣетрѣ; — im Hause, кѣпѣлѣ ѣа-мѣиѣлѣ; wie ein — leben, а трѣѣ domnѣште; den großen — n ma-chen, а ѣачѣ не воѣерѣлѣ, а се нѣрта domnѣште, а се нѣкѣнѣ; sein eigener — sein, а ѣи де кѣ-пѣлѣ сѣлѣ, а трѣѣ неатѣрнатѣ; große Herren haben lange Hände, domnѣлѣ шѣрѣлѣ аѣ вравѣ тѣрѣлѣ; stenge — regieren nicht lange, domnѣлѣ асрѣ нѣ ѣ дѣчѣ нѣдѣлѣнѣнатѣ.

Herrchen, n., domnѣшорѣ, кѣкѣнѣлѣ, кѣкѣнѣшѣ.

Herreise, f., рѣнтѣрѣчѣре, рѣкѣлѣ-торѣе, рѣ'нтѣрнатѣре, рѣ'нѣторсѣ.

Herrisch, a. шѣ ад., domnѣсѣ, инѣ-

- періодъ, воіеродъ; палтѣ на шире, тразашѣ; — *es Wesen*, маніеръ доминосъ, азкытърі даспориче.
- Herrlich*, а. *mi ad.*, доминоскъ, воіероскъ; міданатѣ, тѣргодъ; помпоодъ, тѣіестодъ; есчеліатѣ; ілзстрѣ; глоріосъ; обрѣтѣ оръностъ, обрѣтѣ велѣ.
- Herrlichkeit*, f., *dominio*, *domnie*; помгѣ, гландѣ, маіестатѣ; *Guere* —, *Domnia Ta*, *Mьрдѣ Ta*.
- Herrn-arbeit*, f., лѣкѣ доминоскъ; клакъ, воіероскъ; — *diener*, m., сервѣ, шертѣ доминоскъ, чокофъ, лавѣ; — *diens*, m., сервигіѣ, сервигіѣ (слѣжѣ, воіманѣ); — *haus*, n., кѣрте, касъ доминоскъ; — *gewalt*, f., потестатѣ, авторитатѣ доминоскъ; — *gunst*, f., фавѣрѣа челорѣ тарі; — *stand*, m., воіеримѣ, повлѣдѣ палтѣ.
- Herrnhuter*, m., ернхтінѣ, фратѣ моравѣ (о сектѣ еретикѣ дн *Germania*).
- Herrlos*, а. *mi ad.*, фѣръ доминосъ, фѣръ пропріетарѣ; лѣкѣ гѣсїтѣ, до прїианѣ, вѣрѣсїтѣ.
- Herrschaft*, f., *domnie*, *imperii* (сѣтѣ-мѣнїре); свѣранитатѣ, свѣрѣмитатѣ, авторитатѣ свѣрѣмѣ; пѣтере, потестатѣ; — *der Vernunft*, *imperikal* *mindel*; *die* — *an sich reisen*, а *траде доманїа ла еїне*, а о *вѣспна*; *unter seine* — *bringen*, а *редѣче свѣа а са потестатѣ*, а *свѣпне*, а *свѣжѣга*; *eine gute* — *haben*, а *авѣ домні авнї*.
- Herrschaftlich*, а. *mi ad.*, доминоскъ, доминосѣтѣ.
- Herrschaftsbegierde*, в. *Herrschaftsucht*.
- Herrschen*, v., доминоскъ, рѣмнезѣ (сѣтѣмѣноскъ); *hier herrscht die Sitte*, *авнї доминосѣтѣ дарїна*.
- Herrscher*, m., доминоскъ, свѣранѣ, свѣранѣ; *prinzipie*; — *mine*, f., фадѣ имперіосъ; — *gewalt*, f., потестатѣ, авторитатѣ свѣрѣмѣ, свѣрѣранѣ; — *würde*, f., доминитатѣ свѣрѣмѣ.
- Herrschaftsucht*, f., сѣтѣ, лѣкоміе, ам-

- viziisno de a domni*; — *ständig*, а. *mi ad.*, авнїгїоскъ де а доми.
- Herflammen*, v., провіанѣ, деовїндѣ, тѣрѣ орїгїнеа, тѣ тѣрѣ дн вїца кѣтаре.
- Herflammen*, part., провенїтѣ, пѣскѣтѣ.
- Herstellen*, v., рѣнарѣ, рѣстазрѣ, рѣставорѣзѣ; рѣмнѣзѣ; рѣмнїтѣ; *ein Gemälde* —, а рѣстазра о кадѣрѣ.
- Herstellung*, f., рѣстазрѣмнѣтѣ, рѣнарѣтѣрѣ, рѣставорѣмнѣтѣ, рѣмнѣзѣмнѣтѣ.
- Herüber*, ad., дїнкѣче, деовїндѣа, до автѣ парѣтѣ; — *springen*, а *вѣрї дїнкѣче*.
- Herum*, ad., рѣвїсрѣ, рѣмнѣрѣвїсрѣ, *ne dunt rings* —, *vısr* рѣмнѣрѣвїсрѣ; *die Sache geht mir im Kopfe* —, лѣкѣрѣлѣ авѣста мї се рѣтѣрѣче прїн канѣ; — *balgen (sich)*, а се рѣнкѣіера, а се хѣдї, а *mi da тѣрѣтѣле знѣлѣ артїа*; — *betteln*, а *чершїторї*, а рѣмнѣла чершїндѣ; — *bieten*, а рѣмнїлѣ, а *фѣерї* прїн прѣвїсрѣ; — *blättern*, а фѣранѣтѣрї; — *drehen*, а рѣнѣрѣче, а рѣмнѣрѣтї прїн прѣвїсрѣ; — *gehen*, а рѣмнѣла прїн прѣвїсрѣ; *es geht ein Geruch* —, *черкѣлѣзѣ о фамнѣ*; — *irren*, а рѣмнѣла рѣтѣчїтѣ, а *фї знѣ вагавїндѣ*; — *reisen*, *in der Welt*, а рѣмнѣнѣвїсрѣ лѣмнѣа, а *вѣтѣ дѣрїлѣ*; — *stellen*, а *коллока*, а *амѣза* прїн прѣвїсрѣ.
- Herunter*, ad., дн жосѣ, до вѣлѣ; — *gehen*, а *деовїнде*, а се *сво-вѣра*; — *hauen*, а *дѣтѣа*, а *сѣрѣга*, а *рѣтѣза*; — *kommen*, а *деовїнде*, а се *да до вѣлѣ*; а *сѣжѣтѣа*, а *дѣкѣдеа* ла *старе мїнеа*, а *сѣрѣчї*; — *machen*, а *дѣлѣа*, а *ла жосѣ*, а *дѣфѣачѣ*; а *дѣфѣма*, а *дѣнѣгрі* *не чїнева*; — *reisen*, а *сѣмнѣре*, а *рѣне*, а *сѣмнѣчї жосѣ*; — *rücken*, а *снїнѣе* дн жосѣ; — *sehen*, а *дѣнѣне*, а *пѣне жосѣ*; а *мїкшѣра*; а *дїкѣрїтѣа*, а *дѣфѣма*.
- Herunterwärts*, ad., жосѣ рѣнкѣче.
- Hervor*, ad., рѣнкѣче, рѣнѣнѣтѣ, дн авнѣнѣ; — *brechen*, а *пропѣне*, а се *рѣлѣсі пѣнѣтѣ*; — *bringen*, а

prodъче, а скоте ла ивѣль; —
 bringung, f., prodъционе, prodъ-
 съръ; —drängen, а ръсциणे 'н
 ааръ, а коті аванъ; —bringen,
 а дързанде, а ръовате, ръси а-
 ванъ; —gehen, а еши; аус: Allem
 geht hervor, ресълтатъль тьзъорѣ
 есте . . .; —leuchten, а рѣзчи,
 а стръзчи; die Wahrheit leuchtet
 heraus, адевърълъ е дъведератъ,
 veritatea се маниѣстъ къ тотъ
 еведица; —leuchtend, кларъ, лъ-
 минатъ, дъведератъ; —lofen, а
 атраде, а момі, а амъди ааръ;
 —machen (sich), а еши ла ивѣль,
 а ста ѣдъ; —quellen, а скъзъри,
 а иворъ дъ ааръ; —ragen, а
 дитрече, а сьпранъса, а сьпра-
 ста; а се dictinne; —ragung, f.,
 дитречере, дитречъмънтъ; сь-
 прастатъръ, еминицъ, dictinnione;
 —stehen, а вате ла окі, а се di-
 ctinne; а ръсъри; —thun, а скоте
 ааръ; а се dictinne, а се дъ-
 семна; —treten, а лъши пайнте,
 а пайнта, а се пресманта.

Herwärts, ad., дъкѣче, дъ партеа
 ачѣста.

Herweg, m., рѣнтърпаре, ресѣсцицъ.

Herz, n., инимъ; симдимънтъ; сь-
 ѣлетъ; кораръ; дъклипъционе, а-
 ѣлционе; мехъ, чентръ; von gan-
 zem Herzen, дин тотъ инима; von
 Herzen schlecht, ѣбрте рълъ, ѣбрте
 мисѣраверъ; ес geht mir durch's
 —, дъмі стръѣде инима, мъ сь-
 цѣтъ прип инимъ, дъмі сѣмиле,
 десикъ инима; ес ist mir ein gro-
 ßer Stein vom Herzen gegangen,
 инима мі се зморъ де о грѣзтате
 маре; ich habe nicht das —, не
 мъ ласъ инима, не почъ ѣи аша
 крълъ; ес ist mir enge um's —,
 инима дъмі есте дъгрѣцатъ, инима
 мі се сѣмате стрѣмторатъ; wie ist
 es dir um's —? че'дл зиче инима?
 er hat etwas auf dem Herzen, дъм
 дъ зѣче зълъ че ла инимъ; ес geht
 mir zu Herzen, мъ пьтранде ла
 инимъ, мъ сѣмъдъ коммѣмкатъ;
 das war aus dem Herzen gespro-
 chen, ачѣста ла сь мѣхъ а ворви

die inime; einem sein — аус-
 сьщитен, а'млі десѣче инима, а'млі
 десконери сѣрѣреле; sich ein —
 fassen, а прѣнде кораръ; sein —
 an etwas hängen, а'млі да инима,
 а се алимі къ пѣримъ де чева;
 etwas zu Herzen nehmen, а ла
 пе инимъ зълъ зъкръ, а ста къ инимъ
 пѣнтръ чева; das — schwer ma-
 chen, а дитрѣста, а пѣне инима
 дъ мѣшкаре; reden wie es einem
 um's — ist, а ворви не ѣадъ, а
 авѣ инима не лимъ; zum — spre-
 chen, а ворви ла инимъ, а мѣшка
 сѣмдълъ; mit — und Mund ver-
 sprechen, а прѣмѣс къ соленитате;
 wessen — voll ist, деш geht der
 Mund über, къндъ инима се ръ-
 варсъ, лимъа ворвеште къ прѣсѣдъ;
 лимъа не вате сьрѣ дѣнтеле че
 дѣре; viel Maul, wenig —, къ-
 пеле че латръ, мъшкъ арапе;
 vrazьь din гъръ.

Herzader, f., аорта, вълъа инимѣ;

—arzenet, f., medicinz de inime;

—beflemmung, f., вьтъгъръ, вь-

таѣе, странесръ де инимъ; —beutel,

m., (anat.), перікардъ, дъвълитъра,

пѣнга инимѣ; —blatt, n., (anat.),

дѣфратъ; ѣранзимѣръ че есе а'п-

тре алтѣе; инимѣръ, прѣхаръ,

прѣзвѣтъ; —blume, f., ворѣине,

воранъ; —blut, n., сьнѣе дин ар-

терѣ, сьнѣеле инимѣ; —brechend,

part., ѣбрте дърѣѣѣ, рѣзъторъ

де инимъ; —brüden, n., кардиал-

дѣ, арьсѣгъръ ла инимъ (о вѣлъ);

—dame, f., (дъ жѣкъ де кьрѣ),

дѣмъ де кьръ, де рошъ; —fell,

n., (anat.), перікардъ, пѣлкаца,

тѣлика дин ааръ зѣрѣсъ а инимѣ;

—förmig, a., дъ ѣорма инимѣ;

—gespann, n., кардиалдѣ, дъкор-

дъгъръ, дътинсѣгъръ де инимъ;

—grube, f., лѣнгърида, грѣмшѣра

стѣмажълъ; —höhlen, pl., скаѣеле,

дѣшерърѣе инимѣ; —innig, —

инѣгличъ, дин ѣндълъ инимѣ, дин

тотъ сѣлетълъ; —kammer, f., къ-

шѣра инимѣ; —kirsche, f., черѣнъ

мърѣчанъ (ка инима мѣ рошъ);

—lee, m., ѣгѣѣѣ, алимѣ (о

мангъ); — klappen, — рошен, п.,
вгъаиъ, пынигъизне де инимъ;
— lieb, а., прѣаивитѣ, прѣахарѣ;
— misfel, мѣшкѣлѣ инимѣ; —
müffel, ф., скоикъ 'н форма инимѣ;
— schlächtig, а. ми ад., кс-
пъдшѣлѣ (кал); — schlächtigkeit,
ф., амвѣлѣлѣ, вгъгърѣ де инимъ;
— schlag, м., пакѣ, пакъизне,
ватереа инимѣ; — stärkend, part.,
комфортивѣ, рѣстасративѣ, ан-
гъриторѣ де инимъ; — stein, м.,
exinitѣ; — wasserucht, ф., идроникъ
перикардикъ (med.); — weh, п.,
дъреде де инимъ; — zerreibend,
part., дѣшметорѣ де инимъ.

Herzählen, в., еншмерѣ, компѣтѣ,
аншмерѣ.

Herzählung, ф., ншмергърѣ, компѣтѣ.

Herzleid, п., дъреде де инимъ; об-
шерингъ; амгърѣчне а сѣлетѣлѣ.

Herzen, а., амвгъдомезѣ, странгѣ
ла инимъ; рѣсѣгъѣ, дѣсмерѣѣ.

Herzenangst, ф., ангѣре, шерикъ,
ангъсцине де инимъ.

Herzenfreund, м., амикѣ де крѣче,
прѣетинѣ интимѣ.

Herzengrund, м., ѣандѣлѣ инимѣ.

Herzen Güte, ф., вгънѣтатеа инимѣ.

Herzenlust, ф., вккрѣ, плъчереа
инимѣ, дѣсѣтаре, пакѣ.

Herzenmeinung, ф., сѣмпѣмъгътѣ сѣн-
черѣ, опѣнѣне сѣнчерѣ, кавънтѣ
дѣла инимъ.

Herzergreifend, part., пгърѣвгъгъторѣ
ин инимъ.

Herzhaft, herzlich, а. ми ад., ин-
мосѣ, корѣиосѣ, андрѣснецѣ,
пѣшерикосѣ.

Herzhaftigkeit, ф., корѣгъ, андрѣс-
нѣлѣ, вгърѣгъгъ, инимомѣ.

Herzig, а. ми ад., пѣнѣ де сѣмпѣ-
минте, сѣмпѣтивѣ; алъкѣтѣ, ѣвѣтѣ
(дръгъламѣ).

Herzlich, а. ми ад., дѣн инимъ, сѣн-
черѣ, корѣилѣ; das ist — schlecht,
ачѣста ѣ ѣбрѣе рѣѣ; — gern,
дѣн гѣгъ инима, ѣбрѣе вккрѣосѣ;
— bitten, а сѣ рѣга ѣерѣинте, а
сѣ рѣга дѣн инимъ.

Herzlichkeit, ф., сѣнчерѣтате, инимъ

prlicaitoro, инимъ кѣлѣ ми вгъ-
варѣ, корѣилѣтате.

Herzlos, а. ми ад., пѣсѣмпѣторѣ,
пѣсѣмпѣтивѣ; рѣче, пѣпѣсгъторѣ;
neinimosѣ, шерикосѣ, корѣарѣѣ (омѣ
кѣре сѣ корѣште ми дѣ дѣсѣлѣ
лѣ вгъре ангърепѣндере мал сѣ-
рѣосѣ); — igkeit, ф., пѣсѣмпѣтате,
рѣчѣлѣ; пѣпѣсѣре, дѣскорѣгъ,
корѣрѣзѣ.

Herzog, м., дѣче; — in, ф., дѣчѣсѣ;
— lich, а. ми ад., дѣкѣлѣ.

Herzogthum, п., дѣкарѣѣ.

Herzu, ад., анкѣа, анкѣче, ан асгъ
парѣ.

Herzwurzel, ф., инима плъчѣлѣорѣ.

Herze, ф., цѣгѣнѣ; сѣкѣлѣ; арѣнѣ.

Heterodox (греч.), а. ми ад., етерѣ-
доксѣ, де алгъ крѣдѣнѣгъ.

Heterogen (греч.), а. ми ад., ете-
рогенѣ, де сѣлѣ опѣ сѣгъ ѣсѣвѣгъ.

Heterogenität, ф., етерѣгенѣтате.

Heimann, м., хатманѣ (комѣнданте
де казачѣ; рангѣ де воѣерѣ ан
Moldavia).

Herbhaft, ф., локѣ де сѣмѣгъгътѣ (кѣ-
нѣ ла вгънѣгъре).

Herbe, ф., гѣнѣ де ѣѣрѣ, вгънѣгъре
ѣорѣгъгъ, асѣгъгъгъгъ, сѣмѣгъ-
гъгъ, хѣдѣрѣ; потѣие (чѣгъ де
кѣнѣ); кодоѣанѣ.

Herben, в., асѣгъгъ; гѣнескѣ, хѣ-
дѣескѣ; aneinander —, а ан-
гъгъта пѣ вѣлѣ асѣгъра анѣгъа.

Herber, м., асѣгъгъторѣ; хѣдѣгъторѣ.

Herhund, м., кѣне де гѣнѣтѣ, кѣне
гѣнѣчѣ.

Herreitsche, ф., вѣчшкѣ де гѣнѣтѣ.

Heu, п., ѣнѣлѣ; — machen, а ѣачѣ
ла ѣнѣлѣ; — in Haufen setzen, а
пѣне ѣнѣлѣ ан кѣнѣге, а кѣнѣге
ѣнѣлѣ; — boden, м., подѣ де
ѣнѣлѣ; — bund, бундѣ, п., сѣр-
чинѣ (манѣлѣ) де ѣнѣлѣ; — ma-
cher, мѣчѣр, м., кѣсѣрѣлѣ, кѣсамѣ,
ѣлъчѣторѣ; — ernte, ф., гѣмѣлѣ
де кѣсѣ; Heumonat, м., ѣлѣлѣ;
— gabel, ф., ѣспѣоѣлѣ, гѣпоѣлѣ де
ѣнѣлѣ; — haufen, м., кѣнѣгъ де
ѣнѣлѣ; — rechen, м., грѣвѣлѣ, рѣ-
сгѣреа де ѣнѣлѣ; — schaber, м.,
кѣлѣе, сгѣгъ де ѣнѣлѣ; — senfe, ф.,

кѡса, оаче де оънѣ; — wagen, m., карѣ де оънѣ.
 Heuchelei, f., оъдъриѣ, іпохриѣи, преоъкътърѣ.
 Heuchelfreund, m., амиѣ оъдърѣ, приетиѣ преоъкътѣ.
 Heuchelmiene; f., аерѣ де оъдърѣ, де іпокриѣ.
 Heucheln, v., оъдъресѣ, оакѣ пе соънтѣ; Liebe —, оъдъресѣ амѡре.
 Heuchler, m., оъдърѣ, преоъкътѣ, іпокриѣ, соънтоѣ, омѣ оакѣ.
 Heuchlerisch, a. m. ad., оъдъриѣ, іпокриѣ, оъдърешѡ ка іпокриѣ; heuchlerische Miene, оагѣ де соънтоѣ.
 Heuen, v., косесѣ, оакѣ оънѣ.
 Heuer, ad., есѣмнѣ, дн есѣ анѣ.
 Heuer, v. Miethe.
 Heuern, v. Mithen.
 Heulen, v., зрѣ; мѣ вочесѣ, мѣ ваіетѣ.
 Heupferd, v. Heuschrecke.
 Heurath, v. Heirath.
 Heurig, a. m. ad., дн есѣмнѣ.
 Heuschrecke, f., локъсѣ, грерѣ, грерѣ.
 Heute, ad., асѣзѣ; азѣ; — Abend, m., асѣсѡрѣ; — über 14 Tage, de азѣ дн дѡѣ соетѣмнѣ, de азѣ дн 14 зѣ; lieber — als Morgen, кѣтѣ маѣ кѣрѣндѣ, атѣтѣ маѣ вѣне; — roth, morgen todt, асѣзѣ мѣ, мѣне гѣ; асѣзѣ пе пѣмѣтѣ, мѣне дн мѡртѣтѣ; kommst du — nicht, so kommst du morgen, днчѡтѣ кѣ днчѡтѣтѣ мѡрѡмѣ денѡре.
 Heutig, a. m. ad., de асѣзѣ; der heutige Tag, зѣа де асѣзѣ.
 Hexameter, m., (греч.), ессѡмѡтрѣ (зѣнѣ оекѣ де верѣ).
 Here, f., стрѣгѡіѡ (італ. straga, stragone), оѡрѡекѣтѡре (врѣжѣтѡре), Клеѡ, pl.
 Hexen, v., а оѡрѡека, а оаче мѣіѡстрѣ де стрѣгѡіѡ.
 Hexenbuch, n., картѣ десѡре стрѣгѡіѡерѣ.
 Hexenbutter; f., зѣтѣ мѡле стѣпѣтѣпѡсѣ, зѣтѣ оѡрѡекѡтѣ.
 Hexensahrt, f., адѣнѡреѡ нѡпѡтѣкѣ

а стрѣгѡіѡрѣ, дѣмѣтѣтѣ стрѣгѡіѡрѣ.
 Hexentraut, n., мѣтрѣгѣнѣ.
 Hexenmeister, n., мѣіѡстрѣ де стрѣгѡіѡ, оѡрѡекѣтѡрѣ, маѣ.
 Hexensagen, m., десѣпѣтѣтѣрѣ, скѣпѣжѣрѣ, скѣпѣжѣрѣмѣнѣ.
 Hexentanz, m., жѡкѣтѣ стрѣгѡіѡрѣ.
 Hexenwerk, n., оѡрѡекѣ, оѡрѡекѣтѣрѣ, стрѣгѡіѡтѣрѣ.
 Hezer, v. Hexenmeister.
 Hezelei, f., оѡрѡекѣтѡрѣ; das ist keine —, зѣта нѣ е зѣкрѣ де стрѣгѡіѡ, нѣ е нѣчѣ о мѣнѡне; Geschwindigkeit ist keine —, іздѣла мѣнѡрѣ нѣ есѣ нѣчѣ зѣнѣ оѡрѡекѣ.
 Hiacinthe, v. Hyacinthe.
 Hiäne, f., іенѣ (оѡрѣ че десѡрѡмѣ мѡртѣл).
 He, v. Hier.
 Heb, m., лѡвѣтѣрѣ; влѡснѣтѣрѣ; десѣпѣтѣрѣ, тѣіѡтѣрѣ; — ins Gesicht, влѡснѣтѣрѣ дн оагѣ; kein Baum fällt auf den ersten —, нѣчѣ зѣнѣ копѣчѣ нѣ кадѣ днѡрѣ о сѣнѣтѣрѣ лѡвѣтѣрѣ.
 Hebei, v. Hierbei.
 Heber, m., сѣтѡіѡ, сѣвѡіѡ лѡтѣ мѣ лѡнѣ, пѡлѡмѣ, снѡтѣ.
 Hebwunde, f., ранѣ, плагѣ дн тѣіѡтѣрѣ.
 Hebuch, v. Hierbuch.
 Hief, m., ознѡтѣтѣ корѡзѣ де вѣнѡтѣ; — horn, n., корѡѣ де вѣнѡтѣ.
 Heher, v. Hierher.
 Hehen; v., (marin.), мѣ кѣрѣндѣ, мѣ лѡсѣ кѣ парѣа днѡпѡіѡ.
 Hiemit, v. Hiermit.
 Hienteden, ad., дн лѡмеѡ ачѣсѣа, пе пѣмѣтѣ, аѣл жѡсѣ.
 Hier, ad., аѣл, іѣл, іѣѡ, аѣ; hier und da, іѣл козѡа; — oben, аѣл десѡпѣра; — ist das Buch, оѣкѣ картѡа.
 Hieran, ad., дн, днѡрѣ ачѣсѣа, лѡ; — ist kein Zweifel, десѡре ачѣсѣа нѣ е дѡдѡіѡзѣ; — ist viel gelegen, де ачѣсѣа пе пасѣ мѣлѣтѣ; ачѣсѣа е де дѡсѡмѣнѣтѡтѣ; — stößt es sich, асѣа е дѡкѣрѣтѣрѣ.

- Hierarchie**, f., ієрархія, ordinea mi
cșzordinăriea treptelor și
rangurilor vicegerent.
- Hierarchisch**, a. mi ad., ієрархік,
an modă ієрархікă, dăru ordinea
ієрархікă.
- Hierauf**, ad., несте, престе ачѣста,
не дзуа ачѣста; et ist stolz —,
елѣ кз ачѣста е мѣндра.
- Hieraus**, ad., din, din ачѣста; de
aici; — sieht man die Stadt, de
aici ce vede четата; — folgt,
din ачѣста зрѣеа, de aici ce
dedăce.
- Hierausßen**, ad., aici зварь.
- Hierbei**, ad., гьнр ачѣста, aici, къ-
тр ачѣста.
- Hierdurch**, ad., не aici, не ачи, prin
zestă локѣ.
- Hierein**, ad., aici, днлзънтръ, дн-
тръ ачѣста.
- Hierfür**, ad., неарзачѣста.
- Hiergegen**, ad., динконтръ.
- Hierher**, ad., aici, ачи, an zestă локѣ;
— herab, aici din жокѣ; — herauf,
aici din cșzestă; — herum, aici prin
prezintă; — herwärts, aici дн-
коче; — hin, днкоче, an асгъ
парте; — hinnen, aici din дъ-
рѣтă.
- Hierin**, hierinnen, ad., aici an гън-
тра, an асгъ касъ.
- Hiermit**, ad., кз ачѣста, deși, prin
ачѣста; ich bin — zufrieden, кз
агъта сьнт дндестълатѣ.
- Hiernach**, ad., дьнр ачѣста.
- Hiernächst**, ad., aici апроне, an vecini.
- Hierneben**, ad., алъгърѣа, aici апроне.
- Hieroglyphe**, f., ієроглифѣ, карактере,
semne și oispre ce аѣ днцелесѣ
misterioșă, mai văртоșă la an-
ticită Egipteni.
- Hieroglyphik**, f., ієроглифѣкъ, артъ
сѣѣ штингъ де а еспѣка семное
misterioșe.
- Hieroglyphisch**, a. mi ad., ієроглифѣкă.
- Hiersein**, n., презингъ, oingъ de
oagъ, негрѣчѣре an локѣ.
- Hier selbst**, ad., токма aici, klară ачи.
- Hierüber**, ad., прѣсте ачѣста, decupe
ачѣста, асвара (ачѣстăл лъра);
wie werden — ein andermal spre-
- fen, decupe ачѣста зомѣ зорă
алъдатъ.
- Hierum**, ad., пентр ачѣста; prin
prezintă.
- Hierunter**, ad., aici жокѣ.
- Hierunter**, ad., сьнр ачѣста.
- Hiervon**, ad., decupe ачѣста; din
ачѣста; — weiß ich nichts, decupe
ачѣста нз шриѣ нимикă.
- Hierwider**, ad., an контра ачѣстѣра.
- Hierzu**, ad., за ачѣста, де ачѣста;
— taugt er nicht, снре ачѣста де
нимикă нз е зънă.
- Hierzwischen**, ad., днпре ачѣстѣа.
- Hiesig**, a. mi ad., de aici, локалă.
- Hievon**, v. Hiervon.
- Hiewider**, v. Hierwider.
- Hiez**, m., моторă, моторă.
- Hieze**, f., мѣцъ, мѣсикă.
- Hiezu**, v. Hierzu.
- Hifthorn**, v. Hiesihorn.
- Hille**, f., гътаѣ, локѣ аштернѣтѣ znde
dörme гърнѣмеа.
- Himbeere**, f., смезръ; — nist, m.,
свкă де смезръ; — nistaube, f.,
— nistrauch, m., смезръ, ргѣ де
смезръ.
- Himmel**, m., черѣ; oirătmăntă (гъ-
ria черълă, волта черѣскă); климъ;
Paradis (paș); Olimpă; valda-
kină сѣѣ конеремънтă волгитă;
trüber —, тѣмнă тразросѣ; um
des Himmels willen! пентр Dzeș!
dem — sei Dank! мацъмѣгъ че-
рълă! das weiß der —, ште Dzeș;
wenn es dem — gefällt, къндѣ ва
вреа Dzeș; unter freiem —, сьн
черълă ливѣрă, сьн черълă дескăкă;
bis in den — erheben, а гъда
гънр за черѣ; himmelan, ad., къ-
тръ черѣ, снре черѣ; —bett, n.,
патă кз черѣ; —blau, n., алва-
сгъра ка черълă, черѣ, черълă;
—brot, n., мапъ, гъне черѣскă;
—fahrt, f., гъдѣрѣа Домълă;
—hoch, a. mi ad., обрѣ патă;
—reich, n., днмѣрѣгъа черълă,
paradisă.
- Himmelsbeschreibung**, f. зпанѣграфѣ,
descripțiea черълă; —blau, f.,
азърлă черълă; —bote, m., солѣ,
мѣсѣрă черѣскă; —braut, f.,

mīrēca lat Xc.; кълъгърицъ; —
 bürger, m., четъдѣлѣ черескъ;
 —duft, m., мīрѣснъ, мīрѣсѣ че-
 рескъ, рѣзъ черескъ (поетікѣ); —
 feste, f., шірмъмълтѣ, тъria чоръ-
 лѣ; осіа черылѣ; —schreieud, part.,
 стрігъторѣ ла черѣ; —gegend, f.,
 реціане черескъ; пкнтѣ кардіналѣ;
 die vier Himmelsgegenden, патрѣ
 пкнтърі кардіане; —heet, n., че-
 тѣле ъпперештѣ; —karte, f., карта
 черылѣ; —körper, m., корпѣ че-
 рескъ; —kugel, f., гловкѣ ъпвер-
 сълѣ, сѣеръ арміларъ (астроа.);
 —kunde, f., астрономіѣ, кпнѣште-
 реа лѣпѣлѣрѣ ъпверсълѣ; —leiter,
 f., скаръ черескъ, скара висатъ de
 Іакобѣ; —licht, f., лѣмпнъ черѣ-
 скъ; —raum, m., онаціѣлѣ черескъ;
 —strich, m., клімъ, лонъ (врѣд);
 реціане; —trauf, m., вѣктъръ че-
 рескъ, нектарѣ; —wagen, m., ка-
 рылѣ, ѳ копстелъціане пзмігъ ші
 арса маре; —weg, m., страта,
 кажеа черылѣ; —weite, f., дешер-
 тѣлѣ, вастітатеа черылѣ, ъпверсѣ;
 —wonne, f., десѣтаре черескъ;
 —zeichnen, n., семнѣ черескъ, ѳе-
 номенѣ; —zeit, n., волта черескъ.

Himmeln, v., моріа.

Himmelwärts, ad., къръ черѣ.

Himmelweit, a. ші ad., кърѣ ѳ че-
 рылѣ де пѣмънтѣ; —er Unterschied,
 діѳерингъ ѳбрѣ маре, вѣмър-
 циніѣ.

Himmlich, a. ші ad., черескъ, зеескъ,
 дзеескъ; дівинѣ; —e Schönheit,
 фрѣмсецъ черескъ.

Hin, ad., ла, аколо, дпколо; —und
 her, дпколо дпкѣче; —ist —,
 че ат пердѣтѣ нѣ маі гъсемтѣ;
 er ist schon —, елѣ ѳ'а ші дѣсѣ;
 der Tag ist —, zion ѳ трекѣтѣ;
 seine Gesundheit ist —, сѣпътатеа
 дп ѳ пердѣтѣ; Freundschaft —,
 Freundschaft her, пріерінѣ дп сѣсѣ
 пріерінѣ дп жѣсѣ.

Hinab, ad., десѣсѣ дп жѣсѣ; —
 bringen, v., адѣкѣ дп жѣсѣ; —
 fahren, v., а кърѣца, а кърѣ дп
 жѣсѣ, а десѣнде кѣ карылѣ; —
 fallen, v., а десѣдѣ; —fließen, v.,

а десѣрѣе; —fließen, v., а сѳ
 рѣлѣзі дп жѣсѣ, а сѳ деіенга.

Hinan, ad., дп сѣсѣ, ла дѣлѣ; den
 Berg —, не манте 'n сѣсѣ.

Hinauf, ad., дп сѣсѣ; —begeben (sich),
 а сѳ сѣі; а акомпаніа, а дпсѳі
 дпсѣсѣ; —gehen, а сѳ сѣі; —
 klettern, а сѳ кърѣра дп сѣсѣ;
 —steigen, а сѳ сѣі, а аевінде.

Hinaufwärts, ad., дп сѣсѣ, сѳре 'n
 сѣсѣ.

Hinaus, ad., аѳаръ, дп аѳаръ; vorn
 —, къръ страгъ, не діманте а-
 ѳаръ; hinten —, сѳре картѣ, не
 діа дѣрѣнтѣ аѳаръ; wo denken Sie
 —? че ароі? hoch — wollen, а
 прѣрінде мѣлте; —begeben (sich),
 а еші; —denken, а пріві ла віі-
 торѣ; —fahren, а еші кѣ трѣсѣра;
 —führen, а скѳте, а коадѣче а-
 ѳаръ; а терміна; —gehen, а еші,
 а прѣчеде дп аѳаръ; das geht
 über meinen Verstand —, ачѣста
 трѣче прѣсте мінтеа меа; —ha-
 ben, а терміна; —sagen, а аѣпта;
 —sein, а ѳі аѳаръ; weit über
 etwas — sein, а ѳі маі прѣсѣсѣ
 де кѣтаре діѳерингъ; а нѣ сѳ а-
 шестека ла лѣкрѣрі мпкѳорѣторѣ;
 —setzen, а ашеза, а колока аѳаръ;
 а аѣпѣла, дпдѣлѣнѣ; а реѣште;
 sich über etwas —setzen, а трѣче
 кѣ ведегеа, а негрпці чеѣа, а нѣ'і
 пѣса де чеѣа; sich über die ge-
 wöhnlichen Vorurtheile —setzen, а
 ѳі маі прѣсѣсѣ де прѣжѣдегеа
 гѣѳелѣрѣ; —spetten, а дпкѣде
 аѳаръ; —sehen (sich), а сѳ ѳз-
 рѣпа, а еші не ѳзрѣмѣ; —stellen,
 а колока аѳаръ, а еспѣне, а дп-
 дѣлѣпа, а прѳѳѳѳа; —thun, а
 пѣне аѳаръ; а аѣпѣла, а дптері,
 а ла ла ѳѣгъ.

Hinaufwärts, ad., дп аѳаръ.

Hinblick, m., оклатъ, кърътъръ, прі-
 віре, прівінѣтѣ.

Hinblicken, v., дпдрѣнтѣ кърътѣра,
 кѣртѣ, пріѣсѣкѣ ла вреѳ парте.

Hinderlich, a. ші ad., дпнедекѣторѣ;
 ѳѳгѣторѣ, коатрѣрѣ.

Hindern, v., дпнедекѣ, сѣлѣ коатрѣ,
 ѳѳстаѣ.

Hinderniß, n., ammedekъmъntă, ammedemъntă, medekъ, oвстакъlă; pentъziere; — e in den Weg legen, a antrensno ammedemъnto; die — e aus dem Weg legen, a deгъtapa medeche.

Hinderung, f., medekъ, ammedekъtъrъ, oвстакъlă.

Hinderten, v., arъtă, aioută.

Hindin, f., черъ; чгъ.

Hinbläufte, f., (sor.), чikope.

Hinbruch, ad., шитре, престе; ne mижокъ; prin; das ganze Jahr —, престе totă anălă, an dekъrcală anălă antretă; die ganze Nacht —, totă noapte; den Winter —, престе ieră; — arbeiten, a стръvate, a суарче paine; — bringen (sich), a'ni cъcъiné, a'ni тръгъna niéna.

Hinein, ad., antpъ, antъntpъ, antlonpъ, an гъntpъ, pentpъ; tief in die Erde —, aoundă an пъmъntă; tief in die Nacht —, пъmъtъziă noapte; — arbeiten (sich), a'ni deokide жалеа, a пътpанде an гъntpъ; — bauen, a оаче снеса ла 'o крѣпче; — begeben (sich), a интра; — denken (sich), a се кс-оvнда an чева, a стръvате ксцетъndă, a пътpанде кс etădială, кс idea; — drängen (sich), a интра кс оорга; — dringen, a пътpанде; — dürfen, a пвте интра, a оi оакъrатă съ интри; — essen, a стръpоде (o ввъ); — fahren, a интра кс тръсра; — flechten, a antpо-плеті; — führen; a antpъdache; — füllen, a търпа, a върса, a an-оvнда; — gehen, a интра; — gerathen, a квдэ (an чева), a antpекъdэ; — graben, a aneъna, a ancovi; — kommen, a veni an гъntpъ, a интра; — können, a пвте интра; — leiten, a kondъчэ, a de-piva an гъntpъ (ana); — losen, a ademeni an гъntpъ, a amъи — mengen, — mischen, a местека, a anкърка; — schlürfen, a ancovi; — setzen, a amъne, a пvне an гъntpъ; — trinken, a свэ, a cъp-чэ, a вэ an гъntpъ; — tunken,

a anrino; — wagen (sich), a кс-тоса съ интри; — leben, a antpъ, a ascopi.

Hineinwärts, ad., medinгъntpъ.

Hinfahrt, f., пръчсă, норнэrъ, пънекаре (кс тръсра).

Hinfallen, v., dekadă, kadă жокă, перă, anănă.

Hinfällig, a. mi ad., dekъzetopă; kadăkă, nepiveră, cъncă nepi-чnel; оpapedă; — e Alter, n., пръ-стă, etate kadăkă, anăcălă niéne.

Hinfälligkeit, f., kadăchetate; nepi-чvne, пенъrиngъ, оrъmъvne, оpъ-hezime.

Hinfort, ad., de aici anante, an viitopă.

Hinführo, a. Hinfort.

Hingang, m., мерсă, пръчсă; трочеро dia niéna, норпче.

Hingeben, v., daă; Alles —, daă, cакpиokă (жътpескă), devoteză, dedikă totă.

Hingebung, f., dape; ооеръ, ооepingъ, cакpиokape (жътpеipe); devotъmъntă.

Hingegen, ad., dinkontpъ.

Hingehen, v., мергă axolo, мергă la ...; etwas — lassen, a тpече кс vederea чева.

Hinken, v., шкionъră.

Hinkend, part., шкionă, шкionъrъ-ropă, шкionъropă; шкionъrъndă.

Hinfunft, f., ажнсă, cocipe, ad-venire, advenită.

Hinlänglich, a. mi ad., deajncă,

Hinlänglichkeit, f., deajncime, cъ-оevingъ.

Hinlässig, a. mi ad., a. Nachlässig.

Hinleben, v., тpיעскă, петpекă ni-éna; sorgenlos —, a тpъ оъръ rиrъ, a тpъ an пелъсаро; a тpъ кс канъlă an сакă.

Hinnehmen, v., анкă, примескă; eine Beleidigung —, cъоeris an пачо znă оорantă.

Hinnen, ad., de aici.

Hinreichen, v., antindă, ctindă, пре-сantreză; сvartă de ажнсă; die Hand —, a antinde мъна; es reicht nicht hin, не ажнпа.

Hinreichend, part., deajncă.

Hinterse, f., морсѣ, кълторіе ан-
деса.
Hintersehen, v., рълескѣ; стълческѣ,
атрагѣ къ оорца дн врео парте);
стрълпортѣ; *er ist von dem Ge-
fange hintersehen,* елѣ ѓ рълтѣ
де кълтескѣ.
Hintersehen, v., ддрескѣ, дперѣ дн
вreo парте; дскѣлѣ; жскітїескѣ,
есекстрелѣ прїа мортѣ; *mit dem
Strange —,* а съллѣбра; *mit
Pulver und Blei —,* а дшлѣлѣка.
Hintersehung, f., дскѣлѣтѣрѣ, есекс-
тїане де мортѣ, вїдере.
Hintersehung, f., адѣчере, стрълпортѣ,
стрълпортаре.
Hintersehen, v., морїѣ, трекѣ за
алтѣ вїдѣлѣ.
Hinterseht, f., прївїнгѣ; ресептѣ, ре-
портѣ, ресерїнгѣ; *in verschiedenen
—,* дн дїерїте прївїнге.
Hintersehtlich, ad., дн прївїнгѣ, кѣ
сокотїнгѣ кѣ, консїдерїндѣ, ком-
пїтїндѣ кѣ ...;
Hinterseht, ad., днаної, дндѣрѣлѣтѣ,
ре; —*setzen,* а нерїжі; а де-
спрежї, а поїнтїо; —*setzung,* f.,
нерїжѣ, нерїжїнгѣ; некѣрѣ; дї-
опрежѣ, дестїмѣ, лїасѣ.
Hinterseht, ad., дндѣрѣлѣтѣ, дндѣрѣлѣтѣ,
днаної; —*haben,* не дн дѣрѣлѣтѣ,
не сѣлѣтѣ мѣлѣ; *die Augen —
und vor haben,* а кѣтрїнде кѣ
окїл пресѣтѣ тортѣ; —*nach,* не
днаної.
Hinterseht, ad., дн дѣрѣлѣтѣ, дндокѣ,
днѣлѣ; — *dem Rücken, dndokѣ;*
не аскѣлѣ, неѣдрїлѣтѣ; *mit etwas
— dem Berge halten,* гїндѣ злѣ
лѣкрѣ дн секретѣ, аскѣлѣтѣ злѣ
пландѣ; —*einandergesehen,* а мерїе
злѣлѣтѣ днѣлѣ алтѣлѣ; — *etwas her
sein,* а да дн зрїтѣ лѣ чева; *sich
— einen setzen,* а днтресї не
алтѣлѣ спре сконпрїлѣ сале; —*es
Licht führen,* а дншеле, а вїнде
мѣлѣ дн сакѣ; —*bleiben,* v.,
а реста, а ретїлѣ дн дѣрѣлѣтѣ,
а пѣ авѣ локѣ; —*blieben,* part.,
рѣлїамїл, сзравїеуїтїорї, ережї;
кїрономїл; —*bringen,* v., репортѣ,
ѣакѣ арѣтарѣ, денїлїлѣ; — *halten,*

а реїне, а оупї; а аскѣлѣ; —
gehen, а дншеле, а трѣлѣ (*ardel*);
—*legen,* а гѣса дн денїсертѣ, а
денїане; —*treiben,* v., а знектї, а
днтрїра, а дннедека чева прїн
днтрїрѣ.
Hinterseht, f., кѣка кѣрїлѣ, театѣ.
Hinterseht, n., пїчорїлѣ, днаної;
auf die — e treten, а се апѣра,
а мїл арѣта колїл, а амерїнгѣ.
Hinterseht, m., днкїеїтѣрѣ денїл-
келѣ; тїнга кѣлѣлїлѣ.
Hinterseht, m., шекѣлѣ, кѣрїлѣ.
Hinterseht, ad., дншїрѣ, дн-
шїрѣлѣ, злѣлѣ днѣлѣ алтѣлѣ.
Hinterseht, m., дншелѣторѣ, амѣ-
шїторѣ.
Hinterseht, n., варїлѣ дн дѣ-
рѣлѣтѣ; дскѣлѣ сѣлѣлїлѣ; овлѣл-
кѣлѣ днаної.
Hinterseht, n., зортѣ дн дѣ-
рѣлѣтѣ; зрїкѣ дн дѣрѣлѣтѣ; ѣл-
днлѣ.
Hinterseht, n., сѣлѣлїлѣ (де кѣлїлѣ,
де злѣ талѣлѣ), днѣлѣлѣтѣрѣ.
Hinterseht, n., косїлѣ, кїка, пѣрїлѣ
днаної.
Hinterseht, m., реїнерѣ; гїндѣ;
кѣрѣ; кортѣ де ресерѣлѣ; *ohne
— sprechen,* а ворїл не ѣадѣ,
ѣрѣ ресерѣлѣ.
Hinterseht, f., дскѣлѣ мѣлѣлѣ (ла
жонѣ де кѣрїлѣ); *die — haben,*
а ѣї сѣлѣтѣ мѣлѣ.
Hinterseht, n., чѣѣлѣ.
Hinterseht, n., каѣа днаної.
Hinterseht, ad., днѣлѣ ачѣеа, не дн
дѣрѣлѣтѣ.
Hinterseht, m., кѣрѣ дн ѣандѣ.
Hinterseht, v. Nachlass.
Hinterseht, n. Hinterhaupt.
Hinterseht, f., денїсертѣ, немїлѣ (зѣ-
лортѣ).
Hinterseht, pl., рѣлїамїл, кїро-
номїл.
Hinterseht, f., ереїтїте, сѣл-
чѣсїне, кїрономїе.
Hinterseht, f., лѣсѣлїлѣ.
Hinterseht, f., сарїна дн дѣрѣлѣтѣ.
Hinterseht, m., пїчорїлѣ дн дѣрѣлѣтѣ
(ла черїлѣ).
Hinterseht, n., нелѣа кѣлѣлїлѣ.

Hinterlist, f., фалцитате, астрѣцѣ,
вѣленѣ; рѣнцѣ аскѣнѣ; тѣе-
стрѣ рѣтѣчѣсѣ; оѣнецѣ.

Hinterlistig, a. шѣ ad., фалсѣ, астрѣсѣ,
вѣленѣ; тѣестрѣ перѣвѣлѣсѣ.

Hintermann, m., омѣлѣ (soldatѣлѣ)
din дѣрѣнтѣ.

Hintermast, m., катарѣлѣ din дѣ-
рѣнтѣ.

Hinterpfote, f., дава, гѣмѣвѣdin дѣ-
рѣнтѣ.

Hinterquartier, v. Hinterleder.

Hinterrück, ad., ne din docѣ, ne
оѣрѣнѣ, логрѣнтѣ.

Hinterfaß, m., локѣиторѣ гѣмѣарѣсѣ,
лѣиторѣ (ардѣл.), омѣ сѣнѣсѣ
(Rothfaß; Rôthner).

Hinterfaß, m., проѣвѣсѣнѣ din
зрѣтѣ, копкѣеѣнѣсѣ, копсѣнѣнѣ
(зрѣмѣрѣ).

Hinterfehl, m., вѣнтрѣа, вѣлѣ din
дѣрѣнтѣ.

Hinterseite, f., лѣтрѣа din дѣрѣнтѣ,
пѣртѣа dinанѣл.

Hinterst, m., сѣвѣнѣ din дѣрѣнтѣ.

Hinterstellig, a. шѣ ad., гѣндиторѣсѣ,
зрѣнтѣиторѣсѣ; рѣстѣ (de vanl).

Hinterstehen, m., прѣгѣлѣсѣ кѣрѣмѣлѣ;
рѣгѣа пѣнѣл (ла пѣнѣ).

Hinterstube, f., кѣмѣрѣ, одаѣе din
дѣрѣнтѣ.

Hinterthell, m., пѣртѣа din дѣрѣнтѣ;
— des Pferdes, грѣпа; огѣмѣн-
зѣрѣа кѣлѣлѣ; — des Schiffes,
пѣлѣ.

Hinterthur, f.; зѣнтѣ din дѣрѣнтѣ.

Hintertreffen, n., копнѣ de рѣсѣрѣвѣ,
грѣпѣ dinанѣл.

Hintertreibung, f., знѣлѣтѣрѣ, дѣнѣ-
дѣмѣнтѣ.

Hinterwagen, m., пѣртѣа dinанѣл
а кѣрѣлѣл.

Hinterwärts, ad., снрѣ docѣ, ne
dinанѣл.

Hinterziehen, v., Unterschlagen.

Hintritt, m., мѣртѣ, трѣчѣрѣ ла
алѣ вѣогѣ.

Hinüber, ad., dinкоѣо, de чѣаа пѣртѣ,
de чѣаа лѣтрѣа, deчѣндаа; —
bringen, а стрѣпортѣа, а трѣзѣчѣ,
а дѣае dinкоѣо.

Hinum, ad., прѣнѣрѣлѣсѣ; ne din
дѣрѣнтѣ.

Hinunter, ad., пѣдинѣкоѣсѣ, дѣжѣсѣ,
de вѣлѣ; — fallen, а deкѣдѣсѣ, а
кѣдѣ жѣсѣ; — stürzen, а рѣчѣзѣ
дѣ жѣсѣ.

Hinwärts, ad., дѣкѣоѣо (снрѣ чѣаа).

Hinweg, m., мѣрѣсѣ, дѣрѣмѣ дѣкѣоѣо;
der Hinf. und Herweg, мѣрѣсѣлѣ
дѣкѣоѣо шѣ дѣкѣчѣ.

Hinweg, ad., дѣкѣоѣо, deпѣртѣа; int.
карѣтѣ! nel! лѣсѣсѣнтѣ! — führen,
адѣчѣ п'ачѣ'нѣоѣо; — sehen, а
vedѣ пѣдѣасѣпѣрѣа; über etwas —,
а трѣчѣ кѣ vedѣрѣа чѣаа; — setzen,
а deлѣтѣрѣа, а авѣтѣ, а da чѣаа
ла о пѣртѣа; sich über etwas —,
а пѣсѣкѣтѣ чѣаа, а лѣ'и пѣса de
чѣаа.

Hinweltsen, n., мѣ deсѣлѣорѣсѣсѣ,
мѣ vedѣнтѣжѣсѣсѣ, мѣртѣ vedѣнтѣ-
жѣндѣмѣ.

Hinwerfen, v., арѣнѣлѣ дѣкѣоѣо; de
lѣnѣлѣ дѣнѣжѣ; sich —, а сѣ а-
рѣнка ла пѣшѣлѣсѣ, а кѣдѣ дѣ
пѣнѣнѣл.

Hinwieder, hinwiderum, ad., лѣрѣлѣ,
deпѣсѣ.

Hinz, m., мѣгѣнѣсѣ.

Hinzahlen, v., deпѣмѣртѣ, рѣоѣдѣсѣсѣ,
кѣлѣтѣсѣсѣ.

Hinziehen, v., трѣгѣ дѣкѣоѣо; амѣнѣ,
трѣгѣнѣ, прѣлѣзнѣсѣсѣ.

Hinzulegen, v., дѣлѣтѣсѣсѣ снрѣ чѣаа,
амѣ о цѣнтѣ, о цѣнтѣнѣжѣ.

Hinzu, ad., кѣтрѣ ачѣбѣта; — bauen,
v., адаѣсѣ ла о кѣдѣпѣ, маѣ кѣ-
дѣсѣсѣ; — denken, v., —drängen
bringen (sich), а сѣ дѣмѣлѣзѣ снрѣ
чѣаа; — fügen, а адаѣчѣ ла чѣаа;
— setzen, а адаѣчѣ.

Hinzufügung, f., адаѣсѣ, адѣлѣ-
мѣнтѣ, адаѣсѣмѣнтѣ.

Hinzu; m., мѣпѣкѣрѣ, пѣрѣлѣлѣ.

Hinzuang, m., амѣрѣсѣ, амѣрѣлѣрѣ.

Hlobspost, f., шѣртѣ оѣртѣ трѣсѣтѣ,
шѣртѣ ка а лѣлѣ lѣвѣ.

Hippe, f., кѣсѣртѣ, рѣгѣчѣ, сѣчѣрѣкѣ;
пѣлѣнѣпѣгѣртѣ, кѣлѣтѣ; тѣртѣ.

Hippschaft, m., лѣокрѣсѣ, мѣнѣ de-
рѣсѣ кѣ mѣpodenil.

Hirn, n., крѣсѣртѣ, крѣлѣртѣ; жѣдѣкѣртѣ;

— im Kopfe haben, а. оі min-
 tocă, а авѣ mințe съпътосъ; —
 ader, f., въна крѣпиторѣ; — bohter,
 m., саредѣлѣ де крѣпѣ; — blatt,
 blättchen, n., молила, дѣклетра
 кътъцине; — entzünbung, f., а-
 принсаръ, дѣмлатъцине де крѣ-
 пѣ; — geburt, gesinnst, n., про-
 дѣлѣ азѣ фантазиѣ, фантазмъ,
 химеръ, прыскочитаръ а крѣпѣ-
 лорѣ; — haut, häutchen, пѣ-
 къца, пѣлига, къташа крѣпиторѣ;
 — krank, a., сминтитѣ де крѣпѣ;
 — schäbel, m., — schale, f., крапъ,
 кътъцина крѣпиторѣ; — wurst, f.,
 кърнаѣ де крѣпѣ; — wuth, f.,
 къниере, ѳрѳоре, невзпѣ дин а-
 приндереа крѣпиторѣ; delirѣ.
 Hirsch, m., червѣ; junger —, чер-
 вялецъ, червишорѣ; — bod, m.,
 банѣ де червѣ, червоизѣ; —
 brunst, f., коитѣлѣ, нѣитѣлѣ чер-
 вишорѣ; — fährte, f., вртѣ де
 червѣ; — fänger, m., къцитѣ вълѣ-
 торескѣ; — geweih, n., кѳрпеле,
 пѣчѣл червѣлѣ, рѣмѣл, арматѣра
 червѣлѣ; — haut, f., пѣле де
 червѣ; — horn, n., корнѣ де червѣ;
 — horngeist, m., спиртѣ де корнѣ
 де червѣ; — hund, m., къне въ-
 пѣторескѣ, зъводѣ де червѣ; —
 läser, — schrötter, m., рѣдамкѣ
 (инсектѣ); — salb, n., пѣлѣ де
 червѣ; — solben, n., монѣл, вѣлдѣ
 че крѣште пе ѳекарѣ анѣ ла червѣ;
 — kuh, f., чѣрвѣ, червоѣе; — la-
 ger, n., къкъшиѣ, стѣлѣ де червѣ;
 — lauf, m., пѣворѣ де червѣ; —
 leber, n., пѣле де червѣ; — luchs,
 m., лѣлѣ черварѣлѣ; — ruf, m.,
 стрѣпѣтаръ ка червѣлѣ; — schale, f.,
 банѣ де червѣ; — waden, m.,
 — schwanz, m. (Bürzel, Webel),
 кодѣ де червѣ; — schweiß, m.,
 сънце де червѣ; — wilbpret,
 n., червѣритѣ, вълатѣ де червѣ;
 — wurz, f., арѣмантѣ (плантѣ);
 — züemer, n., шѣлдѣ, пѣтрапѣ де
 червѣ; — junge, f., лимѣ де червѣ.
 Hirsche, f., пѣлѣ, пѣлѣлѣ пѣрѣлѣ;
 — brei, m., замѣ, чѣрѣ де мѣлѣ;
 — feber, n., ѳрѣпѣлѣ къ сѣпѣтаръ,

ѳрѣпѣлѣ къ корѣ; — forp, n., грѣ-
 банѣ де мѣлѣ.
 Hirt, m., пѣсторѣ; пѣкзарѣ, чо-
 ванѣ; пѣзиторѣ; пѣротѣ, парохѣ.
 Hirtenamt, n., дѣрегѣторѣ пѣсто-
 рѣскѣ, ѳѳичѣл пѣротѣскѣ.
 Hirtenbrief, m., епѣстолѣ пѣсторѣлѣ,
 епѣкликѣ, епѣстолѣ архѣпѣсто-
 рѣскѣ.
 Hirtenflöte, f., ѳлѣпѣрѣ; телѣнкѣ;
 възѣмѣ; сѣлѣ; чѣмпѣлѣ.
 Hirtengebicht, n., пѣсѣе пѣсторѣскѣ,
 възѣлѣкѣ, idilѣ.
 Hirtengesang, m., къпѣкѣ пѣсто-
 рѣскѣ.
 Hirtengespräch, n., еклѣгѣ, дѣкѣрѣлѣ
 пѣсторѣскѣ.
 Hirtenhaus, n., — häute, f., касѣ
 пѣсторѣскѣ, стѣлѣ, късѣцѣ де
 пѣсторѣлѣ, крѣлѣ.
 Hirtenhund, m., къне де стѣлѣ.
 Hirtensittel, m., — fleid, вѣркѣ, зѣ-
 ванѣ пѣсторѣскѣ.
 Hirtensnabe, n., пѣсторѣлѣ, чѣвъпѣлѣ.
 Hirtenleben, n., вѣѣцѣ пѣсторѣскѣ.
 Hirtenlieb, n., а. Hirtengesang.
 Hirtenstab, m., вѣргѣ пѣсторѣскѣ,
 вѣстонѣ, чѣмарѣлѣ пѣсторѣскѣ, каѣ;
 кърѣл, пѣтерѣлѣ (епѣкѣпѣскѣ).
 Hirtenstand, m., старѣ, старѣ де
 пѣсторѣлѣ, kündigung de nomadѣ.
 Hirtentasche, f., рѣшкѣ, рѣшкѣ, гѣлѣ
 пѣсторѣскѣ.
 Hirtenvolk, n., пѣпорѣ пѣсторѣскѣ,
 nomadѣ.
 Hirtin, f., пѣсторѣлѣ, пѣсторѣскѣ.
 Hirschblod, m. (mar.), вѣрѣече, пѣ-
 лѣнѣ (къчѣ пѣместѣ, лѣвѣште, ital.
 palano).
 Hirsche, f., вѣртежѣ, рѣгѣ де трѣсѣ
 грѣпѣлѣ.
 Hirschen, v. (mar.), трѣлѣ дѣнѣскѣ, иѣлѣлѣ
 (ital. issare) ѳ wandлѣрѣ, анѣ
 вѣлѣ.
 Hirsche, n., ѳвѣнеа вѣртежѣлѣ, пѣн-
 дакѣ, иѣлѣ.
 Historie, f., иѣсторѣлѣ, сѣпѣсѣ, сѣпѣнѣре,
 narratiōne (пѣвѣстѣре).
 Historiker, m., иѣсторѣкѣ, иѣсторѣграфѣ,
 сѣпѣиторѣ де иѣсторѣлѣ.
 Historisch, a. шѣл ад., иѣсторѣкѣ.

Hißblase, f., пштен; пстгъ; слзъ, вешкыъ de оервнгелъ.
Hiße, f., оервнгелъ, кьдзръ маре; ардоре, аршцъ; арсзръ; въпае (ит. vampa); патимъ, пасисне; — des Blutes, кожыреа сьпцелъ, волбореа сьпцелъ; — der Jugend, оэриа тинерецелоръ, ардореа жнежел; in der ersten —, примасэриа; in der — des Gefechtes, ан ардореа вьтъиел; die — läßt nach, оервнгела се а-стъмьръ; in — gerathen, а вени ан охриъ, а се аноервнота, а се тэвзра.
Hizen, v., аноервнотъ, аноокъ.
Hißled, m., пистръл.
Hißig, a. шъ ad., оервинте, ано-каръ, оокосъ; виолъ; взиакъ; — e Seblüt, n., сьпце аноокатъ; — e Kopf, m., канъ оъръ кьмштъ, омъ исте.
Hißkopf, m., омъ исте, канъ ан-оокатъ, омъ холеротъ, сьпцеротъ.
Ho, int., хо, сгылъ!
Hobel, m., пегъ, тескереа, pindea; — bank, f., тесгеа, сказнъ de пел-лътъ, de стржитъ; — eisen, кь-стзръ de пелъ; — span, m., сьрчеа, амчие de пелъ.
Hoboe, f., овоъ (инструм. de ма-сикъ).
Hoch, a. шъ ad., алтъ, аналтъ, ексъ, пидикатъ, маре; 20 Fuß —, ан-алтъ de 20'; auf der hohen See, не мареа чеа ларъ; es ist schon hoher Tag, сореас о сьсъ; das Klavier steht zu —, оортепианкъ о анкордатъ пре сьсъ; aus einem hohen Tone sprechen, а ворви маре; ein hohes Alter, вь-трънеге аджачъ; ein hohes Fest, сьрвоторе маре; ein hohes Spiel, жокъ (ан кьргъ) маре; sehr — zu stehen kommen, кьсгъ мьлтъ; es kommt ihm — zu stehen, алъ пине мьлтъ (прецъкъ зьнъ лэкръ); die hohe Schule, зиверситате; eine hohe Farbe, колоре вибие; eine hohe Person, персонъ маре; es ist hohe Zeit, о тимъ, е гьр-зиъ, е ора къ; es — bringen,

аналитотъ; — kommen, а мерпе департе; — hinaus wollen, а пьши а маре; — und theuer schwören, а жьра не канъкъ ко-нълоръ сел; das ist mir zu —, аста о мал пресъсъ de перчанереа теа; das hohe Lied, кьлтареа кьлтърикоръ; der hohe Adel, ко-зледа чеа маре; die Höhen der Erde, волеритъ пьтъатъкъ; in ho-hen Ehren halten, а стима мьлтъ; er wird sein Leben nicht — brin- gen, не трыеште сь дькьрэн-цескъ; etwas — aufnehmen, а се дьцона de чеа, а гьа ан пьме de пезъ wie — steht er sich? wie — kommt er zu stehen? че сазаритъ аре? — spielen, а жька (ан кьргъ) не сьме маре; hier geht es — her; ачъ мерпе не пичиоръ волерескъ; er lebe —! сь трылескъ!
Hochachtbar, a., преоноравертъ; — achten, v., ресленъ, оморъ, стимъ; — achtung, f., стимъдисне; — achtungsvoll, a., преоноравитъ.
Hochadelig, a., преоноравитъ (прео-веръ); — altar, m., алтаркъ чьлъ маре; — amt, n., мисъ кьтатъ; — ansehnlich, a., кьаричимъ; — be- gäbt, a., преказиоикатъ; — be- glückt, a., преоеричитъ; — beinig, a., лэргъ ан пичиоре; — bejahrt, a., велъ, вьтрънъ; — belobt, a., прегъдатъ; — berühmmt, a., пре-пенъмиръ; — betagt, a., а. — be- jahrt, вьтрънъ; — blau, m., азспитъ, чьрэлъ; — bootsmann, m., сьгъвер-паторъ (de пай); — brüftig, a., пьтоскъ, тьсашъ; — deutsch, ad., германъ (лимъ) дьнатъ; — deutschmeister, m., мьштеркъ ор-дънкъкъ тьстоникъ; — ebene, f., кьмниъ пидикатъ, поделъ.
Hochadel, a., носитъ, de вьнъ пенъ (естениотъ).
Hocherwürdig, a., превоперавертъ, реверенцимъ (пречинститъ); — er- fahren, a., пречернатъ; — erfreut, a., преамъзъспатъ; — erleuchtet, a., прежъминатъ, преанцелелатъ; — fahrend, a., сьмьцъ, мьрениъ къ

nach ne cxcš; —fliegend, a., en-
 твѣщающъ; къ каплѣ не сѣсѣ; —
 fürstlich, a., сепенісмаѣ (тітлѣ);
 —gebietend, a., прѣвзтінге (тітлѣ);
 —gebltge, n., манці двалці; —
 geboren, a., прѣмластрѣ (тітлѣ);
 —gehrt, a., прѣоноратѣ, прѣсти-
 матѣ; —gefühl, n., сінгумѣатѣ
 сѣвѣмѣ; —gelahrt, a., v. —ge-
 lehrt; —gelb, a., ѳорте галіаѣ;
 —gelehrt, a., прѣдоктѣ, прѣдл-
 вѣдатѣ; —gelobt, a., прѣмзрїтѣ,
 вїнекзвѣнтатѣ; —geneigt, a., а-
 ѳенціонатѣ; —gegriffen, a., че-
 ловратѣ, прѣгздатѣ; —gerichtet,
 n., ѳрчѣ; —gesang, m., одѣ;
 —geschmack, m., гзсѣ алекѣ; —
 gesinnt, a., дналтѣ къ сїнгїментѣ;
 —grün, a., верде вїѣ; —halten,
 v., дїнѣ малтѣ (ла чева); —heil-
 lig, a., прѣсѣнтѣ; —heilig, a.,
 мзрїнімосѣ; —heiligelt, f., мз-
 рїніміѣ, пеперосїтатѣ; —klingend,
 a., сѣлїмѣ (дѣсѣре ворѣ), таре
 сѣлѣторѣ; помпосѣ; —land, n.,
 цѣрѣ мѣатѣсѣ, рїдїкатѣ; —lan-
 det, m., мѣатѣнѣ.
 Höchlich, a., ѳорте таре, сїѣ — ver-
 sündigen; а ѳаче таре пѣкатѣ.
 Hoch-löblich, a., прѣгздатѣ; —
 mastig, a., де катарѣ таре; —
 meister, m., таре мѣшторѣ; —
 meisterthum, f., таре мѣшторїѣ
 (дрѣзторїѣ); —mögend, a., прѣ-
 пѣтїнге.
 Hoch-muth, m., грѣшїѣ (грѣшїѣ),
 мѣндрїѣ, аrogantїѣ; пров.; —
 kommt vor dem Falle, мѣндрїѣ
 есѣре дїанте мергзѣорѣа кѣде-
 реї; —müthig, a. mī ad., мѣндрѣ,
 грѣшїѣ, аrogantїѣ; —muthsteu-
 fel, m.; снїрїтлѣ мѣндрїѣ; —
 nöthig, a., неанзратѣ гревсїнчїасѣ;
 —nothwendlich, a., крїмїналѣ; —
 preisllich, a., прѣ мзрїтѣ, прѣ вї-
 некзвѣнтатѣ; снѣптаверѣ; —ran-
 dig, a., де маррїм дналте; —
 rosenroth, a., таре рошѣ, дѣкар-
 натѣ; —roth, a., кармоасїнѣ; —
 schäbbar, a., прѣспрѣдїсѣрѣ, прѣ-
 сїмтаверѣ; —schäben, v. —achten;
 —schule, f., вїверсїтатѣ, сѣолѣ-

дналтѣ; —schwanger, a., грѣа-
 таре, аурѣа де ѳѣкѣтѣ; —selig,
 дн Дл. ревосатѣ; —sinnig, a.,
 новїѣ де кїцѣтѣрї.

Höchst, a., (sup. дела Höch), ѳорте
 дналтѣ, ѳорте таре; im höchsten
 Grade, дн градлѣ чѣлѣ мал таре;
 —e Wesen, сїнга сѣпрѣмѣ, Дѣѣ;
 auf's —e, чѣлѣ малтѣ.

Hochstammig, a., де статѣрѣ лнргѣ,
 дналтѣ.

Höchstens, ad., чѣлѣ малтѣ.

Hoch-stift, n., кавїтлѣ таре, архї-
 епїскопнатѣ; —möglich, a., де
 модлѣ чѣлѣ мал носїверѣ; —
 strebend, a., пѣзїнге ла марї;
 —trabend, a., помпосѣ, дѣмлатѣ,
 днрѣмѣатѣ; —trabende Schreib-
 art, сїлѣ вѣмѣасїкѣ.

Hochverdient, a., мѣлѣ мѣрїтатѣ;
 er hat sich — um sich gemacht, а
 мѣрїтатѣ малтѣ мѣнгрѣ тїе.

Hochverrath, a., крїмѣ де маїѣ-
 стате вѣгѣматѣ, грѣдзїсїне де
 маїѣстате; —verräther, m., грѣ-
 дѣторѣ де маїѣстате; —wald,
 m., пѣдѣре де керѣсѣтеа; —weise,
 a., прѣдѣгелѣатѣ; —wichtig, a.,
 прѣмпортантѣ; —will, a., вѣ-
 натѣ таре; —wohlbedel, a., ре-
 снѣптаверѣ (тітлѣ); —wohlgebo-
 ren, a., прѣ де вѣнѣ цѣнѣ (тітлѣ);
 —würdig, a., прѣ вѣнѣравѣрѣ,
 прѣсѣнцїтѣ (тітлѣ епїс.); Cuet
 —würden, прѣ снпїа та; —
 würdige, n., сннтѣ сакрїмѣнтѣ.

Hochzeit, f., нзргѣ; —machen, а
 се кѣѣторї; —bett, a. Brautbett;
 —bitter, m., вїнїтѣторѣ де нзргѣ;
 —brief, m., вїзѣтѣ де нзргѣ.

Hochzeitler, m., мїре; —in, f.,
 мїресѣ.

Hochzeit-fest, n., сѣрѣарѣа нзргѣ;
 —gast, m., нзргѣшѣ; —gedicht,
 n., епїталамѣ; —geschenk, n., дарѣ
 де нзргѣ; —gott, m., Іменѣ,
 Іменѣ; —leute, pl., нзргѣшїлѣ;
 —nacht, f., нѣнѣреа нзргѣ; —sang,
 m., хорѣ мїресѣл.

Hode, f., сарчїнѣ (крѣсїлѣ), мѣ-
 нзкїѣ, грѣматѣ; —n, v., дн-
 сарчїнѣ, днкрѣснѣнѣ; грѣшѣ-

- dünne; et hocht immer zu Hause,
ключеніе тотѣ акасъ; fisch — п,
а се стърчи; — r, m., дусърчинъ-
торѣ; lenemik, ключиторѣ акасъ.
Höcher, m., rivã; — ig, a., rivocã
= (ор. gibbeux).
Hohle, f., vola = (ит. coglione),
вѣштѣ; die — п außschneiden, а
скопи, а кѣстра; — bruch, m.,
скроточѣръ де саккѣ кѣиелорѣ;
— nrad, m., саккѣ кѣиелорѣ.
Hof, m., кѣрте (ла кесе); кѣриъ;
чѣркѣнѣ (ан цѣрѣкѣ лѣне); bei
Hofe, ла кѣртеа (domnitopazist);
einem den — machen, а оаче
кѣрте кѣива, а кѣрени не чѣнова.
Hof-advokat, — agent, — arzt, —
bäcker, m., адвокѣтѣ, агентѣ, до-
кторѣ, вѣстарѣ де кѣрте.
Hofschon, n., кѣрте мѣкѣ, кѣртиъ.
Hof-brauch, m., етикѣтѣ; — farbe,
f., кохѣреа кѣртил.
Hofdame, f., дѣмнѣ де кѣрте, де
онѣре, кѣрѣсанѣ.
Hofart, f., кѣрѣсѣиъ, манѣерѣ де
кѣрте.
Hofart, f., мѣндриъ, грѣоиъ.
Hofartig, a., мѣндриъ, грѣоиъ.
Hoffen, v., снерѣ (нѣдеждѣскѣ);
auf Gott —, а снера ан Дзеѣ;
ich will nicht —, daß ..., не
крѣзѣ, къ ...
Hoffentlich, a. mi ad., снеравѣрѣ,
крѣзивѣрѣ, де снерѣтѣ.
Hoffnung, f., снеранѣъ (нѣдежде);
— haben, а снера; die letzte —,
зѣтѣма снеранѣъ; — machen, daß
снеранѣъ; in der — sein, а ѣи
де вѣнѣ снеранѣъ, а ѣи грѣа;
— slos, a. mi ad., деснерѣтѣ;
ѣърѣ снеранѣъ; — swohl, a., пѣнѣ
де снеранѣъ.
Hoffräulein, n., домнишѣръ де онѣре.
Hoffreund, m., амѣкѣ де кѣрте; —
schaft, f., амѣциѣтъ прѣѣкътъ.
Hof-gericht, m., кѣрте жѣдикѣтѣ-
рѣскѣ сѣпрѣтъ; — gunst, f., ѣа-
вѣре, прѣтенѣиѣне де кѣрте; —
gut, n., доминиѣ, вѣнѣ де корѣнѣ.
Hof-haltung, f., кѣрте, рѣмедѣиъ;
— herr, m., домнѣкѣ кѣртил, прѣ-
- пѣрѣтарѣ де алодиѣ; — hund, m.,
кѣно де кѣрте.
Hofiren, v., (вѣкѣ), кѣрѣнескѣ;
aml ѣанѣ грѣвѣиѣга, есѣ аѣарѣ
(ла амѣлѣтѣре).
Höflich, a., кѣрѣнескѣ, де кѣрте.
Hof-kammer, f., камерѣ ѣианѣиарѣ
де кѣрте; — rath, m., конѣиѣарѣ
де камерѣ ѣианѣиарѣ; — kanzlei,
f., канѣларѣ де кѣрте; — kanz-
ler, m., канѣларѣ де кѣрте; —
kellerei, f., чѣлѣриъ де кѣрте; —
kriegsrath, m., свѣтѣлѣ де рѣсѣоиѣ;
— kunst, f., иѣтриѣ де кѣрте, ар-
теа де а се сѣциѣнеа ла кѣрте.
Hof-lager, n., рѣмедѣиъ; — leute,
pl., кѣрѣнѣ.
Höflich, a., поѣиѣ, кѣрѣнескѣ (по-
лиѣкоскѣ); — leit, f., поѣиѣрѣ,
кѣрѣсѣиъ; — feitsbezeichnung, f., ком-
пѣментѣре, сѣпанѣрѣе.
Höfling, m., кѣрѣсанѣ.
Hof-lust, f., вѣкѣнѣ де кѣрте; —
lust, f., аѣрѣ де кѣрте, хѣрѣ прѣн-
чѣарѣ; — manier, f., манѣерѣ де
кѣрте; — mann, m., омѣ де кѣрте;
— männlich, a., де кѣрте, кѣва-
лѣрѣскѣ; — marschall, m., марѣ-
шалѣ де кѣрте; — maßig, a. mi
ad., амѣсѣратѣ етикѣтѣ; — meister,
m., гѣвернѣрѣ, пѣдарѣрѣ; вѣтѣвѣ
де момѣиъ; мажордомѣ; — mei-
sterin, f., гѣвернѣанѣтъ; — meister,
дѣскѣлѣскѣ; кѣрѣтѣскѣ; — meister-
lich, a. mi ad., пѣданѣтѣкѣ.
Hofnarr, m., вѣѣонѣ, карѣиѣскѣ де
кѣрте.
Hof-partei, f., партѣа кѣртил; —
platz, — raum, кѣрте, огрѣдѣ, еѣиѣ
кѣртил; — prediger, m., прѣдикѣ-
торѣ де кѣрте; — rath, m., кон-
ѣиѣарѣ де кѣрте; — recht, n.,
дрѣнтѣлѣ кѣртил; дрѣнтѣлѣ анѣ-
пѣктиѣрѣ; richter, m., жѣде де
кѣрте; — sprach, m., линѣѣ де
кѣрте; — sprache, f., линѣарѣкѣ
кѣртил; — staat, m., кѣртеа, сѣиѣ
domnitopazist; — stelle, f., дрѣгѣ-
торѣ де кѣрте.
Hof-tag, m., зѣ де гѣрѣ; зѣ де ан-
гарѣе; — thor, n., пѣрта кѣртил;
— thür, f., вѣиѣа кѣртил; — ton, m.,

- tonß de кърте; —tracht, f., пор-
тскъ къртил; —trauer, f., допизкъ
къртил; —welt, f., къртенл; —
wesen, n., къртеникъ; —zwang,
m., етикета, некомодитатеа дела
кърте.
- Höhe, f., алтецъ, дължинѣ; ſich in
die — richten, a ce дандеа;
in die — ſteigen, a ce дълга.
- Höheit, f., алтецъ, дължинѣ (ка-
титъ); Etw. —! дължинѣа та!
—drecht, регалъ.
- Hohelied, n., кълтарѣа кълтарилоръ.
- Hohennesser, m., (мар.) радиомет-
ръ; (астр.) астролажъ; (геом.)
алтецъметръ, месъръториъ делъ-
цимъ.
- Hohepriester, m., понтиѣиче, архи-
ереъ (греч.); —ſich, a., понтиѣи-
калъ, архіерескъ; —thum, f.,
понтиѣиватъ, архіеризъ.
- Höher, a., (comp. дела hoch), ма-
'нагъ, сѣнериоръ; die —en Wiß-
ſenſchaften, штиндѣле сѣнериоре;
— im Werthe, ма' скъмнъ; —
ſchäßen, a прѣсрима.
- Hohl, a., дешертъ, (голъ); гълносъ,
кълъносъ (тълсеа), скоръпросъ
(арворе); —er Kopf, капъ секъ;
—e Stimme, гласъ сѣрдъ; —e
Hand, тълъ кавъ, фаца днка-
вълъгъ, длковолатъ, а тълел;
—e Ader, f., венъ сѣкъ; —augig,
a., кз окил ѳндатъ; —badig, a.,
кз възиле адъкате, скавълчѣте;
—beil, n., тѣслъ; —bohrer, m.,
сѣредѣлъ де кълънитъ.
- Höhle, f., дешертъ; кавернъ, пе-
счеръ; визнитъ, газръ.
- Höhlen, v., скѣвескъ, скавезъ.
- Höhlenbewohner, m., троглодитъ, ло-
китариъ де песчерл.
- Hohl-feile, f., нигъ де скѣвитъ; —
geschliffen, —rund, a., конкавъ;
—geschwür, n., ѳистълъ; —glas,
n., глаже конкавъ; —hering, m.,
херингъ секъ; —hobel, m., цегъ
де скѣвитъ; —lehle, —leiste, f.,
канѣдръ (не стълп); —lugel, f.,
вѣмъвъ кълъносъ; —münze, f.,
вратѣатъ (мон.); —säule, f.,
колѣмъвъ кълъносъ; —spiegel, m.,
- оглндъ (мѣрариъ) конкавъ; —
rundung, f., конкавитате.
- Hohlunder, —baum, m., сокъ; —
blüte, f., ѳлѣре де сокъ; —thee,
m., чеиъ де сокъ.
- Höhlung, f., скѣвитръ, кълънитръ;
—wangig, a., a. Hohlbadig.
- Hohlweg, m., калѣ аѳндатъ; —
ziegel, m., цеглъ кълънатъ (олапъ
ром. мѣнт.); —zettel, m., ком-
пасъ свѣрикъ, цѣмъръ а тълъра
олапѣ конкаве.
- Hohn, m., мохъриъ, лъаре дн рѣсъ,
дѣспрѣдъ, дноронтъцине, сар-
касмъ, вълътъ де жокъ, е'нет —
sprechen, а'шл вате жокъ де чинѣа.
- Höhnen, v., те мокезъ, ѣаъ дн рѣсъ,
дн вълътъ де жокъ (не чинѣа).
- Höhnerci, f., вълътъ де жокъ.
- Hohn-gelächter, n., хайдъире, лъаре
дн рѣсъ; —lacher, m., ватжокѣ-
риторъ; —reden, v., саркастескъ,
сѣмъръ кз саркасте; —rede, f.,
кълънтаре саркастикъ; —sprechen,
v., ворвескъ дн вълътъ де жокъ;
—wort, n., воръвъ саркасте, иро-
никъ.
- Höhnisch, a. шл ад., ироникъ, сар-
кастикъ, ватжокорскъ.
- Hoho! int., охо!
- Höfe, —t, m., прекъпецъ, сѣрнаръ,
вълъпанашъ, вълъторъ кз шърп-
цимъ де ѣле тълъкѣрѣл; —n, v.,
преккъпескъ, сѣрпърескъ; —rei,
f., преккъпѣцъ, сѣрпъризъ; —tin,
f., преккъпѣцъ.
- Hofus-rotus, m., окъспокъскъ, шар-
латънъризъ.
- Holz, a., вѣневоиторъ, амикъ, гра-
чиосъ, ѳаворавѣръ; einem — sein,
a voi вѣнѣле кѣива; das Glück ist
ihm —, i zimbеште порокълъ;
—selig, a., дълче, амавѣръ, гра-
чиоскъ; —seligkeit, f., амавѣритате,
грачиоситате, перл, грачил, ѳерменъ.
- Holen, v., адъкъ, апортъ, винъ ка съ
ѣаъ, амикъ, приндъ; капътъ; Alſtem
—, а'шл траѣе сѣлеталъ, а ре-
сѣла; einen tiefen Seufzer —,
a oeta din ѳндълъъ inimel; hol
dich der Teufel! съ те ѣа дракълъ!

- sich einen Schnupfen —, a кы-
пъта гъспала.
- Holster, f., токѣ де пистоло; —sappe,
f., капакѣ де токѣ де пистоло;
—macher, m., мештерѣ де токѣрл.
- Holla, int., хей! хо! ма!
- Holländer, m., оландезѣ; аpendamѣ
de vaci суре а оаче врызѣ;
—ei, f., кышърѣ, вкырърѣ.
- Holländisch, a., оландикѣ; —t Wind-
mühle, f., мору кз чиндрѣ.
- Hölle, f., инернѣ, іадѣ, (поѣт) а-
вѣкѣ, тартарѣ; дзыр канторѣ (спа-
нѣ); Jemandem die — heiß ma-
chen, a кышна кыва сѣдопл де
мору, а 'лѣ спылмънта тѣре.
- Höllengestalt, f., кинспѣе дракыкѣ,
сѣдопл де мору; —brand, —
braten, m., тчыне инерналѣ;
проклетѣ, диаволѣ импелігатѣ; —
brut, f., семинѣ а дракыкѣ, соѣ-
рѣ; —faßt, f.; коворѣре дн
іадѣ; —fluß, m., рѣкѣ инерналѣ
(митѣ.), Флепетонѣ, Ахеронѣ;
—fürst, m., домналѣ дракыкѣ,
Безекасѣ, Акѣоерѣ, Катана; —
gott, m., Пистоне; —göttin, f.,
Просерпина; —geist, m., снпѣрѣ
инерналѣ; —gestalt, f., оѣрѣ
инерналѣ; —gestank, n., нѣроѣ
дн іадѣ; —heiß, a., рѣдѣсѣ дн
іадѣ; —hund, m., черверѣ; —
tunſt, f., арѣ диаволѣскѣ.
- Höllensmarter, —pein, —quall, m.,
кнѣ, манкѣ, торѣрѣ, инерналѣ;
—maschine, f., машинѣ инерналѣ;
—plan, m., планѣ диаволѣскѣ;
—rachen, m., гѣра еадкыкѣ, гѣрѣ
кыт о шѣрѣ; —schlund, m., вѣл-
ня еадкыкѣ; —schmerz, m., дзрѣре
инерналѣ; —stein, m., пѣтрѣ ин-
ерналѣ, коросѣвѣ.
- Höllisch, a., инерналѣ, дн іадѣ;
кыдѣ, инерикоматѣ.
- Hollunder, a. Hohlunder.
- Holm, m., жѣгѣ (ла подѣрл), прѣрѣ
че чине доѣе гринкѣ; мѣке, кол-
никѣ; инсѣгѣ мѣкѣ (дн рѣкѣ).
- Holper, m., хонѣ; вранѣ; —ig, a.,
кожѣрѣскѣ, аспѣрѣ.
- Holterholper, a., кз ероморѣ.
- Holz, n., лемнѣ; пѣдѣре, сѣмѣ;
- dieser Mensch ist wie ein Stüd
—, омакѣ зѣта е на о вакѣтѣ де
лемнѣ; um's — fahren, a мѣрѣ
ла пѣдѣре; —amt, n., дрегѣторѣ
де пѣдѣрѣ; —apfel, m., мѣрѣ
сѣватикѣ; —baum, m., помѣ пѣ-
дѣрѣ; —artig, a., лемнѣ, де
омакѣ лемнѣ; —bauer, m.,
тѣрѣторѣ де лемне; —birn, f.,
парѣ сѣватикѣ; —bitnbaum, m.,
пѣрѣ сѣватикѣ; —bock, m., кѣрѣ
(де тѣлатѣ лемне); —boden, m.,
пѣвѣрѣмѣ де лемнѣ, ороѣ де
пѣдѣре; лемкѣрѣ; —bocker, m.,
сѣредѣкѣ де лемнѣ; кѣрѣ; —
bube, f., шѣтрѣ, тѣдѣ де лемнѣ,
кѣрѣ; —bund, —bündel, n.,
сарѣнѣ, лѣгѣтѣрѣ де лемне.
- Hölzchen, n., лемнѣморѣ; пѣдѣрѣе.
- Holzdieb, m., оѣрѣ де лемне; —
druck, m., тѣрѣрѣе сѣмографѣ;
—druckerkunst, f., сѣмографѣ.
- Hölzer, v., лемнѣрѣскѣ, тѣлѣ лемне;
кытѣшѣскѣ кз лемне; м'акѣрѣ-
рѣскѣ по арѣро (вѣлѣт).
- Hölzern, v., де лемнѣ; несѣмоѣторѣ,
сѣкѣ.
- Holzessig, m., оѣтѣ пѣролемносѣ.
- Holzfaller, v., тѣере де пѣдѣре,
де лемне; —faser, f., оѣрѣ лѣ-
монѣсѣ; —fäule, f., пѣрѣрѣкѣ, пѣ-
трѣрѣрѣ де лемнѣ; —flöße, f.,
пѣтѣрѣ (локы зндѣ се даѣ лѣ-
мнѣре не арѣ); —flößer, m., пѣ-
тарѣ; —frevel, m., прѣварѣкычѣ-
не, стрѣкычѣне оѣкѣтѣ дн пѣдѣре;
—frohn, f., пѣдѣрѣ, анѣра де
пѣдѣре.
- Holzfuhrer, f., тѣсѣрѣ, кѣрѣтѣрѣ,
кѣрѣ де лемне; —gefälle, pl., ве-
нѣтѣ по пѣдѣре; —geld, n., ванѣ
де лемне, (жѣтѣрѣ); —gerech-
tigkeit, f., дрѣнтѣ оорѣстѣарѣ; —
—gericht, n., трѣзнакѣ оорѣстѣарѣ.
- Holzgewächs, n., планѣ пѣдѣрѣ;
—gräserel, f., ерѣрѣ де пѣдѣре.
- Holzhafter, —bauer, m., тѣрѣторѣ
де лемне; —händler, m., коѣоомакѣ;
—handel, m., неѣоѣкѣ кз лемне;
—händler, m., неѣоѣторѣ кз лѣ-

mne; — hau, m., тѣло (de пѣ-
 дзе); — haſe, m., лекаре де пѣдзе.
 Holzhaufen, — ſtoß, m., грымачъ де
 земне; — hoſ, m., земнѣриъ (кар-
 теа); — iſt, a., земниъ; — läſer,
 m., скараеъ де арборе, сѣмѣ;
 — ſammer, f., кѣмаръ де земне;
 — ſiſche, f., чиреше пѣдзере;
 — lager, n., депацереориъ де земне;
 — leger, m., ашезѣторѣ де земне;
 — magazin, f., магазинъ де земне;
 — mann, m., вѣзѣторѣ де земне;
 — marſ, n., земне де пѣдзе;
 — marſt, m., мацъ де земне;
 — maſt, f., ангрѣшѣтеръ де гиндъ;
 — mehl, n., правѣ де ѳерецѣриъ;
 — meſſer, m., мѣсѣрѣторѣ де зе-
 мне; — , n., стѣпѣинѣ де земне;
 — nagel, m., кѣиъ де земнѣ; —
 nahrung, f., сѣмѣриъ де зе-
 мне; — plaß, m., локъ де земне;
 — puppe, f., пѣнѣиъ де земне;
 — reich, a., богатѣ де земне, пѣ-
 дзере; — ſäge, f., ѳерецѣриъ де
 (тѣмѣ) земне; — ſäute, f., ацидѣ,
 акрѣме земниъ; — ſcheit, n., сѣр-
 чеа; — ſchlag, m., тѣмѣмѣтѣ де
 земне; тѣлере де пѣдзе; пѣдз-
 ериъ (древѣмѣ); — ſchlängel, m.,
 маѣ де земнѣ; — ſchlängel, m.,
 тѣлѣторѣ де земне; земнѣриъ; вѣ-
 тѣторѣ де тѣрашѣ; — ſchneidekunſt,
 f., артеа де а сѣпа ан земне,
 сѣмографѣриъ; — ſchneider, m., тѣлѣ-
 торѣ де земне, сѣмѣторѣ ан земнѣ;
 — ſchnitt, m., сѣмѣтеръ, сѣмѣ-
 теръ ан земнѣ; — ſchuh, m.,
 сандалъ, скарѣ; — ſchuppen, m.,
 моаъ де земне; — ſchwamm, m.,
 асѣре де земнѣ; — ſeßer, m.,
 ашезѣторѣ де земне; — ſperling,
 m., пасѣре (вравиъ) де пѣдзе;
 — ſtall, m., земнѣриъ; — ſtätte,
 f., пѣтѣриъ; — ſtoß, m., грымачъ
 де земне; — taube, f., порѣмѣъ
 оиватѣриъ; — tare, f., таеъ де зе-
 мне, пѣдзериъ; — trage, f., тѣлѣ-
 реторѣ де земне (анѣлѣ); —
 tranſ, m., декопѣ де земнѣ (сѣ-
 допѣриъ); — ung, f., тѣмѣмѣтѣ
 де земне; — verſchleiß, m., тра-
 ериъ де земне; — verwalter, m.,

аминѣстрѣторѣ, инсѣнѣторѣ де зе-
 мне; — wärter, m., житѣриъ, ве-
 рѣторѣ де пѣдзе; — weg, m.,
 кае де пѣдзе; — werf, n., ле-
 манѣриъ; — wurm, m., кѣриъ; —
 zeit, f., тимѣ де пѣдзе; — zettel,
 m., чедѣриъ де земне; — zuſt, f.,
 дѣчилинѣ де пѣдзе.
 Homagium, n., омаѣриъ.
 Homiletik, f., омилетѣриъ, аредѣкѣ вѣ-
 сѣриъскѣ; — er, m., предѣкѣторѣ.
 Homogen, a., омоѣенѣ, де ачѣлашѣ
 ѳелѣ; — eität, f., омоѣенѣitate.
 Homonym, a., омонимѣ, де ачѣ-
 лашѣ пѣме.
 Homolog, m., омологѣ.
 Homöopathie, f., омеопатѣриъ.
 Honig, m., мѣре (мѣре); — im
 Munde, Galle im Herzen haben,
 кѣ мѣре ан гѣриъ шѣ кѣ венѣиъ
 ан инѣриъ; — machen, медѣриъ.
 Honig-äpfel, m., мѣриъ дѣлѣ; — ar-
 tig, a., мѣлѣскѣ, де ѳелѣ мѣре;
 — bär, m., вѣскѣ мѣриъ; — bau, m.,
 мѣлѣриъ, кѣлѣриъ де мѣре; —
 bauet, m., мѣлѣриъторѣ; — biene,
 f., алинѣ кѣ мѣре; — farbe, f.,
 колѣреа мѣриъ; — brot, n., пѣне
 кѣ мѣре; — brauntwein, m., винѣ
 асѣ кѣ мѣре; — geſchwulſt, f.,
 мѣлѣторѣ (ветѣзѣлѣ); — fußen, m.,
 тѣриъ дѣлѣ (ликовѣ); — monat,
 m., лѣна маѣ; — ſaft, m., некѣриъ;
 — ſauger, m., колѣриъ; — ſcheibe,
 — wabe, f., ѳарѣриъ де мѣре (it.
 ſavo); — ſchleim, m., мѣре вер-
 гѣриъ де полѣ; — ſtein, m., мѣлѣ-
 риъ; — ſuß, a., дѣлѣ ка мѣреа;
 — taſel, n., — ſcheibe; — thau, m.,
 рѣ мѣлѣскѣ; — tranſ, m., вѣтѣриъ
 кѣ мѣре; — waffer, n., мѣриъ;
 — worte, pl., ворѣ дѣлѣ; — zelle,
 f., кѣлѣриъ, чѣлѣриъ.
 Honorar, n., оморѣриъ, рѣмѣриъ-
 риъне.
 Honoratioren, pl., оморѣриъриъ, пер-
 сѣне мал кѣлѣриъкѣте.
 Honoriren, v., а да оморѣриъ; einen
 Schriftſteller —, а пѣриъ зѣриъ аз-
 торѣ оморѣриъ; einen Wechſel —,
 а сѣлѣ о камѣриъ.
 Hopfen, m., хѣмѣиъ; da iſt — und

- Malz verloren, a ce osteni cърда; es ist — und Malz an ihm verloren, din кълесъинъ; din талъ de касъ черкъ de всто, mi din ел омъ de орънте нъ оачл, o некорииверъ.
- Hopfen-acker, —garten, m., огоръ, ръдинъ de хъмеиъ; —feim, m., черме de хъмеиъ; —salat, m., сълатъ de хъмеиъ; —stange, f., паръ de (легатъ) хъмеиъ; sie ist eine wahre —, ea adevератъ харатъ, ad. аскъивъ.
- Hopp, hopp! хоп, хоп! хуа! цуа!
- Hoppel, m., копътаръ, сьрптаръ.
- Hoppfa! int., аша! = (ор. ah, са!)
- Hoppfen, v., хопы, a сьрпъ an сас.
- Hoppfer, m., копъторъ.
- Hörbar, a., азъиверъ.
- Hörchen, v., аскълъ (не ла шл), епionezъ.
- Hörcher, m., аскълъторъ (не ла шл); der — an der Wand hört seine eigene Schand, чел че аскълъ не ла шл, шл azde deоaima ca.
- Hörcherin, f., аскълъторе.
- Hörde, f., ордъ, ordiъ; чегъ; трагъ; —weise, a., кз глота, кз ordia.
- Hören, f. pl., Ореде (mit. Exnomia, Dive mi Irene).
- Hören, v., азъ, аскълъ, трагъ кз врекеа, varъ сѣмъ; iaъ aminre, me cъhъnъ; er hört nicht wohl, o cърдъ; das läßt sich —, ea, зъ; es verging mir — und Sehen, ml am nepdъt cimgъpize; sich auf einem Instrument — lassen, a ce prodъche кз вр'ва incъpъmъntъ de mъeikъ; so reden wie es Jemand gerne hört, a vorъi пѣ плакъл кълва; höre einmal! en аскълъ! wer nicht — will, muß fühlen, каре п'аскълъ de vorъ, cъ аскълъ de чломаръ.
- Hörensagen, n., zicъ din азъire.
- Hörer, m., азъиторъ.
- Hörerin, f., азъиторе, азъиторесъ.
- Horizont, m., orizontъ; das geht über meinen —, аста тече пречте перчепереа mea; —al, a. mi ad., orizontалъ; —allinie, f., linie orizontалъ.
- Horste, f., санцеръ (арворе).
- Horn, n., корнъ, вьчинъ; aus —, de корнъ, корниъ; Hörner haben, корнатъ; mit den Hörnern stoßen, a дънънъ; das — blasen, a кълта din корнъ; die Hörner des Monats, kърнеле лмел; mit Jemandem in ein — blasen, a ei de o пърепекъ чинева; sich die Hörner abblasen, a дъвълъа кз давна са; sich die Hörner abstoßen, a гъса din созълъчъ; Jemandem Hörner aufsetzen, a пълне кълва корне, a амъци не певаста кълва; — eines Berges, вьрохъ мъателъ.
- Hornbaum, m., корнъ (арворе); —bläser, m., корниченъ, корниетъ, вьчинелъ; —dreher, —drechler, m., стръгаръ (de лъкрърп de корнъ).
- Hörnchen, n., корнъледъ, корнишоръ.
- Hörndose, f., тавакеръ de корнъ.
- Hornen, v., a дъкорна.
- Hörnern, a., дъкорнъ.
- Hörnerträger, m., корнътъ; портъторъ de корне (бърватъ амъцитъ).
- Horn-eule, f., вьхъ корнатъ; —fisch, —hecht, m., мълкъ; —förmig, a., корносъ; —füßig, a., копратъ, корнъnidъ; —haut, f., вълътаръ, пеле корнатъ (ла пичоръ), калосигате.
- Hornicht, a., корниъ.
- Hornig, a., корносъ.
- Hornis, f., котваръ.
- Horn-kamm, m., пентене de корнъ; —luft, f., стрътъ (еелъ de кълпътаръ) ла кошта калълъ; —stüdig, a., кз зггга крелатъ; —salbe, f., зпсѣре пентръ велепѣреа пълитъ стрътъ; —schlange, f., шерне корнатъ; —schluß, m., дилемъ, силопномъ корнатъ; —schnecke, f., вьчинъ; —silber, n., мъриатъ de аръинъ; —spalte, v. —luft; —stein, m., пѣтръ сѣлче.
- Hornung, m., Февртаръ.
- Horn-vieh, n., вѣре корнате; —werk, n., ортифѣкълъне корнатъ.
- Hornoskop, n., ороскопъ.
- Hörn-rohr, n., корнъ, тръмъ (Ital. tromba) акъстикъ; —saal, m., азъиторъ.
- Horst, m., тълъ; кълвъ de пасере

- рѣлаче; пѣлкѣ (de ómenĭ, de cruce sã tręstĭ); —en, v., а кѣва, а'шĭ ѡаче кѣвѣ.
- Hotel**, m., станъ, стѣпкѣ; асїлѣ, а-дѣностїре, скзѣтѣ, скзѣторѣ, протенторѣ; спѣранцѣ (се zĭche de Dzeš).
- Hörwerkzeuge**, pl., органеле аззвзлĭ, instruminte avzstĭche.
- Hose**, f., вѣтїнеїс (de zarš); вѣртежѣ de вѣтѣтѣ; трѣмвѣ.
- Hosen**, pl., кѣлзвнĭ, чѡрѡчĭ, панталонĭ; seine Frau hat die — an, лѣ ел кѣлтѣ гѣннѣ ѣрѣ пѣ кокошѣ; er hat das Herz in den —, п'аре корарѣ, ѡ кѣкѣчїосѣ; gehofte Henne, гѣннѣ дпкѣлцатѣ.
- Hosenband**, n., легѣтѣрѣ de icmene, вѣжнїшорѣ; —bund, —gurt, —gürtel, m., вѣжнїшорѣ; —flappe, f., —laß, m., капакѣ de панталонĭ; —loß, a. шĭ ad., ѡрѣ icmene; —orden, m., кавалерїа калцавета; —träger, m., вѣртеже.
- Hospital**, n., смїталѣ; —ität, f., оспїталїтате, issire de стреїнĭ; —meister, —verwalter, m., инспекторѣ de смїталѣ.
- Höfodar**, m., хосподарѣ, тїглѣ diplomatik азĭ Domnїлорѣ прїнцїпалторѣ ромѣно.
- Hofste**, f., остїѣ (азїмѣ кѣ каре се кзмінекѣ католичїї avzcent).
- Hotel**, n., отелѣ, оспѣтѣрїѣ.
- Hott!** int., ча; er weiß nichts von — und Haat, пѣ шĭ канѡште дрѣпта дїн стѣннѣ.
- Hottentoten**, pl., отентотĭ.
- Hotter**, m., отарѣ; —berichtigung, f., дндрѣнтѣре de отаре, отѣрнїчїѣ; —zeichenerichtung, f., днпетрїреа отарелор.
- Hub**, m., рїдїкаре, рїдїкѣтѣрѣ; ѡлѡре, елїтѣ, че е маї азесѣ.
- Hübel**, m., —шен, n., кокошѣ; гѣмвѣ (мовїлїцѣ).
- Hüben**, ad., дїнкѡчĭ; —und brüben, dїнкѡчĭ dїнкѡло.
- Hübsch**, a., ѡрѣмосѣ, ѡрѣמושелѣ, пенїлѣ; пѣкѣтѣ.
- Hüde**, f., (грївїалѣ) досѣ, снаге; —rad, ad. дн смїнарѣ; einen —
- tragen, а порѣ дн смїнарѣ по пїшннн.
- Hüdel**, m., странцѣ; —rei, f., кѣркотѣ, сїкѣтѣрѣ, пѣказѣ; —п, v., сїкѣескѣ (пѣкѣжескѣ).
- Hudler**, m., сїкѣиторѣ; кѣрпачѣ.
- Huf**, m., конїтѣ; —beschlag, m., потковїре.
- Hufe**, f., огорѣ (kam de 5°).
- Hufeisen**, n., потковѣ; einem Pferde ein — auflegen, а вате калзлĭ ѡ потковѣ; die — abreißen, decѡprezš, decнотковескѣ.
- Hufen-geld**, n.; —großfen, —schuß, m., —steuer, f., —zins, m., валѣ, даре, кѣмпнѣтїкѣ, огоратѣ, ванĭ, даре, дѣжтѣ по огорѣ.
- Huf-hammer**, m., чоканѣ de потковїтѣ; —ig, a., конїтатѣ; —lattig, a., потвалѣ (плантѣ); —nagel, m., кѣлѣ de потковѣ.
- Hufner**, m., локѣиторѣ de днтрѣгѣ носесїсне.
- Huf-räumet**, m., кѣрѣиторѣ de конїтѣ (їнетр.); —schlag, m., ѡертѣтѣрѣ, потковїтѣтѣрѣ; —schmied, m., ѡерарѣ, потковарѣ.
- Hüft-ader**, f., вѣннѣ кѡнсел, вѣннѣ счїатїкѣ; —bein, n., осѣ латїкѣ.
- Hüste**, f., кѡнсеѣ, шѡїдѣ.
- Hüftenlahm**, a. шĭ ad., паралїтїкѣ; дешелатѣ.
- Hüft-weh**; n., дѣрере de кѡнсе, їшїатїкѣ.
- Huf-zwang**, m., странесѣрѣ de конїтѣ, дѣререа de пїчорѣ лѣ калѣ кѣшїзнатѣ прїн днтрѣрїре песте месѣрѣ а конїтел; —zwangig, странесѣ лѣ конїтѣ.
- Hügel**, m., дѣмѣѣ, колїнѣ, колїкѣ, дѣлѣ, шѡвїлѣ; —ig, a., делосѣ, мантосѣ.
- Hugenott**, m., хенотѣ, полекѣрѣ а калвїнїлорѣ дїн Францїа.
- Huh!** int., ѡ!
- Huhn**, n., гѣннѣ; junges —, пѣлѣ de гѣннѣ.
- Hünchen**, n., нѣїшорѣ; wir haben noch ein — miteinander zu pflücken, маї авемѣ de ѡкрѣ амѣндол.
- Hühner-artig**, a., гѣннѣчесѣ; —auge, n., окїс de гѣннѣ, вѣтѣтѣрѣ лѣ

пичорѣ; —beize, f., възлѣто̀ре до
гъинѣмъ, до потърниѣ; —biß,
—barm, m., рѣкоинѣ; —dieb, m.,
•арѣ до гъинѣ, хуѣ; —ei, n., оѣ
до гъинѣ; —geier, m., хуѣ, галѣ;
—hahn, m., кокомѣ; —händler,
m., гъинарѣ; —händlerin, f., гъи-
нарѣсъ; —haus, n., гъинарѣ;
—hof, m., карте до о̀ре; —hund,
m., препелицарѣ; —forb, m., кѣшкѣ;
—laus, f., пѣдѣке до гъинѣ; —
leder, n., пеле о̀рте сѣгѣре до
панѣ; —macht, m., маѣа гъинѣ-
лорѣ; —milch, f., орнитогалѣ
(мланиѣ); —mist, m., гъинаѣѣ;
—neß, n., кѣлѣ до гъинѣ; —
stall, m., гъинарѣ (ноларѣ); —
schot, m., пѣмѣѣ, тѣрѣциѣмѣ,
до препелице; —stange, f., калѣ-
кѣмѣ, прѣжѣнѣ (не каре dormѣ
гъинѣле); —vogel, m., о̀ре, па-
сепѣ дѣместѣче; —weß, n., вѣлѣ
до гъинѣ; —zucht, f., гъинѣтѣрѣ
до гъинѣ.

Hui! int., пана! не еѣѣ, гинете,

исте; in einem —, дѣтр'о кѣлѣнѣ.

Huter, m., дѣтрѣ до поварѣ.

Huß, f., харѣ; възвоинѣ, гра-
циѣ, оавѣре; einen mit — be-
handeln, а тракта кѣ възвоинѣ
не чѣнеѣ; —göttin, f., (mit),
Грациѣ (zeiga).

Huldigen, v., жѣрѣ крѣдингѣ, до-
пѣнѣ омаѣнѣ; sich — lassen, а
прѣми омаѣнѣ.

Huldigung, f., омаѣнѣ; —seid, m.,
жѣрѣмѣнѣ до крѣдингѣ.

Huldreich, a. mi ad., гѣчиѣсѣ, дѣ-
дѣратѣ, вѣневоитѣрѣ; —voll, a.
mi ad., пѣнѣ до харѣ.

Hülfe, f., ажѣторѣ; zu —! сѣрѣнѣ!
richterliche —, есекаѣне, дѣ-
дѣлѣнѣре жѣдѣкѣторѣскѣ.

Hülflistung, f., ажѣторѣнѣ, дѣре
до ажѣторѣ.

Hülflös, a. mi ad., о̀ръ ажѣторѣ.

Hülfllosigkeit, f., лѣнѣ до ажѣторѣ,
неажѣторѣнѣ; тѣкѣлошѣ, о̀ре
слаѣ.

Hülfs-armee, f., армѣа ажѣтѣре;
—bedürftig, a., дѣтреѣнѣцѣтѣ,
неволашѣ, че аре тѣреѣнѣ до

ажѣторѣ; —geld, n., ванѣ до а-
жѣторѣ; —gelder, сѣсѣдѣтѣ; ge-
richtliche Hilfe, есекаѣне жѣдѣкѣ
дѣлѣнѣре жѣдѣкѣторѣскѣ; —heer,
n., в. Гѣлѣсармѣе; —kasse, f.,
каса, кѣтѣ сѣраѣнѣорѣ; —leistung,
f., ажѣторѣнѣ; —macht, f., пѣ-
тѣре ажѣтѣре; —mittel, n., ро-
медѣ, мѣжѣкѣ до ажѣторѣ; —
quelle, f., о̀нтѣрѣ до ажѣторѣ,
есѣре; —sach, m., (log.), лѣмѣнѣ;
—steuer, f., даѣде до ажѣторѣ,
сѣсѣдѣтѣ; —truppen, pl., тѣре
ажѣтѣре; —vorstreckung, f., е-
секаѣне; —wissenschaft, f., шѣ-
нѣ до прѣгѣнѣтѣре; —zeitwort, n.,
верѣ ажѣтѣре.

Hülle, f., копѣртѣрѣ, дѣлѣнѣтѣре,
акопѣрѣмѣнѣтѣ; всѣтѣнѣтѣ, вѣлѣ;
er hat Alles die — und die Hülle,
гѣлѣнѣте ка шѣтѣле дѣ анѣ;
einem die — von den Augen neh-
men, а лѣа вѣлѣ до не о̀кѣл кѣлѣа;
die irdische —, тѣрѣнѣлѣ чѣлѣ пѣ-
рѣторѣ.

Hüllen, v., акопѣрѣ, дѣлѣнѣскѣ;
sich in etwas —, а се дѣлѣнѣре
дѣ чѣнѣ.

Hülse, f., вѣстѣлѣ; гѣо̀че; нѣжѣ,
скѣрдѣ, пѣлѣнѣ; тѣреке до чѣканѣ.

Hülfen, v., а дѣсѣнока, дѣсѣнока.

Hülfsartig, Hülfsicht, a., пѣсѣнѣсѣ;
легѣмоѣ; —frucht, f., о̀рѣнѣтѣ
пѣсѣнѣсѣ, легѣмлѣ.

Hum! int., хѣм!

Human, a., зманѣ, оменѣсѣ; —lori,
pl., зманѣорѣ, нѣлѣлѣтѣре; —ität,
f., зманѣтѣре, оменѣ.

Hummel, f., зондѣрѣ (= bourdon
о̀р.)

Hummen, v., зондѣрѣскѣ, сѣзѣрѣ-
ескѣ.

Hummer, m., камѣрѣ, (cois mare
до пакѣ).

Humor, m., зморѣ, нѣсѣ.

Humorist, m., зморѣскѣ; —isch, a.
mi ad., зморѣскѣ.

Humpe, f., Humpen, m., канѣ, по-
карѣ марѣ.

Humpelein, Humpen, v., скѣлѣнѣтѣ.

Humpler, n., скѣлѣнѣ, шѣнѣторѣскѣ.

Hund, m., кѣне; junger —, кѣцѣлѣ;

(ming) кърэгъ; viele — e sind des Hasen Tod, чорѣ малго вѣгъ по поркѣ, гъште малго днаингъ по лѣгъ; da liegt der — begraben, аѣ заче грѣстатеа; er ging fort, wie ein begoffener —, e'a dasъ къ нѣда днѣре нѣчѣре; mit ihm kann man keinen — aus dem Ofen loden, егъ нѣ ѣ де нѣч. ѡ грѣстъ; нѣ ѣ вѣгъ ла нѣмѣка; komme ich über den —, so komme ich auch über den Schwanz, нѣ'мл а нѣгъ съ нѣ'мл нѣгъ; sie leben miteinander wie — und Lage, грѣгѣскѣ ка къмеле къ нѣсѣка; an kleinen Nieren lernt der — Jeder lacerit, дега ѡгъ ажънѣ ѣгрѣгъ ла вогъ; — e führen müssen, а се тѣкълошѣ де тогъ; mit gezwungenen — en ist nicht gut sagen, къ къмеле сѣгъгъ нѣ вѣнегъ иенѣрѣ.

Hündchen, n., къгъгъгъгъ.

Hunde-arbeit, m., мѣнкѣ де къне, де хамалгъ; —bett, —lager, m., къкъгъгъгъ къмелегъ; патгъ регъ; —fett, n., грѣгъ де къне; —fressen, n., нѣтрѣмъгъгъ кънѣгъ, мѣнкѣре чѣнѣкъ, мѣсеравѣрѣ; —haus, —hütte, f., касъ, колѣгъ; къкъгъгъгъ нѣнѣрѣ кънѣгъ; —junge, m., сѣрѣгъ нѣнѣрѣ кънѣгъ; поркѣ де къне; —kerl, m., мѣшѣгъ, ѡмгъ де нѣмѣкъ, вѣрѣангъ; —leben, n., вѣгъгъ чѣнѣкъ, де къне; —loch, n., колѣонгъ; —narr, m., нѣсѣонѣгъ дн кънѣ.

Hundert, num. indecl., сѣгъ; je —, тогъ къте ѡ сѣгъ; —erlei, (indecl.), дн ѡ сѣгъ де ѣсѣрѣ; —sach, —fällig, a., сѣгъгъгъ, днѣсѣгъгъ; —gräbig, a., сѣгъгъгъгъ; —jährig, a., сѣгъгъгъгъ, де ѡ сѣгъ анѣ; —mahlig, a., де ѡ сѣгъ ѡрѣ; —pfündig, a., де ѡ сѣгъ нѣнѣгъ; —ste, алгъ сѣгъгъгъ, а сѣгъ; —stel, а сѣгъ; —weiß, ad., къ сѣгъ.

Hunde-scheu, f., гѣрѣаре; а., зрѣгъгъ де кънѣ; —schlag, m., нѣдѣре де кънѣ; —schläger, m., зѣгъгъгъ де кънѣ, кънѣрѣ (хѣнѣрѣ); —stall, m., н. гънѣгъгъгъ; —steuer, f., дажде по кънѣ, къне-

рѣгъ; —wache, f., (мар.), вѣгъгъгъгъ гъгъгъ гъгъгъ де рѣ; —wärter, m., кънѣгъгъгъ.

Hündin, f., къгъгъ; kleine —, къгъгъгъгъ.

Hündisch, a., кънѣгъ, кънѣскѣ, чѣнѣкъ.

Hunde-affe, m., сѣмѣгъ чѣнѣчѣгъгъ (къ кънѣ де къне); —biß, m., мѣмѣкъгъгъ де къне; вѣрѣгъгъгъ (нѣанѣгъ); —blume, f., нѣрѣгъгъ; —fott, m., поркѣ де къне, ѡмгъ де нѣмѣка, колѣонгъ; —fütterei, колѣонѣрѣ; —föttisch, a. нѣ ad., де гъгъ поркѣ де къне, вѣгъгъгъгъ (ѣанѣгъ); —graß, n., ѣрѣа кънѣгъ; —haar, n., нѣрѣ де къне; —hunger, m., ѣѣме кънѣгъ; —firsche, f., чѣрѣша кънѣгъ; вѣрѣонѣгъ алѣ (лѣн.); —leber, n., нѣле де къне; —milch, f., лѣнѣгъгъ кънѣгъ (нѣанѣгъ); —melde, f., чѣнѣчѣгъгъгъ вѣмѣрѣ (лѣн.); —milde, a., ѣѣрѣ ѣсѣнѣгъ; —schlange, m., воа кънѣгъ; —stern, сѣрѣкъ, сѣгъа (конѣгъгъгъгъгъ) кънѣгъ; —tage, pl., зѣгъгъгъ кънѣгъгъ, кънѣгъгъ (дн лѣна лѣгъ кънѣгъгъ); —wuth, f., гѣрѣаре; stille —, гѣрѣаре нѣгъ; —zahn, m., дѣнѣгъ кънѣскѣ, дѣнѣгъгъгъ ѡкѣларѣ; —zunge, f., лѣмѣа кънѣгъгъ (нѣанѣгъ).

Hühne, m., чѣрѣанѣгъ; —grab, n., мѣрѣгъгъгъ де чѣрѣанѣгъ.

Hunger, m., ѣѣме; —empfinden, v., а сѣмѣгъ, а авѣ ѣѣме; —nach Etwas haben, а нѣѣрѣ чѣвѣанѣ; vor — sterben, а мѣрѣ де ѣѣме; ich habe —, мѣ ѣ ѣѣме; —ist der beste Koch, ѣѣмѣа ѣ чѣгъ мал вѣнѣгъ вѣкъгъгъгъ.

Hunger-gestalt, f., ѣгъгъгъ де ѣгъгъгъгъ, дѣмѣрѣгъ, зѣкатъ; —kur, f., ажънѣ; —leider, m., нѣрѣгъгъгъ де ѣѣме.

Hungertig, a., ѣгъгъгъгъгъ.

Hungern, v., а ѣгъгъгъгъ; mich hungert, мѣ ѣ ѣѣме.

Hunger-quelle, f., ѣгъгъгъгъ сѣмѣгъгъ; —rechen, m., грѣгъгъ гърѣ.

Hungerstoth, f., ѣѣмѣгъ.

Hunger-thurm, f., днкъѣре де ѣѣмѣгъгъ ла мѣрѣ нѣнѣ ѣѣме; —tod,

т., *morce de cote*; — *tuch*, (кар.), пълъръ пегръ, (къ каре се аконеръ алтареле аи пьресом); *am — tuche nagen*, а'ши сѣе глареле.

Hüpfen, Hüpfen, v., сарѣ; салѣ, опъескѣ, цыгъескѣ; —п, сѣрпе, цыгыре.

Hüpfet, m., сѣриторѣ, опгыторѣ, цыгыторѣ.

Hürde, f., лѣсъ, гьтарѣ, аугрьдитарѣ.

Hurden, v., аугрьтескѣ; —*schlag*, m., околѣ аугрьлѣ.

Hure, f., кърѣ; гьрѣ, лерѣ.

Huren, v., кърѣсѣрескѣ.

Huren-balg, m., ѳечторѣ де леле; —*blid*, m., кьтгытѣрѣ кърѣсѣрескѣ; —*gestindel*, n., кърѣсѣрѣ; —*glüd*, n., порокѣ орѣ; —*händler*, m., вериганѣ (пезевенкѣ); —*handwerk*, n., кърѣсѣрѣ; —*haus*, n., ворделѣ, касѣ де кърѣ; —*hengst*, m., кърварѣ, крадонѣ, вѣрванѣ; —*leben*, n., вѣгъ де кърѣ; —*wirth*, n., осѣтарѣ де кърѣ; —*wirthschaft*, f., траѳикъ къ кърѣ.

Hurer, m., кърварѣ; —*isch*, a., кърварѣ; *desornat*; *corontat*.

Hurenkind, n., v. *Hurenbalg*.

Hurrah! int., зра!

Hurtig, a. *mi ad.*, исте, спедитѣ, ренедѣ; —*feit*, f., истѣме, ренезѣме.

Husar, m., хѣсарѣ.

Husch! int., хашѣ! ѳашѣ! *die — e*, мѣшкарѣ исте.

Huschen, v., а мерѣ ѳашѣндѣ.

Hussa! int., зса, ашо!

Husst, m., зсѣтѣ.

Husteln, v., а камѣ тѣшѣ.

Husten, v., а тѣшѣ; — m., тѣсѣ; —*heber*, n., ѳригьрѣ катарале.

Hut, m., пълърѣ, каполѣ; кьпъгѣнѣ (захарѣ); капакѣ (кьлдарѣ); *den — ab!* жосѣ пълърѣ! *viele Köpfe unter einen — bringen*, а зпѣ, а адѣче ла о пьрере, не маѣ тѣлѣ.

Hut, f., гардѣ; кѣстодѣ, пазѣ; пьшѣне, цаштере; *heien Sie auf Ihre* —, пѣештѣтѣ; *das Vieh auf*

die — treiben, а жьна вѣтеле ла пьшѣне.

Hütchen, n., пълърѣсѣ.

Hüten, v., а гарда, а пѣшѣ, ѳери; *sich vor Einem oder etwas —*, а се ѳери де чѣнеа сѣѣ чѣна.

Hüter, m., пѣшиторѣ; —*in*, f., пѣшиторѣсѣ.

Hut-fabrik, f., пълърѣерѣ; —*fedet*, f., панѣ де пълърѣ; —*filz*, m., пѣшѣ де пълърѣ; —*form*, f., ѳормѣ де пълърѣ; —*futteral*, тоѣ, кѣтѣ де пълърѣ.

Hut-geld, n., пьшѣпѣрѣ, ерѣрѣ; —*gerechtigfeit*, дремалѣ пьшѣпѣрѣ.

Hut-trampe, —*stülpe*, f., тонд, n., марѣнеа рѣторѣ а пълърѣл.

Hutmacher, m., пълърѣерѣ; —*gefell*, m., кодѣлѣ пълърѣерѣ; —*handwerk*, n., пълърѣерѣ.

Hutmann, m., пѣшиторѣ, верѣторѣ.

Hut-schleife, f., кокардѣ; —*schmit*, f., кордеа де пълърѣ.

Hut-sche, f., сѣлѣнамѣ (сѣлѣ шѣѳѣ).

Hut-schen, v., алѣнеѣ, те гьрѣскѣ де кърѣ.

Hut-staffiret, m., гьшиторѣ, гарниторѣ де пълърѣл; —*stod*, каѣшѣ.

Hüttchen, n., колѣвѣ, колѣвѣорѣ.

Hütte, f., кьолѣ, колѣ, ворделѣ, вьракѣ; тошитѣре (ѳаврѣкѣ).

Hütten-amt, m., дрегьторѣ алѣ тошитѣрѣлорѣ; —*arbeit*, f., тошитѣрѣ; —*arbeiter*, m., кърѣторѣ ла тошитѣрѣл; —*beamte*, m., ѳѣчѣлѣ ла тошитѣрѣл (де металѣ); —*gezahl*, n., знеѣте, истѣрѣмѣнте де тошитѣрѣ; —*gräbe*, f., сѣорѣ де металѣ; —*herr*, m., пропѣретѣрѣ де тошитѣрѣ; —*lager*, —*solze*, v. *Bergsucht*; —*fund*, f., металѣрѣ.

Hüttenkundige, m., металѣрѣ.

Hütten-leute, pl., лѣкърѣторѣл ла тошитѣрѣл; —*meister*, m., маѣстерѣ де тошитѣрѣ; —*nicht*, n., ѳѣдѣ де зѣнкѣ; —*ordnung*, f., рѣзлѣмѣнтѣ пѣнтѣрѣ тошитѣрѣ; —*tauch*, m., арсѣнѣкѣ алѣ, ѳѣмѣ вѣнѣмосѣ дѣн тошитѣрѣл; —*schreiber*, m., скрѣиторѣ ла тошитѣрѣ; —*tausend*, n., (аи гьжерѣл) 250 зѣкѣл; —*wert*, n.,

ronitóre; —zentner, m., (за то-
ниторъ) кѣнтарѣ de 115 фунт.
Suttreffe, f., razonъ de пѣльриъ;
—überzug, m., токъ de пѣльриъ.
Sutung, f., пѣмизнатѣ.
Sutzußer, m., кѣпѣдинъ de захарѣ.
Suzel, f., поме зскаге; —ig, a.,
зскагѣ, стаѣидитѣ; —n, v., а зска.
Sycinth, m., iacintъ, пѣтръ прециѣсъ.
Sycinthe, f., iacintъ.
Sycane, f., хиень.
Syder, f., idръ.
Sdraulik, f., idpaxикъ.
Sdraulisch, a., idpaxикѣ.
Sydrogen, n., idpoxeнѣ.
Sydrograph, m., idpoxpaxѣ.
Sydrologie, f., idpoxoлѣгѣ.

Sydrometer, m., idpoxeтpъ.
Sygea, f., лѣа (zeigъ).
Sygometer, m., igomeтpъ.
Sympen, m., lmeнѣ, зема дпсвратъъ.
Symne, f., imнѣ, кѣптежѣ.
Syxerbol, f., ипервогъ; —isch, a. mi
ad., «перволикѣ.
Syxochondrie, f., ипоxондрѣ.
Syxochondrisch, a. mi ad., ипоxондрикѣ.
Syxothef, f., ипотекѣ; —arisch, a.
mi ad., ипотекарѣ.
Syxothemuse, f., ипотенкъ.
Syxothese, f., ипотесъ.
Syxothetisch, a. mi ad., ипотетикѣ.
Syxterie, f., истерѣ, истерикале (во-
тезѣре ѣemelѣскѣ).
Syxterisch, a. mi ad., истерикѣ.

J.

(Вокалъ.)

J, n., а поха литеръ дп алфаветъъ
перманѣ.
J! int., il xet! J. = Jahr, анѣ;
I J. = laufenden Jahres, a. k.
Jbe, f., —ндаум, m., тѣсъ.
Jbisch, n., палъ маре. (Eibisch).
Jch, pron., еж; — bin еж! еж сѣнт!
—, n., ежѣ; mein —, дпс'мл,
individual meъ; er ist mein zweites
—, еж аа doizea еж.
Jchheit, f., ежѣмѣ, дпс'шѣме, indi-
vidualitate.
Jchneumon, n., ixнесмонѣ.
Jchtiologie, f., ixтиологѣ.
Jdeal, n., ideалѣ; —isch, a. mi ad.,
ideалѣ; —ismus, m., ideализмѣ;
—ist, m., ideалистѣ; —itât, f., ide-
нитатѣ.
Jdee, f., ideъ.
Jdentificiren, v., idenтиѣкѣ.
Jdentisch, a. mi ad., idenтикѣ.
Jdentitât, f., idenтитатѣ.
Jdiom, m., idiomъ (aimъ).
Jdiot, m., idiотъ.
Jdol, m., idolъ (Abgott).
Jbus, m., idъ.
Jbylle, f., idилъ.
Jgel, m., apичѣ, поркѣ сѣноскѣ.
Jhm, pron., ixl.

Jhn, pron., ие елѣ, дѣлѣ, дансѣлѣ.
Jhnen, pron., лорѣ, воъ, вѣ, вѣ.
Jhr, pron., (deza Sie), са, ел, вѣ-
стръ, лор, вол.
Jhret-halben, —wegen, —wollen, ad.,
пентpъ данса, пентpъ харъл ел;
пентpъ вол; пентpъ амѣореа лор.
Jhrige (der die das), pron., алѣ сѣлѣ,
а сѣа, а лорѣ; алѣ востръ, а вѣ-
стръ; ich bin ganz der —, сѣнт
къ тотълѣ алѣ Drale; Sie haben das
— gethan, дп аѣ ѣвѣтѣ датѣрѣа.
Jhro, pron., (векѣлѣ = Ihr), тѣлѣ,
та; востръ, вѣстръ; — kœnigliche
Johheit, дпѣлѣдѣмеа та.
Jhrgen, v., Двѣстрѣскѣ, вѣрвѣскѣ къ
чѣнева per Ihr.
Jkonographie, f., иконѣграфѣ.
Jllegal, a., нелегалѣ, нелегѣлитѣ.
Jlegitim, a. mi ad., нелегѣитѣмѣ.
Jllumination, f., илѣминъдѣне.
Jlluminiren, v., илѣминѣ.
Jlluminirer, Jlluminist, m., илѣминъ-
торѣ, илѣминѣстѣ.
Jluston, f., илѣсѣне.
Jllusorisch, a. mi ad., илѣсѣорѣ.
Jlme, f., Jlm, Jlmenbaum, m., клѣмѣ,
(Jlme, Kuster).
Jlse, a. Jlose.

Stils, m., *историс, дикорѣ*; —falle, f., *исрѣ de dикорѣ*.
Im, *преп.*, *контрасъ dia (in dem), ан...*; *im Garten*, *ан грьдинъ*; *im Sommer*, *вара*; *im Schweiß des Angesichts*, *ан ездореа ѿежел*.
Imaginär, a., *имажинарѣ*.
Imbiß, m., *амвекъторѣ, дежанѣ, гс-срае (de diminéga)*.
Immaſten, conj., (vekis), *ѿидкѣ*.
Immateriell, a. *ми ad.*, *нематериалѣ*.
Immatrikulation, f., *иматрикулацие*.
Immatrikuliren, v., *иматрикулежѣ*.
Imme, f., *аминѣ*.
Immer, ad., *тогд'вгна, прррррр*; *auf —*, *нептрѣ тордеасна*; *wer auch — sein mag*, *ѿъ мѣкар чине ва ѿ*; *er mag — reden*, *пѳте ворвѣ кѣтѣ ѿ плаче*.
Immerdar, —fort, —ju, ad., *прррррр*, *тогд' ананте, тогд' маѣ de-парте, ананте псмаѣ*.
Immergrün, n., *прррррр verde (кѣт е еѿежѣ)*.
Immerhin, ad., *прррррр*.
Immermehr, ad., *диѣ че ѿ че, тогд' маѣ мсатѣ*.
Immerwährend, a. *ми ad.*, *неконтенитѣ, пермѣнте, не'птрррррр, ѿ-рѣ дичетаре*.
Immittelft, a. *ми conj.*, *кѣ тоѳте асгеа, антр'ачеа, ан време че*.
Immobil, a., *немѣшкѣторѣ*; —ien, n. pl., *немѣшкѣторѣ*.
Immoralisch, a. *ми ad.*, *неморалѣ*.
Immortalität, f., *неморалитате*.
Immortalität, f., *неморалитате*.
Impensen, pl., *снесѣ*.
Imperativ, m., (modѣ, *ан граматикѣ*), *амперативѣ*.
Imperfect, n. (rimnѣ, *ан грам.*), *имперѿентѣ, неѿинитѣ*.
Imperial, n., *имперіалѣ, имперѣтескѣ*; —*papier*, n., *кѣртѣ имперіалѣ, ѿелѣ чѣлѣ маѣ маре*.
Impertinent, a. *ми ad.*, *импертинѣнте, сѿронгатѣ*.
Impertinenz, f., *ампертинѣнѣ, сѿронгѣрѣ*.
Impf-anſtalt, f., *ставеримѣнтѣ de вакцинѣцие*; —*arzt*, m., *вакцинѣторѣ*; *arztort*, (посѣторѣ); —*en*,

v., *вакциѣлѣ, артѣескѣ, постѣескѣ (med.)*; *аноккѣжѣ (грьдинѣрѣ)*; —*ling*, m., *вакцинѣндѣ, de артѣитѣ (конѣлѣ)*; —*reis*, v. *Встрѣтѣ*; —*ung*, f., *вакцинѣцие*; —*wunde*, f., *вѣвѣ вакцинѣцие*.
Imponiren, v., *ампознѣ*; —*d*, part., *ампознѣнте*.
Importanz, f., *ампортанѣ, консе-чинѣ*.
Importation, f., *ампортацие*.
Importen, m. pl., *ампортате (шѣр-ѿспѣ)*.
Importiren, v., *ампортѣ*.
Imposant, a. *ми ad.*, *ампознѣторѣ*.
Impost, m., *ампозѣ (вѣтѣ по шѣр-ѿспѣ)*.
Impotent, a. *ми ad.*, *непѣтинте, непѣринѣоскѣ (maѣ кѣ сѣмѣ de непѣцие)*.
Impraktibel, a. *ми ad.*, *непрактикаверѣ*.
Imprimatur, n., *амприматѣр (сѣ сѣ тиѣрѣескѣ), воѣа дагѣ сѣре а сѣ тиѣрѣ чеа*.
Improvisator, m., *ампровѣсѣторѣ*.
Improvisiren, v., *ампровѣсѣжѣ*.
Impuls, m., *ампозѣ, амвоѣлѣ*.
In, *преп.*, *ан, ѣа*; *пѣнѣ, антра*; *er wird in sechs Tagen hier sein*, *ан шѣсѣ зѣле ва ѿ ачѣ*; *in die Kirche gehen*, *а морѣе ѣа вѣсѣрѣкѣ*.
Inaugural-rede, —*ſchrift*, f., *дѣсѣрѣцие*.
Inbegriff, m., *конѣинѣтѣ, кѣпрѣнесѣ*; *totime*, *антрѣцие*; *mit —*, *ком-пѣгнѣд ачѣ*; *kurze —*, *прѣскѣртѣцие, езмѣрѣ*.
Inbrunst, f., *ардѳре, ѿервѳре*; *zѣлѣ*.
Inbrünstig, a., *арѣнте, ѿервинте*; ad. *кѣ ардѳре, кѣ зѣлѣ*.
Incarnat, —*roth*, a. *ми n.*, *инкарнатѣ, рошѣ ка карнеа*.
Incaſſó, n., *анкассѣмѣнтѣ, примѣре (ванѣ) ан кассѣ*; *daß — besorgen*, a. *анрѣци de анкассѣмѣнтѣ*.
Incidentpunkt, m., *пѣнтѣ de инѣцие*.
Inclination, f., *анклинѣцие*.
Inclusive, ad., *анкѣлѣвѣ*.
Incognito, ad., *не некѣносѣте, ан-кѣнитѣ*.

Incommodiren, v., некомодезъ, съперъ.
Incommodität, f., некомодѣтате.
Incompetent, a. mī ad., некомпетенте.
Inconsequent, a. mī ad., некомсечинте.
Inconsequenz, f., некомсечингъ.
Incorporation, f., дѣкорпорѣзине, дѣтрѣпаре.
Incorporiren, v., дѣкорпорезъ, дѣтрѣнезъ.
Incorrect, a., некоррентъ.
Incurstiren, v., дѣкръстежъ.
Inculpat, m., дѣкриминаатъ, дѣсинавъжѣтъ.
Incurabel, a., некѣраверъ, невиндекаверъ.
Indecent, n., некѣвингѣосъ.
Indelt, m., комъ де перинъ.
Indem, conj., кѣндъ, дѣн време че.
Independent, a., недепенденгъ, неатърнѣнтъ.
Indes, **Indessen**, conj., дѣтр'ачесте, дѣтр'ачева, пѣкъ атѣнѣ; тоташъ, кѣ тоге астер.
Index, m., дѣндѣче.
Indicativ, m., (modъ дѣн грам.), индикативъ.
Indicien, pl., семне.
Indifferent, a., непѣсъторъ.
Indifferentismus, m., индѣферентизмъ.
Indig, —o, m., индѣро (колоре).
Indigena, m., дѣндѣгенъ, пѣкънѣтѣнъ; —t, n., дѣндѣгенатъ, дѣнѣнѣн-тепѣре, патѣрѣнѣскѣзине.
Indigestion, f., немѣдѣжѣне.
Indignation, f., дѣндѣнѣжѣне.
Indirect, a. mī ad., дѣндѣрѣнтъ, нѣ deadрентъ.
Indiscret, a. mī ad., недикретъ, не'нгелентъ, негѣжѣтъ, соронтатъ; —ion, f., недикретѣзине.
Individualität, f., дѣндѣидѣалитате.
Individuell, a., индѣидѣалъ.
Indolenz, f., недорѣнѣгъ, несимѣпѣре.
Indorsata, f., дѣндосатъ.
Indorso, ad., дѣндосъ.
Indossament, n., дѣндосѣмѣнтъ, скрѣсъ дѣндосъ, шѣратъ.
Indossant, m., дѣндосѣнтъ, дѣндосѣторъ, шѣратаръ.
Indossiren, v., дѣндосѣжъ, скрѣсъ дѣндосъ (den Wechsel), шѣрезъ.

Industrie, f., индѣстриѣ.
Ineinander, ad., зѣнѣ дѣтр'атѣтѣ.
Infallibel, a., неѣвалѣверъ, че нѣ се вѣоте дѣншѣла.
Infallibilität, f., неѣвалѣверитате, (ка-рактерѣстѣка сѣноделор екѣментѣче, mal auol аротаръ де Шана).
Infam, a. mī ad., дѣноамъ, дѣноепаръ; —ie, f., дѣноамѣнѣ; —iten, v., дѣноамѣжъ, дѣноепѣжъ.
Infant, m., инѣанте, прѣнѣжъ де Сѣанѣа.
Infanterie, f., инѣантерѣнѣ, недѣстри-ме; leichte —, недѣстриме шѣоръ, шѣверѣ —; недѣстриме грѣа.
Infanterist, m., инѣантерѣистъ, недѣ-стрѣанъ.
Infantin, f., инѣантѣ, прѣнѣчѣсѣ.
Infel, **Inful**, f., инѣэлъ, мѣтръ (a en. kat. аѣс.)
Infliren, v., а молѣнѣсѣ.
Inflitiv, m., (грам. mod.) неѣнѣтѣ.
Inflammation, f., дѣногѣнѣжѣзине, аспѣн-депѣ (verѣпѣре).
Information, f., дѣноформѣжѣзине.
Informator, m., дѣноѣжѣторъ (аѣасъ).
Inger, v. **Ingrer**.
Ingeheim, a. **Geheim**.
Ingenieur (zi инѣениор) инѣинѣеръ, архѣтекѣтъ мѣлитаръ.
Ingenieurkunst, f., арѣтеа де а ѣор-тѣоѣка, архѣтекѣтаръ мѣлитаръ.
Ingenieurъ, n., норѣжъ инѣинѣерѣскѣ.
Ingleichen, conj., асемѣнеа, дѣнкъ.
Ingrediens, f., дѣнгрѣдинѣгъ.
Ingrimm, m., мѣнѣнѣ дѣноѣндатъ; —ig, a., мѣнѣносъ дѣноѣндатъ.
Ingrer, m., шѣнѣверъ, шѣнѣверъ (зѣ-рѣчѣгъ, шѣантъ).
Inhaber, m., пропѣриѣтарѣсѣ; — beß Regimentъ, мѣѣжъ, пропѣриѣтарѣсѣ де реѣжимѣнтъ; — eines Wechsels, аѣсторъ де кѣмѣнѣжъ; —in, про-пѣриѣтерѣсѣсѣ.
Inhastiren, v., а арѣстра.
Inhast, m., дѣнарѣстъ.
Inhalt, m., кѣспѣнѣсъ, кѣспѣнѣжѣтъ, шѣ-нѣоре; —überzeiĥniß, скѣрѣ, ре-ѣистѣрѣ, тавѣ де кѣспѣнѣсъ; —reich, —schwer, a., мѣжѣтъ кѣспѣн-жѣторъ; инѣстрѣанѣсѣ.
Inhibiren, v., а опѣри.
Inhibition, f., опѣриѣре.

- Inhuman, a., нечовѣчскъ, нечовѣчскъ;
—ität, f., нечовѣчскостъ.
- Initialbuchstabe, m., литеръ initialъ.
- Initiative, f., инициатива.
- Injurie, f., оскорбленіе.
- Inlage, f., вкладъ, вкладъ.
- Inländer, m., иностранецъ, индигенъ.
- Inländisch, a. —mi ad., индигенъ, де
локъ, патріотъ; индигенъ; —e Waa-
ren, товаръ патріотскъ; —e Han-
del, коммерція индигенъ.
- Inliegend, a., индигенъ, индигенъ.
- Inne, ad., индигенъ; mitten —, ин
мѣстѣ; gerade —, индигенъ индигенъ;
(индигенъ индигенъ). — be-
halten, а ретинировать; — bleiben, а
медіа-акція; — haben, а поседа, а
авѣ; — halten, а, индигенъ, а
компенсировать; sich —halten, —bleiben,
—stehen, а медіа, а ретинировать а-
кція; —sich, а се индигенъ индигенъ;
—werden, а перечислять, а индигенъ
за сама.
- Innen, ad., индигенъ; von —, индигенъ
индигенъ; von —heraus, индигенъ индигенъ
индигенъ; nach —zu, индигенъ индигенъ.
- Innere (der die das), a., индигенъ,
индигенъ.
- Innerhalb, adv. индигенъ, индигенъ
индигенъ, индигенъ, индигенъ; — der
Stadt, индигенъ индигенъ индигенъ; —
der Grenzen, индигенъ индигенъ; —
drei Tagen, индигенъ индигенъ индигенъ.
- Innerlich, a. —mi ad., индигенъ, индигенъ,
индигенъ, индигенъ; — beten, а се
рѣка индигенъ.
- Innig, innigst, a. —mi ad., индигенъ, кор-
дигенъ; —e Freundschaft, индигенъ
индигенъ; — gerührt, индигенъ индигенъ
индигенъ; —seit, f., индигенъ индигенъ;
—stch, ad., индигенъ индигенъ.
- Innung, f., индигенъ индигенъ (индигенъ).
- Inoculation, f., индигенъ индигенъ, индигенъ
индигенъ.
- Inoculiren, v., а индигенъ.
- Inquiriren, v., а индигенъ, а индигенъ,
(индигенъ индигенъ); а се индигенъ.
- Inquist, m., индигенъ, индигенъ.
- Inquisition, f., индигенъ индигенъ; индигенъ
индигенъ де индигенъ индигенъ.
- Inquistor, m., индигенъ индигенъ.
- Inß, praep., (= in das), индигенъ.
- Insaß, m., индигенъ индигенъ.
- Inßondere, ad., индигенъ индигенъ, индигенъ
индигенъ (индигенъ индигенъ).
- Inßchrift, f., индигенъ индигенъ.
- Inßect, n., индигенъ; —enfresser, m.,
индигенъ индигенъ; —enfunde, —lehre, f.,
индигенъ индигенъ.
- Inßel, f., индигенъ, индигенъ; —be-
wohner, m., индигенъ индигенъ; —ßen, n.,
индигенъ индигенъ; —gruppe, f., индигенъ де
индигенъ; —meer, n., индигенъ индигенъ.
- Inßelt, v. Unßchlitt.
- Inßerat, n., индигенъ индигенъ, индигенъ индигенъ.
- Inßeriren, v., индигенъ индигенъ.
- Inßertion, f., индигенъ индигенъ; —de
gebührt, f., индигенъ индигенъ, индигенъ индигенъ
индигенъ индигенъ.
- Inßgeheim, ad., индигенъ индигенъ.
- Inßgemein, ad., индигенъ индигенъ.
- Inßgefammt, ad., индигенъ индигенъ.
- Inßiegel, n., индигенъ (индигенъ индигенъ).
- Inßignien, pl., индигенъ индигенъ.
- Inßnuant, m., индигенъ индигенъ, индигенъ
индигенъ.
- Inßnuatıon, v., индигенъ индигенъ, индигенъ
индигенъ; (индигенъ) индигенъ индигенъ, индигенъ
индигенъ, (индигенъ индигенъ); индигенъ
индигенъ, индигенъ.
- Inßnuiren, v., индигенъ индигенъ, индигенъ индигенъ;
индигенъ индигенъ; sich —, индигенъ индигенъ, индигенъ
индигенъ.
- Inßkünftige, ad., индигенъ индигенъ.
- Inßofern, conj., индигенъ индигенъ.
- Inßolenz, f., индигенъ индигенъ, индигенъ индигенъ.
- Inßolwent, a., индигенъ индигенъ де а индигенъ,
индигенъ индигенъ.
- Inßolwentz, f., индигенъ индигенъ де а индигенъ.
- Inßonderheit, f., индигенъ, индигенъ индигенъ,
индигенъ индигенъ.
- Inßoweit, ad., индигенъ индигенъ индигенъ.
- Inßpektıon, f., индигенъ индигенъ индигенъ.
- Inßpektor, m., индигенъ индигенъ индигенъ; —at,
n., индигенъ индигенъ индигенъ; Inßpektur, f.,
индигенъ индигенъ индигенъ.
- Inßpiration, f., индигенъ индигенъ индигенъ, индигенъ
индигенъ.
- Inßtalliren, v., индигенъ индигенъ, индигенъ
индигенъ индигенъ индигенъ.
- Inßtändig, a., индигенъ индигенъ, индигенъ индигенъ,
индигенъ индигенъ; —e Bitte, индигенъ индигенъ.
- Inßtanz, f., индигенъ индигенъ, индигенъ индигенъ,
индигенъ.

- Instandsetzung**, f., отаверитънѣ.
Instehend, a., днстръторѣ, аменн-
 гъторѣ, евениторѣ, апроиеторѣ.
Inster, n., маде.
Instinkt, m., днстинктѣ, воадѣ ѳи-
 рескѣ; —maßig, a., днстинктивѣ.
Institut, n., днститутѣ, стъверн-
 тънѣ; —ione, f., днститъцине,
 днвъдънѣ.
Instruction, f., днстръцине, дн-
 формъцине, днвъдънѣ.
Instructiv, a. mī ad., днстрътивѣ.
Instruiren, v., днстръезѣ; днѳор-
 мезѣ; днвъдѣ; instructus fundus,
 знелтеле економиче.
Instrument, n., днстрънѣтѣ; —al-
 musik, f., мѣсикъ днстрънѣтатѣ.
Insubordination, f., несъднпере, не-
 съвординъцине.
Insulaner, m., днслѣнѣ; —in, f.,
 днслѣнѣ.
Insultation, f., днжрѣтарѣ.
Insurgent, m., днсърцентѣ, рескѣ-
 лъторѣ.
Insurrection, f., днсърцентъцине, рѣ-
 скѣларе.
Intabulation, f., днтавълъцине.
Integralrechnung, f., ннжълѣнтрегналѣ.
Integrität, f., днтрегнтате.
Intellectual, a., днделетескѣ.
Intelligenz, f., днделетънъ; —blatt,
 f., ѳѳѳ de avigte, de днштнцърл.
Intendant, m., днтрнцнторѣ, прѣсентѣ.
Intensiv, a., днтннснвѣ.
Interdict, n., днтерднцѣ.
Interessant, a., днтересантѣ.
Interesse, a., днтересѣ, дозълдѣ, ка-
 мѣтѣ; —rechnung, f., комштѣ
 de днтересѣ.
Interessent, m., пѣртамѣ (ла нл дн-
 тересѣ), днтересѣнте.
Interessiren (sich), v., а се днтереса.
Interim, n., днтернмѣ, днтрѣрнмѣ,
 старе провнсорнѣ; —istisch, a. mī
 ad., днтрѣрнмнствнѣ, провнсорнѣ;
 —bescheid, m., сентнцъ провн-
 сорнѣ; —squittung, f., адевернцъ
 провнсорнѣ de прнмнре.
Intermezzo, n., днтрѣмезѣ.
Internuntius, m., днтрѣнснчнѣ, солѣ.
Intermittent, a., днтрѣмнцннте (ѳрн-
 гнрл).

- Interpunction**, f., днтрѣнснцннте;
 —zeichen, n., сентнѣ de днтрѣ-
 нснцннте.
Interregnum, n., днтрѣрѣмнѣ.
Intervall, n., днтрѣвалѣ, днтрѣ-
 рнмѣ, рѣстнмѣ.
Intervient, m., днтрѣвенннте.
Intervention, f., днтрѣвеннре, мнж-
 лочнре.
Intim, a. mī ad., днтнмѣ (амнѣ);
 —ität, f., днтнмнтате.
Intolerant, a., петолерантѣ, несъ-
 ѳерннте.
Intoleranz, f., петолеранцъ, несъ-
 ѳерннцъ.
Intricat, a. mī ad., днжрѣкатѣ.
Intrigant, m., днтрнгантѣ.
Intrigue, f., днтрнгрѣ.
Intrigiren, v., днтрнгрѣезѣ.
Introduction, f., днтрѣдъчере.
Introitus, m., днтронтѣ, днтраре.
Invalid, m., ннвалнѣ, невѣтнчосѣ
 (солдатѣ); —enhaus, n., касѣ de
 ннвалнѣ.
Invasion, f., днваснне, днжрѣчере
 (а днжманалѣ).
Invectiven, pl., ворѣ днжрѣторѣ.
Inventarium, n., Inventur, f., дн-
 вентарнѣ, днвентарѣ, прѣтоколѣ
 de чело че се вѣлѣ.
Inventiren, v., днвентарѣезѣ, а лѣа дн
 днвентарнѣ.
Invention, f., днвенцнне, дескѣ-
 пернре.
Inventiōs, a., днвенцнносѣ, дештентѣ,
 нтегрѣ.
Investiren, v., днвестѣезѣ.
Investitur, f., днвестнтарѣ, днве-
 стнмѣнѣ; днѳесдъцине.
Inwärts, ad., снре лънтрѣ.
Inwendig, a. mī ad., днтрѣнѣ, днн
 лънтрѣ.
Inwohnen, a., днлокнѣ.
Inwohner, v. Einwohner.
Inviolabel, a., невѣтътаверѣ.
Inzwischen, ad., днтрѣачѣа; de ал-
 ментрѣа; кѣ тѣте асте.
Iota, n., нота.
Irresacanna, f., ннпаканѣ, рѣдъ-
 чннъ воратнѣ, de ворѣтѣ.
Irden, a., цѣранѣ, de пѣнѣнѣ.

Irdisch, а. ші ад., терестра, гътѣ-
рескѣ; карналѣ, тръпескѣ.
Irgend, а., вер, брѣ, кѣмѣ, дѣман-
гъманѣрѣ; — **Jemand**, брѣ чѣне,
пештѣне; — **etwas**, брѣ че; —
wo, зндева, брѣ знде; — **wohin**,
дѣкѣтрома; — **woher**, де зндева;
er ist — **wohin** gegangen с'а дѣскѣ
зндева.
Jrmensäule, л., Ирменскѣ, статѣа лѣ
Арминѣ.
Ironie, л., иронѣ, важокѣрѣ.
Ironisch, а., иронѣкѣ, ад. иронѣчеште,
кѣ иронѣ.
Irrational, м., перадионалѣ.
Irre, м. ші л., невѣдѣ, невѣтѣ.
Irre, л., ерѣре, рѣгѣчѣре; **in der** —
herum gehen, дѣмѣл дѣкѣчѣ дѣ-
воло рѣгѣчѣндѣ.
Irre, а. ші ад., рѣгѣчѣтѣ, рѣгѣчѣндѣ;
Sie sind —, шѣтѣ дѣ ерѣре; **er**
ist — **im Kopfe**, е смѣнтѣтѣ; —
führen, — **leiten**, дѣкѣ (не чѣнева)
дѣ рѣгѣчѣре, дѣ невѣрескѣ; —
gehen, — **fahren**, рѣгѣчѣскѣ; **einen**
— **machen**, амѣрескѣ, скѣтѣ дѣ
mingl (не чѣнева); **er läßt sich**
nicht — **machen**, не ел нѣл скѣтѣ
дѣ mingl, дѣ невѣтѣ; — **reden**,
а ворѣ айрѣа; — **sein**, а еи дѣ
ерѣре; — **werden**, а се смѣнтѣ.
Irregulär, а. ші ад., перегѣлатѣ;
— **ität**, л., перегѣларѣтѣ.
Irreligiös, а. ші ад., переледиѣскѣ;
— **ität**, л., переледиѣтѣ.
Irren, в., рѣгѣчѣскѣ; м'амѣрескѣ;
грешескѣ, ерезѣ; **wenn ich nicht**
irre, дѣкѣ нѣ мѣ'ншѣлѣ; —, в. а.,

амѣрескѣ, скѣтѣ дѣ mingl (не
чѣнева); **er läßt sich nicht** (**durch**
nichts) —, не ел нѣл дѣншѣл ѣесне.
Irrenhäus, н., касѣ де невѣтѣ.
Irrgang, м., мерсѣ, касѣ грешѣтѣ,
рѣгѣчѣре; — **garten**, м., лѣспѣнтѣ;
— **geist**, м., рѣгѣчѣтѣрѣ; — **glaube**,
м., — **gläubigkeit**, л., кредѣнѣ рѣ-
гѣчѣтѣ, ерѣчѣтѣ, етерѣдиѣтѣ; —
gläubig, а., ерѣчѣкѣ, етерѣдиѣскѣ.
Irrig, а., ерѣнескѣ, елскѣ.
Irritabel, а., дѣгѣратѣверѣ.
Irritiren, в., дѣгѣратѣ.
Irrlehre, л., доктрѣнѣ, дѣвѣдѣтѣрѣ
етерѣдиѣскѣ; — **t**, м., дѣвѣдѣтѣрѣ
етерѣдиѣскѣ, ерѣчѣкѣ.
Irrlicht, н., — **wisch**, м., еокѣ рѣ-
гѣчѣтѣрѣ (сѣмѣ); — **stern**, м., пла-
нетѣ.
Irrrede, л., ворѣкѣре айрѣа.
Irrthum, м., ерѣре; рѣгѣчѣре; мѣ-
катѣ; **einen** — **begehen**, а кѣдѣ
дѣ мѣкатѣ; **sich in einem** — **e** **be-**
finden, а еи дѣ ерѣре.
Irrung, л., рѣгѣчѣре, ерѣре.
Irrwahn, м., преждѣнѣ, сѣнерѣстѣ-
цѣсно.
Irrweg, м., касѣ рѣгѣчѣтѣ; **auf** — **e**
gerathen, а шѣкѣ рѣ.
Isabellfarbe, л., колѣре галѣнѣ (= **gildus**); — **n**, а., де колѣре галѣнѣ.
Isgrim, м., кѣртѣтѣрѣ, чѣкѣдѣтѣрѣ.
Isoliren, в., исолежѣ.
Isop, м., исопѣ.
Israelit, м., исроѣчѣтѣ.
Itinerarium, н., картѣ де кѣлѣтѣрѣтѣ,
дѣскрѣере де кѣлѣтѣрѣтѣ, кѣлѣтѣрѣтѣ.
Ist, в. **Ist**.

I.

(Под, консонънтъ.)

I, н., а зѣчаа дѣтерѣ а алѣавѣрѣлѣ
перманѣ.
Ja, ад., аша, да; — **wohl**, аша
зѣл аша еѣрѣ 'ндѣиалѣ; — **frei-**
lich, аша вѣзл вѣне, кѣм нѣ; о —,
ва да; — **ganz** gern, вѣкѣросѣ,
кѣ тѣрѣ inima; — **sogar**, ва зѣкѣ;
than, sagen и. **Sie es** — **nicht**,

дап нѣ еачѣ, нѣ зѣче . . . ; **Sie**
wissen —, **daß** . . . , **daß** **Dra** шѣл,
кѣ . . .
Jabruder, в. **Jaherr**.
Jacht, л., **Jachtschiff**, н., іакѣтѣ, лѣтѣре
спрѣнтѣтѣ.
Jade, л., пергарѣ кѣ шѣпѣчѣ, жѣкѣ.
Jacobiner, м., іакѣвинѣ, револѣционѣрѣ

Jacobstrauch, n., (плант) отонъ (Lin.)

Jacobstab, m., (астр.) разъмеръ;
(констелляцие) чингъторea лal
-Orione.

Jacobstraße, v. Milchstraße.

Jagd, f., въпъторe; hohe —, въпъ-
торe de cere марl; niedere —,
въпъторe de cere мич; — auf
Etwas machen, а лal лa гонъ
(чева); was ist das hier für eine
—? че лармъ есте аста? auf die
— gehen, а мерче лal въпъторe.

Jagd-bar, a., въпаверъ, че се пôte
въпa; —barkeit, f., въпаверитате;
въпъторитъ (дрентъ); —bediente,
сервъ de въпъторe; —flinte, f.,
пшкъ de въпaтъ; —frohne, f.,
агаритъ de въпaтъ; —gerâth, n.,
знелте de въпaтъ; —gerecht, a.,
впъ въпъторъ; —gerechtigfeit, f.,
дрентъ de въпaтъ; —göttin, f.,
Ziana; —hund, m., къне de въ-
пaтъ; —leute, pl., въпъторl;
—lust, f., пълчере de въпaтъ; —
ordnung, f., перълъмънтъ de въ-
пaтъ; —partie, f., партитъ de въ-
пaтъ; —reiter, m., кълърецъ въ-
пъторъ; —revier, n., околъ, цингъ
de въпaтъ; —sâule, f., семпъ
оприторъ; —stûck, n., тълъдъ ап-
тиниторъ de въпъторe; —tasche,
f., ташкъ de въпaтъ; —wesen, n.,
въпъторe; —zeit, f., тимъалъ въ-
пъторe; —zell, n., тиндъ, шатръ,
коргъ de въпъторe; —zeug, n.,
знелте de въпъторe.

Sagen, v., гонескъ, алъгъ, оагъ-
рескъ, лal лa гонъ, въпезъ (о-
оёръ); —, v. n., алергъ, къръ,
галонезъ; Gensfen —, въпезъ ка-
пре перре; in die Flucht —, лal
ла оагъ; Einem den Degen durch
den Leib —, а петрече кълва prin
трънъ савла; Einem eine Kugel
durch den Kopf —, а трънтъ кълва
лl канъ анъ глонцъ; —, n., въ-
пъторe; ein — anstellen, а пълe
ла калe o въпъторe.

Jäger, m., въпъторъ; —butzche, m.,
оагъоръ въпъторъ; —ei, f., въпъ-
торe; —in, f., въпъторесъ; —
kunst, f., артеа въпъторескъ, се-

кретълъ въпъторe; —mâsig, a.,
ка въпъторe, лl модъ въпъто-
рескъ; — zu Fuß, въпъторъ пе-
дестръ; — zu Pferd, въпъторъ
кълърецъ.

Jägerbataillon, n., баталюнъ de въ-
пъторl.

Jägercorpс, n., корпъ de въпъторl.

Jâh, jâhe, a. mi ad., пенедъ, исте;
прълъетиосъ, порнитъ лal шълъ.

Jâhe, f., издълъ, пенезиме.

Jâherr, m., омъл лal da, омъ каре
пъ зиче ва.

Jâhlich, jâhling, a. mi ad., пенедъ,
прълъетиосъ.

Jâhlingс, ad., пенедe, оъръ, вестe
(de лълърасъ).

Jahr, n., анъ; bei —en sein, а оi
de анl, лl върстъ; in den besten
—en sein, лl олореа анилосъ;
ich habe ihn in — und Tag nicht
gesehen, анъ анъ декънд нъ .l am
възгъ; über's — de акъм лl
тръмъ анъ; der Verstand kommt nicht
vor den —en, минтеа вине ка вър-
ета; das — der Welt, des Heils,
анъ оачерe; анъ кълтъипe; dieses —,
ъср анъ; vor den —en,
оъръ тимъ; in den —en, ка
тимъ; ein Mensch von den —en,
омъ de ачөөамl върстъ.

Jahr-buch, n., —bücher, кроникъ,
милъ.

Jahres-anfang, m., канкълъ анълъ; —
frist, f., сначълъ, терминъ de анъ
анъ, —zeit, f., ановтинъ.

Jahr-fest, n., аниверсаръ; —fünf, n.,
лестръ, индикъ; —gang, m., кр-
сълъ анълъ; —gehalt, m., сазорилъ,
платъ, лееъ анълъ; —geld, n.,
пенцине; —gewâchs, n., плантъ
анълъ (de o варъ); —hundert,
n., сенкълъ, векъ.

Jâhrig, a., анълъ, de анъ анъ; es
ist nun —, даъ еr тодт ил, e анъ
декънд o моргъ.

Jâhrlich, a. mi ad., анълъ, аниверсаръ.

Jâhrling, m., ановтинъ (мелъ de
анъ анъ).

Jahr-lohn, m., лееъ анълъ; —
markt, m., ооръ, гъргъ de анъ;
вълкълъ гъргълъ.

Jahrmärkte-geſchäfte, n., пѣс-търѣ-
зи, дапѣ де търѣ; — leute, pl.,
търповѣцѣ; — woche, f., сонтѣмѣнѣ
де търѣ.

Jahrrechnung, f., компѣтѣ анварѣ.

Jahr-tausend, n., милѣнарѣ; — weise,
ad., по анѣ, къ анѣ; — wachſ, v.
— gewächſ; — zahl, f., дагѣ (во-
леатѣ), анѣ Dommal, ал-лѣмел;
— zehen, — zehent, n., зоченѣ.

Jähzorn, m., мѣнѣ ѣтѣ; — ig, a.,
ѣтѣ ла мѣнѣ, мѣнѣчѣс.

Jalustie, f., жалѣзѣ, темерѣ; жалѣсѣ
(шалѣгѣтерѣ).

Jambe, m., жѣмѣ (прѣсѣд.)

Jambisch, a., жѣмѣкѣ (верѣ).

Jammer, m., вѣетѣре, нѣнѣрѣ, ла-
ментѣре, тѣнѣрѣ; мѣсѣрѣ, тѣ-
кѣлѣмѣ; — bild, n., — geſtalt, f.,
ѣгѣрѣ мѣсѣравѣрѣ; — geſchrei, n.,
вѣетѣгѣ, вѣчѣтѣ; — leben, n., вѣауѣ
мѣсѣравѣрѣ, тѣкѣлѣсѣ.

Jammerlich, a. m. ad., мѣсѣравѣрѣ,
тѣкѣлѣсѣ, де нѣнѣсѣ, де тѣнѣрѣтѣ
(вѣетѣсѣ).

Jammern, v. n., те вѣетѣ, вѣетѣсѣ;
v. a., мѣ с мѣлѣ; еѣ jammert mich
des Menschen, мѣ с мѣлѣ де ѣмѣ.

Jammern, n., лѣментѣцѣсѣ, вѣетѣре.

Jammer-tag, m., зѣ де жѣлѣ, де тѣн-
гѣрѣ, де нѣнѣрѣ; — thal, n.,
валѣа нѣнѣрѣсѣ; — voll, a. m. ad.,
мѣсѣравѣрѣ, пѣнѣ де тѣнѣрѣ.

Jan-Hagel, m., канѣлѣ, прѣсѣмѣ.

Janitor, m., жѣтарѣ.

Janitſchar, m., ѣнѣчѣрѣ.

Januar, Jänner, m., ѣанѣарѣ.

Janſenismus, m., жѣнѣсѣнѣсѣ.

Jargon, m., жѣргѣнѣ.

Jasagen, n., ѣжѣрѣ, ѣпрѣварѣ.

Jasmin, n., ѣасѣмѣ (нѣнѣтѣ).

Jaspe, m., ѣасѣде (нѣтѣрѣ).

Jäten, v. Gäten.

Jauchert, Jauchert, Juchart, n., ѣѣрѣ,
жѣгѣрѣ.

Jauche, f., зѣлѣ.

Jauchzen, v., ѣжѣсѣкѣ, сѣлѣ де ѣжѣрѣ.

Jawort, n., жѣжѣрѣ, ѣпрѣварѣ; sein
— geben, а се жѣвоѣ, а прѣмѣте.

Je, ad., ѣжѣрѣсѣ, ѣдатѣ, ѣдинѣрѣ;
von — her, дѣнѣжѣтѣ; — nach
dem, дѣпрѣжѣтѣ; — zwai und zwei,

тѣтѣ кѣтѣ doi doi; — mehr,
кѣтѣ mal mѣлѣтѣ; — weniger, кѣтѣ
mal mѣлѣнѣ; — eher, бѣтѣ lieber,
кѣтѣ mal ѣтѣ, агѣтѣ mal vѣнѣ; man
hat ihn — länger бѣтѣ lieber, дѣн
че жѣ че жѣ ѣжѣсѣкѣ mal mѣлѣтѣ;
— bisweilen, — zuweilen, жѣпрѣ;
— welcher, ѣжѣкарѣ.

Jel (трѣвѣлѣ). Ісѣсѣ!

Jedenfalls, ad., жѣ тѣтѣ касѣлѣ, жѣ
тѣтѣ жѣтѣмѣларѣсѣ, ѣрѣжѣтѣ.

Jedemoch, ad., тѣтѣмѣ, кѣ тѣтѣ вѣтѣ.

Jeder, Jede, Jedes, прѣп., ѣжѣкарѣ,
верѣкарѣ, ѣрѣкарѣ; тѣтѣ жѣсѣлѣ; тѣтѣ
патѣ (вѣнѣжѣнѣштѣ); ein —, жѣнѣ
ѣжѣкарѣ.

Jedermann, прѣп., тѣтѣ ѣмѣ, тѣтѣ
патѣ; — thute, f., кѣрѣвѣ нѣжѣкѣ.

Jedertzeit, ad., вер жѣ кѣндѣ, жѣ тѣтѣ
тѣмѣлѣ.

Jedesmal, ad., тѣтѣжѣлѣсѣ, тѣтѣжѣрѣ,
тѣтѣжѣдатѣ; — ig, a., де ѣжѣкарѣдатѣ.

Jedoch, ad., тѣтѣмѣ.

Jedweder, Jeweder, Jeglicher, v. Jeder.

Jelängerjelleber, n., (жѣлѣнѣтѣ) канѣ-
ѣѣсѣ.

Jemals, ad., верѣдатѣ, ѣдатѣ.

Jemand, прѣп., неѣжѣне (nescio quine)
ѣрѣжѣне, ѣрѣжѣнеѣа, ѣрѣжѣкарѣ.

Jemine! int., ал е мѣне!

Jener, Jene, Jenes, прѣп., ѣчѣлѣ,
ѣчѣла, ѣчѣа; in — Welt, жѣ чѣсѣ
жѣмѣ, жѣ мѣрѣжѣнѣтѣ.

Jenner, v. Jänner.

Jenseit, —s, ad. мѣ прѣерѣ, де чѣа
парѣ, дѣнѣжѣлѣ, тра; —s der Do-
nau, дѣнѣжѣлѣ де Дѣнѣрѣ; — ig,
a., де дѣнѣжѣлѣ, жѣтѣрѣѣрѣ.

Jeremiade, f., ѣерѣмѣадѣ, нѣнѣрѣ,
тѣнѣрѣ.

Jesuit, m., ѣсѣжѣтѣ; вѣкѣлѣнѣ; —en-
orden, m., ѣрѣжѣнеѣа ѣсѣжѣтѣѣрѣ;
— idmѣs, m., ѣсѣжѣтѣсѣ.

Jesús, m., Ісѣсѣ; — Christus, Ісѣсѣ
Хрѣсѣтѣсѣ; Buch — Sirach, Кѣлѣ-
сѣасѣтѣ.

Jesig, a., жѣжѣлѣ, прѣсѣнѣтѣ, дѣжѣжѣтѣ.

Jeſt, ad., жѣжѣтѣ, жѣ мѣмѣжѣнѣтѣ де
ѣауѣ; — erſt, авѣа жѣжѣтѣ; bis —,
пѣнѣ жѣжѣ; für —, пѣнѣтѣ жѣжѣтѣ.

Joch, n., жѣжѣ, сѣлѣвѣ; жѣжѣрѣ
(жѣлѣдѣ); ein — Ochſen, ѣ жѣрѣкѣ

de vol; unter das — bringen, a
свѣжѣга, а кѣчери (о дѣръ).
Zoch-bein, n., осѣ жѣгарѣ; —sch,
ш.; voß de жѣгѣ, de траѣ.
Zochbrüde, f., подѣ пе аркарѣ.
Zochnagel, m., рѣстелѣ.
Zochpfeiler, m., пѣчорѣ de подѣ.
Zochel, m., кѣлѣрецѣ; чокоѣз (= кѣ
окѣтерѣ).
Zocus, m., жокѣ, гѣзмѣ, шагѣ (моад.)
Zodium, n., iodѣ, iodinѣ (кимѣ).
Zohannis-beere, f., акримѣ, агримѣ
(= grosseile, fr.); —strauch, m.,
акримѣ (тѣоѣ); —blume, f., окѣ
вохлѣ; —brot, n., пѣнѣа Ст. Ioane
(ромѣновѣ); —fest, n., санѣжанѣле;
—frucht, n., iѣрѣа Ст. Ioane; —
wurm, m., —würmchen, n., зам-
пѣрѣ, верме дѣчѣторѣ.
Zohann Baptist, m., Ст. Ioan Бо-
тезѣторѣ.
Zohanniter-ritter, m., Ioanѣтѣ, кѣва-
лерѣ de ord. Ст. Ioan, кѣвалерѣ
мѣлѣтезѣ; —orden, m., ordѣнеа
мѣлѣтезѣ.
Zon-Bull (zi: Жон Бул), простѣме
(англѣкѣ).
Zongleur, Gaufler, m., прѣстѣцѣя-
торѣ, шагѣ.
Zoujou, (zi: жѣжѣ), жѣжѣрѣѣ конѣ-
лѣрѣскѣ.
Zournal, n., зѣзрѣлѣ, ѣбѣѣ че есе
pe zi, газѣтѣ; —ist, m., зѣзрѣлѣстѣ.
Zoujal, —isch, a., жѣвѣлѣлѣ, весѣлѣ,
de вѣнѣлѣ зморѣ (кѣ кѣѣѣ); —itât,
f., жѣвѣлѣлѣтѣте.
Zubel, m., кѣотѣ de вѣкѣрѣѣ; —braut,
f., мѣрѣсѣ ѣнѣзѣчѣнарѣ; —bräu-
tigam, m., мѣрѣ ѣнѣзѣчѣнарѣ; —
fest, n., серѣвѣторѣ de вѣкѣрѣ,
жѣвѣлѣѣ; —gesang, m., —lied, n.,
кѣлѣтекѣ de вѣкѣрѣѣ, имѣлѣ жѣвѣ-
ларѣ; —hochzeit, f., пѣлѣтѣ жѣвѣ-
ларѣ, серѣварѣа дѣкѣлѣрѣѣ аналѣлѣ
алѣ 50леа дѣла дѣсоѣцѣрѣе; —jahr,
n., анѣ жѣвѣларѣ; —münze, f.,
монѣтѣ, мѣдалѣ жѣвѣларѣ; —
predigt, f., прѣдикѣ жѣвѣларѣ; —
priester, m., прѣотѣ жѣвѣларѣ.
Zubiläum, n., жѣвѣлѣѣ, анѣ жѣвѣларѣ,
че се серѣва тотѣ ла алѣ 50леа
анѣ ла еврѣѣ, дѣнѣ кѣрѣ сѣлавѣлѣ de

seminus еврѣѣскѣ се елѣвѣра мѣ
огѣрѣле зѣлѣѣѣ се 'пѣторѣеа ла
прѣмѣлѣ лорѣ прѣпѣрѣтарѣ ѣѣрѣ дѣс-
дѣлѣнарѣ.

Zubillren, v., жѣвѣлѣѣ, сѣлѣтѣ de вѣ-
кѣрѣѣ.

Zuch! Zuchel! izka! ama! ѣвѣ ама!
—heten, v., кѣлѣскѣ, изѣѣскѣ.

Zuchten, —leder, n., изѣтѣ (пѣзѣ
дѣкѣратѣ de Psoia).

Zuden, v., амѣлѣ мѣлѣкѣрѣѣме; —n.,
мѣлѣкѣрѣѣме, рѣѣѣ (rogna fr.).

Züden, v., сѣкарѣнѣлѣ.

Zudaismus, m., изѣдѣѣстѣѣ, еврѣѣстѣѣ.

Zudaß, m., трѣдѣлѣторѣ, вѣлѣлѣлѣторѣ,
амѣлѣлѣ ѣлѣгѣлѣ; —fuß, m., сѣрѣвѣтарѣ
de Isdѣ.

Zude, m., жѣдѣѣлѣ, жѣдѣѣлѣ; жѣдѣнѣлѣ;
кѣлѣтѣгарѣ; ewige —, жѣдѣѣлѣлѣ
пѣадѣорѣмѣлѣ.

Zudelei, f., жѣдѣѣѣѣ.

Zudelei, —den; v., жѣдѣѣѣскѣ, кѣ-
лѣтѣскѣ.

Zuden-genoss, m., жѣдѣѣлѣлѣ нѣорѣлѣ-
пѣонѣрѣѣ; —hut, m., (пѣлѣлѣтѣ),
пѣлѣмѣтѣпѣѣ (An.); —litche, ал-
кѣкѣнѣцѣ; —reiß, —harz, n., во-
ѣлѣтѣ жѣдѣѣѣскѣ. (пѣлѣкѣрѣѣ, кѣ-
лѣлѣлѣ, сѣлѣлѣлѣ); —schaft, f., жѣ-
дѣѣѣѣме; —schule, f., сѣнарѣѣлѣ, сѣлѣлѣ
жѣдѣѣѣскѣ; —tempel, m., сѣнарѣ-
лѣ; —thum, n., жѣдѣѣѣѣме; —
viertel, n., сѣлѣкѣрѣѣ жѣдѣѣѣскѣ;
—zins, m., инѣтерѣскѣ жѣдѣѣѣскѣ,
кѣлѣлѣтѣ прѣмѣтарѣ.

Zübin, f., жѣдѣнѣлѣ, жѣдѣѣѣѣѣѣ.

Züdisch, a. wi ad., жѣдѣѣѣскѣ, жѣдѣ-
ѣѣскѣ.

Zugend, f., жѣвѣѣѣѣ; zarte —, тѣнѣ-
рѣѣѣѣ; — hat keine Jugend, тѣнѣ-
рѣѣѣѣѣѣ сѣлѣтѣ ѣѣрѣ мѣнѣтѣ; von
— an, дѣнѣ тѣнѣрѣѣѣѣ, дѣнѣ конѣ-
лѣрѣѣѣ; in meiner —, дѣнѣ тѣнѣрѣѣѣѣѣѣ
мѣлѣ.

Zugend=alter, n., кѣрѣста тѣнѣрѣѣѣѣ-
лорѣѣ; —blüthe, f., ѣлѣрѣѣа мѣѣѣлѣ;
—erziehung, f., ѣдѣлѣлѣѣѣѣѣѣ; —
fehler, m., ерѣрѣлѣ тѣнѣрѣѣѣѣѣѣ;
—höhe, f., ѣокѣлѣ тѣнѣрѣѣѣѣѣѣлорѣѣ;
—jahre, —zeit, f., амѣлѣлѣ жѣнѣѣлѣ,
тѣнѣрѣѣѣѣѣѣлорѣѣ, конѣлѣлѣрѣѣѣѣ; —lich,

- a., teneră, жана; — streich, m.,
 neștiri de tenerete, штренигъриъ.
 Zuchſ, m., некъриденіъ (мърдъ-
 риъ); глѣмъ.
 Zuler, m., жленѣ, вѣтъръ рѣко-
 ритѣре.
 Zuli, Julius, m., Ізліѣ (Ізліъ).
 Julianſch, a., жліанѣ (кълиндарѣ).
 Jung, a. mī ad., teneră, жана; die
 — e Mannſchaft, — e Leute, ж-
 нime, ѳечорime; ſich — ſcheiden,
 а се дивръка ка знѣ жана; — e
 Fuhr, n. s. s.; — es Pferd, мѣнѣ;
 — er Wein, винѣ ноѣ; — er Herr,
 domnitoră; — e Frau, domni-
 moră, дамичелъ, невасть тенъръ;
 — gewohnt, alt gethan, че дн-
 веѣ ла тенереце, ачеа ѳачі ла
 вѣтрѣнеде.
 Junge, m., коніѣ; жана; дичинѣ
 (зченіѣ), днвѣдъчелѣ; — n., ѳѣтѣ,
 жліа; wie die Alten ſingen, ſo
 zwitſchern die — n., кмѣ санѣ
 къринѣ аша мī коніѣ; — Magd,
 къмѣриеръ, ѳатъ де касъ; —
 bringen, werfen, а ѳѣта, а пѣи.
 Jungen, v., ѳатъ, пѣлазъ; — arbeit,
 f., лѣкръ де дичинѣ; — haft, —
 mäßig, a. mī ad., коніѣрѣскѣ;
 — poſſen, коніѣриъ, невазіъ ко-
 ніѣрѣскѣ.
 Jüngen, v., днтинерѣскѣ.
 Junger, a., (comp. de la Jung), mai
 teneră; —, m., дичинѣ.
 Jungfer, f., вергъриъ, ѳечоръ, ѳатъ;
 die nacht —, коніѣ томнатіѣ
 (пѣанѣ. Аін.).
 Jungfer-blei, n., пѣмѣѣ nativă; —
 gold, n., азрѣ nativă; — häutchen,
 n., imenă, пѣлѣдѣ ѳечоріел; —
 lind, n., коніѣ де лѣле; — lich,
 a. mī ad., ѳечорѣскѣ, вергъарѣ;
 — honig, m., мере де роіѣ.
 Jungfern-knecht, m., склѣвѣѣ ѳече-
 лорѣ; — kloster, m., монѣѣѣре де
 ѳете; — krankheit, f., в. Bleich-
 ſucht; — frau, m., кѣнѣлѣ де
 ѳечоріѣ; — milch, f., корастъ;
 laute de vergrar; — taub, m.,
 рѣнтѣ, рѣнитърѣ де вергъар; —
 ſchänder, m., свергърѣторѣ, ѳѣрѣ
- de ѳечоріѣ; — ſtand, m., ѳеріѣ;
 — wachſ, n., чѣрѣ де роіѣ; —
 wein, m., одерѣ чинѣѳоліѣ.
 Jungferſchaft, f., вергъриъ, ѳеріѣ.
 Jung-frau, f., вергъриъ; die — Ma-
 ria, ѳѣ. ѳечоръ Maria.
 Jungfräulich, v. Jungferlich.
 Jungfrauſchaft, v. Jungferſchaft.
 Junggeſell, m., ѳечорѣмѣѣѣ, чѣл-
 варѣ, олѣѣѣ; дичинѣ; ein alter
 —, ѳечорѣ вѣтрѣнѣ (снѣрѣскѣ).
 Junggeſellen-leben, n., — ſtand, m.,
 олѣѣѣ, чѣлварѣ, виѣдѣ олѣѣѣскѣ.
 Junggeſellenſchaft, f., олѣѣѣ, ѳе-
 чоріѣ, чѣлварѣриъ.
 Jüngling, m., коніѣандрѣ, жана, ѳе-
 чорѣ; — ſalter, n., — ſahre, ѳе-
 чоріѣ.
 Jungmeiſter, m., малѣтерѣѣ чѣлѣ
 мал ноѣ.
 Jüngſt, ad., декарѣндѣ, зрѣтѣмѣинѣ.
 Jüngſte, a., (ſup. de la Jung), чѣлѣ
 мал тенърѣ; чѣлѣ мал ноѣ, но-
 vicimă; чѣлѣ мал днн зрѣѣ; der
 — Tag, зѣѣа жѣдикѣѣѣ, ѳра мор-
 ѣѣ; das — Gericht, жѣдикѣѣа чѣа
 де аѣѣѣ.
 Juniſ, m., Ізніѣ.
 Junfer, m., кѣдерѣ, ізѣкерѣ.
 Juno, f., Жѣноѣа.
 Junta, f., жѣнтъ, адѣнарѣ, свѣтѣ
 (Spania).
 Jupiter, m., Жѣѣ.
 Jure, f., жѣѣ (вѣѣѣѣѣѣѣ ѳе-
 меіѣскѣ).
 Jurament, n., жѣрѣѣѣѣѣѣ.
 Jurat, m., жѣратѣ.
 Juri, Jury, m., жѣри.
 Juridiſch, a. mī ad., жѣридикѣ.
 Jurisdiktion, f., жѣридикѣѣѣѣѣ.
 Jurisprudenz, f., жѣриѣрѣѣѣѣѣѣ.
 Jurist, m., жѣриѣѣѣ; — etei, v. Rechts-
 gelehrſamkeit.
 Juriftiſch, a. mī ad., жѣриѣѣѣѣѣ; die
 — e Fakultät, ѳѣѣѣѣѣѣѣ де лѣѣѣ.
 Juriftitium, n., жѣриѣѣѣѣѣѣѣ, днчѣтарѣ
 де жѣдикѣѣѣѣ.
 Jus Gladli, n., дрѣнтѣѣа де мѣрте;
 — et agratiandi, дрѣнтѣ де мѣрте
 мī де лѣртѣре.
 Juſt, ad., токѣѣа; — nicht; ѣа ѣѣѣ
 ѣа, токѣѣа нѣ.

- Kaiser**, *m.*, кѣсарь, кезарь; *gross* (докъ де принсоре).
- Kaistan**, *m.*, кѣтанъ, вешманъ де distinctione за търкъ, къ карѣ дм-вракъ не ómeni de рангъ.
- Käster**, *m.*, кѣштеръ, кавнетъ, докъ аскансѣ, чельриоръ; принсоре.
- Kahl**, *a.*, плешгъ, келъ; свърватъ, срънъ; дешертъ, голъ; — *e* *Gegend*, цингъ стериъ; — *e* *Entschuldigungen*, десвинипи сечл.
- Kahlheit**, *f.*, плешкѣ, срънѣ.
- Kahlkopf**, *m.*, канъ плешгъ.
- Kahn**, *m.*, мачералъ, олоре, возетъръ (за олоде).
- Kahnmen**, *v.*, приндъ олоре, мъ ма-чезескъ.
- Kahnrig**, *a.*, махедъ, днелоритъ.
- Kahn**, *m.*, лантре, варкъ, шеикъ, кайкъ; паие микъ; скафъ, коватъ; — *förmig*, ка лантреа, лантриоръ.
- Kahnchen**, *n.*, лантригъ, лантришоръ, баркъралъ, баркунъ, барклицъ, кайкшоръ, пѣшоръ.
- Kahr**, *f.*, кошъ; дитърпѣтъръ (за яратъ).
- Kai**, *m.*, кайъ, пертѣ пардѣитъ (де а лангълъ рѣриоръ дн четъци); — *geld*, *n.*, ватъ де кайъ.
- Kaiser**, *m.*, (стрикатъ дин Caesar), Императъ, Чесаръ, Кесарѣ (дн скриптаръ с.), автократоръ (греч.), Царъ (русенте); *sich um des —s* *Wart zanken*, а дикста деспре пѣвра асиналѣ; — *apfel*, *m.*, маръ домпескъ; — *bitn*, *f.*, паръ алъ, де а ваталѣ; — *geld*, *n.*, монета дмпъртескъ; — *trone*, *f.*, коронъ дмпъртескъ; — *schnitt*, *m.*, (хирвд.), оперѣцине дмпъртескъ; тѣетъръ маре; — *titel*, *m.*, тѣгъ де дмпъратъ; — *wahl*, *f.*, адеере де дмпъратъ; — *wort*, *n.*, паролъ де дмпъратъ; — *würde*, *f.*, demnitate дмпъртескъ, империялъ; — *zahl*, *f.*, индиктъ, indictione, периодъ де 15 ani (дн хронол.).
- Kaiserin**, *f.*, дмпъртесъ.
- Kaiserlich**, *a.* *mi ad.*, дмпъртескъ, империялъ.
- Kaiserling**, *m.*, впрете валзкостъ, впрете галинъ.
- Kaiserreich**, *n.*, дмпъртѣ, имперѣ.
- Kaiserthum**, *n.*, имперѣ, дмпъртѣ.
- Kajüte**, *f.*, кайтъ, кабинетъ сѣз о-дѣицъ дн корвѣ.
- Kakabu**, *m.*, какадъ (зѣз coils de papagalъ).
- Kakao**, *m.*, какао (аргоре шѣ орѣ-тѣлъ зѣл, дин каре се оаче чоко-латъ).
- Katerlake**, *m.*, макерлакъ; аманосъ (омъ аманосъ де Африка).
- Kalamint**, *m.*, кълминтъ (плантъ).
- Kaland**, *m.*, конорѣдетате.
- Kalb**, *n.*, вицеа, восреа, оутъ; *die Kuh mit dem —e* *kaufen*, иаъ вака къ вицеа, иаъ о оутъ дитре-катъ.
- Kalbchen**, *n.*, вицеаши.
- Kalbe**, *f.*, вицеа, жѣникудъ, жѣ-кудъ; вицеамъ (Häufel).
- Kalben**, *v.*, оатъ.
- Kalber-geköse**, — *geschlinge*, *n.*, къ-зрѣ, марѣтѣ де вицеа.
- Kalberhaft**, *a.* *mi ad.*, невзпаянъ, дешманеръ, олестратъ.
- Kalbermagen**, *m.*, кайкъ, stomachъ, каяръ де вицеа.
- Kalbern**, *v.*, оатъ (вицеа); оакъ за невзпѣ; vomъ, ворѣскъ.
- Kalbern**, *a.*, де вицеа.
- Kalb-fell**, — *leder*, *n.*, перѣ де вицеа.
- Kalbs-feule**, — *milch*, — *schlägel*, *m.*, пертъ къ лапѣ, ватъ де вицеа.
- Kalbslab**, *n.*, каяръ де вицеа.
- Kalbauern**, *f.* *pl.*, mage (де мап-катъ), трѣпа.
- Kalender**, *m.*, кълндартъ, аманакъ; — *machen*, а ста не рѣндспѣ, а оаче планспѣ сечл; — *macher*, *m.*, оантасъ, дешманетъ, дитр'о зрѣе.
- Kalische**, *f.*, калѣскъ, трѣсъръ позилъ.
- Kalfaktor**, *m.*, пѣраторъ, дешпѣт-торъ.
- Kalfaterer**, *m.*, кълѣторъ, кѣриачъ.
- Kalfaterreisen**, *n.*, калѣоакъ.
- Kalfatern**, *v.*, а кълѣта, а кѣри.
- Kalf**, *n.*, калѣ (лѣта дравикъ те се

- de codex), cody, o' planty: kэ
oof' cunóce че креште не-маа-
рле прэпй:
- Kalibet, n., калибръ (diametrală din
răsuntră aia ori kэrei ceai, cali-
bră răzăsi, aia pusei; ce zice
mi decura grosimea cevei; eă
mi de volymală volymeloră);
ein Mensch von leichtem —, omă
de karakteră zmoră, omă cekă.
- Kalif, m., калифъ (numele domni-
toriloră kădă aă kэmată profe-
tăsi Mohamedă).
- Kalifat, n., калифатъ.
- Kalimetall, n., калил, калиметалъ
(trăns. eimă).
- Kalium, n., (хим.), поташъ.
- Kalk, m., варъ, калче; mit — be-
werfen, a rîncăi, a vэrsi, a cъpъta;
—artig, a. mi ad., вэросъ; de
natúra varăsi; —ăsfet, m., гронъ
кэ варъ de argăsiă; —brenner,
m., вэваря, арзиторъ de варъ;
—brennerei, f., вэрърие, кълчонъ-
рие; —bruch, m., петрърие de
варъ; —erde, f., вэрънтă вэросъ;
—grube, f., гронъ de варъ; —
haltig, a. mi ad., вэросъ; —hütte,
f., —ofen, m., вэрърие; —malerei,
v. Frescomalerei; —metall, n.,
кълчя; —stehl, o'zînz de vară;
—schiefer, m., схистă вэросъ; —
spath, m., спатă вэросъ; петръ
вэросъ; —wasser, n., апъ de
варъ, апъ вэросъ; —wurf, m.,
тепкялă, арзкълъ de варъ.
- Kalligraph, m., (греч.), орзмосъ-
скрииторъ, калиграфъ.
- Kalligraphie, f., скриборе орзмосъ,
калиграфя.
- Kalligraphisch, a. mi ad., калигра-
фичъ, o'zînz рэглеле орзмосел
скриерт.
- Kalm, m., (франц.), калтъ, liniștea
de vэнтă (не mare).
- Kalm, a., liniștită, кълматă, калмă
(mare калмъ).
- Kalman, Kalaman, m., кълманкъ,
кълманкъ (o' десетъ de гълъ).
- Kalmdüffel, m., висетичъ, десметичъ,
omă кэ гьргьлă; зьвратичъ, по-
лондричъ.
- Kalmus, m., калмъ (cote de tэ-
cie mrocitoră).
- Kalt, a. mi ad., рече; —e Brand,
m., галтренъ, канкренъ, ракъ;
—e Kûche, f., вкато речя; mit
—em Blute, кэ сълне рече; кэ
неуьсаро; ein —es Herz haben,
a o'i несимдиторъ.
- Kaltblütig, a. mi ad., кэ сълне рече,
кэ неуьсаро; олегматичъ, дэспа-
ционатă.
- Kaltblütigkeit, f., речелъ, сълне
рече, олегмъ.
- Kaltbrüdig, a. mi ad., (ла оазр),
крдă, вьспъ, сьзрмичосъ, оръ-
гьрлă.
- Kälte, f., речелъ.
- Kaltherrig, a. mi ad., кэ inimă рече,
несимдиторъ, несимдитă, неуь-
ситоръ; —fett, f., речелъ, не-
симичьне, indieoringъ.
- Kaltschlachter, v. Abbecker.
- Kaltschmelz, m., кълъваря.
- Kaltsinn, m., —igkeit, f., несимги-
чьне, рчелъ, неуьсаро, indie-
oringъ.
- Kaltsinnig, a. mi ad., несимичь,
неуьситоръ, indieoringe.
- Kalvinisch, a. mi ad., калвинистă, вь-
мъторъ аă lăi Calvină.
- Kamaldulenser, m., камалдълэнъ (zînz
чинъ кълъгьрескă).
- Kamasschen, f. pl., калочя, човоге de
кълъръ; шивле de кълъръ.
- Kamee, f., кьмеа, петръ гьлгъ.
- Kameel, n., кьмилъ; —haar, n.,
пъръ de кьмилъ; —hăten, a, din
пъръ de кьмилъ; —parden, m.,
кьмилонардъ, шрафъ кьмилонардъ;
—strauf, m., стрьдъ, стрэтионъ
(челъ mai mare cote de Afrika);
—reiber, m., кьмиларя, шълъ-
торъ de кьмиле; —siede, f., ка-
пръ de Angora.
- Kamelot, m., кьмилотъ, десетъ de
din пъръ de кьмилъ.
- Kametat, m., согъ, кьтъратъ, ком-
паньонъ; —schaft, f., соьетате,
кьтъръзъ, компаня, коньорциъ
(omeni de o' cэрте).
- Kametal, a., каметалъ, оиньциаря.

Kamille, f., мамогелъ, ромънлъ, камилъ.
Kamin, m., каминъ; арюис, хорнъ, кошъ (оуеаръ, моад.); —feger, m., каминарль, арюлеръ; —röhre, f., деева каминъль; —schirm, m., шидъ де каминъ, парасолъ (о-млонъ).
Kamisol, n., камисолъ, камешоръ; вестъ, спенцелъдъ.
Kamm, n., пентенъ, пентине; enge —, пентънъ децъ; —der Pferde, десолъ; крестъ, комъ (de менте); спатъ; спинаре; мъсеа де ротъ; стратъръ (оуръ возиде); арюокъ; —artig, a. ші ad., ка пентънъль; —ballen, —baum, m., талпа динцагъ ла шеръстръ; —blatt, n., спатъ де десъ; —bruch, m., рѣнтъра крестей ла о юезътъръ; —eibschfe, f., шопъраъ крестатъ, игъапъ; —fett, n., гръсима пръль; —maschet, m., пентънарль; —rad, n., ротъ къ динци.
Kammelfamm, n., пентенъ децъ де гъль.
Kammchen, n., пентънелъ.
Kammen, v., пентънъ.
Kammer, m., пентънъторъ.
Kammer, f., камаръ, одаіе; коллонъ; визъне; іатакъ (тарч.); große —, камърфіе; —amt, n., камъръшіе, камъръріе; камара де оіанце; —beden, n., цвалъ, камарль; —diener, m., камъріеръ; —bote, m., къріеръ алъ камерей; —kollegium, n., колеџіалъ, консіліалъ де оіанце; —frau, f., —fräulein, n., камъріеръ, домнішоръ, етідъ де камеръ, депоасеръ, коконідъ де оіоре (ла о домнъ маре); —gericht, n., тріаналъ деха камеръ; палта кърте жадекъторе; логоеџа дрептъдъ; —gut, n., тошіе камералъ, авџа камерей; —herr, m., камерарль, маре камърашъ; —junfer, m., камъріеръ новікъ, іхнкъръ; —latel, m., лакеъ, чоколъ де касъ; —lehen, n., еездъ алъ камерей; —mädchen, —magd, f., оатъ дъ касъ; —mensh, n.,

мерсџоре ординарль, оурдіе, сѣжнѣкъ; —muff, f., масџа капелей (ansі domnъ маре); —rath, m., консіліарль де камеръ; —schulb, f., дароіе домнѣска; —tuch, n., камъресінь (о десетъръ); —wesen, n., камърітъ, тотъ че привеште ла адміністръџіанеа-камерей.

Kammerel, f., оіанца извѣкъ, віктіеръ, ерарль.

Kammerer, m., камърарль, адміністръторъ алъ камърей, алъ ерарльалъ.

Kammling, m., вѣч де гъль.

Kammung, f., пентънътъръ.

Kamp, **Kämp**, m., камъ, цѣрїнь.

Kämp, m., лѣпачъ, лѣпъторъ, кампїонъ; віеръ.

Kämpel, f., чѣртъ.

Kämpeln, v., тъ чертъ.

Kampf, m., лѣпъ, комватере, комвѣтълъ; пѣмпъ, вѣгъліе; дїснѣтъ; —begierde, f., —lust, f., ардоре де комватере; —platz, m., арена, камъ де лѣпъ; —richter, m., арвітръ алъ лѣпей; —roß, n., калъ де лѣпъ; —spiel, n., жокъ дїмпаствѣ; —schule, школъ дїмпаствѣ.

Kämpfen, v., тъ лѣпъ, лѣпъ, комватъ, дѣмпнѣ.

Kämpfer, m., лѣпачъ, лѣпъторъ, комвѣтъръ; —, аглетъ, гладіаторъ (ла roman), імпостъ (cois de врѣъ ла колоне).

Kämpfer, m., камѣоръ; —baum, m., арборале де камѣоръ; —geist, m., Spiritus, m., спїрїтъ де камѣоръ.

Kämpfen, v., камѣесѣ, петрекъ дъ камнъ (de рѣсвоіс m. a.).

Kanal, m., каналъ, дѣсъръ, дѣрївътъръ де агъ.

Kanare, n., канареа.

Kanarienvogel, m., канарїнъ (пасере).

Kanaster, m., канастър (cois de тѣвакъ).

Kandare, f., оръ; прїпонъ.

Kandelaber, m., канделавъръ.

Kandelbaum, m., лїліакъ (арбор).

- Kandelzucker**, m., кълхаръ de riadz, kandelz.
- Kandidat**, m., кандидатъ.
- Kandiszucker**, m., захаръ ~~сладъ~~.
- Kaneel**, m., скорпишоръ.
- Kaninchen**, n., iensre de касъ, iensre de москъ; —bau, m., viznaie, гробъ de iensri domestici.
- Kanfer**, m., ваиенжанъ; канкръ, канчеръ (золь реа).
- Kanphen**, n., къпидъ, къпишоръ, покълелъ.
- Kanne**, f., канъ, покаръ.
- Kannengieser**, m., къларъ, върсоторъ de кане (din металъ); —, политикастръ, омъ че де аместекъ дн политикъ оъръ никъ de штиндъ.
- Kannengieserei**, f., вългъритръ дн политикъ.
- Kannentrant**, n., koda kaxaxi, iersъ de спълатъ кане, варва канрей (iersъ).
- Kanneweise**, ad., къ кана.
- Kannevas**, m., канафасъ (о десетръ).
- Kanthal**, m., калвалъ, тълкъторъ de кърне оменескъ, антропофатъ; — tiranъ кълпидъ.
- Kanon**, m., канонъ, леџеа viserichei.
- Kanonade**, f., канонатъ, пшкътръ din тълъ, detanътръ.
- Kanone**, f., тълъ (армъ).
- Kanonengut**, n., металъ de тълъ, de артикеръ; —feller, m., късътатъ; —fugel, f., (ball), вомъ, тлондъ de тълъ; —ladung, f., днкъркътръ de тълъ, карташъ; —lauf, m., цевон тълъ; —schlag, m., днкъркътръ венгъ окарп артичиосо; —wall, m., ватеръ; —weite, f., вългътръ de тълъ, dltangъ de o detanътръ.
- Kanonier**, m., канониръ, тъларъ.
- Kanonieren**, v., a дескърка тълъ, a detana.
- Kanonikat**, n., каноникатъ (дн viserika амсепъ).
- Kanonisch**, a. mî ad., каноникъ, днъ каноне.
- Kanonistren**, v., a каноника (a dekiara тълъ рълосатъ de солтъ).
- Kante**, f., (архит.) кантъ, тълке, марџне, пантъ (ital. handa), шиторе (ла къларъ); ~~шиторе~~ (сшигъ de blondъ); колдъ, колдишоръ.
- Kanten**, v., оакъ канте, тълкелъ; пълъ de тълке, пълрежъ.
- Kantenleid**, n., вештмантъ къ динтеле.
- Kanthafen**, m., кърлитъ de оъртъ канте, рамвоис.
- Kantig**, a. mî ad., кълелтъ, кългроскъ, зрилосъ.
- Kanton**, m., кантонъ (plais, ципатъ).
- Kantoniren**, v., кантонезъ, тъл алонкълескъ, петрекъ (се zice mai vartocъ despre тране).
- Kantschu**, m., вичъ, канчккъ.
- Kanzel**, f., амвонъ (дн viserichъ), катедръ (дн шкблъ), кълпидъ (дн odaie), канчелъ, grate olpitore (днtr'o ealz de жъдекъторп ш. а.); —beredsamkeit, f., омилетикъ, риторикъ, ежжандъ din амвонъ.
- Kanzellei**, f., кълчелърие, кълдълърие, локъ unde се скрпш мî се пълстрелъ хъртиле ооичале ш. а.; —bote, m., мисълъ, тримисълъ, кърлералъ кълчелъриел; —director, m., директоралъ кълчелъриел; —diener, m., шперилалъ кълчелъриел; —mâşig, a., кълчелърескъ, ка de кълчелърие; —schreiber, m., скрпторъ de кълч.; —stil, m., стилъ кърпалъ, стилъ de кълчелъриъ.
- Kanzellied**, n., кълтъ дналгтеа предичел.
- Kanzellist**, m., кълчелистъ, скрпторъ de кълчелъриъ.
- Kanzeln**, v., сълнъ днвългътръ, предикъ, сълнъ предикъ; —radъ litere, штергъ къ кондеилалъ.
- Kanzelrede**, f., предикъ, днвългътръ viserichesкъ.
- Kanzelredner**, m., предикъторъ, днвългъторъ din амвонъ.
- Kanzler**, m., кълчеларъ; —würde, f., demnitate de кълчеларъ.
- Kautschouf**, m., кълчккъ, рълнлъ еластикъ.
- Kap**, n., капъ, промъиторъ (мангъ че дъ дн маре).
- Kapain**, m., капонъ, кълпонъ.
- Kapainen**, v., a кълпани, a сконп тълъ кокомъ.

Karellan, m., кълеланъ, прелѣ ажъ-
гьторѣ.

Karelle, f., висерикъца, калелъ.

Karallengold, n., (chim.) азрѣ де ка-
пелъ.

Karellmeister, m., мѣстръ де къ-
пелъ, кондукторѣ де мѣстикъ,

Karet, m., къпърьторѣ, къпѣторѣ,
принзеторѣ de o naie; корсарѣ;
—brief, m., скрисѣре, днескрисѣ,
дрептѣ de a prinde коръви, дш-
мане; —schiff, n., в. Karet.

Karet, f., капоръ (знѣ арворелѣ шѣ
măgăril lui).

Kapital, n., къпиталѣ, фондѣ (de banl;
архит.) капиталѣ; —buchstabe, m.,
литеръ дпчепьторѣ, литеръ къпиталъ,

Kapitalist, m., къпиталистѣ, омѣвнѣосѣ.

Kapitan, m., къпитанѣ.

Kapitel, n., канѣ, канитѣлѣ; einem
das — lesen, а дпоранта не чи-
нева аспрѣ.

Kapitelherr, m., каноникѣ, канитѣларѣ.

Kapitol, n., канитолѣ (пѣтеле анти-
къви edificiѣ сѣѣ темпла din Roma,
копсакратѣ lui Жоие).

Kapitulant, m., канитѣлантѣ, челѣ че
арѣ вотѣ дп канитѣлѣ; челѣ карѣ
канитѣлѣзъ дп рѣвоикъ.

Kapitulation, f., къпитѣлѣциѣне, кон-
венциѣне, двоикѣлѣ че се фаче
дп рѣвоикъ петрѣ дешертѣреѣ
врезнеи фортѣреце сѣѣ петрѣ де-
пѣперѣ армелорѣ.

Kapituliren, v., канитѣлѣзѣ, траттезѣ,
мѣ свѣзнѣ ла фремѣкарѣ конди-
циѣлѣ.

Karlan, v. Karellan.

Karrafen, n., къчкѣцѣ, къчкѣцѣ, къ-
пѣчеѣ (tikie), гѣпѣлеѣ.

Karre, f., къчкѣ, къкѣ, къштѣ, къ-
цѣкѣ, къпѣ; скѣѣѣ; (къмѣлавкѣ),
tikie; зрѣне де дѣмѣлѣмѣ; петекѣ
де пѣлѣкѣ; къштѣ; къпакѣ (ла
къдѣрѣ); gleiche Brüder, gleiche
—n, дптре приетѣни знѣлѣ на шѣ
адѣкѣ.

Karren, v. a., клѣнопѣскѣ, къстрѣлѣ;
къкѣ, къвошѣскѣ; петѣчѣскѣ; рѣ-
теѣлѣ, чѣпѣлѣлѣ; tală (кътарѣлѣлѣ);
дпфрѣнтѣ; мѣ чертѣ.

Karrenmacher, m., къчкѣларѣ, къ-
ѣѣрѣлѣ.

Karrenmantel, m., мантелѣ къ гѣдѣ.

Karr-fenster, —loch, n., къкарѣлѣ, фѣ-
рѣстрѣ дп копѣрѣшѣ.

Karrhafen, m., клѣнопѣ.

Karrhafen, n., (мар.) къпѣ.

Karrmann, m., къпѣдѣлѣ (ла къл).

Karrnole, f., къпѣлѣтѣрѣ, къпѣрѣорѣ,
къпѣтѣрѣ.

Karsel, f., къкѣтѣлѣ, къгѣцѣ, токѣ,
къпѣскѣ; пѣстаѣѣ.

Karsiner, m., къпѣцинѣ (къпѣгѣрѣ
анѣсѣнѣ къ варѣ, че дѣмѣлѣ къ
къпѣлѣ дѣскопѣрѣлѣ).

Karsut, a., — macher, стрѣикѣ, рѣи-
незѣ.

Karsuze, f., къпѣцѣ (къпѣсѣкѣ).

Katabinet, m., каравѣнѣ, къпѣлѣ
къкѣрѣ.

Katade, f., къракѣ (наѣе къ дп Пор-
тугѣлѣ).

Kataffine, f., карѣѣ, карѣѣѣцѣ (къ-
къ).

Karat, n., карѣлѣ (пѣндѣ сѣѣ къ-
кърѣ петрѣ азрѣ, 24 карѣте фаче
о маркѣ; азрѣ де 24 карѣте ѣ
чѣл мал ѣикѣ; мѣсѣра ачѣста сѣ
'ntrevingeza ши ла diamante m.
a. петрѣлѣ къкѣтѣѣ.

Katathe, f., кърасѣ (пѣште).

Katabare, f., каравѣнѣ (гѣрѣлѣ де
петрѣѣетѣрѣ сѣѣ петѣрѣни дп рѣ-
кърѣлѣ, кърѣлѣ сѣ дпсоѣѣскѣ сѣре
а сѣ азѣра де зѣтрѣлѣ).

Karavanşerei, f., каравѣнѣсѣра, ѣспѣ-
тѣрѣлѣ петрѣ каравѣне.

Karawelle, f., каравѣлѣ (знѣ соѣлѣ
де наѣе).

Karbatſche, f., къчѣ, кърѣвѣчѣ.

Karbe, v. Kimmel.

Karbonade, f., карѣонатѣ, карѣне де
пѣрѣкѣ ѣриѣлѣ не гѣрѣтарѣ.

Karbonat, n., (chim.) карѣонатѣ (къ-
мѣле кърѣлорѣ къпѣлѣсѣ дпн аѣидѣ
кърѣоникѣ ши дпн ѣрѣ че ѣасѣ).

Karbunfel, m., карѣѣкъкѣлѣ (къкѣлѣ пѣ-
рѣкълѣѣсѣ); рѣвинѣ фѣѣѣсѣ.

Karbanom, m., карѣѣѣѣѣѣ (къпѣлѣ).

Karbätſche, f., кърѣѣлѣ, къчѣлѣ, пѣрѣѣ
кърѣѣѣсѣ; мѣлѣни (де къкѣрѣлѣѣѣѣѣ
къкѣ).

- Karde, Kárdendistel, f.**, сминъ, воин-
ческѣ, кардѣ; немтинъ да хънъ.
Kardinal, m., кардиналъ (вошь чо
пѣръ порѣръ); —hut, m., къ-
члъ де кардиналъ; —zahl, f., нъ-
мъръ кардиналъ.
Karfunkel, v. Carfunkel.
Karg, a. ші ad., преаъстръторъ,
аваръ (сърчѣтъ), цѣначъ.
Kargen, v., цѣнъ, реѣнъ, пѣстрезъ
срѣнѣ.
Kargheit, f., пѣстрътъръ стрѣнѣ,
кърдаре, економіе де аваръ.
Kärglich, a. ші ad., съркъцѣ, стрѣнѣ
ла спесе, песпонгъ; макръ; —
Mahlzeit, прънъ съркъцѣ.
Kariatide, f., (архит.) каріатидъ (соѣ
де протеле).
Karikatur, f., карікѣтъръ, скимосі-
търъ, къскѣтъръ.
Karkasse, f., каркасъ (хнъ ѳезъ де
вомъ).
Karmelit, m., кармелитанъ (хнъ соѣ
де кълзгъръ апсѣнъ).
Karmesin, a., кармесинъ; —farbe,
f., колѳре кармесинъ.
Karmin, m., карминъ (колѳре ѳинъ).
Karneol, m., карниолъ.
Karneval, n., карневалъ, кърпелецѣ
(ѳэрманъ).
Karniſſ, n., (архит.), корниче, къ-
нънѣ. сѣъ врьъ (не ла каште-
лрѣ).
Karniffeln, Karnuffeln, v., пѣтлескѣ,
вѣезъ къ пѣтлзлъ.
Karniol, v. Carneol.
Karolin, m., каролинъ (монетъ).
Karotte, f., торковъ; мѣнчънъ кор-
пратъ.
Karsſchen, n., кърпшоръ, кърпш-
лѣгъ (неште).
Karsſen, m., крапъ (неште); —brut,
f., пѣ де крапъ.
Karte, f., Karten, m., кърѳіе, ко-
тѣтъ къ о рѳтъ, гъръѳондъ; каръ;
хъкѣторъ, къдѣтъ дхлз (ла аз-
рарѣ); —gaul, m., кадъ, мърѳѳгъ
де котѣтъ.
Kartole, f., кърѳѳръ, кърѳѳръ.
Kartner, m., кърѳторъ.
Kart, m., савъ; ѳэркъ де рѣсколѣтъ.
Kartſen, v., савъ, рѣсколескѣ.
- Kartätsche, f.**, картѳъ, мѣтраліе,
карѳче; ѳамикъ де тѣнъ; мѣт —п
ſchieſen, а detana къ мѣтралі;
—nſchuß, m., детѣнѣтъръ къ кар-
тѣше.
Kartätschen, v., детѣнъ къ мѣтралі;
скарѳнъ хънъ.
Karthaune, f., тѣнъ грѳсѣ, картѣнъ.
Kartſchen, n., кърѳікѣ (де жокъ).
Karte, f., картъ (ѳеѳраѳікѣ); карте
(де жокъ); вѣлетъ (де вѣитъ, де
інтрапе); Sie geben —п, Дра
лѣшарѣ кърѳіе; eine —ab-
ſtechen, а vate, а прѣнде о карте
(къ ала); einem die — ſchlagen,
а да къва къ кърѳіе де порѳкъ;
einem in die — ſehen, а деско-
перѣ планѣре къва; —п weg-
werfen, а да кърѳі аѣ скарѳъ,
а вѣне кърѳі ла о карте.
Kartel, n., картелъ, карте прово-
кѣѳѳре (ла вѣтале); дѣвоѣръ де
а'шѣ скѣмѣа прѣнѣнѣ, арестѣнѣ;
орнѣмѣнѣ не прѣнѣ.
Karten, v., жокъ кърѳі.
Karten-blatt, n., о карте (де жокъ);
—fabrik, f., ѳаврѣкъ де кърѳі де
жокъ; —papier, n., хърѣе соѳъ,
хърѣе сѣнѣрѣкѣ; —ſchlager, m.,
дѣтъторъ аѣ кърѳі (де порѳкъ),
кътъторъ; —ſpiel, n., жокъ де
кърѳі; —ſpieler, m., кърѳіеръ,
карѳѳѳръ, прѣдѣторъ ла кърѳі.
Karthause, f., кѣкъ (пѣръ); нѣлѣ-
стѣре де карѳенѣ.
Karthäuser, m., карѳенъ (ѳ кълз-
гѣре апсѣнъ).
Karthäusernelke, f., гарѳѳъ вѣтѣ,
гарѳѳъ вѣрѣагъ.
Kartoffel, f., картоѳъ, пѳмъ де
пѣшѣнѣ, пѳчѳкъ (кърѳнѣнъ, ва-
равѳѳъ, врандѣвѣркъ, ѳасѳгъ, мол-
дов.); —branntwein, m., вѣнарѳъ
де картоѳі; —brei, m., замъ де
карѳѳѳ.
Kartuſch, m., картѳшъ, ѳъшѣкъ, па-
трѳлъ де дѣлѣнѣкѣтъ.
Karve, Karbe, f., кѣнѳонъ (платъ).
Käſchen, n., къшѣлѣцѣ, къшѳоръ.
Käſe, m., кашъ, кашѣвалъ; врьнъ;
лапте дѣкѣгѣтъ; —artig, a., къ-
шѳѳъ, врьнѳѳѳ; —form, f.,

- оритъ, тинариъ, вешкъ де кашъ;
 —frau, f., врънзърѣсъ; —handel,
 —tram, m., траѣикъ де врънзъ,
 врънзъріе; —herbe, —hürbe, f.,
 стръкъръторѣ (чорнакъ) де врън-
 зъ; —sohl, n., копонідъ (връ-
 зъріе); —lab, n., кларѣ; —made,
 —müße, f., стрепезі, вертмледі
 де врънзъ; —parf, v. —form;
 —rappel, f., пазвъ (микъ).
- Räsen**, v., диклерѣ, ѳакѣ кашъ.
Rasene, f., касарпъ.
Räscht, a. mi ad., ка врънза.
Räsigt, a. mi ad., врънзосѣ, къшосѣ.
Rasse, f., касъ, кэтіе де вані; öf-
 fentliche —, вістіеріа пэвлікъ, е-
 раріаъ пэвлікъ; die — führen, a
 цінѣ каса.
- Rassenamt**, n., кассіеріъ, сътешіъ,
 оѳіціалъ кассіеріел; —anweisung,
 f., поліцъ, адеверіицъ, цэдъаъ
 (itag cedole) де касъ; —bestand,
 m., отарѣа кассел, ваніл дін кэтіе;
 —billet, n., билетѣ, сінетѣ дела
 касъ; —buch, n., кондіка кассел;
 —dieb, m., ѳврѣ алъ вістіеріел;
 —führung, f., цінѣрѣа кассел, пэр-
 тарѣа сокотелелорѣ, сътешіе;
 —gebarung, f., (зекл), admini-
 стръцізнеа кассел; ресхатателе ад-
 министррпїл де касъ, мъншїрѣа
 (manişlarѣа) кассел; —geld, n.,
 ваніл вані; монетъ дшвълторѣ;
 ваніл дін вістіеріе; —schein, v.
 —anweisung; —sturz, m., вісі-
 тьцізнеа кассел, a вістіеріел.
- Rasterol**, n., кастролѣ, кастронѣ (васѣ).
Raste, f., скордъ де касіе.
Rastren, v., днкасоезѣ, прїітескѣ
 вані дн вістіеріе; касезѣ, ан-
 лезѣ, десѳїицезѣ; dimirѣ дін о-
 ѳічіѣ пентрѣ тотѣ деазна.
- Rastrer**, m., касіеріа, късаріѣ.
Rastrung, f., днкъсврѣ, днкъсъ-
 цїзне (de вані); късъцїзне, а-
 пларѣ.
- Rastanie**, f., кастанъ.
Rastanienbaum, m., кастанѣ (ар-
 ворѣ); —baum, a., кастаніѣ;
 —wald, m., кастанетѣ.
- Rästchen**, n., скріаішорѣ, сїрїлацѣ,
 лъдїцъ, сїнеделѣ.
- Raste**, f., касъ (дштърцелъ стралсъ
 a кэтърорѣ пошоръ кэмѣ Емїтенті,
 Indienі m. a. дн класѣ діѳерїте:
 касѣа пещлорѣ, a осташлорѣ, a
 месерїерїлорѣ, a църанлорѣ, a
 склэвлорѣ m. a.).
- Rastengeist**, m., сїрїтѣ де касъ,
 сїрїтѣ дэжтѣносѣ, алъсъторѣ.
- Rasteien**, v., тортіѳікѣ трънзлѣ, мъ
 тортърезѣ.
- Rasten**, m., сїкрїѣ; аркъ; ладъ; кэ-
 тіе; касънѣ; дэлапѣ; скріпѣ;
 сїнетѣ; кошѣ.
- Rastenamt**, n., оѳіціалъ де інтрарѣ
 ла знѣ домпїторѣ, дитрърорїѣ.
- Rastenherr**, m., адмїнїстръторѣ де
 асерї вісерїчештї; келарѣ, кас-
 сіерѣ.
- Rastenherrschaft**, f., домпїѣ де ка-
 сте, тірѣнїа знел касѣа пресѣ
 ателѣ.
- Rastenschet**, m., сїкрїеріѣ, скрі-
 нїеріѣ, лъдаріѣ.
- Rastroi**, v. Rasterol.
Rästlein, v. Rästchen.
Rastor, n., касторѣ (анїмалѣ).
Rasuar, m., стръцѣ-касварѣ.
- Rasuißt**, m., кассіетѣ (теолорѣ карѣ
 еспїкѣ мї деслѣгъ знел касспї
 де пъкатѣ).
- Ratafalk**, m., (грѣч.), катаѳалкъ (де-
 коръцізне че се рїдікъ дн онѳрѣа
 знорѣ торці дн вісерїкѣ).
- Ratomben**, pl., (грѣч.), катакомбе
 (волїтѣре марї сѣгъмъатене, дн
 карѣ се адъаъ осемїателе ръ-
 носадлорѣ).
- Ratalepşte**, f., каталепсіѣ (вѣлъ прїп
 карѣ се еспїнде тотѣ мїшкарѣа
 сїмгспїлорѣ).
- Ratalog**, m., каталогѣ, ліетъ.
- Ratarh**, m., катарѣ, гѣтѣраіѣ, трѳнъ.
Ratarhalißch, a. mi ad., катаралѣ;
Ratarhfeber, ерїгспї дін катарѣ.
- Rataster**, n., катастрѣ, рецїстрѣ пэ-
 влїкѣ (днтрѣ карѣ се консѣмнъ
 тотѣ мошїлѣ локсіторїлорѣ).
- Ratastroffe**, f., катастроѳѣ (евенї-
 мънтѣ дін зртъ мї прїлчїпалѣ;
 се зїче малъ вэпросѣ деспрѣ е-
 шїтлѣ трїетѣ алъ знел драме).

Katechet, m., катехетъ, дивъдъторъ азъ крeдингел.

Katechisation, f., катехисъцизие, дивъдъторъ а крeдингел.

Katechismus, m., катехисмъ.

Katechisten, v., катехисезъ.

Katechumen, m., катекъменъ (омъ че се гъеште пентръ вoтeзъ).

Kategorie, f., категорія, класъ дн каре се амeзъ малъ малте овиенте де сниде дiоepite днсъ де ачеламъ пeнъ).

Kategorisch, a. mi ad., категорикъ, пречисъ; ръспикатъ, кларъ.

Kater, m., мотокъ, мотанъ, нисоа.

Kathedr, f., катeдръ, сказнъ, амвонъ.

Kathedralfirche, f., висерикъ катeдралъ, висерикъ принципалъ (мигрополи-танъ, епископeскъ).

Katheter, m., (хирърг.), цевъ, сд-рингъ (де скосъ вdзъ).

Katholik, m., католикъ; омъ де крeдинга католикъ.

Katholisch, a. mi ad., католикъ, католическъ, универсалъ (се зиче десре крeдинга крeштинeскъ).

Kattegat, n., катeгатъ (саяъ де маре).

Katoptrik, f., (оисикъ), катоптрикъ, партеа оптичел, каре аспликъ рe-шекъризе лъминел.

Kattun, m., стамъ, картопъ, пълъ де вdзвакъ вълсигъ; чигъ; — **bruder**, m., вълсигоръ, тигъригоръ де стамъ; — **fabrik**, f., фаврикъ де стамъ; — **weber**, m., цесe-торъ де стамъ, картопаръ, стам-варъ; — **wolle**, f., вdзвакъ.

Katbalgen (sic), v., тъ днкалеръ, тъ къдоекъ, тъ ватъ.

Katbalgerei, f., днкълерътъръ, къ-дигъръ.

Katzen, m., тъдигоръ, мисикъдъ, тъдигоръ (де саче, де ръкитъ).

Kauf, f., тъдъ, мисъ, мисикъ; **Geld-kauf**, пнргъ де ванъ; **die** — **läßt das Kaufen nicht**, лънълъ днмъ скимъ пъралъ, нъ ми дивъдълъ; **wenn die** — **nicht zu Hause ist**, hat die Kauf ihren Kauf, къндъ стълъмъ сълтъ дъмъ де акасъ, мериторилъ азъ зи вълъ; **bei Nacht sind alle** — **и grau**, нoптeа е вълъ

опи че сълтe; **die** — **im Saal kaufen**, а кдмъра тъдъ дн сакъ, а кдмъра не пeвълтe; **wie die** — **и im den heißen Drei herumgehen**, а черне тoгъ зioа ми а на оръшънта, а шовы, а тъл-дъл.

Kaizen-art, f., солъ де мисикъ, расъ де мисикъ; — **artig**, a. mi ad., ка тъца, фалсъ; — **auge**, n., окис де тъдъ; **oht** рътoнлорл; — **bart**, m., мълeгъ де тъдъ; — **beutel**, m., досъ де мисикъ; — **geschrei**, n., мьерлоитъ, мисотъ, стригълъ де мисикъ; — **gold**, n., микъ, пимеръ, азрълъ тъдeл; — **liebe**, f., амoрe амъцитoрe, амoрe пeрoидъ; — **musik**, f., мълсикъ де мисиче, мълсикъ де вожокъръ, мълсикъ ф-риатъ; — **sprung**, m., съритoръ де тъдъ, локъ апрoне; **es ist mit ein** — **sprung**, естe фoрте апрoне.

Kauder, m., вчи (де къпeвъ, де инъ).

Kauderei, f., пeрoдъ скърнавъ, къ-мътъриe, вeзърриe.

Kaudern, v., вълдъ фoрте скълмъ, къмътърескъ.

Kauderwalsch, a. mi ad., стрикатъ, корълтъ, копeксъ, днкъркатъ; n., лимъ стрикатъ, цeргъ, жаргонъ.

Kaue, f., поледикъ, къмкъ.

Kauen, v., мeстeкъ (къ дингил); **am Gebiß** — **машаъ оръалъ; тъ пигълъ.**

Kauern, v., тъ пигълъ, тъ тpагъ дн зигeдъ, тъ тълъ.

Kauf, m., кдмърътъръ, кдмъратъ, търгитъ; пpедълъ вълзърил; **einen** — **schließen**, а днкелe въл кон-трантъ; **vom Besten ist der beste** — **тoгъ че e вълдъ нъ e скълмъ;** — **anschlag**, m., пpедъирe, пpедъитъ, стимътъръ; — **brief**, m., днскpичъ де кдмърътъръ, докъ-мантъ, инстръмантъ, контрантъ де кдмърътъръ; — **frau**, f., пeръ-цетoрeсь; — **geld**, n., нoстъ, пpедъ; — **gut**, n., марeъ, авeрe де въл-заре; — **handel**, n., комерчъ, пeрoдъ, тpафикъ; — **haus**, n., касъ де пeрoдъ, доганъ; — **hett**, m., пeръцетoръ; — **laden**, m., вълкъ,

- зданъ, dsróni;** —**lust,** f., поугъ,
 voie de кампъратъ; —**preis,** m.,
 прегдъ; —**rechnung,** f., компятъ,
 count. de кампърятъ; —**schil-**
ding, m., арзанъ, къпаръ; прегдъ;
 —**vertrag,** v. —**brief;** —**zettel,**
 m., билетъ, кърдзале de кампър-
 тьръ.
Kaufbar, a. mî ad., de кампъратъ,
 че се поте кампъра.
Kaufen, v., кампъръ, търгескъ.
Käufer, m., кампърторъ.
Kauffahrer, m., пергдеторъ на море,
 къпитанъ търнарлъ.
Kauffahrt, f., комерчис маринъ;
 пергсторие на море; маринъ пе-
 ргдеторескъ (адикъ корвил пе-
 ргдет.); —**schiff,** n., коравие пе-
 ргдеторескъ.
Kaufleute, f. pl., пергдеторине.
Käuflich, a. mî ad., de кампъратъ.
Kaufmann, m., пергдеторъ; —**bin-**
nung, f., корпъ, гретидъ, корпоръ-
 ционе de пергдетори; —**gebrauch,**
 m., маниеръ, датинъ пергсто-
 рескъ; —**eburische,** m., сълатъ,
 дивъщчелъ на пергсторие; —**er-**
frau, f., пергсторесъ; —**stil,** m.,
 стилъ пергсторескъ; —**swaare,**
 маръ.
Kaufmännisch, a. mî ad., пергсто-
 рескъ, пергстореште.
Kaufmannschaft, f., пергсторине,
 корпалъ пергсториторъ.
Kaufsucht, f., лъкоміе на кампър-
 рате, перкмптъръ на кампърате.
Kaufweise, ad., на оортъ de кам-
 пърятъ, prin кампърятъ.
Kaularisch, m., кодъ, тоудъ, кодъ
 тодаты; къръ тодаты (на апи-
 тале).
Kaubar, m., кострънъ вотиносъ
 (пеште); капъ гросъ.
Kaule, f., вомъ; шъчкъ (Keule).
Kaulhahn, n., веркъ, гынъ скартъ
 de кодъ.
Kaulsg, a., вомвосъ, вогосъ, воти-
 носъ.
Kaufwabe, f., сълтандръ, врос-
 къдъ (ка пай, къ кодъ).
Kaulquappe, f., скорпънъ (пеште).
Kawa, ad., ала, de ала, аневое.
- Kaupelei,** f., даравере наприциосъ,
 пероудъ de вагатеде, вртърие.
Kaupein, v., вртърескъ, оакъ ским-
 крпî вагатеде.
Kaute, f., гротъ (Kote); оалоръ.
Kautel, f., пергрижъ, кастель, пре-
 кауционе.
Kauterischen, v., (хир.), ардъ къ оеръ
 днотъкратъ, кастерисезъ.
Kaution, f., кауционе, секретитате.
Kauz, m., кзквейкъ, іевейкъ (па-
 cere); wunderlicher —, омъ де-
 шаклетъ, омъ дитр'о вреке, омъ
 оантаотъ; reichet —, омъ аактъ.
Kauzahn, m., мъсеа.
Kauzen, v., мъ пѣталъ; мъ къмъ-
 лоскъ, мъ змилескъ.
Kavalier, m., кавалеръ, омъ алесъ,
 омъ де оамилъ; —**mâsig,** a. mî
 ad., къвалареште.
Kavallerie, f., кълърине; leichte —,
 кълърине шоръ; schwere —, къ-
 расеръ, кълърине греа.
Kavallerist, m., кълърецъ.
Kaviar, m., ікре.
Kaviller, v. Abdecker.
Kaviren, v., стаъ вѣкъ, гарантезъ
 (кезъшескъ).
Kazise, m., Каѣкъ, нѣме че се дъ
 домпиториторъ на Месико.
Keß, f., щиторе, оемеиъ че се щине
 на късторие перекъитъ, кон-
 къвизъ, конкъкъторе; —**che,** f.,
 щиторие, конкъкватъ; —**frau,** —
weib, n., щиторе; —**sohn,** m., —
tochter, f., оѣкъ, оѣкъ дин кървие.
Keß, a. mî ad., рѣоѣдаты; дн-
 дръспецъ, кътезъторъ (образникъ).
Keßheit, f., дндръспецъ, сфронтирие,
 десѣлѣкъ.
Keßlich, a. mî ad., къ дндръспецъ,
 къ перашинара.
Keßel, m., вошкъ (каглъ); конъ;
 щитъ (на датъ къ вѣшка); ко-
 нилъ de леле; вѣтъръ de калъ;
 —**achse,** f., осіеа конкълѣ; —
âhnlich, a. mî ad., ка конкълѣ, ко-
 ниоортъ; —**bahn,** f., дрѣмъ de
 вошче; —**förmig,** a. mî ad., кони-
 оортъ; —**junge,** m., вошкарлъ,
 конилъ че амѣзъ вошчеле; —
tugel, f., гловъ de вошче; —**linie,**

f., линиѣ коникъ; —*plaf*, m., жокъ де поникъригъ; —*schnitt*, m., гъиетаръ (тригон.); —*spiel*, n., жокъ де пониче.

Regeln, v., жокъ дн пониче.

Rehlader, f., вѣна гълаежжы, вѣна гътѣжжы.

Rehlbalken, m., кингъ де кърпори.

Rehlbuchstabe, m., литеръ гатералъ.

Rehlchen, n., гълаежа.

Rehldeckel, m., (анатом.), епиглотъ, кърпечежъ.

Rehlbrüsen, pl., гиндари вѣлосе, гиндариѣ гатиче.

Rehle, f., веригатъ, гълаежъ, гатичъ; вѣгъжъ, вѣндѣтаръ; рѣкитаръ; *die* — *abſchneiden*, а гъя веригата; *sich die* — *abſchreiben*, а свера дн рѣсактери; *etwas in die unechte* — *kommen*, а трѣсари чева дн гълаежъ.

Rehlen, v., скоескъ, факъ вѣгъжъ, вѣгъжезъ, рѣклескъ; такъ гътица ла пешти.

Rehlhammer, m., скъпелъ.

Rehlhobel, m., целъ де рекитъ.

Rehllicht, a., рекитъ, скъпелитъ, а-скажитъ не маринъ.

Rehlknopf, f., —*knoten*, m., —*knopf*, m., поджъ гатлежжы (анат.), ларинге.

Rehlkaut, m., ознетъ гатералъ.

Rehlleiste, f., (архит.), голетъ, гатжежоле.

Rehlriemen, m., свѣжатаре, къпеделе де къреле ла фръне.

Rehlrinne, f., (архит.), сконъ днatre конериме, лѣтѣкъ, злѣкъ.

Rehlſucht, f., жигъраѣе, аргинъ, вѣлъ де гълаежъ.

Rehlriegel, m., оланъ, цигъ гъвпагъ (*Hohlriegel*).

Reht, f., дитерпътаръ, диторсетаръ; жокъ дн ванъ; —*auf*, m., дангъ изте; —*befen*, m., мѣтаръ; —*bürſte*, f., периъ (де штерсѣ халне).

Rehte, f., кошъ; дитерпътаръ (ла аражъ, *Rahr*).

Rehten, v., диторкъ, диторнъ; мѣтаръ, скѣтаръ, кърѣдъ, деридикъ; сѣрѣжъ; *er fehrt ſich an nichte*, нѣт насъ де нимика; *Alles zum*

Besten —, а есѣлика тѣте опре vine; *das Oberſte zu unterſt* —, а рѣстерна тѣте къ фанджъ дн сѣсѣ, а да тѣте прѣсте канъ; *Jeder lehre vor ſeiner Thüre*, мѣтаре фиекаре да вѣша са, сѣ порте фиекаре грицъ де трѣвиле сале.

Rehret, m., мѣтаръторъ; диторкъторъ.

Rehricht, n., мѣтарътаръ, гѣноѣ, некърѣжѣ (*Rehrig*, *Fegſel*); —

haufen, m., аражъ, мѣжъ, мѣжчелъ де гѣноѣ; —*winkel*, m., зпрегъ де гѣноѣ.

Rehrſeite, f., досѣ (ла о десѣтаръ).

Rehrſel, m., мѣгъяла фърчел (де калеръ).

Rehrwand, f., пѣретѣле знеѣ ставиле.

Rehrwiſch, m., мѣтаричъ де штерсѣ.

Reiſen, v. *Reiſen*.

Reiſen, v., мѣ чертѣ, ватъ дн гѣръ, ходорѣскъ; мѣ рѣстѣскъ; латрѣ, хѣмѣжъ; мѣжкѣ.

Reiß, m., панъ (де лемпъ), икъ; кѣпѣ; цѣпъ (итал. *zerra*); вѣлжъ (де мѣмѣжъ = *puls* лат.; итал. *bozzo*); кодрѣ, фълиѣе (де пѣне); *auf einen groben Floß gehört ein grober* —, кѣмъ е вѣпъ зѣоа, ашеа е ши мѣлѣмѣта; можикъ сѣ вате тотъ къ можикъ; —*bein*, n., (анат.), сѣеноидъ, осѣ вѣсѣларъ; —*förmig*, a. *ni ad.*, ка пана, панъфортъ; —*haße*, —*haue*, f., санъ цѣпѣсѣ, сѣпоѣ ка пана.

Reißchen, n., гънишоръ, икшоръ, цѣпшоръ; кодрѣлѣдъ, вѣлжлѣдъ, вѣлжшоръ.

Reißen, v., ватъ пѣпе, дитѣпѣжъ; скотъ къ икъ; десѣикъ; дѣгидъ, дѣдонъ (ла фълѣ де пѣне); кѣмпѣрѣ.

Reißer, m., веръ; поркъ сѣвѣтикъ; вѣгъжѣ, вѣтачъ; дѣмѣтторъ, вѣгъжѣ.

Reim, m., колѣ, мѣтаре, цѣрте (де орѣ че пѣнтъ ши фръпѣ); дѣчѣпѣтѣ, ориѣне; *etwas im* — *erſticken*, а сѣрѣжѣ чева дн дѣчѣпѣтѣ, а нимичѣ сѣмѣнга ла знѣ че; —*hülle*, f., алѣжѣ (воганъ).

Reimen, v., дѣколѣсѣскъ, рѣсарѣ.

- Keimung**, f., **анкоуцѣль**, **портъль-търъ**; **анчопътъръ**.
- Kein**, (**Keiner**, **Keine**, **Keines**), **pron.**, **ничъ** **онѣкъ**, **nimini**; **врезкъкъ**; **kein** **Partei** **jugethan**, **нестралъ**, **каре** **на** **чине** **на** **ничъ** **о** **партитъ**; **kein** **Mensch** **weiß** **es**, **nimini** **на** **што**; **er** **ist** **kein** **reicher** **Mann**, **елъ** **на** **есто** **врезкъ** **омъ** **авътъ**, **елъ** **на** **е** **voratъ**; **er** **ist** **kein** **Kind** **mehr**, **елъ** **на** **ма** **есто** **пръкъкъ**; **kein** **Geld** **haben**, **а** **на** **авъ** **vant**; **kein** **Mitleid** **haben**, **а** **олъ** **оъръ** **компътимире**, **а** **на** **компъtimi**.
- Keinerlei**, a. **indecl.**, **auf** — **Art**, **ничъ** **декъмъ**, **ничъ** **антр'онъ** **modъ**.
- Keinerseits**, **ad.**, **de** **ничъ** **о** **парте**.
- Keineswegs**, **ad.**, **nichdeksmъ**, **ничъ** **антр'онъ** **modъ**.
- Keinmal**, **ad.**, **nichodatъ**.
- Keich**, m., **потиръ**, **покалъ**, **пъхаръ**, **къкъ**; **къминекътъръ**; — **artig**, — **förmig**, a. **in ad.**, **ан** **форма** **потиръкъ**; — **glas**, n., **пъхаръ** **на** **потиръкъ**.
- Keichhammer**, m., **каикъ**, **тѣвъ** **de** **Danzre**.
- Kelle**, f., **мистрие** (**ла** **петрап**); **лин-търъ** **de** **местенатъ**, **полоникъ**, **местекъторъ**.
- Keller**, m., **челаръ** (**провинч.** **de** **Arp**, **ини** **Цѣра** **rom.**), **кътанъ** (**итал.** **capitana**), **ниѳнигъ** (**слав.**); **ворделъ**, **хравъ** (**замникъ**); **кишлеакъ**; — **assel**, f., — **esel**, m., — **schabe**, f., — **wurm**, m., **къпеле** **vazel** (**верте** **олокочъ**); — **fenster**, n., **оерѣстръ**, **ръсълъторѣ** **de** **челаръ**; — **gefchoß**, n., **вочъ**, **арѣа**; — **halb**, m., **гъраичкъ** **de** **челаръ**; **daoinъ** **микъ**; — **meister**, m., **келаръ** (**дела** **кел**).
- Kellner**, m., **келаръ**, (**ан** **оспътъръ**, **вълотъ**, **гарсонъ** **по** **франц.**)
- Kelter**, f., **тѣскъ** (**de** **треве** **cѣкъ** **тикѳе**), **сторкъторъ**, **сторчѣръ**; **линъ** (**de** **пѳме**); — **baum**, m., **гпинда** **тѣскъкъ**; — **haus**, n., **кратъ**, **къкъторъ**; — **recht**, n., **дрентъ** **de** **тѣскъ**, **de** **линъ**; — **wein**, m., **винъ** **de** **тѣскъ**.
- Kelterer**, m., **къкъторъ** (**de** **стръ-гър**).
- Kelterer**, v., **какъ**, **сторкъ** (**тѣскъ**), **тѣскърескъ**.
- Kelterung**, f., **сторчѣръ**, **тѣскътъръ**, **тѣскътрѣ**.
- Kenndar**, a. **in ad.**, **че** **се** **вѳте** **кънѳте**, **de** **къноскътъ**, **маркатъ**, **семнатъ**, **рѣмаркаверъ**, **карактѣристикъ**.
- Kenndarkeit**, f., **маркъ**, **семнъ** **карактѣристикъ**, **рѣмаркаверитате**.
- Kenner**, v., **къноскъ**; **итиъ**; **dicinarъ** (**deocivескъ**), **einen** — **lernen**, **а** **оаче** **къноштингъ** **къ** **чинева**; **einen** **von** **Person** **kennen**, **а** **кънѳте** **ан** **персѳръ** **по** **чинева**.
- Kenner**, m., **къноскъторъ**; **практикъ**, **пъщитъ**; — **blind**, m., **окъ** **пътръп-зеторъ**, **къноскъторъ**.
- Kenntlich**, v. **Kenndar**.
- Kenntlichkeit**, v. **Kenndarkeit**.
- Kenntniß**, f., **къноштингъ**, **подъзна**; **итингъ**, **практикъ**; **einige** — **von** **etwas** **haben**, **а** **кънѳте** **чева** **по** **девсѳра**; **einen** **von** **etwas** **in** — **setzen**, **а** **информа** **по** **чинева**, **а** **анкъноштинга**, **а** **оаче** **къноскътъ**.
- Kenntnißreich**, a., **дъвъдатъ**, **про-концитъ**, **паниъ** **de** **итингъ**.
- Kennung**, f., **семнъ**, **тѣскъ** (**не** **дингъ** **каилоръ** **din** **каре** **ле** **къноштитъ** **Нръкъ** **анилоръ**, **Вѳне**).
- Kennzeichen**, n., **семнъ**, **семналъ**, **контрасемнъ**, **карактѣръ**, **критѣръ**, **потъ** **карактѣристикъ**.
- Kennzug**, m., **тръсъръ** **карактѣристикъ**, **семнъ** **dicintivъ**.
- Kerer**, m., **озоръ**, **цесѳтъръ** **къ** **озѳре** **ан** **патра** **иче**.
- Kerern**, **körern**, v., **цесъ** **къ** **озѳре**.
- Kerb**, **Kerbe**, f., **крѣстътъръ**, **стриѣ**.
- Kerbel**, n., **чѣрѳоизъ**, (**кѣрвѣлъ**, **кар-таѳизкъ**, **scandix**, **плантъ**).
- Kerben**, v. **крѣстъ**, **анкрѣстъ**; **dingezъ**.
- Kerbholz**, n., — **stod**, m., **ръвъкъ**, **рѣващкъ**.
- Kerbzig**, a., **крѣстатъ**, **анкрѣстатъ**.
- Kerbthier**, n., **Kerfe**, f., **инсектъ** (**ли-тѳонъ**).
- Kerker**, m., **принсѳре**, **лонъ** **de** **принсѳре**, **анкисѳре**, **гросъ**, **карчѣръ**, **темнигъ**; — **licht**, n., **веръкъ** **de** **принсѳре**; — **meister**, m., **темни-чѣръ**, **карчѣраръ**, **арташкъ** **марѣ**.

Reisern, v., пзѣ ла прѣсѣра, дикѣ, дѣкарчѣрѣ.

Reis, m., омѣ; ѳечѣорѣ, ѳечѣорѣ, ѳѣкѣ; штрѣнгарѣ; ein großer —, знѣ омѣ, знѣ омѣтѣ; ein buxmer —, знѣ пѣтѣрѣ, знѣ вѣлѣ, знѣ гѣтѣцѣ; ein brauer Reis, омѣ азѣ трѣвѣ, омѣ вѣвѣ; er ist ein ganzer —, азѣ ѳ омѣ кѣмѣ се кѣде; ein schlechter —, омѣ де нѣмѣка.

Reisfen, n., омѣлѣцѣ, пѣкѣтѣ.

Reisfisch, m., кѣртѣцѣ (вѣлѣсеа ро- шѣ скѣсѣ дѣн ѳрѣшкарѣ плѣнтѣ).

Reis, m., сѣмѣрѣ; мѣзѣ; семѣнѣ, грѣнтѣ; ѳлѣрѣ; мѣзѣвѣ; вѣ- гѣнѣ (ла гѣтѣлѣ кѣлѣорѣ); мѣскѣ, семѣнѣ (не дѣнѣлѣ кѣлѣорѣ); inimъ (ла вѣрѣсе сѣлѣ ла тѣнѣ); der — der Armees, ѳлѣрѣеа армѣтѣ; — ausdruck, m., сѣресѣзнѣ пѣтерѣсѣ; — beifset, m., ѳрѣсѣлѣ, кокѣтравѣтѣ (омѣдѣ де ѳнѣкѣ); — brav, a., ѳѣртѣ вѣвѣ; — frucht, f., грѣ вѣватѣ, грѣ тѣрѣ дѣ грѣнтѣ; — gesund, n., пѣстарѣеа сѣмѣрѣлѣ, дѣвѣлѣмѣлѣ сѣмѣрѣлѣ; — gut, a., ѳѣртѣ вѣнѣ; — mensch, m., омѣ инѣмосѣ; — milch, f., зарѣ пѣдѣ; — mehl, n., ѳлѣрѣеа ѳнѣлѣ, ѳнѣнѣ зшѣрѣ; — obft, n., нѣмѣ сѣмѣ- вѣрѣсе; — schuß, m., дѣтанѣтѣрѣ ѳрѣсѣнтѣлѣ, пѣшкѣтѣрѣ пѣтѣрѣтѣ; — sprache, f., лѣмѣ пѣтерѣсѣ, кѣвѣнтѣ сѣмѣвѣрѣсѣ, пѣтрѣнѣ- тѣрѣ; — truppen, pl., ѳстѣ азѣсѣ, трѣне де ѳрѣнтѣ, ѳлѣрѣеа ѳстѣлѣ.

Reisen, n., сѣмѣрѣлѣ, мѣзѣшѣорѣ; грѣнтѣлѣ.

Reisen, v., десѣнокѣ, десѣакѣ; дес- грѣнтѣцѣ; грѣнтѣцѣ (азѣрѣ шѣ арѣнтѣ); сѣлѣскѣ.

Reisen, m., вѣрѣоѣ, крѣстѣтѣорѣ (знѣлѣтѣ ла ѳазѣлѣ).

Reisenhaft, a. шѣ ад., сѣмѣвѣрѣсѣ; пер- вѣсѣ, пѣтерѣсѣ, вѣнѣжѣсѣ.

Reisenhaft, a. шѣ ад., кѣ сѣмѣвѣрѣлѣ.

Reisenhaft, sѣмѣвѣрѣсѣ, мѣзѣсѣ; грѣ- знѣсѣ; пѣтерѣсѣ.

Reisenhaft, n., лѣмѣнѣтѣрѣкѣ.

Reise, f., лѣмѣнѣрѣ, лѣмѣнѣ, ѳѣкѣе, кандѣлѣ.

Reisen-gerade, a. шѣ ад., дрѣнтѣ кѣ лѣмѣнѣрѣеа, ѳѣртѣ дрѣнтѣ; — gießer, m., лѣмѣнѣтѣрѣлѣ, ѳѣ- кѣлѣрѣлѣ; — schen, m., кѣлѣрѣеа, лѣкѣрѣеа лѣмѣнѣтѣрѣлѣ; — träger, m. (ла вѣсѣрѣче), пѣлѣмѣнѣтѣрѣ, парѣкѣ- сѣорѣ.

Reise, m., кѣлѣдѣрѣ, кѣзанѣ (чѣхѣонѣ, вѣртѣкѣ); вѣсѣ гѣвѣнтѣлѣ, гѣванѣ (хѣонѣ); кѣкѣвѣшѣ, ковѣрѣ; ѳвѣндѣ- тѣрѣ де лѣвѣ; großer —, кѣлѣдѣ- рѣеа; kleiner —, кѣлѣдѣрѣшѣ; — asche, f., потѣшѣ; — flügel, m., кѣрѣпѣчѣ де кѣлѣдѣрѣ; — flügelvolk, n., пѣвѣе, адѣнѣтѣрѣ де ѳменѣ; — förmig, a. шѣ ад., дѣн ѳѣрмѣ кѣлѣдѣрѣлѣ; — getwölbe, n., кѣполѣ; — raufe, f., тѣмѣнѣлѣ; — schied, m., кѣлѣдѣрѣлѣ.

Reise, Reisele, m., кѣлѣдѣрѣлѣ.

Reise, Reisele, m., рѣеа (трѣжѣ, де пѣштѣ шѣ де вѣлѣвѣрѣ дѣ Пѣрѣсѣа).

Reise, f., вѣтѣтѣрѣ ла пѣрѣнѣкѣлѣ кѣлѣорѣ, Reisele, n., лѣнѣдѣшѣорѣ, лѣнѣдѣлѣцѣ, лѣнѣдѣтѣ.

Reise, f., лѣнѣцѣ, кѣтѣнѣ; зрѣлѣ (де вѣнѣ).

Reise, f., лѣнѣдѣшѣорѣ, кѣрѣлѣорѣ.

Reisen, Reisen, v., дѣлѣнѣцѣсѣ, лѣгѣ кѣ лѣнѣцѣ.

Reisenbaum, m., сѣлѣ (ла пѣнѣзарѣ).

Reisenbrücke; pl., ѳрѣнѣцѣрѣ лѣнѣцѣтѣ.

Reisenbrücke, f., подѣ не лѣнѣцѣрѣ; — säben, pl., ѳрѣлѣеа зрѣлѣлѣ; —

feier, f., дѣкѣнѣрѣеа ч. лѣнѣцѣ азѣ сѣ. Пѣтрѣ (16. lan.); — glied, n., омѣ вѣрѣлѣ, инѣлѣ де лѣнѣцѣ; —

hund, m., кѣне де лѣнѣцѣ; —

lugel, f., вѣмѣ кѣ лѣнѣцѣ; —

nacht, f., кѣсѣтѣрѣ дѣнѣ азѣ, тѣ- вѣлѣ; — regel, f., — rechnung, f.,

кѣлѣкѣлѣ дѣмѣнѣлѣтѣ, кѣлѣкѣлѣ лѣнѣ- цѣтѣ; — ring, v. — glied; —

schluß, m., (дѣн лѣнѣкѣ); сорѣтѣ; —

sich, m., кѣсѣтѣрѣ кѣ гѣзрѣлѣ, гѣзрѣлѣ; — zug, m., (аркѣт.), дѣмѣлѣтѣтѣрѣ.

Reise, m., ерѣтѣкѣ (карѣ сѣ азѣтѣ дела дрѣнтѣ крѣдѣнтѣ); — buch,

- п., карте еретика; —geist, м., спиритъ де ересъ; —gericht, п., тризналъ асѣра еретичлорѣ, дн-каісісізіно; —fette, f., сѣтъ еретикъ.
- Reberel, f.**, ересіо, ересъ.
- Reberisch, a. m. ad.**, еретикъ, еретикосъ.
- Reibel, m.**, (анъ въ), сѣтъ.
- Reichen, n.**, гжѣйс, рѣсѣлз греѣ.
- Reichhusten, m.**, тѣсе тѣгерѣскъ.
- Reichhen, n.**, тѣччѣръ, гіогвѣ.
- Reule, f.**, тѣчкѣ, vzdstgank, гіогъ; vilarz, молдѣ.
- Reulentärblis, m.**, титѣ.
- Reusch, a. m. ad.**, вергѣрѣ, кастѣ; ксратѣ.
- Reuschheit, f.**, вергѣріе, каститате, ѣечоріѣ, карѣдіе, днѣрѣнарѣ.
- Ribis, m.**, пагвѣѣ (пасере).
- Richererbse, f.**, тѣсѣріке.
- Richten, v.**, кикотѣскѣ, радѣ дн рѣсѣвѣдѣ.
- Rids, m.**, (ла vilarz), кикѣ, ловітѣрѣ ѣалѣ.
- Ridsen, v.**, (ла vilarz), киксѣзѣ, ловескѣ рѣѣ.
- Riebtz v. Ribis.**
- Riese, f.**, ѣалкѣ; зреке де пеште (Rieme); пѣстаіе (де мазѣре, Erbsenschote).
- Rieser, m.**, (анат.), ѣалкѣ (Rinnlade); зрекеа пештелзі; впадѣ (molidz, Edeltanne, Fichte).
- Riese, f.**, совѣшѣръ.
- Riel, m.**, пѣнѣ; пѣвеа де пѣнѣ; талпѣ, килѣ (итал. chiglia) де коравіе.
- Rielen, v.**, днпнезѣ; прндѣ ла пене (о пасере); ein Schiff —, а пне талѣ ла о пале.
- Rielholen, v.**, кѣлѣ о пале (суре а о дерене); о даѣ не о латѣре; треѣ не знѣ крпмналѣ не сѣв пале.
- Rielrecht, n.**, дрѣнтѣлѣ килѣ, ватѣ де пале че арѣкѣ ангіра днтр-знѣ порѣ.
- Rielschwein, n.**, Rielschwinne, f., коп-тракпмѣ, трѣнкпмѣлѣ ашезатѣ де азлргѣлѣ килѣ, дн карѣ ѣ аше-затѣ катаргѣлѣ.
- Rielwasser, n.**, ѣшіо де анѣ (ѣ-кѣтѣ де снпнарѣа пале).
- Rieme, f.**, зреке де пеште, вралѣ; —ndffel, m., кѣпакѣлѣ зреке.
- Riemer, m.**, вѣтпнарѣ.
- Rien, m.**, лемнѣ рѣшпносѣ; —apfel, m., тѣлѣ де впадѣ; —baum, m., впадѣ, молдѣ; —harz, n., рѣ-шпнѣ де впадѣ; —öl, n., ѣлѣа де впадѣ (дохотѣ); —ruß, ѣшпнпне де впадѣ, сѣжѣ, пѣгрѣѣзмѣ; —stod, m., трѣнкпмѣ де впадѣ, грѣскѣ.
- Riere, f.**, гѣванѣ, герѣ; кошарѣ; пѣгѣріе де тѣлѣ; кѣчѣлѣ.
- Ries, m.**, Riessand, m., Riesel sand, m., прандѣ, пѣгрпмѣ, сілпчѣе, грѣхотпмѣ.
- Riesel, m.**, Rieselstein, m., сілпче, крѣхѣ; пѣгрпмѣ, крѣмпнегѣ.
- Rieselerde, f.**, пѣтѣнтѣ сілпчѣосѣ, пѣ-тѣнтѣ крѣмпносѣ, крѣхѣосѣ.
- Rieselhart, a. m. ad.**, ѣѣрте вартѣосѣ, тѣре ка крѣмпнеа.
- Rieselig, a. m. ad.**, крѣмпносѣ, сілпчѣосѣ, крѣхѣосѣ.
- Riesen, v.**, азѣгѣ знѣ порѣ.
- Riesicht, a.**, ка крѣмпнеа, ка сілпчеа.
- Riese, f.**, тѣдѣ (итал. mussia), кагѣ (итал. gatta), пісікѣ; тѣкѣ де сѣѣрѣ.
- Rieselkafel, m.**, влѣтѣрпгѣрѣ, ворѣ де клѣкѣ, сѣкѣтарѣ.
- Rimme, f.**, (ла вѣтпнарѣ), гѣрдпнѣ; крѣстѣгѣрѣ, дѣлѣтѣрѣ; маке, канѣ, марпне.
- Rimmen, v.**, гѣрдпнескѣ.
- Rimmeisen, n.**, гѣрдпнарѣ (знѣлѣ).
- Rimnhobel, m.**, пѣлѣ де гѣрдпнѣ.
- Rind, n.**, прѣкѣ, ѣтѣ, коппѣ; влѣтѣ; ѣлѣ, ѣанте (дн жѣкѣ де кѣрѣ); angenommene —, ѣлѣ де сѣлѣтѣ, прѣкѣ адонтпѣ; neugeborene —, прѣкѣ де ноѣ пѣскѣтѣ; uneheliches —, коппѣ дн ѣлѣрѣ, коппѣ де лѣлѣ, сѣсппѣ, вѣстарѣ; —im Mutterleibe, ѣтѣ; das — beim rechten Namen nen- nen, а пѣмп ѣрѣ че лѣкрѣ не пѣ-мѣлѣ лѣлѣ; а ворѣ рѣсппкарѣ ѣрѣ рѣсерѣвѣ; —er und Narren reden die Wahrheit, прѣнѣлѣ мп пѣтѣ-рѣлѣ сѣзнѣ адѣвѣрѣлѣ; —bett, n.,

•мечере, lexscie, mendale; —
 betterin, f., •emele lexscъ, ken-
 delъ, пѣскъторѣ.
 Rindſchen, n., прѣнкъцѣ, прѣнкълеуцѣ,
 •ъпчълеуцѣ, вѣледѣлѣ.
 Rindſpiel, n., кѣмѣрѣ (оснѣуцѣлѣ
 кѣмѣрѣлѣ).
 Rinderei, f., конѣхърѣлѣ, нѣмѣкѣрѣлѣ, ва-
 гатѣлѣ.
 Rinder-blattern, pl., вѣрѣатѣ де ко-
 нѣлѣ; —frau, f., нѣтрѣче, конѣ,
 дѣдакѣ, долѣкѣ; —freund, m., а-
 мѣкѣ алѣ прѣнѣчѣлѣорѣ; —geſchrei,
 n., цѣнерѣ, стрѣгѣтѣ де конѣ;
 —haube, f., екѣоѣорѣ де прѣнѣчѣ;
 —jahre, pl., анѣл прѣнѣчѣлѣ; —
 klapper, f., сѣнарѣлѣ прѣнѣчѣскѣ; —
 lehrer, m., пѣдарѣорѣ, дѣскѣлѣ де
 прѣнѣчѣ; —liebchen, n., нанѣ нанѣ;
 —mord, m., оморѣ де прѣнѣчѣ;
 —muhme, f., в. —frau; —mutter,
 в. Hebamme; —pocken, в. —blat-
 tern; —ſchuhe, pl., пѣвѣчѣлѣ конѣ-
 хърѣмѣлѣ; —ſchuhe ablegen, а кѣцѣтѣ
 малѣ серѣосѣ; —ſinn, m., канѣорѣ
 прѣнѣчѣскѣ, сѣмѣцѣлѣ пѣвѣновѣтѣ,
 сѣмѣцѣлѣ карѣтѣ; —tag, m., зѣоѣ
 чѣлѣорѣ 20 мѣл прѣнѣчѣлѣ зчѣмѣл де
 лѣорѣдѣ; —trommel, f., томѣ, там-
 варѣ прѣнѣчѣскѣ; —zeug, n., сѣкѣ-
 тѣче прѣнѣчѣмѣлѣ; —welt, f., конѣ-
 хърѣмѣ, прѣнѣчѣмѣ; лѣмѣ пѣвѣно-
 вѣтѣ; —zucht, f., едѣкѣдѣанѣ, дѣ-
 счѣпѣанѣ де прѣнѣчѣ, дѣскѣлѣ,
 пѣдарѣорѣ.
 Rinder-alter, n., прѣнѣчѣ, етѣтѣ
 (вѣрѣтѣ) прѣнѣчѣскѣ; —beine, pl.,
 вѣрѣтѣ •орѣдѣлѣ, прѣнѣчѣ; —kind,
 n., пѣорѣтѣ де оѣлѣ, пѣорѣтѣ де
 оѣлѣ (енѣорѣнѣ); —nōthen, pl. дѣ-
 рѣрѣлѣ пѣмѣторѣлѣ; —statt, f., а-
 долѣанѣ, дѣнѣлѣрѣ; лѣарѣ де сѣ-
 •летѣ; —theil, m., лѣдѣтѣмѣ, нарѣтѣ
 лѣуѣсѣлѣ, ерѣдѣтѣ оѣлѣскѣ.
 Rindfrau в. Hebamme.
 Rindheit, f., прѣнѣчѣ.
 Rindſch, а. mī ad., прѣнѣчѣскѣ, прѣнѣ-
 чѣмѣтѣ; —e Betragen, n., прѣнѣчѣлѣ,
 конѣхърѣлѣ.
 Rindlich, а. mī ad., оѣлѣскѣ; тѣнѣрѣ
 (•орѣдѣлѣ), пѣлѣ де •рѣдѣоѣзѣмѣ,
 пѣлѣ де лѣарѣ прѣнѣчѣскѣ.

Rindlichſett, f., сѣмѣлѣчѣтѣ, пѣвѣ-
 тѣтѣ, канѣорѣ.
 Rindſchaft, f., оѣлѣмѣ, прѣнѣчѣмѣ;
 —recht, n., дрѣнтѣлѣ де прѣнѣкѣ.
 Rindſpech, n., (medic.), мѣконѣлѣ.
 Rindtaufe, f., вѣорѣзѣ де прѣнѣкѣ.
 Rindhorn, n., конѣуцѣлѣ, конѣлѣ вѣ-
 чѣмѣторѣлѣ.
 Rinn, n., вѣрѣвѣ (•алѣкѣ де жѣосѣ).
 Rinnbaden, m., —lade, f., •алѣкѣ.
 Rinnbart, m., варѣлѣ (де пѣрѣ).
 Rinnfette, f., стрѣнѣлѣ, лѣнѣцѣмѣорѣ
 де •рѣлѣ.
 Rintſchelbeere, в. Bogelfirſche.
 Rippe, f., марѣнѣ, мѣкѣ; аѣнѣцѣтѣрѣ;
 auf der — ſtehen, а етѣ аѣдѣнатѣ,
 а сѣ кѣмѣмѣлѣ де кѣзѣтѣ, а да сѣ
 скѣанѣцѣлѣ.
 Rippen, v. мѣ аѣнѣлѣ, сѣдѣлѣ кѣмѣмѣлѣ.
 Rippen, v., алѣрѣ; чѣплѣскѣ, тѣлѣ;
 стрѣнѣчѣлѣ, скѣанѣтѣлѣ дѣнѣ кѣмѣмѣлѣ,
 мѣ аѣнѣлѣ; —und wippen, а алѣ-
 тѣрѣ монѣтѣ, а о стрѣнѣцѣлѣ.
 Ripper und Wipper, m., тѣлѣорѣ,
 рѣтѣоѣнѣорѣ де монѣтѣ, кѣларѣлѣ.
 Ripprei, f., кѣларѣрѣ, алѣтѣрѣтѣрѣ
 де монѣтѣ; кѣмѣтѣрѣрѣ, вѣсѣрѣ пѣ-
 лѣуѣсѣлѣ.
 Rirchdorf, n., сѣтѣлѣ кѣ вѣсѣрѣкѣ.
 Rirche, f., вѣсѣрѣкѣ, лѣосѣ де адѣларѣ
 а крѣдѣнѣчѣоѣнѣлѣорѣ, екѣлѣсѣлѣ (грѣч.);
 тѣмѣлѣ; zur — gehōrig, екѣлѣсѣ-
 сѣнѣлѣ, вѣсѣрѣканѣлѣ; in die — gehen,
 а тѣрѣе лѣа вѣсѣрѣкѣ; zur — ge-
 hen, (о лѣхѣсѣ), а етѣ лѣа вѣсѣ-
 рѣкѣ; die — verſammeln, а цѣнѣ-
 сѣнѣлѣ.
 Rirchen-agende, f., лѣтѣрѣнѣлѣ; тѣнѣкѣ;
 —älteste, m., антѣсѣкѣ, вѣтѣрѣнѣлѣ,
 (пролѣсѣтѣосѣ, енѣтѣрѣнѣлѣ) вѣсѣрѣчѣеосѣлѣ;
 —amt, n., дѣрѣгѣторѣлѣ екѣлѣсѣ-
 сѣнѣкѣ; оѣлѣчѣлѣ дѣеосѣкѣ (лѣтѣрѣнѣлѣ);
 —bann, m., анѣтѣмѣлѣ, сѣкомѣвѣнѣ-
 кѣцѣанѣ; —brauch, m., рѣтѣ, дѣ-
 тѣнѣ а вѣсѣрѣчѣлѣ; —buch, n., рѣ-
 тѣлѣлѣ, конѣдѣкѣ вѣсѣрѣчѣскѣ, мѣ-
 тѣрѣкѣлѣ, мѣтѣрѣчѣ (мѣолѣ.); —buße,
 f., канѣнѣлѣ, пѣкѣнѣнѣцѣлѣ дѣнѣ оѣдѣа вѣ-
 сѣрѣчѣлѣ; —dieb, m., •арѣ де чѣлѣ
 сѣнѣтѣ, сѣкрѣлѣорѣ; —diebſtahl, m.,
 сѣкрѣлѣуѣлѣ, •арѣ де чѣлѣ сѣнѣтѣ;
 —diener, m., пѣлѣмѣарѣ, нарѣкѣлѣ-

стархъ, сервиторъ ꙗко вѣсерикъ;
 —dienst, m., оѡчиѣ вѣсерическѣ,
 сервигиалъ сакръ (сакъва вѣсери-
 чѣскъ); —fahne, f., прапоръ, стѣгъ
 вѣсерическѣ; —fest, n., сьрвѣторѣ
 вѣсерическѣ, ѡестивитатѣ; —freiheit,
 f., скътинцъ, скътелъ вѣсерическѣ,
 ливертъцие вѣсеричеѣ; —gänger, m.,
 вѣсерикосъ, вѣготъ; вѣокрѣтѣ, ѡъ-
 царъ; —gebet, n., рьгъчкне нѣ-
 влѣкъ; —gebrauch, v. Kirchenbrauch;
 —gemeinde, f., попорѣнъ, попоръ
 вѣсерическѣ, комънъ вѣсерическѣ,
 парохѣ, епорѣ; —gemeinschaft,
 f., комънѣкне, комънѣме вѣсери-
 чѣскъ; —geräth, n., васѣ сѡинге,
 одоръ, орнъминге вѣсеричештѣ; —
 gericht, n., трѣвналъ вѣсерическѣ,
 изрѣдѣкѣкне еклѣсиастѣкъ, кон-
 сѣсторѣ, дѣкастерѣ (молд.); —
 gefang, m., кьнтарѣ вѣсерическѣ,
 кьнтъ вѣсерическѣ; —geschichte, f.,
 исторѣ вѣсерическѣ; —gesetz, n.,
 теде вѣсерическѣ, канонъ; дрептъ
 канонѣ (правѣ); —glaube, m.,
 шьртърѣсѣреа кредѣнѣѣ, кредѣнцъ;
 —gut, —güter, авѣрѣ вѣсеричештѣ;
 —haupt, n., канъ алъ вѣсеричеѣ;
 —jahr, n., анълъ еклѣсиастѣкъ; —
 kalender, m., кьлѣндарѣ, алманакъ
 вѣсерическѣ, дѣрепторѣ; —kaffe,
 f., вѣсерѣѣа, кьтѣа вѣсеричеѣ; —
 leben, n., ѡездъ вѣсерическѣ; —
 lehrer, f., догмъ, дѣвѣцътѣрѣ а
 кредѣнѣѣ; —lehrer, m., даскѣалъ
 марѣ, докторъ вѣсерическѣ; —
 maus, fig., er ist arm wie eine
 Kirchenmaus, ѡстѣ омъ ѡ сьракъ
 ка пѣлгълъ, ѡ сьракъ лѣнтѣ; ѡ
 кѣлѣкъ де ѡ цѣрѣ; —müßig, f.,
 мѣсѣкъ вѣсерическѣ; —orden, m.,
 ординъ вѣсерическѣ; —ordnung, f.,
 рѣгълъ (оръндѣлъ) вѣсерическѣ,
 тѣнѣкъ, рѣгълалъ, рѣгълъмънтѣ, дѣ-
 чѣлѣнъ; лѣтѣрѣѣ, —patron, m.,
 епѣтронъ, тѣтѣрѣ; патронъ вѣсери-
 чѣскѣ; —tath, m., консѣсторѣ,
 дѣкастерѣ (молдов.); консѣлѣарѣ,
 ѡсѣсоръ консѣсторѣалъ; —raub, m.,
 ѡхртъ вѣсерическѣ, сакрѣлѣѣѣ (в.
 Diebstahl); —rauber, m., сьр-
 вѣторъ де вѣсеричеѣ; —recht, n.,

дрептъ канонѣкъ, дрептъ вѣсери-
 чѣскѣ; —rechtlich, a. m. ad., а-
 мѣсѣратъ канонѣлѣоръ; —sachen,
 pl., трѣвѣ, аѡачерѣ вѣсеричештѣ;
 —sach, m., патронатъ вѣсерическѣ
 (де а узне дерегъторѣ); —sagung,
 f., теде, канонъ, декрѣтъ вѣсери-
 чѣскѣ; —schein, m., матрѣнъ,
 шѣдълъ вѣсерическѣ; —schatz, m.,
 вѣстерѣѣ вѣсерическѣ, текасрѣ вѣ-
 серическѣ; —schmied, m., одоръ,
 орнъминге вѣсеричештѣ; —stb., —
 stuhl, m., странъ, ванкъ ꙗко вѣсе-
 рѣкъ; —spaltung, f., сѣлѣмъ, де-
 вѣнарѣ вѣсерическѣ; —staat, m.,
 статъ вѣсерическѣ, статълъ памѣ,
 патрѣмонѣалъ ѡънтълѣлѣ Петрѣ; —
 stand, v. —stb.; —steuer, f., ко-
 лѣнтъ; —strafe, f., чѣпсѣрѣ еклѣ-
 сиастѣкъ, канонѣѣ вѣсерическѣ;
 —vater, m., крѣторъ алъ вѣсери-
 чѣѣ; —väter, pl., сѡингѣлѣ нърингѣ;
 —verbesserer, m., реѡортъторъ;
 —versammlung, f., сѣнодъ, кон-
 чѣлѣ (сѡворъ); —wesen, n., лѣкрѣ
 вѣсерическѣ, вѣсерѣкъ; —zucht, f.,
 рѣгълъ вѣсерическѣ, дѣчѣлѣнъ.

Kircheule, f., кьковѣѣкъ, вѣкъ деѣа
 вѣсерѣкъ; —fahrt, f., лѣтѣ, про-
 чѣѣкне, шѣрѣѣѣ де вѣсерѣкъ кь
 помъ; —fest, n., оѡчиѣ дѣѣескѣ
 (сакъвъ дѣѣѣскъ); —gang, m., е-
 шѣѣ де вѣсерѣкъ (ѡ нѣнтъ, орѣ ѡ
 лѣхѣѣ); —genoss, m., вѣпорѣнъ,
 парохѣанъ; —hof, m., чѣмѣтерѣ,
 дѣнтерѣнъ, кьмѣнълъ сѡънтъ; крѣ-
 теа дѣмѣнтѣа вѣсеричеѣ; —kind,
 n., ѡѣѣ алъ вѣсеричеѣ; —messe, f.,
 оѡчиѣ дѣѣескѣ, хрѣмъ; комън-
 дѣѣ де тѣмънъ (Kirmes, Kirmse);
 —spiel, n., попоръ, парохѣ; епо-
 рѣ; —sprengel, m., епархѣ, дѣе-
 чѣѣ, епѣскопѣѣ; —stuhl, v. Kir-
 chenstuhl; —tag, m., зѣѣа де сер-
 вѣгѣ дѣѣескѣ; —thurm, m., тѣр-
 нълъ вѣсеричеѣ (кѣпѣѣѣ); —
 vater, v. Kirchenvater; —weg, m.,
 кѣлѣа вѣсеричеѣ; —weib, f., —
 weibfest, n., сѡингѣѣѣа вѣсеричеѣ
 (тѣрпѣсѣѣ, ѡѣѣѣѣѣ).

Kirchlich, a. m. ad.; еклѣсиастѣкъ, вѣ-
 серическѣ

Kirchner, m., гьднтарь, параски-
сгархъ, сакристанъ.
Kirsch, m., кланъ, вешнънтъ кланитъ.
Kirmes, **Kirmse**, v. **Kirschmesse**.
Kirre, a. mi ad., domesticкъ, dome-
stичитъ, кланитъ, дессылътъчитъ;
снхсѣ.
Kirschen, v., domesticескъ, дмвгъ-
zesкъ; амъцескъ; клемъ (пзи);
каръкъ.
Kirsung, f., амъцелъ; падъ (de па-
seri); каръитъръ.
Kirschbaum, m., черешъ (помъ);
—farbe, f., колоръ де черешъ;
—garten, m., черешетъ, грьдинъ
дъ череше; —harz, n., клеа, гзмъ
де череше; —fern, m., сивъре
де череше; —fischen, m., пьчиптъ
де череше; —mus, m., диктаръ
де череше; —roth, a. mi ad.,
черешитъ; —saft, m., ськъ де че-
реше; —stiel, m., кодица черешетъ;
—wasser, n., винарсъ де череше;
—wein, m., винъ де череше; —
zeit, f., антимпалъ черешелоръ.
Kirsche, f., черешъ; eingemachte — n,
пелтеа де череше.
Kirschen, n., перинитъ, периниторъ.
Kissen, n., перинъ, къпътъкъ; —ziehe,
f., оуцъ де перинъ.
Kirschen, n., лакръ, гькридъ, гьдигъ,
гьдъгъие, кассетъ, къссъиторъ.
Kiste, f., ладъ, кассъ; in — n расен,
а ашеза дн гъзі, а дмпакета,
а днкъсса.
Kistenrosinen, pl., ставиде де кзие.
Kitt, m., шастимъ, чешалтъ; лгтъ
клеіосъ, клеізъ.
Kittel, m., оьстъ; сьрикъдъ, шьне-
варъкъ.
Kitten, v., днклеіоскъ, чешалтезъ,
липескъ.
Kitze, f., тьдъ, пісикъ (Kieze).
Kitel, m., гьдиделъ, гьдидитъръ; шьн-
кьрпше; въкріе аскъпсъ.
Kitzeln, v., гьдидъ.
Kitzler, m., (anat.) клиторидъ, гьди-
литоръ лентикъ.
Klad, m., креалъторъ, деспикъторъ.
Kladen, **Kladden**, v., креалъ, ть дес-
пикъ, ть десоанъ (гьшънталъ).
Klabbe, f., (кочеръ.) страдъ, коп-

дигъ ла тьдъ; кончедтъ (длсъ
маклатаръ); брачно, ськаръвие.
Klassen, v., став дескисъ, став къ-
скатъ, ть дескидъ (о ралъ); хо-
дороческъ, дьрдъкъ, клонъкъ.
Kläffen, v., ватъ дин гьръ, латръ,
хьтъкъ, клефетескъ.
Kläffer, m., клефиторъ, лехъкъ, кле-
фетиторъ; хьтъиторъ (хнъ къцелъ),
лътриторъ.
Kleister, f., стьлжинъ; брадъ (мъ-
сръ); —maß, n., тьсръ де хнъ
стьлжинъ; —scheit, n., деспикъ-
торъ, лодатъ (de lernnъ); —schlag,
m., гьлетаръ де стьлжинъ (дн
вьдъре).
Kleisterig, a., де хнъ стьлжинъ.
Kleistern, v., тьсръ къ стьлжиналъ.
Klagbar, a. mi ad., де гьратъ, де
акъсатъ, акъсаворъ; — machen, a
лорни прочесъ.
Klage, f., пьгъсоре жьлвие, вье-
рътаръ, вьератъ; вочитъ, вочитъръ
(lamentъ); petitione; пьръ; eine
— anhängig machen, a дичене
хнъ прочесъ де жьдекатъ, а ре-
кѣта чева ла жьдекатъ; in — n
ausbrechen, a проръшне дн вье-
рътаре; — führen, a оаче пьгъ-
соре, а се вьера; seine — schrift-
lich vorbringen, a шл аръта пьгъ-
сореа днскрисъ; —frau, f., —
weib, n., вочиторе, етеие лъатъ
къ сивърие ка съ пьгъ ла тордѣ;
—gedicht, n., елегъ, поетъ вье-
ръторе; —lied, n., кътекъ дъ-
перосъ; —punkt, m., лънтъ де
пьгъсоре; —schrift, f., пьгъсоре
'n скрисъ; —stimme, f., воче дъ-
перосъ, гласъ вьеръторъ.
Klagen, v., те ваіеръ, те пьгъ;
те гьлгъескъ (lamentezъ); gegen
einen —, традъ ла жьдекатъ пе
чинева; ohne Noth —, а се вьера
оьръ какъ.
Klagenswerth, —würdig, a. mi ad.,
де вьератъ, де комътимитъ, демнъ
де вьератъ; ein —er Fall, o дн-
гьтшаре дъперосъ.
Klagger, m., пьршиъ, акторъ (ла
жьдекатъ).
Klaggeschei, a., ваіетъ, страгътъ дъ-

- перосѣ, стражѣ въеръносѣ; *pete d'espero*.
- Pläglich**, а. ші ad., де прънсѣ, де гъпгитѣ (де жълитѣ), де компътимитѣ, плъсетивѣ, де въератѣ, въераверѣ; — *e Zustand*, старе де компътимитѣ; старе триста, старе де въератѣ, старе трацик.
- Plaglos**, а. ші ad., скзтитѣ де прънсора; скзтитѣ де паръ, ливератѣ, авсалтѣ (де о паръ да жздекатъ; — *stellen*, а *andestъла* прънсора, а *da saticoъциъне*.
- Plamm**, а. ші ad., стражитѣ, злкетѣ (вектъпѣ, шитѣ), страпсѣ (дугре крелътарѣ); цѣпѣлѣ, дидепенитѣ (де церѣ); компантѣ, маcivѣ (азрѣ); парѣ (бан).
- Plammer**, f., скѣвъ, рътпоіе, плевицъ; парентесѣ, динизеторе.
- Plammern**, v., пріндѣ кз скѣве, дидепенескѣ; дидѣ да парентесе.
- Plampe**, f., клеште (де лемнѣ).
- Plang**, m., сзпетѣ (де металѣ); тѣпѣ; влетѣ (де клопотѣ); диндинѣ, диндинътарѣ (де клопоцелѣ); — *haben*, m., оидѣ реснжалте, оидѣ ръскнъторѣ (де клавирѣ); — *lehre*, f., акзетикъ, штингъ деспре сзпете; — *loß*, а. ші ad., несзпъторѣ, несонорѣ; — *reich*, а. ші ad., сонорѣ, сзпъросѣ.
- Plapp!** int., паѣт троскѣ!
- Plappe**, f., къпакѣ, клапъ, къпчелѣ (да олазтѣ); лимшѣоръ, шидъ; конеринѣ (да о капъ).
- Plappen**, v., къпцѣлѣ, батѣ *die dindl*, ддрѣлѣ; тръпескѣ къпакѣлѣ.
- Plappentoch**, m., сзрткѣ кз къпаче.
- Plapper**, f., (да торѣ) въгъторѣ, кландъ; гърѣ, кастапетъ (жакъrie); — *bein*, n., тортеа (ка скелетѣ); — *bitt*, а., такрѣ ка оcлѣ; зскатѣ де къпцѣие; ходороритѣ; — *jaß*, f.; въпатѣ кз покпете, въпатѣ кз кландъ; — *mühle*, f., торъ къпцѣниторе; — *rose*, f., такѣ сълвѣтѣкѣ; — *schlange*, f., крѣголѣ, шорпекъкъпцѣниторѣ (ѣорте веніносѣ); — *stein*, (*Ablerstein*), m., пѣтра вълътрѣлѣ, етѣ; —
- storch**, m., варъ авъ, варъ къпцѣниторе.
- Plapphut**, m., пълъrie че се страпце.
- Plappig**, а. ші ad., кз къпаче, кз кланде.
- Plapf**, m., плеснетѣ, плеснитѣ, плеснитъръ, пълънитъръ.
- Plapsen**, v., плеснескѣ, къпцѣпескѣ.
- Plapptisch**, m., пѣсъ кз арпне.
- Plar**, а. ші ad., кларѣ, лимпедѣ; лъмспитѣ; стръвъзѣлѣ, стръпъринте; дидедератѣ, маниѣестѣ, пе ѣацъ; крратѣ; сонорѣ; сзпире, ѣинѣ; — *e Begriff*, m., идѣъ кларъ, идѣъ лъмспитѣ; — *e Druß*, m., тѣпарѣ крратѣ; — *e Stimme*, f., граѣъ сонорѣ; *das ist* —, ачѣста е дидедератъ; — *bewelsen*, а прова (а доведи) кларѣ; *etwas* — *machen*, а лимпезѣ чева; — *teben*, а ворѣ да тонѣ аскздитѣ, а ворѣ да тонѣ домпескѣ; *einem* — *ein Wein einschenten*, а сзпне кзѣва адевърѣлѣ да ѣацъ.
- Plare**, n., кларѣ, крратѣ; *etwas inß* — *setzen*, а лъмспѣ кнѣ лъкръ.
- Pläre**, f., сзпиретате (да пълъзрѣлѣ).
- Plaren**, v., (мар.) десволтѣ, десѣшкѣ вълъриѣ.
- Pläten**, v., лимпезескѣ; стръкѣрѣ; кррѣцѣ, дидѣвинѣ (черѣлѣ).
- Plarettwein**, m., кларетѣ, винѣ галвинѣ-ромѣлѣ.
- Plarheit**, f., лимпезиме, вѣдериме, клариме, лъчиме; кларѣтате, стрълъчиме, сълнѣиме; сзпиретате (да десетѣрѣ).
- Clarinet**, n., кларинъ, кларинетѣ (инстръимѣте де тѣсикъ).
- Clarinetist**, m., кларинетистѣ.
- Clartren**, v. **Claren**.
- Clarlich**, а. ші ad., кларѣ, вѣдератѣ, крратѣ, лъмспитѣ.
- Clarmachung**, f., лимпезитъръ, вѣдеръпѣлѣ.
- Clärung**, f., лимпезитъръ, вѣдерътъръ, кларѣѣкъциъне.
- Klasse**, f., класъ, пласъ; градѣ, ордине, деспърцитъръ; тармъ; рангѣ (итал. rango); *in* — *n theilen*, а десърди да класе.

Klassenlotterie, f., лотерія деснар-
щѣ дн класе.
Klassificiren, v., класіфікѣ, деснарѣ
дн класе.
Klassificirung, f., класіфікаціе.
Klassiker, m., класикѣ, авторѣ класикѣ
(скрипторіѣ чел маі вклі, маі ввр-
тоскѣ ал Еллізорѣ ші Романізорѣ).
Klassisch, a. ші ad., класикѣ (стїлѣ,
карте че с'а фъктѣ де моделѣ).
Klat (erig), a. ші ad., дикъратѣ
(пърѣ); копѣскѣ; скърнавѣ, треп-
носѣ, фережитѣ, фештелитѣ.
Klatfch, m. ловитърѣ, плеснетѣ (Klapp);
—büchse, f., пашкѣ де вѣлтѣ;
флекрѣ, влѣтъриторе (о фемеіе).
Klatfche, f., плесниторе, ловиторе;
влѣтъриторе, клеветиторе, флекрѣ,
чикалѣ, пѣртѣторе де ворве, ле-
орѣиторе (молдов.); лимвѣтѣ.
Klatfchen, v., плеспескѣ; покпескѣ;
аплаздѣ; чикълескѣ, лимвѣдескѣ,
портѣ ворве, лехѣескѣ.
Klatfcher, **Klätfcher**, m., аплъздѣторѣ;
плесниторѣ; чикълиторѣ, пѣртѣторѣ
де ворве, лехѣ. (дърдалѣ, молд.).
Klatfcherei, f., чикълитърѣ, клеветѣ,
флекрѣтърѣ, влѣтъритърѣ, пѣртѣ-
търѣ де ворве, лимвѣдѣ.
Klatfchgesellschaft, f., аднаре лим-
вѣтѣ, соціетате клеветиторе.
Klatfchhaft, a. ші ad., лимвѣтѣ, вор-
варедѣ.
Klatfchhaftigkeit, f., лимвѣціе, чикъ-
лѣтѣ, клеветѣ.
Klatfchig, v. **Klatfchhaft**.
Klatfchmaul, n., гѣрѣ неспѣлатѣ,
лимвѣтѣ спартѣ.
Klatfchroße, f., такѣ съзватикѣ.
Klatte, f., тѣлѣнкѣ, стокѣ, швѣдѣ
де пѣрѣ; дикълитѣрѣ, дикър-
кѣтѣрѣ.
Klauben, v., клегѣ, алегѣ кз амѣ-
рѣнтѣлѣ, скочорѣ; дескѣркѣ, скар-
тѣнѣ; члескѣ.
Klaue, f., зпрібіе, гѣарѣ; копѣтѣ дес-
пикатѣ; врѣнкѣ; канче; зреке (ла
кѣтлѣнѣ).
Klaunen, v., апѣкѣ кз гѣарѣ; пріндѣ
ка канча.
Klaunenfett, n., зитѣрѣ, грѣсѣме де
ангіі.

Klaulig, a. ші ad., гѣратѣ, кз гѣарѣ;
копѣтѣтѣ.
Klaufe, f., сѣхѣстрие (постнѣфе), ло-
кѣнѣ дѣ сѣхѣстрѣ, еремітаѣлѣ,
кѣлѣ стрѣнтѣ; стрѣнторе.
Klausei, f., класѣлѣ (дн стїлѣ).
Klaubnet, m., сѣхѣстрѣ, еремітѣ.
Klausur, f., дикълетѣрѣ, дикъсоре
(ла монѣспре); кевторѣеа знеі
кѣрѣлѣ.
Klavier, v. **Clavier**.
Klebefraut, n., (кот.) вѣскѣтѣ.
Kleben, v., лѣпескѣ; et läßt die Hände
gerne —, олѣ аре децете лѣпѣ
(фѣрѣ вѣкѣросѣ).
Kleberflaster, n., емпластрѣ, пластрѣ,
влѣсторѣ лимѣосѣ.
Kleber, m., вѣскѣ, клеіс (де чере-
ше); пѣме де знеіе вѣрѣіе; лѣ-
питорѣ (кз лѣтѣ).
Klebet, a. ші ad., зпорѣ; славѣ.
Kleberich, v. **Klebefraut**.
Kleberig, a. ші ad., вѣскосѣ, клеіосѣ.
Kleberigkeit, f., вѣскошіе, клеіо-
шіе.
Kled (6), m., пікѣ, стронѣ, патѣ,
пікѣтѣрѣ, строитѣрѣ.
Kledbuch, v. **Kladde**.
Kleden, v., пікѣ, стронескѣ, пѣтезѣ,
пѣкълезѣ, фештелескѣ; вѣрѣсѣ,
торнѣ; ажѣтѣ, крескѣ; даѣ kledt
nicht, атѣта не е де ажѣпсѣ.
Kleder, m., пѣтѣторѣ, строиторѣ,
пѣкълѣторѣ.
Klederei, f., пѣкълѣтѣрѣ, скрісоре
стрѣкатѣ.
Kledrapier, n., хѣртіе сѣгаче, хѣртіе
сѣгѣторе, свѣторе.
Kleds, v. **Kled**.
Kledsen, v. **Kleden**.
Kledset, v. **Kleder**.
Kledserei, v. **Klederei**.
Klee, m., тріѣолѣ; —blatt, n., фбіе
де тріѣолѣ; —feld, тріѣошѣте, фѣ-
панѣ де тріѣолѣ; —futter, n., —füt-
terung, f., пѣтредѣ де тріѣолѣ; —
sals, n., саре оксалѣкѣ (хім.); —
säure, f., акрѣме оксалѣкѣ.
Kleffen, v. **Klaffen**.
Klei, m., лѣтѣ клеіосѣ, клѣкосѣ, клѣкѣ,
Kleiben, v. **Kleben**.

Kleiber, m., клеиторъ, дѣиторъ.

Kleib, n., вестмѣнтъ, вешмѣнтъ, дѣврѣкѣминте, халъ, страйс
= stratoriu лат., аша (тождов., кѣчї страйс ардел. ми тѣнтен. есте нѣша! кѣ каре те дѣвѣлї нѣштеа); ein — аѣичен, а дѣврѣка о халъ, а нѣно (не трѣнѣ) знѣ вестмѣнтъ; ein — аѣѣичен, а десѣрѣка знѣ вестмѣнтъ; das — machť nicht den Mann, раса нѣ аѣче не кѣлѣгрѣ.

Kleibchen, n., вестмѣнцелѣ, хѣиниторъ.

Kleiden, v., дѣврѣкѣ, дѣвестеѣ; diese Farbe kleidet Sie gut, — колѣреа аѣѣста те принде не Дра, кѣ колѣреа аѣѣста дѣлї стѣ вине; nach der Mode gekleidet gehen, а се дѣврѣка дѣлѣ модѣ.

Kleider-besen, m., —bürste, f., мѣтрѣцѣ, перїе де халне; —handel, m., пероѣ, траѣкѣ де вестмѣнте; —sammet, f., кѣмарѣ де халне, гардеровѣ; vestiaris; —macher, m., кроїторъ; —motte, f., моѣе де халне; —part, m., не-взнѣ дѣлѣ халне; —partheit, f., мапѣ дѣлѣ халне, лѣкѣ не-внѣскѣ; —ordnung, f., рѣлѣ-мѣнтѣ алѣ нортѣлї, леѣе де ко-стѣме, леѣе дѣн контра лѣкѣлѣ; —pracht, f., лѣкѣ дѣн вестмѣнте, номѣ дѣн халне; —schrank, m., армарїс, дѣланѣ де халне, гардеровѣ (дѣнтрѣ дѣнцелѣсѣ маї страйсѣ не франц); —tracht, f., портѣ, ко-стѣмѣ, модѣ де а те дѣврѣка; —trödler, m., телѣлѣ, траѣкѣторѣ де халнѣ; —trödlerin, f., телѣлѣкѣ

Kleidung, f., вестмѣнтѣ, дѣврѣкѣ-минте, дѣвестеїгрѣ; militärische —, знѣпортѣ мїлїтарѣ.

Kleidungsstück, n., вѣкатѣ де вестмѣнтѣ.

Kleie, f., тѣрѣцѣ; мѣтрѣцѣ; —n-brot, n., жѣне тѣрѣцѣсѣ; —n-handler, m., тѣрѣцѣарїс; —n-mehl, зѣлїсїте, ѣрѣѣрїцѣ (итал. forforacco).

Kleierbe, f., пѣмѣнтѣ клїкосѣ, лѣтѣ лїмїчосѣ.

Kleisch, a., ка тѣрѣца

Kleisig, a. ми ад., лѣтосѣ, крѣтосѣ; тѣрѣцѣсѣ.

Klein, a. ми ад., мїкѣ, мѣрѣнтѣ, мїкѣ, мѣрѣнцелѣ; пѣгїнѣ, сѣпї-релѣ; —e Ausgaben, снѣсе мѣрѣнте; —e Buchstaben, лїтерѣ мїчї; —er Mensch, омплѣгѣ; das ist mir ein Kleines, аѣѣста'мї ѣ о, вагѣтелѣ; im Kleinen arbeiten, а лѣкра ѣнѣ, а ѣаѣе лѣкрѣрї сѣлїпїрї дѣн мїкѣ; klein machen, а мїкѣтора, а дѣмѣнїна; etwas Kleines bekommen, а нѣште; Klein, n., мѣрѣнтѣлї; —jährig, a., кѣ сѣѣче мїчї; —äugig, a. ми ад., кѣ оѣлї рѣтѣнѣлї; —geist, m., сѣрѣкѣ де сѣпїрїтѣ; канѣ сѣкѣ, мїнте сѣрѣ-кѣцѣ, омпѣ десѣрѣѣѣнтѣ; —gläubig, a. ми ад., пѣгїнѣ крѣдїн-чосѣ; —handel, m., пероѣ, кѣ мѣрѣнтѣ; —händler, m., перѣ-цѣторѣ кѣ мѣрѣнтѣ, дѣн details, вѣтїкарїс; —hörig, a. ми ад., мѣрѣнтѣ дѣн грѣнѣге.

Kleinheit, f., мїчїме, пѣгїнѣнтѣ, мїкѣорїме; —des Geistes, сѣпїрїтѣ лѣнѣдѣтѣ, сѣпїрїтѣ аѣнѣсѣ, дѣлѣжосїтѣ.

Kleinigkeit, f., мѣрѣнцїшкѣ, вагѣтелѣ, мѣрѣнцїме; нїмїкѣрї, лѣкрѣрї де нїмїка; das ist keine —, аѣѣста нѣ ѣ лѣкрѣ пѣгїнѣ, аѣѣста нѣ ѣ вагѣтелѣ; —geist, m., омпѣ че дѣмѣлѣ дѣлѣ нїмїкарї; сѣпїрїтѣ мѣрѣнцїосѣ, сѣпїрїтѣ че се дѣн-пѣдѣкѣ де вагѣтеле, сѣпїрїтѣ сѣкѣ; —strämer, m., мїкрѣлогѣ.

Kleinlaut, a. ми ад., десѣкрѣѣїатѣ, дѣпѣрїкатѣ; —werden, а се дѣн-ѣрїка, а се десѣкрѣѣїа.

Kleinlich, a. ми ад., мїкѣ, аѣнѣсѣ, пѣгїнѣ сѣкѣнтѣ; —e Denfungsart, іделї аѣнѣсе.

Kleinmaler, m., зѣгрѣвѣ дѣн мї-нїатѣрѣ.

Kleinmuth, m., пѣгїнїмїтѣте, десѣ-кѣрѣнтѣ, неѣѣгїнїга сѣпїрїтѣлї.

Kleinmeister, v., дїрѣгѣ прѣстѣ, рѣлѣ.

Kleinmüthig, a. ми ад., неѣкрѣѣїосѣ, ѣрїкосѣ, пѣгїнѣ де сѣпїрїтѣ; —

werden, а се декаръция, а се днорика.
 Kleinmüthigkeit, в. Kleinmuth.
 Kleinod, n., одоръ, жваверъ, ек-
 ле прециосо, kinodil (але днпъ-
 ръциел), вжъгърип (орандос).
 Kleinodienhändler, m., в. Schmuck-
 händler.
 Kleister, m., вресъ, клеиз (де оъинъ),
 малъ, пастъ (де оъинъ къ каре
 линешто).
 Kleisterig, a. ші ad., клеоскъ, пъс-
 тоскъ.
 Kleistern, v., вресекъ, линескъ, пъс-
 тезъ, клеѣскъ.
 Klemm, a. ші ad., стрѣнтъ, стрѣнсъ,
 зъгъстъ, днклештатъ.
 Klemme, f., стрѣнторе, днклештъ-
 таръ, днзъциме; клешто; кър-
 чел (ла гъра калоръ); in der —
 sein, а оі стрѣнторатъ, а се а-
 ола днпре чоканъ ші пъковалъ;
 а се ола дн днпрецъсърѣ прѣ
 греле; sich aus der — ziehen, а
 екъпа дн стрѣнторе, а екъпа
 дн пъказъ.
 Klemmisen, n., клеште (де отълкъ
 къѣ).
 Klemmen, v., днклештъ, стрѣнто-
 режъ, стрѣнтъ; me gemleeskъ,
 zwischen der Thür —, а се стрѣнто-
 рора днпъ зшъ.
 Klemperer, m., оералварѣ, тиникѣ-
 рѣ; —arbeit, f., зкъра де оерал-
 варѣ; —handwerk, n., месерѣ
 де оералварѣ.
 Klette, f., жерсизуъ де перѣ (де
 пъръ де поркъ).
 Kletter, m., търдугъ, кажъ такъ,
 кажъ де странауъ (се зиче ші
 десре откълъ алергъторъ); дн-
 рѣторѣ.
 Kletterei, f., клерѣ.
 Klette, f., скалъ, скълецъ, скълете;
 акъдъторѣ.
 Kletten, v., скарпълъ (лпъ къ
 скълецъ ла оавриче).
 Kletterer, m., къдъръторъ, челъ каре
 се кадъръ, се сале.
 Klettern, v., ме кадъръ.
 Kletterstange, f., арборѣ де къдъ-
 ратъ; катуръ.

Klettig, Klettenartig, a. ші ad., скълоскъ.
 Kleuber, m., почидъ, кътаръ де
 гпъ (дн Хеса).
 Kleden, v. Kleden.
 Klieben, v. десникъ.
 Kliebig, a. ші ad., десникаверъ, че
 се поѣте десника.
 Klient, m., клиентъ, отълкъ къѣва,
 скътитъ де чинева.
 Klientel, f., клиентелъ, патронатъ.
 Klima, n., климъ; gemäßigtes —,
 климъ стъмпъратъ.
 Klimatisch, a. ші ad., климатикъ, днпъ
 днскътмеа климел.
 Klimmen, v., ме сѣлъ, ме зрѣлъ, ме
 кацъръ; empor —, а., а се пълъа.
 Klimperlei, f., дрънгъвитъръ, цдн-
 дитъръ (кътитъръ реа по зпъ
 инстрѣнтъ).
 Klimpern, v., дрънгъпескъ, цднцълъ.
 Klinge, f., къдѣтаръ, къстъръ, пълъ
 де савѣ; eig. savig; über die —
 springen lassen, а грече прип акъ-
 къдѣткълкъ савѣл; vor die — fordern,
 а клема ла дзелъ; eine Sache mit
 der — ausmachen, а оини о кахъ
 къ савѣ.
 Klingel, n., клопоцелъ, кампанълъ;
 —beutel, —sack, m., (ла католичъ),
 пълъ къ клопоцелъ (дн локъ де
 dickъ); —n, v., сѣлъ къ клопо-
 целълъ.
 Klingen, v., сѣлъ; цѣескъ; —de
 Münze, монетъ сѣпъторѣ, ванѣ
 гата; —n, сѣларѣ, цѣкѣре (= tin-
 ner лат.).
 Klinggebüsch, n., сонетъ.
 Klingling! int., тирелитинг!
 Klinik, f., клиникъ, днвѣдѣтѣра ме-
 дикъ че се оаче ла патълъ вол-
 павѣторъ.
 Kliniker, m., медикъ де клиникъ; е-
 ретикъ каре се вотѣзъ пѣталъ по
 патълъ торци.
 Klinisch, a., клиникъ.
 Klinke, f., кланцъ, кличе (де летпъ
 ла зшъ); —n, v., а клъндъни
 (ла зшъ).
 Klimatologie, f., климатолоѣ.
 Klinke, f., кърѣтъръ, плеснитъръ.
 Klippe, f., стълкъ, скопкълъ (дн

- наре); піскъ; —нош, а, скопцосъ.
- Klipper, в. Klemper.
- Klippern, в., плескъескъ (къ дм-вльчккъ); ходороческъ.
- Klipperfschuld, f., даторіі тързпте.
- Klippsifch, м., кавелеъ зскатъ (пеште).
- Klipp-icht, а. ші ад., ка стъпка; —ig, а. ші ад., стъпкосъ, піскосъ; —fram, м., вльтпънторіъ (пегосъ); —fchente, f., кърчмъ прѣстъ; —fchule, f., шкѣль де вькері; —werf, м., жькърі (марѣ, лъкрър).
- Klirren, в., цингънескъ, цисескъ, ресънъ (даъ знъ сьнетъ аскъдтѣ, покъреле, сьвѣле).
- Klistier, в. Klystier.
- Klisch, м., плеоскъ, леопъ (къмъ ѳаче о вькатъ де алъатъ тръп-гндъсе); —en, в., а плеоска, а плеснѣ.
- Klischig, а., клеосъ (пънеа некѣпъ).
- Kloben, м., лъгътъръ (пѣтръ, кътъ, кледе де інъ, кънепъ); тьнхнкъ (спиче), спонъ (грѣъ); зреке (Schere), ла къпъпъ; такара, скрѣнецъ; деспкътъръ де лемпъ.
- Kloben, в., деспкъ.
- Klobensäge, f., ѳерестрѣъ де деспкътъръ.
- Klopsdam, м., вьзътъръ, ставиль, вьзътъ ші дпглатъ.
- Klops, м., ловѣтъръ, вьзътъръ; —e, f., ловѣре, вьзътъръ; стрѣпторѣ; зьтзетъ; einen in die — kriegēn, а врѣнде ші а вате не чѣнеа ла стрѣпкъ.
- Klopsel, в. Klopel.
- Klopfen, в., ватъ, чокънескъ (=choc-cogner); ihm klopf das Herz, і се вате ініма; an die Thür —, а вате ла зшъ; die Wäsche —, а вате рѣеле; den Flachъ —, а мелѣа інъ; auf den Busch —, іспѣтескъ, черкъ сь скоцъ сѣкретъ; auf die Finger —, а да къва песте децете, ал гьла насъ; den Staub auß den Klei-bern —, а ськтъра де правъ.
- Klopfet, в., чокънъ де нѣртъ.

- Klopf-fechter, м., глѣдаторъ (ла ро-ман), пѣмначъ, лъгачъ; gelehrte —, дѣспътторъ; —fechterei, f., пѣмнътъръ, лъгъ; —hengst, м., калъ скопѣ, жьгънѣ; —holz, п., шалъ; —jagd, f., вьпъторѣ къ вьтатъ (де тѣе); —leule, f., панъ де вьзътѣ (ла вьтар).
- Kloppe, м., тьнхоръ; чокънекъ (de impletitъ dintelē, mīrli); вь-цѣноръ (де вьзътѣ дова); дѣмъ (де клопѣтѣ); —gatt, м., торѣ де дѣнтеле; —nadel, f., акъ де дѣнтеле.
- Kloppler, м., дѣнтеларъ, дѣмлетѣ-торъ де дѣнтеле.
- Kloß, м., вьлгъре, вьшъ, глѣ (=gleba); гьлшкъ; Klöße von Kartoffeln, гьлшкъ де картофѣ.
- Klößchen, п., гьлшчѣ.
- Kloßig, а., клеосъ, алътосъ; вьл-гъросъ, къ воцарѣ.
- Kloster, п., тьнъстѣре, кѣновѣ; іпѣ — gehen, а се кългърѣ; —bruder, м., ѳратѣ; —frau, —jung-frau, —schwester, f., сѣрѣ, кългъ-рѣ; —gebäude, п., тьнъстѣре (едѣчѣ); —geistliche, м., іеро-монахъ; —gelübde, п., вѣтѣ де кългърѣ; —habit, м., расъ; —leben, п., вѣгъ кългърескъ; —leute, pl., кългърѣ, оменѣ тьнъстѣрѣ; —mönch, м., монахъ де тьнъстѣре; —ordnung, f., дѣчпѣпъ кългърескъ; —schaff-ner, м., ікономакъ кѣновѣ; —schule, f., шкѣль тьнъстѣрескъ; —stand, м., старѣа (тагма) къ-лгърескъ; —thum, п., кългъ-рѣ; —vorsteher, м., егъменъ, авате; —zelle, f., чѣлѣ.
- Klosterlich, а., тьнъстѣрескъ, къл-гърескъ, чѣновѣкъ.
- Kloß, м., тьнкъ, вьзъкъ, чѣпъ; wie ein — steht er da, сь ка знъ тьнкъ; prov. auf einen groben — gehört ein grober Keil, къмъ е сѣптъкъ ші гьмъа, дьлъ сакъ ші петекъ.
- Kloßig, а., вьзъкосъ, тьнкъосъ; грѣсоланъ, подорѣкъ.
- Kloßschuß, в. Holzschuß.

Stubb, v. Stub.
Stuft, f., кръпъторъ; **astic,** кръпастъ.
Stüftig, a., къ кръпъторъ; — **es Holz,** дъсна дъсна де дъснакаѣ.
Stug, a., къ минте съвѣдѣ, прѣдѣнте, дѣлѣнтѣ; ширѣтѣ, вѣлѣнтѣ, вѣлѣнтѣ; **nicht** —, смѣнтѣ; **bist du** —? **al** минте? **er ist nicht recht** —, **al** дѣлѣнтѣ о дѣлѣ; — **werden,** а **mi veni** дѣлѣ смѣнтѣ; **durch Schaden** — **werden,** а дѣлѣнтѣ дѣлѣнтѣ; **aus etwas nicht** — **werden,** а нѣ дѣлѣнтѣ чѣва; — **e Frau,** дѣлѣнтѣ, дѣлѣнтѣ; — **ad.,** дѣлѣнтѣ.
Stügelci, f., свѣтошѣ; **schwiegerte.**
Stügelu, v., а се свѣтошѣ; а къта съ дѣлѣнтѣ **stügel** де пѣрѣ.
Stugheit, f., прѣдѣнтѣ, дѣлѣнтѣ; — **lehre,** — **regel, f.,** масѣнтѣ де дѣлѣнтѣ.
Stügler, m., свѣтошѣ, ѣстѣнтѣ (дѣлѣнтѣ).
Stügling, m., свѣтошѣ, ѣстѣнтѣ, чѣлѣ чѣ се сокоментѣ не сѣне а **ei mal** къ минте де кътѣ тѣтѣ дѣлѣ.
Stump, m., v. Klumpen im Kloß.
Stümpfen, n., грѣшѣнтѣ, грѣшѣнтѣ, вѣрѣнтѣ.
Stumpen, m., масѣ, грѣшѣнтѣ, грѣшѣнтѣ, вѣрѣнтѣ; **alles auf einen** — **werfen,** а грѣшѣнтѣ кътѣ не грѣшѣнтѣ.
Stumpenweise, ad., къ грѣшѣнтѣ.
Stümper, v. Kloß.
Stümperig, a., грѣшѣнтѣ, вѣрѣнтѣ.
Stümperu, sich, v., а се грѣшѣнтѣ, а се чѣчѣ грѣшѣнтѣ.
Stumpf, m., нѣчѣнтѣ стрѣнтѣ.
Stunger, f., дѣлѣнтѣ, голѣнтѣ (де грѣшѣнтѣ); — **ig,** дѣлѣнтѣ, голѣнтѣ; — **wolle, f.,** грѣшѣнтѣ дѣлѣнтѣ.
Stünse, Klünse, v. Klünse.
Stuppe, f., къвалѣ; кълѣнтѣ; **einen in der** — **haben,** а авѣа дѣлѣнтѣ не чѣлѣва; **wenn ich ihn jemals in die** — **triege,** де'мѣлѣ ва къдѣа одѣнтѣ дѣлѣнтѣ.

Stüße, f., вѣрѣнтѣ пѣнтѣнтѣ **stüße** кърѣнтѣ.
Stuthuhn, n., грѣшѣнтѣ, вѣрѣнтѣ.
Stutte, f., кърѣнтѣ де пѣнтѣнтѣ молѣ.
Stürer, m., (мар.), вѣнтѣнтѣ грѣшѣнтѣ.
Stylier, m., кълѣнтѣ; — **styre, f.,** кълѣнтѣ (инѣнтѣ); — **en, v.,** а пѣнтѣ кълѣнтѣ.
Stübchen, n., вѣлѣнтѣ.
Stube, m., вѣлѣнтѣ, чѣчѣнтѣ; — **alter,** вѣрѣнтѣ де вѣлѣнтѣ; — **haft, a.,** кълѣнтѣ; — **nschule, f.,** шкѣлѣ де вѣлѣнтѣ; — **nschänder, m.,** содомѣнтѣ; — **schänderci, f.,** содомѣ.
—nstreich, m., штрѣнтѣ кълѣнтѣ.
Stuch, Stuche, int., кърѣнтѣ, пѣлѣнтѣ, трѣлѣнтѣ, покѣнтѣ; —, **m.,** кърѣнтѣ, пѣлѣнтѣ, трѣлѣнтѣ, покѣнтѣ.
Stuchen, v. n., трѣлѣнтѣ, покѣнтѣ; **v. a.,** свѣнтѣ; **Stüße** —, свѣнтѣ пѣлѣнтѣ; **mit den Fingern** —, пѣлѣнтѣ къ дѣлѣнтѣ.
Stucher, m., чѣчѣнтѣ, свѣнтѣнтѣ; пѣлѣнтѣнтѣ.
Stuchern, v., трѣлѣнтѣ.
Stuchmandel, f., мѣлѣнтѣ трѣлѣнтѣ.
Stuchwurf, f., кърѣнтѣ чѣчѣнтѣ.
Stuch, m., вѣлѣнтѣ, покѣнтѣ, свѣнтѣ; — **und Fall,** чѣчѣнтѣ вѣрѣнтѣ, дѣлѣнтѣ, дѣлѣнтѣ; **er reißete** — **und Fall davon,** пѣлѣнтѣ дѣлѣнтѣ; — **büchse, f.,** пѣлѣнтѣ де покѣнтѣ.
Stuch, v., покѣнтѣ, вѣлѣнтѣ, чѣчѣнтѣ; **mit der Peitsche** —, а пѣлѣнтѣ къ вѣлѣнтѣ.
Stuchgas, n., газѣ дѣлѣнтѣ; — **gold,** — **silber, n.,** азѣрѣ, арѣнтѣ чѣчѣнтѣ, покѣнтѣ; — **luft, f.,** вѣрѣнтѣ дѣлѣнтѣ.
Stuch, a., стрѣнтѣ; **f.,** пѣлѣнтѣ; свѣнтѣнтѣ; **ad.,** не свѣнтѣ, дѣлѣнтѣ (= **a reine**); **das Geld ist** —, не свѣнтѣ ванѣ, свѣнтѣ парѣ ванѣ; **es wird** — **zureichen,** авѣа съ **1** ачѣнтѣ; — **heit, f.,** стрѣнтѣ.
Stuch, m., пѣлѣнтѣ, свѣнтѣнтѣ, свѣнтѣнтѣ (чѣчѣнтѣ = **жѣлѣнтѣ дѣлѣнтѣ** дѣлѣнтѣ свѣнтѣнтѣ дѣлѣнтѣ пѣлѣнтѣ, сѣлѣнтѣ 15).
Stuchen, v., пѣлѣнтѣ (дѣлѣнтѣ)

не фокъ); се илтънъ, се хъциъ;
скибуиътъ.

Sparrern, v., а крѣпѣи (къ динѣи
розъндъ).

Sparr-faß, m., тѣска, траистъ; —
schaft, f., (Bergschaft), възвѣише,
въиодѣи въиел социетъи, анше де
вълаш.

Sparseln, **Sporseln**, v., кронуи,
ронуи.

Sparte, f., скърѣиорѣ; —n, v.,
скърѣиѣ (аша, рѣта пезнсъ де
каръ), сѣпъ къ скърѣиѣорѣа.

Spaster, m., канастрѣ, спечѣ де
табакъ де Спанѣа; —bart, m.,
омъ кърѣиорѣ.

Spastern, v., пѣрѣиѣ (фокъиъ); мѣ-
рѣе, картеште (омъиъ).

Spauel, **Späuel**, n., гѣмъ (= glo-
mus), (голѣиомъ); in **Späuel**
winden, а гѣмѣи, а депъна (де-
пѣне) не гѣмъ.

Spauf, m.; (арх.) кѣпѣиѣ (де ко-
лѣиѣи).

Spaurer, v., родъ, чѣигълескъ (осъ);
мигълескъ.

Spaufer, m., аварѣ, кѣипѣиѣ, преа-
сгърѣиѣ; —ei, f., аварѣиѣ кѣип-
ѣиѣ (мѣрѣиѣ, чѣохиѣ); —ig,
a., аварѣиѣосъ; —n, v., сѣпѣ а-
варѣ, мѣ сгърѣескъ.

Spebel, m., скъиъиъ; дѣкѣиѣорѣа
мѣзиъ (дела депѣрѣ); —holz, n.,
къиъиъ.

Spebelbart, m., мѣстаде; —spieß,
m., лѣпѣ.

Spabeln, v., пѣпъиъ къиъиъ; Jeman-
dem Hände und Füße —, а лега
фѣделешъ не чѣнева.

Spacht, m., сѣрѣ; Ihr unterthäniger
—, алъ Дѣале прѣдѣкатъ сѣрѣ;
—isch, —lich, a. шѣ ad., сѣрѣиъ;
—schaft, f., сѣрѣиѣтѣе, скъиъиъ.

Spacht-arbeit, f., лѣкръ де сѣрѣ;
—dienst, m., сѣрѣиѣ.

Spais, m., кѣиѣтѣиъ; косорѣ (чѣо-
търѣескъ); —en, v., пѣиъ.

Spaisre, f., клеште; фѣг. осѣтърѣиъ
мѣсѣракъ.

Spaisren, v., пѣиъ (пѣиѣаре = riz-
ziogro, it.); es kneipt mich im Leib,

мѣ таиъ припъиѣтѣе; mein Schuß
kneipt, мѣ стрѣиѣе пѣиъиъиъ.

Spaltler, m., тѣтѣиъ де кѣалѣтѣе
прѣсѣ.

Spalten, v., доспѣескъ; фѣрѣиѣиѣ;
—, n., доспѣе (= deparce, lat.)

Spalter, m., доспѣиторѣ, фѣрѣиѣиѣиторѣ.

Spaltmaschine, f., машинъ де фѣрѣ-
иѣиѣтѣе; —scheit, n., лѣпѣиѣ
де фѣрѣиѣиѣтѣе; —trag, m., ко-
варъ, алѣиъ.

Spalt, int., крак, пѣрр! —, m., пѣр-
рѣиѣтъръ, крѣиѣтъръ, сѣиѣиѣтъръ;
—en, v., пѣррѣиѣ, крапъ, плѣсѣе-
шѣ; die Spalt —en, плѣкъ пѣ-
иъиъиъ; Spalte —en, кѣидъ пѣрѣиѣ;
einen Spalt —en, а сѣчи гѣтѣиъ
лѣпѣрѣиѣ.

Spaltet, m., тѣрѣрѣзъ, в. Spaltet;
—ei, v. Spaltetel; —ig, v. Spalt-
fertig.

Spalteln, v., пѣррѣиѣескъ, в. Spalteln.

Spalt, m., дѣкѣиѣаре (din' пѣиѣорѣ),
рѣверѣиѣ; —en, v., факъ рѣвер-
ѣиѣ (dandoindsmi пѣгѣиѣтѣиъ мѣ-
чѣорѣиъ).

Spalte, n., пѣиъиъиъ; auf den —n lie-
gen, а сѣа дѣи пѣиъиъиъ; etwas
über's — brechen, а терѣиѣа кѣ-
рѣиъиъ о кѣасъ; а о гѣиѣа din datz;
—band, n., кѣлѣветъ (ordn. кѣв.
дѣи Anglia); —beuge, —biege, —
schle, f., —bug, m., дѣиѣиѣтъръ де
пѣиъиъиъ; —beugung, f., дѣиѣ-
иъиъиъаре; —fall, m., кѣдѣрѣ дѣи
пѣиъиъиъ; einen —fall thun, а кѣдѣ
дѣи пѣиъиъиъ; —geige, f., гѣрдѣиѣ,
виѣиѣиѣчѣлѣ; —gicht, f., гѣнарѣ,
дѣрѣрѣ де пѣиъиъиъ; —gelenk, n.,
дѣкѣиѣтѣрѣа пѣиъиъиъиъ; —hoch,
a., пѣлѣиъ пѣлѣиъ пѣиъиъиъ; —holz,
n., кѣкърѣ; —leder, n., пѣиъиъ-
кѣаръ (поле де пѣиъиъиъ мѣ минѣрѣ).

Spalten, v., дѣиѣиъиъиъ, сѣпѣ дѣи
пѣиъиъиъ; kniet nieder zum Gebet!
дѣиѣиъиъиъе лѣ рѣгѣчѣиѣе!

Spaltscheibe, f., рѣиѣѣа, дѣскѣиъ пѣ-
иъиъиъиъ.

Spaltstich, n., тѣпъ пѣпъ дѣиѣиъиъе,
таиъиъ чѣ дѣиѣиъиъеиъ о фѣгѣрѣ
пѣиъиъиъ пѣпъ дѣи пѣиъиъиъ; пѣиъиъ-
кѣаръ (дѣи арѣиѣтѣрѣ). gle

Sniettes, a. mi ad., асндѣ пѣнъ ла пѣнникъ, пѣнъ ла глесно (апа).
Sniff, m., шикътаръ; ѿнецъ, ас-
 кътаръ викленъ; er ist ganz voll
 —e, e шинѣ де аскътарѣ виклене.
Snipp, m., —шен, n., вовърнакѣ,
 сѣрълѣ (песте пасѣ), вомѣ; пок-
 нитаръ (din deşete).
Snippen, v., даѣ сѣръле песте пасѣ;
 понпескѣ din deşete.
Snirps, m., нѣркѣ, омъцѣ.
Snirren, v. Snarren.
Snirschen, v., скръшпескѣ, крѣндъ-
 ескѣ (къ dinşil).
Snirschern, v., парпарѣ.
Snittel, v. Snüttel.
Snittern, v., троскълескѣ.
Snoblauch, m., аиѣ (= alium, лат.),
 зсѣроис (ром. m.); —braten, m.,
 ѿрѣтаръ къ аиѣ; —brühe, f., сосѣ
 де аиѣ; —geruch, m., нѣросѣ де аиѣ.
Snöchel, m., артикѣлѣ, дикейтаръ,
 подѣ (ла доцетѣ, ла тѣпѣ, ла
 шѣорѣ); аршикѣ, къѣѣ (де осѣ);
 —шен, n., осѣорѣ, осъциѣ.
Snöcheln, v., а се жѣпа дѣ осѣ
 (аршиче).
Snöfen, m., осѣ; stark von —, ососѣ;
 zu — werden, а се осѣика; die
 — aus dem Fleische nehmen, а
 скѣте осѣла din карне; ein Hause
 von —, осеминте; nur Haut und
 — sein, нѣмал осѣла шѣпезеа пе елѣ.
Snöfen-abblätterung, f., сѣоѣцѣисне
 (де осѣ); —anwuchs, —anfaß,
 m., акрескътаръ осѣсѣ; —artig,
 a., ососѣ; —asche, f., чепѣшѣ де
 осѣ; —auswuchs, m., скрескъ-
 таръ осѣсѣ, ососѣосѣ; —brand,
 m., гангрѣнѣ де осѣ; —bruch,
 m., ѿрѣтаръ де осѣ; —blut, a.,
 секѣ, нѣмал пезеа, шѣ осѣла ѿрте
 (славѣ), тѣврѣ; стаѣидитѣ; —fäule,
 v. Weinfäule; —felle, v. Weinfelle;
 —fuge, —füge, f., дикейтаръ де
 осѣ; —gerippe, n., —gerüst, n.,
 скелетѣ (грѣвинѣ); —hand, f.,
 тѣпѣ осѣсѣ, дескърнатѣ; —hart,
 —haus, —haut, v. Weinhart, Wein-
 haus, Weinhaut; —lehre, f., остео-
 логѣ; —mann, m., тѣртеа; —
 markt, n., шѣдѣѣ де осѣ; —schmet-

zen, pl., дѣрепт де осѣ; —thier,
 n., анималѣ ососѣ; —stalt, m.,
 слѣптекарѣ, крѣпарѣ де осѣ.
Snöfchern, a., де осѣ.
Snöfig, a., ососѣ, плинѣ де осѣ.
Snöfel, m., гълѣшкѣ, перѣшѣорѣ.
Snollen, m., воцѣ (= bozza, итал.),
 монѣ; гълѣ; тѣверкѣлѣ, къпѣ-
 цинѣ (вот.); крѣппѣсѣ, вѣкатѣ тѣре
 (дѣравѣ) де шѣне; —gewächß, n.,
 планѣ тѣверѣсѣ, къ къпѣцинѣ
 (къмѣ е чѣпа).
Snollig, a., гълѣосѣ, тѣверкѣлѣсѣ,
 къпѣцинѣсѣ; пѣтѣнѣ, грѣѣ.
Snorf, m., вѣтѣлѣ, настѣре (ром.
 mânt.); тѣрѣлѣ (ла вѣстонѣ); подѣ,
 воидѣ, гълѣмѣлѣ (акѣ); — am Thur-
 me, вѣшика тѣрѣлѣ.
Snörfschen, n., вѣтѣлѣцѣ, пѣстѣрѣлѣ,
 воидѣшѣорѣ.
Snörfen, v., дѣвѣтѣлѣ, дѣкѣлѣ къ
 вѣтѣлѣ.
Snorf-fabrik, f., вѣтѣрѣлѣ; —form,
 f., ѿрѣмѣ, тѣнарѣ (де вѣрсѣлѣ
 вѣтѣлѣ).
Snorf-hafen, m., дѣкѣлѣтѣорѣ (де
 вѣтѣлѣ), кърѣлѣ къ карѣ дѣкѣлѣ
 чѣнева вѣтѣлѣ; —loch, n., гѣрѣцѣ
 де настѣре.
Snorfmacher, m., вѣтѣварѣ, ѿкъторѣ
 де вѣтѣлѣ; —arbeit, —waare, f.,
 вѣтѣварѣ, тѣрѣ де вѣтѣлѣ.
Snorper, v. Gallapfel.
Snorpel, m., сѣрѣчѣ, картѣлѣцѣнѣ;
 —fisch, m., пѣшѣлѣ сѣрѣкѣшѣ;
 —icht, a., сѣрѣчѣ, ка сѣрѣлѣ;
 —ig, a., сѣрѣкосѣ, картѣлѣцинѣсѣ;
 —lehre, f., кондрологѣ, дѣвѣцѣ-
 таръ десѣре сѣрѣчѣрѣ; —zerlegung,
 f., кондрологѣ.
Snorren, m., гълѣ, кокѣшѣ, скре-
 скътаръ, монѣ, подѣ.
Snorr-icht, a., подѣрѣ; —ig, по-
 дѣросѣ.
Snörschen, n., вѣвѣчѣлѣ, тѣгѣрѣлѣ.
Snösre, f., вѣвѣкѣ, тѣгѣрѣ; —n
 treiben oder bekommen, дѣтѣгѣ-
 рѣшѣ, дѣвѣвѣчѣшѣ; —n, v.,
 дѣвѣвѣчѣескѣ.
Snösvig, a., вѣвѣкосѣ, тѣгѣросѣ,
 плинѣ де тѣгѣрѣ.
Snötchen, n., подѣлѣцѣ.

Endeln, v., амалетескѣ въ подзрелѣ.
Knoten, m., nodž; грезтате, педекъ; da steht der —, аѣ ѿ nodž (грезтата); einen — machen, а ѿачѣ nodž, а дннѣда; einen — aufmachen, десnodž; den — zerhaueu, а тѣа nodžлѣ, а термина ѿ касъ; ein harter —, марѣ педекъ; —loch, a., ѿръ подзрѣ; —stoch, m., въѣхъ подзросѣ.
Knost-licht, a., nodžpřis; —ig, a., podžpocž.
Knuff, m., гюадѣ, вшитѣ, котитъръ (датъ не аокнѣсѣ); —en, v., гюптескѣ, даѣ гюадзрѣ, вшескѣ (бохег, ѿр.)
Knülle, f., кредъ перегзлатъ, търтитъръ; —n, v., търтескѣ (знѣ вестънтѣ); дмпѣтърѣ.
Knüpfen, v., дннѣдѣ, аегѣ, знескѣ, стрипѣ.
Knüppel, v. Knüttel.
Knüppeln, v., чомъдескѣ.
Knurten, v., маржескѣ, харжескѣ; маржърѣ; кюрълескѣ (мацелѣ).
Knurrig, a., маржиторѣ, харжиторѣ; кюржиторѣ; маржържторѣ.
Knute, f., кнѣте, (инстр. днѣлоржторѣ де вѣтѣтѣ не винѣваѣтѣ дн Рѣсѣа); die — geben, а да кнѣте.
Knüttel, m., ѿвѣтъ (ѿвѣтѣ дн Скр. = fustis лат.), чоматѣ, въѣхъ скъртѣ шѣ грѣсѣ, тѣчѣкѣ; —brüde, f., nodž, понте, де пхелетѣ; —reim, —vers, m., рѣмъ, версѣ грѣсѣ, дѣа чоматѣ.
Koaxen, (mal vine Quaxen), аѣ окъкѣ (вронтеле).
Kobalt, m., ковалтѣ; —blau, —glau, n., сталтѣ; —erz, n., есѣ де ковалтѣ; —fönig, m., регзлѣ де ковалтѣ.
Koben, m., котѣдъ (де порѣл).
Kober, m., паперѣ; кошѣ.
Kobold, m., спирѣтѣ реѣ, дѣаволѣ (приа mine).
Koch, m., кѣкнѣерѣ, (итал. cuciniere), вѣкѣтарѣ; —buch, n., картѣ де вѣкѣтърѣ.
Kochen, v. a., ѿерѣ, гѣтескѣ, ѿакѣ вѣкатѣ, де тѣнкаре; —, n., кѣче, ѿерѣ, клѣкотеште, даѣ Blut

socht ihm in den Adern, сѣнѣрѣ дѣ клѣкотеште приа vine; еѣ socht gleich bei ihm, с'анриѣде днѣдѣтѣ; еѣ einem recht —, аѣ да дн гѣрѣ, аѣ сѣзнѣ адеверѣлѣ; etwas —, а кѣче чеѣа, а маѣна; —, n., коптъръ; колѣкѣтъръ.

Kocher, m., кѣѿетѣерѣ.

Köcher, m., тѣлѣ (де сѣрѣдѣ).

Kocherei, f., Кѣѿѣлѣнѣ, f., кѣкнѣрѣ, артеа де а гѣтѣ вѣкатѣ.

Kochherd, m., ватъръ; —holz, n., лѣмне де кѣкнѣ.

Köchin, f., кѣкнѣрѣсѣ, вѣкѣтърѣсѣ.

Kochjunge, m., кѣатѣ, дѣсѣнѣлѣ де кѣкнѣрѣ; —loch, n., (дн тавѣрѣ), гѣрѣ де гѣтѣтѣ; —löffel, m., аѣнгѣроѣлѣ; —ofen, m., копторѣ де кѣкнѣ; —salz, n., сѣре коптанѣ; —topf, m., ѿлѣ де ѿертѣ; —wasser, n., аѣлѣ вѣнѣ де вѣкатѣ; —wein, m., вѣадѣ де кѣкнѣ, вѣнѣ пѣнтърѣ дрѣсѣлѣ вѣкатѣлорѣ.

Kobertig, a., ѿлегмѣтѣкѣ, сѣкѣлѣчѣѣсѣ.

Koborn, v., а лѣпѣда ѿлегтѣ, а сѣкѣлѣ.

Köber, m., радѣ, (ѣскѣ, знѣ че де тѣнкатѣ че сѣ знѣ дн знѣдѣлѣ пѣнтърѣ а аѣтѣдѣ пѣштѣлѣ).

Köbern, v., аѣтѣдескѣ.

Kofent, m., коѿентѣ, верѣ сѣмѣлѣ де адѣа проѣлѣ.

Koffer, m., кѣѿерѣ, лѣдѣ; —macher, m., кѣѿерѣрѣ.

Kohl, m., кѣрѣкѣ (caulis), (варѣл).

Kohle, f., кѣрѣвѣне; glühende —, кѣрѣвѣне аѣрѣнѣсѣ; todte —, кѣрѣвѣне сѣлѣсѣ; wie auf —n stehen, сѣлѣ на не кѣрѣвѣнѣ, сѣ грѣвѣеште тѣре а пѣка.

Kohlen, v., кѣрѣвѣнѣсѣзѣ, прѣѿакѣ дн кѣрѣвѣнѣ.

Kohlenbauet, m., кѣрѣвѣнарѣ; —beden, m., маѣгалѣ (васѣ кѣ кѣрѣвѣнѣ пѣсѣ дн мѣжлѣкѣлѣ касѣл, малѣ вѣртѣсѣ дн ѿрѣентѣ), —bergwerk, n., кѣрѣвѣнѣрѣ, мѣнѣ де кѣрѣвѣнѣ (де пѣтѣнтѣ); —brennen, v., ардѣ кѣрѣвѣнѣ; —brenner, m., кѣрѣвѣнарѣ; —dampf, m., авѣрѣ де кѣрѣвѣнѣ; —dampfet, m., сѣнѣгѣторѣ де кѣрѣвѣнѣ (знѣлѣтѣ

ла пратарѣ); — *beckel*, n., копери-
шънѣ de фокѣ; — *erbe*, f., кър-
вни de пѣтънѣ; — *etz*, n., есѣ
карбоникѣ (асемenea кървнелѣ
de пѣтънѣ); — *feuer*, n., фокѣ
de кървни; — *frau*, f., кървнѣ-
рѣсѣ; — *gluth*, f., ardore de кър-
вни, жарекѣ; — *grube*, f., кър-
внѣриѣ; — *händler*, m., negoti-
torѣ de кървни; — *mann*, m.,
кървнарѣ; — *maß*, n., мѣсърѣ
de кървни; — *meister*, m., грѣ-
маѣ de лемне менитѣ а се
кървниза; — *pflanze*, f., tiraie de
кървни; — *pulver*, n., пѣвере
de кървни; — *säure*, f., acidѣ кар-
боникѣ; — *schaufel*, f., лопѣциѣ
de кървни, вѣтрарѣ; — *schwarz*,
n., перѣлѣ de кървни; — *sift*,
m., kondels, крелонѣ de кървни;
— *stoff*, m., кървнѣ (материя);
— *topf*, m., олѣ кѣ кървни; —
wasserstoff, m., газѣ, idroгенѣ
карбонатѣ.
Röhler, m., кървнарѣ; — *glaube*,
f., крѣдѣнѣ орѣвѣ.
Rohlf Feuer, v. *Rohlfen Feuer*.
Rohlf-fuchß, m., каѣлѣ мѣрѣ; —
garten, m., крѣкиште; — *topf*,
m., кѣпѣциѣ de крѣкиѣ; — *markt*,
m., маѣ de вердеѣрѣ; — *mehle*, f.,
пѣгѣриѣ кървниѣ; — *pflanze*, f.,
пѣлѣтѣ крѣкиѣсѣ; — *tabi*, m.,
караравѣ (крѣкѣ de Ciama); —
rübe, f., паѣлѣ; — *saat*, f., се-
минѣ, pecadѣ de крѣкиѣ; —
schwarz, a., перѣ ка кървнелѣ,
фортѣ перѣ; — *schmetterling*, —
weißling, m., олѣтѣрѣ алѣ; —
stüß, n., крѣкиште, докѣ de крѣ-
киѣ.
Roje, f., кѣмарѣ, каванѣ, (пѣтрѣ
мателонѣ).
Röfen, v., скѣпѣ, v. *Speien*.
Rofer, m., (marit.), кърарѣ принѣтрѣ
скѣзелѣ вѣслѣорѣ лѣнѣтрашѣорѣ.
Rolbe, f., *Rolben*, m., капѣтѣлѣ чѣлѣ
грѣсѣ алѣ верѣе лѣкрѣ сѣлѣ з-
пѣлѣтѣ, мѣчѣкѣ (ла вѣдѣлѣ); гѣ-
мѣлѣ; рѣторѣтѣ, крѣкѣветѣ (ла
kimimѣ); патѣ сѣлѣ стрѣтѣ (de

пѣшѣкѣ), каѣлѣ (кѣлѣ), каѣлѣ чѣтѣ;
гѣлѣ (de кѣкѣрѣзѣ); *malz*; donѣ
(ла тѣлѣшѣе); *Rolben hoch!* лѣ-
шка ла зѣерѣ! *einem die — lauf-*
sen, чѣно n'a скѣлѣтѣ de ворѣвѣ
сѣ аскѣлѣтѣ de вѣлѣтѣ.
Rolben, v., факѣ мѣчѣкѣ, гѣмѣлѣ
(inѣ), гѣлѣлѣ (кѣкѣрѣзѣ); чѣмѣ-
цѣскѣ, ватѣ кѣ мѣчѣкѣ; фачѣ
монѣтрѣ, корѣниѣ (чѣрѣкѣлѣ).
Rolben-hirß, m., чѣрѣвѣ кѣ мон-
ѣтрѣ; — *hirse*, f., мѣлѣ кѣ спѣкѣ
гѣмѣлѣосѣ; — *moos*, n., мѣшѣкѣ
гѣмѣлѣосѣ; — *reißt*, n., дрѣнтѣлѣ
мѣчѣчѣлѣ (алѣ чѣлѣлѣ маѣ тарѣ);
— *stange*, f., варѣтѣ кѣ мѣчѣкѣ;
— *stoß*, — *streiß*, m., лѣнѣрѣ кѣ
мѣчѣкѣ, кѣ патѣлѣ пѣштѣлѣ.
Rolbicht, a., мѣчѣкѣлѣ, гѣмѣлѣлѣ.
Rolbig, a., мѣчѣкѣтѣ, = (mazzo-
chiuto it.).
Roleriß, a., колѣриѣкѣ.
Rollf, f., колѣкѣ (ветѣдѣрѣ кѣ гѣлѣ-
ѣрѣ ла пѣлѣтѣе).
Roller, m. m. n., гѣтарѣ; пѣнѣтарѣ;
гѣлѣратѣ (ла понѣ).
Roller, m., фѣриѣ; тѣрѣвѣ, капѣкѣ
(морѣвѣ ла каѣ); — *ig*, a., фѣ-
риѣтѣ; капѣкѣ; — *ader*, f., вѣна
капѣкѣриѣлѣ (лѣнѣтрѣ крѣкѣ ла каѣ).
Rollern, v., а авѣ капѣкѣ (каѣлѣ);
а се рѣстѣорѣлѣ, а се да de дѣра;
fig. а оѣ лѣнѣфѣриѣтѣ; —, n., вор-
ворѣсѣрѣ, кѣорѣрѣ (ла маѣе).
Rolon, n., doze пѣнтѣ (:), семѣлѣ
de инѣтрѣнѣнѣнѣне.
Roloß, m., Колѣсѣ (орѣче е de мѣ-
римѣ лѣнѣспѣлѣмѣнѣтѣтѣорѣе); — *al*,
— *aliß*, a., колѣсѣлѣ.
Rolter, n., фѣрѣлѣ арѣтрѣлѣлѣ.
Rombüse, f., кѣкѣтѣ (ла Корѣвѣлѣ).
Romker, m., комѣкѣ, актѣорѣ лѣ
niece de рѣсѣлѣ.
Romiß, a. m. ad., комѣкѣ, рѣдѣкѣлѣ.
Kommen, v., винѣ, вѣлѣ, ажѣнѣтѣ; м'
анѣронѣлѣ; *ich komme gegangen*, ge-
ritten, gefahren, винѣ пѣжѣосѣ, кѣ-
ларѣ, вѣ карѣ (кѣ паѣлѣ); *diesen*
Weg bin ich nie gekommen, пѣ
каѣла ачѣста n'am маѣ лѣнѣвѣлѣтѣ;
Einem mit Worten zu nahe —,
а вѣгѣма пѣ чѣноѣвѣ кѣ ворѣвѣ;

wenn es hoch kommt, чешъ малъ; в. ші hoch; wenn es auf's Höchste kommt, за касълъ чешъ малъ рещъ; nachdem es kommt, кат се ви дитъшпа, дъре дитрецирри; an —, ажънрѣ; an einen —, а дитъшпа, а ажънрѣ по чинова; aneinander —, а се дитъшпа, а се кате; ich kann nicht an ihn —, нъ'ми почъ рещъна; an eine Arbeit —, а се анъка де дитъшпа; es an sich — lassen, (mit der Arbeit), а нъ прѣ се гъви къ дитъшпа; — (mit dem Geben), а нъ прѣ ѿ дитъшпа; auf einen —, vine, kade (дн партеа къива, момтенирѣ шча.), дитъшпа адъче аминте нителѣ къива дн воръирѣ; die Schuld wird auf mich —, vine ва къдѣ по mine; ich kann nicht auf den Namen —, нъ'ми vine а минте нителѣ; auf Etwas —, а рещени, а'ми адъче аминте де чева; auf die Spur —, а да де зрмъ, а дескоперѣ чева; es ist mit ihm auf's Neueste gekommen, а ажънрѣ за митерочѣа чешъ малъ марѣ; за сашъ де ромнъ; auf den Bau —, а ѿ осъндитъ за дитъшпа нъвдѣнъ (за окъ); wir wollen auf etwas anderes —, сь скитъвѣмъ воръа, сь воръимъ де адъ чева; aus Etwas —, а еши; aus der Gewohnheit, aus der Mode —, а еши дин дитъшпа, дин модъ; auseinander —, а се дитъшпа; aus der Fassung —, а'ми еши дин ситъшпа, а'ми нешде китъшпа, в. Fassung; aus den Wölfen kommen, а еши за висерикъ (дънъ дитъшпа, кендолѣ); ich kann nicht aus dem Handel —, нъ китъшпа ачѣстъ китъшпа; einem aus den Augen —, а нешде дин ведѣре по нештине; aus der Gefahr —, а ситъшпа дин перикъ; aus sich selber, außer sich —, а'ми еши дин минъ, а нъ малъ нитѣ (де дитъшпа, дитре); herein, hinein, herein —, а интра; davon —, а ситъшпа; dazu —, а ситъшпа; а с'адаоше; heraus, hinaus —, а

еши; was wird denn endlich heraus —? че ва малъ еши? es kommt bei dieser Waare nichts heraus, нъ есе нитѣ адъ китъшпа дитъшпа марѣ нитѣ; es mag heraus — was da wolle, дитъшпа китъшпа се ва дитъшпа, есе китъшпа ва еши; за тотъ евенитъшпа; hervor —, а провени, а продъче, а перте; hinter etwas —, а дескоперѣ, а да нешде зрмъ (дн ситъшпа); hinter einen —, а да нешде чинова, адъ атака; mit Worten hinter einen —, а воръи де рещъ по чинова, адъ дитъшпа, а се черта, дитъшпа; in Abnahme —, а дескоперѣ; in Verfall —, а се рина, дитъшпа; in Gefahr —, а къдѣ дн перикъ; in Schweiß —, а асда (нъдѣми); über einen —, а дитъшпа по чинова, а ѿ прѣсѣрѣ къива; einem über den Hals —, а ситъшпа по чинова; über etwas —, а да нешде чева; überein —, а се дитъшпа; um etwas —, а нешде чева; um seine Hoffnung —, а ші нешде ситъшпа; unter die Leute —, а черчетѣ адъдѣрѣ, а се гъви (о нешде (притъшпа ѿмен)); unter die Augen —, а се дитъшпа, а венѣ дитъшпа; unter die Füße —, а ѿ китъшпа дн нитѣ; von etwas —, а гъса, а нитѣ чева; provine, vortede, дитъшпа гитъшпа (де дитъшпа); von Sinnen —, а'ми еши дин ситъшпа; nicht von der Stelle —, а нъ се митъшпа дин локъ; vor einen —, а се дитъшпа; а ѿ притъшпа дн азънрѣ; weit —, а се дитъшпа, а дитъшпа, а еаче прогрѣс (дн шитъшпа сѣс артъ); zu etwas —, а проѣта, а се елоци; wieder zu dem Seinigen —, а рѣкитъшпа адъ сѣс; zu Ehren —, а се дитъшпа за ошѣре, дитъшпа; zu Jahren —, а се дитъшпа, (= invehiare, it.), а дитъшпа дн вѣрстѣ; zu Kräften —, а се дитъшпа, а'ми рѣкитъшпа ситъшпа; zum Zweck —, а'ми ажънрѣ ско-

пзлѣ; *zurecht* —, а рещи, а ео-
кати; *mit einem zurecht* —, а се
дмѣрка (кз чинева); пров. *kommt
Zeit, kommt Rath*, че н'адзкѣ
анил, адзче бра.

Komment, part., вениндѣ, венинте;
виторѣ, виторѣ; — *e Woche*, сен-
темѣна виторе.

Komödiant, m., komedianтѣ; —in,
f., komedianтѣ.

Komödie, f., komediy; —*billet*, n.,
билетѣ де интратѣ (ан театръ);
—*haus*, n., театръ, касѣ де
komediy; —*nettel*, m., авиѣ, а-
вишѣ де komediy.

Komst, m., ланте ковѣцитѣ, акрѣ
(изртѣ).

König, m., реѣе (краѣ, ригѣ ла
жокѣ де кърѣл, шахѣ ан Персиа);
Bücher der Könige, картеа ан-
пѣрацилорѣ; регѣлѣ, металѣ крѣатѣ.

Königin, f., реѣинѣ (крѣѣсѣ).

Königlich, a. mī ad., регѣлѣ, ре-
ѣескѣ (крѣѣескѣ); *Seine königliche
Majestät*, *Majestatea Sa* реѣѣскѣ;
daft ist —, ачѣста е знѣ че мѣ-
рѣѣлѣ, ачѣста е минѣнатѣ.

Königreich, n., реѣинѣ (крѣѣе), мо-
нархиѣ, domniѣ.

Königs-appel, m., мѣрѣ domnesкѣ;
—*blau*, a. mī ad.; виолетѣ, ко-
лоре виолетѣ; —*fest*, n., вотеѣлѣ
Domnaxl, *Eniſania*; —*freund*,
m., регѣлѣстѣ; —*terze*, f., лзми-
пѣрикѣ (плантѣ); —*krone*, n., ва-
силѣкѣ, езнаторѣ (плантѣ); —
krone, f., diademѣ, коронѣ ре-
ѣѣскѣ; —*mord*, m., оторѣ де
реѣе, реѣичидѣ; —*mörder*, m.,
оторѣторѣ де реѣе, реѣичидѣ;
—*schießen*, m., жокѣ де пѣикѣ-
тѣри (ла вѣпѣторѣ); —*schlange*,
f., шерѣе анпѣрѣтескѣ, anakondѣ;
—*sohn*, m., оѣлѣ де реѣе; —
straße, f., дрѣмѣ domnesкѣ; —
tag, m., вотеѣлѣ, вовотѣза, *Eni-
ſania*; —*titel*, m., тигѣлѣ ре-
ѣѣскѣ; —*wasser*, n., анѣ тѣре;
—*wort*, n., паролѣ де реѣе;
—*würde*, f., demnitate реѣѣскѣ.

Königthum, n., регѣлѣ, demnitate
реѣѣскѣ.

Können, v., почѣ; сѣпѣлѣ капаче;
was kann er? че ште елѣ? че
поте елѣ? kann er schreiben? ште
елѣ скрѣе? kann er laufen? поте
елѣ оѣи? тѣ kann sein, се поте;
ich kann nicht begreifen, нѣ почѣ
прѣчѣе, нѣ почѣ кѣпринде; er
kann französisch, елѣ ште фран-
гоѣште; ich kann nichts dafür,
н'ам че оѣче, нѣ е vina mea;
auswendig —, а ште де рѣстѣ,
а ште не дѣнаѣарѣ.

Konisch, a. mī ad. (mat.), конѣкѣ.

Kontur, f., контѣрѣ, dedemнѣ ан-
преѣлѣрѣ.

Konturſche, f., контѣшѣ (хѣлѣ).

Kopal, m., копѣлѣ (рѣшѣлѣ).

Kopfe, f., копѣлѣ (монѣтѣ рѣ-
сѣскѣ).

Köpfeln, v., мѣ клѣтинѣ, мѣ аѣинѣ.

Körper, m., ѣесетѣрѣ ка спѣнареа
пештелѣ.

Kopf, m., канѣ; крѣштѣтѣ; кѣпѣ-
ѣинѣ; минте; ѣестѣ; гѣмѣлѣ,
шѣгѣлѣ; вѣрѣѣ; воѣдѣ (ла акѣ);
тѣртеа, оѣлореа ла внѣ кѣлѣ; кѣ-
пѣкѣ; кѣпѣ (вѣкѣ); — *eines Hu-
tes*, оорта знеѣ пѣлѣриѣ; оѣндѣлѣ
пѣлѣриѣ; *offener* —, минте дем-
тѣнтѣ, канѣ дескѣскѣ; *Schlag auf
den* —, тѣлѣ ан канѣ, лѣвитѣрѣ
ан канѣ; канѣ сѣкѣ, омѣ тѣм-
пѣтѣ, хѣвѣкѣ; *über Hals und* —,
ан оѣга тѣре; *in bloßem* —,
кѣ канѣлѣ голѣ, кѣ канѣлѣ деско-
перѣтѣ; *mit dem* — *in die Höhe*,
кѣ канѣлѣ не сѣсѣ; *mit gebeug-
tem* —, кѣ канѣлѣ пѣкатѣ; er
hat etwas im —, с'а дѣвѣтѣтѣ,
i c'a сѣитѣ винѣ ан канѣ; er weiß
nicht, wo ihm der — steht, i се
дѣторѣче канѣлѣ де тѣрѣ, е аме-
ѣитѣ де рѣѣе; ich setze meinen —
zum Pfand, анѣ даѣ канѣлѣ; еѣ
will mir nicht aus dem — e gehen,
ачѣстѣ лѣкрѣ нѣ'мѣ поте ешѣ дѣн
минте; einander beim — e neh-
men, а се анѣлѣра, а се лѣа
де мѣрѣ; einen harten — haben,
а авѣ канѣ де оѣрѣ; den — zu-
recht setzen, а'ѣ скѣте гѣрѣвѣнѣ
дѣн канѣ, а'ѣ рѣне минтеа ла лѣкѣ;

sich etwas in den — setzen, а ѿ каприціосѣ не чева, а пне ка-
 пилѣ дн пенѣ неѣтрѣ чева; den
 — kosten, а коста віѣца; setzen
 — aufsetzen, а ѿ каприціосѣ; nach
 seinem — handeln, а лкра де
 капилѣ сѣѣ; den — hängen lassen,
 а дшвля дескѣрѣціатѣ; sich den
 — einrennen, а да кз капилѣ де
 прѣте, а да кз капилѣ де пра-
 глѣ де сѣѣ нѣ де жосѣ; vor
 den — stoßen, а вѣтѣма, а дн-
 фрѣнта, а десѣста; einem den
 — verbrehen, а скѣте не чинева
 дн минѣ; einem den — warm
 machen, а скѣте не чинева дн
 сѣрѣте, а нѣ лѣса дн пачѣ не
 чинева, а'лѣ конѣрѣва, а'лѣ тѣр-
 вѣра; den — aus der Schlinge
 ziehen, а скѣпа де вреѣ пѣласте,
 а да досѣлѣ ла вреѣ инѣрѣѣ; die
 Hände über den — zusammen-
 schlagen, а ѿ ѣѣрте днѣрѣстатѣ;
 — aber, в. Hauptader; — arbeit,
 f., лѣрѣрѣа минѣ, сѣдѣлѣ, дн-
 вѣцѣтѣрѣ; — band, n., —binde,
 f., лѣгѣтѣрѣ ла капѣ, вѣндѣ (ital.
 benda); тѣлѣнѣ (кѣтѣ се лѣгѣ
 ѣемеѣле рѣсѣрѣтене), днѣрѣво-
 дѣлѣ; — bededung, f., днѣлѣтѣре.
 копѣрѣмѣнтѣ де капѣ (пѣлѣрѣѣ,
 кѣчѣлѣ, вѣнетѣ); — brechen, n.,
 вѣталѣ де минѣ, сѣрѣрѣе де
 капѣ, сѣорѣдѣрѣа минѣ; — brett,
 n., кѣпѣтѣлѣ; — förmig, дн ѣорѣта
 капѣлѣ, капѣортѣ; — geld, n.,
 кѣлѣтѣцѣѣ, дажде не капѣ; —
 grind, m., кѣлѣѣ, кѣлѣтѣ; лѣпрѣ;
 — hänger, m., капѣ пѣкатѣ; ѣѣ-
 царѣ, инѣкрѣтѣ, сѣлѣтѣлѣ; —
 hängerel; f., ѣѣдѣрѣѣ; — fissen,
 n., перѣлѣ де капѣ; — fissenziehe,
 f., ѣаѣѣ де перѣлѣ; — kohle, m.,
 кѣрѣкѣ кз кѣлѣцѣлѣ, кѣлѣцѣлѣ де
 варѣѣ, кѣрѣкѣ ѣестѣосѣ; — ma-
 schine, f., гѣлотѣлѣ, махѣлѣ де
 тѣлетѣ капѣлѣ; — nissen, n., сѣмѣлѣ
 дн капѣ, днкѣпѣчѣне, пѣкѣчѣне;
 — nisset, m., кѣлѣпѣтѣортѣ дн капѣ,
 копѣлѣментѣосѣ; — ruf, f., лн-
 дѣлѣ; волѣтѣрѣ дн капѣ; — ruf,
 m., копѣетѣрѣ, колѣѣрѣ, орѣлѣ-

мапѣлѣ де капѣ; — rümen, m.,
 кѣпѣдѣлѣ де кѣрѣа; — ring, m.,
 черѣкѣ кѣлѣтѣшѣлѣ; — salat, m.,
 сѣлатѣ кз кѣлѣцѣлѣ, лѣпѣтѣкѣ дн-
 вѣлѣтѣ, марѣлѣ; — scheu, а сѣлѣ-
 рѣосѣ; — schmerz, m., дѣрѣрѣ де
 кнѣсѣ; — steuer, в. Кѣрѣѣгѣлѣ; —
 stimme, f., глѣсѣ дн гѣтѣ; —
 schwud, в. — ruf; — schütteln, n.,
 дѣтѣтѣрѣ, сѣкѣтѣрѣтѣрѣ дн капѣ;
 — stich, n., вѣкатѣ дн капѣ; капѣ
 (de nente, de nētrѣ, de mo-
 netѣ); — tuch, n., вѣтѣсѣтѣ, тѣ-
 хѣрѣмѣ де капѣ, днѣлѣтѣоре;
 — verband, m., днѣлѣшѣтѣрѣ, лѣгѣ-
 тѣрѣ де капѣ; — wasser sucht, f.,
 идѣрѣнѣкѣ де капѣ, анѣ 'n капѣ,
 идѣрѣкѣѣаѣлѣ; — weh, в. — schmerz;
 — weide, f., сѣлѣче, рѣкѣтѣ; —
 wunde, f., — zeug, n., сѣкѣѣлѣ,
 кѣѣѣлѣ.

Körschen, n., кѣлѣшѣортѣ, кѣлѣлѣдѣ;
 boldishort, гѣтѣлѣѣорѣ.

Körsen, v., тѣлѣ капѣлѣ, рѣтѣѣѣ ка-
 пѣлѣ, тѣрѣкѣѣѣ, дѣкѣлѣ, дѣкѣне-
 ѣѣѣѣ; (nom) рѣтѣѣѣ, дѣскѣлѣлѣ.

Kopflos, а. m. ad., ѣѣрѣ капѣ, ѣѣрѣ
 минѣ; — handeln, а лкра ѣѣрѣ
 минѣ.

Kopfüber, ad., прѣстѣ капѣ.

Köpfung, f., тѣлѣрѣ де капѣ, дѣ-
 кѣлѣтѣрѣ.

Kopfunter, ad., кз капѣ 'нжосѣ.

Kopie, f., копѣ.

Koppe, f., крѣстѣ, крѣштѣтѣѣ; кѣлѣме;
 вѣрѣлѣ.

Koppel, f., лѣгѣтѣрѣ (сѣрѣдѣ); жѣгѣ;
 пѣрѣке (de kal); кѣрѣа (de sa-
 vie); кодѣрѣ; лѣѣѣѣѣѣѣѣ де
 пѣскѣтѣ, дѣвѣлѣтѣѣ, сѣѣ де пѣскѣтѣ.

Koppeln, v., лѣгѣлѣ; днжѣгѣ, дн-
 нѣдѣ, днсѣрѣдѣ, днпѣрѣкѣлѣ.

Koppeln, v., рѣтѣѣѣ, тѣшѣскѣ (ар-
 борѣл де вѣрѣѣрѣ).

Koppet, в. Krippelsetzer.

Koralle, f., корѣлѣ, тѣрѣѣнѣлѣ; — p-
 baum, m., арѣворѣ корѣлѣнѣлѣ; — p-
 thlerchen, n., полѣнѣ (анѣмѣлѣ), ѣѣ
 ѣаѣче тѣрѣѣнѣлѣ, корѣлѣнѣ.

Koran, m., Корѣнѣ, сѣрѣпѣтѣрѣ лѣѣлѣ
 mohamedane.

Korallen, v., кортарецъ (кистическъ)
 трънлъ, днорънъ, вичюскъ.
 Korb, m., кърелъ, кошъ, кошаркъ;
 реѡзъ, ръсплнсъ денегъторъ;
 der junge Mann hat von dem
 Mädchen einen — bekommen, жъ-
 пейсѣ і се денегъ тѣна ѡеицеѣ;
 —macher, m., кошъраръ; —wa-
 gen, m., каръ къ дѡсо
 Korbchen, n., кърелъ, кошъледъ,
 кошъркъцъ.
 Korbel, v. Kerbel.
 Korbuan, m., кордованъ.
 Kören, v., азегъ.
 Koriander, m., кориандръ (плантъ).
 Koriathe, f., стаѡидъ.
 Kork, m., сѡперъ, плтъ; donz de
 плтъ, скѡрцъ порѡсъ; —artig,
 a. шѣ ad., ка сѡперлъ, ка плта;
 —baum, m., —eiche, f., стежаръ къ
 скѡрца плтѡсъ; —schle, f., талпъ
 де плтъ; —störpel, m., donz de
 плтъ; —steher, m., ракъ де скѡсъ
 donzлъ (знелтѡръ де ѡеръ).
 Korn, n., грьнѡ; цантъ (цѡлъ ла
 пѣшкъ); логъ (провъ де метѡлъ);
 auf dem —e haben, a. цѡти всъ-
 пра, auf's Korn haben, a. кѡцета
 ръсвѣнаре; türklisches —, порѡмъ
 (тѡлѡен.), пълъшѡкъ (молдов.),
 кѡкръзъ (арѡел.); —ader, m.,
 агръ (ѡгоръ) де вакате (грьнъ,
 сѡкаръ); —ähre, f., смѣкъ де
 вакате; арпѡнтъ смѣкъ; —aus-
 fuhr, f., вспортъцѣне де вакате;
 —bau, m., кѡктаръ, пръсѣре де
 сѡкаръ (сѡкъ де вакате прѡсте
 тѡтъ); —blume, f., пегѡнъ; —
 boden, m., грьнаръ, magazinъ де
 вакате; podz de грьнаце; агръ
 де вакате; —brand, m., тѡчѡне
 (ѡн грьнаце); —branntwein, m.,
 вѡпаръ де вакате; —ernte, f.,
 сечерѡшъ, реколтъ де вакате;
 —feld, n., агръ, арътаръ де вѡ-
 кате; —fuhr, f., каръ де грьнъ,
 дѡкъркътаръ де вакате; —garbe,
 f., слѡпъ де грьнъ; —haim, m.,
 пѡлѡкъ, ѡкштѡлкъ грьнъ; —
 handel, m., комерцъ де вакате;
 —händler, m., смекълантъ де вѡ-
 кате; —haufen, m., стѡгъ де

грьнъ; —hülse, f., плѡвъ; —jahr,
 n., анъ тѣносъ; —hammer, f.,
 грьнаръ; жѡръ тѣносъ, цѡръ
 roditorъ; —land, n., пѡтѡнтъ
 тѣносъ де грьнаце; —mangel,
 m., лѡсъ де грьнаце; —markt,
 m., тѡргъ де грьнаце; —motte,
 f., —milbe, f., —wurm, m., гър-
 гърѡцъ, верѡе де грьнъ; —rose,
 f., макъ сѡватѣкъ; —schäufel, f.,
 лѡпатъ; вѡлтѡрѡшкъ; кѡшъкъ къ
 лѡпатъ де арѡкатъ грьнаце; —
 sprecher, m., грьнаръ (хѡтваръ);
 —wäde, f., тѡхърикѡ 'n грьнаце;
 —wucher, m., прѡкѡшъ, слѡкаръ
 пѡлѡшѡкъ къ грьнаце; —wu-
 cherer, m., прѡкѡнедъ де черѡле;
 —zehente, f., зѡчѡлъ де грь-
 наце; —zins, m., платъ, дарѡ
 (зѡръ) дѡа грьне.

Körnchen, n., грьнѡчоръ; er hat kein
 — Verstand, нѡ шѡе сѡ дѡ-
 парцъ дѡе ла дѡл тѡгарѣ, — есте
 знъ нѡгъръ.

Kornellbaum, m., —dornige, f., —
 fleischbaum, m., корнъ (арѡре).

Kornellkirsche, f., корнъ.

Kornelle, f., корнъ (пѡмакъ); корнъ
 (пѡма лѡ).

Körneln, v., даъ дѡ грьнѡ.

Körnen, v., грьнѡескъ; амѡескъ
 (пѡсѡрѣ); даъ дѡ грьнаце.

Körnenleder, n., пѡе грьнѡѡѡ.

Kornförmig, a. шѣ ad., ка грьнѡ-
 тѡе, ка грьнацлъ.

Körnigt, a. шѣ ad., грьнѡцъ.

Körnig, a. шѣ ad., грьнѡѡѡ, ѡѡрѡсъ.

Kornreich, a. шѣ ad., тѣносъ, ѡрѡ-
 тѡсъ, roditorъ (дѡвелшѡгатъ).

Körper, m., грьнъ, корнъ; сѡсѡтанцъ;
 ѡвѡнтъ, лѡкръ; todter —, тор-
 тѡчѡне, кадавръ, етъръ; —bau,
 m., органѡсѡцѡнеа, ѡрѡтѡцѡнеа,
 етърѡтѡра тѡнѡескъ; —anlage, f.,
 дѡсѡѡцѡцѡнеа тѡнѡескъ, тѡшѡ-
 рѡтѡнтъ; —bildung, f., ѡрѡта
 тѡнѡлѡ; —haltung, f., цѡлѡтѡра,
 норѡтѡра, норѡтѡнтѡлъ тѡнѡ-
 лѡ; —kraft, f., гърѡ тѡнѡескъ,
 вѡртѡе тѡнѡескъ, ѡрѡта тѡ-
 нѡлѡ; —lehre, f., сомѡтологѡ,
 етѡеомѡтрѡ, шѡѡѡа дѡспре

- корпусі; —masse, f., гръмадъ де корпусі, масъ, адхътаръ де корпусі; —stoff, m., матеріъ, принципіалъ материалъ, оісікъ; —welt, f., лъмеа материалъ; лъме сімдигъ
- Körperschen**, n., грашоръ, корпусоръ, корпуселъ.
- Körperlich**, a. ші ad., материалъ, трънекъ, оісікъ; —er Eid, m., жръштънтъ оорталъ, жръштънтъ соленелъ; —e Gegenwart, f., пресінуъ персоналъ; —e Züchtigung, f., недѣлъ трънекъ.
- Körperlichkeit**, f., материалитате, корпоритате, трънито.
- Körperschaft**, f., корпъ, корпоръционе, асоциъционе.
- Körperszahl**, f., нъмъръ соидъ.
- Korporal**, m., корпоралъ.
- Korsar**, m., корсаръ, лотръ де море, пиратъ.
- Kosak**, m., козакъ, о сиуъ де кълърине ръсѣкъ.
- Kosel**, f., нърчикъ, скроѳца.
- Koseln**, v., оатъ (пърчел).
- Kosen**, v., алинтезъ, воръсѣкъ дп ръсѣзъдъ, дикърѣкъ къ вгъндеце.
- Kostogonie**, f., костогоніъ, штіінуъ десре оортъционеа зніверсали.
- Kostographie**, f., костографіъ, дескрипционеа лъмеі оісіче.
- Kostologie**, f., костологіъ, штіінуа ледіоръ цепенале, дълъ каре се гъвернъ зніверсали.
- Kostopolit**, m., костополитъ, четъцеаъ де лъме.
- Koskat**, m., кълънаръ, корделоръ, кълъталеръ, омъ къ о касъ ші зпъ агръ.
- Kost**, f., влатъ, лътретънтъ (костъ); лъкате, тълъкаре, дешъкитъ; freie —, масъ дешкікъ, масъ оранкъ; die — geben, a da масъ, a цінѣ дп конвиръ; in die — gehen, a терце ла тълъкатъ.
- Kostbar**, a. ші ad., преціосъ, скъмъ, костъторъ, де валоре море.
- Kostbarkeit**, f., преціоситате, валоре море; одоръ, лъкръ скъмъ.
- Kosten**, v. a., гъстъ.
- Kosten**, v. n., костъ, костезъ; was kostet es? кълъ костъ? че преціъ арѣ? es mag kosten was es will, къ орі че преціъ; es kostet viel Mühe, ва остенѣлъ море; es kostet das Leben, есте не рълъсѣ де віегъ.
- Kosten**, pl, снесѣ (келътеле), костъ, преціъ; auf meine —, не снесѣло море; die — für einen bezahlen, a скъти не чинева де снесѣ; für die — verkaufen, a винде не кълъ а костатъ; —anschlag, m., дешікъ (такмінъ), комитъ де снесѣ, сокотѣла де снесѣ; —aufwand, m., снесѣ; —erfaß, m., дешънарѣ, ренторъчереа снесѣлоръ; —frei, a. ші ad., скътитъ де снесѣ, граісѣ.
- Kostler**, m., гъстъторъ.
- Köstlich**, a. ші ad., преціосъ; deliciös, гъстосъ, дешкатъ; minzpatk, есчелите.
- Kostschule**, f., пенционатъ.
- Kostspielig**, a. ші ad., костъторъ, прѣскъмъ.
- Kostverächter**, m., алегъторъ ла вълкате, дешкатъ ла тълъкаре.
- Koth**, m., тінъ (ардел.), поролъ (мълт.), гродъ (молдов.); некърълъ; скретънтъ, скърпъ, калеръ, гълъадъ; —lache, f., тінъриъ, поролъ, вълтокъ.
- Koth**, n., pl. Kothhe, късѣоръ църънекъ, коліъ, корделъ.
- Kothhe**, f., кинигъ (ла кал); котлонъ, дклатъ.
- Köter**, Köther, m., дъзъ (кълъ).
- Köthener**, Köthner, m., в. Koskat.
- Kötherel**, Köthnerel, f., австали зпал пролетаріа.
- Kothig**, a. ші ad., тіносъ, поролосъ, гродосъ.
- Kothsack**, v. Koskat.
- Kothurn**, m., котърнъ, кондъръ; (поет.) скріере вомвастікъ.
- Koze**, f., страіъ (мълтен.), цолъ (ардел.), чергъ (молдов.).
- Kozen**, v., вомъ, воръскъ, върѣ; кихъ, вълкъ.
- Krabbe**, f., ракъ де море, кракъ;

- въгълъ, вратанъ, рѣтанъ, ван-
дхъ (despre couil).
- Strabellu, v., орекъ шпорелъ, гъ-
диахъ, атингъ; v. n., тѣ трагъ не
врънчѣ; въгълъескѣ din тѣнѣ;
тѣ днѣрникъ, тѣ гъдиахъ.
- Strach, m., краптъ, троснетъ, пок-
нетъ; паръитъ.
- Strachen, v., крѣпъ, повнескѣ, трос-
нескѣ.
- Strachmandel, v. Strachmandel.
- Strachsen, v., кърѣпъ, корѣпъ, кро-
кѣпъ; стрѣпъ рѣгашитъ.
- Strache, f., главъ, тѣрдогъ, дѣр-
логъ, кахъ рѣхъ.
- Kraft, f., пѣтере, оордъ, тѣрѣ,
вартѣтѣ (оісікѣ); енерѣпъ, ві-
гѣре; magnetische —, вартѣтѣ
матнегикъ; lunere —, вѣртѣлѣ-
тѣтѣ; aus allen Kräften, din
рѣспѣтерѣ; von Kräften kommen,
а скѣдѣ din пѣтерѣ; Kraft meines
Amtes, дн пѣтереа дерегѣторѣел
меле, —arznei, f., медѣина пѣ-
терѣсѣ; —aufwand, m., десѣ-
шарѣ де пѣтерѣ, днкорѣчѣнеа
пѣтерѣлорѣ (оинѣгѣл); —aus-
druck, m., терминъ пѣтерѣсѣ, спре-
сіане, ворѣпъ пѣтерѣсѣ; —brühe,
f., замъ пѣтерѣсѣ, естрѣкѣ де
сѣпъ, тѣнкаре днѣрѣгѣре; —
fülle, f., прѣсѣсіанѣ пѣтерѣлорѣ;
—genie, n., ценѣкъ мѣре; —mehl,
n., олореа оѣинѣл, амѣдонъ; —
sprache, n., дѣмѣпъ пѣтерѣсѣ, кѣ-
вѣпѣтѣ стрѣвѣтѣторѣ; —torte, f.,
віскотѣпъ; —wurzel, f., рѣдѣчѣпъ
днѣрѣгѣре, доронѣпъ (планѣ).
- Kräftig, a. mī ad., тѣре, пѣтерѣсѣ,
въносѣ, вігѣросѣ, енерѣосѣ;
—e Nahrung, пѣтрѣтѣпѣтѣ сѣв-
станѣосѣ, вѣкатѣ хрѣпѣгѣре; —e
Stimme, гласѣ пѣтерѣсѣ, ворѣпѣре
сонѣрѣ.
- Kräftigkeit, f., тѣрѣпъ, вігѣре, вѣр-
тѣтѣ (оісікѣ).
- Kraftlos, a. mī ad., непѣтѣпѣосѣ,
непѣтерѣсѣ, дѣспѣтѣ де пѣтерѣ,
лѣцѣдѣ, деспѣрѣватѣ, десѣрѣматѣ
(грѣпѣште), оѣрѣ енерѣпъ (слаѣ).
- Kraftlosigkeit, f., непѣтѣпѣпъ, гѣпѣ-
- zime, деспѣрѣчѣне, неенерѣпъ
(слѣвѣчѣне).
- Kraftvoll, a. mī ad., плѣнѣ де пѣтерѣ,
пѣтерѣсѣ, въносѣ, вѣрѣосѣ, е-
нерѣосѣ, вігѣросѣ.
- Kragen, m., гѣлерѣ, колѣрѣ; einen
beim — nehmen, а лѣа де гѣтѣ
по чѣнеа.
- Kragstein, m., (архѣт.), кѣла волѣтѣ,
канѣлѣ зпѣл волѣтѣ, пѣтра днѣкѣлѣ-
тѣре, пѣтра din кѣпѣтѣлѣ.
- Krähne, f., чѣрѣ; eine — hat die
anderen die Augen nicht aus, корѣпъ
ла корѣпъ пѣ скѣтѣ оѣил.
- Krähen, v., кърѣпъ; кѣпѣтѣ (кѣко-
шкѣ); хохотѣскѣ; es wird kein
Hahn danach —, нѣмѣнѣл пѣлѣ
ва пѣгѣпѣ, а нѣмѣнѣл пѣлѣ ва пѣса
де сѣрѣтеа кѣтѣрѣла.
- Krähenauge, n., оѣил де чѣрѣ; вѣ-
тѣтѣрѣ ла пѣчѣре, оѣил де гѣпѣпъ;
cinwärts de пѣкѣлорѣ (де рѣвѣпѣтѣ).
- Krahn, m., вѣрѣжѣ, кѣкорѣ (де
рѣдѣкатѣ грѣвѣтѣпъ); —balsam, m.,
дрѣгѣ де вѣрѣжѣ.
- Krauel, m., гѣлѣпѣпъ, чѣртѣ, дѣс-
пѣтѣ, сѣадѣ.
- Krauelen, v., дѣспѣтѣ, пѣ чѣртѣ,
пѣ сѣадѣскѣ.
- Kraueler, m., чѣртѣрѣдѣ.
- Kraulen, v., сѣрѣпѣтѣрѣзѣ, сѣрѣпъ рѣхъ,
тѣнѣжѣскѣ ла хѣртѣпъ.
- Krausen, m., монѣстрѣ марѣнѣ.
- Krall, m., сѣрѣпѣтѣрѣ, кѣпѣчѣтѣрѣ.
- Kralle, f., канѣе, гѣарѣ, вѣгѣоіѣ.
- Kralle, v., сѣрѣпѣлѣ, днѣгѣрѣзѣ, а-
пѣкѣ кѣ гѣара.
- Kram, m., тѣрѣшѣрѣ, тѣрѣзѣ тѣ-
рѣпѣ, десѣгѣрѣпъ, вѣтѣкѣрѣпъ; das
rast nicht in meinen —, ачѣста'мѣ
деспѣчѣе, ачѣста пѣ е по пѣа-
кѣлѣ мѣжъ; —bude, f., дѣгѣпъ,
вѣгѣкѣ, волѣшѣрѣ.
- Kramchen, n., пѣрѣсторѣорѣ, грѣ-
шѣрѣ, прѣкѣшѣпъ.
- Kramen, v., сѣзрѣпѣрѣскѣ, пѣрѣсто-
рѣскѣ кѣ тѣрѣпѣта, прѣкѣпѣскѣ;
рѣколѣскѣ; kadž la patъ de
пашѣре, тѣ лѣхѣзѣскѣ.
- Kramer, Krämer, m., прѣкѣпѣцѣ,
вѣгѣкарѣпъ, пѣрѣцѣторѣ кѣ тѣрѣпѣта,
сѣзрѣнарѣ.

- Krämerei**, f., прѣкънѣ, вѣтѣкънѣ, сѣрънѣрѣ.
Krämergeist, m., свѣрѣнѣ погъторосѣ, омѣ лѣкомѣ лѣ къштѣрл.
Krämladen, m., волгѣнѣорѣ, вѣтѣкъ, дѣгѣнѣ, прѣвълѣорѣ.
Krämmetsvogel, m., стѣрзѣ шѣарѣ.
Krampe, f., скѣвъ (лѣ карѣ интѣр зѣворѣлѣ); кѣстѣре (лѣ о карѣ).
Krampe, f., цѣсѣ, рѣсѣнѣтѣра нѣльрѣл.
Krämpel, f., дѣрапѣ, neuvine de лѣнѣ.
Krämpeln, v., нѣпѣнѣлѣ лѣнѣ, скарѣнѣлѣ.
Krämpen, v., рѣсѣрѣнѣлѣ.
Krampe, m., **Krämpfe**, pl., спѣстѣлѣ, копѣвлѣсѣнѣ, кѣрчѣлѣ, сѣрчѣлѣ; — **ader**, f., дѣлѣцѣнѣеа вѣнѣлѣ, сѣрчѣнѣеа вѣнѣлѣ; — **husten**, n., тѣсѣ спѣстѣотѣкъ, тѣсѣ копѣвлѣсѣнѣ.
Krampfen, (fich), тѣ сѣрчѣескѣ, тѣ конѣрагѣ, тѣ лѣдѣкѣрчѣлѣ, спѣстѣлѣ.
Krampfisch, m., торпѣдѣ (пѣштѣ).
Kramphast, a. m. ad., копѣвлѣсѣнѣ, спѣстѣотѣкъ.
Krämpfig, a., сѣнѣсѣ лѣ спѣстѣлѣ, спѣстѣотѣкъ; епѣлѣпѣтѣкъ, сѣѣерѣторѣ de чѣа нѣвоѣе.
Krämpfstillend, part., анѣспѣстѣотѣкъ.
Krämpfer, m., сѣрчѣнѣнѣторѣ.
Kramsvogel, v. **Krämmetsvogel**.
Kramwaage, v. **Kram**.
Krangeln, v., тѣ дѣнѣкѣ, тѣ дѣнѣкѣчѣескѣ (ѣирѣе).
Kranich, m., конѣрѣ.
Kranf, a., волѣнѣвѣ вѣтѣрѣлѣ, нѣсѣнѣтѣсѣ; **tödtlich** —, волѣнѣвѣ de тѣорѣтѣ; — **es Gewissen**, кѣпѣтѣлѣ тѣрѣзѣрѣлѣ, копѣштѣнѣдѣ вѣтѣмѣтѣ; **am Verstande** — **sein**, a ѣи сѣнѣпѣтѣлѣ de тѣнѣтѣ.
Kranke, f., волѣрѣ, епѣлѣнѣсѣнѣ, чѣа нѣвоѣе.
Krankeln, v., сѣнѣтѣ волѣнѣвѣчѣсѣ, сѣнѣтѣ лѣнѣпѣдѣлѣ.
Kranfen, v., тѣхнѣескѣ, сѣнѣрѣлѣ, торѣтѣоѣкъ, вѣтѣнѣлѣ; **an der Ehre** —, a вѣтѣнѣеа онѣорѣа.
Krankenbesuch, m., вѣсѣтѣ лѣ волѣнѣвѣ.
Krankenbett, — **lager**, n., нѣтѣнѣлѣ дѣрѣрѣлѣорѣ; зѣчѣре de волѣ.
Krankend, part., сѣнѣрѣнѣнѣторѣ, тѣхнѣнѣторѣ, дѣрѣрѣсѣ.
Kranfenhaus; n., онѣнѣнѣлѣ.
Kranfenkost, f., вѣкѣтѣ de волѣнѣвѣ.
Kranfenwärter, m., нѣзѣторѣ de волѣнѣвѣ.
Kranfhast, a. m. ad., нѣсѣнѣтѣсѣ волѣнѣвѣсѣ.
Kranfheit, f., волѣ, вѣтѣцѣлѣ, — (**beizagene lat.**), сѣнѣтѣтѣ; рѣа-dѣнѣсѣсѣнѣе (ѣоѣсѣкъ); **englische** —, волѣ кѣнѣескѣ (лѣ конѣлѣ); **ansteckende** —, волѣ лѣнѣчѣсѣ, конѣнѣнѣсѣ; — **geschichte**, f., рѣнѣорѣтѣ de сѣрѣ волѣ; — **lehre**, f., нѣсѣлѣогѣ, шѣнѣнѣ de сѣрѣ волѣ; — **stoff**, m., мѣтѣрѣа волѣлѣ; — **zeichen**, n., сѣнѣтѣоѣнѣа, сѣнѣнѣлѣ волѣлѣ.
Kranflich, a., волѣтѣкъ, торѣвѣчѣсѣ, лѣнѣпѣдѣ; рѣлѣ dѣнѣсѣсѣ; — **sein**, a'цѣ ѣи рѣлѣ, a ѣи волѣнѣвѣчѣсѣ.
Kranflichkeit, f., сѣнѣтѣтѣ стрѣкѣтѣ, волѣтѣтѣ.
Kranfung, f., тѣхнѣчѣнѣе, сѣнѣрѣтѣрѣ, торѣтѣоѣчѣлѣ, дѣгѣстѣ.
Kranz, m., кѣнѣкъ, гѣрѣнѣдѣ (de ѣлорѣl); конѣнѣ; вѣргѣрѣ, ѣѣчѣорѣ; чѣркъ, сѣнѣтѣтѣ (de ѣѣmef); (архѣт.) конѣнѣчѣ, вѣрѣлѣ; — **ader**, f., (анѣт.) конѣнѣарѣа ипѣнѣлѣ; — **bein**, n., (анѣт.), осѣлѣ ѣрѣнѣтѣлѣ; — **förmig**, a кѣнѣнѣѣорѣнѣлѣ, лѣ ѣорѣнѣа кѣнѣнѣлѣ; — **nacht**, f., (анѣт.), кѣсѣтѣрѣ кѣнѣнѣарѣ.
Kranzen; n., кѣнѣнѣорѣ, кѣнѣнѣцѣ, гѣрѣнѣдѣорѣ; конѣнѣорѣ; чѣркъшѣорѣ (de ѣѣmef).
Kranzen, v., дѣнѣнѣнѣлѣ.
Krapf, **Krapfen**, m., кѣпчѣ, кѣрѣлѣ; нѣнѣнѣорѣ, нѣтѣнѣорѣ.
Krapp, m., ѣѣрѣвѣ рѣшѣ.
Krater, m., вѣратѣрѣ, гѣра вѣлѣкѣнѣлѣорѣ.
Kratschen, v., тѣ кѣрчѣескѣ.
Kraub, m., гѣрѣдѣнѣ de лѣгѣнѣе.
Kraubbeere, f., нѣрѣ (нѣомѣ).
Kraubbürste, f., нѣрѣлѣ сѣрѣнѣнѣторѣ, ѣрѣкѣторѣ.
Kraze, f., **Krazeisen**, n., рѣзѣнѣорѣ, рѣзѣнѣторѣ; сѣрчѣнѣнѣторѣ.
Kraze, f., рѣнѣ, рѣнѣлѣ (лѣ кѣнѣлѣ), рѣнѣнѣнѣнѣрѣ; конѣрѣ, нѣнѣрѣлѣ.
Krazen, v., скарѣнѣлѣ; сѣрѣлѣ; скарѣнѣлѣ; сѣрчѣнѣлѣ.
Krazer, m., сѣрчѣнѣнѣторѣ; сѣрчѣнѣ-

торѣ; скъртъпторѣ; взръдиторѣ
(de нъшкъ),
Kraßfuß, m., дикнъчъне змигъ,
 реверингъ гържорѣ.
Kraßgarten, v. Крѣс.
Kraßig, a. ші ad., рѣосѣ; рѣтъносѣ.
Kraßsalbe, f., кнѣоре де рѣе.
Kraßwolle, f., гънъ скъртъпнатъ.
Kräuel, m., ѳеръ кърлігатъ.
Krauen, v., гъділѣ, скарпінѣ зшорѣ.
Krauß, a., креуѣ, дикреуитѣ; кре-
 статѣ, дингатѣ; дикеркатѣ.
Krause, f., дикреуитъръ; динтеа,
 хорвотъ; васѣ де лѣтѣ.
Krauseleisen, n., ѳерѣ де дикреуитѣ
 пърѣлѣ, де зингитѣ монета.
Krauselein, v., дикреуескѣ; дикгр-
 зескѣ; зинуескѣ (монета); къртѣ
 къ тѣестрѣ, къртѣ къ горгоне
 (аравичесте).
Krausemünze, f., мінтѣ, ісѣтѣ креуѣ;
 wilde —, мінтастръ, мінтѣ съ-
 ватикъ.
Kraußhaarig, a. ші ad., къ гърѣ креуѣ.
Kraußohr, m., ксерекѣ креуѣ, варзъ
 креуѣ.
Kraußkopf, m., канѣ креуѣ.
Kraußsalat, m., сълатъ креуѣ.
Kraut, n., взрѣенъ, легѣтѣ; іервѣ;
 плантѣ; ксерекѣ, варзъ; — und
 Loth, пѣверѣ ші пѣтѣ; мѳрте;
 für den Tod ist kein —, мѳртеа
 п'арѣ медичинъ; —ader, m., арѣ
 де варзъ; —artig, a. ші ad.,
 іерврѣкѣ, іерврѣ; —beet, n., стратѣ
 де ворзе; —blatt, n., ѳѳіѳ де
 ксерекѣ; —salat, m., сълатъ де
 ворзе; —stampf, m., кздитѳіѳ де
 гълатѣ ксерекѣ; —stumpf, m., ко-
 чѣнѣ де варзъ.
Krautchen, n., іервшѳрѣ; іервѣлѣ.
Kraute, f., пѣвѣре, пѣвѣтрѣ, прѣ-
 шѣкрѣ.
Krauten, v., пѣвѣскѣ. прѣшѣскѣ.
Krauter-abdruck, m., арворісѣчъне;
 —abjud, m., декондѣне де вз-
 рѣенѣ; —auszug, m., естраптѣ,
 свстануѣ дин іерврѣ; —bad, n., вѣлѣ
 де іерврѣ; —bier, n., верѣ шезътѣ; —
 brühe, f., затѣ де лерѣме; —buch,
 n., іерврѣкѣ, сѣмѣлѣарѣкѣ; —frau, f.,
 іерврѣесѣ; —garten, m., гърдінѣ

ботаникъ; —läse, m., врѣнзѣ вер-
 де; —fenner, m., ботаникѣ, кѣ-
 носкѣторѣ де іерврѣ; —funde, f.,
 ботаникъ, кѣномгінгѣ де планте;
 —lese, f., іерврѣрѣитѣ, ботанікатѣ;
 —mann, —sammler, m., іерврѣ-
 рѣкѣ; —reich, v. Pflanzenreich;
 —suppe, f., свѣѣ де лерѣме;
 —tranf, m., вѣстрѣ, декондѣ де
 лерѣме; —wein, m., вѣнѣ къ іерврѣ.
Krautjunker, m., доминѳорѣ де про-
 вѣнгѣ, вѳіерашѣ вѣдърѣносѣ.
Krautkopf, m., кѣлѣуѣнѣ де ксерекѣ;
 канѣ сѣкѣ.
Kreatur, f., креаткрѣ, ѳѣлѣтрѣ, знѣлатѣ
 (омѣлѣ кѣлѣва).
Krebs, m., ракѣ; (medic.) канкрѣ;
 канрѣномѣ, канкрѣлѣ, гангрѣлѣ,
 лѣпарѣ, вѣвѣ ѳѳрте перѣкѣлѣсѣ; —
 artig, a. ші ad., гангрѣносѣ; —
 auge, n., —stein, m., окѣс де ракѣ;
 —butter, f., зѣтѣ де рѣчѣ; —
 gang, m., шѳрѣскѣ дѣчѣтѣ, дѣна-
 поіерѣ, рѣкѣдѳрѣ, рѣкѣдѣнгѣ;
 —gängig, a. ші ad., дѣнапоіетѣ,
 рѣтѣасѣ; —geschwür, n., гангрѣлѣ,
 лѣпарѣ; —kreis, m., (астр.) чер-
 кѣлѣ ракѣлѣ; —nase, f., пѣскѣлѣ,
 пасѣлѣ ракѣлѣ; —schaden, m.,
 гангрѣлѣ, канрѣномѣ, стрѣкѣчъне
 ѳѳрте марѣ; —schale, f., кѳжѣ
 де ракѣ; —scheere, f., врѣнка,
 ѳѳрѣека ракѣлѣ; —stein, m., окѣс
 де ракѣ; —suppe, f., свѣѣ де ракѣ.
Kredenzen, v. Credenzen.
Kredit, v. Credit.
Kreide, f., кретѣ (крѣдѣ, тѣвшѣрѣ).
Kreiden, v. дикретѣзѣ.
Kreiden-artig, a. ші ad., ка кретѣ,
 дѣ ѳорта кретѣлѣ; —erde, f., пѣ-
 тѣлатѣ кретѣсѣ; —fist, m., кон-
 делѣ де кретѣ; —weiß, a., азѣлѣ
 ка кретѣ; —zeichnung, f., десѣмѣлѣ
 къ кретѣ.
Kreidicht, a. ші ad., кретѣлѣ, ка кретѣ.
Kreidig, a. ші ad., кретѣсѣ, къ кретѣ.
Kreis, m., черкѣ, крѣгѣ, цѣрѣ; (крѣнгѣ,
 цѣркѣлѣмѣ); ѳѳерѣ; дѣтѣрѣлѣ-
 рѣмѣ; гѣнѣтѣ, дѣтрѣнтѣ; im —e
 seiner Familie, дѣтѣрѣ ал сѣлѣ; im
 —e eintheilen, а дѣтѣрѣлѣ дѣ дѣ-
 стрѣнтѣ, дѣ цѣнтѣтрѣлѣ; im —e herum-

gehen, а дѣла дѣлать; а се роті; einen — schließen, а форма зпѣ черкѣ, а дѣлѣ зпѣ черкѣ; — amt, n., дорѣторіа дистрикта, офіціалатѣ де дистриктѣ, кѣрмѣра, администратѣра динѣтѣ; — amtmann, m., администратѣрѣ, кѣрмѣторѣ де дистриктѣ; — baßn, f., (астрон.) орбитѣ, крѣкѣ, калѣа астрѣлорѣ; — bewegung, f., мѣшкѣтѣ черкѣларѣ; — bogen, m., аркѣ черкѣларѣ; — förmig, a. mī ad., дѣ форма черкѣлѣ, черкѣформѣ; — gang, m., шрѣ черкѣитѣ; — gericht, n., трѣзналѣ де дистриктѣ; — hauptmann, m., кѣпитанѣ де дистриктѣ, администратѣрѣ, окѣрмѣторѣ; — lauf, m., черкѣлѣцѣне, черкѣлѣтарѣ, ротѣре, ротѣтарѣ, ротѣлѣцѣне; — linie, f., линѣ черкѣларѣ, перѣферѣ; — rund, a. mī ad., ротѣндѣ, ка черкѣлѣ; — schule, f., шкѣла дистрикта; — stadt, f., кѣпитала динѣтѣ; — tag, m., адѣнанѣцѣ, дѣегѣ де дистриктѣ; — tanz, m., хорѣ.

Kreischfen, n., черкѣлѣцѣ, черкѣшорѣ, крѣлѣлѣцѣ.

Kreischfen, v. стрѣкѣ, рѣкѣскѣ; пѣрѣлѣ, прѣскѣскѣ (мѣлѣов.)

Kreisel, m., трѣрежѣ, сѣрѣлѣ.

Kreiseln, v., а се роті ка трѣрежѣлѣ.

Kreiselwind, v. Wirbelwind.

Kreisen, v., (минер.) отѣрѣнѣжѣ, сѣарѣкѣ.

Krellen, v. Krallen.

Krempe, v. Krämpfe.

Krempel, v. Krämpel.

Krepine, f., крѣпѣлѣ (ѣрѣ ѣинѣ).

Krepp, m., Kreppflor, m., крѣпѣ, цѣсѣтарѣ ѣинѣ.

Kresse, f., пѣотѣрѣлѣ (крѣпѣцѣ).

Kreuz, n., крѣче; шале, крѣча сѣпѣрѣлѣ; сѣѣерѣнѣцѣ, пѣказѣ, торѣтарѣ (кѣнѣ); über's —, дѣ крѣче; zu — e kriechen, а се зѣлѣ, а се сѣзнѣне; das — machen, амѣ ѣачѣ крѣче; an's — schlagen, а рѣстѣлѣ, а крѣчѣѣцѣ; am — e stehen, а ѣи стрѣмѣторѣтѣ, а авѣ лѣкрѣрѣ грѣле.

Kreuzabnahme, f., лѣара де пѣ крѣче (а Домѣлѣ); — band, n., лѣгѣтарѣ крѣчѣлѣ; — bein, n., осѣлѣ сѣкрѣ (анат.); — bild, n., Крѣчѣѣлѣ, Хрѣстѣсѣ пѣ крѣче; — blume, f., полѣгѣлѣ; — bogen, m., аркѣ крѣчѣлѣ, аркѣ дѣарѣналѣ (ла о волѣтѣ); — brav, a., ѣбрѣе вравѣ, прѣе онѣстѣ, прѣе де онѣмѣлѣ; — bruder, m., крѣчѣлѣтѣ, крѣчѣсѣмѣлѣтѣ (о кѣлѣгѣрѣлѣ); — erfindung, f., аѣларѣа сѣ. крѣчѣлѣ; — erhdhung, f., дѣлѣларѣа сѣ. крѣчѣлѣ; — fahne, f., ѣлатѣра крѣчѣлѣ; — fahrer, m., крѣчѣеатѣ; пѣлѣ кѣлѣтарѣ пѣ спѣцѣлѣлѣ трѣрѣлѣ, крѣчѣетѣре, пѣлѣ крѣчѣетѣре; — fahrt, f., крѣчѣеатѣ; — förmig, a., крѣчѣформѣ, дѣ форма крѣчѣлѣ; — gang, m., терѣсѣ крѣчѣлѣтѣ; рѣспѣлѣтѣ; дѣтѣ, прѣчѣсѣзнѣе кѣ крѣчѣлѣ; — gaffe, f., стрѣлѣ кѣрѣмѣлѣлѣ, стрѣлѣ крѣчѣлѣ; — gericht, n., жѣдѣката крѣчѣлѣ; — gestirn, n., крѣчѣерѣ; — gewölbe, n., волѣтѣ дѣ крѣче; — haßpel, m., вѣрѣтелѣцѣ; — herr, — ritter, m., кѣвалѣрѣ азѣ крѣчѣлѣ; — hieb, m., лѣвитѣрѣ крѣчѣлѣ; — kirche, f., вѣсерѣкѣ дѣ форма крѣчѣлѣ; — kraut, n., пѣтрѣмѣрѣсѣ; — lahm, a., дѣмѣлѣтѣ; — orden, m., орѣдѣналѣ крѣчѣлѣ; — predigt, f., прѣдѣкѣ де крѣчѣеатѣ; — schmerz, m., дѣрѣре де шале; — schuabel, m., пѣсѣре кѣ плѣскѣлѣ крѣчѣлѣ, лѣкѣсѣ; — spinne, f., пѣлѣжѣлѣ кѣ крѣче; — sprung, m., сѣрѣтарѣ крѣчѣлѣ; — steg, m., пѣтекѣ крѣчѣлѣ, сѣпѣлѣлѣ крѣчѣлѣ; — stein, m., пѣтрѣ крѣчѣлѣ; — stoff, m., крѣча ѣерѣстрѣлѣ, ѣерѣстрѣ стѣкѣлѣ; — tjalet, m., тѣлѣрѣ крѣчѣерѣ; — träger, m., крѣчѣѣерѣ, лѣрѣтарѣ де крѣче; — weg, m., рѣспѣлѣтѣ, кѣлѣ крѣчѣлѣ; — weife, ad., дѣкрѣчѣлѣ; — woche, f., сѣпѣлѣлѣ де рѣгѣчѣлѣ; — zeichen, n., сѣмѣлѣлѣ крѣчѣлѣ; — zug, m., крѣчѣеатѣ (рѣсѣлѣлѣ пѣнѣтрѣ крѣча); — zügel, m., крѣкѣ де хѣцѣрѣ.

Kribbeln, v. Kriebeln.

Kridellopf, m., къртигорѣ.
Krideln, v., къртоскѣ.
Kridler, m., къртигорѣ, червикосѣ.
Kridlich, a. mi ad., къртигорѣ; кри-
 тикѣ, деликатѣ; пендестлатѣ;
 спиносѣ.
Kriebellopf, m., омѣ арцъгосѣ, пѣгъ,
 зрѣчосѣ; тѣниосѣ; рѣтѣносѣ.
Kriebel-frankheit, —sucht, f., вгъндѣ,
 тѣнкъриме де сѣаге; зѣтъриме;
 рапѣнѣ.
Kriebeln, v., орекѣ днчетѣ; ми се
 днѣрникѣ (сѣнцелѣ); зѣтърѣ;
 ѣврикѣзѣ (*Wimmeln*).
Kriebbohne, f., ѣасоле олѣгъ.
Krieche, f., прѣпѣ тимѣкрѣ; в. ми
Kriecheute.
Kriechen, v., тѣ тѣрѣскѣ, шервезѣ;
 тѣ змиѣскѣ, тѣ деградѣ, тѣ
 овилѣскѣ (*ital. avvillirsi*), тѣ дн-
 жосѣскѣ, тѣ лѣпѣдѣ по сѣнемѣ.
Kriechend, part., тѣрѣторѣ; днгарѣ;
 овилѣтѣ, аусѣ, деградѣтѣ.
Kriecheute, f., днмѣгъ (раѣгъ), арцѣорѣ.
Kriecher, m., тѣрѣторѣ; омѣ овилѣтѣ,
 днгарѣ.
Kriecheutei, f., тѣрѣтѣрѣ, шервитѣрѣ;
 овилѣтѣрѣ, днжосѣре, днжосѣтѣрѣ,
 днгарѣрѣ.
Krieg, m., рѣсвоѣс, велѣ; *den* —
erklären, а декларѣ рѣсвоѣс; *den* —
führen, а пѣрта рѣсвоѣс.
Kriegen, v. n., рѣсвоѣескѣ, портѣ
 рѣсвоѣс, тѣ лѣптѣ; *v. a.*, аникѣ;
 канѣтѣ; речѣнѣ, примѣскѣ, до-
 вѣндѣскѣ; *ich will dich schon* —,
пѣ'ми веѣ скѣпа, те воѣс ауска;
sich bei den Haaren —, а се дн-
 кѣера, а се пѣрѣи.
Kriegend, part., рѣсвоѣиторѣ, велѣре-
 ранте.
Krieger, m., остѣмѣ, солдатѣ, рѣс-
 воѣиторѣ; —*in, f.*, амѣзонѣ.
Kriegetisch, a. mi ad., рѣсвоѣосѣ,
 марѣиѣлѣ, велѣносѣ, лѣпѣтѣчѣ; вѣ-
 тѣносѣ.
Kriegertäßig, a. mi ad., остѣшѣскѣ,
 милѣтѣрѣскѣ, ка днтрѣ солдатѣ.
Kriegsanstalten, pl., прѣгѣтрѣпѣ, прѣ-
 парѣтѣе велѣче; —*artifel, m.*, ар-
 тѣкѣлѣ де рѣсвоѣс; *pl.*, лѣпѣ милѣ-
 тарѣ, кондикѣ милѣтарѣ; —*bau-*

kunst, f., архѣтекѣтарѣ милѣтарѣ,
 ѣортиѣискѣмѣнтѣ; —*baumeister, m.*,
 инѣинѣрѣ; —*bedarf, m.*, —*bedürf-*
nisse, pl., тѣнѣигѣзно; —*befestigung,*
 (дн лѣпѣ), контѣстѣдѣзноѣа жѣде-
 кѣдѣи; —*dienst, m.*, сѣрвиѣдѣ милѣ-
 тарѣ, сѣрвиѣдѣ остѣшѣскѣ; —
empörung, f., рѣсколѣ велѣкѣ;
 —*erklärung, f.*, декѣтѣрѣдѣзно де
 рѣсвоѣс; —*sache, f.*, торѣа рѣс-
 воѣилѣ, ѣлакѣра рѣсвоѣилѣ; —
flotte, f., ѣлотѣ велѣкѣ, армѣтѣ
 марѣнѣ; —*fuhrer, f.*, транспортѣ
 де тѣнѣигѣзилѣ; —*fuß, m.*, старѣ
 де рѣсвоѣс; *eine Armee auf den*
—fuß setzen, а пѣне о армѣтѣ
 дн старѣ де рѣсвоѣс; —*gebrauch,*
m., датѣна, кѣсандѣ рѣсвоѣилѣ;
 —*gefahr, f.*, пѣрикѣлѣ де рѣсвоѣс;
 —*gefährte, m.*, камерѣтѣ де армѣ,
 сѣдѣ де армѣ; —*gefangener, m.*,
 пѣриѣонѣрѣ де рѣсвоѣс, канѣтѣ де
 рѣсвоѣс; —*gefangenschaft, f.*, кан-
 тѣитѣтѣ, пѣриѣѣре (рѣвѣ) де
 рѣсвоѣс; —*gericht, n.*, жѣдѣгѣ мар-
 ѣиѣлѣ, трѣвѣналѣ остѣшѣскѣ, трѣ-
 вѣналѣ милѣтарѣ; —*geschichte, f.*,
 истѣорѣ милѣтарѣ; —*geschrei, n.*,
 стрѣгѣтѣ, парѣлѣ велѣкѣ; —*gesetz,*
n., лѣпѣ милѣтарѣ; —*glück, n.*,
 сѣртѣа, вѣрѣга рѣсвоѣилѣ; —*gott,*
m., Марѣдѣ, зѣлѣ рѣсвоѣилѣ; —
göttin, f., Белѣна, зѣа рѣсвоѣилѣ;
 —*handwerk, n.*, вѣдѣѣ де солдатѣ,
 тѣсѣрѣа солдатѣилѣ; —*heer, n.*,
 армѣтѣ, ѣсте, трѣпѣ; —*held, m.*,
 ерѣдѣ, канѣиѣнѣ, омѣ лѣстрѣ дн
 вѣтѣилѣ; —*helbin, f.*, ерѣилѣ; —
 —*kamerad, v.* —*gefährte*; —*fan-*
zellei, f., канѣларѣ велѣкѣ; —
lasse, f., кѣссѣ милѣтарѣ (*vic-*
terier); —*snecht, m.*, солдатѣ,
 ѣанте (дн кѣрдѣ); —*kommando,*
n., пѣперѣлатѣ, командѣ де рѣс-
 воѣс; —*kunst, f.*, танѣтѣкѣ, арѣ
 милѣтарѣ; —*lager, n.*, кѣмпѣ де
 рѣсвоѣс, кѣстрѣ (лагѣрѣ); —
läufte, m. pl., тимѣкрѣ велѣче;
 —*leben, n.*, вѣдѣѣ милѣтарѣ; —
leute, pl., остѣшѣимѣ, солдатѣимѣ;
 —*lieb, n.*, канѣтѣкѣ марѣиѣлѣ, кан-
 тѣкѣ де рѣсвоѣс; —*list, f.*, отѣра-

- imperiſch; черкѣ, имѣлѣ, чѣркѣнѣ, (ampereizſch de лхнѣ); zur — gelangen, а кѣштѣга корѣна; et was in der — haben, а ѣи винѣсѣ, вѣтѣ; nach der — ſtreden, а аспѣра, пѣзѣи ла корѣнѣ; die — niederlegen, а депѣне корѣна.
- Kroneinfünfte, pl., венѣтѣрѣне корѣнѣ.
- Krönen, v., корѣнезѣ, дѣкорѣнѣ, дѣкорѣнезѣ; gekrönter Dichter, m., поетѣ лѣкреатѣ; gekrönte Preiſſſchrift, f., скриптѣрѣ премиатѣ, корѣнатѣ.
- Kronengold, n., аспѣ де легѣ мѣкѣ, аспѣ де корѣнѣ (кѣ 6 каратѣ аратѣ), аспѣ простѣ.
- Kronerbe, m., хѣронѣмѣ алѣ корѣнѣ, принѣне ерезитѣрѣ (diadochѣ).
- Krongut, n., доминиѣ алѣ корѣнѣ.
- Kronleuchter, m., поликандѣрѣ, лѣстрѣ, кандѣжавѣрѣ.
- Kronprinz, v. Kronerbe.
- Krontab, n., рѣтъ дѣнтѣгѣ, рѣтъ кѣ тѣселе кѣстѣне, корѣнѣфортѣ.
- Kronſchaf, m., тѣсѣзѣрѣлѣ, вѣстѣерѣа корѣнѣ; —meiſter, m., тѣрѣле вѣстѣерѣ, тѣрѣле тѣсѣзѣрѣ алѣ корѣнѣ.
- Kronthalcr, Kronenthaler, m., тѣлерѣ корѣнатѣ, корѣнатѣ.
- Krönung, f., корѣнѣдѣне, дѣкорѣнарѣ, корѣнѣмѣнтѣ; —ſfeierlichfeit, f., солѣнитѣтеѣ корѣнѣдѣниѣ.
- Kröpel, v. Krüppel.
- Kröpelſtuhl, m., скѣзѣнѣ кѣ враде, скѣзѣнѣ дѣкѣшѣватѣ.
- Kropf, m., гѣштѣ; вѣлѣкѣ, вѣлѣкѣтѣрѣ; кѣшѣвѣ, дѣкѣшѣвѣтѣрѣ; скѣвѣтѣрѣ (ла кѣштѣа чѣстѣелѣрѣ); прѣрѣ; гѣтѣлѣжѣ; —eidchſe, f., шѣпѣрѣлѣ тѣрѣ, иѣзѣнѣ.
- Kröpfen, v., дѣдопѣ (гѣштѣ); тѣпѣлкѣ лѣкомѣ; дѣдоѣескѣ дѣкѣшѣвѣ, арѣзѣескѣ дѣп зѣгѣс дѣрѣнтѣ.
- Kropfgans, f., челѣканѣ (ваткѣ).
- Kropfig, a. mī ad., гѣшатѣ.
- Kropftraut, n., скѣроѣларѣ.
- Kropfstaube, f., порѣшѣвѣ гѣшатѣ, порѣшѣвѣ тѣрѣ, колѣштѣвѣ.
- Kropffalat, m., сѣлатѣ кѣ кѣштѣдѣнѣ.
- Kröpfung, f., гѣштѣтѣрѣ; дѣдоѣитѣрѣ дѣп зѣгѣс дѣрѣнтѣ, аркѣтѣрѣ.
- Kröſchen, v., ѣрѣкѣ, сѣвѣрѣкѣ, прѣжескѣ (дѣп грѣсѣте).
- Kröſe, f., гѣрѣдѣнѣ.
- Kröte, f., вѣрѣскѣ рѣиѣѣсѣ; кѣрѣштѣдѣнѣ (вѣлѣ de мѣл, кѣл); омѣлѣгѣ арѣштѣрѣсѣ; —ngift, n., венѣнѣ de вѣрѣскѣ; —nſtein, m., вѣтѣрѣхѣитѣ.
- Krucifix, n., кѣрѣчѣѣитѣ, Хѣристѣсѣ не кѣрѣчѣ.
- Krüde, f., кѣрѣжѣ, вѣгѣ de рѣзѣимѣтѣ; тѣнѣснѣкѣ de кѣсѣ; кѣрѣитѣ.
- Krüdstock, v. Krüde.
- Krucenkreuz, n., (ерѣлѣ.) кѣрѣчѣ кѣрѣитѣгѣ.
- Krug, m., зѣчѣрѣ, канѣ; оспѣтѣрѣиѣ, кѣрѣчѣтѣ; der — geht ſo lange zu Waſſer, biſ er bricht, зѣчѣрѣзѣлѣ а тѣтѣ тѣрѣре ла аѣп, пѣнѣ се спѣрѣце.
- Krüger, m., оспѣтарѣ, кѣрѣчѣтарѣ.
- Krüse, f., зѣчѣрѣ.
- Krullen, krüllen, v., дѣкрѣдѣескѣ; deſtrѣкѣ.
- Krümpfen, n., вѣкѣштѣкѣ, ѣртѣштѣрѣкѣ; цѣрѣлѣ.
- Krume, f., вѣкѣштѣкѣ, ѣртѣштѣрѣ, ѣртѣ; мѣзѣ de пѣне (= мѣ ѣр.)
- Krumeln, krumen, v., ѣартѣ, сѣартѣ, вѣкѣдѣескѣ, тѣрѣнѣдѣзѣ, емѣзѣ.
- Krumm, a. mī ad., стрѣштѣвѣ, кѣрѣвѣ, рѣкѣрѣвѣ, дѣпторѣкатѣ, котѣтѣ, котѣцѣтѣ; —e Deine, pl., пѣчѣре стрѣштѣве (хѣитѣштѣ, шѣпторѣгѣ); —e Wege, pl., кѣл дѣкѣрѣкатѣ; —e Finger machen, а ѣзѣра, а вѣв деѣетѣ лѣнѣлѣ; —darm, m., (анѣт.) тѣцѣ дѣкѣрѣкатѣ; —fuß, m., мѣчѣрѣ стрѣштѣвѣ; —halb, m., гѣтѣ дѣпторѣсѣ; —holz, n., (тѣрѣ.) лѣштѣ стрѣштѣвѣ, лѣштѣ чѣтѣрѣсѣ; —linig, a. mī ad., стрѣштѣвѣ лѣнѣатѣ; —ſtab, m., архѣштѣсторѣлѣ, пѣсторѣрѣсѣ (пѣтерѣдѣа, кѣрѣжа епѣскопѣескѣ), вѣстѣнѣ епѣскопѣескѣ; de mпѣтѣте епѣскопѣескѣ.
- Krummſtroh, v. Wittſtroh.
- Krümmung, f., стрѣштѣвѣтѣрѣ, кѣрѣвѣтѣрѣ, дѣкѣрѣвѣтѣрѣ, дѣдоѣитѣрѣ; котѣтѣрѣ, котѣцѣтѣрѣ.
- Krüppel, m., стрѣштѣвѣ (ital. ſtropiato), пѣнѣштѣнѣчѣсѣ (олѣгѣ, скѣлѣвѣ скѣдѣлѣ).

Krüppelig, а. ши ad., неустинчосѣ,
рѣѣ крескѣтѣ, скидомѣтѣ.
Krusade, f., крѣсатѣ (монетѣ).
Krüstchen, n., скорѣшорѣ, кожшорѣ.
Kruste, f., скорѣцѣ, кожѣ, вресѣ
(ital. crosta); die — abmachen,
дескорѣца.
Kryptogamie, f., (bot.) крѣпотогамѣ,
о класѣ де piante къ сѣкѣ а-
скѣпѣ (дѣлѣ Linné).
Krystall, в. Kristall.
Kübebe, в. Zibebe und Cubebe.
Kübel, n., гѣлетѣ, кѣвѣлѣ (мѣсѣрѣ
ardel. ши ар.); кадѣ; чѣвѣрѣ.
Kubil, а., (геом.) кѣвѣлѣ (се ziche
де корѣзрѣде solide че аѣ шесе
латѣрѣ пѣтрѣте егалѣ; ан арѣтм.
продѣлѣтѣлѣ пѣтрѣтѣрѣлѣ зѣдѣлѣ пѣ-
тѣрѣ мѣлѣцѣлѣ prin ачелѣ пѣтѣрѣ;
Кѣвѣлѣ дела Zeste 8); — fuß, m.,
зрѣтѣ кѣвѣлѣ; — wurzel, f., (ал-
пѣврѣ) рѣдѣчѣлѣ кѣвѣлѣ; — zahl,
f., пѣтѣрѣ кѣвѣлѣ; — zoll, m., по-
лѣкарѣ, децѣтѣ кѣвѣлѣ.
Kübler, m., вѣтѣнарѣ.
Küche, f., вѣкѣтѣрѣ, кѣкѣлѣ, кѣкѣлѣ
(ital. cucina); вѣкатѣ; kalte —
вѣкатѣ рѣчѣ.
Küchelfen, n., вѣкѣчѣлѣорѣ.
Kuchen, m., пѣчѣлѣ, тѣртѣ (лѣковѣ,
погачѣ); — brett, n., скѣндѣрѣкѣ,
лѣпѣцѣлѣ де пѣчѣлѣте.
Küchen-garten, m., грѣдѣнѣ къ лѣ-
гѣмѣ, лѣгѣмѣрѣ; — gerätb, n.,
—geschirr, n., зѣлатѣ де кѣкѣлѣ;
— gewächß, n., лѣгѣмѣ; — junge,
m., дѣвѣцѣчѣлѣ де кѣкѣлѣ, кѣкѣлѣ;
— lateln, n., латѣнѣ варѣварѣ; —
löffel, m., мѣстѣкѣтѣорѣ; — magd,
f., сорѣтѣорѣ де кѣкѣлѣ; — meister,
m., вѣкѣтѣрѣ марѣ, шѣестѣрѣ де
вѣкатѣ; — messer, n., кѣцѣтѣ де
кѣкѣлѣ; — rad, n., роѣцѣлѣ дѣнѣтѣ
де тѣлатѣ алѣкатѣ; — salz, n., сѣрѣ
комѣлѣ; — schrank, m., дѣланѣ,
вѣдѣнарѣ; — tisch, m., масѣ де
вѣкѣтѣрѣ; кѣрѣтѣорѣ, дѣскѣ (it.
desco); — zettel, m., лѣстрѣ де вѣкатѣ.
Küchlein, n., кѣкѣшорѣ, кѣкѣлѣцѣ,
вѣкѣтѣрѣорѣ; пѣшорѣ (де гѣлѣнѣ).
Kudud, m., кѣкѣ; daß Dich der —

hole, найѣ съ те ѣа; — bluthe, f.,
флѣорѣа кѣкѣлѣ.
Kuder, m., моторѣ, моторѣнѣ съ вѣтѣлѣкѣ.
Kufe, f., тѣлѣ де сѣнѣ; коѣ марѣ,
шѣеандѣ (it. stanga), вѣтѣ (donig)
Küfer, Küfner, m., вѣтарѣлѣ (ital.
bottajo); шѣеандѣрѣ, вѣтѣнарѣ,
чѣвѣрѣрѣ.
Kugel, f., глѣвѣ, сѣерѣ; глѣонѣ (де
пѣшѣкѣ); вѣомѣлѣ (де тѣнѣ, гѣлѣеа
тѣрѣ); вѣлѣ (де вѣлѣнарѣ); вѣонѣ
(ital. boccia), вѣогаѣ, монѣтѣ;
гогѣомѣ; оскѣлѣ сѣкѣрѣ (nóda кѣ-
рѣлѣ, анат.); sich den Arm aus
der — fallen, а'ши склѣнтѣ мѣла;
sich eine — durch den Kopf jagen,
а'ши да зѣлѣ глѣонѣ prin канѣ, а
се дѣлѣмѣлѣ; — n wechseln, а
дѣла дѣнѣстѣлѣ; — badn, f., ка-
лѣа вѣмѣлѣ (рѣвѣлѣгѣ дѣнѣ тѣнѣ);
— büchse, f., карѣвѣнѣ гѣнтѣлѣ;
— dreieckslehre, f., трѣгономѣтрѣ
сѣерѣкѣ; — fisch, m., пѣште ар-
мѣтѣ, пѣште глѣовѣсѣ; — form, f.,
фѣрмѣ, тѣнарѣ де глѣонѣ; — für-
mig, а. ши ad., де фѣрмѣ сѣе-
рѣкѣ, сѣерѣлѣ; — gestalt, f., фѣрмѣ
сѣерѣкѣ, фѣрмѣ глѣовѣсѣ; — gießer,
m., тѣрѣтѣорѣ де глѣонѣ; — größe,
f., кѣлѣвѣлѣлѣ дѣвелѣ; — laß, m.,
лѣкѣ, лѣстрѣ дѣ глѣовѣрѣ; — probe,
f., кѣлѣвѣрѣтѣорѣ; — regen, m., грѣ-
дѣнѣ де глѣонѣ; — rund, а., сѣе-
рѣкѣ, роѣандѣ ка глѣовѣлѣ; глѣовѣ-
фѣрмѣ; — schnitt, m., тѣлѣкѣрѣ
сѣерѣкѣ, сѣгментѣ де сѣерѣ; —
winkel, m., зѣгѣлѣ сѣерѣкѣ; — zange,
f., раѣкѣ де пѣшѣкѣ (де сѣоѣсѣ глѣонѣ);
— zirkel, m., чѣрѣкѣ сѣерѣкѣ.
Kuh, f., вѣкѣ; junge —, жѣнѣлѣкѣ,
вѣкѣлѣцѣ; — melke, f., вѣкѣ къ
лѣнтѣ; blinde — spielen, а жѣка
дѣ а мѣла орѣвѣ; bei Nacht sind
alle Kühe schwarz, пѣштеа е зѣнѣ
орѣ че сѣкѣлѣ; — blattern, —
pocken, f., вѣчѣлѣ, вѣрѣсѣтѣ де вѣкѣ;
— fladen, m., вѣлѣгѣ де вѣкѣ;
— enter, m., зѣрѣлѣ де вѣкѣ; —
hitt, m., вѣкарѣлѣ; — fleisch, n.,
карѣе де вѣкѣ; — kalb, n., вѣдѣа,
вѣцѣкѣ; — läse, m., врѣнѣлѣ де
вѣкѣ (тѣмѣлѣшѣ); — milch, f., лѣ-

- пте до вакъ; — teigen, m., хоръ пѣсторѣскъ (ан Евевѣа); — weizen, m., телатпѣрѣ, гръмъ вачи-лорѣ (плантъ).
- Kugelscht, a. ші ad., гловосѣ, глон-госѣ, глондзросѣ.
- Kugelig, a. ші ad., сѣерикѣ, гловиѣ, ка гловзлѣ.
- Kühl, a. ші ad., рѣкоросѣ; стѣм-пѣратѣ; рече; das Wetter wird —, тѣмъмъ се рѣкореште; — apparat, m., апаратѣ рѣкориторѣ; — böse, f., eimer, m., кадъ de речитѣ.
- Kühle, f., рѣкоре, рѣкорѣлѣ, речѣлѣ; астѣмѣрѣ, стѣмпѣрѣтѣрѣ; воре рѣкоросѣ, аерѣ de сѣрѣ; — des Schattens, рѣкореа зѣврѣ.
- Kühlen, v., рѣкореситѣ, речеситѣ; стѣмпѣрѣ; sein Müßchen an ei-nem —, а'шѣ стѣмпѣра тѣнѣ асѣра жѣва.
- Kühlfaß, n., рѣкориторѣ (ла вѣзѣр-сѣрѣл ш. а.)
- Kühlte, f., (марин.) вѣнтѣ жѣмѣлѣтѣ.
- Kühltrauf, m., вѣзѣрѣ рекориторѣ.
- Kühlung, f., рѣкорѣлѣ, рѣкоре, ре-корешѣнтѣ; речѣлѣ.
- Kühn, a. ші ad., имѣосѣ, корѣдѣосѣ, дѣдрѣснѣдѣ, кѣзѣзѣторѣ.
- Kühnheit, f., вѣрѣвѣдѣ, корѣлѣ, дѣдрѣснѣлѣ.
- Kühnlich, v. Kühn.
- Kuhr, f., алегѣре, алегѣдѣне; — fürst, принѣне алегѣторѣ.
- Kuhren, алегѣ (векѣ).
- Kuhuf, v. Kuhuf.
- Kulisse, f., кѣлѣсѣ, перѣеа (ан те-атрѣ), v. Coullisse.
- Kulmination, v. Culmination.
- Kufumber, Kufumer, f., v. Gurke.
- Kultiviren, v. Cultiviren.
- Kultur, v. Cultur.
- Kumme, f., гѣванѣ; сѣзнѣтѣрѣ; сѣрѣсѣрѣ марѣ сѣзнѣдѣосѣ.
- Kummel, m., кѣмънѣ, кѣминѣ, кѣми-онѣ, сѣкѣрѣкѣ; — braunwein, m., вѣнарѣсѣ кѣ кѣмънѣ; — brot, n., гѣне кѣ кѣмънѣ; — öl, n., олеѣсѣ de кѣмънѣ.
- Kummeln, v., вѣѣ вѣнарѣсѣ.
- Kummer, m., тѣхпѣре, тѣхпѣчѣне, сѣтѣрѣре, грѣжѣ; miserie; рѣинѣ, дѣрпѣтѣрѣ, молосѣ (moles); пе-декѣ; сѣвѣстрѣ; дѣмпѣнѣлѣ; das ist mein geringster —, ачѣста 'mѣ е грѣжа дѣн зрѣтѣ, de а-чѣста'mѣ пасѣ маѣ пѣгѣнѣ; Hun-ger und — leiden, а'шѣ трѣгѣна вѣеѣа, а дѣче вѣеѣлѣ илѣнѣ de сѣ-сѣринѣе; — frei, сѣрѣ грѣжѣ, негрѣжатѣ.
- Kummerhaft, v. Kummervoll.
- Kummerlich, a. ші ad., тѣкѣлосѣ, тѣсѣравѣрѣ, пѣкѣжитѣ, тѣхпѣтѣ.
- Kummerlos, a. ші ad., нетѣхпѣтѣ, несѣтѣратѣ, сѣзѣтѣ de грѣжѣ.
- Kummern, v., сѣтѣрѣ, тѣхпѣсѣкѣ, дѣтрѣсѣтѣ; sich —, а се сѣ-пѣра, а'л пѣса.
- Kummerniß, f., грѣжѣ; сѣтѣрѣре, тѣхпѣчѣне.
- Kummervoll, a., прѣтѣхпѣтѣ, илѣнѣ de грѣже.
- Kummer, n., кѣшкѣ, гѣтарѣсѣ (кѣлакѣ de хѣмѣрѣ); — horn, n., иркѣлѣ дѣла кѣшкѣ; — fette, f., гѣндѣшорѣлѣ гѣтарѣлѣ.
- Kump, m., волѣосѣ, колкѣ, вѣ-торѣ, асѣндѣтѣрѣ (de апѣ); кас-трѣнѣ; вѣдѣ; гѣванѣ, керѣсѣнѣ; сѣсѣелѣ.
- Kumpfe, m., сѣдѣ; кѣмѣтѣрѣ.
- Kund, kundbar, a. ші ad., кѣнос-кѣтѣ, пѣвлѣкѣ, пѣвлѣкатѣ, шѣтѣтѣ, кѣношѣтѣнтѣ, манѣсѣстѣтѣ; — thun, а пѣвлѣка, а сѣче кѣнос-кѣтѣ; gerichtlich — thun, а се ипѣтѣ.
- Kundbarkeit, f., пѣвлѣчѣтѣе.
- Kunde, f., шѣтѣнтѣ, кѣношѣнтѣ; —, m., кѣмѣтѣрѣторѣ.
- Kunden, v. Bekunden.
- Kundig, a., кѣносѣкѣторѣ, шѣтѣторѣ, проколѣсѣтѣ; пѣдѣтѣ, прѣнтѣкѣ; ei-ner Sprache — sein, а кѣношѣе о лѣмѣ.
- Kundleute, pl., кѣмѣтѣрѣторѣ (мѣш-терѣл, гѣрѣ).
- Kundigung, f., дѣштѣнтѣдѣре, аѣсѣ; рѣнѣндѣдѣре.
- Kundmachung, f., пѣвлѣкѣдѣне, а-вѣсѣ, дѣштѣнтѣдѣре, потѣсѣкѣдѣне.

Kundmann, m., кзмпърторъ.
Kundſchaft, f., кзномингъ; инфор-
 мѣциѣ; черчетаре, шпионаре
 (iskodipe); кзмпърторі; аттес-
 татъ (пергументорескъ); auf —
 ausgehen, а черка съ шпионезі;
 — einziehen, а граде штри, ин-
 формѣциѣ.
Kundſchaften, v., шпионезъ, мъ ин-
 формезъ.
Kundſchaften, m., шпионъ (iskodъ),
 черчетторъ.
Kunſt, f., вепире, cocipe.
Künſtig, a., вииторъ, вепиторъ; —
 Woche, септѣмъна вииторе.
Künſtlich, ad., певиторъ, пн-
 вииторъ.
Kunſt, f., оъркъ (de торсъ); шеър-
 торе; — adel, m., повледъ дѣпъ
 оемеѣ, воѣеріъ дѣпъ охстъ.
Kunſt, f., артъ, мѣстріъ, артеѣ-
 чіъ; пеніъ, істегиме; професіѣ;
 ſchwarze —, перроманѣиъ, оер-
 текъторіъ; die ſchönen Künſte,
 артеле ливерале, артеле оръмоѣе,
 артеле веле; daß iſt keine —, а-
 чѣста нъ е врео грехтате; —
 anlage, f., талантъ, дѣпъсеѣѣ,
 алекаре къръ арте; паркъ,
 грѣдинъ артеѣчіѣ; — arbeit, f.,
 продѣпъ алъ артеі, артеѣчіъ;
 — ausdrud, m., терминъ техникъ;
 — ausſtellung, f., оспѣсеѣѣ а
 продѣпъторъ артеі; — bau, m.,
 кздиѣ мѣстрѣ; — beſiſſen,
 a., студиѣ, депринъ ла артъ;
 — beſiſſenheit, f., студиъ де артъ;
 — kabinet, n., кабинетъ де арте;
 — drechſler, m., стругаръ мѣс-
 тръ; — erſahren, a., мѣстръ,
 прапикъ пн артъ; — erzeugniß,
 n., продѣпъ алъ артеі; — färber,
 m., вѣпиторъ мѣстръ, вѣпѣ-
 торъ артиѣ; — fertig, a., мѣ-
 стръ, аверъ пн врео артъ; —
 fertigkeit, f., мѣстріъ, аверитате;
 — feuer, n., оокъ де артеѣчіъ,
 оокъ артеѣчіѣ; — fleiß, m., ин-
 дѣстріъ, сѣргинѣ; — freund, m.,
 дѣлантъ, іѣиторъ, аматоръ де
 арте; — gärtner, m., олопѣ,
 грѣдинаръ де олопѣ; — gemäße,

— gerecht, ad., пнкоформитате
 кз арта, коформъ кз арта, ре-
 глатъ; — genoff, m., компаніѣ
 пн артъ; — griff, m., аѣкѣтъръ
 істѣдъ, пндѣмънаре мѣстрѣ;
 — handlung, f., пероѣ кз лѣ-
 крѣрп де артъ; — liebhaber, дѣе-
 тантъ; — maier, m., згрѣвъ е-
 минанте; — redner, m., риторъ,
 ораторъ; — reich, a. mi ad., арте-
 ѣчіѣ, инѣиѣ, мѣстрѣ;
 — reise, f., кѣлторіъ артиѣ
 (кз сконъ de a vedé prodante de
 ale artel); — reiter, m., кѣл-
 реѣ мѣстръ; — richter, m., кри-
 тикъ, ченѣоръ де арте; — ſamm-
 lung, v. — kabinet; — ſinn, m.,
 талантъ де арте, алекаре, дѣ-
 пѣсеѣѣ ла арте; — ſprache, f.,
 терминъ артеі, лѣмѣпѣлъ артеі;
 — ſtange, f., вартъ пнр'о ма-
 шинъ ідрѣѣ; — ſtraße, f., дрѣмъ
 артеѣчіѣ, стрѣ мѣстрѣ,
 шоѣе; — ſtück, n., лѣрѣ оърте
 артиѣ, оартъ мѣстръ; жокъ
 мѣстръ (пн кѣрѣ); — tiſchler,
 m., евеніѣ, мѣсаръ мѣстръ;
 — verſtändig, a., артиѣ, причѣ-
 пторъ ла артъ; — verwandte,
 m., коммѣѣр де артиѣ; —
 wasser, n., жокъ де апъ, оѣнтъ
 артеѣчіѣ; — wert, n., продѣпъ
 де артъ; — wort, n., терминъ
 техникъ, терминъ де артъ; —
 zeug, n., машинъ ідрѣѣ.
Künſtelei, f., жѣѣрпъ кз арта,
 пнрѣкѣтъръ, артъ раѣпѣтъ, артъ
 оъръ гѣстъ.
Künſteln, v., мѣстрѣскъ; оалѣ-
 ѣкъ арта, преѣѣкъ, раѣпѣтъ.
Künſtler, m., артиѣ, мѣстръ.
Künſtleriſch, a. mi ad., мѣстрѣ,
 артеѣчіѣ, де артиѣ, де мѣ-
 стръ.
Künſtlich, a. mi ad., мѣстрѣ,
 артеѣчіѣ; оалѣ, преѣѣкъ.
Künſtlichkeit, f., мѣстрѣ; пре-
 ѣѣѣтъръ, раѣпѣтѣ.
Kunſtlos, a., немѣстрѣ, непре-
 ѣѣѣтъ, перѣпѣтъ, пѣгрѣлъ.
Kunſtreich, a. mi ad., артеѣчіѣ,
 мѣстрѣ, инѣиѣ.

Sunterbunt, а., пострѣдъ, амостекатъ.
Süpe, **Suse**, **Sibel**, f., къдаре де
 въпситоръ.

Süpenblau, а., аластръ де къдаре.

Süper, m., в. **Süfer**.

Süpfet, n., арамъ; стампъ; —
 —artig, а. ші ad., ка арамъ; —
bergwerk, n., ваіе, минъ де арамъ;
 —blatt, n., стампъ де арамъ;
 —geist, m., спиритикъ **Vinerei**, а-
 чидъ ачотикъ (хѣм.); —geld, n.,
 монета де арамъ; —geräth, n.,
 —geschirr, n., vase де арамъ;
 —geschicht, n., шагъ, оігзръ аръмѣ;
 —glasen, m., кігласръ; —grün,
 а., котатъ; —schmied, m., къдъ-
 паръ; —stecher, m., тѣиторъ дн
 арамъ, граверъ, калкографъ; —
sich, m., стампъ де арамъ (не
 хъртѣ); —stufe, f., вълъ де а-
 рамъ, минеръ аръмосъ; —vitriol,
 n., вітриолъ де кіпръ; —werk, n.,
 аръмѣ; стампе дн арамъ.

Süpfersicht, а. ші ad., аръмѣ.

Süpfertig, а. ші ad., аръмосъ.

Süppe, f., крентетъ, вѣрѣ, къте;
 крестъ; тиртеа, олоре (ла кзіе);
 къкѣ.

Süppel, f., кзногъ (ла вісерикъ);
 —dach, n., коперимъ де кзногъ.

Süppelrei, f., вотрѣтръ; міжлочѣре;
 днподѣтръ, пѣдѣтръ; стѣростѣ.

Süppeln, в. **Süppeln**.

Süppelrei, m., влапъ пентръ вотрѣ.

Süppen, v., рѣтедъ, таіъ.

Süppig, а., къкѣтѣ.

Süppler, m., (дн. деспретъ), пѣ-
 діторъ, вотрѣ.

Sur, f., къръ (де медикъ); алецере;
 в. **Sur**.

Suranzen, v., ватъ, даъ не сол.

Suraß, m., павъзъ, кърасъ (итал.
 corazza), зеа, лорикъ.

Suraffet, m., кърасіеръ.

Surbe, **Surbel**, f., кървъ (кокъръ),
 днвѣртѣоре (де о рогъ), къпикъ.

Surbis, m., къркветъ, тіувъ, дѣ-
 меа (шантъ).

Süren, v., алетъ.

Sursürst, m., принчипе алетъторъ
 (дн **Germania**).

Sursürstenthum, n., принчипатъ эле-
 кторалъ, Електоратъ.

Surhut, m., къчкъ, къкъ де Електоръ.

Surrig, а., domestikъ, хшоръ де
 днмълѣнзітъ; глѣнедъ.

Surschmied, m., оазръ, оораръ, ое-
 паръ пѣларъ.

Surschuet, m., вѣпаръ, кожокаръ;
 —waare, f., вѣлѣрѣ.

Surstaat, m., егатъ електоралъ.

Surwürde, f., електоратъ, demnitate
 електоралъ (дн **Germania** пѣръ
 ла а. 1804).

Surz, а. ші ad., скъртъ; тѣркатъ;
 пѣгінъ; стѣансъ; —gesticht, n.,
 ведере скъртъ; —darauf, пѣгінъ
 дѣаръ ачееа; in —em, престо
 пѣгінъ; den **Sürzeten** ziehen, а
 рѣмѣне дѣвѣнсъ; zu — kommen,
 а къпѣта, а перде; — machen,
 а прескърта; es — und gut ma-
 chen, а зѣче тѣлѣ къ пѣгине.

Surz-atbmig, а., аснатикъ, грѣк рѣ-
 спирѣторъ; —gestalt, а. ші ad.,
 прескъртатъ, комаендіосъ, скв-
 стѣансъ; —gewehr, n., савѣ;
 —körper, а., істе ла тѣнѣ, ко-
 дерикъ; —sichtig, а. ші ad., скъртъ
 вѣзѣторъ, скъртъ де ведере, міоне;
 сімплазетъ, скъртъ ла тѣнте; —
 sichtigkeit, f., міоникъ, скърцѣме
 де ведере.

Sürze, f., скърцѣме; sich der — be-
 fleißigen, а ворѣ не скъртъ (кон-
 чикъ).

Sürzen, v., скъртъ, скъртедъ; etwas
 an der Rechnung —, а скѣдѣ
 дн компѣтъ.

Sürzlich, ad., дн скъртъ, дн къвѣнто
 пѣгине; де кърандъ.

Sürzum, ad., маі дн скъртъ, дн-
 тр'анъ къвѣнтъ.

Sürzung, f., скъртѣтѣрѣ.

Sürzweil, f., петречере, тречере де
 тімпѣ, пасѣтімпѣ, жкърѣ.

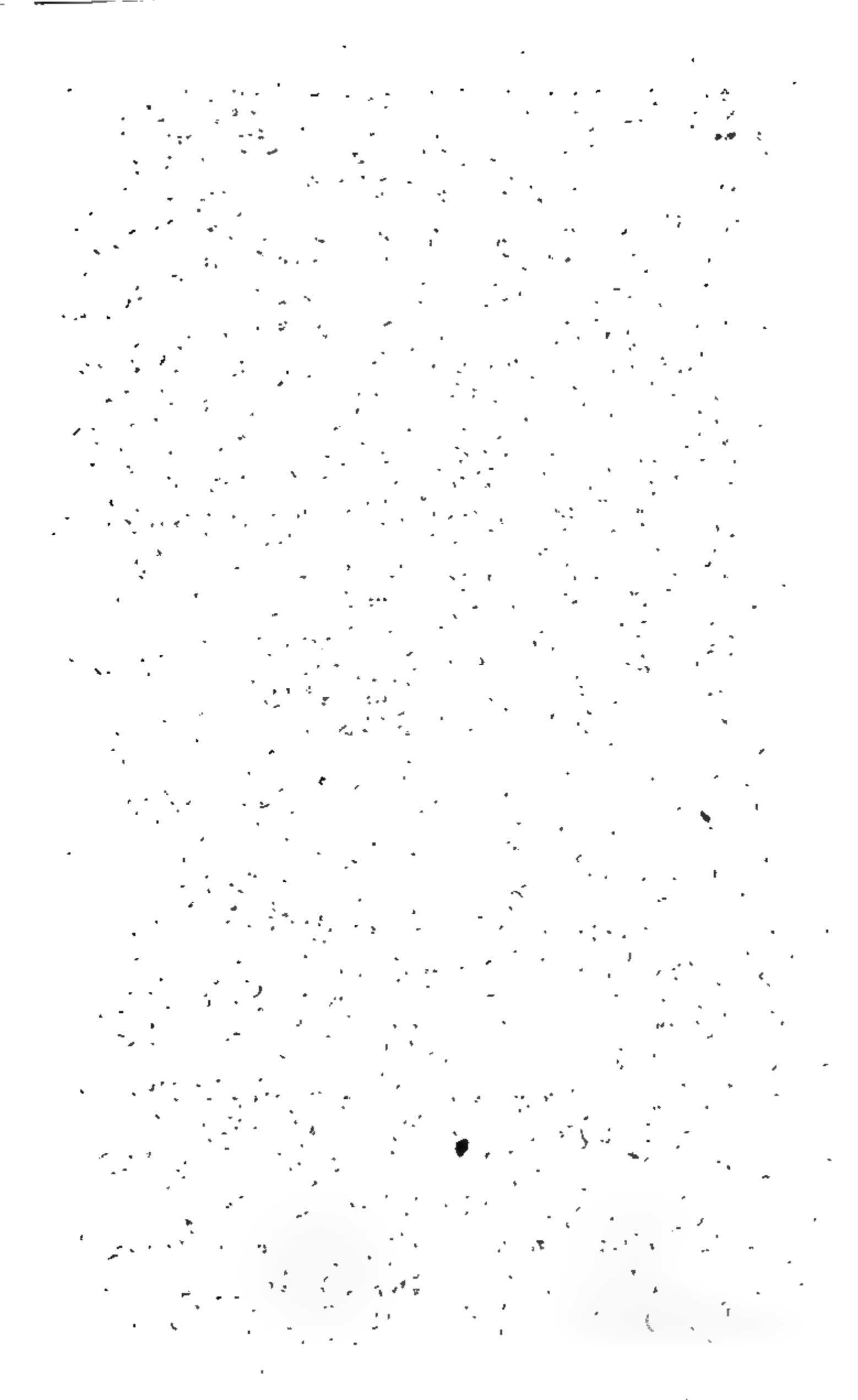
Sürzweilen, v., петрѣкъ тімпѣдъ,
 глѣмескъ.

Sürzweilig, а. ші ad., глѣтедъ, пѣ-
 кътъ, шѣзѣторъ.

Süschen, v., (кънѣ) а се кълка, а
 пн **Süschel**.

Suß, m., сѣрѣтъ, сѣрѣтатъ, сѣрѣтѣ-

- гъръ, пзпатѣ, пзпъгъръ; —hand, f., тѣпъ de сьрѣгатѣ; gib einen —, сьрѣгъмъ, дѣмъ гъръ, пзпъмъ.
- Küßchen, n., гърѣцъ, гърѣшоръ, сьрѣгърѣоръ.
- Küßen, v., сьрѣгъ, пзпѣ.
- Kußmal, n., сьрѣгъ, росъ (че оачъ prin сьрѣгатѣ).
- Küste, f., коcтъ (за марѣ), лѣдъ, мадъ, цертѣ; плаѣ; längs der — segeln, а коcтѣцѣ, а пзпѣ dea-лѣпгъдъ цертѣцѣ.
- Küstenbewahrer, m., пзѣторѣ de мацрѣ.
- Küstenbewohner, m., локѣторѣ de мацрѣ.
- Küstenfahrer, m., коcтѣцѣторѣ, коcтарѣ.
- Küstenfahrt, f., коcтѣцѣгъръ, каво-тацѣ.
- Küstenfluß, m., рѣдъ лѣторѣдъ, рѣдъ deaлѣпгъдъ мацѣцѣ мѣрѣ.
- Küstenhandel, m., комерчѣ лѣторѣдъ, каво-тацѣ.
- Küstenwache, f., пазъ, кзcтодѣ de мадъ.
- Küster, m., cакрѣcтанѣ, пѣлѣмѣрѣ; в. Kirchner.
- Küsterei, f., пѣлѣмѣрѣ, елѣцѣархѣ, cакрѣcтѣнѣ.
- Kutsche, f., кѣрѣцъ, (итал. carrozza), коцѣ (итал. cocchio), гѣрѣсѣрѣ ко-перѣгъ, гѣрѣсѣрѣ по аркѣрѣ, ка-рѣгъ; deаѣжѣдъ; vletſſige —, кѣрѣцъ кз патрѣ mederl.
- Kutschensbock, —ſiß, m., капръ, cкѣдѣ de коцѣрѣ.
- Kutschensfenster, n., оерѣcтра гѣрѣсѣрѣ.
- Kutschengeschirr, n., камарѣ.
- Kutschengeſtell, n., дрѣкѣдъ, кѣрѣдъ гѣрѣсѣрѣ.
- Kutschenkasten, m., комадъ гѣрѣсѣрѣ.
- Kutschenschmied, m., рогарѣ.
- Kutschenschwefel, m., момадъ de гѣрѣсѣрѣ, рѣмѣсѣ.
- Kutschenschlag, m., —thüre, f., зѣмѣа кѣрѣгѣ.
- Kutschentritt, m., cкѣрѣца гѣрѣсѣрѣ.
- Kutscher, m., коцѣрѣ, коцѣшѣ (вѣ-зѣрѣ, гѣрѣ); кѣрѣгѣрѣ.
- Kutschiren, v., тѣдъ каѣ, коцѣдъ; мерѣ кз кѣрѣца.
- Kutschpferd, n., кадъ de камадъ.
- Kütt, v. Kitt.
- Kutte, f., мапѣ, кѣкѣ (гѣгъ); die — ablegen, а ce decкѣлѣгѣрѣ.
- Kuttel, f., маце, вѣзѣрѣ, кѣдѣне; —hof, m., тѣчѣгѣрѣ.
- Kutter, m., кѣторѣ (корѣвѣорѣ).
- Kuttler, m., тѣчѣларѣ, тѣдѣрѣ, ве-лѣторѣ.
- Küzel, v. Kiesel.
- Kux, m., (монт.) кѣкѣ, ацѣ, парѣ deаа о мѣнъ.

D I R I G I O N A R I U

DICTIONARUL

AL ROMÂNILOR ÎN LIMBA ROMÂNĂ
DE LA ÎNCEPUTUL
CĂRĂRII ÎN
LIMBA ROMÂNĂ

de

Georgiu Barițiu și Gavriela Monteană.

Tomul II.

L—Z.

Editor și proiezător:

PEDROFF OPTICAN,
proprietar și tipograf.

BRAȘOV.

Tipărit în tipografia lui Römér și Kammer.

1884.

Deutsch-romänisches
Wörterbuch.

bearbeitet

und in dessen romänischem Theile mit etlichen Tausend
Wörtern bereichert

von

Georg Baritz und Gabriel Munteanu.

Zweiter Band.

2-3.

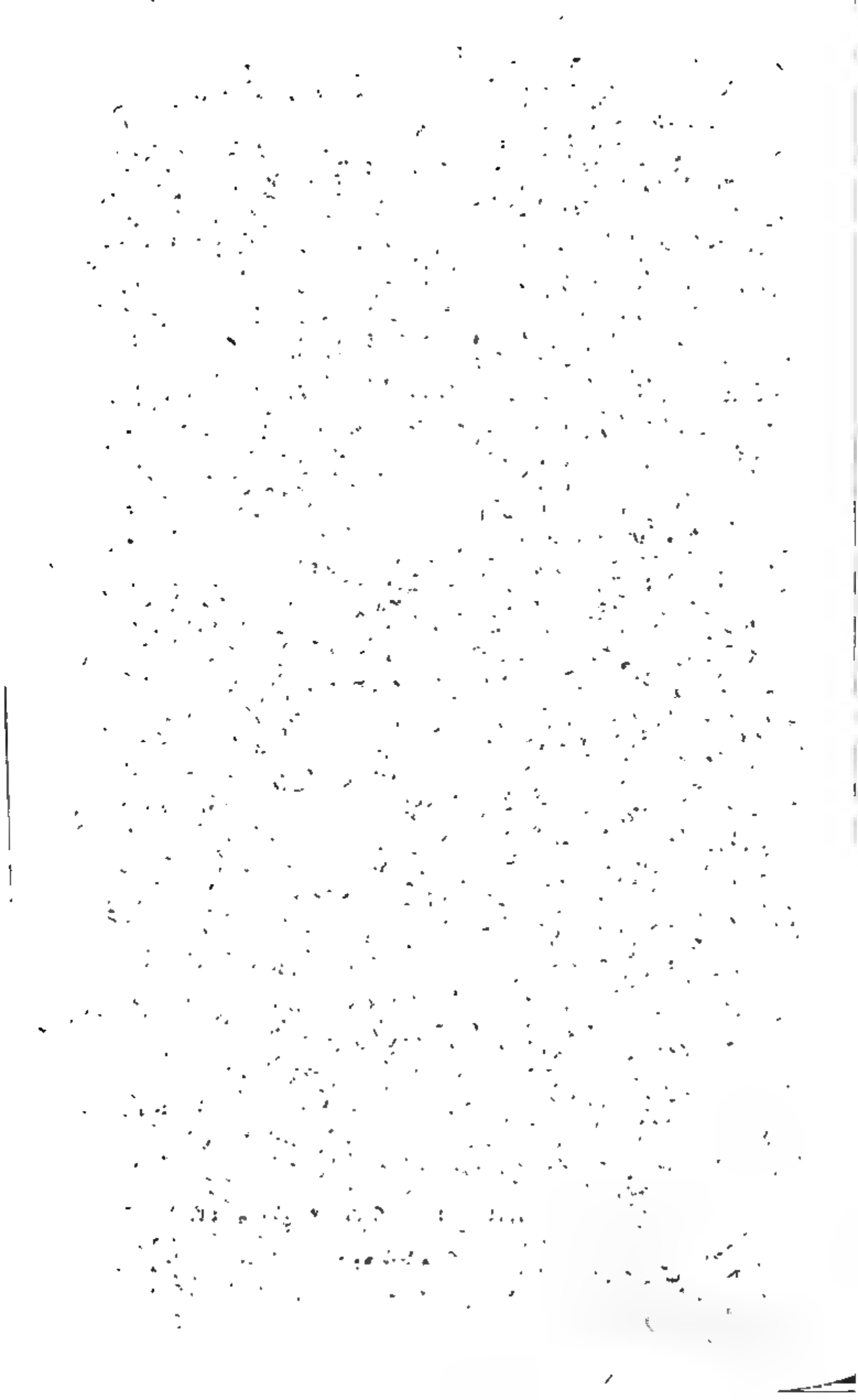
Herausgeber und Verleger:

Rudolph Orgidan,
Bürger und Kaufmann.

Kronstadt.

Gedruckt bei Kömer & Komner.

1854.

Л, п., а заспрезечеа литеръ а ал-
фаветъхы перманъ.

Lab, n., клагъ = (coagulum лат.).

Labbe, f., възъ; гъръ; —rei, f.,
флектръ.

Labbern, v., флектрескъ, норвекскъ
де клакъ.

Labbecher, m., покаръ (де възтъръ)
рекориторскъ.

Laben, v., диклетъ (лапте); реко-
рескъ, конфортъ (prin шьнкаре
ши възтъръ); рекреезъ; днвио-
mezъ; sich —, а се диклета, кон-
форта; рекори, рекреа; —b, part.,
рекоринте, конфортънте.

Laberdan, m., лакердъ, каваложъ (пе-
ште) съратъ.

Labet, ad. ши п., фр. пердхтъ, рзи-
патъ, в. Bête.

Labetrant, m., везтъръ рекориторе,
конфортънте.

Labwein, m., винъ алескъ.

Labialbuchstabe, m., литеръ възаръ.

Labkraut, n., диклетъторо (лгънтъ).

Labmagen, m., клагъ (кзликъкъ, ржаза).

Laborant, m., лаворанте, кимистъ.

Laboratorium, n., лавораторскъ (ло-
кзкъ анде фаче сперимънте ким-
истъкъ).

Laboriren, v., факъ сперименте ким-
иче, лаворезъ; съферъ, пгтимескъ;
an einer Krankheit —,
пгтимескъ де о ветежелъ.

Labfal, n., Labung, f., конфортъ-
цизне, рекорипе.

Labyrinth, n., Лавиринтъ (Irrgang,
Irrgarten), фр. дикверктаръ, дн-
вълъшъшелъ, тревъ диккличтъ;
грезтате.

Lache, f., лакъ; мочиръ, гинъриъ;
ржскъ, кикотъ; eine — aufschlagen,
а прорзшпе, дн ржскъ.

Lächeln, v., сьрадъ, зимескъ; höh-
nische —, ржжире, джжнаре.

Lachen, v., рждъ; grinsend —, ржж-
жескъ; laut —, кикотескъ; über
Jemanden —, а ржде де чинова;
sich halbtobt —, ме отрикъ де
ржскъ; sich vor — den Bauch
halten, а се цинс де пгртече

ржжндъ; gezwungen —, а ржжи;
ins Gesicht —, а ржде дн фачъ;
wer zuletzt lacht, lacht am besten,
чине ржде ла врмъ, ржде мал
вине.

Lachend, part., ржжънте; днло-
ринте; —e Erben, моттениторскъ
nedemnl.

Lachwasser, n., апъ де лакъ.

Lachswerth, a., ридикъкъ, де ржскъ.

Lacher, m., ржжторъ.

Lächerlich, a., ридикъкъ, де ржскъ;
—heit, f., ридикъкънтате.

Lächern, v., днтържтъ ла ржскъ.

Lachlust, f., пофгъ де ржскъ; —ig,
a., гата спре ржскъ.

Lachz, m., салмъ (леште).

Lachtaube, f., тьртъреа (de India);
фатъ че тотъ ржде (дн глжмъ).

Lachter, n., стьжкенъ (мъсъръ дн
mine).

Lack, m., лакъ; гарбозъ галвинъ;
Siegel —, черъ рошиъ, черъ таре
(de сивлатъ); —stich, m., лакъ,
лестръ, верниче.

Lackei, m., лакежъ (чокоис, фечлоръ).

Lackiren, v., лакезъ, дажъ лакъ, лэ-
тръ, днверничезъ.

Lackiren, m., лэкиръторъ, лэстриторъ.

Lackmisch, m., лакмъ, колоре, цинтъръ
de сорасорелскъ; —papier, n.,
хьртъ де лакмъ; —pflanze, f.,
сора (флореа) сорелскъ.

Lade, f., ладъ; стативъ; кассъ (а
кнел корпоръциан); die — des
Bundes, сикриалъ лезел.

Laden, Laden, m., овлонъ, паравънтъ,
търавъ (laverna), вгтикъ, бол-
тигъ; magazinъ (de търбьри).

Laden, v., днкаркъ, днсарчинъ; дн-
витъ, пофтескъ; трагъ (ла жзди-
катъ); scharf —, а днкьрка
(азшка) нз глонцъ; blind —, а
дншалс (пзшка) фъръ глонцъ; auf
sich —, а траде аскуръши (гра
шчл.).

Ladendiener, m., вьлатъ де търавъ,
комискъ.

Ladenflügel, m., арипъ de пара-
вълтъ.

- Ladenhüter, m., пълиторъ де волтъ;
(аи рачъ) мароъ веке, че не
се по̀те вино.
- Ladenpreis, m., прецъ ordinarъ.
- Lader, m., дикъркъторъ.
- Ladenschaukel, f., дикъркъторе, ли-
гаръ, лопъдикъ де дикъркатъ (та-
пъри, ла артил.).
- Ladestock, m., вартъ де пшкъ.
- Ladzeug, n., мѣнигизне, дикъркъ-
търъ (де тѣжъ).
- Ladiren, (франц.), v., ватъмъ.
- Ladung, f., дикъркътъръ; каръ;
клетаро, по̀тире; — eines Last-
thieres, сарчинъ; — Skanone, f., ам-
платъръ; — vor Gericht, чигъ-
цине; — Flasche, f., флашъ е-
лектрикъ; — Spratz, m., дивър-
катъ, скелъ, локъ де дикъркъ-
търъ; — Schein, m., чедаръ де
дивъркаре.
- Laff, a. mi ad., фадъ, несъратъ,
сарвѣдъ.
- Laffe, m., кѣтъръ, гъгъдъ, тонтъ,
пергоѣ (жѣне).
- Laffen, v., къртепекъ; ein Frauen-
zimmer —, а къртепѣ не о ѳе-
тефе.
- Laffette, f., лѣитъ, рѣте, котизъ,
дрикъ (де тѣжъ).
- Laffler, m., къртепанъ.
- Lage, f., пѣсъцине; пѣсътъръ, сѣ-
тѣцине; стратъ, палъ, пѣтъръ;
патъ; ширъ (де тѣвръ); eig. die
пѣсецине; сорте; die Bogen in
—n legen, а пѣне аи рѣндъ кѣ-
леле; Niemand ist mit seiner —
zufrieden, нимѣне нѣ о мѣлудмитъ
кѣ сортеа са.
- Lager, n., вѣрлоѣ, вѣтоѣ, вѣтинъ.
- Lager, n., кѣтѣдъ (де вѣгълиъ), та-
веръ = tabernaculum; ein —
beziehen, а тѣвръжъ; das — auf-
heben, а ridika тавѣра; патъ;
zum — kommen, а кѣдѣ ла патъ
(а се ветежи); von seinem —
aufkommen, а се ridika din патъ;
кѣлѣмъ, виспѣ (де ѳѣре); де-
посѣторѣ, магасѣ; auf dem —
haben, авѣ аи магасѣ; кѣпъ-
тѣжъ, гриндъ (не каре закъ вѣ-
дѣле); vielen Wein auf dem —
- haben, а авѣ мѣлѣдъ винъ аи че-
ларѣ; drohnd; das — des Wei-
nes, des Oels, drohndѣ винѣлѣ,
але олеѣлѣ.
- Lager-apsel, m., мѣръ де динѣтъ;
—baum, m., кѣпътѣжъ (де вѣто);
—bier, n., верѣ де динѣтъ; —
buch, n., катастръ, кондикъ де
пѣмѣнтърѣ; катастрѣ де пѣр-
ѳѣри (аѳѣторѣ аи магазѣ);
—faß, n., вѣте де кѣпътѣжъ; —
fieber, n., ѳирѣри де тавѣръ (сол-
дѣгѣмѣ); —geld, n., чѣлѣриѣ;
—haus, n., магазѣнъ, дѣренъ
(=dogana it.); —kunst, f., артеа
де а ашеза тавѣръ; —obst, n.,
ѳрѣтѣ де динѣтъ; —ruhr, f., ди-
центѣриѣ де тавѣръ; —statt, mi
—stätte, патъ, кѣлѣмъ, локъ де
жѣчѣре; —wein, n., винъ де ди-
нѣтъ; —zins, m., депосѣторѣтѣ,
магазѣнѣриѣ.
- Lagern, v., тавѣрѣ; мѣ кѣлѣ.
- Lagerung, f., тавѣраре, кѣмѣмѣнтѣ.
- Lahn, a., паралиѣтѣ, олоѣ (де вер-
знѣ мѣмѣрѣ алѣ трѣлѣлѣ); пен-
трѣтѣ; скѣпѣ; хѣрѣриѣ (васъ),
ѳиг. шѣрѣлѣ, ѳрѣвоѣ; dieser Stuhl
ist —, ачѣстѣ скѣлѣдъ н'аре знѣ
пѣчѣрѣ; einen Krumm und — schla-
gen, а вѣте не нештѣне вѣтаѣ
орѣлѣлѣ.
- Lähme, f., паралиѣ; —n, v., пара-
лицѣдъ, олоѣпекъ (не чѣнева).
- Lähmen, v., амѣ паралиѣ, оло-
пекъ.
- Lähmheit, v. Lähme.
- Lähmung, f., параликаре.
- Lahn, m., петѣлъ, ѳиръ (де аѣрѣ);
—macher, m., петѣларъ, ѳѣкътѣрѣ
де ѳиръ де аѣрѣ.
- Lair, m., масѣ; —brof, о пѣне.
- Lairch, n., оѣ, икре, семѣцъ (де
вѣрѣше); —en, v., оѣ, лѣгѣдъ
икре (пешѣлѣ); —zeit, f., тимѣлѣ
оѣрѣлѣ.
- Lais, m., лѣикъ, сѣкларъ, мѣрѣнъ;
ѳиг. новѣдѣ, дѣчѣпѣторъ, пѣчѣр-
катъ, неинѣиѣтѣ; er ist noch —
in der Wissenschaft, о идеѣтѣ; —n-
bruder, m., ѳратѣ (некѣлѣгѣриѣ);
—nchwester, f., сорѣ, (аи мон.)

Safe, f., саремъръ, саремоиз = sa-lamoja, итал.
Safen, n., пълъръ, пълъзъ, лиуцъ.
Sakonisch, a., законикъ.
Sakriße, f., ликвиригъ, іеръ дъче (пльптъ); —пфаст, m., сакъ de ликвиригъ.
Sallen, v., вълъескъ; —, n., въ-гыре.
Sama, n., ламъ (анималъ).
Sambertschuß, f., вълъ de Lombardia.
Samentation, f., лamenteциане, пльаскъ, вочитъ, вълератъ, скълъгытъ.
Samentiren, v., ме лamente, ме пльнгъ, ме ваіеръ.
Samm, n., мелъ (mai vine тпелъ); —en, v., а ѳъта мелъ (оѳа).
Sammchen, n., мелъшъ, мелъшелъ.
Sammer-geier, m., вълътъръ-меіоръ; —wolle, f., лъвъ de меі.
Samm-braten, m., ѳрптъръ de мелъ; —fell, n., пеле de мелъ; —fleisch, n., карне de мелъ; —fromm, a., вълндъ ка зпъ мелъ; —zeit, f., тпмплъ ѳътъреі оіоръ.
Sampfen, n., лампъ тикъ (опаигъ).
Sampe, f., лампъ; канделъ; —ndocht, m., ѳештігъ, ѳигігъ de лампъ; —ndgeld, n., гътпърітъ (vanі пентрз лътпнъцианеа ка лампе, гътпаше, а стрателоръ; —ntann, —приѳет, m., къръциторъ, аспрпнъторъ de лампе; —ntuß, —schwarz, n., ѳъліціне de лампъ; —ntoß, m., стълпъ, статива de лампъ.
Samprete, f., лампрегъ, трѳпъ.
Sand, n., (оппъсъ ла таре) цѳръ (terra), пълъптъ (pavimentum) зскартъ, копціпътъ, цѳрпторіс; цѳренъ; (оппъсъ ла четате) цѳръ, кътпкъ, сатъ; gelobte —, пълъп-тълъ ѳъгъддпнгел; Mädchen vom —e, цѳранкъ, ѳатъ de сатъ; hier zu —e, дп цѳра пѳстръ; das —cultiviren, а лъкра пълъптъ; 'an'ß —sehen, а дескълека не зскартъ (de не таре), а десвърка; aufß —gehen, мергъ ла цѳръ (ла томпъ).
Sand-adel, m., повлеуцъ, повліме de цѳръ; —amtman, m., жде; —arbeit, f., лъкръ кътпънескъ; —

arzt, m., медикъ de цѳръ, de цп-пътъ; —bau, m., агрпкъдтаръ; —bauer, m., агрпкълторъ; —be-wohner, m., цѳранъ, сълтѳнъ; —be-trüger, m., імпосторъ, амъциторъ; —bettler, m., вагавандъ; —bote, m., мпсълеръ, кърпѳъ de цѳръ (цѳрковпкъ); депътетъ алъ повлі-меі (odініоръ дп Polonia); —brost, a. Sandvogt; —ebelman, m., повліъ de цѳръ, de провинці; —eigenthum, n., тешпъ, пропрп-тате de пълъптъ; —eigenthümer, m., пропрптаръ.
Sanden, v. n., есъ ла зскартъ; дес-варкъ; v. a., дескаркъ.
Sandenge, f., іспімъ (лпмъ de пъл-птъ чѳ зпеште doze цѳрп ші desparte доъ тѳрп).
Sander-beschreiber, m., хорѳграфъ; —ei, f., тешпъ, цѳрпнъ; пълъп-търп, огѳре; —funde, f., геѳграф-ѳпъ, кпшоштіпгъ de цѳрп; —loß, a. ші ad., ѳъръ тешпъ, ѳъръ пъл-птъ; —n, v., а жъка дпвър-тпндъсе; —sucht, f., лъкомпъ de (а къчѳрп) цѳрп; —theilung, f., дпмърпціре de пълъптърп.
Sandes-älteste, m., канз повлілор знеі провинці; —art, f., датпна цѳреі; патѳра пълъптълп; —bühne, f., театръ націоналъ; —erzeugniß, n., продълтъл знеі цѳрп.
Sandes-fürst, —herr, m., domnъ, domnпторъ, прпнцъ сълеранъ; —fürstin, domnъ, прпчѳсъ съле-ранъ; —fürstlich, —herrlich, a. ші ad., domпескъ, de сълеранъ; —gesetz, n., зѳѳеа патрпѳ; —herr-schaft, f., domпне; —hoheit, f., сълеранптате, тѳрпѳе; (дп vice-рпчештп) сълремаціъ; —kasse, f., впстерпа, касса цѳреі; —kind, n., ѳпъ ал патрпѳ, індпѳенъ, пълъп-тѳнъ; —kirche, f., впсерпкъ націо-налъ; —obrigkeit, f., мапстръ-таръ сълрепъ; —polizei, f., по-ліціъ цѳералъ (а цѳреі); —pro-duct, n., в. —erzeugniß; —regie-rung, f., гълерпал цѳреі; —relig-ion, f., рѳлѳѳеа цѳреі, domп-тѳре; —schuld, f., даторпъ пълпкъ; —

—schule, f., школъ публичъ; —
 sitte, v. —art; —sprache, f., язва
 церел, националь; —tracht, f.,
 портъ (костюмъ) националь; —
 üblich, a., de datina церел; —
 vater, m., татъ церел, съверанъ;
 —verfassung, f., конституцияна
 церел; —verordnung, f., ordina-
 tionne генералъ.
 Landes-verrath, m., трыбуцияна (про-
 digionne) de патриъ; —verrätther,
 m., трыбуторъ, възъторъ de па-
 триъ; —verwaltung, f., аминистръ-
 цияна а церел; —verweisung, f.,
 спатриуцияна, есцаре (сприуиъ);
 —verweser, m., репите; —ver-
 wiesene, m., спатриатъ, десъратъ
 (молд.); —währung, f., монета
 а церел.
 Land-Flagge, f., флагъна церел, на-
 циональ; —flüchtig, a., оспитивъ,
 огаръ (din церъ); —fracht, f.,
 стръпортъ по скаръ; —fremd, a.,
 стръинъ = (straniero ital.); —
 friede, m., паче публичъ, linistea
 domitoro патр'o церъ; —frosch,
 m., вроскъ de скаръ; —geistliche,
 m., преотъ = (pretre op.), полъ
 de скаръ; —gericht, n., трибуналъ
 de царъ, de districtъ; янакта
 кърте de жсциуиъ (Hofgericht);
 —gewächß, n., плантъ а церел,
 а патриел; —graf, m., ланграфъ;
 —gräfin, f., ланграфинъ; —graf-
 schaft, f., ланграфиатъ; —grenze,
 f., оронтире; —gut, n., мошиъ,
 проприетате; —handel, m., пероуъ
 по скаръ; —haus, n., визъ, касъ
 de церъ, кърте (ла мошиъ); каса
 статъриор (знаи церл).
 Land-heer, n., арматъ de скаръ;
 —jägermeister, m., маистръ, вътавъ
 de възъторъ; —junfer, m., жне
 novine de церъ, генгилотъ ге-
 ренъ; —karte, f., картъ геогра-
 фичъ; —krämer, m., пероциторашъ;
 —krieg, m., ресвалъ de скаръ;
 —krankheit, f., epidemî; —kun-
 dig, —kündig, a. mi ad., ксно-
 скъторъ de церл; поторъ, штистъ,
 кпоскатъ на тогъ цера; —kun-
 digkeit, f., поторитате публичъ;

—kutsche, f., коче = (coche op.),
 трысръ de церъ, diligencъ; —
 läufer, m., varabondъ, трыторъ
 кпилор орънъ; —leben, n., яидъ
 кымпенескъ; —leute, pl., церапъ,
 сътенъ, кымпенъ.
 Rändlich, a., церпенескъ, кымпенескъ,
 рьстичъ; ad. церпенсте.
 Land-macht, f., встере церестръ, трыне,
 остъшине de скаръ; —mädchen,
 n., оатъ de скаръ, церапъ; —
 mann, m., церапъ; —marsch, f.,
 марцияна церел; —messkunst, f.,
 геометриъ, агримесаръ; —messer,
 m., индиръ; —miliz, f., militia
 церел; —münze, f., moneta церел;
 —pfarre, f., парохъ de скаръ; —
 pfarrer, m., парокъ de скаръ; —
 pflege, —pflegerei, f., преоатаръ,
 аминистръторъ de церъ; —pfleger,
 m., аминистръторъ de церъ; —
 physikus, m., medikъ провинциалъ;
 —plage, f., вичъ, вътай, epidemî,
 mortalitate публичъ; —prediger,
 m., v. Dorfprediger; —rath, m.,
 conciliarъ провинциаръ; —recht n.,
 dreptal (condica de ley) алъ це-
 рел; —regen, m., плёие песте
 тогъ цера; —reise, f., кыторие
 по скаръ; кыторие ла церъ;
 —reiter, m., гэндармъ кырепъ;
 —reiterei, f., гэндармърие кы-
 репъ; —rentmeister, m., перче-
 иторъ провинциалъ; —richter, m.,
 ждекъторъ districtualъ; —sach,
 m., оездатаръ, локиторъ ал знаи
 церл; indigenъ, кымъренъ; —
 säßig, a., челъ че аре dreptal знаи
 оездатаръ провинциалъ; —schaft,
 f., провинциъ, динстъ, пласъ de
 церъ; пеисаръ (гълоъ de о кым-
 пинъ); статъриле провинциале; —
 schaftsmaler, m., пеисагитъ (ин-
 торъ de пеисаре); —scheibe, f.,
 марцияна церел; —schloß, n., ко-
 стейс = (castellum) de церъ;
 —schreiber, m., скрииторъ ла знаи
 динстъ; —schule, f., школъ съ-
 тескъ; —see, m., ляхъ; —seuche,
 f., epidemî публичъ; —stz, m.,
 локингъ ла цера, (касъ, кърте);
 —stind, v. Landesstind.

Landknecht, m., Ланкнехт (ordinar soldat pedestre la nemul), ланчер; er flucht wie ein —, джиср ка хл търъдъш; жонк де кърцл.

Landmann, m., —männin, f., компатриот, компатриотъ; —mannschaft, f., компатриотъ; паницне.

Land-soldat, m., солдат де зскал; —spize, f., канц, промонтор; —stadt, f., тьрг; четате мунципалъ, провинциалъ, де зскал (опнцс) ла четате медитеранъ (интре алъ).

Landstädt, m., провинциалит.

Landstand, m., девстат, мемвр аз статариор, ordinari, провинциале; Landstände, pl., статари провинциале; диет де церъ.

Landständisch, a., чеа че цине де статари провинциале.

Landstandschaft, f., статариме, ordinime.

Landsteuer, f., трибът, джиде; —straße, f., стратъ, кале, дрсмк де церъ, пьалик; —streicher, v. —läufer; —strich, m., диетинт, пласъ, черк; —stube, f., сала, камера, диетел провинциале; —sturm, m., фьртъм де зскал; ресклареа глотелор (γλωττα лимъ); канц ценерак.

Landtag, m., диетъ, аднареа стателор; —abgeordnete, m., депутат; —fähig, a., дандентъцитъ а асигла ла диетъ; —verhandlungen, pl., фантеле диетел.

Landtaxe, f., тассъ дмнцъ пе пьтърт; —thier, n., анималъ цестре; —trauer, f., дориз пьалик; —üblich, a., дандатат дн церъ.

Landung, f., свъркьтърт, десвъркаре; —spratz, m., свъркьтърт (локъл).

Landverderblich, a., стрикъчиосъ цере; —vogt, m., гьверпторъ, аминистърторъ аз цере; —wolf, n., церъниме; —wäbel, m., фимкал криминал; —wärtz, ad., спре зскал; —wehr, f., анърторимеа цере; ландвер, милиция цере; —wehre, f., фортификация де

аньрае а цере; —wein, m., вин де церъ; —wind, m., вьнт де зскал; —wirth, m., агроном, иконом; оспьтар (кьрчмар) де церъ; —wirthschaft, f., агрономия (пьгьрия); —zoll, m., ватъ пе зскал, акчис; —zunge, f., лимъ де пьтърт, иетм.

Lang, a. mi ad., ланг; ланг; mare; малт; vor —er Zeit, демалт; ganze Lage —, ка зиле; —e Wechsel, полице де датъ веке; dieser Mensch ist sehr —, зст омъ е форт ланг; etwas auf die —e Bank schieben, а амьна знк динтр' о зи дн алга; ein —es und ein Breites reden, а vorzi verzi mi зскале.

Lang-armig, a., вьрацланг; —bärtig, a., вьръланг; —baum, m., оштеа, рьда каръал; —bein, n., пичореланг; —beinig, a., ланг дн пичоре.

Lang, ad., малт тимт, данделанг; demal; —vorher, малт mainainte; —nachher, тьрзи дьм ачеа; wie —? пьлъ вьнд? noch — nicht, мал ва знк пьлъ ...; so — als, кьт тимт ...; das wird noch — nicht geschehen, мал ва пьлъ съ се фак; er ist noch — nicht Newton, мал ва пьлъ съ фь знк Newton.

Lang, f., лангиме, ланецъ (= lunghezza it.); nach der — und Breite, дн ланг ми ланг; der — lang hinfallen, а кьдэ кьт е деланг; in die — ziehen, а тьргьна, а тьргьл, а данделанг, а амьна.

Langen, v. n., ажанг, ме 'ндестлезк; mit dem Gelde werde ich nicht weit —, нс ме ажанг малтъ вь ачешл ванл; nach etwas —, а стинде мьна дьм чеа; —, v. a., — Sie mir das Buch her, дь'ми картеа.

Langen, v., аланпеск, стинд.

Langen-maß, n., месъ де лангиме (полкар, зртъ, стьпид, мил); —messung, f., лангиметрия; —zirkel, m., компас, черкьл де лангиме.

- Langet**, a. mi ad., (comp. de la Lang), mai lung.
Langeweile, f., plictis.
Langhaarig, a., plutos, cu par lung; — **halbig**, a., cu gât lung; — **hin**, ad., din lung; — **jährig**, a., de mult ani.
Langlich, a. mi ad., lungreaz, oval; — **rund**, oval.
Langmuth, f., — **müthigkeit**, f., îndelungrădare, îndelungime = (indulgență); — **müthig**, a., îndelungrădător, indulgent, cuceritor.
Langohr, n., urechi, oir. mgară, acin; prov. ein Osel nennt den andern —, pade drax de porțambel negre mi pe cine nu se vede.
Langohrig, a., urechi.
Langs, ad., de lungă; — **dem Flusse**, de lungă răză.
Langsam, a., târziu; lin, duceră; — **feit**, f., târziata; ducetime.
Langschläfer, m., dormitor; comnea.
Langsichtig, m., presbit, cel ce vede departe rău.
Langst, a. mi ad., demătat; — **e**, a., (sup. de la Lang), cel mai lung; — **end**, ad., cel mult.
Langstroh, n., iute lung.
Langweilen, v. a., adăk (kiva) k-păt; sich —, mi se urăte.
Langweilig, a., urătos, seacă, grețos.
Langwierig, a., dărtător, îndelungat, ce vine mult (resvois); — **feit**, f., îndelungime, târziuare (a unei vegetații).
Langze, f., lanche; eine — brechen, a se lăsa cu cineva; — **reiter**, m., călăreț lancheră; — **träger**, m., purtător de lanche, lancheră.
Langzette, f., lanche.
Lapp, v. Schlaf, Welf.
Lappalie, Lapperei, f., vagatel, copilărie.
Lappen, m., petecă; tréncă, strănă (straccio, it.); durch die — gehen, a o tăia, a o lua la câpătosa.
Lappen, v., petecos, căpătos.
Lappen, v., corăb, veșă pășină este pășină; dăndescă; kresche ceva prin adăpare de mai multă văcdele; **zusammen** — **Schulden**, a strănă atorit cu câpășe.
Lappicht, a., peteciă, ca peteca.
Lappig, a., petecos.
Lappisch, a., șadă, nekălită; kominărosă, nevănată, demănată.
Lappländer, m., laponez; strănăros (omă).
Lärche, Lerche, f., Lärchen- oder Lerchenbaum, m., meloză (bradă).
Lärme, Lärmen, m., larmă = (la arma, lat.), vizeră, crototă; — **machen**, a face crototă; — **blasen**, a kima la arpe.
Lärmblatz, m., alarmistă.
Lärmen, v., larmătos.
Lärmer, m., larmător.
Lärmglocke, f., tăcină, vătăia gupotăzi dănt' o dăntă; — **platz**, m., loc de alarmă; — **zeichen**, n., semn de alarmă.
Larve, f., larvă, mască; die — eines Insektes, larva insectei; die — abnehmen, a demasca; eine — vornehmen, a se masca; — **gesicht**, n., față mascată, față rădăcă; — **ntanz**, m., vală mascată.
Lasche, f., zroke de scarpă; dăkleștărtă (leimnapf); kapak de văznap (croitor); — **n**, v., apă zroke de scarpă; dăkleșteză; apă kapak la văznap.
Lassiv, a., volăptos, desărtat.
Lase, f., dăciopă, capă.
Lass, a., ostănită, oșătită; mkiată, leneshă; — **beden**, v. Überlassbeden; — **binde**, f., bandă, legătură; — **eisen**, v. Überlasseisen; — **heit**, f., lășătură, leneshă.
Lassen, v. a., lasă, dăndă; șakă cu...; ordină, porținosă; —, v. n., vede vine, are veră, șakă...; **lass mich gehen**, lasă-mă cu meră; **ich habe mir sagen** —, dămi șășă; **laßt euch das gesagt sein**, cu'ă oiră prin șășă; **er kann das Rauchen nicht** —, nu se pôte răsa (șășă) de șășă; **laßt einmal sehen**, en cu vedemă;

laßt hören, съ азимѣ; laßt und beten, дагѣ съ не рѣгѣмѣ; Waaren kommen —, а оаче, а да ordinѣ, съ винѣ марѣ; sein Wasser —, а се нѣша; zur Aber —, а'мѣ лѣа сънѣ; einen vor sich —, а primi vicitra кѣва; einen etwas empfinden —, а оаче не чѣнева съ сѣмѣ; er laßt nichts von sich hören, ел. не се азде на се веде; не дѣ ниѣ за семнѣ де виаѣ; das Buch laßt sich gut lesen, а чѣстѣ карте е скрѣѣ кѣ гѣстѣ; der Wein laßt sich trinken, винѣ е вѣничѣлѣ; das laßt grob, а ре дѣо'рѣмарѣ можѣкѣсѣ; das laßt nicht, а чѣста на меде вѣне; wie laßt das? че аерѣ, оадѣ а ре? dieses laßt schön, а чѣста се парѣ о'рѣмосѣ; Gold laßt gut zu grün, вердеѣе пѣнде азрѣлѣ, колѣреѣ верде се потрѣвѣште лѣ чеѣ гѣлѣинѣ; sein Thun und — gefällt mir nicht, на'мѣ плаче пѣртѣреѣ лѣ.

Lässig, а., лѣсѣторѣ, пѣпѣсѣторѣ, пѣгрѣпѣнѣте; —*feit*, ф., лѣсѣтѣрѣ, пѣпѣсарѣ, пѣгрѣпѣнѣгѣ.

Lastopf, в. *Schröpfkopf*.

Lastreiß, п., (оорѣстр.) апѣрѣтѣрѣ (де сѣлѣ).

Last, ф., сѣрѣнѣ, дѣкѣрѣкѣтѣрѣ, пѣварѣ; гѣрѣтѣте, *pondero* (тѣоозрѣ), дажде; *zur* — *sein*, а оѣ кѣва сѣре гѣрѣтѣте; *einem etwas zur* — *legen*, а дѣпѣзѣта чѣва кѣва.

Lastbar, а., дѣсѣрѣчѣнаверѣ, че пѣте лѣрта о сѣрѣнѣ.

Lasten, в., апѣсѣ (сѣрѣна пѣ кѣлѣ); *die Schuld lastet auf ihm*, дѣ апѣсѣ дѣторѣилѣ; —*d*, *part.*, апѣсѣндѣ, апѣсѣнѣте; —*frei*, а., сѣкѣтѣрѣ де анѣрѣале, де дѣрѣ.

Lastet, п., вѣчѣѣ, (кѣсѣрѣ), пѣтѣмѣ, пѣтѣхлѣ; —*frei*, а., пѣвѣчѣиѣсѣ.

Lasteter, м., део'рѣмѣторѣ, дѣкѣрѣторѣ, хѣлѣторѣ.

Lasterschaft, а., вѣчѣиѣсѣ, пѣтѣтѣмѣшѣ, кѣ пѣтѣмѣ, кѣ кѣсѣрѣ.

Lastleben, п., вѣаѣ де вѣчѣлѣ; део'рѣпѣатѣ.

Lastlich, а., инѣамѣ; део'рѣмѣторѣ.

Lastern, в., део'рѣмѣ, дѣкѣрѣ, кѣлѣветѣсѣкѣ; пѣро'фанѣзѣ.

Lastermaul, п., гѣрѣ рѣѣ, лѣмѣѣ дѣвѣнѣнарѣ, део'рѣмѣторѣ; —*rede*, ф., кѣвѣнтѣ део'рѣмѣторѣ; —*schrift*, ф., пѣскѣлѣ, сѣкрѣсѣре део'рѣмѣторѣ; —*that*, ф., оачѣтѣ хѣлѣторѣ; —*schule*, ф., кѣвѣлѣлѣ вѣрѣвѣрѣѣ де рѣѣ; —*sucht*, ф., пѣтѣмѣ вѣрѣвѣрѣѣ де рѣѣ; —*junge*, ф., в. *Lastermaul*.

Lastierung, ф., кѣлѣмѣнѣ, део'рѣмѣ.

Lastig, а., апѣсѣторѣ, гѣрѣ; сѣпѣрѣчѣсѣ, пѣпѣлѣкѣтѣ; —*leit*, ф., гѣрѣвѣнѣгѣ; сѣкѣтѣрѣ = (*seccatura it.*).

Lastpferd, п., кѣлѣ де сѣрѣнѣ, де сѣрѣпортѣ; —*schiff*, п., вѣсѣ, пѣлѣ де сѣрѣпортѣ; —*thier*, —*vieh*, п., анѣмѣлѣ, вѣгѣ де сѣрѣнѣ; —*träger*, м., сѣрѣчѣнарѣ, портѣторѣ де сѣрѣнѣ (хѣмѣлѣ); —*wagen*, м., кѣрѣ де сѣрѣпортѣ.

Lastur, в. *Lasturstein*.

Lasturblau, а., азѣрѣ азѣастѣрѣ; —*farbe*, ф., азѣрѣ (колѣреѣ); —*stein*, м., азѣрѣ, пѣтѣрѣ де азѣрѣ, лѣзѣлѣтѣ, зѣлѣтамѣрѣнѣ.

Lateln, п., лѣтѣнѣ (лѣмѣѣ), лѣтѣнѣтѣте; *schlechte* —, лѣтѣнѣ вѣрѣварѣ; —*er*, м., лѣтѣнѣсѣтѣ; —*isch*, а., лѣтѣнѣ; *ad. latinehte*; —*ische Kirche*, вѣсѣрѣкѣ лѣтѣнѣ (анѣсѣнѣ); —*ische Reiter*, кѣлѣрѣдѣ рѣѣ.

Latene, ф., лѣтернѣ, о'рѣлѣнарѣ, гѣтѣпѣшѣ; —*macher*, —*mann*, —*pußer*, м., лѣтернѣшѣѣ, о'рѣлѣнарѣшѣ; кѣрѣдѣторѣ де лѣтернѣ; —*psahl*, —*träger*, м., пѣрѣ, сѣлѣнѣ де о'рѣлѣнарѣ; —*wärter*, м., лѣтернѣрѣ.

Latinisieren, в., лѣтѣнѣсѣзѣ.

Latinität, ф., лѣтѣнѣтѣте.

Latisch, м., пѣшѣкѣ кѣлѣкатѣ; —*en*, в., пѣрѣгѣ тѣрѣгѣндѣ'мѣ пѣчѣрѣлѣ дѣгѣрѣшѣ пѣшѣкѣ кѣлѣкатѣ; —*ig*, а., чѣл чѣ'мѣ гѣрѣашѣ пѣчѣрѣлѣ.

Latte, ф., лѣдѣ = (*latte фр.*); —*n*, в., лѣдѣсѣсѣкѣ, вѣтѣ лѣдѣ; —*nagel*, м., кѣлѣ де лѣдѣ; —*nwerk*, п., лѣдѣрѣгѣтѣ; —*zaun*, м., дѣлѣгѣрѣдѣтѣрѣ кѣ лѣдѣ.

Lattich, *Lattig*, м., лѣтѣтѣкѣ.

Latwerge, ф., лѣктѣрѣ; вѣшѣпѣтѣ.

Laß, m., пептаръ (de кроитъръ ва-
рѣ); кпцакъ.
Laub, a., кьлдъцъ, стъмъзратъ (ниѣ
рече ниѣ калдъ, кьмъ о лантеле
мьлсѣ).
Laub, n., фрънзе, фрънзеринъ; be-
laubt, фрънзосѣ (= frondosus);
 —dach, n., коперетънтъ de фрънзе;
 —e, f., змъварѣ (de фрънзе);
 —en, v., с'акоупе de фрънзе;
 —engang, m., дръмъ (але) сол-
титъ кь фрънзе; —erhütte, Laub-
hütte, f., касъ, коливъ de фрънзе;
 тавернакьлъ, кортъ, кьшкъ (ла жи-
довл).
Laubeshüttenfest, n., серъватореа кор-
тарѣор, кьшчѣло.
Laub-fall, m., кьдереа фрънзелор;
 —frosch, m., вротакъ, вроскъ de
арворе; —futter, n., фрънзаръ
(зскатъ пептра кьтроецъ); —icht,
a., фрънзиъ; —ig, a., фрънзосѣ;
 —krantz, m., кьнъкъ de фрънзе;
 —reich, a., фрънзосѣ, тѣосѣ;
 —thaler, m., талеръ фрънзосѣ
(монетъ фр. de 6 франѣ); —
werk, n., фрънзишъ (орпънтънтъ
дн шктъръ).
Lauch, m., алъ, пьрѣ = (porrum,
лат.), прасѣ; —farbig, a., пра-
цишъ (= prasinus, лат.), de ко-
лореа прасълѣ.
Laubiren, v., даъ лъстръ фалсѣ пь-
нърел пегре.
Lauch, m., мьсѣ de тескъвинъ.
Lauch, f., пьндъ; auf der — stehen,
sein, a ста'ла пьндъ; —er, m.,
пьндаръ; сѣионъ; —n, v., пьн-
дескъ; an der Thüre —n, a а-
скьлга ла зшъ, a пьндѣ.
Lauf, m., кьрскъ; — der Bestirne,
кьрскълъ стелелоръ; цевъ de пьшкъ,
de тьнъ; пѣорълъ (фьрелоръ ла
вълъторѣ); das ist der — der Welt,
аша мерпе лътеа; im —e des
Jahres, дн кьргъторълъ анъ; in
vollem —e, дн фьга маре.
Laufbahn, f., кьраре, карьеръ; арень;
 seine — beschließen, a мьри; —
band, v. Gängelband; —bank, f.,
стрътълъ (de комѣ); —bohne, f.,
фасоле de жаракъ; —brücke, f.,

понтъ (пептра pedestri); —bur-
sche, m., вънтъ de алергатъ (пе-
зодрѣмъ).

Laufen, v., алергъ, дьмьлъ фьга, фьгъ,
кьрѣ, кьргъ; даче; кроште (ала-
ткъ); das Licht läuft, лъминареа
кьрпе (се тонеште); das Faß läuft,
вътеа кьръ; das Faß läuft noch,
маѣ о дькъ дн въте (винъ); sich
mühe —, a се остени фьриндъ;
davon —, a фьри, а скьпа; lauf
deiner Wege, кьртъ'ул de кале, дъте,
днторъче сьателе; nach den Mäd-
chen —, a дьмьла дагъ фьте; aus
dem Dienste —, a пьръсѣ сер-
вицилъ; Sturm —, a пьвълѣ, a да
асалтъ; Gefahr —, a фѣ дн пе-
рикьлъ, а рѣсна; —d, part., кь-
ринте; das —de Jahr, an. кьрг.;
—de Zinsen, интересе кьринте;
—de Credit, кредитъ дескѣсѣ.

Lauser, **Läuser**, m., кьръторъ, кь-
риеръ, алергъторъ; алергачъ (пѣ-
тра деасъара дн торъ); кромъ
рѣладъ (дн мьсѣкъ), фьгачъ (калъ).

Lauffeuer, n., фокъ кьрънте (datъ
de знъ шпѣ de coldaѣ зпъ дьпъ
алткъ); репѣционе маре; diese
Nachricht verbreitete sich wie ein
—, ачѣстъ штире се рѣспънди ка
фьлѣорълъ.

Laufgraben, m., трѣнчѣа, (сълътъръ
de апропѣтъ ла асалтъ); —hund,
m., кьне фьгачъ (вълъторѣ).

Laufig, a., кьдълѣнте, че дьмьлъ дьпъ
кьцълѣтъ (кьне), дьпъ вѣрѣтъ
(скрѣфа), гонѣтъ (закъ).

Laufjunge, v. Laufbursche; —magd,
f., фатъ de алергатъ; —paß, m.,
паскъ-прѣ; einem den — geben,
a да дрѣмъ кьѣва; —platz, m.,
арень; —zeit, f., тимъз коитърел;
—zettel, m., чедълъ черкъларъ.

Laug, f., лешѣ; —n, v., а лешѣ,
а пьне дн лешѣ; —partig, a.,
лешѣишъ, алкалѣнъ; —nasse, f.,
ченъше de лешѣ; —nfaß, n.,
—nbutte, f., пьтинъ de лешѣатърѣе;
nfaß, n., алкалѣнъ, саре лешѣосъ;
—nuch, стръкъвъторе.

Laugnen, leugnen, v., негъ, зѣкъ ка,
нъ, аскъидъ адеверълъ.

- Laugner, m., пѣръторѣ, пѣръ (ард.)
 Lauheit, Lauigkeit, f., къдичине.
 Laune, f., зморѣ, тѣне, (кѣѣ не-
 кѣѣ) каприѣе, фантаѣзъ вѣнъ,
 зѣне (ард.), = (buona, it.); bei
 guter — sein, а ѳи ѣн аѣе зѣне;
 —nhaft, a., в. Launisch; —nhaft-
 igitheit, f., каприѣе.
 Launig, a., веселѣ, де зморѣ зѣнѣ;
 зморѣетѣ.
 Launisch, a., зморѣетѣ; каприѣосѣ,
 сѣвѣсѣ ла фантаѣил.
 Laus, f., пѣдѣке; die — läuft ihm
 gleich über die Leber, ѣндатъ i се
 пѣне тѣска не пѣсѣ, се тѣнѣ
 пѣмал декѣтѣ; sich eine — in den
 Hals setzen, а крѣште шерпеле ѣн
 сѣнѣ; er pranget wie eine — auf
 dem Sammetkragen, се ресѣръ
 ка пѣдѣкеле не зѣнѣ гѣлерѣ де
 варѣонѣ; die — kommt ihm in
 Grund, ѣнѣ ѣналѣ корпѣл.
 Lauschen, v. Horchen; — dormirezѣ.
 Lauscher, m., пѣндѣторѣ, скодѣторѣ
 = (codiatore, it.), сѣнонѣ, аскѣл-
 тѣторѣ (не ла зѣнѣ).
 Lausjungel, —fcel; m., пѣдѣкѣосѣ;
 вѣрѣантѣ.
 Lausfamm, m., неутене пѣрѣнтѣ.
 Lausfittler, m., сѣрѣчѣтѣ, аварѣ.
 Lauskrankheit, —sucht, f., пѣдѣкѣо-
 шѣ, (ветѣжѣе, де каре се ѣмѣле
 де пѣдѣкѣ).
 Lausen, v., пѣдѣкѣезѣ; пров. Narren
 muß man mit Kolben —, повѣзѣл
 пѣмал де чѣмѣгѣ шѣе.
 Lausenest, n., лѣкѣ сѣзрѣнтѣ.
 Lauserei, f., пѣдѣкерѣе; порѣчѣ.
 Lausessalbe, f., зѣнтѣ де пѣдѣкѣл.
 Lausig, a., пѣдѣкѣосѣ; мѣмѣлѣ, тѣ-
 кѣлѣосѣ.
 Lausfamen, m., лѣндѣнъ.
 Laut, m., сѣнѣ, тѣнѣ; er gibt keinen
 — von sich, не зѣче зѣнѣ; —,
 a., сѣнѣорѣ, кѣрѣлѣ, тѣре, ѣналѣ
 (тѣнѣ, гѣлѣсѣ); mit —er Stimme,
 кѣ гѣлѣсѣ тѣре; man darf nicht
 — davon reden, не кѣтѣзѣ а ворѣл
 ѣн пѣвлѣкѣ десѣре ачѣеа; die Sache
 ist — geworden, лѣкрѣ с'а датѣ не
 ѳагѣ, а девѣнтѣ пѣвлѣкѣ; —, ad.,
 кѣ гѣлѣсѣ тѣре, сѣнѣорѣ, азѣверѣ;

—, праѣр., дѣнъ, кѣнѣорѣтѣ, а-
 месѣратѣ кѣ, ѣпѣкѣтереа; — Nach-
 richt, дѣнъ азѣре; — Contract,
 ѣн пѣтереа кѣнѣтрактѣлѣл.

Lautbar, a., пѣторѣлѣ, пѣвлѣкѣ; —feit,
 f., пѣторѣетѣте.

Laute, f., аѣлѣтѣ, лѣлѣтѣ; —nist,
 —spieler, —schläger, m., лѣлѣтарѣ;
 —macher, m., лѣлѣтарѣ (мѣштерѣ);
 —nsteig, m., сѣкѣлѣелѣ (де каре
 занѣ кѣрдѣле лѣлѣтѣ).

Läuten, v., сѣнѣ, даѣ сѣлѣтѣ, тѣнѣ; mit
 den Glocken —, а тѣре кѣнѣпѣтеле;
 in die Kirche —, тѣкѣ де вѣсѣрѣкѣ.

Lauter, a. mi ad., кѣрѣлѣ, кѣратѣ, лѣм-
 пѣде, лѣмѣрѣтѣ; пѣмал, тѣтѣпѣ-
 мал; das sind — Lügen, астеа
 сѣнѣтѣ тѣтѣ пѣмал мѣнѣлѣнѣл.

Läuter, m., сѣпѣторѣ, кѣнѣпѣтарѣ.

Läuterer, m., лѣмѣзѣторѣ, кѣрѣѣѣкѣ-
 торѣ, лѣмѣрѣторѣ, раѣнѣторѣ (ѣн
 ѳаѣрѣе де захарѣ).

Läuterfeit, f., кѣрѣлѣтѣ, лѣмѣрѣтѣ,
 лѣмѣзѣтѣте.

Läutern, v., лѣмѣзѣесѣкѣ, кѣрѣѣѣкѣ,
 лѣмѣрѣесѣкѣ.

Läuterung, f., лѣмѣзѣе, кѣрѣѣѣкѣ-
 цѣне; преѳаѣере (а вѣнарѣлѣл);
 — eines Urtheils, ресѣѣѣкѣцѣлѣнеа
 зѣнѣ сѣнѣнѣлѣл.

Lautlos, a. mi ad., ѳѣрѣ гѣлѣсѣ; er
 stand — da, сѣнѣ мѣтѣ.

Lautarm, a. mi ad., къдѣчѣлѣл.

Laubine, f., лѣвѣнѣ, тѣоѣанѣ де неѣл
 грѣмѣдѣтѣ де вѣлѣтѣ.

Lava, Lave, f., лѣвѣ (дѣн вѣлѣкѣе);
 —strom, m., тѣрѣнтѣ де лѣвѣ.

Lavaglas, n., occidianѣ (пѣтѣрѣ).

Lavendel, m., лѣвантѣ (пѣантѣ); —
 öl, n., оѣлѣс де лѣвантѣ; —wasser,
 n., аѣлѣ де лѣвантѣ.

Laviren, v., лѣвѣрѣ, лѣвѣесѣкѣ; тѣм-
 пѣрѣзѣзѣ; сѣлѣлѣ (кѣлѣрѣл).

Lavanz, f., кѣрѣдѣнѣлѣ, кѣрѣгѣдѣне
 (мѣдѣкѣмѣлѣтѣ).

Laviren, v. a., даѣ кѣрѣдѣнѣлѣ; —,
 n., тѣрѣпѣдѣ, зѣрѣдѣлѣ, есѣ ѳаѣрѣ.

Lavirmittel, n., мѣдѣкѣмѣлѣтѣ гѣсѣлѣ-
 тѣлѣ, де кѣрѣдѣнѣлѣ.

Lazareth, n., лѣзѣрѣтѣ, сѣпѣталѣ мѣ-
 лѣтѣресѣкѣ.

Lazerole, f., азѣролѣ (арѣоре).

Lebeshoch, n., съ тръиаскъ!

Lebemann, m., канвиантѣ.

Leben, n., виѣгъ; ср. виѣ (карне vie); трайс, патримънтѣ; 'виомъ; дъ-раре; in meinem —, кѣтъ тръ-иескъ; das — haben, а ѿи ан виѣгъ; das — bekommen, а се нанте; das — verlieren, а мари; sich um's — bringen, а се синаиде; Jemandem das — absprechen, а осанди ла мѳрте (de medicis); mit dem — davon kommen, а скаяна къ виѣга; mit dem — etwas bü-ßen, а пѣри къ канъ; er hat kaum das liebe —, азия аро къ че тры; der Schmied hat dem Pferde in's — geschritten, ѳаръаъ а вѣртѣ пѣръ ан карне къиза поткъвел; sich auf Tod und — schlagen, а се vare no мѳрте; ein angeneh-mes — führen, а тры vine; ein sorgenloses — führen, а тры ѳъръ гриул; nach dem — malen, а два къиза къиза дѣръ патъръ; nach dem — zeichnen, а decemna дѣръ па-търъ.

Leben, v., viēgsecă, viēză, tŗiēcă, ecicră; dăpeză; me portă; lebe wohl! ѳил сънѳтокъ, рѳмъи къ Dzeđ! so wahr Gott lebt, viē este Domnă! er hat zu —, аро къ че тры; man muß — und — lassen, а тры ми а тѣса ми н' азуи съ тръиаскъ; wie gelebt so gestorden, към а трыиѣ, аша а мѣриѣ; er weiß zu —, ел шриѳ към съ се пѳрте къ ѳменѣ; in den Tag hinein —, трыеште ѳъръ а се гъндѣ пѣнтрѣ зѳа de тѣне; seinem Be-rufe —, е' dedită къ totă ла дѣмпаиѳеа ѳвлетъдѣниѳор сале.

Lebend, a., viēnte, viē, че аро виѣгъ, дѣсѳолетѣиѣ; — е Sprache, аимъ vie; —ig, a., viē; viēiș; —es Wasser, ауъ vie; —ige Heide, rapdă viē; Jemanden bei —em Leib verbrennen, а арде де виѣ по чи-нева; —ig gebären, viēiарă, че ѳаче ѳърѣ виѣ; —iger Kalk, варă пестѣнсă; —ig begraben, а ан-грова де виѣ.

Lebendigkeit, f., viēiçne.

Lebendigmachung, f., дѣвиѳе, ви-виѣдѣне, дѣвиѣтъръ.

Lebenslang, a., тѳтъ виѣга, кѣтъ ва тры.

Lebensalter, n., вѣрстѣ; —art, f., модъаъ, ѳѳаъа viēgel, аъ траикъи; манѳеръ; пѣртаре, кондѣитъ; — balsam, m., ваксамъа viēgel; —baum, m., помъа viēgel; —be-dürfnisse, pl., тревѣиѳеле viēgel; —beschreiber, m., виѳграфѣ; —bläthe, f., ѳлѳреа viēgel (tinere-целе); —ende, n., ѳинеа viēgel; —faden, m., ѳѳрѣаъ viēgel; den — gewaltsam zerreißen, а се зиде; —fülle, f., пѣниѳатѳеа viēgel; — gefahr, f., пѣрикъаъа viēgel; — gefährlich, a., къ пѣрикъаъа viēgel; —gefährte, m., конѳѳрте, соуѣ пе виѣгъ; —geist, m., сѣиѳиѣ, пѣи-чинѣ де виѣгъ; —geschichte, f., виѳграфѣ; —göttinnen, pl., (mi-тол.) Пѣрче; —gröÙe, f., тѣрѳмеа ѳѳрѣскъ (а трѳвѣаъ); —hauch, m., сѳѳлареа viēgel; —jahr, n., аны вѣрстѣ; —flugheit, f., дѣгеле-дѣиѳеа viēgel (ан пѣртареа къ ѳменѣ).

Lebenskraft, f., пѣтѳе де виѣгъ; —kräftig, a., пѣиѣ де виѣгъ.

Lebenslänge, f., дѣмѳмеа де зѳе, дѣрареа viēgel; —lauf, m., къ-сѣаъ viēgel; —lehre, f., зоѳо-миѣ; —licht, n., дѣмина viēgel; einem das — ausblasen, а сѳанѳе дѣмина viēgel; —luft, f., пѣрѣ ѳс-циѳенѣ; —lust, f., пѣчѳе де а тры, лѣсѳеа де виѣгъ; —mittel, n., миѳлѳчеле де трѣаъ, виѳтѣаъи; —müde, n. Lebensfatt; —ordnung, f., дѳертъ, пѣрѣаъ де виѣгъ; —princip, n., пѣиѳчинѣ де виѣгъ; —proceß, n., ѳѳдѣиѳѣе viēgare; —regel, f., тѣссѣмъ де пѣртаре; —satt, m., ѳвкъа viēgarpă; —satt, a., сѳтѣаъ де виѣгъ; —strafe, f., пѣдѣнсă канѳаъъ; bei —strafe, съ пѣдѣнсă де мѳрте; —ver-gnüngen, pl., пѣчѳѳѳеа viēgel; —unterhalt, m., тѣдѣиѳемъаъ, дѣиѳеа viēgă; пѣртѳментѣ; —versicherung, f., ассекъвранѣ пе виѣгъ; —wanbel, m., пѣртаре,

kondair; —wärme, f., кълдъръ
патаръ, виецаръ; —wasser, n.,
винаръ, раки; —weg, m., калса
виецел; —weise, f., маниеръ; —
weisheit, f., мудростъ виецел; —
zeit, f., риппалъ, дсрвта виецел;
auf —zeit, по виецъ; —ziel, n.,
цѣлта, оinea виецел.

Lebensvoll, a., енерџиосъ, пинъ де
виецъ.

Leber, f., оикатъ = (legator it.); zur
— gehörig, епатикъ; frei von der
— weg sprechen, а ворџи ливеръ;
—ader, f., вълъ василкъ; —
blume, f., оикъдеа; —braun, —
farbig, a.; оикъциъ (де колоре);
—entzündung, f., аспиндере, а-
ольтъцине де оикаци; —erz, n.,
есъ епатикъ; —fleck, m., аспникъ,
патъ оикъциъ (по трънъ); —fluß,
m., епатиръ; —fisch, m., калъ
оикъциъ (полъ аспикъ); —frank,
a., пѣтимашъ де оикатъ; —frank-
heit, f., епатитъ; —kraut, v. Le-
berblume; —mittel, m., медикъ-
мънѣ пентръ оикатъ; —reime,
pl., версърџи прѳсте, рѣмъторџи;
—stein, m., епатитъ; —sucht, f.,
болъ де оикатъ; —thran, m., о-
леџ де оикатъ де китъ; —ver-
härtung, f., аспартосаре (сџи-
ромъ) де оикаци; —verstopfung,
f., острѣцине де оикатъ; —
wurf, f., картавошъ.

Lebewohl, n., оџ сълътосъ! сѣрѣ-
таре! ретѣл къ Dze!

Lebhaft, a., виоџ, виъ къ оокъ, џте,
ацеръ; ad., къ виоичне; diese
Straße ist —, страта е асплатъ;
—e Augen, окиџ плин де оокъ;
—igfeit, f., виоичне, виоше.

Lebhornig, m., мiero вълътъ.

Leblich, m., тѣртъ далче.

Leblos, a., оъръвиецъ, пепсволедитъ,
пейниматъ; —igfeit, f., пепсволе-
цие, пейнимъцине, лисъ де виецъ.

Lebtage, m., pl. mein —, ап виеца
меа; das vergesse ich mein —
nicht, аста пѳ о зитъ кътъ џџ трџи.

Lebzeiten, f. pl., bei meinen —, ап
виеца меа; bei — seines Waters,

ап зилале татъсѳ; bei unsern
—, ап зилале нѳстре.

Lechzen, v. vor Durst —, а тѣри де
сете; а крѣпа де зскъцине; nach
etwas —, а допи оервинте чева;
das —, допинъ оервинте; die
Blumen —, олориле се пълескъ
де сечетъ; das Faß —t, взтеа
се прелице; —d, part., крѣнатъ;
дасетатъ.

Leck, a. mi ad., крѣнатъ, снартъ,
лѣкторъ де аспъ; ein —es Schiff sein,
аалъ че џа аспъ; —, m., крѣпъторъ,
зоръ, локъ де џатратъ аспъ (ап
vase de l'empis); einen — be-
kommen, џа аспъ.

Lesen, v., лѣкџ (it. leggere); лѣнъ;
lesen; dieses Mädchen geht immer
wie geleckt, аспъ оатъ аспѣлъ пѣ-
рѣра лисъ; ad. гълѣтъ; —, v.,
n. окаръ, џа аспъ; —, n., лѣнѣре.

Leser, m., лѣкѣторъ, лѣкъ (it. lec-
tore); оцѣторъ; Lessor —, лѣнѣ-
торъ де гълоре; junger —, цинъ;
картиканъ; —, a., (де вакате) дели-
катъ, гѣстосъ; —ei, f., лѣнгаръ, лѣ-
нѣторѣ; —bissen, m., вѣкѣцикъ вѣнъ,
гѣстосъ, аспѣтосъ; —ei, f., лѣ-
нгаръ, лѣнѣторъ; вакате
алесе; —haft, a., v. Leser; a., —ig-
feit, —ei, f., лѣте, лѣкѣторъ.

Leserheit, f., (а знеџ тѣкѣрџи) де-
ликатецъ.

Leser-maul, m., лѣкъ, тѣлкъчосъ,
аспѣторъ дѣнъ вакате деликате;
—speise, f., вѣнѣте алесе.

Leserwein, n., винъ де окарсѣръ.

Lection, f., лекѣцине, прѣлекѣцине;
—geben, прѣлѣтъ, даъ, оакъ лек-
цине; Einem die — lesen, а асп-
провоџи по чинѣне; —brill, m.,
планъ де прѣлекѣцине.

Lector, m., аспѣносъ, цититоръ.

Lectüre, f., лѣкѣторъ.

Leck, n., пеле (лѣкратъ; крѣпа =
(coqueit lat.); vom — ziehen,
а скѳте (din тѣкъ) савѣа; —ar-
beiter, m., кожокаръ = (cuoiaio
it.); —band, m., лѣкѣторъ (де
томъ) ап пеле; —bereiter, m.,
кърѣларъ; —handel, n., пѣгоџъ
къ пѣл лѣкрате; —n, a., де пеле;

- п, в., дѣвѣцѣ, кѣтъшескѣ
кѣ пеле; **fig.** затѣ (по чинева);
—waare, f., пелеріе, шарѣ de
pel.
- Lebig**, а., вакантѣ, диверѣ, неокз-
патѣ; **fig.** нечѣрѣтѣ, нечѣратѣ;
—e Pferd, каѣ диверѣ; —e Stand,
челіватѣ; —feit, f., ваканцѣ; чели-
вѣцѣ.
- Lebiglich**, ad., знѣкѣминѣ, пѣмаѣ,
чинѣрѣнѣмаѣ; das ist — ihre Schuld,
аста ѳ пѣмаѣ вина еѣ.
- Lee**, f., (мар.), кѣста (наѣл) дѣ-
контра вѣнтѣлѣ; —wärtѣ, ad.,
дѣдѣсѣлѣ вѣнтѣлѣ.
- Leer**, а., дѣшерѣтѣ, голѣ, сѣкѣ, ванѣ
(зичѣтѣ ванѣ); — machen, дѣ-
шерѣтѣ; —er Kopf, каѣ сѣкѣ; ein
—es Papier, ѳ хѣртѣ алѣ; —e
Einbildungen, кѣмерѣ; пров. —es
Stroh dreschen, а тѣлѣ дѣ сѣкѣ,
сарѣа; —e Stelle, постѣ, локѣ
вакантѣ.
- Leere**, f., дѣшерѣтѣ; дѣшерѣтѣцѣне;
— des Magens, дѣшерѣтѣ, ѳлѣ-
тѣлѣцѣлѣ (ард.).
- Leeren**, v., дѣшерѣтѣ, голѣсѣкѣ.
- Lehre**, f., вѣзѣ (Lippe).
- Legal**, а., легалѣ; ad., легалѣминѣ,
дѣлѣ леѣе; —isieren, v., легалѣ-
сѣзѣ, азтѣнѣчѣсѣзѣ; —ität, f., ле-
галѣтѣтѣ.
- Legal**, n., легатѣ (лѣсатѣ de мѣш-
тенѣре); —, легатѣ (дѣн позѣлѣ
Testamentѣ), трѣмѣсѣ, солѣ; —
ion, f., легѣцѣне, провинѣцѣ, со-
лѣ (пѣнѣсѣкѣ); —ionſchaft, m.,
—ionſekretär, m., конѣиѣарѣ, сѣ-
кретарѣ de легѣцѣне, de солѣ.
- Lege-geld**, в. Eintrittsgeld; —henne,
f., гѣлѣнѣ ѳлѣтѣре.
- Legen**, v., пѣлѣ, ашезѣ, алѣнѣ;
кѣлѣ; Eier —, а ѳлѣ; nieder —,
дѣлѣнѣ, каѣлѣ жѣсѣ; ein Kind zu
Bette —, кѣлѣ по знѣ вѣлатѣ;
Bohnen —, сѣменѣ вѣвѣ; vor
Anfer —, акѣрѣ; ein Pflaster —,
алѣкѣ каѣлѣ тѣлѣлѣстрѣ; einem et-
was ans Herz —, а рекѣмѣнда
чѣна кѣлѣна кѣ деѣсѣвѣре; sich —,
а сѣ кѣлѣка, а сѣ пѣна дѣн патѣ;
fig. дѣчѣгѣ, сѣ дѣнѣстѣнѣ; der
- Sturm legt sich**; ѳспѣтѣна сѣ по-
толѣнѣтѣ; das wird sich —, ва
трѣчѣ; das Getreide legt sich, каѣлѣ
грѣнѣле (de пѣлѣ); sich ins Mit-
tel —, а сѣ дѣнѣрѣнѣне, а мѣлѣ-
лѣчѣ; sich aufſ Bitten —, а кѣдѣ
ла рѣгѣчѣлѣ.
- Legende**, f., легенѣ, истѣрѣя вѣегѣлѣ
знѣлѣ сѣлѣтѣ; —ſchreiber, m., ле-
генѣдѣсѣтѣ, скѣрѣпѣторѣ de вѣегѣле
сѣлѣцѣлѣорѣ.
- Legen**, m., пѣлѣторѣ.
- Legzeit**, f., тѣмѣлѣлѣ ѳатѣлѣлѣ.
- Region**, f., леѣиѣне, леѣиѣонѣ, пѣмерѣ
ѳѣртѣ марѣ; —är, m., леѣиѣонѣарѣ.
- Legiren**, v., легѣ (амѣстѣкѣ знѣлѣ
метѣлѣ кѣ алѣлѣлѣ); лѣсѣ легатѣ.
- Legirung**, f., легѣтѣрѣ (амѣстѣкарѣ
de метѣле; лѣсарѣ de легатѣ).
- Legislatur**, f., леѣислѣатѣрѣ, пѣперѣ
de лѣрѣлѣ.
- Legitim**, а., леѣитѣмѣ; —iren, v.,
леѣитѣмѣсѣзѣ; —ität, f., леѣитѣмитѣтѣ.
- Lehde**, f., цѣлѣнѣ, пѣлѣлѣлѣлѣ нелѣзарѣлѣ.
- Lehen**, в. Lehn.
- Lehn**, m., лѣтѣ (= lutum), пѣлѣлѣлѣлѣ
грѣсѣ; —en, v., лѣтѣсѣ, а тѣрѣлѣ,
лѣнѣ кѣ лѣтѣ; —ern, а., de лѣтѣ;
—grube, f., грѣнѣ de лѣтѣ; —ich,
а., лѣтѣсѣ; —ig, а., лѣтѣсѣ; —
wand, f., пѣрѣтѣ de лѣтѣ.
- Lehn**, n., ѳѣздѣ (ѳ мѣшѣлѣ конѣчѣсѣ
дѣн посѣсѣне кѣ конѣдѣиѣлѣ de
ѳидѣлитѣтѣ); ѳѣздѣлитѣтѣ; дрѣнтѣ-
рѣле шѣ ѳлѣгѣгѣцѣнѣле легатѣ de
ѳѣздѣ; дѣвѣстѣтѣрѣа кѣ ѳѣздѣлѣ.
- Lehnbank**, f., сказѣлѣ кѣ спѣтѣ.
- Lehn-bar**, а., ѳѣдѣверѣ, атѣрѣпѣлѣторѣ;
—barkeit, f., ѳѣдѣверѣитѣтѣ, de-
pendѣнѣцѣ; —brief, m., лѣтерѣле
вѣнеѳѣиѣарѣ, diploma de дѣвѣстѣ-
тѣрѣ; —dienst, m., сѣрѣвѣчѣлѣ ѳѣздѣрѣ.
- Lehne**, f., доѣ, спѣтѣле ѳказѣлѣлѣ;
— eines Berges, пѣземѣлѣ.
- Lehnen**, v. а., пѣзѣмѣ, сѣрѣжѣнѣ; das
ѳѣздѣ; дѣнѣрѣмѣсѣтѣ; Geld von ei-
nem —, іѣлѣ ванѣ дѣнѣрѣмѣсѣтѣ;
—, v. n., сѣ пѣзѣмѣ; сѣадѣсѣнѣтѣ.
- Lehn-geld**, n., ѳѣздѣрѣитѣ; —gut, n.,
мѣшѣлѣ de ѳѣздѣ; —herr, m.,
domѣлѣ ѳѣздѣлѣлѣ, сѣзѣранѣ; —
recht, n., дрѣнтѣ ѳѣздѣлѣ; —re

- gifter, n., репiстр де оездe;
 —kontrakt, m., контракт де дн-
 оездъцине; —seid, m., оманѣ,
 жръмънѣтѣ де оиделитате (кътре
 сззеранѣ дътъторѣ де оездѣ);
 —seffel, m., сказыѣ къ враге; —se-
 folge, f., зрмаре дн оездѣ; —se-
 folger, m., зрмъторѣ дн оездѣ;
 —sfrei, a., алодиалѣ, —sherrlich-
 feit, f., сззеранитате; —smann,
 m., васалѣ; —spflicht, f., овле-
 гъцине днтре сззеранѣ шѣ ва-
 салѣ; —streue, f., крeдингъ оезд-
 дарѣ; —sverfassung, f., сiстемъ
 оездарѣ; —sträger, m., прок-
 ръторѣ (локзупиторѣ оездарѣ); —
 stuhl, m., в. —seffel; —waare, f.,
 дърѣ оездаре; —wesen, n., оезд-
 дърие.
- Lehnjung, m., ченсѣ, даре оездарѣ;
 —frei, a., алодиалѣ.
- Lehr-amt, n., катедрѣ; професорие,
 професарѣ; diregъtopia де дн-
 въцътарѣ пзыкѣ (дн школѣ сѣѣ
 нисерикѣ); —anstalt, f., ставере-
 мънѣтѣ де днвъцътарѣ, школѣ
 (гимнасиѣ, дичоѣ, колеѣѣ); —art,
 f., методѣ; —begriff, m., сiстемъ
 де днвъцътарѣ; доктринѣ; —bote,
 m., адогголѣ; мiционарѣ; —brief,
 m., епiстолѣ, (скрiсоре де дн-
 въцътарѣ тримiсѣ кътре десчiалѣ);
 чертiоикатѣ, (адеверинѣ дарѣ внал
 дичиалѣ де мештерiе); —buch,
 n., карте де днвъцътарѣ; —
 burfche, m., десчiалѣ, днвъцъчелѣ
 (ученикѣ) де мештерiе.
- Lehre, f., днвъцътарѣ, днвъцъмънѣтѣ;
 инстръцине, доктринѣ; регулѣ;
 моделѣ; зривоѣѣ; калънѣ де волтѣ;
 chriftliche —, катехiстѣ, днвъцъ-
 тарѣ крештинѣскѣ; — von der
 besten Welt, Optimistѣ; — von
 dem Menschen, антропологiѣ, штин-
 цѣ десуре омѣ; das diene Dir
 gut —, ачѣста сѣѣ ѣи суре ре-
 гулѣ; et nimmt keine — an, елѣ
 еоте къпъгiносѣ, елѣ е знѣ ко-
 дардѣ; in die — geben, а да ла
 маiстрѣ.
- Lehren, v., днвъцѣ (не алталѣ); ин-
 стръезѣ; öffentlich —, а професа.
- Lehrer, m., днвъцъторѣ, даскалѣ,
 инстръиторѣ; маiстрѣ; öffentlichet
 —, професорѣ пзыкѣ; —in, f.,
 днвъцъторѣ, дъснълдѣ.
- Lehrerstand, m., професорие, кор-
 пълѣ днвъцъторiторѣ, статълѣ про-
 фесорескѣ.
- Lehrerstelle, f., оѣчiѣ професорескѣ,
 постѣ де днвъцъторѣ.
- Lehr-sabel, f., оавалѣ днотръпiвѣ;
 —sähig, a., къпачѣ де професарѣ;
 —form, f., оормъ didaktikѣ; —
 freibreit, f., лiбертате де днвъцъ-
 мънѣтѣ; —gabe, f., талантѣ де
 днвъцъторѣ; —gebäude, n., сi-
 стемъ де днвъцътарѣ; —gedicht,
 n., поемъ didaktikѣ, поемъ дъс-
 кълиторѣ; —geld, n., опорарѣ,
 плата днвъцътарѣ, vanil школѣ;
 —grund, m., прiнципiѣ озндъмън-
 талѣ; —herr, —meister, m., mai-
 стрѣ; —jahr, n., анѣ де днвъ-
 цътарѣ; —junge, (burfche), m.,
 днвъцъчелѣ; —knabe, m., шко-
 ларѣ, школърелѣ; —ling, m.,
 днвъцъчелѣ; —mäßig, a. шѣ ad.,
 doformatikѣ, дъскълескѣ; —plan,
 m., планѣ де днвъцъмънѣтѣ; —
 reich, a. шѣ ad., инстръпiвѣ; —
 reicher Spruch, сактинѣ, ас-
 ciомъ; —saal, m., сарѣ де дн-
 въцъмънѣтѣ, азиторѣ; —stuhl, m.,
 катедрѣ; —stube, f., азиторѣ,
 школѣ; —widrig, a. шѣ ad., ете-
 родокѣ, контрарѣ зпѣи днвъцъ-
 тарѣ; —junfi, f., сектѣ.
- Lehrtag, m., теоретѣ; массiмъ;
 прiнципiѣ; ассиомъ.
- Lehrspruch, m., сактинѣ, апоѣгетмъ.
- Lehrzeit, f., повiциатѣ, тiмънѣ де дн-
 въцътарѣ.
- Leib, m., трънѣ (вiѣ), корпѣ; пъл-
 тече, влнтре (зъртѣ); талѣ; о
 пълне; еѣ betrifft — und Leben,
 ачѣста тале дн вiецѣ; bleib mir
 vom —, нѣ те апроиѣ де mine;
 thut еѣ bei — nicht, нѣ къмва
 сѣ оачѣ ачѣста; mit seinem —
 dienen, а шервi дн персонѣ; ei-
 nem zu —e gehen, а се аръика
 асъира къива, аѣ къста вiеца;
 Herz im —e haben, а ѣи корп-

gloß; den Teufel im — e haben,
a oi andievolitã; gesegneten — eß
sein, a oi angreznãtã; gut bei
— e sein, a oi korpalentã, a' l
merpe vine.

Leib-arzt, m., medikã de kasã (alã
znãl domitorã), protomedikã;
—binde, f., çinãtãre; шарпъ
(ital. ciarpa), шърнарã, врãð;
—bürge, m., ostatikã, остацã
(ital. ostaggio); —compagnie, f.,
kompaniã de gardã, kompaniã ko-
lonarã; —dienst, m., serviçiiã
personalã; —eigene, m., sklavã,
skiaã (ital. schiavo), шервã (rosã);
—eigenschaft, f., склавã, скãзиã,
шервãтãте (ровã, iovãциã къ трã-
пãлã); —farbe, f., колãре фаво-
ритã, колãре плãкãтã; —garbe,
f., gardã domneskã, gardã de
korã, gardã pretorianã; —ge-
bänge, n., лãфã de вãдãвã, апа-
нацã; —gericht, n., вкãтã, мъп-
карã фаворитã; —gurt, —gürtel,
m., çinãtãre, врãð; —gut, n.,
тошиã de апапãцã (венãтã, лãфã
петрã memãriã de domitorã);
—herr, m., domnã de sklavã;
—hund, m., кãне фаворитã, кãне
kreditãosã; —jäger, m., въл-
торã domneskã; —kleid, n., вест-
мãлã лãнã (de dame); —loß,
m., вãкãтарã domneskã; —lutscher,
m., кãçиãрã domneskã; —regi-
ment, n., рãдãмãтã de gardã;
—rente, f., венãтã по вãдã; —
roß, m., пãтарã, лãнãв странã,
скãртеикã; —schmerzen, pl., —
schneiden, n., колãкã, роскãиã ла
пãтãтãче, dãрãре de stomãxã; —
schneider, m., кроãторã domneskã;
—speise, v. Leibgericht; —spiel, n.,
жокã фаворитã; —spruch, m., зãсã
фаворитã, motto; —wasche, v. Leib-
garbe; —wãsche, pl., скãмãвãрã
(премãнãлã), кãтãшãрã, кãтã-
шã; —weß, n., v. Leibschmerzen;
—zinsen, v. Leibrente.

Leibesbeschaffenheit, f., лãсãшãне,
компãсãиãне трãпãскã, констãтã-
циãнеã трãпãлã, лãмãшãрãшãлã;
—beschwerde, f., грãстãте, medic-

plãсãиãне, рãдãциãсãсãиãне; —
bewegung, f., dãспãндãре трãпã-
скã, мãмãкãшãлãтã, мãмãкарãеã трã-
пãлã; —bildung, f., фãрмã трã-
пãлã, пãртãрãеã, пãртãтãрã трã-
пãлã; —bürde, —frucht, f., фãтã,
фãрãтãлã лãнтãчãлã; —erbe, m.,
кãлãронãтã фãрãескã, прãмãлãтã мо-
шãтãнã; —gebrechen, n., скãдãре,
дãсãенãтã, пãлãгã, пãвãкãтãцã трã-
пãескã; —gestalt, f., статãрã, фã-
гãрã, фãрмã, фãлãтãрã; персãнã,
тãлã, корпãрãтãрã; —größe, f.,
мãрãиãне, статãрã трãпãескã; —
kraft, f., тãрãиã, вãртãтãеã трãпãескã;
aus Leibeskrãften, diã рãсãпãтãрã,
diã тãтãеã пãтãрãиãеã; —nahrung, f.,
пãтãрãтãлãтã, хрãнã; —pflege, f.,
кãрã сãпãтãтãцã, грãиãеã de трãиã;
übung, f., dãспãндãре трãпãескã.

Leich, m., ób de пøштã; v. Leich.

Leichborn, m., вãтãтãтãрã (ла пãчãрã).

Leiche, f., трãпã мãртã, кãдãврã;
мãртã; сãрãтãрã ла тãпãрã; wie
eine — aufsehen, сãмãлã а мãртã;
zur — gehen, а мерпã ла мãртã,
а пãтãрãче зãñ мãртã.

Leichen-acker, m., лãгрãоцãтãре, çип-
тãрãиã; —bãrte, f., сãкãрãиã, лã-
крã, (кøшãкãтã); —begãngniß, n.,
лãгрãоцãчãне; —begleiter, m., пã-
тãрãкãтãрã ла мãртã; —begleitung,
f., —bestattung, f., мãртãлãтãрãеã,
ãстрãкãрãеã; —bitter, m., пøтãтãрã
ла лãгрãоцãчãне; —blaß, a. m.
ad., смãртã, фãгã мãртãрãдã,
гãлãнãкã кã çãрã; —buch, n., копã-
дãкã, рãсãстрã de мãртã; —essen,
n., нøтãндãрãеã; —farbe, f., ко-
лãре мãртãрãдã; колãре de мãртã;
—frau, f. фãтãеãчãеã снãлã нø мãртã;
—gedicht, n. пøемã de дãмãмãртãлã-
тãрãеã, епãчãдãиã; —gesolge, n., конã-
дãнãтã, комãтãиã ла мãртã; —
gelãute, n., сãлãтãлã de кãлãнãтãеã
ла мãртã; —gepãnge, n., пøмã
de комãндãрãеã, нøмã de лãгрã-
оцãчãне; —geruch, m., мãрãосã а
мãртã, пãтãре de мãртã; —ge-
tũst, n., кãтãфãлãкã, сãгãлãцã ла
мãртã; —gesang, m., кãнтãкã ла
мãртã; —glocke, f., кãлãнãтã ла

mortā; — *mußt*, f., тасикъ ла mortā, тасикъ оспевъ; — *Opf-nung*, f., астонсѣ, овдзѣцисне, десидереа кадаврѣлѣ; — *predigt*, f., довѣдѣтъръ, предикъ ла mortā; — *Schmauß*, — маѣ, в. *Leichenessen*; — *stein*, m., оѣтръ де mortāнтѣ; — *träger*, m., дѣкѣторѣ де mortā, чокѣв; — *tuch*, n., пѣза де не оѣгъ; етоѣа де не сѣкрѣлѣ (пѣолѣлѣрл); лѣнчорѣ; — *wagen*, m., ка-рѣлѣ mortāлорѣ; — *zug*, m., про-чесисне ла mortā, петречереа mortāлѣ.

Leichenhaft, a. mī ad., mortāрегѣ, че сѣтѣлѣ а mortā.

Leichnam, m., тѣлѣ mortā, кадаврѣ.

Leicht, a. mī ad., шорѣ, лесне, оа-черѣ; спринтенѣ, свелѣлѣ; анде-тѣлатѣкѣ; аперѣ (*agilis*); — *e Hand*, тѣлѣ депрѣнѣ; тѣлѣ спринтенѣ; — *e Mensch*, m., омѣ шорѣ (de mītte); — *e Schreib-art*, сѣлѣ сѣмѣлѣ; — *es Blut ha-ben*, а аѣѣа зѣлѣ тѣмѣтърѣтѣлѣ веселѣ; *einen — en Gang haben*, а дѣмѣла зѣлѣрѣ, а аѣѣ тѣрѣлѣ свелѣлѣ.

Leichten, v., а жѣгѣнѣ мѣелѣ.

Leichtfertig, a. mī ad., вѣлѣ, шорѣ-тѣкѣ, свѣлѣтѣратѣ, свѣрдѣтѣкѣ, несѣ-котѣлѣ.

Leichtfertigkeit, f., шѣрѣнѣлѣ, несѣ-котѣнѣлѣ; вѣлѣчѣне, свѣлѣтѣрѣтѣрѣ, свѣрдѣчѣне.

Leichtfuß, m., омѣ спринтенѣ, тѣрѣлѣ аперѣ, омѣ свелѣлѣ.

Leichtgläubig, a. mī ad., лесне кре-вѣторѣ; кредѣлѣ.

Leichtgläubigkeit, f., кредѣлѣтѣте, кре-дѣнѣлѣ шорѣ.

Leichtheit, *Leichtigkeit*, f., шѣрѣтѣте, леснѣте, оачерѣтѣте; спринтенѣте, свелѣлѣте.

Leichtlich, ad., шорѣ, кѣ анде-тѣлѣ, пѣлесне.

Leichtsin, m., несѣкотѣнѣлѣ, шорѣ-тѣеа мѣнѣлѣ, пѣрѣрѣнѣлѣ, пѣдѣ-кредѣлѣне.

Leichtsinig, a. mī ad., несѣкотѣлѣ, пѣнѣрѣрѣторѣ, свѣрдѣтѣкѣ, свѣлѣ-тѣратѣ.

Leichtsinigkeit, f., в. *Leichtsin*.

Leid, a., еѣ thut mir —, дѣмѣ. пѣре-рѣлѣ; тѣ свѣлѣрѣ; тѣ дѣре.

Leid, n., рѣлѣ; свѣрѣнѣлѣ, дѣрѣре; пѣказѣ; свѣлѣрѣре, тѣлѣчѣне; а-о-рѣнтѣ, вѣтѣрѣлѣ, mortāлѣчѣлѣне; дѣрѣлѣ; *ich werde dir kein — thun*, нѣлѣ воѣс оаѣе нѣлѣ зѣлѣ рѣлѣ; *kein- nem zu Lieb*; ноѣлѣ zu —, нѣлѣ ан оавѣреа, нѣлѣ сѣре рѣлѣлѣ кѣлѣа; *einem sein — klagen*, а'мѣ десѣко-пѣрѣ ама-рѣлѣ; *keine Freude ohne —*, нѣлѣ о рѣсѣ оѣрѣ гѣмѣлѣ, нѣлѣ зѣлѣ сѣлѣнѣлѣ оѣрѣ нѣорѣлѣ.

Leiden, v., свѣрѣлѣ; пѣцѣскѣ, пѣтѣ-тѣскѣ, свѣнорѣлѣ; конѣдѣ, лѣскѣ; *er ist wohl zu —*, еѣте омѣ пѣлѣ-кѣрѣ; *darunter leidet meine Ehre*, кѣ аѣѣѣтѣ 'мѣлѣ свѣрѣ оавѣреа; *das wird nicht gelitten*, аѣѣѣтѣ нѣ сѣ свѣрѣ, нѣ сѣ конѣдѣ; *nicht zu — sein*, а оѣ несѣсѣрѣлѣ; *Schmer-zen —*, а пѣтѣмѣлѣ дѣрѣрѣлѣ; *keinen Vorzug —*, а нѣ свѣрѣ ама-рѣре.

Leiden, n., пѣскѣ, аѣлѣнѣлѣ, пѣсѣне, свѣрѣнѣлѣ; дѣрѣре.

Leidend, part., свѣрѣнѣте, свѣрѣнѣторѣ, пѣсѣлѣ, пѣсѣлѣ; *sich — verhalten*, а рѣтѣлѣ пѣсѣлѣ.

Leidenschaft, f., пѣтѣмѣ, пѣсѣне (дѣла пѣскѣ), пѣлѣкѣре, тѣрѣлѣрѣре а свѣ-лѣтѣлѣлѣ; *seine — en bezähmen*, а'мѣ дѣорѣлѣна пѣтѣмѣлѣ; *etwas mit — thun*, а лѣкѣра кѣ пѣтѣмѣ, а оѣ рѣлѣлѣ, стрѣлѣрѣратѣ де пѣсѣне.

Leidenschaftlich, a. mī ad., дѣмѣлѣ-мѣлѣ, пѣсѣнѣлѣ, свѣлѣскѣ ла пѣтѣмѣ.

Leidenschaftlichkeit, f., пѣсѣнѣлѣлѣлѣ, пѣтѣмѣ.

Leidenschaftlos, a. mī ad., десѣпѣсѣ-нѣлѣ, свѣлѣлѣ де пѣтѣмѣ.

Leidensfrei, a. mī ad., пѣнѣтѣмѣторѣ, свѣлѣлѣ де дѣрѣрѣлѣ, де свѣрѣнѣне.

Leidensgefährte, m., содѣлѣ зѣлѣ свѣ-рѣнѣлѣлорѣ.

Leidensgeschichte, f., ѣсторѣа свѣ-рѣнѣлѣлорѣ.

Leidensfeld, m., пѣлѣрѣлѣлѣ дѣрѣрѣ-лорѣ, пѣлѣрѣлѣлѣ чѣлѣ ама-рѣлѣ.

Leidenswache, f., сѣнтѣлѣлѣ пѣтѣ-мѣлорѣ.

Leidentlich, в. *Leidlich*.

Leiber, i., жёл! ex! dit nenopochpe.
Leibig, a. ші ad., триетъ; тиклосъ,
мисераверъ; дзреросъ; рѣ, дн-
рътъцѣрѣ; —e Trost, тѣпгѣерс
deshertъ.

Leiblich, a. ші ad., de сѣеритѣ,
сѣериверъ, сѣпортаверъ; de мѣж-
локъ, пасаверъ, че ноте пѣса;
—e Stimme, f., гласъ de сѣе-
ритѣ; es geht —, мерце кѣтѣ
ноте, трекъ дѣкѣсе.

Leibtragen, a., сѣериторъ de рѣ;
пѣртъторъ de дорѣ (жалс).

Leibwesen, n., дорѣ; комѣтѣмѣре,
дзрере; триетъчѣне; вочѣтаръ; zu
meinem —, спре а теа днтрие-
таре.

Leier, f., лиръ; виоръ (минаветъ);
gironde (итал.); das ist immer die
nämliche —, кѣтѣ тотѣ по о
кѣрдѣ, сѣзне тотѣ зна; —lasten,
m., гирондѣ; —mann, лираръ.

Leiern, v., кѣтѣ кѣ лира, сѣнѣ лира;
дѣндѣнескѣ; гѣндѣлескѣ.

Leihbank, f., банкѣ de днпрѣмѣтѣтѣ.

Leihbibliothek, f., вѣвлютекъ дн-
прѣмѣтѣтѣтѣ; кабинетѣ de ден-
тѣрѣ.

Leihen, v., днпрѣмѣтѣтѣ, даъ днпрѣ-
мѣтѣтѣ; іаъ днпрѣмѣтѣтѣ.

Leihet, m., днпрѣмѣтѣтѣторъ.

Leihhaus, n., касѣ de днпрѣмѣтѣтѣ.

Leihkauf, m., кѣцаръ, арѣнъ; вѣз-
тѣрѣ іа тѣргѣитѣ, влѣтѣмѣшѣ.

Leihung, f., днпрѣмѣтѣтѣ.

Leihlachs, Leihladen, n., лицѣ, ли-
чоръ (ленедѣ, чершаѣ).

Leim, m., клеѣ, вѣскѣ; —farbe, f.,
вѣпсеа.клеѣѣсѣ; —rulle, f., вѣр-
цеа кѣ вѣскѣ; —sticker, m., кле-
іеръ; —stickeri, f., клеіерѣ, ѣа-
врикѣ de клеѣ; —tiegel, m., ті-
галс кѣ клеѣ; —wasser, n., анъ
клеѣѣсѣ.

Leimen, v., клеіескѣ.

Leimicht, a., ка клеѣклѣ.

Leimig, a., клеѣѣсѣ, вѣскѣсѣ.

Leimung, f., клеѣѣлѣ, клеітѣрѣ; kleime,
kleimime.

Lein, m., інѣ; —ackel, m., —feld,
n., інѣрѣште, інѣште, арѣ de інѣ;
—bau, m., інѣрѣтѣ, кѣлѣтѣра інѣ-

ackel; —dotter, m., мѣарѣ, кѣме-
лінѣ (платѣ); —fittel, v. Lein-
wandfittel; —kraut, n., інѣгѣ, інѣ-
рѣгѣ (платѣ); —öl, n., ѣѣѣ de
інѣ; —same, m., сѣмѣлѣ de
інѣ; —tuch, n., вѣіетѣ de інѣ;
—weber, m., пѣзарѣ; —weber-
stuhl, m., статѣвѣ.

Leine, f., ѣрѣнѣгѣ, ѣрѣмѣвѣ, ѣрѣнѣкѣ.

Leinen, a. ші ad., de інѣ.

Leinwand, f., пѣнѣ, тѣлѣ; —han-
del, m., комѣрѣѣ de пѣлѣ, пѣнѣ-
тѣрѣ; —baum, m., сѣлѣ de
пѣнѣ; —hofen, f. pl., мѣлѣвѣрѣ
de пѣнѣ; —fittel, m., зѣвѣпѣлѣ.

Leinweber, m., пѣзарѣ.

Leinweberei, a., месѣрѣа пѣнѣтѣрѣіѣ.

Leise, a. ші ad., днчѣтѣ, кѣтѣмѣлѣ;
лінѣ; шорѣ; аѣерѣ; — Gehör,
n., азѣлѣ аѣерѣ; —tritt, m.,
мерсѣ днчѣтѣ, пасѣ шорѣ; —
treter, m., сѣіонѣ.

Leiste, f., марѣпѣ, рѣгѣ, ліетѣ,
дѣнѣгѣ; шѣѣѣ (de пѣлѣрѣ); сѣе-
тѣлѣ; ресѣклѣ; ѣацѣ (прѣвѣзѣлѣ
іа огліндѣ); кінѣгѣ, чінѣгѣ.

Leisten, m., кѣлѣкѣ, кѣлѣпѣдѣ, ѣортѣ
de штѣіѣлѣ; Schuster bleib bei bei-
nem —, чѣѣѣтѣрѣлѣ сѣ вѣрѣѣскѣ
de месѣрѣа са; —beule, f., вѣ-
ѣѣлѣ; —bruch, m., сѣрѣтѣтѣрѣ.

Leisten, v., ѣанѣ; днплѣнескѣ, пѣнѣ
іа кѣлѣ, пѣнѣ дн іѣкрѣре, ѣѣѣ-
тѣескѣ, ѣѣсѣкѣтѣзѣ; Bürgschaft —,
а да сѣзѣранѣцѣ; einen Eid —, а
жѣра, а дѣѣѣне жѣрѣмѣнтѣ; Ge-
horsam —, а да аскѣлѣтѣре; Ge-
nüge —, а днѣѣстѣлѣ; Gemug-
thuung —, а да сѣтѣѣѣѣѣѣѣне,
а сѣтѣѣѣѣѣѣѣ; Gesellschaft —, а
днѣѣѣѣ; Hilfe —; а днтѣnde а-
жѣтѣрѣіѣ, а сѣкѣтѣрѣѣ; Widerstand
—, а сѣ днѣрѣпѣтѣ, а да пѣнтѣ,
а ста конѣтра; Zahlung —, а
пѣлѣтѣ.

Leistung, f., іѣкрѣре, днплѣнѣре,
днѣѣѣнѣнѣре, ѣѣѣѣтѣре; — der
Eides, дѣѣѣѣѣѣѣ жѣрѣмѣнтѣлѣ.

Leitband, корѣѣа, корѣікѣ, .v. Gän-
gelband.

Leite, f., кѣѣтѣ (de мѣнтѣ).

Leiten, v., конѣзѣкѣ, дндрѣнтѣ по-

- възвѣстѣ); тѣлѣ; гвѣрнѣ, кър-
мѣсцѣ; dedнѣ, derнѣ (знѣ рѣѣ).
 Leiter, m., дѣкѣ, кѣлѣзѣ, кондѣк-
торѣ; дирѣкторѣ, канѣ, вѣлетемѣ.
 Leiter, f., скарѣ; корчѣ; лоитрѣ;
 —baum, m., дрѣвѣлѣ, прѣжина
скѣреѣ; —sprosse, f., фѣсчелѣлѣ
скѣреѣ; копѣдѣкѣ; фѣфѣзѣ; ене-
тѣзѣ; —wagen, m., карѣ кѣ лоитре,
кѣроѣлѣ, карѣ гѣрѣнескѣ.
 Leitfaden, m., фѣрѣ кондѣкѣторѣ;
 портѣ, рѣгѣлѣ; карѣ кондѣкѣ-
торѣ; манѣлѣ.
 Leitfeuer, n., фѣкѣ de комѣникѣциѣне,
фѣкѣ кондѣкѣторѣ (вѣрдѣнѣцѣ).
 Leithammel, m., кѣлѣзѣлѣ гѣрѣмеѣ.
 Leithund, m., адѣрѣтѣкѣторѣ, кѣлѣ.
 Leitriemen, m., хѣдѣ, кѣлѣстрѣ, кѣ-
реѣ de кондѣсѣ.
 Leitzeil, n., (марѣн.) гѣранѣкѣнѣ; хѣдѣ.
 Leitstern, m., стѣа волѣрѣ, стрѣ-
мѣнѣтѣнѣ, стѣа кондѣкѣторѣ.
 Leitung, f., кондѣчерѣ, кондѣсѣ (по-
вѣдѣ); скорѣлѣ, кѣлѣзѣирѣ; дѣ-
дрѣнѣтарѣлѣ, дѣрѣнѣциѣне; гѣвернѣ;
 göttliche —, дѣивѣсѣрѣциѣне дѣеѣскѣ,
прѣнѣлѣ.
 Lektion, v. Lektion.
 Lende, f., шѣлѣ; кѣпѣсѣ; шѣлѣдѣ.
 Lendenbraten, m., фѣрѣнѣторѣ de шѣнѣкѣлѣ.
 Lendenlahm, a., демѣелѣтѣлѣ, шѣлѣдѣтѣлѣ.
 Lendenschmerz, m., —weh, m., дѣ-
рѣрѣ de шѣлѣ, дѣрѣрѣ de рѣ-
нѣнѣкѣ, конѣитѣкѣ.
 Lenkbar, a. шѣ ad., чѣ се нѣте кон-
дѣчѣ, шѣорѣ de кондѣсѣ, анѣ-
катѣ (сѣре чѣвѣ).
 Lenken, v., плѣкѣ; дѣдѣрѣнѣтѣ; тѣлѣ;
 дѣкѣ, кондѣкѣ; гѣвернѣ; дѣдѣкѣ;
 er läßt sich nicht —, олѣ нѣ се
дѣдѣнѣлѣкѣ, олѣ ъ кѣлѣдѣнѣосѣ;
 das Gespräch auf etwas Anderes
—, а скѣтѣва ворѣва, а дѣчѣне
анѣтѣ дѣкѣрѣсѣ; der Mensch denkt
und Gott lenkt, олѣмѣлѣ прѣнѣзѣне,
Дѣеѣ дѣивѣне (нѣ кѣтѣ гѣндѣштѣ
олѣмѣ, чѣ кѣтѣ орѣндѣштѣ Домѣнѣлѣ).
 Lenkriemen, m., v. Leitriemen.
 Lenksam, a., анѣлѣкатѣ; дѣдѣмѣнѣнатѣкѣ;
 аскѣлѣтѣторѣ, дѣдѣнѣлѣкѣверѣ, кон-
дѣчѣверѣ, шѣорѣ de кондѣсѣ (манѣ-
дѣосѣ).
- Lenksamkeit, f., анѣлѣкатѣ; дѣдѣмѣнѣ-
натѣкѣ, аскѣлѣтѣторѣ, дѣдѣнѣлѣкѣверѣ-
тѣтѣ (манѣдиѣомѣнѣ).
 Lenkscheit, n., inima карѣлѣлѣ.
 Lenksseil, n., хѣдѣ, v. Leitseil, —
tremen.
 Lenkung, f., дѣрѣнѣтарѣлѣ, дѣдѣдѣрѣнѣ-
тарѣлѣ, кондѣсѣ (новѣдѣ); дѣдѣнѣлѣ-
катѣ, шѣнѣпарѣ, кѣрѣшѣ, гѣвернѣ.
 Lenz, m., прѣмѣнварѣ; —monat, m.,
Марѣтѣлѣ.
 Leopard, m., леопардѣ.
 Lerche, f., чѣкѣрѣланѣ.
 Lerchbaum, m., мѣлѣзѣ.
 Lerchengarn, n., рѣгеѣ de прѣнѣсѣ
чѣкѣрѣланѣ.
 Lerchenherz, m., рѣшѣнѣ de мѣлѣзѣ.
 Lerchenstreifen, n., вѣнатѣ de чѣ-
кѣрѣланѣ.
 Lerchenstreich, m., дѣка, кѣлѣторѣлѣ
чѣкѣрѣланѣлѣорѣ.
 Lernbar, a., дѣнѣлѣдѣверѣ.
 Lernbegierde, f., дѣрѣнѣдѣ, зѣлѣ de
дѣнѣлѣдѣтѣ, нѣорѣ de дѣнѣлѣдѣтѣрѣ.
 Lernbegierig, a. шѣ ad., дѣрѣнѣорѣ de
дѣнѣлѣдѣтѣрѣ, зѣлѣосѣ.
 Lernen, v. n., дѣнѣлѣдѣ, стѣдѣеѣлѣ;
 auswendig —, а дѣнѣлѣ de рѣстѣ,
а дѣнѣлѣ de дѣнѣлѣорѣ; einen
kennen —, а фѣче кѣнѣштѣнѣнѣ
кѣва.
 Lernung, Erlernung, f., дѣнѣлѣдѣ-
тѣрѣ, дѣнѣлѣдѣтѣ (сѣвѣстѣ).
 Lesart, f., скѣтѣварѣеѣ дѣнѣтрѣнѣлѣ тѣстѣ,
варѣлѣциѣне, варѣанѣтѣ.
 Lesbar, v. Leserlich.
 Lesbarkeit, f., чѣтѣверѣтѣтѣ, чѣ се
нѣте чѣтѣ.
 Lese, f., кѣлѣсѣ, кѣлѣсѣрѣ, рѣколѣтѣ,
сѣчѣрѣнѣлѣ; Weis—, кѣлѣсѣ de вѣлѣ,
вѣндѣмѣнѣ.
 Lesebibliothek, f., вѣлѣлѣотѣкѣ de чѣ-
тѣтѣ, кѣсѣ de лѣктѣрѣ.
 Lesebuch, n., карѣ de чѣтѣтѣ, карѣ
елѣманѣтарѣ, карѣ de дѣчѣлѣ-
торѣ.
 Leseholz, n., аскѣтѣрѣлѣ, рѣмѣрѣлѣ кѣ-
зѣне.
 Lesegesellschaft, m., —gesellschaft, f., со-
циѣтѣтѣ de лѣктѣрѣ, чѣтѣторѣ.
 Lesen, v., чѣтѣсѣкѣ, лѣгѣ; кѣлѣгѣ; кѣ-
рѣдѣ; скарѣтѣлѣ (нѣне); Lestgen—,

- a snikvi; einem das Kapitel —, a дноръпта не чинева.
- Lesen, n., читатѣ, лекторъ; класѣ.
- Lesens-werth, —würdig, a., demnâ de читатѣ.
- Lesepult, m., скриня де читатѣ, читоторъ.
- Leser, m., читоторъ, лекторъ, лекторъ, класекторъ; спикаторъ.
- Leserei, f., читатръ, днтректоръ ка читатѣ, рѣсѣдѣ ла читатѣ.
- Leserlich, a. mi ad., читатеръ, лецеверъ, че се поѣте чити; eine — e Hand schreiben, a скриве крпатѣ.
- Leserlichkeit, v. Lesbarkeit.
- Leseschule, f., школа де комѣ, школа де днчепторѣ.
- Lesesucht, f., лъкомѣ ла читатѣ, мани де читатѣ.
- Lesewelt, f., пѣвликъ читоторъ.
- Lesesimmer, n., кабинетъ де лекторъ.
- Lesung, f., читатръ, читане (читение), лекторъ.
- Lethargie, f., летаргия, аморцѣла, —соннакъ морци.
- Letten, m., лѣтѣ клѣосѣ, лѣтѣ, цуръла грасъ.
- Letter, f., лѣтеръ, тѣлѣ, характеръ (де лѣтѣ).
- Letlich, a., лѣтосѣ, клѣосѣ.
- Lezen, v., веселескѣ, делентезѣ, дефѣтезѣ, рекреезѣ, десмердѣ.
- Lezt, a., дѣн зрѣлѣ, лѣтѣ; — e Delung, f., ст. Масла; — e Viertel, пѣтрарѣла дѣн зрѣлѣ (лѣтѣ лѣтѣ); — e Wille, m., лѣтѣ де мѣрѣ, testamentъ, воинѣ дѣн зрѣлѣ; immer das — e Wort haben wollen, a вреа сѣдѣ ѳе ворѣ тотѣ деаскура, а'дѣ лѣтѣ дѣнпѣта, a авѣ спирѣтѣ контразикторъ; in den — en Zügen sein, a траѣ де мѣрѣ, a ѳи дн аронѣа морци.
- Leztens, ad., днзрѣлѣ, маѣ днзрѣлѣ.
- Leztlin, ad., дѣневорѣ; дѣзнѣлѣ.
- Leztlich, v. Leztens.
- Leztwillig, ad., ка лѣтѣ де мѣрѣ, testamentарѣ.
- Leu, m., лѣ (Lôwe).
- Leuchte, f., ѳънаръ, лѣминаръ; лѣтернѣ.
- Leuchten, v., лѣминѣ; стрѣлѣ, лѣческѣ; ѳълперъ, скантоѣ; das — t in die Augen, еѣте днведератѣ, ѳ адезѣрѣ крпатѣ; das Wetter — t, ѳълперъ.
- Leuchtend, part., лѣминосѣ; стрѣлѣчосѣ.
- Leuchter, m., лѣминарѣ (ѳеешникѣ), канделарѣ, канделаврѣ; Arm —, поликандрѣ; — bille, f., кнѣга, цѣва ѳеешникѣлѣ.
- Leuchter-stühle, f., —stuhl, m., —tisch, m., колѣла, скамѣ, масъ пѣтрѣ канделаврѣ.
- Leucht-feuer, n., —thurm, m., ѳаръ, ѳанаръ, тѣрѣ днлѣтѣ лѣминатѣ пѣтрѣ сѣзранѣа корѣвѣлорѣ.
- Leuchtläfer, v. Johannismwürmchen.
- Leuchtkugel, f., вошѣ лѣминосѣ.
- Leuchtsäule, f., колѣла де ѳокѣ.
- Leuchstern, m., стѣа лѣминосѣ, стѣа кондзкѣторѣ.
- Leuchtung, f., лѣминѣтѣрѣ, лѣминѣдѣне.
- Leugnen, v., негѣ, денегѣ (тѣрѣдѣлѣскѣ).
- Leugner, m., негѣторѣ, негѣ.
- Leugnung, f., негѣдѣне, негѣмѣатѣ.
- Leumund, m., рѣзнѣ, рѣзнѣдѣне, ѳаѣмѣ, ѳинѣне пѣвликъ (иполѣци); bösen — macher, a днлѣнека рѣзнѣла, a казѣнѣа, a деѳѣма.
- Leute, pl., ѳменѣ, перѣѳне (вѣрѣадѣ ѳемѣ); лѣтѣ; пѣвликъ; кѣсенѣ; Haus —, кѣсенѣ, ѳменѣ касѣ; gemeine —, ѳменѣ ordinarѣ, влорѣ, пѣве; schlechte —, ѳменѣ де нѣмѣка; alle — sagen, тоѣ сѣзнѣ; — betrüger, m., трѣѣторѣ, амѣцѣторѣ, пѣкалѣ.
- Leutenant, v. Lieutenant.
- Leuteschau, a., ѳѣносѣ, ѳѣчосѣ, тѣмѣдѣ де ѳменѣ; мѣантрѣдѣ.
- Leuteschinder, m., тѣранѣ, днмѣлѣторѣ, деспоѣторѣ, трѣгѣ, чѣнокѣ, анѣрѣторѣ.
- Leutfelig, a., ѳменосѣ, попѣларѣ, аѳавѣрѣ.
- Leutfeligkeit, f., попѣларѣтѣ, ѳемѣне, аѳавѣрѣтѣ, дѣчѣдѣ дн пѣртѣрѣ, пѣртѣре ѳменосѣ.
- Levante, f., (ѳранѣосѣ), рѣсѣрѣтѣ, лѣвантѣ; levantischer Handel, ко-

мерциѣ рѣсъртѣнѣ, комерциѣ из рѣсъртѣнѣ.
 Levit, m., левитѣ (дн тѣстам. векнѣ); einem die — en lesen, а дн-орѣнта аспрѣ по чинева.
 Lexico, f., лекокоѣ (олоре).
 Lexicograf, m., скрииторѣ де лекси-коне, лексикографѣ.
 Lexicon, m., лексиконѣ, вокабуларѣ, ворварѣ, дикционарѣ, зичионарѣ.
 Zibell, n., къртичикѣ, ливелѣ (терминѣ жеридикѣ).
 Liberal, a. mī ad., либералѣ, дър-торѣ (дарникѣ), каре дѣ вкаросѣ; фаворѣторѣ де либертате; liberale Meinung, opinionѣ либералѣ.
 Liberalität, f., либералитате, аплекарѣ де а да (дърничиѣ).
 Licent, m., ванѣ, акчиѣ; дажде.
 Licentiat, m., личенчиатѣ, кандидатѣ де докторатѣ.
 Licenz, f.; двоинѣ, личинѣ.
 Licht, n., лѣминѣ, клароре; лѣм-ларе; (вѣнѣт.) окнѣ; neues —, лѣнѣ нѣ; Kinder des —, сѣ, сѣил лѣминѣ; jetzt geht mir ein — auf, акѣмѣ тѣ дештентѣ, акѣмѣ диченѣ а причене; ihr steht mir im —, воѣ днѣ стаѣл деѣлѣминѣ, воѣ днѣ лѣаѣл ведереѣ; wenn man es bei — besteht, жѣдекѣндѣ лѣкрѣлѣ vine; aus — bringen, а да по фѣгѣ, а да де голѣ, а дескоперѣ; das — der Welt erblicken, а се панте; hinter — führen, а пѣкѣли, а дншела; einer Sache — geben, а рѣсѣра знѣ лѣкрѣ, алѣ рѣспика, а рѣ-вѣрса лѣминѣ прѣсте знѣ лѣкрѣ; —arbeit, f., лѣкрѣ ла лѣмларе; —blau, a., алѣстрѣ; дескиѣ; —braun, a., врѣнетѣ, мѣргѣ дескиѣ; —bocht, m., фѣрилѣлѣ лѣ-мѣлѣрѣлѣ, фѣштилѣ; —form, f., фѣрмѣ, тѣпарѣ де лѣмѣлѣрѣлѣ, фѣ-фѣзѣ; —geld, a., гѣлѣнѣ дескиѣ; —grau, a., сѣрѣ дескиѣ; —gestalt, f., фѣгѣрѣ лѣминѣосѣ; —gleber, —gleher, m., лѣминѣ-рѣрѣ, фѣкѣлерѣ; —grün, a., верде дескиѣ; —hütchen, n., стѣлѣгѣ-торѣ; —hörner, m., корѣлѣ лѣми-

носѣ; —freis, m., черкѣ лѣми-носѣ, акрѣорѣ; —frecht, m., лѣ-минѣрѣрѣлѣ (де каре стѣ фѣшнѣ-кѣлѣ); —ruhe, —schere, f., мѣ-кѣрѣлѣ; —scheu, a., елиѣфѣовѣ, сѣилѣосѣ де лѣминѣ.
 Licht, a., лѣминѣосѣ, стрѣлѣчосѣ, кларѣ; —e Farbe, f., колоре дескиѣ; —e Haare, pl., пѣрѣ блондѣ; es wird —, се рѣварѣсѣ де зи, кѣ-крѣнѣ де зи; е дн фѣнтѣлѣ зилѣлѣ; —e Waldung, f., пѣдѣре рѣрѣтѣ; — machen, а рѣскѣра, а рѣрѣ; — fassen, фѣрѣкѣ азѣрѣ (азрѣрѣлѣ).
 Lichtchen, n., лѣминѣорѣ, лѣминѣкѣ, лѣминѣрѣкѣ; лѣкоре.
 Lichter, m., (мар.), десѣрѣкѣторѣлѣ, лѣнѣре де десѣрѣкатѣ (дн ко-рѣвилѣ марѣ).
 Lichterloh, a., дѣмѣлѣлѣтѣ (ит. vampante), дѣлѣлѣкѣратѣ, кѣ фѣлѣкѣрѣлѣ.
 Lichtmasse, f., грѣлѣ де лѣминѣ, лѣкѣ лѣминѣосѣ.
 Lichtmesse, f., дѣлѣминѣларѣа Дом-нѣлѣлѣ (ла католичѣлѣ апѣсѣнѣ).
 Lichtschirm, m., реверѣверѣ; агѣрѣ-торѣ де лѣминѣ (ла окнѣ), парѣ-лѣминѣ.
 Lichtstoff, m., матерѣя лѣминѣлѣ, лѣ-минѣ (принѣинѣилѣ елѣ).
 Lichtvoll, a. mī ad., лѣминѣосѣ, стрѣ-лѣчосѣ, пѣлнѣ де лѣминѣ.
 Lichtwurm, n. Leuchtworm.
 Lichtträger, m., корѣлѣ фѣсѣфѣорѣосѣ, трѣнѣ лѣминѣторѣ.
 Licitation, f., личѣгѣциѣне, вѣнѣзарѣ ла тоѣ (межатѣ).
 Licituden, v., личѣтеѣлѣ, стрѣлѣ ла вѣн-зарѣ.
 Lieb, a. mī ad., изѣитѣ, аматѣ, харѣ, пѣлѣкѣтѣ; амаверѣ, градиѣосѣ; —er Gott, вѣнѣлѣ Домнѣ! unsere —e Frau, Верѣрѣа кѣратѣ, Домнѣа нѣострѣ; es ist mir —, днѣлѣ есте пѣлѣкѣтѣ, днѣлѣ плаче; er hat nicht das —e Brot, елѣ н'аре днѣ че трѣ, елѣ н'аре днѣ мѣлѣ днѣ гѣрѣ; einen — gewinnen, а принде изѣирѣ кѣтрѣ чинева; seine —e Noth haben, а нѣ шѣ че сѣ те фѣчѣ, а фѣ стрѣлѣторѣатѣ.

Liebaugen, v., гpaж дин oxтa, азгъ дaлчe, казгъ гaлeнъ.

Liebchen, n., cълeдълъ, пpeикитъ; aмантъ; mein —, inimicъ.

Liebben, n., (тiтa.); Guet —, Izvira Ta.

Liebe, f., izvira, amope, харитате (dragoste); дaклинъцине, aлeкape; — zur Freiheit, izvira ливepгъдi; Werke der christlichen — thun, a дaмлинi oante лaригъдi кpeштине; kalte Hände, warme —, тънi пeчi, inimъ oepвинтe; —ediener, m., cклавъ азъ amopei; —glühend, —heiß, a., дaтoкaтъ de amope.

Liebelei, f., кокeтepиъ, гaлaнтepиъ amopocъ, amope пpeoкзгъ, amopelъ.

Liebeln, v., кокeтeзъ, oакъ amope, тъ пpeoакъ a izvira.

Lieben, v. a., извеckъ (лат. libet), амъ, вoлeckъ вине; v. n., пpиcекъ; cънтъ amopatъ; etwas —, a ce decъта дa чeвa; ich liebe das nicht, a чecta нъ мi плaчe; den Wein —, a oи dedarъ la vinъ.

Liebens-werth, —würdig, a. mi ad., amaverъ, demnъ de izvira.

Liebenswürdigkeit, f., amaveritate, гpaциocitate.

Lieber, ad., mai vine, mai нъ пъчepe, mai взкpocъ.

Liebes-abenteuer, авънтepъ amopocъ; —angelegenheit, f., —handel, m., интpиъ amopocъ; —antrag, m., —erklärung, f., декларъцине de amope, пpoпзceцине amopocъ; —apfel, m., търъ de азpъ, пътлъдeнъ poшъ (плантъ); —band, n., лeгъшънтъ de amope, дaнoциpe amopocъ; —blick, m., oклатъ amopocъ, къзгътepъ amopocъ; —brief, m., cкpиcope amopocъ, вилeтъ de amope, вилeтъ дaлчe; —brunst, f., apdope amopocъ, oлакъpe amopocъ; —bund, m., алианцъ amopocъ; —bichter, m., поетъ epoticъ; —dienst, m., oантъ a харигъдi; oавope; —sieber, n., oпигъpi amopocъ; —feuer, n., —flamme, f., oлакъpi amopocъ, ap-

dore amopocъ, pacizne amopocъ; —gedanken, pl., кзцete amopocъ; —geschichte, f., icтopиopъ amopocъ, пoвeлъ amopocъ; —gespräch, n., дикъpсъ amopocъ, кoнвepcъцине amopocъ, кoнвopкipe дaнтpe amangl; —gott, m., Kaidine, Amopъ; —götter, pl., amopinъ; —göttin, f., Binepъ; —gram, m., —grillen, f. pl., oantacil amopocъ, cъгъpъpi amopocъ; —lied, n., кънтeкъ amopocъ; —maß, n., apane, oспъцлъ харигъдi, eхapиcтiъ, чина cънтъ; —paar, n., пъpeкe de amangl; —rein, —qual, f., дaрepi amopocъ, тopтepъ amopocъ; —pfand, n., гaцъ, пeмнъ amopocъ, пpeмилъ amopei (пpснъ); —pflicht, f., дaтopингъ de харитате; —rausch, m., вeгъиъ amopocъ; —seufzer, m., cъcпнъ amopocъ; —sprache, f., лимваръ amopocъ, лимваръ de amangl; —trauf, m., вeгъepъ de amope, oитpъ, eлицipъ; —werk, n., oантъ квиocъ, oанта харигъдi; —wuth, f., oзpope amopocъ, oзpope cтepинъ (a cъзлaл), epotomaniъ, mitromaniъ (кнъ oелъ de вoръ la oemel); —zeißen, n., cemnъ de amope, de izvira.

Liebetrunken, a., вeтъ de amope.

Liebevoll, a. mi ad., плинъ de amope, amopocъ; гpaциocъ, плинъ de гpaци.

Liebhaber, m., amantъ, amopezъ (izovnikъ), izvira; гaлaнтъ, чичиcъ; —, diletantъ, amatorъ (de vreo artъ), кpиocъ; —in, f., amantъ, amopezъ; diletantъ.

Liebhaberei, f., diletantismъ, diletantime; кpиocитате; pacizne, aлeкape тхгъ (cure чeвa).

Liebhabertheater, n., театръ de diletantъ.

Lieblosen, v., гъгълeckъ, decmepdъ, хapecъzъ (дpъгocтeckъ); тъ гъдзpеckъ, тъгълeckъ (кнъ къне).

Lieblosung, f., гъгълитepъ, decmepдътepъ, хapecape, хapecътepъ (дpъгocтитepъ).

- Lieblich**, а. mī ad., плькытѣ, рьсоу-
дартѣ; дьлче, свавѣ (дрьгьлштѣ),
descōtъчосѣ; тьлгьлосѣ; — **Lie-
blid**, m., кьзгьтартѣ свавѣ; — **Lie-
blich**, f., тьсикъ мелодіосѣ; —
aussehen, а авѣ о прівире пль-
кытѣ; — **lieben**, а тиросі пль-
кытѣ, а авѣ тиросѣ плькытѣ.
- Liebllichkeit**, f., дьлкорѣ; рьсоуцѣ,
свавитатѣ; делікатецѣ; граціосі-
татѣ.
- Liebling**, m., ѳаворитѣ; — **Arbeit**,
f., лькрѣ ѳаворитѣ, плькытѣ; — **Ar-
farbe**, f., колорѣ ѳаворитѣ; — **Ar-
lieb**, n., кьлтѣкѣ ѳаворитѣ.
- Liebloß**, а. mī ad., несімѣторѣ, не-
крьдѣторѣ, неоменосѣ, неізнѣ-
торѣ, аспрѣ, ѳіеросѣ.
- Liebllosigkeit**, f., несімѣчкне, деѳа-
ворѣ, лисѣ de ізвире, неізнѣ,
некрьдѣаре.
- Liebreich**, а. mī ad., виневоиторѣ;
граціосѣ, мінѣ de ізвире, хари-
танѣ.
- Liebreiz**, m., граціі, ньрл, аттраперл
аморосѣ.
- Liebreizend**, part., кь граціі, кь ньрл,
аморосѣ, аттрьгьторѣ.
- Liebschaft**, f., аморѣлѣ, трѣвѣ амо-
росѣ.
- Liebst**, (superl.), прѣісситѣ, прѣхарѣ.
- Liebste**, f., амангѣ; соціѣ, невасть,
консоцѣ, консортѣ.
- Liebster**, m., амантѣ, аморѣзѣ, прѣ-
ісситѣ; соцѣ, консоцѣ, консортѣ.
- Liebstock**, m., леонтѣнѣ (ital. livi-
stico).
- Liebwertig**, а., прѣісситѣ, прѣхарѣ.
- Lied**, n., кьнтѣ, кьлтѣкѣ, кьлтаре,
імнѣ, аріѣ; кьпакѣ, тьдьларѣ;
geistliches —, кьлтаре вісерічѣскѣ;
das ist das Ende vom —, ѣкѣ'і
капѣтѣлѣ, ѣкѣ'і зрѣтѣрѣле.
- Liedchen**, n., кьптѣчѣлѣ, імншорѣ,
аріорѣ; версзрѣлѣ.
- Liederbuch**, n., картѣ de кьптѣче.
- Liederdichter**, m., компьсѣторѣ de
кьптѣче, поѣтѣ лірікѣ.
- Liederlich**, а. mī ad., свьрдѣтѣкѣ (it.
shadato), перѣзлѣтѣ, dicordinatѣ,
дѣстрѣнатѣ, дѣсѣрѣнатѣ; — **Fräuleinzimmer**, n., ѳемеіѣ лісрѣ,
ѳемеіѣ лісѣртінѣ.
- Liederlichkeit**, f., свьрдѣртѣ, дѣсѣрѣ,
перѣзлѣ, dicordine, лісѣртінѣлѣ.
- Liedlohn**, m., хакѣ, сімврѣ (ла тьн-
читорѣ).
- Lieferant**, m., провѣціонарѣ, провѣ-
ціонарѣ, ліѳерантѣ, свьміністрѣ-
торѣ.
- Liefere**, v., провѣдѣ, свьміністрѣ,
ліѳерѣзѣ (франц. livrer); eine
Schlacht —, а да о вьтѣлѣ.
- Lieferung**, f., свьміністрѣцїкне, про-
вѣцікне, ліѳерѣцїкне, ліѳерѣтѣнтѣ
(франц. livraison), (тѣслімарѣ,
провінч.), амтѣлѣмарѣ; тьлѣнѣкѣ,
сьрчїніорѣ (din о картѣ тїпѣртѣ),
кьртїчїкѣ.
- Liegen**, v., хакѣ, ть кьлѣкѣ, сьнтѣ
кьлѣкатѣ (ital. caricato), рьнѣо-
сѣзѣ; hier liegt, аїчл зачѣ; an
wem liegt es? ан чїне сѣ, чїне
ѳ de прїчїнѣ? es liegt mir in allen
Gliedern, сімгѣ овосѣлѣ ан тотѣ
трькѣлѣ, амл ѳ ѳорѣ грѣз; es
liegt am Tage, есѣ лѣсѣдѣратѣ;
es liegt nichts daran, de аїчл нѣ
атьрнѣ нїмїка, de ачѣста нѣ не
пѣсѣ нїмїка; was liegt Ihnen
daran? че'цї пѣсѣ дьмїталѣ de
ачѣста, че те інтѣресѣзѣ, че те-
мѣлѣ нѣлї не ачѣста; der Tisch liegt
voll Bücher, тѣса ѳ лѣкьрѣнатѣ
de кьртѣ; an etwas —, а ѳї лѣ
мѣзїнѣ кь чѣва, а ѳї лѣсѣчїнатѣ,
алѣтѣратѣ лѣнгѣ чѣва; — lassen,
а лѣса сѣ сѣва; in Befassung —,
а ѳї лѣ гьрнїсѣнѣ; zur Hand —,
а ѳї de лѣндѣтѣлѣ; auf der Hand
—, а ѳї лѣсѣдѣратѣ; frank —,
а зьчѣ ла лѣтѣ, а ѳї волѣнавѣ;
in den Wochen —, а зьчѣ лѣ
пѣтѣлѣ пѣштѣрѣлѣ, а зьчѣ лѣ лѣ-
хзїзѣ; in den letzten Zügen —,
а тьрѣ de мѣртѣ, а ѳї лѣ агонїа
моргїлѣ; da liegt der Hund be-
graben, ѣкѣ зндѣ ѳ лѣкьрѣкьтѣра,
іѳкѣ подѣлѣ, ѣкѣ грѣзтѣтѣа.
- Liegend**, part., зькьндѣ, кьлѣкатѣ,
рѣсѣтѣрѣнатѣ, лѣтїнѣсѣ; — **Gründe**,
mōwїл ставѣрѣ, вьзлѣрл зькьлорѣ.

Siegestunde, f., оръ де рѣшоуѣ (за
 минарѣ).
 Siegetag, m., zi de рѣшоуѣ, zi de
 одихаѣ.
 Siegezeit, f., (марин.) старе, тинѣ
 де рѣшоуѣ.
 Sien, f., (марин.) оѣниѣ сѣдире.
 Siese, f., цеве, гѣргѣс за оол.
 Siespfund, n., лисѣндѣ, тѣсѣрѣ де
 Livonia (вѣо 14 пѣдл).
 Sicutenant, m., локѣдѣнтѣ, лаге-
 нантѣ (оѣдирѣ).
 Sisa, Sisa, n., лисакѣ (spanische
 Glieder); a. mi ad., violетѣ, лиса
 (колорѣ).
 Sisse, f., лисѣ, кринѣ; —narm, m.,
 враѣ де оидишѣ; —partig, a.,
 лисакѣ; —nhand, f., тѣнѣ де
 оидишѣ; —nöl, n., олеѣ де лисѣ;
 —nstengel, m., оштѣлѣ де лисѣ;
 —nweiß, a., аѣлѣ ка кринѣлѣ, оѣрте
 аѣлѣ, kandidѣ.
 Sissa, v. Sisa.
 Simonade, f., лимонаѣ (вѣзѣрѣ рѣ-
 корѣорѣ).
 Simone, Simonie, f., лѣтѣю, лимонѣ;
 —nbaum, m., лѣтѣѣ.
 Sinde, a., v. Gelinde.
 Sinde, f., тѣлѣ (арворѣ); —nallee,
 f., аѣлѣ де тѣлѣ; —nbaft, m., оѣ-
 шѣ, роѣлѣ де тѣлѣ; —nblüthe, f.,
 оѣорѣ де тѣлѣ.
 Sindern, v., аѣнѣ; аѣтѣмпѣрѣ, оѣтоѣлѣ;
 адѣѣчѣскѣ; аѣпорѣзѣ; die Strafe
 —, a. тикѣора пѣдѣнѣ.
 Sindernd, part, аѣнѣторѣ, аѣнѣтѣвѣ,
 аѣтѣмпѣрѣтѣвѣ.
 Sinderung, f., аѣнѣре, аѣнѣтѣнтѣ;
 —smittel, n., тикѣонѣ аѣнѣторѣ,
 аѣнѣтѣвѣ.
 Sändigfeit, v. Geländigfeit.
 Sindowirt, m., вѣлѣзрѣ.
 Sineal, n., лисѣ, лисѣлѣ.
 Sineament, n., лисѣтѣантѣ, тѣсѣра
 оѣдѣл.
 Sine, f., лисѣ, рѣлѣ, рѣрѣкѣ; ор-
 dine, шѣрѣ, шѣрѣлѣ (de soldat).
 Sinentſchiff, n., паѣе де лисѣ, ко-
 раѣѣ де лисѣ, лисѣ (кораѣѣ де
 чѣе mal марѣ).
 Sinentſystem, n., (мѣс.) сѣарѣ тѣ-
 сѣкалѣ.

Sinentruppen, pl., оѣте рѣгѣларѣ,
 тѣне де лисѣ.
 Sinent, n., вѣсѣре.
 Sinenten, v., лисѣзѣ, рѣлѣзѣ, рѣрѣчѣзѣ.
 Sinentfeder, f., кондѣлѣ де лисѣтѣ.
 Sinent, a. mi ad., стѣнгѣ (ital. stanco),
 стѣнгѣчѣ, сѣлѣстрѣ; —e Hand, f.,
 тѣна стѣнгѣ; —e Seite des Zu-
 ſches, доѣлѣ пѣнѣрѣлѣ, конѣтѣра
 пѣнѣрѣлѣ; ſich eine Perſon an die
 —e Hand traufen laffen, a. сѣ
 канѣна ла сѣкрѣтѣ кѣ о ѣеѣѣ
 де кондѣгѣне mal де жоѣлѣ.
 Sinte, f., стѣнга (тѣна).
 Sinteit, f., стѣнгѣчѣ.
 Sintifch, a. mi ad., стѣнгѣчѣ; пѣдѣ-
 датѣ, пѣѣлѣлѣ.
 Sintſ, ad., ла стѣнга; —um, int.,
 стѣнга 'тѣпорѣлѣрѣ (за командѣ).
 Sinnen, v. Sinnen.
 Sinton, m., лисонѣ; тѣсѣлѣнѣ (пѣсѣ-
 тѣрѣ оинѣ).
 Sintſchen, n., лисѣнѣорѣ.
 Sinte, f., лисѣ; —nſörmig, a., ка
 лисѣѣ, конвѣлѣсѣ, лисѣѣорѣлѣ;
 —nglas, n., лисѣ де стѣлѣ, лисѣ;
 —nſuppe, f., сѣпѣ де лисѣ; —n-
 ſtein, m., лисѣѣѣларѣ.
 Sippſchen, n., вѣлѣнѣорѣ, гѣрѣгѣ.
 Sippe, f., вѣзѣ; —nbuchſtabe, m.,
 лисѣрѣ дѣнѣ вѣзѣ; —nſörmig, a.
 mi ad., (воган.) вѣзѣтѣ, ка вѣзѣ.
 Sippig, a. mi ad., вѣзѣсѣ.
 Sippifch, m., лѣврѣ.
 Siquid, a., лѣтѣрѣтѣ, лисѣпѣде, лисѣрѣ;
 —e Schulden, датѣорѣ лѣтѣрѣтѣ.
 Siquidation, f., лѣтѣрѣтѣрѣ, лисѣдѣчѣне
 (a. датѣорѣлѣ).
 Siquiditen, v., лисѣвѣзѣсѣлѣ, пѣтѣсѣлѣ,
 рѣѣзѣсѣлѣ (datoria).
 Sipeeln, v., шѣнтѣсѣлѣ, шѣпѣтѣсѣлѣ
 (franz. chuchoter), вѣсѣѣлѣ (п.
 rispigliare); мѣртѣрѣ.
 Sipeeler, m., шѣнтѣторѣ, вѣсѣѣторѣ.
 Sift, f., оинѣдѣ, сѣгѣчѣ, тѣѣсѣтрѣ,
 стѣраѣѣѣтѣ, вѣлѣнѣ (гѣѣчѣ, шѣ-
 рѣѣ, вѣкѣнѣ).
 Sifte, f., лисѣ, катѣлѣорѣ, рѣѣѣтрѣ.
 Siftig, a. mi ad., оинѣ, тѣѣсѣтрѣсѣ,
 вѣлѣпѣсѣ; сѣгѣчѣ (гѣѣчѣ, шѣрѣтѣ,
 вѣкѣнѣ).
 Sitaner, f., лисѣнѣ (екѣнѣ).

Literarisch, a. mi ad., литераріа.
Literatur, f., литератарь, штіинца че кьарінде гръматика, реторика ми поесіа.
Lithograph, m., літографъ, тінъріторъ по пётръ.
Lithographie, f., літографіа, арта де тінърітъ по пётръ.
Lithographisch, a. mi ad., літографікъ.
Lithotomie, f., літотоміа, оперъціоне де а скоте пётра дін, вешікъ.
Liturgie, f., літургіа, регълъмънталъ сервіціалъ дзеескъ.
Litze, f., кордигъ, корделігъ, лъцішоръ, шеръгъ, гъігънеа.
Livre, f., лівеа, хайнъ де сервіторъ домнескъ, хайнъ чокоіескъ; —bediente, m., лакеъ (кам синонімъ къ чокоіа),
Lob, n., ладъ; Gott lob! ладъ Домназіа! —begierde, f., поотъ де ладъ; vanitate; —gedicht, n., поесіа ладъторе, поесіа палеірікъ; —hudelei, f., ладъ лінгърбеъ, ладъ некъштатъ; —lieb, n., кънтекъ де ладъ, имнъ; —predigt, f., —rede, f., предікъ де ладъ, палеірікъ; —spruch, m., ладъ, елоуіъ, енкоміъ; —sucht, f., въларе де ладъ, лъдъріа; —süchtig, a. mi ad., лъдъросъ, вълъторъ де ладъ.
Loben, v., ладъ; daß ладъ; jeder Krämer lobt seine Waare, тотъ гіганалъ шуі ладъ калъа.
Lobens-werth, —würdig, a. mi ad., лъдаверъ, демнъ де ладъ.
Lobenswürdigkeit, f., лъдаверътате.
Lobeserhebung, f., ладде, pl., енкоміа.
Löblich, a. mi ad., лъдаверъ, де ладъ, лъдатъ; (тігалъ) опораверъ, інклітъ, іастръ; —er Magistrat, Інкліте Магістратъ; —e Universität, Іастръ Універсітате.
Löblichkeit, f., лъдаверътате.
Lobsing, v., кълтъ де ладъ; lob singet dem Herrn, лъдаці пе Домназіа, кълтаці ладде Домназіа.
Lod, n., газръ, хадъ (ард.), гълъ, вълъкъл, вортъ (молдов.), десъндъагръ, десталъагръ (врапъ);

гадъ; alle Löder durchkriechen, а се вълъ прін тоте къліаіае; ein — machen, а гълрі, а соределі; wie ein — saufen, а веа ка вълъ чеуъ, а гіолкъі; in's — stehen, а дпознда, а вълъ дп газръ; ein — zumachen, а се скъагра де о даторіа, а о пълті; —beutel, m., —eisen, n., церъшъ; vrisolъ, потрікалъ; —säge, f., ееръстръ гълріторъ.
Löderchen, n., гълріче, гълрігъ, вортішоръ.
Löder, v., гълрескъ, соределескъ, вортескъ, десталъ.
Löderig, a. mi ad., гълросъ, гълносъ, вортосъ.
Lödern, v. Löder.
Lod, v. Log.
Lödchen, n., вълішоръ, крецішоръ (зълъіоръ).
Lodse, f., вълъ, крецъ (зълъфъ, перчкнъ), інеа (де пълъ); ціаіторе, амъціторе (де пълъ).
Lodsen, v., амъклезъ, дпкредескъ, інелезъ, ерісезъ (пърлъ); амърескъ, адемескъ, седъкъ, атрагъ; скотъ; ein Geheimniß aus einem —, а скоте вълъ секретъ дін чінева; einen auf seine Seite —, а амъці пе чінева дп партеа са; er kann keinen Hund aus dem Ofen —, еаъ нъ штіе дъае дін мълъ ла гълъ; нъ штіе тры дп лате; есте вълъ хълъкъл.
Lodend, part., амъціторъ амъцітлъ, адемеліторъ, седъкъторъ; аттръгъторъ.
Lodente, f., рагъ депрінесъ (супре а амъці пе алтеле), рагъ амъціторе.
Lodenkopf, m., пълъ-крецъ.
Lodet, m., амъціторъ, аттръгъторъ.
Lodet, a. mi ad., дестралъскъ, дпфналъ, дпфолетъ, десвінатъ, десвінатъ, делегатъ, дестрълатъ, вълдітъ (молд.); кълтінатъ (дінте); рапъ, посъліосъ, пъліосъ; —e Erdreich, n., пълънтъ църпносъ, пълънтъ еърміносъ; —e Mensch, m., омъ дестрълатъ, омъ пръдъторъ, омъ десорълатъ.

- Zoderheit**, f., дестръмътъръ, дн-
 оитъръ; десоръкъ.
Zodern, v. *Aufzodern*.
Zodig, a., дтвъклатъ, инелатъ, дн-
 крейтъ.
Zodmittel, n., мижлокъ амъциторъ,
 седскъторъ, мижлокъ седзтитъ.
Zodspfeife, f., ошкъ (ардел., ital.
fischio, fistio); циваиторе де а-
 мъцитъ (търъпъ).
Zodspfeife, f., надъ, адemenелъ.
Zodstimme, f., гласъ амъциторъ; гласъ
 дъче.
Zodung, f., амъцитъръ, амъцелъ,
 адemenелъ, надъ, атръсъмънтъ,
 седзтитъ.
Zodvogel, m., пасере амъциторе.
Zode, f., трендъ; инелъ (алъ арво-
 релъ не оикаре анъ); тлъдигъ.
Zoden, v., n., ръсаръ, есъ, пзlezъ
 (тлъдиге).
Zoder, n., збие, апъ скърнавъ.
Zoderasche, f., снзъ, чензъ дн
 флакъръ.
Zoderfeuer, n., взнае; оокъ въ-
 пзюсъ.
Zodern, v. n., тъ днфлакъръ, тъ
 дтвъпзlezъ, ардъ къ олъкзрае
 (v. *Aufzodern*)
Zoffel, m., лнгъръ; лопъдикъ, скъ-
 оидъ, гъванъ; (вълт.) зреке де
 ieкпръ; сквиторе нб зреке; —
ente, f., радъ къ плскълъ скъ-
 фосъ, радъ гъвнатъ; —*förmig*,
 a. ші ad., на лнгъра, скъфатъ,
 гъвнатъ; —*frant*, n., лнгърикъ,
 ноклеаръ (плантъ); —*fiel*, m,
 кода, оштелъкъ лнгърей; —*schale*,
 f., гъванъкъ лнгърей.
Zoffeln, v., соръкъ къ лнгъра, тпкъ.
Zoffler, m., омъ тзлеросъ, хърваръ;
 свълтратикъ, кавалоръ де аморе.
Zofflerin, f., кокетъ, лелидъ.
Zog, m., (мар.), логъ, въркълдъ,
 лнтре; —*leine*, f., ошнe де логъ,
 знелъ търъсъръторе де казеа ко-
 ръвие.
Zogarithme, m., (mat.), логаритмъ,
 нхтъръ де прогресивно аритме-
 тикъ ръспзлеторъ ла алъкъ де
 прогресивно геометрикъ.

Zogarithmisch, a. ші ad., логаритмикъ,
 логаритмическъ.

Zoge, f., (зі лже), ложъ; залъ,
 валкортъ.

Zoggen, v., (марин.), търъсъръ къ
 логъкъ, логъкъ (ана търъпел).

Zogil, f., логикъ, диалентикъ, штінгъ
 de a rationa ші жздека дрентъ;
 et besitzt eine natürliche —, елъ
 аре о жздекатъ оирескъ, сълтотъ.

Zogifer, m., логикъ, диалентикъ.

Zogisch, a. ші ad., логическъ, джъ
 логикъ, копформъ къ логика.

Zogogriph, m., логарифъ, солъ де
 enigmъ констъроре днтр'анъ къ-
 влтъ, алъ кърл лтереле ским-
 вндъсе даъ алте квинте де гъ-
 читъ.

Zoh, a. n., въплатъ, къ взнае, къ
 флакъръ; —, валъ, локъ, въ-
 тосъ; черте, одрасъ; —*beize*,
 f., аргъселъ; —*farbe*, f., колбреа
 аргъселел.

Zohle, f., аргъселъ де скордъ, дъ-
 велъ, гъвчиторъ, флакъръ, наръ,
 пълълае.

Zohen, v., гъвческъ, аргъсескъ,
 дзвескъ (пел); дтвъпзlezъ.

Zohfeuer, n., флакърое, взнае.

Zohgar, a., гъвчитъ, аргъситъ.

Zohgerbet, m., гъвкаръ, дзеларъ,
 аргъситоръ.

Zohgerberei, f., гъвкъръ, аргъси-
 торъ, дзеларъ.

Zohfuchen, m., тартъ де скордъ
 (дела аргъсъръ).

Zohmühle, f., моръ де скордъ.

Zohn, m., ръсплатъ, платъ, снмъръ,
 лѳъ, какъ (молдов.), солдъ;
 —*arbeit*, f., лкръ не снмъръ;
 —*arbeiter*, m., снмъреръ; —*be-
 diente*, —*latei*, m., шертиторъ де
 пидъ (не ла оспелрп), снмъри-
 еръ; —*futsche*, f., кърдъ къ снм-
 вриъ, вришкъ; —*futscher*, m., къ-
 рваръ, вержаръ; —*fucht*, f., лъ-
 комъ де снмъръ; —*tag*, m., зі
 де платъ, зі де снмъръ.

Zohnen, v., ръсплътескъ, солdezъ;
 премiezъ, дързескъ; елъ lohnt sich
 nicht der Mühe, не оаче кътъ
 острелъ, не шорпъ, острелъ;

Statt löhne sed ihan, Дрѣв: съ
рѣсвѣтѣнокъ.

Löhner, m.; ркоувѣтиторѣ, преміа-
торѣ.

Löhner, v. Lohnarbeiter.

Löhnung; f.; лѣдѣ; лѣвѣ, платѣ.

Lohn, n.; локалѣ (лактпере, мѣсь).

Lohn; m.; порінь, зіваніє.

Lombard, m.; v. Leibhant.

Lombardspiel; n.; шипарѣ; деаштара
(съмъ комѣидѣ кѣргѣ).

Loos, n.; сѣрѣ, дострѣдѣ, врсѣнѣ,

сѣдѣ; лѣдѣ, лѣвѣ, зієрѣ де лѣ-

тѣрѣ; мѣлѣ; сѣргѣ; — das — soll

entfcheiden, сѣргѣ съ шѣгѣрѣсѣкѣ;

das — ist; gemorfen; сѣргѣлѣ

сѣнѣ арѣкѣтѣ; — das — zischen,

а тѣлѣ сѣрѣ.

Loosen, v.; тѣлѣ сѣргѣ, сѣргѣвѣтѣ,
przecisk.

Loosfugel, f.; лѣвѣ; сѣдѣ.

Loose, Loosmann, m.; нѣлѣтѣ; нѣ-

тѣрѣ; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ.

Lothet; m.; дѣлѣнѣ; лѣтѣ; — Baum,

m.; арѣорѣ де дѣлѣнѣ.

Lothet-Blatt, n.; сѣдѣ де дѣлѣнѣ;

— Hain, m.; дѣлѣтѣ; — Franz,

(m); лѣтѣрѣ де лѣтѣ; — Frau,

m.; лѣтѣрѣ; нѣмѣлѣ; — Öl, n.

сѣдѣ де дѣлѣнѣ; — roß, f.; сѣ-

андѣ; — roß; m.; рѣмѣ де

дѣлѣнѣ.

Lothet; f.; нѣлѣтѣ де дѣлѣнѣ; нѣ-

тѣрѣ (de öie, de кѣргѣ).

Loth, m.; лѣтѣ (лѣдѣнѣ, нѣлѣтѣрѣ

дѣлѣнѣ де лѣтѣ).

Lochette, f.; лѣтѣрѣ, сѣлѣрѣ де

тѣлѣ.

Loth, m.; цѣтѣлѣ (лѣтѣ, вѣрѣ

де лѣтѣрѣ).

Loth, f.; лѣтѣ, лѣтѣрѣ де лѣтѣ; нѣ-

тѣрѣ; лѣтѣрѣ; лѣтѣ де лѣтѣ.

Loth, n.; лѣтѣ, лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ, лѣтѣрѣ;

lithat; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ;

lithat; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ;

lithat; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ;

lithat; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ;

lithat; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ;

lithat; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ;

lithat; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ;

lithat; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ;

lithat; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ; лѣтѣрѣ;

Loth, de lithat, lithat de de
parla n. lithat; — es Maul, гѣргѣ
— лѣтѣрѣ, lithat lithat; — er
Vogel, нѣлѣтѣ, lithat гѣргѣ; einer
Sache — sein, а тѣ сѣлѣ де
чѣлѣ; — arbeiten, v., а сѣ де-
чѣлѣ, а сѣ де-чѣлѣ; — binden,
v.; а де-чѣлѣ; — bitten, а сѣлѣ
кѣ рѣгѣнѣ (де чѣлѣ); — bre-
chen, v.; а рѣлѣ аз чѣлѣ, а
сѣлѣ; а чѣлѣ, а рѣлѣ кѣл-
лѣтѣ (ла тѣнѣ); — brennen,
— brühen, — (schließen, v., а де-
чѣлѣ, (лѣтѣ), а тѣлѣ (кѣ
нѣлѣ), а да чѣлѣ; — fahren, v.
— n. v. а сѣ лѣлѣ, а сѣ лѣлѣ;
— a. od. lѣлѣ (лѣлѣ нѣлѣ); —
— geben, а да рѣлѣ, а лѣлѣ,
а dimitte, а, kompedie; — gürten,
n., а де-чѣлѣ; — hefteln, —
— häften, v., а де-чѣлѣ; — laufen,
v., а рѣлѣ, а де-чѣлѣ;
— hüpfen, v., а де-чѣлѣ; — kom-
— men, а сѣ сѣлѣ, а сѣлѣ де
чѣлѣ; — lassen, v., а лѣлѣ,
а dimitte, а dimitte; — machen,
v., а де-чѣлѣ; eine Wade —,
а де-чѣлѣ; — reifen, v., а сѣлѣ,
а сѣлѣ, а рѣлѣ, а чѣлѣ кѣ
чѣлѣ; — rennen, v., а сѣ рѣлѣ,
а сѣ лѣлѣ; — sagen (sich), а
лѣлѣ, а рѣлѣ, а де-чѣлѣ;
— schlagen, v., де-чѣлѣ, сѣлѣ;
mit einer Waage —, а сѣ де-
чѣлѣ де о тѣлѣ; — (schwören
— (sich), а сѣ кѣлѣ, а лѣлѣ
тѣлѣ; — spannen, v., де-чѣлѣ
(лѣлѣ); а де-чѣлѣ; — sprechen,
v., лѣлѣ, лѣлѣ де лѣлѣ;
— rücken, v., а лѣлѣ,
а сѣ рѣлѣ кѣ сѣлѣ; — trennen,
v., а де-чѣлѣ, а де-чѣлѣ; — wer-
den, а сѣ де-чѣлѣ, а сѣ сѣлѣ;
— winden, а. Abwinden; — ziehen,
v., тѣлѣ, лѣлѣ, де-чѣлѣ; auf ei-
nen —, а лѣлѣ азѣлѣ кѣлѣ;
— und Worten —, а, лѣлѣ, а
— лѣлѣ.

Loth, n. m. ed. decleraverē, de
declerātē.

Lothanstalt, f.; лѣлѣ, лѣлѣ, лѣлѣ
de лѣлѣ, лѣлѣ, лѣлѣ.

Röschbar, a. mi ad., че се вѣре
 штерпе, че се вѣре станце.
Röschblatt, n., воиѣ свѣтѣре, хр-
 тѣ сарѣрѣ (de перѣрѣ).
Röschbrand, m., арсѣрѣ станѣ.
Röschfen, v., стѣнѣ; штерѣ; стан-
 пѣрѣ, аинѣ (сѣте); десѣрѣ,
 десѣрѣ, зѣрѣрѣ (о корѣвѣ).
Röschfaß, n., вѣсѣ de еѣнеѣ.
Röschgeräth, n., зѣрте de еѣнеѣ.
Röschhorn, — **Hütchen**, n., мѣрѣ (de
 еѣнеѣ).
Röschfohle, f., кѣрѣне станѣ.
Röschpapier, n., хрѣтѣ сѣте, хр-
 тѣ свѣтѣре.
Röschung, f., станѣтѣрѣ; стѣн-
 пѣрѣтѣрѣ; штерѣтѣрѣ; десѣр-
 кѣтѣтѣ; — einer Schuld, рѣ-
 сѣреа зѣлѣ дѣтѣ.
Rose, a. mi ad., (в. **Ros**), десѣрѣнѣ,
 рѣсѣтѣ; нѣзнѣтѣ, десѣтѣтѣ;
 кѣлѣ (монѣтѣ); — **St. Paul**, n.,
 лѣнѣтѣ, рѣрѣ de кѣрѣ.
Rösegeld, n., рѣгѣ de рѣсѣтѣтѣрѣтѣ.
Rosen, v., рѣтѣ сорѣ; арѣнѣ сорѣ.
Röfen, v., десѣрѣтѣ, десѣнѣтѣ, десѣнѣтѣ,
 десѣнѣтѣ, рѣсѣтѣ; десѣрѣнѣтѣ; рѣс-
 кѣтѣтѣ; дѣтѣ дрѣнѣтѣ; лѣрѣтѣ
 (сѣтѣтѣ); рѣсѣтѣ (зѣтѣ рѣтѣ);
 сѣтѣ вѣнѣрѣ, вѣнѣтѣ (мѣрѣ);
 die Junge ist ihm gelöst, i c'a
 десѣрѣтѣтѣ лѣнѣ, i a десѣрѣтѣтѣ
 лѣнѣ; eine Aufgabe —, a дес-
 лѣга о рѣвѣнѣ; **Geld** —, a
 рѣрѣтѣ вѣнѣ; das Gelübde —, a рѣтѣ-
 нѣтѣ вѣтѣтѣ (сѣрѣдѣнѣ сѣтѣтѣ);
 die Kanonen —, a десѣрѣка тѣ-
 нѣрѣтѣ; einen Paß —, a сѣтѣ
 зѣтѣ пасѣрѣтѣ.
Röserbüche, f., сѣтѣтѣтѣ, вѣлѣ de
 вѣтѣ.
Röschlüssel, m., нѣрѣтѣтѣтѣ кѣлѣрѣ.
Rösch, a. mi ad., десѣрѣнѣрѣ.
Röschprechung, f., десѣрѣрѣ, десѣ-
 рѣтѣтѣтѣ, десѣрѣтѣтѣ; десѣнѣ-
 тѣне.
Röschung, f., десѣрѣтѣтѣтѣ, десѣрѣ-
 тѣтѣтѣ, десѣрѣтѣтѣтѣ, десѣнѣ-
 тѣтѣтѣ; рѣсѣтѣтѣтѣтѣтѣ; лѣрѣ-
 тѣне; десѣрѣтѣтѣтѣ (de рѣнѣ),
 рѣсѣтѣтѣ (de рѣнѣ).
Rösch, f., сѣтѣтѣ, сѣтѣнѣтѣ, нѣрѣлѣ

(де арѣнѣтѣ); сорѣрѣ, лѣрѣрѣ
 кѣтѣтѣне (de вѣнѣ); (вѣнѣтѣ) нѣ-
 лѣрѣ; лѣкѣ десѣрѣтѣ; — **Schiff**,
 n., сѣкѣ de сѣтѣнѣтѣ (де рѣс-
 вѣтѣ); — **Schort**, n., нѣрѣлѣ.
Roth, n., лѣтѣ. (a **32** a нѣрѣ дѣн
 нѣтѣтѣтѣтѣтѣтѣтѣ); зѣкѣ; сѣрѣ-
 тѣрѣ, нѣдѣрѣтѣ, сѣдѣтѣтѣ (нѣ-
 нѣсѣрѣ de mai нѣлѣтѣ нѣтѣлѣ,
 сѣрѣ a сѣрѣнѣнѣ нѣ лѣтѣлѣ); нѣ-
 дѣрѣтѣ, кѣтѣнѣтѣ; (марѣнѣ) нѣлѣнѣ,
 нѣлѣнѣтѣ, сѣнѣдѣрѣтѣ (итѣл. scan-
 daglio); das — **auswerfen**, a нѣ-
 рѣнѣ нѣлѣнѣтѣ; a нѣрѣнѣ сѣнѣ-
 нѣнѣнѣ нѣлѣ; — **Asche**, f., сѣдѣ
 de сѣдѣтѣтѣ; — **Lampe**, f., лѣнѣ
 de сѣрѣнѣтѣ; — **recht**, a., нѣр-
 нѣдѣкѣлѣрѣ, дрѣнѣтѣ де рѣсѣ,
 дѣрѣ нѣлѣнѣтѣ; — **Sfanne**, f., тѣлѣ
 de сѣрѣнѣнѣтѣ.
Röthen, v., лѣлѣтѣтѣ (нѣрѣтѣ), нѣ-
 сѣрѣ.
Röthen, v., сѣрѣкѣ; сѣрѣнѣнѣкѣ (сѣ-
 рѣсѣрѣ), лѣнѣкѣ (нѣтѣтѣ de
 metall).
Röthig, a., de зѣтѣ лѣтѣ; — **es Sil-
 ber**, n., арѣнѣтѣ кѣрѣтѣ.
Rathse, m., нѣлѣтѣ (a. **Rothmann**).
Röthung, f., сѣрѣнѣтѣрѣ; сѣрѣнѣтѣ-
 тѣрѣ, сѣдѣтѣтѣ (сѣрѣсѣрѣ).
Röthsgeld, n., вѣдѣрѣтѣ.
Rotter, a. mi ad., десѣрѣтѣнѣ, нѣс-
 нѣтѣтѣ (n. **Roder**); — **Wett**, a.,
 рѣсѣтѣтѣ.
Rotterbüche, m., нѣрѣнѣрѣтѣ; хѣгѣ-
 нѣтѣ; нѣрѣдѣрѣ, сѣтѣ-de-nѣнѣтѣ,
 сѣрѣнѣ, тѣдѣлѣ.
Rotterie, f., лѣрѣрѣ; — **loos**, n., нѣ-
 лѣтѣ, лѣтѣ de лѣрѣрѣ; — **plan**,
 m., нѣнѣтѣ de лѣрѣрѣ.
Rotto, n., лѣтѣ, лѣрѣрѣ.
Rottblume, f., нѣсѣрѣ (сѣлѣрѣ)
Roussé'or, m., **Asidors** (монѣтѣ
 сѣрѣнѣ de арѣ).
Roupe, f., лѣнѣ, лѣнѣ de сѣкѣ
 — нѣрѣтѣрѣ.
Röse, m., лѣтѣ; vom **Rösen**, de лѣтѣ,
 зѣрѣнѣтѣ.
Rösenaffe, m., мѣлѣнѣтѣ-лѣтѣ; —
Rösch, — **artig**, a. mi ad., de
 сѣкѣтѣ лѣкѣтѣ; лѣсѣкѣ; — **fuß**, m.,
 нѣчѣрѣ-лѣнѣтѣ (нѣлѣнѣтѣ); — **ge**

schlecht, n., солакъ леиоръ, раса леиоръ; —grube, f., гроба леиоръ; —haut, f., позо де леъ; —herz, n., —muth, m., корайъ де леъ, инимъ де леъ; —hölle, f., вежина леиоръ; —orden, m., ординакъ леахъ; —stun, m., симуъ аналъ, симуъ корайосъ, симуъ мъримосъ, симуъ трөөамъ; —stimme, f., рькнеръ де леъ; —thaler, m., талеръ къ леъ (монета оланд.); —zahn, m., гьра вежай (плант); —wuth, f., есропе де леъ, есропе къмакь.

Söwin, f., вебикъ.

Royal, (франц.), a. mi ad., леайъ, лоайкъ, сиверъ, шровъ, крединчосъ (сёкъ чееа че личе рөнтъ пьаъ: омаъ де вежнать ми де о-теня).

Royalität, f., лоайтате, леайтате, шровитате.

Rucine, f., лчеряъ (плант).

Ruché, m., рьсъ; er hat Augen wie ein —, елъ аре оки еорте аперъ; —stein, m., веленитъ.

Rüde, f., сьэртаръ, гьаюъ; лакъъ; штирвтаръ.

Rüdenbläser, m., (ла тинарйъ), къвьнъкъ ретимиторъ, ретимитивъ.

Rüdenhaft, a. mi ad., къ ливса, къ сььдепъ, къ лакъпе; сьартъ; штирвъ.

Rüdenjäbne, f., дингъ презванд, дингъ еалми.

Rüdig, a. mi ad., млинъ де сьэртаръ; гькпосъ; гькпосъ.

Ruder, n., шьргогъ; кърноие (де каиъ); шортъвэпе, хойъ, сьарвъ; надъ (неатръ еёръ); цолинъ, гьрөъ, керөъ, есетъ дестрвматъ; —leben, n., веицъ дестрвматъ.

Rüderlich, n. Riederlich.

Rudern, v., a. ре тьгъмъ лл дөсөрв пьрлшъ мьака шортъчзай.

Ruf, —seite, f., латрея дөсуре вьлтъ.

Ruft, f.; аоръ; ресөлетъ, ресипиъ; heitete —, черъ семинъ; sanfte —, аорайъ, воре ливъ; in freier —, лл аоръ ливоръ; die — geht etwas, аорайъ се шижъ пьдинъ, гьраче о мивъ воре; —besont- men, n. аичене сь рьсөва; а

apinde de veströ, a övсерва; seien dem Herzen — machen, a'ml da öokaxä inimoi, a'ml шюпа инима; in die — reden, a vorvi ande- шөпръ, a toka сьрзкоръ; frische — schöpfen, a лха аоръ каратъ.

Ruft-ader, f., артерия; —art, f., сьегге (еазъ) де аеръ; —artig, a. mi ad., аеріеормъ, де патра аорайя; —ball, —ballon, m., аеростатикъ, вагонъ аеростатикъ; —beschreibung, f., аерографія; —bewohner, m., локиторъ дин аеръ; —blib, n., химеръ, еан- тасиъ, ллкимзире дөмөртъ; —blase, f., кьавкъ, вешикъ де аеръ; —dicht, a. mi ad., ерметикъ, лл- кичъ ка сь лъ нотъ сьрвато пичъ декмъ аерайъ; —dichtigkeits- messer, m., манометръ, мьсэрторъ де nondecimea аерайя; —druck, m., аплъсътаръ, крөсиво де аеръ; —elektricität, f., електрив- татеа аерайя; —erschwingung, f., метеоръ, евомөнъ де атмос- ееръ, арэтаре лл аеръ, аэрингъ лл атмосееръ; —fahrt, f., кь- гьториъ лл аеръ; —farbe, f., колөре азэринъ, колөре аьастръ, азэръ; —förmig, a. mi ad., аері- еормъ; —gefübe, n., къмуъ де аеръ; —geist, m., еипитъ дин аеръ, сизъ; сизидъ (сипитамъ); —geschwulst, n., евоисетъ; —hauch, m., мижкарея аерайя; —himmel, —freid, m., атмосееръ; —klappe, f., венгикъторъ, рьсө- өлтөре; —lugel, m., аеровилъ, вөмөъ къ аоръ (лмпилъ); —luhle, f., аеролоиъ, штингъ де- суре атмосееръ; —loch, a. mi ad., голъ де аеръ; —loch, n., рьсөгьтөре, рьсипьтөре; —maiz, n., махъ свьлтатъ, гьр- зоде свьлтате; —maschine, —pumpe, f., махинъ лөвматикъ; —masse, f., массъ, кьгьцине де аеръ; —messer, m., —wage, f., мьсэрторъ де аеръ, аерометръ, гьзометръ, варометръ; —mes- sung, f., аерометриъ; —reisender, m., аерөмакъ, цьвиторъ лл аоръ;

—röhre, f., труба; gase ventre
aerä; —säule, f., колонна de aerä;
—schicht, f., страта de aerä, вь-
трь de aerä; —schiff, n., налс
aerostatick, balloon; —schloß, n.,
планш demerä, планш contractik,
castracii; —schludert, m., малнш,
съракш лимбш; —schwere, f., грез-
татаа специфика a aeräli; —
springer, m., скараторш на aerä,
comediant; —spring, m., скар-
татарш на aerä, кырпичарш; —
strom, m., къронш аерали; —
verlöcher, m., (sic.), nondescatorä;
—verwöhnung, f., сартиатарш,
ръритарш de aerä; —wahrsagerci,
f., aeromancijä; —ziegel, m., кь-
ршичш зскагь на aerä; —zug,
m., трьсарш, трьсарш de aerä,
кърцш de aerä.
Lüftung, n., aerä шпорш, воре,
aerelk, зсарш лимш, зсарелк.
Lüften, v., скарш; кероокш, скарш
на aerä; фькорескш.
Lustig, a. m. ad., аерош, аз aerä,
кь радш; кь етерш; шлатош;
спринтенш, скарпоре; скарсарш;
шпорш; еш schaut — ауд, греза
тершо радш.
Lüftlein, v. Lüftung.
Lüftung, f., перитарш, скартарш;
франзъритарш (принт'о маре);
пвалкьциане.
Lug, m., лажелтарш; ланциатарш;
визнш (de аерш).
Lüge, f., минчарш; große, мин-
чарш корнарарш, малчарш cu n-
rege ana; Lügen strafen, a da de
minchnä, a deminji.
Lügen, v., минш, минческш; er lügt,
wenn er den Widern aufthut, минте
кьте калкш; einem die Haut voll
—, a минш кь глосарш, a дн-
кьрка на минчарш; wer lügt, der
stiehlt, члнш минте, на аерш.
Lügengesitt, m., сарпирш. алш минчарш;
минчаршш першминарш.
Lügenshaft, a. m. ad., минчинош.
Lügenshaftigkeit, f., минчарше, мин-
чарштарш.
Lügenschaft, n., гурш минчинош.
Lügner, m., минчаршш, минчинош.

Lügenshaft, n. Lügenshaft.
Lüge, f.; ерестрвиарш, лажарш.
Lulei, f., тьтгышш (ital. dondolo),
перде-сарш (Bullad).
Lulien, v., тьндьлескш.
Lullen, v., льлешш (аершминш), а-
дормш (не арукаш); домолесш;
ампакш; амьрескш.
Lümmel, m., омаш гросоланш, аемо-
нурш, вьдърарш, мокиш.
Lümmelei, f., гросоланш, мокиш.
Lümmelhaft, a. m. ad., мокинош,
вьдърарнош, гурарнош.
Lump, m., каликш, пьданиош (ital. pi-
docchioso), поркш-de-кьне; трен-
горош; шьскарш (ital. mascel-
lone); льндьтарш.
Lampen, n.; трендш, стрендш (ital.
straccio), петенш, терош; —frau,
f., —weib, n., трендурескш.
—gelb, n., —preis, m., вачш, шь ми-
минш, предш каликош; —geschidel,
—vass, n., адантарш, каньчине,
плеше аданш (каналш); —fund,
—fessel, m., поркш-de-кьне; —
sammler, m., трендарш, лотикарш,
адантарш de треншо; —zucker,
m., ачинш de зхарш, зхарш ор-
—dinaria.
Lumperei, f., минчарш, асарш,
васатарш, властимурш; калитш;
льндьтарш.
Lumpichs, a. m. ad., калинш, ариш-
лош, val de елш.
Lumpig, a. m. ad., трендарош,
дестранитш, петенош.
Lunet, m., лунетш (минш).
Lunze, f., лунцарш; лунцаршш;
Lungen-ader, f.; артарш на лунцарш;
—schäse, f., гиндарш на валон гин-
дарш аершларш, галкш; —ent-
zündung, f., арпидоре, де ар-
пидш, аершларшигине vder ар-
пидш; лунцарш, лунцаршш; ла
пунцарш; асаршларш (ла-каш);
—säule, f., перепиданон на лун-
царш; —schote, f., —шотш, n.,
—pustflächte, f., шакш, лжонш
пльларшларш, аершларшигине (аерш);
—geschwür, m., асаршларшларш;
—knoten на лунцаршо; —höhle, m.,
адантарш вьсколаршш, корш; а-

tirikъ, адевърѣ зстерѣторѣ; —
 frantheit, f., воль де плътънѣ,
 оѣикъ, оѣикъ, оѣикъ; —traut,
 n., вѣтъмарицѣ; —tarrren, m.,
 вѣтъчезѣ, дѣва дѣтъмарицѣ; —
 miß, n., оѣртѣтарѣ де плътънѣ
 (шакаре), хѣвѣтарѣ; —probe,
 f., провъ а плътънѣторѣ (prin
 medikъ); —pulßader, —schlagader,
 f., венеа артериел плътънѣ;
 —sucht, —schwindsucht, f., оѣикъ,
 оѣикъ, оѣикъ, воль воната; —
 süchtig, a. m. ad., оѣикосѣ, оѣ-
 тикосѣ.
 Zungen, v., батѣ дѣла, дѣва хѣ-
 тѣ-на, гѣндѣлескѣ.
 Zunge, f., кѣлѣ ла оѣе.
 Zunte, f., оѣикѣ де тѣнѣ, оѣеѣа де
 тѣнѣ, мечѣ (ardel., франц. mèche,
 itak. miccia), оѣиѣорѣ кѣ кѣре
 тѣнарѣ. даѣ оѣкѣ, дѣкарѣ тѣ-
 нѣ; — riechen, a. свѣта о
 минѣ, а дѣкоперѣ prin контра-
 минѣ оѣнѣтѣ vnde ѣ пѣчѣнѣ
 dammalal. m. a'adъ лѣа; —stoc,
 m., колѣвинѣ, вѣдѣ де кѣре е
 лѣатѣ оѣикѣ.
 Zupfen, v., рѣѣѣ а-лѣне (плъриѣ
 орѣ кѣнѣ).
 Zupfe, f., лѣнѣ (плѣнтѣ).
 Zuppe, f., оѣроѣ, лѣнѣ, оѣрѣнѣ де
 оѣрѣ ка де 125 ѣ; сѣрѣнѣ де
 оѣнѣ; кѣдѣ.
 Zurren, v., сѣртѣзѣ, чѣнтѣзѣ, во-
 плѣскѣ.
 Zurrenfeuer, n., оѣнѣ де кѣхѣрѣ (ла
 топѣталѣ метѣлѣторѣ).
 Zurde, f., оѣне хѣртѣнѣ.
 Zurf, a. m. ad., оѣлѣнѣ.
 Zurf, f., нѣдѣ, чѣдѣ (ла тѣрѣ).
 Zurf, m., гѣлѣнѣ, вѣтърѣ, вѣ-
 тѣлѣ; вѣхѣрѣ.
 Zurfen, v., вѣнѣ пѣскѣрѣ, вѣскѣ-
 рѣ.
 Zurf, f., воѣе (итал. voglia), воѣе
 вѣнѣ, плъчѣре (франц. plaisir),
 гѣстѣ; воѣтѣ, дѣсѣтѣре а оѣм-
 пѣрѣторѣ; mit —, кѣ гѣсѣ, кѣ
 вѣчѣре; mit —, дѣн гѣсѣ; span-
 fische —, воѣтѣ грѣскѣ; ich habe
 keine —, вѣнѣ, n'am n'iel o' voſſe
 ѣ оѣнѣ дѣскѣ ѣ ѣ; ich habe

—, d'adъ e voſſe; seinet käften
 nachhängen, а се да дѣн воѣе
 cimpѣрѣторѣ, а се лѣса дѣн воѣе
 пѣтѣлѣторѣ.
 Zurfbad, n., воѣе де пѣтрѣчѣре;
 —bitte, f., кѣртѣнѣнѣ, сѣгѣ
 пѣлѣкѣ, кѣрѣ; —fohrt, f., пѣ-
 сѣнѣ дѣн кѣрѣ, кѣрѣнѣ де пѣ-
 чѣре; —gang, m., тѣрѣ, пѣсѣнѣ
 пѣкѣтѣ; —garten, m., гѣдѣнѣ де
 пѣчѣре; —haus, n., вѣсѣ де пѣ-
 чѣре; —jagd, f., пѣрѣнѣ де вѣнѣ;
 —reise, f., кѣлѣторѣ де пѣчѣре,
 вѣнѣ; —ritt, m., кѣлѣрѣ дѣн пѣкѣ;
 —schiff, n., гѣндѣлѣ, вѣрѣкѣлѣ;
 —schloß, n., кѣстѣлѣ, пѣлѣтѣ; —seuche,
 f., воль лѣтѣскѣ, вѣнѣрѣ, сѣлѣнѣ,
 оѣрѣнѣ; —spiel, a., вѣмѣдѣ;
 —wald, m., пѣдѣрѣчѣ, сѣнѣ де
 пѣчѣре, пѣнѣторѣ; —wandel,
 v., вѣспѣнѣлѣ, вѣртѣ дѣн пѣнѣнѣ.
 Zurfbarkeit, f., дѣсѣтѣре, вѣсѣлѣ,
 пѣчѣре, пѣтрѣчѣре.
 Zurfet, m., кѣндѣлѣнѣ, пѣлѣкѣнѣ;
 рѣсѣдѣ, нѣнѣ.
 Zurfern, v., нѣтѣскѣ, m. се дѣче
 anima (дѣтѣ вѣва).
 Zurfes, a. m. ad., пѣсѣторѣ, дѣрѣ-
 торѣ.
 Zurfenheit, f., воѣтѣ вѣрѣ.
 Zurfig, a. m. ad., вѣсѣлѣ, вѣнѣ;
 вѣкѣтѣ; гѣлѣгѣ; — Stubet,
 v. m. ad., вѣсѣлѣ; — leben, v.,
 а тѣнѣ дѣн пѣчѣрѣ; sich über ei-
 nen — machet, ѣ лѣа дѣн пѣсѣ,
 а'adъ вѣнѣ жѣкѣ, а-лѣа вѣсѣ, пѣ-
 чѣрѣ пѣ нѣнѣнѣ.
 Zurfigkeit, f., воѣе вѣнѣ, вѣсѣлѣ,
 вѣрѣтѣ; вѣнѣрѣ.
 Zurfmacher, m., гѣлѣнѣ; вѣмѣ-
 дѣнѣ, вѣсѣлѣ; вѣсѣнѣрѣ.
 Zurfing, m., дѣсѣрѣнѣ, вѣнѣнѣ,
 дѣдѣтѣ лѣ воѣтѣ (транѣштѣ).
 Zurfirin, m., лѣсѣрѣнѣ (матѣрѣ дѣ-
 сѣрѣ).
 Zurftrum, n., (ла арѣнѣ), лѣсѣрѣ,
 рѣсѣтѣнѣ де 5 арѣ.
 Zurfzauer, m., лѣсѣрѣнѣ (кѣртѣторѣ
 а дѣрѣчѣторѣ лѣ лѣсѣрѣ).
 Zurfzucht, a. m. ad., лѣсѣрѣнѣ,
 вѣсѣрѣнѣ.

Euterhium, n., лѣтеративнаѣ.
Eutschen, v., сѣрѣ (цѣрѣ).
Eutter, m., винарскѣ рѣѣ.
Euv, f., (marin.), ордѣ (актиро
 гѣтѣраѣ).
Eururiös, a. mī ad., лѣкостриосѣ,
 десѣрѣнатѣ.

Eurus, m., лѣкосѣ.
Euxum, n., лѣчѣѣ.
Eympfe, f., лѣмосѣ, зѣмосѣ зѣросѣ;
 —ngesäße, pl., vase лѣмосѣтѣ,
 vase зѣросѣ (лѣn organiciomāš
 animāš).
Eyrifer, m., лѣрикѣ, носѣтѣ лѣрикѣ.

M.

M, n., а тѣрѣспѣзѣчѣа лѣтѣрѣ dīn
 алѣветѣлѣ перѣманѣ.
Maal, n., v. Mal, Mahl.
Maas, f., Мѣса (рѣѣ).
Maas, n., v. Mas.
Mäandrisch, n., инѣригатѣ.
Massen, m., Мѣченатѣ = прѣтѣнтѣрѣ
 лѣn лѣтѣрѣ.
Maceriren, v., мѣчѣрѣ.
Mache, f., оѣчѣрѣ, оѣкѣтѣрѣ, лѣкрѣ,
 (сѣ дѣнтѣрѣинѣгѣѣ нѣмāлѣn оѣ-
 сѣлѣ зѣрѣтѣрѣ); das Kleid ist in
 der —, вѣстѣмѣлѣ о лѣn лѣкрѣ;
 die Schuhe sind noch in der —,
 скарѣн лѣкѣ нѣ сѣнтѣ гатѣ; was
 erst aus der — kommt, лѣкрѣ нѣѣ
 чѣ акѣм ѣсѣ dīa мѣна мѣштѣ-
 рѣлѣ; jemanden in der — haben,
 а тѣратѣ рѣѣ нѣ чѣнѣва.
Machen, v., оѣкѣ, лѣкрѣ; кѣрѣскѣ,
 кѣрѣрѣ (лат. creare), кѣрѣзѣ, прѣ-
 дѣкѣ, кѣмѣнѣнѣ; оѣрѣмѣ; was machst
 Du? чѣ оѣлѣ, оѣштѣ сѣмѣтѣосѣ?
 was ist zu —? чѣ ѣ de оѣкѣтѣ?
 hier ist nichts zu —, сѣ ѣинѣтѣ,
 (сѣрѣштѣтѣсѣа); laß mich nur —,
 лѣс нѣ mine; mache fort! гѣрѣ-
 вѣштѣ, кѣрѣтѣ! et wird es nicht
 lange mehr —, тѣрѣѣ de мѣрѣтѣ;
 dabei ist nichts zu —, d'ach nѣ
 есѣ нѣчѣ рѣѣ; кѣштѣтѣ; etwas zu
 Geld —, а кѣрѣѣчѣ лѣn вѣлѣ;
 Holz —, а десѣнѣка лѣмѣнѣ, а оѣчѣ
 стѣрѣпѣнѣ; das Essen —, гѣтѣскѣ
 вѣкѣтѣ; gute Offiziere —, оѣр-
 мѣзѣ оѣчѣрѣлѣ вѣлѣ; Spas —, кѣ-
 мѣнѣнѣ рѣѣсѣ; ich mache mir nicht
 viel daraus, нѣ прѣ лѣмѣлѣ нѣосѣ;
 sich an etwas —, а сѣ аѣвѣка, а
 сѣ нѣнѣ лѣn лѣкрѣ, а дѣнтѣрѣпѣндѣ
 чѣва; das macht sich gut, mōde

vine, стѣ оѣрѣмѣосѣ, (прѣдѣкѣолѣрѣа
 оѣѣ кѣрѣтѣрѣ вѣсѣнтѣлѣорѣѣ); es
 macht sich nicht, нѣ ѣ прѣнтѣкѣвѣрѣтѣ;
 sich auf den Weg —, а вѣлѣка нѣ
 дрѣмѣ; sich an einen —, а сѣ
 адрѣса лѣ чѣнѣва; sich aus dem
 Staube —, а о лѣа лѣ тѣлѣлѣ, лѣ
 сѣмѣтѣсѣ.
Macher, m., оѣкѣтѣрѣ; —in, f., оѣ-
 кѣтѣрѣсѣ; —lohn, m., оѣкѣтѣ,
 оѣкѣтѣрѣ (алѣтѣ); —ei, f., оѣ-
 кѣтѣрѣ.
Machination, f., мѣкѣнѣтѣцѣиѣ.
Macht, f., нѣтѣрѣ (ѣиѣкѣ), тѣрѣтѣ,
 вѣртѣтѣ; оѣкѣлѣтѣтѣ, вѣзѣрѣтѣтѣ
 нѣтѣнѣгѣ; сѣлѣ; тѣрѣнѣ, оѣсѣтѣнѣмѣ;
 die Europäischen Mächte, нѣтѣрѣлѣ
 еѣрѣнѣнѣ; mit aller —, dīn тѣтѣ
 нѣтѣрѣлѣ; —brief, m., мѣнѣнѣтѣнѣгѣ,
 сѣрѣсѣрѣ дѣнѣтѣрѣтѣрѣтѣ, (вѣкѣлѣмѣ,
 mal vine вѣчѣлѣмѣ); —geber, m.,
 мѣндѣтѣрѣ, дѣнѣтѣрѣтѣрѣтѣ; —
 gebot, n., оѣдѣнѣтѣцѣиѣ десѣптѣкѣ;
 —haber, m., дѣнѣтѣрѣлѣ, мѣнѣ-
 нѣтѣнѣгѣлѣ; domāš, прѣнѣцѣиѣ (лѣ-
 кѣтѣ сѣ сѣкѣтѣкѣтѣ а аѣѣ нѣ-
 тѣрѣа сѣнѣрѣмѣ dīn мѣна нѣоѣ-
 рѣлѣ); —handlung, f., сѣнѣтѣ нѣ-
 тѣнѣцѣиѣ, сѣлѣтѣ; —herrscher, m.,
 десѣптѣ.
Mächtig, a., нѣтѣнѣ, тѣрѣ, кѣрѣосѣ;
 ad. оѣрѣтѣ; et ist keines Hellers
 —, n'ape о парѣ кѣрѣ, ѣ дѣрѣкѣ
 лѣлѣтѣ; et ist dieser Sprache sehr
 —, кѣнѣмѣтѣ оѣрѣтѣ vine аѣѣосѣ
 лѣлѣтѣ; —seit, f., нѣтѣнѣгѣ.
Machtlos, a. mī ad., нѣнѣтѣнѣосѣ,
 оѣрѣ нѣтѣрѣ; —igkeit, f., нѣнѣ-
 тѣнѣгѣ.
Macht-spruch, m., сѣнѣнѣгѣ арѣ-
 тѣрѣ, хѣтѣрѣрѣ datѣ лѣn нѣтѣрѣ;

—vollkommenheit, f., пълнота; —wort, n., слово; terminus energicus; v. Machtſpruch. Machtwerk, n., дѣло ordinарѣ. Mad, n. m. an орасаѣ: — und Had, канайлѣ, гътрѣле сощѣтъѣ. Madame, f., dōmna mea; v. Frau. Mädchen, n., оиѣ, оагѣ; Dienst—, сервѣ; —haft, a. m. ad., на о оагѣ; оетескѣ, вергзрарѣ; —jäger, m., змалъторѣ дѣлѣ оете, оетелекѣ; —raub, m., рѣпитарѣ, раптѣ de оагѣ; —ſcham, f., омерение, modestie de вергзрарѣ; —ſchule, f., шкѣлѣ de оете. Made, f., ворте. Madel, v. Mädchen. Madenſack, m., (trivialѣ) корпѣ зманѣ. Madig, a., верменосѣ. Magazin, n., магазѣе. Magd, f., сервѣ. Mägdleinerin, f., козъчѣторѣ de серве. Mäglein, n., оетѣдѣ (kodigѣ). Magdlohn, m., сѣмвѣя, плата сервел. Magen, m., отомакѣ (la omeni); кѣликѣ, рѣлѣ (la vite); вѣткѣ, пѣкотѣ (la пасерѣ); пров. einem hungrigen — iſt nicht gut predigen, попорѣлѣ огъмѣндѣ на прѣ вѣрѣ съ азѣ de моралѣ; —arzenei, f., стомакѣкѣ (medikamentѣ аптѣриторѣ); —beſchwerde, f., грезтатѣ ла стомакѣ; —brüden, n., кардиалѣе, аѣтсаре de стомакѣ; —elixir, n., елицирѣ стомакѣкѣ; —entzündung, f., априндере de стомакѣ; —fieber, n., оритѣрѣ гастрѣче; —krampf, m., спастѣ, кърчѣл ан стомакѣ; —mund, m., гзра стомакѣлѣ; —saft, m., сѣкѣ гастрѣкѣ; —ſchmerz, m., —weh, n., дѣрере de стомакѣ; —ſchwäche, f., атонѣ, сѣвѣчѣне de стомакѣ; —ſtärkend, a., стомакѣлѣ; —tinctur, f., тѣктѣрѣ de стомакѣ; —tropfen, m. pl., пѣктѣрѣ de стомакѣ; —wäſſer, n., аѣл (аптѣритѣре) de стомакѣ; —wurſt, f., кѣликѣ de поркѣ зманѣтѣ (сѣнѣератѣкѣ); —zifer, m., аѣ doilea стомакѣ (ла рѣмерѣторѣ).

Mager, a., магрѣ (карне), стерпѣ (кѣмпѣе); —e Hand, мѣлѣ сѣлѣ; пров. ein —er Vergleich iſt beſſer als ein fetter Prozeß, о пачѣ стрѣмѣлѣ е маѣ вѣлѣ дѣктѣрѣ о жѣдикатѣ дрѣнтѣ; —ſeit, f., мѣкрѣме; —n, v., дѣвинѣ магрѣ, сѣлѣескѣ. Magie, f., маѣе, оертѣкѣторѣе; —r, m., магѣ. Magiſch, a. m. ad., маѣкѣ. Magiſter, m., маѣѣстрѣ (докторѣ) de оѣлосоѣе. Magiſtrat, m., маѣѣстратѣ, мѣнѣи-палѣтатѣ (сѣвѣлѣ чѣтѣорѣескѣ). Magiſtratsamt, n., маѣѣстратѣтарѣ; —person, f., маѣѣстратѣалѣктѣ, мѣмѣрѣ de сѣвѣлѣ. Magnet, m., магнатѣ. Magnete, f., магнетѣе. Magnet, m., магнетѣ; —iſch, a. m. ad., магнетѣкѣ, че агтѣраѣ; —iſche Cur, magneticѣ; —iſiren, v., магнетѣезѣ; —iſmus, m., magneticѣ; —nadel, f., аѣкѣ магнетѣкѣ. Magnificenz, f., магрѣоѣчѣндѣ, мѣрѣе (тѣглѣ). Magſamen, v. Mohnsamen. Mahagoni-baum, m., —holz, n., арворѣ, лѣмнѣ de махонѣ. Mahd, f., косѣре, косѣтѣ. Mahen, v., коосекѣ. Mahet, m., косамѣ; —lohn, m., косѣтѣ (платѣ). Mahzeit, f., тѣмпѣ косѣталѣ. Mahl, n., прѣлѣ; мѣлѣкарѣ; сѣмнѣ, потѣ, магрѣ; ein blaues —, контѣсѣне, лѣвѣре ордѣ, вѣлѣтарѣ. Mahlen, v., маѣинѣ; пров. wer eher kommt, mahlt eher, карѣ вѣне маѣ кѣрѣндѣ аѣчѣлѣ вагѣ маѣ дѣнтѣлѣ ан мѣрѣ. Mahlſtein, m., —zeichen, n., конгрѣ сѣмнѣ, манѣментѣ de пѣтрѣ. Mahlgang, m., кѣрѣсѣл мѣрѣлѣ; —gaſt, m., мѣѣинѣрѣ; —geſb, n., —groſchen, m., ванѣ de мѣѣинѣтѣ; —gerinne, f., гѣптѣкѣ; —meze, f., мѣртѣкѣ (дѣжѣта, вѣма) de мѣѣинѣтѣ; —mühle, f., мѣрѣ de мѣѣинѣтѣ; —ſchaf, m., зѣстрѣ; —zahn, m., дѣнтѣ молѣрѣ, мѣсѣа; —zeit, f., тѣмпѣ мѣлѣкарѣ; eine

kleine Zwischen—, межпидъ (гражд. меренда); gefegnete. —! поотъ вснъ!

Mahnbrief, m., окридоуе мониторинаръ (prin care c'a d'ce aminre kiva datoris).

Mahnz, f., номъ.

Mahnen, v., amonozъ. (a пръти datoris).

Mahomedaner, m., маомеданъ.

Mahomedanisch, a., маомеданикъ.

Mahr, v. Mhr.

Mähr, Mähre, f., паведъ, штире; пьрдоуъ, глосъ (маш).

Mährchen, n., фавль, повесте; —haft, a., фавльоскъ.

Mährisch, a., пьравикъ.

Mährte, f., веремьне.

Mais, m., Mais (зеленое ачестелънъ); —baum, m., теотесънъ; —blume, f., —blümchen, n., клеочел, маргьричъ (олоро); —butter, f., зиръ de Mais.

Mais, f., сартъ, сечеръ.

Mais, f., v. Maisbau.

Maiskäse, m., скьрвванъ de Mais; —fenchäring, m., хепиръ зиръ mi demertъ; —luft, f., аоръ de Mais, кьратъ, сьмьтокъ; —regen, m., плос de Mais, педироуе.

Mais, m., Zea Mais (кор.), кькьрзъ, (порзванъ, изьмьтис).

Maischein, m., зиръ de Mais; —sanne, f., соре de притавьри.

Maiselbraut, m., носъ, аиторъ.

Maitresse, f., мьтресъ, жькьвина.

Majestät, f., Мажестате, Мьпире;

—sch, m. mi ad., мажестоскъ, ма-

жестетинъ; —sbeleidigung, f., —

verbrechen, n., кримъ de зиръ Ма-

жестате, трьдъизне de Маже-

стате; —sverbrechen, m., трьдъ-

торъ de Мажестате.

Major, m., мажоръ; —an, m., мь-

жоранъ; —at, n., мажоратъ (дрентъ

de аиторъ аьмьтета); —ein, a.

mi ad., мажоранъ, вьроранъ; —en-

ität, f., мажоранитате;

Majorsität, f., мажоритате, изьрли-

тате (de воторъ).

Mahoni, f., макароне.

Maisel, m., зиръ, самьрия.

Maisel, v., апирисъ; мажъ me самьрпъ.

Maisler, m., самьрпъ; —grübe, f.,

—lohn, m., сьмьривъ (амь);

—geschäst, n., сьмьрия.

Maisre, f., окриване (пешре).

Makrobiotik, f., макробиотикъ.

Makrone, f., макароне.

Makulatur, f., макулатуръ; хьрие проръ.

Mai, n., оръ, датъ; das erste —,

майам датъ; welches —, de

mai erste opl; für dieses —,

перъе аотъ датъ.

Malachit, m., махакитъ (мьрпъ).

Malaga, m., малага (вино).

Maledicten, v., маложисъ.

Malen, v., зьрввочъ, десанъ;

—sich — lassen, a. mi зьрввочьрзъ.

Maler, m., зьрввъ, миторъ; —

akademie, f., мьоръ de миторъ;

—ei, f., миторъ, зьрввъ; —esel,

m., кажанеръ; —gold, —silber,

n., аспъ, арунтъ de зьрвввчъ;

—isch, a., миторочькъ; —kunst, f.,

митория; —mischel, f., окомъ

миторечькъ (de гинтъ миторъ);

—pinsel, m., мьчъ de миторъ;

—schule, f., a. —akademie; —

schilde, f., пилетъ (екандьригъ de

носъ миторъ); —stich, m., зьрвв

de (pezimatъ зьрвв) —a. зьрввчъ;

—werkstatt, f., овица, зьвора-

чорисъ зьрввчъ.

Malm, m., пьсере, зьринъ.

Malm, v., сьрванъ мьрвнъ,

—a. пьсере.

Malsler, m., маждаръ (мьсъръ de

гредьне ка de 5 меръ; de femme

de 4 зрме кьме, de 15—20 ва-

кьшъ); —n, v., мьсъръ кь ма-

ждаръ, мажъ an маждаръ.

Malsler, m., маждаръ; —freu, n.,

—orden, m., крчел, ordinъ

маждаръ; —titel, m., кавалеръ

маждаръ.

Malsleren, v., маждарь.

Malslerwein, m., мабацие (вино).

Mais, f., мажъ (мажъ).

Mais, v., мажъ (оръ мажъ); —

darre, f., v. Darre; —en, v., ськъ

мажъ; —haub, n., маждаръ;

—mische, f., мьръ de мажъ.

- Mamma**, f., мамѣ, мамѣ.
- Mäpne**, f., епископъ, митрополитъ; по-
тронъ (ор.), кодардъ, плетъ-сѣтъ.
- Mamelud**, m., мамелукъ; ср. ре-
ператъ, апостатъ.
- Mammon**, m., мамонъ, аршинъ,
вані; —sbienen, —fnecht, m.,
склавакъ ванхлѣ, авѣшторъ из-
мештл.
- Mammuth**, —stnochen, m., оцъ де
мамута (animaxъ, anridizavianъ).
- Man**, pron. ned. = немтине, оре-
каре; знѣ (омѣ); се традѣче
ромънемте сѣхъ къ в. р. де 3
пер. с.; — können sagen, с'ар
пѣтѣ зиче; — sagt, се зиче; —
sann, се поѣре; — glaubt, се
кредѣ; сѣхъ къ в. а. де 1 пер.
с. опі а 3 пер. пл.; — lobt den
König, ладъ (omenil) не реѣре;
was — wünscht, glaubt —, че
доримъ кредемъ; сѣхъ къ а 2
пер. mod. пор., индк. конж.; —
lasse sich nicht gelüsten, vezl сѣ
пѣ поѣтемтл; сѣхъ къ партичипіе:
wenn — diesen Fall annimmt,
пизидъ ачестъ касѣ; wenn — ihn
sieht, so sollte — glauben, въ-
зъндъ'а, ал кредѣ; къндѣ дѣхъ
vezl, дѣл вине сѣ крѣзі.
- Manch** (mancher, manche, manches),
pron. pers., атаре, катарѣ; оре-
каре = aliqualis; знѣ, нимте, нѣ
пѣгині, мѣлѣ; —er hält sich für
unglücklich, der es nicht ist, атаре
се кредѣ неѣрпичтѣ, сѣрѣ а еі;
—e Leute glauben, daß .., знѣ
omenil кредѣ къ ..
- Mancherlei**, a., диверсѣ, ѣлѣрпѣ,
варпѣ.
- Manchmal**, a., знѣорп, кѣте одатъ.
- Mandat**, n., емикъ, ординѣцие; —
arius, m., мандатарпѣ, дѣпѣтерпѣ.
- Mandel**, f., (орѣштѣ), мидалъ; (а-
пат.) гиндѣрѣ; —brühe, чинзѣчинъ
= 15 вакѣл; ein — Ei, о чин-
зѣчинъ де оѣе; —baum, m.,
(помѣ), мидалъ; —brezel, f.,
коврпѣ къ мидале; —brot, n., сѣ-
конѣ де мидале; —fern, m., мид-
далъ (сѣмѣре); —fuchsen, m., кон-
торѣ де мидале; —milch, f.,
- лаѣте де мидале; —di, n., оѣелѣ
де мидале; —pfirsich, f., пер-
сѣкъ къ сѣмѣре дѣлѣ; —seife,
f., сѣзнѣ де мидале; —torte, f.,
торѣ де мидале; —weise, ad.,
къ чинзѣчина.
- Mandolin**, f., мандолина, гѣзѣ къ
4 кѣрде.
- Manen**, pl., (митол.), зѣмѣре, ре-
посагит, мані (d'airi поманъ =
pro manes), ла ромѣл.
- Mange**, Mangel, f., манганъ; —
bret, n., скъндѣра де мѣганѣ;
—holz, n., сѣчиторпѣ дѣла манганъ.
- Mangel**, m., мѣсѣ; деѣштѣ (къ-
сѣрѣ); трѣвѣинѣ; —haft, a. mī
ad., къ мѣсѣ; деѣштѣоѣ, не-
дѣлѣинѣ.
- Mangelhaftigkeit**, f., деѣштѣоѣитѣ.
- Mangeln**, v., мѣсѣмте, вѣре де-
ѣштѣ, късѣрѣ; —, манганъ.
- Mangen**, v., манганъ, дѣхъ ла ман-
ганъ (рѣѣлѣ).
- Mangold**, n., (ѣелѣ де) сѣеклѣ.
- Mangorn**, n., сѣрѣоікѣ.
- Manichäer**, m., манихѣиз (знѣ ѣелѣ
де ерѣикѣ); кредиторѣ; —n, v.,
странѣ ла мѣатъ (не знѣ дѣторѣ).
- Manie**, f., маниѣ, патимъ, де чеѣа
(d'airi мѣма ром.).
- Manier**; f., маниѣрѣ, пѣртѣре (къ
omenil); гѣагѣ; was ist das für
eine —? че пѣртѣре е. аста? —
lich, a. mī ad., полѣтѣ, оменосѣ, къ
маниѣрѣ, къ знѣ пѣртѣре; —lich-
keit, f., полѣтѣрѣ, полѣтѣлѣ, оменіе.
- Manifest**, n., маниѣестѣ, оѣикѣ; —
iren, v., маниѣестѣзѣ, дѣкларѣ.
- Manipulation**, f., мѣзѣре, маниѣ-
лѣцие.
- Manipuliren**, v., маниѣлѣзѣ, мѣ-
нзѣзѣ.
- Mann**, m., омѣ, зѣрлатѣ, (мѣре
ром. m. = mari ор.), соудѣ (дѣ-
късѣторпѣ); персѣонъ мѣскѣрпѣ;
— für —, знѣ кѣре знѣ; знѣ
дѣнъ артѣ; — gegen — sechten,
а се лѣнтѣ пѣнтѣ ла пѣнтѣ; ein
Wort ein —, омѣ карѣ се гинѣ
де къзѣртѣ; Waaren an den —
bringen, а деѣѣѣѣ, а вѣнде мѣрѣа;
er ist nicht bei — dazu, нѣ е де

Marintren, v., маринезъ.
Marionette; f., маріонетъ, пѣн-
 шеръ.
Markt, n., мѣдъвъ; карнеа (оръ-
 телорѣ); —, f., фронтіеръ, мар-
 ціал, miezainъ, хотарѣ; —, маркъ,
 pondero de аарѣ сѣъ арціатѣ.
Markast, m., маркасітѣ (пѣтръ).
Markte, f., маркъ, оісѣ (аи жокѣ
 de кърцѣ).
Markten, v. a., марѣъ, днсемаѣъ
 (марціалде церей); —, v. n., кѣ-
 принде ататеа марче (de аарѣ).
Marktender, m., рѣнзѣторѣ (de але
 тѣнкѣрей аи таверѣ); —in, f.,
 рѣнзѣторѣ (аи таверѣ); прекѣ-
 нѣцѣ; —n, v., a vinde (de але
 тѣнкѣрей аи тавѣрѣ).
Marktgraf, m., маркграфѣ, conta de
 марціал; —in, f., маркграфіиъ;
 —schaft, f., маркграфіатѣ.
Marktscht, a., мѣдъвиѣ; —ig, a., мѣ-
 двоцѣ.
Marktscheide, f., демѣркѣдзіне, де-
 цермѣрпіе; марціал; —kunst, f.
 геомѣтріѣ сѣвтеранъ (аи mine);
 —r, m., месѣрѣторѣ de mine.
Marktscheidung, f., хотѣрпічіе; де-
 цермѣрпіе de хотарѣ.
Marktsnochen, f., оцѣ кѣ мѣдѣлѣ.
Markstein, m., пѣтръ de хотарѣ.
Markt, m., оорѣ (а оарѣ = a foro),
 тѣрѣ; пѣацѣ; auf den — gehen,
 мерѣ ла тѣрѣ; —brot, n., лѣне
 de тѣрѣ; —bude, f., вѣткѣ de тѣрѣ;
 —n, v., тѣрѣескѣ (вѣндѣ, кѣм-
 шѣрѣ); —flecken, m., тѣрѣшорѣ,
 орѣшѣлѣ; —freiheit, f., лѣвертате de
 a цинѣ тѣрѣ; —geld, n., ванѣ de
 тѣрѣ (келѣдѣ сѣъ кѣпѣтацѣ аи
 zi de тѣрѣ); —gut, n., мѣр-
 охрѣ de тѣрѣ; —forb, m., пѣ-
 перѣ de тѣрѣ; —leute, pl.; тѣр-
 говѣцѣ; ооранѣ; —meister, m.,
 вѣрѣъ, comisarѣ de тѣрѣ; —ord-
 nung, f., рѣгѣлѣшѣнтѣ de тѣрѣ;
 —platz, m., в. Markt; —preis,
 m., прецѣ кѣрпте; —schiff, n.,
 пѣлѣ de (кѣратѣ) ла тѣрѣ; —
 schreier, m., чарлатанѣ; —schreierci,
 f., чарлатаніѣ; —schreierisch, a.,
 чарлатанікѣ; —tag, m., zi de

оорѣ; —vogt, v. Marktmeister;
 —zettel, m., мерѣрпѣлѣ, чѣдѣлѣ,
 таріѣ (de прецѣрпте кѣрпте аи
 оорѣ); —zol, m., ванѣ.
Markung, f., маркѣдзіне, днсема-
 паре de марціал; хотарѣ, цинатѣ,
 околѣ, пѣлѣ, пѣасѣ.
Marmer, m., марморѣ; künstliche
 —, марморѣ артефіціосѣ; —ar-
 beit, f., лѣкрѣ de марморѣ; —
 artig, a., марморікѣ; —band, n.,
 лѣгѣтѣрѣ (de томѣ) мармѣрѣ;
 —bild, n., сѣатѣ de марморѣ;
 —block, m., волованѣ de мар-
 морѣ; —bruch, m., марморѣрѣ;
 —hart, a., de тѣрѣа марморей;
 —iten, v., марморѣзѣ; —mühle,
 f., мѣрѣ (оерестрѣъ de тѣлатѣ)
 марморѣ; —n, a., de марморѣ;
 —platte, f., лѣснѣде, тавѣ de
 марморѣ; —saal, m., сарѣ de
 марморѣ; —schleifer, —schneider,
 m., тѣлѣтерѣ, полѣторѣ de мар-
 морѣ; —stein, m., марморѣ; —
 tisch, m., мѣсѣ de марморѣ.
Marode, a., (soldatѣ), остѣнітѣ,
 (хѣрѣцѣтѣ mold. = harassé фр.),
 мародѣ.
Marobiren, v., мародѣзѣ, кадѣ остѣ-
 нѣтѣ, аиоѣ прадѣ (soldatѣ пѣ
 вѣрма рѣсвоѣлѣлѣ).
Marone, f., кастанѣ; вѣомѣлѣ.
Marotte, f., тѣргѣнѣ (аи канѣ).
Marqueur, m., маркерѣ, пѣшѣрѣ-
 торѣ аи вѣлардѣ.
Marş, m., (mit.), Марѣе, Марціѣ.
Marş, m., мерѣъ, маршіѣ; —!
 мерѣлѣ şch in — şeşen, а пѣка.
Marşall, m., маршалѣ; —stab, m.,
 вѣцѣ de маршалѣ (сѣмлѣ аѣъ
 demпѣрѣцѣ).
Marşfertig, a., рата de мерѣъ
 (de пѣкарѣ); —iten, v., мерѣъ,
 маршезѣ; —land, n., цѣрѣ, локѣ
 мараштѣносѣ; —linie, —route,
 f., лѣніѣ, дрѣмѣ мѣлѣтѣрескѣ.
Marşfegel, n., вѣнтѣрѣоа а доа а катар-
 гѣлѣчѣлѣмарѣ, вѣнтѣрѣоа лѣлѣ Марѣе.
Marşall, m., сѣакѣ (граждѣ) dom-
 нескѣ.
Marter, f., мартрѣъ, торѣтѣрѣ (кінѣ,
 мѣнкѣ); —banl, f., в. Folterbanl.

Märterer, m., мартірѣ, (марторѣ = fr. martore, псалмъ днъ днъ rom. къ сещѣ де confesore), мъченникъ; —buch, n., мартірологіѣ; —in, f., мартірѣ, мъченица.

Märter-geschichte, f., вѣщѣе мартірологіѣ (сѣндірологіѣ); —thum, f., мартіра.

Märter-tod, m., мѣрте де мартірѣ; —holz, m., лемнѣ (краще, сказнѣ) де торгъратѣ, де кінзітѣ; —sammet, f., къмарѣ де торгъратѣ (де чещіонатѣ); —n, v., мартірежѣ, торгърежѣ; —voll, a., плинѣ де торгърѣ; —woche, f., септемѣна павішелорѣ.

Martin's-fest, **Martini**, n., Ст. Мартинѣ (сѣрвѣторѣа); —ganß, f., гѣска Ст. Мартинѣ (днгрѣшатѣ ші фрпнгѣ дн ачѣстѣ зі); —horn, n., корнішорѣлѣ (тѣрта) Ст. Martin.

Märterin, v. **Märtererin**.

Märtirer, v. **Märterer**.

März, m., Марте, Марціѣ (зізеле); —enbier, v. Lagerbier; —butter, f., зурѣ де Марціѣ; —schein, m., повізнѣс дін Марте.

Märzialsch, a. ші ad., марціалѣ.

Märzipan, m., мѣрціпанѣ (алкатѣ прѣжирѣ).

Masche, f., модѣ фрпнкѣ; задѣ (де прпнѣс масерл); окіѣ (де колдзні, чоранл); —n, v., лерѣ къ фрпнкѣрл; факѣ окіѣрл.

Maschine, f., машинѣ; —lehre, f., механікѣ; —machig, a., машиналѣ, ad., машинатрѣте, ка о машинѣ; —meister, m., машиністѣ; —rie, f., машинѣрѣ.

Maseller, f., мѣселѣ (лемнѣ).

Maser, m., вѣлѣ (дн лемнѣ); патѣ (ка вѣлѣ не трѣлѣ); —ig, a., вѣлосѣ, вѣргатѣ (лемнѣ); цѣгатѣ; —n, v., мѣртѣрежѣ.

Maserte, —holder, m., арцар (арворѣ).

Maske, f., маскѣ, ларвѣ; —nball, m., валѣ маскатѣ; —nkleid, n., вѣстѣнтѣ де маскѣ.

Maskeade, f., маскарадѣ (вѣлпирѣ дн маскѣ).

Maskeiren, v., маскелѣ; асканѣ.

Maskeirei, f., асскіецісне де нероціворл; (дн сещѣ рѣл) коммѣорѣ.

Masß, n., мѣсѣрѣ; — und Gewicht, мѣсѣрѣ ші пондѣре; пачѣ дем —e verkaufen, а вінде къ мѣсѣрѣ; ін воллем —e, къ авондангѣ, прісочінгѣ; даß — прѣмен von etwas, а лза мѣсѣрѣ (пентрѣ злѣ вѣстѣнтѣ).

Masfaciren, v., масакрежѣ, оморѣ, дѣтпанкежѣ, деклѣ.

Masßen, n., мѣсѣрідѣ.

Masße, f., мѣсѣрѣ; модѣ, кінѣ (къ prep. ші ad.); міт —n, пѣдінѣ; über die —n, мѣстѣ мѣсѣрѣ, а фарѣ дін калѣ; solcher —n, асфелѣ, дн модѣлѣ ачѣстѣ; einiger —n, дрѣшкѣмѣ; ін дер —, wie ..., прѣкѣмѣ; gehöriger —n, днѣр дрѣнтѣтѣ; befohlener —n, кѣмѣ с'а дѣмѣндатѣ; ін Allem — halten, а ші къ мѣсѣрѣ дн тѣтѣ.

Masse, f., масѣ (сѣма нѣрціорѣ де матеріѣ, трѣнѣ).

Massen, (векіѣ), conj., фрпндкѣ, де време че.

Masgabe, **Masgebung**, f., мѣсѣрѣ, пропорцісне; пачѣ —, дн мѣсѣрѣ; днѣр пропорцісне; фрпне —, фрѣр мѣсѣрѣ.

Masig, a. ші ad., мѣсѣратѣ, стѣмператѣ, кѣмѣятѣ, де міжлокѣ, потрпінѣтѣ; —en, v., стѣмплѣрѣ, модѣрѣ, кѣмѣртѣ; концінѣ, контепескѣ, днѣрѣмѣлѣ; —leit, f., стѣмплѣрѣцісне, модѣрѣцісне, кѣмѣртѣре; —ung, f., стѣмплѣрѣцісне.

Masiv, a., мѣссіалѣ, мѣссіѣ.

Masß-latte, f., канѣ де мѣсѣрѣ; —lade, f., (човор.), мѣсѣрѣ де талѣ; —lebe, f., фрѣмѣнѣлѣ, мѣртѣрідѣ (флѣре); —regel, f., мѣсѣрѣ, прѣкѣцісне; seine — nehmen, а'шл лза мѣсѣрл; —stab, m., мѣсѣрѣ (вѣдѣ, ларгѣ); поршѣ = (полѣтѣ rom. m.) лѣѣе, рѣгѣлѣ; —weise, ad., къ мѣсѣрѣ (къ канѣ).

Masß-baum, m., катаргѣ, арворѣлѣ (корѣвѣл); ден — lappen, дѣсарворѣжѣ, доворѣ катаргѣлѣ днѣл.

- Maß**, f., дигрѣшаре (за гиндъ);
Schweine in der — haben, а авѣ
порѣ за гиндъ.
- Maß-ader**, f., емородіалъ, вена ма-
цѣлѣ карѣлѣ; —barm, m., ма-
цѣлѣ карѣлѣ; —en, v., арворезѣ,
пѣлѣ катарѣ.
- Mästen**, v., дигрѣшѣ; —, n., диг-
грѣшаре.
- Maß-feber**, f., наѣа дигрѣшереѣ;
—ganz, f., гѣскѣ дигрѣшатѣ;
—gefälle, pl., венитѣрѣ дела гиндѣ;
—geld, n., гиндѣрѣтѣ; —ich, —ir,
m., мастѣкѣ; —salz, —schwein,
—vieh, n., вѣцѣлѣ, порѣкѣ, вѣтѣ
цѣпѣте за дигрѣшатѣ; —tot,
корѣвѣ, водѣшорѣ дѣн цѣрѣлѣ кат-
тарѣлѣ (центѣрѣ велѣатѣ); —loß,
a., десарѣборатѣ, ѳѣрѣ катарѣ;
—oß, m., воß де дигрѣшатѣ
(центѣрѣ тѣлатѣ); —stall, m.,
штѣлѣ центѣрѣ дигрѣшатѣлѣ (вѣ-
телорѣ); —ung, f., дигрѣше-
штѣлѣ; —wächter, m., вегѣторѣ
де катарѣ; —wand, f., арштѣтѣра
катарѣлѣ; —zeit, f., тѣмѣлѣ
дигрѣшатѣлѣ.
- Maßwerk**, m., катарѣрѣтѣ, арворѣ-
рѣтѣ.
- Maßwerk**, f., масѣркѣ (данѣкѣ).
- Matador**, m., матѣдорѣ (дѣн кѣрѣлѣ);
сѣр. омѣ дѣнѣмѣатѣ.
- Mater**, f., матѣрѣе (тѣпор.).
- Material**, n., матѣрѣалѣ (алѣ зѣнѣ ар-
матѣ); —ien, pl., матѣрѣалѣ (де
зѣдѣтѣ); —handlung, f., спѣдерѣе,
волѣтѣ де дрѣгѣрѣ; —ismus, m.,
матѣрѣалѣзмѣ; —ist, m., матѣ-
рѣалѣстѣ (вѣлѣзѣторѣ де спѣдерѣѣ,
вѣрѣкѣлѣ, метѣлѣрѣ; дѣн ѳѣлѣос. кон-
трѣрѣлѣ спѣрѣтѣлѣстѣлѣ); —waare,
f., дрѣгѣрѣлѣ, спѣдерѣѣ.
- Materie**, f., матѣрѣе; —ell, a., ма-
тѣрѣалѣ, де матѣрѣе.
- Mathematif**, f., матѣмѣатѣкѣ; —er,
m., матѣмѣатѣкѣ; mathematifch, a.,
тѣмѣатѣкѣ; ad., матѣмѣатѣешѣте.
- Matraße**, f., матѣрадѣ, салѣте; —n
machen, m., матѣрадѣрѣ.
- Matrifel**, f., матѣрѣкѣлѣ, рѣкѣстрѣ;
in die — einschreiben, дѣнматѣрѣ-
кѣлѣ.
- Matris**, f., (дѣн торѣлѣрѣе), матѣрѣе.
- Matrona**, f., матѣрѣонѣ.
- Matrose**, m., матѣросѣ, мѣрѣнарѣ,
корѣвѣерѣ; —ndienst, m., матѣро-
серѣтѣ (серѣвѣцѣ).
- Matſch**, m. m. a., мѣсѣлѣцѣ; тѣлѣ,
валѣгѣ; марѣцѣ, канѣтѣ (дѣн кѣрѣлѣ);
einen — machen, ѳѣкѣ канѣтѣ пе
чѣнеѣа; —en, v., ѳѣкѣ марѣцѣ;
—ig, a., тѣносѣ.
- Matt**, a., гѣндѣдѣ = (languidus
лат.); остѣнѣтѣ, сѣлѣвѣтѣ, стѣорѣсѣ
(латѣ де ѳѣме); сѣрѣвѣдѣ, ѳѣадѣ;
ѳѣрѣ ѳѣадѣ, ѳѣрѣ вѣлѣгѣ, ѳѣрѣ
инѣмѣ; —e Wasser, анѣ стѣлѣтѣрѣ;
—e Wein, вѣнѣ тѣрѣзѣтѣ; —e Farbe,
колѣре стѣорѣтѣ; —e Augen, онѣл
стѣпѣлѣ; —e Stimme, гѣасѣ сѣлѣвѣ.
- Matte**, f., рѣгожѣнѣ, сѣкорѣцѣ; прѣтѣ,
кѣтѣнѣ, пакѣштѣ; —, n., лѣштѣ дѣн-
кѣгѣатѣ; —schet, —machen, m.,
рѣгожѣнарѣ.
- Mattheit**, **Mattigkeit**, f., гѣндѣезѣме,
гѣсѣрѣдѣне.
- Matzig**, a., дѣнкѣгѣатѣ.
- Maturität**, f., матѣрѣитѣте, кѣчѣре.
- Maß**, m., мѣшѣлѣ, тѣкѣлѣосѣ, пѣкѣ-
тѣосѣ; лѣштѣ дѣнкѣгѣатѣ.
- Mauern**, v. a., мѣекѣлѣ, мѣорѣлѣ.
- Mauer**, f., мѣрѣкѣ, пѣрѣте (zidѣ);
—brecher, m., арѣете, вѣрѣвѣе (де
спѣртѣ мѣрѣлѣ).
- Mauer-fest**, a., тѣре кѣ мѣрѣлѣ,
ѳѣорѣте тѣре; дѣнѣрѣтѣ кѣ zidѣ;
—fraß, m., мѣнкѣтѣрѣ, стѣлѣчѣлѣ-
тѣрѣ де мѣрѣ; —giebel, m., мѣрѣ
де ѳѣронѣнѣ; —kelle, f., мѣсѣрѣлѣ;
—kranz, m., мѣлѣкѣлѣ мѣрѣрѣ; —
kranz, n., ѣѣрѣвѣ пѣрѣтѣарѣ; —krone,
f., корѣнѣ мѣрѣрѣ; —meister,
m., мѣрѣрѣ; маѣстѣрѣ (канѣ) мѣрѣ-
рѣорѣ; —n, v., мѣдѣесѣкѣ, зѣдѣесѣкѣ,
пѣтѣресѣкѣ; mit Rehm und Stroh
—n, мѣрѣлѣесѣкѣ, вѣрѣшѣесѣкѣ, мѣ-
шѣесѣкѣ; —pfeffer, m., n. Haub-
laub; —raute, f., рѣлѣ мѣрѣрѣ;
—riße, —spalte, f., кѣрѣлѣтѣрѣ
дѣн zidѣ; —schwalbe, f., рѣндѣнеѣа
де zidѣрѣ; —specht, m., пѣкѣ,
кѣдѣрѣлѣорѣ мѣрѣрѣ; —stein, m.,
кѣрѣмѣлѣ, пѣтѣрѣ де zidѣтѣ; —

werf, n., петръриѣ, зидъриѣ; —
ziegel, v. Мауерштейн.
Mauſe, f., рашънѣ (ла кал); ариѣ;
 мишинъ.
Maul, n., гъръ = (gola ла лѣх ит.);
 вортъ (ла кълъ, калѣ); еиг. лимвъ;
 ein. — voll, о дѣвѣкъгъръ; das
 — steht ihm nie still, нѣ I маѣ
 стъ гъра; er versteht sein — zu
 brauchen, о знѣ де гъръ; er hat
 immer das große —, нѣмаѣ гъра
 е де елѣ; das — und Nase auf-
 sperren, а ста злимиѣ; das —
 halten, а гъчѣ; einem das —
 wässrig machen, а ѡаче воѣе вѣнъ
 кѣива; einem über's — fahren, а
 се рѣсѣт кѣива, сѣхъ сеѣн Blatt
 vor das — halten, нѣ винде мѣца
 дн сакѣ, ворвеште верде, не
 ѡагъ; in der Leute Mäulern sein,
 а аѣнге де ворѣа лѣмѣл.
Maulaffe, m., гъръкасѣ, топѣ,
 ѣгъгъръ; — n. feil haben, меде,
 дѣмѣлъ кѣ гъра кѣскагъ.
Maulbeer-baum, m., мѣрѣ = morus lat.
 (тѣрѣ); — e, f., мѣрѣ (ард.); а-
 гъдѣ (молд.); — faſt, m., сиронѣ
 де мѣрѣ.
Mäulchen, n., гъриѣ; — geben, а
 да гъриѣ.
Maulſchiff, m., крѣштѣнѣ дѣн гъръ,
 ѣнокриѣ, ѡарѣсѣл.
Mauler, v., стрѣмѣ дѣн гъръ, вѣ-
 нескѣ.
Maulſei, m., мѣлѣ (ард.), катѣрѣ
 (молд.); — in, мѣлѣ = (mula
 лат.); — treiber, m., мѣларѣ.
Maulſaul, a., гъкѣтѣ, лѣнешѣ ла
 ворѣ; — ſteund, m., аѣикѣ ѡалѣсѣ,
 прѣѣкътѣ; — hänger, m., вѣни-
 торѣ, стрѣмѣгъторѣ дѣн гъръ; —
 held, m., ероѣ дѣн гъръ; лѣдѣ-
 роѣ; — ſorb, m., вѣтѣиѣ; —
 macher, m., гърѣмѣ, (ѡгъдѣеште
 мѣлѣ ми ѡаче нимѣкѣ); — recht,
 a., вѣнѣ де дѣмѣкѣтѣ; — ſchelle,
 f., ѡлѣшѣ, пѣмѣ неоте гъръ;
 карапѣастъ де Venegia; — ſchel-
 lichen, а гълѣми; — thier, n., в.
 Мауѣсѣл; — trommel, m., дѣрѣмѣ;
 — werf, n., лимвъѣ, гърѣмѣ,
 токъгъръ дѣн гъръ.

Maulwurf, m., кърѣиѣ, совоѣл;
 — ſfalle, f., кѣрѣ, кѣлѣанъ де
 кърѣиѣ; — ſhaufen, m., момѣноѣл.
Maurer, m., мѣрарѣ, петрарѣ, зи-
 дарѣ; frei —, ѡармаѣонѣ; — ar-
 beit, f., мѣрѣриѣ, петрѣриѣ
Maus, f., шѣрѣче; мѣскѣ (анат.);
 wenn die — ſatt iſt, ſchmeckt ihr
 das Mehl bitter, сѣгърѣрѣа адѣче
 дѣгрѣѣомѣрѣ; der Raſen Scherz
 iſt der Mäuſe Tod, кѣ чѣѣ маѣл нѣ
 е вѣне сѣ мѣлѣанѣ чѣрѣме дѣнѣр'
 знѣ гъларѣ; еѣ иѣ — wie Mut-
 ter, не зѣде а сѣриѣ кѣнѣрѣ сѣрѣ
 ми ѣѣда, мѣрѣлѣ нѣ лѣде де пѣрѣ
 де мѣрѣ.
Mauſchel, m., жѣдоѣл; — el, f., жѣ-
 доѣе; — n, v., ме портѣ ка знѣ
 жѣдоѣл.
Mäuſchen, n., шѣрѣчѣлѣ; — ſtill, a.
 mi ad., сѣхъ — ſtill halten, а гъчѣ
 ка знѣ шѣрѣче.
Mauſe, f., нѣгърѣрѣе, мѣтѣрѣ де неѣе.
Mäuſe-bred, m., кѣкѣрѣѣзъ де шѣ-
 рѣче; prov. er mengt ſich wie —
 unter den Pfeffer, дѣмѣлъ вагъ дѣн-
 гъра, зѣде нѣ I ѡѣрѣѣ ѡла; —
 ſahl, — ſalb, a. mi ad., шѣрѣчѣлѣ
 (де колѣре, калѣ); — ſalle, f.,
 шѣрѣчѣрѣ (знѣлѣгъ де прѣнѣсѣ шѣ-
 рѣчѣ); — ſraß, m., роѣсѣгърѣ, мѣл-
 къгъръ де шѣрѣчѣ; — darm, —
 — gedarm, n., аѣагаѣѣдѣ; — haſer,
 m., ѡвѣсѣ сѣлѣватѣкѣ; — gift, n.,
 шѣрѣчѣкѣ, арѣсенѣкѣ; — laſe, f.,
 мѣцѣ вѣнѣ де шѣрѣчѣ; — loch,
 n., газѣрѣ де шѣрѣчѣ.
Mauſen, v., прѣнде шѣрѣчѣ; еиг. а
 ѡѣра, а кѣлѣмѣрѣи, а шѣтерѣе нѣнѣга
 кѣива; prov. die Raſe läßt das
 — nicht, лѣнѣлѣ дѣмѣлъ сѣмѣвѣ нѣ-
 рѣлѣ, дѣрѣ ва нѣравѣлѣ; сѣхъ —
 нѣгърѣлѣеште (пѣсѣрѣеа); — neſt,
 n., кѣнѣлѣ де шѣрѣчѣ.
Mauſerei, f., кѣлѣмѣрѣѣе, ѡѣрѣрѣе.
Mauſeſtill, a., еѣ иѣ —, е гъчѣрѣе
 прѣѡѣнѣлѣ.
Mauſetob, a. mi ad., портѣ ѣѣнѣнѣлѣ.
Mauſtig, v. вѣне нѣмаѣ кѣ Маѣшен, а.;
 ſich — machen, ѡаче не дѣнѣпортѣ
 гълѣлѣ; дѣмѣлъ рѣдѣкѣ кѣѣда, дѣналѣ
 корѣлѣлѣ; се ѡвѣрѣзнѣеште.

- Mausloch**, n. mi ad., търлижъ, лепенжъ.
Mausoleum, n., маусолевъ, монументъ.
Mauth, f., ванъ, дзанъ (марвасара, динколо = karabansarail търч.).
Mar, Marine, f., массимъ, принципнижъ (Grundsatz).
Mechanik, f., механикъ, штингъ de machine; —ет, m., механикжъ.
Mechanisch, a. mi ad., механикжъ, механическижъ.
Mechanismus, m., механицизмъ.
Medern, v., а мекъ, а свьера ка капра.
Medaille, f., медалиъ, ванъ възгъжъ на адзчереа аминте а врезни евенимънтжъ; —sammler, m., медалиистъ.
Medard, —us, m., Медардъ, о серв. ла протеет. прогностикъ de римжъ.
Medif, m., рѣмъ.
Median, a. mi ad., meziжъ, мижлочижъ; —folia, —format, —octav, —quart, —papier и. n., оцъ, оцъ, орматжъ, ортавжъ, патржъ, хъртижъ, колъ de мижлокжъ.
Mediatifiren, v., mediaticezжъ, decdъnezжъ; mediatifirter Fürst, принципне приватъ, на старе de а ѿ decdъznarжъ.
Medicament, n., медицинънтжъ, докторие, дѣкжъ.
Medicin, f., медицинъ (штинда, сѣжъ мижлокъжъ de индексаре; —ет, m., медикижъ (докторжъ); студенте de медицинъ; —iren, v., иажъ медицинъ; —isch, a. mi ad., медицинаржъ, медициналъ.
Medicus, m., медикижъ.
Meditation, f., медитъционе.
Meditiren, v., медитъжъ.
Medof, m., медонжъ.
Medusenhaupt, n., канъ de медъжъ (ми планъ).
Meer, n., море; океанъ; das mitteländische —, мореа mezитеранъ; das stille —, мореа пачиоикъ; das Eis —, мореа глациалъ; иеџоць; das atlantische —, океанъжъ атлантикъ.
Meer-aal, m., охскаръ de море, мѣ-

режъ концеръ; —abser, m., възгъре нескаръ, алиетоць; —alant, m., маулижъ; —ampfer, m., макришъ maritimъ; —amsel, —brofsel, m., стързъ търкатъ; —arm, m., враџъ de море; —busen, n., сипъ, гольџъ; —einhorn, n., monodonъ (colz de kirъ); —enge, f., стържторѣ de море; —eschlâche, f., свъръѣаца, лъчижъ, търелъ; —eschluth, f., крещтереа търелъ; —eschûfte, f., цертъжъ, коста търелъ; —eschille, f., казмъ, линштеа търелъ; —eschwelle, —wogen, f., валъриле, хнделе търелъ; —farbe, f., колорѣ de море; —fisch, m., поште de море; —frau, —weib, n., сипенъ, ѣемеие de море; —frâulein, n., Nereidъ; —geschöpf, n., ѣингъ marinъ (џе тръиште на море); —gestade, n., цертъри, қостеле търелъ; —gewâchъ, n., планъ marinъ; —gott, m., зезижъ търел, Neptunъ; —göttin, f., zina търел, Amphitrite; —graб, n., алгъ; —grün, a. mi ad., вердѣазържъ, верѣо ка мореа, челадоне; —hasen, m., портъ marinъ; —herrschaft, f., domniъ несте море; —hose, f., тромъ marinъ; —hund, m., —falb, n., къле, вигъжъ de море, ѣоче (Seehund); —labe, f., черкочитекжъ, търморъ (spechie de malmъ); —lebs, m., камаръ, рандъ de море; —linse, f., линте marinъ, линтигъ; —rettig, m., хрѣнъ marinъ; —salz, n., саре de море; —schaum, m., сизмъ de море; —schaumkopf, m., канъ de ниръ de сизмъ marinъ; —schildkröten, f. pl., џестоць de море; —schnecke, f., скоикъ, конкъ marinъ; —schwamm, m., спонге marinъ; —schwein, n., делѣинъ, оркъ; —spinne, f., полинъ; —strom, m., кърцере de море; —strudel, m., горпонъ, вѣрежъ de море; —ufer, n., кость, ринъ de море; —vogel, f., пасере marinъ; —wasser, n., анъ de море; —wirbel, v. —strudel; —wolf, m., лънъ marinъ;

—wunder, n., монстръ marină
weil mi la See....).
Weerwlebel, f., сула чѣкъ marină.
Wegäre, f., мерерь, ๑moie pea,
acpidă, харка дракьзі.
Wehl, n., ๑ринъ, ๑ринъ (pe a lo-
krea); feinſtes —, ๑лореа ๑ri-
nel; mit — beſtreien, дрёринежъ;
—artig, a., ๑риньгид, ๑риноцъ; —
baum, m., арворе де ๑ринъ; —beer-
baum, m., мъчиешъ; —beere, f.,
мъчешъ; —beutel, m., пзуръ
(сакъ, ситъ) де ๑ринъ; —brei, —
muß, n., чіръ (puls лат.) де ๑ринъ;
—faß, n., вэринъ, тонъ де ๑ринъ;
—gebend, —haltig, a. mi ad.,
๑риноцъ; —handel, m., перождъ къ
๑ринъ; —icht, a., ๑ринишъ; —ig,
a., ๑риноцъ; —hammer, f., къ-
маръ де ๑ринъ; —faſten, m., ๑-
ринаръ, ладъ, комъ; —kleiſter,
m., клеи де ๑ринъ; —floß, m.,
водъ, гьлшкъ да ๑ринъ; —mühle,
f., мёръ де ๑ринъ; —faß, m.,
сакъ де ๑ринъ; —ſieb, n., ситъ;
—ſpreiſe, f., алваторъ; —ſtaub, m.,
поленъ, правъ де ๑ринъ; —ſuppe,
f., супъ де ๑ринъ; —teig, m.,
алваръ; —thau, m., рэринъ пе
влътъ; —weiß, a. mi ad., алвъ
ка ๑рина; —wurm, m., верме
де ๑ринъ; —zucker, m., сахаръ
๑ринаръ, касораръ.
Mehr, a. mi ad., mai (= magis
лат.) мълтъ; — als einmal, mai-
mьлтъ deodatъ; — als nöthig,
mai mьлтъ декътъ грэво; — oder
weniger, mai mьлтъ mai нэжинъ;
immer —, динче днче mai мьлтъ;
er hat nichts —, нэ mai аре; das
iſt — als zu wähe, ๑ ๑рте аде-
вератъ; was noch — iſt, че е
mai мьлтъ; ва ълкъ ..; unſo—,
къ атъкъ mai вартоцъ.
Mehr-bietet, m., чедъ че дъ mai
мьлтъ (ла личтэдине — кэртеа
vece ард., мезаръ), атэрдиситоръ;
—beutig, a., де mai мьлте сем-
ниікъдинъ.
Mehren, v., дитмьлдецкъ, адаоръ, а-
крецкъ; ſich —, се дитмьлеште,
с'адаоре, креште; —theils, ad.,

parto mare, чеа mai mare parte,
decă.
Mehrer, титъ дитер. = Азгэстă,
дмитэриторъ де дитерэциъ; alle-
zeit — des Reiches, пэрэреа Аз-
гэстă.
Mehrere, a., mai мьлтъ; die Mehreren,
chel mai мьлтъ.
Mehr-erwähnt, a., decămingionatъ;
—faß, a., мьлтшкъ, де мьлте
๑елспі; —gebot, n., атэрдиситъ,
pidикьтэръ ла личтатъ; —genannt,
a., decănămită; —heit, f., мьл-
циме, пэразитатэ; пэрали (грам.);
—jährig, a., де mai мьлтъ анъ;
—mälîg, a., де mai мьлтеорі,
дэци; —mal, ad., decă, адеце-
орі, пенегитъ; —fälîig, a., поли-
циасъ; —zahl, f., мьлциме, пэ-
рали (грам.).
Meiden, v., а се ๑ери, а ๑ри (de чеа);
а се аздинă; et muß die Stadt
—, ๑ cronită din oraş.
Meier, m., мълераръ, мёмаръ ем-
ватикаръ; —ei, f., —hof, m.,
малеръ, мълериште; мёмъ дартъ
къ емватикъ = (emfăţezatikă).
Meile, f., миль (месуръ де кале);
die öſterreich. Poſt—, miла де
поштъ азстр., е де 4000 ст.
азстр.; ла romană ๑ miла пашл.
Meilen-säule, f., —ſtein, —zeiger,
m., колонъ, пётъ, арътэторъ де
миль.
Meilenweit, a. mi ad., деартатъ
де аня сѣкъ mai мьлте мила.
Meiler, m., гьлмандъ, маскъ де
лемне (саре а ле преаоче дн
кърэци); —holz, n., лемне де
кърэци.
Mein, pron., меѣ, меа; —es Wiſſenđ,
пекътъ штиѣ, къ штиреа меа; das
— und Dein, алъ меѣ алъ тѣ.
Meine, Meintge (der, die, das), алъ
меѣ, а меа; die Meinen, ๑ами-
лиа меа.
Meinend, m., спержэриѣ, жэръштэнтъ
стръмвѣ; къларе де жэръштэнтъ;
—ig, a., спержэръ стръмвжэръ-
торъ; —ig werden, а жэра стръмвѣ.
Meinen, v., кредъ, кьцетъ, сокотъ,
ми се шаре; was — Sie dazu?

че зиди ја ачеста? wie — Sie?
de vino vornehm; wie — Sie
das? какъ ангеломъ ачеста? es
gut mit einem —, а voi ziba
mineze.

Meinerseits, ad., динпартеми.

Meinet-halben, —wegen, —wollen,
ad., пентрѣ mine, пентрѣ харамъ
(хатарамъ) меѣ; —, int., din
partea mea (ешѣ ливерѣ, поѣ ..
шчл.).

Meinung, f., opinionie, пѣрере, кре-
динѣ, совотинѣ, сипцимѣнтѣ,
жѣдикатѣ; —streich, m., лантѣ de
opinionel, дичнѣтѣ.

Meisch, m., врагъ, орзѣ тѣлатѣ ми
опаритѣ пентрѣ ѣкѣтѣлѣ верѣ;
—bottich, m., кадѣ de врагъ;
—en, v., аместекѣ орзѣ тѣлатѣ
кѣ амѣ ѣрвинте, ѣмѣ врагъ.

Weise, f., nigrois; —nasten, m.,
лѣдигѣ de princѣ (nigrois); —n-
tan, m., нѣгѣ, лѣгѣ (de princѣ
nigrois).

Weißel, m., далтѣ; кѣстѣрѣ; —, f.,
скатѣ (de пѣсѣ ла pane); —n,
v., лѣрѣ кѣ далта.

Weist, a. mi ad., (sup. dela Weht)
чѣлѣ маѣ мѣлѣтѣ, ѣорте decѣ, пѣ-
рѣреа; —bietend, a. mi ad., чѣлѣ
дѣ маѣ мѣлѣтѣ.

Weistend, weistentheils, ad., de pѣndѣ,
овичнѣтѣ, парте mare, de maѣ
mѣлѣте орѣ, дѣгл.

Weister, m., маѣстерѣ, стѣнѣнѣ;
мѣштерѣ; — vom Stuhle (ла
фармазонѣ = Freimaurern), пре-
сединтеле, канѣ; zum — machen,
се примѣнто на маѣстерѣ; —
werden, desine маѣстерѣ; er wird
feinen — schon finden, миѣ на
da елѣ пѣсте омѣ; prov. das
Werk lobt den —, дѣлѣ лѣкрѣ се
кѣнѣште лѣкрѣторѣлѣ; einer Sache
— werden, а кѣлѣта ми пѣтереа
са знѣ лѣкрѣ; seiner selbst — sein,
domnѣ пѣсте паримѣле case; —
arbeit, f., лѣкрѣ de маѣстерѣ
(ѣорте знѣ).

Weisterei, f. v., Abbesterei.

Weister-essen, n., масѣ darg de знѣ
ноѣ маѣстерѣ; —geld, n., тѣсса

de imparѣ an pѣndѣлѣ. маѣстерѣ-
лорѣ; —gesang, m., кѣнтѣ de
trѣvadѣрѣ; —gesell, m., codѣлѣ,
кѣлѣ, че. дине лѣкѣ de маѣстерѣ
ла о вѣдѣвѣ мѣштерѣгѣ; —haft,
—lich, a. mi ad., мѣѣстрѣ, de
мѣштерѣ; minzparѣ, перѣентѣ;
—hand, f., мѣлѣ de мѣштерѣ;
—in, f., мѣштерѣгѣ; —n, v., а
маѣстерѣ, а мѣстра, а критѣка,
чѣвѣсра; дѣорѣана; —recht, n.,
—schaft, f., мѣѣстриѣ; drentѣ
de маѣстерѣ (de а пѣрѣ лѣкра
ан ачѣстѣ карѣтѣ); —sänger,
m., trѣvadѣрѣ (поетѣ din вѣкѣлѣ
14—15); —streich, m., авѣкѣтѣрѣ
de мѣштерѣ; —stück, —werk, n.,
канѣ-d'опѣрѣ, лѣкрѣ перѣентѣ;
—witz, f., дѣмѣрѣторѣ (плантѣ).

Melancholie, f., мелѣнколѣ.

Melancholisch, a. mi ad., мелѣнколѣкѣ.

Melbe, f., лѣводѣ.

Melben, v., а da de шѣре, а вѣстѣ,
а дѣштѣнда, а репортѣ; а адѣче
а минте; ohne Ruhm zu —, ѣрѣ
а те лѣзда вѣстѣскѣ; mit Ehren
zu —, кѣ vola Drale ...; sich
—, се дѣнѣдѣмаѣтѣ (кредѣторѣ);
sich zu einer Stelle —, а кон-
кѣрѣе пентрѣ знѣ постѣ.

Meldung, f., dape de шѣре, вѣе-
тѣре, репортѣре.

Melilote, f., триѣолѣ мелѣлотѣ.

Meliren, v., аместекѣ (колорѣ);
melirte Strümpfe, кѣлѣднѣ мар-
мѣрѣл.

Melisse, f., мелѣсѣ (плантѣ).

Meliszucker, m., захарѣ de кѣкѣ.

Mell, a., кѣ ланте; —eimer, m.,
мѣштарѣ, ард. (= sera atraire
ѣр.); —en, v., мѣлѣтѣ; —er, m.,
мѣлѣторѣ; —eret, f., мѣлѣтѣрѣ,
мѣлѣторѣ; —erin, f., мѣлѣто-
рѣсѣ; —faß, n., гѣлѣтѣ de мѣлѣсѣ;
—fuh, f., вакѣ кѣ ланте; —vieh,
n., вѣтѣ de мѣлѣсѣ; —zeit, f.,
тинѣлѣ мѣлѣсѣлѣ.

Melodie, f., мелѣодѣ, арѣ.

Melodisch, a., мелѣодиѣскѣ.

Melodram, n., мелѣодрамѣ, драмѣ
кѣлѣтѣ.

Melone, f., мѣлоно, мѣлоно; — **beet**, n., стравѣ, крѣпъ де мѣлоно.
Memme, n. Мѣмме.
Memorabilien, pl., меморавѣрѣ, акрѣпѣ спѣднѣче де адачѣре амѣнте.
Memorial, n., меморѣалѣ.
Memorie, f., меморѣѣ, факѣлѣтеа тѣ-флѣтѣскѣ де а цѣнѣ а мѣнте.
Memoriten, v. a., меморѣзѣ, а дѣн-вѣца де рѣстѣ, пѣдинафарѣ.
Menge, f., кѣтъцѣмо, мѣлѣцѣмо, нѣ-мерѣ мѣре.
Mengen, v., а амѣстѣка; die Karten —, а да кѣрѣцѣ; —, n., амѣстѣ-карѣ, мѣстѣно.
Mengfel, m., амѣстѣкѣтѣрѣ.
Mennig, m., мѣнѣш (колѣрѣ).
Memnonit, m., мемнонѣтѣ, анѣвѣстѣтѣ.
Mensch, m., омѣш; kein —, нѣмѣне; jeder — weiß еш, тѣтъ лѣмѣа мѣте; —, n., (ворѣ де дѣспрѣтѣ), сѣрѣ; пѣтанѣ; —шен, n., омѣ-лѣтѣ.
Menschen-ähnlich, a., анѣромѣрѣ, а сѣмѣне омѣлѣ, нѣ омѣлѣ; — **alter**, n., вѣрѣтѣ вѣрѣвѣтѣскѣ (30 anl); — **art**, f., сѣга, расѣ омѣ-нѣскѣ; — **blut**, n., сѣнѣе омѣ-нѣскѣ; — **feind**, m., мѣанѣтронѣ, а-рѣторѣ де омѣнѣ; — **feindlich**, a. m. ad., мѣанѣтронѣкѣ, нѣмѣнѣкѣ омѣлѣ; — **feindschaft**, f., мѣанѣтронѣ; — **fett**, n., тѣрѣсѣмо де омѣш; — **fischer**, m., вѣнѣторѣ де омѣнѣ; — **fleisch**, n., карѣо де омѣш; — **fresser**, m., анѣромѣфарѣ, мѣакѣ-торѣ де омѣш; — **freund**, m., ѣ-ланѣтронѣ, нѣвѣторѣ де омѣнѣ; — **freundlich**, a., зѣманѣ, омѣносѣ, ѣланѣтронѣкѣ, харѣтѣтѣвѣ, ad. омѣ-нѣшѣте; — **freundlichkeit**, f., зѣ-мѣнѣтѣте, ѣланѣтронѣ, нѣвѣре де омѣнѣре; — **sucht**, f., ѣрѣкѣ, тѣмѣ де омѣш, сѣлѣла (== mesiance == пѣкрѣдѣре); — **gedenken**, n., bei —, дѣн чѣнѣтѣ, дѣкѣндѣ цѣнѣ амѣнте омѣнѣ; — **gefühl**, n., сѣмѣдѣ омѣ-нѣскѣ; — **geschlecht**, n., — **gattung**, f., чѣнѣлѣ (нѣмѣлѣ) омѣнѣскѣ; — **gerippe**, n., сѣкѣлѣтѣ де омѣш; — **gestalt**, f., ѣнѣтѣрѣ, тѣтѣ де омѣш; — **getümmel**, n., сѣромѣтѣ, сѣо-

мѣтѣ де мѣлѣцѣмо; — **gewand**, n., тѣранѣ мѣспѣторѣ; — **große**, f., сѣ-тѣрѣ де омѣш; — **handel**, m., нѣ-роцѣ нѣ омѣнѣ, нѣ сѣлѣлѣ (нѣтѣрѣ); — **haß**, m., мѣанѣтронѣ; — **haßer**, v. — **feind**; — **feindet**, m., нѣносѣ-кѣторѣ де омѣнѣ; — **flud**, n., ѣ-лѣлѣ омѣлѣ; — **finder**, pl., омѣнѣлѣ; — **lopf**, m., кѣлѣ де омѣш; — **loth**, m., сѣрѣмѣтѣ, нѣкѣтѣ; — **lunde**, f., анѣромѣсѣѣтѣ, шѣнѣнѣ де омѣш; — **leben**, n., нѣагѣ омѣнѣскѣ; — **leer**, a., дѣшѣртѣ (де омѣнѣ); — **lehre**, f., анѣромѣлоцѣ; — **liebe**, f., харѣтѣте, амѣрѣ, нѣвѣре де омѣнѣ; — **möglich**, a., пѣсѣвѣрѣ (омѣнѣшѣте); — **moth**, m., омѣнѣ-дѣш; — **mörder**, m., омѣнѣдѣ, зѣ-рѣнѣш де омѣш; — **natur**, f., на-тѣрѣ омѣнѣскѣ; — **raub**, m., рѣнтѣ, рѣнтѣрѣ; — **recht**, n., дѣрѣтѣ на-тѣрѣлѣ, ѣрѣскѣ; — **sagung**, f., а-шѣлѣмѣнѣтѣ, дѣсѣтѣлѣцѣне омѣ-нѣскѣ; — **scheu**, a., анѣромѣсѣѣтѣ, тѣмѣдѣ, сѣлѣчѣсѣ де омѣнѣ, нѣ-крѣзѣторѣ дѣ омѣнѣ; — **schinder**, m., тѣранѣ, нѣнѣнѣторѣ де омѣнѣ; — **schlag**, m., расѣ, нѣгѣ де омѣ-нѣ; — **seele**, f., сѣоѣлѣтѣлѣ омѣ-лѣ; — **sohn**, m., ѣнѣлѣ омѣлѣ, Крѣстѣ; — **stimme**, f., воѣе омѣ-нѣскѣ; — **verstand**, m., мѣнѣтеа омѣ-нѣскѣ; **gemeine** —, сѣмѣдѣ ко-мѣнѣш; **gesund** —, мѣнѣте сѣнѣ-тѣсѣ; — **wack**, n., лѣкрѣ омѣнѣскѣ; — **wohl**, n., нѣнѣтѣрѣеа, нѣнѣлѣ, сѣ-лѣтеа омѣнѣрѣлѣ; — **würde**, f., дѣмѣнѣтѣтеа де омѣш.

Menschheit, f., омѣнѣтѣте, омѣнѣре.

Menschlich, a., зѣманѣ, омѣнѣскѣ; **prov. Irren ist —**, а тѣрѣмѣ е омѣнѣскѣ; — **keit**, f., зѣманѣтѣте.

Menschenverdung, f., анѣрѣнарѣ, дѣ-кѣрѣнѣцѣно.

Menstruation, f., мѣнѣстрѣлѣцѣно (ѣ-рѣеа, сѣрокѣлѣ, рѣгѣла лѣ сѣмѣл нѣ лѣнѣ).

Menstruiren, v., мѣнѣстрѣлѣцѣ, аре рѣгѣла.

Mensur, f., мѣсарѣ, вѣтѣтѣрѣ (де тѣнѣтѣ), дѣорѣнѣ (аа дѣсѣнѣтѣ).

Mensur, f., мѣсарѣ (дѣнѣтѣ).

Merkitisch, a. mī ad., меритиш, мериторскъ.
Mercantisch, a., меркантиш, мериторскъ.
Mergel, m., маргъ (пѣтъолѣ); — n., v., анграшъ къ маргъ.
Meridian, m., меридианъ.
Meridional, a., меридионалъ, меризиш.
Merino, m., мерино (матери); — schaf, f., ое меринъ.
Merkbar, a., маркаверъ, нотаверъ, симутирѣ, де перченъ.
Merken, v., маркешъ, нотешъ, ансешъ; оцешъ, анцешъ; зърескъ, симушъ, іаъ аминте, іаъ ансешъ; merket dieses, nota bene, eine minute sich nichts — lassen, a нѣ за ан сешъ.
Merklich, a., нотешоръ; асешнаверъ. в. **Merkbar**.
Merkmal, n., маркъ, нотъ, оешаъ.
Merkur, m., (mit.), Меркуре (зелъ меродкаш, крпешкъ zelоръ); name de planetъ; Quicksilber, n., Меркуриш, аринтѣ вишъ.
Mercurialmittel, n., медикъмънтѣ меркуриалъ, къ аринтѣ вишъ.
Merkwürdig, a., асешнаверъ, дешаъ de нотатъ, маркаверъ; крпешкъ, мемораверъ; — felt, f., асешнътате, нотаверитате, крпешцитате.
Merkzeichen, n., в. **Merkmal**.
Merk, f., мпешъ.
Mesalliance, в. **Misheirath**.
Mesapel, **Misapel**, меспиалъ (номъ).
Mesamt, a., мпешъ, дпешриъ (за Кат. ап.).
Mesbar, a., месраверъ; — buch, n., мпешаръ (карте дпешрикъ); — bube, f., азтикъ де ооръ; — conto, n., контѣ де тешрѣ.
Messe, f., мпешъ; ооръ, тешрѣ; die hohe, —, мпешъ кънтатъ; stille —, мпешъ чпешъ.
Messen, v., месешъ (къ стпешциналъ); —, wine, o. de месешъ; sich —, a сѣ месеша (a сѣ компешра къива).
Messer, m., месешторъ; —, n., къшпѣ; — bested, n., в. **Bested**; — chen, n., къшпеша; — heit, n., мпешеша (manico it.), мпешеша

де къшпѣ; — Klinge, f., къшпеша, ппеша къшпеша; — lohn, m., мпешсешра; — rüden, m., мпеша де къшпѣ; — scheide, f., текъ де къшпѣ.
Messerschmied, m., къшпешаръ; — arbeit, f., — handwerk, n., — waare, — werkstatt, f., мпешрѣ, месешеша, мароъ, оешрикъ де къшпѣ.
Messer-schneide, f., тпешеша къшпеша; — spize, f., впешеша, асешшеша къшпеша; — stück, m., дпешитешрѣ, отпешсешрѣ де къшпѣ.
Mes-freiheit, f., дпешешате, воле, дешешъ, ппешешеша де (a. авѣ) ооръ, тешрѣ; — fremde, m., тешрешеша стрешеша; — geld, n., ванп де дпешешеша; ванп де тешрѣ; месешеша; — geschenf, n., ппеш тешреша; — gewand, n., дешешеша де мпешъ; — glode, f., клопеш де мпешъ, де тешрѣ (къ с'а дешешеша); — gut, n., мароъ де тешрѣ; — hemd, n., кътамъ азъ.
Messias, m., Меша, Хрпешосъ.
Messing, n., арешъ галвинъ, чпеш; — blech, n., таблѣ де чпеш; — en, a., де чпеш; — hammer, m., арешешеша, чпешеша (оешрика); — handel, m., мерошъ къ чпеш; — saite, f., кпешеша де оешрѣ де арешъ; — waare, f., арешешеша.
Mes-katalog, m., тарпеш де тешрешеша; — fette, f., катешъ дпешешеша (de месешеша); — funde, f., метролопеша; — kunst, f., дешешеша; — kunstler, m., дешешеша; — leute, pl., тешрешеша; — markt, m., лонкаш, ппеша оешеша.
Mesner, m., сакрпешаръ, еклпешаръ.
Mes-opfer, n., дешеша адешъ дпешеша; — priester, m., дешеша дпешешеша.
Mes-ruthe, — stange, — schnur, f., ппешеша, кпешеша, оеша де месешеша; — stab, — stoc, m., впешеша, варгъ де месешеша; — tischchen, n., ппешеша, месеша а дешешеша; — ung, f., месешеша, дешешеша.
Meswaare, в. **Mesgut**; — wechsel, m., кампеш, ппешеша, де дешешеша за тешрѣ; — woche, f., дешешеша

- дѣлательнѣ, ка вѣнце; —, фра-
гедѣ; domolŭ, динѣ; —, кѣиосѣ,
евлавиосѣ (пиосѣ); mōle, дѣче,
ка дѣлѣ, пѣкѣ; свавѣ (по-
етикѣ); —e Beisteuer, f., ажѣторѣ
харитативѣ, ажѣторѣ dia mizъ; —
Luft, аерѣ дѣче, аерѣ динѣ, до-
молѣ; —e Regen, m., плѣчикѣ;
—e Stiftung, f., дегатѣ евлавиосѣ,
ѣндѣцине евлавиосѣ; —e Strafe,
f., педѣпѣ ѡшѣрѣ; —e Urtheil,
n., сѣптинѣ крѣдѣторѣ, жѣде-
катѣ вѣндѣ, клѣментѣ; — ma-
chen, a domoli, a дѣмѣнѣзи.
- Milde, f.; вѣндецѣ; клѣментѣ, дѣ-
дѣрѣ (милѣ); ѣрѣдѣзѣме (ти-
перѣцѣ, ѣранѣ tendresse); дѣ-
кѣре; динѣтѣ; молѣтѣ; сѣ-
витѣ (поетикѣ).
- Milberet, m., дѣмѣлѣнѣторѣ; до-
литѣрѣ; кѣмѣлѣнѣторѣ.
- Milbern, v., алинѣ; дѣмѣлѣнѣскѣ;
ажѣрѣзѣ; адѣдѣчѣскѣ; домѣлѣскѣ;
астрѣмѣнѣрѣ; кѣмѣлѣнѣ; einen Aus-
druck —, a корѣрѣ, a кѣмѣлѣнѣ
ѣ сѣресѣкѣ; die Strafe —, a
алина, мѣшѣрѣ педѣпѣса.
- Milbernd, part., алинѣтивѣ, стрѣмѣ-
рѣтивѣ; кѣмѣлѣнѣторѣ, домѣлитѣрѣ;
корѣпѣтивѣ, модѣрѣтивѣ.
- Milbetung, f., алинѣнѣнѣтѣ, ѡшѣрѣ-
нѣнѣтѣ; кѣмѣлѣнѣтѣ, кѣмѣлѣнѣрѣ;
домѣлѣре, домѣлитѣрѣ; мѣшѣ-
рѣнѣнѣтѣ.
- Milbetungsausdruck, m., сѣресѣкѣ
кѣмѣлѣнѣтѣ, еѣѣемѣкѣ (поетикѣ);
—mittel, n., мѣжѣлѣкѣ де алинарѣ,
алинѣторѣ.
- Mildherzig, a. mi ad., дѣндѣрѣторѣ,
клѣментѣ, харитативѣ; вѣневоитѣрѣ,
вѣндѣ де инѣнѣ; —herzigkeit, f.,
вѣндецѣ, клѣментѣ, вѣнѣвоинѣнѣ;
харитатѣ; —reich, a. mi ad., плинѣ
де харитатѣ, плинѣ де клѣментѣ,
прѣ дѣндѣрѣторѣ; —thätig, a. mi
ad., вѣнеѣкѣнѣторѣ, харитативѣ, дѣ-
верѣнѣ (дѣрѣнѣкѣ); —thätigkeit, f.,
харитатѣ, ѣанѣ dia харитатѣ,
ѣанѣта mizef, вѣнеѣачѣре.
- Militair, Militair, n., острѣмѣне, острѣ-
мѣнѣ, милѣнѣ; острѣмѣнѣ, милѣ-
- нѣрѣнѣ; —statu, m., статѣ острѣ-
мѣнѣскѣ.
- Militairisch, a. mi ad.; острѣмѣнѣскѣ,
солѣдѣгѣскѣ, милѣтарѣ.
- Miliz, f.; милѣнѣнѣ, градѣ, pl., острѣ-
мѣне; солѣдѣгѣскѣ (ка ирѣнѣ).
- Million, f., милѣонѣ.
- Millionär, m., милѣонѣарѣ, прѣпѣ-
тарѣ де милѣоне.
- Millionste, a., алѣ милѣонѣале.
- Milord, m., милѣрдѣ, домѣлѣнѣ мѣѣ
(титѣлатѣрѣ дѣ Анѣгѣли).
- Milz, f., сѣлинѣ.
- Milzader, f., вѣна сѣлинеf; —brand,
m., арѣскѣ де сѣлинѣ; —bruch,
m., рѣнтѣрѣ де сѣлинѣ, сѣлинѣ-
чѣа; —entzündung, f., аспѣнѣскѣ
де сѣлинѣ; —gegend, f., рѣнѣнеа
сѣлинеf; —krank, a. mi ad., сѣли-
нѣнѣскѣ, инѣѣѣндѣрѣскѣ, волѣторѣ де
сѣлинѣ; —krankheit, —sucht, f.,
ѡлѣ де сѣлинѣ, сѣлинѣнѣтѣ, инѣ-
ѣндѣрѣ; —stechen, n., жѣнѣнѣ де
сѣлинѣ.
- Mime, f., мѣмѣ, сѣмѣнѣ, дѣскѣ.
- Mimik, f., мѣмѣкѣ, арѣта де а инѣнѣ
прѣнѣ дѣскѣрѣ (комѣдианѣнѣ, острѣ-
мѣнѣнѣ м. а.).
- Mimiker, m., мѣмѣкѣ, комѣдианѣнѣ
рѣпрѣсѣнтѣторѣ пѣмѣлѣ прѣнѣ
дѣскѣрѣ (мѣлѣ ѡжѣтѣкѣ де Рѣманѣ).
- Mimisch, a. mi ad.; мѣмѣкѣ, мѣмѣ-
чѣскѣ.
- Minaret, n., минѣретѣ, тѣрѣнѣ де
мѣмѣеле мѣѣмѣданѣлѣторѣ.
- Minder, a. mi ad., мѣлѣ мѣкѣ, мѣлѣ
нѣнѣнѣ; —jährig, a. mi ad., мѣ-
нѣрѣнѣнѣ, мѣлѣ мѣкѣ де ани; —jahr,
f., нѣнѣнѣнѣтѣ де нѣмѣрѣ, мѣлѣ мѣкѣ,
минѣрѣнѣтѣ.
- Mindern, v., мѣшѣрѣзѣ, дѣмѣлѣнѣнѣ,
мѣрѣнѣдѣзѣ, мѣнѣнѣдѣзѣ.
- Mindernd, part., мѣшѣрѣнѣтивѣ, дѣ-
нѣнѣнѣнѣтивѣ, дѣмѣлѣнѣнѣнѣ.
- Minderung, f., мѣшѣрѣнѣнѣнѣтѣ, ѣнѣ-
нѣнѣнѣнѣ (алѣ прѣдѣлѣнѣ), дѣмѣ-
нѣнѣнѣнѣнѣ.
- Mindest, a., сѣнѣ. чѣлѣ мѣлѣ нѣнѣнѣ,
ѣѣрѣ нѣнѣнѣнѣ; nicht das —e, минѣкѣ.
- Mindestens, ad., дѣнѣкѣ, чѣлѣ нѣнѣнѣ.
- Mine, f., мѣнѣ, кѣлѣ (де острѣ мѣ-
рѣнѣ); минѣ, мѣшѣкѣрѣнѣ ѣдѣлѣ сѣлѣ

mi a totă organismă, partea
 care se dezvoltă; sine — spre-
 gen, a curge o mină, v. mi Mine.
 Minengang, m., galerie de vale,
 drum de căminare.
 Minengraber, m., vâlc, minar,
 minator, căminator de mină
 (cavă, la mină).
 Minensammer, f., mină, gază ier-
 vâlc.
 Miner, f., Mineral, n., miner, mi-
 neră, os (petră, metal, ex-
 stantă aprindătoare), petreol.
 Mineralbad, n., scaldă minerală,
 vale minerală.
 Mineralbrunnen, m., —wasser, n.,
 fontană minerală, apă minerală.
 Mineralien, pl., minere, minerale;
 —kabinet, n., —sammlung, f., ca-
 binet de minerale.
 Mineralisch, a. mi ad., mineral.
 Mineralfener, m., minerală.
 Mineralfunde, Mineralogie, f., mi-
 neralogă, știință despre minere.
 Mineralreich, n., ținută, imperi-
 ul minerală, bogățiile mi-
 nerale.
 Miniatur, f., miniatură, zgrăvire
 pe de mică și dimensiuni mici,
 ca colorii pe fine; —gemälde,
 n., portret și miniatură, mi-
 niatură; —malet, m., minator.
 Minimum, n., (lat.), minimum,
 cel mai puțin.
 Miniren, v., minez, ca și mină,
 cană, cămină.
 Miniret, m., minator, căminator.
 Minirung, f., căminare, minatură.
 Minister, m., (lat.), șerbetar;
 ministru, om de încredință ca
 mai de multe trebi ale Statului.
 Ministerium, n., ministrie, concil-
 iul de ministri.
 Ministerial, a. mi ad., ministrial.
 Minne, f., (poetic), amor, iubire
 cărbă; —dichter, —sänger, m.,
 poet erotic, trubador; —lied,
 n., cântec amoros.
 Minnen, v., (poetic), iubesc.
 Minoren, v. Minnerjährig.
 Minorit, m., minorită (o ramură
 călugărească a căminării).

Minute, f., mină.
 Minutenzeiger, m., minutar, ar-
 tator de mină.
 Mirabelle, f., mirabilă, ca și
 de prăjitură rotundă și gălă,
 caicior.
 Mirafel, n., mină, miracol.
 Mirthe, f., cămină, gălă de arămie
 pe vine miroscitoră, și cărbă
 amară.
 Mirthe, f., mirtă, mirtă (plantă
 cărbă verde, ca colorii albe mi-
 roscitoră).
 Mirthen, a., de mirtă.
 Mirthenkranz, m., cămină de mirtă.
 Misanthrop, m., (gră.), căminator
 de omul, micantrop.
 Misanthropie, f., cărbă, cărbă de
 omul, micantropie.
 Misanthropisch, a. mi ad., mican-
 trop.
 Mischelle, f., (gră.), mestecătură,
 cărbă, varietăți (la scriitorii,
 la gălă).
 Mischel, a. mi ad., mestecătură,
 demestecătură.
 Mischen, v., mestecă; et mischt sich
 in Alles, ca și mestecă la
 tot; Gift —, a cămină, a
 cărbă; sich in ein Gespräch —,
 a cărbă la și cărbă.
 Mischel, (gră.), mestecă-
 tură, cămină.
 Mischung, f., mestecă, amestecă,
 mestecătură, mestecătură;
 meșcătură (cărbătură, in-
 tră cărbă, it. mescolanza).
 Misere, n., cămină, o cămină
 cărbă cărbă.
 Mispel, f., cămină (cărbă); —
 baum, m., cămină.
 Miß, cărbă, cărbă, cărbă
 cărbă de cărbă și cărbă, și cărbă
 cărbă de cărbă cărbă cărbă
 cărbă, de, de, de, de, cărbă; —ach-
 ten, v., cărbă cărbă; —bejagen,
 v., cărbă cărbă, cărbă cărbă,
 cărbă cărbă, cărbă cărbă-
 cărbă; —bieten, v., cărbă cărbă
 cărbă; —bilden, v., cărbă cărbă
 cărbă, cărbă cărbă, cărbă cărbă;
 —billigen, v., ca cărbă cărbă,

desprovezǎ, reprovezǎ; —brau-
chen, v., дитревѣа рѣ, авсезѣ;
—beuten, v., сѣикѣ реѣ, иѣ дн-
траіреа, иѣ дн парте реа; —
fallen, v., деслакѣ, нѣ плакѣ,
сѣикѣ дичьсѣтѣ; —gebären, v.,
стипескѣ, паскѣ о стернитѣ,
авортезѣ; —gestalten, v., desc̄i-
gьrezǎ, deoormozǎ; —glücken, v.,
нѣ реесѣ, немерескѣ рѣ; —
gönnen, v., нечѣсескѣ, кавтѣ нѣ
окі рѣ: —handeln, v., рѣд-тра-
тезѣ, портѣ рѣ (не чинева дѣ
варѣ); асѣпрескѣ, дѣмилезѣ; стѣ-
пѣgezǎ; ein Mädchen — handeln, а
деолора о еетіцѣ, аѣ ааче сѣ;
—heirathen, v., те кѣьторескѣ
рѣ, иѣ соѣіе de kondiçione а-
пѣсѣ; —lauten, v., дичеснѣ, сѣнѣ
рѣ; —lingen, v., реесѣ рѣ, нѣ
реесѣ; —rathen, v., десѣвѣтѣ-
ескѣ; нѣ реесѣ, амѣ речѣтѣтѣ
рѣ; die Ernte ist —rathen, се-
черішкѣ а ешѣтѣ рѣ; —trauen,
v., тѣ нечредѣ, нѣ кредѣ, пердѣ
днчредереа, преѣнѣ, вѣнѣоскѣ;
—verstehen, n., нѣ днцелетѣ, не-
целетѣ, днцелетѣ рѣ.

Mißbrauch, m., аватере (дела леце),
авсѣ (катахрѣсѣ).

Mißbrauchlich, a. mi ad., кѣ ава-
тере, авсѣвѣ.

Mißcredit, m., дичредѣтѣ.

Mißdeutung, f., реа днцелетере,
рѣстѣмѣчере.

Mißdruß, m., тінарѣ смѣнѣтѣ, ті-
нарѣ деоентзосѣ.

Miffen, v., сѣикѣ лѣчѣтѣ, днл лѣ-
сенте (чева); іѣ miffe nіçhts,
нѣмѣка днл лѣсенте.

Miserate, f., сечерішѣ серакѣ.

Miffethat, f., аанѣ реа, пѣкатѣ,
крѣмѣ.

Miffethäter, m., оѣкѣторѣ де реде,
крѣминалѣ.

Mißfall, m., касѣ недѣкѣтѣ, дн-
гѣмларе сѣпѣрѣтѣре, дичѣраѣтѣ.

Mißfällig, a. mi ad., недѣкѣтѣ, дес-
пѣкѣтѣ, десѣтѣсѣторѣ, вѣчѣосѣ.

Mißfälligkeit, f., десѣмѣчере, дес-
пѣчѣнѣ, десѣсѣтѣ.

Mißgebot, n., дѣмѣлетѣре нечѣмѣтѣ,
ооертѣ вѣланѣ (вѣдѣранѣ).

Mißgeburt, f., стѣрнѣтѣре, скѣдѣлѣ;
оѣкѣтѣре стѣрнѣтѣ, авортѣ; мон-
стрѣ (арѣтѣнѣіе).

Mißgelaunt, a., рѣд дическѣ, дич-
гѣстѣтѣ (оѣрѣ кеѣѣ), дн зѣоре
реа.

Mißgeschick, n., сѣрте трѣетѣ, сѣта-
лѣтѣ, десѣнѣдѣ аѣѣнѣ; сѣрте не-
прѣтѣоре, десасѣре.

Mißgeschöpfung, n., оѣкѣтѣре хѣдѣ, сѣ-
лѣмѣвѣтѣре, скѣдѣлѣ; монстрѣ.

Mißgestalt, f., оѣкѣтѣре дичоортѣ, оѣ-
кѣтѣре хѣдѣ (o pang. hideuse).

Mißgriff, m., авскѣтѣре смѣнѣтѣ,
смѣнѣтѣ, ерѣре.

Mißgunst, f., десѣавѣоре; нечѣ;
челосѣ.

Mißgunstig, a. mi ad., десѣавѣорескѣ;
нечѣоскѣ, insidiоскѣ; челосѣ.

Mißhandlung, f., реа тѣратѣре, аѣ-
траѣтѣ. (vexa); аоронтѣ.

Mißheirath, f., кѣсѣторѣтѣ нечѣвѣ-
нѣтѣ, кѣсѣторѣтѣ рѣд немерѣтѣ.

Mißhellig, a. mi ad., нечѣнѣтѣ, дн-
пѣреклетѣ (prin çertъ); дичо-
нанѣтѣ, дичорданѣтѣ.

Mißhelligkeit, f., нечѣнѣре, çertъ,
днпѣрекере, дичорданѣтѣ, дич-
кордѣтѣ (deja die mi kordъ), дич-
сѣнѣçione.

Mißjahr, n., анѣ де сѣкѣмѣетѣ.

Mission, f., мѣçиçне (deja mіçç,
трѣмѣсѣ).

Missionär, m., мѣçиçнарѣ, преѣтѣ
трѣмѣсѣ сѣре а крѣштѣна.

Mißklang, m., дичеснанѣтѣ, реа сѣ-
нанѣтѣ, дичармонѣтѣ, дичорданѣтѣ.

Mißkredit, v. Miscredit.

Mißlaunig, mißlaunisch, v. Mißge-
launt.

Mißlaut, m., дичеснанѣтѣ, реа сѣ-
нанѣтѣ, кѣкѣоонѣтѣ.

Mißlich, a. mi ad., дндоносѣ (кѣ
дндоносѣтѣ); нерѣкѣносѣ, рѣçиçосѣ,
крѣтѣкѣ; —er Zustand, сѣре крѣ-
тѣкѣ, сѣре де рѣчѣ; еѣ sieht
— mit ihm aus, елѣ се аѣрѣ
днпѣре днпѣрѣтѣрѣлѣ стѣрѣнѣторѣ-
тѣре.

Mißlichkeit, f., **андолокъ**, **крікъ**; **періхтѣ**.
Mißmuth, m., **дистратѣ**; **деокрафтѣ**, **зморо реа**, **мѣхничство**.
Mißmuthig, a. mi ad., **дистрататѣ**; **деокрафтатѣ**, **деокончертатѣ**, **мѣхнитѣ**.
Mißstand, m., **статѣ андолокъ**; **сирѣдично реа**, **старо неалкътъ**; **некзвипуъ**.
Mißton, m., **тонѣ dicconantѣ**; **diccordantѣ**, **тонѣ ѡалкъ**, **дестонѣ**.
Mißtrauen, n., **некредере**; **декрезмѣнтѣ**, **некрезмѣнтѣ**, **превѣсъ**, **змврафтѣ** (ка ми кѣмѣ **сволетѣ** ар **ѡ** **змвритѣ**, **дптѣнекъ**).
Mißtrauisch, a. mi ad., **некрезторѣ**, **препѣиторѣ**, **препѣичокъ**, **змвръжіокъ**.
Mißtritt, m., **пачѣ смінтитѣ**, **пачѣ ѡалкъ**.
Mißvergnügen, n., **неплѣчере**, **децплѣчере**, **десмакъ**, **десрѣстѣ**, **недесрѣларо**.
Mißvergnügt, a. mi ad., **недесрѣтатѣ**, **десрѣстатѣ**.
Mißverhältniß, n., **диспропорціне**.
Mißverständnis, n., **непделечере**, **дичннне**, **дичснмѣ**, **дичснмѣне**.
Mißwachs, m., **сечершѣ реѣ**, **реколѣ сѣракѣ**; **крескѣтърѣ стирнитѣ**, **стирнитѣрѣ**.
Mißt, m., **валетѣ**; **штеркъ**, **гѣнолѣ**; **скѣрпѣ** (ital. **scherno**, **лѣкрѣ de зрдіе**); **das ist nicht auf seinem** — **gewachsen**, **ачѣста нѣ ѡ** **лѣгѣмѣ** **дн** **гѣднна** **зл**.
Miß-beet, n., **мѣтѣлѣ de гѣнолѣ**; — **finf**, m., **перѣонѣ скѣркатѣ**; — **fliege**, f., **мѣскѣ de штеркъ**; — **gabel**, f., **ѡзркѣ de гѣнолѣ**; — **gauche**, f., **мѣстѣ de штеркъ**; — **grube**, f., **штеркѣрїе**, **штеркарїс**, **грѣмѣ de гѣнолѣ**; — **hausen**, m., **штеркѣрїне**, **вѣлерарїс**, **гѣмадѣ de гѣнолѣ**; — **hof**, m., **штеркѣрїѣ**, **гѣнолѣрїѣ**; — **läset**, m., **скѣрѣвѣмѣ de гѣнолѣ**; — **larren**, — **wagen**, m., **кѣроле de гѣнолѣ**; — **lache**, — **pfütze**, f., **валѣ гѣнолѣ**.

Mistel, f., **вѣскѣ**.

Misten, v., **кѣрѣдѣ гѣнолѣ**; а **се вѣлега**, а **се кѣка**.

Mit, **преп**. **кѣ**, **кѣм**, **кон**, **дмпрезнѣ**; **wollen Sie** — ? **vpret** **сѣ nil** **кѣ nol?** **es ist** — **ihm** **aus**, **е паче de елѣ**; **pentрѣ елѣ ѡ** **a** **ѣnitѣ**, **е val** **de елѣ**; — **Sturm** **erobern**, а **лѣа** **кѣ ассанѣ**; — **Gelbe** **versehen** **sein**, а **ѡ** **провѣзѣтѣ** **кѣ** **вал**.

Mit-ältester, m., **консѣniorѣ**, **консѣудѣ** **маі** **вѣгѣнѣ**; — **arbeiten**, v., **конлѣкрѣ**, **конлаворѣдѣ**; — **aufwachsen**, v., **крескѣ дмпрезнѣ**, **конлѣкрескѣ дмпрезнѣ**; — **besitzen**, a., а **ѡ** **конпропрїетарїс**; — **bewerben** (**sich**), **конкѣрѣ**; — **bezahlen**, v., **контрїсѣзѣ** **ла** **платѣ**; — **bringen**, v., **адѣкѣ** **кѣ** **mine**, **авортѣ**; — **bürgen**, v., **стѣл** **валѣ** **дмпрезнѣ** (**конкѣзѣмѣскѣ**), **конгарантѣдѣ**; — **empfinden**, v., **конснмѣ**, **їаѣ** **парте** **ла** **снпснмнтелѣ** **адѣлїа**; — **erben**, v., **їаѣ** **парте** **ла** **ѡрекітате**, **коерезѣскѣ**; — **essen**, v., **мѣлкѣ** **дмпрезнѣ**; — **fahren**, v., **кѣрѣдѣмѣ**, **пѣтїмѣ**, **кѣлѣторїмѣ** **дмпрезнѣ**; — **folgen**, v., **зрмѣзѣ** **валѣтреа**; — **fühlen**, v., **конснмѣ**, **снпнатїсѣдѣ**; — **führen**, v., **кондѣкѣ**, **дѣкѣ** **кѣ** **mine**; — **gehen**, v., **шерѣ** **дмпрезнѣ**, **днсодескѣ**; — **genießen**, v., **їаѣ** **парте** **ла** **плѣчѣрї**; — **haften**, v., **сѣнтѣ** **коовлѣгатѣ**, **сѣнтѣ** **рѣсѣнпсѣверѣ** **дн** **солїдѣ**; — **halten**, v., **дннѣ** **парте** (**кѣїва**), **дннѣ** **дмпрезнѣ**; — **helfen**, v., **коажѣтѣ**, **конкѣрѣ** **ла** **ажѣторѣ**, **ассїстѣ**; — **herrschen**, v., **донпескѣ** **дмпрезнѣ**, **кондонпескѣ**; — **kämpfen**, v., **кондѣнтѣ**, **мѣ** **лѣнтѣ** **валѣтреа**; — **klagen**, m., **конпѣлѣторѣ**, **конжѣлїторѣ**, **коакѣсѣторѣ**; — **kommen**, v., **вннѣ** **дмпрезнѣ**, **днсодескѣ**; — **laufen**, v., **алерѣ** **валѣтреа**; **er läuft schon lange** — **е ѡмѣ** **карѣ** а **вѣзѣтѣ** **лѣмеа**; — **lauten**, v., **консѣнѣ**; — **leiden**, v., **консѣѡрїс**, **конпѣтїмескѣ**, **конпадѣ**; — **letzen**, v., **дмпѣдѣ** **дмпрезнѣ**, **сѣнтѣ**

коншкларѣ; —machen, v., даѣ
 на аѣ; alle Moden —, а се
 лза дѣлѣ тѣтѣ моде; —nehmen,
 v., иаѣ ка mine; nehmen Sie mich
 mit, да-тѣ ка дѣмнѣ; er ist
 hart mitgenommen, елѣ а сѣе-
 ритѣ грѣ; —rechnen, v., кѣрѣдѣ
 аѣ конѣтѣ, адаѣтѣ ла соко-
 тѣлѣ; —reisen, v., кѣлѣторескѣ
 аѣпрезѣ; —spielen, v., аѣтѣ
 аѣ жѣкѣ, конжѣкѣ; einem ūbel
 —spielen, а вѣжѣкѣ рѣкѣ по чѣ-
 пенѣ, а'лѣ рѣкѣ-тратѣ; —streiten,
 конѣтѣ, конѣтѣ; —sündigen,
 v., иаѣ парѣ ла пѣкатѣ; —werben,
 v., конкѣрѣ, рѣвалѣсѣ; —wirken,
 v., конѣкѣ, кооперѣ; —zählen,
 v., конѣлѣерѣ, пѣлѣ аѣ пѣмерѣ,
 ѣакѣ сѣ иѣтѣ аѣ пѣмерѣ; —
 zanken, v., иаѣ парѣ ла чѣртѣ;
 —zehen, стаѣ де ѣѣде ка аѣтѣ;
 —zeugen, конѣлѣтѣрѣескѣ, сѣтѣ
 аѣ пѣмерѣлѣ марѣорѣлѣ; —
 ziehen, траѣ аѣлѣтѣрѣ; тѣ стрѣ-
 матѣ аѣтѣрѣлѣ (ка аѣтѣ).
 Mitbest, m., конѣпропѣретѣ; кон-
 поесѣлѣ (конѣлѣлѣлѣ).
 Mitbruder, m., конѣратѣ.
 Mitbuhler, m., рѣвалѣ; конѣлѣрѣтѣ.
 Mitbürge, m., конѣгарѣнтѣ, конѣ-
 зѣлѣ.
 Mitbürger, m., конѣчѣлѣлѣ; —in,
 f., конѣчѣлѣлѣ.
 Mitbürgschaft, f., конѣгарѣнтѣ (кон-
 зѣлѣлѣ).
 Mitchrist, m., ѣратѣ аѣ Хрѣстѣ.
 Mitdasein, n., коесѣлѣлѣ, конѣлѣлѣ.
 Mitelgenthum, v. Mitbest.
 Mitelgenthümer, m., конѣпропѣ-
 рѣтѣ.
 Mitelinander, ad., аѣпрезѣлѣ, зѣлѣ
 ка аѣлѣлѣ, аѣ соѣетѣтѣ.
 Mitelwohner, m., конѣконѣлѣтѣ.
 Mitempfindung, f., конѣлѣлѣ, сѣм-
 патѣ.
 Miterbe, m., конѣошѣлѣлѣ, коерѣ-
 зѣтѣ, конѣлѣролѣлѣ.
 Mitgabe, f., зѣстрѣ.
 Mitgaſt, m., конѣлѣлѣлѣ, конѣлѣлѣ.
 Mitgefangener, m., соѣлѣ аѣ пѣн-
 соѣ.
 Mitgefühl, n., сѣмѣлѣлѣ,

Mitgehilfe, m., конѣлѣлѣтѣ, аѣ-
 тѣлѣ, асѣлѣтѣ; конѣлѣ.
 Mitgesell, m., соѣлѣ, конѣсоѣлѣ, кон-
 соѣлѣ, конѣпанѣонѣ, пѣртѣлѣ, кѣ-
 тѣратѣ; конѣлѣлѣ (конѣлѣлѣлѣ).
 Mitgenossenschaft, f., конѣсоѣетѣтѣ,
 конѣпанѣ (тѣлѣлѣлѣ, сѣлѣ), аѣ-
 пѣртѣлѣ, пѣртѣлѣлѣлѣ, кон-
 соѣлѣ (соѣлѣ конѣлѣ); конѣлѣ-
 лѣлѣ.
 Mitglied, n., лѣмѣлѣ, лѣлѣлѣ.
 Mithelfer, m., конѣлѣлѣтѣ.
 Mithin, ad., пѣлѣ зѣлѣлѣ, деѣ.
 Mithilf, m., мѣлѣлѣлѣ, конѣлѣ-
 лѣлѣ.
 Mithilfe, f., конѣлѣлѣ.
 Mitinhaber, m., конѣпропѣретѣ.
 Mitinteressent, m., конѣлѣлѣлѣ (ла
 о аѣлѣлѣлѣ).
 Mitkämpfer, m., конѣлѣлѣлѣ, соѣлѣ
 де аѣлѣ, конѣлѣлѣ.
 Mitlaut, m., конѣсѣлѣлѣ.
 Mitlauter, m., конѣсоѣлѣлѣ, конѣсоѣлѣ
 (лѣлѣ).
 Mitleid, —en, n., конѣлѣлѣлѣ (лѣлѣ),
 конѣлѣлѣ, конѣлѣлѣ; —
 fähig, a., кѣлѣлѣ де а конѣлѣлѣ.
 Mitleidenheit, f., (мѣлѣ), конѣлѣлѣ,
 конѣлѣлѣлѣ сѣлѣлѣлѣ.
 Mitleidenwürdig, —würdig, a. mī
 ad., деѣлѣ де конѣлѣлѣлѣ, мѣ-
 соѣлѣлѣ, де лѣлѣлѣ, де лѣлѣлѣ.
 Mitleider, m., конѣлѣлѣлѣ; еѣ
 ist besser Meider als — zu haben,
 мѣ лѣлѣ сѣ оѣ лѣлѣлѣ деѣлѣ
 лѣлѣлѣ.
 Mitleidig, a. mī ad., конѣлѣлѣлѣ,
 мѣлѣ.
 Mitleidsvoll, a. mī ad., ѣлѣлѣ мѣ-
 лѣлѣ, ѣлѣлѣ конѣлѣлѣлѣ.
 Mitmacherin, f., кѣртѣлѣлѣ; кѣртѣ.
 Mitmensch, m., вѣроѣлѣ, конѣлѣ.
 Mitregent, m., конѣлѣлѣ.
 Mitregentschaft, f., конѣлѣлѣ.
 Mitschuld, f., конѣлѣлѣлѣ.
 Mitschuldig, m., конѣлѣлѣ, кон-
 лѣлѣлѣ.
 Mitschuldner, m., конѣлѣлѣ.
 Mitschüler, m., конѣлѣлѣ, кѣлѣ-
 лѣлѣ де лѣлѣ.
 Mitsreiter, v. Mitkämpfer.
 Mittag, m., аѣлѣлѣ, мѣлѣлѣ, соѣлѣ

(*Франц. mi prov. азъ Църкв. ром.*);
 am besten —, зѣла за амиазѣ;
 zu —, essen, а прѣзи, а мѣнѣ
 де прѣзѣ.
 Mittäglich, a. mi ad. de amiazl.
 Mittäglich, a. mi ad., miezъzloapъ,
 miezъzinaalъ, азстраалъ, де азстра.
 Mittag, ad., за амиазѣ, де амиазѣ;
 денпрѣзѣ; —brot, —essen, —
 mahl, n., —tisch, m., прѣзѣ,
 римѣзѣ прѣзѣзѣ, прѣнкареа де
 amiazl.; —fläche, f., планъ miezi-
 naalъ; —gast, m., коммѣсѣнъ за
 прѣзѣ, бѣнѣ за прѣзѣ; —
 gegend, f., реѣисне мезинаалъ; —
 glut, —hitze, f., кѣдѣрѣ де а-
 miazl.; —kreis, m., черкѣ miezi-
 naalъ, meridianъ; —linie, f., li-
 niъ miezianъ, liniъ meridianalъ;
 —pol, m., полъ азстраалъ; —ruhe,
 f., —schlaf, m., comnъ, рѣнаосѣ
 де амиазѣ; —wind, m., вѣнѣ де
 садѣ, вѣнѣ дела мѣзѣзѣ; —zir-
 kel, m., miezianъ, meridianъ; —
 wärt, ad., вѣрѣ садѣ.
 Mitte, f., мѣжлокѣ, мѣзѣ, ченѣрѣ;
 einer aus unserer —, зѣнѣ дин-
 тре. пол, зѣнѣ дин соѣетатеа
 нѣстрѣ.
 Mittel, n., мѣжлокѣ, мѣжлоѣре, модѣ,
 мѣзѣ, тинѣ (де вѣзѣзѣ); medicinъ;
 пѣринѣ, факѣтате (дела фачере);
 es ist kein anderes —, нѣ е азѣ
 мѣжлокѣ; sich ins — schlagen, а
 се арѣнка за мѣжлокѣ, а се
 дѣрѣенѣ, а ѣи мѣжлоѣторѣ.
 Mittel, a., де мѣжлокѣ, мѣжлоѣзѣ;
 von mittlerer Größe, де статѣрѣ
 мѣжлоѣзѣ; mittlerer Theil, парѣа
 дин мѣжлокѣ; —aber, f., вѣнѣ
 дин мѣжлокѣ; —alter, n., вѣкѣзѣ
 мѣжлоѣзѣ; —antiqua, (тинѣ),
 тѣстѣ, сѣвѣзѣ; —art, f., (иср. пар.),
 следѣ дѣрѣемѣжлоѣзѣ; —begriff,
 m., (лоѣ), терминъ мѣжлоѣзѣ;
 —cicero, f., (вѣнѣ), чѣчѣрѣне
 мѣжлоѣзѣ; —ding, n., зѣкрѣ де
 мѣжлокѣ; зѣкрѣ indiѣerinte; —
 fell, n., (анат.), мѣзѣастѣнѣ; —
 gattung, f., соѣз мѣжлоѣзѣ; калѣ-
 тате де мѣжлокѣ; —hand, f.,
 (анат.), метаворѣ; —kreis, m.,

черкѣ мѣжлоѣзѣ; —laut, m., сѣ-
 петѣ мѣжлоѣзѣ; —mann, omъ де
 старѣ де мѣжлокѣ, омъ мѣжлоѣзѣ
 (де статѣрѣ); —mast, m., катар-
 гѣлъ нѣстрѣ; —punkt, m., нѣнтѣ
 ченѣралъ, дѣнтѣ дин мѣжлокѣ; —
 raum, m., снаѣзѣ дин мѣжлокѣ;
 —salz, a., сѣре нѣстрѣ; —
 schlag, m., калѣтате де мѣжлокѣ;
 —stand, m., статѣ де мѣжлокѣ;
 —statut, f., статѣрѣ мѣжлоѣзѣ;
 —stimme, f., (мѣс.), конѣралъ;
 —strasse, f., калѣ де мѣжлокѣ;
 калѣ дѣрѣнтѣ (жѣстѣ); —tinte,
 f., (зѣгр.), тинѣ мѣзѣанъ (итал.
 mezza tinta); —treffen, n., корѣ
 де вѣтѣлѣ; —wall, m., (стрѣнѣ),
 корѣнѣ де фѣрѣрѣѣ; —zeit, f.,
 дѣрѣрѣимѣ.

Mittelbar, a. mi ad., мѣжлоѣзѣ;
 мѣзѣимѣ.

Mitteländisch, a., (мѣре), мѣзѣѣ-
 панъ, мѣдѣрепанъ, мѣреа динѣре
 цѣрѣ.

Mittellos, a. mi ad., фѣрѣ мѣжлоѣче,
 лѣнѣрѣ.

Mittellosigkeit, f., лѣнѣ, неавѣре.

Mittelmäßig, a. mi ad., де мѣжлокѣ,
 пасавѣрѣ (дела пѣсѣре).

Mittelmäßigkeit, f., калѣтате де мѣж-
 локѣ, мѣжлоѣчѣне, мѣдиѣрѣтате
 (лат.).

Mittels, mittelst, ad., прѣн, кѣ мѣж-
 лоѣреа .., по калѣа ...

Mittelwort, n., (грѣм.), парѣчѣниѣ.

Mitten, ad., дн мѣжлокѣ, дн чен-
 трѣ; — am Tage, зѣла мѣре;
 — in der Nacht, дн канѣ де
 нѣнтѣ; — im Sommer, дн мѣз-
 зѣзѣ вѣрѣ.

Mittendurch, ad., кѣрѣмѣзѣмѣ прѣоте;
 дѣрѣнтѣ по мѣжлокѣ.

Mitternacht, f., мѣзѣ де нѣнтѣ,
 мѣзѣ нѣнтѣ (астр.), нѣрдѣ
 (франц.), сѣнтѣтрѣонъ; —stund,
 m., кѣрѣѣѣ, вѣнтѣ де мѣзѣ
 нѣнтѣ, стрѣмѣзѣнѣ, акѣонъ.

Mitternächtig, Mitternächtlich, a. mi
 ad., дин мѣзѣ де нѣнтѣ, дин
 нѣнтѣ; мѣзѣноѣциалъ, сѣнтѣ-
 трѣоналъ.

- Mittfasten**, f., жамътата постала mare.
- Mittheilbar**, a. mi ad., de дшпъртъмитѣ, кѣминекверѣ, кѣминекътивѣ.
- Mittheilbarkeit**, f., кѣминекъверитате.
- Mittheilen**, v., дшпъртъшескѣ, кѣминекѣ, факѣ парте, даѣ парте, партечидезѣ; ein Geheimniß —, а дшпъртъши, а дескоперѣ заѣ секретѣ.
- Mittheilend**, part. mi ad., кѣминекътивѣ.
- Mittheiler**, m., дшпъртъшиторѣ, кѣминекъторѣ, партечидиторѣ.
- Mittheilnehmer**, m., компърцититорѣ, партечиде.
- Mittheilung**, f., кѣминекъцине, партечидцине, дшпъртъшире.
- Mittler**, m.; мѣжлочиторѣ, дштрепелъторѣ, дшпъркъторѣ, дштречесорѣ; —amt, n., офичѣ де мѣжлочиторѣ.
- Mittlerweile**, **Mittlerzeit**, ad., дштр'ачеа.
- Mittwoch**, m.; мѣркере.
- Mittwoche**, f., мѣзлаѣ септъмъне, семисептъмънъ.
- Mitunter**, ad., н' дштре, дштре алте лѣкрѣрѣ, дш парте.
- Mitursache**, f., каасъ копкѣринте.
- Mitverbrecher**, m., комплице.
- Mitverbunden**, a., кондаторѣтѣ, коодегатѣ.
- Mitverschuldung**, f., комплицитате, дшпъртъшире ла о кримъ.
- Mitverschworene**, m., конспиръторѣ, комплице ла о копжаръцине, пѣртанѣ ла заѣ комплотѣ.
- Mitvormund**, m., конѣторѣ, коепитронѣ.
- Mitwelt**, f., лъмеа де акъмѣ, коптимпѣранѣ.
- Mitwerber**, m., коппецититорѣ, копкѣринте, ривалѣ.
- Mitwerbung**, f., копкѣринѣ, коппецитирѣ, ривалитате.
- Mitwörter**, m., ажѣтъторѣ, копѣптититорѣ, копѣкъторѣ, коплѣкръторѣ.
- Mitwirkung**, f., ажѣторинѣ, копѣптинѣ, копѣшѣвире, коплѣкрътинънтѣ, кооперъцине.
- Mitwissen**, n., копшѣтѣре.
- Mitzeuge**, m., копшартарѣ.
- Mixtur**, f., мѣктърѣ, мѣстекътърѣ.
- Mnemonic**, f., мнемоникъ, артѣ де а анерѣ цинереа де минте.
- Möbeln**, pl., мобилѣ, акаретѣри (ital. arredì di casa).
- Mobil**, a.; мѣжкъторѣ, мѣжкверѣ, мобилѣ (ce zice despre mѣжкереа остъшимел не мѣчорѣ де шѣтале).
- Mobiliarvermögen**, n., аверѣ мобиларѣ.
- Möbliren**, v., (франц.), мобилезѣ, дшвракѣ о каасъ къ акаретѣри.
- Mode**, f., модѣ, даринъ нѣмъ; nach der alten —, дшмъ moda веке.
- Mode-artikel**, m., —waare, f., марѣ де модѣ; —dame, f., коконъ де модѣ; —handel, m., комерѣис де модѣ; —handlung, f., вохтѣ, вѣтинъ де модѣ; —krankheit, f., вѣлѣ де модѣ; вѣла винерѣ, френѣизѣ; —schneider, m., кроиторѣ де моде; —schriftsteller, m., акторѣ дшмъ модѣ; —sacht, f., манѣ дшмъ модѣ.
- Model**, m., (архит.), моданѣ.
- Modell**, m.; моделѣ, есемларѣ; тѣларѣ, фортѣ; —macher, m., фѣкъторѣ де моделе, моделарѣ.
- Modelliren**, v., моделезѣ, факѣ моделе.
- Modeln**, v., лѣкрѣ дшмъ моделѣ, даѣ о фортѣ, о фѣтърѣ; цесѣ дшмѣстрѣрѣ.
- Modestuch**, n., пѣжътърѣ дшмъ моделѣ.
- Modenart**, m., повѣнѣ дшмъ модѣ, палѣцѣ де модѣ.
- Modet**, m., пѣтрезимѣ, мѣрѣезимѣ, пѣтрезалѣ; мѣчегалѣ; глѣдѣ, тѣмъ, мѣлѣ, лимѣ; —duft, m., мѣросѣ де мѣчегалѣ.
- Modest**, a. mi ad., пѣтрезѣлѣ, мѣчезѣлѣ.
- Modestig**, a., mi ad., пѣтрезѣлѣ; мѣчегѣлѣ; глѣдѣ; тѣносѣ, лимѣ.
- Modern**, v., пѣтрезѣсѣ; мѣчезѣсѣ.
- Modern**, a., де модѣ, модернѣ.
- Modernisten**, v., дшмѣ дшмъ модѣ, модернѣсѣ.

- Modest**, a. mi ad., (лат.), modestă, cмepиkă.
Modisch, в. Modern.
Moduliren, v., (мѡс.), modzleză.
Mögen, v.; (ich mag), pouch, cънтă дн старе; воіъ, амѡ воіъ; до-рескă; еѡ mag sein, се ноте; er mag еѡ thun, еаѡ о ноте ѡаче ачѡста; еѡ mag diesmal hingehen, асудатъ трѣкъ дѡкѡсе; ich mag nicht mehr essen, нѡ малъ вреѡ а мѡка; ich möchte doch wissen, totă амъ вреа сѡ шѡкă.
Möglich, a. mi ad., prin пѡтѡгъ, кѡ пѡтѡгъ, че се ноте, посе-верѡ; so viel nur — ist, не кѡтă се ноте; seine — felt thun, а ѡаче totă че і сѡ prin пѡтѡгъ.
Mohn, m., макă; — haupt, n., — kapsel, f., — kopf, m., гѡмѡлѡ въчѡлѡ, къчѡлѡ de макă; — fu-chen, m., тѡртъ кѡ макă; — öl, n., олетъ de макă; — saft, m., сѡкă de макă; аѡионă, опиѡмă.
Mohr, m., арапă, аравă перъ, маарă; маарă (materie de матеръ de мѡтасе); gewässerte —, маарă zndzlată, маарă кѡ апе.
Möhre, f., морковă.
Mohrenkopf, капă перъ (de каикă, de пасере).
Mohrenland, n., Цѣра Negropă, Etionia.
Mohrenslave, m., скѡлă, скѡлѡвъ перъ.
Mohrentanz, m., морѡска (dandă).
Mohrentrommel, f., гѡмѡзѡра, гѡм-вѡрикă.
Mohrisch, a. mi ad., арапекă, мѡрпекă.
Mohr, f., скрѡзъ de а ѡта.
Mokklatffee, m., кафеа de Мока.
Molch, m., сѡлѡмѡдръ, сѡлѡ-мѡдръ.
Molb, Molle, в. Mulde.
Molken, f., зерă (ital. siero); — fur, f., кѡръ de зерă.
Molkicht, a. mi ad., зерѡ, ка зерѡлă.
Molkig, a. mi ad., зерѡсă, кѡ зерă.
Mollton, m., (мѡс.), тонă минорă.
Moloch, m., мѡлохă.

- Moloch**, a., мѡлохă, въчѡлѡ.
Moment, m., клипъ, клипъ, мо-мантă.
Momentan, m., моманталă, не о клипъ.
Mommelet, m., тѡврă, въхѡлă.
Monade, f., монада (deza monos, греч.), зпѡме.
Monadenlehre, f., monadologie, mriingъ despre zпѡме.
Monarch, m., монархă, зпѡлă domni-торă, сѡвѡрă, сѡверанă.
Monarchisch, a. mi ad., монархикă.
Monat, m., лѡнъ, mense, mese (prov. moldov., zичемă mi mese-lară); Zeit von drei — en, три-мѡстръ.
Monatlich, a. mi ad., de о лѡнъ, не ѡекаре лѡнъ, мѡстрѡанă.
Monatsflus, m., ѡѡре, кѡрѡѡре, нѡле (la femei).
Monatsfrist, f., терминă de о лѡнъ.
Monatschrift, f., скрипъ, скрип-тѡръ, газетъ лѡнаръ.
Monatsuhr, f., лѡнарѡ, оролоѡ че се дѡтѡрче одатъ не лѡнъ.
Monatsweise, f., din лѡнъ дн лѡнъ.
Mönch, m., монахă, кълѡгѡрă, ре-леѡиѡсă; каикă жѡгѡнитă; mигроѡ (пасере); хѡлă (пеште); ѡлă de копѡритă; ставѡлă; стѡлă de гренѡ rotunde.
Möncherei, f., (an despreză), еѡла-вѡ сѡлѡгъ, кълѡгѡре, тѡртѡѡ.
Mönchisch, a. mi ad., кълѡгѡрескă, монахическă.
Mönchsbogen, m., (типогр.), кълѡ-гѡритѡръ, кѡлă сѡинѡгъ din тѡнарă.
Mönchsbrut, f., прѡсѡлă кълѡгѡ-рескă, сѡлă кълѡгѡрескă, сѡлă рѡ.
Mönchsgewand, n., вѡстѡлѡтă мо-нахическă.
Mönchskappe, f., кѡкă (ital. cocolla), кѡкѡионă, кълѡѡ.
Mönchskloster, n., монастире de къ-лѡгѡ.
Mönchskutte, f., расъ кълѡгѡрескă.
Mönchsleben, n., влѡгъ кълѡгѡрескă, влѡгъ монастикă.
Mönchsorden, f., тѡртѡ монастикă, ordine кълѡгѡрескă.

Mönchplatte, f., тѣсъръ мѣлъ-рѣскъ.
Mönchſchrift, f., скрибѣ ротикъ, литере ротиче.
Mönchſtand, —ſtium, m., —ſwesen, n., статъ вѣльгѣрескѣ, кѣльгѣрие, монахъ.
Mönchſzelle, f., кѣля вѣльгѣрескъ.
Mond, m., лунъ (глоуль лунел); unter dem —e befindlich, свѣльнарѣ; abnehmenber —, лунъ окъзѣндъ; neuer —, лунъ нѣвъ; zunehmenber —, лунъ крѣскѣндъ; der — ſcheint, лунъ зѣмилъ.
Mond-auge, n., —blindheit, f., окъз лунатекъ; —beschreibung, f., лунъграфѣя, дескрипѣя лунел, селѣнографѣя; —bewohner, pl., локъиторѣ дѣн лунъ; —blind, a., лунатекъ; —eratte, f., (астрон.), ѡнаутъ лунаръ, пѣмерѣ аръгъторѣ де зѣле алуаѣ лунарѣ; —finſterniß, f., дѣнънечѣме де лунъ, екѣлнсъ; —flecken, m., петѣ дѣн лунъ; —förmig, a. m. ad., дѣн ѡрмѣ лунел, лунатѣ; —faß, n., ѡ вѣль де вачѣ, моръ (лунѡрѣ мѣ ла ѡemel); —farte, f., хѡртъ лунаръ; —körper, m., корпѣ лунарѣ; —kraut, n., лунърикъ (плантъ); —milch, f., агърикъ минералъ, ѡлнъ ѡоилъ; —nacht, f., нѡчѣ лунѣнѡсъ; —scheibe, f., дѣкѣлѣ лунел; —schein, m., лунѣина лунел; —ſtefel, f., лунѣа корпѣтъ; —ſtein, m., селѣнитѣ, пѣтръ дѣн лунъ (метеорѣ че кадѣ лунѡрѣ); —ſucht, f., лунътѣчѣ, вѣль де лунатикъ; —ſüchtig, a. m. ad., лунатикъ; —gestalten, pl., —veränderung, f., лунъцѣне, ѡаселе, скѣмърилѣ лунел; —viertel, n., пѣтрарѣ де лунъ; —wechſel, —zeitel, m., крѣгѣлѣ лунел, чѣкас.
Mondenjaht, n., анѣ лунарѣ.
Mondenmonat, m., мѣсе лунаръ (nsmat de 29 zize, 11 öpe, 2 sekunde), лунъ сѣмодикъ.
Mondfaß, n., моръ; в. Mondfaß.
Monochord, n., жѣнѡрдъ, монокордъ (инструментѣ музѣкалѣ, кѣ ѡ сѣлѣрѣ кордъ).

Monogamie, f., моногамѣя, дѣсѡдѣре ка ѡ ѡemel.
Monogamisch, a., (ветан.), моногамѣ.
Monogramm, m., монограмѣ, жѣнѣскѣ, жѣнѣрѣскѣ, карактерѣ сѣлѣ маркъ компѣсъ дѣн литерѣе припѣале але жѣлѣ нѣмѣ.
Monographie, f., (жет. пат.), монографѣя, дескрипѣя лунел сѣлѣ гѣре снѣцѣл де анѣмале сѣлѣ вѣцетале.
Monolog, n., монологѣ, жѣлѣлѣ кѣтръ сѣнеш (дѣн театрѣ).
Monopol, n., монополѣ, вѣлзаре ѡскѣилъ, че ѡ ѡачѣ дѣн вѣртѣтеа жѣлѣ привѣлѣлѣ.
Monopolist, m., монополистѣ.
Monoton, a. m. ad., монотонѣ, жѣнѣрѣскѣ, жѣнѣформѣ, аръчѡсъ, пѣскѣмватѣ.
Monstranz, f., (вѣсер. анѣс.), монстрацъ, жѣвѣлѣ де пѣстратѣ агѣцѣлѣ.
Montag, m., лунѣ, лунѣ; blau —machen, (мѣсерѣерѣл жѣнѣ), а серѣа лунѣа, а ѡачѣ вѣдѣе, а лѣѣя.
Montägig, a. m. ad., де лунѣа.
Montäglich, de ѡекѣре лунѣ.
Montagſ, ad., лунѣа.
Mongelfiere, m., (нѣме пропр.), аероназѣлѣ.
Montiren, v., жѣнѣформѣзѣ (не солдажѣ); дѣнарѣскѣ, екѣпѣзѣ.
Montirung, Montur, f., жѣнѣформѣ ѡстѣшѣскѣ, монѣтръ, вѣстѣлѣлѣ.
Moos, n., локѣ алуѣтѣсъ, вѣрѣчѣ, мѣрѣчѣе (ит. margherita), тѣсѣлѣ (mold.); —erde, f., пѣмѣлѣлѣ пѣгрѣчѣсъ, торѣъ (каре арде); —boden, —grund, m., —land, n., пѣмѣлѣлѣ, цѣлѣлѣ мѣрѣчѣѡсъ; —ſumpf, m., валтъ; —hitze, f., хрѣшкѣ (Heideborn, итал. melica, meliga, de znde мѣмѣлѣга мѣ мѣлѣга ром.).
Moos, n., мѣшкѣлѣ (плантъ); —bank, f., скѣзнѣ, мѣцѣ де мѣшкѣлѣ; —flechte, f., лѣханѣ (плантъ); —grün, a. m. ad., вѣрде ка мѣшкѣлѣ; —rose, f., рѡсъ мѣскѣлѣ.
Moosen, v.; deomъмѣлѣлѣ арѣорѣлѣ.

Mosig, a. mī ad., māsnočs.
Morō, m., močs, mocečs (къне);
 — *gesicht, n., oagz, шилъ кънеокъ,*
oagz хадъ.
Moral, f., мораль, етікъ, дивъцъ-
търъ пріаѣторѣ ла пъравърѣ шѣ
oаптеле oменешт; — philosophie,
f., oилософѣ мораль.
Moralisch, a. mī ad., моралъ, мо-
ралическъ.
Moralität, v. Sittlichkeit.
Morast, m., poročs, ruočs, rīnъ;
въръчѣ; вътокъ.
Morastig, a. mī ad., rīnočs, по-
poročs.
Mörbraten, m., oрѣтъръ de māmī.
Mörchel, f., върете (сърчогъ),
слонгъ.
Mord, m., oморъ, omъchidz; einen
— begehē, a oморъ, a oачѣ
mōpте, a kommīte omъchidz.
Mordacht, f., (мн векѣме), про-
скрѣпѣне, oсѣндъ днкоптра зчѣ-
гамѣлоръ; — art, f., — beil, n.,
секъре de зчѣс; — begier, — be-
gierbe, — lust, f., погъ а върса
сѣпѣ, сете de сѣпѣ; — blid,
m., къзътъръ de лотъ; — brand,
m., днчѣндѣ, dare de oокъ, нсчъ
de oокъ; — brenner, m., пѣторъ
de oокъ, днчѣнѣаръ; — geschrei,
n., стрѣгътъ de снаѣмъ; — gefelle,
m., комѣче de oморъ; — ge-
weht, n., артъ зчѣгъторѣ; —
killer, m., касъматъ; — schlacht,
f., вѣгълѣ кънѣ, кърпѣлѣ, мѣ-
челъ кънѣ; — that, f., oморъ;
oапъ de oморъ; — weg, m.,
дрѣмъ перѣкълочъ.
Morden, v., oморъ; zidz, декълъ
(todtschlagen).
Mörder, m., oморѣторъ; acacinz
(Meuchelmörder); — grube, f., вѣ-
знѣ de acacinz; — hand, f.,
мѣлъ acacinz.
Mörderisch, a. mī ad., хоѣескъ, аса-
вѣнескъ, de acacinz; вѣпѣросъ,
кънѣ, кърпѣчѣ, oероче (дела
oеръ); — e Schlacht, вѣгълѣ
кънѣ, днвершѣнѣгъ.
Mörderlich, a. mī ad., кънѣ, къ-

делъ (дела кънѣ); oзрѣочъ; —
aufsehen, a авѣ къзътъръ кънѣ.
Motelle, f., морель, мораскъ (вѣ-
шѣнъ).
Morganatisch, a. mī ad., (къвѣнтъ
гоѣескъ), морганѣтѣ; — e Ehe,
f., късѣторѣ морганѣтѣ, дн-
соѣре, не мѣна стѣпѣ, прѣн
каре oemela мѣ прѣчѣл се лѣ-
сескъ de дрѣнтърѣ върватълѣ.
Morgen, m., дѣмѣнѣгъ; Ресърѣтъ,
Orientz, (мн лѣмѣа комѣрѣ),
Левантъ; (астрон.) остъ (oран-
est); мѣне; oачѣ (ital. bifolca),
жаръ de пѣшѣнтъ, погонъ, о мѣ-
съръ de пѣмѣнтъ ка de 1500—
1600 стѣпѣнѣ пѣтр.; anbrechen-
der —, рѣвърсѣтѣлъ зѣлѣ; am
frühen —, deo-dimīnēgъ; — früh,
• мѣне dimīnēgъ; — Mittag, мѣне
ла амѣазѣ; guten —! вѣлъ dimī-
nēga!
Morgenandacht, f., — gebet, n., рѣ-
гъчѣне, devoѣzne de dimīnēga;
— anzug, m., — fleid, n., вѣст-
мѣнтъ de dimīnēga, негрѣча;
— besuch, m., вѣчѣ de dimīnēgъ;
— brot, n., гѣстѣре, прѣнѣлоръ,
дежѣнъ (къчѣ прѣоте нѣпте амѣ
ажѣнатъ); — dämmerung, f., oап-
тѣлъ зѣлѣ, аѣва зѣлѣ, зѣорѣ, рѣ-
върсѣтѣ, крѣпѣтѣлъ de зѣ, крѣ-
нѣсколъ (оетѣкъ); — gabe, f.,
зѣстре, конѣразѣстре; — gegen,
f., плѣлъ рѣсърѣтѣнъ, рѣѣзне рѣ-
сърѣтѣнъ; — gruß, m., кънъ dī-
minēga, вѣнѣгъ, салѣгъдѣне de
dimīnēga; — kühle, f., рѣкѣре de
dimīnēga; — land, n., Ресърѣтъ,
Orientz, мѣрѣ рѣсърѣтѣнъ; —
ländisch, a. mī ad., рѣсърѣтѣнъ,
oевантѣнъ, орѣнтѣлъ; — roth, n.,
— rōthe, f., азрѣръ (къчѣ арѣ ко-
лѣре азрѣлѣ), рошѣга dimīnēgѣ;
— sonne, f., сѣрѣле dimīnēgѣ;
— ständchen, n., мѣсѣкъ de dīmi-
nēgъ, азратъ, зѣореа; — stern, m.,
сѣаоа dimīnēgѣ, Лѣчѣoзрѣлъ dī-
minēgѣ, Вѣнегеа; — stunde, f.,
оѣра dimīnēgѣ, зѣорѣ; Morgen-
stunde hat Gold im Munde, сѣ-
латѣлъ de dimīnēgъ адѣче азрѣ

- an casă; ziurile sântă prietino
 cu măsle; —thau, f., rōa di-
 minecei; —wache, f., serierea
 diminecei, vîrîia (с. скрипъръ);
 die — schlagen, a bate zioana, a
 bate de deşteptare (la ôste);
 —wind, m., vîntă de dimineça,
 Ează; —zeit, f., timpulă diminecei.
Morgend, a. mi ad., de mîne.
Morgendlich, a. mi ad., de dimineça.
Morgens, ad., dimineça.
Morgenwärtig, ad., spre pesciră.
Morgig, a., de mîne.
Morsen, v., tală răd, căstărescă.
Morsch, a. mi ad., pîtreă; mър-
 чedă (ital. marcio); орачedă;
 скотă (lemnă); гъносă (dinte).
Morschheit, f., нăпрежăне, нăпре-
 зиме; мърchezиме; скотъръ;
 гъношиъ.
Morsel, **Morser**, m., мюъ; mortară
 (тăнă); —seule, f., пилăă, пистăă.
Morselle, f., пастикъ, емпластръ
 (medic.)
Mörtel, m., смалă, тинчă, теуклăгъ,
 чимарă, чиментă (варă ку ръснă
 местенатă); —felle, v. Stelle.
Mosaic, f., мозаикă, оитре композе
 din petrii mъръnte mi din smaltă;
 ce zice mi мозаикă че devine
 dela Moise.
Mosche, f., (ă локреа), вакъ.
Moschet, f., мошеъ, цемпъ, vi-
 серикъ тохаметанъ.
Moschus, m., мѣскă, москă (de
 medicină); —birn, f., пѣръ мѣс-
 кътале; —rose, f., росă мѣскă-
 тале; —thier, n., газелъ ку москă.
Mosicht, a. mi ad., мѣскіосă.
Moskovade, f., московатă, зъхарă
 врѣтă, зъхарă куадă (din vîrîia
 ферзере).
Mosk, m., мѣскă; —artig, ка мѣскăă.
Moskeln, v., сторкă мѣскă; мѣросă
 а мѣскă.
Mosten, v., факă мѣскă, мѣскърескă.
Mostig, a. mi ad., мѣстосă.
Moskelder, f., тѣскă de мѣскă, стор-
 крарă.
Moskeler, m., мѣскърігорă, мѣстарă
 (omă че сторче).
- Moskisch**, m., мѣстарă, мѣстарă
 ку мѣскă.
Motette, f., мотетă (кѣтаре).
Moth, m., цѣрмă пѣхлосă, гъ-
 носă.
Motion, (лат.), f., мотикне, про-
 пѣсцине ратр'о адвнанцъ.
Motische, v. Mosche.
Motte, f., моше.
Motten-staß, m., росърă de моше,
 молиертъръ; —staut, n., хрисо-
 сомă, зѣтаріъ, ростарінă сы-
 варикă (платъ).
Motto, n., мотă, мотто, сентинцъ
 істѣцъ, кѣтнцелă цениалă.
Mouffelin, m., (франц.), мѣселінă
 (цесетъръ).
Mouffren, v., (франц.), а сѣзма.
Möwe, **Mewe**, f., рандъреа de
 mare, ларикъ (лат. larus).
Mücheln, v., мѣросă а мѣчедă; се
 aprinde (оъина); се рѣнchezеште
 (знтăă).
Much, **Much**, m., чітă, кракă, гъ-
 чере фрикосă.
Müde, f., цѣндарă (ital. zanzara);
 et macht auß einer — einen Ele-
 phanten, елă фаче динтр'нă цѣн-
 дарă знă армъсарă, фаче din м-
 ку микă чѣртъ mare.
Muden, **mudsen**, v., nicht —, а нă
 мармъра, а гъчѣ мѣтă, а нă кракнѣ.
Müder, m., інокрїтă, омă гъвѣтă
 преоъкѣтă; омă ку гъргънѣ.
Müderei, f., інокрїсіъ, фѣцърїъ.
Müdisch, a. mi ad., капрїціосă, нъ-
 зросă.
Mudd, m., мідъ (мѣсарă de гръ-
 зне).
Mudde, f., молă, малă, глодă;
 сарофъ.
Muddig, v. Robberig.
Müde, a. mi ad., остенитă, овоситă,
 фатикатă, традїтă.
Müdigkeit, f., традъ, остенингъ,
 фатикъ.
Muff, m., мѣнекарїъ, мѣникотă
 (кѣчї ратръ пѣлă la котă); мѣ-
 росă de мѣчегалă; маръитă, м-
 традă.
Muffel, m., сѣиноситъръ, оїсаръ
 хадъ, сѣдѣръ.

- Mussen, müssen**, v., *мисѣозъ а мисѣдѣ*; *нѣте*.
- Müffig, müffig**, a. *ми ад.*, *мисѣдѣ*, *мисѣгълоцѣ*.
- Muhammedaner**, m., *мохамеданѣ*.
- Mühe**, f., *остенѣлѣ*, *ѣатикѣ*; *нѣказѣ*, *грицѣ*; *es lohnt nicht der —, es ist nicht der — werth*, *нѣ меритѣ агыта остенѣлѣ*, *нѣ меритѣ агыта спесе*; *keine — sprachen*, *а нѣ врсѣа нѣчл о ѣатикѣ*.
- Müheles**, a. *ми ад.*, *ѣърѣ нѣказѣ*, *ѣърѣ ѣатикѣ*.
- Mühen**, v., *раце*, *мисѣ*.
- Mühen**, v., *остенѣсѣдѣ*, *ѣатикѣ*, *сѣмърѣ*.
- Mühevoll**, a. *ми ад.*, *остенѣчосѣдѣ*, *ѣатикосѣдѣ*, *нѣлнѣ де остенѣлѣ*.
- Mühlbach**, m., *—wasser*, n., *рѣкѣлѣ морѣл*.
- Mühlchen**, a., *морѣшѣкѣ*, *морѣшѣорѣ*.
- Mühle**, f., *морѣ*; *das ist Wasser auf seine —*, *ачѣста ѣ авѣ ла морѣ са*.
- Mühlstein**, n., *ѣштѣлѣлѣ*, *ѣсѣлѣлѣ*, *кранѣлѣлѣ*.
- Mühlbau**, m., *кредиторѣ де морѣ*, *мѣштѣрѣ де морѣ*.
- Mühlenspiel**, n., *жокѣ де-а морѣшка*.
- Mühlgang**, m., *дѣмѣлѣ де морѣ*, *о нѣреке де петрил ми рѣта лорѣ*.
- Mühlgerinne**, n., *лѣптокѣ*, *лѣмзѣа*.
- Mühlkasten**, —*rumpf*, m., *комѣлѣ морѣл*.
- Mühlmeister**, m., *морѣрѣ*.
- Mühlrad**, n., *рѣта морѣл*.
- Mühlstein**, m., *пѣтрѣ де морѣ*.
- Mühlwehre**, n., *ставѣла морѣл*.
- Mühlwerk**, n., *морѣрѣлѣ*, *морѣ*.
- Mühle**, f., *мѣтѣшѣ*, *цацѣ*, *цѣцакѣ* (*провѣнч. алѣ Църѣл ром., итал. zia*).
- Mühlmühle**, n., *мѣтѣшѣкѣ*.
- Mühsam**, a. *ми ад.*, *остенѣчосѣдѣ*, *ѣатикосѣдѣ*, *лаворѣосѣдѣ*.
- Mühsamkeit**, —*seligkeit*, f., *остенѣнѣлѣ*, *остенѣнѣцѣ*, *ѣатикѣ*; *гребѣтѣ*.
- Mühselig**, v. **Mühsam**.
- Mulatte**, m., *мѣлатѣ*, *вѣстарѣдѣ нѣсѣкѣ дѣнтр'анѣ арапѣ ми нѣлѣ алѣлѣ*.
- Mulde**, f., *авѣлѣ*, *ловѣтѣ*, *трѣокѣ*; *es regnet, als wenn es mit —n gösse*,
нѣлѣ де вѣрѣсѣ, *нѣлѣ дѣн рѣлѣтѣрѣ де нѣорѣ*.
- Mull, Müll**, v. **Mulm**.
- Müller**, m., *морѣрѣ*; *—blau*, *вѣнѣтѣ десѣкѣлѣ*; *—bursche*, m., *дѣнвѣдѣчѣлѣ ла морѣ*.
- Mulm**, m., *пѣлѣворѣ*, *гѣрѣамѣлѣ сѣърѣмѣтѣ*; *нѣстрѣгалѣ (де лѣмнѣ)*; *ѣвинѣ де вѣрѣл*.
- Mulmig**, a., *пѣлѣворѣсѣдѣ*, *ѣвинѣосѣдѣ*.
- Mulstergig**, a., *мисѣгълоцѣ*.
- Multiplication**, f., *мѣлѣтѣлѣкѣлѣдѣисѣне*, *дѣмѣлѣлѣдѣисѣне*.
- Multipliciren**, v., *мѣлѣтѣлѣкѣ*, *мѣлѣцѣсѣкѣ*.
- Mulston, Müllum**, m., *морѣдонѣ*, *морѣтонѣ (дѣсѣтѣрѣ де лѣнѣ)*.
- Mumie**, f., *мѣмѣлѣ*, *трѣнѣлѣ дѣмѣлѣсамѣтѣ ла антиѣилѣ егѣпѣтѣлѣ*.
- Mumme**, f., *ворѣ тѣрѣ (де Брауншѣвалѣтѣ)*.
- Mummel**, m., *мѣмѣлѣ*, *ворѣ*, *вѣкѣ*, *мѣмѣлѣ (орѣл ѣе сѣърѣе лѣе прѣнѣчл)*; *стаѣлѣ*.
- Mummeln**, v., *сѣърѣилѣ*; *дѣнвѣлѣлѣ*, *дѣмѣлѣворѣсѣкѣ*; *мѣрѣ (вѣта)*.
- Mumerei**, f., *мѣмѣлѣтѣрѣ*, *мѣмѣлѣтѣрѣ*, *мѣсѣкѣ*, *мѣсѣкѣрѣтѣ*.
- Mumpeln**, v., *ворѣворѣсѣкѣ*; *морѣлѣлѣ*.
- Mund**, m., *гѣрѣ*; *von — zu — gehen*, *а мерѣе дѣн гѣрѣ 'н гѣрѣ*, *а сѣ лѣцѣ ѣаѣма*; *reinen — halten*, *а цѣнѣ сѣкрѣтѣлѣ*, *а мѣтѣтѣчѣ*; *sich kein Blatt vor den — nehmen*, *а ворѣл не ѣадѣ*, *а ворѣл лѣверѣ*, *а нѣ'мѣлѣ цѣнѣ гѣра*, *а нѣ аскѣнде мѣсѣа 'н сѣкѣ*, *а нѣ дѣмѣла кѣ долѣ ванѣ дѣн трѣл нѣлѣлѣ*; *nach dem —e reden*; *а ворѣл не лѣкѣ*, *а ворѣл кѣм дѣлѣ вѣне ла гѣрѣ*.
- Mundart**, f., *дѣлѣментѣ*, *дѣмѣлѣлѣлѣлѣ парѣтѣкѣларѣ алѣ зѣнѣлѣ ѣегѣлѣ сѣлѣ провѣнѣилѣ*, *дѣрѣватѣ дѣн лѣмѣа ѣенѣрѣларѣ а наѣилѣнѣлѣ*; *die altgriechische Sprache hatte vier —en*, *лѣмѣа елѣнѣлѣ аѣеа нѣтрѣ дѣлѣментѣ*; *die Sprache der Macedonomanen ist eine — der romanischen Sprache*, *лѣмѣа Маѣедоромѣнѣларѣ еѣге нѣлѣ дѣлѣментѣ алѣ лѣмѣлѣлѣ ромѣне*;

- , idiomъ, сѣхъ старъ дѣла про-
приъ а знеі націоні.
- Mundbäcker, m., штаръ домнескъ.
- Mundbedarf, m., мѳринде, прови-
цине де тѣнкарі.
- Mundbissen, m., вѣкѣтѣръ.
- München, n., гѣршѳоръ, гѣрідъ.
- Mündel, m., пѣмѣ, прѣнкъ сѣлѣсѣ
ла тѣторатъ; —gelber, pl., вані
пѣмларі.
- Munden, v., плаче, прѣште (гѣс-
тѣл).
- Münden, v., тѣ ревѣрѣ.
- Mundschule, f., окорѣтѣ, стѣденідъ
(болъ).
- Mündig, a., малоренѣ, жане дѣ
врѣтѣ лѣцѣсѣтѣ; —sprechen, а
деклара малоренѣ, а дѣпенѣа
де ані.
- Mündigkeit, f., малоренитѣте, врѣтѣ
матѣрѣ.
- Mundklemme, f., клѣштѣтѣръ (а
гѣрѣ).
- Mundloch, m., вѣкѣтаръ домнеокъ.
- Mundloch, m., вѣлнъ (Oblate).
- Mundleim, m., клѣс де пѣште.
- Mündlich, a. mī ad., ворѣалъ, prin-
grais; —e Unterredung, f., дѣ-
кѣрѣ, конворѣре, конверѣдѣше;
—e Testament, n., тѣстамѣнтъ
prin gras viſ (пѣнкѣпатѣвѣ).
- Mundloch, n., гѣръ, дѣскѣтѣтѣръ,
апѣретѣръ, ворѣтѣ, гѣрѣ.
- Mundöffnung, f., дѣскѣтѣтѣра гѣрѣ,
дѣскѣтѣтѣра гѣрѣ.
- Mundstropf, m., долъ де тѣнѣ, кѣ-
пакъ де тѣнѣ.
- Mundrecht, ad., не гѣстѣ, не плѣчѣре.
- Mundschent, m., кѣраръ, кѣларъ,
пѣкѣраръ, пѣхарпѣкъ домнеокъ.
- Mundsemmel, v. Semmel.
- Mundstück, n., лѣмѣ, лѣмѣшѳоръ;
чѣтѣръ (ардѣл.), imamea (полд.
rom.), гѣрарѣ; зѣвалъ (ла фѣрѣне);
die Frau hat ein gutes —, ачѣа
ѳемѣлѣ ечѣе лѣмѣтѣ, гѣралѣвѣ.
- Mündung, f., гѣръ; ревѣрѣтѣтѣръ
(де рѣ).
- Mundvoll, m., дѣмѣкѣтѣръ, вѣкѣтѣръ
мѣре.
- Mundvorrath, m., мѣринде, про-
вѣцине де гѣрѣ.
- Mundwasser, n., апъ де гѣрѣ.
- Mundwein, m., винѣ ачѣсѣ, вѣнѣ
домнеокъ.
- Mundwerk, n., гѣрѣ, гѣрѣрѣтѣ; ein
gutes — haben, а ѳі гѣрѣшѣ, а
ѳі лѣмѣтѣ, а ѳі гѣралѣвѣ.
- Municipalität, f., муниципалитѣте,
корпѣлѣ дѣрегѣторѣкорѣ знеі
чѣтѣдѣ.
- Munition, f., мѣнѣгѣцине, провѣцине
де рѣскоѣтѣ; —ſtafen, —ſwagen,
m., каръ де мѣнѣгѣцине.
- Muntern, v., шѳоптѣскъ, сѣсѣрѣтѣ,
ворѣскъ дѣ сѣкрѣтѣ.
- Münster, n., вѣсерѣкъ кѣтедралъ;
монѣстѣре.
- Munter, a. mī ad., дѣштѣнтѣ (ital.
desto); свѣрѣнтѣ, сѣвѣтѣ, вѣѣлѣ,
вѣрѣорѣсѣ; —e. Ullter, n., вѣтрѣ-
паде вѣсѣле.
- Munterkeit, f., дѣштѣнтѣчѣне; свѣрѣ-
тѣнѣме, сѣвѣгѣнѣме, вѣѣѣчѣне, вѣ-
тѣорѣ; — des Ullters, вѣѣорѣа вѣ-
рѣнегѣлорѣ, гѣрѣа врѣстѣ; —
des Gesichtes, ѳагѣ вѣрѣорѣсѣ; —
des Verstandes, вѣѣѣчѣнеа мѣнгѣл.
- Münzamt, n., монѣтѣрѣ, ѳѣмѣ
монѣтарѣ.
- Münzbuch, n., карѣ де пѣмѣсѣма-
тѣкъ, карѣ дѣсѣре монѣте.
- Münze, f., монѣтѣ, ванѣ; монѣтѣ-
рѣ, вані; медѣалѣ; мѣнтѣ, ісѣтѣ
(планѣтѣ); Kaufe —, мѣнтѣ кѣрѣдѣ;
gangbare —, монѣтѣ дѣмѣлѣтѣорѣ;
klingende —, монѣтѣ сѣнѣтѣорѣ;
mit gleicher — bezahlen, вѣмѣ ѳѣ
вѣнѣ-zion, сѣ ѳіе мѣ мѣлѣгѣмѣтѣ;
вѣмѣ ечѣе сѣѣнтѣлѣ, сѣ ѳіе мѣ
тѣмѣя; а da дѣпрѣмѣтѣлѣ дѣ-
токѣма.
- Münzen, v., тѣлѣ монѣтѣ, ванѣ монѣ-
тѣ; auf etwas gemünzt sein, а
roni ванѣ сѣмѣлѣ, а вѣѳѣе врѣкѣ
планѣ.
- Münzenbeschreiber, m., пѣмѣсѣма-
графѣ.
- Münzer, m., монѣтарѣ, вѣнарѣ.
- Münzfälscher, m., ѳѣлѣсѣторѣ де мо-
нѣтѣ (Falschmünzer).
- Münzfreiheit, f., —recht, n., дрѣнѣ-
тѣлѣ монѣтѣрѣѣлѣ, дрѣнтѣ де а
ванѣ вані.

Münzfuß, m., легъ de монета, легъ монетаръ, градъ de монета алъ монетел, пичоръ de монетелоръ, валъ.

Münzgehalt, m., легъ.

Münzgericht, n., трибуналъ de монетаръ.

Münzkabinett, n., —sammlung, f., кабинетъ de медали.

Münzkennniß, —kunde, f., пэмиситарикъ, коношица de монета.

Münzkosten, pl., монетаръ, копитаръ.

Münzmeister, m., мастръ монетаръ.

Münzordnung, f., регулътъ de монетаръ.

Münzprobe, f., провъ de монета, асаръ; —probierer, —warbeit, m., провъторъ, проваръ de монета.

Münzrand, m., зимаъ, гарнитъръ de монета.

Münzschlag, m., копъ.

Münzsorte, f., сортъ, сортъ de монета.

Münzstätte, f., монетаръ, вънъри, лонъ de се вате монета.

Münzsystem, n., системъ монетаръ.

Münzung, f., оарикъция de монета.

Münzwesen, n., монетаритъ, трезиле монетаритъ.

Münzzeichen, n., тарка монетел.

Münzversch, m., легъ, амесекъ de метале.

Mürbe, a. ші ad., ораедъ, вътчигъ, тълъедатъ, малетъ; стрътратъ (ital. stritolato), стритъ; скоптъ, рькоптъ; оупосъ, оъртичосъ; —Holz, n., лотнъ рескоптъ, орънъри; —Obst, n., потъ стрикатъ; потъ вътчигъ; —maschen, a. оръдези; a. вътчигъ; a. змилі трѳіа (кѳіа).

Mürbigkeit, f., вътчигаръ, тълъедатаръ; стрътратаръ, рескоптаръ.

Murmeln, v., мърмъль, ворворескъ, шопотескъ, сьсрездъ; —, subst. n., сьсрѳъ, сгоморъ сьрѳъ.

Murmeltier, n., мартотъ (анімакъ).

Murmur, m., мърмъторъ; шопотиторъ, сьсрѳторъ.

Murren, v., мърмъръ.

Murret, m., мартърторъ.

Murrisch, a. ші ad., мърмъросъ,

мърмъросъ, тълъиторъ, къртиторъ, оръчосъ; —es Wesen, патаръ къртиторе, отъ тълъиторъ.

Murrkopf, m., отъ муркъ, отъ тълъиторъ.

Musch, n., папъ, сьгъ de оупъ (центръ прьвчл).

Muschel, f., скоикъ; —bank, f., стратъ de скоиче; —arbeit, f., ляръ de скоиче; —förmig, a. ші ad., скоичиъ, а. форма скоичел; —kalk, m., варъ de скоиче; —lehre, f., скоиколоциъ; —schale, f., кожа, скафа скоичел; —wert, n., скоикъритъ, ляръ de скоиче, скоикъритъ.

Muse, f., (митол.), Мъсъ; оекаре din челе 9 zine але артелоръ ші штинделоръ; штинъ.

Muselman, m., мьсманъ, махометанъ.

Musenalmanach, m., алманакъ поетикъ.

Musenberg, m., Парнасъ, локция Мъселоръ.

Musengott, m., Аполонъ.

Musenpferd, n., Перасъ.

Musenstz, m., Университате.

Musensohn, m., студенте, лавъччелъ, оисъ алъ мьселоръ.

Museum, n., мьсеъ, лонъ менитъ центръ прозптеле штинделоръ, артелоръ, литератрел.

Musicht, a., врьосъ, пьросъ.

Musik, f., мьсикъ, артъ de a. комбина толариле спре лгьчереа азъ.

Musikalisch, a., мьсикалъ; —sein, a. коноште мьсика; —es Gehör haben, a. аво азъ центръ мьсикъ.

Musikant, **Musiker**, m., мьсикантъ.

Musik-lehrer, —meister, m., даскалъ de мьсикъ, тълъстръ de мьсикъ.

Musikarbeit, v. **Mosais**.

Muskate, f., мьскагъ, пакъ мьскагъ (потъ оорте мьроситоре); was hilft der Kuh die —? че ште чованъ, че есте сафранъ? нъ арпка мърмъритаръ ла порчл.

Muskateller, **Muskatwein**, m., винъ мьскагъ.

Mußtatenbaum, m., арборе, номъкъ мъскател, мъскатъ.
Mußtaten, **Mußtattellerbirn**, f., пёръ мъскатъ.
Mußtatenblume, —blüthe, f., мъскатъ (олоре).
Mußtatennuß, f., пъкъоръ (Mußtate).
Mußkel, f., мъшкы, мъскы; stat von —n, въносъ, мъскыосъ; —ader, f., вълъ мъскыларъ; —arterie, f., артерия мъскыларъ; —faser, f., оивъ мъскыларъ; —kraft, f., търъ мъскыларъ.
Mußkellig, a., мъскыосъ, мъскыосъ.
Mußkete, f., мъскетъ, олонтъ, пшкы, сенегъ.
Mußketenfeuer, n., оокъ дин мъскете, мъскетъръ.
Mußkettler, m., мъскетаръ, осташъ pedestръ.
Mußkuß, мъскы, момшосъ.
Muß, n., pl. **Müsse**, мъскы; vrell, чиръ; мостокътаръ; токанъ.
Muß, n., (de la **Müssen**, v.), сизъ, оорцъ; печеситато, тревингъ пепъратъ; nevole; — ist eine harte **Muß**, сила лере n'аре; печеситатеа оръпче лереа.
Müsse, f., komo ditate, днделете, неокъпъцине (рехатъ, къндъ); es gehört — dazu, сире ачбста се чере тимъ; etwas mit — verrichten, а оаче зндъ лере пепърате.
Müßig, a. mi ad., неокъпатъ; лепешъ, оъръ тревъ; —e Geld, n., ванъ морцъ; —e Stunde, f., оръ ливеръ, оръ вакантъ; —gehen, а петрече дн левезире, а ои неокъпатъ, а вате лела, а дшва хай-мъ-па.
Müßiggang, m., лене, неокъпъцине, лела; — ist aller Laster Anfang, ленеа есто перина дракъа.
Müßiggänger, m., перде-варъ, лепешъ; dieser Jüngling ist ein —, ачестъ жне дшва къндъ къпиръ оръпче.
Müssen, v., тresse, е. тревингъ; was muß das bedeuten? че ва оъ жкъ ачбста?
Muster, n., мъскы (ital. mostra);

moderъ; есемпляръ; decemalъ; провъ; —buch, n., —karte, f., (дн комерцис), картен къ мъскыларе; —rolle, f., роль, сканторъ къ прове; —schule, f., школъ нормалъ; —wert, n., лере къскы.
Musterhaft, a. mi ad., de moderъ, есемпляръ, че лоте сераи de есемпляръ; минъпатъ.
Mustern, v., реверъ, черчетезъ, черсрехъ; ренасехъ, грекъ дн ре-вистъ, оакъ мъскы.
Musterung, f., ревиситне, ревисъ (скъратъ), мъскы (de трене); —halten, а оаче ревисъ; die —passiren lassen, а трече дн ревисъ, а ревиде амъратъ.
Muten, mutern, v., пъкъреште, сканъ къжа.
Muth, m., въръциъ, корациа, инимъ; дндръсегъ, кътезаре; —, vole вълъ; аморе вълъ; ich verliere den —, а се дескърциа; —fassen, а се дмъръпъта, а лжа кърциа; den — sinken lassen, а перде корациа, а не кътеза; gutеß —es sein, а ои къ vole вълъ (ital. star di buona voglia).
Muthchen, n., мълъ, мкъ; sein — fühlen, о'ми стълъгъра мълъ.
Muthen, v., (векъ), черъ, черкъ, речеркъ; днтревъ; провокъ.
Muthig, a. mi ad., корациосъ, инимосъ, дндръсегъ; viola.
Muthlos, a. mi ad., дескърциатъ, неинимосъ, пепдръсегъ; —igfeit, f., дескърциа, пепдръсегъ; те-мъдърате.
Muthmaßen, v., сканъ, пресъпатъ, даъ къ сокотела, кониентъ (зичемъ днлентъ), даъ не гъчите.
Muthmaßlich, a. mi ad., пресъпатъ, пресъпативъ, кониентъралъ, не гъ-чито, не кониентате, не пемерите.
Muthmaßung, f., пресъпатне, сканъсцине, кониентъръ, пресъпатне, гъчитъръ.
Muthung, f., речеркаре; черере; провокъцине.
Muthvoll, a. mi ad., корациосъ, инимосъ, ванъ de корациа.

Muthwillle, m., дитроктъръ; свилвертъръ; риндъ.
Muthwillig, a. ші ад., дитроктъръ, свилвертъръ, невзнатикъ; рѣѣ; днадинсѣ; — *ex Weise*, днадинсѣ; *din* риндъ прекъдетатъ; — *e Vanferott, m.*, ванкротъ къ дншелъчъне; — *ex Streich*, мимедіе прекъдетатъ; крѣие, влѣстѣмъдѣ.
Mutter, f., мамъ, мамъ (маикъ, слав.), пѣскѣторѣ; матриче (маткѣ, митрасѣ, сгѣѣ); (тиногр.) матрицъ; *drohdie*, пѣталъ (de vinъ); сгратѣ, кзівѣ (de ogetъ).
Mutter-ader, f., (анат.), вѣна саѣкъ (пестѣ копсе дн жосѣ); — *allein, a.* ші ад., ситгрѣѣ ситгрѣхѣ; — *balsam, m.*, валсамѣ істерикѣ, пептрѣ істериѣ; — *band, n.*, (анат.), лѣгѣтъръ de маткѣ; — *beschwerde, —schwerung, f.*, дсрере de матриче, істериѣ; — *biene, f.*, (ла аывіне), маткѣ, мамъ, роѣнѣ; — *blutfluß, m.*, еморациѣ de матриче, скѣрсѣре; — *bruch, m.*, істерочѣе, гѣрѣіреа матчѣл, сѣриѣтъръ (вѣлѣ); — *bruder, m.*, братѣ de мамъ, зѣкѣ; — *brust, f.*, сѣзѣлѣ мамѣл; цѣде; мѣмѣле; — *erde, f.*, пѣтѣнтѣ венѣтаверѣѣ, пѣтѣнтѣ родіторѣ; — *fieber, n.*, фѣісрѣі істеричѣ; — *fluß, m.*, скѣрсѣре аѣлѣ, полѣ аѣлѣ (вѣлѣ); — *füllen, n.*, шѣпѣлѣ; — *gefühl, n.*, сѣмѣішѣнтѣ de мамъ; сѣмѣішѣнтѣ матернѣ; — *herz, n.*, інішѣ de мамъ; — *salb, n.*, вѣдеа; — *kind, —schöpfen, n.*, копѣлѣлѣ мамѣл, прѣлѣкѣ ресѣѣцѣтѣ, прѣлѣкѣ гѣгалѣтѣ, коконѣтѣ (італ. *cucce*), десѣтерѣтѣ; — *stache, f.*, вѣсѣрѣка мамъ, матерѣ; — *storn, n.*, сѣкарѣ гѣчѣнѣсѣ; — *stampf, m.*, кѣрчѣл ла маткѣ, сѣастѣ істерикѣсѣ; — *staut, n.*, кѣтомѣлѣ; — *treib, m.*, (med.), кѣнкѣ de матриче, рѣкѣ ла парѣеа пѣштерѣл (ла ѣemel); — *suchen, m.*, пѣлѣчѣтѣ, кѣсѣ (сѣлѣмѣлѣ аѣлѣ прѣлѣкѣлѣ поѣлѣ пѣкѣтѣ (Nachgeburt)); — *lamm, n.*, мѣа, мѣлѣлѣ; — *land, n.*, пѣтрѣлѣ, пѣтѣнтѣлѣ пѣмѣ-

терѣл, кѣмѣнѣлѣ пѣрѣнтѣсѣлѣ; — *lauge, f.*, лѣмѣлѣ кѣрѣѣітѣ de тѣрѣл (хим.); — *leib, m.*, пѣтѣчѣ мѣмѣсѣкѣ; — *liebe, f.*, ізѣіре de мамъ; — *maal, n.*, пѣгѣлѣ, пѣдѣлѣ (італ. *neo*); — *milch, f.*, цѣіа мамѣл; — *moord, m.*, матрѣідѣлѣ, оморѣ de мамъ; — *mund, m.*, гѣзѣрѣ, гѣѣлѣ, гѣра матчѣл; — *naehend, —naht, a.* ші ад., голѣ голѣлѣ, десѣолѣтѣ, голѣ кѣ пѣлѣгѣлѣ; — *pfennig, m.*, ванѣлѣ мѣрѣнѣлѣ; — *pfend, n.*, ѣпѣлѣ; — *recht, n.*, дрѣнтѣ мѣмѣсѣкѣ; — *schaft, n.*, оѣе кѣ мѣлѣлѣ; — *scheibe, f.*, вѣгѣзѣна матчѣл; сгріпѣтѣорѣеа дѣргѣрѣсѣкѣ, дѣкѣсѣра ѣечорѣѣл; — *schoß, s*, сѣзѣлѣ мамѣл; — *schweint, n.*, скѣрѣѣлѣ, пѣркѣ; — *schwester, f.*, шѣтѣшѣлѣ, цѣлѣ (прѣвінѣ. аѣлѣ Цѣрѣл ром., італ. *zia*); — *sprache, f.*, лѣмѣлѣ мамъ, лѣмѣлѣ наѣіоналѣ, лѣмѣлѣ матернѣ, лѣмѣлѣ прѣмѣітѣвѣ; *die —sprache ist unser Heil*, лѣмѣа наѣіоналѣ ѣ гѣрѣа ші пѣтереа пѣѣстрѣ; *die —sprache ist die Nation selbst*, лѣмѣа наѣіоналѣ ѣ лѣсѣам наѣіѣнеа; — *staat, m.*, стѣтѣлѣ мѣгрѣнолѣітанѣ; — *stand, m.*, стѣтѣлѣ de мамъ, матернѣтѣтѣ; — *stein, m.*, істеролѣлѣ; — *stod, m.*, сгѣлѣ de прѣсѣлѣ, de сѣмѣіцѣ; гѣрѣкѣлѣ, вѣтѣкѣ; — *theil, m.*, кѣіронѣмѣ матернѣ; — *trompeten, pl.*, трѣмпѣ ѣалѣонѣе; — *wehen, pl.*, дѣрѣрѣ de пѣштере; — *wiß, m.*, істерѣіме ѣірѣсѣкѣ, сѣірѣтѣ пѣтѣралѣ; жѣдѣкѣтѣ сѣпѣлѣѣсѣ; — *wuth, f.*, ѣзѣрѣеа зѣрѣпѣлѣ, ѣзѣрѣеа матчѣл (вѣлѣ); — *zäpfchen, n.*, (хірѣрг.), чѣпѣ de маткѣ, інѣстрѣмѣлѣтѣ чѣ сѣ аѣлѣкѣ сѣіре а пѣінта кѣтѣменѣіе, пѣсарѣ, аѣтѣсарѣ (італ. *pessario*).

Mutterchen, Mutterlein, n., мамѣкѣ, мѣмѣкѣ.

Mütterlich, a. ші ад., мѣмѣсѣкѣ, мѣмѣсѣкѣ, de мамъ, матернѣ.

Muß, m., скѣртѣ de кѣѣлѣ, модѣтѣ, чѣпѣтѣтѣ; омаѣлѣдѣ; метѣлѣлѣ, гѣгѣлѣ.

Müße, f., лѣчѣлѣ, кѣіе, кѣшѣлѣ; скѣѣлѣ.

Mußen, v., скъртежъ, мочезъ, прътежъ, чонтежъ (stuzen).
Mußenmacher, m., къчкаръ.
Mußenstreif, m., кордеа, ватъ по къчалъ.
Müßig, m., скъртъ de vedere, miomikъ (Kurzichtig).
Myriade, f., мириада, нѣмеръ de zече mil; (ан дѣтва команъ нѣмеръ немъринитъ).
Myriameter, m., мириаметръ, метръ de дрѣмъ; каре оаче 10 mil metre франц.
Myrthe, v. Myrthe.
Myrthe, v. Myrthe.
Mythagog, m., (ла антич), мѣстагоръ, поплъ каре дѣвѣца секрете кѣтрѣи деѣи.
Mysterien, pl., мѣстерѣи, секрете, тайне; мѣстерѣи се зѣче маѣ вѣртосъ десре секрете релѣиосе;

man sank in die — der Religion nicht durchbringen, мѣстерѣи релѣиосе аз се потъ нѣтрѣнде; мѣстерѣи се нѣмоскѣ ми дѣкрѣило немѣтрѣнее але патрѣи, прѣкш ми але инѣмел оменештѣ.

Mysteriös, a. mi ad., мѣстерѣосъ.
Mystik, f., мѣстикъ, еспѣикѣживѣосе аскѣносъ а релѣиѣи.
Mystiker, m., мѣстикъ.
Mystisch, a. mi ad., мѣстикъ, алегорикъ, оѣгратѣи.
Mystificiren, v., мѣстикѣчесъ, амѣнеоскѣ по зѣпоръ крѣзѣторѣи, аполрадъ de еѣи.
Mythe, m., оавзлъ, мѣтѣ, ѣсторѣи ероикъ дѣи тимпѣрѣ оѣвалосе.
Mythologie, f., мѣтологѣи, ѣсторѣи оавзлосъ. (десре зѣи, семѣзел ми ероѣ дѣи стрѣвекѣме).
Mythologisch, a. mi ad., мѣтологѣикъ.

N.

N, n., а патрѣспрежѣчеа дѣтеръ ан аѣоавѣтѣлѣ перманъ.
Na! na! cık! poetimă!
Nabe, f., вѣтѣкѣ de рѣгъ; das Loch in der —; онѣкѣ вѣтѣкѣлѣи.
Nabel, m., вѣрикъ = (bellico, it.); —ader, f., вѣна вѣрикѣръ; —binde, f., лѣгѣтѣръ, фашъ de вѣрикъ; —bruch, m., орънѣтѣръ вѣрикѣръ; —förmig, a., de форма вѣрикѣлѣи; —gegend, f., рѣнѣанеа, лѣтѣреа десре вѣрикъ; —geschwulst, f., отѣалочѣлъ, дѣмѣлѣтѣръ вѣрикѣръ; —gewäch, n., сѣркомѣалъ; —nehrbruch, m., еѣи-плотѣалъ; —schnur, f., —strang, m., ознѣора вѣрикѣлѣи; —wasserbruch, m., ѣдромѣалъ.
Naben, v., нѣкѣ вѣтѣкѣ ла рѣгъ.
Naben-bohrer, Näber, m., сѣредѣлъ de рѣгъ; —holz, n., лѣманъ de вѣтѣкѣ (de рѣгъ); —ring, m., чѣрѣкѣ de вѣтѣкѣ de рѣгъ.
Nach, prep., ла; —Paris gehen, а мерѣе ла Парѣсъ; а; —Hause gehen, а мерѣе а касъ; er riecht — Branntwein, нѣре а ѣнарѣсъ;

danz (dopo, it.); — zehn Uhr, дѣлъ зече ѣре; anderwärts, анѣрѣтѣ; er kommt — mir, аине анѣрѣтѣлѣи мѣс; dazwischen = d'après фр.; (secundum); — der Natur, дѣнре патрѣръ; meiner Meinung —, дѣнре нѣрѣреа мѣеа; — der Erde verkaufen, а вѣнде кѣ котѣлѣ; кѣтре, сѣре; — Norden, кѣтре, сѣре Мѣзѣ-пѣнте; dem Namen —, de нѣме; ан, dem Neubergeren —, ан чѣлѣ стѣрѣѣре; ad., — und —, анчѣтѣ кѣ анчѣтѣ, нѣдѣнѣ кѣте нѣдѣнѣ; — wie vor, аѣзмѣ ка ми маѣ пѣнѣте, нѣрѣреа; —gerade, аине, токѣа.
Nach-sichten, v., мѣ рѣгѣлѣзъ дѣнре .., мѣ копѣорѣмѣкѣ; —affen, v., маѣмѣзѣзѣ, копѣрѣоакъ; ангѣнѣ; —affer, m., маѣмѣзѣтѣрѣ, копѣрѣѣтѣрѣ, имѣтѣтѣрѣ, дѣнѣнѣтѣрѣ рѣдѣлѣлѣи; —affung, f., маѣмѣзѣрѣе; —ahmbar, a., имѣтѣнѣрѣсъ; —ahnen, v., имѣтѣкѣ, копѣрѣоакъ, копѣекъ; —ahnung, f., имѣтѣнѣнѣе; —ahnen, v., а сѣнѣлѣи = spigolare, it.; —arbeiten, v.,

а дѣлѣні дѣла кѣ каре амѣ ретасѣ не зрѣтъ, а дѣла дѣлѣ ..; —arten, v. n., дѣпенерезѣ, те факѣ семене алѣла, іаѣ фіреа, пѣравѣлѣ алѣла; —artung, f., імітѣціоне.

Nachbar, m., вѣчінѣ; —in, f., вѣчінѣ; —lich, a. mī ad., вѣчінѣ, ка кѣ вѣчінѣ, дѣвѣчінатѣ; —schaft, f., вѣчінѣгате, вѣчінѣме; —staat, m., стѣтѣ дѣвѣчінатѣ.

Nachbedingen, v., факѣ kondiționni постеріоре; —behef, m., свѣтер-фѣдѣ, мезіѣ севѣндарѣ; —bellen, v., лѣтра дѣлѣ .., імітезѣ лѣтра-тѣлѣ; —bericht, m., дѣштѣицѣре носкрѣнтѣ; —bessern, v., рефакѣ, трекѣ прѣлѣ тѣлѣ дѣлѣ алѣла; —beten, v., репѣцескѣ, зѣкѣ рѣгѣчѣнеа дѣлѣ ..; rezikѣ меха-нѣчѣште; —beter, m., репѣцѣторѣ, по-торѣторѣ; еко, зѣвра алѣла; —bezaehlen, v., плѣтескѣ рѣмѣ-шѣца; —bier, n., в. Kofent; —bild, n., копѣе; —bilden, v., ко-пѣезѣ; —bildner, m., копѣстѣ; —bleiben, v., рѣмѣлѣ, дѣтѣрзіѣ не кѣлѣ; —blicken, v., ме зѣтѣ дѣлѣ чѣнеа, дѣлѣ негрѣкѣ кѣ окѣл; —brand, m., (кѣрѣмѣдѣрѣе), кѣн-торѣлѣ де не зрѣтъ; —brechen, v., іаѣ не зрѣтъ не злѣ рѣѣ; се рѣмѣне тотѣ мерѣѣ; —bringen, v., адѣкѣ аѣолѣ; репорѣтѣ; —brut, f., клѣчѣтѣрѣ, пѣлѣтѣрѣ пѣнтрѣ а-доѣорѣ; —cux, f., кѣрѣ не зрѣтъ.

Nachdem, conj. mī ad., дѣлѣ че, дѣлѣре ачѣеа, дѣлѣ кѣмѣ, іѣфѣне.

Nachdenken, v., гѣндескѣ ла чѣеа, кѣцѣтѣ асѣпра врезнѣлѣ дѣлѣ, medirezѣ; —, n., medітѣціоне; in tiefes — gerathen, a кѣдѣ не гѣндѣспѣлѣ; —denkend, a., medita-тіѣлѣ, не гѣндѣспѣлѣ; —denklich, a., чѣркѣспѣнтѣ, вѣгѣторѣ де сѣмѣ; de meditatѣ; —druck, m., адѣа тескѣре, рѣтѣпѣрѣре; контрѣ-фѣлтѣрѣ, контрѣтѣпѣрѣтѣрѣ (кѣндѣ се тѣпѣрѣште картѣа не фѣрѣшѣ дѣконтрѣ дѣрѣтѣлѣлѣ аѣторѣлѣлѣ); фѣг. ponderе, гѣрѣзгате, енерѣціе, пофѣлѣ; —drücken, v., рѣтѣпѣрескѣ,

контрѣфѣакѣ (о картѣ): —drücken, v., аѣтѣсѣ аѣолѣ, mī аѣтѣсѣ пѣціп-тѣлѣ; —drucker, m., контрѣтѣ-пѣрѣторѣ; —drücklich, a. mī ad., аѣтѣсѣтѣ, енерѣціосѣ (тѣпѣ, вѣрѣвѣ), асѣпрѣ; —drücklich bestrafen, пе-дѣпѣсескѣ асѣпрѣ; —drücklich ant-worten, рѣсѣкѣндѣ вѣрѣде; —drück-lichkeit, f., енерѣціе; пѣтѣрѣ; —dürfen, v., амѣ воле де а асѣо-чѣа не чѣнеа; —eifer, m., —eiferung, f., емѣлѣціоне, зѣлѣ (де а аѣкѣнѣче не чѣнеа дѣлѣ чѣеа); —eiferer, m., емѣлѣ, емѣлѣторѣ, рѣвалѣ; —eifern, v., амѣ емѣ-лѣціоне, зѣлѣ де а ..; —eifern, v., вѣрѣтѣ дѣлѣ чѣнеа, ме гѣрѣ-вѣскѣ аѣлѣ аѣкѣнѣче dīnavol.

Nacheinander, ad., зѣнѣ дѣлѣ алѣтѣ; deарѣндѣлѣ; drei Tage —, тѣрѣ-зіѣе де арѣндѣлѣ.

Nachempfangniß, f., свѣрѣфѣтѣ-ціоне; —empfinden, v., амѣ ачѣ-лѣшѣ сіѣпѣціѣнтѣ кѣ алѣлѣ, ре-сіѣпѣлѣ.

Nachen, m., пѣшѣорѣ, лѣнтрѣшѣорѣ.

Nacherte, m., ерѣзѣторѣ свѣстѣтѣтѣ (дѣлѣ лѣнса алѣтора mī de аѣрѣне); —erinnerung, f., рѣдѣчѣре а мѣнѣте, рѣсѣвѣнѣрѣ; епѣлѣорѣ; —ernste, f., аѣлѣ. dollea сѣчѣрѣшѣлѣ, сѣкѣкѣтѣрѣ; —erzählen, v., парѣзѣ, ісѣторѣескѣ дѣлѣ алѣлѣ; —essen, n., тѣн-карѣ не зрѣтъ; десертѣ, фѣр.; —fahren, v., ме кѣрѣлѣ, мерѣлѣ кѣ кѣрѣлѣа дѣлѣ алѣлѣ; (mīner.) vісітезѣ мѣнехе; —fallen, v., кѣдѣ не зрѣтъ, dīn дѣрѣштѣ; —färben, v., тѣпѣрѣзѣ, даѣ колѣре дѣлѣ ..; —fegen, v., дѣмѣлѣтескѣ а-доѣорѣ; —folge, f., хѣрѣаре, сѣкѣ-чѣсіѣне (не тѣрѣнѣ); імітѣарѣ; —folgen, v., а зѣрѣа кѣзіѣа; auf dem Fuße —folgen, v., а се цѣнѣ де зѣрѣа кѣзіѣа; —folger, m., сѣкѣ-чѣсѣорѣ; —fordern, v., чѣрѣ не де асѣара, прѣтѣндѣ (пѣсте тѣокѣмѣлѣ); —formen, v., фѣрѣмѣлѣзѣ дѣлѣ ..; —forschen, v., чѣркѣ, есѣмѣнѣ, ме пѣорѣтезѣ десѣре ..; —forsch-er, m., рѣчѣрѣчѣтѣорѣ, інкѣзѣ-торѣ; —forschung, f., рѣчѣрѣкѣ-

търъ; лъаре ла дитреваро (in-
vestigazione); —stage, f., дит-
реваро дъръ ..; —fragen, v.,
дитревъ дъръ, decipere ..; —frost,
m., перъ тързиъ; —führen, v.,
дъкъ не зрътъ; —füllen, v., ре-
дъръ; —füllung, f., редъръ-
търъ; —gaffen, v., а къска гъра
дъръ чинева; —geben, v., маі
даъ; дитъдъкъ; се ласъ, се моіе,
се decinde (кърда); der Klügste
gibt —, канъ плекатъ. нъкъ tale
cavia; —gebend, a., гъсъръ,
дитъдъкъ; —gebend sein, а ѳі
отъкъ пъчъ; —gebung, f., редъ-
сърътъ (deseriere); —gebo-
ren, a. mi ad., постатъ, нъ-
скътъ дъръ мъртеа татъсеъ; —
geburt, f., локъ, пъчътъ (din
matk); —gehen, v., меръ, змъ-
въ дъръ ..; den Bergnügungen
—gehen, а змъва дъръ пъчъръ;
seinen Geschäften —gehen, а ми
къта де тревъ, де овлеръдънъ.
Nachgebends, ad., овкчеовъмънто
дъръ ачееа.
Nachgiebig, a., гъсъръ; —giebig-
keit, f., редъсърътъ, гъсъръте
диковътъръ, плекъчине.
Nachgericht, n., меселъкъ (desertъ
мъкъръ, маі къ сѳмъ нѳме не
ла ѳinea mesel); —gemacht, a.,
ѳантичъ; —geschmack, m., гъсъръ
че ретъне; —gießen, v., маі
торъ, върсъ маі аноі; —gra-
ben, v., сръкъ дъръ (чева п. е.
комѳръ); —grab, n., отавъ; —
grübeln, v., сьвъризеъ, скѳо-
рескъ дъръ ..; —grummel, n.,
адоа отавъ; —gucken, v., а се
къкъ дъръ ..; —hall, m., ресъ-
неръ, ено; —hallen, ресънъ, ре-
дъсъръ; —halten, v., а цинѳ не
зрътъ (лекъчине дитреваро);
—haltig, a., че дъръ, че цине,
трапъкъ; —hand, f., партеа дит-
аноі а къкъ; —hängen, —hän-
gen, v., а се да дитрѳтърей;
—hauen, v., in die stehenden
Feinde —, а гъла дит снате не
инимикъкъ ѳгъторъ; —haufesunft,
f., редърпаро, редъсъръ акасъ;

—heben, v., ажътъ а ридъка; —
helfen, v., ажътъ а спорі, а дитънта.
Nachher, ad., дъръ ачееа.
Nachherbst, m., постъгѳмътъ; гѳмъта
ѳемеръкъ (а кокопелоръ); —
herig, a., маі дитрѳтъ, посте-
риоръ, дит ordinea титъкъ;
—heu, n., отавъ; —hieb, m.,
ловре дъръ, ловре поръ; —
hochzeit, f., осръкъ дъръ нътъ;
holen, v., іаъ аноі (че ретасе),
дидеинескъ (че нъ се ѳкъ);
addsk; —hut, f., партеа дъръ ..;
kodarmie = ариераръ (мил.);
—jagen, v., даъ гѳнъ (ла вънъ),
змъвъ дъръ пъчъръ; —kellern,
v., ресъсъръ негръ адоаоръ;
Klang, m., вретъдъре де токъ,
ресънеръ, редъсъръ; —klettern, v.,
мъкадъръ дъръ ..; —klingen, n.,
ресънъ; —komme, —kommung,
m., зрмашъ, decendinte; —
kommen, v., вѳнъ дъръ, не зрътъ;
дидеинескъ, ѳъсъръсъръ; seiner
Pflicht —kommen, а ми дитъини
овлеръдънеа; —kommenschaft, f.,
вѳторѳне, постеритате, зрмашъ
пѳстри; —konnem, v., поръ зрмъ,
вени дъръ чинева; —kost, v. —
essen; —künsteln, v., контръѳкъ
къ мъсърѳе; —lassen, v., ре-
неръ вълъиндъ.
Nachlass, m., китронѳе, монте-
пире, гъсаръ, лератъ; іертаре (а
анѳ даторѳ мѳл); —lassen, v., а
редасъ; дитъдъкъ; дитъдънедъ;
іертъ; —gelassene Werke, оперо
постъмо; —en, се сръсѳте
(ѳанѳа), дитчъръ (дъредеа); die
Hige läßt —, къдъра дескренѳте;
der Wind läßt —, вѳнтъкъ дит-
чъръ; sein Eifer läßt —, і се
рѳчѳте зѳкъ; der Sturm wird
bald —lassen, ѳъртна се ва
пъса крандъ; —lassenschaft, f.,
гъсъръ, китронѳе.
Nachlässig, a., нерѳинѳте, негъсъръ-
торъ, ленѳмъ; —leit, f., нерѳи-
нѳцъ, негъсаро, лѳно.
Nachlaufen, v., ажъръ дъръ; den
Mädchen —laufen, ажъръ дъръ
ѳете; —leben, v., вѳнъ дъръ

(принципиално кѣва); —legen, v., маѣ пѣнѣ дѣкѣ; —lese, f., смѣкѣре. (за грѣше); погирчѣтѣ ард. (за вѣл); —lesen, смѣкѣскѣ, погирчѣскѣ; легѣ, чѣтѣскѣ дѣлѣ аѣтѣлѣ; —lesung, f., лектѣрѣ, чѣтѣтѣрѣ; —liefern, v., пѣдѣлѣ; —lügen, v., сѣзнѣ мѣнчѣнѣ дѣлѣ аѣтѣлѣ; —machen, v., факѣ аѣол, дѣлѣ (модѣлѣлѣ шчл.) аѣтѣлѣ; копѣезѣ; Jemandes Stimme —machen, дѣлѣ гѣлѣ; alle Mäßen —machen, а маѣмѣца гѣре модѣлѣ; —machung, f., коптѣрѣчѣтѣрѣ; маѣстогрѣфѣ; —maß, f., аѣоа кѣсѣтѣрѣ; —malen, v., копѣезѣ; ein Gemälde —malen, копѣезѣ знѣ гѣвлѣлѣ; —mäßig, a., поѣте-рѣорѣ, вѣтѣорѣ, вѣрѣтѣорѣ.

Nachmalß, a., дѣлѣ, дѣлѣрѣтѣ.

Nach-messen, v., рѣмѣсѣрѣ; —mit-tag, m., дѣлѣ прѣзнѣ, дѣлѣ а-мѣзнѣ; —mittäglich, a., дѣ дѣлѣ прѣзнѣ; —mittagß, ad., дѣлѣ прѣзнѣ; —mittagsruhe, в. Мѣт-тагѣруѣе; —mühen, v., коптѣрѣ-факѣ монѣтѣ; —müssen, v., трѣ-вѣ а, мерѣе дѣлѣ чѣнева; —ordnen, v., сѣсѣтѣезѣ; —ratschen, v., вѣрѣмѣзѣ маѣшкѣндѣ (прѣн тѣнѣ); —rfeifen, v., маѣлѣрѣ дѣлѣ чѣнева; —rurjeln, v., да пѣтѣ аѣтѣлѣ вѣрѣвелѣкѣ; —rechnen, v., маѣ со-кѣтѣскѣ одѣтѣ, рѣкаѣкѣлѣ; —rede, f., вѣрѣре пѣлѣрѣтѣ, еѣпѣлѣгѣ; маѣрѣтѣрѣчѣтѣрѣ, вѣтѣвѣнѣтѣрѣ; die übte —rede, вѣрѣре дѣ рѣ, ка-лѣмнѣ, дѣфѣлѣрѣ, нѣмѣ рѣ; —reden, v., рѣзнѣ, рѣпѣтѣ, поѣто-рѣскѣ (вѣрѣвелѣ кѣва); bößes —reden, вѣрѣскѣ дѣ рѣ, дѣфѣлѣмѣ; —reisen, v., сѣ кѣчѣ пѣлѣрѣтѣ, маѣтѣрѣзѣ маѣ гѣрѣзѣ; —reisen, v., кѣлѣтѣорѣскѣ дѣлѣ чѣнева; —reißen, v., сѣ рѣмѣе маѣ тѣре; eine Zeichnung —reißen, копѣезѣ знѣ гѣвлѣлѣ; —reiten, v., кѣлѣ-рѣскѣ сѣ аѣжѣнѣ пѣ чѣнева; —rennen, v., маѣ рѣпѣдѣ, аѣлѣрѣ дѣлѣ ..; —reue, f., покѣндѣ, кѣндѣ гѣрѣе.

Nachricht, f., шѣре, вѣстѣ, аѣсѣгѣ;

пѣвелѣ, пѣстѣе, пѣтѣдѣе, рѣ-пѣрѣтѣ.

Nachrichter, m., ѣндѣкѣ вѣ ѣндѣца дѣсѣнѣтѣ маѣ вѣрѣа дѣн дѣмѣа рѣ-мѣнѣ зѣчѣмѣ: хѣнѣрѣ, хѣхѣрѣ; еѣсѣкѣтѣрѣ, гѣдѣ.

Nachrollen, v., дѣрѣскѣ, кѣдѣорѣ-цѣскѣ пѣлѣрѣтѣ .., вѣрѣмѣзѣ рѣсѣтѣ-рѣдѣндѣмѣ, рѣтѣндѣмѣ; —rübern, v., вѣрѣмѣзѣ вѣсѣгѣндѣ; —rüden, v., вѣрѣмѣзѣ, маѣ дѣнѣнтѣ, дѣлѣ ..

Nachruf, m., вѣрѣа дѣн вѣрѣтѣ (а знѣл рѣпѣсѣтѣ, сѣдѣ пѣрѣсѣдѣ); сѣрѣгѣре кѣмѣре дѣлѣ ..; —en, v., кѣлѣмѣ, сѣрѣгѣ дѣлѣ чѣнева; —rühm, m., фѣлѣмѣ, рѣнѣмѣ, нѣмѣ вѣнѣ (дѣлѣ мѣрѣтѣ); —rühmen, v., еѣнѣм —rühmen, а гѣлѣдѣ, а зѣчѣ дѣн дѣлѣа знѣлѣ чѣ нѣ ѣ фѣдѣ; —saat, f., аѣоа сѣмѣнѣтѣрѣ; —

sagen, v., рѣпѣтѣ; рѣзѣкѣ; Eid-

—sagen, а зѣчѣ дѣлѣ аѣтѣлѣ жѣ-

рѣмѣнѣтѣлѣ; Jemandem etwas Bö-

ßes —sagen, а вѣрѣлѣ рѣдѣ пѣ вѣрѣма

кѣва; —saß, m., мѣнѣорѣ, копѣ-

кѣсѣнѣ; —schallen, v., рѣсѣнѣ;

—schäfen, v., а трѣмѣре дѣлѣ ..;

—schieben, v., дѣлѣнѣгѣ, аѣрѣкѣ

дѣлѣ ..; —schiefen, v., дѣлѣнѣшкѣ

дѣлѣрѣпѣтѣ кѣва; маѣ да, дѣлѣ-

нѣпѣскѣ (ѣ сѣмѣ); маѣ рѣпѣдѣ

дѣлѣ чѣнева; —schlachten, v., а

маѣ зѣдѣ; еѣг. еѣнѣм —schlachten,

сѣмѣнѣ кѣва; —schlag, m., маѣ-

пѣтѣ фѣлѣсѣ, вѣнѣ кѣлѣ; дѣлѣтѣрѣ

пѣ вѣрѣтѣ; (мѣс.) пѣтѣ дѣлѣлѣнѣ-

тѣре; —schlagen, v., фѣлѣтѣзѣ,

кѣпѣсѣлѣтѣзѣ (ѣ картѣ); таѣ, факѣ

монѣтѣ фѣлѣсѣ; ein Wort im

Wörterbuche —schlagen, кѣлѣ ѣ

вѣрѣлѣ дѣн зѣчѣнѣрѣ; —schleichen,

v., аѣрѣрѣскѣ пѣ фѣрѣшѣ, сѣпѣ-

пѣзѣ фѣрѣмѣндѣмѣ; —schleppen,

v., тѣрѣскѣ дѣлѣ ..; —schlüssel,

m., кѣлѣ фѣлѣсѣ; —schmecken,

v., лѣсѣ знѣ гѣсѣтѣ вѣнѣ пѣлѣрѣтѣ;

—schneiden, v., вѣрѣскѣ дѣлѣ (знѣ

модѣлѣ); Brot —schneiden, маѣ

таѣлѣ пѣлѣ; —schnitt, m., аѣоа

гѣлѣтѣрѣ; —schreiben, v., сѣрѣлѣ

дѣлѣ .. копѣезѣ; —schreiber, m.,

кѣпѣскѣ; —schrift, f., аѣпѣсѣлѣ,

постскрибъ; —schwimm, m., дескър-
къръ (de пашкъ) дънъ; адаосъ;
амалиири (de ван), арънкъръ
пешръ; —schwamm, m., полъ
де азъ долъа; —schwimmen, v.,
зрмежъ дъноуандъ, дъноуъ дънъ
..; —sehen, v., зрмежъ дън оуи
(не чинева), режъ, ессаминъ;
oir. einem —sehen, трокъ ка ве-
дереа, сьнтъ дъгъдъиторъ; sehen
Sie einmal — wie viel Uhr es
ist, ен вежъ кьте оре сьнтъ; —
sehen, n., режизне, ессаминъ, дъ-
гъдъинъ; —senden, v. —schiden;
—setzen, v., постъжъ, пашъ ла
енате, дескрежескъ; einem —
setzen, v., ѝаъ ла гонъ не чинева;
—setzung, f., десрежъ; ларе ла
гонъ; —sicht, f., дътаре дънъ,
дъгъдъинъ, дъдъаре; ѝертаре;
—sicht geben, а да пашъ, пре-
дънъ терминъ; —sichtig, a. шъ
ад., дъгъдъиторъ; —sichtigkeit, f.,
дъгъдъинъ; —singen, v., кьнтъ
дънъ; —sinnen, v. —denken; —
sommer, m., адов веръ; —sprachen,
v., скосекъ, черкъ а озра се-
кретъ къва; —spiel, n., оаръ,
шеса жакъ ла зрмъ; —spotten,
v., а оаче ка .., азъ конгръоаче,
азъ дъгъна; —spotter, m., дъ-
гънторъ; —sprechen, v., а ре-
пещъ воръеа алъа; —spüren,
v., адъртърескъ, ѝаъ зрмъ, черкъ
а деокопери; —sprung, f., а-
дъртърпе.

Nacht, prep. шъ ад., апроне де,
обре апроне; дьнъ; — mit-
tem Water, дьнъ гатъ моъ.

Nachtstern, ad., немжловитъ гьнъ.

Nachste, a., (der, die, das), чезъ
маѝ апроне; маѝ скертъ; in der
—n Woche, селтъмъна вьторе;
der — Weg, калеа чеа маѝ
скертъ.

Nachste, m., апронеле (тогъ омаѝ,
чи деокамдате консьнциялъ, впоѝ
конационалъ, апоѝ корелциона-
рълъ, апоѝ вечинълъ, апоѝ ком-
патриотълъ; дъоине сзреинълъ);
—nliebe, f., харитатеа, аморълъ,
ѝвиреа (dragosteа) де апронеле.

Nachstend, ad., кьрандъ, несте азъ-
шнъ, дъдате, азѝ мьне.

Nachstehen, v., гравезъ ѝмиръндъ;
tals ка азъ дънъ ..; —stehen, v.,
стаъ дънъ .., сьнтъ маѝ жокъ
(ка пангалъ), рестаъ; —stellen,
v., дътиндъ кьръ; пьндескъ;
пашъ дънъ (nachsehen); —stellung,
f., дътиндере де кьръ; пьндъ;
—feuer, f., адаосъ де даре, се-
прътасъ; —stich, m., стамъ,
гравъръ конгръоашъ; —stimmen,
v., зотежъ дънъ чинева; —stop-
peln, v., спъзескъ дънъ чева;
—stos, m., ловире дате апоѝ; —
streben, v., пьжи ла чева; —
strebung, f., пьзинъ дънъ чинева;
—stürmen, v., даъ аскалтъ дънъ,
пъвълескъ дъ зрмъ ..; —stürzen,
v., се декълъ, се рьинъ дънъ; —
с'аранкъ се'мѝ рьинъ гьталъ дънъ
чинева; —suchen, v., черкъ, ре-
черкъ; ищ etwas —suchen, а чере
чева при рьгьминге; —suchung,
f., черкаре, речеркаре.

Nacht, f., нонте, дъгъперекъ; bei
—, in der —, нонтеа; bei stoch-
sinsteter —, не дъгъперекъ де
нъѝ вежъ мьна; —arbeit, f., ве-
герѝ, лъкръ де нонте, лъкръ ос-
тенчосъ; —arbeiter, m., кьр-
щторъ де дъвълторѝ; —beden,
—geschirr, n., —topf, m., зринаръ,
дъкалъ, олъ де нонте; —blind-
heit, f., оръалъ гьнел.

Nachten, v., дъноутежъ.

Nachtessen, n., чинъ; —eule, f., кькъ,
кьзвейкъ; —gewand, n., вестъ-
мънтъ де нонте; —gleiche, f.,
окионъѝ; —haube, —mütze, f.,
скъоѝ де нонте = (cusia da
notte, ital.); —haus, Compaß-
hauschen, n., кьсудъ кь компа-
сълъ не нъѝ лъминате нонтеа.

Nachttheil, m. дазъ, преждъѝѝ (жъ-
гьпире), скьдере; вьгьшаре; —
theilig, дъвълторъ, адъкьторъ де
скьдере, вьгьшторъ, преждъѝ-
чосъ; —theiligkeit, f., преждъѝѝ,
дъвълтаръ.

Nachtstend, n., кьташъ де нонте;

—herberge, f., оспигиѣ, попасѣ (копакѣ), жънере песте нѡнте.
 Nachtigall, f., привегитѡре, ѡигуиѣ (поет.).
 Nacht-sleib, n., перриѡеа, вестънтѣ de нѡнте; —lager, —quartier, n., попасѣ, масѣ песте, нѡнте; —lampe, f., кандѣль, лампѣ de нѡнте; —leuchter, m., лъминъторѣ de нѡнте.
 Nächtlіch, a. mī ad., de нѡнте, нѡнтърнѣ.
 Nächtlіch, n., лъминаре de нѡнте; —luft, f., аерѣ de нѡнте; —maß, n., чинѣ; ст. чинѣ (ла протестанѣ); камінекътарѣ, чина de таѣнѣ (ла ромънѣ); комънѣне (ла кат. аусѣ); —musik, f., мѣсикѣ de сѣра, серенатѣ; —schwärmer, m., вагазндѣ; —siben, veril; —tisch, m., тоалетѣ, масѣ de нѡнте.
 Nachtab, m., пострарѣ (ariergarde, ср.).
 Nachtrabe, m., корѣ de нѡнте.
 Nachtraben, v., зрмезѣ дп трѣнѣдѣ, трѡнѣдѣ дънѣ; —trachten, v., пъзескѣ ла .., прѡтндѣ; —trag, m., ѡиг. дндеуинѣре (de ван); —tragen, v., адѣкѣ пѡрпѣ; дндеуинѣскѣ, сѡуинѣскѣ, пътескѣ рѡстранѣа; etwas in einer Rechnung —tragen, адаѡрѣ чеѡа ла комънтѣ; —träglіch, a., сѡуинѣторѣ; —treten, v., калѣкѣ пѡрпѣ; —riegel, m., зарѣ de нѡнте; зъворѣ; —trunk, m., покарѣ de пѡрпѣ.
 Nachts, ad., нѡнтеа.
 Nachtschatten, m., змерѣ de нѡнте (манѣ); —stund, n., тъгъ de сченѣ нѡнтърнѣ; —stuhl, m., сѡанѣ de нѡнте; —stunde, f., ѡрѣ de нѡнте; —trauf, m., вѡтърѣ de нѡнте; —viole, f., виорикѣ de нѡнте; —vogel, m., пасере de нѡнте; —wache, f., гарѣ, пазѣ, веѣлие (штражѣ) de нѡнте; —wächter, m., гарѣктѣ, веѣторѣ, пъзиторѣ de нѡнте; —wächterlied, n., кънтѣ, стригътѣ пъзиторѣ de нѡнте; —wandeln, v., нѡнтъштѡлѣ, дштѡлѣ

нѡнте; —wandler, —wanderer, m., нѡнтъштѡлѣторѣ, сѡмпаштѡлѣ, лъпатѣкѣ; —weibchen, n., мѣлерѡнѣ de нѡнте; —zeit, f., тимѡлѣ нѡнтѣ; bei —zeit, нѡнтеа; —zeug, n., стрѡте, вестминѣ de нѡнтеа.
 Nachwachsen, v., крескѣ аѡѡл, ажѡнѣ крескѣндѣ; er wird seinem Vater bald —wachsen, акъштѣ е аѡа de марѣ ка тѣгѣ сѣѣ; sich —wagen, сѡ 'нѡштѡте а зрѡа; —wägen, v., маѣ кънтърѡште, кънтърѡште, адѡѡѡрѣ; —weh, n., —wehe, f., дърѣре дънѣ (ѡа-чѣре); дърѣре пѡрпѣ; ресимѣнтѣ, пърѣре de рѣѣ; —weinen, v., пънѣрѣ пѡрпѣ; —weis, v., —weisung; —weisen, v., арѣтѣ пѡрпѣ; demeter, dovedeckѣ; —weisung, f., демѣстрѡдѣне, dovedipe; —welt, f., лѡте нѡнѣ, постеритѡте, ѡитѡрѣне, зрѡашиѣ пострѣ; —werfen, v., арѣкѣ дънѣ ..; —winter, m., ѡрнѣ тързѣ, адѡѡ ѡрнѣ; —wirken, v., лъкрѣ аѡѡл, дпрѣзрескѣ пѡрпѣ; —wollen, воѡ а зрѡа, а мерѣ дънѣ чѣнеѡа; —wunsch, m., крескѣтърѣ, крѣпѣтере аѡѡл, мѣдѣгѣ; —wünschen, v., дпсѡѡескѣ не чѣнеѡа кѣ зрѣрѣ; —zahlen, v., пътескѣ рѡтѣ; —zählen, v., рѡнѡмерѣ; —zeichnen, v., десѡмѣ дънѣ (modѣ), копѣзѣ; —zeichnung, f., десѡмѣ копѣтѣ; —ziehen, v., трагѣ дънѣ мене; зрѣзѣ, сѡ дъче, сѡ мѣтѣ; —zug, m., сѡгѣ, трѣсѣрѣ дънѣ ..; —zügler, m., марѡдарѣ.

Naden, m., черѡѣче, чѣѡѣ; einem immer auf dem —liegen, а сѡа мерѣ дп сѡинареа, а сѡе ѡинѣ de кѡуѣлѣ кѡѡа; Jemandes —beugen, а ѡрѣнѡѣ ѡѡрѡитѡтеа, дндезрѣнѣѡа кѡѡа.

Nadend, nacht, nächtig, a., голѣ.

Nächtlich, a., акъдърѡсѣ, сѣдѣрѡторѣ.

Nachtzeit, f., голѣтѣ, голѣѡне.

Nadel, f., аѣ; воѡдѣ; гѡмѣ, сѡинѣ; ѡрѡнѣ акъларѣ; wie auf —n sitzen, а шѡдѣ ка не сѡинѣ;

- arbeit, f., жұмыс де ақ; —
büchse, f., ақарық.
- Näbelchen, n., ақшорық.
- Nadel-felle, f., шілде өрте ақшорық;
—förmig, a., қа ақшыл, ақшорық;
—geld, n., бані де аче, бані де
тоалет, де тұрғыншырлі (дағі
өемеел); —holz, n., арборе
кз өсі ақшаре; спінеті; —fissen,
n., періндік де аче; —knopf,
—topf, m., капі, гымтіе, валді
де ақ; —loch, —öhr, n., газр,
зрке де ақ; —spitze, f., върөз
де ақ; —stich, m., ақшорық
де ақ; —wald, m., спінеті,
пінеті.
- Nadir, m., (астр.), надір, қапертіл
де жоқ аз өсіел орисонтелі
адесераті, оңсә ла челі де сәс,
ла zenitі.
- Nadler, m., ақарық, ақарық, өзрі-
канті де аче; —waare, f., ақрие.
- Nadel, m., зәріе; nicht einen —
breit von etwas abweichen, а нз
се депьрта дела чева нллі ктлі
е перс сәт зәріе; —, кәлз (де
земнә сәт өері); den — auf
den Kopf treffen, а пимері, а пре-
ведө зне, а апқа жұмыс де
знде трезе; ein — zu Jemandes
Sarge sein, а өі казса тордіі кзіла.
- Nadelchen, зәрішорық; кзішорық.
- Nägellein, n., каріофіл ароматік,
кзішорық.
- Nadel-bohrer, m., сөределі; —fest,
a. ші ад., кзітә, цінтілі, піро-
ніті; —geschwür, n., папарічіл,
амольтыръ сәт зәріе, өзвь нз-
пәтә (ард.); —hammer, m., ақ-
рие, саврікә де аче; чокаң; —
topf, m., —suppe, f., өлөреа, ка-
пзіл кзіллі; —framm, m., волгь
кз кәле; —maß, —maß, n.,
семнә, ралъ де кәлз; —maße
des Heilandes, рәпеле шәртзіго-
рәллі кәшнәте де кәле.
- Nadeln, v., батә кз кәле, дикіөскә,
піроөскә, цінтескә.
- Nadelpen, a. ші ад.; де тоті нош.
- Nadelprobe, f., провь пе зәріе (че
о дь чінева кәлді веа күш по-
карә пәлз аң өзндә).
- Nadel-schmied, m., кәларжіл, сәзрә;
—wurzel, f., рәдүчина зәріел;
—zieher, m., кәште.
- Nagen, v., podš; —d, part., розь-
торә, розьнте; —de Gewissen,
контрінгә мәстратә.
- Nager, m., Nagehier, n., розьторә
(анімалі).
- Nähe, a. ші ад., апроөе, вөчінә,
тәрқинаш; —r Verwandter,
кәшнатә, кәсәпшіл.
- Nähe, f., апроөетәте, вөчінәтәте.
- Nähemädchen, n., кәсәторөсә.
- Nähen (sich), v., а с'апроөа.
- Nähen, v., а көсә; weiß —, а көсә
- IN NÄHE.**
- Näher, a. ші ад., (comp. дела Nähe),
мәл апроөе; —e Umstände, ашә-
пәнте; treten Sie nur —, ел
апроөете.
- Näher, m., кәсәторә; —in, f., кә-
сәторө; —ei, f., кәсәторө.
- Näherkauf, m., дреңтә де преөө-
рінгә (протімәсә), дреңтә че'лз
аре вөчінәл сәт кәсәпшіл ла о
кәшнәртөре; дреңтә де ре-
транцісне.
- Nähern, v., а апроөа, а те апроөа.
- Näherrecht, n., в. Näherkauf.
- Näherung, f., апроөетәръ.
- Näh-fissen, n., періндік де кәсәт;
—förschen, n., корөцә де кә-
сәт; —nadel, f., ақ де кәсәт;
—pult, a. Nähfissen; —ram, —
ramen, m., гөресә.
- Nähren, v. a., нәтрескә; —, v. n.,
се ціне, трәште.
- Nähret, m., нәтриторә.
- Nährend, a., нәтритивә.
- Nährhaft, a., нәтрічосә; сәщіосә,
кәштігосә, ләкртінә; —igkeit,
f., нәтріціне, карітәтеа нәтрітівә.
- Nähring, m., децетаріл.
- Nährloß, a., өзрә нәтрөдә, пенз-
триторә, өзрә влагь, сәдә, сәк;
стерәл; —e Zeiten, тімәл грел;
—igkeit, f., ләсә де нәтрөдә;
өіг. сәшпәте.
- Nährstand, m., пләса ләкртөре,
прөдәкәтөре; кләса а грәла, чеа
тіжлөчіе дәтре арістократіе ші
плөбе.

Nahrung, f., нѣстриѣно.

Nahrung, f., нѣстриѣръ; —*los*, в. нѣстриѣ; —*mittel*, н., нѣстриѣнѣтѣ (мѣждоуче); —*saft*, м., сѣкѣ нѣстриѣнѣ; —*sorge*, f., грѣше, сѣсѣстѣнѣ; —*steuer*, f., dare de консѣмѣиѣне; —*stoff*, матерѣ нѣстриѣне; —*zweig*, м., рѣмѣрѣ de индѣстриѣ.

Nahrungsschule, f., шѣолѣ de кѣсѣтѣ; —*stunde*, f., брѣ de кѣсѣтѣ; —*seide*, f., мѣтѣсѣ тѣрѣсѣ; ивѣрѣинѣ.

Nacht, f., кѣсѣтѣрѣ; einem auf die Nichte fühlen, а нѣгѣ нѣкѣсѣкѣ кѣива.

Nächterei, f., кѣсѣторѣ.

Nächtlerin, f., кѣсѣторѣсѣ.

Nachtzeug, н., знѣктѣ de кѣсѣтѣ.

Nais, а., нѣвѣжѣ, нѣвѣжѣ, сѣмѣлѣ; —*tät*, f., нѣвѣжѣтѣ, сѣмѣлѣтѣ.

Naiade, f., Naiadѣ (нѣмѣ).

Name, м., нѣме; рѣвѣтѣиѣне, ѣаимѣ, нѣме знѣжѣ, рѣвѣме; angenommene —, нѣме ѣалѣжѣ; einer Sache einen —n beilegen, а нѣми, а нѣне нѣме; eine Sache bei ihrem rechten —n kennen, а сѣвѣне адеверѣлѣжѣ; im —n des Königs, нѣ нѣшѣлѣ, дѣн нѣртѣеа рѣвѣлѣжѣ; unter den —n, сѣвѣ прѣтѣсѣрѣ, сѣвѣтѣ масѣкѣ; seinen guten —n retten, а'шѣ мѣнѣтѣ рѣвѣтѣиѣнеа; ein Feind des römischen —ns sein, а ѣи инѣмѣкѣ нѣнѣлѣжѣ рѣмѣнѣжѣ.

Namenbuch, н., кѣталѣгѣ, рѣвѣстрѣ, нѣменѣкѣтѣрѣ; —gedicht, н., а-крѣстѣкѣ; —los, а., ѣрѣ, нѣме, ѣвѣкѣрѣ; анонѣмѣжѣ; —fest, н., —stag, м., сѣрѣвѣтѣрѣеа нѣшѣлѣжѣ, ѣнонѣастѣкѣ; —zug, м., монограмѣ.

Namentlich, а. шѣ ад., номѣналѣжѣ, а-нѣме; —benennen, денѣшѣмѣкѣ.

Namenverzeichnis, н., кѣталѣгѣ, дѣстѣ de нѣме пропрѣ.

Namhaft, а. шѣ ад., рѣнѣмѣтѣжѣ, нѣсѣмнѣатѣжѣ; einen — machen, а нѣми нѣ чѣнеа.

Namlich, ад., адекѣ, ва сѣ зѣкѣ; —e (der, die, das), а., ачѣлашѣ, ачѣлѣжѣ нѣмѣтѣжѣ.

Nanking, м., нанѣинѣ (матѣрѣ).

Napf, м.; нѣстрапѣ; кѣстрѣонѣ, стрѣкинѣ.

Napfschen, н., нѣстрѣпшѣорѣ, кѣстрѣонѣлѣжѣ.

Napht̄ha, f., нѣфтѣ.

Narbe, f., чѣкатѣрѣчѣ, сѣпанѣкѣ.

Narben, в., агрѣвнѣцѣсѣкѣ (нѣлѣеа лѣ кѣрѣлѣарѣ); sich —, сѣ сѣгнѣкѣшѣтѣ, чѣкатѣрѣчѣсѣ.

Narbenseite, f., ѣлѣрѣеа нѣлѣеа, ачѣеа нѣртѣеа а ел, нѣ кѣрѣеа а ѣостѣ нѣрѣлѣжѣ.

Narbig, а., сѣгнѣкѣсѣжѣ, кѣ чѣкатѣрѣчѣ.

Narbe, f., нѣрѣдѣжѣ (нѣланѣтѣ).

Narkotisch, а., нарѣкотѣкѣ.

Narr, м., нѣвѣзнѣжѣ; смѣинѣтѣжѣ, нѣрѣодѣжѣ; карѣагѣосѣжѣ, вѣѣѣѣѣжѣ, нѣѣсѣкѣрѣчѣжѣ; er ist ein guter —, е нѣвѣлѣжѣ лѣлѣ Dzeжѣ; das Mädchen hat ihn zum —en, ѣата нѣ ѣ ѣине дрѣнѣтѣеа (нѣѣѣр.); шѣлѣ вѣтѣ жѣнѣкѣ de елѣжѣ; die —en haben mehr Glück als Verstand, маѣ ѣине ѣ лѣнѣртѣеа de нѣѣрѣкѣжѣ, дѣкѣтѣжѣ знѣжѣ кѣрѣ de мѣнѣтѣ; am vielen Lachen erkennt man den —en, дѣн рѣжѣжѣ мѣлѣтѣжѣ кѣпѣонѣтѣеа нѣрѣодѣжѣ; seinen —en an et- was gestressen haben, а ѣи нѣмѣнѣтѣмѣтѣжѣ de чѣеа.

Narren, в. а., грѣтѣежѣ de нѣвѣзнѣжѣ (нѣ чѣнеа); —, в. н., ѣакѣ нѣвѣзнѣлѣ.

Narrenhaud, н., кѣсѣ de нѣвѣзнѣлѣ; —larpe, f., сѣвѣѣа нѣвѣзнѣлѣжѣ, кѣчѣлѣ de нѣаѣацѣ; —folben, м., вѣтѣа нѣвѣзнѣлѣжѣ; —fleib, н., вѣсѣтѣнѣтѣ de нѣвѣзнѣжѣ; —liebe, f., аѣѣѣрѣ, ивѣрѣ нѣвѣзнѣсѣкѣ; —posse, f., —streich, м., аѣнѣкѣтѣрѣ de нѣвѣзнѣжѣ; посѣнѣ, стрѣвѣаганѣцѣ, ар-лѣкѣнѣатѣ; —seil, н., ѣиг. еѣнен аѣ. —seil herumführen, а нѣртѣа de нѣсѣжѣ; —spiel, н., жѣнѣкѣ de нѣвѣзнѣжѣ.

Narrheit, f., нѣвѣзнѣе, смѣинѣтѣрѣ.

Narrin, f., нѣвѣзнѣ.

Narrinen, в., ѣакѣ нѣ нѣвѣзнѣжѣ.

Narrisch, а. шѣ ад., нѣвѣзнѣжѣ, нѣвѣзнѣнѣкѣ, стрѣвѣаганѣтѣжѣ; ѣиг. гѣлѣмѣцѣжѣ; er ist — in seine Frau verliebt, е нѣвѣзнѣжѣ дѣнѣ нѣвѣзнѣсѣ.

Narwall, м., нарѣвалѣжѣ, монодонѣжѣ (нѣмѣтѣ).

Narzisse, f., нарѣцѣсѣ.

Nasal, n., пасалъ (ан органе); — buchstabe, литеръ пасалъ (н. т. ла ром.).

Naschen, n., нъсчѣ, пасѣ микѣ.

Naschen, v., гъсърескѣ, тьпълкѣ чизинд, лингѣ-не ѳришѣ, лингърескѣ.

Nascher, m., лингарѣ, гъсъриторѣ; —ei, f., лингърие, тьпъкере не ѳришѣ.

Naschhaft, a., линарецѣ, лекатѣ а лице, а гъсърѣ не ѳришѣ.

Naschig, v. **Naschhaft**.

Naschmarkt, m., шягѣ къ лингътърѣ, къ захаринале шчл.

Naschwerk, n., гъсъриторѣ, лингътърѣ.

Nase, f., пасѣ; ruppe dich bei delner —, казгъдѣ де трѣва та; sich die — schämen, а'ши сѣла пасѣ; die — in Alles stecken, а'ши вьга пасѣ ан тѣте; der — nach gehen, а терпе нъшкѣ, дрептѣ лнаинте; die — hoch tragen, а лтвела къ пасѣ не сѣсѣ, а се лнълѣ; mit langer — abziehen, eine — bekommen, а се депърта къ нѣда лнтре нѣѣре, а ѳи лбатѣ ла трѣ паралѣ, а ѳи лпорхататѣ; Je mandem etwas vor der — wegnehmen, а'и лза къкравълѣ дѣпѣ ѳокѣ.

Naseln, v., воръескѣ не пасѣ; iaѣ зрма, шпосѣ (вълът.).

Nasen-band, n., нъсарѣ, воднѣ; —bein, n., осѣлѣ пасѣлѣ; —bluten, n., ѳморѣе; кърцере де сѣнѣе днѣ пасѣ; —buchstabe, m., литеръ пасѣлѣ; —flügel, m., арѣпа пасѣлѣ; —knorpel, m., сгърчѣлѣ пасѣлѣ; —lippe, f., вьрѣлѣ пасѣлѣ; —laut, n., конѣ пасѣрѣ; —loch, n., наре, нърѣ, гъра пасѣлѣ; —geschwür, m., —gewächse, n., полнѣ лнѣ пасѣ; —quetsche, f., косѣлѣгѣ, сѣкрѣ къ канакѣ лланѣ (пентрѣ морѣл); —rüden, m., кълтеа пасѣлѣ; —schleim, m., шъкѣсѣтатеа, мѣлѣ пасѣлѣ; —spitze, f., вьрѣлѣ пасѣлѣ; —stüber, m., вѣвърпакѣ, сѣрлѣ пестѣ пасѣ; —ton, m., тонѣ пасѣрѣ; —tuch, m., сѣдарѣ, мѣчѣрѣ, къртѣ де

пасѣ (валѣстѣ, васта); —weiß, a., нъсърѣсѣ; кърѣасѣ, сѣрѣнтатѣ; aröganť; —weißheit, f., нъсърѣше, арѣганѣ, сѣрѣнтърие.

Nashorn, n., рѣночерѣ (нѣрѣ).

Nas, a., змедѣ, здѣ (= udus, лат.); мѣлатѣ; ѳир. вѣлѣлѣ; —e Bitterung, тѣмѣлѣ змедѣ; —nachten, мѣлѣ.

Nässe, f., змедѣтате, змедѣлѣ.

Nässeln, v., змедѣескѣ; сгърѣсѣдѣ.

Nässen, v., сѣнтѣ здѣ, асѣдѣ; ласѣ змедѣлѣ.

Nassalt, a. mi ad., ѳирѣ змедѣ.

Nässlich, a., камѣ змедѣ.

Nast, m., чѣотѣ.

Nation, f., наѣоне, понѣлѣ, дѣнте;

—al, —ell, a., наѣоналѣ; —e

charakter, m., карактерѣ наѣоналѣ;

—garbe, f., гърѣлѣ наѣоналѣ;

—schaft, m., зрѣ наѣоналѣ; —all-

stren, v., лнѣлѣмънтѣескѣ, лнѣ-

нарѣезѣ; —alleibung, f., понѣлѣ

наѣоналѣ; —sinn, m., сѣпирѣ,

сѣмѣлѣ наѣоналѣ; —alsitte, f.,

дарѣлѣ, моравѣ наѣоналѣ; —e

stolz, m., мѣндѣрие наѣоналѣ;

—abversammlung, f., адънанѣлѣ

наѣоналѣ.

Nationalität, f., наѣоналѣтате.

Nativität, f., натѣвѣтате; —stellen,

v., презѣлѣ вѣторѣлѣ лѣлѣа днѣ

зѣоа наштерѣлѣ; —steller, m., не-

неатѣкѣ, астрѣлѣгѣ, проѣрѣѣторѣ

днѣ зѣоа наштерѣлѣ.

Natrium, n., натрѣ (металѣ).

Natter, f., вѣнерѣ, шерпе венѣносѣ.

Natur, f., натѣрѣ, ѳирѣ; tempera-

mѣнтѣ; prov. Gewohnheit ist die

anderē —, дѣспѣндѣеа ѳ а дѣа

натѣрѣ; der — den Tribut be-

zahlen, а мѣрѣ.

Naturalien, pl., проѣдѣлѣтърѣ; кърѣѣѣ-

търѣлѣ натѣрѣле; —cabinet, n., ка-

вѣнерѣ де ѣсторѣа натѣрѣлѣ.

Naturalstren, v., а натѣрѣлѣса.

Naturalstrung, f., лнѣлѣмънтѣерѣ.

Naturalismus, m., натѣрѣлѣсѣлѣ.

Naturalist, m., натѣрѣлѣсѣтѣ.

Naturanlage, f., дѣспѣсѣѣѣне, лѣ-

кере ѳирѣескѣ; —begebenheit, f.,

ѳенѣменѣлѣ натѣрѣлѣ; —beschrei-

bung, f., descripiunea naturii;
—blind, orăș din pășture.
Naturell, naturaal, oirea (kiva).
Naturereignis, n., —erschelnung, f.,
fenomenă naturaală; —forschert,
—kenner, —kundige, m., natura-
listă, oicikă, черкѣторѣ, кѣпоскѣ-
торѣ de natura; —gabe, f., dară
naturaală; —geschichte, f., istorie
naturaală; —gesetz, n., lege na-
turaală; —kunde, —lehre, f., o-
icikă, știința naturii; —körper,
n., corpă naturaală; —kraft, f.,
pătere naturaală.
Natürlich, a., oicikă; naturaală; naivă,
cinnă; —e Kind, n., copilă din
oioră; —keit, f., naturaalitate,
naivitate.
Naturmensch, m., omă naturaală,
непреоикѣтă, кѣратă ка natura;
—ordnung, f., ordinea naturii;
—recht, n., dreptă naturii; —
reich, n., реннă naturaală; —
religion, f., религе naturaală; —
scene, f., —schauspiel, n., сченă,
проспектă алă naturii; —selten-
heit, f., raritate naturaală; —
spiel, n., жокă алă naturii (mon-
стра, корпă дп ооршѣизнеа са а
вѣтѣтă de ла лециăе naturii); —
stand, m., стареа naturaală; —
trieb, m., воадă, instinctă; —
wesen, n., oingă naturaală; —
wissenschaft, f., știința naturii;
—wunder, n., minune а naturii;
—zustand, v. —stand.
Nautik, f., навѣкă, știința корѣ-
вѣритѣлă.
Nautisch, a., навѣческă.
Nebel, m., негрă; вѣрă; регă
(пѣкă); —gestalt, f., oigră не-
грăосă; —luft, f., аерă негрăосă;
—regen, m., шлоіе шѣрѣнтă, шлоі-
чикă; —stern, m., стеа негрăосă.
Rebellisch, a. m. ad., негрăіă.
Rebellig, a. m. ad., негрăосă, вѣросă.
Neben, prep., лѣнгă, алѣтѣреа, а-
прѣне; —einander, алѣтѣреа,
знăлă лѣнгă алѣлă.
Nebenabsicht, f., скѣлă лѣтѣралă,
скѣлă секндаріă; —ader, f., ramă
de вѣнă; —an, ad., алѣтѣреа,

лѣнгă; —arbeit, f., лѣкрă лѣтѣ-
ралă, аччесоріă; —artifel, m.,
артикалă секндаріă; —ast, m.,
ramă колѣтѣралă; —ausgaben,
pl., снече аччесоріă; —bank, f.,
банă лѣтѣралă; —beweis, m.,
провă секндаріă, провă de а
dăа тѣріă; —blatt, n., (вѣт.),
вѣрѣтă; —bürge, m., секспитате
секндаріă, казѣизне аѣтѣтѣре;
—ding, n., —sache, f., лѣкрă de
а dăа шѣнă, лѣкрă лѣтѣралă;
—einfünfte, pl., venitură лѣтѣ-
рале; —gang, m., галеріă кор-
вечинă; мерсă алѣтѣреа; —gä-
ffen, n., ачѣорă алѣтѣреа;
—gebäude, n., edifiційă лѣтѣралă;
—gemach, n., каинетă алѣтѣреа,
odale de о лѣтѣре; —geschäfft,
n., трѣвă, окупѣизне по дѣ-
тъмплате; —gesell, m., кѣтѣ-
ратă ла лѣкрă; —gewächse, n.,
скрескѣтѣрă; —haus, n., касă
вечинă, касă алѣтѣреа; —her,
ad., лѣнгă, алѣтѣреа; —hof, m.,
кѣртеконвечинă; —idee, f., idѣă се-
кндаріă, idѣă аччесоріă; —kind,
n., вѣстардă, copilă de лѣле, oia
недеѣитимă; —sitze, f., viserіă
алѣтѣралă; —sehen, n., oездă
секндаріă, лѣтѣралă; —linie, f.,
линіă колѣтѣралă; —mann, m.,
вечинă; —mensch, m., деапрѣ-
неде; —mittel, n., мѣжлоă аччесо-
ріă; —mond, m., параселінă, лѣнă
лѣтѣралă (арѣтѣре метеорікă);
—pfeller, m., пѣлѣстрă de алѣтѣ-
реа; —pfennig, m., bană пѣстраѣ,
bană de ресервă; —rechnung, f.,
компѣтă партікларă; —rolle, f.,
ролă лѣтѣралă; персоналіă се-
кндаріă; —sache, f., касă лѣ-
тѣралă, трѣвă de а dăа шѣнă;
sich mit —sachen abgeben, а се
окина ка лѣкрѣрă аѣтѣрѣнтѣ, а
дѣла дѣлă трѣвă пѣцинă дѣ-
портанте; —schüssel, m., кѣле
оалсă; —seite, f., парте колѣ-
тѣралă; —siegel, n., контрасіціă;
—sonne, f., сѣре лѣтѣралă, на-
рѣлă; —sorge, f., гріѣă пѣцинă;
—stunden, pl., ѣре (ліѣре); —

- thür, f., зиръ лѣтара, зиръ а-
вечинарѣ; — Tisch, m., масъ де о
парте; — umstand, m., дѣтпре-
вѣраро партикулярѣ; — Ursache,
f., казъ секундарѣ; — Ver-
mächtniß, n., легатѣ партикулярѣ;
— Verpfändung, f., ипотека лѣт-
рарѣ, казѣне ажѣтѣоре; —
Vormund, m., тѣтѣрѣ съвѣтѣтѣ,
сѣррогатѣ; — weg, m., каде де-
тѣрнатѣ, каде алѣтѣреа; auf
— wegen gehen, а дѣтѣла не кѣ
дѣкѣркатѣ; — weib, n., дѣтѣре,
конкѣвѣцѣ; — Winkel, m., (дом.),
затѣс конѣгѣ; — zeit, f., тимѣ
дѣверѣ; — zeige, m., тѣртѣрѣ алѣ-
тѣратѣ; ачѣсорѣ; — Zimmer, n.,
одаѣ алѣтѣреа; алѣртѣмѣнтѣ ве-
чинѣ; — Zweck, m., скопѣ лѣтѣралѣ.
- Nebenbuhler**, m., рѣвалѣ; конкѣрѣнте,
компеѣторѣ; — in, f., рѣвалѣ;
компеѣтѣоре.
- Nebensatz**, m., пропѣсеѣне парти-
кулярѣ.
- Nebenwort**, n., (грѣм.), адѣверѣвѣ;
— wörtlich, a. m. ad., адѣверѣвалѣ.
- Neblich**, негрѣосѣ, вѣросѣ.
- Nebst**, ad., дѣтѣреѣвѣ, кѣ, не лѣпѣ.
- Neden**, v., дѣтѣрѣнтѣ, ирѣтѣ; зѣ-
дѣрѣ, хѣрѣдѣескѣ, аруѣдѣескѣ (деѣа
хѣрѣдѣ, франц. harceler), вѣзѣлѣ,
гѣзѣлѣ (ор. agacer).
- Nederei**, f., ирѣтѣмѣнтѣ, зѣдѣрѣ-
тѣрѣ, хѣрѣдѣтѣрѣ, гѣзѣтѣрѣ, акѣ-
дѣтѣрѣ, провокѣмѣнтѣ.
- Nedisch**, a. m. ad., гѣдѣросѣ, арѣдѣ-
росѣ; глатѣдѣ, шѣгачѣ.
- Nesse**, m., неѣотѣ.
- Neger**, m., негрѣ, арапѣ; — in, f.,
негрѣ, арапѣ; — handel, m., не-
гоѣдѣ кѣ склѣвѣ.
- Negliget**, f., (франц.), негѣдѣеа,
негрѣдѣеа, дѣтѣрѣкѣмѣнте де дѣмѣ-
неѣа, дѣтѣрѣкѣмѣнте дѣсѣрдѣнатѣ.
- Negotiant**, m., негѣдетѣрѣ, негѣ-
дѣанѣтѣ.
- Nehmen**, v., иѣтѣ; прѣмѣескѣ; прѣндѣ,
авѣкѣ; Gott hat ihn zu sich ge-
nommen, Dzeſ ѣа кѣмѣнатѣ ѣа сѣне;
es nimmt mich Wunder, тѣе прѣнде
тѣрѣре; man muß es nicht so
genau —, не грѣвѣе сѣ о иѣтѣ
- аѣта акѣратѣ; wollen Sie mit
uns vorlieb — ? поѣтимѣ ѣа тѣсѣ
кѣ noi; auf sich —, а сѣ дѣ-
сѣрѣна (кѣ чеѣа), а ѣа асѣ-
прѣмѣ; übel —, а ѣа дѣн неѣе
де рѣдѣ; Abschied —, а ѣа рѣмѣсѣ
вѣнѣ; sich in Acht —, а сѣ
неѣзи, а'мѣ ѣа тѣсѣрѣе; Anstand
—, а сѣ дѣdoi, а ѣачѣ дѣоѣкѣ-
тѣдѣ; in Empfang —, а прѣмѣ,
а рѣчѣе; ein Ende —, а ѣа
канѣтѣ; sich die Freiheit —, а'мѣ
ѣа воѣлѣ, а дѣдрѣснѣ, а'мѣ ѣа
дѣверѣратѣ; mit Gewalt —, а рѣмѣ,
а сѣмѣдѣ кѣ ѣорѣдѣ; bei den
Haaren —, а дѣкѣлѣра, а ѣа
де пѣрѣ; in die Hand —, а ѣа
дѣн тѣлѣ, а авѣка; sich zu Her-
zen —, а сѣмѣдѣ, а консѣмѣдѣ, а
сѣ пѣтрѣнде, а ѣа ѣа иѣмѣ;
das Leben —, а зѣдѣ; sein Nach-
lager —, а тѣнѣ не нѣнте;
Blaß —, а мѣдѣ; sein Wort
zurück —, а'мѣ рѣтраѣе кѣвѣнтѣлѣ.
- Nehmer**, m., лѣзѣтѣрѣ, прѣмѣторѣ.
- Nehmsfall**, m., (грѣм.), авѣлатѣвѣ,
лѣзѣтѣвѣ.
- Nehmslich**, ad., адѣкѣ, анѣме (нѣм-
лѣч).
- Neid**, m., неѣмѣ, дѣвѣдѣе (кѣ не
поѣдѣ vedé не чѣлѣ кѣре'лѣ вѣ-
рѣмѣтѣ), дѣѣоре, рѣшѣтѣре.
- Neiden**, v., неѣмѣескѣ, дѣвѣдѣеѣ,
рѣшѣтѣескѣ (beneiden).
- Neider**, m., неѣмѣторѣ, дѣвѣдѣеѣторѣ;
besser —, als Mitleider haben,
mal vinké é' сѣ ѣи неѣмѣтѣ, де
кѣтѣ комѣтѣмѣнтѣ.
- Neidisch**, a. m. ad., неѣмосѣ, неѣ-
мѣтѣрѣдѣ, дѣвѣдѣеѣсѣ.
- Neidnagel**, v. Nietnagel.
- Neise**, f., нѣжѣ де нѣкѣ.
- Neige**, f., некѣре, некѣтѣмѣнтѣ, де-
кѣлѣнѣдѣне, декѣлѣнѣмѣнтѣ (зѣ-
чѣмѣтѣ мѣ кѣлѣдѣ, дѣкѣлѣнѣдѣ); декѣ-
дѣнгѣ, анѣнѣре; дѣжѣсѣорѣре;
drohdig; es geht mit ihm auf die
—, есѣе кѣ вѣлѣ вѣчѣрѣ дѣн грѣмѣ
кѣ вѣлѣдѣ аѣарѣ, есѣе анѣрѣне де
анѣнѣре; bis auf die — aus-
trinken, а вѣа пѣлѣ, а ѣандѣ.

Neigen, v., прекъ, ꙗклинъ; н., тꙗ прекъ, меръ спре азнере; *das Haupt* —, тꙗ прекъ дн канъ; *der Tag neigt sich*, обреле азне, зиа деклинъ; *sich vor einem* —, а се ꙗклинъ, а оаче реверинъ кзиа; *zu etwas geneigt sein*, а ои аплекаръ, а ои ꙗклинатъ спре чева.

Neigend, part., деклинъ (повърнитъ), прекатъ.

Neigung, f., плекаре, прекътънтъ, деклинътънтъ; прекъчле, ꙗклинъчле; аплекаре, аѡлѡзне, трапере де инитъ; — *der Magnetnadel*, ꙗклинъѡзне акъзи магнетикъ; — *haben*, азъ трапе иниа.

Nein, ad., нѡ, ва, ванъ; — *sagen*, а да рѡснѡкъ негативъ, а зиче нѡ.

Neurolog, m., неврологъ, реѡистра де моруѡ; кзвинте деклате рѡ-посаѡлоръ.

Nehtar, нектаръ, вежътъъ зѡлескъ.

Nelke, f., гарѡфъ; кзшоѡре.

Nelken-geruch, m., миросъ де гарѡфъ; — *stod*, m., ченъ, плаитъ де гарѡфъ.

Nennbar, ad., че се поѡте пѡми, пѡмиверъ.

Nennen, v., пѡнескъ, кꙗмъ, ане-лезъ; *wie* — *Sie sich?* кꙗмъ те кꙗмъ? кꙗмъ ди е. пѡтеле? *eine Sache bei ihrem rechten Namen* —, а кꙗма прѡкꙗкъ кꙗмъ. е. вотежатъ, а нѡ ꙗккꙗрна адеѡралъ.

Nenner, m., (арит.), денъмиторъ; кꙗмъторъ.

Nennfall, m., (грѡм.), номинативъ, пѡмитивъ.

Nennung, f., пѡмитъръ, кꙗмътътъ.

Nennwerth, m., валѡре номиналъ.

Nennwort, n., (гр.), пѡме; свет.

Neolog, m., неологъ, ченъ каре ѡзреште адеѡорѡ термѡл поѡ, *derselbe* динтъ ꙗнѡелескъ мѡръ адеѡралъ.

Neologie, f., неолоѡиъ.

Nephritisch, a. mi ad., де пенѡкъ, нефритѡкъ (мѡръ).

Nerv, m., —e, m. mi f., нервъ, нервъ; мѡрѡъ, тѡръ (*tendine, Sehne, Fleisch*).

Nervenbau, m., десетѡра нервѡлоръ, сѡстема, стрѡитѡръ, оргѡнисъ-ѡзнеа мѡръ; — *beschreibung*, f., невролоѡиъ; — *entzündung*, f., а-принѡтъръ, *analogie* де не-врѡ; — *feber*, n., ѡриѡрѡ нер-вѡсе; — *geflecht*, n., (анат.), ꙗн-плетитѡръ, плесъ де нервѡ; — *krankheit*, f., мѡръ нервѡсе; — *lähmung*, f., паралиѡсѡ де нервѡ; — *reiz*, m., ириѡмѡнтъ, аѡѡтъ-търъ де нервѡ; — *schlag*, m., а-пѡлесѡ нервѡсе; — *warze*, f., ꙗзѡръкъ нервѡсе.

Nervenlos, a. mi ad., деснерватъ, ѡемеѡтъ, дестрѡматъ.

Nervig, a. mi ad., нервосъ; пѡте-росъ, вирѡросъ.

Nessel, f., зꙗикъ; *taube* —, зꙗикъ мѡртъ; *was eine* — *werden will*, *brennt bei Zetten*, зꙗика ꙗѡѡ рѡсаре, те ми зетаръ; — *artig*, a., ка зꙗика, зꙗикѡсъ; — *brand*, m., зетърътъръ де зꙗикъ, зꙗи-кътъръ; — *feber*, n., ѡриѡрѡ ска-латѡне, зꙗикаѡриѡ; — *garn*, n., торъ де зꙗикъ; — *tuch*, n., мѡ-сѡѡнъ, пꙗнъ де зꙗикъ; *vicqu*.

Nest, n., кꙗивъ; стрѡкъ (де мине-рале); ковѡ (визнѡиъ); кꙗкꙗнъ, пꙗтълъ; лѡкꙗнъкъ прѡстъ; *stok* де мꙗръ (ꙗн пентѡне); *er kommt nicht aus seinem* —e, елъ нѡ еѡе дн каръ; *jedem Vogel gefällt sein* —, да тоѡтъ пѡсереа ꙗл плаѡе кꙗивъкъ сꙗ.

Nestchen, n., кꙗивъчѡкъ, кꙗившоръ.

Nestel, n., кꙗиварѡ (ѡкъ).

Nestel, f., косѡѡоръ, кодѡкъ, кор-дѡлѡкъ де мꙗръ, ꙗмплетѡтъръ, шѡвѡѡкъ; кꙗꙗꙗнъ; ѡѡѡръ, спѡнкъ, спѡнкъ де мꙗръ; — *macher*, m., спѡкаръ; — *nadel*, f., акъ де ꙗнѡелетъ, спѡнкъ.

Nesteln, v., кордѡлезъ, ꙗнѡѡѡескъ, ꙗнкѡлъ, стрѡнъ.

Nest-hätschen, — *hötschen*, — *füchlein*, n., пꙗѡкъ мѡзинъ, ченъ дн зꙗмъ; *koni* мѡзинъ.

Nestler, v. *Nestelmacher*

Nestling, m., пꙗѡ де кꙗивъ, кꙗивчъ.

Nett, n. a., нерѡдъ, неръ (ит. *netto*),

нолітѣ, крватѣ, крѣцалѣ, елегантѣ;
 ein — ес Mädchen, о етицѣ ма-
 рѣцѣ.
 Nettigkeit, f., невозіе, нециме, эле-
 гантѣ, шѣдрѣцѣ.
 Netto, ad., (итал.), нето, антотма,
 токма (за месѣрѣ).
 Netz, n., лѣтѣ; редеа (пѣводѣ, прѣжѣ,
 волокѣ); лѣтѣрѣіе; лѣтѣлѣ (de
 дрѣмѣрѣ сѣлѣ лѣтѣ); (анат.), пѣ-
 кѣца анткрѣцѣ де прѣстѣ маце,
 епѣлѣкѣ; перѣтѣнекѣ (сандѣрѣ).
 Netz-artig, —förmig, a. mī ad., лѣ-
 цѣсѣ; ка о редеа; —bruch, m.,
 сѣрѣцѣтарѣ, вѣтѣшѣтарѣ; —ge-
 flecht, n., (анат.), антлѣтѣрѣрѣіе
 вѣпѣлѣрѣкѣ мѣ алѣ перѣлѣрѣкѣ; —
 gewebe, n., цѣсетѣрѣ ант редеа;
 —haut, f., пѣлѣцѣ, мемѣрѣанѣ,
 перѣтѣнекѣ, в. Netz; —häutchen, n.,
 пѣлѣцѣ, рецѣнѣ, рецѣка окѣлѣлѣ,
 мемѣрѣана окѣлѣлѣ; —stricker, m.,
 редеѣрѣкѣ, десѣтѣрѣкѣ де редеа;
 —zug, m., арѣнкѣтарѣ де редеа.
 Netzchen, n., лѣтѣшѣрѣкѣ; рецѣнѣ;
 пѣлѣцѣ, мемѣрѣанѣкѣ.
 Neuen, v., адѣ, стрѣпѣсѣкѣ.
 Neuerung, f., адѣтарѣ, стрѣпѣтарѣ.
 Neu, a., ноѣ; прѣсѣнѣтѣ; модернѣ;
 —mond, лѣнѣ ноѣ; was gibt's
 —es? че о ноѣ?
 Neubaden, a. mī ad., прѣсѣнѣтѣ конѣкѣ.
 Neubegehrte, v. Neugier; —belehrt,
 a.; ноѣ антпѣнатѣ, ноѣ антпрѣсѣкѣ, пер-
 сѣкѣ (за крѣдѣнгѣ); —blau, a., ал-
 вѣстрѣ черѣкѣ, тѣркѣнѣкѣ; —bruch, m.,
 цѣлѣнѣ, арѣтарѣ прѣсѣнѣтѣ; —er-
 wählit, a., де ноѣ алѣсѣкѣ; —gier,
 —gierde, f., крѣпѣсѣтѣ, антдѣ-
 крѣпѣсѣне; —gierig, a., крѣпѣсѣкѣ,
 антдѣкрѣсѣкѣ; —modisch, a. mī ad.,
 модернѣ, де модѣ ноѣ.
 Neue, n., ноѣ, поѣтѣте.
 Neuerdings, ad., депоѣ.
 Neuerlich, ad., дѣнноѣ, декрѣандѣ.
 Neuerung, f., антпѣнѣтарѣ; поѣтѣте;
 —sucht, f., поѣтѣ, манѣ де
 антпѣнѣтарѣ.
 Neuheit, f., поѣтѣте.
 Neujahr, n., анѣ ноѣ; сѣ. Bacizis;
 —gescheit, n., дарѣ, де анѣлѣ

ноѣ; —schwisch, m., грѣтѣлѣдѣно
 (хѣрѣтѣсѣрѣ) де анѣлѣ ноѣ.
 Neugierfelt, f., поѣтѣте; шѣтѣрѣ ноѣ,
 поѣтѣ.
 Neulich, ad., декрѣандѣ; дѣнѣлѣ,
 малѣ сѣндѣ.
 Neuling, m., омѣкѣ ноѣ, поѣтѣтѣ.
 Neun, ad. num., ноѣ (9); um —
 Uhr, ле ноѣ ѡре.
 Neun-auge, n., лѣмѣрѣетѣ (вѣште,
 Bride); —sch, m., поѣшѣрѣкѣ,
 емѣарѣнѣкѣ; —seitig, a., де ноѣ
 лѣтѣрѣ.
 Neunerlei, a., де ноѣ колѣрѣ, де
 ноѣ ѡлѣрѣ.
 Neun-fach, —fältig, a., анѣ ноѣ,
 антпѣнѣкѣ.
 Neunhundert, num. card., ноѣ сѣте;
 —ste, a., алѣ ноѣ сѣтѣлеа.
 Neunjährig, a. mī ad., де ноѣ анѣ
 Neunmal, a., num., де ноѣ орѣ.
 Neuntausend, num. card., ноѣ мѣлѣ.
 Neunte, a., алѣ ноѣлеа.
 Neuntehalb, a., омѣкѣ мѣ жѣмѣтѣте.
 Neuntel, a., а ноѣ парѣте, поѣме.
 Neuntens, ad., а ноѣ.
 Neuntödtter, m., шѣпѣмѣлѣгѣкѣ.
 Neunzehn, num. card., ноѣспрѣзѣче.
 Neunzehnte, a., алѣ ноѣспрѣзѣчѣлеа.
 Neunzig, num. card., ноѣзѣчѣ.
 Neunziger, m., ноѣзѣчѣрѣкѣ, де ноѣзѣчѣ.
 Neunzigjährig, a., де ноѣзѣчѣ анѣ
 Neunzigste, ad., алѣ ноѣзѣчѣлеа.
 Neustadt, f., четѣте ноѣ.
 Neutral, a. mī ad., нестрѣлѣкѣ; не-
 трѣ; індѣѣрѣпѣте, крѣдѣа нѣ і пасѣ
 де нѣмѣка.
 Neutralisieren, v., (хим.), нестрѣлѣсѣкѣ.
 Neutralität, f., нестрѣлѣтѣте.
 Neutrum, n., (грам.), нестрѣ, де-
 нѣлѣ нестрѣ.
 Neuvermählit, a., антсѣрѣцѣкѣ, де-
 крѣандѣ антѡпѣтѣ.
 Ribbe, f., рѣкѣкѣ.
 Ribbungen, f., —lieb, n., крѣтѣ-
 кѣлѣ нѣсѣлѣкѣнѣлѣрѣкѣ (поѣсѣнѣ ѡбрѣ-
 вѣне за Церманѣ).
 Rische, Rische, f., ѡпѣдѣ, конѣлѣнѣ,
 аѡнѣдѣтарѣ антрѣнѣлѣ прѣрѣте.
 Nicht, ad., нѣ, не, на, ванѣ; nicht
 wahr? амѣа естѣ? nicht doch?
 кѣмѣ сѣ нѣте? —einmal, нѣчѣ

макар; — шефт, маѣ малятѣ аз;
 two —, din контръ, ан ка-
 скарѣ контрарѣ; ganz und gar —,
 ничдензмѣ; mit — en, ничдензмѣ;
 zu — e machen, а нимичи, а ахла.
 Nicht, m. ші n., цинкѣ алы, спокѣ,
 олопе де цинкѣ.
 Nichtachtung, f., лисѣ де стимѣ,
 десстимѣ, переспелѣ.
 Nichtbeachtung, f., нехршаре, не-
 анденлинпе.
 Nichtben, n., непоцикѣ.
 Nichter, f., невогѣ.
 Nichterscheiung, f., неанозгшаре,
 неуреспелтаре.
 Nichtgebrauch, m., неантрезингаре,
 неолосире.
 Nichtig, a. ші ad., пзлѣ, охрѣ ва-
 лоре, де нимика; оливолѣ; де-
 шерѣ, ванѣ (зичемѣ ванѣ); не-
 олоосигорѣ.
 Wichtigkeit, f., нимичиѣ, пзлѣтате;
 неажансѣ; влѣтате, оливолѣтате.
 Nichts, n., нимика; пзлѣ; Alles ober
 —, оѣѣ Чесаре, оѣѣ нимика; еѣ
 hat — zu sagen, нѣ оаче нимика,
 нѣ сзѣрѣ нимика; das ist —
 gesagt, ачестѣ нѣ ва сѣ зикѣ ни-
 мика; — bedeutend, part., не'п-
 семпѣторѣ; — desto weniger, conj.,
 кѣ тѣте ачестѣ, токма динконтръ.
 Nichtsein, n., неостинѣ, неѣинѣ.
 Nichtsnützig, a., омѣ де нимика.
 Nichtswürdig, ad., де ничи знѣ предѣ,
 де ничи о валоре, де нимика; ви-
 ленѣ; — er Mensch, омѣ де ни-
 мика, лѣпѣдѣтѣрѣ де омѣ; —
 würdigkeit, f., лѣрѣ де нимика;
 вилѣтате (негрешничѣ), секѣтарѣ.
 Nicht, m., клипѣлѣ де окѣ; анкинаре
 дин канѣ, анкинѣтѣрѣ.
 Nichtel, m., оемеѣлѣ дедрѣматѣ,
 коитѣ; николѣ (минералѣ).
 Nichtfang, m., ловитѣрѣ ан чѣѣ,
 жлѣгитѣрѣ ан чѣѣ.
 Nie, ad., ничлодатѣ, ничлодиниорѣ.
 Niece, (ор., zi niec), v. Nichter.
 Nebel, m., стѣлѣтѣлѣ.
 Nebel, a. ші ad., жосѣ, (мѣс.) васѣ,
 анѣриорѣ.
 Niederbeugen, — biegen, v., плекѣ,
 андѣшѣкѣ, анкинѣ, плекѣ ан-

жосѣ, деилекѣ, дескинѣ; зми-
 лѣскѣ; кѣрвезѣ; авилѣскѣ; er ist
 ganz — gebeugt, елѣ есте пре
 анѣрѣнтѣ, кѣ тотѣлѣ змилитѣ; —
 brechen, v., дѣрѣмѣ, рѣлѣ жосѣ;
 — brechen, v., преѣакѣ ан чѣлѣштѣ,
 деѣрдѣ; — bücken (sich), v., тѣ
 плекѣ, тѣ анкинѣ; — donnen, v.,
 дѣтѣнѣ; спѣлѣмѣнтѣжѣ, дескорѣ-
 позѣ, охлѣрѣ прип кѣлѣтѣ; —
 drücken, аплѣсѣ, дѣтѣсѣ, конкѣлѣ;
 — drückung, f., конкѣлѣкѣтѣрѣ, а-
 плѣсѣмѣнтѣ; — fallen, v., дѣкадѣ,
 кадѣ ан чѣлѣнкѣ; — gehen, v.,
 десчиндѣ, тѣ погорѣ; аизлѣ; —
 halten, v., рѣсѣнѣ ан жосѣ; —
 halten, v., децилѣ; — hauen, v.,
 дѣкалѣ, тѣлѣ ан вѣкѣлѣ, трѣкѣ
 прип сѣлѣ; — hiezen, v., кадѣ ан
 чѣлѣнкѣ; — kommen, v., пасѣлѣ, а
 се шѣора (оемеѣла де прѣкѣ),
 а се лѣхѣзи; — lassen, тѣ ашѣлѣ;
 тѣ лѣсѣ ан жосѣ, десчиндѣ; де-
 лѣсѣ; — legen, v., дѣлѣнѣ; —
 machen, v. — hauen; — messen,
 v., тѣлѣ ан вѣкѣлѣ, тѣчѣлѣзѣ;
 — reissen, v., рѣчѣнѣзѣ, дѣмѣлѣ, до-
 рѣмѣ, рѣлѣ жосѣ; — reiten, v., кѣлѣкѣ
 кѣ кѣлѣлѣ, стрѣмѣскѣ кѣ кѣлѣлѣ
 (не чѣнеѣ); — sabeln, v. — hauen;
 — schießen, v., анѣкѣшѣлѣ; — schla-
 gen, v., оворѣ, доворѣ, даѣ,
 трѣлѣскѣ ла пѣтѣлѣтѣ; арѣнкѣ
 ан жосѣ (окѣ); шѣтѣлѣскѣ (грѣ-
 зѣлѣ); (хим.) стѣлѣтѣрѣ, преципѣ-
 тѣжѣ; рѣсторѣнѣ; анѣлѣдѣ, аннѣ-
 дѣлѣ; дескѣрѣчѣлѣзѣ; дѣкадѣ (о
 вѣмѣ); — schmettern, v., дѣкѣлѣ,
 сѣрѣмѣлѣ; — setzen, v., дѣлѣнѣ,
 ашѣдѣ; — sitzen, v., шѣдѣ, тѣ
 ашѣдѣ; — stehen, v., стрѣлѣнѣ;
 — steigen, v., десчиндѣ, тѣ по-
 горѣ; — stoßen, v. niederhauen;
 — treten, v., кѣлѣкѣ ан ничѣре,
 конкѣлѣ; — werfen, v., арѣнѣлѣ ла
 ничѣре.
 Niederbord, m., (marin.), бордѣ а-
 шѣзѣлѣ.
 Niederdeutsch, a., дин Германѣа де
 жосѣ.
 Niederdrückung, f., конкѣлѣкѣшѣлѣтѣ,
 аплѣсѣмѣнтѣ,

- Niederfahrt**, f., сквораре, descăndere.
- Niederbergang**, m., аносѣ.
- Niedergericht**, n., ждеуѣ de instanца зптеле.
- Niedergeschlagenheit**, f., дескорачѣ; дитригъчине, мъгичине, констерачине.
- Niederfunst**, f., пахтере, ачере de копилъ, лезие, дескрезнаре.
- Niederlage**, f., декалътеръ, торопелъ, сѣрмаре (а знеі armate); depositorѣ, magazinѣ, локѣ de нѣстратѣ; (ла коръвил) дтваркѣ, локѣ de дтварнатѣ.
- Niederlegung**, f., денъсепизне; димичине; пенъчѣ; консемъчине.
- Niedernehmung**, f., тѣчелѣ, тѣчелътеръ, кърнаѣ; стрикъчине a zneі armate.
- Niederreißung**, f., дърмътеръ, десмоличине (дела тохѣ, толохѣ).
- Niederschlag**, m., ашезътеръ ла озндѣ, (xim.) пречинитъчине.
- Niederstürzung**, f., къзътеръ, деиентътеръ.
- Niederträchtig**, a. ni ad., de nimika, гъндатѣ, вилѣнѣ, кодардѣ, инсамѣ.
- Niederträchtigkeit**, f., аанъ de nimika, мишелѣ, гъндътеръ, инсамѣ.
- Niederwärts**, ad., спре дн жосѣ.
- Niedlich**, elegantѣ, велѣ, орхтошелѣ, къръделѣ, плъкатѣ; делкатѣ.
- Niedlichkeit**, f., elegantѣ; делкатецѣ; градѣ, нрл.
- Niedrig**, a. ni ad., джоситѣ, жосоратѣ; скандѣ; скъртѣ; пждинѣ (предѣ), микшоратѣ; ашезатѣ; тривіалѣ, дитре дрмхрл, простѣ, апосѣ, вилѣнѣ, тожикосѣ; —e **Ausdruck**, воръ тривіалѣ, воръ тожикосѣ; —e **Preis**, предѣ скъзѣтѣ; —e **Herkommen**, видѣ de жосѣ.
- Niedrigkeit**, f., жосине, жосорине; скъзине; микшорътате, пждинътате; простие, тривіалитате, тожиче.
- Niemals**, ad., ничодатъ.
- Niemand**, ad., niminl, nimine, nime, nich zoxlѣ.
- Niere**, —r, a. ni ad., zinnede, кларѣ; гъмъритѣ, крратѣ.
- Niere**, f., pinikis, ръвникис, рървникис.
- Nierenbraten**, m., оринътеръ dela pinikl; —entzündung, f., анриасаръ de pinikl; —grief, m., негривикъ дн pinikis; —krank, a., воларикѣ de ръвникис; —krankheit, f., неоритикъ.
- Nieseln**, v., ворвекѣ не пасѣ; плѣмътеръ.
- Niesen**, v., стрънѣтѣ.
- Niespulver**, n., пшмере de стрънѣтатѣ.
- Niesbrauch**, m., фолосире, зсѣрѣнтѣ (дела чева).
- Niesbraucher**, m., зсѣрѣнтъарѣ.
- Nieswurz**, —el, f., ръдъчинъ de стрънѣтатѣ, елеворѣ, спъндѣ (*Christwurz*).
- Niet**, n., цинъ, кѣз; ченѣ; —hammer, m., чоканѣ de цинъитѣ.
- Niete**, f., нимика, вилетѣ, лосѣ ѳрвѣ (дн логъриѣ).
- Nieten**, v., цанъслекѣ.
- Nietnagel**, m., кѣз de цанъитѣ; мишкътеръ, вкъцикъ de зурге de карне дикъ перзитѣ ni дъръторе, карне реа.
- Nistel**, f., непѣрѣ (*Nichte*).
- Nistelgerabe**, f., тоvide epezite джгъ мамъ.
- Nilsferd**, n., inopotamѣ de Nilѣ.
- Nimfe**, f., нимѣ, семизинъ; жосѣ ѳрмѣѳѣ; (ист. пат.) инсекта дн градълѣ зптеле алѣ сѣрѣорхърил; мемвранеле нърдл пенитале ла ѳemel.
- Nimmer**, —mehr, ad., ничодатъ, nichodinѣрѣ.
- Nimmerfatt**, a., ѳорте, несъдиосѣ, ѳъръ садѣ, фолте, мъпкъчосѣ.
- Nipp**, m., никѣ (de вехтеръ), сорвѣтеръ кѣ плицкѣлѣ (насереа).
- Nippen**, v., а соръе кѣ плицкѣлѣ, а гъсърѣ.
- Nirgend**, —swo, ad., никърил, нич ла о нартѣ.
- Nische**, f., аозндътеръ, оипидъ (*Nische*).

Riß, Risse, f., rindinъ.
 Rißig, a. mi ad., rindinocъ.
 Risteln, risten, v., krivezъ, факъ
 kizъ; ключескъ; плодескъ.
 Niveau, n., (франц.), нивелъ, нивеа,
 кѣмпанъ де ауръ; фаца аурі; In-
 струментъ де кѣпоскатъ о сѣдуръ-
 фауръ, де е зпигъ ми орисонтажъ
 опі де неггалъ.
 Rivelliten, v., нивелезъ, кѣмпанескъ
 къ нивелъ.
 Rix, m., rindinъ, рениш де ауръ; —e,
 f., rindinъ, нимѣъ, зинъ де ауръ.
 Roch, ad., факъ; ничі; weder —,
 ничі ничі; — einmal-fo viel, факъ
 пѣ атыта; er mag — so boshaft
 sein, съ фие факъ не атытъ де
 рѣзгычосъ.
 Rochmalig, a.; факъодатъ, репедигъ
 (пофторитъ).
 Rochmalß, ad., факъодатъ.
 Romabe, m., ромадъ, попоръ къ
 локзинге неегъторѣ.
 Nominalwerth, v. Kennwerth.
 Nominativ, m., (грѣм.), номинативъ.
 None, f., (мзо.), номъ, поиме, алъ
 нѣмѣа тонъ.
 Nonne, f., кѣлгъригъ; монахъ.
 Nonnenbrot, n., тѣртъ, пѣне нивъратъ.
 Norpe, Nobbe, f., nodъ, възкъ, чотъ
 (ан цѣсѣтѣръ).
 Norren, v., таиз подѣрп, възчѣ.
 Nord, Norden, мѣзъноште, сен-
 tentrionъ, nordъ (фр. nord, ит.
 nord); —breite, f., лъдѣме сен-
 tentrionalъ, nordikъ; —faher,
 m., китъ де nordъ, ѳркъ маринъ;
 —land, n., дѣръ де мѣзъноште;
 —licht, n., азрѳръ вореагъ, лѣ-
 минъ де мѣзъноште; —ost, m.,
 (деогр.), nordostъ; —ostwind,
 m., възтѣ де nordostъ; —pol,
 m., полъ де мѣзъноште, полъ
 артикъ, камътаъ осіел пѣшынътѣлѣ
 ла мѣзъноште; —punkt, m., възтѣ
 де nordъ; —schein, v. —lichtъ;
 —see, f., море де мѣзъноште,
 море де nordъ; —seite, f., стрѣ-
 мѣнтѣнъ, коста десре nordъ;
 —stern, m., стеа поларъ; —
 wärtъ, ad., супе nordъ; —west,
 m., nordъ азѣсъ (ресъртѣлъ де

вѣръ); —westwind, m., тѣлестрѣ,
 възтѣ тѣлестрѣ (азмитъ де ко-
 рѣверт), възтѣ де nordъ-азѣсъ;
 —wind, m., стрѣмѣнтѣнъ, вореас
 (кривецъ), възтѣ де мѣзъ поште,
 възтѣ де сѣсъ.
 Nordisch, nordlich, a. mi ad., де
 мѣзъ поште, сентентрионалъ.
 Nörgeln, v., ворворескъ, ворворо-
 сескъ, морокънескъ, мормѣлъ.
 Norm, f., нормъ, регълъ.
 Normal, a. mi ad., нормалъ; —
 schule, f., шкѳлъ нормалъ.
 Nosologie, f., (med.), носологѣ.
 Nösel, n., нѣграръ (тѣсѣръ).
 Notâr, m., нотаръ, скрииторъ, ан-
 семѣторъ, логѳѣтъ.
 Notariat, n., нотариатъ, логѳѣциъ.
 Note, f., нотъ, ансемнаре; семнъ;
 in —n setzen, а компане ан шѣсикъ.
 Notenbuch, n., карте де тѣсикъ;
 —papier, n., хѣртѣ де note (тѣ-
 сикаре); —plan, m., скаръ.
 Noth, f., лѣсъ; гревзингъ, пече-
 ситате; грезтате, дѣикълтате (din
 die mi фачере); невоіе; скѣм-
 пере (де възтате); стрѣмторѣ; zur
 —, ла о лѣсъ; ohne —, фѣръ
 гревзингъ; es thut —, фаче тре-
 визингъ, се чере, лѣсеште; es
 hat keine —, нѣ е ничі знъ не-
 рикълъ; Jeder hat seine —, totъ
 omълъ ми арѣ сарѣина са; —
 bricht Eisen, лѣса нѣ кѣноште
 лѣре; in großer — sein, а фі
 фѳрте стрѣмторатъ, а фі ан лѣсъ
 маре; seine — mit etwas haben,
 а авѣ марі грезтѣлѣ къ чева;
 mit genauer — davon kommen,
 а скѣпа къ невоіе маре, а скѣпа
 ка prin зрекѣле акълѣ; aus der
 — eine Tugend machen, а фаче
 (чева) де сѣлъ възросъ; in Todes-
 nöthen sein, а фі ан agonia морѣл.
 Noth-anfer, m., анрѣръ де скѣпарѣ;
 —bau, m., кѣдѣре провѣсѳриъ;
 —dienst, m., серѣициъ де хари-
 тате; —dringend, a., неанѣратъ,
 фѳрте гревзинчосъ, зориторъ, зр-
 пинте; —durst, f., гревзингъ не-
 анѣратъ; zoringъ; seine — ver-
 richten, а морѣ ла гревзингъ

тревънскъ; —dürftig, а. ми ад., тревънчосъ, де о маре тревънчъ; dursъ пзринъ; —dürftigkeit, f., неажнекъ, лисъ, тревънчъ; —eimer, m., еъкалъ (итал. secchio), менитъ ла фокрп; —erbe, m., кайронотъ лезитъ; —erbſchaft, f., кайронитъ лезитъ, ерезитате неанъратъ; —fall, m., касъ де тревънчъ; окъринъ, зоринъ, бринъ; —feuer, n., фокъ де алармъ; —flagge, f., вандиеръ де неволе; —frist, f., терминъ перепиторъ; —gedrungen, а. ми ад., констринкъ, ситъ, стритопаръ; —gericht, n., ждеуъ криминалъ; —geschrei, n., стригъ де алармъ; —helfer, m., ажъторъ ла неволе; —hilfe, f., ажъторъ ла неволе; —jahr, n., анъ де скъмпете, анъ де фомете; —lage, f., наръ де пьнгърипе (стъръ); —leidend, а., сжориторъ де лисъ, де сьрне, сьракъ; —lüge, f., минчънъ вичиоъ, минчънъ де сьпаре, де неволе; —nagel, m., кзъ сѣъ алъ анлъ дитревънъ де неволе; her —nagel sein, а сьзини о лисъ; —pfennig, m., вані пѣтрадл негръ о лисъ, вані де ресорвъ; —reif, а., прематъръ, прекопъ, копъ сьръ тимпъ; —schuß, m., пшкьтъръ де периклъ (а знеі корън); —stall, m., стакъ де неволе, стакъ негръ кал пьрвоши; —taufe, f., вотежъ ла периклъ (де мортъ); —wehr, f., а пьраре ла неволе, апьраре ла периклъ; —werk, n., дьръ де неволе; —zeichen, n., семналъ дн периклъ.

Notig, а., тревънчосъ; зориторъ, дитрегиторъ.

Notigen, v., сизескъ; констрингъ, стритопезъ, неволескъ; er will genöthigt sein, елъ аштептъ сизъ; елъ аштептъ тьмъ коръ рьгатъ (ла о масъ).

Notiz, f., пьнгърипеа фечоріеі, сизъ, молъчье.

Notizſchreiben, v., а фаче сизъ (знеі вергъре), а сфорца, а виола.

Notizſchreiber, m., ситторъ, виолъторъ.

Notizwang, m., сизъ перикалоъ, виолинъ.

Notificiren, v., дикломтиндежъ, факъ кпоскзтъ.

Notiz, f., дикломтиндаре, потигъ, дпсемпаре; репортъ, дпштиндаре.

Notoriſch, а. ми ад.; кпоскзтъ, штигъ, поторъ, дпведератъ, не фадъ.

Novelle, f., новелъ; позътате.

November, m., поемаре.

Noviz, m., новизъ, фрате (ла къ лъгрп).

Noviziat, m., новизатъ.

Nu, n., кизъ, кинелъ, вьгьгъръ де окъ; in einem —, дитр'о кинъ.

Nüchtern, а. ми ад., ажнатъ, поститъ, нешъкатъ, трѣзъ; невестъ; wieder — werden, а се десета.

Nüchternheit, f., трезиъ, ажние, контенепе; совриетате.

Nudel, f., тьдежъ (итал. tagliatelle), фрекъдежъ, томпачъ; oidea; —brett, n., кьрпъторъ.

Nudeln, v., дндонъ. (о гьскъ къ фрекъдеі).

Nüffeln, а. Schnüffeln.

Null, а., нълъ, нимака, сьръ валоре; für — und nichtig erklären, а дкларъ де анлатъ (знъ дьръ).

Null, f., нълъ, зоръ (0).

Nullität, f., нълътате, невалоре, нинил.

Nummer, f., нмеръ, цюръ.

Numismatik, f., нмисматикъ, штинъ дсуре монете.

Nun, ad., акзмъ; деи (итал. adesso), ашадар; — jedoch! еі вине, а мее; von — an, де ачї нанте, дн шиторъ; — und nimmermehr, ничодиниоръ, ничидекзмъ ми ничодатъ; — so sei es denn, деи оіе акзмъ.

Nunmehr, —o, ad., акзмъ.

Nunmehr, а. ми ад., де акзмъ.

Nur, ad., ньмаі, сизгъръ; nicht —, фондеру, озьнмаі, чї ми; wenn —, ньмаі дѣкъ.

Nuscheln, v., шортъкъ де насъ, ворвекъ де насъ.

Ruscheln, v., шъ портъ тикитъ, оакъ, ворвеса миглокъ.

Ruß, f., пкъ (Walnuß); водъ de лѣтъ; тъшълѣ, вѣмвѣ; einem eine harte — zu knaden geben, a da kiva de каиъ (къ о грижъ маре), а'и оаче de лѣкръ; а'и да знъ оцъ греѣ de роцъ; in die Rüsse gehen, а шерпе ан пчетъ; Rüsse knaden, а спарпе пчѣ.

Rußbaum, m., пкъ.

Rußbäumen, a., de пкъ.

Rußbraun, a., de колорѣа пкълѣ, пчѣ, кастанѣ.

Rußschett, n., пкъшоръ.

Rußschale, f., гъоче (ital. guscio) de пкъ; grüne —, кожъ de пкъ.

Russen, v., пкъшескъ, даъ пкъшѣ.

Rust, m., каналъ de зоѣ, de лѣтѣ.

Rüster, f., маре (а пасѣлѣ).

Rüstern, v., мѣрокъ, ацъртѣкъ.

Ruth, f., дѣлѣтѣрѣ.

Ruthhobel, m., пѣлѣ de рѣлѣтѣ.

Rutschen, v., сѣгъ, сѣгъресѣкъ.

Ruß, Rüge, Rußanwendung, f., оолоцире, аилекарѣ правѣтѣ.

Rußbar, a. шѣ ad., оолоциторъ, профѣтѣторъ, профѣтаверъ, авѣп-тѣщиоцъ; лѣкрѣтѣвѣ.

Rußen, nützen, v.; оолосескъ, профѣтѣтѣ; аитресѣтѣ; сѣлѣтѣ ооло-ситоръ, сѣлѣтѣ авѣпѣтѣщиоцъ; оакъ оолосѣ; was nützt mir das? чѣ мѣ оолосеште мѣе шѣста?

Rußen, m., оолосѣ, профѣтѣ, авѣп-тѣщиоцъ; zum gemeinen —, пѣптрѣ вѣноле компѣтѣ; auf seinen — sehen, а'шѣ къста иитересѣлѣ сѣлѣ.

Rußholz, n., арворѣ de лѣкръ, лѣмпѣ de къдѣтѣ (de керестѣа).

Rußlich, a. шѣ ad., оолоситоръ, къштѣщиоцъ, профѣтѣчѣоцъ, авѣп-тѣщиоцъ, лѣкрѣтѣвѣ.

Rußlichkeit, f., оолосѣнѣ, авѣпѣтѣщиоцъ.

Rußlos, a. шѣ ad., неоолоситѣ, не-оолоситоръ, de пѣлѣ знѣ оолосѣ; неаитресѣтѣ.

Rußlosigkeit, f., неоолосѣнѣ, не-профѣтѣ.

Rußnießer, m., аитресѣтѣторъ, грѣ-гѣторъ de оолосѣ, хѣсѣрѣпѣтѣаръ (аѣлѣ знѣлѣ тошѣлѣ).

Rußnießung, f., оолосѣре, хѣсѣрѣпѣтѣ.

Rußung, f., аитресѣре, оолосѣре, вѣнитѣ, къштѣтѣ, рѣдѣтѣ, профѣтѣ.

Rutpfe, v. Rintpfe.

D.

D, n., а чѣпѣспрезѣчѣа лѣтеръ ан аѣавѣтѣлѣ цѣрманъ; das D und —, аѣоа мѣ омера, аитѣлѣ шѣ не зрѣтѣ.

D! int., o! ox! ax!

Da, conj., дѣкъ, дѣкъмѣа; als —, ка къндѣ; —, ad., ан компѣ-сѣциѣлѣ: сѣсѣ, деасѣра.

Dacht, f., грижъ, пазъ, атенѣциѣе, вѣгѣре.

Dbemeldet, a., сѣсѣцѣ, сѣспомѣнитѣ.

Dbach, n., коперѣтѣнтѣ, лѣкѣнѣнѣ; аѣлѣностѣ, асѣлѣ.

Dbduction, f., сѣкѣциѣе (аѣлѣлѣ мортѣ).

Dbelst, m., овѣлѣскѣ.

Dben, ad., сѣсѣ, сѣпѣрѣ; —an, ан-канѣ, ан оранѣо; —auf, деасѣ-пра, колѣосѣсѣ; —aus, деасѣсѣ, дѣнѣлѣдѣмѣе; —barauf, пѣдеасѣпра;

—brein, кътрѣачѣстѣа; —brein geben, а да пѣ деасѣпѣрѣ; —hin, сѣпѣрѣоѣцѣмѣнтѣ; зшѣрѣлѣ, къ пѣрѣжѣнѣнѣ; —herab, —herunter, деасѣсѣ, аитѣоцъ.

Dber, a., сѣпранъ, de сѣсѣ, маѣ пѣлѣтѣ, сѣвѣриоръ; seinen —n ge- hŏrchen, а сѣ сѣпѣлѣе лѣ маѣ-марѣлѣ cel.

Dber-admiral, m., амитѣралъ марѣ, амитѣралъ пѣнералъ; —älteste, m., канѣлѣ знѣлѣ корѣпорѣдѣнѣлѣ, пѣнѣци-палъ; —appellationsgericht, n., кърѣтѣа сѣпранъ de апѣлѣциѣлѣ; —arm, m., вѣрадъ деасѣсѣ, (аитѣре котѣ мѣ вѣпѣрѣ); —arzt, m., мѣ-дѣкѣ пѣмарѣ; —auditor, m., аз-диторъ пѣмарѣ (милиѣе); —auf- seher, m., инсѣкторъ пѣнералъ;

—aufficht, f., инспекцияне сзрпанъ;
 —bauamt, n., ооѳіолатъа прі-
 маръ де касеѳікъдіане; —befehl,
 m., командъ сзрпанъ; —befehlshaber,
 m., команданте сзрпанъ,
 генералісімъ, дъчеле прімаръ;
 —beichtvater, m., спірітвалъ (дъ-
 ховнікъ) прімаръ; —bein, n., сз-
 пръосъ (rangione); —bett, v.
 Bettbede; —bischof, m., архіепіс-
 конъ; —boden, m., подъ десъсъ;
 —birurg, m., прімаалъ кірзргъ;
 —classe, f., класа сзрпанъ; —
 commando, n., в. —befehl; —
 consistorialpräsident, m., пре-
 дінтеле сзрпанъаі консісторіа;
 —consistorium, n., консісторіа сз-
 рпанъ; —bede, f., сзпраконертъ;
 —einnehmer, m., перченторъ прі-
 маръ; (de dazde); —feldherr,
 m., генералісімъ, дъчеле прімаръ
 (амператоръ ла романъ); —fläche,
 f., сзпръѳацъ; —flächlich, a., сз-
 пръѳціаръ, педесъпра; поспъ-
 ітъ; ein —flächlicher Gelehrter,
 дпозрпнатъ де дпвъцътзргъ; —
 flächlichkeit, f., сзпръѳціе; поспъ-
 гътзргъ; —forstamt, n., трізвалъ
 сзрпанъ де ѳорестрзргіе; —forster,
 m., ѳорестраръ прімаръ; —mei-
 ster, m., инспекторъ генералъ прі-
 маръ; —gericht, n., трізвалъ сз-
 рпанъ; —gesell, m., codaalъ прі-
 маръ; —gestirn, n., корніче, бра-
 валъ де сзсъ; —gewalt, f., пз-
 тере сзрпанъ, сзверанъ; —ge-
 wehr, n., армъ де ѳосъ.

Oberhalb, ad. mī prep., де сзсъ де,
 деасъпра де.

Oberhand, f., картъ, досвалъ мънеі,
 дпгълевіане, предомніе; die —
 bekommen, a аяка де асъпра.

Oberhaupt, n., канъ (шоѳъ); —
 haus, n., партеа де сзсъ а касел;
 ѳіг. камера де сзсъ, камера пері-
 лоръ, а лорзілоръ; —häutchen, n.,
 епідермъ; —herr, m., сзверанъ,
 домнъ; —herrlich, a., домнекъ,
 сзверанікъ; —herrschaft, f., сз-
 пръдомніе, сзвераніате; —him-
 mel, m., етеръ; —hofgericht, n.,
 кзртеа сзрпанъ; —hofmarschall,

m., маре маршалъ де кзрте; —
 hofmeister, m., малоръ домъ; —
 hofrichter, m., ждиче де кзртеа
 сзрпанъ; —jäger, m., възторъ
 прімаръ; —jägermeister, m., ма-
 реле възторъ; —kammerer, —
 kammerherr, m., мареле кыш-
 раръ; —kellner, m., мареле ке-
 ларъ; —klasse, f., класа де сзсъ,
 дпгъль; —kleid, n., сзпръвесе-
 тьнтъ (сзргъкъ — toutout, ѳр.);
 —koch, m., възтаръ прімаръ;
 —kriegscommissär, m., комісаръ-
 генералъ де ресвоіа; —küchen-
 meister, m., мареле възтаръ; —
 land, n., цера де сзсъ; —länder,
 m., локзіторъ де цера де сзсъ,
 манрэнъ; —ländlich, a. mī ad,
 манрэнъ, де цера де сзсъ; —
 leber, n., кыштъ; —lehn, m., ѳе-
 здъ домірънтъ; —lehnsrecht, n.,
 сзвераніате; —lehnsherr, m.,
 сзверанъ; —leib, m., партеа де-
 сзсъ а корпвалъ, пентъ, востъ;
 —lieutenant, m., локцінънте прі-
 маръ; —lippe, f., вьза де сзсъ;
 —macht, f., пзтере сзверанъ; —
 mann, m., омъ мал маре, кзр-
 валъ челъ мал маре; солдатъ
 діндрента алгъа дп шіръ; —
 meister, m., малстеръ прімаръ;
 —mundschenk, m., мареле покар-
 нікъ; —offizier, m., оѳіціръ сз-
 періоръ; —parlament, n., парла-
 мнтвалъ де сзсъ, каса лорзілоръ;
 —pfarrer, m., прѳотвалъ прімаръ;
 —polizei, f., полиціе прімаръ; —
 postamt, n., дрегъторіа генералъ
 де поште; —postdirektor, m., ді-
 ректоръ генералъ де поште; —
 postmeister, m., ментреръ-генералъ
 де поште; —priester, m., ар-
 хіереъ, архіпъсторъ; —prester-
 thum, n., архіеріе, понтіѳікатъ;
 —rabiner, m., равінъ (дпвъцъ-
 торъ) прімаръ; —richter, m., жд-
 чиче прімаръ; —rinde, f., кѳжъ,
 скѳрцъ дінаѳаръ; —roß, m., сз-
 правестъ; каустъ, в. —kleid; —
 schenk, m., мареле кзпаръ, а.
 —mundschenk; —schwelle, f., паръ
 де сзсъ; —seite, f., латереа де сзсъ.

Oberst, a., (ber, die, das), прѣмѣ,
свѣрхѣ, челѣ малъ маре; —e,
m., канѣ, персонѣ прѣмарѣ; ко-
лонелѣ.

Ober-stallmeister, m., комичѣ маре;
—stelle, f., локѣ прѣмарѣ, рангѣ
маре; —stamm-einnehmer, m., пер-
ченгѣ, самешѣ понераѣ; —
stimme, f., свѣранѣ.

Oberstlieutenant, m., локмангѣ de
колонелѣ, канѣ de баталюнѣ.

Oberstrich, m., апострофѣ (').

Oberstwachmeister, m., мажорѣ de
кълъримѣ.

Obertheil, m., паргѣ de сѣѣ; —
vormund, m., тѣторѣ прѣмарѣ;
—wärtel, ad., ан сѣѣ; —welt,
f., лѣмѣ свѣланарѣ; —wunderzt,
m., кирѣрѣ мажорѣ; —zahl, m.,
дингѣ de сѣѣ; —zolleinnehmer,
m., батешѣ прѣмарѣ.

Obleich, conj., винѣ, ка тѣгѣ,
макарѣ, demſi.

Obrut, m., кѣторѣ (ан Test. noſt),
гарѣ, назѣ, ангрѣжѣрѣ.

Oblig, a., есчиѣ, есчингѣнарѣ.

Objekt, n., оленѣ; —iv, a., оленѣѣ.

Oblate, f., острѣ (азимѣ de кмин.
ла кат.); вѣинѣ (de сѣларѣ).

Obliegen, v., ме пѣнѣ не ..; заче
асѣра ..; e de datorſia mea ..;
ме окѣнѣ, ме инделетнѣесѣ; ei-
ner Sache —, a се пѣне не пѣнѣ
лѣкрѣ; es liegt mir ob, сѣнѣ
овлетѣнѣ ..

Obliegenheit, f., деторѣ, овлетѣнѣ.

Obligation, f., овлетѣнѣ, анда-
торѣ.

Obrmann, m., арѣтрѣ.

Obrigkeith, f., доминѣ, дрегѣторѣ,
манѣстрѣтрѣ; weltliche —, вѣ-
торѣтѣ лѣмѣсѣ, гѣмпѣрагѣ; sich
an die — wenden, алѣрѣ ла жѣ-
дикѣ, ла окѣрмаѣре; von —
wegen, дин ординѣнѣ дрегѣ-
торѣсѣ; einen ber — überliefern,
a da не чѣнева ан мѣна жѣдикѣнѣ.

Obrigkeithlich, a., манѣстрѣтрѣѣ, дин
паргѣ дрегѣторѣѣ (окѣрмаѣреѣ).

Obrist, v. Oberste.

Obrschon, a. Obgleich.

Obrschweben, v., аменѣнѣ; —, de,
part., аменѣнѣгѣторѣ. v. Obrwalten.

Obrschon, a., некѣвинѣчѣсѣ, овѣченѣ;
—ität, f., овѣченѣтѣтѣ, некѣвинѣгѣ,
перѣмѣнѣре.

Obrscur, —ant, a., овѣкѣранѣ, лѣви-
торѣ de инѣперѣкѣ, инѣмѣкѣ лѣмѣ-
нѣлорѣ, анѣвѣгѣтрѣѣ.

Obrservance, f., оссѣрѣвѣнѣ, да-
тинѣ; дѣсѣнѣнѣ, регѣгѣ мо-
нѣстрѣсѣ.

Obrservationsarmee, f., армѣгѣ de
оссѣрѣвѣнѣ.

Obrservator, m., оссѣрѣвѣторѣ; —ium,
n., оссѣрѣвѣторѣѣ, тѣрнѣ астро-
номѣкѣ.

Obrsicht, f., инѣнѣнѣнѣ.

Obrsidian, m., оссѣдианѣ, агѣтѣ пе-
гѣ de Islandia.

Obrstegen, v., анѣнѣгѣ.

Obrsigniren, v., пѣнѣ сѣмнѣ, сѣнѣ.

Obrsulet, a. mi ad., оссѣлетѣ, вѣкѣ,
emirѣ dia datinѣ.

Obrsorge, f., грѣжѣ deсѣре чева.

Obrst, n., нѣме, срѣнѣ.

Obrstafel, n., пѣдѣкѣ, ставѣлѣ.

Obrstbau, m., кѣлѣгѣ de помѣ;
—baum, m., помѣ (= pomus,
лат.), арѣоре срѣнѣсѣрѣ; —
barre, f., зѣкѣторѣ (лѣсѣ, ко-
марѣ (ард.) de зѣкѣтѣ нѣме.

Obrstlex, m., помѣрѣ.

Obrsternte, f., кѣлѣсѣ de нѣме; —

essig, m., оцѣтѣ de нѣме; —frau,

f., помѣрѣсѣ (коѣрѣгѣ); —gar-

ten, m., помѣтѣ, грѣдинѣ de помѣ;

—göttin, f., Помѣна; —händler,

m., вѣрогѣторѣ de нѣме; —jahr,

m., анѣ мѣносѣ de нѣме; —

forb, m., корѣ de нѣме; —

kuchen, m., пѣчѣнтѣ кѣ нѣме;

—kunde, —lehre, f., помѣлогѣ;

—lese, f., кѣлѣсѣ de нѣме; —

markt, m., нѣгѣ de нѣме; —

monat, m., сѣнтѣмѣре; —most,

m., мѣсѣ (сѣрѣ) de нѣме; —

reich, a., помѣсѣ; —wein, m.,

сѣрѣ ард. (= cidre, фр.); —

zeit, f., рѣмнѣлѣ помѣлорѣ; —

zucht, f., кѣлѣгѣ de нѣме.

Obrstruction, f., анѣлѣре ла пѣнѣ-
тѣче.

Dswalten, v., сзъръстаѣ; сзартѣ (ѡадъ, ла мѣжлокѣ); **domneskѣ**; **ameinungѣ**; **es walten Hindernisse ob**, сзартѣ педелѣ ла мѣжлокѣ; **sein Vortheil waltet dabei ob**, се ларъ де интересла тѣ ачѣ.

Dwohl, обѣвар, в. **Dgleich**.

Occident, m., окцидентѣ, аписѣ.

Ocean, m., океанѣ.

Ocher, m., окръ (минералѣ); — **gelb**, а., галбенѣ ка окра.

Och, m., воѣ; **junger —**, возленѣ, жѣнкѣ; пров. **da stehen die —en am Berge**, ачѣ е грезатѣа.

Ochsen-auge, n., окѣс де воѣ, ѡерестрѣикъ дн аконеретѣитѣ; — **blau**, а. мѣ ad., простѣ ка зѣѣ воѣ; — **fell**, n., — **haut**, f., пеле де воѣ; — **fleisch**, n., кѣрне де воѣ; — **galle**, f., ѡере де воѣ; — **gebrüll**, n., мѣитѣ; — **hast**, а., ка де зѣгъ; — **hirt**, m., воарѣ (пѣсторѣ); — **kalb**, n., вѣгелѣ; — **kopf**, m., канѣ де воѣ; — **markt**, n., мѣдзѣ де воѣ; — **markt**, m., мѣаа воиморѣ; — **stall**, m., етавлѣ де воѣ; — **talg**, m., сеѣ де воѣ; — **treiber**, m., мѣпѣторѣ де воѣ; — **zieher**, m., вѣлѣ де воѣ; — **zunge**, f., лѣмѣ де воѣ; лѣмѣа воимѣ (пѣзѣтѣ).

Ochsig, а., грѡсѣ, дѣзитѡескѣ, пѣтѣрѣ.

Octaeder, n., (геом.), октаедрѣ, кѣ опѣ колдѣрѣ.

Octave, в. **Octave**.

Ode, f., одѣ.

Oede, а., дешертѣ, сѣпѣратѣкѣ, пѣлокѣитѣ, сѣлатѣитѣ; —, f., дешертѣ.

Odem, в. **Athem**.

Ober, conj., сѣѣ, аѣ, вор (о, omnia ард. = о, ossia, ит.).

Obermännig, m., агримѡнѣ (планѣ).

Oeschel, n., совѣгъ, кѣиторѣлѣ.

Ofen, m., кѣминѣ, кѣиторѣ, совѣ; — **ausichter**, m., кѣиторарѣ (мештерѣ); — **auge**, n., окѣс де совѣ; — **banf**, f., ватрѣ, скѣдѣелѣ, лавѣгъ лѣгѣ ѡкѣ; — **blase**, f., вѣдѣаре зѣдѣгъ дн кѣиторѣ; — **gabel**, f., ѡаркѣ де кѣминѣ; — **herd**, m., ватрѣ, ѡкѣ; — **hüter**, m., чѡнкѣ-

шѡнкѣ (ард.), дѣнкѣ, шѣгѣтор ака-сѣ; — **fachel**, f., цѣгѣ, олапѣ кѣхалѣ де кѣиторѣ; — **früde**, f., вѣтравѣ, кокѣрѣ; — **loch**, n., гѣра совѣ; — **rohr**, n., цѣвѣ, врѡис де совѣ; — **ruß**, m., ѡлѣине; — **schaufel**, f., лѡпѣдикѣ де ѡкѣ; — **schirm**, m., паракѣминѣ; **perdea flaintea** совѣ; — **zins**, m., ѡмѣрѣтѣ; **dare** пѣ кѣиторѣ.

Offen, а., дешкѣс, дешкѡперѣтѣ; сѣнѣерѣ, кѣратѣ (ла инимѣ); **auf —er Straße**, дн мѣжлокѣлѣ стрѣтелѣ; — **er Brief**, ѡнѣстѡлѣ пѣсѣпѣлатѣ; — **er Wechsel**, кѣпѣлѣ, волѣгъ кѣ кредитѣ пѣдѣртѣрѣтѣ; — **sein**, сзартѣ лѣверѣ; **auf —er That ertappen**, а пѣнде пѣ чѣпѣра дн ѡапѣ ѡрѣдѣелѣ.

Offenbar, а., пѣдѣратѣ, клѣрѣ; пѣторѣ, пѣвлѣкѣ.

Offenbaren, v., дешкѡперѣ; пѣвелѣзѣ (Dzeifera); пѣвлѣкѣ, ѡакѣ кѣпѡскѣтѣ.

Offenbarung, f., дешкѡперѣе, пѣвелѣзѣне; — **St. Johannis**, апѡкалѣпѡсѣ ст. Иоанѣ.

Offenheit, f., сѣнѣерѣтѣе.

Offenherzig, а., дешкѣс кѣ инима, сѣнѣерѣ; — **heit**, f., сѣнѣерѣтѣе, кѣрѣгенѣе де инимѣ.

Offenkundig, а., пѣвлѣкѣ, пѡторѣ; — **heit**, f., пѣвлѣчѣтѣе.

Offeniv, а., ѡѡенѣс; — **krieg**, m., пѣсѡвоѣс ѡѡенѣс.

Oeffentlich, а. мѣ ad., пѣвлѣкѣ; — **heit**, f., пѣвлѣчѣтѣе.

Oefferen, v., ѡѡѣерѣ, дѣмѣлѣ, пѣровѣлѣ.

Oefferte, f., ѡѡѣертѣ, пѣровѣере.

Official, m., ѡѡѣчѣналѣ, вѣкарѣ епѣкѡпѣлѣ.

Officiant, m., ѡѡѣчѣанѣтѣ, дѣрегѣторѣ сѣвалѣтерѣ.

Offizier, m., ѡѡѣчѣрѣ.

Officin, f., ѡѡѣчѣнѣ; апѡтекѣ, лавѡрѣторѣ, тѣпѡграфѣ, вѣрѣерѣе; — **el**, а., ѡѡѣчѣналѣ.

Oeffnen, v., дешкѣдѣ; дешдѡнѣ, дештѣлѣ; дешкѣлѣ; **einen Zeichnam —**, а тѣлѣ пѣ зѣлѣ пѡртѣ.

Oeffnung, f., дешкѣдѣре, дештѣларѣ; епѣре ла сѣвалѣ; гѣзрѣ, гѣрѣ.

Dst, öfter, öftmalig, ad., dect, de-
ceopl, de mltreopl.
Öftmalig, a., penegit, mltinil.
Öh! int., oxl
Öheim, m., zniks.
Öehl, a. Del.
Öhm, f., omz (mesrz de zin, ka
de 2 vedpe).
Öhne, prep. mi ad., özr.
Öhnedem, öhnedies, ad., özr de
aüera; de cino.
Öhngachtet, v. Ungeachtet.
Öhngefähr, v. Ungefähr.
Öhnmacht, f., penzincz, leminz;
amegér (= amegiro).
Öhnmächtlg, a., penzincoc, lemi-
nat, amegit.
Öhr, n., zpeke, öir. azz; einen
hinter die —en schlagen, a'l da
kzisa la zöz; tauben —en pre-
digen, a predika la czpzi; ein
geneigtes — finden, a öi ac-
kzitat.
Öhre, n., tórtz, verit, velcz; la-
z, zpeke de ak; —chen, n.,
tórticz, zpekiz; —en, v., pzi
tórtz, zpek; dzgczresk akz.
Öhren-Beichte, f., mztzpicire azpi-
kzlar; —blasen, m., pztztorz
de vorpe, de minczil; deöztz-
torz; —brausen, n., cznetzr,
vziet dz zpek; —klingen, n.,
pizitcz de zpek; —schmalz, n.,
czér de zpek; —schmerz, m.,
dzpere de zpek; —zeuge, m.,
martzpe azpikzlar; —zwang, m.,
dzpere de zpek; —zischen, n.,
mzierztzr, vzjitzr dz zpek.
Öhr-eule, f., vaz zpekét; —seige,
f., pazm; —finger, m., dezet
azpikzlar, dezet dz czl mik;
—gehänge, n., czpzel; —läser, v.
Öhrwürm; —fissen, n., pöpiniz;
—knorpel, m., czpczil zpeké;
—läppchen, n., vzvie de zpeke.
Öhrling, v. Öhrwürm.
Öhr-loch, n., gazra (zpeké, dz kape
ce pze czpzel); stch —löcher
—stecken lassen, dzl dzgczreszte
zpekie; —löffel, m., zpekiz
(znér); —ring, m., czpzel;
—trommel, f., toza zpeké; —

wach, v. Öhrenschmalz; —wurm,
m., zpekiz (insekt).
Öhre, f., tórtz, zpeke, v. Öhr.
Öfer, v. Öfer.
Ökonom, m., ekonóm; —ie, f.,
ekonómiz; —isch, a. mi ad., eko-
nomik; —istren, v., ekonómicesk.
Öftav, n., optav (kól dz opt);
—e, f., optav (dz mzeik); —
band, m., volzm, tom öptav;
—format, n., format optav.
Öktober, m., optozpe.
Ökularglas, n., gzaz (litz) oklar
(penz ökene).
Ökuliren, v., dzokiez (alczesk pom
dz okizpl).
Ökulation, f., dzokiziane.
Ökulist, m., okizicr (medik de okl).
Öl, n., ole; geweihte —, n., mir,
ole czpiz; — schlagen, öak
ole; — ins Feuer gießen, a tarp
ole pe öok, a mal dzgczrata
czéta; —baum, m., oliv, mac-
lin (pom); —beere, f., oliv,
maczin; —berg, m., (ziv.), mzt-
zele olivelor (maclinelorz); —
bild, n., tzvlo (denit) kczkópl
öpekate dz ole; —blatt, n.,
öranz de oliv; —drüsen, —
setzen, f. pl., dzozdie de ole.
Öleander, m., oleandr.
Öleaster, m., oleastr, oliv cim-
varik.
Ölen, v., oleesk, zik, öpek k
ole.
Öl-farbe, f., kolóre (öpekatz) dz
ole; —firnis, m., leztr, ver-
nic k ole; —flasche, f., —
fläschchen, —gefäß, vztelk, va-
raz, vac de ole; —flecken, m.,
paz de ole; —frucht, f., öranz
oleoc, oliv, (pzk); —garten,
m., olivel; —göze, m., öir. vz-
tzr; —licht, a., oleik; —ig,
a., oleoc; —keller, f., téck de
ole; —kug, m., kap, zczep
de ole; —kuchen, m., tzrt,
pozatz (= focacia, it.), plczint
k ole; —lampe, f., lamz de
ole; —maler, m., pintorz dz
ole; —malerei, f., pintzr dz
ole; —mühle, m., mór (móz)

- de oleŭ; —müſter, m., олеарниѣ;
—preſſe, v. Deſtelter; —nuß, f.,
нѣкъ олеобѣ; —pflanze, f., пльнѣ
de oleŭ; —reich, a. ūi ad., оле-
оцѣ, къ пльнѣ олеѣ; —ſamen, m.,
семьнцѣ олеобѣ; —ſtein, m., кате
(de acuzirſ) къ олеѣ; —tráber,
—tréſter, pl.; тесковине de olive.
- Oelung, f., олеире, зацере къ олеѣ;
mírsire; leſte —, ст. маслѣ.
- Oelzucker, m., захарѣ олеоцѣ.
- Oelzweig; m., памьрѣ de olive;
oir. семнѣ de паче.
- Oligarchie, f.; олигархíѣ; domnia
пэципíторѣ.
- Olive, f., оливѣ; —nbaum, m., о-
ливѣ; —nbraun, —nfarben, —n-
grün, a. ūi ad., оливиѣ, маслиниѣ,
de колорее oliveſ, verde ка олива;
—nöl, n., олеѣ de olive, знтѣ de
лёмнѣ (нол.); —nfern, m., сим-
вэрѣ de оливѣ; —nſain, m., оливетѣ.
- Olymp, m., олимпѣ; черѣ (mit.);
—iſch, a.; олимпикѣ; —lade, f.,
олимпиадѣ.
- Omen, n., семнѣ превеситорѣ, азгэрѣ.
- Ominös, a., ominоцѣ, de семнѣ реѣ.
- Onanie, f., онаниѣ, сенсиаркаре
(маканíѣ).
- Onaniſt, m., онанистѣ, сенсиаркѣторѣ.
- Onkel, m., в. Oheím.
- Ontologie, f., онтологíе, ontologia
моралé.
- Onix, m., ониче, овалѣ de агатѣ.
- Opal, m., опалѣ, пётрѣ прециобѣ.
- Oper, f., оперѣ, драмѣ дн мѣсикѣ;
die komiſche —, оперѣ комикѣ, вѣѣ.
- Operation, f., оперьцине (кíрэркíѣ);
—ſplan, m., (milit.), планѣ de
оперьцине.
- Operiren, v., оперезѣ (raſſ, дн кí-
рэр.); dirigezѣ ресвоíѣ (milit.).
- Opertment, m., аспирментѣ.
- Opern-güſter, m., окíанѣ de оперѣ,
вюкиарѣ; —haus, n., касѣ de
оперѣ.
- Operiſt, m., оперистѣ, кьтѣторѣ de
опере.
- Opern-sänger, v. Operiſt; —sängerin,
f., оперистѣ, кьтѣрѣцѣ, кьп-
тѣтрíче.
- Opfer, n., жертѣ, винимѣ (пѣте
- d'ачи ватимѣ), сакрифициѣ; оло-
казетѣ, ardere de tota (vix),
оофертѣ = пзнере днаинте (zima-
vic.); —altar, m., алтарѣ de жертѣе
(жертвельникѣ); —becher, m., кзла
сакрѣ; —bell, n., сакрѣ сакри-
фика; —beden, n., пестрапѣ са-
крѣ; —brot, n., плье de сакри-
фикацине (ла пол прескэрл, аитѣ,
пльеде пзнерел днаинте); —bienet,
m., сакрификаторѣ; —bienſt, m.,
сакрификамьнѣ.
- Opferet, m., сакрификаторѣ, вини-
мѣторѣ (вьгьмѣторѣ).
- Opfer-feſt, n., сержаре de сакрифициѣ;
—feuer, n., оокѣ de олоказетѣ;
—fleisch, n., карне оакрѣ, de са-
крифициѣ; —gebet, n., ооферторикѣ,
рхгьцине de адзчере днаинте;
—gefäß, —geschick, n., вачѣ са-
крѣ; —geld, n., ванí de сакри-
фициѣ; —guß, m., ливьцине, стро-
пире сакрѣ; —fuchen, m., порачѣ,
асимѣ de сакрификатѣ; —lamm,
n., малѣ сакрификациѣ, винимѣ
пезиноватѣ (D. Ieſus—Христосѣ);
—mahl, n., —mahlzeit, f., мьн-
каре de лэкрэрл сакрификате; —
messer, n., кьцитѣ сакрѣ.
- Opfern, v., сакрифика (жертвеецѣ)
адзкѣ винимѣ.
- Opfer-priester, m., сакрификаторѣ;
—ſchlächter, m., понѣ, = (pora,
cultarius; лат.) жьнѣторѣ de
винимѣ; —thier, n., винимѣ (a-
nimалѣ); —thierhändler, m., вини-
маркѣ; —tod, f., мѣртѣ пентрѣ
мэрине, патрие; —wein, m., винѣ
de сакрифициѣ.
- Opſit, m., оѣитѣ, пётрѣ сержентирѣ.
- Opſat, n., опьатѣ.
- Opium, n., опиѣ, аѣонѣ.
- Opodeldok, n., оподельдокѣ (medicín).
Opponent, m., опозамьнте, дпро-
тиниторѣ.
- Opposition, f., оппозьцине; ſpartei,
f., партита de оппозьцине.
- Optativ, m., (gram. ел.), оптативѣ.
- Optik, f., оптикѣ; —er, m., оптикѣ.
- Optiſch, a., оптикѣ.
- Optimismus, m., оптимистѣ, (кре-
динѣ къ ѣиреа (шí кэркѣ лэкрѣ-

- pirorǎ lăneŭ aŭta kămă. este e
 челъ-май ънă; ми нз пzteа съ
 оѣ лăтаѣ май ънă).
- Drasel, n., ораклъ (d'avi проорочie).
- Drange, f., (zi оранж), портокалъ;
 —gelb, a., оранжъ, азрациѣ,
 портокалъ; —ric, f., оранжерie.
- Drangutang, m., орангутанъ (моимъ).
- Dratorisch, a., орасторикъ, реторическ.
- Dratorium, n., орасторикъ (мѣс.)
- Drchester, n., оркестръ.
- Ordallen, pl., орданѣ, провъ греа.
- Orden, m., орднъ, рандъ, тгмъ
 (монастѣрскъ); кавалерѣ, де-
 коръцине, крѣче.
- Ordens-band, n., кордонъ, лентъ (de
 орднъ); —bruder, m., орате,
 кългъръ, мемсрѣ знаѣ орднъ;
 —geistliche, m., еромонакъ; —
 gelübde, n., вотъ, промичице, жѣ-
 рѣмънтъ de орднъ (че се де-
 нѣно за интрае); —gesellschaft,
 f., конгрегъцине; cinodă (соворъ)
 de мемсрѣ орднѣ; —kleid, n.,
 расъ, вестимънтъ кългърескъ; —
 kreuz, n., —stern, m., —zeichen,
 n., крѣчеа, стеаа, семънънъ знаѣ
 орднъ; —psünde, f., командъ-
 рie; —regel, f., регъла знаѣ ор-
 днъ; —ritter, m., кавалеръ ор-
 диналъ; —schwester, f., соръ кѣ-
 лгъригъ.
- Ordentlich, a., регъларъ, регълатъ,
 ординаръ, орднатъ; demъndatъ;
 ad., кз ордндларъ, кѣмъ се каде,
 vine; er hat seine Sache — ge-
 macht, mi a оѣкѣтъ vine трѣва.
- Order, f., орднъ (порѣнъ).
- Ordinanz, f., орднанъ, рандъ;
 auf — sein, a oŭ de рандъ; —
 officier, оѣоигѣръ de орднанъ.
- Ordinar, a., ординаръ.
- Ordination, f., орднъцине, хиро-
 тоние.
- Ordiniren, v., (кат.), a ordina, a
 оѣинѣ, a хиротонѣ.
- Ordnen, v., a ordina, a пзне ѣн
 рандларъ, a амежа ѣн рандъ;
 decpнă, регълă.
- Ordnung, f., ордндларъ; дичъце-
 цине, регълъцине; класъ, рѣнтъ;
 — im Essen und Trinken, регълъ,
- dierъ ѣн ѣнъкаре ми ѣѣтаръ;
 nach der —, не рандъ; das ist
 nicht in der —, аѣѣта нз ѣ ѣн
 рандларъ; aus der — kommen,
 a emi din рандъ, a се decpe-
 rѣа; —Stiege, f., issipe de ордн-
 дларъ; —stüßig, a., регълатъ;
 —stüßig, a., нерегълатъ; —St-
 zahl, f., нмеръ ординалъ.
- Organ, n., оранъ.
- Organisation, f., оранисъцине.
- Organisch, a., ораникъ.
- Organisten, v., a organica.
- Organismus, m., оранисмъ.
- Organist, m., оранистъ.
- Orgel, f., оранъ, оране (инстр. de
 мѣс. ѣн висеричеле анѣѣне); —
 balg, m., оѣѣр оранелоръ; —
 bauer, m., оргѣнаръ, оаврикантъ
 de оране.
- Orgeln, v., кѣнтъ кз оранларъ.
- Orgelpfeife, f., гѣвъ, оѣѣеръ de
 оранъ; —spiel, n., кѣтаре кз
 оране; —spieler, m., оранистъ;
 —werk, n., оргѣнтъ.
- Orgien, f. pl., оргѣ, ваканѣл, ве-
 цѣ (кравѣкѣрѣ).
- Orient, m., ориентъ, ресъритъ, зе-
 вантъ; —alisch, a., ориенталъ;
 —alist, m., ориенталистъ, кѣпоскѣ-
 торъ de ѣмѣл ориентале; —iten,
 v., мъ ориентозъ (авъндъ знаѣ din
 челе патрѣ цѣнте кардинале але
 opizonтелѣл итѣл ѣаде мъ аѣл); мъ
 дѣмерескъ.
- Original, a., орижиналъ, прототипъ,
 де зпикъ; —ität, f., орижиналитате;
 —urkunde, f., документъ аавентикъ.
- Originell, a., орицинелъ, чиздатъ, кз-
 риоцъ.
- Orkan, m., орданъ, оѣртѣнъ таре.
- Orlean, m., орлеанъ (колоре).
- Orlogschiff, n., наѣ de ресвоѣл;
- Ornat, m., орнатъ (вестимѣнте по-
 пештѣ).
- Ornitolog, m., орнитологъ, кѣпоскѣ-
 торъ de насерѣ; —ic, f., орни-
 тология, итѣнтъ decpe насерѣ
 (ист. nat.).
- Orographie, f., орографie.
- Ort, m., локъ; сѣтъцине; парте
 de локъ, сатъ шѣл; höheren —s,

die partea rezervirni; wir wollen es an seinem. — gestellt sein lassen, съ дъсьмѣ да о парте ачѣста, съ нѣ маі vorwimē; an — und Stelle sein, а ѿ да фаца локалн; ich meines — es, die parteml, кѣрѣ пентрѣ mine; —, сѣлѣ; пискѣ; вѣрѣ; —band, n., ѳерекѣтрѣ да вѣрѣнѣ тежел самел; —beschreibung, f., топографіѣ; —feder, f., прима нѣнѣ die o ариѣ.

Derthen, n., локшорѣ.

Orthodox, a. mi ad., ortodoxē, drentē kredinčosē; —ie, f., ortodoxie.

Orthoepie, f., ортоепіе.

Orthographie, f., ортографіе, drentē-скриере, днѣцѣтрѣ да а скри коректѣ.

Orthographisch, a. mi ad., ортографікѣ.

Oertlich, a., локалн, топикн; —heit, f., локалітате.

Oerthaf, m., парѣ арѣтрѣрѣ de марцил да о мнѣ.

Ortbeschaffenheit, f., локалітате, ка лнѣтате локалн.

Oertschaft, f., локѣ (сарѣ, цинѣтѣ, днѣрпнѣтѣ шѣ.)

Orts-gedächtniß, n., меморіѣ локалн; —geistliche, m., пона локлн; —gulden, m., нѣтрѣрѣ de флоринѣ (ортѣ, $\frac{1}{4}$ лѣѣ да prinčid dan.); стрѣминѣ.

Oscillation, f., осцилліане.

Defe, v. Dhr.

Defel, f., снѣзѣ.

Defen, v., скотѣ нѣ чѣтрѣ.

Ost, —en, m., остѣ, ресѣрпѣ.

Osteologie, f., остеологіѣ.

Osterabend, m., ажнѣлѣ (сѣра, нѣптеа, сѣмѣтѣ) паштелорѣ; —ei, n., оѣ. de паште; —feiertag, m., сѣрѣтрѣеа паштелорѣ; —flaben, m., пасѣѣ; —lamm, n., (да еврей), мѣлѣлѣ паштелорѣ.

Oesterlich, a., паскалѣ. de паште.

Osterluzei, f., аристологіѣ, шѣрѣлѣ лѣлѣлѣ (плантѣ).

Ostermesse, f., ѳорѣ de паштѣ; —montag, m., лѣнеа паштелорѣ.

Ostern, pl., паште (сѣрѣтрѣеа); Sonntag vor —, дзминѣка ѳлорпѣлорѣ.

Oster-sonntag, m., дзминѣка паштелорѣ; —tag, m., зѣоа паштелорѣ; —woche, f., сѣптемѣна паштелорѣ; —zins, n., кѣштѣлѣ, кѣтѣлѣ (кѣрпел), паштелорѣ.

Oestlich, a. mi ad., оріенталн, сѣрѣ остѣ.

Ost-punkt, m., еквнѣнциѣ оріенталн; —seite, f., лѣтрѣеа десѣре ресѣрпѣ; —wärtē, ad., сѣрѣ остѣ; —wind, m., астрѣ.

Otter, f., вѣперѣ; Fisch —, вѣдрѣ, лѣтрѣ; —brut, f., сѣмѣнѣцѣ, лѣтрѣрѣ de вѣперѣ; —fang, m., вѣнѣтрѣрѣ de лѣтрѣ; —gezücht, v. —brut; —gift, n., венѣнѣ de вѣперѣ; —junge, f., лѣмѣ de вѣперѣ.

Ottomane, f., отоманѣ.

Oval, a., овалн, de ѳорма оклн.

Ovation, f., овѣгнѣне.

Ochost, n., оссоѳтѣ (кадѣ ка de 10 vedre).

Orid, n., (xim.) occidē.

Oridiren, v., а occida.

Oridirung, Origenirung, f., осцилліане.

В.

В, n., лігѣра а шѣсѣсѣрѣеа да алоавѣтѣлѣ перманѣ.

Vaag, n., вѣрѣне; копѣѣ, парѣѣ; ein — Worte, дѣѣ vorve; den Feind zu —en treiben, а лѣа не дзшманѣ да ѳѣрѣ; in —en, дол кѣте dol.

Vaagen, v., днѣшѣрѣкѣ, днѣшѣрѣкѣ, асоѳѣскѣ, асоѳѣскѣ; копѣѣлѣ.

Vaagung, f., днѣшѣрѣкѣтрѣ, асоѳѣрѣ.

Vabst, v. Vapst.

Vacht, m., арѣндѣ, алокѣгнѣне; (mordos, посѣсіѣне, днѣсѣ рѣѣ);

- anschlag, m., cъма арандъ,
devică (франц.), vînzăciunea a-
rânzel; —geld, n., —schilling,
m., (къштыс, адегис), cъма а-
рânzel; —herr, m., арандъторъ,
алокъторъ; —inhaber, m., аран-
даръ; —kontrakt, m., контрактъ
de арандъ.
- Wächter, Wächter, m., арандаръ.
- Wachtung, f., лъаре дн арандъ, а-
рândare.
- Wachtweise, ad., къ титлъ de арандъ.
- Wad, m., пакетъ, колетъ, ськъледъ,
логъторъ, сарчинъ, вьтъкъле, центъ
(провинц. Ц. rom. it. gentame).
- Wad-esel, m., acină de cъмаръ (ит.
somaro ми провинц. Църиоръ
rom.); —gerâth, n., вьгъагъ (къчл
вадъ дн сакъ); —haus, n., —
hof, m., даренъ (пров. mold.
ital. dogana), maracină de дн-
зрениотъ; —hecht, m., пакетаръ,
сакардъ, сакаридъ (дн Цера rom.,
ital. saccardo); arată; —lein-
wand, f., пьнъзъ гробъ, пьнъзъ de
сачл; пьнъзъ чергитъ; —nabel, f.,
акотъ, андреа, андреа; —papier,
n., къртисъ de пакето, тькъль-
гъръ; —pferd, n., каждъ de са-
маръ (Церио rom., ital. soma,
somiere); —sattel, m., сакаръ;
—wagen, m., трьсаръ, котьгъ,
каръ de вьгъагъ; —rost, m.,
четгъ de пакетатъ.
- Wad, n., адъпъгъръ, гьндъгъръ,
плево протъ, простиме.
- Wadan, m., зьводъ (къле).
- Wadschen, Wadse, n., пакецелъ, сьр-
чиньоръ, центъгъ.
- Waden, v., пакетеждъ, факъ пакетъ;
апкъ, приндъ; wade dich fort,
каръге.
- Wader, m., пакетъторъ.
- Wadet, v. Wad, m.
- Wadetbot, n., nale кзриеръ, пакет-
ботъ (ital. raschebotto).
- Wadung, f., дьвьлитъръ, пакетъгъръ.
- Wadagog, m., (греч.), pedagogъ,
даскълъ, дьвьцъторъ.
- Wadagogif, f., pedagogikъ, арта de
■ дьвьца прьнци.
- Wadagogium, n., pedagogis, аше-
- кътънтъ de дьвьгъгъръ ми едъ-
къцине.
- Waderast, m., (греч.), педерастъ.
- Waderastig, f., педерастисъ, дькатъ
дн конгра патреф.
- Wadde, f., вроскъ.
- Waff, n., пьфъ, пьфъ (сзнетълъ).
- Wage, f., (ор. zi пак), пьгисъ, жъне
сервиторъ дн зндъ domnă mare;
копидъ de касъ (принц. дан.); n.,
армьсаръ.
- Wagina, f., (лат.), пьгисъ, фьгъ.
- Wagode, f., пьгодъ, темъзъ сьдъ вь-
серикъ idolecкъ дн India mi Xina;
фигаръ микъ къ каждъ микъторъ;
монета de азръ дн India (кам
4 ф. м. в.).
- Wair, m., (zi пер), перъ, титлъ de
demnitate, odiniоръ днсемна
ми пе васали челъ марл вл реце-
лал Францел; —röfhammer, f., ка-
мера перилоръ.
- Walander, f., пьландръ, зндъ coils
de nale.
- Walast, m., палатъ.
- Walatin, m., палатинъ (demnitate дн
Burgaria, odiniоръ ми дн Germania).
- Wale, f., пьстале, кожъ.
- Walen, v., decrookъ, descokъ.
- Walette, f., палетъ, зьелъ микъ de
фортъ овагъ дн зьгравл; жькърие
de земнъ.
- Walladium, n., idolecкъ Minervei,
скьтъ агъгъторъ.
- Wallasch, m., паломъ, къгитъ mare.
- Wallativ, n., (лат.), палиативъ, ме-
дикътънтъ че пь vindекъ din рь-
дъчинъ, опл че мижлокъ vindекъ-
торъ пьмал дн пьрере.
- Wallfahde, f., пьлицадъ, пьритъръ, дн-
търитъръ къ парл громл; ширъ de
арворл дн грьдинъ.
- Walm-baum, m., финикъ, кърмакъ,
палмъ; —garten, m., финичетъ,
грьдинъ de финичл; —traube, f.,
грисъ, сьго; —tase, f., фьнзе
de финикъ марате; —marf, n.,
мьдзвъ de финикъ; —mehl, n.,
фьинъ de финикъ; —öl, n., олежъ
de финикъ; —sonntag, m., дьми-
нека флорилоръ; —weide, f.,
салче, рькитъ крестатъ, мьшноръ;

—wein, m., винъ де виникъ; —
 woche, f., септъмъна паримелоръ;
 —weig, m., ратъръ де виникъ.
 Balsme, f., ратъ де виникъ; олкъ де
 vite, магръ; маджоръ (де сагъ),
 стълпаре.
 Ban, m., зеилъ Банъ, зеилъ исто-
 рикоръ.
 Banacet, f., (греч.), баначеъ, ме-
 dicinа универсалъ.
 Banderken, n. pl., (греч.), бандекте,
 дикете, адзнареа де хотърарие
 жрисконскыиоръ romanl, къроръ
 Iustinianъ de dede итере де леде.
 Bandoite, f., (митол.), бандоръ.
 Bander, m., бандъръ (наме де ос-
 ташъ ротънескъ).
 Banegypt, m., (греч.), банегипетъ,
 гъдъторъ (алъ кзива).
 Banese, f., банеа, кытшылъ де
 скъндъръ.
 Banier, n., стегъ, бандеръ, стип-
 даръ.
 Banisch, a. m. ad., (деза зеилъ
 Ban), баникъ, де снаимъ маре;
 —e Schreden; снаимъ ка де зеилъ
 Банъ (принъдъръ), снаимъ обрте
 маре шъ еъръ темелъ.
 Banner, v. Banier.
 Banorama, (греч.), n., панорамъ,
 апоушаре де лъръри принъ стикле
 търиторе шъ апроплеторе.
 Banster, n., ротъ къ фозеде че дп-
 торче доъ петре деодатъ, панстръ.
 Bantalon, pl., (франг.), банталонъ,
 чоренъ ларъ.
 Bantheismus, m., пантеизмъ, сис-
 тема ачелоръ философъ, каръи нъ
 кзиескъ алтъ Dхтнезеъ, декутъ
 тоталитатеа, универсалитатеа аин-
 делоръ.
 Bantheon, n., (греч.), пантеонъ,
 темплъ сакратъ тэтъроръ зейоръ
 деодатъ (ап. Атина, ап. Рома;
 iarъ ап. Париъ гървадиоръ маръ).
 Banther, m., пантеръ (фъръ ръ-
 ниторе).
 Banthetstein, m., диаспръ.
 Bantoffel, m., пантофъ (кыдъминте);
 —baum, m., (Fotbaum), свдеръ,
 пълтъ.
 Bantomime, f., пантомимъ, ертъ де

a пантоимеа паримеле шъ идеме
 принъ сикте еъръ кзивте.
 Bantischen, v., влътърескъ, плес-
 нескъ ана.
 Banzer, m., банцеръ (итал. pan-
 ciera); зеа, краскъ, цестъ; —
 hend, n., кытамъ де зеде; —
 fette, f., гъпкледъ де зеа; —
 flinge, f., спатъ, ланче дп кон-
 тра зеде.
 Banzerst, v., банзелескъ, банзракъ
 къ зеа.
 Banzerthier, n., армадилъ, татъ, а-
 нимакъ банзелатъ.
 Bapa, m., гъркъ, вѣвакъ (провинч.
 ром., итал. babbo, papa).
 Baragei, m., банарагъ (пасере).
 Bapelhaus, m., лекаръ, лехъ.
 Bapeln, papeln, бълвълъ; флекъ-
 рескъ; жодорескъ.
 Bapier, n., хърте; bunteb —, хър-
 те търмкратъ; Buch —, кондъ
 де хърте; Kieß —, токъ де
 хърте; das — schlägt durch,
 хърте ачеста свеа.
 Bapier-adel, v. Biesafel; —bogen,
 m., котъ, еилъ де хърте; —
 geld, n., поре де банкъ, чедале
 де банкъ (итал. cedola di banco);
 —lumpen, pl., трене, петече де
 фактъ хърте; —macher, m.,
 хъртеръ; фкъторъ, фаврикантъ
 де хърте; —mühle, f., хър-
 теръ; мъръ, фаврикъ де хър-
 те; —macher, m., хъртеръ, фа-
 брикантъ де хърте; —schneizel,
 f., —späne, pl., фъшоре, рьге-
 зьтъръ де хърте; —staube, —
 pflanze, f., папръ, плантъ ка
 хърте; —tarte, f., таетъ, ко-
 воръ де хърте.
 Bapilion, m., (фр.), фърагъ (итал.
 farfala), флътратъ.
 Bapismus, m., панисмъ.
 Bapist, m., панистъ (ап. вожокъръ).
 Bapistere, f., панистиме (вотжокъръ).
 Bapistisch, a. m. ad., панистикъ.
 Bapp, m., папъ (де мьккаре пен-
 тръ кондъ); чиръ, чирьтаръ, клеб
 де фынъ, картонъ, макава.
 Bapparbeit, f., картонажъ; —band,
 m., легъръ ап. картонъ.

- Barrel, f.**, —baum, m., плонѣ (ар-
воре); —weibe, f., салче пло-
посъ; плонѣ перъ.
Barren, v., даѣ папъ (ла дрѣнчѣ);
пѣстезѣ, пѣстѣрезѣ, липескѣ кз
пастъ (de фѣипъ).
Barrenbedel, m., скѣрцъ de хѣртѣ,
картонѣ (тавлъ de карте, de кѣ-
тѣ); кѣпакѣ.
Barrenstiel, m., пѣмѣкрѣ, вагатељъ;
nicht einen — werth sein, нѣ пѣ-
теште ѳ чѣпъ, сѣ нѣ. dal anѣ
vanѣ. ne ...
Barrig, a. mi ad., чѣросѣ, пѣстѣсѣ,
пѣстѣросѣ.
Barst, m., папъ, поѣтеѳиче, патрѣ-
архѣ (алѣ Rome).
Barstkrone, f., корѣпъ пѣлескѣ,
трѣрѣпѣ; —stübe, f., тѣаръ, тѣ-
тръ пѣлескѣ.
Barstin, f., пѣлесъ, поѣтеѳичесъ,
патрѣархѣ.
Barstisch, v., Barstisch.
Barsthum, n., памѣстѣ, пѣпатѣ,
поѣтѣѳикатѣ.
Barabel, f., паравѣлъ (пѣлѣ).
Barabe, f., пѣрадъ (алаѣ), помпъ;
—bett, n., патѣ de пѣрадъ, ка-
таѳалѣ (ла торѣѣ); —platz, m.,
пѣадъ de пѣрадъ.
Baradies, n., paradics, paѣs, edemѣ;
—apfel, m., тѣрѣпѣ de пара-
dicѣ, тѣрѣ de адрѣ; —baum, m.,
маслѣнѣ сѣлатѣкѣ; —blume, f.,
агѣлѣкѣ; —holz, n., лѣмпѣ de
алоѣ; —vogel, m., пасѣре de
paradics.
Baradiesisch, a. mi ad., чѣрескѣ, ка
din paѣs.
Baradigma, n., (грѣм.), paradigмъ,
есѣмпѣлъ, моделѣ.
Baradiren, v., ѳакѣ пѣрадъ, пара-
dezѣ, тѣ арѣлѣ, тѣ тѣдрѣскѣ,
ѳакѣ помпъ.
Baradox, a. mi ad., парадѣкѣ, кон-
трарѣс ѳпѣнѣнѣлѣ комѣлѣ.
Baragraph, m., параграфѣ.
Baralell, a. mi ad., паралѣлѣ, de
dicтанѣѣ екалѣ; —linie, f., лѣнѣ
паралѣлѣ, лѣнѣ de алѣтѣре.
Barallelogramm, n., (мат.), пара-

лѣлограмѣ, ѳѣгарѣ пѣапъ, кѣ ла-
тѣрѣле ѳпѣлѣ паралѣле.

Baralytten, v., парализѣзѣ, пѣзтра-
лизѣзѣ; алѣлѣзѣ (ѳ тѣсѣрѣ кѣ
алѣа, ванъ рѣлѣ кѣ алѣлѣзѣ); дѣ-
цѣнѣлескѣ, тѣ контраѣлѣ, тѣ
сѣрѣлескѣ.

Baralytisch, a. mi ad., парализѣлѣ,
сѣкѣ, дѣцѣнѣлѣ.

Baraphernal, a., параѳѣрналѣ, сѣ-
празѣсѣтѣ (халѣлѣ, сѣлѣ).

Baraphrase, f., параѳрасѣ, чѣркѣм-
скрѣпѣлѣне, дескрѣере прѣп кѣ-
vinte mal тѣлѣге.

Barast, m., парасѣтѣ, лѣпѣлѣ ла
маса алѣлѣа, тѣрѣлѣ.

Barasol, n., зѣврѣлѣ, зѣврѣа, кор-
телѣ, норѣшорѣ, парѣсолѣ.

Barca, f., (mit.), зрѣѣтѣре.

Barcent, v. Barcent.

Barde, Barter, v. Barter.

Barbon, m., ертѣре, pardonѣ.

Barenthese, f., парѣнтѣсѣ, дѣкѣсѣрѣ
(ла скрѣсѣ).

Barfum, m., (ѳранѣ.), проѳѣмѣ,
тѣросѣ пѣлѣкѣтѣ.

Barl, n., (ѳранѣ. mi it.), пѣреке,
токѣа не токѣа, дѣтокѣа, ла
пѣсѣрѣ; рѣмасѣ (рѣтѣшарѣ).

Bariten, v., (ѳр.), рѣватѣ лѣвѣтѣра,
пѣрезѣ; тѣ сѣлѣнѣ, аскѣлѣтѣ; даѣ
рѣмасѣ (wetten).

Barl, m., паркѣ, грѣдинѣ арѣѳѣ-
чѣосъ; тѣрѣ de тѣкрѣлѣ.

Barlet, n., паркѣтѣ, подѣнѣ (ла
касѣ жѣдекѣторѣштѣ, мѣнѣстерѣале
ш. а.).

Parlament, n., парламентѣ, лѣкѣ de
ворѣре, лѣкѣ de десѣатѣре, адѣ-
панѣ.

Parlamentär, m., парламѣнтѣрѣ, грѣ-
тѣторѣ de пѣче.

Parlamentarisch, a. mi ad., парла-
ментѣрѣс, de парламѣнтѣ.

Parlamentiren, v., парламѣнтезѣ,
ворѣрескѣ, тѣтезѣ.

Parmesanfäse, m., камѣ парѣмесанѣ,
камѣ de Парма.

Parpaß, m., (мѣтол.), Парнасѣ,
тѣлѣге лѣкѣлѣ de Мѣсе; лѣкѣлѣге
штѣнѣлѣорѣ.

Parochie, f., парѣхѣ (Pfarrѣ), епѣрѣлѣ.

Parodie, f., пародія, пародия (ан верези).

Parodiren, v., лаѣ ан вѣтаѣ де жокѣ, пародиеѣ.

Parole, f., (фр.), паролъ, кзвѣнтѣ.

Paroli, n., паролѣ (ан жокѣ де кърѣ).

Paroxysmus, m., (мед.), пароксизмѣ, дпрѣреа вѣлѣ.

Part, f., парте, порѣзне.

Partei, f., партиѣ, ѳѣнциѣ (гараѳѣ), сектѣ; чѣтѣ, трѣнѣ (гара- truppe), вандѣ; —geist, m., спи- ritѣ де партиѣ; sich eine — ma- chen; а'мѣ ѳачѣ о партиѣ; bei einer Sache — nehmen, а се ин- teressa пентрѣ зна дин партиѣ, а цинѣ партеа кзѣва.

Parteilänger, m., партиѣнѣ; —, soldatѣ прѣдѣторѣ.

Parteilich, parteilich, a. mī ad., пар- тѣиѣнѣ, пѣртѣиѣнѣ, пѣртѣиѣнѣ.

Parteilichkeit, f., цинѣре де парте, парѣиѣлѣтѣте, ѳавѣре.

Parteiung, f., пезѣре, дѣвѣнѣре, партиѣ.

Partette, n., (фр.), партиѣрѣ, шѣрѣлѣ де жокѣ (алѣ кавѣлорѣ).

Partie, f., парте, порѣзне, пар- тѣиѣ; ѳкациѣне; von der — sein, а лѣа парте, а се дѣсоѣи.

Partifel, f., (грѣм.), пѣртѣиѣеа, пѣр- тѣиѣкѣ.

Partisan, m., партиѣнѣ.

Partisane, f., партиѣнѣ, дагѣ, ланѳѣ кѣ дѣѣ гѣиѣе.

Partitur, f., (мѣс.), партиѣтѣрѣ.

Parze, v. Parze.

Parſch, fr., пѣреке, пѣриѣлѣ (ѳкиѣрѣ кѣ соѣдѣ ла жокѣ де кзѣ).

Parſcha, m., парѣ, demnitѣте ла гѣрѣ.

Parſchen, v., жокѣ ла кзѣ; трѣкѣ марѣ де конѣрѣвандѣ.

Parquill, n., паскиѣлѣ, карте дѣѣиѣ- шѣторѣ; инѣатиѣ.

Parquillant, m., ѳкрѣторѣ де паскиѣ.

Paß, m., паспортѣ, вѣлетѣ де дрѣмѣ; пасѣ, стрѣнѣторѣ, дѣнтѣциѣе (de тѣнѣдѣ); трѣкѣторѣ стрѣнѣ; пѣ- саѣлѣ (дѣла пѣсарѣ); дѣмѣлетѣ (de каѣ); alle Pässe beſehen, а дѣтѣри

tѣте пасѣрѣлѣ; freien — haben, а ѳѣ пѣсаѣлѣ лѣсарѣ.

Paß, ad., цѣ — kommen, а ѳѣи ла гѣмѣлѣ, ла пропѣсетѣ.

Paßa, v. Paßa.

Paßage, f., (мѣс.), пѣсаѣлѣ; трѣ- кѣторѣ, пѣроѣтѣ.

Paßagier, m., кѣкѣторѣ, пѣсарѣрѣ (кѣчѣ пасѣ пѣинѣ).

Paßant, n., ѳѣиѣлѣ де пасѣорѣ.

Paßatwind, m., (мар.), пѣшоѳѣ, вѣнтѣ пѣгѣларѣ.

Paßbrief v. Paß.

Paßen, v., ѳжѣстѣлѣ, ѳкомѣдѣлѣ (пѣтрѣвѣскѣ, ѳ халѣнѣ, ѳ зѣнѣлѣ), дѣтокѣмѣскѣ; прѣнде локѣ; па- сезѣ (ан кърѣ); iaf aminte; пѣндѣскѣ; die Schuhe gut —, кѣцѣмѣнѣтеа вѣне вѣне не пѣчѣрѣ; die Weiden — nicht zuſammen, ѳчѣнѣтѣ доѣ инѣлѣ не сѣнѣлѣ пѣреке вѣнѣ, не се пѣрѣвѣскѣ, не се дѣвоѣскѣ; auf einen —, а пѣди дѣнѣ цѣнѣва; das paßt wie die Faust auf's Auge, ѳчѣѣта се прѣнде кѣ лѣка дѣ парте.

Paßend, part., пѣмерѣлѣ; ѳкомѣ- датѣ (пѣтрѣвѣлѣ); кзѣвѣнѣлѣ; eine — Antwort geben, а рѣспѣнде ла цѣнѣре, а рѣспѣнде пѣмерѣлѣ, а да пѣлѣцѣмѣнѣа кзѣмѣ а ѳѣстѣ вѣнѣ лѣѳа.

Paßgang, v. Paß.

Paßgänger, m., калѣ дѣвѣлѣторѣ.

Paßglas, n., вѣкиѣрѣ, пѣкалѣ сѣр- пѣлѣ кѣ инѣе.

Paßkarte, f., (мар.), картѣ де корѣвѣлѣ.

Paßig, ad., ѳѣкѣтѣ дѣ рѣлѣвѣлѣ (ла стрѣгарѣ), ѳѳѣвѣлѣ сѣѣ вѣлѣзѣкатѣ.

Paßion, f., (лѣт.), пѣтѣмѣле дѣи Хѣ; пѣѳѣтѣ ѳѣрѣвѣнѣте, дѣрѣнѣдѣ ѳѣрѣ кзѣмѣлѣтѣ, пѣсѣиѣе.

Paßionirt, a., дѣпѣтѣмѣлѣ, пѣсѣиѣнатѣ.

Paßions-blume, f., пѣгѣлѣлѣре, ѳлѣ- реа пѣтѣмѣлѣрѣ; —geschichte, f., ѣсторѣа пѣтѣмѣлѣрѣ; —woche, f., сѣнтѣтѣмѣна пѣтѣмѣлѣрѣ; —zeit, f., пѣрѣсѣиѣе.

Paßiren, v., трѣкѣ, пѣрѣтѣ, пасѣлѣ; пѣшѣскѣ; се дѣнтѣмѣлѣ

- Passgewicht**, n., пасѣрѣ, pondus къ каре се тѣсѣрѣ галвинѣ.
Passirjettel, m., билетъ де гректѣ; къруднѣ, билетъ де тѣрѣ.
Passiv, a. mi ad., пасѣсѣ; пѣтѣмѣторѣ; — **stulb**, f., даторѣ пасѣве.
Passlich, v. **Passend**.
Passport, m., паспортѣ.
Paste, f., пастѣ, тѣртѣ; кѣпѣ де монетѣ дѣ рѣсѣ; пѣтрѣ прециѣсѣ имѣтѣ дѣ стѣкѣ.
Pastell, n., — **stift**, m., пастелѣ, kondels de колорѣ зекате.
Pasteln, v., гѣндѣлескѣ, еѣкѣ мѣмикрѣ.
Pastetchen, n., пѣстечелѣ.
Pastete, f., пастетѣ, пѣчѣнтѣ.
Pastinate, **Pastinatwuchel**, f., пѣстѣнакѣ, пѣстрѣнокѣ.
Pastor, m., пѣсторѣ, парохѣ (дѣ протестандѣ).
Pastoral, a., пѣсторалѣ, пѣсторескѣ; — **theologie**, f., теологѣ пѣсторалѣ.
Patate, f., пататѣ, цѣмѣ де пѣтѣнтѣ.
Patente, f., патентѣ, хрисѣвѣ deskicѣ.
Pater, m., пѣриате (сѣолетескѣ).
Paternoster, m., тѣтѣмѣострѣ, рѣгѣчѣна **Domnaxi**; тѣтѣнтѣ (во видѣле дорѣ, сѣзѣ канѣна дѣтрѣгѣ а. тѣтѣнтѣлорѣ).
Paternosterwerk, n., тахѣнѣ де окосѣ анѣ.
Pathe, m., кѣмѣтрѣ (дѣ репортѣ кѣтрѣ пѣринѣцѣ вѣтезатѣкѣ, ital. compare); пѣштѣ (кѣтрѣ вѣтезатѣ), патрѣнѣ; еѣнтѣ (вѣтезатѣлѣ, **Läufing**).
Pathetisch, a. mi ad., патетѣкѣ, дѣ еѣатѣкѣ, кѣтероскѣ (дѣ кѣвѣнтѣ), мѣшкѣторѣ, пѣтрѣнѣзеторѣ.
Pathin, f., кѣмѣтрѣ; пѣштѣ.
Pathologie, f., патологѣ, pŕiinga дескрѣ вѣде.
Pathos, m., пѣтере мѣшкѣторѣ де пасѣнтѣ, патоскѣ; пасѣне.
Patient, m., волѣторѣ, водѣнавѣ, сѣ еѣерѣнтѣ, пѣцѣнтѣ.
Patriarch, m., патриархѣ, зѣтелѣлѣ пѣрѣнтѣ (rangѣ висерѣческѣ).
Patriarchal, — **isch**, патриархѣлѣ.
- Patriarchat**, n., патриархатѣ, патриархѣ.
Patrimonial, a., патримонѣалѣ, de montenipe дела тѣтѣ.
Patrimonium, n., патримонѣ.
Patriot, m., патриотѣ, еѣѣлѣ алѣ патриел.
Patriotismus, n., патриѣотѣсмѣ, изѣвѣреѣ патриел.
Patrize, f., пѣнѣцѣѣе, патрицѣ (литерѣ de оѣецѣ).
Patriziat, n., патрициатѣ.
Patrizier, m., патрициѣ, еѣрѣнѣтѣ алѣ зѣнѣ комѣне.
Patrone, **Patrule**, f., патрѣнѣ, чѣтѣ de оѣтамѣ пѣзѣторѣ.
Patroliren, v., патролѣрѣ, верѣлѣ.
Patron, m., патронѣ, протѣкторѣ.
Patronat, n., патронатѣ.
Patrone, f., моделѣ, тѣпарѣ; кѣртѣшѣ, еѣшкѣ.
Patrontasche, f., тѣшкѣ де картѣше (it. tasca de cartocci), тѣшкѣ де еѣшкѣрѣ.
Patsch, m., пѣсѣнерѣ, пѣтѣлѣ, пѣмѣтѣрѣ, пѣескѣ.
Patsche, f., тѣнтѣлорѣ, тѣнтѣкѣ; еѣлѣшкѣ, вѣлѣтѣкѣ; einen aus der — ziehen, а сѣтѣна не чѣненѣ dѣn неволе.
Patte, f., кѣпѣкѣ де вѣкѣнѣрѣ; рѣ еѣрѣнѣтѣрѣ (дѣ тѣнекѣ).
Patzig, a., рѣстѣлѣ, дѣрѣкѣ; рѣгѣиѣрѣ; еѣлѣоскѣ.
Paufe, f., цѣмѣвалѣ, цѣмѣлѣ; цѣмпѣнѣ (с. скрипѣтрѣ); еѣрѣгарѣ de кѣеѣ; der — ein Loch machen, а дѣ канѣтѣ дѣ зѣдѣ дѣкрѣ.
Pausen, vatѣ дѣ тимпѣне.
Pausbad, v. **Pausbal**.
Pausch, v. **Pausch**.
Pausiren, v., пѣзѣсѣлѣ.
Pause, f., (мѣс.), пѣзѣсѣ, гѣчѣре.
Pausiren, v., пѣзѣсѣлѣ, сѣлѣ, рѣсѣлѣ; рѣлѣзѣсѣлѣ.
Pavian, m., пѣвѣанѣ (тѣлѣмѣнѣ de чѣле марѣ); омѣ кѣдѣ, сѣгѣтѣрѣ.
Pavillon, m., пѣвѣанѣнѣ, еѣѣшорѣ.
Pazient, v. **Patient**.
Pech, v., кѣтранѣ, сѣлѣнѣ.
Pechbaum, m., вѣрдѣ (dѣn каре сѣ еѣачѣ кѣтранѣлѣ, **Riefer**); — erde,

- f.**, пѣтътъ вѣтминосѣ; — **facel**, f., оѣкъ кѣрѣнѣ; — **hütte**, f., кѣрѣнѣрѣ; — **hoble**, f., кѣрѣне вѣтминосѣ; — **nelle**, f., гѣроѣ вѣскѣ, лѣпидѣ; — **öl**, n., олеѣ де кѣранѣ; — **schwarz**, a., перѣ ка стола; — **stein**, m., менѣгѣ.
- Pedal**, n., педалѣ, тѣпѣгѣ (ла органе, ла клавѣрѣ).
- Pédant**, m., педантѣ, дѣскѣносѣ, сѣгѣосѣ, каре се ѣлеште кѣ шѣнгеле сале.
- Pédanterie**, f., педантерѣ, сѣгѣомѣ.
- Pedell**, m., педелѣ (ла школе).
- Pegasus**, m., (mit.), Пегасѣ, калѣлѣ Мѣселорѣ.
- Regel**, m., **Reil**, n., свѣндарѣ, крестѣтѣрѣ ла подѣрѣ арѣгѣгѣре де сѣ-
irea апеѣ; тѣсѣрѣ.
- Reilen**, v., свѣндѣрескѣ, шѣсѣрѣ кѣ плѣмѣлѣ (ана).
- Rein**, f., дѣрере, сѣѣрѣнѣгѣ; торѣтѣрѣ, марѣрѣлѣ, крѣче, каспѣ, крѣчѣетѣрѣ, крѣчѣатѣ (кѣнѣ, тѣнѣ).
- Reinigen**, v., торѣгѣрезѣ, крѣчѣезѣ, кѣспескѣ, тѣпческѣ, кѣпескѣ.
- Reiniger**, m., торѣтѣрѣторѣ (кѣнѣ-
 торѣ); карнеѣме.
- Reinigung**, f., торѣтѣрѣ, крѣчѣемѣнѣлѣ (кѣнѣ, тѣнѣ).
- Reinlich**, a. mī ad., дѣреросѣ; торѣкѣросѣ; пѣкѣжѣторѣ; крѣмѣналѣ; — e. **Gericht**, n., жѣдекарѣ крѣ-
 мѣналѣ.
- Reinvoll**, a., преа дѣреросѣ, торѣтѣросѣ.
- Reitsche**, f., вѣчѣ, вѣчѣнѣкѣ, кѣрѣачѣ, стрѣмѣрѣре; *mais de l'élite a-
 rama*.
- Reitschen**, v., вѣчѣескѣ, ватѣ кѣ стрѣ-
 тѣрѣре; свѣчѣлѣ (валѣрѣле).
- Reifesche**, f., векешѣ (халѣнѣ вѣнѣгѣ).
- Reisan**, m., пелѣканѣ, ватѣкѣ (па-
 сере); (жѣр.) влеште де дѣнѣгѣ;
 тѣлѣ (одѣмѣорѣ).
- Reloton**, n., пелотонѣ, дестѣрѣнѣ-
 пѣнѣлѣ де солѣдѣгѣ (де 40—50).
- Reiz**, m., пеле; влѣнѣ; пелѣгѣ; кѣжѣ;
einem den — waschen, a дѣ-
 ѣрѣнѣта арѣпрѣ пѣчѣнева, алѣ сѣгѣла
 кѣ кѣвѣнѣге; *einem eine Laus in
 den — setzen*, a пѣне кѣвѣла пѣрѣче
- дѣнѣ зрѣке, а'шѣ рѣсѣкѣна де пѣ-
 нева; — **futter**, n., вѣлѣтѣмѣлѣ кѣ
 влѣнѣ; — **mantel**, m., шантелѣ
 вѣнѣгѣ, шѣлѣ, вѣнѣлѣ.
- Reizen**, v., десполѣ, велескѣ; жѣ-
 нескѣ; алѣтѣескѣ (номѣ).
- Reizig**, a., целосѣ; гѣросѣ.
- Reizicht**, a., пѣѣосѣ, сѣгѣѣосѣ, вѣнѣносѣ.
- Reizwert**, n., вѣнѣнѣрѣ.
- Reibel**, m., пелѣлѣлѣ (ла оролѣде
 ш. а.).
- Reifston**, f., пелѣсѣне.
- Reifstonär**, m., пелѣсѣнарѣ.
- Reintagon**, m., пелѣntagonѣ, чѣпчѣлѣ-
 гѣерѣ.
- Reintameter**, n., пелѣntameter, де чѣпчѣ
 тѣсѣре (ѣерѣ).
- Reintateuch**, n., пелѣntateuchѣ, чѣпчѣ
 кѣрѣдѣ алѣ лѣ Моѣсе.
- Reintatorisch**, a. mī ad., пелѣntatorѣ,
 дѣчѣсѣлѣ, дѣнѣ ѣзмѣлѣ карѣлѣ.
- Reintament**, n., пелѣntamentѣ; — **band**,
 m., томѣ лѣгатѣ дѣнѣ пелѣntamentѣ.
- Reintode**, f., пелѣntodeѣ, рѣсѣтѣнѣлѣ, дѣ-
 астѣмѣ де тѣнѣ.
- Reintobisch**, a. mī ad., пелѣntobѣкѣ.
- Reintatetifer**, m., ѣлосѣѣ пелѣnta-
 tetѣкѣ, дѣнѣ школа лѣ Арѣстотеле.
- Reintperie**, f., черкѣтѣѣерѣнѣдѣ, пелѣ-
 ѣерѣ, дѣшѣрѣѣлѣрѣне.
- Reintphrafe**, f., пелѣntphrafe, черкѣтѣ-
 ѣорѣрѣе.
- Reintstyl**, m., (арх.), пелѣntstylѣ, галерѣ.
- Reintbohne**, f., ѣасѣле тѣрѣнѣлѣ.
- Reintchen**, n., тѣрѣнѣкѣ; пѣкѣтѣрѣкѣ.
- Reintdruck**, m., тѣнарѣ кѣ лѣтере тѣ-
 рѣнѣге (пелѣле).
- Reintle**, f., тѣрѣгѣрѣтарѣ, тѣрѣнѣкѣ,
 пелѣлѣ.
- Reintlen**, v., дѣнѣтѣлѣ тѣрѣнѣлѣ, ѣачѣ
 тѣрѣнѣде (вѣнѣлѣ).
- Reintlanf**, f., стратѣ де сѣоѣче
 (кѣ тѣрѣгѣрѣтарѣ).
- Reinthell**, a., алѣлѣ, лѣстрѣосѣ ка
 тѣрѣгѣрѣтарѣлѣ.
- Reintmischel**, f., сѣоѣкѣ кѣ тѣрѣ-
 гѣрѣтарѣ.
- Reintgerste**, — **graue**, f., орѣлѣ пѣ-
 сѣтѣ ѣнѣлѣ, гѣнѣлѣ.
- Reinthubn**, n., гѣнѣлѣ ѣорѣкѣлѣ, пѣ-
 мѣлѣ, шѣкере; вѣнѣлѣкѣ.
- Reintmutter**, v. **Reintmischel**.

Verſchrift, f., (тин.), поппарилъ.
 Permanent, a., стъроръ, перманенте.
 Perpendikel, m., перпендикулъ.
 Perrücke, f., перакъ, върѳкъ.
 Perückenſtock, m., каплъ де перакъ;
 капъ секъ.
 Perſiko, m., персикоръ, винарскъ трасъ
 по оимъри де персикъ.
 Perſon, f., персонъ (шокиментъ);
 инсъ, инсъ, individ; vornehme
 —, персонари; klein von —,
 микъ де статъръ.
 Personal, a., персоналъ, че се дине
 де персонъ.
 Personale, n., персоналъ, корпълъ
 знеи дерегторит.
 Personalien, pl., тревъ персонале,
 персоналитъдъ.
 Personalität, f., персоналитате.
 Personendichtung, f., (пет.), про-
 сонопеъ, аворире къръ персонъ.
 Personensteuer, f., кшитадие, даждеа
 по капъ.
 Personifizieren, v., персонафикъ.
 Persönlich, a. m. ad., персоналъ,
 ан персонъ, кз тръвълъ.
 Persönlichkeit, f., персоналитате.
 Perspektiv, n., оманъ, тзвъ, те-
 леконъ.
 Perspektive, f., прооментивъ.
 Perspektivisch, a., прооментивъ.
 Pest, f., чзмъ, вѳлъ личѳсъ, пест-
 тленуъ.
 Pestartig, a., чзмѳсъ, ка чзма.
 Pestbeule, f., взволаъ чзмаел, кар-
 вилкълъ.
 Pestessig, m., оцетъ де патръ ло-
 трии, оцетъ де чзма.
 Pesthaft, a., довитъ де чзма, шо-
 лиситъ.
 Pesthaus, n., гъзретъ, карантинъ,
 касъ де чзмауъ.
 Pestilenz, v. Pest.
 Pestilenzialisch, a., личматъ; спар-
 катъ.
 Petarde, f., петардъ.
 Petermännchen, n., петрѳнъ, монетъ
 микъ (de 50 ванъ).
 Peterflie, f., пѳтръжель.
 Petchschaft, f., сажилъ (печетъ).
 Petchieren, v., сиплеъ (печет-
 лѳскъ); пѳкълѳскъ, дншелъ.

Pech, m., врсъ.
 Pede, f., къдеа.
 Peuschel, n., шѳршнълъ.
 Pfad, m., каде, къраро, потекъ
 (партіе).
 Pfadlos, a., пѳдвлат, дешертъ,
 пѳрѳсиръ.
 Pfaffen, n., поппоръ, преоделъ
 (ital. pretino, nota de aichi rom.
 prietini).
 Pfaffe, m., полъ; менъ; попъ; допъ;
 пѳралъ (пасере, Dompfaff).
 Pfaffenbaum, m., сажперъ (арворе).
 Pfaffen-blener, —freund, m., полѳсъ,
 приетинъ кз попи.
 Pfaffenbüchsen, n., помигъ де сажперъ.
 Pfaffenlist, f., викленіе попѳскъ.
 Pfaffenmäßig, pfäffisch, a. m. ad.;
 попѳскъ, попѳште.
 Pfaffenhum, n., попѳма, погъриме.
 Pfafferei, f., анзкѳтъръ попѳскъ,
 маніоръ попѳскъ.
 Pfahl, m., паръ; дѳпъ; першѳ;
 харачъ; стълпъ; гѳрашъ; —brücke,
 f., подъ де стълпъ; —bürger, m.,
 четъденъ дин сѳвѳрѳилъ; —graben,
 m., шануъ кз паръ; —ramme, f.,
 вервече де вѳтѳтъ паръ; —zins,
 m., такъ де локзингъ (по мо-
 шиа кзива).
 Pfählehen, n., пѳрѳлеуъ, пѳрѳшоръ,
 пѳрѳшъ, пѳрѳштѳнъ.
 Pfählen, v., ватъ паръ; трагъ, ан
 дѳпъ; хѳрѳдѳскъ (vii).
 Pfählung, f., днделѳтъръ; пѳрѳ-
 тѳръ.
 Pfalz, f., кастелъ, палатъ; —graf,
 m., палатинъ (рангъ дѳпъ, челъ
 реѳѳскъ); —graffschaft, f., пала-
 тнѳатъ.
 Pfalzer, m., локзиторъ дин палатнѳатъ.
 Pfand, n., пемнъ, гауъ (хнр. зѳ-
 лоръ, тѳрч. аманетъ); ипотека;
 сѳкритате; депѳситъ, депѳсетъ;
 ich gebe euch meine Ehre zum —,
 еъ вѳ стаъ знъ кз оѳѳреа mea.
 Pfandbrief, m.; докшмнтъ де ино-
 текъ, сипетъ венѳръ зѳлогъ.
 Pfandbürge, m., оствѳлъ, оствѳикъ
 (Geisell).
 Pfänden, v., пемпѳреъ, зѳло-
 ѳѳскъ; сѳнвестреъ.

- Kindet**, m., петпоръторѣ, зълоу-
торѣ; секвестръторѣ.
Pfänderspiel, n., жокѣ де гауѣрл.
Pfandgläubiger, m., кредиторѣ не
гауѣ, кредиторѣ не ипотека.
Pfandhaus, v. Leihhaus.
Pfandrecht, n., дрептѣ де секвес-
траѣ, дрептѣ де зълоуѣтѣ.
Pfandschein, m., алетѣ де зълоуѣтѣ.
Pfandschilling, m., сѣмъ лѣатъ не
ипотека, такоу де алтавалареа
ипотекал.
Pfandschuldner, m., деторѣ, ипоте-
карѣ.
Pfändung, f., петпоръѣдне, зъло-
уѣтарѣ; секвестра.
Pfandweise, ad., къ тѣгалъ де зълоуѣ.
Pfannchen, n., тѣгѣцѣ.
Pfanne, f., тѣгалѣ (тѣцѣре); тавъ;
одѣпъ екѣобѣ (ла аконерѣтѣ де
касе).
Pfannentuch, m., аѣгѣнтѣ де тѣгалѣ.
Pfannenſchmied, m., лѣгѣлерѣ; къ-
дѣпарѣ.
Pfanner, m., пропрѣтарѣ де сѣрѣ-
пѣ (каре еерве саре).
Pfarracker, m., аѣрѣ парохѣалѣ, пор-
ѣдне канонѣкѣ.
Pfarramt, n., дерегѣторѣ де парохѣ.
Pfarrbezirk, n., **Pfarre**, f., парохѣ,
енерѣ.
Pfarrer, m., парохѣ; плеванѣ (ла
каголичѣ), пасторѣ (ла протес-
танѣ).
Pfarrſubſte, f., къака парохѣалѣ.
Pfarr-gemeine, f., —leute, pl., по-
порѣалѣ парохѣалѣ, попоренѣ.
Pfarr-genosſ, m., —ſind, n., позо-
ранѣ, енорѣанѣ (де Принѣ. ром.).
Pfarrkirche, f., вѣсерѣкѣ парохѣалѣ.
Pfarr, n., гарѣ де гѣрѣанѣ.
Pfau, m., пѣанѣ.
Pfauſaſan, m., фасанѣ пѣанѣ.
Pfautaub, f., порѣанѣ пѣанѣ.
Pfebe, f., востанѣ (галѣнѣ).
Pfeffer, n., пѣперѣ; da liegt der
Hase im —, аѣлъ заче рѣалѣ.
Pfeffer-artig, a., ка пѣперѣалѣ, де
патера пѣперѣалѣ; —baum, m.,
пѣперѣ (арборѣале); —büſche, —
boſe, f., пѣперѣцѣ, къѣорѣ де пѣ-
перѣ; —gurke, f., крастанѣе

мѣратѣ не пѣперѣ; —ſort, n.,
 еѣрѣ де пѣперѣ; —kraut, n., хрѣ-
 нѣцѣ (аланѣ); —ſuchen, m., тѣрѣ
 пѣперѣ; —mühle, f., мѣорѣанѣ
 де пѣперѣ; —münze, f., мѣанѣ
 пѣперѣ (къ гаѣтѣ де пѣперѣ);
 —nüsse, pl., азнѣале де тѣрѣ;
 —pflanze, —ſtaude, f., араѣтѣалѣ
 пѣперѣалѣ.

Pfefferling, m., кърѣе ѣтре.

Pfefferſtein, v., пѣперѣкѣ.

Pfeiſchen, n., еѣлерѣкѣ, еѣлѣкѣ.

Pfeife, f., пѣвѣ; еѣлерѣкѣ, тѣанѣ,
 еѣлѣкѣ; вѣчѣнѣ; пѣрѣ (чѣлѣкѣ);
 мочорѣ; аѣнѣцѣ де еѣрѣкѣ; бѣ
 — ſtopfen, a. амѣлѣ пѣна; wer
 im Rohre ſiht, hat gut —
 ſchneiden, авѣтѣалѣ не канѣале
 лѣна.

Pfeifen, v., еѣлерѣкѣ, мѣлерѣкѣ, пѣ-
 лѣкѣ, пѣлѣ; er ſoll mir ſchon
 anders —, аѣлѣ воѣлѣ жѣка еѣ
 (амерѣнѣаре); auf dem letzten
 Loche —, a. трапѣ де мѣрѣ.

Pfeifen-bedel, m., къпѣкѣ де лѣна;
 —ſnochen, m., еѣлерѣкѣ пѣ-
 рѣалѣ; —ſtopf, m., пѣрѣ, лѣна;
 —rohr, n., пѣвѣ, чѣлѣкѣ; —
 ſtopfer, m., сѣванѣ де пѣрѣ; —
 thon, m., —erde, f., жѣтѣ де пѣрѣ;
 —werk, n., говѣрѣтѣ, еѣлерѣрѣтѣ.

Pfeifer, m., еѣлерѣторѣ, мѣлерѣторѣ.

Pfeil, m., еѣлетѣ; —ſörmig, a., ка
 сѣрѣта; —kraut, n., сѣлетѣрѣкѣ
 (аланѣ); —ſchnell, a., рѣнеде
 ка сѣрѣта; —ſchuß, m., сѣлетѣ-
 тарѣ; —ſchuß, m., аркарѣ, сѣ-
 петарѣ; —ſtein, m., велѣнѣтѣ; —
 wurzel, f., рѣдѣчѣрѣ мѣлѣстрѣ.

Pfeiler, m., пѣастрѣ; стѣпѣ, колѣпѣ;
 (арх.) канѣтелѣ, еѣтѣкѣ; —ſpiegel,
 m., тѣанѣ, орѣнѣ де анѣре еѣ-
 рѣстрѣл.

Pfeffrig, m., вѣнѣцѣ, овоѣлѣ, пара;
 денарѣ (ѣеллѣ); —ſuchſet, m.,
 сѣрѣчѣкѣ, аварѣ, че лѣгѣ ванѣлѣ
 къ мѣнте аѣе; —gewicht, n.,
 канѣгѣрѣ де провѣ (монѣан).

Pferch, m., вѣлѣгѣ, гѣноѣлѣ; сѣанѣ;
отѣалѣ; къкъторѣ.

Pferche, f., парѣкѣ, дѣрѣдѣтарѣ.

Pferden, v., дигрѣдоскѣ; оакѣ
 ставѣ; тѣлоескѣ.
Pferdhütte, f., коливѣ, къванѣ пѣсто-
 рѣскѣ.
Pferdlager, n., хъкѣторѣ (гѣрѣ)
 de ol.
Pferderecht, n., —schlag, m., дрептѣ
 de стѣнитѣ, de стѣлитѣ (гѣрѣтѣ,
 къ оиле).
Pferd, n., каѣ; zu —e, къларѣ;
 auf's — steigen, a дѣкълѣка ка-
 лѣ.
Pferdchen, n., кълѣцѣ, кълѣторѣ,
 кълѣлѣцѣ.
Pferdearbeit, f., лѣкрѣ грѣѣ; —
 arzneikunst, f., ветерѣнарѣ; —
 arzneischule, f., шкѣлѣ ветерѣ-
 нарѣ; —arzt, m., ветерѣнарѣ;
 —bohle, f., оасолѣ тарѣ; —
 brause, f., укънѣ (ital. tafano);
 мѣскѣ, стрѣкѣ de каѣ; —bede,
 f., конѣртѣ de каѣ, чергѣ; —
 futter, n., нѣтрѣѣ de каѣ, о-
 бра-
 нѣ; —geschirr, —zeug, n., хѣ-
 тарѣ; —gurt, m., кѣнгѣ, тѣнгѣ;
 —huf, m., конѣтѣ de каѣ; —
 münze, f., шѣнтастрѣ (плантѣ);
 —rennen, m., оѣгѣ, азергѣтѣртѣ
 de каѣ; —schwemme, f., адѣртѣ-
 тѣрѣ, вадѣ de каѣ; —zucht, прѣ-
 оѣрѣ de каѣ, врѣштѣрѣ de каѣ.
Pferdemäßig, a. шѣ ad., грѣсолѣнѣ.
Pferdner, **Pferdebauer**, m., окономѣ
 de каѣ.
Pfiff, m., шѣлѣртѣ, шѣлѣртѣртѣ; мѣ-
 сѣртѣ шѣкѣ (de оѣзѣде); мѣшѣлѣ,
 вѣкаѣнѣ; астрѣцѣ; er versteht den
 —, еѣѣ естрѣ о вѣлѣнѣ вѣтрѣнѣ.
Pfifferling, m., нѣртѣрѣшѣ; nicht ei-
 nen — wertig sein, a нѣ оѣчѣ о
 чѣнѣ децѣратѣ, a нѣ хѣтѣ зѣѣ
 варѣвоѣ.
Pfiffig, a. шѣ ad., ѣстрѣцѣ, сѣгѣчѣ,
 трѣкѣтѣ прѣн сѣртѣ шѣ прѣн чѣртѣ,
 прѣоѣкѣртѣ (вѣкѣлѣнѣ, шѣрѣтѣ).
Pfiffigkeit, f., ѣстрѣцѣмѣ, сѣгѣчѣ,
 прѣоѣкѣртѣ.
Pfiffikus, v. **Pfiffig**.
Pfingstabend, m., аѣжнѣлѣ Росѣлѣлѣртѣ.
Pfingsten, f., **Pfingstfest**, n., Росѣлѣ,
 Daminѣоѣа тарѣ (молд.).
Pfingstrose, f., нѣоѣлѣ.

Pfingstvogel, m., гѣлѣлѣгѣ.
Pfingstrose, f., сѣптѣмѣлѣ Росѣ-
 лѣлѣртѣ.
Pfirs, m., цѣкѣтѣ; коѣо, нѣлѣ (лѣ
 гѣнѣ).
Pfirsche, **Pfirfsche**, f., нѣрсѣкѣ.
Pfirschbaum, m., нѣрсѣкѣ; —blüte,
 f., оѣлѣрѣ de нѣрсѣкѣ; —blüten-
 farben, a., нѣрсѣчѣкѣ, дѣн колѣрѣоѣа
 нѣрсѣчѣлѣ; —brandwein, m., вѣ-
 нарѣсѣ de нѣрсѣчѣ, нѣрсѣкѣртѣ; —
 fern, m., сѣштѣрѣ de нѣрсѣкѣ.
Pflanzen, a., нѣлѣнтѣвѣртѣ, de нѣлѣнтѣ.
Pflanzen, n., нѣлѣнтѣчѣкѣ.
Pflanze, f., плантѣ, нѣлѣнтѣ (ѣѣртѣ,
 лѣгѣмѣ, вѣртѣлѣнѣ); versteinerte —,
 оѣтолѣтѣ.
Pflanzen, n., оѣртѣ de дѣнѣнѣнѣтѣ,
 дѣнлѣнтѣртѣ; сѣрѣдѣрѣкѣ.
Pflanzen, v., нѣлѣнтѣзѣ, сѣдѣскѣ,
 дѣнлѣнтѣ.
Pflanzenartig, a. шѣ ad., ка плантѣ,
 вѣцѣталѣ.
Pflanzenbeschreibung, f., оѣтогрѣоѣѣ;
 —beschreiber, m., плантѣгрѣоѣѣ,
 дескрѣпѣторѣ de плантѣ.
Pflanzenbuch, n., ѣѣртѣртѣ.
Pflanzenkunde, —lehre, f., нѣлѣнтѣ-
 лѣоѣѣ, оѣтолѣоѣѣ, шѣлѣнѣлѣнѣ-
 тѣлѣртѣ, вѣотѣнѣкѣ.
Pflanzenreich, n., ѣмѣперѣлѣлѣ вѣцѣтѣ-
 лѣлѣртѣ, тотѣлѣтѣтѣа вѣцѣталѣлѣлѣртѣ,
 дѣнлѣртѣртѣа плантѣлѣлѣртѣ.
Pflanzenstoff, m., матѣрѣѣ de вѣ-
 цѣталѣ.
Pflanztier, n., зооѣѣтѣ.
Pflanzer, m., нѣлѣнтѣртѣ, сѣдѣртѣ,
 колѣнѣсѣтѣ, лѣкѣртѣртѣ, аѣѣ znel ко-
 лѣнѣ.
Pflanzen-garten, m., грѣдѣнѣ de плантѣ,
 сѣштѣлѣнѣртѣ; —scheit, m., сѣмѣ-
 нарѣ.
Pflanzenholz, n., —stoc, m., нѣлѣн-
 тарѣ, нѣлѣнтѣртѣ (кѣтонѣртѣ).
Pflanzenort, m., колѣнѣ.
Pflanzenreis, n., сѣдѣ, рѣсѣдѣ.
Pflanzen-schule, f., v. **Pflanzen-garten** (рѣ-
 сѣднѣгѣ).
Pflanzenstadt, f., чѣгатѣ, оранѣ de
 колѣнѣнтѣ.
Pflanzen, f., сѣдѣртѣ, нѣлѣнтѣртѣ,
 нѣлѣнтѣчѣлѣ; колѣнѣ.

- Pflaster**, n., пардосѣлъ, павеа, петрътаръ; ампластръ; —geld, n., vani de павеа, (ванъ, такса).
- Pflasterer**, m., пардосѣторъ.
- Pflasterer**, v., пардосѣскъ, павезъ, аштернъ къ петръ; пзнъ ампластръ; дивъль глонцкъ дн къръль зисърбъ.
- Pflasterertratte**, f., маіъ, мѣскъ, вервече de пардосѣ.
- Pflasterrolle**, f., ампластръ ролатъ.
- Pflasterstein**, m., петръ de пардосѣ.
- Pflastertreter**, m., перде-варъ, амвѣторъ халмъна, тегъль, гъндаръ.
- Pflaume**, f., прънъ, першъ (молд., гозданъ, къркъдъшъ).
- Pflaumenbaum**, m., прънотъ, пометъ, грьдинъ de помѣ.
- Pflaumentuchen**, m., потачъ (ital. focaccia) къ пръне (днѣ).
- Pflege**, f.; грѣжъ, днгрѣжиръ; калтаръ, крештере, едъкъдѣне; администрациѣне; in die — nehmen, а къта de ..., а лъа сѣ грѣжа са; einem Kranken alle — leisten, а къта vine de зѣъ волнавъ, а'і о'і de тотъ вжторкъ, аѣ лъа дн каръ.
- Pflegeältern**, pl., пъринѣ пѣтриторѣ, ентронѣ, днгрѣжиторѣ.
- Pflegeamt**, n., администрациѣне пѣшларъ; кратегъ, татегъ.
- Pflegebefohlenen**, m., —find, n., —sohn, m., пзнѣ; елевъ, копѣкъ днфилотъ, копѣкъ лъатъ de сѣлетъ.
- Pflegemutter**, f., пѣтрѣче, пѣтрѣорѣ, маикъ, (доикъ, дѣдакъ), крескѣторѣ.
- Pflegen**, v., днгрѣжескъ, казѣ (de чинева); катѣвезъ; администра; eines Amtes —, а администра зѣъ о'ѣкъ; seine Gesundheit —, а'шѣ къта сѣвѣтатеа; einen Kranken —, а къта de зѣъ волнавъ; Rath mit einem —, а сѣ о'ѣтъ къ чинева; Umgang mit einem —, а конверса къ чинева, а'шѣ о'аче трѣвъ къ чинева.
- Pflegen**, v. n., сѣнтъ dedatъ, мъ dedatъ; амъ dariaъ, амъ днъ-
- дѣлъ; wie es zu gehen pflegt, кѣмъ ѳ dariaъ сѣ мѣргъ.
- Pfleger**, m., днгрѣжиторъ, кърѣторъ; администраторъ.
- Pflegerater**, m., пѣтриторъ; едъкъторъ, крескѣторъ.
- Pflegling**, v. Pflegebefohlener.
- Pflicht**, f., даторинъ, о'летѣдѣне; жърѣмънтъ de крѣдинъ; einen in Eid und — nehmen, а лъа жърѣмънтъкъ амъ дѣрегѣторъ.
- Pflicht-anker**, m.; анкѣра чеа mare, анкѣра de рѣсентъ; —gefühl, n., сѣмѣмънтъкъ de даторинъ; —leistung, f., о'манѣ, дѣкнѣреа жърѣмънтъкъ крѣдинѣ; —schuldig, a., ѳлетатъ prin жърѣмънтъ; —theil, m., лѣрѣтѣа, партеа лѣмѣтъ din кѣрономѣ; —vergesen, a., зѣгѣторъ de даторинѣ лѣе пропѣ; о'елѣнескъ; —wichtig, a. wichtig, контрапѣ, о'укасъ даторинѣлѣоръ.
- Pflichtbar**, a. wichtig, о'влетатъ, дндаторатъ.
- Pflichtbarkeit**, f., сѣрвѣтѣ, дндаторѣре mare.
- Pflichtenlehre**, f., шѣинѣа моралѣ.
- Pflichtmäßig**, a., амъсѣратъ даторинѣ, дѣвъ даторинъ.
- Pflock**, m., грѣскъ, вѣтѣкъ; цършѣ, парѣ сѣртъ грѣскъ; долъ; памъ.
- Pflockchen**, n., вѣтѣчѣкъ; цършѣкъ, пѣршоръ.
- Pflocken**, v., днгрѣдѣскъ къ цѣршѣ, днгрѣшѣзъ.
- Pflüden**, v., кѣлетъ; сѣмѣкъ; сѣртмъкъ, кърѣкъ; wir haben noch ein Hüfnchen miteinander zu —, noi mai avemъ amъadoi сѣ конпѣмъ зѣъ вѣнтъ de не'во'елѣ.
- Pflüder**, m., кѣлетѣторъ; сѣмѣкъторъ.
- Pflug**, m., аратъ (пѣгъ); —balken, —baum, m., грѣндѣкъ; —eisen, n., о'ерѣкъ чѣкъ лѣнтъ; —reute, f., зѣнтъ; —schar, f., о'ерѣкъ лѣтъ; —stetze, f., сѣвъ, корпѣкъ аратъ; —stößchen, n., котѣскъ; —wetter, n., кърчѣлѣ; —stütze, f., кѣкъръ; —sech, n., днгарѣ de аратъ.
- Pflügung**, f., аратъ.

Pfortader, f., вълъ портаръ (анат.).
Pfortchen, n., портичъ, портшоръ.
Pforte, f., портъ; антраре, антрата; ottomanische —, Порта отоманъ, Domnia търческы.
Pfortner, m., портаръ.
Pfote, f., проптеа, сврижинъ.
Pfosten, m., поштъ, свндъръ грбсь челъ пздинъ de doi подикарї (лат. postis).
Pfötchen, n., връкцъ, лъвцъ.
Pfote, f., връкъ (итал. branca), лавъ.
Pfötler, m., анималъ къ лаве, анималъ връккатъ.
Pfriem, m., сьмакъ, сьгъ таре, цегрекалъ.
Pfropf, m., допъ, астръпшъ (итал. stopaccio); фогталъ (ла дм-пшката).
Pfropfen, v., астръпъ, дндонъ; тиксескъ; алтлескъ, дноклезъ.
Pfropfmesser, n., косоръ, кщитъ de алтйтъ.
Pfropfreis, n., сърчеа, рьмзрелъ (мгъдцъ) de алтйтъ.
Pfropfschule, f., seminaris de алтйтъ.
Pfründe, f., претъндъ (арделен, ит. prebenda), венечитъ, исворъ de венитри (висеричентъ).
Pfründner, m., претъндаръ.
Pfuhl, m., валъ, вьлтокъ, тьраштинъ; порокъ; тинъриъ (мо-чиръ, стоблъ).
Pfuhl, m., перинъ de фалцї, перинъ de пзбъ; фалциме.
Pfuhllicht, a., вьлтоцъ, тьръштиносъ.
Pfu! int., фал рашине.
Pfund, n., пзнтъ, ливъ (месаръ de грезтате).
Pfund-birn, f., паръ таре (оръпъ); —gewicht, n., грезтате de знд пзнтъ; —leber, n., талпъ грбсь, талпъ греа (лжкратъ днадинсъ); —weise, ad., къ пзнтъ; —zinn, n., късзоръ котъпъ.
Pfuscharbeit, f., лжкръ кьрпчитъ, лжкръ странадатъ.
Pfuschen, v., кьрпческъ (итал. acciagnare), лжкръ ръ, стрікъ лжкръ; пзбъкъ (празлъ de пзнкъ дн тигале).

Pfuschet, m., мештеръ-стрикъ, кьрпачъ.
Pfuscherei, f., кьрпочелъ, лжкръ стрікатъ.
Pfüße, f., пороцъ, флешкъ; пзцъ.
Phaeton, m., (митол.), Фаетонъ; жьне къ фїреа палтъ; тръсъръ, кьлескъ палтъ шї зшоръ.
Phalanx, f., (греч.), фаланце, корпъ de осташи днширацї десъ дн трїзничъ; (анат.) бселе децетелоръ omeneshi.
Phaenomen, n., (греч.), феноменъ, арътаре, апъринцъ страордїнаръ дн патъръ; орїче еоптъ алъ патрел; орїче лжкръ паръ.
Phantast, m., фантастъ, фантасиосъ, омъ кьрлї дї лїнсеште o догъ, лжпатикъ.
Phantastie, f., фантасї, капридъ.
Pharao, **Pharo**, **Pharospiel**, n., фара (жокъ de кьрпї пе порокъ).
Pharisäer, m., фарисей (o сектъ религїосъ ла еврей); фьцаръ, сьн-тоїа, шьшторъ.
Pharmacie, f., фармацевт, арта de а прѣ-пара медикъментеле, аютекъриъ.
Phase, f., фазъ, скитварѣ, стрьмъ-таре, дїверселе апъринце але лъ-ней шї але зпоръ планете.
Pharus, m., фаръ, фьнаръ, тьражъ ашезатъ ла днтрате дн портри шї лжминатъ.
Philanthrop, m., (греч.), лжворъ de omenime; омъ вьнъ дн патъръ.
Philanthropie, f., филантропїа, лжворѣ de omenl.
Philister, m., фїлїстелъ (знд попоръ антикъ вецїнъ еврейоръ); чегъ-денъ сїмалъ; школаръ пекълитъ.
Philolog, m., фїлогоръ, омъ лїтератъ каре се окъпъ къ фїлологїа.
Philologie, f., фїлологїа, штїнцъ че се окъпъ шал вьртосъ къ критїка шї къ гръматикъ, стхдїш критїкъ алъ лїтвел.
Philosoph, m., фїлософъ, лжворъ de днцеленчъне.
Philosophie, f., фїлософїа, лжворѣ de днцеленчъне, штїнцъ de a

каноните изкръпие дін касече
 ші дін еептеле лорѣ.
 Philosophiren, v., филозофезѣ, чер-
 четежѣ адевързѣ, кастѣ аще-
 ленчзнеа.
 Philosophisch, a., филозофскѣ.
 Phlegma, n., (med.), флегма, зе-
 рошине (аи сьне); матеріѣ
 аплѣсѣ ші аинзечѣсѣ (мѣл,
 скзипарѣ).
 Phlegmatisch, a. ші ад., флегматикѣ;
 непъсѣторѣ, сьне-рече.
 Phlogistisch, a., (аи chimia veke),
 флогистикѣ (се зиче де знѣ фл-
 идѣ, дін каре се есзликѣ кал-
 чинареа металеорѣ ші арсзра
 аиторѣ корзрѣ).
 Phobus, m., (міол.), Аполоне,
 Сѣреле, Фежѣ.
 Phönix, m., феніче, пасере фав-
 лѣсѣ, зникѣ дін солзѣ сѣжѣ, че
 трыа ете де аил, мѣрја ші се
 релъштеа дін чензшеа са.
 Phosphor, m., (chim.), фосфорѣ, корпѣ
 сипилѣ, лзминъторѣ ла аинзеп-
 режѣ; —sauer, a., фосфорикѣ; —
 saure, f., аидѣ фосфорикѣ.
 Phrase, f., фрасѣ, знѣ пзмерѣ де
 кзвинте че даж знѣ ащеелесѣ.
 Physisch, a., ектикосѣ, оѣтикосѣ.
 Physik, f., фисикѣ, штинга патрел,
 кзпозтинга де аинзиріе кор-
 пзріорѣ.
 Physikalisch, a., фисикалѣ.
 Physikat, n., фисикалѣ, дерегъторја
 медикзлї ordinarѣ азѣ знеї ко-
 мзне.
 Physiker, m., фисикѣ, челѣ каре се
 окзлѣ кѣ фисика.
 Physikus, m., фисикѣ, медикзлї знеї
 КОМПАНИИ
 Physiognomie, f., фисіономіѣ, фисіо-
 номіѣ, трѣсзреле фецел; аерзлї
 фецел.
 Physiognomist, m., фисіономистѣ, кѣ-
 носкъторѣ де ѳменї дзпре трѣ-
 сзреле фецел.
 Physiologie, f., фисіологіѣ, штингѣ
 деспре віеца ші де лзкръпие
 организмелорѣ.
 Physisch, a. ші ад., фисикѣ, фисическѣ,
 патзралѣ, фирескѣ.

Piano, ad., (аи msc.), шіанѣ, аичетѣ.
 Pianoforte, n., піанофорѣ; клавірѣ
 (инструментлѣ мѣсикалѣ).
 Piafter, m., лѣж, піастрѣ (пѣмїре
 де монетѣ ла рѣмънї ші тѣрл).
 Pichen, v., кьтръпескѣ; пікѣ (кѣ
 чева); веѣ мзлѣжѣ.
 Pide, f., ланче, пікѣ; чоканѣ ас-
 кзурѣ.
 Pidel, n., вешікзурѣ.
 Pidelhaube, f., кашкетѣ, коїѣ.
 Pidelhäring, m., еринѣ сьрлѣ;
 мѣскърїчѣ, арлекїнѣ, пѣкалѣ.
 Piden, v., пішкѣ, чокпескѣ, чзлѣсѣ
 (кѣ піскзлѣ).
 Pidenid, m., петрѣчере, трѣгъмзлѣ,
 данѣжѣ, пікнїкѣ.
 Pidet, n., пікетѣ (десетарѣ ші жокѣ
 де кѣрлї).
 Pidding, m., еринѣ шѣаматѣ.
 Piedestal, n., (архїт. ші скзлнт.),
 піедесталѣ, сзпорѣжѣ не каре заче
 о колѣнѣ, статѣжѣ ш. а.
 Pietist, m., піетистѣ, каре се гїне
 де секта піетїштілорѣ.
 Pietisterei, f., евлавїѣ фалсѣ.
 Pietistisch, a., піетистикѣ, каре се
 гїне де літера евангелїел.
 Pifant, a. ші ад., пікантѣ, пікнъ-
 торѣ, пзргъросѣ (кзвинте).
 Pife, f., пікѣ, елеварѣжѣ (армѣ);
 рѣнкѣре, мѣлѣ.
 Pifentier, m., пікерѣ (останѣ).
 Pifet, v. Pidet.
 Pilafter, m., (архїт.), піластрѣ, сьлѣжѣ
 (ѳсевітѣ де чеа че се аїче колѣнѣ).
 Pilger, m., кѣлѣгѣорѣ (ла локрї
 сѣинте), перегрїнѣ, ацїжѣ; —fahrt,
 f., перегрїнацїѣ.
 Pilgern, v., перегрїнезѣ, кѣлѣго-
 рескѣ (ла локрї сѣинте).
 Pilgerschaft, f., перегрїнацїѣ (ха-
 цеалѣжѣ).
 Pilgrim, v. Pilger.
 Pille, f., пілѣлѣ, ханѣ, вѣкътзрїѣ.
 Pillen, v., ферекѣ (мѣра).
 Pilot, m., пілотѣ (кѣрмачѣ).
 Pils, m., вѣрече.
 Pimpelig, a., делїкътѣцѣ, молатекѣ,
 пѣлѣндѣ, волатекѣ.
 Pimpeln, v., сьлѣжѣ молатекѣ, мо-
 залорѣ.

- Wimperusch**, f., шотачо съвяткъ,
пкъшорикъ, вочотидъ (плантъ).
Wimpernelle, f., пьгръпжелъ съмъ-
текъ, шпшъдса.
Wnie, f., сомънда ппълкъ.
Wnienbaum, m., ппъкъ domestickъ.
Wnke, f., шпкъ, варкъ.
Wnne, f., ошнтелъцъ, ошнчоръ; пе-
пидъ, цъптъ.
Wnchbed, m., ппъчвекъ (металъ).
Wnsel, m., пелелъ (де пьръ ла зъ-
гравъ); гьгъдъ, топтъ.
Wnselci, f., ошнтелътъръ; вьлеръ-
търъ, вочитъ.
Wnseln, v., зыгъвескъ, портъ пе-
велкъ; шпгъ, шъджеескъ; шъ во-
ческъ.
Wnte, f., пьхаръ, пптъ (мъсъръ).
Wpe, f., шпъ, цевъ; вогъ, вочпъ
(шгпнпъ).
Wpen, v., чпрпескъ (пъкъкъ); скъп-
ческъ (пранкъкъ).
Wpp, m., кове, цпгпъ (ла гьпп).
Wique, v. **Wife**.
Wramide, f., ппрамидъ.
Wrol, m., ппролъ (пасере).
Wronette, f., ппрветъ, пасъ чер-
кларъ.
Wrsang, m., ппсаръ, машинъ de
India.
Wsse, f., ппшъ, ппшаре.
Wschten, v., шъсгъ.
Wspertu, v., монтескъ.
Wstazie, f., шъстацъ (пкъшоръ зъп-
гърегъ de ресърптъ).
Wstazienbaum, m., шъстацъ (ар-
вореле).
Wstall, n., (votan), шъстидъ (орпа-
пкъ оштелескъ алъ ошрпторъ);
ппшгъ.
Wstole, f., шъстолъ (артъ); шъстолъ
(монета de азръ дп Спаня, Ita-
lia m. a.).
Wstolenhalfter, f., токаръ, ошнда
шъстолкъ.
Wtttschaft, f., в. **Wetttschaft**.
Wttoreck, a. шп ad., ппторескъ,
ппторескъ, че ппвеште ла зъ-
гървие; че мерпгъ я се зыгъркъ.
Wtsat, v. **Wtsat**.
Wtsen, v., секъкъ, рекълескъ, пь-
жъескъ; гартескъ, гъдескъ; а-
ппнъ, алпескъ.
Wtsen, m., пьжъшторъ, секъшторъ;
гпвъжъторъ.
Wtseret, f., секътъръ, секъшторъ;
гпвъжъцпне, хъдълъ, ангърптъръ,
страпцъ (итал. strarazzo).
Wtsge, f., плагъ, каспъ, пьказъ;
остенелъ; педенсъ; —geist, —
teufel, m., свпрптъ тортърпторъ,
свпрптъ къснпторъ, demonъ, ошрп.
Wtsgen, v., къснескъ, пькъжескъ,
тортърптъ; ватъ; педесескъ.
Wtsger, v. **Wtsen**.
Wtsiat, m., ппациаръ, ошръ de скрпн-
търп, каре дъ скрпнтарп стрпне
сва пштеле съ.
Wtsiat, n., ппациатъ, ошртъ de
скрпнтарп.
Wtsat, n., ппъкатъ, ппкъшъцпне,
пъкъкъцпне.
Wtspre, **Wtspre**, f., савие скъртъ,
съшоръ.
Wts, m., планъ; десемпъ; ппшптъ;
локъ шесъ.
Wts, a. шп ad., планъ, кларъ; е-
каръ.
Wtschen, n., ппшпшоръ; ппшпшелъ.
Wtsne, f., копертъ de пькъ гросъ.
Wtsne, f., ппашъръ, локъ планъ, шесъ.
Wtsnet, m., пплетъ.
Wtsneten-bahn, f., калеа, орбита зпдп
планетъ; —system, n., система
планетаръ.
Wtsnetisch, a., планетаръ.
Wtsnetrie, f., ппаниметрпъ, шп-
пнда шъсърптърп супраоштелоръ
планетъ.
Wtsneten, v., сьланезъ, апланезъ,
дндрептъ; пегезескъ (металъ);
дпклетъ.
Wtsnke, f., ппланкъ (итал. palancato),
стоворъ; ппакъ (шесъръ ка de
o лпгъ).
Wtsnkelei, f., тпрълерп (фр. tiraille-
rie), шптъгъръ, ппкъкъгъръ спн-
гъратпкъ (ла солдацп).
Wtsnken, v., тпрълезъ, шптезъ.
Wtsnken, v., дпкпдъ къ ппланкъ.
Wtsnos, a. шп ad., ошръ планъ;
песокотптъ.
Wtsnosig, a. шп ad., копшорптъ

- на планшл, дзур планш, аме-
сратш планшлш.
- Planschep, planschepn, плеснескш
аш, влетърш.
- Plantage, f., (zi плантаж), план-
тажш (de захарш, кафеа ш. а.
и Америка).
- Plapperei, f., чикълитърш, флекърие,
пзыитърш, ходороцире дин гърш.
- Plapperec, m., лекарш, чикълиторш,
лимвзш, дърдалш, ходорогш.
- Plapper-hand, m., —maul, n., в.
Plapperec.
- Plappern, v., чикълескш, флекърескш,
ходорофескш, ворвескш фър ростш,
батш дин гърш, токш.
- Plattaue, n., окш зрдаросш.
- Platte, f., пштеа; гърш маре,
гърш къскагш.
- Platten, v., зрш, мзш, сверш,
ръкнескш.
- Plastik, f., пластикш, пзтереа де а
пльсмш (ла ашмале); арта де
а модела фире (дин пегрш, ме-
тале ш. а.).
- Plastisch, a. шш ад., пластикш.
- Platina, f., платинш, азрш алш (mai
греа декътш азршлш).
- Platsch, m., болкыитърш; къзытърш.
- Platschern, v., плеснескш, плеоскыш,
лочорескш (и аш).
- Platt, a. шш ад., платш (ital. piatto),
търтитш, гьтецш; комзш, орди-
нарш, де жосш; токша; —e Worte,
квинте тривале, квинте де жосш;
—e Nase, пасш търтитш; —ma-
schen, а спана, а гьш, а диди-
репта; —sprechen, а воры шш
диалектш де жосш.
- Platt-brett, n., скьндърш де къкатш
рше; —eisen, n., лимва фервлш
де къкатш; —deutsch, a., лимва
перманш дин Germania де жосш,
пермана влогарш.
- Platte, f., плакш; леспеде, тавш;
льганбие; арш, подшш; канш
келш; фандш (де пльриш); фар-
фурш латш.
- Platten, plätten, v., смянезш; гь-
цескш; търтескш, леспезескш;
валкш (рше).
- Plattelse, f., Plattfisch, m., пльикш
(пеште).
- Platterbse, f., мъзърике.
- Platterdinge, ad., авсолгш, авсо-
лгтмънгш, дн торш модзш; дндатш.
- Plattfuß, m., пичорш-латш.
- Plattheit, f., гьциме, търтине; три-
виалитате, некълитърш, гогомънш.
- Plattiren, v., пльтезш, сфелш къ азрш,
къ аршинш, дназрезш, днаршинтезш.
- Plattmühle, mörz de гьциш, мörz
de петелш (де азрш, аршинш).
- Plattnase, f., пасш търтитш.
- Plattner, m., гьциторш, търтиторш,
петеларш.
- Plattung, Plättung, f., гьцитърш,
леспезитърш.
- Plattwäsche, f., рше де къкатш.
- Plattriegel, m., пльнеа.
- Platz, m., локш, постш, ситъцине;
шацш (мъданш, тър.); пльчинш,
погаче (аливанш, търтш); пок-
петш, троскыш, плеспетш; —regen,
m., пбше рънеде.
- Platzbüchse, f., кънеа.
- Plazen, v., плеспескш, кренш, те
спарш.
- Pläzen, v., пөкнескш; кренш.
- Plauderei, f., лимвциш, ворш де
клакш, гьльциш.
- Plauderer, m., гьльциторш, гьравш,
ворваредш.
- Plauderhaft, a. шш ад., лимвцш,
гьравш, ливш.
- Plauderhaftigkeit, f., лимвциме, гь-
рливш.
- Plauder-maul, n., —tasche, f., в.
Plauderer.
- Plaudern, v., гьльцескш, факш гърш,
ворвескш де клакш.
- Plauz, int., троскш, покш, плеоскш.
- Plauze, f., мързпале; лавицш.
- Plenastrich, m., (рег.), плеонастш,
присоцигш стрикчосш де квинте.
- Plethi, (Stethi und Plethi), аме-
текытърш, гьльцие.
- Plinse, f., кокш, търтш (и тигале).
- Plombiren, v., пльмвезш (dingi стрі-
каш ш. а.).
- Plöz, ad., дндатш, днклнш; sub.
n. плеспетш.
- Plöße, f., пльикш (пеште).

Blödsüch, ad., рълече, динтр'одатъ,
 оъръ весте, непревзвѣтѣ.
Blinderhofen, f. pl., чорекѡ, шъ-
 вьроѡ зънѡ шѡ ларѡ, потърѡ.
Blump, a. шѡ ad., гросолапѣ, цъ-
 рьносѣ, можѡкосѣ; възѡкосѣ;
 плѡтвосѣ; —, пѡѣ, вѡѣ.
Blumpe, v. Brunnen.
Blumpen, v. n., кадѣ грѣѣ, даѣ вѡѣ,
 те трънтескѣ.
Blumtheit, f., гросолапѡ, можѡчѡ;
 плѡтвѣтѡте.
Blumtsaß, m., ватиѡтъ дпподатъ,
 чѡшкѣ (ла жѡкѣ).
Blumtsen, v. Blumpen.
Blunder, m., векѡтърѣ, трѣндърѡ,
 петекѣ.
Blunderer, m., прѣдѣторѣ, депре-
 дѣторѣ, десполѡторѣ (жѣѡитѡрѣ).
Blunderhammer, f., кѣтарѣ де ве-
 кѡтърѡ.
Blundern, v., прѣдезѣ, десполѡ (жѣ-
 ѡлескѣ).
Blunderung, f., праѣ, прѣдѣчѡпе
 (жѡѣ).
Blutal, m., (грѣм.), пѡлѡратѡкѣ,
 пѡрѡлѣ.
Bluralität, f., маѡмѡлѡцѡме, маѡго-
 рѡме, пѡрѡлитѡте.
Blüsch, m., плѡсѣ, ѡлѡсѣ.
Blusen, v., шѡ —, а се чѣгѡлѡ, а
 се гѣгѡлѡ.
Blüsen, v., скаршѡнѣ (лѡнѣ).
Pluto, m., (мит.), Пѡлѡне, зѡлѣ,
 тартарѡлѡ; авѡцѡ, комѡрѣ; —
 fratie, f., donnia кѡлѡтѡлѡшѡлѡрѣ.
Pneumatil, f., пнеѡматѡкѣ, шѡиѡцѣ
 десре дпсѡмѡрѡлѡ аерѡлѡ.
Pneumonie, f., пнеѡмонѡ, плѡтѣ-
 нѡ, вѡлѣ де плѡтѣнѡ.
Pöbel, m., плеѡе, вѡгѣ, вѡлѣ (по-
 родѣ); адѡпѣтърѣ, цѡрѣнѡме; —
 art, f., маѡиѡрѣ вѣдѣрѡпѣ, авѡ-
 кѣтърѣ дпжѡсѡтѣ; — sprache, f.,
 диѡлѡнтѡлѣ шѡеѡлѣ.
Pöbelel, f., можѡчѡ, пѡртѡре не-
 чѡпѡлѣ, вѣдѣрѡнѡ.
Pöbelhaft, a. шѡ ad., вѣдѣрѡносѣ,
 можѡкосѣ, де жѡсѣ, вѡгѡрѣ.
Pöbelhaftigkeit, f., v. Pöbelel.
Poch-brett, —spiel, n., вѣрѡлѡнѣ
 (жѡкѡрѡе).

Pochen, v., сѡарѡнѣ, пѡсѡзѣ (итѡл.
 picchiare); вѡтѣ (дѡп пѡчѡрѣ);
 свѡкотескѣ (шѡма); вѡкѡлескѣ
 (ла шѡ); ѡакѣ стѡмѡтѣ, ѡакѣ
 вѡлетѣ; те ѡлѡлескѣ; mit pocht
 das Herz, дпѡ вѡте, дпѡ пѡлѡнѣ
 шѡма; auf seinen Reichthum —,
 а се дпгѡтѡѡ кѣ авѡцѡлѡе сѡлѡ.
Pocher, m., сѡърѡтѣторѣ, пѡсѡторѣ;
 вѣтѣторѣ; вѡкѡнѡторѣ.
Pocherz, n., минѡралѣ де пѡсѡтѣ.
Pochgerinne, f., —graben, m., гѡп-
 рокѣ адѣ стѡмѡлѣ (сѡърѡтѣторѣ
 де минѡралѡ).
Pochhammer, m., —werk, n., стѡмѡ,
 мѡрѣ де сѡърѡмѡтѣ есѡрѡ.
Pochstein, n., минѡралѣ сѡърѡмѡтѣ.
Pöde, f., вѣрсѡтѣ, вѡвѡтѣ (вѡлѣ).
Pöden, v., вѡчѡнезѣ, адѡлескѣ (вѣр-
 сѡтѡлѣ).
Pödenarbeit, v. Blatternarbe.
Pöbagra, подѡгрѣ (вѡлѣ де пѡчѡре).
Pöese, f., пѡесѡ, артѣ де а сѡрѡ
 дп вѡрсѡрѡ.
Pöet, m., пѡетѣ; schlechter —,
 пѡетѡсѡтрѣ.
Pöetisch, a. шѡ ad., пѡетѡкѣ, пѡетѡ-
 чѡескѣ.
Pögge, f., вѡрѡскѣ.
Pöint, (zѡ поѡн), m., пѡнтѣ, ѡлѣ
 (де кѣрѡлѡ).
Pöintiren, v., пѡнтѡзѣ.
Pösal, m., пѣхарѣ (итѡл. pescero),
 пѡнѡлѣ (пѣхарѣ марѡе).
Pösel, m., сѡлѡмѡрѣ (итѡл. salatoja),
 мѡрѣторѡ (пѡнтѡрѣ кѡрѡе, пѡште);
 —fleisch, n., кѡрѡе мѡрѡтѣ.
Pöseln, v., сѡрѣ, мѡрѡзѣ.
Pösuliren, v., вѣѣ мѡлѣ, вѣѣ де
 дѡшкѣ (ла сѡпѡрѡтѡсе).
Pösl, m., полѣ, кѡпѡлѣ ѡсѡлѣ пѣтѡн-
 тѡлѡ.
Pöslak, Pöslak, m., полѡнѣ, лѡахѣ;
 кѡлѣ лѡшѡескѣ; вѣтѡлѡ; кѡпѡнѣ.
Pölar, a., полѡрѣ, дѡла полѣ; —stern,
 m., стѡѡ полѡрѣ; —stiel, m.,
 чѡркѣ полѡрѣ.
Pölarität, f., полѡрѡитѡте (пропѡрѡ-
 тѡтеѡ магнетѡлѡ).
Pölei, Pöley, m., минѣ, пѡлѡцѡлѡ.
Pölemis, f., пѡлѡемѡкѣ, дѡсѡлѣ, кѡп-
 трѣверсѡ, лѡнѣ дп сѡрѡсѣ (маѡ

- vartocă de teologie, literatură, politică).
 Polemiseren, v., polemicizează, discută, mă bată și scrie.
 Polihede, f., puzimea poliei.
 Poliseren, v., poliескă, лѣчиескă, лѣстрезă.
 Politer, m., политоръ, лѣчиторъ.
 Politic, a., политă, лѣчиетă, лѣстратă, лѣстроскă.
 Politic, f., политикъ, artă de a ține-nera; cunoștința dreptății și-ului; istecimea de a-și ști a-judece și să scoată.
 Politiker, m., политикъ.
 Politisch, a., политикъ; истецъ; пре-вѣзиторъ, аурікă.
 Politiseren, v., politicizează, discută de politică.
 Politur, f., политъръ, лѣстрѣтъръ, лѣчиетъръ.
 Polizei, f., полициă, administra-ținea liniștii publice; —amt, n., oșiciul poliției, полициă; —wissenschaft, f., știința poliției-пескă.
 Polizeilich, a. și ad., poliциенескă.
 Polle, f., клѣме, крештетă.
 Poltmehl, n., őră de mălăкă.
 Polnisch, a. și ad., полонескă, ле-шескă.
 Polster, n., перинă, кѣличинă; въ-пѣтъ.
 Polstern, v., перинескă, кѣпѣшескă (скаме, софе).
 Polsterstuhl, m., скамнă дѣмлатă.
 Polterabend, m., петелă, сѣра din-paintea născăi, сѣра cromotocă.
 Polterer, m., глѣзиторъ; дърдѣиторъ, omă dърдѣитă; вѣтачă.
 Poltergeist, m., moroiz, spirită ne-кратă, чѣснă чѣлă реж, пѣлкъ.
 Polterhammer, f., кѣмаръ de veikară.
 Poltern, v., дърѣлă, дърдѣлă, трос-нескă, факă взлетă; (la кѣлă-rapl) дѣдрецтă, netezescă.
 Polyandrie, f., (zoran.), poliandrie.
 Polygamie, f., poliɡamiă, dinere de mai multe femei.
 Polyglotte, f., полиɡотă, scrie și mai multe limbi.
- Polygon, n., (geom.), poliɡonă, mai multe un-guri și ѣлѣ.
 Polygraph, m., полиɡрафă, scriitoră și mai multe materii.
 Polyp, m., полипă, animală de apă, care țѣлăтă și őrѣлă се repro-duce iarăși și prinde rѣdăcioră.
 Polytheismus, m., mai multe, po-liceismă.
 Pomade, f., помадă.
 Pomeraize, f., портокалă, азрауцă.
 Pomeraizen-baum, m., азрауцă, пор-токалă; —farbe, f., колорă пор-токалă.
 Pomolog, m., помологă, че се о-кѣлă къ помѣрия.
 Pomp, m., помпă.
 Pompe, n. Pompe.
 Pomphaft, a. și ad., помпоскă, шѣ-регă.
 Ponton, m., понтонă, podă de pescă.
 Poranz, m., поранцă, шѣтѣхалă, чѣлă (de scriere), томѣ, пѣлѣлă.
 Pore, m., порă.
 Pore, m., шезтѣлă.
 Populär, a. și ad., попѣларă, прă-кѣлă попорѣлă; ашорă (de кри-ченѣтă).
 Popularität, f., попѣларitate.
 Porcellan, n., порцѣланă.
 Porfirche, f., трѣлѣна visericel.
 Porță, a., пороскă (къ гѣрѣле și, пѣлеа animală).
 Porosität, f., поросitate.
 Porphyre, m., порфѣрă, пѣтрă рошă ѣорте таре.
 Portee, m., порѣ (платă).
 Portal, n., порталă, порта таре, порта принципалă, ѣадата viseri-cel și care e порта таре.
 Portereu, n., (фр.), портепѣлă, шѣ-тѣторă de savie (кѣреа ori ма-терѣ аѓрпалă).
 Porter, m., портѣрă (bere tare de Anglia).
 Portikus, m., (арх.), портикă, га-лерѣ дескѣсă, а кѣрѣ волта ori плафондѣлă стă pe колоне.
 Portier, m., портѣрă.
 Porto, n., портă, шѣратă (de scriere).

Porträt, n., портретъ, илѣ, илѣ
 (алѣ knei persone), imagine.
Portulak, m., порцеланъ, порцелакъ
 (пангъ); wilde —, порцелакъ
 съватикъ.
Portulak, m., портъ де поръ.
Portament, n., носоманъ (ital. passamano),
 галонъ, чепрагъ, чепръ-
 тьриъ.
Portamentier, m., носоманаръ.
Portaine, f., вѣчинъ (ital. buccino),
 вѣчинъ, тромбъ, тромбидъ (ital.
 tromba), тримбидъ.
Portainen, v., вѣчинъ, тромбидъ,
 тримбидъ.
Portainenbläser, m., тромбидаръ, вѣ-
 чинаръ.
Porte, f., пѣнь де кондеа.
Position, f., пѣсецияне.
Positiv, a. m. ad., пѣсетивъ, пѣсе-
 тивъ, determinatъ; (грѣм.) gradъ
 positивъ; organъ пѣргърецъ.
Postur, f., пѣсетръ, стѣгътъръ.
Poste, f., вѣъръ (дела вѣѣ), фърсъ,
 фѣѣлъгъ (it. fantasia); носсъ,
 шагъ, гѣмъ грѣсъ, маскъратъ;
 das sind —n, ачестеа сънтѣ фѣ-
 ѣлъге.
Postel, m., варѣсъ, чоканъ.
Posten, m., фѣстъ; einem einen —
 spielen, а жѣка фѣста кѣива, а'ни
 вате жокъ де чѣева.
Posten, int., секътѣре, нимикрѣ.
Postenhast, a. m. ad., гѣмѣцъ, шѣ-
 гачъ, demendatъ.
Postenreiter, m., омъ гѣмѣцъ, вѣ-
 фѣнъ; тѣскърѣчъ, гѣдѣшъ, зорѣгъ
 (ардел., гѣт. zojilus).
Postenspiel, n., фарсъ (ital. farsa,
 фр. farce), фѣрѣгъ, репресантъ-
 цѣне вѣрѣскъ (ан театрѣ).
Postertich, a. m. ad., де рѣсѣ, нос-
 панъ, рѣдекълѣ; — aufsehen, а
 авѣ привѣре ка ниминѣ, привѣре де
 рѣсѣ.
Postertlichkeit, f., вѣѣрѣ, тѣскърѣе,
 фѣрѣрѣе.
Post, f., поштъ; вѣистъ, дѣштѣин-
 царѣ; носъ; съмъ; fahrende —,
 deligendъ; ordentliche —, поштъ
 ordinаръ; reitende —, кѣриеръ,
 пошта мѣкъ; außerordentliche —,

стафѣтъ; eine — eintragen, а
 реѣистра (о пѣсецияне де ванѣ);
 —en tragen, а пѣрта ворѣе, а
 фѣ фѣлѣра кѣлѣе.
Postamt, n., поштъ, офѣциѣ де по-
 штъ; —beamte, m., офѣциалъ де
 поштъ; —bote, m., тримѣкъ, мѣкъ,
 мѣсаѣеръ, кѣрсоръ алѣ поштѣ;
 —frei, a., скѣтитъ де поръ, франкъ;
 —geld, n., поръ де скѣрсорѣ; —
 halter, —meister, m., поштаръ,
 маѣстръ де поштъ; —horn, n.,
 корѣлѣ постѣционѣлѣ; —inschi,
 m., постѣционъ; —papier, n., хѣр-
 тѣ фѣнъ, хѣртѣ де скѣрсорѣ; —
 pferd, n., калѣ де поштъ; —reiter,
 m., кѣриеръ, кѣрсоръ; —säule, f.,
 колѣнъ де мѣлѣрѣ (арѣгътѣре);
 —schein, m., кѣтанѣ, адеверѣнѣ
 дела поштъ; —schiff, n., пале
 кѣрѣре, пакѣтѣотъ; —taube, f.,
 порѣмѣ кѣриеръ; —wagen, m.,
 каръ де поштъ; —wesen, n.,
 поштѣрѣтѣ; —zug, m., трѣсаръ
 де поштъ, дѣлѣмѣтѣръ (де а-
 тѣтеа пѣрекѣ де калѣ).
Postement, n., постѣмѣнѣ, пѣ-
 деѣталъ.
Posten, m., арѣкѣлѣ де вѣнъ конѣ,
 парѣтѣ (ан лимѣа пѣрѣѣет.); локъ
 де офѣциѣ, постъ; сѣпѣлѣ (ла
 вѣлѣторѣ).
Postille, f., карѣ де пѣдѣче.
Postillenreiter, m., пѣдѣкѣторъ пѣ-
 цѣаръ, карѣ рѣстѣмѣ пѣдѣчѣе
 алѣора.
Postillon, m., постѣционъ (сѣрѣцѣ,
 тѣрѣ).
Postiren, v., ашезъ, колѣокъ, алѣокъ.
Posto, n., постъ, локъ; — fassen,
 а сѣ ашеза, а окѣпа знѣ локъ,
 а сѣ поста.
Potage, f., (зи потаж), замъ гѣлъ,
 дѣркъ.
Potentat, m., потѣнтатъ, сѣверанъ,
 доминѣоръ.
Potroutti, m., кѣцѣе, насъ де а-
 ѣзматъ; (мѣс.) потѣрѣ.
Pott, m., ѣлъ, канъ.
Pottasche, f., поташъ, потѣмѣ (ан-
 сѣреа чѣлѣмѣ).

- Post-fisch**, —wall, m., ♦исетръ (poiché de mare).
- Post!** int., —tausend! тръснето ♦изцере!
- Präbende**, v. Pfünde.
- Präceptor**, m., днръцъторѣ, даскъѣ.
- Pracher**, m., чершеторѣ.
- Pracht**, f., помпъ, гръндоре, мъриме лэстрось; *das ist eine —*, есте лэкръ grandiosѣ.
- Pracht-aufwand**, m., лэксѣ; —*aufzug*, m., прочесикне помпось; —*ausgabe*, f., edicizne стрълчигъ, edicizne лэксось; —*bett*, n., парѣ de парадъ; —*himmel*, m., valdaxinѣ; —*segel*, m., qvelickѣ; —*liebe*, f., isvipe de помпъ, de лэксѣ; —*werk*, n., лэкръ помпосѣ; —*zimmer*, n., odale de парадъ, odale помпось.
- Prächtig**, a. mi ad., помпосѣ, миннатѣ, търецѣ, domnesкѣ.
- Prachtvoll**, a. mi ad., plinѣ de помпъ, grandiosѣ.
- Präcipität**, n., пречипитатѣ, арѣкатѣ ла oxadѣ (xim).
- Präcision**, f., пречисизне, акърътецъ.
- Prädestination**, f., predectinъizne painre хотъраре (a corpii omeniri).
- Prädikat**, n., (loc.), предикатѣ.
- Prägen**, v., тигърескѣ, тѣл монетъ.
- Pragmatif**, f., pragmatikъ, регулмънтѣ екациатикѣ (ан Франца 1438); регулмънтѣ dinastikѣ (ан Австриа Каролъ-VI).
- Pragmatisch**, a. mi ad., pragmatikѣ.
- Prahlen**, v., ме трѣескѣ, ме днрътѣ, ме ѣлескѣ; *viel —s und nichts dahinter*, ѣалъ гѣлъ, траисъ вшѣръ.
- Prähler**, m., трѣашѣ, днрътѣтѣ.
- Prählerei**, f., ѣалъ, мълариѣ, днрътѣтъръ.
- Prählerisch**, a. mi ad., ѣлосѣ, гълдърѣсѣ.
- Prählhand**, m., v. Prähler.
- Prählsucht**, f., вѣла трѣiel.
- Prahm**, m., podѣ, vacѣ de тректѣ (ana).
- Prahme**, f., кърпенѣ.
- Praktif**, f., практикъ, пълере дн краре.
- Praktifabel**, a. mi ad., практикаверѣ, че се вѣте аплера, пълере дн краре.
- Praktiker**, m., практикантѣ, mediakъ практикѣ.
- Praktisch**, a. mi ad., практикѣ (оупсѣ теорiel); лэкръторѣ, ѣмтъитѣ.
- Prälat**, m., прелатѣ, архiereѣ.
- Präliminär**, a., preliminarѣ, че претерѣ ла матерia prinčinalъ (дн штинце).
- Prall**, a., днтинсѣ, еластикѣ.
- Prall**, m., ресалтѣ, ресълтътъръ.
- Prallen**, v., ресалтѣ (o vilъ, o volъ).
- Praller**, m., ресълтътъръ.
- Präludium**, n., (mъc.), прелюдѣ, днченътѣ.
- Prämie**, f., премѣ, ресалатъ.
- Prämisse**, f., (loc.), премисъ.
- Prängen**, v., ѣакѣ поитъ, ме арътѣ, днл даѣ лэстръ.
- Pranger**, m., локѣ de рѣшине, прагъ, ѣаланъ (пентръ криминал).
- Pränumeriren**, v., пренъмерѣ, ме асоцескѣ.
- Präparat**, n., препаратѣ, лэкръ прегътѣ.
- Präposition**, v. Wortwort.
- Präsent**, n., презентѣ, дарѣ.
- Präsentant**, m., пресънтантѣ, дн ѣцъишъторѣ (de o полицъ).
- Präservatio**, n., (med.), пресервативѣ, апърътивѣ (de o volъ).
- Präsident**, m., прешединте.
- Präß**, m., гръмадъ.
- Prasseln**, v., ме днвкисѣ, даѣ вѣгъ десърматъ.
- Prassen**, v., паръисѣ, покнескѣ (ѣккъѣ аръндѣ).
- Prasser**, m., днвкисатѣ, десърматѣ, тръилъ.
- Prasserei**, f., десърѣ, днвкисътъръ; гълкомѣ ла траис днвкисатѣ.
- Präsumiren**, v. Voraussetzen.
- Prätendent**, m., претиндинте.
- Prätor**, m., жѣдекъторѣ (ла romanъ antich), преторѣ.
- Prätorianisch**, a., преторинъ, че се gine de garda domitorъkъl.

Prebigen, v., предикъ, вестескъ, ан-
пачиѣ къвѣнтъли дѣи Dzeš (про-
поведѣескъ).

Prebiger, m., предикъторъ, министръ
къвѣнтъли dzeesкъ (проповедѣи-
торъ); —amt, n., оѳицѣ де пре-
дикъторъ; —stand, m., статъ
еклисиастикъ.

Prebigt, f., предикъ, къвѣнтъ вице-
рическъ; —buch, n., карте де
prediche.

Preis, m., прецъ, валоре; ладъ;
billiger —, прецъ еѳтинъ, прецъ
дикретъ; fester —, прецъ доѳинъ;
Gott sei — und Dank, Dzeš. съ
ѳие лъдатъ; um jeden —, къ
ориче прецъ; das ist der genaueste
—, ачеста е прецълъ чедъ дин
змъ; ich würde es um keinen
— thun, еѣ н'аш ѳаче ачеста
ментръ тѳтъ лъмеа; man muß es
zu seinem — sagen, тревзо съ о
сизнъ спре ладъа са; —aufgabe,
f., провлетъ де преміѣ; —schiff,
f., скриуторъ къ конкърсѣ де пре-
миѣ; —würdig, a., лъдаверъ;
gloriosъ; —contant, m., крантъ,
лістъ де прецъри, таріѳъ.

Preis, ad., —geben, а лъса дн
прадъ, а пъръси.

Preiselbeere, f., омеъръ, стръгъръ
зресекъ.

Preisen, v., преѳхескъ; ладъ, сти-
mezъ, ренътезъ, даѣ ладъ, даѣ
глоріѣ.

Preisär, a., прекаръ, че ал дин гра-
ція алтѣа, ѳолосѣ че ѳи се нѳте
кърта.

Prelle, f., арзакътъръ, днелтътъръ
(де вѣше), пѣтъръ (цолъ ш. а.)
де арзакатъ.

Prellen, v., днелтъ, арзакъ, асвѣр-
лѣ; einen Fuchß —, арзакъ дн
сѣсѣ о вѣше; дншелъ, амъдескъ.

Preller, m., амъѳиторъ, дншелъ-
торъ, пѣкълиторъ, грѣѳторъ; дн-
елтъторъ, арзакъторъ.

Prellerei, f., дншелътъръ; пѣкълиторъ.

Preßant, a., днелѳиторъ, гравникъ.

Preßbyterianer, m., пресвѣтеріанъ
(сектъ дн Скоція), че ладъдъ
епископатълъ.

Preß, a., стринсѣ, тескъзітъ, ад-
странсѣ; —baum, f., скъндъръ
де тескъ; —baum, m., дръгъ де
тескъ; —bengel, m., кеѳе, кър-
літъ де днторсѣ тескълѣ; —brett,
n., скъндъръ де тескъ; —freiheit,
f., ливертатеа тнпаръли, ливертатеа
пресел; —glanz, m., лѣстръ датъ
къ преса; —span, m., скъндърікъ
де тескъзітъ (такавеа).

Preße, f., тескъ, сторкъларъ, стор-
къторъ; тнпаръ; лѣстръ; das Werk
ist unter der —, картеа е съв
тнпаръ, картеа се тнпъреште; die
— geben, а да лѣстръ (ла о де-
сетъръ).

Pressen, v., стралгъ; тескъзескъ,
сторкъ; тикесекъ, дндесѣ, дн-
деслѣ; тнпърескъ; констринтъ,
силескъ; mein Herz ist gepreßt,
inima'mi é стринторатъ; Wa-
trosen —, а скѳте пѣрпнарі къ
сѣа.

Presser, m., тескъзіторъ, тескаръ
(дръгаръ), тнпъриторъ.

Pressung, f., тескъзітъръ, сторкъ-
търъ; дндесетъръ.

Preßt, a., (мѣс.), престо, рънеде.

Präparat, m., (med.), прианісмаѣ
(вѳлъ дн теѳсръ вѣрѣ).

Präde, f., терѣнъ (пеште).

Prädeln, v., пншлѣ; днпнзлгъ.

Priester, m., преотъ (итал. prete);
пресвѣтеръ, іереѣ, пѣсторъ.

Priesteramt, n., дерегъторіѣ прео-
дѣскъ; —herrschaft, f., іерархіѣ,
domnѣ преодѣскъ; —stand, m.,
преодіма, стареа преодѣскъ, ста-
талъ преодѣскъ; —weihe, f., хи-
ротоніре.

Priesterin, f., преотѣсѣ.

Priesterschaft, f., клеръ, статъ прео-
дѣскъ, тармъ преодѣскъ.

Priesterthum, n., преодіе, пресвѣ-
тератъ.

Primas, m., примате, зптелкълѣ мн-
трополітъ (днтръ о дѣрѣ).

Primat, n., Primatwürde, f., при-
матѣ, демнitate примациалъ.

Primawechsel, m., прима камбіѣ (в.
Wechsel).

- Prime**, f., (ан мѣсикъ), примъ, то-
наль интеа, тональ mai de жокъ;
(ла джелъ) prima ловитръ; prima
ѡацъ, колъ; prima рзгъчзне.
- Primer**, f., приморъ (ѡлоре).
- Primitiv**, a., примитивъ, чалъ mai
venis; (ан грѣм.) izvinte de ръ-
дъчинъ, радикало, рдъчинеле.
- Princip**, n., принципъ, temelъ, ан-
чепътръ, есворъ, зрелъ, каѡса
principiалъ; адевръ днведератъ
(ан ѡлософъ); массимъ, регълъ
(ан релече, моралъ, политикъ).
- Principat**, m., принципалъ, патронъ;
чалъ mai днсемнатъ; цевъритъ
de oprane.
- Prinz**, m., принцпе, domnъ mai mare.
- Prinzessin**, f., принцпесъ, принцесъ,
domnъ, domniгъ.
- Prior**, m., приоръ, проествоъ, сз-
періоръ, архіереъ.
- Priorität**, f., приоритате, знтелегате,
сзперіоритате (mai вжрочеъ ан-
тре viserikanl mi кълъгърl).
- Prise**, f., прадъ, принципъ, принципъ,
присъ; — Tabak, присъ de тълъакъ.
- Prisma**, n., присмъ, приспъ, орлче
ѡигръ мзгилътзраъ компъсъ din
парахелограме; instrumънтъ de
стикъ prin каре се decomпъне
лмина.
- Prüfche**, f., пожиторе, сзъркъ; ло-
пъдикъ; ванкъ, лавицъ, приспъ;
панте de ншпкъ; кодъ caniel;
шеа латъ; ѡлалъ; dickъ; —meister,
m., палаштъ.
- Privat**, a. mi ad., приватъ, парти-
кларъ.
- Privet**, n., днмълъторо, шиторе,
вдъ.
- Privilegium**, n., привилегиъ (Vorrecht).
- Probat**, a., черкатъ, проватъ.
- Probe**, f., провъ, черкаре, слери-
мънтъ; мзсръ; eine — anstellen,
а черка, а ѡаче о провъ.
- Probe-blatt**, n., —druck, m., провъ,
prima колъ, тпъритръ de провъ;
—gold, n., азръ de провъ; —
haltig, цпъторъ de провъ; —
jahr, n., анъ de провъ.
- Proben**, v., черкъ, ѡакъ провъ,
прозеъ.
- Probitet**, m., черкъторъ, провъторъ
(de minerale).
- Probitwage**, f., кыпъвъ de провъ.
- Problem**, n., (mat.), провлетъ, ан-
тревъчзне de declectatъ dъмъ ре-
гълае mriingel; че е грехъ de
привенгъ.
- Problematisch**, a., провлетатикъ, грехъ
de черкатъ; de dicълатъ, dicъла-
таверъ.
- Probst**, v. Propst.
- Procedur**, f., прочесаръ, прочедаръ,
ordinea жздекторескъ.
- Procent**, n., процентъ, довъадъ л
сатъ.
- Proces**, m., прочесъ, казсъ de жъ-
декаръ; оперъцизне химикъ.
- Produkt**, n., продонтъ, продаскъ.
- Profan**, m., миренъ, профанъ, жъ-
мескъ.
- Profaniren**, v., профанезъ, при-
хънескъ.
- Profess**, m., жзръмънтъ de нълъгърл.
- Profession**, f., месеріъ, мештерие
(it. mesterie), професізне.
- Professionist**, m., месеріаръ, меш-
теръ, професіонистъ.
- Professor**, m., професоръ, дивуцъ-
торъ пълъикъ.
- Professur**, f., професоратъ.
- Profil**, n., профилъ, ѡаца възгъ орл
deliniatъ nъmal dинтр'о латре;
diese Frau ist schön im —, ачестъ
ѡметъ е ѡрзмосъ din профилъ.
- Profit**, m., кытитъ, профитъ.
- Profos**, Profos, m., профосъ, пре-
востъ.
- Programm**, n., програмъ, превестре.
- Progres**, m., пайнтаре, прогресъ.
- Prohne**, f., маршине.
- Projekt**, n., пролентъ; антреприсъ.
- Proclamation**, f., проклетъцизне
(Aufruf).
- Procura**, f., прокуръ, пзтере datъ
de а лъкра ан пшеле кзиза.
- Prolog**, m., пайнтекъзънтаре, къ-
внтъ днвинте, прологъ, проѡадъ.
- Prolongation**, f., прелъщере, прола-
гъцизне, респиръ (ла перъдеторl).
- Promeniren**, v., прималъ.
- Promotion**, f., пайнтъмънтъ, про-
моцизне.

- Proponen**, n., (грам.), пронаме (Fürwort).
- Propaganda**, f., пропаганда; конгресиянеа din Roma пентру зъщреа крединеи; асноуиро супе а зъш идол революционаре.
- Prophet**, m., профетъ, проорокъ; der — gilt nichts in seinem Vaterlande, ницъ закъ профетъ аз е приимитъ да patria са.
- Prophezeien**, v., профетезъ, проороческѣ, сванъ даинте.
- Prophezeiung**, f., профетия, проорочия.
- Proportion**, f., пропорцияне, квинда първоборъ, симетрия; nach —, дзире тьсзръ, да пропорцияне (Verhältniß).
- Proportionirt**, a., пропорционатъ, амьсзракъ.
- Proposition**, f., пропозицияне.
- Propst**, m., преноситъ; ерменъ; протоереъ.
- Propstei**, f., преноситръ (ан vice-rika аносенъ).
- Prosa**, f., просъ; квинтаре несъпъсъ да тьсзръ.
- Prosaiker**, **Prosaist**, m., процаикъ.
- Proscription**, f., десцораре, проскрипцияне.
- Proselnt**, m., (греч.), поъ венитъ, пьгънъ крештинатъ, проселитъ; партиканъ; —en machen, а фаче проселинъ.
- Proselntism**, m., проселиция, проселицизмъ, зель де а крештина.
- Prost**, int., sie-de-xine.
- Prosobie**, f., прокодия, рьспикаре регаларъ дзуръ акцентъ ми тьсзръ.
- Prospekt**, m., проспектъ, привере.
- Prostituiren**, v., а десвергъра, а пьгъри; а свьрка, а иньама, а джоси.
- Protection**, a. Schutz.
- Protector**, v., протекторъ, сквиторъ, апьрѣторъ.
- Protest**, m., протестъ; einen Wechsel mit — zurückschicken, а ремите о полицъ къ протестъ.
- Protestant**, m., протестантъ.
- Protestantism**, m., протестантизмъ, крединда протестантиоръ (а-терант, лавин).
- Protokoll**, n., протоколъ, катастрикъ, деръ; ein — führen, а динэ протоколъ.
- Protokolliren**, v., протоколезъ, рецитрезъ.
- Prosen**, v., дакаркъ тькълъ, пьнъ не котизъ; те весьмьлъ.
- Prosig**, a., ардъгосъ, червикосъ.
- Proswagen**, m., котизаръ, тилегъ де тьнъ.
- Proviand**, m., меринде, провиандъ, провизияне; —haus, n., magazinъ de proviandъ.
- Proviandiren**, v., провьзъ къ меринде.
- Providenz**, v. Vorsehung.
- Provinz**, f., провинция, цёръ.
- Provincial**, a., провинциалъ.
- Provision**, f., меринде, провизияне, кьпире (de merinde).
- Provisor**, m., провезьторъ, провизоръ; дагрицаторъ.
- Provisorisch**, a. mi ad., провизоръ, прогрицаторъ; интерималъ, де азл-не-тъне.
- Prozess**, v. Proceß.
- Prubeln**, v., стрикъ азкрьлъ, тьндълескъ; даъ да зидъ, да клокотъ.
- Prüfen**, v., черкъ, пьнъ да провъ, есаминезъ (испитескъ).
- Prüfung**, f., провъ, есаминъ, черкаре; harte —, провъ греа, черкаре дьреробъ.
- Prüfling**, m., кандидатъ де есаминъ.
- Prügel**, m., вастонъ, вьдъ, чомаръ; гьтежъ.
- Prügelei**, f., чомьцитръ, вьтаие.
- Prügeln**, v., батъ, чомьцескъ.
- Prunk**, m., помпъ, парадъ дешьргъ, фалъ; алааратъ.
- Prunken**, v., факъ помпъ, м' арътъ, ме тьндрескъ.
- Prunksucht**, f., извире де помпъ, фанеаронатъ, фьрелье; —süchtig, фанеаронъ, фьрфалъ.
- Psalm**, m., псалмъ, кьлтекъ сакръ; —buch, n., псалтире; —dichter, m., псалмистъ; —gesang, m., псалмодия.
- Psalmist**, m., псалмистъ.
- Psalter**, n., псалтире.
- Pseudonym**, псевдонимъ, пьме скимватъ, пьме свьзъкъ.
- Pst**, int., яст, тачи!

Psycholog, m., психологъ, кыноскыторъ де фактыгиде съдетымъ.
Publicirung, **Publication**, f., публ-кыциэне.
Publikum, n., публикъ.
Pub, n., пубъ (мъсъръ рсебскъ = 40 U. de Viena).
Pubel, —hund, m., кыне вървосъ, кыне шигосъ; дрэмъ де поиче; грешъ (ан поиче); вълтокъ; —topf, канъ кредъ, пъръ вълвоис; —närrisch, a. mi ad., пеззнатекъ, komediocъ.
Pubeln, v., смингескъ, грешескъ (ла поиче); те амилетеческъ (зеаткъ); тратезъ кыпеште.
Puber, m., пѣдеръ, праѣ де пѣръ; —mantel, m., мантелинъ (de uxderatъ).
Pubertig, a. mi ad., амнудератъ, амнудвератъ.
Pubern, v., амнудерезъ, амнудверезъ.
Puff, int., вѣѣ, пѣѣ.
Puff, m., ловитъръ, пѣмитъръ, пѣмнъ, rloлдъ; минчанъ.
Puffen, v., пѣмнескъ, вѣнескъ, rloлдескъ.
Puffer, m., пистолъдъ, терцдеролъ; вѣниторъ, rloлдиторъ.
Puls, m., пълсъ, вѣгътара вѣпеі; —ader, f., артерия; —messer, m., пълсидоуа, пѣсъръторъ де пълсъ; —schlag, m., пълсъ, вѣгътара пѣсълъ; —zittern, n., тремъръ де пълсъ.
Pulsiren, v., пълсѣзъ, вате съпцеле.
Pult, n., пѣлитъ, сикрилъ, скринъ.
Pulver, n., пѣлвере, іѣрвъ де пѣшкъ, праѣ; er hat das — nicht erfun- den, елъ е знъ канъ сѣкъ; keinen Schuß — werth sein, а пѣ пѣтi о чѣпъ.
Pulverbeutel, m., сѣкъледъ де праѣ; —büchse, f., кэти де праѣ; —horn, n., корнъ де пѣлвере; —kammer, f., —magazin, n. maga- cinъ de праѣ; —tonne, f., тонъ, валеркъ де праѣ.
Pulverfiren, **pulvern**, **pülvern**, v., пѣлверезъ, преѣанъ ан пѣлвере.
Pump, m., кредитъ (ла школарі).

Pumpbrunnen, m., фонтънъ къ т-милоръ.
Pumpe, f., пѣмпа (итал. pompa), трамвъ (итал. tromba), тромвъ, тѣлмвъ.
Pumpen, v., пѣмpezъ, скотъ къ пѣмпа; те амнудератъ.
Pumpen-bohrer, m., сѣределъ де пѣмпа; —bohrer, m., —fappe, f., кѣлакъ де тѣлмвъ; —kasten, m., пѣдъ де тѣлмвъ; —klappe, f., —ventil, n., ресѣлъторе, вѣптелъ; —rührer, m., лимѣора тѣлмвѣі; —schwengel, m., мѣпѣкѣлъ тѣлмвѣі; —sauger, m., фозълъ, сѣгъторълъ пѣмпеі; —schwengel, —schwingel, m., кѣмгъпарълъ пѣмпеі; —stiefel, m., тѣпкѣлъ, inima пѣмпеі.
Pumper, m., пѣмпаръ.
Pumpnickel, m., пѣне де Вестѣалиа, пѣне де сѣкаръ.
Pumphosen, **Pumpchosen**, v. **Pumperhose**.
Punkt, m., пѣнтъ, понтъ; артикалъ; von — zu —, дѣн пѣнтъ ан пѣнтъ; — fünf Uhr, токма ла чинѣ оре.
Pünktchen, n., пѣнтшоръ, пѣнтъледъ.
Punktirbuch, n., карте де ѣрменъкыторъ.
Punktiren, v., дѣнтезъ, пѣнъ пѣнтѣрi; den pindъ деоманѣа (врѣжиторіа).
Punktirer, m., деоманѣ, гѣчиторъ дѣн пѣнтѣрi.
Punktirkunst, f., деоманѣ.
Punktirung, f., пѣнтъциэне.
Pünktlich, a. mi ad., акъратъ, ѣсактъ, пѣнтълалъ, преѣисъ.
Pünktlichkeit, f., акъратѣдъ, пѣнтъалитате, преѣисэне.
Punktuation, f., амтѣпѣнциэне.
Punktur, f., (типогр.), пѣнсъръ, пѣнтъръ.
Punkturum, m., анималъ кѣтъ пѣнтъдъ, микроскопикъ.
Punsch, m., пѣнчъ (вѣстѣръ); —essenz, f., есѣнцъ де пѣнчъ; —glas, n., пѣхаръ де пѣнчъ.
Pupill, m., пѣмилъ (Pündel).
Pupille, f., пѣпилъ, лѣмина рѣлалъ.

Wurpe, f., пълъкъ, о̀лпъкъ; (ист.
 пат.) пимѣ, хрисалиѣ.
 Wurpen, v., то жокѣ къ пълъше.
 Wur, a., кзратѣ.
 Wurgang, f., пьрганцѣ, кьрѣце (me-
 dicinѣ).
 Wurgen, v., пьрпезѣ, кьрѣцѣ (Ka-
 riten).
 Wurft, m., пьрпцѣ (ан лимѣ, каре
 о кьрѣцѣ де стрѣлисте).
 Wuritan, m., пьританѣ (сектѣ релен.).
 Wurwur, f., пьрпзрѣ, порѣпрѣ; —
 woth, a., рошѣ пьрпзрѣ; —schnee,
 f., толъскѣ (чо дѣ колѣреа пьр-
 пзрѣ).
 Wurwur, a., пьрпзрѣ, де порѣпрѣ.
 Wurzel, v. Wurzel.
 Wustel, f., вешкѣцѣ, пштеа.
 Wusten, v., сьолѣ, гѣолѣ, пѣолѣ.

Buterhahn, n., карканѣ.
 Butfen, Buthünchen, n., пѣлѣ.
 Butte, Butte, f., вьлѣокѣ.
 Buß, m., гьтѣлѣ, китѣлѣ, гьлитѣрѣ,
 толетѣ, акончѣтѣрѣ; —handel,
 m., пегѣцѣ къ марѣ de модѣ;
 —händler, m., пегѣцѣторѣ de
 модѣ; —macherin, f., модѣцѣ;
 —sucht, f., пѣвзпѣ de модѣ;
 —tisch, m., толетѣ, месѣорѣ de
 гьтѣлѣ.
 Bugmaße, m., пѣтѣкѣ, пѣтѣкорѣ.
 Pyramide, f., пѣрамидѣ.
 Pyramidalformig, a., пѣрамидалѣ.
 Pyrometer, m., пѣрометрѣ, тѣскрѣ-
 торѣ де фокѣ (дѣпре градѣрѣ).
 Pyrotechnik, f., пѣротѣкнѣкѣ, арти-
 оѣцѣа къ фокѣ.

Q, n., а шестиспрезечеа лѣтерѣ а
 алфавѣтѣлѣ германѣ.
 Quaal, v. Qual.
 Quabbe, v. Wamme.
 Quabbelig, a., трѣскрѣнтѣ; кьрпосѣ.
 Quabbeln, v., трѣскрѣ (ка рѣчѣ-
 тѣрѣе).
 Quackeln, v., сьнтѣ неогѣрѣтѣ, ме
 'ndolesкѣ.
 Quackler, m., онѣ неогѣрѣтѣ.
 Quacksalber, m., медѣкѣ кьрпѣцѣ,
 шарлатанѣ; —ei, f., шарлатанѣрѣ.
 Quacksalbern, v., шарлатанѣрѣосѣ.
 Quader, —stein, m., —stück, n., пѣ-
 трѣ пѣтратѣ (гьлатѣ); кѣвѣ de
 пѣтрѣ.
 Quadrat, m., пѣтратѣ, кадранѣ,
 а патра патре дѣн черкѣ.
 Quadrat, n., пѣтратѣ, кадратѣ (пѣ-
 мерѣ, фадѣ); —fuß, —schuß, m.,
 зрѣтѣ (пѣчорѣ) пѣтратѣ; —melle,
 f., мѣгѣ пѣтратѣ; —rechnung, f.,
 какѣлѣ de пѣмерѣ пѣтратѣ; —
 ruthe, f., вѣргѣ пѣтратѣ.
 Quadratur, f., пѣтратѣрѣ, кадрѣ-
 тѣрѣ.
 Quadratwurzel, f., рѣдѣчпѣ пѣ-
 тратѣ; —zahl, f., пѣмерѣ пѣ-

тратѣ; —zell, m., полѣкарѣ, де-
 петѣ пѣтратѣ.
 Quadriren, v., пѣтрезѣ, адѣкѣ ла
 фортѣ пѣтратѣ; eig. се кѣвѣне,
 потрѣвѣште.
 Quadrupel, a., лѣштѣрѣтѣ, патрѣ-
 пѣкатѣ; —affiance, алѣгѣтѣрѣ
 лѣштѣрѣтѣ.
 Quaken, v., а окѣ (вѣросѣка).
 Quälen, v., а гѣпа, стрѣга.
 Quaker, Quäker, m., окѣторѣ (ани-
 малѣ); кѣкерѣ (зрѣшѣторѣ къ
 Фокѣ еретѣкѣ дѣн Англѣ); —
 glaube, m., крѣдѣнга кѣкерѣскѣ,
 кѣкерѣсмѣ.
 Qual, f., торѣтѣрѣ, марѣтѣрѣ, кѣнѣ.
 Quälten, v., торѣтѣрезѣ, марѣтѣрезѣ,
 кѣнѣсѣкѣ; сѣперѣ, пѣкѣжѣсѣкѣ.
 Quälter, m., торѣтѣрѣторѣ, кѣнѣторѣ;
 сѣпѣрѣторѣ, сѣкѣторѣ; —ei, f.,
 торѣтѣрѣтѣрѣ; сѣпѣрѣре.
 Quälgeist, m., епѣрѣтѣ торѣтѣрѣторѣ;
 онѣ сѣпѣрѣторѣ, сѣкѣторѣ.
 Qualificiren, v., кѣалѣоѣкѣ; sich —,
 а се дѣспѣнде, а се фѣче авѣрѣ,
 капѣче, ванѣ de чева.
 Qualität, f., кѣлѣгѣте, патѣрѣ, фѣлѣ.
 Quelle, f., зрѣкѣ de марѣ, медѣзѣ.

- Qualm, m., оѣмѣ грочѣ, авспѣ dečč; —ig, a., авспочѣ.
- Qualmen, v., оѣмежѣ, даѣ оѣмѣ, авспѣ грочѣ.
- Qualster, m., олегрѣ, скѣпатѣ мѣ-кочѣ; —ig, a., олегрѣмѣтѣкѣ.
- Qualstern, v., скѣпѣ олегрѣмѣ.
- Quandel, m., парѣ че се 'ноѣе дѣ мѣжлокалѣ грѣмежел дѣ лемне преѣкѣнде дѣ кѣрѣмѣ; —beerbaum, m., (mespilus amelanchier, plant. Lineč).
- Quantität, f., кѣтѣме, кантѣтѣ.
- Quantweise, ad., де оортѣ.
- Quantum, n., кѣтѣ, сѣмѣ, нѣмерѣ, порѣжѣне.
- Quarre, Hal—, f., мѣхалѣ (пеште).
- Quarantäne, f., карантѣнѣ (ком. лѣзѣретѣ); —halten, цѣнѣ карантѣнѣ.
- Quarf, m., кашѣ прѣсѣтѣ, мѣле; тѣлѣ; валѣрѣ; лѣкрѣ de nimika, вагѣтелѣ; du sollst einen — davon bekommen, о сѣ те алоѣи кѣ nimika; —fäse, m., вѣрѣжѣ прѣсѣтѣ; —faß, m., стрѣкѣрѣтѣоре; —spise, f., о нѣжѣтѣрѣ.
- Quarte, n., карѣа, пѣтрѣтѣ.
- Quaren, v., цѣнѣ, скѣжѣлѣскѣ (кѣ-мѣ), пѣлѣрѣ, мѣрѣлѣ.
- Quart, n., картѣ, пѣтрѣрѣ (ѣр-тарѣ), а парѣа парѣе, лѣтрѣ; ein — Bier, знѣ пѣтрѣрѣ de берѣ.
- Quartal, n., трѣмѣнѣ, трѣмѣстрѣ, трѣмѣсѣцѣ; —weise, ad., дѣн трѣл in трѣл мѣсе (лѣнѣ).
- Quartaner, m., картѣнѣ, сколарѣ de кл. 4а.
- Quartanfieber, n., ѣрѣтѣрѣ картѣне (de a 4a zi).
- Quartant, Quartband, m., картѣ дѣ картѣ.
- Quartblatt, n., ѣолѣ дѣ картѣ.
- Quartett, n., картѣтѣ (кѣнѣтѣ дѣ-тонѣрѣ de парѣ).
- Quartier, n., картѣрѣ; кѣартѣрѣ, ло-кашѣ = (локѣжѣне); пѣтрѣрѣ; wo werden Sie Ihr — nehmen? знѣо о сѣ те ашеѣи кѣ локѣжѣнда? (мѣл.) — machen, ѣакѣ картѣрѣ; ein — Wein, знѣ пѣтрѣрѣ de вѣнѣ.
- Quartieren, v., картѣрѣжѣ, знѣ дѣ кѣартѣрѣ.
- Quartierstei, a., неовлѣгатѣ ла дѣре de картѣрѣ; —geld, n., банк de картѣрѣ; —meister, m., маѣстерѣ de картѣрѣ, дѣкѣартѣрѣрѣ; —zettel, m., чѣдалѣ de дѣкѣартѣрѣтѣ.
- Quarz, m., карѣцѣ (minerāl kрe-menocč); —haltig, a., карѣцѣчѣ.
- Quassia, v. Bitterholz.
- Quast, —e, f., ѣионѣ, мѣгѣ, чѣ-кѣрѣ, канѣѣѣ.
- Quatember, v. Quartal.
- Quaterne, f., кѣтерѣнѣ.
- Quatschen, v., а леопѣ.
- Quecke, —ngras, n., чѣнтѣнодѣ, полѣронѣ (пѣрѣ, пѣнтѣ).
- Quecksilber, n., арѣиѣтѣлѣвѣ, мерѣ-рѣлѣ; —öl, pflaster, n., знѣтѣ мерѣ-кѣрѣлѣ.
- Quehle, f., штерѣгарѣ.
- Quell, m., Quelle, f., ѣонтѣлѣ, сор-пѣте (ѣсворѣ); ѣиг. origine, дѣ-чѣнтѣ, канѣ, канѣсѣ; аѣс sifera —, дѣн гѣрѣ ѣекѣрѣ.
- Quellen, v., ѣсворѣ, ѣсворѣскѣ, ѣсѣ; ѣиг. се пѣнтѣ, 'мѣ траѣе origine; се дѣнѣрѣ (п. а. маѣрѣеа).
- Quellgrund, m., дѣрѣмѣ ѣонтѣнодѣ.
- Quellwasser, n., аѣв вѣе, аѣв de ѣонтѣлѣ (пѣ de пѣцѣ).
- Quendel, m., чѣмѣрѣшѣорѣ, гѣмѣлѣрѣ (дѣлѣнтѣ).
- Quentchen, m., драхѣтѣ, драмѣ (non-depe); —Seide, драмѣ de мѣ-тѣсѣ.
- Quer, a. m. ad., кѣрѣмеѣшѣ, нѣ-зѣмѣ (ѣр. de biais), кѣрѣчѣнѣ, дѣагѣоналѣ (неом.).
- Quere, f., кѣрѣмеѣжѣрѣ, нѣзѣмѣнѣ.
- Querfeldein, ad., дѣакѣрѣмеѣшѣлѣ прѣсте кѣмѣлѣ; —art, f., вѣка-скѣцѣтѣ, секѣре кѣ дѣѣ тѣмѣрѣ; —balken, m., грѣндѣ кѣрѣмеѣшѣ; —baum, m., дрѣгѣ (de нѣртѣ, зѣмѣ); —binde, f., ѣашѣ кѣрѣ-меѣшѣ; —durchschnitt, m., гѣлѣ-тѣрѣ нѣзѣмѣнѣ.
- Querflöte, f., ѣлазѣтѣ, ѣлѣтерѣ кѣр-меѣшѣрѣ (кѣ газѣа de ѣѣларѣ дѣн кѣстѣ); —furchen, f., вѣрдѣ кѣрѣмеѣшѣ; —gang, m., мерѣѣ

кървичѣ; —gaffe, f., стрѣга кървичнага; —topf, m., каплѣ сѣчѣ, дндъртнѣ.

Queri, m., мехѣстѣ, мѣстѣторѣ (пролерѣ, молд.); —en, v., мѣстѣкъ кѣ мехѣстѣ.

Quers-laden, m., овлонѣ де тѣравѣ; —linie, f., линѣ диагоналѣ; —nabt, f., кѣсѣтѣрѣ кѣрмезинѣ; dзнѣ акѣ; —sack, m., декалѣ = (вѣсанѣ); —sattel, m., мѣа ѳе-мѣлѣскѣ; —schnitt, m., v. Quers-durchschnitt; —strasse, f., —weg, m., калѣ, драмѣ кѣрмезинѣ, че се 'пкървичѣзѣ; —strich, m., грѣ-сѣтѣрѣ, дзнѣ, линѣ кѣрмезинѣ; einen —strich durch die Rechnung machen, а траѳе о дзнѣ несте сокотѣлѣ, а стрѣка планѣкъ кѣва, а дндѣрка иѳѣло кѣва.

Quers-über, ad., диагоналѣмѣнте, де-акѣрмезиналѣ, пѣзѣнѣ.

Queise, f., вѣшѣкаѳѣ.

Quetsche, f., конѣсѣзне, стрѣвѣтѣрѣ; ѳѣг. вѣштѣ; прѣнѣ, в. Zwetsche.

Quetschen, v., стрѣвѣскѣ, тѣртѣскѣ, стрѣнѣ (п. е. деѳѣтѣ кѣ зма); стѣркѣ (сѣкъ дѣн агѣмѣлѣ); мѣс-тѣскѣ (стрѣгѣрѣлѣ).

Quetschung, f., конѣсѣзне, стрѣ-вѣтѣрѣ.

Quetschhammer, m., чѣканѣ де тѣр-тѣ, де планѣтѣ (метѣлѣ).

Quetschwunde, f., ранѣ де стрѣвѣтѣрѣ.

Quib-pro-quo, (лат.), ad., кѣпрокѣ, разимѣиасѣ.

Quid, m., (ан mine), арѳѣнѣ вѣ; —, a. mi ad., вѣотѣ, дешѣнтѣ.

Quiden, v., а кѣлѣ, цѣна, гѣка (ка прѣчѣлѣ).

Quinta, f., а чѣнѣа класѣ.

Quintaner, m., скѣларѣ де 5а кл.

Quinte, f., (мѣс.), чѣнѣ (корѣа чеа малѣ сѣнѣре ан вѣорѣ); ѳѣг. канѣгѣ.

Quintessenz, f., чѣнѣсѣнѣ.

Quintett, n., чѣнѣтѣ (кѣлѣтѣ де чѣнѣ inm).

Quirl, v. Quersl.

Quist, n., рѣчѣнѣ; дзнѣ; рѣинаре.

Quitt, ad., кѣтѣ, мѣнтѣтѣ, скѣнатѣ; ich bin mit Ihnen —, м'амѣ пѣлѣтѣ де Дѣа.

Quitte, f., гѣтѣлѣ; —nbaum, m., гѣтѣлѣ (помѣ); —nfarbe, f., колѣре де гѣтѣлѣ, ѳага пѣлѣлѣ; —ngelb, a., гѣтѣлѣ; —nfern, m., сѣмѣре де гѣтѣлѣ.

Quittiren, v., кѣтѣзѣ, даѣ кѣтанѣ, адеверѣнѣ де прѣмѣре.

Quittung, f., кѣтанѣ, адеверѣнѣ.

Quoblibet, n., конѣвѣтѣ, тѣлѣмѣ-валѣмѣ (амѣстѣкѣтѣрѣ де де-сѣмѣнѣрѣ, де кѣлѣтѣче сѣѣ де агѣѳеелѣ).

Quote, f., кѣгѣме, парѣе аналогѣ.

Quotient, m., конѣенѣ.

Q.

Q, n., а опѣспреѳѣчеа кѣтѣрѣ ан алѣавѣтѣлѣ ѳѣрманѣ.

Qaa, (мар.), варѣ (де вѣнѣтѣреа пѣзѣнѣ ла катарѣ).

Qabatt, m., разѣтѣ (гѣсарѣ дѣн прѣдѣлѣ арѣтарѣ).

Qabatte, f., (кѣроит.), рѣсѣрѣнтѣрѣ (де гѣлерѣ, де шѣнѣчл); вѣтѣ.

Qabattiren, v., рѣсѣватѣ, ласѣ дѣн прѣдѣ.

Qabattrechnung, f., скѣмѣнтѣрѣ.

Qabbiner, Qabbi, m., разѣнѣ, дндѣ-вѣдѣторѣ.

Qabbiniſch, a. mi ad., разѣнѣкѣ.

Qabe, f., корѣ.

Qaben-aas, n., кадѣврѣ, стѣрѣвѣ, хѣитѣ (пѣнѣтрѣ корѣл); —ästern, pl., пѣрѣнѣлѣ дешѣнатѣраѳл, вѣтрѣлѣ; —febet, f., панѣ де корѣ; —geschrei, f., кѣронѣкѣнѣтѣрѣ де корѣл; —trähе, f., корѣ пѣгрѣ; —nut-ter, f., матѣ дешѣнатѣратѣ, вѣ-трѣ; —ſchnabel, m., пѣлѣкѣ (чѣкѣ) де корѣ; —ſchwanz, a., пѣгрѣ ка корѣлѣ; —ſohn, m., ѳѣлѣ дешѣнатѣратѣ; —stein, m., пѣгрѣ вѣлѣстѣмѣтѣ, ѳѣрѣл; (am —steine

- sterben, a мърѣ ꙗн оърчѣ; —
 ter, m., татъ деснатъратѣ.
 Rabulst, m., равѣлѣстѣ, авокатѣ ви-
 клѣнѣ, къркотосѣ, секъторѣ.
 Rabullsterei, f., равѣлѣстърѣ, секъ-
 търѣ, шиканърѣ.
 Rase, f., расѣ, соѣк.
 Rasche, f., ресѣзнаре, вендетѣ.
 Raschen, m., търѣ = (gola, it.),
 гълѣжѣ (ла анимале); aus dem
 — des Todes retten, a скъпа
 din тѣра морщѣ.
 Râchen, v. a., ресѣзнѣ; sich —
 ꙗнѣ ресѣзнѣ.
 Râcher, m., ресѣзнѣторѣ.
 Râcheswert, n., савѣа ресѣзнѣрѣ.
 Râch-gefûhl, n., сѣмѣѣ de ресѣз-
 наре; —gier, —sucht, f., пѣѣтѣ,
 ardôre de ресѣзнаре; —gierig,
 —süchtig, a., ресѣзнѣторѣ, вин-
 дѣкатѣвѣ; —göttin, f., Nemesis,
 Zina ресѣзнѣрѣ ꙗнѣ Фѣрѣа.
 Raaf, m., Аракѣ (Urtad).
 Raafet, m., порѣѣ de кѣпе, влѣсте-
 матѣ.
 Raaferei, f., стрѣпаѣѣ, лѣкѣрѣ ово-
 сѣторѣ.
 Raafern (sich), v., ме декѣлѣ лѣ-
 кѣрѣндѣ.
 Raafete, v. Raafete.
 Raaf, n., рѣѣтѣ.
 Raaf-achse, f., осѣѣ de рѣѣтѣ: —arm,
 n., сѣмѣѣ de рѣѣтѣ; —band, n.,
 черкѣ de рѣѣтѣ; —bohrer, m.,
 сѣредѣлѣ de рѣѣтѣ.
 Raafbrechen, v., фѣг. ворѣескѣ стрѣ-
 катѣ (o limbъ).
 Raafchen, n., порѣѣѣ.
 Raaf-haue, —haue, f., кастѣа, савѣѣ
 de стрѣпѣтѣ вѣрѣленѣ.
 Raafel, m., чѣрѣѣ, дѣрѣмоѣс (ꙗнѣ
 prinя. d.).
 Raafeln, v., чѣрѣѣескѣ, даѣ ꙗнѣ дѣр-
 моѣс; рѣѣескѣ, дапѣнѣ пе рѣѣтѣ.
 Raafelsfûhrer, m., кавѣлѣѣ, шеѣѣлѣѣ
 зѣнѣ комплоѣѣ.
 Raafmacher, m., рѣѣарѣѣѣ, рѣѣарѣѣ.
 Raafen, v., радѣѣ, стрѣпѣескѣ, в. Aus-
 roben.
 Raafen, m., вѣрѣѣанѣ рѣѣа, пѣлѣтѣѣ,
 пѣрѣпѣ.
 Raafet, m., чѣрѣѣ, дѣрѣмоѣс.
- Râbert, v., рѣѣескѣ, пѣнѣ рѣѣтѣ;
 торѣрѣезѣ кѣ рѣѣа, пѣнѣ пе рѣѣтѣ;
 lebendig —, a оморѣ de вѣѣ кѣ рѣѣа.
 Râberwerk, n., рѣѣрѣѣтѣ:
 Râbselge, f., оѣадѣ, картѣ de рѣѣтѣ.
 Râbical, a. ꙗнѣ ad., радѣкалѣ, dia
 рѣѣѣѣнѣ; —tur, f., кѣрѣ радѣкалѣ.
 Râbieschen, n., рѣѣдѣѣѣрѣ.
 Râdiren, v., радѣѣ, инѣалѣ, сѣпѣ, гра-
 вѣзѣ кѣ аѣѣ ѣѣрѣѣ.
 Râdirtunst, f., в. Messkunst; —messer,
 n., кѣрѣѣ de расѣ (вѣрѣѣѣ); —
 nabel, f., сѣтѣѣ, сѣлѣ de сѣпѣтѣ;
 —waffer, n., аѣѣ тѣре de рѣѣѣ,
 de сѣпѣтѣ.
 Râdius, m., (геом.), радѣѣ (semi-
 diameterъ).
 Râdlinie, f., (геом.), чѣклоѣѣѣ; —
 nagel, m., кѣѣс de рѣѣтѣ (кѣ ѣлѣре);
 —schaufel, f., лѣѣѣѣѣ de рѣѣтѣ
 (ла чѣлѣ de аѣѣ); —schiene, f.,
 шѣнѣ de рѣѣтѣ; die —schienen
 auflegen, ѣерѣкѣ o рѣѣтѣ; —
 spreiche, f., сѣмѣѣ de рѣѣтѣ; —sperr,
 f., пѣдекѣ de рѣѣтѣ; —spur, f.,
 зрѣтѣ de рѣѣтѣ, вѣкѣшѣ, хѣзгѣмѣ
 (mold.); —welle, f., грѣндѣлѣѣ
 рѣѣtel; —zapfen, m., ѣѣсѣ de рѣѣтѣ.
 Raffel, v. Râffel.
 Raffen, v., рѣѣескѣ, сѣмѣлѣѣ, аѣнѣѣ,
 тѣрѣѣ la mine.
 Raffgut, n., вѣнѣ (авѣре) рѣѣпѣтѣ.
 Raffinade, f., Raffinat, m., раѣ-
 нарѣ, захарѣ раѣнарѣ.
 Raffiniren, v., раѣнезѣ.
 Raffzahn, m., дѣнѣ дѣнѣѣѣторѣ,
 колѣѣѣ.
 Ragen, v., a ce ivi, a emi de асѣ-
 пра, в. Hervorragen.
 Ragout, (zi parъ), m., дрѣсѣ de
 вѣкатѣ; токанѣ.
 Raht, m., ѣлѣѣреа лѣпѣтѣлѣ, сѣпѣ-
 тѣнѣ; den — abnehmen, сѣпѣ-
 тѣпѣескѣ.
 Rahten, m., кадѣрѣ, марѣпѣе, чер-
 чѣѣеа, пѣрѣвѣсѣ; — zum fâden,
 герѣѣѣѣ.
 Rahten, v. a., дѣкадрѣзѣ, пѣнѣ (ла
 зѣнѣ тѣѣлѣѣ) марѣпѣѣ, пѣрѣвѣзѣ;
 ѣѣѣ сѣпѣтѣнѣа; дѣнѣдѣѣ (чѣѣа)
 пе герѣѣѣѣ; v. a., ѣѣѣ сѣпѣ-
 тѣнѣ (лѣпѣтѣлѣ).

Rahmenhobel, m., перъ де пер-
васрл.
Rahmen-löffel, m., шуръ де смън-
тънитъ; —nähterei, —stichei, f.,
кэсчъръ де репреоъ; —torte,
f., тэртъ, ногаче къ смънтънъ.
Rahm, —eischuh, m., папъкъ къ
тапкъ дънъ.
Rain, m., ръсоръ, apd. (resort, ср.),
ачелъ докъ неаратъ ервосъ чева
mai ridicatъ dintre doze ogoro
menitъ opre a servi de linie de
descărcire între ele), отаръ (хатъ,
mold.); —en, v., се тэруини
принт'ънъ ръсоръ; —stein, m.,
пэтръ де отаръ.
Raison, f., резонъ, раизне, минте
сылъоъ; —abel, a. m. ad., ре-
сонаверъ; —ament, n., резонъ-
мънтъ, аргументъизне; —ken,
v., резонезъ, аргументезъ, дн-
шъръ, те дпиротивескъ къ ворва.
Raf, v. Araf.
Ralle, f., кристелъ (пасере).
Ramm, —holz, m., вервече, ариете
(ром. m.); ледрэ (вървътънъ),
потокъ.
Ramme, f., батпаръ (bătăralo, it.),
вервече де лемнъ, маъ.
Rammelit, v., батъ парл (къ вервечезе
де лемнъ); sich —, се'мпрезлъ
(vinele de металъ); се'колескъ,
върческъ (ледрил).
Rammen, v., батъ парл, терамл.
Rammeler, m., ледрэ, сеъ алтъ ani-
marъ (макэринъ).
Rammes-kopf, m., канъ де вервече;
—nase, f., пасъ де вервече.
Rampe, f., ресъритъръ, аскиъ (дн
корзалъ прегътитъ пентрэ пентинъ).
Rampen, v., кэштъръ къ ridicata,
къ топтанъ.
Ramsel, m., маръ веке.
Rand, m., марцине; — eines Topfes,
vzede ôiel; — einer Münze,
гарнитъра монетел; das versteht
sich am —e, аста се 'нцелоче
de cene; etwas am —e einlassen,
a tivî чева по марцини; mit et-
was zu —e kommen, a скоте
чева ла къпътънъ, а ôini; —an-
merkung, —bemerkung, f., потъ,

расемпаре марцинаръ; —dusa-
ten, m., дэкатъ, гажинъ ере-
каръ, къ зимъдъ.
Rändeln, randen, rändern, v., факъ
марцине, зимъескъ (знъ гажинъ).
Rand-glosse, f., v. —anmerkung; —
schrift, f., скриптуръ марцинаръ;
legendъ (не о монетъ); —schüssel,
f., тларъ, фарозриъ къ марцине;
—stein, m., пэтръ тэруинаръ,
марцелъ = (margelle), пэтръ
ротъндъ, дедре марцинеа'ънъ пэцъ.
Ranft, m., кожъ (тъпел), скордъ
(а мъмънтънъ); марцине, дэнтъ.
Rang, m., рангъ; demnitate, вped-
nicîz; ширъ, рандъ; Zemanden
den — ablaufen, a трече дна-
нтеа къива, а'л ашъка не динанте.
Ränge, f., тэнтъръ де нимика.
Rang-mäßig, a., дэнтъ рангъ; —
ordnung, f., оръндэзіала рангэри-
доръ, іерархіъ социалъ; —schiff,
n., нате де линиъ; —stolz, m.,
мъндриъ де рангъ; —streit, m.,
дичэртъ де днтъичизне; —sucht,
f., амбицине де рангъ; —süchtig,
a., амбициоъ де рангъ.
Ranft, m., кавалъ, шинецъ, викленъ;
Ränke, pl., интрипъ; er ist voller
Ränke, e nъmal интрипъ де олъ;
mit Ränke umgehen, e дмвля къ
интрипъ.
Ränkemacher, m., интригантъ.
Ranken, m., врадъ, рангъръ.
Ranke, f., кэруенъ (плангъ).
Ranken, rantern (sich), v., a се дн-
кэргъни, a се днкэжва; a се
въркози.
Ranfig, a., кэруеносъ; ръмъросъ.
Ranke-schmied, v. Ränkemacher; —
voll, a., интригантъ.
Ranunkel, f., кэруеницъ, шчоръ де
кокомъ (олоро).
Ranzchen, Ranzel, n., Ranzen, m.,
къликъ, върдъоъ, пънтече (де воъ);
висакъ (де пеле); кэркъ.
Ranzen, v., те върколескъ; дмвль
далъ кэръсъритъ; шпросъ а-
ранчедъ.
Ranzig, a., рънчедъ = (rancidus,
лат.); —seit, f., рънчезитате

- Rangion, f.**, rangiune, vani de pec-
 kambrare (a sclavului); —tren,
 v., rangioneză, peckambră.
Rangzeit, f., timpul koitpei (la
 animale).
Rapert, m., kьпъръизлă de-tăuă (pe
 nyil de pescăre).
Rappe, m., kалă negră.
Rapp, f., rezitoro de (oziată) ta-
 vakă; răie (vôlz de nail).
Rappee, Rappeh, m., tabakă racă.
Rappel, m., cmințire, așpire, nev-
 niț; —börslich, a., cmințiră, losiră
 къ лезка, калă lincemte o dörz.
Rappell, m., ренелă, рекъмаре (міл).
Rappeln, v., ходороческă, cънă (на-
 чиле); —fir, am lincemte o dörz;
 пров. eine Muff allein rappelt nicht
 im Sacke, къ o флоре нă cо фаче
 примъверь.
Rappen (sch), v., o iak za ničoră
 iste; v. a., ка Raffen.
Rappier, n., снадъ, снаирă (de scripi-
 de dzeletă).
Rappieren, v., ме ватă къ снада,
 dzeleză, scripiweză.
Rapport, m., репортă, рапъртларе
 (ооичіоcъ); —tren, v., репортезă.
Rapă, m., ріпсă (плантă одеоcъ).
Rapă, m., vink (oepă) престевогиде.
Rapfse, Rapfufe, f., нилітъръ, прадъ;
 etwas in die — geben, a da прадъ
 чева.
Raptus, m., ловире де невниț.
Rapunzel, m., Рапунцелтн, n., ра-
 нунклă (ілінтъ).
Rar, a., rară (selten).
Rarität, f., raritate, крпюстрате;
 —encabinet, n., кабинетă de ra-
 rități.
Rasch, m., расъ (materie); —, a.
 mi ad., penoda, iste: —heit, f.,
 ренезиме.
Rascheln, v., оронзескă (daș conă
 ка оронзере вскате).
Raschweber, m., десъторă de расъ.
Rasen, m., глă къ ервъ, вердэгъ,
 ервэгъ.
Rasen, v., ашрєсă, cънтă an о-
 ривъ, гэрвєзă, cънт emir din mindi.
Rasenbank, f., кананеа де галă an-
 верзире.
- Rasend, a.** mi ad., —аносриатă, тэр-
 ватă, андръчитă.
Rasen-hügel, m., тько кă вердэгъ;
 —platz, m., докă кă вердэгъ;
 —rain, m., ръсopă кă ервъ.
Raserei, f., оспривъ, андръчире.
Rastren, v., радă, ме радă; дь-
 рамă, штерă (o четате) пилъ
 an оага къмънтлă.
Rastmesser, n., ръзторă, вричă;
 —pinfel, m., къмънтлă de an-
 cълспитă варва; —stein, m., ксте
 (de vричă).
Raspel, f., раопъ, ръзторо; —
 blätterig, a., кă оспнзо аспре;
 —brot, n., пъне расъ; —haus,
 n., касъ de коррекционе, de an-
 dretrape (centra vinovăți).
Raspeln, v., радă, podă.
Raspelspane, pl., ръзтарл.
Rassel, f., cърпироре, дърдъироре;
 —n, v., cърпирескă, дърдъирескă,
 оакă cънетă.
Rast, f., пенасă, рєсъларе, рє-
 тимă, ричетаре; er arbeitet ohne
 —, жкръ не'ичетарă.
Rasten, v., рєпъсєзă, рєсълă.
Rastlos, a. mi a., оъръ прецетă,
 не'ичетарă; —losigkeit, f., неупе-
 цетă, неовосєлă, перєпасă; —
 tag, m., zi de pensăcă.
Rata, Rate, f., ратъ, парте, порционе.
Rath, m., сватă, консълтă; свѣтире,
 консълтѣционе; сватă (адънаре)
 сенатă, консълтă, маѣстратă, ко-
 лециă; свѣтиторă, консълтарă, ce-
 наторă, ассєсорă; межконă, ниă;
 Jemand um — fragen, a чєре
 сватă дела чинева; über etwas
 — halten, a ce консълтă, a de-
 ливєра деспрє чева; dazu kann
 — werden, ачєста cо нѣте фаче;
 kommt Zeit, kommt —, кă тилукалă
 нє димє ми сватлă; das Seine zu
 — halten, a трѣи кă ikonomiț;
 da ist guter — theuer, ачї є nodă
 de declearată, ачї є грєстаре.
Rathen, v., свѣтєсєкă (= svadeo);
 гъчєсєкă, decleară o enirmă; ge-
 schehenen Dingen ist nicht zu —,
 дагъ нлѣкъ манта.
Rathet, m., свѣтиторă, гъчиторă.

- Rath-geber**, m., държоторъ де сватъ, конциларъ, консулаторъ; —haus, n., каса сватъыл.
- Rathsam**, rãthlich, a., инономикъ, еоло-ситоръ, крацъторъ, къвиичосъ; din партеа сватъыл; ad, къ сватъ, къ къвиичуъ; ich finde es —, гъсескъ де еолосъ; mit etwas — imgehen, а дъмъла вишипоръ, къ крацъара не лъпгъ чева; das —ste wãre, маі вино, маі къ сватъ, ар еі; für — halten, гъсескъ де къвиичуъ, — къ каже.
- Rath-beschluß**, m., сенатъ-консалтъ, сентингъ, хотъраре де сватъ; —bote, m., зшиеръ, зшаръ (d'aci ноте зсаръ, магиаръ), доровангъ; —schlag, m., сватъ, концилиъ, делверъ-цизне; —schlagen, v., а се свътки, консалта; —schluß, m., декретъ, хотъраре; —scollegium, n., адзнаре де сватъ; —bdiener, m., зшиеръ.
- Rãthsel**, n., енигъ, гъчитаръ, чимелитъръ; —haft, a., енигатикъ, провлетатикъ, дитънекатъ, опъчигъ.
- Rãth-sãhig**, a., сенаторескъ, канаверъ де а еі примитъ дн сватъ; —herr, m., домнъ де сватъ; —herrlich, a., сенаторескъ; сенаториалъ; —herrnwürde, f., сенаториалъ; —schreiber, m., канчелистъ де сватъ; —schreiberei, f., канчелариа сватъыл; —sitzung, f., сесизне, медингъ де сватъ; —tag, m., zi де сватъ, де аззиингъ; —versammlung, f., адзнангъ де сватъ; —verwandte, m., сенаторъ, мочаръ де сватъ, маиотратъадетъ; —zimmet, n., къмаръ де сватъ.
- Ratification**, f., ратиѳикацизне.
- Ratificiren**, v., ратиѳикъ.
- Ration**, f., рацизне, порцизне (mil.).
- Rational**, rationel, a., рационалъ.
- Rationalismus**, m., рационалистъ (доктринъ де а на примі де адверъ декътъ нъмаі че се ноте къпринде къ минтеа).
- Rationalist**, m., рационалистъ.
- Ratte**, f., рътанъ, гъсранъ, шорече маре; —nfall, f., къресъ де рътан; —ngift, —pulver, n., шорече-чигъ, арсеникъ, —veniaъ центръ а отора рътан.
- Raß**, m., рътанъ, мармотъ.
- Raße**, v. Ratte.
- Raub**, m., ръпире, раптъ, прадъ, езртъ, лотритъ; auf den — gehen, а еми лъ пръдатъ; ein — der Flammen, des Schwertes u. werden, а пері приң еокъ, савие шчъ; —begierde, v. Raubgier; —biene, f., аливъ ръпаче.
- Rauben**, v., езртъ, лотрескъ, ръпескъ, гълхърескъ.
- Raubet**, m., езртъ, лотръ, ходъ (= дела гоцъ, оменъ ръпиторъ), гълхаръ; —bande, f., бандъ де езртъ; —ei, f., ръпире, лотритъ, езрти-маръ; —geschichte, f., исторіа де ходъ, лотриадъ; —hauptmann, m., къпитанъ де езртъ; —höhle, f., къивъ де ходъ; —horde, f., брдъ де езртъ; —isch, a., лотрескъ, ходескъ, де езртъ; ad., ходеште, ка зидъ езртъ.
- Raub-fisch**, m., пеште ръпаче; —gestindel, n., адзнитъръ де лотритъ; —gier, f., ръпачитате, постъ де ръпитъ; —gierig, a., ръпаче, лъкомъ де ръпитъ; —gut, n., авере езратъ; —mord, m., оторъ днсоцитъ де ръпире; —mörder, m., зшигашъ ръпиторъ; —nest, n., в. —höhle; —schiff, n., наъ корсърескъ; —schloß, n., (дн вѳкълъ де миклокъ), комтелъ де лотритъ; —staat, m., статъ де лотритъ; —staaten, pl.; (маі пънъ 1830), статаризе варварештл (ла нордълъ Аоричел); —sucht, v. —gier; —thier, n., анималъ ръпаче; —vogel, m., пасере ръпаче, кърпъсаръ.
- Rauch**, a. m. ad., нъроѳъ, аспръ; das —e heraufsteigen, днл арътъ коцил, ме портъ аспръ; —, m., езмъ; пров. kein — ohne Feuer, нъ есе езмъ де знде нъ е еокъ, ворвеле респъндите нъ сзптъ езръ темелъ; —agat, m., агатъ дн-езматъ; —altar, m., алтарълъ ардепиор де тотъ (ла вакъл жъде).
Rauchen, v. a., езмежъ, трагъ, сеж

тѣтънѣ; v. n., ѡзмѣ, ѡаче ѡзмѣ (кѡпторѣнѣ).
 Raucher, m., ѡзмѣторѣ, каре траце, веа тѣтънѣ.
 Räucherer, m., аѡзмѣторѣ.
 Räucherfaß, n., кѣделницѣ, кѣцѣ.
 Räucherig, a., аѡзматѣ, че мѣрѡеѣ аѡзмѣ.
 Räucher-kammel, f., кѣмарѣ де аѡзматѣ (карнеа); —kerze, f., —chen, n., лѣминѣрикѣ (mircositor) de аѡзматѣ.
 Räuchern, v., аѡзмѣ (карнеа), проѡзмѣ (каса кѣ mircospl).
 Räucher-pfanne, f., tirale de аѡзматѣ; —pulver, n., праѡѣ де аѡзматѣ; —werk, n., парѡзмѣрие.
 Rauch-fang, m., кѣминѣ, хорнѣ, кошѣ; —fangkehrer, m., кѣминарѣ, хорнарѣ; —farben, a., колѡре ка ѡзмѣнѣ; —färber, m., колориторѣ de пѣил; —faß, n., vacs de аѡзматѣ; —faßträger, m., тѣрие-рарѣ, кѣделницѣ; —fleisch, n., карне аѡзматѣ; —füßig, a., кѣ пѣѡре пѣрѡеѣ; —gar, a., dazig, тѣвѣитѣ; —geld, a., галвинѣ de ѡзмѣ; —geld, v. Herdgelb; —händler, m., пеларуикѣ, пѣроцитѡрѣ кѣ пѣил (вѣлларуикѣ); —holz, n., лѣмнѣ верде; —ig, a., ѡзмѡѣ, ѡзмѡѣторѣ; —koble, f., тѣчѣне (Bränder); —leder, n., кордованѣ, марокѣнѣ (пеле асиритѣ); —loch, газрѣ пѣнтрѣ ѡзмѣ; —schwalbe, f., рандѣнеа domesticкѣ; —tabak, m., тѣвакѣ de ѡзматѣ, тѣтънѣ; —ver-nikofianer (votan.); —verständnis, ѡзмѣитѣ; —werk, n., проѡзмѣрие, вѣлѣрѣ, пелерѣ; —wolfe, f., позрѣ de ѡзмѣ.
 Raude, f., сѣянкѣ, кѡжѣ de вѣвѣ.
 Räude, f., сѣянкѣ = (scabbia, it.), рѣие (ла ol), рапѣнѣ (mozd.).
 Rauidig, f., сѣянкѣ, рѣиѡѣ.
 Rauf-dohd, Raufet, m., вѣтарѣ, вѣтѣнѣ; —degeln, m., снадѣ.
 Raufe, f., равѣлѣ (de сѣянкѣ гѣмѣиле инѣил); вѣталѣ, лѣкѣлѣ-раре де пѣрѣ; гратѣ de есе.
 Raufen, v., рѣмнѣ, сѣянкѣ (пѣрѣ,

пене); —апѣкѣ, тѣратѣ de пѣрѣ; fch —, се лѣкалѣрѣ de пѣрѣ.
 Rauferei, f., лѣкѣлѣрѣтѣрѣ, вѣталѣ.
 Rauf-handel, m., каѣсѣ de вѣтѣлѣ; —wolfe, f., хѣлѣ сѣянкѣ; —zeit, f., тѣмнѣлѣ сѣянкѣил (de пене).
 Rauf, a. in ad., асѣрѣ; колѣзѣрѣсѣ (кале); рѣвѣнитѣ (гласѣ); —ir. грѡсоланѣ, пѣчѡлѣитѣ; —e, f., асѣримѣ; пѣпѣрѣлѣрѣ (а пасѣрилѡрѣ); —en; v. a., асѣрескѣ (пѣпѣра); v. p., пѣпѣрѣлескѣ (пасѣрѣле); —rost, —teif, m., пѣрѣ асѣрѣ; позѣвѣцѣ.
 Raufheit, Raufigkeit, f., асѣримѣ, рѣвѣнѣлѣ; = рѣвѣчѣлѣ = (raucitas, lat.).
 Raufe, f., вѣлѣкѣцѣ (пѣлѣтѣ).
 Raup, m., снаѣлѣ; stinderе, лѡкѣ, капачѣтѣтѣа (znzi vacs); —zwischen zwei Zeilen, инѣрѣлѣинѣ; —unter Bitte — geben, а асѣлѣта ѡ роѣвѣисне; der Versuchung — geben, а кѣдѣ лѣн исѣитѣ.
 Raumen, v., делѣтѣрѣ; демѣртѣ, кѣрѣцѣ; голескѣ, ѡакѣ лѡкѣ.
 Raumer, m., делѣтѣрѣторѣ, демѣртѣторѣ, кѣрѣцитѡрѣ.
 Räumig, räumlich, a., снаѣиѡѣсѣ (a. Geräumig).
 Räumlichkeit, f., снаѣиѡѣсѣтѣтѣ.
 Raumlos, a. in ad., стрѣмнѣ, тѣгѣсѣтѣ; ѡѣрѣ снаѣиѡѣ.
 Räume, f., лѣртѣлѣ шѣрѣл.
 Räumung, f., демѣртѣтѣрѣ, ѡмѣрѣ (а знѡрѣ тѣрѣне).
 Raupen, v., шѡптескѣ, ворѣескѣ лѣ зѣреке; саре лѣкѡѣ лѣкѡло (исѣзѣрѣле), жѣгѣнескѣ (калѣ).
 Raupе, f., ѡмѣдѣ; лѣрѣлѣ, пѣмѣлѣ; —n im Kopfe haben, а авѣ грѣрѣ лѣн капѣ; —n machen, ѡакѣ пѣ-зѣнѣл.
 Raupen, v., кѣрѣцѣ ѡмѣил.
 Raupen-fraß, m., стрѣкѣчѣисне de ѡ-мѣил (лѣн кѣрѣкѣлѣ шѣл.); —töbter, m., igneomons (анѣмалѣ лѣн вѣлитѣ); —schere, f., ѡрѣѡѣлѣ de (кѣрѣ-цитѣ) ѡмѣил.
 Raupsch, m., анеѣѣлѣ (de вѣлтѣрѣ), лѣмѣлѣрѣ знѡрѣ (кѣѡѣрѣ), кѣ-мѣлѣ; er hat einen —, ѡ зѡлѣ;

- sich einen — trinken, a ce ke-
 ozi; den — ausschlafen, a ce
 trezi din somn prin somn; den
 — austreiben, a se decața.
- Rauschen, v., a шуми (вългъл ми-
 тро бронза), a шумара, a взи (апа
 къзандъ), a шуме снетъ; гро-
 мотъ; a шумо; a се шумя,
 кеоzi.
- Rausch-gelb, n., арсеникъ сълзратъ,
 аспиринмантъ; — gold, v. Blitter-
 gold.
- Rauspern (sich), v., тшескъ шуморъ
 скъиндъ; ме къръдъ де шумъ.
- Raute, f., ратъ (нългъ); ромъ
 (оигръ геометрикъ); каро (ап
 кърдъ де жокъ); оигшоръ (de
 diamantъ); längliche —, ром-
 voidъ.
- Rauten-artig, a., de шумъ ратъ;
 — dodecaeder, dodekaedrъ ром-
 voidаъ (оигръ къ доъспреече
 шуме на ромъ); — glas, n., по-
 дедъ, глатъ къ шуме ромиче;
 — stein, m., шумъ тлатъ ап шуме
 ромиче (diamantъ); — öl, n., о-
 лехъ де шумъ; — vierung, f., ромъ;
 — weise, ad., на ромъ.
- Ravelin, m. n., равелинъ, семилънъ.
- Reagens, n., Reagentien, pl., реа-
 гентъ (ап химия).
- Real, a. шî ad., реалъ, реалтъ;
 —, m.; реалъ (монета испано-
 лехъ).
- Realien, pl., реалтъи.
- Realinjurie, f., реалтъи ап шумъ.
- Realisation, f., реализация, ап-
 трепаре, реалтъи.
- Realisieren, v., реалезъ, преакъ
 ап ванъ.
- Realität, f., реалтате.
- Realkenntnisse, pl., шуминде реале,
 шуминде политекниче; — schule,
 f., шумъ реалъ; шумъ ап каре
 се реалъ шуминде шî арте че
 гинъ де шуминда виегелъ; — werth,
 m.; валоре, прецъ шуминсекъ.
- Rebe, f., шумъ, шумъ де вие.
- Rebell, m., ревелъ; — ion, f., ре-
 велание; — iren, v., ревелезъ;
 — isch, a., ревелъ, ревеликъ.
- Neben-asche, f., шумъ де шуме
- (аскаре); — auge, n., шумъ,
 шумъ де шумъ; — blatt, n., шумъ
 де шумъ; — holz, n., шумъ аскате;
 — messer, m., шумъ; — saft, m.,
 шумъ; — sir, шумъ; — schoss, m.,
 шумъ, шумъ, шумъ, шумъ де шумъ;
 — fenster, m., шумъ къ каре се
 шумъ шумъ ап шумъ, шумъ.
- Neben-spize, f., шумъ де шумъ;
 — stab, m., (митолог.), шумъ, шумъ
 къ шумъ шумъ; — stoch, m.,
 шумъ, шумъ де шумъ; — thranen, —
 wasser, n., шумъ де шумъ.
- Neb-pfahl, m., шумъ де шумъ; — hahn,
 m., шумъ, (шумъ); —
 huhn, n., шумъ; — hühner-
 beize, f., шумъ де шумъ;
 — hühnerfalle, m., шумъ шумъ
 а шумъ шумъ; — kresse, v.
 шумъ.
- Recapitulation, f., шумъ шумъ.
- Recensent, m., шумъ, шумъ,
 шумъ.
- Recension, f., шумъ, шумъ,
 шумъ.
- Recensiren, v., шумъ.
- Recepisse, n., шумъ.
- Recept, n., шумъ; — iren, v., шумъ
 (медика) шумъ, шумъ шумъ
 шумъ шумъ; — ion, f., шумъ
 шумъ; — kunst, f., шумъ шумъ.
- Recess, m., шумъ, шумъ ап
 шумъ; шумъ, шумъ де
 шумъ.
- Rechen, m., шумъ; шумъ (дела
 о шумъ); шумъ; —, v., а
 шумъ.
- Rechen-bank, f., — Brett, n., шумъ,
 шумъ де шумъ; — buch, n.,
 шумъ де шумъ; — fehler,
 m., шумъ (шумъ) де шумъ;
 — kammer, f., шумъ де шумъ
 шумъ; — kunst, f., шумъ,
 шумъ шумъ; — meister, m.,
 шумъ, шумъ шумъ, шумъ
 (= шумъ); — pfennig, m., шумъ
 шумъ (шумъ шумъ шумъ шумъ
 шумъ а шумъ къ шумъ).
- Rechen-schaft, f., шумъ, шумъ;
 — ablegen, a da шумъ; —
 schule, f., шумъ де шумъ;

—stäbchen, n., варъ а вакула
логаритмъ; —stift, m., крелонъ;
—tafel, f., плакъ (ардези); —
tisch, m., масъ де сокотѣлъ.

Rechnen, v., компютъ, калкулъ, со-
котѣскъ; а спера, а де лъса,
резима не чинева; стимезъ, пре-
дзецъ; eine ins andere gerechnet,
компютъндъ зна къ алта; ich rechne
auf Ihr Wort, ме ласъ не ворва
Дтале; im Kopfe —, а сокотѣ
дин канъ; für nichts —, а део-
прецъ, а нъ креста (поп.).

Rechnen, n., компютъ, калкулъ.

Rechnet, m., компютъторъ.

Rechnung, f., компютаре, калкуларе,
аритметикъ; setzen Sie das auf
meine —, скрие не нштеле меъ;
seine — ist falsch, пререва лъ е
фалсъ; in — mit einem stehen,
а еи ан дареавере къ чинева;
eine — saldiren, а пльти знъ контъ;
seine — bei etwas finden, а авѣ
interest de знъ джаръ; die —
ohne Wirth machen, а еаче со-
котѣла еъръ осътаръ; einem
einen Strich durch die — machen,
а стрика плакълъ кзива.

Rechnungs-ableger, m., дътъторъ де
самъ; —ablegung, f., даре де
самъ; —abnahme, f., даре де
сокотѣлъ; —abnehmer, m., жъ-
торъ де самъ, де сокотѣлъ; —
abschluss, m., днкелере де самъ;
—art, f., методъ де компютатъ,
спочъ; die vier —arten, челе
патръ спечилъ; —aufgabe, f., про-
влетъ де аритметикъ; —beamte, m.,
сзташъ, сатешъ; —führer, m.,
цѣторъ де сокотѣлъ; —geschäft,
n., компютаверитате, комптаверитате;
—sammet, f., в. Реchen-
sammet; —münze, f., монетъ ин-
тинзитъ, де контъ; —revisor, m.,
ревисоръ де самѣ; —wesen, n.,
компютъритъ (компютъшъ, ард.);
—wissenschaft, f., аритметикъ.

Rechtstroh, n., пате де гревътаръ.

Recht, n., дрентъ, дрептъ, дритъ
(молд.), жстѣ; ресонъ, квалитъ,
темелъ; лене, дрептата, приви-
лежитъ; —haben, амъ квалитъ;

etwas mit — thun, сзтъ стори-
китѣ а еаче; einem in sein —
greifen, а сзрпа, а къжа дре-
птълъ кзива; von —swegen, ан
пстереа дрептълѣ, а лене; von
Gott und —swegen, дсаре Дзеъ
ми дрептъ; das Völkер—, дреп-
тълъ нинтелоръ; das bürgerliche
—, дрептълъ чивилъ; das geistliche
—, дрептълъ каноникъ; das land-
übliche —, дрептълъ муниципалъ,
алъ цереѣ, датинеле пълътатлѣ;
Gewalt geht vor —, занде дом-
пенте еорда нъ 'нкаво дрептълъ;
wo nichts ist, hat der Kaiser sein
— verloren, де занде нъ е нил
диператлѣ не ноте лза.

Recht, a. mi ad., дрептъ (нъ стандъ);
die —e Hand, мъна дрептъ; di-
rent, rent; —er Winkel, зарѣ
рентъ; потриитъ, квалитъ; die
Schuhe sind mir —, ми се по-
тривецкъ (не нчоръ) скарпилъ; къ-
китъ; es ist mir —, амъ плаче;
es Allen — machen, а данде-
тата, а мългъми не тогъ; ade-
verat, legitimit; —e Kinder, ко-
нитъ легитимъ; —, ad., бине, токма;
schon —! mine! — in die Mitte
treffen, а нимерѣ токма ан ми-
лонъ; —ost, еорте децъ; bin
ich hier — bei Herrn N.? нимер-
питамъ оре ла Дн. N.?

Zurecht [preussch la mai mari
verst], zurecht-bringen, —setzen,
—stellen, —helfen, —weisen, а
ддрента, а ремите, а реашеза,
а пзне ан рандъ, а оранди, а
дшира.)

Rechte, f., дрепта (мълъ).

Recht-ed, n., дрептънгитъ, паралело-
грамъ; —edig, a., дрептънгитларъ.

Rechten, v., ме ждикъ, амъ про-
чецъ; фр. ме дичитъ, ме чертъ.

Recht-fertigen, v., ме ддрентезъ,
анъръ, десвиновъдецкъ, жстѣитъ;
—fertigung, f., ддрентаре, дес-
винзире; жстѣитъцине, анологитъ;
—fertigungsgrund, m., темелъ де
жстѣитъцине; —schrift, f., хр-
титъ жстѣиткативъ.

Rechtgläubig, а., опродоцъ, дреп-
 крединоцъ; — **feit**, f., опродоциъ.
Rechthaber, m., чело ва съ алаъ
 пзрера дрепъ, червикоцъ аи
 аотрапа опинишеа вае (кандъ
 шие къ контрапъаъ ара дрепъ);
 — **ci**, f., червицъ, стързингъ де
 а аинише къ опинишеа са; — **isch**,
 а., червикоцъ.
Rechtlich, а., лецитимъ, лецитъ,
 дрепъ, жридикъ; вонъ, оменоцъ
 лолалъ; — **verwahren**, проведъръ
 жридикъ; — **feit**, f., оменитате,
 омение, вонътате, лолалитате.
Recht-liebend, а., изиторъ де дреп-
 тате; — **ling**, h., дрепъаиниаръ;
 — **lob**, пеломитимъ, пелегалъ; —
losigkeit, f., пелецитро, пелегали-
 тате; — **mäßig**, а., дрепъ леци-
 тимъ; **für** — **mäßig erklären**, ле-
 цитимезъ; — **mäßigkeit**, f., леци-
 тимитате.
Rechts, а., ле дрепта, аи дрепта,
 спре дрепта; — **um!** ле дрепта
 аинпрепъспъ.
Rechtsanspruch, — **beistand**, m., а-
 вокатъ, прократоръ; — **beständig**,
 а. mi ad., валидъ, астендикъ;
 — **beweis**, m., демострацише ж-
 ридикъ; — **beslissen**, а. mi ad., ст-
 денъ де дрептърпъ.
Rechtsschaffen, а., онестъ, аитрепъ,
 лолалъ; — **heit**, f., онестате, аи-
 трепитате (де характеръ).
Recht-schreiber; m., ортографоцъ;
 — **schreibung**, f., ортографоъ.
Rechts-erfahren, а., аивлатъ аи леци,
 лецитъ, кпоскъторъ де леци; —
fähig, а., компетенте, аверъ; —
fähigkeit, f., компетингъ; — **fall**,
 m., касъ де ждикатъ; — **for-
 derung**, f., претенцише дрепъ,
 васатъ по леци; — **form**, f., формаъ
 ждичиаръ; — **frage**, f., честизне
 де дрепъ; — **gang**, m., проче-
 дъръ; кзрцъ ждикъторескъ; мерцъ
 аидрепта; — **gelehrsamkeit**, f.,
 жриепрѣдингъ; — **gelehrte**, m.,
 жриетъ, жриеконсалъ; — **gesuch**,
 n., градере ле ждикатъ; — **grund**,
 m., ариципъа, темелъ, де дрепъ;
 — **gültig**, а., валидъ, в. — **be-**

ständig; — **handel**, m., прочесъ,
 касъ, ждикатъ; **einen** — **handel**
führen, а. аспра о ждикатъ; —
hängig, а., атерпънте, че е аи
 ждикатъ, че ле е'а хотъратъ
 ънкъ; — **hülfe**, f., аоцидингъ ж-
 дикъторескъ; — **kraft**, f., пзрера
 леци; **einem** **Ausspruche** — **kraft**
ertheilen, а. аитри (ал да пзрера
 лератъ) ле о центингъ; — **kräftig**,
 а., лералъ (къ пзрера де леце е-
 ширъ ди ждикатъ); — **kunde**, —
lehre, f., шринга де леци, де
 дрептърпъ; — **kundige**, m., лецитъ,
 жриетъ; — **lehrer**, m., проесоръ
 де леци; — **mittel**, n., мижлокъ
 жридикъ, калеа леци; — **nach-
 theil**, m., преждигъ; — **pflege**, f.,
 аиництрѣцишеа дрепъаилъ.
Rechtsprechung, f., ортоциъ, дрепта
 аинсонара (а атерелоръ).
Rechtsregel, f., пералъ де дрепъ;
 — **sache**, f., касъ, прочесъ; —
satz, m., тесъ де дрепъ; —
sprechen, v., декретезъ, даъ сен-
 тингъ, хотърапа; — **sprechung**, f.,
 декретаре, хотърапа де жди-
 катъ; — **spruch**, m., центингъ, де-
 претъ, ждикатъ; — **stand**, m.,
 ооръ, тризналъ, штангъ ждикъ-
 торескъ; ждикъторъ-компетенте;
 — **ständig**, а., сзвотъ, атерпънте
 де зпъ тризналъ; — **streit**, m.,
 прочесъ; — **urkunde**, f., докзментъ
 астендикъ; — **verbrecher**, m., рес-
 плицъторъ; озчиторъ де дрепъ,
 секъторъ; — **verbrechung**, f., рес-
 плицътаръ; — **verfassung**, f., ор-
 ганисцише ждикъторескъ, еспли-
 кцише а дрептърпъ; — **verhand-
 lung**, f., пертрѣпъцише ждикъ-
 торескъ; — **verständlich**, а., аи-
 влатъ аи леци; — **vormund**, m.,
 кзраторъ аи касе де ждикатъ;
 — **widrig**, а., пелегалъ, недрепъ;
 — **wissenschaft**, f., жриепрѣдингъ;
 — **wohlthat**, f., веневичъ де дрепъ;
 — **zwang**, m., констрапцере ле
 тризналъ.

Rechtswinkelig, а., дрептърпъларъ.

Recidiv, n., рекълизъ, рекъдере аи

воль.

Rechtswinkelig, а., дрептърпъларъ.

Recidiv, n., рекълизъ, рекъдере аи

воль.

- Recipieren, v., печенѣ.
 Recitativ, n., (masc.), речитативъ.
 Recitiren, v., речетоскѣ.
 Redbank, f., къштъкъ, стативъ.
 Rede, m., циганте, изоранѣ (омѣ).
 Reden, v., стиндѣ, дитиндѣ.
 Reclamation, f., рекъмъционе.
 Reclamiren, v., рекъмѣ.
 Recognosciren, v., рекъноскѣ, мергѣ
 ce descoperești писетъра зисѣ докѣ
 (дн. вѣтъдѣ).
 Recognoscirung, f., рекъноштинѣ.
 Reconvaléscent, v., реконвалесцинте,
 ресълѣшиторѣ.
 Recompense, (zi recompanse), f., ре-
 компътъ, ресълатѣ.
 Rectut, m., рекуртѣ; —iten, v., ре-
 куртезѣ; —irung, f., рекъртъционе.
 Rectificiren, v., рекътификѣ; лѣмъ-
 рескѣ, префакѣ (винаресѣ).
 Rector, m., ректорѣ; —at, n., рек-
 торатѣ.
 Recurs, m., рекурсѣ, —nehmen,
 апелезѣ.
 Redacteur, m., редакторѣ.
 Redaction, f., редакционе.
 Rede, f., лимвѣ; ворвире, ворвѣ,
 зичере, зичисне; дикъресѣ, къвѣнтѣ,
 къвѣнтаре; gebundene Rede, пое-
 сѣ; Stelle der —, пѣргиле лим-
 вел (грам.); —wovon ist die —?
 де че е ворва? eine — halten,
 а цинѣ къвѣнтаре; es geht die
 —, е ворва, черкълѣзѣ ѳаима;
 seiner — nach, дѣнре ворва лѣ.
 Rede-art, f., диалектѣ, idiomъ; —
 bild, n., ѳигурѣ (реторическѣ);
 —form, f., модѣ (грам.); —
 kunst, f., реторикѣ; —künstler, m.,
 реторѣ; —lustig, a., ворварецѣ,
 лимвѣтѣ.
 Reden, v., ворвескѣ, зикѣ, сиснѣ
 (= exprolo, лат.), къвѣнтезѣ,
 постескѣ; so zu —, аша зикѣндѣ;
 jemandem aus dem Sinne —, а
 десвѣтѣ не чинева; Sie haben
 gut —, ворвештѣ къмѣ днѣ шаче;
 ins Geleg hinein —, ворвештѣ
 верзѣ ми хскате; in den Wind —,
 ворвештѣ дн. вѣнтѣ, ворвештѣ
 сарда; —, n., дикъресѣ.
 Redensart, f., ѳрасѣ; modѣ de vor-
 wipre; gemeine —, спресционе три-
 вѣарѣ; verblümte —, спресционе
 алегорикѣ.
 Rederei, f., ворвѣ шѣатѣ.
 Rederunt, m., лимвѣ ворвасикѣ;
 —satz, m., периодѣ; —schen, a.
 mi ad., ѳѣilocѣ de ворвѣ; —theil,
 m., парте de къвѣнтѣ; —schmid,
 m., оркъмънтѣ de сѣлѣ; —
 ūbung, f., денкъмъционе.
 Redigiren, v., редакциѣ.
 Redlich, a., дрептѣ, онестѣ, лѣлѣлѣ,
 дитресѣ; —feit, f., дитреситате,
 лѣлѣлѣтате.
 Redner, m., реторѣ, ораторѣ, къ-
 вѣнтъторѣ; —gabe, f., дарѣкъ къ-
 вѣнтъресѣ, елокъсенцѣ; —isch, a.,
 реторикѣ, ораторѣ; —kunst, f.,
 реторикѣ, арта ораторѣ; —stuhl,
 m., катедрѣ, амфонѣ; —ton, m.,
 тонѣ денкъмъторѣ.
 Redoute, (fortis), редѣтъ, дитъ-
 ритърѣ; валѣ маскатѣ.
 Redressiren, v., а редакциѣ.
 Redselig, a., лимвѣтѣ, ворварецѣ;
 —feit, f., лимвѣтѣ.
 Reduciren, v., редѣскѣ.
 Reduction, f., редѣкционе (а armaref).
 Reede, Rehe; Rhebe, f., лиманѣ,
 стационе de корвѣлѣ.
 Reel, a., реалѣ, ѳантикѣ.
 Refectorium, n., трапезѣ (дн. monas-
 tiri), каорѣ de мѣнкаре.
 Referat, n., рефератѣ.
 Referendar, m., референдарѣ.
 Referent, m., референтѣ, репорторѣ.
 Referiren, v., а рефери, репорта,
 сисне.
 Reff, n., синаресѣ (de arinъ дн. mare);
 кошарѣ (de portatѣ carciul дн.
 sinare), ватѣ de вѣнтресѣ; —
 bänder, pl., валере de кошарѣ,
 сѣзѣ de ватѣ ла вѣнтреле.
 Reflektiren, v., рефлектезѣ, иаѣ дн.
 вѣгаре de сѣмѣ.
 Reflexion, f., рефлексционе, къвѣнтъ-
 ционе.
 Reform, f., реформѣ; —ation, f.,
 реформъционе; —ator, m., ре-
 форматорѣ; —iren, v., реформѣ;
 —irte, m., реформатѣ, кази-
 нѣтѣ.

Regal, n., орагъ (de цару); regal, domnescă, de dreptă regală; —folio, n., ола regală, mare; —papier, n., хърти regală.
 Regaliren, v., а осигъта (по чиневă).
 Rege, a. mi ad., дештентă (пото de la desto, it.), активъ, дн мишкаре, порнитъ; —machen, изнă дн мишкаре; фг. ащцъ; —werden, се мишкъ; das Mitleid —machen, а дештента, компъсизнеа.
 Regel, f., регалъ; линъ; —de Tri, регалъ de trei (аритм.); пров. ține — ohne Ауднаше, аз е регалъ оъръ есчондизне; —mäßig, a., регалатъ; —mäßigkeit, f., регаларитате; —n, v., регалезъ.
 Regen, v., мишкъ; sich —, ме мишкъ.
 Regen, m., плоизъ; —bach, m., то-рентъ, ржъ (крескътă prin плоизъ); —bogen, m., кърквезъ (стрикатă din argobaleno, it.), mai vine арканчеръ.
 Regeneration, f., редеаръцине, ронаштере.
 Regeneriren, v., а редеара.
 Regen-fang, m., чистернъ; —feuer, n., плоизъ de оокъ (дн протехникъ); —galle, f., арканчеръ перфектъ; —guß, m., повеиз, върсаръ de плоизъ, плоизъ mare; —haft, a., плоисъ; —hut, m., пълърио къ пьреци ащцъ; —kappe, f., глзгъ; —mantel, m., мантаоъ de плоизъ; —messer, m., плоиметръ; —monat, m., лпъ плоисъ; —preis, m., плоларъ, првгъ-релъ (пасере); —schauer, m., плоизъ релече, кърнаръ (mold.); —schirm, m., кортă de плоизъ, паранлоизъ.
 Regent, m., реинте, сзверанъ, prin-cipe domnitoră; —in, f., ре-центъ.
 Regentag, m., zi плоисъ.
 Regentschaft, f., рецентъ.
 Regen-tropfen, m., пкътъръ de плоизъ; —wasser, n., агъ de плоизъ; —wetter, n., тимпă плоисъ, тимпă реъ; —wind, m., азнтă de плоизъ; —wolke, f., носрă de плоизъ; —

wurm, m., рамъ (верме); —zeit, f., тимпă de плоизъ.
 Registeren, v., дерегă, domnescă; гзвернезъ, кърмъескъ, портă тре-вля Статъли; ein Pferd —, шъ-пзеескъ знă калă.
 Registerer, m., дерегъторъ, гзвернъ-торъ.
 Regierung, f., дерегъторизъ, гзвернъ, domnire, кърмъире; die —nie-berlegen, авдикъ, деизнă оърпело гзвернъли; —advocat, m., аво-катъ алă гзвернъли; —antritt, m., интраре дн domni, сзире не тронъ; —form, f., оормъ de гзвернетълтъ; —kunft, f., шти-инда гзвернърей; —nachfolger, m., сзкчесаръ дн гзвернъ (dia-doxă); —rath, m., конциларъ de гзвернъ; —sekretär, m., се-кретаръ de гзвернъ; —verfassung, f., конститъцине.
 Regiment, n., реинментă, леизне (de soldați); рецентълтă, гзвернъ; —erweife, a., къ реинментъ; —sarzt, m., medikă de реинментъ; —selbschreter, m., къраръ de ре-инментъ; —stab, m., штабъ ма-жоръ; —starabour, m., преоектă тозарилоръ, товаръ мажоръ.
 Regisseur, m., реисоръ (ла Театр).
 Register, n., реистръ; тавлъ; du stehst in meinem —, те амă скрпичъ ла кондикъ; sie gehört in das alte —, ea e дн катастхилъ чезоръ Iortate de Dzeș; —papier, n., хърти de контă; Todten—, n., некрозоръ.
 Registrator, m., реистраторъ.
 Registratur, f., реистратуръ.
 Registriren, v., реистрезъ.
 Reglement, n., регалъмълтă.
 Regnen, v., плоизъ.
 Regnerisch, a., плоисъ.
 Regress, m., регресъ, рекресъ.
 Regsam, v. Rege; —leit, f., миш-каре, активитате.
 Regulär, a., регалатъ.
 Regulativ, a., регалативъ, регалъ-мълтă, ordinъцине.
 Regulator, m., (ваноре), регалъторъ.
 Reguliren, v., регалезъ.

Regung, f., мѣнаро; —slos, a mi ad., фъръ мѣнаро.
 Reib, n., кърпѣ сѣватикъ; —bed, m., кърпѣ сѣватикъ; —braten, m., фринтаръ де кърпѣ сѣватикъ.
 Reibe, f., дѣнепенѣ де нѣоре (болъ де калъ).
 Reib-farben, —farbig, a., прѣвиѣ (окавиѣ), фага кърпѣ сѣватикъ; —fell, n., —fuß, m., —haar, n., пеле, нѣорѣ, прѣ де кърпѣ сѣватикъ; —fals, n., асѣ де кърпѣ сѣватикъ; —jagd, f., вѣнаре де кърпѣ сѣватикъ; —wilbbret, n., вѣнатѣ де кърпѣ сѣватикъ.
 Reibe, f., Reibeisen, n., резыторѣ; —seule, f., пѣзѣ; —lappen, m., фректыорѣ.
 Reiben, v., фрекѣ (окѣ, колорѣ); einem etwas unter die Nase —, a da кз пѣнерѣ не ла пасѣлѣ кѣва; sich an einem —, a'ml vato жокѣ де чѣна.
 Reibe-schale, f., тѣсѣ де фрекатѣ; —stein, m., нѣтрѣ де фрекатѣ; —z, m., фректыорѣ; —zeug, n., фректыорѣ, перѣнѣу електрѣкѣ.
 Reibung, f., фрекаре, фректыорѣ.
 Reich, a. mi ad., авѣтѣ (вогатѣ); дѣдѣстѣларѣ, дѣвелѣштѣларѣ.
 Reich, n., рѣмѣлѣ, дѣмѣрѣдѣлѣ, дѣмѣрѣ; domnѣ.
 Reichen, v. a., даѣ, дѣтѣндѣ (мѣна); v. n.; се 'rinde; ажѣнае, се сѣле; e dectѣлѣ, де ажѣнѣ; einem hilfliche Hand —, a da мѣлѣ де ажѣторѣ; пров. er reicht ihm das Wasser nicht, нѣ се нѣре асе мѣла кѣ ..., e mal прѣжосѣ кѣ ..., a'ажѣнѣ кѣ олѣ (ла дѣвѣ нѣтѣрѣ шѣл).
 Reich-haltig, a., авѣтѣ, лѣрѣ; —haltigkeit, f., авѣтѣ, дѣдѣстѣларѣ; лѣрѣтѣте; —lich, a., лѣрѣ, авѣтѣ; ad., кѣ дѣдѣстѣларѣ.
 Reichs-abschied, m., конѣсѣне, дѣкѣлѣре, a статѣрѣлорѣ дѣмѣрѣлѣ; рѣчосѣ, рѣтраѣере дѣла дѣмѣрѣлѣ; —acht, f., прѣскрѣнѣне дѣн парѣа дѣмѣрѣлѣ; —adel, m., нѣвлѣцѣ a дѣмѣрѣлѣ; —abset, m., анѣлѣ, пѣжорѣ дѣмѣрѣлѣ; —apfel, m., фловѣ дѣмѣрѣлѣ; —

baron, m., баронѣ де дѣмѣрѣлѣ; —bürger, m., чѣрѣгенѣ де дѣмѣрѣлѣ, азѣ знѣл чѣрѣдѣ дѣмѣрѣлѣ; —collegium, n., колѣрѣлѣ азѣ статѣрѣлорѣ дѣмѣрѣлѣ; —einwohner, m.; рѣмѣнѣколѣ; —fabne, f., стѣндѣртѣ, фламѣнѣ дѣмѣрѣлѣ; —folge, сѣкѣсѣне а дѣмѣрѣлѣ; —freiherr, m., v. —baron; —fürst, m., прѣнѣнѣ де дѣмѣрѣлѣ; —fuß, m., валѣрѣа монѣтѣ дѣмѣрѣлѣ; —gefälle, pl., рѣвенѣлѣ дѣмѣрѣлѣ; —gericht, n., трѣнѣналѣ де кѣрѣ; —gesetz, n.; лѣрѣа дѣмѣрѣлѣ; —gülden, m., флѣрѣнѣ дѣмѣрѣлѣ; —gutachten, n., нѣрѣрѣа статѣрѣлорѣ дѣмѣрѣлѣ; —herkommen, n., дарѣнѣла дѣмѣрѣлѣ; —hofrath, m., конѣнѣларѣ де кѣрѣ; —kammergericht, n., камѣрѣ дѣмѣрѣлѣ; —nobien, pl., одѣрѣла, дѣсѣмѣнѣла дѣмѣрѣлѣ; —lehen, n., фѣлѣ дѣмѣрѣлѣ; —post, f.; нѣштѣ дѣмѣрѣлѣ; —ritterchaft, f., кѣвалѣрѣнѣ дѣмѣрѣлѣ; —rathe, f., кѣсѣ чѣ интерѣсѣла не торѣ дѣмѣрѣлѣ; —saß, m., конѣторѣ азѣ дѣмѣрѣлѣ; —sagung, f., статѣлѣ азѣ дѣмѣрѣлѣ; —schuß, m., конѣсѣне a дѣтѣлѣ дѣмѣрѣлѣ; —stadt, f., чѣтѣте дѣмѣрѣлѣ; eine freie —stadt, чѣтѣте лѣрѣ дѣмѣрѣлѣ; —ständisch, a., адѣнѣлѣ де статѣрѣлѣ дѣмѣ; —ständisch, a., адѣнѣлѣ де о чѣтѣте дѣмѣ; —tag, m., дѣтѣа дѣмѣрѣлѣ; —thalen, m., тѣлѣрѣ дѣмѣрѣлѣ; —truppen, pl., трѣне дѣмѣрѣлѣ; —verfassung, f., конѣтѣнѣне a дѣмѣрѣлѣ (герѣманѣкѣ); —versammlung, f., адѣнѣнѣу a статѣрѣлорѣ дѣмѣрѣлѣ; —verweser, m., вѣкарѣ, амѣнѣстрѣторѣ, рѣверѣнѣторѣ азѣ дѣмѣрѣлѣ; —vogt, m., прѣфѣнтѣ азѣ дѣмѣ; —währung, f., валѣрѣ (валѣтѣ, конѣ), a монѣтѣ дѣмѣ; —zepter, m., сѣнѣтрѣ азѣ дѣмѣрѣлѣ.

Reichthum, m., авѣдѣ.

Reif, a., марѣлѣ (урѣнѣ, да), конѣ.

Reif, m., време (= ргуйа, вѣр.);
 инаѣ, черкѣ; —*fen*, n., чер-
 кляуѣ.
 Reise, f., матэриале.
 Reisen, v., се коче, се матэриале;
 сканалежѣ; еѣ reist, врѣмѣнѣ.
 Reiflich, a., матэри, конѣ.
 Reifholz, n., валеа де черкэри; —
messer, n., кэуѣ де черкэри;
 —*monat*, m., врѣмэри, лэна No-
 ембре; —*rod*, m., сѣкнѣ кѣ черкѣ;
 —*junge*, —*hebe*, f., клешѣ де
 черкэри.
 Reigen, v. Reihentanz.
 Reiger, v. Reihet.
 Reihe, f., рѣндѣ = (rang, фр.),
 ширѣ = (series); nach der —,
 по рѣндѣ, по рѣндѣ = (per rang,
 per rang, фр.); die — ist an mir,
 рѣндэри е ла мене.
 Reihen, v., рѣширѣ, пѣри ан рѣндѣ;
 рѣширѣ; Berlin —, рѣширѣ мѣр-
 цѣнѣ.
 Reiben, m., корѣ; den — fuhren,
 дѣкѣ корѣ де данѣ.
 Reihenfolge, f., ширѣ; —*tanz*, m.,
 корѣ де данѣ; —*weise*, ad., кѣ
 ширѣри, кѣ рѣндэри.
 Reihet, m., вѣлаенѣ (пасере); —
beize, f., вѣлатѣ де вѣлаенѣ; —
buch, m., мѣнэри де мене де
 вѣлаенѣ; —*falte*, m., шолмѣ
 вѣлаенѣ.
 Reiheschant, m., кѣрѣшѣри де рѣндѣ.
 Reim, m., рѣмѣ; фр. версѣ; —*art*,
 f., оури де рѣмѣ.
 Reimen, v., а рѣма; sich —, се
 рѣмѣ, се аккордѣри.
 Reimer, m., рѣмѣторѣ (оуѣкѣторѣ де
 версѣри), ватѣ. рѣмѣторѣ.
 Reimfall, m., кадѣнѣ; —*frei*, a.,
 перѣмэри, алѣ (версѣ); —*ge-
 bicht*, n., поезѣ рѣмэри; —*saß*,
 m., строѣ, станѣ; —*schied*,
 m., рѣмѣторѣ, оуѣриѣторѣ де
 рѣме; —*stube*, f., сѣлаѣ де рѣмѣ
 (карѣ аккордѣри кѣ алѣ); —
sucht, f., мерѣманѣ; —*wort*, n.,
 рѣмѣ; —*zeile*, f., линѣ рѣмэри.
 Reiz, a. шѣ ad., кѣратѣ; нетѣ (ital.
 netto); лимѣде, гѣмѣриѣ; кѣриѣ;
 австрэри; —*e Kusfrage*, f., про-

панѣиѣ кѣратѣ; —*e Mathematik*,
 f., матемэтикѣ австрэри; das ist
 — unmöglich, авѣста е кѣратѣ
 прѣсте пѣринѣ; inѣ —*e bringen*,
 а гѣмѣри; sich von etwas —
 wissen, а се шѣ пѣвинѣватѣ;
 —*en Mund halten*, амѣ дѣнѣ гѣри,
 а пѣри сѣкрѣри; —*en Wein
 einschneiden*, а сѣрипе верде, а сѣрипе
 по оури.

Reinek, m., вале (ан оури).

Reinen, v., (ла вѣлатѣ), а мерѣ
 ла трѣнѣри, а трѣнѣри.

Reingeist, m., сѣриѣ, алѣкохѣри.

Reinheit, f., кѣриѣри; пѣрипе; кѣ-
 рѣриале; лимѣрипе; кѣриѣрипе.

Reinigen, v., кѣриѣри; гѣмѣрѣри.

Reinigkeit, v. Reinheit.

Reinigung, f., кѣриѣриѣри; лимѣри-
 тѣри; monatliche —, поде оу-
 мелэри, лэри, катэменѣри.

Reinigungszeit, m., кѣриѣриале кѣ-
 рѣриѣри.

Reinigungsopfer, n., австрэрипе.

Reinlich, a. шѣ ad., нетѣ (ital. netto),
 кѣриѣри, лимѣри.

Reinlichkeit, f., кѣриѣрипе, пѣрипе.

Reis, m., спѣриѣ; —*brei*, m., оури-
 тѣри де спѣриѣ.

Reis, n., v. Reis.

Reise, f., кѣриѣриѣри; glückliche —!
 кѣриѣриѣри вѣри, сѣ мерѣри ан пачѣ!

—*apotheke*, f., апѣтекѣ порѣри-
 рѣри, сѣриѣри де дрѣмѣ; —*be-
 schreibung*, f., дескрипѣрипе де
 кѣриѣриѣри; —*buch*, n., итерѣриѣри,
 карѣ де дрѣмѣ; —*bündel*, —
geräth, n., пакѣри кѣ мерѣриде,
 траѣриѣри де дрѣмѣ; —*fertig*, a.
 шѣ ad., гатѣ де дрѣмѣ; —*gefährte*,
 —*genosse*, m., соуѣ де кѣриѣриѣри;
 —*geräth*, n., вѣрипе, вѣриѣри де
 дрѣмѣ; —*kost*, f., мерѣриде; —
mantel, m., гѣварѣ (кѣ гѣри-
 рѣрипе кѣ ери, итал. tabarro),
 сѣриѣриѣри (кѣ те авѣри де пѣ-
 верѣ), манѣриѣри де дрѣмѣ; —*paß*,
 m., паспѣриѣри; —*saß*, m., десѣри,
 пѣриѣри, пѣриманѣри; —*tasche*, f.,
 пѣриѣри; —*wagen*, гѣриѣри де
 дрѣмѣ, верѣриѣри.

Reisen, v., кѣриѣриѣри.

- Reisende, m., кълъторѣ, пасажерѣ
(къ паса de море).
- Reisfeld, n., президе, арпа de
презѣ.
- Reisholz, n., в. Reisholz.
- Reisige, m., оставѣ кълъредѣ.
- Reiß, m., в. Reiß.
- Reiß, n., рѣмъролѣ, гѣтежѣ; рамѣ
зскалѣ, крѣнѣ; нѣла, вѣрѣа.
- Reißaus, m., — пѣшмен, а тѣл
ѣвга, а о лѣа ла сѣпѣтѣса.
- Reißblei, n., пѣмѣинѣ, пѣмѣаинѣ,
нѣтрѣ de пѣмѣѣ; kōndets de
пѣмѣѣ, граѣтѣ.
- Reißbranntwein, v. Traß.
- Reißbret, n., меѣигѣ de decemnarѣ.
- Reißen, v., рѣнѣ, ме рѣнѣ; пѣс-
пескѣ (кѣрда); рѣпескѣ, смѣн-
ческѣ; сѣмѣлѣ; деснѣкѣ; жѣгѣ-
пескѣ (кал); delinѣлѣ, decemnarѣ;
es reißt die Geduld, амѣ порде
рѣвдѣреѣ; es reißt mir in allen
Gliedern, ме дорѣ тѣре мѣдѣ-
лѣрѣле; die höchste Gewalt an sich
—, а зѣорпа порѣстѣгоѣ сѣпѣмѣ;
Holz —, а деснѣкѣ лѣмѣс; Joten
—, а ворѣл мѣокѣрѣ; das — im
Leibe, колѣкѣ, дѣрѣрѣ de колѣкѣ.
- Reißend, part., рѣпѣде; рѣпѣче, рѣ-
пѣторѣ, ѣерѣче (ѣѣра).
- Reißfeder, f., kōndets de decemnarѣ.
- Reißgerste, f., орѣѣ вѣрѣвоѣ.
- Reißkohle, f., кѣрѣвѣне de decemnarѣ.
- Reißig, v. Reiß, n.
- Reißschiene, f., dīrentarѣлѣ, лѣнѣ de
decemnarѣ.
- Reißstift, m., крѣлѣнѣ рошѣ (de li-
niarѣ).
- Reißzeug, n., зѣорѣ de decemnarѣ.
- Reißzettel, m., чѣрѣкѣнѣ, кѣмпасѣ.
- Reiße, f., ѣлѣорѣ.
- Reitbahn, f., шѣолѣ de кал, мѣдрѣмѣ.
- Reitbar, a. mī ad., de кълърѣтѣ.
- Reitel, m., чѣрѣлѣ.
- Reiten, n., кълърѣскѣ, дѣмѣлѣ кѣ-
ларѣ; geritten kommen, а венѣ
къларѣ.
- Reiter, m., кълърѣдѣ; кавалѣрѣстѣ
(soldatѣ); —auszug, m., кавалѣ-
карѣ; —diebst, m., сѣрѣвѣгѣ кѣ-
ларѣ; —regiment, n., рѣѣимѣнтѣ
de кълърѣдѣ, de кълърѣне; —
- salbe, f., зѣсѣрѣ мѣрѣсѣрѣлѣ, салѣ
de pais.
- Reiterel, f., кълърѣне; дѣнѣлѣкѣтѣрѣ.
- Reitergast, a., ѣертѣ, арѣсѣгѣ не
жѣмѣтѣте.
- Reitgarte, —reitsche, f., вѣчѣшѣ,
вѣрѣа de кал.
- Reithengst, m., арѣмѣсарѣ.
- Reitnecht, m., чѣколѣ кълърѣдѣ,
калѣ (ѣелеитѣрѣ, чаизѣ), сѣкѣтѣрѣ.
- Reitlauf, v. Fülllauf.
- Reitkunst, f., мѣнеѣлѣ, арѣа de а
кълърѣ.
- Reitling, Reittling, ad., къларѣ.
- Reitmaus, f., мѣрѣче, созѣорѣѣ
(скѣрѣмѣлѣторѣ).
- Reitstoch, m., пѣлѣшѣ.
- Reitzeug, n., зѣорѣ de кълърѣтѣ.
- Reiz, m., аѣѣгѣмѣнѣтѣ, ирѣгѣмѣнѣтѣ;
нѣрѣ, граѣлѣ, атѣрѣре; десѣлѣре,
пѣчѣре, волѣтѣте.
- Reizbar, a., аѣѣгѣчѣоѣ, ирѣгѣчѣоѣ,
дѣгѣрѣгѣчѣоѣ.
- Reizbarkeit, f., ирѣгѣѣне, дѣгѣрѣ-
гѣѣне.
- Reizen, v., дѣгѣрѣтѣ, ирѣтѣ, аѣѣтѣ;
атѣрѣ, адеменѣскѣ; мѣшѣ, пор-
пескѣ, инеѣѣ.
- Reizend, part., атѣрѣгѣтѣ, атѣрѣ-
торѣ, сѣвѣлѣ, лѣнѣ de граѣлѣ, лѣнѣ
de нѣрѣ (кал ѣр. charmant);
сѣдѣкѣторѣ, амѣѣторѣ; —e Ráb-
shen, n., ѣѣгѣ сѣвѣ.
- Reizlos, a., ѣѣрѣ нѣрѣ, неграѣѣоѣ,
непѣкѣтѣ.
- Reizmittel, n., (med.), мѣмѣлѣ ирѣ-
тарѣѣ.
- Reizung, f., ирѣгѣмѣнѣтѣ, дѣгѣрѣ-
тѣнѣ.
- Reizvoll, a. mī ad., лѣнѣ de нѣрѣ,
прѣ атѣрѣгѣторѣ.
- Reiz, m., дѣлѣ, кѣне; омѣ de ni-
мѣка, мѣжѣкоѣ.
- Reizungscrem, v., (milit.), чѣрѣ-
теѣ, смѣнеѣѣ, десѣкѣпѣрѣ.
- Rekonvalescent, m., рѣкѣвалѣсѣнѣте,
омѣ сѣлѣтѣ дѣнѣ волѣ.
- Rekrut, m., рѣкрѣтѣ.
- Rekrutieren, v., рѣкѣтѣнѣ, рѣвѣѣ,
дѣдрѣнѣ; рѣдѣстѣленѣ.
- Rekurs, m., рѣкурѣ.

- Reputation, f.**, стимъ, репутация.
Requete, f., рѣчь, прошение, записка.
Requiem, n., (за католичѣи аѳсенѣ),
 аѳсенъ пѣнтра рѣчосаѳѣ, пана-
 хидъ (греч.).
Requisition, f., речеръчѣне; лѣаре
 prin сѣлъ (за сама тѣпелора).
Rescript, n., рескриптъ, оѳсѣ, де-
 претъ сѣвскрисъ кларъ de dom-
 ниторъ.
Resede, f., реседъ, аморетъ (плантъ).
Reserve, f., резервъ, лѣаре пѣотратъ;
 —corpс, n., корпъ de резервъ.
Resident, m., ресидентъ, амваси-
 доръ, солъ.
Residenz, f., ресиденцъ (четате).
Resonanz, f., (мѣс.), резонанцъ;
 —boden, m., оандѣлъ зѣл инетрѣ-
 тѣнѣ къ нѣрде; —loсh, n., росъ
 (за гѣтѣ).
Respekt, m., респектъ, консидерѣ-
 цисне; seinen — erhalten, а оаче
 съ оие респектатъ.
Respektiren, v., респектезъ, соко-
 тескѣ, стимъ (по чинева).
Respektiv, a., респективъ.
Resse, v., ресъ (за mine).
Ressource, (zi ресрес), оонтънъ, миж-
 лонъ de ажторъ, de венитрѣ.
Rest, m., рѣстъ, рѣстанцъ, рѣтѣшицъ.
Resultat, n., ресултатъ, дѣкелѣре.
Retraite, f., рѣтрагъ, рѣтрадѣре.
Retorte, f., рѣторгъ (васъ страдѣватъ
 пѣнтра химѣ).
Retout, ad., (zi рѣтѣр), дѣпанолъ.
Rette, f., кѣне вѣрѣтѣнѣ.
Retten, v., свѣпъ (it. scampare),
 охотъ дѣн перѣкѣлъ, лѣсерезъ, тѣн-
 тѣл; rette sich wer kann! свѣне
 чине нѣте!
Retter, m., свѣпѣторъ, лѣсереѣторъ,
 тѣнѣтѣторъ.
Rettich, Rettig, m., рѣдикѣ.
 Rettung, f., свѣпѣре, свѣпѣтѣнѣ,
 сѣлѣте; —loсh, a. mi ad. оѳръ
 свѣпѣре, перѣдѣтѣ, кѣзѣтѣ дѣн
 перѣкѣлъ.
Reue, f., кѣнѣцъ, пѣрѣре de рѣѣ,
 консѣрѣдѣре; —vall, a. mi ad.,
 кѣнѣ, дѣнѣрѣмѣ.
Reuen, v., тѣе кѣтескѣ, дѣнѣ пѣре
 рѣѣ, тѣе консѣрѣнѣ (за инѣтѣ).

- Reugeld, n.**, арѣнѣ.
Reuig, a. mi ad., кѣнѣ, дѣнѣрѣмѣ,
 консѣрѣнѣ (пѣнтра кѣлѣте).
Reumüthig, a. Reuig.
Reuse, f., консѣ de ресѣтѣ, вѣрѣтѣ.
Reut, n., кѣрѣтѣрѣ.
Reute, f., кѣнѣ, кѣрѣтѣторѣ, пѣн-
 тѣре; пѣнѣтѣрѣ, кѣрѣтѣтѣрѣ (Reut-
 hader).
Reuten, v., стѣрѣескѣ, пѣнѣсѣлъ, се-
 кѣлескѣ (ардѣлъ дѣн Хадѣтѣ), дес-
 рѣдѣчинезъ.
Reverê, m., ресерѣсъ, консѣрѣскрисъ,
 скрисѣоре адеверѣторѣ de о пѣн-
 тѣре; досѣлъ монѣтелъ.
Revidiren, v., ресѣзъ, речерѣчѣтезъ.
Revier, n., верѣтѣ, дѣнѣтѣ de вѣнѣтѣ,
 ресѣрѣ.
Revolte, f., револѣтѣ, рѣскѣла, ре-
 велѣне.
Revolution, f., револѣцѣанѣ, ре-
 формѣ сѣнѣтѣ, пѣреачѣре prin
 ресѣтѣрѣтѣрѣ.
Rhabarber, f., ребарбаръ, рѣнѣтѣ
 (плантъ).
Rhaphodie, f., рѣпѣодѣтѣ, рѣатѣрѣ,
 кѣкѣдѣтѣрѣ.
Rhede, f., (мар.), рѣдѣ, дѣманѣ,
 десѣрѣкѣторѣ, консѣ de десѣрѣ-
 вѣтѣ; —loсh, a., (мар.), десѣрѣ-
 вѣратѣ.
Rheder, m., пропрѣтарѣ de пѣле.
Rhederel, f., (мар.), консѣдѣмѣнѣтѣ.
Rheinbund, m., консѣдѣрѣгѣанѣс
 Рѣнанъ (сѣвѣ Napoleon).
Rheinisch, a., рѣнанъ.
Rhetorik, f., рѣторѣкѣ, шѣнѣнѣа оѳрѣ-
 тѣселъ вѣрѣнѣрѣ.
Rhetoriker, m., рѣторъ.
Rheumatisch, a. mi ad., рѣзматѣкѣ,
 вѣсѣрѣторъ de дѣрѣрѣа мѣдѣ-
 тѣрѣлоръ.
Rheumatismus, m., рѣзматѣзмъ.
Rhinoceros, n., рѣночеръ (оѳръ сѣн-
 вѣтѣкѣ къ консѣ пе насѣ).
Rhitmus, m., рѣтѣмъ, нѣшѣрѣ, кѣ-
 дѣнѣцъ, тѣсѣрѣ (за мѣс., пѣес.,
 кѣаръ ми дѣн просъ).
Rhombus, m., (матем.), ромѣлъ,
 пѣнѣлъ пѣтратѣ, къ лѣтѣрѣ пѣре-
 лѣе, къ зѣнѣкѣрѣ стѣрѣмѣе = Raute.

- Rhombisch, a. mi ad., rombikā, romboīdarā.
- Ribbe, v. Rippe.
- Richtbeil, n., съкрѣа џелатџаї, наломā de перзаре.
- Richtblei, n., пџамвџнџ (Bleiloth).
- Richtbühne, f., етаодā, локā de перзаре.
- Richte, f., dipentaplis; in die — bringen, a адџче дн лџнџ dipentp.
- Richten, v., дндипентā, дперē; жџдекā; арегџтескā; richt euch! (milit.), стагї дперē! řĳĳ nach etwas —, a се перџла, а се дндипента дџнџ чева; die Augen auf etwas —, a арџнаа окї ла чева; zu Grunde —, a рџна, а рџџне.
- Richter, m., жџде, жџдекџторā; арџџрџ; Вџџ det —, картџа жџдекџторїлорā; vor dem — erscheinen, a се днџџџџа ла жџдекарџ; —spruch, m., сџнтџџџ жџдекџторџска; —stuhl, m., трџџџџџ.
- Richterlich, a. mi ad., жџдедїарї, жџдекџторџска.
- Richtern, v., крїџнџ, кџрџескā.
- Richtshaus, n., преторї, палатā жџдекџторџска.
- Richtig, a. mi ad., дперentā, интокма, жџстā, перџлатā; коррџскā, дндипентатā; diese Uhr geht —, а честā ороложїс мерџе вџне; es ist Alles —, тџте сџнтā ла рџгџ, тџте сџнтā пџсе ла калџ; er ist nicht — im Kopfe, дї лџсџџте о дџгџ; etwas — machen, a пџгџї знā конā, а термїна внā акордā.
- Richtigkeit, f., перџларїтате, преџїсїџне, жџстеџ; — einer Schuld, рџџїреа знел деторї; mit dieser Sache hat es seine —, а честā лџкџ е адевератā.
- Richtteil, m., џанџ ла тџџрї.
- Richtforn, n., џанџ.
- Richtmaß, n., мџсџрџ нормалџ, мџсџрџ de ехїде.
- Richtplatz, m., —statt, —stätte, f., локā de перзаре.
- Richtscheit, n., dipentaplis.
- Richtschnur, f., лџрдџ, сџџрџ de дндипентатā; дперentaplis; перџлџ, нормџ, дндипентарї, моделā, есџџџ.
- Richtschwert, n., снџда де перзаре.
- Richtsteig, m., потџкџ, кџрџаре дперentp; перџлџ, лџџе.
- Richtstock, m., перџлџторā; вџдџ днпџрџїрā дн мџсџре.
- Richtung, f., дперџџїџне; дндипентарї; in dieser —, не калџа ачџста; in gerader —, де а дперentp; nach allen —en, дн тџте пџрџїџе; einer Sache eine — geben, a да дперџџїџне знџї лџкџ.
- Richtswage, f., лџвџлџ, кџџџџџ кџ пџџџџ (Bleiloth).
- Ricinusöl, n., олеā de рїџнџ.
- Ride, f., кџпрїорџ.
- Riechbar, a. mi ad., de мїрџсїџ.
- Riechbüchse, f., кџтїорџ кџ мїрџденї.
- Riechen, v., мїрџскā; пџрā; die Rose riecht angenehm, роџа арџ мїрџскā пџлџкџрā; das konnte ich nicht —, ачџста нџ о потџамā прџевџдџ, нџ о потџамā прџесїџџї; gut —, a вџџ мїрџскā внā; übel —, a пџгї.
- Riechfläschchen, n., стїкџџџ кџ мїрџденї.
- Ried, n., лџџкџ апџџџџ, стџџџрї, роџџџрї; трџстїџ; сџатџ (Riedblatt); џџџ de трџстїџ; —dach, n., днџџџџ de стџлā; —gras, n., роџџ; пїперїџ.
- Riefe, f., сџџџџџџџ, сџџџџџџ (по колџне), рџкїџџџ.
- Riefeln, riefen, v., рџкїџескā, сџџпџлџџ.
- Riege, f., мїрā; днкреџџџ; лџсџ de сџџпџтатā.
- Riegel, m., днкџлџџџџе, дрџгā (зџџџџ ла зџрā); кїџгџ (de лџџнā); паланā, порїпџнā.
- Riegel-schloß, n., врџџкџ кџ дрџгā; —wand, f., пџрџџе дн паланџе, пџрџџе дн кїџџ de лџџнā (Fachs-wert).
- Riegeln, v., днкџїџ.
- Riemen, m., кџрџа, шџрнџрā (кї-мїрā); кџрџнā de вїџ; тџџлџ; џџлā de хџрџїџ; —pferd, n., калā dїнџнџџе.

- Riemen**, v., дикрълежъ, стрингъ дн крече.
Riemen, m., кърларъ.
Riesel, m., моранъ; метелеъ (омъ).
Ries, n., тѡжъ (де хъртъ), ричъ (Ries), ричъ.
Riese, m., пѡанте, вриешъ; колосъ; —narbelt, f., ляръ кмаидъ.
Rieseln, v., ексрежъ; царь, кргъ мърмъръндъ (апа).
Riesenhaft, a. mī ad., колосаъ, ма- ninъ, пѡантикъ.
Riesenschlange, f., воа, черне им- периаъ.
Ries, v. Ries, n.
Riefter, m., стивъ, корнъ де арагръ; вълвкъ, вълвкътъръ.
Riet, Rietъ, v. Ried.
Riff, n., ванкъ, дъгъ, рьзоръ (де аринъ опѡ де скополъ дн маре).
Riffe, Riffel, f., равилъ, ventine de стржитъ мъгъиле инзлѡ; — feile, f., вилъ де стржитъ.
Riffeln, v., стржескъ, смалгъ.
Rigolen, v. Riolen.
Rille, f., дългытъръ, скъотъръ, влкъ (Rinne).
Rimeffe, f., (перѡ), ричесъ.
Rind, n., вѡтъ корнѡтъ (воѡ, вакъ); жъикъ (odiniоръ).
Rinde, f., скорѡъ, кожъ; крѡтъ.
Rindern, v., се гѡеште (зѡка).
Rind-fällig, —schällig, a. mī ad., дескорѡатъ, дескрѡстатъ.
Rindfleisch, n., карне де вѡтъ, ра- салъ (ѡертаръ).
Rindig, a., скорѡсѡ.
Rindauge, n., оклѡ възлѡ (плантѡ).
Rindvieh, n., вѡтъ корнѡтъ; омъ ѡрте пѡтъръ.
Ring, m., инелъ, веригъ (велчгъ); черкъ, черкъледъ, пѡрѡ.
Ringamsel, Ringelbroffel, f., мерѡъ галератъ, тьркатъ = torquatus.
Ringband, n., (анат.), легъмънтъ инеларъ.
Ringbolzen, m., кѡлѡ, пѡронъ къ ве- ригъ.
Ringelkunst, f., лѡтъ, цѡннастикъ, артъ де лѡтатъ.
Ringel, n., инелъгъ, инелелъ, вери- гѡъ, черкъшоръ.
Ringel, m., черкъ, веригъ (старѡ), ѡа пѡсърѡ: ларъ (de alvinъ).
Ringelchen, n., v. Ringel, n.
Ringelsack, m., шѡимъ галератъ.
Ringelgebicht, n., верѡ рѡтѡнѡлоръ (ит. ritondello).
Ringelig, a., инелѡсѡ, верѡсѡ.
Ringelode, f., веригъ де пѡрѡ, вълвѡ.
Ringeln, v., инелѡжъ, черкълескъ, днверѡежъ.
Ringeltaube, f., козьрѡ.
Ringelrennen, —spiel, —steden, n., кьрчоръ; жѡкъ къ верѡа (арѡ- катъ).
Ringelschlange, f., шерѡе галератъ, апѡесивенъ.
Ringeltanz, m., хоръ, данѡъ дн хоръ.
Ringeltaube, f., порѡмѡ галератъ.
Ringelwürmer, pl., верми инелѡцѡ.
Ringen, v., ме лѡпѡ; сторѡ; смалгъ, смъческъ, сѡческъ (дн мълъ); вѡкъ веригъ; die Hände —, а'шѡ ѡрѡче мълѡ; aus den Händen —, а сторѡче дн мъл; mit dem Tode —, а се лѡта къ мѡртеа.
Ringersaß, m., лѡкъ де лѡтъ, а- рѡпъ, палестъръ.
Ringier, m., лѡпѡторъ, атлетъ.
Ringfinger, m., депѡгъ инеларѡ.
Ringförmig, a. mī ad., дн ѡорѡа инелѡлѡ, инеларѡ.
Ringtragen, m., галерѡ ка инелѡ.
Ringfugel, f., сѡеръ армиларъ.
Ringmauer, f., мѡрѡ днчинѡторъ (de o четатѡ).
Ringß, ringßum, ad., днпреѡтъръ, дн пѡсрѡ, дн черкъ; —herum, пѡсрѡ днпреѡтъръ.
Rinken, m., черкъ, лѡгъ мѡ грѡсѡ, верѡѡѡ.
Rinnäugig, a., вѡдѡсѡсѡ.
Rinnal, m., канаѡ, алѡвѡ, влкъ (не зндѡ крѡѡе ашъ, Rinne, Flußbett).
Rinnel, m., кѡатъ (мѡ ка Rinnal).
Rinne, f., гьпѡкъ, вьгънъ, влкъ, сѡкъ, канаѡ.
Rinnen, v., крѡ.
Rinnholz, n., лѡмнъ де сѡкѡрѡ.
Rinnleiste, f., (архит.), дѡгъмълѡтъръ.

- Rinnstein, m., пѣтра де сав оковѣ.
 Riole, f., съвѣтъ, враздъ аовндѣ.
 Riolen, v., савъ аовндѣ.
 Rippfen, n.; костигъ.
 Rippe, f., кость.
 Rippein (sich), v., ме овъчмѣ (ит. buccarsi), ме въролоескѣ, ме арвкѣ дп сзсѣ дп жосѣ.
 Rippen, v., костескѣ, скъпелезѣ.
 Rippen-braten, m., фрштъръ де кѣсте;
 —bruch, m., рштъръ де кѣсте;
 —stoß, m., гюлдѣ дп кѣсте.
 Rippig, a., костосѣ, из кѣсте.
 Risch, v. Raich, a.
 Ristlo, n., рикѣ, перикѣ.
 Ristren, v., перикѣезѣ, рикѣезѣ.
 Rische, f., опикѣ, гъикѣ.
 Riß, m., крепѣтъ, рштъръ, дес-
 шкѣтъ, свѣртъръ, сѣшѣетъръ;
 decemh., скѣцъ (ит. schizzo), мо-
 дерѣ (de o zidipe); vor den —
 stehen, a сѣ пне дп перикѣ.
 Rißig, a. m. ad., крепѣтросѣ, рштѣ,
 снартѣ.
 Rist, m., вѣвѣкѣтъ, монѣ (ла
 пѣорѣ).
 Riste, f., ѳѣлорѣ де инѣ.
 Risten, v., ѳакѣ ѳѣлорѣ.
 Ristler, m., ветекѣ (ла кѣцъминге).
 Ritt, m., кѣлѣгѣ, кѣлѣгѣтъ, мерсѣ
 кѣларе, навалнатѣ.
 Ritter, m., кавалерѣ, повѣхѣ; (odi-
 нѣорѣ) кѣлѣгѣцѣ.
 Ritter-academie, f., akademѣ de a-
 рѣстокрацѣ; —art, f., модѣ ка-
 валерескѣ; —burg, f., кастелѣ де
 кавалерѣ; —freiheit, f., привѣлѣтѣ
 волерескѣ; —gedicht, n., поемѣ
 емѣкѣ, епонеѣ; —geschichte, f.,
 романѣ кавалерескѣ; —gut, n.,
 ѳездѣ, момѣ волерескѣ; —or-
 den, m., кавалерѣ, ordine кав-
 лерескѣ; —schlag, m., ловѣтъ
 де кавалерѣ; den — geben, алѣ
 ѳаче кавалерѣ; —stand, m., статѣ
 кавалерескѣ, ранѣ де кавалерѣ;
 —zug, m., крѣчатѣ.
 Ritterlich, a. m. ad., } кѣвалерескѣ.
 Rittermäßig, a., }
 Ritterschaft, f., кавалерѣ, demni-
 татѣ кавалерескѣ.
 Rittling, ad., гѣларе.
- Rittmeister, m., кѣпитанѣ де кѣлѣгѣ.
 Ritual, n., рѣвѣдѣ (вѣсерѣескѣ),
 картѣа кѣ тѣпѣкѣ.
 Ritus, m., рѣдѣ, датѣнѣ, орѣадѣлѣ
 вѣсерѣескѣ.
 Riß, m., скорѣгѣтъ, огѣрѣетѣ;
 крепѣтъ; дѣлтѣтъ.
 Rißen, v., скорѣлѣ, сѣрѣлѣ; дѣл-
 тѣескѣ.
 Rißig, a. m. ad., скорѣгѣ, огѣрѣетѣ;
 крепѣтѣ, сѣшѣетѣ.
 Rißmesser, n., лѣпчетѣ (ла хѣрѣрѣ).
 Rival, m., рѣвалѣ, карѣ вреа сѣ те
 дѣтрѣсѣ.
 Röhbe, m., ѳокѣ, кѣне де марѣ.
 Roche, m., рѣше (пеште); рѣшѣ;
 тѣрнѣ (дп шахѣ).
 Röcheln, v., хоркѣлѣ, сѣорѣлѣ.
 Rochen, röcheln, v., арѣмезѣ, стрѣ-
 мѣтѣ рѣцѣле шѣ тѣрнѣлѣ (дп шахѣ).
 Rock, m., вѣстѣнтѣ; рокѣ, кѣлѣгѣ;
 ѳзетѣ (ѳemelескѣ); Unter—,
 ѳзетѣ де десѣнтѣ; Ober—, свр-
 тѣкѣ, рокѣ де ѣерѣ (ла гѣрѣауѣ);
 weiter —, рѣвѣа (итал. giubbone,
 de aicl m. гѣвѣ шѣ гѣвѣ дп Ar-
 deall m. Сѣванѣ).
 Röcheln, n., вѣстѣнтѣорѣ, рок-
 шорѣ; ѳзетѣорѣ, рокѣорѣ.
 Roden, m., ѳвръ де торѣ; кѣлерѣ
 (Rupfe, Dieße); сѣкарѣ (a. m.
 Roggen); —philosophie, f., дп-
 цѣленѣне ѳemelескѣ.
 Rode, f., лѣзѣ, кѣрѣтъ; —land,
 пѣшѣнтѣ лѣзѣнтѣ.
 Roden, v., снартѣ цѣлѣнѣ, кѣлѣвѣ
 пѣшѣнтѣ сѣлѣтѣкѣ; лѣзѣескѣ.
 Rogen, m., ѣкре, ѳъ де пеште.
 Rogener, Rogner, m., пеште кѣ ѣкре
 (ѳemelшкѣ).
 Rogenstein, m., олѣтѣ, амѣтѣ.
 Roggen, m., сѣкарѣ.
 Roh, a. m. ad., крѣдѣ; аоврѣ; вртѣ;
 варварѣ, некѣлѣватѣ; перосѣ; не-
 чоплѣтѣ; —e Buch, n., картѣ пе-
 лѣгатѣ; —e Fleisch, n., кѣрне
 крѣдѣ; —e Seide, f., тѣтѣсе
 крѣдѣ; —e Metall, n., ѳерѣ не-
 лѣкратѣ, ѳерѣ вртѣ; —e Zucker,
 m., лѣхарѣ перѣоѣнатѣ.
 Rohheit, f., крѣзѣне, вртѣлѣгатѣ

- (dovirochie); варвариз; печопли-
търъ, въдърниъ, тожичиъ.
- Rohm (Раѣм), м., смъптъпъ.
- Rohr, п., трестіъ (стахъ); сметѣзъ;
цѣвъ; варгъ; etwas auf dem — e
haben, а авѣ анъ сконъ.
- Rohrbrunnen, м., цѣвъ, шпонтъ, пѣцъ
къ цѣвъ.
- Rohrblatt, п., слатъ (de десѣтъ).
- Rohrchen, п., трестіцъ; цевішоръ.
- Rohrbach, п., дѣвъшѣ де трестіъ.
- Rohrbede, л., рокожинъ, стѣѣзъ,
пѣнъ де сметѣзъ.
- Rohrbrommel, м., воѣ де валгъ (па-
сере), въланъ де стахъ.
- Röhre, л., цѣвъ, тѣвъ, вѣчмъ.
- Röhren, röhren, а., де трестіъ, де
сметѣзъ.
- Röhren, röhren, в., таѣ трестіъ,
върѣвъ стахъ; цевескъ; (за въ-
пѣт.) мѣгъ, сверъ (червѣ).
- Röhrenmeister, м., ѡвѣтънаръ.
- Rohrstöte, л., чимпѡіе (ital. сам-
рогна), ѡмѣрѣ де трестіъ, тѣлнкъ.
- Rohrenfahrt, л., адѣдѣнтъ, шпѣ де цевѣ.
- Rohrgras, п., рокозъ.
- Rohrriht, а., трестішѣ, стѣшѣ.
- Rohrig, а., трестіосъ, стѣосъ.
- Rohrkamm, в. Rohrblatt.
- Rohrkasten, м., чѣстерѣ, вацинъ (din
карѣ есѣ ана прип цевѣ).
- Rohrnochen, м., осъ голъ.
- Rohrkolbe, л., гѣтъліа трестіел, тѣвъ.
- Rohrpfeife, в. Rohrstöte.
- Rohrstiſ, м., сказнъ десѣтъ къ трестіъ.
- Rohr-spaß, — sperling, м., врасѣ
де стахъ, пресѣръ; wie ein —
schimpfen, а дѣжѣра на анъ пѣ-
гѣнъ.
- Rohr-stab, — stoc, м., вѣцъ де
трестіъ.
- Rohrtrog, м., трѣкъ, трѣкъ сѣв
шпонтъ.
- Rohrwasser, м., анъ десѣ прип цевѣ.
- Roland, м., Роланъ (пѣтѣ пропрѣ);
омъ лѣганъ, ометѣ.
- Rollbett, п., патъ пѣ роціе.
- Rollbrett, п., скѣндѣръ де мѣнгъ-
ліѣ (ital. da manganare).
- Rolle, л., роцігъ; сѣлъ, сѣлшоръ,
рогъ (de жѣкатъ, опѣ де ванѣ);
скріандъ, вѣлѣтѣкъ, сѣчѣтѣръ; мо-
- сортъ; вѣчмъ; ѡжшѣкъ; мѣпгѣлъ,
мѣпгѣлъ (de кѣкатъ рѣѣ, ital.
manganò); чѣръ; — Dufaten,
ѡжшѣкъ de гѣвинѣ, гронтъ de гѣ-
винѣ; aus der — fallen, а'мѣ ѡмѣ
din карактеръ; eine große — spie-
len, а жѣка рогъ марѣ, а ѡачѣ
пѣ анъ персонѣліс прінціпалъ.
- Rollen, в., роцескъ, даѣ дѣнъ чѣрѣ,
даѣ де а дѣра; дѣрѣс; den Teig
—, дѣтіндъ азѣатѣлъ; Wäsche —,
мѣпгѣлѣ, мѣпгѣлескъ, пѣтѣзескъ,
рѣѣ (ital. manganare); seine
Augen — im Kopfe, окіл ѡмѣ сѣ
дѣторѣ мѣпѡмѣ; der Wagen
rollt vorbei, карѣлъ дѣрѣе пѣ ачѣ
пѣнтѣ; Thranen — über seine
Wangen, лѣкримѣлѣ і'дѣ ѡаѣ.
- Rollenförmig, а. шѣ ад., дѣ ѡорма
чѣлндрѣлі.
- Roller, м., мѣпгѣлъ, мѣпгѣлѡ-
рѣ, анѣпѣторъ; роціторъ, сѣчѣ-
торъ (de азѣатъ); мѣрѣѡгъ, глѡвъ,
калъ рѣѣ; гѣлѣдѣтѣръ; мотанъ.
- Rollholz, п., мѣпгѣлъ; сѣчѣторъ.
- Rollkammer, л., къѣара къ мѣп-
гѣлъ.
- Rollmaul, л., шпѣ.
- Roman, м., романъ, історіѣ пѣ-
кѣчѣтъ; ѡавѣлъ історіѣ.
- Romanen-held, м., еролѣлъ анѣ ро-
манъ; — schreiber, м., скріѡторъ
де романѣ.
- Romanhaft, а. шѣ ад., романескъ,
ѡавѣлосъ.
- Romanisch, а. шѣ ад., романескъ
(къмъ ворѣліа дѣ Амѣаза Еспрѡел
пѣпъ де вѣкѣлѣ 13lea); ромъ-
пескъ (къмъ ворѣлескъ шѣ скріѡ
тоѣл ромѣнѣл din Дако-Ромѣніа).
- Romanmäßig, romantisch, а. шѣ ад.,
ка де романъ, ка din ѡавѣлъ,
романтѣкъ.
- Romanze, л., романѣ, кѣпѣкѣ ро-
мантѣкъ, кѣпѣкѣ історіѣ (дѣре-
ресъ, скріѣс дѣ верѣсрѣ сѣмѣлѣ
шѣ пѣвѣ).
- Römer, м., романъ; ѡмъ кѣраѣ-
осъ; патриѡтъ марѣ; ѡмъ пѣне-
ресъ; пѣхаръ пѣнтѣкосъ шѣ марѣ.
- Römerzindjahr, л., пѣмеръ романъ,
індіѣціонъ (кѣрсъ де 15 анѣ).

Römisch, a. mi ad., romană, românească; uenerosă, mъринимосă; grandiosă; patriotică; — e Vaterlandsliebe, f., patriotismă аналă; — e Schönheit, f., орам-оца романь; аерă mi портаре мълестосă.

Rommel, m., оіо пингпогъ, оіо семнатъ ла шчорă.

Ronde, f., рондъ, ротандъ (Runde).

Rordel, n., (спорт.), ротандъ, локă ротандă.

Rosă, n., оарсрă оекă (оъръ mlere, Gewirt).

Rosch, a. mi ad., сѣрмичосă (ce zice despre metal).

Rose, f., росъ, ржъ, trandaoiră; оокă виă (орвалд); wilde —, росъ съватикъ, оіоре де мърчиошă; gefüllte —, росъ аналă.

Rosen-aber, f., (анат.), оъоенъ; —

aloe, f., алое росатъ; — apfel, f., помă росатă; — artig, a. mi

ad., de natra pocel, ка роса; — busch, m., тѣъ de trandaoiră;

— farbe, f., колорѣа росел; — fest, n., Росаниѣ; — hain, m., ро-

сетă; — honig, m., mlere de росе;

— franz, m., мърниі; кенанъ de росе;

— mädchen, n., trandaoiră; — lippen, pl., вкзе de росе;

— monat, — mond, m., яна ро-

селорă, Mais (не ла noi аисъ псамі Ізніă); — mund, m., гъръ de рося;

— oaf, m., гадъ тизръ; — roth, a., росатă, рося, ка роса;

— röhre, f., рошага trandaoiră; —

— saft, m., сикă de росе; —

sonntag, m., дѣмина а трѣла димантеа Памриорă; — stoff, m.,

росарі; — strauß, m., вкетă de росе;

— wasser, n., агъ de trandaoiră; — wurzel, f., рѣдчинъ рося.

Rosette, f., рося, diamantă а рося, оіоре de diamantă.

Roscht, rosig, a. mi ad., рося, de колорѣа рося, ка de рося.

Rosinante, Rosinante, f., калă ржъ, мърпогъ, глѣъ, калă ізі Don Kimo.

Rosine, f., стаидъ, сургарі зскагі.

Rosmarin, m., росяриă, romană; — öl, n., оіеі de росяриă, аніă de росяриă.

Rosoli, m., рося (винарă аналă).

Ros, n., калă; — apfel, m., валегъ de калă;

— arzneifunst, f., вѣтеринарі; — breme, — bremse, f.,

мскъ de калă, стрѣка; — haar, n.,

haaren, haeren, pl., пѣрă de калă;

— huf, m., згга, конга калă; —

— säter, m., гндакă de валегъ;

— samn, m., цесѣръ, сѣчѣръ; (Rostäuscher); — kastanien-

baum, m., цокастанă, кастанă de алă

калă; — mühle, f., мѣръ ка калă;

— rappel, f., яма калă; —

— pflanze, f., арнъ domnecă; —

— täuscher, m., скимъторă de калă,

траикантă, телалă de калă;

— wäde, f., мъркеа калă.

Rostlein, n., калă, калăш.

Rostelsprung, m., сѣригъра калă (аи шакă).

Rossen, v., а ама дѣа аршсарі (ѣна).

Ros-braten, m., оригъръ не гъртарă,

кързнатъ; — farbe, f., колорѣа рѣиă;

— farbíg, a. mi ad., оерѣиносă; —

— fleck, m., макъ, патъ de рѣиă.

Rost, m., рѣиă; аместекă ла азрă mi арѣитă (аи монетри); гъртарă,

градъ; гъце (аи планте); аи къркѣра металă ка лемно mi кързнă.

Röste, f., тоигорѣ de инă; тоигър.

Rosten, v., ме рѣинескă, рѣинескă.

Rösten, v., ориă, прѣжескă; топескă (кѣпѣ, инă); рдă (гъралă).

Rostig, a. mi ad., рѣинитă, оерѣиносă.

Röstung, f., оригъръ, прѣжигър; тоигър.

Roth, a., ромъ (ital. rosso); ромѣрикă.

Roth-aberig, a. mi ad., кă vine ромъ; —

— augig, oikъ ромъ; —

— badig, a. mi ad., кă ага ромъ; —

— bart, m., варъ ромъ; —

— blü-

— bet, m., вогарă (дѣла вогъ, ital.

bottajo), лотинарѣ (Böttcher); — braun, a., ромъ бундѣ; — brüchig, a. ни ад., крэдѣ, орънтрѣ оръмѣносѣ (оёрѣдѣ днелѣрѣ парѣ); — buche, f., оарѣ сѣма-рикѣ, оарѣ ромъ; — eiche, f., сѣ-жарѣ ромъ; — fahrl, a., ромѣрикѣ, ромѣстрѣ; — färbet, m., вѣдѣ-торѣ кѣ ромъ; — feder, f., оръ-рѣдѣ, нешто кѣ арѣмѣорѣ ромѣ; — fuchs, m., калѣ ромѣ; — gerbet, m., в. Лохгербет; — gießer, m., арѣмѣорѣ, вронзарѣ; — glühend, part., днелѣрѣ парѣ; — haar, n., пѣрѣ ромъ; — haß, m., гѣрѣ ромъ (пасерѣ); — lauf, m., оорѣ вѣдѣ (орѣвѣдѣ); — tanne, f., впадѣ ромъ; — wälsch, n., лѣмѣа хогѣ-лорѣ.

Röthe, f., ромѣгѣ, ромѣлѣ; рѣме-нѣлѣ.

Röthel, m., вѣселѣнѣ ромъ, кондѣлѣ ромъ; транѣ ромъ; рѣврѣкѣ, сѣ-номѣлѣ.

Rötheln, pl., корѣ (Rittein).

Röthen, v., ромѣескѣ, колорѣескѣ кѣ ромъ; ме днромѣескѣ, рѣме-нѣскѣ.

Röthlich, a. ни ад., че вѣте дн ромъ, ромѣрикѣ, ромѣорѣ.

Rotte, f., вандѣ, чѣрѣ, трѣдѣ (mal вѣртѣсѣ де хогѣ орѣ де рѣвол-танѣ); рѣрѣ, чѣрѣ (de соудѣнѣ); порѣлѣ.

Rotten, v., арѣвѣежѣ, адѣнѣ, асоо-дѣескѣ.

Rottenführer, m., кѣмѣтанѣ де вандѣ; — geist, m., сѣпѣрѣсѣ де рѣволѣтѣ; — weise, ad., дн чѣте, дн вандѣ.

Rottizen, v. Rotten.

Rottirer, m., оаадѣносѣ, тѣрѣврѣторѣ.

Rottirung, f., днкѣвѣрѣтѣрѣ, адѣ-нарѣ дн чѣрѣ, адѣпѣмѣлѣтѣ, рѣ-врѣсѣне.

Rottmeister, m., корпорѣлѣ.

Roß, m., тѣкѣ; тѣчѣ (вѣлѣ рѣа ла кѣл), тѣкѣшѣлѣ.

Rosig, a., тѣкѣосѣ.

Roslöffel, —ling, m., —nase, f., тѣкѣосѣ, тѣче (дн дѣспрѣдѣ).

Rübe, f., наѣдѣ (ital. rapra), вѣмѣ-

наѣдѣ; rothe —, наѣдѣ ромъ; gelbe —, морѣносѣ.

Rubel, m., рѣмѣлѣ (monetѣ рѣсѣескѣ).

Rübezahl, m., сѣпѣрѣсѣ некрѣатѣ (дн манѣлѣ Германѣел).

Rubin, m., рѣвинѣ; —farbe, f., ко-лорѣа рѣвинѣлѣ; —fluß, m., арѣ-талѣ рѣвинѣ (de колорѣа рѣвинѣлѣ).

Rüböl, n., оалѣс де рѣвинѣ (ital. olio de ravizzone).

Rubrik, f., рѣврѣкѣ, лѣпѣлѣтрѣ; сѣ-рѣзанѣ.

Rüb-saat, f., —same, m., рѣвинѣ (ravizzone), рѣнесѣ, сѣманѣлѣ де рѣвинѣ.

Rüb-samend, v. Rüböl.

Rüb-sensfeld, n., арѣс де рѣвинѣ, рѣнесѣ.

Rüb-send, v. Rüböl.

Ruch, m., мѣросѣ; сѣрѣгѣлѣ рѣ-рѣмѣлѣ, вѣлѣтѣ; рѣкѣнетѣ.

Ruch, f., лѣсарѣа амѣнтѣ.

Ruchbar, v. Ruchbar.

Ruchlos, a. ни ад., оарѣ мѣросѣ; оарѣ рѣлѣ; инѣамѣ; вѣлѣотѣ-мѣатѣ; прокѣлетѣ.

Ruchlosigkeit, f., вѣлѣотѣмѣлѣ, ин-ѣамѣ, прокѣлѣлѣ.

Ruchsen, v., чѣмѣ.

Ruchtbar, a. ни ад., кѣноскѣтѣ; де-оарѣмѣтѣ; датѣ дн гѣра лѣмѣл, датѣ не оадѣ; ноторѣсѣ, манѣ-ѣесѣтѣ, лѣвлѣкатѣ.

Ruchtbartheit, f., лѣвлѣчѣтѣтѣ, ноторѣ-рѣсѣтѣ.

Rud, m., лѣмѣтѣрѣ, днмѣнѣсѣтѣрѣ, лѣнтѣтѣрѣ, сѣмѣлѣчѣтѣрѣ; лѣврѣ-тѣрѣ (de вѣлѣ, орѣ лѣванѣл).

Rud, m., доѣсѣ, сѣпѣнарѣ; ad., дннанѣлѣ, дндрѣврѣтѣ.

Rud-antwort, f., рѣсѣуѣсѣ; рѣнѣлѣ; —betagen, v., нѣлдѣтѣежѣ (o сѣпѣ-сѣорѣ); —bewegung, f., мѣмѣкѣ-манѣтѣ рѣтрѣорѣадѣ; —blick, m., рѣокѣрѣ, рѣспѣрѣрѣ; einen — auf die Vergangenheit werfen, a рѣ-арѣлѣка o лѣрѣлѣрѣ рѣрѣсѣтѣ трѣмѣтѣ; —bürge, m., гѣранѣтѣ вѣжѣтѣлорѣ, сѣвѣгѣранѣтѣ.

Rüden, m., доѣсѣ, сѣпѣнарѣ, сѣмѣтѣ (кѣрѣкѣ); тѣкѣ (de кѣлѣтѣ).

Rüden, v., мѣмѣкѣ дн лѣосѣ; дн-мѣнѣтѣ; арѣнескѣ; лѣнтѣежѣ; рѣтѣ-

- wärts —, a динице пайте;
 rückwärts —, a. реснице; —
 Sie näher, mai апропие.
 Rücken-ader, f., вѣна спинѣ; —
 halt, m., корѣ де ресерв; а-
 житорѣ дин докѣ; —haut, f.,
 (anat.), плесрѣ; —lehre, f., сна-
 лора; сѣларѣ де сказѣ; —
 mark, n., мѣдѣна спинѣ; —
 muskel, m., мѣшкѣлѣ спинѣ; —
 —nerve, f., нервѣлѣ спинѣ; —
 schmerz, m., дѣреде де шеле.
 Rücken, m., жриторѣ (а ороз).
 Rückerrinnern, v., дми реадѣкѣ а-
 минте, дми реклемѣ дн меморѣ;
 дми ресавине (чева дн минте).
 Rückerrinerung, f., ресавенире, ре-
 адѣчере аминте.
 Rückfall, m., рекѣдере, рекѣливѣ,
 реидивѣ.
 Rückfällig, a. mi ad., рекѣзивѣ, ре-
 идивѣ.
 Rückgang, m., ремерсѣ, ре'нторсѣ,
 ре'нторсѣрѣ, пересѣ.
 Rückgängig, a. mi ad., ремерсѣливѣ,
 ре'нторсѣливѣ, ре'нторсѣдѣ.
 Rückgrat, m. mi n., спинаре, мѣкеа
 спинѣ; das — brechen, a дешела.
 Rückhalt, m., рединѣтѣрѣ, ресервѣ.
 Rücklauf, m., рескѣмѣтѣрѣ, рескѣм-
 пѣрѣтѣрѣ.
 Rückläufig, a. mi ad., рескѣмѣтѣ-
 раверѣ.
 Rückleht, —luft, f., ре'нторсѣчере,
 ре'нторсѣрѣ, ревенѣре.
 Rücklauf, m., рекѣрѣсѣ; ре'нторсѣ-
 дѣжисне, ремерсѣ.
 Rücklings, ad., дин докѣ, деша опате,
 дин дѣрѣнтѣ.
 Rückmarsch, m., ремерсѣ, ре'нторсѣ.
 Rückrall, m., ресалѣ, ресѣлтѣтѣрѣ,
 ре'нторсѣрѣ.
 Rückreise, f., рекѣлтѣторѣ, ре'нторсѣ-
 чере.
 Rückstein, m., контраовѣжѣжисне,
 контраскѣрѣсѣ.
 Rückschlag, m., ре'нторсѣрѣ.
 Rückschritt, m., ре'нторсѣрѣ, ремерсѣ,
 мерсѣ ре'нторсѣдѣ.
 Rückseite, f., докѣ, лѣтѣре дин докѣ.
 Rücksiht, f., привѣнѣ, ре'нторсѣрѣ,
 ре'нторсѣрѣ; реснеутѣ, консиде-
 рѣжисне, сокотѣнѣ; аус Rücksiht,
 das . . ., дин привѣнѣ кѣ . . .;
 seine — nehmen, a нѣ реснеута
 нимѣка.
 Rücksihtlich, ad., ка сокотѣнѣ кѣ.
 Rücksihtslos, a. mi ad., ѣрѣ ре-
 снеутѣ, ѣрѣ сокотѣнѣ; ѣрѣ
 кѣрѣаре.
 Rückstegel, n., контрасѣжѣлѣ.
 Rückstis, m., оказѣ дин дѣрѣнтѣ,
 шезѣтѣрѣ дин дѣрѣнтѣ (днтр'о
 кѣрѣжѣ).
 Rückstische, f., консѣрѣнѣжѣ, кон-
 сѣлтѣре, консѣлѣжѣ, консѣрѣрѣ.
 Rückstung, m., ресалѣ, ресѣлтѣтѣрѣ.
 Rückstund, m., ресѣлѣ, ресѣнѣжѣ, ре-
 шѣшѣжѣ.
 Rückständig, a. mi ad., де ресѣнѣжѣ.
 Rückstoß, m., ре'нторсѣрѣ, контра-
 лонѣтѣрѣ.
 Rückstreich, m., ре'нторсѣрѣ (а пѣсѣ-
 рѣторсѣ).
 Rücktritt, m., пасѣ дндрѣнтѣ, ре-
 жѣжисне, ре'нторсѣ.
 Rückung, f., жрѣре, дншнѣчере, дн-
 шнѣсѣрѣ.
 Rückwärts, ad., днпавѣ, дндрѣнтѣ.
 Rückwechsel, m., контраскѣжѣлѣ, кон-
 тракамѣжѣ.
 Rückweg, m., ре'нторсѣрѣ, ре'н-
 торсѣрѣ.
 Rückweise, ad., не ресѣнѣжѣрѣ, не
 днтрѣрѣжисне.
 Rückwirkung, f., ре'нторсѣрѣ, контра-
 сѣжѣлѣ, ре'нторсѣрѣ.
 Rückzug, m., ре'нторсѣрѣ, ре'нторсѣрѣ,
 ре'нторсѣрѣ.
 Rube, m., кѣно (кѣрѣжѣжѣ, орѣ
 ми лѣпѣ, вѣлѣ).
 Rubel, n., гѣшѣрѣ (жнѣлѣ); по-
 тале, чѣтѣ (кѣрѣдѣ).
 Ruder, n., ре'нторсѣрѣ (кѣрѣманѣ), вѣслѣ;
 das — führen, a, a гѣверѣна, a
 кѣрѣжѣ.
 Ruderbank, f., ванѣна вѣслѣрѣлорѣ;
 —griff, m., мѣшкѣлѣлѣ ре'нторсѣрѣ;
 —schaukel, f., лонѣта, пѣлѣта ре-
 мѣжѣлѣ; —schiff, n., пѣлѣ кѣ ре'нторсѣ;
 —schlag, m., лонѣжѣлѣ, лонѣжѣрѣ
 де ре'нторсѣ; —stange, f., ре'нторсѣрѣ;
 —werk, n., вѣслѣрѣжисне, (ре'нторсѣрѣ).

Rubetex, m., въсларѣ, къртачѣ, ремизаторѣ.
Rubetn, v., въслескѣ, кърталескѣ, ремизезѣ, гвернезѣ.
Ruf, m., къртаре, къртаджие, къртачъръ; стригѣтѣ; репъртужие, репърте; оаимъ, гласкѣ пзвликѣ; *guter* —, репъртужие вѣръ; — *der Heiligkeit*, миросѣ de соипценитѣ; *in* — *bringen*, a акредита, a оаче кредитѣ (кзива); *in ūblen* — *bringen*, a деоѣима, a оаче пзме рѣ; *dem* — *e der Natur folgen*, a аскзита ла гласкѣ пзтрел.
Rufen, v., кърмѣ; стригѣ; *Sie kommen wie gerufen*, Да вѣ ка къртачѣ, вѣ токма вине; *in* *der Gewehr* —, a кърта ла арме.
Rufet, m., къртачторѣ, стригторѣ; вѣчмѣ, цѣвѣ, лѣкѣ de ворбитѣ.
Rügbar, a. mi ad., de днорзитарѣ, de педерситѣ.
Rüge, f., паръ, акзсужие, дензпужие, даре de голѣ; —, педенсѣ, амандѣ; днорзитаре, мѣстраре.
Rügen, v., днорзитѣ, мѣстрѣ, днпѣтѣ; педенсескѣ.
Rüger, m., пѣрторѣ, акзсѣторѣ; дензпужторѣ; ченсорѣ; мѣстрѣторѣ, днпѣтѣторѣ.
Ruhe, f., рѣнаосѣ, одихнѣ; понасѣ; днчетаре; лпнште; паче; *die öffentliche* —, лпнштеа пзвликѣ; *lasset mich in* —, da *si mi* паче, гѣсаѣ ме дн паче; *sich zur* — *begeben*, a мерѣ ла кзкате, a се da *comzaxi*; a *trече din viѣцъ*; *sich zur* — *setzen*, a се *perpape* *din* лѣме.
Ruhe-bank, f., банкѣ de рѣнаосѣ; — *bett*, n., патѣ de рѣнаосѣ; — *gehalt*, m., пенцине; — *sammer*, f., къртарѣ de dormitѣ; — *loſ*, a. mi ad.; *neodixnitѣ*, оѣръ паче, пелпнштитѣ; — *plaf*, m., локѣ de рѣнаосѣ; — *punft*, m., (мѣс.), пазсѣ; *rentrѣлѣ* кѣмѣнел, *ino-mokѣлѣ*; — *fessel*, m., шедѣ, сканѣ de одихнѣ; — *stand*, m., статѣ de рѣнаосѣ, статѣ de одихнѣ; —

stättē, — *stelle*, f., мортапѣтѣ; *ci-kpѣлѣ* мортапѣ; *loſſ* de рѣнаосѣ; — *ſtöter*, m., контарѣторѣ de паче, тѣрзѣторѣ; — *stunde*, f., оръ de рѣнаосѣ; — *tag*, m., zi de рѣнаосѣ; — *voll*, a. mi ad., *прѣ* *linштитѣ*; — *zeitſten*, n., пазсѣ, оемаѣ de гѣере (дн мѣс.).
Ruhen, v., репосезѣ, одихнескѣ; *me* *linштескѣ*, *сватѣ* дн паче; *dormѣ*; *me* *сѣциѣлѣ*, *me* *razimѣ*.
Ruhig, a. mi ad., гѣзитѣ, лпнштитѣ, амезарѣ, домолѣ, пачеѣкѣ; — *e Schlaf*, m., сомѣл дѣлче.
Ruhm, m., глорѣ, мѣрпѣ (славѣ); —, репърте; оѣорѣ; ладѣ; *das muß ich zu seinem* — *e sagen*, a чѣста тѣрѣе сѣ о зикѣ *сирѣ* *ladѣ* *лѣ*; *ohne* — *zu melden*, оѣръ *ванитате*, оѣръ a се оѣлѣ; *sich mit* — *bededen*, a се *днкѣрка* de глорѣ.
Ruhm-begier, — *begierde*, f., поѣгѣ de глорѣ, къртаре de репърте, амвужие; — *redig*, a. mi ad., гѣдѣросѣ; — *redigſeit*, f., глорѣ ванѣ, гѣдѣронѣ, оагѣ, мѣндѣрѣ; — *ſucht*, f., амвужие оѣръ *марѣнѣ*, *пекѣмѣтѣ* дн глорѣ; — *würdig*, a., глорѣосѣ.
Rühmen, v., ладѣ; мѣрескѣ (сѣвѣскѣ), глорѣѣчезѣ; *das ist nicht zu* —, ачѣста пѣ о лѣкѣ de ладѣ.
Rühmet, m., гѣдѣторѣ, мѣриторѣ, глорѣѣкѣторѣ (сѣвиторѣ).
Rühmſich, a. mi ad., глорѣосѣ (сѣвитѣ), *пнѣ* de глорѣ; гѣдѣверѣ, оѣорѣверѣ.
Ruhmloſ, a. mi ad., *не*глорѣосѣ, оѣръ глорѣ, оѣръ ладѣ, *не*гѣдѣтарѣ, *не*репърмитѣ, *лпнсѣ* de репърте.
Ruhr, f., мѣрсѣтѣрѣ de пѣнтѣе, тѣрѣдѣ, *dicentѣрѣ*, *diарѣ*; *rotſhe* —, *инима* чѣа *реа*; *мишкѣре*, *зпѣлѣ*; *арѣтѣрѣ* de *tѣмѣ*; *сѣ* *патѣ* de *vѣ*; —, *сѣрѣсѣтѣрѣ* de *пале* (днтрѣнѣ.скополѣ).
Rührer, n., оѣръ вѣтѣе.
Rühren, v., *мишкѣ*, *зпѣскѣ*; *мѣс* *тѣкѣ*, *рѣмѣстѣкѣ*; *гѣрѣскѣ*;

- nъpчeдъ, провинѣ; баѣт рѣхт ал-
 лeб Унглѣд, de aici ce namte
 totъ pълѣ; vom Blige gerѣхт
 fein, a ѳi lovѣт de ѳaлпepъ;
 vom Schlage gerѣхт fein, a ѳi
 lovѣт de rъrъ; die Trommel —,
 a vate това.
- Rѣхrend, part., мѣшкъrѣвѣ, аrѣн-
 rѣвѣ, аrѣнrъropъ.
- Rѣхholz, n., местекъropѣ, rъ-
 шepѣ (мелeдrъѣ).
- Rѣхrig, a. мѣ ad., аперъ, cпpѣ-
 tenъ, вѣоѣ, demtentъ.
- Rѣхtigkeit, f., cпpѣtenime.
- Rѣхstelle, f., лoгъцѣ de местекaгъ.
- Rѣхstock, v. Rѣхholz.
- Rѣхung, f., мѣшкъмантъ, аndolo-
 mine; мѣшкъrъrъ.
- Ruine, f., pѣнъ, дъpмъrъrъ, къzъ-
 rъrъ; cтpѣкъчъne totaгъ.
- Rulstreif, v., pѣнеzъ, cтpѣкъ, de-
 cтpѣкъ, дъpамъ.
- Rulps, m., pѣгъrѣтъ, pѣгъrѣгъ.
- Rulpsen, v., pѣгъrѣ.
- Rum, m., pѣмъ.
- Rummel, m., pѣмopъ, ѳaимъ; вѣлетъ;
 cтpѣнъtъ; im —, къ pѣdѣката;
 den — verstehen, a пpѣченe кѣм
 cъ ѳaлl трѣва.
- Rummeln, v., вѣлeскъ, ѳакъ вѣлетъ.
- Rumor, m., pѣмopъ, вѣлетъ, rъp-
 вpѣpъ.
- Rumoren, v. Rummeln.
- Rumpelkammer, f., къmъpъ къ вo-
 кѣrпѣ (Gerumpelkammer).
- Rumpelkasten, m., кастънъ къ хaлѣe
 векѣ.
- Rumpeln, v. Rummeln.
- Rumpf, m., rъpнѣs, rъpнъ, вѣстъ;
 komъ (de mopъ); шrѣzveѣs; rъ-
 pѣкъ, кapѣмъ; den Kopf vom
 —e trennen, a descѳaчe кaуzлѣ
 de вѣстъ.
- Rumpfen, v., cтpѣмъs (din pacъ).
- Rund, a. мѣ ad., rotъndъ; пѣнъ,
 пѣнѣmopъ; das ist mit zu —, a-
 чѣcтa нъ o пpѣченъ.
- Runde, f., мѣръ, черкъ, хopъ, шepcъ
 ап черкъ.
- Runde, f., rotъnzime.
- Runden, runden, v., rotъnzecкъ.
- Runderhaben, a. мѣ ad., rotъndъ-
 пълпaгъ, копвекъs.
- Rundheit, v. Runde.
- Rundholz, a. мѣ ad., rotъndъ-rъvъ-
 nocъ, копкавъ, копъvъnocъ.
- Ründlich, a. мѣ ad., rotъndeyъ, po-
 tъnzѣkъ, rotъnzlopъ.
- Rundsäule, f., чѣдндpъ.
- Rundschnur, f., вopдъ, ѳpѣмвѣzъ,
 rътанъ rotъndъ.
- Rundum, ad., аmppeѣzъrъ, апѣzъrъ,
 пѣpъ.
- Rundung, f., rotъnzime, rotъnzъ-
 тate, rotъnzѣгъ.
- Runding, f., rotъnzemъntъ.
- Rundzirkel, m., коппaсъ rotъndъ.
- Runge, f., черчeлъ de кapъ.
- Runen, f. pl., лѣтepъ pѣнѣчe.
- Runisch, a. мѣ ad., pѣнѣчecкъ.
- Runkekrübe, f., cѳекъ, пaпъ pомъ.
- Runken, m., кодpъ de пъne; ѳълѣ
 de пъne.
- Runks, m., вѣткъ.
- Runzel, f., кpѣцѣгъ, кpѣцъ, кpѣдѣ-
 rъrъ (de пeлe); cвъpчѣrъrъ,
 rпѣгъ.
- Runzellig, a. мѣ ad., cвъpчѣтъ, rпѣ-
 цocъ, кpѣдъ, апкpѣдѣтъ; апrъzѣтъ.
- Runzeln, v., апкpѣдeцecкъ; cвъpчecкъ;
 rъpзecкъ.
- Rurpen, v., cтълѣтъ, чъneлѣzъ (Rausen).
- Rurpig, a. мѣ ad., мѣшeдъ, апсъ,
 вѣлѣнъ; rѣкълocъ; rпѣngocъ.
- Ruschelig, a. мѣ ad., изпѣтъ, пpѣнѣтъ,
 da хaѣ-мъ-na, de клaкъ.
- Ruscheln, v., a лъкpа кa de клaкъ,
 a rъndъл.
- Ruß, m., ѳънѣнѣпѣ, ѳълѣпѣ, пe-
 rроѳъmъ.
- Rüssel, m., pѣтъ (ла пopкъ); rѣмъvъ
 (ла eлeѳaнтъ, ital. tromba); —,
 cъpъ; —läfer, m., roppѣs.
- Ruffen, v., апѳънѣнѣпѣzъ, пeгрeцкъ
 къ ѳънѣнѣпѣ.
- Rufficht, a. мѣ ad., ѳънѣнѣнѣs.
- Ruffig, a. мѣ ad., ѳънѣнѣnocъ.
- Rußbaum, m., rпѣндъ de пoдъpѣ.
- Rußbock, m., вepвeчe de пoдъpѣ.
- Ruße, f., пeнaocъ; die Sonne geht
 zur —, cѳpѣze ашne.
- Rußen, v., пpегътecкъ, пpепаръ,
 ѳакъ пpепаратѣve; апapмъ.

Rüster, f., змѣ (арборе); —wald, m., змѣтѣ.

Rüstern, v., de змѣ.

Rüsthaus, n., арсеналъ; армѣриѣ, армѣментаріѣ.

Rüstig, a. m. ad., патеросѣ, вартосѣ (омѣ), вѣротосѣ; таре; арматѣ.

Rüstkanmer, f., в. Arsenal.

Rüstplatz, m., докъ де армѣтѣрѣ.

Rüstung, f., армѣментѣ; армѣтѣрѣ; препаративѣ, прегѣтѣрѣ.

Rüstwagen, m., карѣ де вѣгаде.

Rüstzeug, n., машинѣ; арканѣ.

Rüthchen, n., вѣрѣе, вѣрѣежѣ.

Rüthe, f., вѣргѣ, пѣа; жѣрдѣ, прѣжѣнѣ; (ла вѣрт.) нѣдѣ; кампѣнѣ (ла ѳѣртѣнѣ); котѣ (ла вѣртѣ къ алѣде); männliche —, мемѣрѣ вѣрѣтескѣ.

Rüthenbündel, n., пѣнѣанѣс де вѣрѣеле.

Rüthen-bleib, —schlag, —streich, m., вѣтеле къ вѣртѣ.

Rüthchen, v., армѣкѣ, дакъ де армѣкѣшѣлѣ; сѣрѣнѣнѣ (ital. sdrucciolare).

Rütteln, v., скѣтѣрѣ; сѣжѣнѣ; gerüttelt voll, скѣтѣратѣ мѣ аѣdecatѣ.

S.

S, s, n., a нѣаспрезечеа лѣтерѣ din аѣасетѣлѣ перманѣ.

Sal int., хѣл, хѣл! хонѣ!

Saal, m., салѣ; großer —, сѣлѣе, сѣлонѣ; kleiner —, сѣлѣбрѣ.

Saame, v. Same.

Saat, f., сѣманѣжѣ; сѣманѣтѣрѣ; die — sieht sehr schön, сѣманѣтѣрѣеле сѣрт прѣ ѳрѣмѣсе; —bohne, f., косъ де сѣманѣжѣ; —feld, n., къмѣнѣ сѣманѣжѣ, цѣрѣнѣ; —gurtѣ, f., крастѣветѣ де сѣманѣжѣ; —horn, n., грѣлѣ де сѣманѣжѣ; —zeit, f., тѣмѣнѣ де сѣманѣжѣ.

Sabbath, m., сѣбатѣ, сѣмѣвтѣ, сѣватѣлѣ (ла ѳвѣрѣ); —jahr, n., а пѣлѣ сѣватѣлѣлѣ (аѣ со. скрѣптѣрѣ); —schänder, m., сѣскрѣптѣторѣ, прѣѳѣлѣтѣторѣ де сѣватѣ.

Sabbe, v. Geifer.

Sabbern, v. Geifern.

Säbel, m., сѣвилѣ; —bein, n., мѣчѣрѣ сѣрамѣлѣ; —hieb, m., сѣвилѣтѣрѣ, тѣлетѣрѣ де сѣвилѣ; —scheide, f., тѣкъ де сѣвилѣ; —tasche, f., тѣшкѣ (ital. tasca) де сѣвилѣ.

Säbeln, v., сѣвилѣтѣлѣ, тѣлѣ къ сѣвилѣ, дакъ сѣвилѣтѣрѣ.

Sachdienlich, a. m. ad., де сѣрѣвѣжѣ; къвилѣчѣосѣ.

Sache, f., лѣкрѣ, ѳвлѣнтѣ, трѣвѣ;

кавѣсѣ, прѣчѣсѣ де жѣдекатѣ; zur —! dā! каперѣ! das ist eine andere —, ачѣсѣтѣ есѣтѣ аѣлѣ трѣвѣ; die — ist vor Gericht anhängig, кавѣса ѳ даѣтѣ аѣн жѣдекатѣ; dies thut nichts zur —, ачѣсѣтѣ нѣ ѳачѣ нимѣка; von der — abweisen, а сѣ аѣате дела лѣкрѣ; а сѣ аѣате дела прѣпѣсѣнѣне.

Säckelchen, n., трѣшѣорѣ.

Sacherklärung, f., деѣинѣнѣне рѣалѣ.

Sachführer, m., адѣвокатѣ, прѣпѣрѣторѣ.

Sachfennet, m., къносѣктѣорѣ.

Sachkenntnis, —kunde, f., сѣпѣрѣнѣжѣ, къносѣтѣнѣжѣ де лѣкрѣ.

Sachkundig, a., къносѣктѣорѣ де лѣкрѣ, мѣратѣкѣ, пѣжѣтѣ.

Sächlich, a., рѣалѣ; —e Geschlecht, n., цѣнѣнѣ пѣжѣртѣ (аѣн грѣм.).

Sachregister, n., арѣтарѣ, тѣвѣла мѣтерѣилѣорѣ (аѣнѣ къртѣ).

Sachte, a. m. ad., аѣчетѣ, лѣнѣ, домѣлѣ.

Sachverständig, v. Sachkundig.

Sachwalter, m., адѣвокатѣ.

Sack, m., сакѣ; тѣшкѣ, тѣшкѣ (ит. tasca); кълѣкѣ; szsznapѣ; kleiner —, сѣкълѣежѣ; einen im —e haben, а аѣвѣ пѣ чѣнеѣа аѣн ѳжѣртѣ, аѣлѣ аѣвѣ аѣндѣаторѣтѣ; die Sache im — verkaufen, а вѣнде пѣсѣка аѣн сакѣ; mit — und Bad davon gehen, а аѣн лѣа кътрѣѳѣсѣеле, а ѳ

штерце ла съмътоца; auf den — schlagen und den Esel meinen, а вате шеоа съ се причеаъ еѡа.

Sack-drillisch, m., дндръгътъръ грѡсъ; —gasse, f., зѡдъ дндрагъ (ла знд капетѡ), зѡдъ ѡрвъ; ѡндъ-търъ; —geschwulst, f., (хир.) вѡвъ чистикъ; —leinwand, f., пѡвъ де сачѡ, пѡвъ грѡсъ, пѡвъ де вѡѡ; —pfeife, чимвоѡ; —träger, m., сѡрѡнарѡ, ѡкинѡ; аѡнѡ; —tuch, n., батѡтъ де насѡ; —uhr, f., оролоѡ де вѡзнарѡ; —zwillich, a. —drillisch.

Sackung, f., сѡмътанѡ; днсѡкѡре.

Säckung, f., сторсетъръ.

Sadrach, m., челѡ маѡ марѡ дѡ драчѡ; demonѡ; омѡ дндѡвоѡитѡ.

Sadebaum, m., савѡнъ.

Säeland, n., дѡрѡнъ, агрѡ, къшѡ.

Säemann, m., сѡмънъторѡ; wer nicht sät, erntet nicht, челѡ че нѡ сѡмънъ, нѡ ва сечѡра.

Säetuch, n., прѡстъръ, пѡнзътъръ де сѡмътанѡ.

Säezeit, f., тѡмъѡ сѡмънътѡрѡ.

Säer, v. Säemann.

Saffian, m., сѡѡѡнѡ, марѡкинѡ (неѡе сѡѡѡрѡ ѡкратъ).

Saffor, Safflor, m., къртанѡ, са-ѡлорѡ (пѡанѡ).

Safran, m., саѡранѡ, тѡѡранѡ (пѡанѡ); —gelb, a., саѡранѡ, коѡорѡ саѡранѡ.

Saft, m., сѡкѡ, мѡстѡ; сѡрѡнѡ; зме-зѡръ, зѡмъ; Ueberflus an Säften, прѡсѡѡ де змежелѡ (днтрѡ знд оранѡсѡ).

Saft-birn, f., пѡръ мѡстѡѡ; —farbe, f., коѡорѡ дѡн мѡстѡрѡ; —grün, a., вѡрде днѡкѡсѡ.

Saftig, a., сѡкѡсѡ, мѡстѡсѡ; —e Reden, мѡскѡрѡ, вѡрѡе деѡѡрѡ-пате.

Saftigkeit, f., сѡкѡсѡтате, мѡстѡрѡпѡе.

Saftlos, a., несѡкѡсѡ, дѡсѡтѡ де сѡкѡрѡ.

Saftlosigkeit, f., дѡсѡ де сѡкѡрѡ; некѡлѡтъръ; сѡмътъръ (дн вѡрѡе).

Sägbar, a. ni ad., де ѡѡрѡстрѡитѡ, де зѡларѡ.

Sage, f., сѡвѡъ, зѡсѡ, вѡрѡъ, зѡкъ-

тѡре; ѡѡмъ; ѡѡвѡлъ, мѡтѡ; tradi-
tion; es geht die —, се вѡрѡпѡте.

Säge, f., ѡѡрѡстрѡѡ, сѡгъ; —blatt, n., пѡнзъ де ѡѡрѡстрѡѡ; —block, —floß, m., грѡсѡ, тѡнѡкѡ де сѡндрѡрѡ; —bock, m., сѡзѡнѡ де ѡѡрѡстрѡѡ; —fisch, m., пѡѡте ка ѡѡрѡстрѡѡ; —mehl, n., —späne, pl., ѡѡнзъ де ѡѡрѡстрѡѡ, рѡг-мѡтъръ; —mühle, f., ѡѡрѡстрѡѡ.

Sägen, v., ѡѡрѡстрѡѡсѡкѡ, тѡлѡ ка ѡѡрѡстрѡѡ.

Sagen, v., зѡкѡ, сѡзнѡ, рѡстѡсѡкѡ; ich sage Ihnen Dank, днѡ мѡлѡ-цѡмѡсѡкѡ; unter uns gesagt, ѡѡе вѡрѡѡ днтрѡ пѡѡ, сѡ рѡмънъ дн-трѡ патѡ ѡкѡ; ich habe Ihnen etwas zu —, амѡ сѡѡлѡ сѡзнѡ чеѡа; das will so viel —, ачѡста ва сѡ зѡкѡ, ачѡста днсѡмънъ ...; was ich — wollte, сѡ рѡвѡнѡмѡ ла вѡрѡѡ днтрѡлѡ, ерам сѡѡлѡ зѡкѡ; du hast von Glück zu —, аѡ по-рѡкѡ; ins Gesicht —, а сѡзнѡ дн ѡѡуъ; einem einen Gruß —, а се днѡѡна кѡѡа ка сѡпътате, а сѡзнѡ кѡѡа сѡпътате; lebewohl —, амѡ ла рѡмѡсѡ вѡнѡ.

Sagenzeit, f., тѡмъ ѡѡѡѡсѡ.

Sager, m., зѡкѡторѡ, сѡзнѡторѡ.

Säger, m., ѡѡрѡстрѡѡрѡ.

Sago, m., сѡго, сѡлѡнѡ; —suppe, f., зѡмъ де сѡлѡнѡ.

Sahl-band, n., —leiste, f., потѡнѡгѡ; шѡтѡре.

Sahlweide, f., сѡлѡѡѡ капѡѡ.

Sahne, f., сѡмънънъ (Мѡлѡм).

Sahnenkäse, m., вѡнзъ сѡѡнъ.

Saite, f., кѡрѡѡ (стрѡнъ); gelindere —n aufziehen, а ла ка вѡнъ, а сѡѡмѡѡ тѡнѡѡ (асѡрѡ); die —n zu hoch anspannen, а прѡтѡнде прѡ мѡларѡ; die —n stimmen, а акѡрѡѡ знд инстрѡмѡнтѡ.

Saiten-bezug, m., днѡкѡрѡдътъръ; —instrument, n., инстрѡмѡнтѡ ка кѡрѡѡ; —klang, m., сѡнетѡ де кѡрѡѡ; —spiel, n., мѡсѡкѡ пѡ ин-стрѡмѡнте ка кѡрѡѡ.

Saferfall, m., шѡѡмѡ сѡкрѡ.

Sakrament, n., тѡнъ (вѡсѡрѡчѡсѡ),

сакрътанѣ; —schänder, m., сакръторѣ de taine, профъпъторѣ.
 Sacramentiren, v., джарѣ, сѣдѣя.
 Sacristan, m., еклѣсархѣ, сакрѣстанѣ (ан вісерѣка анѣс.).
 Sacristei, f., вестъмъгърѣ, сакрѣстѣ.
 Säkularfeier, f., анѣ секларѣ.
 Säkularisirren, v., секларѣсѣзѣ, преѣакѣ din вісерѣческѣ ан мірепескѣ.
 Salamander, m.; сьгъмандрѣ, солотъсдрѣ.
 Salat, m., сьлатѣ, гьлтзкѣ (не а локъреа, гьлтзкѣ днѣсѣ есте мѣ анѣ ѣелѣ de вьрете); Krause—, сьлатѣ крѣцѣ; —topf, m., кьтъпѣ de сьлатѣ.
 Salbader, m., чларлатанѣ, медѣкастрѣ, вьрвѣрѣ кьрпачѣ.
 Salbaderei, f., чларлатанѣ, медѣкьстрѣ (Quackalbaderei).
 Salband, v. Sahlleiste.
 Salbe, f., зисѣре (дѣѣторѣскѣ), зисъманѣ.
 Salbei, f., салвѣ, сілвѣ (планѣ).
 Salben, v., злѣ; мѣрѣскѣ.
 Salber, m., злѣторѣ.
 Salbicht, a., зисѣросѣ.
 Salbnuß, f., гѣндѣ зисѣросѣ; пѣкѣ de Moringa.
 Salbung, f., зисѣрѣ; мѣрѣре.
 Sälchen, n., сьлѣшѣрѣ, сьлѣцѣ.
 Salbiren, v., салѣзѣ, плѣтескѣ.
 Salbitung, f., салѣ, плѣгѣ (ан кѣмерѣлѣ).
 Salbo, m., салѣ, плѣгѣ de анѣ конѣ.
 Saler, m., салѣнѣ, (ѣлѣ de еалѣнѣ).
 Saline, f., сьрѣнѣ, сьрѣрѣ (окнѣ).
 Salisch, a., салѣческѣ, салѣкѣ (леѣеа салѣкѣ la roman).
 Salm, m., сомѣлѣ (пешѣте, ital. salomone); псалмѣ.
 Salmiak, m., саре амонѣакѣ, салмиакѣ, цѣнерѣгѣ; —geist, m., сѣпѣрѣ de салмиакѣ.
 Salming, m., сомѣлѣцѣ.
 Salniter, {
 Salpeter, { m., салѣтрѣ, нѣтрѣ, сілѣлѣтрѣ; —artig, a., нѣтрѣскѣ, салѣтрѣскѣ; —blumen, pl., ѣлѣрѣ de

салѣтрѣ; —dampf, m., газѣ аѣдѣ de салѣтрѣ; —erde, f., лѣмѣ салѣтрѣскѣ; —grube, f., салѣтрѣнѣ; —haltig, a., нѣтрѣскѣ; —mutter, f., лѣмѣ de нѣтрѣ крѣсталѣсатѣ; —sauer, a., нѣтрѣатѣ; —säure, f., сѣпѣрѣ de нѣтрѣ, акрѣме de салѣтрѣ.
 Salpétrig, a., салѣтрѣскѣ.
 Salse, f., салѣ (сѣсѣ).
 Salve, f., салѣе, салѣтрѣцѣне (de пѣшкѣтарѣ).
 Salvégarde, f., салѣгарѣ, пѣзѣ.
 Salvei, f., v. Salbei.
 Salz, n., саре; gemeines —, саре de кѣсѣ, саре комѣнѣ.
 Salzabgabe, —steuer, f., дѣжде не саре; —ader, f., вѣнѣ de саре; —ähnlich, a., кѣ сареа; —amt, n., ѣѣчѣ de сьрѣрѣ; —artig, a. m. ad., de пѣгъра сьрѣлѣ, сьросѣ, сьрѣчѣскѣ; —berg, m., мѣнте de саре пѣтѣнѣ; —bergwerk, n., сьрѣрѣ, окнѣ; —blumen, pl., саре сьлѣмѣтѣ; —brühe, f., сарѣмѣрѣ; —brunnen, m., ѣлѣгѣ de мѣрѣгѣре, пѣцѣ de анѣ сьрѣатѣ; —erde, f., пѣшѣнѣ сьросѣ, лѣмѣ мѣрѣанѣ; —fab, n., сьрѣрѣцѣ (солѣнѣ); —fisch, m., пешѣ сьрѣатѣ; —fleisch, n., сарѣ сьрѣатѣ, шѣкѣ; —haltig, a., сьросѣ; —laden, m., трѣѣкѣрѣ de саре, волѣ кѣ саре; —sole, f., сарѣмѣрѣ, мѣрѣгѣре, анѣ сьросѣ; —theile, pl., пѣрѣ de саре, мѣлѣ (ла окнѣ).
 Salzen, v., сарѣ, сьрѣзѣ.
 Salzicht, a., de пѣгъра сьрѣлѣ.
 Salzig, a., сьросѣ, сьрѣчѣскѣ.
 Salzung, f., сьрѣтарѣ.
 Same, —n, m., сѣмѣнѣцѣ; сѣрѣтѣ (ан ѣрганѣсмѣ).
 Samenbläschen, n., (anat.), вѣшкѣ сѣмѣнѣцѣ (ан ѣрганѣсмѣ); —bruch, m., (med.), сѣрѣмѣтѣчѣлѣ; —drüse, f., (anat.), прѣсѣтѣтѣ; —ergießung, f., полѣгѣнѣ; —fluß, m., гѣнѣрѣ, сьлѣмѣнтѣ (ital. scolatione); —gefäße, pl., вѣсе сѣрѣмѣтѣчѣ; —gehäuse, n., (anat.), пѣрѣкарѣшѣ, лѣкѣлѣ сѣ-

- mannei; — hülse, f., пѣстаре;
 — fern, m., — torn, n., грѣште;
 — lehre, f., сперматохоризъ;
 — schule, f., семандаризъ; семандаризъ,
 патъ де семинге; — staub, m.,
 (botan.), полинь; — strang, m.,
 (anat.), кордеа сперматикъ.
 Samenrei, f., семандаризъ, семинге
 (местекато).
 Samenisch, a., — leder, n., гъвъжитъ
 ка кордонанкъ (де канръ), къ-
 шовитъ; — gerber, m., кышовъ-
 торъ.
 Sammelkasten, m., кѣтиъ де адънатъ
 (sani, sapisori), чистернь, лакръ.
 Sammeln, adznâ, кзлегъ, рекзлегъ;
 seine Gedanken —, а'ши рекзлепе
 ideile.
 Sammelplatz, m., локъ де адънаре,
 локъ де конкзрсъ.
 Sammelwort, n., (гръм.), коментивъ,
 нъше коментивъ.
 Sammet, Sammt, m., катифеа, вар-
 шонъ, вѣлзръ.
 Sammet-blume, f., амарантъ, флоре
 де аморъ; — blümchen, n., тър-
 гъритъресъ; — mantel, m., мантъ
 де катифеа; — nessel, f., флореа
 domnei; — weich, молатекъ, вол-
 пъвекъ.
 Sammler, m., кзлегъторъ, адънъ-
 торъ, коммилъторъ (зичемъ дн-
 шилъторъ).
 Sammlung, f., адънъмантъ, адънъ-
 тѣръ, кзлегътѣръ, коммилътѣръ.
 Sammt, ad., кз тоци; — und son-
 derâ, кз тоци дмпрезнь.
 Sämtlich, a. mî ad., тоци дм-
 презнь.
 Samstag, m., съмбтъ (Sonntabend).
 Sanction, f., санкционе. дитърипе,
 диквиндаре, копфиртъционе сѣр-
 вѣторескъ.
 Sand, m., ариазъ, пѣсипъ; — bank,
 f., банкъ де пѣсипъ; — erd, n.,
 минеръ ариносъ; — flöß, m., стратъ
 де арипъ; — galle, f., локъ ари-
 носъ; — grieß, m., циалъ; —
 hafer, m., одосъ, овъсъ перъ;
 — hase, m., смиптѣръ, ерорѣ; —
 meer, n., оасъ, марѣ де пѣсипъ;
 — stein, m., пѣтръ ариносъ; —
 uhr, f., орохоризъ де пѣсипъ; (mar.)
 auf den — laufen, а да дн сѣкъ;
 — in die Augen streuen, а арънка
 пѣвѣре дн оки.
 Sandaal, m., цлларизъ де пѣсипъ;
 amoditъ.
 Sandale, f., сандалъ (кълъдминте
 шоръ).
 Sandarafa, m., сандракъ, аспини-
 mentъ рошъ (колоре рошъ-гълъкъ).
 Sandel, m.; — holz, n., — baum, m.,
 лемнъ де сандалъ, сандалъ (ар-
 воре де Brasilia).
 Sanden, n., пресѣръ къ арипъ, ари-
 незъ.
 Sander, m., сандръ (пеште).
 Sandig, a. mî ad., ариносъ, пѣсипосъ.
 Sanft, a. mî ad., влѣндъ; домолъ;
 моле; дъче; лнъ; деликатъ;
 сзавъ; — anfühlen, а минъ дн-
 четъ; — e Bett, n., патъ моле;
 — e Bewegung, f., минкаре лнъ;
 — e Charakter, m., карактеръ
 влѣндъ; — e Licht, n., лъминъ лнъ,
 лъминъ сзавъ; — e Regen, m.,
 плоичкъ; — e Schlaf, m., соннъ
 дъче; — en Sitten, pl., датине
 пѣкзте; — e Wind, m., вѣлтъ
 лнъ.
 Sänste, f., лентикъ (пѣташкъ); вѣ-
 солъ.
 Sanftheit, f., влѣндегъ; линште;
 деликатегъ.
 Sanftmuth, f., влѣндегъ; виневоингъ.
 Sanftmüthig, a. mî ad., влѣндъ, до-
 молъ; виневоиторъ.
 Sang, m., кѣптекъ; mit — und
 Klang, дитре кѣптече мî сѣпете;
 — dtosfel, f., стѣрзъ кѣптегъ.
 Sänger, m., кѣптегъ, кѣптегъторъ,
 канторъ; мѣсикантъ; поетъ; —
 art, f., маньеръ де а кѣпта.
 Sängerin, f., кѣптегъ.
 Sanguinifer, m., сѣпцѣросъ, омъ кз
 сѣпшгъръмантъ сѣпцѣросъ.
 Saniel, m., сѣпкъ, іѣрва сѣ. Лав-
 ренциъ.
 Sanscrit, n., санскритъ, лнмваризлъ
 санскритъ (дн India лнмъ рѣле-
 циосъ отръвекѣ).
 Saphir, m., сафиръ (пѣтръ).

- Sappe, f., (сорто.), съпътъръ, шъпъитъръ, гробъ; саяъ.
- Sappeur, m., (сорто.), съпъторъ, шъпъиторъ, саперъ.
- Sapperlot, Sapperment! int., къркъ дръкъ! азъи коюи че пайа!
- Sapphisch, a. mî ad., саяикъ (версъ de азъ poetescei Сао).
- Sarabande, f., саравандъ (дандъ).
- Saras, v. Sarasf.
- Sardelle, Sardine, f., сардеа, сардеа, сардинъ (colt de pescare).
- Sardellenfischer, f., пескъръ de сардеа.
- Sardellenfauce, f., сокъ de сардеа.
- Sarder, Carbonier, m., сардонъ, карниоъ (пъръ).
- Sardonisch, a., de сардонъ, сардоникъ.
- Sarg, m., сирпъ, расъ, ракъ de моръ; кошыкъ, аркъ; —beckel, m., конершкъ сирпъ; —stein, m., пъръ дела моръ; —търъ саркофатъ; —tuch, n., гъза de ne сирпъ.
- Sartorbag, m., саркофатъ, морманъ de пъръ.
- Sarasf, m., снакъ, савъ.
- Sarsaparille, f.; сарсапарилъ (арборе).
- Sarsche, f., сарсъ (de zude Sarsair), расъ (матеръ зморъ de гъ).
- Sassafras, m., сасафрасъ (арборе); —öl, n., олеъ de сасафрасъ.
- Sassaparille, v. Sarsaparille.
- Satan, m., сътанъ, диавоъ.
- Satanisch, a. mî ad., сатаникъ, гъгънекъ, диаволекъ.
- Satin, m., сатинъ (мекетъръ).
- Satir, m., (митъ), Сатиръ, семизъ къ пчоре de кавъ.
- Satire, f., сатиръ, мекетъръ амаръ.
- Satiriker, m., сатирикъ, сатирторъ, вожокорторъ, скръторъ de сатире.
- Satirisch, a. mî ad., сатирикъ, машкаркъ.
- Satrap, m., сатранъ (за Персианъ ангъ); администраторъ тирънокъ, амилъторъ.
- Satt, a. mî ad., сътъкъ (итал. satollo), съиатъ, de ажнекъ; ich habe diesen Menschen —, m'am decrctatъ de omazъ ачеста, amî é грэгъ de ачестъ омъ.
- Sattel, m., шва; den — auflegen, a дашеа, a паше меа; — abnehmen; a decшала.
- Sattel-band, n., —gurt, m., шинъ, кинъ (итал. cinghia), (таотъръ); —baum, —bogen, m., кокъ de меа; —decke, f., конертъ de меа; —fest, a. mî ad., ашонтъ аш меа, кърпедъ азъ; mine deapincъ; —fissen, n., перинъ de меа; —fnecht, m., пайкъ, каизъ; —knopf, m., шмъкъ мехел; —pferd, a., келъ de сът меа, келъ de кърпедъ.
- Sattelt, f., сатъ, сателатъ; dicrctъ, грэгъ.
- Sättigen, v., сатъръ; аndecrctezъ; man kann ihn nicht —, елъ есте несътратъ; елъ не се шал лоте сътара, елъ е злъ сорте.
- Sättigung, f., сателатъ, сатърманъ; аndецтларе.
- Sattler, m., мехаръ.
- Sattsam, ad., de ажнекъ, десткъ.
- Sattsamkeit, f., десткътатъ.
- Saturation, f., (хим.), сатършине.
- Saturei, f., шмъръ.
- Sas, m., аронсецине, тесо; теоретъ; промешъ; сатъ, сятъръ; постъ; късетъръ, ашгъманъ (за жокъ de кърцъ); (мъс.) конпсецине; периодъ; ашгътъръ, дрождие; ашгътъръ (за ариципъ de соръ); семлакъ de пеште (икре); теанкъ.
- Sas-baum, m., помъ de сидъ; —fisch, m., омъ пътъръ, омъ пшгъкъ; —hase, m., шепрокъ; —mehl, n., штеркъ; шинъ штерпосъ; —teich, m., мексинъ.
- Satzung, f., статъкъ, ашгъманъ; декретъ; dormъ; —srecht, n., дрентъ пострикъ.
- Satzweise, ad., не сьpire; аш periode сьпте.
- Sau, f., окрôъ (итал. scrofa), поркъ; —, рашторъ; die Saue hüten, a пштори раштори; —beller, m., зводъ, къне шаре; —bohne, f., совъ (фавъ); —distel a. Gänse-

- distel; — glöde, f., die — läuten,
 a vorpi mъokъpi; — hirt, m., пор-
 каръ, пъсторъ de порци; — igel,
 m., аричъ; omъ сааркаръ; — kraut,
 n., веладона; — nickel, m., скро-
 оигъ, скрооъ; — stall, m., котегъ.
 Sauber, a. mi ad., къратъ, вортъ;
 — e Arbeit, f., лкря къратъ; — e
 Mensch, m., omъ elegantъ; — e
 Neben, pl., dickъrcъpi oъpъmooe.
 Säuberer, m., къръиторъ.
 Säuberkeit, f., къръитъ, neime, по-
 литръ.
 Säuberlich, a. mi ad., къръцалъ, de-
 лкатъ.
 Säubern, v., къръцъ; полескъ.
 Säuberung, f., къръитъръ; политръ.
 Sauce, (фр., zi'cos), f., сосъ, замъ
 гробъ.
 Saucen, v., оакъ поркърil, поркър-
 рескъ.
 Sauer, a. mi ad., акръ (ital. agro);
 оуетитъ, оуетоцъ; — und süß,
 акръ-dazue; — e Milch, f., ланте
 акръ; — e Arbeit verrichten, a
 оаче знъ лкря прѣ грѣ; in
 einen — en Apfel beißen, a ангици
 ла podъpi, a веа знъ пъхаръ а-
 маръ.
 Sauerampf, — ampfer, m., макришъ;
 — braten, m., стропель, фронтъръ
 стронитъ къ оуетъ; — brunnen,
 m., апъ минералъ акръ; — dorn,
 m., кресинъ (лантъ); — flec, m.,
 мъкрипоръ, триоикъ акръ; — flec-
 salz, n., sare de мъкрипоръ; —
 tohl, m., — kraut, n., креркиъ а-
 кръ, верзе мърате; — stoff, m.,
 (хим.), осципенъ, олоцистъ; —
 stoffhaltig, a., осципенатъ; — teig,
 m., алъатъ акръ; — topf, m., omъ
 вьрзкатъ, посоторатъ; — wasser,
 n., апъ акръ.
 Sauerlich, a. mi ad., акриъ, оуетиъ.
 Sauerlichkeit, f., акрime, оуетime.
 Sauern, v., ме алъкрескъ, ме
 оуетескъ.
 Säuern, v., акрескъ, оуетескъ.
 Sausaub, Sausaubet, m., вецивъ.
 Sausen, v., веъ (vira), гюлкыъ,
 голкыъ; sich has — angewöhnen,
 a се deda ла вециъ; dem Viehe
 zu — geben, a адъпа витезо.
 Säuser, m., вецивъ, весторъ.
 Säuserci, f., вециъ, вестаръ некъм-
 пьтатъ.
 Säuserlag, n., венкетъ, ваканалil.
 Säusergesellschaft, f., компанil de
 veциil.
 Säusergurgel, v. Säuser.
 Säusertrug, m., трокъ (ital. truogolo),
 de адъпатъ.
 Säuseraber, f., (анат.), вачъ ассор-
 вьторъ.
 Säuseramme, f., патриче, мамъ, доикъ.
 Säuserge, f., рьсълъторѣ (ла вьскъ-
 торil, ла оларil).
 Säusergen, v., аплекъ, даъ цигъ.
 Säuserpumpe, f., пьмъ аспириъторѣ,
 сьгъторѣ.
 Säuserer, m., сьгъторъ.
 Säuserin, v. Säuseramme.
 Säuserthier, n., animalъ цигоскъ, ani-
 малъ аплекъторъ, мамiоеръ, ani-
 малъ лъпъторъ.
 Säuserfals, n., вицеъ de ланте.
 Säuserlamm, n., мiелъ de ланте.
 Säuserling, m., пръакъ de цигъ, сь-
 гъторъ, оанте.
 Säuserpflanze, v. Schmarotzerpflanze.
 Säuserpumpe, f., пьмъ, трамъ сь-
 гъторѣ.
 Säuserrüffel, m., трамъ мьштеi.
 Säuserthier, v. Säuserthier.
 Säuserung, f., свасъгъръ, сьпъгъръ,
 свасътманъ.
 Säuserung, f., аплекъгъръ, алъитъ-
 гъръ, алъитъманъ.
 Säuserwarze, f., мккыъ цигеi.
 Säuserwert, n., v. Säuserpumpe.
 Säuserisch, a. mi ad., поркосъ, скър-
 навъ, оспркатъ.
 Säuserchen, n., колонiоръ, стьлшоръ.
 Säuserle, f., колонъ, стьлшъ; проптеа,
 спрiжопъ.
 Säusernbau, m., констръкцине de
 колонѣ.
 Säusernfries, m., корниче de колонъ.
 Säusernfuß, m., vasea, пiчоръкъ ко-
 лонѣ.
 Säuserngang, m., колонатъ, перiс-
 тилъ, ширъ de колонѣ.

Säulengeßnis, n., (арх.), капителъ
de колонъ.
Säulenhalle, —laube, f., портикъ.
Säulenfron, f., —knopf, m., в. Säul-
jengeßnis.
Säulenstuhl, m., piedestалъ, постъ-
мантѣ de колонъ.
Saum, m., поръ (de вештънтѣ);
стръштътъръ; вагъ, шиторе, мар-
шине; дъргъ; рѣсорънтътъръ; тини-
тътъръ; —, сарчинъ, сътарѣ (de kal),
дъкаркътътъръ; — des Waldes,
маршинеа пѣдърѣ; —esel, m., а-
сѣнѣ de сътарѣ; —pferd, —тоф,
n., каѣ de сътарѣ.
Säumen, v.; дитързиѣ, амънѣ (зъ-
вовескѣ); тивескѣ, факѣ тѣке (ла
о късътътъръ); пѣнѣ ветѣ; карѣ къ
(кал), дѣкъ сарчине.
Säumer, m., тивиторѣ.
Säumig, в. Saumfelig.
Säumniß, f., дитързиере, тързиингъ.
Saumfelig, а. шѣ ад., хенешѣ, пен-
грицигорѣ, перъсъторѣ.
Saumfeligkeit, f., дитързиингъ, пе-
грикъ, пергриингъ.
Säumling, f., тивиторѣ; рѣсорънтътъръ.
Säure, f., акрѣме, одециме.
Saus, m., вѣлетѣ, сромотѣ (de ве-
циѣ); рѣморе сърдѣ; in — und
Braus leben, а петрече дѣ въ-
кѣрѣ сромотѣсе.
Säuseln, v., свѣрезѣ, зъзѣѣ, сѣлѣ
дѣчетѣ; мѣршѣрѣ дѣчетѣ.
Sausen, v., шѣлерѣ; шѣлѣ; свѣршѣѣ.
Sausewind, m., вѣнтѣ шѣлеръторѣ;
—, омѣ свѣвератѣ.
Savoier, m., каѣ verde.
Sawurz, f., скрофѣларѣ nodѣсѣ
(плантѣ).
Sbitte, m., свѣрѣ, аргатѣ саиониторѣ
(дѣ Italia).
Scene, f., счерѣ, локѣ de привѣдѣнтѣ
(дѣзѣцатѣ).
Scepter, m., свѣптрѣ.
Schaaf, в. Schaf.
Schaar, f., чѣтъ; мѣлѣме; фѣрѣ
de аратрѣ (латѣ); —schmied, m.,
фѣрѣ фѣрарѣ; —wächter, m.,
свѣрѣ, омѣ валѣ полициѣ, къзиторѣ.
Schabab, в. Abschabfel.
Schabe, f., модѣ, влатѣ; —, рѣле;

ръзѣторѣ, рѣзѣторѣ; къстѣръ;
—bant, f., —bock, m., трѣнкѣ de
дѣскѣрнатѣ (вѣле ла аргѣсѣторѣ);
—eisen, n., рѣзѣторѣ, рѣзѣшѣ.
Schäbe, f., поедърѣ (de шѣ).
Schaben, v., радѣ; кърѣцѣ; скарпѣнѣ.
Schaber, m., скарпѣнтъторѣ; рѣзѣ-
торѣ.
Schabernack, m., свѣрчѣ, свѣрчѣ (ital.
spiloscione), дѣтърнѣтъръ de шѣ-
рѣлѣ; —, фѣстѣ, рѣнкѣ, вѣтѣе
de жокѣ, гѣштѣ грѣсѣ; einem ei-
nem — spielen, а жѣка къѣва фѣста,
а дѣшѣла вѣгѣндѣшѣ тотѣ одѣтѣ
жокѣ.
Schabernacken, v., дѣторкѣ шѣрѣлѣ;
жокѣ фѣста.
Schäbig, а. шѣ ад., роѣ de молѣ;
раѣ; гѣвѣлѣтѣ, терѣелѣтѣ; рѣлѣсѣ;
тѣкълѣсѣ, вал de елѣ.
Schablone, f., моделѣ (центрѣ кло-
потѣрѣ, мѣсарѣ, петрѣрѣ).
Schabrase, f., шѣавракѣ (шѣа дѣ-
вракѣ), конѣртѣ de шѣа, хѣршѣа.
Schabsel, n., рѣсътътъръ; роѣсътътъръ.
Schach, n., шахѣ, жокѣ de шахѣ;
— dem Könige, шахѣ рѣцѣлѣ,
рѣцѣле стрѣмторѣтѣ; —brett, n.,
таѣлѣ de шахѣ (къ 64 късѣде);
—matt, а. шѣ ад., къштѣгатѣ;
—spiel, n., жокѣ дѣ шахѣ.
Schächeln, v., вѣлескѣ, дѣсноѣѣ (вѣте).
Schächeln, v., жокѣ шахѣ; рѣлескѣ
(о фѣстоѣ); рѣдѣ, къкогѣсѣкѣ.
Schächel, m., траѣѣкъ, траѣпѣ, къ-
тѣтърѣ скарпѣавѣ; —schächel,
прекънеѣцѣ.
Schächel, m., лотрѣ, хѣцѣ; про-
клетѣ; ашѣтѣ —, омѣ шѣшѣлѣ.
Schächel, f., прекѣнѣ, къмѣтърѣ
скарпѣавѣ, траѣѣкъ шѣшѣлѣсѣ; пе-
ргѣторѣторѣ.
Schächeler, m., евѣрѣ траѣѣкъторѣ.
Schächeln, v., прекѣлескѣ, перѣсто-
рескѣ къ дѣшѣлѣгѣчѣле, дѣшѣлѣ.
Schacht, m., (дѣ монтан.), къѣдѣ,
сѣвѣтътъръ, грѣпѣ пѣрѣратѣ; кодѣ;
тѣѣшѣ; —hut, m., къчѣлѣ de
минѣрѣ.
Schachtel, f., окѣтълѣ (ital. sca-
tola), кътѣ; alte — ваѣлѣ, вѣ-

- вѣкъ, хѣръ; — *hallo*, м., кодъ де калъ, перъ де калъ.
- Schächtelchen*, п., скътълицъ, кѣтиоръ, кѣтиць.
- Schächeln*, в., петезескъ, полескъ.
- Schächten*, дпнъпрезъ, дпнарцъ дп пѣтрътѣре.
- Schächten*, в., в. *Schächten*.
- Schächter*, м., (ла еврей), тѣчеларъ, хахамъ.
- Schächtschub*, м., паралелопипедъ (оигръ теом.).
- Schade*, ф., оіе.
- Schadbar*, в. *Schadhaft*.
- Schade*, —п, м., дазнъ (пѣгъ); стрікъчзне; пердере; скъдере преждедгъ; alter —, плагъ дпвекітъ; о —! че пѣкатъ! *der Hagel hat großen — gethan*, гріпдіна оѣкъ стрікъчзне шаре; *ein — nen — ersezen*, а репара о дазнъ; *ohne — davon kommen*, а екъна къ оагъ кзрагъ.
- Schädel*, м., къпъцинь, краніъ (*Hirnschale*); — *bohrer*, м., тръпанъ; — *haut*, ф., (анат.), перікраніъ; — *lehre*, ф., кранолоціъ; — *naht*, ф., (анат.), късѣтъра къпъцинеі; — *reht*, ад., вертікалъ, дрептъ дп сѣсѣ, дрептъ де аспира; — *stätte*, ф., мѣстело калваріеі, докъкъ къпъцинеоръ.
- Schaden*, в., къшпнъ дазнъ (итал. *ca-gionar danno*), стрікъ; оакъ рѣзъ; *schadet nichts*, нѣ стрікъ нима.
- Schaden-erfaß*, м., десдъзнаре, рестазира де дазнъ; — *freude*, ф., възкріъ рѣтъчосъ; — *tröh*, рѣтъчосъ, каре се възкръ де рѣлъ алѣа.
- Schadhaft*, а., стрікатъ, деоѣпътосъ, къ скъдери.
- Schadhaftigkeit*, ф., стрікъчзне, деоѣпътоситате, недепипътате; дазнъ.
- Schädlich*, а, ші ад., дъпносъ (пѣгъчосъ); стрікъчосъ; перікълосъ; преждедіосъ.
- Schädlichkeit*, ф., стрікъчзне, дазнъ; преждедгъ.
- Schadlos*, а, ші ад., десдъзнарѣ, деспѣрѣвѣтъ; — *haltung*, ф., дес-
- дъзнаре, десдъзнарѣ, компенсъ.
- Schaf*, п., оіе; ein räubiges — *steht die ganze Herde an*, о оіе рѣіосъ дппле тогъ тѣрма; *der Wolf frisst auch die gezähnten* —, къпѣлъ тѣпкъ ші оіе пѣтѣрате, омѣлъ рѣпиторъ апкъ тогъ че пѣте.
- Schaf-blatter*, ф., фокълъ сѣ. *Antonie*; — *bock*, м., верѣече, ариете; — *butter*, ф., зптъ де оіе; — *garbe*, ф., мѣле де оіе; — *herde*, ф., тѣрма (тѣрлѣ); — *hirt*, м., пѣсторъ де оі, пѣкзаръ (чованъ); — *hund*, м., къне деѣа тѣрма; — *hürde*, ф., възтѣрѣ де оі (станште, околъ); — *lammel*, п., ламъ; — *lopf*, м., капъ де воѣ, капъ секъ, омѣ възлѣгъ, метелеъ; — *laub*, мѣле, — *ladde*, ф., кълѣшъ; — *laub*, ф., пѣкъ де соіѣ шаре; — *pelz*, кожокъ, ѣндъ, воздорѣе (къ те дпвоздорі, те дпвѣл, итал. *boldrone*); — *zucht*, ф., оіерітъ, економіъ.
- Schäfschen*, п., оігъ; *er hat sein — inß Trodene gebracht*, елѣ ші а пѣсѣ авѣца ла сѣкритате, елѣ с'а дпавѣцѣ вине, ші алегатъ калъ.
- Schäfer*, м., оіеръ, пѣсторъ де оі, пѣкзаръ (итал. *pecorajo*).
- Schäferel*, ф., оіерітъ, пѣкзарітъ, пѣсторітъ.
- Schäferin*, ф., пѣсторіцъ, оіеріцъ.
- Schaff*, л., чѣвѣрѣ, сѣкалъ (итал. *secchio*).
- Schaffen*, в., оакъ; пѣстѣескъ, креезъ (лѣмеа, зидескъ); прокѣрѣ, къштіръ; адѣкъ; демъндъ; *er hat hier nichts zu —*, елѣ аичі п'аре ничі о трѣвѣ; *er macht mir viel zu —*, елѣ дпмѣ оаче прѣмѣлѣ де лѣкѣ; *schafft mir den Menschen vom Halse*, скѣпачіме де омѣлъ ачѣста; *Geld —*, а прокѣра, а гѣсі вані; *Hilfe —*, а гѣсі ажѣторъ; *sich Recht —*, а'шл къштіга дрепѣлѣ; *einen aus dem Wege —*, а тѣде не чінева.
- Schaffner*, м., оѣкѣторъ, оѣиторъ, провѣзѣторъ, прокѣрѣторъ, пѣпѣторъ ла калѣ; економъ; келаръ.

- Schaffnetel**, f., провъзторъ, ѿторъ; економъ.
Schaffot, n., шаотъ, локъ de перзаре, перзторъ; еченъ de сьце.
Schaffung, f., плъсцитаръ, плъсмире, креъцине; сзминетръцине, кьштгаре; — *strast*, f., пктере креаторе.
Schaft, f., стратъ, патъ (de пшкъ); тьлнкъ (de ланче); тьреакъ, каржтвъ de чистъ; кочепъ; копдеиъ; — *halm*, m., — *heu*, n., кода калял.
Schäften, v., пнъ патъ (ла пшкъ); пнъ тьлнкъ, кодъ (ла о ланче); *gut geschäft*, трнкъ дрептъ (de арворе); кьне ормосъ.
Schahl, m., шалъ.
Schafal, m., чекалъ, вьпе de рьсър.
Schafe, f., пчоръ стратвъ; копецъ; педекъ (de кал); гьндьлеуъ.
Schäfer, m., гьтмедъ, шьгачъ.
Schäferel, f., гьлтъ, шагъ, жокъриъ.
Schäfern, v., гьтмескъ, кьотескъ.
Schal, a. mī ad., рьсзолатъ, деаворатъ (векъра смьртъбъ); пекьлитъ, несъратъ.
Schalbe, v. *Färse*.
Schale, f., скавъ, гьванъ; dickъ; теасъ, чеашкъ; скоикъ; гьбчъ; пьстаре; кожь, скордъ; вьлвкътъръ; гьтнбъ (de скьндъръ); тьлнкъ, плесеа (de кьдиръ); кьвъ; коптъ (de червъ).
Schalen, v., кьрѣдъ; дескордъ.
Schaltsch, m., пеште скордъ.
Schalheit, f., пекьлитъръ, секътаръ, дешертъчъне.
Schalholz, n., лемнъ дескордатъ.
Schalig, a. mī ad., кожосъ, скордосъ.
Schall, m., мшелосъ, астатъ, вькленъ; скотоуосъ (проз. Цьрей р., ital. *scozzonato*); пькалъ; *den — im Nasen haben*, а ѿ знъ омъ вьлпосъ.
Schalhaft, a. mī ad., амьциторъ, мшелосъ, пькьлиторъ.
Schalhaftigkeit, f., мшелиъ, пькьлелъ, астьцѣ.
Schalhnarr, m., пезнъ-кьминте.
Schall, m., сьперъ, сонъ, рьспануъ.
Schallen, v., сьпъ, рьсзпъ.
Schallenb, part., соноръ; рьспанте.
Schallgewölbe, n., волъ рьсзпъоре.
Schallehre, f., акьстѣ.
Schalmeie, f., околъ, чепамъ (instrumantъ мьс.).
Schalmen, v., дескордъ.
Schalobst, n., поме кьрате.
Schalotte, f., скьлбъ, чбъ de Аскалонѣ.
Schalten, v., дьсзпъ не пькъ, дьдрептъ дьнъ воиндъ; дьсикъ, дьдрептъ; *einen — und walten lassen*, а гьса знбѣ тьлнъ ливере, а гьса съ дьсзпъ не пькьлъ съ.
Schalstier, n., анималъ дештосъ.
Schalstjahr, n., янъ мьсектъ (de 366 зѣ).
Schalstag, m., зѣ мьсектѣ.
Schaluppe, f., шалъ (лантре).
Scham, f., рьшине; — *abern*, pl., артерѣ рьшине (але пьрцѣоръ дештале); — *bein*, n., оскъ дешъра рьшине; — *beule*, f., зьвоиъ, товъ (ла дештале); — *gegenb*, f., пьрцѣ рьшине; — *glied*, n., тьдъларкъ рьшине; — *hügel*, m., тьнтеле *Vinerei*; — *traut*, n., вьларѣ; — *setzen*, pl., мшосъ; — *jüngelchen*, n., кьторидъ, мпкъ.
Schamel, v. *Schemel*.
Schämen, (sich, v., те рьшине.
Schamhaft, a. mī ad., рьшиносъ; модестъ, сѣлокъ.
Schamhaftigkeit, f., модестѣ, сѣлѣнъ; рьшинътате.
Schamlos, a. mī ad., перьшинатъ (образнъ), сорантатъ; — *e Weib*, n., семель дешрънатъ.
Schamlosigkeit, f., перьшине, сорантърѣ.
Schandbalg, m., леръ инфамъ, гьпъдътъръ, дешръмьтъръ.
Schandbube, m., краъ де-кьртеавене, вьрванъ дешрънатъ.
Schanddeckel, m., копертантлъ рьшине.
Schande, f., рьшине; инфамѣ, дешоноре (печинте); — *anführen*, а фаче аоронтъ; — *einlegen*, а траде дешоноре; *ein Pferd zu — reiten*, а стравада, а дешелъ знъ калъ.

Scharfwinkelig, a. ші ад., акътъ;
 згрѣсѣ.

Scharlach, m., скарлатъ, скарлатинъ;
 —baum, m., кърмъзъ (итал.: oher-
 mis); —beere, кърмъзъ (пѣма);
 —blume, f., олово скарлатъ, дх-
 нидъ, de Kaledonia; —farbe, f.,
 колоро кърмъзъ, колоро скарла-
 тинъ; —fieber, n., орігъри скарла-
 тинъ; —fleib, n., вестълтъ скар-
 латинъ, вестълтъ de visonъ; —
 lilie, f., амарилдъ; —roth, a. ші
 ад., кърмъзъ, скарлатинъ; рошъ
 ка скарлатъ; —tuch, n., пъазъ
 скарлатъ (visonъ).

Scharlei, f., сазъ, жалъ скарла-
 тинъ (Salvia Normalium).

Scharmügel, n., хардъ, лътъ дитре
 пзуні, кьерътъръ.

Scharmügeln, v., а хардъ, а се
 дикъера.

Scharre, f., шаръ, шъраеръ, лентъ.

Scharrie, f., скамъ; стръшътъръ,
 дестръшътъръ, оіре дестръмаге.

Scharre, f., ръкытъръ; ръзътъръ.

Scharreisen, n., ръзиторо.

Scharriegel, m., пзуніоръ (ла арагъ).

Scharren, v., ржкъ, окомолескъ;
 сзсанъ.

Scharret, m., ржкъторъ, окомол-
 еторъ; сзсъшъторъ.

Scharrschmied, v. Schaarschmied.

Scharte, f., тіаіе de пастетъ, скаоъ
 да арагъ; рзитъръ, сурътъръ,
 шірвътъръ; полонидъ; das Messer
 hat Scharren, кзптъкъ е шірватъ;
 die — ausweisen, а ддрента шір-
 вътъръ; (оігър.) а ддрента о
 ерѣре, а штерѣо о ршине, а
 ръсзна.

Schartendistel, f., оинъ крекъ, скъетъ
 крестатъ.

Schartenfraut, n., астеръ (шантъ
 крестатъ).

Schartig, a. ші ад., шірвъ, шір-
 ватъ; крестатъ; спартъ.

Scharwache, f., антѣостъ, кзстодіъ
 дн чете.

Scharwaffen, v., іовъцескъ, клъческъ,
 оакъ лъкра зрваріалъ (одініоръ
 дн Цертанія).

Schatten, m., змвръ; оскърътате.

оскърпине, дитанечине; Licht und
 —, кларъ-оскъръ; — geben, а
 арънка змвръ; nach dem — greifen,
 а се' лза дътъ шърпндъ; im fühlen
 — sitzen, а шедѣ ла ръкоре.

Schatten-bild, n., змаръ, адзмвръ-
 рхне; кинъ адзмвратъ, сізетъ;
 оангастъ, пъакъ; —fürst, m.,
 домкълъ дитанерекълъ, Платоне;
 —gang, m., алезъ змврѣсъ; —
 land, n., цѣра змврелоръ, тарта-
 рълъ; —linie, f., линіъ де змвръ,
 тръсъръ змврѣсъ; —loß, a. ші
 ад., незмврѣсъ, лпсйтъ де змвръ;
 —reich, n., імперіалъ змврелоръ,
 доманія тартарылъ; а. ші ад.,
 змврѣсъ; —riß, m., (згр.) коп-
 търъ, тръсърі змврѣсе дн про-
 оікъ; —seite, f., латѣре змврѣсъ,
 латѣре дн докъ; —spiel, n., жокъ
 къ латерна маікъ; —voll, a. ші
 ад., змврѣсъ; кинъ де змвре;
 —werk, n., змвръ, асетънаре зм-
 врѣсъ, сімзлакъ; —zeiger, m.,
 аръторъ ла оролоікълъ де сѣре.

Schattig, a. ші ад., змврѣсъ, копе-
 ритъ де змвръ.

Schattiren, v., адзмврѣсъ.

Schattirt, part., змвритъ, адзмвритъ.

Schattirung, f., адзмвръмантъ, а-
 дръшътъръ, гръдъцъдеа знеі ко-
 лорі.

Schattulle, f., кзтъ, скътъкъ, сіне-
 целъ.

Schaz, m., вістіеріъ, тесагръ, ко-
 торъ; odorъ, лъкра скъмпъ; пер-
 сѣлъ ізвйтъ; mein —, ініма меа,
 скъмпълъ меъ, скъмпя меа.

Schaz-amt, n., —kammer, f., вісті-
 еріъ, тесаграріъ; —geld, n., даге,
 коптрівзціне; —gräber, m., сь-
 шъторъ де которі; —meister, m.,
 тесаграръ, вістіеръ; —pflichtig, a.,
 коптрівзиторъ, сзпсѣ ла дърі.

Schazbar, a., сзпсѣ ла дърі, коп-
 трівзціне.

Schazbar, a. ші ад., прецъверъ,
 стімаверъ, скъмпъ.

Schazbarkeit, f., стімъверітате, прецъ.

Schazfen, n., тесагрелъ, вістіерікъ;
 mein —, скъмпълъ меъ, скъмпя
 меа, ізвйтъ меъ, (ініма меа.

- Schäzen**, v., дѣлѣзѣ, дѣкарѣ
kontrivisiuni, оторѣ такса.
- Schäzen**, v., предѣскѣ; таксеѣ;
crimezѣ; жѣдекѣ; geschäzter Freund!
crimeate amice! wie alt schäzen
ste ihn? къдѣ anі krezi къ are
ezѣ? къдѣ anі al dal zsi?
- Schäzens-wertig**, —würdig, a. mi
ad., демѣ de crime, crimeверѣ;
предѣверѣ.
- Schäzer**, m., crimeторѣ, предѣверѣ.
- Schäzfreiheit**, f., скѣtingъ de дажде.
- Schäzung**, f., crimeдѣне, crime;
konciderъдѣне; предѣ, предѣдѣгѣ,
такѣтѣрѣ.
- Schäzung**, f., такѣ, дѣпѣсѣтѣрѣ,
дѣкѣрѣтѣрѣ de дажде; дѣпѣлѣ-
тѣрѣ, сторсѣтѣрѣ de vanі; —
ausschlag, m., репарѣдѣне de
дажде; —brecht, n., дрепѣ de
a такса.
- Schau**, f., vedere, възѣтѣ, привѣре;
черчетѣре, incenpъдѣне.
- Schau-stellung**, f., арѣтѣре пѣкѣкѣ,
escнѣсѣдѣне пѣкѣкѣ, скѣтѣре дѣ
пѣкѣкѣ; —brot, n., пѣнеа пѣне-
rei painте; —bühne, f., театрѣ,
счѣпѣ (privelinte), счѣпѣтакѣѣ;
—gerüst, n., стѣланѣ de счѣпѣтакѣѣ.
- Schaub**, m., пѣпѣпѣкѣ, жѣнѣ (de
paie), моѣѣ (de paie лѣгарѣ дѣ
прѣжѣне); —dach, n., конѣрѣнѣ
de paie.
- Schaubar**, a., de възѣтѣ.
- Schauber**, m., ѣiorl, снапѣтѣ, терѣре
(грѣзѣ).
- Schauberhaft**, schauberlich, a. mi ad.,
ѣiorocѣ, счѣпѣтѣтѣчѣсѣ (ангрѣ-
zitorѣ), крѣченѣ.
- Schaubern**, v., трѣтѣрѣ, те дѣѣiorѣ,
те iаѣ ѣiorl.
- Schaubervoll**, a. mi ad. a. Schauberhaft.
- Schauen**, v., привѣскѣ, те зѣтѣ,
каѣтѣ, конѣпѣпѣ.
- Schaue**, m., привѣторѣ, счѣпѣтѣторѣ;
конѣпѣпѣтѣторѣ; трѣтѣрѣтѣрѣ,
трѣтѣре, ѣiorѣ, пѣѣѣѣкѣ.
- Schaueig**, a. mi ad., лѣ адѣпѣстѣ,
лѣ скѣтѣгѣ, скѣтѣтѣ, анѣратѣ (de
ѣсртѣнѣ); ѣiorocѣ, дѣѣiorъторѣ.
- Schauelich**, a. mi ad., счѣпѣтѣтѣ-
торѣ, дѣѣiorъторѣ (ангрѣzitorѣ).
- Schauern**, v., грѣдѣнѣтѣ мѣрѣнтѣ, пѣр-
пѣрѣ; трѣтѣрѣ; те дѣѣiorѣ.
- Schaukel**, f., лѣпѣтѣ, пѣлѣ, пѣлѣтѣ
(zичѣмѣ mi пѣлѣскѣ, кѣндѣ лѣвѣпѣтѣ
къ лѣтѣлѣ); (въпѣт.) dinte зѣѣiorѣ.
- Schaukelchen**, n., лѣпѣтѣкѣ, пѣлѣ-
шѣрѣ, пѣлѣѣкѣ.
- Schaukelhirsch**, m., черѣ къ кѣрѣне
лѣтѣре.
- Schaukeln**, v., лѣпѣдѣскѣ, пѣлѣскѣ;
скѣтѣ къ лѣпѣтѣ, скѣтѣ къ кѣлѣ-
шѣлѣ.
- Schaukelrad**, n., рѣтѣ къ конѣе.
- Schauffler**, m., лѣпѣтарѣ; кѣлѣшѣрѣ.
- Schaukel**, f., хѣгѣдѣ, клѣнѣѣ; хѣдѣнѣ,
скрѣпѣчѣѣ (mold.), дѣлѣнѣ (дѣра
rom.); гѣндѣгарѣ; —pfed, кѣлѣ de
хѣдѣнѣ.
- Schaukeln**, v., те хѣдѣнѣ, те даѣ
dea хѣгѣ; гѣндѣлѣскѣ (ital. don-
dolare); mit den Füßen —, те
счѣпѣвоѣлѣ (ital. sgambettare), те
крѣчѣскѣ.
- Schauffler**, m., хѣгѣтѣторѣ, клѣнѣсѣitorѣ,
хѣдѣнѣторѣ; гѣндѣлѣitorѣ.
- Schaum**, m., счѣпѣтѣ; счѣрѣ (ital.
scoria); —artig, a. mi ad., дѣ
ѣорма счѣпѣтѣ; —blase, f., ве-
шѣкѣ de счѣпѣтѣ; —fette, f., счѣрѣ-
нѣлѣ (лѣ кѣл); —löffel, m., лѣпѣ-
тѣрѣ de счѣпѣтѣ, счѣпѣтѣрѣгѣ.
- Schaumen**, v., iаѣ счѣпѣтѣ.
- Schäumen**, v., счѣпѣтѣѣ, счѣпѣтѣѣ,
ѣакѣ счѣпѣтѣ.
- Schaumicht**, a. mi ad., кѣ счѣпѣтѣ.
- Schaumig**, a. mi ad., счѣпѣтѣскѣ.
- Schäumung**, f., счѣпѣтѣтѣрѣ, счѣпѣтѣ-
гѣтѣрѣ; десчѣпѣтѣдѣне.
- Schaumünze**, f., медалѣ.
- Schauplatz**, m., театрѣ; счѣпѣтѣ; vom
—e abtreten, a пѣрѣсѣ лѣмеа, a
се рѣтраде dин лѣме.
- Schauspiel**, n., привѣлѣнтѣ, счѣпѣтѣ-
кѣлѣ; драмѣ, поѣсѣ дѣрамѣтѣкѣ
(серѣѣсѣ, ѣи пѣ трѣсѣтѣ); —dichter,
m., поѣтѣ дѣрамѣтѣкѣ; —kunst, f.,
артѣ театрѣлѣ; драмѣтѣрѣѣ.
- Schauspieler**, m., актѣрѣ; —in, f.,
актрѣгѣ.
- Schauspielerisch**, a. mi ad.; теа-
трѣлѣ, кѣ de театрѣ.
- Schaustück**, n., медалѣ.

- Schauthurm, m., гърнѣ де нѣндѣ, ведеръ.
- Schebete, f., шавекъ (корълоръ).
- Scheffe, f., калѣ вѣцатѣ, калѣ парѣ; пѣтатѣ.
- Scheffig, a., пѣтатѣ, парѣ; вѣцатѣ, пестрицѣ; sich — lachen, a pade съ кренѣ.
- Schedel, a. Schäbel.
- Scheel, a. mi ad., клорѣ, окѣ крѣчигѣ; корѣшѣ; mit — en Augen ansehen, a privi къ окѣ крѣчигѣ; — sucht, f., окѣ рѣ, нѣстѣ, дѣвидѣ; — süchtig, a. mi ad., нѣстосѣ, дѣвидосѣ.
- Scheere, v. Schere.
- Scheffel, m., скаѣ, гѣлѣтѣ, месѣрѣ де грѣпаде (дѣ пѣрѣдѣе Церманиѣ, чѣ ѡбрѣе дѣериторѣ); — Land, артѣ де ѡ гѣлѣтѣ (ахстр.)
- Scheibchen, n., дѣкѣлецѣ; ѡерѣчѣкъ планѣ; роигѣ; рѣнѣлѣцѣ.
- Scheibe, f., дѣкѣ; Töpfer—, рѡгѣ, рѡгѣ де олѣрѣ; Wachs—, ѡагарѣ; Glas—, тавѣ, окѣс де гѣлѣ; цѣнтѣ; nach der — schließen, a da за цѣнтѣ; eine — zerbrechen, a сѣарѣ знѣ окѣс де ѡерѣстрѣ.
- Scheiben-artig, a., де ѡорма дѣкѣ-нѣ, дѣкѣоидѣ (дѣ voran.); — hö- nig, m., мере де ѡагрѣ.
- Scheibig, a. mi ad., дѣкѣосѣ.
- Scheiberrund, a. mi ad., рѡгѣндѣ.
- Scheidbar, a. mi ad., десѣрѣверѣ.
- Scheide, f., тѣкъ (de ovar); mar- tino, фронтѣрѣ; (anat.) вѣгѣнѣ = (vagina); — brief, m., картѣ де десѣрѣре (късѣторѣ).
- Scheide-kunst, f., кѣмѣтѣ; — künstler, m., кѣмѣтѣ.
- Scheide-kuß, m., сѣрѣтѣре = salu- tare, пѣнатѣ де десѣрѣре; — linie, f., лѣнѣ де марѣне; — maier, m., мѣрѣ меѣзѣ; — münze, f., монѣтѣ монѣнтѣ.
- Scheiden, v. a., десѣартѣ; (дѣ кем.) десѣомѣнѣ; v. n., ме десѣартѣ (de eameie дѣ късѣт.); wolk; von der Welt —, морѣ.
- Scheide-pfad, m., кѣрѣре, лѡтѣкъ, де десѣрѣре; — punkt, m. (грам.) грѣтѣ.
- Scheider, m., десѣомѣнѣторѣ.
- Scheide-stunde, f., ѡрѣ де десѣрѣ- шѣре; — wand, f., вѣрѣте десѣрѣ- шѣторѣ; — wasser, n., анѣ ѡбрѣе; — weg, m., калѣ де марѣне.
- Scheidung, f., десѣрѣре; десѣомѣ- нѣре; (med.) крѣсѣ.
- Schein, m., лѣчѣре, лѣмѣнѣ, кѣрѣ- тѣтѣ; прѣвѣре; адеверѣнѣ; еѣг. анѣрѣнѣ, пѣрѣре; прѣтѣстѣ; zum — e, лѣ пѣрѣре; der — trägt, ѡорма дѣн ѡѡарѣ дѣмѣнѣ; man muß den bösen — vermeiden, тре- вѣе ѡъ скѣнѣ анѣрѣнѣде; einen — ausstellen, a da адеверѣнѣ.
- Schein-andacht, f., еѣлавѣ мѣнѣнѣ- нѣсѣ; — bar, a., лѣчѣторѣ, дѣве- дерѣтѣ; пѣрѣтѣ; — barkeit, f., анѣ- рѣнѣ; — beweis, m., доѡадѣ пѣ- рѣтѣ; — bild, n., ѡанѡмѣ, арѣ- тѣре; — christ, m., инокрѣтѣ.
- Scheinen, v., лѣчѣште, лѣмѣнѣ; парѣ; die Sonne scheint nicht, сѡрѣе пѣ лѣмѣнѣ; еѣ scheint als wenn и., сѡ парѣ лѣ кѣндѣ.
- Schein-freude, f., вѣкѣрѣ пѣрѣтѣ, прѣѡкътѣ; — freund, m., амѣкѣ ѡалѣсѣ; — friede, m., пѣче прѣ- ѡкътѣ; — fromm, a., еѣлавѣосѣ ѡѣарѣ; — frommigkeit, f., ѡарѣ- сѣнѣ, инокрѣсѣ; — gefecht, m., лѣнтѣ прѣѡкътѣ; — glaube, m., крѣ- дѣнѣ пѣрѣтѣ; — grund, m., те- мѣсѣ, арѣмѣнтѣ пѣрѣтѣ, сѡѣсѣтѣ; — gut, n., вѣѣе иѣаѣнарѣ; — heilig, a., сѡѣнтѣсѣ, инокрѣтѣ; инокрѣтѣ; — heiligkeit, f., инокрѣсѣ; — lauf, m., кѣмпѣрѣтѣрѣ прѣѡкътѣ; — klug, a. mi ad., дѣдѣлѣнтѣ-вѣ- зѣтѣ; — krankheit, f., вѣтѣзѣре прѣѡкътѣ; — liebe, f., амѡре прѣ- ѡкътѣ; — lob, n., лѣдѣ ѡалѣсѣ; — mittel, n., пѣлѣтѣсѣ; — philo- soph, m., ѡѣлѣсѡѡстрѣ; — todt, a., морѣ-пѣрѣтѣ; — tugend, f., вѣртѣте прѣѡкътѣ; — übel, n., рѣѣ иѣаѣнарѣ; — verkauf, m., вѣлѣзѣре пѣрѣтѣ.
- Scheiße, f., кѣкатѣ.
- Scheißen, v., кѣкѣ; n., кѣкѣре.
- Scheißer, m., кѣкѣчѣсѣ, вѣшѣосѣ; — ei, f., кѣкѣрѣ.
- Scheißhaub, v., дѣмѣлѣторѣ, рѣтрѣсѣ.

Scheit, n., цендъръ, десникътъръ.

Scheitel, m. ші f., крештетъ, върѣѣ (канѣлъ); —linie, f., линіѣ вертѣкалъ.

Scheiteln, v., ѳакѣ къраре, дес-варѣѣ кърѣ.

Scheitelpunkt, m., zenitѣ, пѣнталѣ крештетълъ; —recht, a. ші ad., вертѣкалъ.

Scheiterhaufen, m., рѣѣ (rogus лат.).

Scheitern, v., се ѳранѣ, се ѳрѣмѣ (наѣ), ѳаче наѳранѣ; ѳиг. се нимичентѣ (планѣ, еперѣца).

Scheit-hauer, m., лемпѣрѣ; —holz, n., десникътърѣ, влаѣ (лемпѣ).

Schel, a., кѣрѣ; ad., кѣрѣмѣ в. Scheel.

Schelfe, f., кѣжѣ.

Schelfern, v. a., вожесѣ; v. г. се

КОЖИЧЕВЪ.

Schelle, f., клопоцелѣ; сѣпѣтѣрѣ; зърѣлъ; карѣ (кърѣ); der Kafe die —anhängen, a. нѣѣ зърѣлъ маѣѣ.

Schellen, v., сѣпѣ, пѣсесѣ, клопо-цесѣ.

Schellen-bube, m., ѳантѣ de карѣ (товѣ); —halbband, n., сгарѣ, гѣлѣрѣ къ зърѣлъ; —fappe, f., кѣжѣ къ клопоцелѣ; —schlitzen, m., санѣ къ клопоцелѣ.

Schell-fisch, m., гадѣ (пештѣ); —hengst, артѣсарѣ de ерѣлѣ; —kraut, n., —wurzel, f., келѣдонѣ (пѣпѣ); —lad, m., гѣмѣлаѣ ѳѣлатѣ сѣѣ солѣатѣ.

Schelm, m., дѣшѣлѣторѣ; штрѣн-гарѣ (омѣ); der arme —! вѣтѣлъ омѣ! сѣртѣмѣлъ! —erei, f., дѣ-шѣлѣторѣ, штрѣнѣрѣ.

Schelmisch, a. ші ad., штрѣнѣресѣ.

Schelm-streich, m., —stück, n., апѣ-кѣтѣрѣ, рѣнѣ, ѳестѣ de штрѣн-гарѣ; Jemandem einen —streich spielen, a. жѣка нѣѣѣ ѳѣста.

Schellsucht, f., invidiѣ, жѣлѣсѣ.

Schellsüchtig, a. ші ad., invidiosѣ.

Schelten, v., дѣжѣрѣ, дѣпѣровѣсесѣ, дѣѳранѣ; einen einen Narren —, a. ѳаче нѣѣнѣ де чѣнѣѣ.

Scheltwort, n., ворѣѣ дѣжѣрѣѣѣ.

Schema, n., шѣмѣ, моделѣ, планѣ; —tisch, a., шѣмѣтѣкѣ.

Schematismus, m., шѣмѣтѣмѣ.

Schemel, m., сѣпѣлѣ (сѣпѣ пѣѳѣрѣ).

Schemen, m., зѣмѣрѣ, ѳантѣмѣ.

Schenf, m., поѳарѣкѣ; осѣтѣрѣ (кѣрѣтарѣ); —e, f., ѳѣтѣрѣ (кѣрѣтѣ).

Schenfel, m., кѣрѣ; молѣѣ; (латѣре de trisulcis); —bein, n., осѣ кѣ-рѣрѣ.

Schenken, v., осѣтѣресѣ, вѣндѣ вѣзѣрѣ (кѣрѣтѣресѣ); презѣн-тезѣ, дѣресѣ; einem Kinde —, daѣ пѣѣ; einem eine Schuld —, a. lerra datoria кѣѣѣ.

Schenkeramt, n., поѳарѣчѣ.

Schenker, m., дѣрѣторѣ.

Schenk-gerechtfertigt, f., осѣтѣрѣ (кѣрѣтѣрѣ); —stube, f., кѣтѣра осѣтѣрѣ; —teller, m., сѣпѣ.

Schenkung, f., дѣрѣѣ.

Schenkwirth, m., осѣтѣрѣ; —schaft, f., осѣтѣрѣ (ѳантѣ).

Scherbe, f., хѣрѣ.

Scherbeden, n., в. Barbierbeden.

Scherbel, n., вѣѣ de вѣѣѣ.

Scherbengericht, n., осѣрѣчѣмѣ (жѣ-дикѣ de хѣрѣ de антиѣ грѣѣ, де карѣ се сѣрѣ нѣмѣѣ чѣрѣ-цѣмѣлъ кѣзѣѣ сѣѣ жѣдикѣ, ші anol се нѣмѣѣ).

Schere, f., ѳѣрѣѣ.

Scheren, v., тѣндѣ; рѣѣ; косесѣ; (дѣсѣторѣ) зѣресѣ; сѣлѣрѣ, нѣ-кѣжесѣ; ich schere mich nichts darum, нѣѣнѣ дѣлѣ пасѣ; scher dich zum Henker! карѣѣ de драѣ; sich fort —, a. o. ѣѣ de тѣлѣ.

Scherer, m., тѣсѣторѣ.

Schererei, f., сѣпѣрѣѣѣ, сѣкѣтарѣ.

Scherf, m., Scherflein, n., денѣрѣ, вѣнѣ, оѣѣѣ, парѣ.

Scher-gabel, f., (дѣсѣторѣ) ѳѣрѣѣѣ de зѣрѣѣ.

Scherge, m., шѣрѣанѣ, сѣрѣторѣ поѣѣенесѣ.

Scherger, v., дѣмѣнѣ, даѣ вѣнѣѣ.

Scher-haare, n., пѣрѣ тѣсѣ; —messer, m., в. Barbiermesser.

Scherung, f., тѣндѣѣ, тѣсѣрѣ.

Scherwenzel, m., шартъ (ан кърцл);
 cir. топоръ до бсѣ.
Scherwenzeln, v., а серѣи по тоцл;
 а ѿ пѣгарѣ тѣтлорѣ.
Scherwolle, f., тѣпсѣторѣ, гѣлѣ тѣдѣ
 (депрѣ поотавѣ).
Scherz, m., гѣштѣ, шартѣ, рѣсѣ, жокѣ
 (jocus лат.); das ist mehr als
 —, дѣкѣ ѿ гѣштѣ нѣ ѿ ванѣ.
Scherzen, v., гѣштескѣ; Sie —! дѣ
 ванѣ жокѣ!
Scherzgedicht, f., поштѣ комикѣ.
Scherzhast, f., гѣштескѣ; —igkeit, f.,
 ѿро гѣштескѣ, сиритѣ рѣштлорѣ.
Scherzliebend, a., извиторѣ до гѣштѣ,
 жонилѣ; —name, m., полкритѣрѣ;
 —rede, f., ворѣ до рѣсѣ; —
 weise, ad., дин гѣштѣ.
Schetter, m., кѣнѣ грѣсѣ вѣргѣтѣ.
Scheu, a., тѣмедѣ; сѣлчлоскѣ; рѣ-
 миноскѣ; сѣрлоскѣ (калѣ).
Scheu, f., сѣлчлѣ, сѣлчлѣ (de la
 mesiance).
Scheuche, f., сѣрлѣторѣ, тѣтѣхѣлѣ,
 тѣтѣлѣ (до сѣрлѣтѣ пасерл).
Scheuchen, v., сѣлчлѣтѣрѣ, сѣрлѣ.
Scheuen, v., тѣ сѣлчлѣ, мѣ ѿ рѣ-
 минѣ, сѣлчлѣ тѣмедѣ; thue Recht
 und scheue Niemand, ѿдѣ дѣторѣ
 мѣ нѣ тѣ тѣмедѣ de nimenѣ.
Scheuer, f., гѣштѣрлѣ (шртѣ).
Scheuerfaß, n., вѣсѣ до сѣлчлѣ
 (vaselo); —lappen, m., кѣрлѣ до
 ѿрекарѣ, до кѣрлѣтѣ.
Scheuern, v., ѿрекарѣ, сѣлчлѣ, кѣрлѣ
 (ecurer ѿр.); eine Stube —, а
 сѣлчлѣ подлнелѣ.
Scheuersand, m., нлчлѣ до ѿрекарѣ
 (шртѣ).
Scheuleber, n., ѿкарлѣ (до нелѣ
 лѣ кал).
Scheune, v. Scheuer.
Scheunenne, f., арлѣ дн гѣштѣрлѣ.
Scheusal, n., монстрѣ, сѣрлѣторѣ,
 тѣтѣлѣ.
Scheußlich, a. mī ad., хѣдѣсѣ, ѿрл-
 чѣсѣ; —felt, f., хѣзлѣ, вѣрлчлѣ.
Schief, a. mī ad., нлчлѣтѣлѣ = (bisus
 ѿр.), ѿлчлѣ, diagonѣлѣ; стрѣлѣ;
 —e Beine, нлчлѣторѣ стрѣлѣ; —e
 Urtheil, сѣлчлѣтѣлѣ влчлѣтѣлѣ; einen
 — ansehen, а кѣштѣ кѣрлѣтѣ, а

сѣ штѣ кѣ кодѣ ѿлчлѣтѣ; — ur-
 theilen, а жѣдѣка стрѣлѣтѣ; —l,
 f., ѿлчлѣтѣтѣ.
Schiefer, m., ардѣсѣ, сѣлчлѣ, нѣрлѣ
 нѣтѣрѣсѣ, чѣ сѣ дѣсѣчѣ дн лѣ-
 снѣлѣ; —bruch, m., ардѣсѣрлѣ,
 нлчлѣ до ардѣсѣ; —dach, n., лѣ-
 члѣрѣмѣлѣтѣ до ардѣсѣ; —decker,
 m., акчлѣрлѣторѣ кѣ ардѣсѣ; —
 lcht, a., ардѣсѣ; —ig, a., ардѣ-
 сѣсѣ, нѣтѣрѣсѣ.
Schiefern, sich, v., сѣ дѣсѣлѣтѣрлѣ, сѣ
 дѣсѣчѣ дн тѣлѣ, сѣ дѣсѣчлѣтѣ.
Schieferplatte, f., плѣкѣ до ардѣ-
 сѣ; —schicht, f., стрѣлѣ до ар-
 дѣсѣ; —stift, m., кѣндѣлѣ до ар-
 дѣсѣ; —tafel, f., тѣлѣ, нѣсѣ
 до ардѣсѣ; —thon, m., лѣтѣ сѣ-
 сѣлѣ; —weiß, f., алѣтѣ до нѣлѣ.
Schiefhals, m., гѣтѣ стрѣлѣтѣ; —ig,
 a., кѣ гѣтѣ стрѣлѣтѣ, тѣрлѣкѣ;
 —maulig, a., кѣ гѣрѣ стрѣлѣтѣ;
 —nasig, a., кѣ нѣсѣ стрѣлѣтѣ.
Schiefheit, f., нлчлѣтѣлѣ, стрѣлѣтѣ-
 тѣрлѣ.
Schielen, v., кѣрлѣсѣ, тѣ штѣ кѣ-
 рлѣтѣ, кѣштѣ кѣрлѣтѣ; поп. кѣштѣ
 кѣ штѣ ѿкѣ лѣ ѿлчлѣ, кѣ алѣ лѣ
 сѣлчлѣ.
Schielen, n., кѣрлѣрѣ, кѣштѣрѣ
 стрѣлѣтѣ (strabismo ит., strabomus
 лат.).
Schlenbein, n., ѿкарлѣ ѿлчлѣрлѣ (de la
 nлчлѣрѣ).
Schiene, f., чѣрлѣ лѣтѣ до ѿрѣ (шл-
 нѣ); wandѣ (хлчлѣр.); —eisen, a.,
 ѿрѣ дн wandѣ.
Schiennen, v., ѿрѣкѣ рѣгѣ.
Schiennagel, m., кѣштѣ до шлнѣ.
Schier, ad., кам, кѣлѣ, кѣштѣлѣ,
 mīmal.
Schierling, n., кѣштѣ; —schefer,
 —tranf, m.; кѣштѣ, вѣштѣрѣ до
 кѣштѣ (veninѣ); —bret, n., (nлчлѣ)
 кѣштѣсѣторлѣ.
Schiefbedarf, m., нлчлѣтѣлѣ; —bar,
 a., до вѣтѣлѣ нѣштѣлѣ, чѣ сѣ нѣгѣ
 ѿторѣ.
Schießen, v., дѣсѣкарлѣ (ѿ нѣштѣ,
 тѣштѣ); арѣкѣ; цлчлѣштѣ, сѣлчлѣ-
 штѣ (ана); нѣлчлѣсѣ (нѣрлѣ-
 мѣлѣ); kade, сѣ рѣнѣдѣ; blind

—, пшкѣ оъръ rlongă; scharf —, даъ къ пшка пинъ; fehl —, пшка стръмвѣ; nach der Scheibe —, даъ ла цигъ; Stück das weit schieſet, тѣнѣ каре тѣнѣ denarte; in den Ofen —, а вѣга (пѣва) на кшторѣ; in Columnen. —, пшнѣ на рѣндѣ паринеа; dem Pferde die Zügel — lassen, а лѣса орънеа кѣлѣи; einen vor den Kopf —, а вѣрса крерѣи кѣла; über den Haufen —, а отора къ шотолѣнѣ по чинеа.

Schieſer, m., пшкарѣ; арнкѣторѣ, авѣрѣторѣ.

Schieß-geld, n., вѣнѣторѣ; —gerechtigkeit, f., дрепѣ де вѣнатѣ; —gewehr, n., армѣ де оокѣ; —haus, n., касѣ де депиндера ла дмншкарѣ; —loch, n., газрѣ де дмншкарѣ (ла метережрѣ); —platz, m., локѣ де датѣ ла цигъ; —pulver, n., пѣверо, праѣ; —recht, n., в. Schießgerechtigkeit; —scharte, f., метережѣ; —scheibe, f., цигъ; —tasche, f., патронашѣ; ташѣ де вѣнѣторѣ.

Schiff, n., васѣ (де шкитѣ), пѣиъ, коравѣ; сѣвелѣ (ла десѣторѣ); — und Geschirr, инстрѣмѣнта де арѣ; — einer Kirche, сина визеречел; rechte Seite des —es, партеа дѣрѣнтѣ а пѣиел (стрѣторѣ); linke Seite des —es, партеа стѣнтѣ а пѣиел (вѣторѣ); der Vordertheil, прорѣ; der Hintertheil, пѣиъ; der Obertheil, (асѣра аиел) оперѣ торѣ; der Untertheil (сѣнт анѣ) оперѣ вѣнѣ (нол неавѣндѣ марѣнѣ съ лѣмѣ terminil dela ораѣи карѣи аѣ).

Schiffbar, a., пѣиаверѣ, пѣтѣверѣ (рѣдѣ, анѣ).

Schiffbau, m., пѣистрѣктѣрѣ; —bauer, m., оѣкѣторѣ де пѣи; —baufunft, f., аркѣтектѣрѣ навалѣ; —baumelſter, m., аркѣтектѣрѣ де пѣи; —besen, m., тѣтрѣ де пѣи; —brod, n., висѣнтѣ (песметѣ); —bruch, n., пѣиоурѣнѣ; —bruch leiden, а кѣдѣ пѣиоурѣнѣ; —brü-

ſtig, a., пѣиоурѣнѣ; —brüde, f., пѣнтѣ по пѣи.

Schiffchen, n., пѣиорѣ, корѣиорѣ, лѣнтрѣнѣ.

Schiffen, v., пѣиѣ, корѣвѣжѣ, кѣтесѣ; стрѣнорѣ по анѣ.

Schiffer, m., пѣиаторѣ, корѣвѣрѣ; —lohn, m., пѣитѣ, плата анѣ корѣвѣрѣ; —sprache, f., лѣнвалѣ де марѣнарѣ.

Schiff-fahrer, m., пѣиѣторѣ; —fahrt, f., пѣиѣжѣне; —fahrtskunde, v. Schiffkunft; —flagge, f., вѣндѣрѣ де корѣнѣ; —förmig, a., пѣиоормѣ; —fracht, f., порѣ, кѣрѣа де датѣ по о пѣи; —geräth, n., вѣгаѣнѣ, алетѣле пѣиале; —gerippe, n., скелѣтѣлѣ, кошѣлѣ аиел пѣи; —grund, m., оѣндѣлѣ пѣиел; —heer, n., армѣтѣ пѣиалѣ; —kleid, n., вѣстѣнтѣ де марѣнарѣ; —last, f., дѣкѣрѣктѣрѣ де пѣи; —leute, pl., марѣнарѣ, матросѣ; —luke, v. —terre; —mühle, f., торѣ по лѣнтрѣ; —pfund, n., пѣнтѣ пѣиалѣ (кам де 3 кѣптарѣ); —rumpfe, f., тѣлѣтѣ пѣиалѣ; —reich, a., пѣинѣ де пѣи; —rüstung, f., окипѣтрѣ де пѣи.

Schiffs-arzt, m., медѣкѣ пѣиалѣ; —bauch, m., пѣнтѣчѣле аиел пѣи; —bekleidung, f., кѣнтѣштѣрѣ де пѣи; —boden, m., оѣндѣ де пѣи; —capitän, m., кѣпитанѣ де пѣи; —herr, m., пропѣиетѣрѣ де пѣи; —holm, m., пѣиерѣ, констрѣкторѣ де пѣи; —ladung, f., дѣкѣрѣктѣрѣ де пѣи; —länder, f., десѣрѣктѣоре; —mannſchaft, f., матросѣне; —mische, f., дѣкѣрѣктѣрѣ де пѣи; —partner, m., пѣртѣшѣ (ла посѣсѣнеа аиел пѣи); —patron, m., стрѣмѣлѣ, патронѣ де пѣи; —raum, m., снаѣлѣлѣ, десѣртѣлѣ пѣиел; —seil, n., оѣниа корѣвѣлѣ; —spruz, f., вѣрѣда, вѣрта пѣиел (по анѣ); —volk, n., окипѣнтѣ, матросѣне; —wand, f., вѣста пѣиел; —werft, v., в. —holm; —wrack, m., рѣмѣшѣчѣле аиел пѣи; —zeughaus, n., армѣ-

- шьтарънъ пълъкъ; —hammermann, м., земларъ пълъкъ.
 Schiffbau, н., в. Schiffell; —theer, м., смолъ, кърпанъ, (goudron фр.); —wurm, м., тередо пълъкъ; —wiebad, м., вичоудъ.
 Schisten, в., диклештезъ, дикелъ (кърпиръ); дикънезъ.
 Schisane, ф., шикаль, секъитъръ.
 Schild, н. ш. м., скрътъ, епидъ, навъзъ; днсемнъ; цестъ (de vrookъ = testa лат.); einen Löwen im —e führen, а аве де днсемнъ знъ лехъ; еиг. etwas im —e führen, а аве знъ планъ (знъ, реѣ), а аве чева деръндъ; —amsel, ф., мерлъ гьератъ (търкатъ); —brühe, ф., (анат.) гндаръ скрът-фортъ.
 Schilden, в., скрътекъ.
 Schilderei, ф., шитъръ, в. Gemälde.
 Schilderhaus, н., стационе, късагъ де веларъ.
 Schildern, в., дениръ, дескриъ; вепилекъ.
 Schilderung, ф., деминцере, дескриере вилъ.
 Schild-fisch, м., пемре скрътатъ; —förmig, а., де форма скрътатъ; —gerechtigkeit, ф., дрепта де а аве знъ днсемнъ, маркъ (а семилет); de a гинэ оскутъриъ; —knappe, м., скрътеръ; —kröte, ф., врокъ цестотъ; —kröten, а., де цестъ; —fest, —patt, н., цестъ; —laus, ф., кокъ, кърмакъ, еелъ de insectъ dia käre ce оаче кенила, кърмакъ (колоре); —mauer, ф., маръ скръторъ; —wache, ф., веларъ, soldatъ de пазъ (centinelъ); —wache stehen, стаъ centinelъ; —wache zu Pferde, ведеръ.
 Schiff, н., трестръ, етсѣ; шипиръ; —bach, н., аконеръмънтъ де трестръ; —bede, ф., порожинъ; —icht, а., ка етсѣкъ; —ig, а., етсѣкъ, трестѣкъ; —linge, ф., котаръ ди trei vasi de cavъ; —meer, н., мореа Ромъ; —roht, н., трестръ.
 Schillerfarbe, ф., колоре скрътоторе.
- Schillern, в., скрътъ колоре, ватъ ди mai marre колоре; скрътезъ, скрътекъ.
 Schillertaffel, м., тасеръ де колоре скрътоторе.
 Schilling, м., шелиаръ (монетъ).
 Schimmel, м., кахъ алъ; мъчезаръ; —icht, а., мъчезиъ; —ig, а., мъчезокъ, мъчедъ = (mucidus лат.)
 Schimmeln, в., а мъчези, а гинде колоре.
 Schimmer, м., шчире, шминъ; скръпире.
 Schimmern, в., а шчи, скръни; еѣ schimmert ihm keine Hoffnung, нѣ mai шчеште ничѣ о speranza.
 Schimpf, м., днжрътъръ, сздамъ, афортъ; днскитъ, ршине, штрапъ; важокръ; einem einen — anthun, а важокри по чинемъ; einen — auf sich sitzen lassen, а сшери знъ афортъ, о ршине.
 Schimpfen, в., днжаръ, сздакъ; ршинезъ, важокорекъ, афортетъ.
 Schimpflich, а. ш. ад., ршиноторъ, ршинатъ, ршинокъ, де важокръ; ineamъ; —e Tod, мортре ршинаръ, мортре ineamъ.
 Schimpfname, м., нме де важокръ; нме де ршине.
 Schindaaß, н., моргъчъне, велтъ.
 Schindanger, м., локъ де велтъ, велторъ.
 Schindel, ф., шндилъ, скръндспитъ; —bach, н., конеримъ де шндилъ; —beder, м., шндилъторъ; —macher, м., шндиларъ.
 Schindeln, в., шндилекъ.
 Schinden, в., велекъ, decnoiz; шнекъ; декорудъ; дншилзъ, агарпезъ (не ómen); man muß die Schafe scheren, aber nicht —, ce кзине а тнде оиле, iarъ нѣ аве decnoie.
 Schinder, м., велторъ, decnoietorъ; дншилторъ; —farrer, м., маръ де моргъчънал; —fuch, м., аркатъкъ целатъкъ; —huber, а., —mähre, ф., мъргоръ, глоръ де калъ.
 Schinderei, ф.; велторъ, велтъръ; жшитъръ; дншилътъръ.
 Schindung, ф., велтъръ, дескреитъръ.
 Schinken, м., шчанъ, шокдъ (асшмаръ).

- Schürpe, f.**, лопатъ, лажъ (*Schaufel, Schürpe*); *ble* — *bekommen*, а кълъта коръ; а *priimi* режъ; а *ei dimicē dia* постръ.
- Schirm, m.**, скръ, ашърмантъ, протекцие; параванъ (*ital. paravento*); змърелъ, парисолъ, кортелъ, кортъ (*de plōie, de cōpe*).
- Schirm-artig, a. mi ad.**, (*botan.*) змврелатъ; — *brief, m.*, карте де скръгъ; — *bach, n.*, покронъ; (*milit.*) панцероръ; — *förmig, a.* — *artig*; — *gerechtfleitt, f.*, дремтъ де протекцие, дремтъ де патронатъ; — *herr, m.*, скръторъ, патронъ, протекторъ; — *mascher, m.*, змвреларъ; — *pflanze, f.*, плантъ змврелосъ; — *vogt, m.*, протекторъ, патронъ азъ врезней вице-риче; — *wache, f.*, гардъ скръторо, сава-гардъ.
- Schirmen, v.**, скръскъ, ашъръ; *pre-servezē*.
- Schirmet, m.**, скръторъ, ашърторъ.
- Schirt, v.** *Geschirt*.
- Schirholz, n.**, керестеа, лемпъръ де констрекцие.
- Schirtren, v.**, дихамъ.
- Schirtmeister, m.**, кондукторъ, мьестръ престе хъмъръ.
- Schisma, n.**, десвинаре, рьитъръ, схисмъ релериосъ.
- Schismatisch, a. mi ad.**, десвинатъ, схисматишъ.
- Schiff, m.**, къкъръ.
- Schlabbern, v.**, леръкъ, лехъ, елекърескъ.
- Schlacht, f.**, вьтъль, фантъ де арме, комвьтъмантъ; мьчелъ; *eine* — *liefern*, а да о вьтъль; *eine* — *gewinnen*, а къшига о вьтъль.
- Schlacht-bank, f.**, мьчелъръ, скамъ де мьчелъръ; — *bat, a.*, де мьчелатъ, де тьлатъ (*vite*); — *feld, n.*, къмпъ де вьтъль, къмпъ азъ същелъ; — *fertig, a.*, гата де вьтаие; — *gemälde, n.*, вьтъль, кадръ де вьтъль; — *gesang, m.*, кънтъ марциалъ, кънтъ де вьтъль; — *getimmel, n.*, дмьвлъла вьтълие, сгомотъ; — *hammer, m.*, вервече вьтътъ (*жарьнитъ*); — *haub,*
- n.*, — *hof, m.*, мьчелъръ; — *monat, m.*, Ноетаре; — *opfer, n.*, виатимъ, олоказтъ (*жъртоъ нептръ рьсвола*), *animal* де сакрификатъ; — *ordnung, f.*, *ordinea* вьтълие, речалъ де вьтъль; — *pferd, — roß, n.*, калъ де вьтъль; — *ruf, m.*, алармъ, клемаре ла арме; — *schwert, n.*, сьадъ; — *steuer, f.*, даждъ, *dape* де мьчелъритъ, — *stück, n.*, вьтъль; — *tag, m.*, zi де вьтъль; — *thier, n.*, виатимъ; — *wolle, f.*, кълъ де мортъчал.
- Schlachten, v.**, таис вьте, мьчелоскъ, жантс.
- Schlachtenmaier, m.**, зсравъ де вьтъль, вьтълиетъ.
- Schlächter, m.**, мьчеларъ, велиторъ (*търч. касанъ*); — *bank, v.* *Schlacht-bank*.
- Schlachtdarm, m.**, в. *Mastdarm*.
- Schlacke, f.**, сгъръ.
- Schlacken, v.**, факъ сгъръ, сгърозъ.
- Schlackenbad, n.**, ваие де сгъръ (*сервинте*).
- Schlackenhalbe, f.**, мьчелъ де сгъръ.
- Schlackig, a. mi ad.**, сгърозъ; не-кратъ; сгърнавъ.
- Schlachtwurst, f.**, в. *Blutwurst*.
- Schlaf, m.**, сомъ; *ich habe einen* *leisen* —, ам сомъ зморъ, *dormē* зморъ; *in den* — *bringen*, а *ad-dormi* (*не чинева*); *vom* — *er-wachen*, а *ce demente dia* сомъ; *leinen* — *haben*, а *на* *potē* *dormi*.
- Schlaf, m.**, *Schlāse, f.*, тампакъ.
- Schlaf-ader, f.**, артерия тампелоръ; — *arzenet, f.*, *medicin* парротикъ, *medicin* адормитивъ, *comniēpъ*; — *balsam, m.*, вадсамъ адормитивъ; — *bein, n.*, оскъл тампелоръ; — *fieber, n.*, *epirēpi* сомъросе; — *gelb, n.*, плагъ де сомитъ; — *gemach, n.*, — *hammer, f.*, *dormitoris*, кьмаръ де сомитъ; — *haube, — müße, f.*, скъоъ, кьчълъ де нопте; омъ *трьндавъ*; — *roß, m.*, вестмьтъ де нопте, халатъ; — *stelle, f.*, кълкъшъ; — *sucht, f.*, летарциъ, сомъприме.
- Schlāschen, n.**, сомълеуъ; *вгипре,* *могытъ,* *кьшочелъ.*

Schlafen, v., dormiſ; рѣносеѣ; —
amorgескѣ; ſich — legen, а се
кѣка; leiſe —, а dormi linѣ.

Schlafen, v., adormiſ, кѣкѣ.

Schlafengehen, n., мерсѣ ла кѣкѣте.

Schlafengrube, f., гроншора там-
плелорѣ.

Schläfer, m., dormitorѣ.

Schläferig, a., comncpocѣ.

Schläfern, v., dormiſ, dormitezѣ,
кѣпоческѣ; mi e comnѣ; еѣ ſchlä-
fert mich- ſehr, кѣскѣ de comnѣ
(ital. casco di sonno).

Schlaff, a. mi ad., deſtincѣ, релъ-
сарѣ, deſcinatѣ; метелѣ, вѣльѣ.

Schlaffheit, f., deſnicътѣрѣ, deſtin-
съманѣтѣ, релъсътѣрѣ, гѣсътѣте.

Schlafloſ, a. mi ad., ѣрѣ comnѣ,
nedormiſ.

Schlafloſigkeit, f., nedormire, лѣлѣ
de comnѣ; верѣре.

Schlag, m., ловѣтѣрѣ, вѣтѣтѣрѣ;
покетѣ; деſкѣрѣкѣтѣрѣ (електри-
кѣ); такѣ (ан пѣсѣкѣ); пласѣ,
постѣтѣ (а vnel пѣдѣрѣ de гѣлатѣ);
солѣ, вѣдѣ, гѣпѣ; котѣтѣрѣ, котѣ-
пѣтѣрѣ (de коравѣ); гѣтѣ, ано-
плессѣ; портѣцѣ; тѣпарѣлѣ монѣ-
телѣ; рѣтѣтѣрѣ de предѣ; — mit
dem Stocke, вѣстопѣтѣ; — mit der
Faust, пѣмнѣтѣ; — an der Kutſche,
шчѣора гѣрѣсѣрѣ; — der Nach-
tigal, кѣтѣнкѣлѣ привѣрѣтѣрѣ; еѣ
iſt ein guter — Menſchen, ачѣста
e o видѣ de ѣментѣ кѣнѣ; auf ei-
nen — fällt kein Baum, нѣчѣ знѣ
копѣчѣ нѣ кадѣ dинтѣ'о ловѣтѣрѣ;
am — e ſterben, а марѣ de ано-
плессѣ.

Schlagader, f., артерѣ; —ballen,
m., прѣрѣ paintea ставѣлелорѣ;
—balsam, m., валсамѣ антиано-
плентѣкѣ; —bat, a. mi ad., de
гѣлатѣ; —baum, m., варѣерѣ, кѣт-
пѣна варѣерѣ; дрѣгѣ de кѣпѣканѣ,
de кѣрѣсѣ; —brücke, v. Zugbrücke;
—dame, f., жокѣ de дамѣ; —
faß, n., вѣтоѣлѣ mare de марѣ;
—feder, f., пѣрѣѣ (ital. pignore),
пѣпелѣ dин арѣлѣ (ла пѣсѣрѣ);
kordѣ de оуѣлѣ (ла пѣшкѣ); —
fertig, a. mi ad., гѣта de вѣтаѣ;

—fluß, m., аноплессѣ, гѣтѣ (dam-
ла); —gold, n., азрѣ гѣрѣспѣторѣ
(пѣлѣре de азрѣ местѣкатѣ кѣ
acide); —holz, n., лѣтнѣ de гѣлатѣ;
лонѣдѣкѣ de вѣтѣтѣ; —licht, n.,
(ла загравѣ) разѣ вѣлѣ; —loth, n.,
сълѣдѣтѣрѣ, в. Loth; —mittel, n.,
мѣжнокѣ антианоплентѣкѣ; —neß,
n., ладѣ кѣзѣторѣ; —pulver, n.,
пѣлѣре гѣрѣспѣторѣ; пѣлѣре ан
контѣра аноплентѣкѣ; —regen, m.,
плѣѣе рѣнеде (Blasregen); —
ſchatten, m., шѣварѣлѣ; контѣра-
шѣрѣ (ла загравѣ); —ſchaf, m.,
такѣ de гѣлатѣ монѣтѣ; —uhr,
f., оролоѣлѣ релѣцѣторѣ; —wald,
m., пѣдѣре de гѣлатѣ; —wasser,
n., анѣ аноплентѣкѣ, аѣа релѣнѣл
(deſtinatѣ dин роſмарѣнѣ); —
weite, f., (sic.) дѣстанѣа вѣтѣ-
тѣрѣ de ѣлѣцѣрѣ; —welle, f.,
валѣ de знде; знде дѣвѣорѣте;
—wetter, n., тѣмѣстѣте кѣ грѣн-
дѣлѣ; —wunde, f., ранѣ dин ло-
вѣтѣрѣ; —zeit, f., тѣмнѣлѣ de
гѣлатѣ (пѣдѣре).

Schlamm, m., молѣ, номолѣ, лѣмѣ,
лѣмѣ; тѣнѣ, порѣлѣ; —ſiſch, m.,
пѣштѣ de валѣ; —graben, m.,
(mont.) кѣрѣдѣторѣ, гѣзѣторѣ, лѣм-
пѣзѣторѣ; —rampe, m., вѣцѣлѣ,
кѣрдѣнѣ; —weſt, n., сълѣтѣрѣ
de азрѣ; сълѣтѣторѣ.

Schlammten, v. Schlemmen.

Schlammter, v. Schlemmer.

Schlammerei, v. Schlemmeret.

Schlammlicht, a. mi ad., номолѣ, кѣ
лѣмѣлѣ.

Schlammig, a. mi ad., номолѣсѣ,
лѣмосѣ.

Schlampе, f., мѣѣерѣ скѣрѣнавѣ; керѣ,
тѣрѣ; гѣтѣрѣ.

Schlampen, v., те дѣвѣрѣкѣ де-
стрѣмѣтѣ, дѣвѣлѣ гѣвѣлѣтѣ; лѣлѣлѣ
(кѣпелѣ ана).

Schlampig, a. mi ad., гѣтѣросѣ, зоѣосѣ;
скѣрѣнавѣ; гѣвѣлѣтѣ, мѣрдѣрѣ.

Schlange, f., шерпѣ; ſich krümmen
wie eine —, а се дѣкѣвоѣе кѣ
знѣ шерпѣ; eine — im Buſen
nâhten, а нѣтрѣ шерпѣ ан сѣлѣ.

Schlängel (Sch), шerpнecкѣ, мe
днкoвoцѣ.

Schlängen-ähnlich, a. mī ad., кa шep-
пeлe; — **ambeter**, m., днкнцтopѣ
de шepнѣ, ocoлoтpѣ; — **art**, f.,
coлѣ, pacѣ de шepнe; — **artig**,
a. mī ad., de нaтpа шepнoлѣ;
— **beschweter**, m., дeскнцтopѣ
de шepнѣ (нeнтpѣ тѣшкцтopѣ);
— **bis**, m., тѣшкцтopѣ de шepнe;
— **brut**, f., cѣтaнцѣ, вцѣ пpѣ-
cцѣ de шepнe; — **fisch**, m., нцмѣ
de тaрe; — **förmig**, a. mī ad.,
шepнoфopмѣ, шepнaтѣ; — **gang**,
m., шepcѣ, тѣpѣтpѣ de шepнe,
днкoвoцeлѣ шepнoцѣ; — **gestalt**, f.,
oцгpѣ de шepнe; — **geistlich**, n.,
шкцepѣ de шepнe; — **gezücht**, a.
— **brut**; — **gift**, n., вeнцнѣ de шepнe;
— **gras**, n., дpѣгoнтeа, cѣтцepa-
pцѣ; — **herz**, n., цнцмѣ de шepнe,
цнцмѣ aлeнѣ, пepoцдѣ, oцлeцѣ; —
holz, n., лeтнцлѣ шepнeлѣ; —
kraut, n., шepнaрцѣ; шepнaцтpѣ,
cцнoцoцтaтe; — **linie**, f., лцнцѣ тop-
тoкaтѣ; — **spröze**, f., тѣлцмѣ шep-
пoцѣ (лцнцѣ шц мoлe, de пeтe);
— **stein**, m., oццтѣ, пeтpа шepнe-
лѣ, .serpentincѣ; — **stich**, v. — **bis**;
— **wahrzager**, m., ocoлoтaнцѣ; —
weise, ad., кa шepнeлe; днтop-
тoкaтѣ; — **wurz**, — **wurzel**, f., cep-
пeнтapцѣ, цeрлa шepнeлѣ; — **junge**,
f., лцмѣ de шepнe (aлaнцѣ); лцмѣ
вeнцaбoцѣ, лцмѣ.

Schlänglicht, a. mī ad., шepнццoцѣ,
днкoлѣццѣ, днкoвoцeлѣ, тopтoкaтѣ.

Schlank, a. mī ad., cѣлeпeтѣ (ард.
de la cѣлѣ), дeлцѣ (цeрa pом., op.
délié), cвeлѣ, cѣцццpе дн тaлцѣ;
cѣццpе; — **es Mädchen**, oцeццѣ
cвeлѣ; — **es Wuch**, cтaтpѣ cѣ-
лeпeтѣ, cтaтpѣ дeлцѣ.

Schlankheit, f., cвeлцццmѣ, cтaтpѣ
cвeлѣ; cѣцццpцmѣ.

Schlapp, v. **Schlaff**.

Schlapp, f., лoвцтpѣ; cтpцкѣцчлe,
дaлцѣ; плeснцтpѣ, плeocкццтpѣ,
лoвцтpѣ de пaлцѣ; кѣpцѣ; пaп-
тoцѣ лeопцтopѣ; вѣзѣцццmѣ, гѣpѣ
вѣзaтѣ.

Schlappen, v., aтpѣлѣ; дѣлѣлѣecкѣ;

днмѣлѣ дѣлѣлѣaтѣ; плeocкццлѣ (кѣ
пaптoцѣ).

Schlappheit, v. **Schlaffheit**.

Schlappohr, n., зpекe дѣлѣлѣзaтѣ,
зpекe кѣлaтѣ.

Schlaff, m., пepдe-вapѣ, лeпeшѣ
днтpѣpѣecкѣ, oмѣ днтaцццтѣ.

Schlaffen-gesicht, n., oцлѣ de пep-
дeвapѣ; тeцѣ de кoнтpѣвaндцepѣ;
— **land**, n., цeрa лeпeшцлopѣ; —
вцeдa днтaццццлopѣ.

Schlarse, f., чoвoцццѣ oцpѣ кѣлкцлѣ;
пѣпцкѣ cкѣлццeтѣ.

Schlarsen, v., тѣpѣcкѣ пцчoрeлe, плeoc-
cкццлѣ пѣлцццѣ.

Schlau, a. mī ad., пpeцѣлцтѣ, aстaтѣ
(вцклeнѣ, шцpeцѣ); cѣгaчѣ, цcтeццѣ,
oцнѣ; (цццц); — **topf**, m., oмѣ
aстaтѣ.

Schlauch, m., вpдѣoцѣ, oблe; вoл-
вoкѣ, вoлѣoнѣ; aсвндѣтpѣ; —
spröze, f., тpѣмѣ, тѣлцмѣ кѣ
вpдѣoцѣ; — **förmig**, a. mī ad., дн
oфopмa вpдѣoцaлѣ.

Schlauberig, a. mī ad., oцдѣпoцѣ.

Schlaubern, v.; мe oцдѣпeскѣ, мe
кѣлтeскѣ (днтp'o пapтe).

Schlaubeit, f., пpeцѣлцтpѣ, aстaццѣ
(вцклeнцѣ, шцpeццѣ); oцпeцѣ, cѣ-
гѣчццmѣ, цcтeцццmѣ (ццц).

Schlecht, a. mī ad., pѣлѣ; вцлeнѣ, a-
пѣcѣ, de нцмцкѣ; cцмaлѣ; (od-
нцoрѣ) дцpeнтѣ (oпцcѣлa cтpѣмѣ),
дpeнтѣ, oпeсѣ (Hlob ist — und
recht, gottesfürchtig und meidet das
Böse, Iovѣ 1, 8); — **er Trost**, m.,
пѣццнѣ мѣнцгцepѣ; ein — **er Mensch**
sein, a oц oмѣ de нцмцкѣ; er lebt
— und recht, eлѣ o oмѣ дpeнтѣ
шц пeстpцкaтѣ; einen — machen,
a вopвц пѣлѣ de чцнeвa; — **ver-**
kaufen, a вцндe пpѣ oццнѣ.

Schlechte, n., pѣлѣ, pѣлтaтe; cтpатѣ;
пѣтpѣ; цeзѣтpѣ.

Schlechterding, ad., дeадpeнтѣлѣ;
aвeолѣтѣмaнцѣ; дн тoтѣ мoдѣлѣ.

Schlechtfärb, m., вѣпcцтopѣ de пeppѣ.

Schlechtheit, f., pѣлтaтe, pѣндѣ.

Schlechtlin, ad., дeадpeнтѣлѣ, cцм-
пaлѣ, cцмaлѣтѣмaнцѣ, oцpѣ цeрцmоццѣ.

Schlechtigkeit, v. **Schlechtheit**.

Schlechtthat, f., oцaнѣ pea.

Schlechtweg, ad, v. Schlechtlin.
 Schlect, a. mi ad., стрънезичосъ.
 Schlectbissen, m., възгъгъръ деликатъ;
 ангицелъ лакомъ.
 Schlecten, v., лкъйс; клеѣйс (мън-
 къндъ), клопъйс, мънкъ можиченте;
 скотъ лимба.
 Schlecter, m., оолго, лакомъ (de
 мънкаре), гюлманъ, лкъѣ, клеѣи-
 торъ, (Vedter).
 Schlecterei, f., лкъомъ (ла мънкаре).
 Schlecte, f., поръмвеса, поръмвизъ
 црзникъ сълватикъ; —baum, m.,
 поръмвезъ (помалъ).
 Schlectbruder, m., типографъ оър-
 тивъ, типографъ контраѣкъторъ
 (типъриторъ de кърци оприте).
 Schlecten, v., мергъ лпчетъ, мергъ
 пѣхришъ, ме охришевъ.
 Schlecter, m., охришеторъ, мергъ-
 торъ лп децере; омъ викленъ;
 hûte dich vor dem —, der Kau-
 scher thut dir nichts, оерештето
 de апа лпнъ ми de къмеле мвтъ.
 Schlectstieber, n., оригъри торгъреце.
 Schlecthandel, m., траѣикъ de кон-
 тръвандъ, контръвандъ.
 Schlecthändler, m., контръвандиеръ,
 пергъдеторъ престо палъ.
 Schlecttreppe, f., скаръ секретъ.
 Schlectweg, m., кале охришатъ, кале
 пизлатъ, — секретъ, — опритъ.
 Schleie, Schleie, f., лпнъ (пеште).
 Schleier, m., вълъ; den — abneh-
 men, a десвълъ, a делътра въ-
 лъ; a da ne оацъ; den — neh-
 men, a лза вълъ, a се кългъри;
 —tuch, n., вълъ, цънъ de вълъ,
 вълъ раръ.
 Schleisbahn, f., страгъ de глацъ;
 гъцашъ, лпнекъшъ de глацъ.
 Schleise, f., (въпът.) падъ, мънкаре
 амъриторо (legatъ de o сѣбръ,
 петръ оеръ); nodъ, лпподъгъръ,
 машъ, машинъ (din пантикъ),
 оионъ (молдов., ital. flosco); га-
 лонъ (ардел., ital. galano); лацъ;
 kóda rokiei (Schleppe); торгъ;
 трагъ, окъригъ, (корчъ); eine —
 binden, лпподъ.
 Schleisen, v. reg., дъкъ не трагъ,
 трагънъ; дърамъ, разъ (о четате);

die Festung wurde geschleift, оор-
 търеца се расе. (адикъ се асе-
 мънкъ пъмангъл); (мвс.) die
 Noten —, a лора потеле.
 Schleifen, v. neger., аскъцъ; точескъ;
 полиескъ; лъчиескъ; лпнекъ, ме
 даъ не глацъ.
 Schleifer, m., аскъциторъ; точиторъ;
 (мвс.) пасаръс логатъ; лъчиеторъ
 (de петре).
 Schleifkanne, f., котъ, коъ (de
 лемнъ).
 Schleifmühle, f., точилъ.
 Schleiffel, n., амчiorъ de точелъ,
 къзъгъри дела точилъ.
 Schleifstein, m., пѣтръ de точилъ;
 ксте (ital. cote).
 Schleiftrug, m., трокидъ de свъ точилъ.
 Schleifung, f., аскъцъгъръ, точитъръ;
 дърамъгъръ, ръзетъръ (a влел
 четъц); лергъгъръ (мвс.)
 Schleifweg, v. Schleichweg.
 Schleie, v. Schleie.
 Schleim, m., мвкъ, мъкошине; ски-
 патъ, вале; олермъ; мвсгъ; чиръ,
 дѣконтъ (de оркъ); —artig, a
 mi ad., мъкосъ, ка олерма; въ-
 скокъ; —drüse, f., гиндъръ мъкъсъ,
 гиндъръ вълосъ; —stieber, n., ори-
 гъри олерматиче, оригъри вълосе;
 —haut, f., (анат.) пелицъ мъкъсъ;
 —pflaster, n., dianikonъ (ital. dia-
 quillone); —stoff, m., свъстанцъ
 мъкъсъ.
 Schleimicht, a. mi ad., ка мвчи.
 Schleimig, a. mi ad., мъкосъ, въ-
 лосъ, олерматикъ.
 Schleimigkeit, f., въскошине, мъ-
 кошине.
 Schleise, f., цандъръ, сарчикъ, сѣ-
 шине; окатъ.
 Schleisen, v., десникъ, цандърескъ;
 ме ливекескъ, ме полдескъ
 (vestmintе); оаръ, трекъ.
 Schleißig, a. mi ad., пьртатъ, лп-
 векитъ (о хайнъ).
 Schlemmen, v., ме лпмвизъ, кредъ
 лп мъкатъ ми везтъ; сгъкъ, къ-
 тескъ de лимъ, de номолъ.
 Schlenkerer, m., гъндагъ, омъ гъл-
 олъсъ.
 Schlenkern, v., гъндълескъ, мергъ

- гъндъиндѣ, дъмъль оъръ гриць, мерѣ дъчотѣ, гръгънескѣ.
- Splendrian, m., датинъ рѣчинѣ; рѣтинъ ебѣ; прочедъръ дъвекѣ; et geht seinen alten —, елѣ нѣ mal ece din че шиве.
- Splernern, v., дъмъль (din мѣл); рънедѣ, аръмъкѣ (къ праштѣ).
- Schleppe, f., кодъ, тръгъторѣ (ла хaine семелештѣ).
- Schleppen, v., трагѣ, тръгънескѣ; хъцескѣ, таръскѣ; sich mit einer Krankheit —, а пѣгѣми де о вогъ лъагъ.
- Schleppseid, n., вестманѣ къ кодъ, вестманѣ трасѣ.
- Schlepptau, n., овно де трасѣ; ein Schiff ins — nehmen, а траце о пѣие къ ала, а реторка о пѣие.
- Schleuder, f., праштѣ.
- Schleuderer, m., пръштѣерѣ; пръдъторѣ.
- Schleudern, v., аръмъкѣ къ праштѣ, дънѣурѣ, рънедѣ праштѣ; пръдезѣ, дъмъръштѣ.
- Schleuderung, f., пръштѣетъръ, аръмъкѣтъръ де праштѣ; пелъстраре; дъмъръштѣере.
- Schleunig, a. шѣ ад., рънеде, исте, крѣмѣтѣ.
- Schleimigkeit, f., издѣлъ, издѣме, рънеуѣне.
- Schleuse, f., катаранѣ, дъкѣсъръ, ставѣлъ, каналѣ де апѣ, пѣ карѣ дъкѣшѣ шѣ дескѣшѣ ебѣмъ дъакѣ (итал. chivica); каналѣ копѣрѣтѣ, аарѣнѣ (de дсеѣ мѣрдърѣилѣ).
- Schleuer, v. Schleier.
- Schlich, m., (монг.) спъгътъръ де есърѣ, клѣтѣтъръ (а лорѣ); пасѣ дъчѣтѣ; кале секретѣ; фѣрѣшаре, котѣрѣтъръ; интрѣ.
- Schlicht, a. шѣ ад., сѣмъмъ, пѣтѣе-стрѣтѣ; аѣасѣ, пѣтедѣ; —e Anzug, m., вестманѣ сѣмъмъ; —e Haar, n., пѣрѣ пѣтедѣ; —e Mann, m., омѣ вѣнѣ; —e Menschenverstand, m., мѣпѣ еѣрѣскѣ, жѣдекатѣ сѣпѣтѣосѣ; —e Art, f., —e Weil, n., ларѣ ларѣ, ларѣ де пѣтезѣтѣ; —e Eisen, n., еерѣ де пѣтезѣтѣ.
- Schlichte, f., (ла пѣзарѣ) мѣжѣлъ,
- воштѣнѣ (итал. bozzina); пѣтезѣ-тарѣ.
- Schlichten, v., лъанѣзѣ, компланѣзѣ; дескѣрѣкѣ (о кавѣсѣ); пѣтезѣескѣ; дъдѣрѣнтѣ; мѣжѣескѣ; Streitig-keiten —, котѣмълѣ черте, дъмъ-пакѣ пѣдъмерѣрѣ.
- Schlichter, m., комплѣмълѣторѣ; дескѣрѣкѣторѣ, дъмъжѣлѣторѣ; пѣтезѣ-торѣ; мѣжѣторѣ.
- Schlichtung, f., комплѣмълѣмънтѣ; дъмъ-пѣкѣтъръ, дъмъжѣлѣ, дънѣрѣ-таре.
- Schlick, m., мѣлѣ (итал. melma); номолѣ грасѣ (лѣсарѣ де апѣ), сѣдѣ.
- Schlickern, v., мѣ корѣстескѣ, мѣ дъкѣерѣ; сорѣ; вѣ къ гѣлѣкѣ.
- Schlickerei, f., сорѣтарѣ.
- Schlick, m., клѣкѣ, партиа крѣдѣ, пѣкѣнтѣ а пѣнѣл, пѣне клѣосѣ, пѣне клѣосѣ.
- Schließen, v., мѣ таръскѣ, есѣ вѣ-рѣндѣмѣ; die Schlüssel aus dem Sie —, пѣил есѣ din оѣ.
- Schließanker, m., клѣис, ангрѣ де мѣрѣ (пѣнтрѣ тѣрѣ).
- Schließbar, a. шѣ ад., че се пѣте дъкѣде.
- Schließbaum, m., вѣрѣерѣ, дескѣрѣ-торѣ (дела верѣкѣлѣ дескѣрѣ, итал. sbarra); грѣнда къ карѣ се дъ-кѣде зѣнѣ дрѣмѣ опѣ портѣ (Schlag-baum ла вѣмѣ).
- Schliesse, f., дъкѣетѣоре, вѣстѣоре (де еерѣ дъ мѣрѣ).
- Schließen, v., дъкѣдѣ; дъкѣлѣ; дъ-кѣлѣ; термѣнѣ; рѣгълѣзѣ; копѣлѣ; (ла кълѣрѣцѣ) стрѣнѣ; в. п. мѣ дъкѣлѣ, мѣ дъкѣдѣ, мѣ дъкѣлѣ; was wollen Sie daraus —? че вѣл сѣ дъкѣлѣ Да де аѣчѣ? das Kleid schließt gut, вѣстманѣмълѣ сѣ вѣне; die Thüre schließt gut, мѣмѣ дъкѣде вѣне; die Wunde schließt sich, рана пѣрѣнде скѣрѣцѣ; in die Arme —, а странѣ дъ вѣраце, а дъвѣрѣдоша; die Bücher —, а рѣгълакатѣасѣтѣеле (пѣрѣсторѣштѣ), а дъкѣисѣ вѣланѣзѣ; einen Bund —, а еѣче о лѣгътѣинѣ, а дъ-кѣисѣ о аѣланѣ; Frieden —, а дъкѣисѣ пѣче; einen Gefangenen —,

a пале на ебръ не знд арестатъ;
 einen Kreis —, а форма знд черкъ.
 Schließer, m., дикизиторъ, дикей-
 торъ, дикзиторъ; портаръ.
 Schließhafen, m., кързигъ дикзиторъ.
 Schließkammer, f., скобъ, спангъ
 (ital. spranga), спонкъ.
 Schließlich, ad. дн зрмъ, дн eine
 (днсоърмитъ).
 Schließriegel, m., зворъ.
 Schließung, f., дикейторъ, диксъръ;
 caudъ, дикейере де сокозегъ.
 Schliff, m., аскъитъръ, точитъръ;
 политъръ.
 Schlamm, a. mi ad., реъ; стрикторъ;
 стрикчосъ; страмъ; —e Mensch,
 m., омъ реъ; —e Vorbedeutung,
 f., пресимпмантъ синистръ; es ist
 mir —, дми есте реъ, ме ситъ
 вомамъ; ich bin — daran, дми
 мерче реъ, е реъ де mine.
 Schlingbaum, m., скъзмъ (арворе,
 coriaria); кърпнъ.
 Schlinge, f., лацъ, къканъ (ital.
 carpio, salarprio), кърсъ, къкъсъ;
 (жъвъдъ); in die — gerathen, а
 къдъ дн лацъ.
 Schlingel, m., (nimal despre вър-
 вац); омъ прва де нимикъ, вер-
 ванъ, перде-варъ, чокола тръндавъ,
 трънторъ.
 Schlingelet, f., вервънъ, трънторъ.
 Schlingen, v., днрицъ къ глотра,
 глоткъз (въкътра); — днколь-
 ческъ, днкъжвезъ (ital. ingojare),
 днъшъръ; днковоъ.
 Schlingern, v., (despre коръил, в.
 Schwanfen).
 Schlippe, f., стрипторъ днтре дъз
 касе, хъдигъ.
 Schlitten, m., санъ, трагъ; —bahn,
 f., драмъ де санъ; —baum, m.,
 талпа санел.
 Schlittschuh, m., тълнъ де датъ де
 глацъ.
 Schliß, m., съшилетъръ (ital. fes-
 sura); десникътеръ, дескисетъръ,
 глетъръ хъгърбъ; дълтъръ;
 въгънъ; злкъ.
 Schloßweiß, a., азъ ка нева.
 Schloß, n., костелъ, четъцъ, фор-
 тьрбъ; палатъ; дикзиторъ; гъ-

катъ (ital. scchett) крестътеръ
 (за черкър); клешътеръ; einem
 ein — vor den Mund legen, а
 пале къва къкатъ по гъръ.
 Schloß-auffeher, —vogt, m., касте-
 ланъ; —bein, n., (анат.) копитъ;
 —blech, n., тавла дикзиторел;
 —vogtei, f., къстълнъ; —weiß,
 v. Schloßweiß.
 Schloßchen, n., къкъдигъ.
 Schloße, f., гринднъ (въкъделеле е).
 Schlossen, v., гринднъ, вате гриндина.
 Schlossenwetter, n., тиместате къ
 гринднъ.
 Schlosser, m., къкътшъ, къкътаръ;
 —arbeit, f., лкър де къкътшъ.
 Schlot, m., каналъ; къминъ, гъра
 къминал; зроъ.
 Schlotterig, a. mi ad., гъндагъ; дн-
 плетечитъ, хъдина, вълъгитъ.
 Schlottermilch, f., ланте дикейатъ
 (тартъ).
 Schlottern, v., ме къгитъ, ме дн-
 плетеческъ, ме лацанъ; тремъръ;
 die Strümpfe — ihm an den Wa-
 den, колънил дн тремъръ по пале.
 Schlucht, f., иеръ, оандитъръ, вале
 стритъ (n'entre манд), въгънъ
 де манд, хъл (ардел).
 Schluchzen, v., съспинъ.
 Schluchzer, m., съспинъ; плъкъ къ
 съспинъ, плъкъ дннекатъ.
 Schluchz, m., днригитъръ; гълкитъръ,
 глоткъ.
 Schluden, v., днригъ, гълкъ, глот-
 къкъ съспинъ (Schluchzen).
 Schluder, m., съспинъ (Schluchzer);
 днригитъръ, гълкитъръ; —, влетъ
 омъ (ital. biettolone); armer —,
 знд ва-де-елъ.
 Schluchweise, ad., гълкъиндъ, глот-
 къиндъ, по глоткъте.
 Schludertig, a. mi ad., денемъ, де
 хай-мъ-на, де доръ лелл.
 Schludern, v., лкър де хай-мъ-на,
 гъндълескъ.
 Schlust, f., къминъ къ кърмидъръ;
 леръ, етеиъ дестръматъ; (a.
 mi Schlucht).
 Schlummer, m., сонъхедъ, сонъ
 зворъ, агинере, дормитаре; —gott,
 m., Морфеъ, зелъ сонъил.

Schlummern, v., dormitã, адилескã.
Schlump, m., брвъ 'нгъшларе, хасардã, (= zadarã).
Schlumpf, f., шзере скърнавъ, шзере дестръвѣлатъ, пекаре хайнеде стаã обрте рѣã, шлеобмъ..
Schlumpfen, a., атърлъ дп жокã (хайна).
Schlund, m., гълежã, дпгигореп; горголъ (лакътъредã, ital. gorgo); гъръ (de прънастã, de тãã); вольобъ, вольобъ; прънастã; (анат.) еаринъ, есоарã; —drüsen, pl., (анат.) гиндъръ тироидеъ, гиндъра дпгигореп.
Schlurp, v. Schalurpe.
Schlürpfen, v., сканã лнекьндã; es schlürpfe mir ein Wort aus dem Munde, ме азã гъра не динанте.
Schlürferig, a., лнекосã; перикълосã; тьскъросã, (овсченã); —e Gedicht, n., поесã скьндълоъ.
Schlurffliege, f., тьскъ икнезмонъ.
Schlurffhasen, m., (ла коръзерã) локã de адъпостã, локã скьнтã de вьнтã.
Schlurferigkeit, f., лнечиме; тьскъриме (овсчепитате).
Schlurfloch, n., —winkel, m., локã аскьпсã, локã секретã, зпгълеуã (de аскьпсã къ къетã рѣã).
Schlürfschen, n., сорвãтърикъ.
Schlürfen, v., сорвã.
Schlus, m., дпкеiere, дпкеietãръ; дпкисъръ; дпкештътъръ; терминã, капетã, fine; конкеинцъ, консечинцъ; decisãne; — einer Rechnung, салдãлъ знеì сокотелã; einen guten — haben (beim Reiten), а ста вине дп шеа, а штã дпкълека вине.
Schlussart, f., рãционътãнтã, аргътãнтъгъне, modã de а дпкелã; —balken, m., кесторе (ла касъ); —folge, f., dedькьгъне, зрмареп локã; —form, f., форма знеì сãлопãсã; —gefang, m., (мзс.) fineã, кьнтã fineã; —leiste, f., (типоръ) винеъ, флорã, орпъминте; —punkt, m., пãнтã ла дпкеiere, пãнтã fineã; —rechnung, f., дпкеiere de сокотелъ, компãтã fineã; —rede, f., кьвьнтã

de дпкеiere, кьвьнтã fineã, конкеietãръ, епãлогã; сãлопãсã (дп локã); —reim, m., реорепã, ретърпелã (ritornello, ла дпкеiere знеì поеме); —satz, m., пропãсепãне fineã; —stein, m., келã волтел, петър de дпкеietãръ; —urtheil, n., жãдекатã de fineãтã, deliveratã дпã зрмã.

Schmach, f., ршине; de fineã; важокъръ; аоронтã; (окара е цãгъпеште); провозелъ (ardel., гьт. opprobrium); —voll, a. mi ad., пãнтã de ршине, de важокъръ, къ тотãлã ршинатã, in fineã.

Schmachten, v., гънъезекã; ме топекã de дорã; vor Hunger —, морã de fineã.

Schmächtig, a. mi ad., сьпгипепе, сьпгипетикã; зскьщивã; фъмеситã, хъмеситã; (вигонã е кьратã зпгъреште), макрã; —e Mensch, m., онã сьпгипетикã, онã descпиратã (сãвьплогã).

Schmächtigkeit, f., сьпгипетãте; фъмеситãръ; тькриме; descпирãтъръ (а гъпзãлã).

Schmaße, f., семакъ, корãлã лãтã перздерорескã.

Schmachhaft, a. mi ad., гьстосã, гьстососã; деликатã.

Schmachhaftigkeit, f., гьстã вьндã, гьстосиме; деликатеуã.

Schmachlos, a. mi ad., фъръ гьстã.

Schmadderbuch, n., карте de макълтъръ, страуã.

Schmadderer, m., макълторã, шьлжиторã, скрпиторã рѣã.

Schmadden, v., макъезã, тьпжескã, фештелекã.

Schmahbrief, m., скрпãоре de fineãтã, скрпãоре сãтãрикã.

Schmahen, m., de fineã, ворвекã de рãã; дпжърã (окара е цãгъпеште).

Schmaher, m., de fineãтãтã; дпжърãтã.

Schmahlich, a. mi ad., in fineã, ршинатã, de ршине, de важокъръ; eines —en Todes sterben, а морã о морте ршинатã.

Schmährede, f., дикъоръкъ деозимъ-торъ, квинте дикъоръкъ;
Schmähſchrift, f., скриптъръ деозимъ-торъ; *Verfasser einer* —, дивеликтъ.
Schmähſucht, f., поетъ деа деозима, ташкъриме.
Schmähſüchtig, a. ми ад., гъръ реа, гъръ ташкъриме, деозимъторъ, ташкъроръкъ.
Schmähung, f., деозимъ, ворве деозимъ-торъ, детрацере (а нштелъ вѣнъ), инвентивъ.
Schmal, a. ми ад., дикъоръкъ; стримъ; сзупире, сзупирекъ; —*leder, n.*, пеле сзупире (де витъ тинъръ); —*thier, n.*, пѣкъ де черъ; —*vieh, n.*, витъ доместикъ.
Schmale, v. **Schmalheit.**
Schmalen, v., стригъ, влетъръ, вомъ-вѣпекъ.
Schmalern, v., дикъоръкъ; стримъ; дикъоръкъ, скадъ, редъкъ ла пѣ-тинъ, микшоръкъ; *eines Ehre* —, а пѣта опореа кѣва, а детраце опореа кѣва, а деозима, а вѣтъма опореа...; *die Freheiten* —, ре-стринъ дренъ; *den Lohn* —, тракъ дин сѣмърѣ, микшоръкъ сѣмърия.
Schmalern, part., рестрансѣвъ, микшоръкъ.
Schmalern, f., рестрансѣвѣ; микшоръкъ, дикъоръкъ; стримъ.
Schmalhant, m., ъмъ сѣрѣтъ, кѣ-ре'шѣ траце дела гъръ, вогатъ-огъмъ.
Schmalheit, f., дикъоръкъ; стримъ.
Schmällig, a. ми ад., тикъоръкъ; микшоръкъ; *waſ de* елъ.
Schmalte, f., сѣмъ (Blauſarbe).
Schmalz, n., сѣмъ, китъръ, сѣмъ (ардел.), гъръ; *ohne Salz und* —, пѣсъратъ, пѣсъратъ, пѣсъратъ, дѣрѣ сѣрѣ нѣшъ нѣшъ гѣсѣ; —*bier, n.*, пѣрѣ де-а сѣмъ.
Schmalzen, ſchmelzen, v., сѣмъ, пѣшъ китъръ, сѣмъ (ау вѣрѣ вѣкатъ).
Schmalzig, a. ми ад., сѣмъ, кѣ гъръ (о тѣмъ).

Schmant, m., сѣмъ; гъръ.
Schmant, m., сѣмъ (дѣрѣ пѣсѣ); —*grün, a.*, сѣмъ, вѣрѣ ка сѣмъ.
Schmarotzer, m., дикъоръкъ, парасѣ (кѣре тѣмъ вѣсѣ дин тѣма алѣ); —*pflanze, f.*, вѣмъ парасѣ (кѣре траце сѣсѣ алѣ).
Schmarotzerei, f., дикъоръкъ, парасѣ.
Schmarre, f., чѣкатрѣ; сѣмъ де рѣнъ; (де аѣ чѣкатрѣ); вогъ; гѣрѣ, нѣчѣ; вогъ дѣмъ; нѣ-сѣмъ де рѣне.
Schmarzig, a. ми ад., чѣкатрѣ (чѣкатрѣ), сѣмъ де рѣне, де гѣсѣ; вогъ; гѣрѣ.
Schmaß, m., дѣкъ (ардел. сѣмъ вѣ-кѣ-те), сѣмъ-сѣмъ, пѣсърѣ пѣсѣ.
Schmaßen, v., дѣкъ, сѣсѣ пѣ-кѣмъ, пѣсѣ; мѣсѣ, вѣсѣ (мѣкѣ); сѣсѣ рѣчѣ де кѣмъ.
Schmauch, m., сѣмъ гѣсѣ, сѣмъ де гѣмъ; сѣмъ (Qualm).
Schmauchen, v., сѣмъ гѣмъ, арѣ сѣмъ.
Schmaucher, m., сѣмъ, пѣсърѣ мѣсѣ.
Schmauchig, a. ми ад., сѣмъ, сѣ-мѣсѣ.
Schmauch, m., сѣсѣ, трактъ, вѣ-кѣ, вѣкѣ, сѣсѣ.
Schmauchen, n., сѣсѣ.
Schmaufen, v., мѣ сѣсѣ, вѣкѣ-тѣсѣ.
Schmauser, m., гѣмъ, кѣсѣ де сѣсѣ, вѣкѣсѣ.
Schmauser, f., сѣсѣ, вѣмъ мѣсѣ (Дѣра ром.).
Schmeden, v., гѣсѣ, сѣмъ гѣсѣ; мѣсѣ; *das ſchmedt mir nicht,* вѣсѣ нѣшѣ е не гѣсѣ, нѣшѣ пѣче; *er läßt es ſich* —, елъ нѣмъ кѣ пѣсѣ, дѣ дѣ пѣче (итал. gli piace).
Schmeder, m., гѣсѣ; мѣсѣ, дѣсѣ; гѣрѣ де черъ.
Schmeder, n., китъръ (пѣсѣ); гъръ; —*bauch, m.*, вѣрѣ мѣсѣ, сѣмъ гѣсѣ, гъръ, вѣсѣ; —*ig,*

- ad, зѣтросѣ; —stein, m., крѣтъ де Спанія, стѣтитъ.
- Schmeichelei, f., лінгвѣре = (итал. lusingherie), мѣгѣре, вѣндецѣл (лат. blanditiæ).
- Schmeichelhaft, a. mi ad., лінгвѣрѣ, мѣгѣрѣ, дѣче.
- Schmeichelfaße, f., мѣгѣ вѣндѣ; пров. мѣгѣ вѣндѣ сѣрѣ реѣ.
- Schmeicheln, v.; лінгвѣскѣ.
- Schmeicheltrede, f., кѣвѣтаре лінгвѣрѣ; —wort, n., ворѣ лінгвѣрѣ, ворѣ дѣче, ворѣ вѣндѣ.
- Schmeichler, m.; лінгвѣторѣ; —in, f., лінгвѣторѣ.
- Schmeichlerisch, a., лінгвѣрѣдѣ.
- Schmeidig, n. Geschmeidig.
- Schmeißen, v., арѣкѣ, асѣрѣдѣ; вѣтѣ; кѣкѣ.
- Schmeißfliege, f., мѣскѣ карѣрѣ, карѣ пѣндѣсе не карѣ кѣкѣкѣ верѣл (maische ard. = mouaches a vers).
- Schmelz, m., смѣлѣдѣ; топѣтѣрѣ сѣкѣлѣсѣ, гѣжѣлѣсѣ; —arbeit, f., смѣлѣтѣтѣрѣ; —arbeiter, m., смѣлѣтѣторѣ; —bad, a., топѣверѣ; —barkeit, f., топѣверѣтѣтѣ; —barmachung, f., (хим.) черѣдѣне; —butter, f., зѣтѣ топѣтѣ.
- Schmelzen, v. a., топѣскѣ; v. n., се топѣште; сѣр. пере, се дѣче; sein Vermögen ist schon sehr geschmolzen, авѣреа і с'а дѣмѣдѣнѣтѣ сѣрѣтѣ.
- Schmelzer, m., топѣторѣ, тѣрѣторѣ; —ei, f., топѣторѣ.
- Schmelzfarbe, f., колѣре де смѣлѣдѣ; —glas, n., гѣжѣ де смѣлѣдѣ; —hütte, f., топѣторѣ; —kunst, f., метѣлѣрѣнѣ, арѣтѣ де топѣре; —maler, m., пѣторѣ не смѣлѣдѣ; —ofen, m., кѣторѣ де топѣтѣ; —punkt, m., пѣтѣлѣ топѣрѣл (градѣ де кѣлѣрѣ да карѣ се топѣште о матерѣ бѣрекарѣ); —rohr, —rohrchen, n., пѣвѣ де топѣтѣ (сѣлѣндѣ); —tiegel, m., тѣгѣцѣ де топѣтѣ; —ung, f., топѣре; —werk, n., смѣлѣтѣтѣрѣ.
- Schmelz, Schmelz, n., зѣтѣрѣ, гѣсѣме.
- Schmergel, m., смѣрѣдѣ (минѣрѣлѣ); смѣлѣ, зѣдѣре (де вѣлѣ, чѣкѣ);
- Schmergeln, v., колѣскѣ, даѣ зѣтѣрѣ кѣ смѣрѣдѣ; зѣтѣ кѣ зѣдѣре де нѣтѣ.
- Schmerl, m., n. Ferkenschalk.
- Schmerle, f., пѣскѣлѣ де рѣкѣ.
- Schmerz, m., дѣрере, смѣскѣ; сѣр. дѣрѣктѣре, амѣрѣдѣне.
- Schmerzen, v., кѣкѣнѣ дѣрере; сѣр. дѣрѣктѣрѣ, сѣтѣрѣ; die Augen — mir, me dorѣ оѣл.
- Schmerzgelb, n., вѣнѣ де дѣрере (даѣл пѣтѣре рѣнѣсѣл дѣререа кѣкѣнѣнѣтѣ).
- Schmerzhaft, a., дѣреросѣ; ad. кѣ дѣрере.
- Schmerz-hindernd, —stillend, a., зѣлѣнѣторѣ, пѣтѣторѣ де дѣрере; —los, a. mi ad., сѣрѣдѣре; —lastigkeit, f., пѣдѣрѣнѣ.
- Schmetterling, m., сѣтѣре; сѣрѣарѣ.
- Schmetteru, v., zu Boden —, гѣнѣтѣскѣ де пѣтѣнѣтѣ (де се сѣрѣтѣ, де се смѣре); die Trompeten —, пѣскѣнѣ гѣнѣдѣлѣе.
- Schmied, m., сѣрѣрѣ арѣ. = (лат. faber), сѣрѣрѣ; пров. Jeder ist seines Glückes —, чѣне кѣм дѣлѣ зѣтѣрѣне, аѣнѣ вѣ дѣрѣлѣ; че сѣтѣнѣ, вѣ сѣчѣра; —bad, a., мѣверѣ, че се пѣтѣ мѣнѣ вѣгѣндѣсе вѣ мѣлѣ; —barkeit, f., мѣверѣтѣтѣ.
- Schmiede, f., сѣрѣрѣнѣ, сѣрѣрѣнѣ; —amboss, m., пѣковѣлѣ, лѣлѣ; пров. rom. а кѣдѣа дѣтѣре чѣкѣнѣ мѣ пѣковѣлѣ; —arbeit, f., дѣкрѣ де сѣрѣрѣ; —balg, m., сѣлѣ де сѣрѣрѣнѣ; —esse, f., кѣкѣнѣ сѣрѣрѣскѣ; —hammer, m., чѣкѣнѣ сѣрѣрѣскѣ; —handwerk, n., сѣрѣрѣнѣтѣ.
- Schmieden, v., а сѣрѣ, а дѣкра да сѣрѣ; пров. man muß das Eisen — so lange es warm ist, вѣтѣ сѣрѣлѣ пѣлѣ сѣ кѣлѣдѣ; сѣр. Rügen —, а сѣрѣка да мѣнѣнѣл.
- Schmiede-schlacke, f., —finter, m., сѣрѣ де сѣрѣ; —stoch, m., вѣтѣкѣлѣ лѣлѣлѣ.
- Schmiege, f., зѣгѣарѣ лѣкѣторѣ (инѣтр. де мѣскѣрѣтѣ).
- Schmiegen, v., лѣкѣлѣ = (итал. piegare), сѣрѣнѣлѣ; (сѣр. me smi-

лескѣ, те таръскѣ (ка кѣмѣ по
пѣтче *dinairtea m̄nef amenin-*
uetope); *sich nach Umständen* —
а дѣторче мангаоа *dinkatro* сѣ-
оу вѣтзѣ.

Schlegel, а., плекверѣ.

Schmele, f., мохорѣ; *pinirig*.

Schmierbuch, n., мѣлиторѣ; —
büchse, f., вазъ къ зѣтарѣ (де зѣскѣ
карѣ), пѣкѣрѣ.

Schmiere, f., зѣсоре (де карѣ).

Schmierer, v., зѣгѣ; мѣлжескѣ, скрѣ
рѣ; мѣлжескѣ; пров. *wer gut*
schmiert, der fährt gut, дѣкъ зѣгѣ
карѣ, мерче маѣ вѣне, дѣкъ даѣ
мѣгѣ, рѣеш; *den Wein* —, а
оадѣоѣка *win*; *einem den Buchel*
—, а чомѣмѣ; *mit Del* —, а
оѣрека къ олеѣ; *mit Theer* —, а
зѣре къ кѣтраѣ.

Schmierer, m., зѣгѣторѣ; мѣлжиторѣ;
—*el*, f., скрѣторѣ рѣа.

Schmierig, а. *mi ad.*, зѣсѣросѣ, зѣ-
таросѣ; мѣлжѣ.

Schmierkäse, m., вѣанѣ мѣле, зѣ-
сѣросѣ; —*metze*, f., пѣкѣрѣ;
—*salbe*, f., зѣтарѣ; —*felse*, f.,
сѣзѣнѣ зѣтаросѣ; —*vieh*, n., вѣгѣ
рѣоѣ.

Schminkebohne, f., оасоле вѣогарѣ;
—*büchse*, f., кѣгѣ къ рѣменѣлѣ.

Schminke, f., рѣменѣлѣ, дѣскѣ (сѣ-
лѣманѣ); *rothe* —, рѣшѣ; *weiße*
—, аѣѣ.

Schminken, v., те рѣменескѣ, даѣ
къ дѣскѣ, къ сѣлѣманѣ.

Schminkeflecken, —*läppchen*, n., пѣ-
текѣдѣ де рѣменѣлѣ; —*mittel*, n.,
кѣсѣмерѣкѣ, рѣменѣлѣ; —*pflaster-*
chen, n., вѣлѣстѣрѣлѣ (пѣгрѣ) де
пѣскѣ по оадѣ; —*wasser*, n., аѣѣ
де дѣскѣ.

Schmirgel, в. *Schmergel*.

Schmirz, m., арѣкѣтарѣ, цѣпетѣрѣ,
еѣентѣрѣ.

Schmirz, m., лѣвѣтарѣ къ пѣга, къ
вѣрѣоа; хѣмѣ зѣсѣросѣ; —*e*, f.,
лѣвѣтарѣ, пѣснѣтарѣ; мѣлжѣтарѣ.

Schmirzen, v., лѣвескѣ; (ла кѣрѣр.)
дѣгѣндѣ пѣлеа.

Schmolzen, v., вѣнескѣ; стаѣ во-
сѣнѣдѣлѣ, мѣлжѣ.

Schmorbraten, m., оѣрѣтарѣ дѣлѣ-
дѣмѣгѣ.

Schmoren, v., оѣрѣѣ дѣлѣдѣмѣгѣ.

Schmu, m., мѣлжѣгѣ пѣлѣцѣмѣгѣ.

Schmuck, m., мѣлжѣрѣ = (лат. *mundus muliebris*); оѣрѣмѣлжѣ, по-
дѣвѣ; гѣтѣлѣ; жѣваѣре, сѣлѣ;
undichte —, сѣлѣ оадѣсѣ; *redne-*
rische —, оѣлѣрѣ рѣторѣчѣмѣгѣ.

Schmücken, v., оѣрѣзѣ, дѣлѣподѣвескѣ,
гѣтѣскѣ, дѣоѣрѣмѣсѣлѣзѣ; *sich mit*
fremden Federn —, а сѣ дѣлѣподѣсѣ
къ пѣне сѣрѣне.

Schmuckkästchen, n., скрѣнѣ, кѣгѣгѣ
къ сѣлѣ; —*loß*, а. *mi ad.*, сѣмѣ-
пѣ, оѣрѣ подѣвѣ; —*nahe*, f.,
аѣѣ (къ *diamant* мѣл.); —*waare*,
f., жѣваѣрѣмѣ.

Schmückung, f., оѣрѣпѣре, дѣлѣподѣвѣре.

Schmuggele, f., кѣнѣрѣвѣандѣ, гѣре-
чѣре де мѣрѣлѣ оѣрѣте.

Schmuggeln, v., кѣнѣрѣвѣандѣзѣ.

Schmuggler, m., кѣнѣрѣвѣандѣмѣгѣ.

Schmuckstein, v., сѣрѣдѣ (зѣмѣескѣ).

Schmuck, m., сѣрѣкѣчѣзѣне, зѣдѣорѣе,
пѣкѣрѣмѣлжѣ, пѣтарѣ; —*ärmel*, m.,
мѣлѣкарѣ (чѣ сѣ *ia*) пѣсте аѣлѣ
вѣстѣмѣлжѣ дѣ кѣнѣтра гѣвѣлѣтарѣлѣ.

Schmucken, v., те сѣрѣкѣ, те оѣ-
шѣтелескѣ, те дѣлѣмѣлжѣ де пѣкѣрѣмѣлжѣ.

Schmuckfarbe, f., кѣлѣоре зѣлѣтѣ; —
fleck, m., пѣтѣтарѣ.

Schmuckig, f., сѣрѣкѣмѣлжѣ; зѣдѣзѣросѣ
(мѣрѣдѣрѣ) пѣкѣрѣмѣлжѣ; —*e Neben*,
ворѣе зѣлѣте, пѣрѣсте.

Schmucktitel, m., (ла *tiogp.*) аѣнѣ-
тѣлѣ.

Schnabel, m., пѣскѣ, рѣстрѣ, чѣкѣ;
eig. nach; *das ist nicht für deinen*
—, нѣ о де пѣсѣлѣ гѣѣ; *er spricht*
wie ihm der — gewachsen ist, ворѣ-
вѣште ка по ла еѣ.

Schnabelchen, n., рѣстрѣшѣорѣ, пѣ-
скѣлѣцѣ.

Schnabeleisen, n., оѣрѣ де дѣлѣкѣре-
цѣгѣ зѣрѣ (ла пѣрѣкарѣ).

Schnabeln, а., пѣскѣкѣ.

Schnabeliren, v., мѣлжѣнѣкѣ; *daß die*
оѣлжѣ; *eig. chnesk*, мѣлжѣнѣкѣ вѣ-
кѣдѣле вѣне.

Schnabeln, *sich*, v., сѣ сѣрѣтѣ, сѣ
дѣсѣтѣрѣлѣ (пѣрѣмѣлжѣ).

Schnabelschuß, m., пашкал ка чокъ,
 ка вжрѣхъ диторсѣ; —**thier**, n.,
 орниторинѣ, вѣтъ ка пѣскал (de
 пасере дн Австралиа); —**weibe**,
 f., фиг. дикѣиторъ.
Schnäbler, m., шѣскарѣ, вѣтлеанѣ
 (пасере).
Schnaße, f., цингарѣ = (итал. zin-
 zaga); глѣоу, палаврѣ.
Schnadenmacher, m., фѣкѣиторѣ de
 глѣме, de носпе.
Schnadtsch, a. mī ad., глѣмеуѣ, нос-
 пашѣ.
Schnällchen, n., кѣтѣрѣмѣуѣ.
Schnalle, f., катарамѣ, компиче;
 кѣрлѣѣ.
Schnallen, v., дикѣиторѣмѣ; die Steig-
 bügel —, презѣнцескѣ скѣрилѣ
 (деза шеа).
Schnallendorn, m., дѣмба катарамѣ.
Schnalzen, v., шлѣоскѣлѣ ка дѣмба, ка
 дѣпетеле.
Schnapp! int., хапѣ! покѣ!
Schnappen, v., се'пкѣде, шлѣоскѣ-
 еште; хѣлѣеште.
Schnapper, m., вѣлѣстрѣ ка кѣдѣ
 (армѣ), ланцетѣ ка корѣл; зшѣуѣ
 скѣпѣиторѣ ла фѣл.
Schnapp-seber, f., ресортѣ, кѣрдѣ;
 —**hahn**, m., кокошѣ скѣпѣиторѣ
 (ла арме де фокѣ); хѣпѣиторѣ
 (фѣрѣ); —**messer**, n., вричѣгѣ.
Schnappsch, m., вѣнарѣѣ; днгиѣиторѣ
 де рѣкѣ.
Schnappschad, m., траѣстѣ де дрѣмѣ.
Schnappschrubber, m., соуѣ де вѣз-
 тѣрѣ де вѣнарѣѣ.
Schnappschfen, n., днгиѣиторѣ де
 вѣнарѣѣ; ein — trinken, а веа вѣлѣ
 покѣрѣуѣ де рѣкѣ.
Schnappsen, v., веѣ вѣлѣ покѣрѣ de
 рѣкѣ.
Schnappsglas, n., покѣрѣуѣ де
 вѣнарѣѣ.
Schnarfen, v., хоркѣлѣ (dormindѣ).
Schnarfer, m., хоркѣиторѣ.
Schnarre, f., дѣрѣиторѣ, кѣрѣиторѣ.
Schnarren, v., дѣрѣескѣ, окѣрѣеескѣ
 (ка дѣрѣиторѣа).
Schnatte, f., гѣлетѣрѣ.
Schnatterei, f., гѣлѣиторѣ, гѣрѣиторѣ;
 фиг. чѣкѣиторѣ.

Schnattern, v., а гѣлѣ, а гѣрѣлѣ
 (гѣштеле).
Schnauben, **schnaufen**, v., сѣорѣлѣлѣ,
 сѣорѣлѣ (не пасѣ), ресѣолѣре.
Schnauben, n., сѣорѣлѣлѣ; ресѣолѣлѣ;
 вѣсѣмѣолѣлѣ.
Schnauze, f., паѣлѣ ка дозе катаргѣрѣ.
Schnauze, f., вѣотѣ, рѣстрѣ, рѣлѣ;
 пасѣ; гѣлѣ (де канѣ).
Schnäuzen, v., а мѣчи, а ла мѣкѣ
 (ла дѣминѣре); **sich** —, а'шѣ сѣ-
 ола пасѣл.
Schnauzig, a. mī ad., сѣорѣлѣлѣ.
Schnede, f., мелкѣ, кѣлѣекѣ (молд.).
Schnedensart, f., спѣуѣ де мелкѣ;
 —**artig**, a., сѣпѣралѣ, ка мелкѣлѣ;
 —**berg**, m., мѣлѣиторѣ сѣпѣралѣ,
 ресѣрѣиторѣ де мелѣлѣ; —**förmig**,
 a., де фѣорма мелкѣлѣ, сѣпѣралѣ;
 —**gang**, m., алѣлѣ сѣпѣралѣ (ка кѣ-
 рѣрѣ диторсѣ дн фѣорма мелкѣ-
 лѣлѣ); —**gehäuse**, —**haus**, n., касѣ,
 скоѣкѣ, цѣстѣ, гѣоаче = (итал.
 guscio) де мелкѣ; —**horn**, n.,
 корнѣ (пѣпѣиторѣ) де мелкѣ; —
 —**lee**, m., трѣоѣлѣ, дѣчерѣлѣ; —
linie, f., лѣнѣлѣ сѣпѣралѣ, конкѣоѣдѣ;
 —**rost**, f., фиг. мерѣѣ фѣрте дн-
 чѣгѣ; —**tab**, n., рѣотѣ ка мелкѣлѣ;
 —**schale**, v. —**haus**; —**terre**, f.,
 скарѣ сѣпѣралѣ; —**weise**, ad., ка
 мелкѣ; —**zug**, m., трѣсѣврѣ, лѣнѣлѣ,
 конкѣоѣдѣ.
Schnee, m., нѣоуѣ, зѣпаѣлѣ (ард.),
 омѣлѣ (молд.); **voll** —, нѣѣосѣ.
Schnee-ammert, f., ѣмверѣуѣ де ѣрнѣ;
 —**hahn**, f., кѣле де санѣлѣ; —**ball**,
 m., воуѣ, пѣлѣ де нѣоуѣ; —**berg**,
 m., мѣлѣте де нѣоуѣ, анкѣнерѣлѣ
 де нѣоуѣ; —**blind**, a., днзѣпекѣлѣ
 прѣа нѣоуѣ; —**bruch**, m., рѣлѣтѣрѣ
 де ѣрѣорѣлѣ кѣлѣлѣнѣлѣ де нѣоуѣ;
 —**flocke**, f., флокѣ, фѣлѣлѣ де нѣоуѣ; —
gebirge, n., мѣлѣлѣ нѣѣѣоѣлѣ; —**ge-

staber**, n., вѣсколѣ; омѣлѣ; —
glöckchen, —**glöcklein**, n., клѣпоѣелѣ
 де нѣоуѣ (пѣланѣлѣ); —**haar**, n.,
 нѣрѣлѣ алѣлѣ; —**haufen**, m., омѣлѣ,
 трѣѣанѣ, гѣрѣмѣлѣ де нѣоуѣ; —
isch, a., ка нѣѣоѣ; —**ig**, a., нѣѣосѣ;
 —**kumpfen**, m., вѣлѣгѣре де нѣоуѣ;
 —**lösig**, m., рѣѣѣѣе де нѣоуѣ (па-

Schnippen, n., псони́търѣ, покни-
търѣ din deşete, сѡжръ.

Schnippsch, a., пнпгъторѣ, пншкъ-
торѣ; днпгъсѡатѣ.

Schnitzel, v. Schnörkel.

Schnitt, m., тгере, тгитърѣ; крои-
търѣ, крои́гъ; сечерътърѣ; —
Brot, селие де пне; einen —
machen, а саче кштурѣ; das Kleid
hat einen schönen —, вестмънтълѣ
mede sine, e sine кроитѣ.

Schnittbohne, f., сасолю.

Schnittchen, n., селиагъ.

Schnitte, f., селие, вккатъ.

Schnittet, m., сечеръторѣ; —in, f.,
сечеръторѣсь.

Schnittfleisch, n., рокътарѣ, срекъ-
цел = (фр. fricassée); —handel,
m., пероуѣ де матеріи, пероуѣ кз
тъиата; —hobel, m., челъ де
perezatѣ (кърц); —lauch, m.,
челъ мензнтъ (de seminцъ), ар-
пацкѣ (rom. din Па.).

Schnittling, m., кърцѣ де вие; во-
тамѣ.

Schnittmesser, m., кштурѣ де тгитѣ,
косорѣ; —waage, f., тарѣ кз
тъиата, кз котълѣ; —weise, ad., кз
тъиата, кз вкката, кз селиа; —
wunde, f., ранъ din тгитърѣ.

Schnitz, m., тгитъркѣ, селиагъ ро-
тандѣ (de торковѣ, de търѣ);
—bank, f., ваннъ де тгитѣ; —el,
n., v. Schnitz.

Schnitzeln, schnitzen, v., тгитъркѣ;
днкреотекѣ, сѣлѣ дн земнѣ.

Schnitzer, m., сковиторѣ, скзашъторѣ,
сѣшъторѣ.

Schnitzern, v., сакѣ еропѣ грама-
тикалѣ.

Schnitzkunst, f., скзашъторѣ, сѣшъ-
торѣ (дн земнѣ); —messer, m.,
кштурѣ; —werk, n., лкрѣ сѣпатѣ
(дн земнѣ).

Schnöde, a., десреузітѣ, апкасѣ;
сѡрпнтатѣ, дешертѣ, секѣ; —
Antwort, респнсѣ перашинатѣ;
— Worte, ворѣ днжрѣссе; —
Behandlung, тгитъркѣ вгъ-
търѣ.

Schnödigkeit, f., перашинаре (сѡрѣ-
нѣтѣ).

Schnoppert, v.; тпросѣ тгитандѣ
таре верълѣ.

Schnörkel, m., лнпѣ днколъчнтѣ, дн-
вълкитѣ (лат. voluta); орпнтънтѣ
орѣтѣ (архит.); фр. глштѣ, (ка-
pariozѣ.)

Schnörkeln, v., орнезѣ орѣтѣ, сакѣ
дншлѣтспѣ.

Schnude, f., снѣгъ де ол мнѣ.

Schnüffeln, v., сѡнѣскѣ.

Schnüffler, m.; сѡнѣиторѣ.

Schnupfen, m., гътарѣ; — mit
Husten, катарѣ, кътарѣ (пгтатѣ);
—, v., тратѣ тавакѣ де пасѣ.

Schnupfenartig, a., катарѣ; —
fieber; n., сргѣтѣ катарѣ, грпнѣ.

Schnupfer, m., тгитърѣ де тавакѣ
де пасѣ.

Schnupfsicht, a., ка катарѣлѣ.

Schnupfig, a., катарѣскѣ.

Schnupftabak, m., тавакѣ де пасѣ;
—dose, f., тавакѣрѣ; —tuch, n.,
мѣчѣрѣ, кърцѣ де пасѣ; марѣмѣ
= (итал. marame).

Schnuppe, f., тѣкѣ (de хминѣре
арѣ).

Schnuppern, v. Schnoppert.

Schnur, f., пѡрѣ (= итал. нѡра).

Schnur, f., сѡбрѣ, кордѣтѣ, сирѣ-
ресчѣтѣ; — Betlen, шпѣ де тър-
челе; es geht bei ihm Alles nach
der —; la елѣ тѡре мерѣ де
сѡбрѣ, e омѣ перѣлатѣ; über die
— haben, а'мѣ ешѣ din месѣрѣ;
von der — zehren, а тѣвѣка din
капѣталѣ.

Schnurband, n., врѣчѣ (ард.), сѡбрѣ
де днвинѣскѣ; —brust, f., корсѣтѣ,
пентѣрѣ де сѣранѣскѣ.

Schnürchen, n., сѡорѣшѡрѣ; etwas
am — haben, а сѣ денрѣнѣскѣ дн чева.

Schnüren, v., днтерѣчѣзѣ, днсѡ-
резѣ; сѣрпнтѣ дн корсѣтѣ, а сѡонѣ,
днторѣче (знѣ тѣзрѣ).

Schnurgerade, a. шѣ ad., пелннѣ,
пекѡрдѣ, днрѣнтѣ.

Schnürleib, v. Schnürbrust; —loch,
n., гъспѣче, вортѣтѣ (ла вѡсѣтѣ.
пентрѣ сѡбрѣ).

Schnürmacher, m., сѡорѣшѣтѣ; —
nadel, f., акѣ де днсѡорѣтѣ; —
perle, f., тѣрѣче де днсѡорѣтѣ.

- ritē; —sünde, f., гнѣхъ чѣлъ чаче
vineva docē.
- Schorf, m., тѣлъ де гърѣ (din kre-
stetē), чизѣ (ital. ciuffo), кикъ
(ital. cioca); мочѣ; крѣстъ (ла
пасерѣ).
- Schorf-brunnen, m., пздѣ (на сон-
тѣвъ = Quelle); —eimer, m.,
чѣтъръ (гълѣтъ, вадрѣ).
- Schorfen, v., трагѣ, скотѣ агъ; а-
дѣнѣ; Athem —, ресчѣлѣ; Hoff-
nung —, а траѣ свѣрангѣ; Muth
—; iaš корабѣ; Argwohn —, ин-
трѣ дн възѣмѣ; das Schiff schorft
Wasser, пѣвѣ се провизионѣзъ
де агъ.
- Schorfer, m., скодеторѣ (de агъ);
ѣкъторѣмѣ, креаторѣмѣ (zwei);
er ist der — meines Unglücks, ел
ѣ казѣса непорочѣрѣ мѣлѣ; —
geist, m., чѣнѣмѣ креаторѣмѣ; —
hand, f., мѣна креаторѣмѣ; —isch,
a., ѣкъторѣ, проѣзкъторѣ, про-
ѣзѣнѣмѣ; —kraft, f., вѣртѣте креа-
трѣче; —macht, f., пѣтереѣ ѣ-
къторѣмѣ.
- Schorf-geiste, f., чѣтъръ (гълѣтъ) де
скоѣ агъ; —fanne, f., канѣ;
—felle, f., —löffel, m., къшѣ,
лѣнѣрѣ де скоѣ агъ.
- Schorfung, f., скѣтере де агъ; —
zweierlei, лѣтеѣ (кончѣнтѣ ѣмѣтѣ-
рѣкорѣ ла анѣ локѣ); —geschichte,
f., истѣрѣѣ ѣчѣрѣ; —swerk, n.,
ѣмѣтѣрѣ, креѣциѣне.
- Schorfwerk, n., макѣнѣ идѣрѣмѣ.
- Schorre, m., ассѣсорѣ (жѣденѣторѣ);
—namt, n., ассѣсорѣ.
- Schorren, m., мѣурѣ; мѣпѣнѣ (мѣ-
сѣрѣ де о лѣгрѣ); —Glas, n.,
васѣ де о мѣпѣнѣ; —weise, ad.,
къ мѣпѣна.
- Schorr, m., вѣрѣче (вѣтѣтѣ); —en-
braten, m., ѣрѣнтѣрѣ де вѣрѣче
(вѣтѣтѣ); —enfule, f., пѣчѣрѣ де
вѣрѣче.
- Schorf, m., скѣрѣцѣ де вѣкѣ; —ig,
a. mī ad., скѣрѣцѣ, скѣрѣвѣ.
- Schorf, m., тѣртѣмѣ (пѣтрѣ).
- Schorfstein, m., къшѣнѣ (кошѣ, зрѣиѣ);
—feder, m., къшѣнарѣ, хорѣнарѣ; —
röhre, f., тѣлѣ, зрѣиѣмѣ къшѣнѣмѣ.
- Schorf, m., рѣмѣрѣ, мѣлѣдѣцѣ, скѣр-
чѣлѣ (виѣ) = (lat. surculus); —
balg, m., тѣка свѣкѣмѣ.
- Schorfchen, n., ѣрѣстрѣцѣ мѣмѣ-
тѣре дн агѣ ѣрѣстрѣ.
- Schorfen, v., (деѣре пѣнтѣ) крѣскѣ
дн скѣкѣ, даѣ дн скѣкѣ; а пѣтѣ
ѣмѣвѣтѣмѣ анѣмѣ (не ѣгѣре).
- Schorfer, m., пѣрчѣнѣторѣ де дѣрѣ;
—ei, f., пѣрчѣнѣторѣ.
- Schorf-frei, a., скѣтѣтѣ де дѣрѣ; —
pflichtig, a., дажѣнѣ.
- Schorfling, m., скѣрчѣмѣцѣ, мѣлѣдѣцѣ.
- Schorfstebe, f., вѣдѣ рѣнѣрѣ де вѣ.
- Schote, f., гѣѣче, пѣстаѣе; (бот.)
сѣлѣкѣ; —uborn, m., анѣчѣ (сѣл-
къмѣ); —nerbse, f., мѣзѣре вѣрѣде;
—nformig, a., пѣстѣиѣѣ, лѣгѣ-
мѣнѣѣ; —pflanzen, pl., пѣнтѣ
пѣстѣиѣѣ; —ntaffel, m., ѣмѣ пѣ-
чѣпѣлѣ.
- Schott, n., карѣтѣ (де 4 гр.); се-
мѣнѣ (ѣре де пѣште).
- Schraffen, v., скѣрѣѣцѣ, (скѣрѣѣ,
трагѣ къ конѣѣс лѣнѣре крѣчѣмѣ
сеѣ дн ѣчѣѣмѣ дѣрѣкѣциѣне.
- Schräge, f.; мѣзѣмѣ; —maß, n.,
вѣдѣрѣ пѣкътѣре.
- Schrägen, m., скѣвѣнѣ; ставѣвѣ
(din kinѣ дн клѣштѣте кѣрѣмѣзѣмѣ).
- Schräg, a. mī ad., мѣзѣмѣ, провѣ-
лѣмѣ, дѣрѣнѣлѣ; —heit, v. Schräge;
—schnitt, m., тѣзѣтѣрѣ мѣзѣмѣ;
—ung, f., мѣзѣмѣтѣрѣ, провѣлѣтѣрѣ.
- Schramme, f., скѣрѣѣтѣрѣ, рѣклѣтѣрѣ.
- Schrammen, v., скѣрѣѣ, рѣклѣѣ.
- Schrank, m., арѣмѣрѣ.
- Schrankchen, n., арѣмѣрѣ мѣкѣ, скрѣнѣ.
- Schranke, f., вѣѣрѣ = (barriere),
мѣрѣнѣ; —n des Anstandes, мѣрѣ-
нѣлѣ къвѣнѣѣ; einen in den —n
halten, а конѣнѣ не пѣштѣне.
- Schranken, v., дѣгрѣдѣскѣ, дѣкѣдѣ
крѣчѣмѣ, деѣгрѣдѣскѣ; eine Säge
—, а дѣкрѣчѣмѣ дѣнѣѣ ѣрѣстрѣ-
лѣ; а рѣскѣрѣра пѣчѣрѣлѣ мѣрѣ-
гѣнѣ.
- Schrankenlos, a. mī ad., ѣрѣ мѣрѣ-
нѣ, пѣѣрѣмѣрѣѣ; —igkeit, f.,
пѣѣрѣмѣрѣ, авѣѣлѣтѣте.
- Schranne, f., дѣгрѣдѣтѣрѣ, дѣкѣдѣре

- (mai ră să cămъ пола къцегърііло
поліцілорă, але трівпазелорă).
- Schranz, m., шаранъ, лангъ, лан-
гунлорă ашкă.
- Schrape, f., резыторе, скърпінъторе,
песеръ.
- Schraube, f., шаранъ (оасă ресчиръ);
auf — n stellen, а ворі ечиръ,
апортокиатă.
- Schrauben, v., ашшрарезъ; einen
—, а лза ла трі парале не чі-
пеза, аз лза несте пічорă.
- Schrauben-bohrer, m., соредлаъ де
апърірă матріче; — gang, m.,
—gewinde; n., мерска, възана
матрічел (не каре іптръ оасалă);
—mutter, f., матріча (колле);
—schlüssel, m., кеіе къ шаранъ;
—zieher, m., шаранъ тръгъторă.
- Schraub-schloß, n., шарă къ шаранъ;
—stock, m., веште марі къ шар-
анъ деприноъ аш ваталă.
- Schraubung, f., ашшрарара.
- Schrauberei, f., ашшарараръ, шаш-
къръ.
- Schreck, m., снаймъ; —bar, a. ші
ad., снаймътъръчосă; орікосă.
- Schrecken, v. a., сиріла, снаймътă,
апоріка, асболъ тероре, ас-
олъ пазръ; v. n., те сиріла, те
апоріка; сташпърă, стронескă (къ
анъ рече); крепъ, те снапрă,
песнескă (стікла); — subst. m.,
снаймъ, пазръ (= peur фр.), тероре,
орікъ, теморе.
- Schreckens-botschaft, f., micașă (ве-
сте) оіоросă; —herrschaft, f., —
system, n., domniă терорістікъ,
терорістă, тіраніа оіоръторе; —
mann, m., терорістă, тіранă сна-
ймътърă.
- Schreckenvoll, a. ші ad., палă де
снаймъ.
- Schreckhaft, a. ші ad., оіоросă, аш-
орікоматă; кшпалă; —igkeit, f.,
снаймъ, снаймътă, темътате.
- Schrecklich, a. ші ad., ашорікоматă.
тероросă; кшпалă, (енормă);
—keit, f., кшпаліме, енормітате.
- Schreckniß, a. Schreck.
- Schreckspanne, f., сорпінъ
- Schreckstuß, m., пашкаръ - de a-
- ларанă, пашкаръ де снаймъ;
оаймъ сиріосъ; das ist nur ein
—, ачесте се снамă палел къ
съ сиріе.
- Schrei, m., стрігътă, сьерътă, пінетă.
- Schreibart, f., маніеръ де сирікă;
стиал; erhabene —, стиал есшамă
(май малă денътă ашпалă); feuchte
—, стиал недестръ, стиал де-
перватă.
- Schreib-buch, n., къртічкъ де сирікă;
—feder, f., кондела десирікă, нёръ
де сирікă; —kunst, f., арте де
окрікă; каліграфіа.
- Schreiben, v., сирікă; eigenhändig ge-
schrieben, окрікă къ пана проарі;
wie schreibt er sich? как аі е аш-
меле? какъ се есасиріе? diese
Feder schreibt nicht, кондела а-
честе аз ласъ; woher schreibt sich
dieser Gebrauch? де unde vine da-
rina ачесте? woher schreibt sich
diese Nachricht? де unde се ескі
штіреа ачесте? richtig —, а сиріе
корресă, а сиріе регларă; einem
etwas gut —, а кредита не чі-
пеза, а да кредитă кшпаа; leselich
—, а сиріе малъ четегă; sich
mit — ernähren, а'мі гінэ віепа
къ кондела; ein Buch —, а
комшпао о карте; in's Buch —,
(перца) а пероче ла каратіхă,
а сиріе а конто; in's Gelag hinein
—, а сиріе — какъ аш віне аш
кондела.
- Schreiben, n., сиріосоре, ешторл
(ардел. карте де трішкă); сирікă;
ich habe das — satt, мі е'а спалă
де атъта сирікă.
- Schreibepult, m., сиріиторіа, секрет-
аріа, окріна, масъ де сирікă,
палнітă де сирікă.
- Schreiber, m., сиріиторă, сиріиторі
(към лічомă сиріатарă); кометă,
копіаторă.
- Schreiberamt, n., —dienst, m., ош-
чіа де сиріиторă, ошчіа де лотарă;
—stelle, f., нестă де нотаріа.
- Schreiberei, f., сиріиторіа, сиріито-
ръріа, месеріа де сиріиторă; сирі-
съръ.
- Schreibfeder, n. Schreibfeder.

- Schreib=fehler**, m., eroare de condici, грешелъ ла скриѣ; — **gebüht**, f., такъ де скриѣ, — де ѡскриѣ; — **richtig**, a. mi ad., ортограѣкѣ, коресѣ; — **schule**, f., школъ де калиграѣи; — **selig**, a., пѣтимашѣ не скриѣ, пасионарѣ ла скриѣ; — **seligkeit**, f., пасиѣне де а скриѣ (малѣ), шѣнкѣрѣме де скриѣ; — **stube**, f., скриѣторѣ, кѣндѣлѣрѣ, одаѣе де скриѣ, канторѣ (ор. comptoir); — **sucht**, f., вола скриѣсѣлѣ, шѣнкѣрѣме де а скриѣ; — **süchtig**, a., пѣтимашѣ ла скриѣ; — **tafel**, f., тавлѣ де скриѣ; — **übung**, f., дѣпрѣндере ла скриѣ, ѡндемѣлѣ ла скриѣ; — **zeug**, n., зѣегре де скриѣ.
- Schreien**, v., етриѣ, свиерѣ, ѡиѣ, рѣкѣескѣ; скрошпескѣ (пѣтра де мѣрѣ); *aus vollem Halse* — а свиера дѣн рѣспѣтерѣ; *wie man in den Wald schreit, so schallt es wieder heraus*, кѣмѣ е зѣнѣ зѣоа, аша е ми мѣлѣмѣта; кѣмѣ е сѣлѣтѣлѣ, ми тѣмѣа.
- Schreier**, m., етриѣторѣ, свиерѣторѣ, рѣкѣиторѣ.
- Schreib=halb**, v. **Schreier**.
- Schrein**, m., скриѣ, армарѣ (ард., итал. armadio).
- Schreiner**, m., шѣсарѣ, тѣмпларѣ (Цѣра ром.), сѣпетарѣ (везѣ ми Лѣшѣлер).
- Schreiten**, v., пѣшескѣ; *merz*, *nacez*; *vorwärts* —, пѣрѣдѣ, пѣнѣтезѣ; *rückwärts* —, рѣѣдѣ, мѣ рѣтрагѣ, рѣѣщескѣ.
- Schreitung**, f., пѣшѣре, пѣшѣ, пѣсѣ, пѣрѣѣдере.
- Schrick**, m., крѣпѣтарѣ, ѣшѣлетарѣ.
- Schrift**, f., скриѣтарѣ, скриѣтѣ, скриѣсѣрѣ; карте, манѣскриѣ, манѣскриѣ; литерѣ (тѣрпѣтѣ де тѣпарѣ); карактерѣ (де скриѣѣре); *geheime* —, ѣѣѣрѣ; *die heilige* —, сѣ. скриѣтарѣ.
- Schrift=art**, f., сѣѣѣе де карактере; — **ausleger**, m., елѣкѣторѣ (тѣлѣкѣиторѣ) алѣ скриѣтарѣ; — **auslegung**, f., елѣкѣѣѣѣне сѣ. скриѣтарѣ; — **gelehrte**, m., кѣртѣсарѣ,
- скриѣтарѣ, адѣлѣтѣ ѡн скриѣтарѣ; — **gießer**, m., тѣрпѣторѣ де литере; — **gießerei**, f., тѣрпѣторѣ де литере; — **fasten**, m., кашѣтѣ кѣ литере, сѣатарѣ кѣ кѣтѣѣре; — **legel**, m., тѣрпѣлѣ литере; — **mäßig**, a. mi ad., кѣѣѣѣѣѣ кѣ сѣ. скриѣтарѣ; — **mutter**, f., мамѣ, матѣрѣ де литере; — **probe**, f., провѣ де литере; — **satz**, m., вѣсѣлѣ ѣемѣжлѣѣтѣ, омѣ сѣѣѣсѣ; — **sässig**, a., вѣтѣрпѣторѣ, сѣѣѣсѣ (ла о домиѣ ѣездѣ); — **schneider**, m., тѣѣторѣ де литере; — **schranz**, m., армарѣ, скриѣ де скриѣѣѣ; — **seher**, m., комѣѣѣторѣ, вѣѣѣѣторѣ де литере (не колѣарѣ), сѣѣарѣ; — **sprache**, f., лѣмѣѣ литерѣ, лѣмѣарѣ скриѣ; — **stein**, m., пѣтрѣ грѣѣѣѣ; — **stelle**, f., пѣсарѣ, лѣкѣ дѣн сѣ. скриѣтарѣ; — **steller**, m., скриѣторѣ, вѣкѣторѣ, литерѣторѣ; — **stellerei**, f., профѣсѣѣне де вѣкѣторѣ; — **text**, m., текѣтѣ, лѣкѣ дѣн сѣ. скриѣтарѣ; — **verächter**, m., дѣѣпрѣѣѣѣторѣ алѣ сѣ. скриѣтарѣ; — **verfälscher**, m., ѣалѣсарѣ, ѣалѣѣѣкѣторѣ алѣ сѣ. скриѣтарѣ; — **verständlich**, a., кѣртѣсарѣ, пѣѣѣѣторѣ де сѣ. скриѣтарѣ; — **wechsel**, m., коррѣспѣнѣѣѣѣ; — **widrig**, a., кѣнтѣарѣ сѣ. скриѣтарѣ, ѣпѣѣсѣ сѣ. скриѣтарѣ; — **zeichen**, n., карактерѣ, сѣмѣѣ скриѣ; — **zug**, m., тѣрѣѣтарѣ де литерѣ, ѣѣѣѣ де скриѣѣѣ; литерѣ пѣмѣлѣ.
- Schriftlich**, a. mi ad., ѡскриѣѣ, пѣн скриѣѣѣре.
- Schrielen**, v., ѣѣѣѣѣѣ, грѣѣѣѣѣѣ (грѣѣѣлѣ, ѣѣѣѣѣ).
- Schritt**, m., пѣсѣ; — *gehen*, а мѣрѣѣ ѡн пѣшѣ; *den ersten* — *schun*, а ѣѣѣѣ пѣмѣлѣ пѣсѣ, а сѣарѣѣ гѣѣѣѣ.
- Schrittchen**, n., пѣсѣѣѣѣѣ.
- Schrittling**, ad., ѡн пѣсѣ.
- Schrittmesser**, m., мѣсарѣторѣ де пѣсѣ, пѣѣѣѣѣѣѣѣ.
- Schrittweise**, ad., пѣсѣ дѣн пѣсѣ, тѣрѣпѣтарѣ, гѣѣѣтарѣ.
- Schroff**, a. mi ad., аспѣѣ, колѣѣѣѣѣѣ, пѣскѣѣ, аспѣѣ, вѣрѣѣѣѣѣ.

Schroffheit, f., аспримо, аспримо; колупримо.

Schröpfseifen, n., **Schröpfseife**, m., скъриѳикъторѣ, крестъторѣ (инструм. хирър.).

Schröpfen, v., (хирър.) скъриѳикъ, крестърескъ, хъръкескъ (молд.), (дн карне вѣе); рътезъ, десѳрзпзескъ (гръзлѣ прѣ грасъ).

Schröpfet, m., скъриѳикъторѣ, крестъторѣ.

Schröpf-glas, n., —**lopf**, m., вантобъ, кплетъ, вантвѣ цевосъ де свпѣ съпце, съпсъторѣ (дн хир.)

Schröpfung, f., скъриѳикъцъне, крестъторѣ (дн карне вѣе), хъръкесъ (молдов.).

Schrot, m., тразкѣ, вѣткѣ, вѣтързъ; аскѣ; шѣорѣ, ѳъшѣоръ; легъ сѣѣ роѣлъ петрѣ кзмпъниталъ монетѣ; алѣкъ (глонцишѣорѣ тързпте); крзпъ (зрзвѣлѣ, зпг.); рестърѣ, тързпцише (deza петрѣ чоплѣте); воѣцъ де скѣоръ; Mann von altem — und Horn, omѣ din zиледе векѣ; omѣ ванѣ din zиле ванѣ.

Schrot-art, f., —**beutel**, n., топорѣ; —**beutel**, m., сѣкзледѣ де алѣче; —**corn**, n., гръзпте де алѣче, алѣкъ; гръѣ зрзвѣтѣ; —**mehl**, n., крзпъ, ѳъпъ зрзвѣтѣ; —**meißel**, m., скарпелъ; —**messer**, n., кзцѣтѣ де кърматѣ; —**messing**, m., ѳърмътъръ де алатъ (Strahmessing); —**mor**ъ де крзпъ; —**säge**, f., ѳеръстръѣѣ; сеѣбѣ (ital. segone) де кърматѣ, вѣскѣе; —**schere**, f., ѳорѳекѣѣ; —**schwein**, n., поркзлѣнѣ, поркъ де върсѣтѣ мѣжлѣчѣ; —**seil**, n., ѳънѣ де чѣларѣ (петрѣ грасъ де ззлѣ); —**stüd**, n., тѣетъръ тързпгъ; —**thum**, m., търпѣ де върсатѣ алѣче; —**wage**, f., лѣзвѣпъ, лѣвелъ (де лѣзвѣ петрѣ месъръ перпендикларъ); —**winde**, f., морѣшѣоръ, морѣчѣкъ (рѣшпѣчѣоръ); —**zahn**, m., дѣнте тѣеторѣ, колѣѣ тѣеторѣ.

Schrote, f., знѣлѣ де тѣетѣ.

Schroten, v., родѣ, тързпцезѣ (ка дѣнѣлѣ); вѣкъцескъ; кърмѣ; рътезъ, десѳрзпзескъ (гръзлѣ); ма-

чѣнѣ; кърмѣ; чоплескъ; скѣлескъ, гъвълескъ; Wein in den Keller —, а тѣна ззлѣ дн чѣларѣ.

Schröter, m., молѣдарѣ (omeni карѣ апѣзъ пѣнѣрѣ дн пѣнѣце); рѣдашкѣ; тѣеторѣ, кърмъторѣ, зрпѣторѣ.

Schrubben, v., ѳрекѣ, нерѣлѣ; хмчѣлѣзѣ.

Schrumpel, f., сѣърчѣлъ (ital. grinza), дпгързѣлъ; дпкѣгътъръ.

Schrumpelig, a. mī ad., сѣърчѣлѣ, дпкѣрегѣлѣ, крегѣсѣ.

Schrumpen, **schrumphen**, v., сѣърческъ; дпкѣрегескъ; дпгързескъ; зсакъ; дпкѣгѣ (лаптелѣ).

Schrunde, f., крегътъръ, склѣѣтъръ.

Schrunden, v., крегѣ, склѣѣѣ (scrapolare).

Schub, m., дпшѣнсъръ; зрпѣтъръ; сѣрѣтъръ; шѣлѣтъръ, стръмътъръ; апѣлѣцѣне; empire de dѣнѣлѣ; кзжѣвѣтъръ; дпкѣпѣтъръ (де гѣне дн кѣторѣ); сѣларѣ.

Schubial, a. **Schust**.

Schub-fenster, n., ѳерѣстръ де дпшѣлѣ (пѣнѣтрѣ чѣрчевѣлѣ); —**fasten**, m., тързѣонѣ, тързѣѣонѣ, рѣвѣ, телѣлѣ кз ѳ рѣтѣ; —**lassen**, m., —**lade**, f., скрѣнѣ де грасъ, скрѣнѣ кз сѣларѣ; —**riegel**, m., зѣворѣ; —**sack**, m., вѣсѣдѣнарѣ, вѣсѣнарѣ; —**weise**, ad., тѣнарѣ din зрмъ, дпшѣнѣсѣ.

Schüchtern, a. mī ad., тѣмъдѣ, тѣмъросѣ; рѣграсѣ; сѣѣлѣсѣ, сѣѣчѣсѣ; —**heit**, f., тѣмъ, тѣмѣорѣ; сѣѣлѣлѣ.

Schufeln, v., сѣзѣцѣлѣ, хадѣнѣ; кѣтѣнѣ.

Schust, m., omѣ де пѣмѣка, пѣрокъ (ardea, ital. pilosccone), тързѣорѣ, omѣ тѣкълѣсѣ.

Schuh, m., кѣлѣцѣпѣнте, кѣлѣцѣнѣ; скарпъ (kam de лѣтпнѣ); пѣлѣкѣ; чѣѣѣтѣ (молдов.; ital. ceabatta), чѣстѣ (ardea); стѣѣлѣ (it. stivale); кѣлѣтѣшѣлѣ, дпверѣкѣтъръ, лѣгътъръ; копѣтѣ; зрмъ, пѣчѣорѣ (ѳ дпгърън сѣлѣжѣнѣ); das habe ich längst an den Schuhen abgelaufen, нѣ мѣ ѳ лѣкрѣ носѣ; die —

anziehen, а се дикъца; die —
ausziehen, а се дескъца; Jeder
weiß am besten, wo ihn der —
drückt, оикаре ште маї вине, за-
де лѣ стрипце пазкълѣ; тотѣ мѣ-
гарулѣ шиї сїмте самарулѣ.

Schuh-absatz, м., къкълѣ; —anzie-
her, м., дикъцѣторѣ; —band,
п., легѣторѣ де пазкѣ; —blatt,
п., къцѣтѣ; —bürste, ф., перѣ де
човѣте; —flicker, м., кърпачѣ;
—knecht, м., дивѣцѣлѣ де чїс-
тарѣ; —leisten, м., казѣлѣ, фортѣ
де кълѣмїнте; —macher, м., къл-
цѣнарѣ; пѣзкарѣ, чїстарѣ, чо-
вогарѣ (шпенѣгарѣ); —maß, п.,
мѣсѣрѣ де кълѣмїнте; —pfad,
м., къкълѣ де лемпѣ (за пѣзѣлѣ);
—reiß, п., вѣхе, вѣче, пѣче (їтал.
pese); —rißer, м., кърѣцѣторѣ
де човѣте; —riemen, м., кърѣа
де кълѣмїнте; —schnalle, ф., конѣ
де пѣзѣлѣ; —schwärze, —wische,
ф., негрѣлѣ де штеѣлѣ; —werk,
п., кълѣмѣнтѣ; пѣзѣкрїтѣ.

Schul-amt, п., оѣчїѣ школастїкѣ;
—anstalt, ф., ашезѣмѣнтѣ, їнстї-
тетѣ школастїкѣ; —aufseher, м.,
їнсѣнѣторѣ школастїкѣ; —bank, ф.,
ванкѣ школастїкѣ; —buch, п.,
карте школастїкѣ.

Schuld, ф., вїнѣ, кълѣ (вѣнѣц.);
пѣкатѣ (грѣшѣлѣ); datorїѣ; kleine
—, datorїѣорѣ; ich bin nicht —
daran, не е вїна mea, ich bin
noch in Ihrer —, еѣ дикѣлѣ сѣнт
datorѣ; er ist — an seinem Un-
glücke, елѣ есте казѣа непорѣ-
чїпїл лѣл; an wem mag die — lie-
gen? чїне сѣ ѣїе де вїнѣ; viele
—en ausstehen haben, а авѣ мѣлге
datorїл актїве; sich etwas zu —en
kommen lassen, а се ѣачѣ вїноватѣ
де чева; wer seine —en bezahlt,
verbessert seine Güter, чѣлѣ карѣ шї
пѣлѣнтѣ datorїїлѣ, ѣачѣ къмї-
талѣрї.

Schuld-abtretung, ф., чѣсїне де да-
торїѣ; —beladen, —belastet, а. шї
ad., прѣпѣкъѣтѣсѣ, дикѣркатѣ де
ѣанте рѣлѣ; —brief, м., овлѣгѣ-
цїне, сїнерѣ (запїсѣ) де datorїѣ;

—buch, п., кондїкѣ де datorїл,
карте де сокѣтелѣ; —bürge, м.,
кезамѣ нентрѣ datorїл; —forde-
rung, ф., datorїѣ актївѣ, прѣтїн-
сїне де datorїл; —frei, а. шї ad.,
невїноватѣ, сѣктїтѣ де вїнѣ; —
gebühr, ф., datorїѣ пасївѣ; —ge-
bung, ф., дикѣлѣцїне, дикѣлѣмѣ-
мантѣ, дикѣлѣцїне, дивїнѣрѣ;
—genoss, м., содѣ ла datorїл,
kondatorѣ; —herr, м., кредїторѣ;
—klage, ф., прочѣсѣ нентрѣ да-
торїл; —los, а. шї ad., невїно-
ватѣ; —losigkeit, ф., невїновѣцїѣ;
—mann, м., datorѣ; —rest, м.,
рѣстѣ де datorїѣ; —sache, ф., казѣ
де datorїѣ; —schein, м., овлѣгѣ-
цїне (запїсѣ); —thurn, м., прїн-
сѣре нентрѣ datorїл; —verschrei-
bung, ф., овлѣгѣцїне, дикѣрїсѣ
де datorїѣ; —voll, а. шї ad.,
прѣ вїноватѣ, казѣачѣ.

Schuldenfrei, а. шї ad., сѣктїтѣ де
datorїл, недatorѣ.

Schuldenlast, ф., datorїл марї, сѣр-
чїнѣ де datorїл.

Schuldentilgung, ф., амортїсѣцїне,
рѣѣрѣ де datorїл; —sassa, ф.,
казѣ де амортїсѣцїне.

Schuldenwesen, п., тотѣ че е да-
торїѣ, datorїл.

Schuldner, м., ѣамїларѣлѣ шкѣлѣ.

Schuldienst, м., дѣскѣлѣтѣ, прѣѣ-
сѣрїтѣ.

Schuldig, а. шї ad., datorѣ, дѣнда-
торѣтѣ, овлѣгатѣ; вїноватѣ, казѣ-
пачѣ; was sind wir Ihnen —?
че 'гѣ сѣнтѣмѣ datorїл Дѣлѣ?
sich — bekennen, шиї рѣкѣнѣше
vina; — bleiben, а рѣмѣнѣ да-
торѣ; des Lobes — sein, а ме-
рїта мѣрѣа.

Schuldigkeit, ф., datorїнѣцѣ, овлѣгѣ-
цїне.

Schuldner, м., datorѣ, дебитѣрѣ.

Schule, ф., шкѣлѣ; hohe —, зївер-
сїтѣте, шкѣлѣ пѣлѣ.

Schulen, в., дѣскѣлѣсѣкѣ, дивѣцѣлѣ
(вѣїѣцлѣ); дивѣлѣ ла шкѣлѣ; do-
cens, ме акѣндѣ.

Schüler, м., школарѣ, дивѣцѣлѣ,
сѣрдїнѣ; —arbeit, ф., лѣборѣ де

школарѣ; —art, f., маниѳр де школарѣ; —mäßig, a. ші ad., а школарѣ, де а школарѣ; школь-рескѣ, школастикѣ; —in, f., шко-лѣрицѣ.

Schülerchaft, f., школьрише, корпѣ де школарѣ.

Schul-feierlichkeit, f., соленитате шко-ластикѣ; —ferien, pl., ваканцѣ школастикѣ; —fragen, pl., ними-кѣри, секѣтрѣ школастикѣ; —freund, m., ашкѣ де школа; —suche, m., педантѣ, омѣ дѣвѣдатѣ, дѣсѣ секѣ; —sucherei, f.; педан-терѣ, дѣвѣцѣтрѣ некѣитѣ, некѣитѣ; —gebäude, n., дѣкѣпере школастикѣ, школа, колециѣ; —geld, n., платѣ школастикѣ, такѣ де дѣвѣцѣтрѣ; —gelehrsamkeit, f., орѣдицише школастикѣ; —gelehrte, m., зманѣстѣ; —genosse, коншколарѣ; —gerecht, a. ші ad., регѣлатѣ, регѣларѣ, конѳормѣ ре-циорѣ школастикѣ; —gerechtes Werk, каѣ депринѣ; —gesellschaft, f., социетате школастикѣ; —gesetz, n., леѣе школастикѣ, регѣлѣмантѣ школастикѣ; —halter, m., инѣтра-кторѣ, профѣсорѣ приватѣ; —haus, v. —gebäude; —jugend, f., шко-лѣрише, тѣперѣше школастикѣ; —junge, m., школарѣ, школьрѣлѣ; —kamerad, v. —genosse; —kennt-nisse, pl., лѣтере зманѣоре, шѣинге зманѣоре; —kind, n., —knabe, m., школьрѣлѣ; —kram, m., ерадѣ-цише школастикѣ, дѣвѣцѣтрѣ пе-дантѣ; —kranke, m., волѣвѣ пре-ѳѣкѣтѣ; —krankheit, f., волѣ шко-лаѣ (преѳѣкѣтѣ); —lehrer, m., даскѣлѣ, дѣвѣцѣтрѣ; —lehrerfe-rtig, n., сѣминарѣ де даскѣлѣ, де педагогѣ; —mann, m., дас-кѣлѣ, педагогѣ; —mäßig, a. ші ad., дѣлѣ методѣлѣ школастикѣ; —meister, v. —lehrer; —methode, f., методѣ де дѣвѣцѣтрѣ; —monarch, m., тѣранѣ прѣсте школа (даскѣлѣ крѣдѣ); —ordnung, f., регѣлѣ школастикѣ, орѣдине шко-ластикѣ; —rath, m., конѣлиѣ, свѣтѣ школастикѣ, конѣлиарѣ школастикѣ;

—regel, v. —ordnung; —sache, f., грѣвѣ школастикѣ; —sattel, m., шеа де тѣперѣ, шеа де дѣвѣ-датѣ (ла кѣлѣриѣ); —schrift, f., програмѣ школастикѣ; скрѣсѣре школа; —schritt, m., панѣ де каѣ депринѣ; —sprache, f., лѣнѣвѣ алѣ школарѣорѣ; —staub, m., шѣ-верѣ школастикѣ, школьриѣ; —streit, m., дѣспѣтѣ, конѣверѣсѣ школастикѣ; —stube, f., одѣие де школа; —stunde, f., орѣ шко-ластикѣ; —unterricht, m., инѣтри-цише школастикѣ, дѣвѣцѣтрѣ школастикѣ; —vorsteher, m., ин-спѣкторѣ де школа; —weisheit, f., филѣосоѣ школастикѣ; —wesen, n., грѣвѣ школастикѣ, грѣва ин-ѣтракѣише пѣвѣче; —wissenchaften, pl., шѣинге зманѣоре; —witz, m., ѣстѣине де школастикѣ; —wort, n., терѣинѣ школастикѣ; —zucht, f., регѣлѣ, дѣципѣлирѣ шко-ластикѣ.

Schulter, f., зѣтрѣ; спѣте; мѣрдѣ (ла каѣ); auf seine — nehmen, а лѣа дѣ спѣте, а лѣа де а зѣтрѣ; —bein, n.; зѣтрѣ; —blatt, n., спѣтѣ; —gehänge, —gehent, n., зѣтрѣриѣ; —höhe, f., (анат.) а-крѣмѣ, пѣлѣишеа сѣтелѣ.

Schultern, v., ѣаѣ де-а зѣтрѣ.

Schultheiß, m., жѣде ѣгѣрескѣ, жѣде мал де жѣсѣ, сѣндѣкѣ.

Schumpetled, n., кѣнтѣкѣ де хѣ-тѣна.

Schund, m., гѣлѣдѣтрѣ, шѣтерѣ; —grube, f., клоакѣ, грѣбѣ де шѣтерѣриѣ, де сѣрѣвѣиѣ; —könig, m., вѣдарѣ, кѣрѣцѣторѣ де клоакѣ.

Schupp, m., дѣвинѣсѣтрѣ, шѣлѣтрѣ дѣвинѣсѣ, гѣонтѣ, гѣолѣдѣ, сѣлѣтѣ; Zemanden per — schiden, а тѣ-рише ѣе ѣинева ла зѣрма лѣ.

Schuppe, f., солѣ; die — in selen mir von den Augen, солѣлѣ дѣлѣ кѣзѣрѣ де не онѣ, адекѣ, аѣѣ емѣтѣ дѣн пѣарѣчѣмерѣа тѣва.

Schuppe, f., лѣнатѣ, пѣлѣ, пѣлѣгѣ, хѣлѣлѣцѣ.

Schuppen, v., ресѣингѣ, рѣлѣдѣ, гѣол-дѣскѣ; солѣскѣ (ѣлѣ сѣлѣтѣ); падѣ

- vorzil, deccozzescă; me despoiz
 (de пеле), me deccozzescă; me
 deccoiz.
- Schuppen, v., пълескă, ловескă кз
 пълѣца, кз лопата.
- Schuppen-artig, —förmig, a. mi ad.,
 дн форма солзкыи, солзиформă.
- Schuppenthier, n., animală solzocă.
- Schuppicht, a. mi ad., solziă.
- Schuppig, a. mi ad., solzocă.
- Schur, f., тзасътъръ, тзасъръ, тзас-
 соре, тшмкă тзасътърел (оцорѣ).
- Schur, m., секътъръ; пълкътъръ;
 das macht mir viel —, дми оаче
 малте секътърѣ; er thut ihm Alles
 zum — e, дл оаче тоге дн диспрацѣ.
- Schur-eisen, n., —hafen, m., аци-
 дьторѣ.
- Schuren, v., ацидѣ (ital. attizzare);
 дшмтълескă, кълмкă discorpiă.
- Schurer, m., ацидьторѣ.
- Schurf, m., смордъ (de взвъ, de
 рѣие, Schorf); (монт.) сълътъръ
 (дрентѣ дн жосѣ); (въл.) тьетъръ.
- Schurfen, v., (монт.) сандѣ, черкѣ
 сълъндѣ; (дълъ минер.) скъезѣ,
 сковескă; тѣл; стърѣдѣ; жлескă.
- Schurfen, m., (монтан.) сълътърѣ.
- Schurfgeld, n., ванѣ сълътърел (лз
 дескоперѣеа злел мине нѣзе).
- Schurigelu, v., секълескă, пълкълескă.
- Schurke, m., омѣ-de-пѣмѣка, нѣркѣ-
 de къле, омѣ вълстълматѣ, вѣр-
 ванѣ (ital. birbone).
- Schurkenstreich, m., Schurferei, f.,
 вѣрвълпѣ, вълстълмѣцѣ, оантѣ de
 омѣ вълстълматѣ.
- Schurkisch, a. mi ad., вълстълмѣцескă,
 вѣрвълпескă.
- Schurloch, n., гзра кзпторѣкѣ.
- Schurschaukel, f., палъ, вѣтрарѣ.
- Schurte, m., днлѣдътъръ; ланцѣ de
 днѣмзратѣ; кълпѣнѣ (деасзѣра
 ветрел) кълзла ветрел; шзрдъ.
- Schurze, f., шзрдъ, кьтрѣндъ (zadie),
 простѣкѣ (шолдов.), ватѣстѣ dѣn-
 painte; ich will keiner — mein
 Glück verkaufen, нз вѣрѣ а ме
 порѣчѣ дзвъ нѣчѣ о ѣетѣрѣ.
- Schürzen, v., днлѣдѣ, днлѣкѣ; дн-
 ѣмзрѣ; лѣдѣескă, ѣакѣ лѣдѣрѣ;
 ridjă kьтрѣнда дн вѣрѣ.
- Schurzfell, n., шзрдъ de пеле (лз
 мештерѣ).
- Schuselu, v., шолтескă; ме азлнѣкѣ,
 me daă deазлнѣкълмкă.
- Schuß, m., рълезѣтъръ; пашкълтъръ,
 тръсълтъръ (кз артѣ de ѣокѣ);
 покнетѣ; ловѣтъръ; крескълтъръ ръл-
 педѣ; es geschah ein —, се азлѣ
 о пашкълтъръ; einen — thun, а
 траде кз артѣ, а дескълрѣа артѣ;
 dieser Mensch hat einen —, ачѣстѣ
 омѣ ѣ азлѣ дешкѣѣтѣ, ачѣстѣ омѣ
 ѣ днтрѣ ѣрекѣ, ачѣстѣ омѣ дл
 днсементѣ о дѣгъ; keinen — Pulver
 werth sein, а нз пълтѣ азлѣ вѣра-
 валъ, а ѣѣ омѣ прѣ de пѣмѣка.
- Schußfertig, a. mi ad., гата de паш-
 катѣ, гата de трацѣ; —fest, a.
 mi ad., че нз прѣнде пашкълмкă,
 ѣерметкатѣ; —fisch, m., вълѣстрѣ;
 —frei, a. mi ad., ѣѣартѣ днлѣпѣнтѣ;
 —gerecht, a. mi ad., дешпрѣнѣсѣ кз
 пѣшкѣтѣмкă, дешартѣ кз артѣ; —
 linie, f., тръсълтъръ (de пашкъл),
 linie de пашкълтъръ; —wasser, n.,
 анѣ de рѣанѣ; —weite, f., кълѣ
 вѣте пашкѣ, вѣгълтъръ (de пашкъл,
 de тѣнѣ), дѣстанца пашкълтърел;
 —wunde, f., ловѣтъръ de пашкъл,
 рѣанѣ de пашкълтъръ.
- Schüssel, f., влѣдѣ, кастронѣ, стра-
 клѣ; ѣарѣзрѣ (de вѣкатѣ); —
 bret, n., полѣгъ de влѣде; —förmig,
 a. mi ad., дн форма влѣдѣ-
 лѣ; —lampe, f., ѣпѣлѣ, лампѣ;
 —schrank, m., влѣдѣрѣ.
- Schüsselchen, n., влѣдѣрѣлѣ, влѣдѣмѣлѣ,
 кастронѣлѣ, стрѣклѣѣѣрѣ.
- Schusset, m., гловълѣдѣ, глонгълѣдѣ
 (de алавастрѣ, de лѣтѣ); —baum,
 m., гѣландѣнѣ (пѣмѣ indiană mi
 amerikană).
- Schuster, v. Schuhmacher; — bleib
 bei deinen Leisten, човѣтѣре, пъл-
 земтегѣ мѣланѣдѣлѣ; омѣлѣ, нз
 те аместѣка лз чѣеа че нз прѣченѣ.
- Schusterei, f., месѣрѣ de човѣтарѣ,
 вълдѣнѣрѣ, чѣмѣрѣ.
- Schusterhandwerk, n., v. Schusterei.
- Schusterknief, m., кзпѣтѣ чѣмѣрѣескă.
- Schustermäsig, a. mi ad., кз азлѣ
 кълдѣнарѣ.

Schustern, v., дъриадъ ла кълужитъръ.
Schüte, f., скътъ (лъстре).
Schutt, m., кълътаръ, дърштътаръ, гръмадъ, мовиъ де молъзъ, рѣнътаръ; Alles wurde unter dem — e begraben, тотъкъ сѣ дѣмтормантъ сѣв рѣно.
Schütt, f., инсала зѣнѣ рѣдъ.
Schüttboden, m., грънарѣ, подъ де грънаде.
Schütte, f., мѣнчелъ (ital. monticello), мовиъ; кънѣцъ; сарчѣнъ де паѣ.
Schütteln, v., скътъръ (ital. scuotere), сѣдѣтъ; даъ дѣн канѣ, кънѣнъ канѣ; v. n., ме скътъръ, тремъръ; die Hand —, а странце де мѣвъ.
Schütten, v., вѣрсъ, торнъ; врѣкѣ, ласъ (грънъкъ ла трѣратъ); сѣтъ (вака ш. а.); сѣ коръстѣнѣ (ла пѣле).
Schüttenstroh, n., паѣкъ къ сѣмчелъ дѣрѣнъ, къкъ лѣнъ.
Schüttern, v., скътъръ тѣре, кътрѣмъръ, сѣдѣтъ; v. n., тремъръ де сѣрѣ.
Schütterung, f., скътърѣтъръ, скътърѣмантъ, сѣдѣтъръ.
Schüttgelb, a. ш. ad., гѣлѣнъ дѣкѣкъ, гѣлѣнъ сѣмчѣрѣнъ (ла зѣгрѣнъ).
Schutthausen, m., гръмадъ де молъзъ, молъзъ рѣнатъ.
Schuttlarren, m., каръ де скосъ молъзъ (депа късе дърмѣте).
Schuß, m., агърѣмантъ, скѣтѣлъ, скѣтѣнѣ, скѣтъ, асѣлъ, локъ де скѣпаре; адъностъ, протѣнциѣне; ставиъ (ла морѣ, ла ѣазърѣ); einen in — nehmen, а лѣа не чѣнева сѣв протѣнциѣне са; den — aufziehen, а рѣдѣка ставѣла.
Schüß, v. Schüße.
Schuß-befohlene, m., скѣтѣнъ, протѣнѣтъ (зѣнъ сѣнѣкъ алъ зѣнѣ сѣтѣ), кънѣнъ; —blättern, —roden, pl., вакѣнъ, вѣрсѣтъ де вакъ; —bret, n., зѣнеа ставѣлѣ (ла морѣ); —brief, m., парѣнъ де скѣтѣре, хрѣсовъ де протѣнциѣне; —bündniß, n., аѣанѣкъ де агърѣре, аѣанѣкъ

дѣѣнциѣвъ; —engel, m., зѣнѣрѣ агърѣторѣ, зѣнѣрѣ пѣжиторѣ; —glitter, n., гѣратъ де ставиъ; —geist, m., чѣнѣкъ скѣтѣторѣ, сѣрѣтѣ агърѣторѣ; —geld, n., трѣвѣтъ де протѣнциѣне; —geleit, n., кондѣчѣре агърѣторѣ пѣнѣре пѣрѣноле; —genosß, m., пѣсѣкъ сѣв протѣнциѣнеа лѣрѣ; скѣтѣнъ пѣрѣн лѣре; —gott, m., зѣкъ агърѣторѣ, зѣкъ скѣтѣторѣ; —halter, —herr, m., агърѣторѣ, протѣнѣторѣ; —heilige, m., сѣзнѣтъ агърѣторѣ, патронъ сѣзнѣтъ (алъ самѣлѣ, алъ пѣрѣл); —herrschaft, f., протѣнѣторѣтъ; —jude, m., евѣрѣкъ сѣѣрѣтѣ, евѣрѣкъ пѣрѣмѣтъ къ кончѣсѣне; —mauer, f., мѣрѣ агърѣторѣ; —mittel, n., мѣжлокъ прѣсѣрѣватѣкъ, мѣжлокъ прѣскѣтѣторѣ; —rebe, f., апѣлоѣнъ, къвѣнѣтъ агърѣторѣ; —redner, m., апѣлоѣнѣкъ; —schrift, f., скѣрѣпѣтъръ апѣлоѣнѣкъ, скѣрѣпѣтъръ де агърѣре; —verwandte, m., коагърѣтъ, конскѣтѣнъ (Schußgenosß); —waffe, f., армѣ де агърѣре, армѣ дѣѣнциѣвъ; —wehr, f., ѣѣзѣтъръ, шѣнѣцѣтъръ, агърѣтъръ, рѣсѣтѣнѣкъ.
Schüße, m., вѣнѣторѣ, пѣшкарѣ, пѣѣанъ; арканъ; (астрѣн.) сѣѣтѣтарѣ; пѣжиторѣ (жѣтарѣ) де кънѣ; сѣвѣкъ, сѣлѣ.
Schützen, v., агърѣ, протѣнъ, пѣзѣскъ, скѣтѣскъ; ставѣлѣскъ.
Schützenbruder, m., мѣмѣрѣ алъ сѣѣтѣтѣнѣ пѣшкарѣторѣ.
Schützend, part., агърѣторѣ, скѣтѣторѣ, агърѣнѣвъ, дѣѣнциѣвъ, прѣскѣтѣторѣ, прѣсѣрѣватѣкъ.
Schützen-gesellschaft, —gilde, f., сѣѣтѣтѣ де пѣшкарѣ.
Schützenhaus, n., късъ де вѣнѣторѣ.
Schützenmeister, m., кънѣтанъ де пѣшкарѣ.
Schützer, m., агърѣторѣ, протѣнѣторѣ.
Schützling, m., агърѣтъ, скѣтѣнъ, кънѣнъ.
Schußloß, a. ш. ad., неагърѣтъ, непротѣнѣкъ, нескѣтѣнъ.
Schußlosigkeit, f., лѣносъ де протѣнциѣне.
Schüßung, f., v. Schuß.

- Schwabbelig**, a. ші ад., тремзрочъ, зндзлосъ.
- Schwabbeln**, v., тремзрѣ, ме зндзлезѣ (знтзра ш. а.).
- Schwabe**, m., швабъ; германъ dia Schwabia (Bipremверга); моліъ.
- Schwabenstreich**, m., фартъ де омѣ хвъзкѣ, неговіъ швъзескѣ.
- Schwach**, a. ші ад., славъ, дѣверѣ; нехтринчосъ; гъндедъ; сзщире.
- Schwachhalsig**, a. ші ад., сзщире дн гатѣ; —herzig, a. ші ад., славъ де инимѣ; —kopf, m., сьракъ де сщирікѣ, сщирікъ, простічолѣ; —muth, m., деокзрацъ, динь де вървъщіъ; —muthig, a. ші ад., пейнімосъ, нехзрачосъ; —nervig, a. ші ад., славъ де перві, дечперватѣ; —sinn, m., мінте цзщінъ, слъвчзне де мінте.
- Schwäche**, f., слъвчзне, дѣверитате, пейтрингъ, неажзасъ; гъндезіме; деоптѣ, скъдере; сзщиретате; jeder Mensch hat seine —n, елокаре омѣ дши аре неажзаселе сале.
- Schwächen**, v., слъзескѣ; сзщивезѣ; sehr —, дечпервезѣ; ein Mädchen —, а гънзрі, а дѣлора о фартъ.
- Schwachheit**, v. Schwäche.
- Schwächlich**, a. ші ад., слъзпосѣ, сльшпорѣ, шгъндѣ, делікатѣ.
- Schwächlichkeit**, f., шгънззіме, делікщіме.
- Schwächling**, m., еѣмеитѣ, дечперватѣ, дестрѣматѣ.
- Schwächung**, f., елъвире, дѣверігъщіне; дѣлоръщіне (а зноі фѣчѣре).
- Schwaden**, m., враздѣ, фълчатеръ; (mont.) авзрѣ веніносъ, авзрѣ пчосъ; —weise, ad., дн вразде.
- Schwadron**, f., скадронѣ (де кълрпме).
- Schwadronieren**, v., мергѣ дн скадрѣне; ворвескѣ къ фартъ.
- Schwager**, m., кзмпнатѣ (итал. cognato).
- Schwägerin**, f., кзмпнатѣ.
- Schwägerlich**, a. ші ад., кзмпнъдескѣ, кзмпнъдеште, ка кзмпнатѣ.
- Schwägerchaft**, f., кзмпнъщіе, кзмпнъщіме.
- Schwäher**, v. Schwiegervater.
- Schwal**, m., кътъщіме, шлъщіме; торпнтѣ, повоіъ, аместекѣ (де къвинге); пзорѣ де фзмѣ.
- Schwalbe**, f.; рандзнеа, рандзрѣе, рандзрікѣ; eine — macht keinen Sommer; о сінгзрѣ флѣре пз фаче прімъваръ, знѣ арворе пз фаче пѣдѣре.
- Schwalbentraut**, n., (bot.) келідоніъ мікѣ.
- Schwalbennest**, n., квісѣ де рандзрѣе.
- Schwalbenwurz**, f., (bot.) аскленіадѣ.
- Schwalch**, Schwalg, m., гатлежѣ де въцаіе (miner.).
- Schwamm**, m., взрете; сшонгіъ (ard., фр. sponge, итал. spugna); ёскъ; Schwämme, pl., взреді (болъ, итал. arhta).
- Schwammähnlich**, a. ші ад., ка взретеле, (дн форта взретелѣ); —artig, a. ші ад., взредоѣсъ; спонгіосъ, де патзра взретелѣ; —büchse, f., ськзленѣ де ёскъ; —kopf, m., къчзгъ де ёскъ.
- Schwämmchen**, n., взределѣ; ескъщігъ; спонгіоръ.
- Schwammicht**, a. ші ад., спонгіосъ; ескосъ; взредосъ; —es Brot, пълне пѣвібосъ, пѣѣосъ, спзщмосъ.
- Schwammigkeit**, f., спонгіошіме; ескомшіме, взредошіме.
- Schwan**, m., левъдѣ.
- Schwänen**, v., пресімгѣ (в. Ahenen.)
- Schwänenarm**, m., враздѣ де алавастрѣ, враздѣ фѣрте алѣ; —bett, n., патѣ де пене де левъдѣ; —brust, f., —busen, m., пейтѣ, санѣ де алавастрѣ; —gans, f., гъскѣ де Гімеа опі де Сіверіа; —gesang, m., —lied, n., кънтзлѣ леведѣ; кънтекзлѣ дін зртѣ (алѣ зніл поетѣ мзрпндѣ); —hals, m., гътѣ фѣрте алѣ; —weiß, a. ші ад., алѣ ка алавастрѣлѣ.
- Schwansfeder**, f., пѣнъ де левъдѣ.
- Schwang**, m., дніентъгзрѣ; вівръщіане; легъпъгзрѣ; in — bringen, а пзне дн мішкарѣ (осчгътѣре); in — kommen, а се лза дн модѣ (в. Schwung); —bett, n., патѣ къ лѣгълѣ.

Schwangel, v. Schwengel.
 Schwanger, a. ші ад., дигрекатъ, дигреснатъ; — werden, a. порни греа; womit — gehen, a. се окъпа къ времѣ проимѣтѣ.
 Schwangerer, m., дигрекѣторѣ (de o oemeiz).
 Schwängern, v., дигрекатъ, дигреснатъ (o oemeiz), орътѣикъ; (xim.) сѣдѣзѣ, сатѣрѣ (ana de vreo capo).
 Schwangerschaft, f., дигрекѣторѣ, дигрошѣторѣ (de o oemeiz), ста- pea oemeil-греа.
 Schwängerung, v. Schwangerschaft.
 Schwanz, a. ші ад., плекаверѣ, зморѣ de andoizѣ, диколоокѣ, адолоокѣ.
 Schwanz, m., глѣмѣ, ворѣ de рѣсѣ, палаврѣ.
 Schwanzmacher, m., омѣ глѣмѣѣ.
 Schwanzend, part., клѣтинѣ, вѣрко- лезѣ (дѣмѣ ка зотреа, ка варка по адѣ); те дѣмлетеческѣ; стаѣ ла адолоокѣ; сѣнтѣ нестаторѣ; das — der Preise, нестаторничѣ прецѣриорѣ.
 Schwänken, v. Schwenken.
 Schwänkend, part., клѣтинѣторѣ; клѣ- тинѣтѣ; вѣрколѣторѣ; нестѣтѣ- торѣ; дѣмлетечѣтѣ.
 Schwänkeffel, m., клѣдарѣ de клѣ- тѣтѣ (vace).
 Schwanz, m., кодѣ; das Pferd beim — e aufzäumen, a. oачѣ зѣд дѣкрѣ токма de a адѣрѣтѣтѣ; den — zwischen die Beine nehmen, a. мерѣо къ кодѣ дѣтѣо нѣчѣра, a. мерѣо рѣшѣнатѣ; etwas auf den — schla- gen, a. рѣдѣнѣ чѣва дѣла алѣтѣ.
 Schwanzaffe, m., мѣмѣмѣ кодѣтѣ; — dulaten, m., гѣлѣнѣ (дѣкатѣ) къ тѣрѣтѣ; — fliege, f., мѣскѣ ко- дѣсѣ, кодѣтѣ; — hammer, m., ва- росѣ марѣ къ кодѣ (дѣ оаврѣчѣ); — rechte, f., пѣрѣкъ къ кѣсѣтѣ, пѣрѣкъ къ цѣпѣ; — riemen, m., поѣтѣ (ла наѣтѣ); — rübe, f., ске- лѣтѣ, дѣмлетѣрѣлѣ кодѣтѣ; — шѣрѣтѣ de пѣлѣкъ (de дѣндѣтѣтѣ); — stern, m., комѣтѣ, комѣтѣ, сѣва къ кодѣ; — stiel, n., (ла пѣштѣ) кодѣ; (ла нѣтѣ) варѣе дѣла кодѣ.
 Schwanzfchen, n., кодѣтѣ, кодѣнѣорѣ.

Schwänzein, v., даѣ дѣа кодѣ, ме гѣдѣрѣ (кѣлѣлѣ); (despre omeni) те оѣдѣтѣ; клѣтинѣ мѣзѣтѣтѣ (o- meile); те дѣмлетѣсѣ, дѣмѣ дѣ воѣа (кѣва).
 Schwanzelfennig, m., клѣтинѣ дѣ- шѣлатѣ.
 Schwänzen, v., — пѣнѣ кодѣ, кодѣсѣ; die Schule —, дѣконѣтѣрѣ шѣола, те кодѣсѣ дѣла шѣола, дѣ даѣ доѣтѣ.
 Schwanzloß, a. ші ад., дѣкодѣтѣ, оѣрѣ кодѣ, некѣдатѣ, екѣдатѣ.
 Schwapp, m., лѣанѣ, лѣонѣ, тѣонѣ.
 Schwappeln, } v. Schwabbeln.
 Schwappen, }
 Schweppern, }
 Schwär, Schwären, m.; Schwärte, f., вѣвоѣ, вѣвѣ пѣроѣсѣ, гѣоѣнѣ, цѣдѣлѣ; пѣрѣо.
 Schwären, v., сѣ пѣроѣсѣтѣ, сѣарѣ (vava).
 Schwarm, m., роѣтѣ (de алѣинѣ); ордѣ (de варѣарѣ), чѣгѣ марѣ, грѣа.
 Schwärmen, v., роѣсѣсѣ, сѣорѣ дѣ роѣсѣтѣ; алѣрѣ рѣтѣчѣтѣ; дѣлѣрѣтѣ, сѣнтѣ оанѣтѣсѣ, оанѣсѣсѣ; дѣмѣ тѣлѣтѣ.
 Schwärmer, m., шѣрѣнѣторѣ, сѣр- рѣторѣ; роѣторѣ; вѣционѣрѣ, ентѣ- сѣсѣтѣ, оанѣсѣтѣ; варѣкѣндѣ, тѣ- лѣтѣ.
 Schwärmerel, f., оанѣсѣтѣрѣ, о- naticitѣ.
 Schwärmerisch, a. ші ад., оанѣтѣсѣ, оанѣсѣсѣ, оанѣсѣсѣ.
 Schwärmezeit, f., тѣмѣтѣтѣ роѣтѣтѣ.
 Schwärte, f., сѣорѣтѣ, кодѣжѣ (a пѣ- мѣлѣтѣтѣ); шѣорѣкѣ (пѣлѣ грѣсѣ); гѣтѣнѣоѣ (de сѣкѣндѣрѣ); кѣртѣ вѣкѣ (лѣгатѣ дѣ пѣлѣ de порѣкѣ).
 Schwärtemagen, m., клѣкѣ дѣ- пѣтѣ (de порѣкѣ); — wurst, f., кѣрѣнатѣ къ шѣорѣкѣ.
 Schwartig, a. ші ад., сѣорѣсѣсѣ; шѣорѣкѣсѣ.
 Schwartz, a. ші ад., пѣгрѣ; дѣтѣ- некѣтѣ; — funst, f., пѣгрѣомѣнѣтѣ, сѣрѣмѣлѣторѣ, мѣдѣтѣ (вѣрѣнѣ- рѣтѣ); — that, f., оанѣтѣ сѣарѣтѣ, оанѣтѣ оръѣсѣсѣ; — wätsche, f., рѣѣе пѣгрѣ; — macher, a. дѣ-

перри; а деоѣма; а денерри;
 inß — е fallen, а вато ан перрѣ,
 а ѣ перричосѣ; — auf Weiß haben,
 а авѣ ан скриѣ.
 Schwarze, m., арапѣ, перрѣ, маарѣ.
 Schwarz-auge, n., окл перрил; —
 binder, m., вѣтинарѣ; —blau, а
 ши ад., перрѣ-авастрѣ; —brot,
 n., пѣвѣ перрѣ; —braun, а., врѣ-
 перѣ, перричосѣ; poisѣ; —born,
 m., акациѣ; —färber, m., тин-
 тѣра (въпситорѣ) де перрѣ; —
 färbig, а. ши ад., перрѣ, де ко-
 лѣре перрѣ; —fledig, а. ши ад.,
 пѣтарѣ перрѣ; —gallig, а. ши ад.,
 кѣ ѣре перрѣ; —gelb, а. ши ад.,
 перрѣ-галсинѣ; олеастрѣ, де ко-
 лѣреа хитѣлѣ де лемнѣ; —grau,
 а. ши ад., ѣрѣ-перрѣ; —kopf, m.,
 пѣрѣ перрѣ; —kummel, m., кимѣнѣ
 перрѣ; перинѣ; —künstler, m.,
 ѣершекѣторѣ, перрѣмантѣ; артѣ
 де а гравѣ перрѣ ан арапѣ; —
 kupferwerk, n., (монт.) минерѣ де
 арапѣ перрѣ; —pappel, f., плонѣ
 перрѣ; —rod, m., кѣлѣрѣ; вест-
 тѣнтѣ перрѣ; —roth, а. ши ад.,
 рошѣ-перрѣ; —sprenkelig, —tü-
 pfelig; а. ши ад., вестриѣатѣ кѣ
 перрѣ; —streifig, а. ши ад., ан-
 вѣргѣатѣ кѣ перрѣ; —tanne, f.,
 врадѣ перрѣ; —wild, —wildpret,
 n., сѣдѣтъчѣ перрѣ; —schede,
 f., гаигѣ орѣ коцоѣанѣ кѣ петѣ
 перрѣ; —wald, m., кодрѣ перрѣ;
 пѣдѣре кѣ ѣрѣнѣ акѣсе.
 Schwarzze, f., перрѣлѣ, въпсеа перрѣ,
 перримѣ; дрѣчѣ.
 Schwarzen, v., перрескѣ, въпсескѣ
 кѣ перрѣ; грекѣ контравандѣ; де-
 ѣаитѣ.
 Schwarzet, m., перриторѣ; деоѣмѣ-
 торѣ; контравандиорѣ (Schmugler).
 Schwarzlich, а. ши ад., перричосѣ;
 перрилѣ, вѣтѣторѣ ан перрѣ.
 Schwarzung, f., перритѣрѣ.
 Schwarzep, v., конворѣескѣ, ѣакѣ
 ворѣ пѣлѣ; ѣлезрескѣ, ѣлекѣ-
 рескѣ.
 Schwäßer, m., ворварѣдѣ, гѣраливѣ,
 лимѣвѣтѣ, ѣлезрѣ, гѣрѣ ливрѣ; —in,
 f., ѣемеѣ ливрѣ; лимѣвѣтѣ.

Schwäßer, v. Schwäßer.
 Schwäßerigkeit, f., лимѣвѣтѣ, ѣле-
 кѣрѣ, ѣлезрѣ, педискреѣиѣне.
 Schwäßerel, f., ѣлекѣрѣ, лимѣвѣтѣ.
 Schwäßerig, v. Schwäßer.
 Schwēbe, f., атѣрѣнѣтѣрѣ, легѣнѣтѣрѣ
 (ан ѣерѣ), ѣвѣпѣсѣ.
 Schwēben, v., те легѣнѣ, ѣлотѣзѣ,
 пѣтескѣ (ан ѣерѣ); ѣалѣнѣ; in
 Gefahr —, а се аѣла ан пери-
 кѣлѣ; vor den Augen —, а авѣ
 дѣнаитѣеа оклорѣ.
 Schwēbend, part., пѣтѣндѣ, ѣло-
 тѣндѣ, легѣнѣндѣсе (ан ѣерѣ).
 Schwefel, m., сѣлѣзрѣ, пѣчѣсѣ; ge-
 diegene —, сѣлѣзрѣ патѣвѣ; —
 artig, а., сѣлѣзросѣ; —arsenik,
 m., арсѣникѣ сѣлѣзратѣ; —bad,
 n., ваѣе де пѣчѣсѣ; —blumen, f.
 p., сѣлѣзрѣ сѣлимѣатѣ; —dampf,
 m., авѣре де сѣлѣзрѣ; —erz, n.,
 есѣ сѣлѣзрикѣ; —faden, m., ѣирѣ
 сѣлѣзратѣ; —gang, m., вѣлѣ де
 сѣлѣзрѣ; —gelb, а., сѣлѣзрикѣ, де
 колѣреа пѣчѣселѣ; —gesäuert, v.
 —säure; —grube, f., сѣлѣзрѣ;
 —haltig, а., сѣлѣзратѣ; —hölzchen,
 n., вѣдѣшѣре сѣлѣзратѣ, кѣвѣрѣтѣ,
 кѣтрѣнѣигѣ, вѣдѣшѣре де аспѣнсѣ;
 —hütte, f., топѣтѣре де пѣчѣсѣ;
 —hydrat, m., сѣлѣзрѣ идроѣенѣтѣ.
 Schwefel-icht, а., сѣлѣзрикѣ; —ig, а.,
 сѣлѣзросѣ.
 Schwefel-lies, m., пѣритѣ сѣлѣзросѣ;
 —kohlenstoff, m., (хим.) карбонѣтѣ
 сѣлѣзрикѣ; —leber, f., инѣтѣ де
 сѣлѣзрѣ, сѣлѣатѣ де потѣтѣ; —
 luft, f., разѣ ачидѣ сѣлѣзрикѣ; —
 milch, f., лѣпѣе де сѣлѣзрѣ.
 Schwefeln, v., сѣлѣзрѣзѣ; ein Faß
 —, а да пѣчѣсѣ лѣ ѣ вѣте.
 Schwefel-ofen, m., кѣиторѣ де сѣлѣ-
 зрѣ, сѣлѣзрѣрѣ; —saß, n., сѣре
 сѣлѣзросѣ; —sauer, а., де сѣлѣ-
 зратѣ; —säure, f., ачидѣ сѣлѣзрикѣ;
 —schlade, f., сѣзрѣ де сѣлѣзрѣ;
 —stange, f., —stüß, n., варѣ,
 вѣкатѣ де пѣчѣсѣ; —wasch, n.,
 чѣрѣ сѣлѣзросѣ; —tinctur, f.,
 тѣнкѣтѣрѣ де сѣлѣзрѣ; —wasser-
 stoffsäure, f., расѣ идроѣенѣтѣ сѣлѣ-

- Schwenken**, v., клатиш, стъгши; д-вртоскѣ (вастонѣ); ѡзлѡзѣ (стерѣ) вѣрѣзъ; се дпторче (создаци); **sich** —, се 'пторче.
- Schwenkung**, f., клѣтпнѣтъръ, вѣрѣ-цизне; дпторсѣтъръ.
- Schwer**, a. mī ad., грезъ, ponderosъ; апъсѣторѣ, гросъ, дппортантѣ; —e Krankheit, f., ветезице pea; das Herz — machen, ацигъ пе-линиште, търѣзраре шча. дп мп.; ein —es Gehör haben, а авѣ зрекѣ грѡсе; es fällt mir —, дпмѣ кате грезъ; das Pferd liegt — in der Faust, ачестѣ кадѣ е таре дп гъръ; er hat —es Geld dabei verdient, а кѣштигатѣ ванѣ ванѣ; —e Zeiten, тпмѣ грѡѣ (сказмѣ); —e Beschüß, тѣнѣрѣ марѣ, de. носигише; —e Reiterei, кавалеримо грезъ арматъ.
- Schwerathmig**, a., грезъресѡзлѣнтѣ; —blütig, a., меланколѣкѣ; —erde, f., варитѣ.
- Schwere**, f., грезтате, ponderositate; ѡг. тѣрпмо (а знеѣ крпмо); аспрпмо (а знеѣ педерсе).
- Schwerenlehre**, f., статикъ; —messer, m., барометрѣ.
- Schwerfällig**, a., апъсѣторѣ; грезъ-кѣзѣторѣ; тѣрзиѣ; —fälligkeit, f., грезтате, апъсаре; тѣрзиетате; —löpflich, a., грезъ de канѣ, тѣрзиѣ; —kraft, f., грезѣцизне; —lich, ad., кѣ грезъ, теаѣ мпѣра; —muth, m., трисѣцизне, меланколѣ; —müthig, a., меланколѣкѣ, трисѣ; —punkt, m., центрѣ грезѣцилѣ; —spath, m., опатѣ грезъ (miner.)
- Schwert**, n., снагъ, снадъ, casie = (ор. sabre), ѡг. sie hat eine Zunge wie ein schneidendes —, аре о гъръ ка вричѣлѣ.
- Schwertbohne**, f., ѡасолѣ лзнатъ, аркситѣ.
- Schwertel**, m., в. Schwertlilie.
- Schwertfeger**, m., ѡаврикѣнтѣ de сѣвилѣ; —fisch, m., дентре снадъ (кѣ рѡстрѣ de ѡорма ѡереетрѣзѣлѣ); —förmig, a., de ѡорма савиелѣ; —lilie, f., крпнѣ сѣвилѣ; —mage, m., (векѣ) агнатѣ; —orden, m., ordinъ савиелѣ; —streich,
- m., ловитѣрѣ de савиѣ; ѡфне —, (а ла о герѣ) ѡъръ вѣрсаре de сѣпце.
- Schwester**, f., ѡоръ; сѡоръ, сѣрѡоръ; leibliche —, сѡоръ ванѣ; barmherzige —, сѡоръ de каритате (кѣзѣгѣрицѣ); ѡг. ѡатъ de пѣчерѣ (кѣрѣ); —find, n., непѡгѣ; —lich, a., de сѡоръ, ad. ка о сѡоръ; —mann, m., компатѣ; —sohn, m., непѡгѣ; —tochter, f., непѡгѣ.
- Schwibbogen**, m., аркѣ (de nodъ).
- Schwiegerältern**, pl., сѡкрѣ; —fin-der, pl.; пинѡре мпѣ нѡоръ; —mutter, f., сѡкрѣ; —sohn, m., пинѡре; —tochter, f., нѡоръ; —vater, m., сѡкрѣ.
- Schwiele**, f., кѣкѣлетате = (ital. calcosita); вѣгѣгѣрѣ de пеле (ла пѣорѣ сѣѣ тѣлѣ).
- Schwielig**, a., кѣкѣлѡсѣ, кѣ вѣгѣ-гѣрѣ.
- Schwieren**, v., свѡрезѣ дпкѡчѣ дп-коло, свѡрпезѣ.
- Schwierig**, a., греѡиѣ (dŏikълтѡсѣ); петѣлѣцимитѣ; петратавѣрѣ, не-сѣлѣсѣ, черѣкѡсѣ; —feit, f., греѡи-тате; педекѣ, реавѡицѣ; —feitēn machen, а цѣне педечѣ.
- Schwimmblaſe**, f., вѣшикѣ de дп-потатѣ.
- Schwimmen**, v., дппотѣ; пѣзѣсѣкѣ (ор. floter) пѣ апъ.
- Schwimmer**, m.; дппотѣторѣ, пѣ-титѡрѣ.
- Schwimmfeder**, f., пѣгѣгѡре, арпнъ (de пѣште); —fuß, m., пѣчѡрѣ пѣматѣ; —füßler, m. pl., пѣл-минѣде (animale); —gürtel, m., чпнгѣгѡре de дппотатѣ; —kleid, n., скаѡандъ; —kunst, f., дппо-тѣцизне (арта); —platz, m., дп-потѣторѣ; —schule, f., шѡлѣ de дппотатѣ; —vogel, m., пасѣре апатикѣ.
- Schwinde**, Schwindflechte, f., пѣгѣ-рѡшѣ пѣ трѣнѣ, вѣндѣ.
- Schwindel**, m., вѣртепѣлѣ, амѣдѣлѣ; ѡг. кѣпкѣ, пѣвѣнѣ; —ei, f., вѣр-тепѣтѣрѣ, амѣдѣлѣ; —geist, m., дѡгѣ de пѣвѣнѣ; —ig, a., апъ-катѣ de амѣдѣлѣ; es ist mir —ig,

- m'anzkь amegérъ; —löpf, m., кацъ amegírъ, фантастъ; —löpfig, a., повзніъ, фантастъ, стравгантъ; —hafet, —lofch, m., локъ томъ-лентъ (пльнъ); —n, v., амъ amegérъ, въртецъ; es schwindelt mir, амі vino въртецъ.
 Schwinden, v., пере; трече; skade decékъ; се 'mazgínézъ; die Zeit schwindet, тимулъ своръ; etwas — lassen, ат ерта чева дин даторіъ; sein Vermögen fängt an zu —, авереа дичене а і се дмнзціа.
 Schwind-grube, v. Schundgrube; — sucht, f., птисъ, топире де не пичоре, ептікъ; —süchtig, a., птискоцъ, ептікоцъ.
 Schwinde, f., свьлтъръторе; арінъ (де пасере); спетэцъ (де каръ).
 Schwingen, v. n., вірэцъ, осчлэцъ; v. a., клътинъ, скътъръ; watъ дин арінъ; свьлтъръ; посдърескъ (къ-вещъ).
 Schwinger, m., свьлтъръторъ.
 Schwing-feder, f., v. Schwingfeder; —rad, n., ротъ дмнзгъторе, че пзле ші дине дн'мшкаре о машинъ.
 Schwingung, f., осчлэцціене, вірэцціене; скътъръторъ; —bewegung, f., мшкаре осчлэторіъ.
 Schwirr, Schwarr! fax, tax! ловире къ варга.
 Schwirre, f., вързлцъ; върѳъ де варгъ.
 Schwirren, v., ватъ къ варга.
 Schwirren, v., чірінескъ (пасеріке); сьрзіескъ.
 Schwig-bad, n., baie de accsdatъ; —stube, f., accsdъторе.
 Schwigen, v., accsdъ, мо пьдк-мешкъ (Ром.); —, n., accsdаре.
 Schwigig, v. Schweißig.
 Schwig-lux, f., къръ де асодатъ, къръ маре (днгрэзцінцатъ дн кон-тра фрнціел; а везезіел фран-дозешт); —pulver, n., правъ сь-доресікъ.
 Schwören, v., жъръ; einem den Tod —, а жара мортэ; Stein und Wein —, а жара пре лесе, пре коні сел; —, n., жъръмьнтъ.
 Schwörer, m., жъръторъ.
 Schwude, int., ча! (= фр. dia) на стьра.
 Schwül, a., кацъ, дпѳокатъ; —, f., кацаръ дмнзсміторе.
 Schwülig, v. Schwül.
 Schwülst, f., дмѳлътъръ.
 Schwülstig, a., дмѳлатъ; eig. дн-гъмѳлатъ; —felt, f., дн-гъмѳ-търъ; върсѳмѳлътъръ.
 Schwung, m., свьлтаре, свьлтъръ, врэнкътъръ, осчлэцціене, вірэ-цціене; eig. своръ; —feder, f., пэръ де своръ (чева лэргъ дин арінъ); —kraft, f., птінцъ, віртэте св-търісъ; —voll, a., емѳасцікъ.
 Schwur, m., жъръмьнтъ; —vergeffen, a. mī ad., кьлкъторъ де жъръмьнтъ.
 Schwürig, a., злчеросъ, взвосъ.
 Scientific, a., счлнтісікъ.
 Slave, m., склавъ.
 Sklavenarbeit, f., лкаръ де склавъ; —handel, m., негодъ къ склавъ; —joch, n., жьгъл сервітэці; —sinn, m., счлрїтъ де склавъ, сер-вілітате.
 Sklaverei, f., склэвїе.
 Sklavisch, a. mī ad., сервілъ.
 Scontriren, v., сконтъ, cordezъ.
 Scontro, n., (негод.) сконтъ.
 Scorbut, m., скорвэтъ; —isch, a., къ скорвэтъ.
 Scorpion, m., скорпіонтъ.
 Scribe, m., скрісентъ, коністъ.
 Scribler, m., свріслеръ.
 Scripturen, pl., свріптарі, хьртї.
 Scrupel, m., (понд.) скрпцлъ; eig. 'скрпцлъ, тьлнзцісітате.
 Secante, f., (мат.) секантъ.
 Sech, n., фрэлъ челъ логъ ал аратрлзі.
 Sech, nsm., месэ (шасэ); Zeit von — Jahren, месанї.
 Sechsed, n., месеронъ, месеколцъ; —ig, a., месеронікъ, месеколцї.
 Sechserlei, a., де месэ фрлрї.
 Sechsfach, a., месїтъ, днмесїтъ, месгьлз; —flächig, a., месадръ, къ месэ фрде, кьлъ; —jährig, a., месанзлз; —kantig, a., месетанкї; —stapelig, a., месевьлз; —löthig, a., де месэ логї; —

—malig, ad., de mece opl; —
 mährig, a., mecanprikă; —mo-
 natlich, a., meceaxniă; —pfänder,
 m., tană (an care intră rîonul
 de 6 luni); —sattig, a., kă mece
 kôrde; —sattige Instrument, me-
 cekordă; —sâulig, a., mecestiă,
 ce are mece pândărl de etală;
 —seitig, a., mecedpă, mecelă-
 raiă; —spännig, a., kă mece kai;
 —stündlich, a., de mece ôre; —
 tägîg, a., de mece zile; —tägige
 Lieber, mectamă.
 Sechste, a., (der die das), al mece-
 lea, a mecea; —I, n., mecime,
 mecea parte; —nă, a., a mecea ôră.
 Sechswinkelig, a., mecelăzlară;
 —wöchnerin, f., leză; —zehtig,
 a., kă mece niçore; —zehtig, a.,
 de mece pândărl.
 Sechszehn, n.m., mecppezecă; —er,
 m., mecppezecôră; —te, n.m.,
 aîă mecppezecălea; —tel, n., me-
 cppezecimă.
 Sechzig, n.m., meczoi; —ste, (der
 die das), aîă meczoiălea; —stel,
 n., o meczecimă.
 Sechziger, m., meczecinară, omă de
 60 ani.
 Seciren, v., decekă, tală (aîă omă
 moră).
 Sedel, m., sâkăleuă; vâzănară; ci-
 klă (bană mi pondere la evrop);
 —meister, Sedler, m., tecăzară,
 vicieră.
 Sedeln, v., dîpsăvescă, pîăă an cakă.
 Secret, n., dîmăzôre; —seger, m.,
 vâdară, kărdîtoră de dîmăzôrl.
 Secretar, m., cekretară.
 Secretariat, n., cekretariată.
 Sect, m., vină de Kanapil.
 Secte, f., cekă; —nmaçer, m.,
 cektară, ôretikă.
 Sector, m., (mat.) cektoră.
 Secunda, f., cekandă (grad. al 2-le
 an klasiçikă); klăsa a II.;
 —ner, m., cekandană, űkolară de
 a II. klăse; —nt, m., cekandană,
 asocierimă an dăelă.
 Secundiren, v., cekădeză.
 Sedez, n., cedeuă (formată an 16).

Sediment, n., mezmăntă, ame-
 zôră pe fondă.
 See, m., lakă; —, f., mare.
 See-bad, n., baie, svală de mare
 (aîă); —bâr, m., kăpă marîă;
 —baum, m., varietă de uodă
 (vâră kăçimă); —beschreibung,
 f., idiografă; —contra, m., kom-
 pacă, vâcâlă de mare; —dienst,
 m., cerVICIĂ pe mare; —drache,
 m., drak, vâzără, meş marîă;
 —fahrer, m., pîăztoră, kăztoră
 pe mare; —fahrt, f., dîăzicne;
 —flotte, f., flotă, vâcă pe mare;
 —forelle, f., pîăstră de lakă; —
 gebrauch, m., datimă marinară;
 —geficht, n., lakă pîăză; —
 gericht, n., amiralitate, kădeuă
 marîă; —geruch, m., miçocă de
 mare; —geschmack, m., gustă de
 mare; —geseß, n., lece marîă;
 —gesicht, n., arătare marîă;
 —hahn, m., kokonă de mare;
 —handel, m., negocă maritimă;
 —hund, v. Meerhund ic.; —karte,
 f., kărtă marîă; —krank, a. mi
 ad., kăteră, vetezipe marîă; —
 frankheit, f., vetezicne de mare;
 —krieg, m., pecvolă pe mare; —
 kuh, f., vakă marîă; —lunde, f.,
 űtină pîătikă; —luste, f., mar-
 pină, dîmăzrl de mare, de lakă;
 —land, n., dîeră maritimă.
 Seele, f., sôletă (inimă = anima
 lat.); Fest aller Seelen, cer-
 tôrea pecăçiloră; ich habe keine
 — gesehen, n'am vâzătă sôletă
 de omă = na nimene; bei meiner
 —! pe sôletă meă! es thut mir
 in der — weh, mi ce pîăă inimă;
 eine treue —, omă kpedinçocă;
 — im Häring, vemişă de epină.
 Seelen-abel, m., povledă de inimă;
 —ant, n., pomăpărea morçiloră
 (pro manibus); —angst, f., ter-
 vâpărea dîpçitărea inimeî; —arzt,
 m., pîăpîte sôletăcă; —freund,
 m., amikă intimă, ôrate de kăçă;
 —güte, f., vâpătărea inimeî; —
 heil, n., űpîăpărea sôletăelă;
 —hirt, m., pîăçôră sôletăcă;
 —lampf, m., lakă inimeî;

kräfte, f. pl., пазері, факзатці, сзолетешті; —krank, a., ветерѣ сзолетеште; —krankheit, f., болъ сзолетѣскъ; —kummer, m., амъръдизнеа inimel; —kunde, —lehre, f., пеколодіѣ; —lob, a., фъръ сзодетѣ, фъръ віацъ; —messe, f., літаргіѣ пентрѣ морці (пъръстаоѣ); —müde, a., остенитѣ пѣлъ за inimъ; —noth, f., невоіѣ маре; —ruhe, f., лініште сзолетѣскъ; —stärke, f., тѣрѣ сзолетѣскъ; —tag, m., сѣмвѣта морціорѣ; —trost, m., тѣргѣере сзолетѣскъ; —vergnügt, a., веселѣ ка inimа; —verkäufer, m., възъторѣ de omeni; —voll, a., плинѣ de віацъ, de віоізіне; —wanderung, f., метемсікоѣ (аредінга къ сзолетелѣ се стрѣмѣ динтрѣн коруѣ дн алтѣлѣ); —wonne, f., десѣтаре сзолетѣскъ, дхлчегіле сзолетѣлѣ.

Seeleute, pl., мѣринарѣ, матрозі.

Seelmesse, v. Seelenmesse.

Seelöwe, m., леѣ маринѣ.

Seelsorge, f., мѣндзчере, днргііре сзолетѣскъ, сспіртзалитате; —т, m., сспіртзалистѣ (дѣховнікѣ).

See-luft, f.; аерѣ de маре; —macht, f., пѣтѣре маринѣ; —mann, m., мѣринарѣ; —mannisch, a., пѣтѣкѣ; —mannschaft, f., мѣтрозіне; —meile, f., мѣлѣ маринѣ; —minister, m., министрѣ de маринѣ; —mischel, f., конкъ маринѣ; —natter, f., аспидѣ маринѣ; —offizier, m., офіцерѣ de маринѣ; —otter, f., відрѣ de лѣкѣ; —pferd, n., каіѣ de маре, рѣстарѣ; —räuber, m., піратѣ; корсарѣ; —räuberin, f., піратѣрѣ, корсарѣрѣ; —raube, f., аеродитѣ; —recht, n., дрептѣ маринѣ; —reise, f., кълѣторѣ де маре; —reisende, m., пѣргѣторѣ; —richter, m., жѣде маринѣ (алѣ амірѣлітѣці); —rüstung, f., армѣмѣнтѣ пѣлѣлѣ; —säure, f., ачидѣ мѣриатѣкѣ; —schaden, m., аверѣ, дазнѣ de марѣ дн коравѣ; —schiff, n., паіѣ de маре; —schiffahrt, f., пѣргѣзіне де

маре; —schiff, n., трѣстѣ de маре; —schlacht, f., комватѣре, лѣгѣ пѣлѣлѣ; —schlund, m., авікѣ дн маре; —spiegel, m., портолѣнѣ, карѣ че арагѣ къле де марѣ; фѣца, лѣзілѣ мѣрѣлѣ; —stadt, f., четѣте маринѣ; —strand, m., ріаѣ, цѣрмѣре маринѣ; —stud, n., тѣлѣлѣ репрезѣнтѣте de счѣне маринѣ; —sturm, m., тѣмнѣстѣте de маре; —treffen, a., v. —schlacht; —uhr, f., орлодіѣ маринѣ; —ungeheuer, n., монстрѣ маринѣ; —volk, n., v. —leute; —wärtel, ad., сурѣ маре; —wasser, n., аргѣ маринѣ, de маре; —wesen, n., маринѣ, маринѣрѣ; —zug, m., сспедізіне маринарѣ.

Segel, n., вѣнтрѣлѣ (пѣлѣза пѣлѣ); ср. паіѣ; unter — gehen, пѣрчѣдѣ ка паіа; die — befehen, aufspannen, днрѣндѣ вѣнтрѣле, ле даѣ вѣнтѣ; die — einziehen, српѣнтѣ вѣнтрѣле; die — streichen, словозѣ вѣнтрѣле; mit vollen — fahren, в лѣтѣ ка тѣте вѣнтрѣле.

Segelfertig, a.; гѣта de пѣрчѣсѣ; —garn, n., агѣ, горѣ de вѣнтрѣле; —macher, m., вѣнтрѣларѣ.

Segeln, v., вѣнтрѣлѣзѣ, пѣлѣтѣскѣ; stark —, в лѣтѣ ка тѣте вѣнтрѣле.

Segelstange, f., антѣпѣ, вѣргѣ de вѣнтрѣле; —tau, m., фѣзіа вѣнтрѣлѣ, —tuch, n., пѣлѣза вѣнтрѣлѣ; —werk, n., вѣнтрѣлѣ; —wetter, n., тѣмнѣ вѣлѣ de пѣлѣгѣтѣ.

Segen, m., вінезізіне, вінекѣвѣнтѣтѣре; фѣрѣфѣре, днлѣстѣларѣ; Gott gebe seinen —, Дзеѣ сѣлѣ ажѣтел ан Готтѣс — ist Alles gelegen, фѣрѣ вінекѣвѣнтѣтѣрѣе лѣлѣ Дзеѣ нѣ е спорѣ; —wunsch, m., вінекѣвѣнтѣтѣре; —voll, a., вінекѣвѣнтѣтѣ, (днвілѣмѣгѣтѣ).

Segler, m., вѣнтрѣларѣ, паіѣ ка вѣнтрѣле.

Segment, n., сегментѣ (геом.).

Segnen, v., вінекѣвѣнтѣ; хірогѣнісѣскѣ; Gott segne euch! Домнѣл сѣ те вінекѣвѣнтѣ; ich wünschſte Ihnen gesegnete Wahlzeit, сѣ дѣ

- die de vino пръзвля; sic ist ge-
 segneten Leibes, e an старе интe-
 ресант, e греа; er hat einen ge-
 segneten Appetit, аре о поетъ вълъ
 де мъкаре; das Zeitliche —, a
 се лъса де лъме; a мърі; sich —,
 a'mi оаво крече, a се ирчиша.
 Segnung; f., кинеквъптаре.
 Sehare, f., осіъ оптикъ.
 Sehe, f., ведере; пашігъ.
 Sehen, v., вѣдѣ; казѣ, кълоскѣ,
 аңцелерѣ; wir wollen —, съ ве-
 демѣ, vom vedea (спрецизне оѣрте
 дитревѣнгатъ де дипломатѣ кълд
 нъ ворѣ съ се овледе ла чева);
 er sieht gut in die Ferne, елѣ е
 пресвирѣ; vede mal vino an de-
 narte; nicht recht, nicht wohl —,
 a авѣ vedere скъртѣ; аре орвляѣ
 гънеѣ; nicht das Beste —, a
 нъ vedé nimika; statt —, a кълта
 кз окіѣ пноинѣ; durch die Finger
 —, a трече кз vederea, 'a еі дн-
 дърѣторѣ; gern oder ungern —,
 a vedé кз окіѣ вані соѣ пеѣ не
 чинева; einem gleich —, a семъна
 кзиса; zu — sein, e viciverѣ; —
 lassen, a арѣта, sich — lassen, a
 ewi ла vedere; sich nach dem
 Essen, mal dz prin ккнѣ; mein
 Fenster sieht auf den Garten, ое-
 рѣстра mea dz супе грьдинѣ;
 aus diesem Briefe habe ich gesehen,
 амѣ аңцелесѣ дн ачѣстѣ скри-
 соѣре; sauer —, казѣ носомо-
 рѣтѣ; казѣ плоатѣ; seine Lust an
 etwas —, a аѣла пълчере дн
 чева, a vedé вълросѣ чева; so
 weit man — kann, кълѣ vezl кз
 окіѣ; siehe da! екъ, егъ; vezl
 —; n., sub., vedere; das — hat
 man umsonst, vederea нъ e не вані.
 Sehens-werth, a., demnѣ de възѣтѣ;
 кзриосѣ; —würdigkeit, f., чева че
 e demnѣ de възѣтѣ; кзриоситате.
 Sehenspunkt, m., пълтѣ de vedere.
 Seher, m., възѣторѣ (de чело а-
 скансе) проѣетѣ, проорокѣ; ви-
 ционарѣ; —blick, m., vedere про-
 ѣетикъ.
 Sehetohr, n., телоскопѣ; okianѣ =
 (ital. occhiale).
 Sehkraft, f., поѣиңа vederei.
 Sehne, f., кѣрдѣ; стѣдѣонѣ (въпѣ),
 нѣрвѣ.
 Sehnen; v., доѣескѣ оѣрте; sich —,
 a арде де доѣѣ.
 Sehnerv, m., пѣрвѣ оптикѣ.
 Sehnig, a., пѣрвосѣ; кз кѣрде, аз
 стѣдѣоне.
 Sehnlich, a., доѣитѣорѣ; ad., кз доѣѣ,
 ѣервинте.
 Sehnsucht, f., доѣиңа ѣервинте;
 —süchtig, —süchtvoll, a., авѣиңсѣ
 де доѣиңа, доѣитѣорѣ.
 Seht, ad., прѣ, оѣрте, таре, мълѣтѣ;
 so —, атѣтѣ; wie —, пълъ ла
 че пѣатѣ; nicht —, нъ прѣ; zu
 —, прѣ таре.
 Sehweite, f., дистанца vederei.
 Schwertzeug, n., органѣа vederei.
 Seiche, f., (ком.) пѣшатѣ, зѣиңа.
 Seichen, v., се нишъ (вака).
 Seichter, m., пѣшѣчлосѣ.
 Seicht, a., жосѣ, пѣиңѣ аѣсндѣ, нъ
 дпалѣтѣ; сіѣ. секѣ, макѣ, сѣпѣ-
 ѣичаѣлѣ; das Wasser ist hier —,
 ana нъ e аѣсндѣ аиѣ; das ist ein
 —er Kopf, зѣта e хнѣ канѣ секѣ.
 Seichtigkeit, Seichtigkeit, f., неаѣан-
 зине; сѣпѣѣичаѣдѣтате.
 Seichtkopf, m. поп., пѣшѣтѣоре, оѣѣ
 де нѣатѣ; —winkel, m., колуѣ
 де пѣшаре.
 Seide, f., мълтасѣ; rohe —, мълтасѣ
 крѣдѣ; gezwirnte —, зоранѣиѣѣ
 = (ital. organzino) мълтасѣ тѣрсѣ.
 Seidel, n., пѣтѣрѣѣ (мѣсѣрѣ de
 ѣлside); —Wein, пѣтѣрѣѣ de винѣ.
 Seidelbast, n., даѣиңѣ; —rinde, f.,
 скѣрпѣ де даѣиңѣ.
 Seiden, a., де мълтасѣ; —arbeit, f.,
 лѣкѣра де мълтасѣ, мълтѣсѣрѣѣ;
 —artig, a., мълтѣсѣрѣѣ; —band, n.,
 панѣлѣкѣ, кордеа де мълтасѣ; —
 bau, m., кылѣтѣрѣ де мълтасѣ; —
 cocoon, m., гогѣшѣ де мълтасѣ,
 коконѣ (d'aigѣ ворѣа коконѣ, ко-
 пѣламѣѣ, дпѣшѣатѣ ка пѣмеа де
 верме де мълтасѣ); —ei, n., оѣ,
 семинѣ де тѣадѣѣ де мълтасѣ;
 —fabrik, f., ѣасѣрикѣ де мълтасѣ;
 —faden, m., ѣирѣ де мълт.; —
 färber, m., тѣнѣтѣра де мълт.; —

- gehäuse, —gepinnst, n. —cocoon;
—haar, n., ширъ, ширъ ка шьт.;
—handel, m., погудъ ка шьт-
сьри; —hase, m., ieppe de An-
gora; —haspel, m., pекиторъ de
шьт.; —hut, m., пыльриъ de шьт.;
—laden, m., волгъ de шьт-сьри;
—mühle, f., торкьторъ de шьт.;
—raupe, f., верме, гьндакъ de
шьт.; —reich, a., шьт-сьосъ; —
rolle, f., тосоръ de шьт.; —
schwan, m., кодъ шьт-сьосъ, vom-
vichъ (пасере); —spinner, m.,
торкьторъ de шьт.; —spinneret,
f., торкьториъ, савриъ de шьт.;
—spule, f., тосоръ de шьт.; —
spize, f., динтеа de шьт.; —
sticker, m., кьсьторъ ка шьтасъ
ла гергосъ; —stickeret, f., кьсь-
ториъ ка шьт.; —stoff, m., ма-
териъ de шьт., шьт-сьриъ; —
waare, f., шьт-сьри; —watte, f.,
ватъ de шьт.; —weber, m., де-
сеторъ de шьт.; —weberei, f.,
мештериъ de цесътъ шьт.; —
wirker, m., в. —weber; —wurm,
m., верме de шьт.; —zeug, m.,
материъ de шьт.; —zucht, f., в.
—bau, —icht, a., шьт-сьри; —ig,
a., шьт-сьосъ.
- Seife, f., сыпнъ; —.steden, a. оаче
сыпнъ.
- Seifen, v., сыпнеськъ; сыпнъ (ан
min.) ширеле de металъ.
- Seifenartig, a., сыпни; —asche, —
stedenasche, f., ченашъ de сыпнъ;
—bereitung, f., сьврикъциъ de
сыпнъ; —blase, f., вешикъ de
сып.; —erde, f., пыпнтъ сып-
носъ; —geist, m., спиритъ de сып.;
—traut, n., сыпнърицъ (пыпнтъ);
—lugel, f., гловъ de сып.; —lauge,
f., лешъ de сып.; —stedenet, f.,
сыпнъриъ (мешт.); —stedenlauge,
f., лешъ таре de сып.; —stein,
m., смеалитъ; —wasche, f., сы-
пнате; —wasser, n., аупъ de сы-
пнъ; seiflich, a., ка сыпнъ; —
seifig, a., сыпносъ.
- Seigen, seihen, v. n., (векъ) кадъ
дроптъ ан жосъ, перпендикларъ;
—, v. a., стрьнъръ (прин пыпнъ-
- търъ); —blei, n., пыпнъ de гь-
тспитъ (метале).
- Seigen, v., пыпнескъ (арцитъ din
арамъ prin пыпнъ).
- Seiger, Seiber, m., пендыкъ, пып-
винъ; стрькарьторъ; орлопъ; ин-
спекторъ de сарине; —gang, m.,
кондыкъ перпендикларъ (ан mi-
не); терснъкъ орлопнъ; —herb,
m., ватръ de пыпнитъ; —hütte,
f., пыпниторъ (de арцитъ prin
пыпнъ).
- Seige-, Seig-fach, m., стрькарьторъ,
сакъ de стрекьратъ; —trichter,
m., ситишкъ de стрекьратъ; —
tuch, n., (пыпнъ) стрькарьторъ.
- Seihen, Seigern, v., стрекьръ, пы-
пнескъ.
- Seihung, Seigerung, f., стрькаръ,
пыпнъ.
- Seil, n., ошно, ошнъ; (штрелъ);
ошнъ; —tänzer, m., жькьторъ
по ошно; —werk, n., ошнитъ.
- Seiler, m., ошнаръ; —arbeit, f., ош-
нъриъ; —bahn, f., лькьториъ ош-
нарнъ; —handwerk, n., месеръ
de ошнаръ; —meister, m., ошнаръ.
- Seilerei, f., ошнъриъ.
- Seim, m., зомъ вьлосъ; мьере de
ошнаръ; ськъ; чиръ.
- Seimen, v., ськьръ мьереа; кьрьцъ
мьереа; оакъ зомъ вьлосъ.
- Sein, Seine, Sein, n. pr., ськъ, адъ
ськъ; пропъри; —Bruder, орате-
ськъ; um seines selbst willen, ан-
mal' нентръ данськъ; ich erinnere
mich seiner, оакъ амъ ресьвине,
амъ адъкъ аминте de оакъ.
- Sein, v., сьнтъ, мо оакъ ан
оингъ; ich bin hungrig, амъ естре
ооме; ich bin schläfrig, ми е
сомнъ; was ist davon? кьтъ ко-
сръ? че предъ аре? es ist mir,
als wenn, ми се паре ка ми кьтъ;
sei gutes Muthes! аивъ коранъ!
ich bin des Todes, сьнтъ моръ;
übel daran sein, а пыди рехъ; —
n., острингъ.
- Seinerseits, ad., din партъ'ми, din
партъа са.
- Seinet-halben, —wegen, ad., нентръ
данськъ, din привингъ данськъ.

Seiniger, e, es, a., aš' eš; er hat das Seinige gethan, eš' ammini parrea datoringoſ' eaze.

Seifing, f.; ošne eapra.

Seit, ad., de, dešandš, deza; — der Zeit, de aranyi; — kurzem, de kšandš; — ab, aštšrea, darsšpš.

Selbtem, ad. mi conj., dešandš; dšr' ačee; dšr' če.

Seite, f., aštšre; parre; kšera; pašir, oagš (an kare); an der — befindlich, koštšraš; rechte —, aštšrea dšentš; jede Sache hat zwei — n., roš' škšraš are oagš mi docš; er ist auf meiner —, eš' yne ka mšo; auf welcher —? die kare parre? auf die — gehen, a ce. trape za o parre; sich auf die faule — legen, a ce da xeneš, a ce da xopšniš; die Hände in die — stecken, a šue mšixe an mošdš.

Selten-abriš, m., dešomš an pro-šir; — angriff, m., ašakš die aštšrea, ašakš die ošankš; — bau, m., arina šakš edišniš; — blič, m., kštštšre kšrešir, mešitš, tršštšre die ošis; — erbe, m., kšronomš koštšraš; — flügel, m., arina šakš ošarice; — gang, m., merš aštšrea; kopidorš aštšrea; — getwehe, n., ošadš, eavš; — hieb, m., tšio-štšre an ošankš; — lang, ad., kštš o pašir; — schmerz, m., dšpore an kšere; — sprung, m., špštšre an aštšrea; — stechen, n., žanš, plešicic; — stoš, m., lošitšre kštšraš; — tasche, f., ešragš de aštšrea; — tüch, n., nieš aštšraš, nieš de aštšrea, aškrš aštšratš, ešš mi ošomšatš ka aštšraš; — tasche, f., tašikš (itax tasca) de aštšrea, vaxdšarš; — thür, f., všš aštšrea; — ver- wandte, m., ršdš koštšraš; — weg, m., kaze aštšrea; — werf, n., (ošpš.) ošankš; — wind, m., vankš ne miškonšakš švil; — zahl, f., nšterakš pašinoš.

Seltdarts, ad., za o parre; aštšrea.

Seft, m., vinkš de Kanaria.

Seftte, f., eokš, konšeciane; ešecš pexošokš.

Seftirer, Seftenmacher, m., eokšarš.

Sefundant, m. eokšadantš (andšerš).

Sefunde, f., eokšadš (60 par' o minšr).

Seladon, m., amurš, izveš, ce-šadonš; — grün, n., vepšezarš.

Selbander, ad., amšadoš, kšre doš, vankš ka aštšakš.

Selber, a. Selbst.

Selbiger, e, es, pr., ašokš, ašomš, ačezamš; dšndšakš.

Selbst, a. mi ad., ašcšmš, ašcšyš, ašcšmš, ošnemš; cingšrš; anš mi, kšarš mi; ich —, eš ašcšmš; sie selbst, ea ašcšmš; von sich —, de cšnemš, deza cšnemš.

Selbständig, a. mi ad., ešvostandšakš; de cšne oštštšorš, ešvostšorš de cšne; neaštšratš, nedemindšre; — feiz, f., ešvostingš de cšne, neaštšrape, nedemindšr.

Selbstachtung, f., ošimš de cšnemš; — besiedung, f., ošaniš, mašaxš, aokšicšne, ešvšape de cšnemš; — befriedigung, — genußthung, f., cšricšmšicšne prošpšr; ašdecš-šape prošpšr; — beherrschung, f., domšre pšecre cšnemš, pšepš-šape de cšnemš; — bekenntniš, n., — geständniš, n., mšpšpšicšre pro-špšr; — betrachtung, f., kšntšm-špšicšne an cšnemš, čerčetare prošpšr; — betrug, m., amšpšre de cšnemš, ašmšlšcšne de cšnemš; — bewußtsein, n., konšmšingš de cšnemš, mšingš de cšnemš; — eigen, a. mi ad., prošpšr, aš' ešš; — entleibung, f., — mord, m., cš-švšdepe, cšmšvidš, všdepe de cšne; — entſagung, f., lšpšdape de cšne; — erfahrung, f., ešepšingš prošpšr, pšecš prošpšr; — erhal- tung, f., konšervšicšne prošpšr, pštšrape de cšnemš; — erkent- niš, f., kšnoštšrea prošpšr; — erniedrigung, f., amššrepe prošpšr, ašmššrepe de cšnemš; — gefällig, a. mi ad., konšpškštš mie aš-šcšmš; dešepšš, vankš; — gefühl,

n., cîmguă propriă, cîmguă de cînemî; cîmguă de galorea ca; — genüßsam, a. mi ad., андестялатă de cînemî; demerit; — geschrie- ben, a. mi ad., астораѳ, ориѳи- наѳ; — geschriech, n., монолорѳ, vorpire кз cînemî; — haß, m., ара de cine; — heit, f., анцимимѳа propriă, анцима, individuaitate; — herr, m., domnă de cînemî, domnă neatърнатă; — herrschaft, f., domniă negermărită, domniă астократіѳ; domniă de cînemî; — herrscher, m., астократѳ, domni- торѳ negermărită; — hilfe, f., ръсазнаре приватъ, vindictă; а- пъраре de cînemî; — lauter, m., сьнъторѳе, вокаръ (мласникъ); — liebe, f., изире да cine, амѳре propriă; eroicmă, exime; — lob, n., лавдъ propriă, лавдъ de cine; — mörder, m., cîncidă, vçirьторѳ de cînemî; — prüfung, f., ессаменă de cînemî; — rache, f., ръсазнаре propriă, vindictă приватъ; — ruhm, m., глоріѳ demerit, vani- тате; — ständig, v. Selbständig; — sucht, f., eroicmă, exime; — süchtler, m., eroicră, exicră; — thätig, a. mi ad., лъкръторѳ de cînemî, neciuită; — thätigkeit, f., лъкраре neciuită, спонтанитате; — unterricht, m., ановъгътръ de cînemî; — verachtung, f., dieпредă propriă, врçиѳ de cînemî; — vergessen, a. mi ad., vitată de cînemî; — vergessenheit, f., vitare de cînemî; — verläugnung, f., ас- нераре, лъндаре de cînemî; — vertheidigung, f., аурареа de cî- nemî; — vertrauen, n., анкредереа да cînemî, копѳединъ propriă; — wille, m., воинъ propriă; — zufriedenheit, f., андестяларе кз cînemî.

Selbstisch, a. mi ad., eroicră, in- тересатă (ап фѳлосѳиă сьѳ).

Selbstler, m., eroicră.

Selenium, n., (xim.) салинă.

Selig, a. mi ad., ѳериче, ѳеричитă; ръносатă (ап Domnă), мортă; — macher, m., ѳеричиторѳ, сьвѳ-

торѳ (Xc.); — sprechen, v., de- кларă de сѳзнтă (ае анă ръносатă).

Seligkeit, f., ѳеричире, ѳеричитате.

Sellerie, f., гелинъ, селерѳ (лорѳи).

Selten, a. mi ad., рарă; араре, е- раре опі; кзрѳосѳ; cîngларă, стра- ordinăris.

Seltenheit, f., раритате, лъкрă рарă.

Seltzam, a. mi ad., рарă; кзрѳосѳ; cîngларă, vizară (ѳр.); стръинă; straordinario.

Seltzamkeit, f., раритате, cîngлари- тате; straordinario, лъкрă стра- ordinăris.

Semester, n., семестрă, жьмътате de анă.

Semifolon, n., аснтă кз котъ, се- миѳолонă.

Semiloz, m., семѳлорѳ (miner).

Semiologie, f., Semiotik, f., semio- tikă (mîingă).

Semmel, m., пъне аивъ, ѳрансеръ, мимъ; — mehl, n., ѳлѳреа ѳинѳ.

Senat, m., сенатă (Rath); — be- schlus, m., декретă din сенатă.

Senator, m., сенаторѳ (Rath), сѳ- тьиторѳ, вьтрънă.

Send, n., cinodă (совѳрѳ), адънанъ vicepичѳскъ; — brief, m., — schrei- ben, n., епѳстолиă.

Sendel, v. Zindel, Zendel.

Senden, v., митă, тримитă, мънă; сьедезă.

Sender, m., мидъторѳ, тримидъторѳ, мънъторѳ.

Sendung, f., мичѳне, мънътръ; сьедигизне.

Senesbaum, m., сенă, арвореаă de сенъ; — blätter, pl., ѳол de сенъ.

Sens, m., мъштарă (ѳр. moutard); сенанъ; seinen — dazu geben, а лъа парте ла копверсъцизне.

Sensbrühe, f., замъ, салѳе (ital saisa) кз мъштарă; — büchse, f., борканă кз мъштарă; — forst, n., грънѳте de мъштарă; — mehl, n., мъштарă мъчинатă, ѳинъ de мъ- штарă; — pflaster, n., властрă, епѳластрă de сенанъ, сенанѳмă;

— teig, m., алатă de мъштарă.

Sengen, v., ардă; пълескă, пъл- жолескă; аспинă; — und bren-

- nen, а пречеаче дн фокѣ шѣ дн
флакърѣ.
- Sengerig, a. шѣ ад., пѣрлѣтѣ.
- Senior, m., маѣ вѣтрѣнѣ, сеніорѣ,
maï de an.
- Seniorat, n., сеніоратѣ, деканатѣ
(ла шкѣле).
- Senfangel, f., щѣзѣнѣ дн денеленѣтѣ.
- Senfblei, v. Bleiloth.
- Senfe, f., (грѣд.) вотѣшѣ; скѣзн-
дѣтѣрѣ, гѣвѣнѣтѣрѣ (деуѣтѣнѣтѣ);
знѣлѣтѣ де кѣзнѣдатѣ; кѣтѣтѣнѣ.
- Senfel, m., знѣлѣтѣ де кѣзнѣдатѣ;
скѣвѣ; цѣпѣ; пантѣлѣкѣ.
- Senfeln, v., дн денеленескѣ (кѣ аче,
кѣ дн дрепе).
- Senfelnadel, v. Schůtnadel.
- Senfen, v., кѣзнѣдѣ, скѣворѣ, де-
ласѣ; (вотѣшѣ, вѣла); сѣдескѣ;
дн мѣлѣнѣтѣ; fch —, те ашезѣ,
те деласѣ, те ласѣ дн жосѣ;
кадѣ (дн цѣнѣтѣ).
- Senfer, m., ратѣрѣ де рѣсѣдѣтѣ,
вотѣшѣ; кѣрлѣгѣ де вѣлѣ; волокѣ;
трохеѣ (верѣ).
- Senf-garn, n., —hamen, m., волокѣ,
рецеа, трѣжѣ.
- Senfker, m., пантѣлѣкарѣ.
- Senflinie, f., лѣнѣ перпендѣкѣларѣ.
- Senfnadel, f., конѣ, чѣркѣ, чер-
кѣторѣ.
- Senfrobe, f., вѣцѣ де сѣдѣтѣ, вотѣшѣ.
- Senfrecht, a. шѣ ад., дрепѣтѣ дн
жосѣ, перпендѣкѣларѣ, ла плѣтѣвѣ.
- Senfseife, f., вѣршѣ (де пескѣтѣ).
- Senfswage, f., ареометѣрѣ.
- Senfung, f., ашезѣтѣрѣ, делѣсѣтѣрѣ,
делѣсѣтѣнѣтѣ, кѣзнѣдѣтѣрѣ, ско-
ворѣтѣнѣтѣ.
- Senne, f., кѣрдѣ де аркѣ (Sehne);
чѣрдѣ де вѣте; колѣва вѣкарѣлѣ
(дн Елвѣдѣа); сенѣ (арѣорѣлѣ).
- Senner, m., вѣкарѣ (дн Елвѣдѣа);
калѣ де ерѣлѣ.
- Sennerel, f., вѣте грѣсе (дн Елвѣдѣа);
вѣтѣтѣрѣ знѣде стаѣ вѣчѣле; кѣ-
щѣнѣ, стѣлѣ, вѣрѣнѣтѣрѣ.
- Sennhütte, f., кѣшѣнѣ, стѣлѣ.
- Sennŷcht, a. шѣ ад., перѣвосѣ, вѣл-
жосѣ, тѣнѣросѣ.
- Senfal, m., самсарѣ (Mäfler).
- Senŷe, f., кѣсѣ, фалѣче (мождѣв.)
- Senŷen, v., косескѣ (Mäŷen).
- Senŷenmann, m., косачѣ; гѣлѣчерѣ
(ла вѣгаѣе); Мѣрѣлеа.
- Senŷenŷmied, m., факѣрѣ де кѣсе.
- Senŷerie, f., сѣтѣсѣрѣ.
- Senŷenz, f., сѣнтѣнѣ.
- September, m., Септѣмѣре.
- Septime, f., (мѣс.) септѣмѣ.
- Sequeŷter, m., сѣкѣвестѣрѣ.
- Serail, n., сѣралѣ (ла сѣтанѣ).
- Seraph, Seraphin, m., Серафѣнѣ,
дн перѣ кѣ 6 арѣне.
- Seraŷkier, m., сѣраскѣерѣ, мѣнѣотѣрѣ
де рѣсѣвоѣ; комѣданѣтѣ де ар-
матѣ (ла тѣрѣ).
- Serenate, f., сѣратѣ, сѣренатѣ (мѣ-
сѣкѣ де нѣпѣте).
- Sergeant, m., сѣрѣванѣтѣ (ранѣ де
сѣвоѣдѣрѣ).
- Serpent, m., (мѣс.) сѣрпѣнтѣ, шер-
пѣнтѣ.
- Serpentŷtein, m., сѣрпѣнтѣнѣ, пѣтра
шерпѣнѣлѣ (Schlangenŷtein).
- Servite, n., сѣрѣвѣдѣ, арѣнѣтѣрѣ де
мѣсѣ; платѣ де кѣартѣрѣ.
- Serviette, f., сѣрѣветѣ, шерѣветѣ, пѣл-
зѣтѣрѣ де шѣтѣрѣ (ла мѣсѣ).
- Servitut, f., сѣрѣвѣтѣте, трѣкѣторѣ
(мѣнѣре вѣчѣнѣ, де пѣчѣрѣ, де аѣ
н. а.).
- Sesamkraut, n., сѣсамѣ (планѣ).
- Sessel, m., сказнѣ (Stuhl), скамѣнѣ
(вѣнѣцѣ), шѣдѣ, шѣзѣ, шѣзѣ.
- Sesshaft, a. шѣ ад., домѣчѣлѣатѣ, шѣ-
зѣторѣ кѣ локѣнѣца.
- Session, f., сѣсѣзне, шѣзѣтѣрѣ; шѣ-
дѣнѣ.
- Sester, m., сѣестѣрѣ, вѣдрѣ.
- Sesterzie, f., сѣестѣрдѣ (монѣтѣ ла
Roman).
- Seŷen, v., пѣлѣ, ашезѣ, колѣокѣ;
— Sie ŷich, шѣзѣl Dn; die Se-
ŷchwulŷt ŷetzt ŷich, дн фѣлѣтѣрѣа скаде;
das Pferd ŷetzt gut, калѣлѣ сѣре
вѣне; Alles datan —, а черѣа
орѣ че (пѣнѣтѣрѣ знѣлѣ лѣкрѣ); ŷich
über etwas hınweg —, а нѣлѣ пѣса
де чеѣа, а сѣ пѣлѣа маѣ прѣсѣсѣ
де орѣче пѣнѣлѣчѣре; Baumē —,
а пѣлѣнѣа арѣорѣ; über den Fluŷ
—, а лѣта прѣстѣ рѣдѣ; einem
den Kopf zurecht —, а вѣга мѣнѣ-

- zeichen, n., троѡѡ, monxmanr̄ de viatorib; —feier, f., —fest, n., solemnitate de avinvere; —fürst, m., prinčino avinr̄tor̄, domn̄ viatoric̄; —geränge, n., триѡѡ, номр̄ trixmō; —gott, m., Мартѡ; —göttin, f., Викториа, Белона; —held, m., ероѡ viatoric̄; —herr, m., трън̄ армар̄ viatoric̄; —kranz, m., —krone, f., крън̄, корѡн̄ de trixmō; —opfer, n., сакрѡич̄ de viatorib; —rausch, —taumel, m., вегр̄ de viatorib, ecnac̄, de avinvere; —wagen, m., кар̄ de trixmō; —zug, m., парад̄ trixmō, интраг̄ к̄ trixmō.
- Sieg-haft, —reich, a. mi ad., viatoric̄, trixmōtor̄
- Siegesgeschrei, n., стрѡг̄ de avinvere.
- Siegeslied, n., кълтек̄ de trixmō.
- Siehe! ег̄! ек̄! привѡмте!
- Siehe, f., ѡемеизн̄ (Sie); (ла ѡерѡлар̄) марѡине крестат̄, диатат̄.
- Siefeln, v. Siefeln.
- Siel, n., опрѡт̄, ѡезьт̄, ставѡ.
- Siele, f., тѡг̄; гър̄ de хан̄.
- Signal, n., семнал̄, семн̄.
- Signalement, n., конграсемн̄; семп̄мант̄, дескриереа семпелор̄ зне! персѡне.
- Signaliren, v., семп̄рез̄, семп̄реск̄, з̄реск̄ mi daš de шѡре (о трън̄, о персѡн̄, о наѡе).
- Signalist, m., семп̄рѡт̄, семп̄рѡт̄ (ла трънѡ).
- Signatur, f., семп̄т̄, семп̄рѡк̄, етѡкер̄; сзскрѡцѡне; семн̄ (ла кѡла тѡп̄рѡг̄).
- Signet, n., сѡцлѡд̄ (v. Siegel).
- Silbe, f., сѡлав̄.
- Silben-fall, m., рѡг̄ман̄, к̄динѡа сѡлавелор̄; —maß, n., прокодѡ, месѡра сѡлавелор̄; —stecher, m., пѡдант̄, к̄рѡтор̄ центр̄ тѡг̄ сѡлава; —weise, ad., сѡлав̄ de сѡлав̄.
- Silber, n., арѡнт̄; gebiegenes —, арѡнт̄ парѡд̄.
- Silber-ader, f., вл̄ de арѡнт̄;

- ähnlich, —artig, a. mi ad., арѡнт̄, ка арѡнт̄; —arbeit, f., арѡнт̄рѡ, лѡк̄ de арѡнт̄; —arbeiter, m., арѡнт̄ар̄; —batten, m., —stange, f., вар̄ de арѡнт̄; —bart, m., вар̄ к̄р̄н̄, ом̄ в̄тр̄н̄; —baum, m., ном̄л̄ Dianei; —bergwerk, n., —grube, f., мин̄ de арѡнт̄; —beschlag, m., ѡерек̄т̄, ѡерек̄мант̄, гарнѡт̄ de арѡнт̄; —blech, n., —platte, f., плак̄, тавл̄ de арѡнт̄; —borte, —treffe, f., рѡн̄ de арѡнт̄; —brocat, m., врок̄т̄ (materѡ, десет̄) de арѡнт̄; —braut, m., ѡп̄, тел̄, сарн̄ de арѡнт̄; —erz, n., минер̄ de арѡнт̄; —farbe, f., колѡре арѡнт̄, арѡнт̄; —espe, f., —pappel, f., пѡн̄ арѡнт̄; —fisch, m., арѡнт̄; —fitter, —flinter, m. pl., ѡл̄т̄, вѡанѡн̄, лѡстрѡ de арѡнт̄; —flotte, f., ѡлѡта de Mecoiko; —gang, m., ѡп̄, ѡп̄т̄ de арѡнт̄; —gehalt, m., валѡреа арѡнт̄, град̄ ѡнецел арѡнт̄; —geld, n., —münze, f., —stück, n., монет̄ de арѡнт̄; —geschirr, n., арѡнт̄рѡ, вѡѡ de арѡнт̄; —glanz, m., лѡстр̄ арѡнт̄; —glätte, f., лѡт̄рѡ de арѡнт̄; арѡнт̄; —grau, a., сзварѡнт̄; —haar, n., п̄р̄ к̄р̄н̄, п̄р̄ ал̄; —haltig, a., конѡл̄тор̄ de арѡнт̄; —hell, a. mi ad., лѡстрѡ ка арѡнт̄; —hochzeit, f., н̄нт̄ de арѡнт̄ (ла 25 ан); —klang, m., сзпет̄ арѡнт̄; —luchsen, m., вѡр̄ de арѡнт̄; —lahn, m., петѡг̄ de арѡнт̄; —licht, n., л̄мин̄ арѡнт̄; —mond, m., л̄н̄ арѡнт̄; —rein, a. mi ad., к̄рат̄ ка арѡнт̄; —reich, a., арѡнт̄; —ring, m., инел̄ de арѡнт̄; —stimme, f., глас̄, тѡн̄ арѡнт̄, глас̄ ѡр̄тѡк̄ ка сзпет̄ арѡнт̄; —stoff, m., стѡѡ, десет̄ к̄ сарн̄; —waare, f., арѡнт̄рѡ; —weide, f., сѡлѡ ал̄, сѡлѡ арѡнт̄; —weiß, n., ал̄ к̄ арѡнт̄, арѡнт̄;

- welle, f., зндъ де арѣнтъ; —
werk, —zeug, n., арѣнтърѣ.
- Silberling, m., монетъ де арѣнтъ,
арѣнтъ (ла Евреѣ античѣ; 30 ар-
pingl).
- Silbern, a. шѣ ад., де арѣнтъ.
- Silen, m., (митол.) Сѣленъ.
- Silhouette, f., профѣлъ контърнатъ,
сѣзетъ, профѣлъ пѣмаѣ адъмѣратъ.
- Simonie, f., сѣмонѣ, крѣмъ ка а
лѣѣ Сѣмонъ/Магълъ, вѣзѣреа шѣ
кѣмѣрареа сѣнтелоръ тѣне (маѣ
вѣртосъ а преоциѣ шѣ епископиѣ).
- Simſ, m., врѣъ (ла касѣ), (лѣ ар-
хѣт.) кашѣталъ, корпѣче (Besimſ);
полѣдъ дърѣнѣскъ.
- Singanſtalt, f., шкѣлъ де кѣнтърѣ,
де пѣалѣкѣ.
- Singbar, a. шѣ ад., де кѣнтатъ, че
се пѣте кѣнта.
- Singſor, n., хоръ де кѣнтърѣцѣ.
- Singdroffel, f., сѣзрѣъ кѣнтърѣцѣ.
- Singen, v., кѣнтъ, версѣескъ; шѣеръ
(вошѣа); сѣнъ (ѣла); цѣкѣ (вре-
кѣа); Alt —, а кѣнта пѣалъ;
durch die Nase —, а кѣнта не
насъ; nach Noten —, а кѣнта
не нотѣ.
- Singer, v. Sânger.
- Singerlich, ad., еѣ ѣѣ mir nicht —,
нѣ'мѣ вѣне сѣ кѣнтъ.
- Sing-lehrer, —meister, m., даскѣлъ
де кѣнтърѣ; кѣнтърѣцѣ, пѣалъ.
- Singnote, f., нотъ де мѣсѣкъ, сѣмнъ
де кѣнтаре.
- Singsang, m., кѣнтѣкъ стрѣкатъ.
- Singschule, f., шкѣлъ де кѣнтърѣ.
- Singspiel, n., оперъ.
- Singstimme, f., парѣа кѣнтатъ а
зѣлѣ кончѣртъ.
- Singſtück, n., арѣ, арѣетъ, кѣнтѣкъ,
кѣнтѣчѣлъ.
- Singular, v. Einzeln.
- Singvögel, m. pl., пѣсърѣ кѣнтърѣце.
- Sinken, v., кадъ, декѣдъ; те кѣ-
ѣндъ; скѣдъ; bis in die —de
Nacht, пѣвъ ѣа мѣргълъ нонѣѣ;
das Schiff ſinkt, пѣѣа се кѣѣндъ;
die Sonne ſinkt, сѣрѣлѣ аусѣе;
den Muth — lassen, а се дек-
корѣѣѣ.
- Sinn, m., сѣмнъ; сѣмнѣмѣнтъ; ѣн-
- цѣлесъ; сѣмнѣѣкѣѣѣне; ѣнѣмъ;
карѣкѣтеръ; опѣнѣзѣне; ѣѣѣет —
ѣнѣмъ нѣвѣлъ; leichter —, карѣ-
кѣтеръ зѣморъ; er hat keinen —
dafür, не елъ ачѣста нѣ'лъ мѣшкъ,
елъ нѣ сѣмѣ ашеа чева; es ist
mir nie in den — gekommen, нѣѣ
ѣдатъ нѣ мѣѣ вѣнѣтъ ѣа мѣнѣ;
auf ſeinem — bestehen, а еѣа не
опѣнѣзѣне сѣ; nach ſeinem — ma-
chen, а лѣкра де канълъ елъ; von
Sinnen ſein, а ѣѣ сѣмнѣтѣъ, а'мѣ
ешѣ din mungl; viele Köpfe, viele
Sinne, кѣте кашѣте, агѣтеа пѣрѣрѣ.
- Sinnbild, n., сѣмволъ, ѣмвѣлетъ;
деѣѣѣ.
- Sinnbildlich, a. шѣ ад., ѣмвѣлетѣкъ,
сѣмволѣкъ, кѣ ѣнѣцѣлесъ конѣрѣтъ,
ѣгѣратъ.
- Sinnen, v., те сѣкѣтѣескъ, мѣдѣтѣъ,
рѣѣлѣтѣъ, жѣдекъ кѣ мѣнѣтеа.
- Sinnen-genuß, m., —luſt, f., пѣ-
чѣрѣ трѣлѣешѣѣ, пѣчѣреа сѣмнѣ-
рѣлоръ.
- Sinnenliebe, f., аѣѣре сѣмнѣвалъ,
аѣѣре карѣналъ, трѣнѣскъ.
- Sinnenrausch, m., аѣѣѣѣѣа сѣпѣрѣзѣлѣ.
- Sinnenwelt, f., лѣтеа ѣѣсѣкъ, лѣтеа
мѣтерѣѣлъ, лѣтеа вѣзѣтъ.
- Sinnesänderung, f., сѣмнѣварѣ, сѣмнѣ-
вѣрѣмѣнтъ де опѣнѣзѣне.
- Sinnesart, f., карѣкѣтеръ, модъ де
а сѣмнѣ.
- Sinnesorgan, n., органъ сѣмнѣѣлорѣ,
органълъ сѣмнѣзѣлоръ.
- Sinngedicht, n., епѣграмъ.
- Sinnig, a. шѣ ад., кѣ вѣнъ ѣнѣцѣ-
лесъ, пѣнъ де ѣнѣцѣлесъ; мѣнѣтосъ.
- Sinnkraft, n., сѣмнѣѣтѣвъ мѣнѣѣѣ
(пѣанъ).
- Sinnlich, a. шѣ ад., сѣмнѣвалъ, мѣ-
терѣѣлъ, ѣѣсѣкъ, трѣцѣескъ, лѣтѣескъ;
карѣналъ, волѣнтѣосъ.
- Sinnlichkeit, f., сѣмнѣвалѣте, сѣмнѣ-
ѣѣѣне; пѣчѣре трѣнѣскъ.
- Sinnlos, a. шѣ ад., нецѣлесъ, ѣзѣръ
ѣнѣцѣлесъ; лѣнсѣтъ де сѣмнѣрѣ, не-
сѣмнѣлоръ; —er Menſch, омъ
сѣмнѣтѣъ; — zu Boden gefallen,
а кѣзѣтъ ла пѣмѣнтъ лѣшѣнатъ.
- Sinnlosigkeit, f., лѣнсѣ де сѣмнѣрѣ,

- since de angelocă, nedreptăţenie;
 minte cuminţită.
 Simpsflanze, f., cimşiriş.
 Sinnreich, a. mi ad., cu spiritoză,
 icoşă; aţeră, ingenioză; pînă
 de angelocă; pînă de cimşă.
 Sinnspruch, m., scărîngă, zică in-
 genioză, aţerimă (Denkspruch).
 Sinverwandt, a. mi ad., cunoscută,
 de angelocă pătiră; —schaft, f.,
 cunoscutură.
 Sinnvoll, v. Sinnreich.
 Sinnwerkzeug, v. Sinnesorgan.
 Sintermal, ad., sîndcă.
 Sinter, m., scănteie (ce care dă
 focă); cără, pătiră vătiră;
 —wasser, n., apă pătirăşă.
 Sintern, v., străcără, mă străcără,
 mîcără (an mine, an pătiră);
 mă scorşozimă, mă petrozimă
 (dă pătirăşă).
 Sippe, Sippschaft, f., pătiră, căm-
 păşime, concăşime.
 Sirene, f., Cirenă (sîndă fătiră
 parte fătiră, parte pătiră mi
 căntăşă); fătiră aţeră.
 Sirius, m., Ciriş (conşăşă).
 Sirocco, m., Cirocă, vătiră arăşă
 an mareă mediră.
 Sirup, Sirup, m., cîrăşă.
 Sesamkraut, v. Sesamkraut.
 Sitte, f., dărină, scărîngă; coşăşă,
 (obşăşă); pl. Sitten, morăşă, nă-
 răşă; das ist hier nicht mehr
 —; aţeră ne şă nă mă ecă
 dărină; damals war es —, ne
 arăşă epă dărină.
 Sittenbuch, n., cără decăre mor-
 răşă; —sabel, f., aţoză; —ge-
 seß, n., lege morăşă, porşăşă
 morăşă; —lehre, f., morăşă, erică;
 —lehrer, m., morăşă; pătiră-
 şăşă de morăşă; —predigt, f.,
 pătiră morăşă; —regel, f., pe-
 şăşă morăşă, măşimă erică; —
 richter, m., cencoră; —spruch, m.,
 scărîngă morăşă; —verbesserung,
 f., reforma dărinăşă; —ver-
 derbnis, f., străcărăşă nă răşă-
 şăşă, nedreptăţenie morăşă; —
 versetnerung, f., şăşăşăşă.
 Sittenlos, a. mi ad., străcără mor-

răşăşă, nedreptăţă, nemorăşă;
 peşă dădăşă, peşă pătirăşă; —ig-
 feit, f., străcărăşă morăşă, de-
 dreptăţăşă, şăşă morăşă, nemo-
 răşăşă.

Sittig, a. mi ad., modestă, de pătiră
 căşăşă.

Sittigen, v., şăşăşăşă, pătirăşă,
 scărîngă dărinăşă.

Sittlich, a. mi ad., morăşă; ländlich
 —, dăşă dărină şăşăşă.

Sittlichkeit, f., morăşăşă, pătiră
 căşăşă, şăşă şăşă.

Sittsam, a. mi ad., morăşă; că şăşă
 pătiră, modestă; căşăşă; omă-
 şăşă, omăşă.

Sittsamkeit, f., modestă, şăşă că-
 şăşă, pătiră căşăşă.

Sit, m., scăşă, şăşă, şăşă (an
 căşă); şăşă; şăşăşă, şăşăşă;
 şăşăşă; căşăşă (an căşă); et
 hat — und Stimme im Rathe,
 eăş apă scăşăşă mi votă an şăşă.

Sitarbeit, f., căşă de şăşăşă.

Sitzbank, f., şăşă (ital. banca),
 şăşă, pătiră, scăşăşă.

Sitzbein, n., omăşă şăşăşă.

Sizen, v., şăşă; şăşă; der Hut sitzt
 schief, şăşăşă şăşă şăşăşă; ich
 habe den ganzen Tag gefessen, eă
 şăşăşă şăşă şăşă; bleiben Sie —,
 şăşă; et hat ste — lassen, a şăşă-
 şăşă, ia şăşăşă şăşăşă (şăşăşă
 ia o şăşă).

Sitzer, m., şăşăşăşă.

Sitzfleisch, n., şăşăşă; kein — ha-
 ben, a şăşă şăşăşă, a şăşă
 şăşă şăşăşă, a şăşăşă de şăşă
 şăşă şăşă.

Sitzung, f., şăşăşă.

Skalde, m., scăşăşă, şăşăşă, şăşăşă
 căntăşăşă (an Scandinav).

Skelet, n., scăşăşă, omăşăşă.

Sleptifer, m., scăşăşă (şăşăşă,
 căre şăşăşă an şăşăşă şăşăşă şăşă
 o an şăşă).

Sleptisch, a. mi ad., scăşăşă, an
 şăşăşăşă.

Skizze, f., şăşăşăşă şăşăşăşă, şăşă-
 şăşăşăşă, şăşăşă, şăşăşă (ital.
 schizzo).

- Styiten**, v., сугезъ, глыбескъ, decemă (чеза).
- Slave**, m., склавъ, склаъ (ital. schiavo), роуъ; шеръ.
- Slaverei**, f., склывъ, скывъ, шервъ (ровъ).
- Slaven-arbeit**, f., лъръ де склавъ; —**geist**, m., спиритъ де склавъ, serviciemă, omă cu inima de шеръ; —**stann**, m., синуъ де склавъ; —**stand**, m., kondigiane шервъ, старе де склавъ; —**voll**, n., попоръ де склавъ.
- Slavisch**, a. mi ad., склывескъ, шервизъ.
- Storbut**, v. Scharbod.
- Skorpion**, m., скорпизъ; —**öl**, n., олетъ де скорпизъ.
- Smalte**, v. Schmalte.
- Smaragd**, v. Schmaragd.
- So**, ad.; ашеа (ital. si), аи ачестъ modă; pron. каре; conj. дѣкъ, de, деуи, анои, ашеа, де ачеша; totămi; tote so? кѣмъ ашеа; so viele Male, де ашеа опі; so lange als, ильъ кѣндъ; so wahr ich lebe, не видѣа мѣа; so bald ich kann, кѣтъ воіа нѣтеа маі кѣрѣндъ.
- Sobald**, ad. mi conj., аидатъ че; авіа.
- Sode**, f., кѣцвѣдъ, колѣцвѣдъ (чоранъ); кѣцвѣмѣте.
- Sodet**, m., приичъ.
- Sob**, **Soder**, m., сертъръ (аи гѣнтръ); арсеръ, дарере аи стотмахъ; акрѣлъ аи гѣтъ; ирдъ.
- Soda**, **Sode**, f., содъ, алкаи минералъ.
- Sodann**, ad., атѣчѣ.
- Sodbrennen**, n., v. Sod.
- Sodium**, n., натріѣ.
- Sodomie**, **Sodomiterel**, f., codomiz.
- Sodomit**, m., codomiz.
- Sodomitisch**, a. mi ad., codomizik.
- Sofa**, n., софъ; кананеа.
- Sofern**, ad., аи кѣтъ.
- Soff**, m., везтъръ некстмѣтатъ, ведѣт.
- Sog**, m., сѣпѣръ, сѣгѣръ; сѣгѣтѣре (макинъ); зрѣа корѣвѣі аи аиъ, казеа корѣвѣі.
- Sogbaum**, m., гриндъ, дрѣгъ де лѣсъ, де комъ (аи стѣрѣкратѣл сѣрѣпѣкоръ).
- Sogen**, v., пѣкѣръ; се кристалисѣзъ, се аиѣтѣръ (сареа сѣртъ).
- Sogleich**, ad., аидатъ, намаі-дѣкѣтъ (mintem).
- Sohle**, f., апъ сѣратъ (din сѣратѣн), тѣрѣтѣре, сарамѣръ; талпъ; васъ; лопѣгѣкъ (аи хѣрѣрѣі); конітъ; зрѣтъ; латѣлъ (аратрѣлѣі, цѣлѣлѣлѣі).
- Sohlen**, v., глыбескъ; те аиде-непескъ (аи mine).
- Sohlenleder**, **Sohlleder**, n., талпъ, пѣло де глыбѣгѣ.
- Sohlschacht**, m., пѣцъ кѣ сарамѣръ.
- Sohn**, m., сѣлѣ.
- Söhnen**, **Söhnelein**, n., сѣлѣуцъ, сѣишоръ, сѣтъ.
- Söhnen**, **sühnen**, v., аиѣкѣ.
- Söhnlich**, a. mi ad., аиѣкѣверъ, де аиѣкѣкѣ.
- Sohnsfrau**, f., поръ.
- Sohnsfind**, n., nepotă de сѣлѣ.
- Söhnopfer**, v. Sühnopfer.
- Soje**, f., соіъ (матеріъ дѣсѣтъ din гѣпъ).
- Solawechsel**, m., полицъ сола (емісѣ намаі одатъ).
- Solcher**, a. mi pron., атарѣ, аиѣлъ ка ачѣла, аиѣ асѣменеа; ачѣла.
- Solchergestalt**, ad., аи асѣтъ сѣрѣтъ, асѣелѣзъ, ашеа.
- Solcherlei**, a., де ачѣста.
- Sold**, m., сѣмѣрѣ, лѣсъ, солдъ, влатъ (хакъ).
- Soldat**, m., солдатъ, omă de arme, мѣлѣтѣрѣ, остамъ; ausgediente —, ветеранъ = (вѣтрѣлѣ).
- Soldaten-dienst**, m., сервѣцѣ мѣлѣтѣрескъ; —**haus**, n., какарѣтъ; —**hütte**, f., аѣрѣкѣ; —**leben**, n., вѣцъ солдѣдѣскъ; —**mäßig**, a., солдѣдѣскъ, ка солдатъ; —**rod**, m., зѣишорѣтъ; —**stand**, m., старъ мѣлѣтѣрескъ; солдѣцѣ; —**wesen**, n., манѣръ де солдатъ; —**zettel**, m., чедѣлъ де кѣрѣрѣ.
- Söldner**, **Söldling**, m., сѣмѣрѣмѣ, мѣрѣенаръ, нѣлѣмѣ.
- Solenn**, a., соленѣлъ, сѣрѣлѣтѣрескъ; —**ität**, f., соленѣтѣте.
- Solid**, a., солдъ, рѣспѣлѣтѣверъ; —**arisch**, a., солдѣаръ; —**ität**, f., солдѣтѣте.
- Solitär**, a., сѣнѣспарѣкѣ.

- Sollent**, v., а троваи, а ѓи омиератѣ, се каде, се кѣине; was soll ich thun? че тревѣ се ѓакѣ? was soll das? че ѓисомнѣзѣ аста? er soll gestorben sein, се зичо кѣ ар ѓи мѣритѣ; man sollte es kaum glauben, пѣгѣ вине се крѣзѣ.
- Söller**, m., подѣ (де касѣ); рѣндѣ, катѣ; соларѣ.
- Solo**, n., (мѣс.) соло, кѣнтѣ де зѣлѣ.
- Sollschacht**, m., пѣгѣ сѣриторѣ.
- Solvent**, a., солвентѣ, кѣпаче а пѣгѣ (datopijne).
- Solventz**, f., солвинѣ.
- Sommer**, m., вѣрѣ; ad. imp., вара.
- Sommerabend**, m., сѣрѣ де вѣрѣ, ѓрѣмѣсѣ; —aufenthalt, m., ѓо-кѣинѣ де вѣрѣ, вѣлѣ; —faden, m., пѣнтѣ де пѣлантинѣ; ѓирѣлѣ Mariel; —fleder, —sprossen, pl., ѣинrige, пете де сѣре; —frucht, f., —getreibe, n., —saat, f., ѓрѣнтѣ, грѣне, семинѣ де вѣрѣ; —haft, a., вѣратикѣ; —halbjahr, n., се-местрѣ де вѣрѣ; —haus, n., касѣ де вѣрѣ; —hufe, f., кѣадѣрѣ де вѣрѣ, зѣдѣлѣ, ѓрѣинѣ; —hut, m., пѣлѣрѣ де вѣрѣ; —kleid, n., вест-мѣнтѣ де вѣрѣ; —latte, f., мѣл-динѣ де о вѣрѣ; —laube, f., зм-кратѣ; —leiste, f., гарѣѣ де вѣрѣ; —licht, a., де вѣрѣ; —lust, f., аѣрѣ де вѣрѣ; —monat, m., ѣлѣлѣ; —morgen, m., диминѣ де вѣрѣ.
- Sommern**, v., се ѓнверѣзѣ, се ѓаче вѣрѣ.
- Sömmeren**, v., верѣзѣ, цинѣ ѓи ве-ратѣкѣ (о вѣгѣ).
- Sommerobst**, n., пѣме вератиче; —pflanze, f., пѣнтѣ де вѣрѣ; —roggen, m., секарѣ де вѣрѣ; —seite, f., лѣгѣрѣ мѣзѣонѣрѣ; mein Zimmer liegt an der —seite, касѣ mea заче сѣре ѣдѣлѣ; —sit, m., рѣмединѣ де вѣрѣ; —sonnen- wende, солстрѣиѣ де вѣрѣ; —tag, m., зѣ де вѣрѣ; —thierchen, v. Schneeglöckchen.
- Sömmerung**, f., цинѣрѣ ѓи вератикѣ.
- Sommervogel**, m., ѓѣрѣлѣ, ѓлѣ-тѣрѣ; —wägen, m., грѣлѣ де вѣрѣ;
- wende, v. —sonnenwende; —zeit, f., вѣрѣ; —zeug, n., матерѣ де вѣрѣ.
- Somnambule**, m., сомпѣмѣлѣторѣ, сомпѣмѣлѣ.
- Somnambulismus**, m., сомпѣмѣ-лѣизмѣ.
- Sonach**, ad., асѣлѣ, ашадѣр, дѣлѣ ачѣсѣра, дѣлѣ.
- Sonate**, f., сонатѣ.
- Sonatine**, f., сонатинѣ, сонатѣ мѣлѣ.
- Sonde**, f., кондѣ, чѣркѣлѣѣрѣ.
- Sonder**, pr., ѓѣрѣ.
- Sonderbar**, a., десѣрѣдивѣрѣ; сѣн-гѣларѣ, пѣртѣкѣларѣ; парѣ, кѣриѣѣ, сѣраѣрдинарѣ, ѣлѣдатѣ; es kommt mir sehr — vor, ѓмѣ цинѣ пѣ кѣриѣѣ; —zeit, f., сѣнѣларѣитѣрѣ; лѣкѣрѣ де мѣрѣрѣ; er hat viel — feiten an sich, ѓ зѣлѣ омѣ ѓѣрѣ ѣлѣдатѣ.
- Sonderlich**, a., пѣртѣкѣларѣ, сѣраѣ-динѣрѣ; ad. маѣ вѣртѣѣ, маѣ аѣлѣѣ; es kein cöb nicht, пѣгѣинѣ, пѣ мѣлѣ; ich habe keine — Lust dazu, пѣамѣ мѣлѣ пѣлѣѣре мѣлѣ.
- Sonderling**, m., омѣ десѣколѣ, омѣ ѣлѣдатѣ, кѣриѣѣ; ѓриѣинарѣ.
- Sondern**, conj., ма, ѓи, ѓнѣсѣ; nicht allein . . — auch, пѣлѣлѣмѣлѣ, ѓи ѓнѣ, ма ѓнѣ . .
- Sondern**, v., а десѣрѣгѣ, десѣѣѣ, десѣрѣѣѣѣ.
- Sonderst**, ad., sammt und —, кѣ тогѣ, тогѣ кѣлѣ сѣнтѣ, тогѣ ѓшпѣрѣлѣ.
- Sonderung**, f., десѣрѣгѣѣѣ.
- Sondiren**, v., кондѣзѣ, чѣрѣлѣ.
- Sonnabend**, m., сѣмѣзѣтѣ (сѣватѣ).
- Sonne**, f., сѣре; (ѓи кѣм.) ѣрѣ; es ist nichts so fein gesponnen, es kommt endlich an die —n, нѣчѣ ѓ ѓагѣ агѣлѣ де ѣскѣнѣсѣ, кѣрѣ пѣине сѣ пѣ есе лѣ лѣминѣ.
- Sonnen**, v., сѣрѣзѣ, сѣлѣлѣ лѣ сѣре, ѓнсѣрѣзѣ.
- Sonnenarbeter**, m., еѣлѣлатѣрѣ, ѓн-кѣнѣторѣ лѣ сѣре; —aufgang, m., рѣсѣрѣитѣлѣ сѣрѣлѣлѣ, ѓриѣнтѣ; —bahn, f., еѣлѣитѣкѣ; —bild, m., разѣ мѣмѣлѣтанѣ а сѣрѣлѣлѣ; —blume, f., ѓлѣрѣѣ сѣрѣлѣлѣ, цѣр-сѣре, еѣлѣгѣрѣлѣ; —brand, m.,

армиѣ; —dienst, m., еликарѣ;
—fächer, m., змвразѣ; —fattel,
f., (астр.) ѣакъре зминоче (ан
соре); —ferne, f., (астр.) аѣаѣ;
—finsterniß, f., екиасѣ, дитънечине
de соре; —flecken, m., патъ ан
соре; —glanz, m., стрълчире де
соре; —gluth, f., армиѣ, ардоре
de соре; —hell, —klar, a. шѣ ad.,
зминочѣ, кѣрѣ, ка сореѣ; еѣр.
vederpatъ, зминатѣ; —hüte, f.,
ардореа сореѣ; —hof, m., кѣ-
нѣнъ, черкѣ зминочѣ ан дѣзрѣ
сореѣ; —jahr, n., анѣ соларѣ;
—käfer, m., зовѣ зѣ Dzeъ = (ор.
vache a Dieu); —koller, m., тѣрѣ
(за кѣл); —kreis, m., орѣтѣ со-
ларѣ; —lauf, m., кѣрѣ зѣ соре-
ѣ; —licht, n., змина сореѣ;
—messer, m., елиометрѣ; —mi-
kroskop, n., мѣкрескопѣ соларѣ;
—monat, m., знѣ соларѣ; —
nähe, f., перѣлѣ; —rauch, m.,
пѣкѣ, чѣдѣ сѣкѣ; —regen, m.,
плѣтѣ кѣ соре; —ring, m., инѣлѣ
соларѣ; —scheibe, f., дѣкѣ зѣ соре-
ѣ; —schein, m., зминѣ де соре,
соре; пров. auf Regen folgt —
schein, дѣтѣ плѣтѣ тимѣс вѣнѣ;
—schirm, m., парасоре, змвразѣ
= (итал. ombrella); —seite, f.,
латрѣа де кѣтрѣ соре; —stand,
m., солетрѣгѣ (де вѣрѣ, де ѣрѣ);
—stäubchen, n., атомѣ, пѣнтѣле
вѣсѣверѣ ан змина сореѣ; —
stich, m., ватѣре де соре; тѣрѣ
(за кѣл); —strahl, m., разѣ со-
ларѣ; —straße, f., кѣлѣа сореѣ;
—system, n., сѣетѣмѣ соларѣ; —
thau, m., рѣѣ соларѣ; —uhr, f.,
кадрѣнѣ соларѣ; —uhrfunst, f.,
гномонѣкѣ; —untergang, m., ан-
сѣлѣ сореѣ; —wende, f., сол-
етрѣгѣ; —zeiger, m., кадрѣнѣ со-
ларѣ; —zettel, m., чѣкѣс соларѣ.
Sonnicht, Sonstig, a. шѣ ad., солѣтѣ,
зминатѣ де соре, есѣзѣ сореѣ.
Sonntag, m., зѣа сореѣ (анѣинте
de Крѣчѣ) азѣ: дѣминѣкѣ.
Sonntägig, sonntäglich, a. шѣ ad.,
de дѣминѣкѣ, дѣминѣкарѣ.
Sonntags-andacht, f., еѣзѣнѣ, де-

воѣзѣне дѣминѣкарѣ; —fiat, n.,
отѣлѣ вѣрѣкѣ; —feld, n., вѣст-
мѣнѣ де дѣминѣкѣ; —schule, f.,
шѣолѣ де дѣминѣкѣ; —staat, m.,
дѣмврѣкѣминте де дѣминѣкѣ.

Sonor, a., солорѣ.

Sonst, sonst, ad., азтѣминте, азтѣ-
минте; аѣарѣ де вѣѣстѣ; азтѣелѣ;
—odiniörъ; de darinъ; —wo, zn-
dena; —nicht, азтѣ минѣка; мѣѣтѣ
алѣ —, mal мѣнѣ дѣкѣтѣ азтѣ-
датѣ; wenn еѣ — nicht ist, дѣкѣ
ѣ nmal азтѣ.

Sonstig, a., де азтѣдатѣ, де оди-
нѣорѣ; seine —e Jugend, чѣлѣ-
латѣ вѣртѣлѣ азѣ солѣ.

Sopha, a. Sofa.

Sophist, m., вѣѣстѣ, ѣилосоѣѣ
минѣинѣкѣ; —erei, f., вѣѣстѣрѣ,
вѣѣстѣмѣ; —isch, a., вѣѣстѣнѣ.

Sopran, n., сѣпранѣ (глѣсѣ).

Soprata, f., сѣпратѣрѣ, вѣстѣ тѣрѣ.

Sorge, f., рѣжѣ (ѣ рѣд. кѣ: negli-
gentia, diligentia).

Sorgen, v., дѣнрѣжѣскѣ, порѣѣ, ам
рѣжѣ; кѣтѣ (de.); шѣ темѣ;
— Sie nicht dafür, n'al рѣжѣ,
н'ѣлѣ ѣѣ темѣ; für seine Familie
—, а кѣтѣ де ѣамѣлѣа са; lassen
Sie Andere dafür. —, актѣ сѣ
— нѣ ѣлѣ сѣолѣ перѣ азѣ.

Sorgen-frei, a. шѣ ad., дѣверѣ де
рѣжѣ; —last, f., сѣрѣина рѣжѣлорѣ;
—los, a., ѣѣрѣ рѣжѣ; —stuhl, m.,
— сѣазнѣа тѣтел, мѣзѣ кѣ вѣраѣ.

Sorgfalt, f., дѣзѣнѣнѣ, рѣжѣ; аттѣн-
дѣне, азѣреамѣнте.

Sorgfältig, a., дѣзѣнѣнѣ, аттѣнѣ,
кѣ рѣжѣ; —feit, f., карѣктерѣ
дѣнрѣжѣ.

Sorglich, a., дѣнрѣжѣлорѣ; —feit, f.,
дѣнрѣжѣре.

Sorglos, a., сѣкѣрѣ, нѣрѣжѣнѣ; —ig-
feit, f., сѣкѣспѣратѣ, нѣрѣжѣнѣ;
nedoringъ.

Sorgsam, a., дѣнрѣжѣнѣ; —feit, f.
дѣнрѣжѣнѣ, прѣвѣзѣнѣ.

Sorten, v., лѣрѣ дѣтѣнѣ кѣ ѣне.

Sorte, f., снѣнѣ, солѣ, ѣѣлѣ.

Sortiment, n., солѣимѣнѣ.

Sortiren, v., солѣгѣтѣ ан ѣѣспѣ,
азѣрѣ солѣспѣ.

- Sofsch,** ad., агътă de таро.
Sofse, f., сокъ, салцо (дн Ром.) = (ital. salsa).
Sothan, a., ачестă.
Souverân, m., съверанъ; —titl, f., съверанитате.
Soviel, ad., агътă de мѣрѣ; —ich weiß, по кѣтѣ шрѣ.
Spähhild, m., кѣтѣтаръ скодиторѣ.
Spähen, v., скодескъ, шпионезъ; —, n., скодире (ital. codiare).
Späher, m., скодиторъ, шпионъ.
Spähung, f., скодиторъ.
Spate, f., (дн пѣт) педикъторъ.
Spalier, n., спалиеръ; ширъ (soldat); Soldaten in — aufstellen, а пѣне по soldat дн ширъ.
Spalt, m., Spalte, f., десникътаръ, крепътаръ, соъшиетаръ (ital. fenditura); —bar, a., крепаверъ.
Spalten, v., крепъ, соъшилъ.
Spalter, m., крепъторъ.
Spaltig, a., крепъчоскъ, пѣнѣ de крепътаръ.
Spaltung, f., деснинаре, десникаре; деснърцире; ширъ (дн релере).
Spam, m., аскъ; шидиръ (schidia лат.); Späne von Feilen, шидиръ, правъ дѣръ пѣр; —bett, n., пѣр (de лѣмѣ).
Spänen, v., 'daß шидъ, ашкѣ la пѣрѣ; днцеркъ.
Spansfessel, n., пѣрчѣ de лѣнто.
Spange, f., кѣтѣрамъ, аграфъ; кѣтѣторѣ (ла картѣ).
Spanglet, m., фѣралваръ.
Spangrün, n., колѣре verde.
Spanisch, a., спаниолескъ; sic. стрѣинъ, шидаръ; das kommt ihm — vor, ачестă i се пѣре стрѣинъ; —e Hflege, f., лѣмтаридъ; —e Wand, f., паравънтъ.
Spann, m., глѣспъ; —ader, f., пѣрѣ.
Spanne, f., пѣлмъ.
Spannen, v. a., стиндъ, днкордъ; приндъ, днкаръ (кай); днтиндъ (вѣнтреле); месъръ къ пѣлма; торъпрезъ; das Kleid spannt, ме стринде вѣстмѣнтѣлъ; ich bin sehr darauf gespannt, ам тѣре днприситате; die Saiten zu hoch —, а претинде прѣ мѣрѣ; mit einem

- gespannt sein, а ѳи чѣртѣ къ чинѣва; —, v. n., амф етѣва —, iаъ аминте къ днкордѣре.
Spannenlang, a. mi ad., de o. пѣлмъ (лѣнр).
Spanner, m., днкордѣторѣ, пѣлмъ днкордѣторѣ.
Spanner, m., днкарътарѣ; трѣсъръ къ шрѣ кѣлѣ, дол шчл.
Spann-feder, f., кѣрдъ, рѣсоръ, аркъ; —hoch, a. mi ad., днкаръ de o. пѣлмъ; —holz, n., фѣсчѣлъ днтинътарѣ; —fette, f., педикъ, лѣнгъ de днпедикарѣ; —kraft, f., еластичитате, пѣтере днкордѣторѣ; —kräftig, a., еластикъ; —nagel, kiaiъ de днкордатъ; —raupe, f., омидъ прѣчесионаръ; —riemen, m., (колѣнаръ) пѣдалъ; —schüre, pl., кѣрдѣле дѣла о товъ; —nung, f., стѣсѣмѣнтъ, днкордѣтаръ.
Spannbüchse, f., крѣдѣторѣ, кѣтѣ de крѣдатъ ванъ; —casse, f., касъ de крѣдатъ; —en, v., крѣдъ, пѣстрѣзъ нѣ лѣтѣескъ, икономическъ ванъ; —en, n., крѣдѣре, икономизъ; —er, m., икономъ, пѣстрѣторъ.
Spannenbchen, n., капѣтъ (мѣкѣ) de лѣминаре (рѣмѣскъ).
Spargel, m., спарангъ; —bett, n., стрѣтѣ de спарангъ; —brühe, f., замъ, салцо de спарангъ.
Spargel, n.; —pfennig, m., ванъ de пѣстрѣтѣ; —herd, m., ватръ de икономизъ.
Spargelflee, m., лѣдѣрпъ, кѣтѣватъ.
Spargelkalk, m., iаскъ (аркъ); —licht, f., кѣкѣ de икономизъ.
Sparglich, a., фѣргалъ, кѣликоскъ, пѣтинъ; ad., къ крѣдѣре, не спондъ; —keit, f., фѣргалитате, крѣдѣре тѣре; поп. кѣлицъ.
Sparrten, m., кѣпѣтѣкъ (de пѣрѣ), кѣприоръ de касъ; er hat einen — zu viel, i лѣсѣште о дѣрѣ; —topf, m., кѣпѣтѣкъ de кѣприоръ; —werk, n., кѣприоритъ.
Sparsam, a., крѣдѣторъ, пѣстрѣторъ, икономъ; паръ; ad. къ икономизъ; —keit, f., икономизъ, пѣстрѣре.
Sparscheide, f., (кѣритъ). ѳиръ de шрѣ днпрѣвинѣдатъ дн лѣкѣ de пѣрѣскъ

- Spaß, m.,** глзъмъ; шажъ (mold.); — bei Seite, ohne —, фъръ глзъмъ; es ist bloß —, о нзмай глзъмъ, — treiben, а фаче ла глзмо; — en, v., глзмоскѣ; — hast, a. шй ад., глзмоскѣ; — macher, m., глзмиторѣ; — vogel, m., омѣ глзмоскѣ; — weise, ad., дн глзъмъ.
- Spasmodisch, a.,** спасмодикѣ, кз кърчел.
- Spasmiologie, f.,** спасмологиѣ.
- Spasmus, m.,** спасмѣ.
- Spät, a. шй ад.,** тързиѣ; — obst, n., нѣмо тързил; das — e Alter, върстѣ днаинтарѣ, върънеце аданчл; die — esten Zeiten, постеритатеа чеа май аданкѣ; in die — e Nacht sitzen, а виегя мжлѣ нѣптеа; die Uhr geht zu —, ораонѣла дн тързиѣ.
- Spät-äpfel, m.,** мърѣ тързиѣ; — bier, f., перѣ тързиѣ.
- Späte, f.,** тързиетате.
- Spatel, m.,** лопъдикѣ, спателѣ.
- Spaten, m.,** шкѣ, хърледѣ.
- Spät-ernte, f.,** сечериниѣ тързиѣ; — esten, ad., челѣ май тързиѣ; — frost, m., перѣ тързиѣ.
- Spath, m.,** спатѣ (miner.); дмолъ-търъ вартѣсѣ ла пичореле кайлорѣ (ветерѣлѣ); — fluß, m., флворъ-спатѣ (miner.).
- Spätheu, n.,** отавѣ (Strummet).
- Spathig, a.,** кз дмолъ-търъ вартѣсѣ ла пичорѣ; кз спатѣ.
- Spätherbst, m.,** рѣтнѣ тързиѣ; — jahr, n., римѣ тързиѣ.
- Spät-ling, m.,** тързиѣѣ (мелѣ, вилелѣ); — sommer, m., вѣра кокѣ-пелорѣ.
- Spaß, m.,** пасере (вразѣ), (Sperrling).
- Spazieren, v.,** мѣ примѣлѣ; — gehen, мерѣ ла примѣларе; — reiten, мѣ примѣлѣ къларе.
- Spazier-fahrt, f.,** примѣларе дн трѣ-сърѣ, дн коразѣ; — gang, m., примѣлѣтърѣ; локѣ де примѣларе; — reise, f., кълъторѣ де примѣларе.
- Specerei, f.,** спедерѣ, вълкѣнѣ; — händler, m., вълкѣнѣ.
- Specht, m.,** шкѣ, акжъдъръторѣ.
- Special, a.,** специалѣ; — karte, f., картѣ специалѣ.
- Species, f.,** спигѣ, фелѣ, колѣ; die vier — der Rechen-schaft, чело 4 спечил але аритметичел.
- Specification, f.,** спецификациѣ.
- Specifiren, v.,** спецификѣ, амежѣ дхоро фелхрл; деталѣ.
- Spezifisch, a.,** спецификѣ.
- Speck, m.,** слънинѣ, лардѣ; — bauch, m., пълтече гракѣ; — beule, f., дм-флхтърѣ де гръциѣ; — händler, m., слънинарѣ; — icht, a., слънинѣ; — ig, a., слъниносѣ, гракѣ; — käser, m., дерместѣ; — fischen, m., погачѣ конѣ кз слънинѣ; — messer, m., кжитѣ де дмгънатѣ; — schwarte, f., шорикѣ де слънинѣ; — schwein, n., поркѣ де слънинѣ, маскърѣ днгръшатѣ; — seite, f., слънинѣ (днтрѣгѣ сѣѣ жжмълате днл вѣѣ воркѣ); — stein, m., стегитѣ.
- Spectakel, n.,** спектаклѣ; сромѣтѣ, лармѣ; — n, v., факѣ лармѣ.
- Speculation, f.,** спекуляциѣ.
- Speculant, m.,** спекулантѣ, спеку-ляторѣ.
- Speculativ, a.,** спекулативѣ.
- Speculiren, v.,** спекулезѣ.
- Spediten, v.,** спедiezѣ, тръмитѣ.
- Spediteur, m.,** спедиторѣ, комми-сionarѣ.
- Spedition, f.,** спедигиѣ; — gut, n., марѣ де спедигиѣ; — han- del, m., — handlung, f., нерѣѣ де спедигиѣ.
- Sperr, m.,** ланче; пенжмѣ; — reiter, m., гълчерѣ къларе.
- Speiche, f.,** спигѣ, спигѣ де рѣтѣ; mit — n versehen, а днспига.
- Speichel, m.,** валѣ, саливѣ; — cut, f., саливѣциѣ; — drüse, f., рин-дърѣ саливарѣ; — flux, m., кър-перѣ де валѣ; — leder, m., лн-гжмиторѣ.
- Speicheln, v.,** факѣ валѣ, мѣ дшлѣ де валѣ.
- Speicher, m.,** гръларѣ, — heck, m., мъръзинарѣ.
- Speichern, v.,** карѣ ла гръларѣ, дм-мъръзинѣ.
- Speien, v.,** сжзѣлѣ; vomѣ вѣресѣ, ло-

- рѣскѣ, daß din mine; Feuer —, варць оокѣ.
- Spieler, m., скзішторѣ; шопъръ амеріканъ.
- Spielerling, m., сѳръв (пѳръ).
- Spielgut, —loch, n., (ла пѣл) газръ патрѣнгіларъ, лѣптокѣ де скърскѣ азъ дѣа цѣмпе.
- Spieler, m., дензшъ, орігаре.
- Spielerin, v., дѣцеломезѣ, пѣлѣ дѣ дензшѣ.
- Spielplatz, m., скзішторѳе.
- Speiße, f., шѣкарѳе; нѣтрѣре; мѳрпінде; —gerät, n., де але шѣкарѣ; vase; —hammer, f., —fessel, m., кѣмаръ, чѳларѣ азъ де але шѣкарѣ; —fort, m., пѣперъ, корѳъ кѣ де але шѣкарѣ; —meister, m., столнікѣ (дѣа Пѣ.), крѣдінгарѣ (ла кѣлзгѣрѣл аѣ.).
- Speisen, v. n., шѣпѣкѣ, сѣпѣлѣ ла масъ; —, v. a., нѣтрѣскѣ, daß де шѣкарѣ, хрѣнескѣ, трѣкѳезѣ; zu Mittag —, а прѣпѣлѣ; zu Abend —, а чѣла; außer dem Hause —, а нѣ шѣка акасъ; einen mit leeren Hoffnungen —, а цѣне пе чѣнева кѣ сѣперѣнѳе сѣчѣ.
- Speiseopfer, n., прѣскърѣ, лѣтѣ; —ordnung, f., ordinea мѣсел; —röhre, pl., осѳарѣ; —saal, m., сѣлѣ де шѣкарѣ, сѳѳрацѣрѣ (дѣа Пѣ.); —saft, m., кѣлѣ (сѣкѣ нѣтрѣторѣ, оортѣтѣ дѣнѣкѣтелѣ шѣкарѣ); —schrank, m., окрѣнѣ кѣ де але шѣкарѣ; —tisch, m., маѳъ де шѣкарѣ; —waaren, pl., лѣкърѣ де але шѣкарѣ; —wein, m., вѣнѣ де масъ; —wirth, m., осѣтарѣ; —zettel, m., чѳдѣлѣ, рѣцѣтрѣлѣ вѣкатѣлѳѣ; —zimmer, n., одаѣе де шѣкарѣ.
- Speisung, f., шѣкарѣ, осѣтарѣ; костѣ; нѣмѣнѣкарѣ; die — ist in dem Kofthause schlecht, в рѣлѣ костѣлѣ дѣа осѣтарѣ.
- Spellen, v. Spalten.
- Spelunke, f., пѣсѣеръ, вѣснѣ.
- Spelt, Spelz, m., азѣкѣ (Dinkel, triticum spelta).
- Spelze, f., дѣнѣлѣнѣ (грѣлѣтелѣ).
- Spende, f., дарѣ де мѣлѳѳенѣ.
- Spenden, v., daß, дѣнѣкарѣ ла мѣлѳѳенѣ.
- Spendet, m., дѣтѣторѣ де мѣлѣ.
- Spendiren, v., дѣрѣсѣкѣ.
- Spengler, v. Spängler.
- Sperber, m., азѣ, гаѣа; —baum, m., сѳрѣкѣ.
- Sperbern, v., нѣтрѣгѣзѣ чѣнѣмѣ.
- Sperling, m., вравѣ, лѣсѣре.
- Spermacetiflicht, n., лѣмѣнарѣ де сѳертѣчѣрѣ.
- Sperrebaum, v. Schlagbaum.
- Sperre, f., дѣнѣлѣтѣрѣ; лѣнѣкѣ, вѣрѣ де дѣкѣкѣ (пѳрта ла чѣтѣцѣ), вѣрѣрѣ; оупѣре (а пѣгоцѣлѣ); лѳдѣкѣ; сѣлѣрѣре (а пѣрѣлѣ).
- Sperren, v., дѣкѣкѣ; опрѣскѣ, дѣнѣпѣдѣкѣ; вѣрѣкѣдѣзѣ; вѣлѳчѣзѣ (о цѣрѣ); aus einander —, дѣспѣрѣтѣ; die Weine aus einander —, крѣчѣскѣ = (escarquiller ор.) нѣчѳрѣле; den Handel —, опрѣскѣ пѣгоцѣлѣ.
- Sperre-geld, n., вѣнтѣ де дѣтрѣтѣ (дѣтрѣо чѣратѣ); —glocke, f., клѳнѳтѣ де дѣкѣдѣре; —holz, n., вѣрѣ де дѣкѣдѣре; —horn, n., лѣлѣ кѣ корѣкѣ; —lette, f., лѣнѣкѣ де дѣкѣкѣ; —riegel, m., зѣворѣ, дрѣкѣ, вѣрѣлѣ = (verrou ор.).
- Sperreung, f., дѣкѣкѣтѣрѣ, вѣрѣкѣдѣ; крѣчѣре.
- Sperreweit, a., дѣскѣкѣ, даѣлѣ дѣа лѣтѣрѣ (о пѳртѣ).
- Spesen, f. pl., сѣнесѣ, кѣлѣвѣлѣ де сѣдѣцѣнѣе а тѣрѣлѳорѣ; —frei, ad., сѣнесѣлѣ пѣлѣтѣе; —nachnahme, f., (пѣгоцѣ) рѣпѣлѣрѣ.
- Speserei, v. Specerei.
- Sphäre, f., сѳѳѣрѣ.
- Sphärik, sphärisch, a., сѳѳѣрѣкѣ.
- Sphäroidisch, a., сѳѳѣрѣдѣлѣ.
- Sphinx, m., сѣлѣсѣ (монѣтрѣ сѣлѣлѳѣкѣ).
- Spialter, Spialter, m., сѣлѣтерѣ, зѣнкѣ.
- Spiden, v., дѣнѣлѣнѣзѣ, дѣнѣлѣнѣзѣ кѣ сѣлѣлѣ.
- Spidnabel, f., дѣпѣлѣтѣрѣ.
- Spidöl, n., олѣлѣ де лѣванѣ.
- Spiegel, m., мѣрѣтѣрѣ (= miroir ор.), оулѣнѣ; лѣвѣла, сѣлѣе лѣ

чітóre (а аpel), лчкілх (карpel);
 окіх (de pecea); —beleg, m.,
 овдзсътрх (спойтрх пе оаца din
 docă а глажел де огаиндъ, пре-
 паратъ din цінкх къ арцінтвїх);
 —blib, n., тінх, імацінъ, ресорпнтъ
 prin огаиндъ; —blant, ad., лчкі-
 торх ка огаинда; —ei, n., окіхрї
 де охе (лкатх).
 Spiegel-sefcterei, f., еціотакїх, лхтх
 преохкхтх; орї че се оаче нхмал
 пентрх окїі оменїлорх, нхмал де
 оорнх; —fenster, n., оерострх
 де огаиндъ; —feritor, n., теле-
 скопх катоптрїкх, телескопх рес-
 орпнторх (їастр. оїо.); —garn,
 n., рецеа къ окїхрї марї (лхлхт.);
 —gießer, m., тэрнхторх де огаиндї;
 —glas, n., глажъ де огаиндъ,
 глажъ оїнх; —glatt, a., пoredх,
 полїтх ка глажа; —harz, n., ко-
 лофонїх; —hell, a., лїмнеде ка
 огаинда (ана); —hütte, f., огаин-
 дхрїх; —kobalt, m., ковалтх лч-
 чїторх (есх); —lampe, f., рес-
 орпнторх; —lehre, f., катоп-
 трїкх, шїїндъ деспре ресорпн-
 переа лхїмїел; —manufactur, f.,
 мануфхтурх де огаиндї.
 Spiegeln, v., лхчеште, релхчеште;
 sich —, се огаиндеште (mal vine
 се mirъ (= se mirer ор.)).
 Spiegel-rahmen, m., кадрх, первахх
 де огаиндъ; —scheibe, f., окїх де
 огаиндъ (глажъ крїсталїнъ че кон-
 стїтх огаинда); —schleifer, m.,
 полїторх де огаиндї; —stein, m.,
 тїкх, аврхл нїсїчел; —tischchen,
 n., тоалетх; —zimmer, n., станцх,
 кавїнетх орнатх къ огаиндї.
 Spiegelung, f., огаиндїре, шїраре.
 Spieße, f., лївантх (плантх); —narr,
 f., нардх де лївантх.
 Spiel, n., жокх; жхкхрїх; петре-
 черо; ein — Karten, жокх де
 кхрїдї; — der Natur, жхкхрїх а
 натхрел, sich ins — mengen, а
 се амештека лл чева; die Hände
 im — e haben, а ої котхлїче;
 etwas auf's — setzen, а лїне лл
 перїкхлх; einem das — verderben,
 а ллхрхчїша планхлх кхїва; ein

gewagtes — haben, а ллхтрехрїнде
 о трехъ перїкхлхбех; (mit.) das
 — rühren, а вате това; mit flin-
 gendem — e ausziehen, а ешї къ
 това вхтхндъ лї къ олампара де-
 стїнх.
 Spiel-art, f., манїерх де жокх; ва-
 риационе (ла планте); —ball, m.,
 мїнче, вїлх; жхкхрїх; —ball-des
 Glückes, жхкхрїа порокхлхї; —
 bruder, m., картофорх маре; —
 buche, f., лотерїх; —buche, f., нх-
 лшх.
 Spielen, v. а. шї п., тх жокх; вате
 лл шхлте колорх (матерїа); кхрїтх
 пе лл їнстрхмхнтх; ich lasse nicht
 mit mir —, нх схлр омх де каре
 с'шї ватх жокх оїештечїне; Kat-
 ten —, а жхка кхрїдї; die Flöte
 —, а кхїта къ олавлхлх; den Lieb-
 haber —, а оаче пе аморехлхлх (пе
 шенх); mit Worten —, ллхтре-
 хїнцехъ екїночех; das Geschütz
 — lassen, лх къ тхлхрїлех; hoch
 —, а жхка пе маре; niedrig —,
 а жхка пе пхїнх.
 Spieler, m., жхкхторх, картофорх;
 —ei, f., жхкхрїх.
 Spiel-geld, n., ванї де кхрїдї; ванї
 де жхкхрїдї; —genos, —gesell, —
 kamerad, m., соцх, товаршх де
 жокх; —gesellschaft, f., соціетате
 де жхкатх (mal алесх лл кхрїдї);
 —haus, n., касх де жокх лл кхрїдї,
 картофорїх; —karte, f., карте де
 жокх; —klub, m., клубх, адхлх-
 тхрх де картофорї; —mann, m.,
 тхсїкантх; —leute, pl., тхсїканцї;
 —marke, f., маркх, оїшх де жокх;
 —narr, m., картофорх; —raum,
 m., оїг. кхтїнх, спацих; локх де
 жокх; —sachen, pl., жхкхрїл (ко-
 пїлхрештї); —schuld, f., даторїх
 де жокх; —stube, f., кхтарх,
 одаїе де жокх; —stunde, f., орь
 де жокх; —sucht, f., картоманїх;
 —tisch, m., тасх де кхрїдї; —
 uhr, f., орлоцїх тхсїкантх; —
 verderber, m., тхрхвхрхторх; —
 werf, —zeug, n., жхкхрїл; —wuth,
 f., патїмх де кхрїдї, в. —sucht;
 zeit, f., тїмхлх де жхкатх.

Spiele, f. (map.) дѣла.

Spierling, m., собра (пѣтъ); сар-дезь (пеште).

Spieß, m., цѣпъ, цѣпикъ; спиаро; шкъ, ланчо; сѣдигъ; et schreit, als wenn er am — e stecke, цѣпъ ка дин спиаро, ка дин гѣра шерпелъ; —bock, m., кѣптъкъ де спиаро; кѣпторѣ къ корѣце; —braten, m., спиатаръ дн спиаро; —bürger, m., четъдѣнѣ дѣчерѣ (odiniоръ); четъдѣнѣ, лергерѣ сѣмѣл.

Spiesen, v., дѣценѣ, трагѣ дн цѣпъ, дн спиаро.

Spieß-gesell, m., содѣ, товаръшъ; коммиче; —glanz, m., —glas, n., антимоникъ; —glanzsäure, f., ацидѣ антимоникъ; —weiß, m., черецъ, пѣмѣл, de антимоникъ; —hirsch, Spießfer, червѣ монгата; —isch, a., ка цѣпѣша, дѣпѣдѣ; —ig, a., цѣпѣшосѣ; —ruthе, f., варгъ, пѣа; —ruthen laufen, трече прин ширѣ, а ѳи вѣтѣтѣ къ пѣеле (soldatѣдѣ).

Spise, Spiese, ливантъ, пардѣ.

Spiss, n., **Spille, f.**, ѳесѣ; сѣдѣ, цѣ-рѣшѣ; ресчѣторѣ; осѣа котѣцѣл аратрѣдѣл.

Spissig, a. шѣ ad., сѣпѣце ка ѳесѣдѣ.

Spinat, m., сѣпѣакѣ (пѣдѣтѣ).

Spindel, f., ѳесѣ; сѣдѣ; осѣ; сѣпѣлѣ де скаръ (ла касъ); —baum, m., вѣртежѣ маре; арцарѣ шѣ алѣ соисрѣ де арворѣ; —förmig, a., ѳесѣѳормѣ; —treppe, f., скаръ спиарѣ.

Spinnell, m., сѣпѣлѣ.

Spinnbar, a., цѣсѣверѣ.

Spinne, f., пѣанѣенѣ; —feind, m., дѣжманѣ де мѣрте.

Spinnen, v., торкѣ; es ist nichts so hart gesponnen, es kommt endlich an die Sonnen, нимѣка нѣ се ѳачѣ ла дѣкѣнѣсѣ че сѣ нѣ ѳѣсѣ ла дѣ-минѣ; Tabak —, рѣсѣческѣ тѣ-тѣнѣ, ѳакѣ сѣдѣрѣле де тѣтѣнѣ; —, n., торсѣтарѣ.

Spinnen-artig, —förmig, a., де ѳорма пѣанѣинѣдѣлѣ; —gewebe, n., пѣнѣ де пѣанѣинѣ.

Spinner, m., торкѣторѣ; —in, f.,

торкѣторѣсѣ; —et, f., торкѣтарѣ, торчѣре.

Spinn-haub, n., торкѣторѣ, касъ де торсѣ, де коррѣкѣцѣне; —maschine, —mühle, f.; машинѣ, мѣрѣ де торсѣ; —rad, n., рѣтѣ де торсѣ; —saure, f., верѣме де мѣтѣсѣ; —todten, m., ѳсрѣкѣ де торсѣ; —stube, f., кѣмарѣ де торсѣ.

Spint, m., пѣне аѣзѣтѣсѣ, крѣдѣ, некѣнтѣ; v. шѣ Splint; —istren, v. Gräbeln.

Spion, m., сѣионѣ, сѣодѣ, сѣоди-торѣ; емѣсарѣ; —iren, v., сѣио-нозѣ, сѣодецкѣ.

Spirale, Spirallinie, f., сѣпѣралѣ, дѣнѣ торѣсѣсѣ.

Spirituös, a. шѣ ad., сѣпѣтѣсѣсѣ, тѣра.

Spiritus, m., сѣпѣтѣ, ѳѣсѣнѣ.

Spital, n., сѣпѣтѣдѣ (осѣпѣтѣдѣ).

Spiz, m., соѣс де кѣне, кѣне-ѣнѣ.

Spiz-bart, m., варѣ аскѣдѣтѣ, варѣ де цѣдѣ; —beutel, m., сѣкалѣдѣ; —bube, m., потѣогарѣ, марѣионѣ, лотрѣ, верѣанѣ, вѣстѣматѣ; —buben(sprache, f., дѣмѣнѣс де лотрѣ; —büberei, f., —bubenstreich, m., вѣрѣнѣтѣ, штрѣпѣгѣрѣ, аѣкѣкѣтарѣ де лотрѣ, трѣѣрѣ; —bübisch, a., вѣрѣнѣрѣсѣкѣ; ad. ка верѣанѣдѣ, лотрѣ шѣл.

Spize, f., вѣрѣѣ, аскѣдѣтѣ; сѣпѣтѣ (ла вѣрѣнѣ); крѣштѣтѣ; канѣ, ѳрѣп-тѣа (арматѣл); варѣа сѣпѣнѣдѣлѣ; дѣ-телѣ; einem die — bieten, а рѣсѣце кѣѣва, а ѳи сѣ штрѣпѣтѣлѣ.

Spizen, v., аскѣцѣдѣ, ѳакѣ вѣрѣѣ (ла ѳ пѣнѣ); die Dhiren —, а дѣсѣдѣе вѣнѣле, а аскѣлѣа къ лѣаре аминѣ.

Spizen-arbeit, f., лѣкрѣ де рѣделѣ, дѣтелѣ; —aufsaß, —besaß, m., коѣѣрѣ, кѣдѣ де рѣделѣ; —garn, n., аѣдѣ де рѣделѣ; —grund, m., пѣнѣа, шрѣтѣра рѣделѣлорѣ; —handel, m., рѣделѣрѣ, нерѣдѣ къ рѣделѣ; —kleid, n., вѣстѣнѣтѣ де рѣделѣ; —klöppel, m., ѳесѣ, чѣ-кѣнѣлѣ де (дѣмѣлѣтѣтѣ) рѣделѣ; —klöppeln, f., дѣтелѣрѣсѣсѣ, ѳѣ-кѣтѣре де рѣделѣ.

Spizfindig, a., сѣпѣпѣ, ѳѣнѣ; соѣионѣ,

- агльторѣ de амѣри раѣinate;
—felt, f., сзвѣгате, раѣнѣгате,
соѣгтрѣ.
- Spig-hade, —hade, f., сазъ (зарра
итал.) аскзѣгъ.
- Spisig, a., аскзѣгъ (mal кз сѣмъ
ла вѣрѣ); •иг. амѣригторѣ,
мѣшкѣторѣ кз ворва; —felt, f.,
аскзѣгате; •иг. амѣригтрѣ, ат-
тингере кз ворва.
- Spis-maus, f., шѣрече кз вогалъ
аскзѣгъ; —name, v. Spottname;
—sâule, f., овелѣсѣ; —winkelig,
a., аскзѣгѣларѣ; —jahr, m.,
дѣгте канѣ.
- Spleen, (zi soulin), шѣре реа (вогъ
англѣ).
- Spleiße, f., гандѣрѣ; деснѣкѣтрѣ.
- Spleißen, v., деснѣкѣ, кренѣ, гън-
дѣрескѣ.
- Spleißig, a. шѣ ад., деснѣкѣверѣ.
- Splendid, a., сзлендѣдѣ, огрѣзѣгѣ.
- Splint, m., аскѣ, гандѣрѣ; дѣмѣ
кз кѣрде ла лѣкѣте; алѣврѣ (ма-
терѣя арворелѣ дѣгтре скѣрдѣ шѣ
inima лѣ).
- Splissen, v., дѣкѣштѣ, дѣкѣѣ
(дѣъ лемне); лерѣ дѣъ ѣвѣл де
коравѣ калѣ дѣ калѣ дѣмѣкѣндѣле.
- Splitter, m., аскѣ, гандѣрѣ (де
лемнѣ сѣѣ ѣерѣ).
- Splittersasennacht, a., голѣ кѣм л'а
ѣкѣтѣ малѣса.
- Splitterig, a., аскѣсѣ, гъндѣрѣсѣ,
сѣѣ гъндѣрѣгѣ.
- Splittern, v., аскѣзѣ, гъндѣрѣзѣ;
се аскѣзѣ, гъндѣрѣштѣ.
- Splitternacht, v. Splittersasennacht.
- Splitter-richten, v., жѣденѣ кз амѣ-
пѣнтѣ, крѣгѣкѣ дѣн ѣирѣ дѣн пѣрѣ;
—richten, m., крѣгѣкѣ, ѣенсѣрѣ мѣ-
пѣнгѣсѣ; —weise, ad., кз аскѣя.
- Spoilant, m., снѣлѣантѣ, деснѣгѣторѣ.
- Spoilat, m., снѣлѣатѣ, деснѣгѣатѣ.
- Spoilien, pl., деснѣгѣерѣ.
- Sponde, f., патѣ (скелѣгѣлѣ де лемнѣ).
- Sponsalien, pl., снѣпсѣалѣ.
- Sporadisch, a. шѣ ад., снѣрадѣкѣ,
реснѣгѣ (инсѣле).
- Sporren, v. Sporn шѣ Spornen.
- Sporer, m., ѣазрѣ де шѣтенѣ, шѣ-
тенарѣ.
- Sporn шѣ Sporen, m., шѣтенѣ (ла
ѣиѣмъ, ла кѣкѣшѣ); воадѣ; мо-
тивѣ, дѣдѣмнѣ.
- Spornen, v., амѣшѣтенѣзѣ, даѣ шѣ-
тенѣ; •иг. аѣѣѣ, дѣгтрѣжѣтѣ.
- Sporn-fuße, pl., шѣѣѣре амѣшѣтенѣ;
—leder, n., кѣреа де шѣтенѣ; —
streichsel, ad., дѣ ѣѣѣа мѣре; —
träger, m., порѣгторѣ де шѣтенѣ.
- Sportelcasse, f., касѣ де венѣтѣ гъ-
гѣралѣ.
- Sporteln, pl., венѣгѣрѣ гъгѣралѣ, дѣ-
гѣрѣ касѣале але грѣвѣналѣлѣорѣ.
- Spott, m., де рѣѣѣ, лѣаре дѣ рѣѣѣ;
ватѣжѣкѣрѣ; bittere —, сарѣкасѣѣ;
feine —, иронѣ; —bild, n., ка-
рѣкатѣрѣ.
- Spöttelei, f., ватѣжѣкѣрѣре; дѣрѣсѣанѣ.
- Spötteln, v., аттѣнгѣ кз вѣмѣвѣкѣ,
инѣ дѣ рѣѣѣ кз ѣинеѣе.
- Spotten, v., дѣмѣ ватѣ жѣкѣ, дѣрѣдѣ.
- Spötter, m., дѣрѣдѣгѣторѣ, ватѣжѣкѣ-
рѣторѣ.
- Spöttereit, f., дѣрѣдѣре, ватѣжѣкѣрѣре.
- Spott-gebot, n., дѣре де преѣѣ де
шѣмѣка; —gebicht, n., сатѣрѣ; —
geist, m., сѣпѣрѣтѣ ватѣжѣкѣрѣгѣ; —
gelächter, n., рѣѣѣ ватѣжѣкѣрѣсѣѣ;
—geld, n., преѣѣ де шѣмѣка.
- Spöttisch, a., ватѣжѣкѣрѣторѣ, дѣрѣ-
зѣнтѣ.
- Spöttler, m., лѣгѣторѣ дѣ рѣѣѣ.
- Spott-lieb, n., кѣнтѣ сатѣрѣкѣ; —lust,
f., дѣрѣнгѣ де а ватѣжѣкѣрѣ; —
name, m., нѣме де полѣкрѣгѣрѣ;
—rede, f., ворѣре сатѣрѣкѣ; —
schrift, f., сатѣрѣ, епѣграмѣ; —
sucht, f., манѣ де а ватѣжѣкѣрѣ;
—vogel, m., ватѣжѣкѣрѣторѣ; —
weise, ad., дѣ ватѣжѣкѣрѣ; —wohl-
feil, a. шѣ ад., ѣѣрте ѣѣгѣнѣ, дѣ
дѣрѣ.
- Sprach-ähnlichkeit, f., аналѣгѣ де
дѣмѣ; —alterthum, n., манѣскрѣѣѣ
анѣѣе; —arm, a. шѣ ад., сѣрѣкѣ
дѣ кѣвинѣ, дѣ снѣреснѣ, н'аре
кѣшѣ де ворва; —bemerkung, f.,
порѣ асѣра дѣмѣлѣ.
- Sprache, f., дѣмѣ; дѣмѣанѣѣ; кѣ-
вѣнтѣ; er hat eine schwere —,
елѣ ворвѣште грѣѣ, елѣ ворвѣште
амѣдѣкатѣ.

Spracheigenheit, f., idiorismă, şiprea limbii; romanische —e, romanică; —fehler, m., eroare gramatică, solenismă; —fertigkeit, f., şporuştatea vorbirii, şaceritate de a se răsniка; —forscher, m., etimologistă, cercetătoră ală limbii; —forschung, f., etimologie; —freund, —gelehrte, —künstler, m., gramatică; filologă, studietoră de limbă, knoskătoră ală limbii; —gebrauch, m., dătină şi limbă, şcangă de limbă; —gesetz, n., —regel, f., regulă, legea limbii; —gitter, n., grăţ de vorbiră; —kenntnis, f., cunoştinţă de limbă; —kunde, f., studiū de limbă, filologie; —kunst, f., gramatică, arta limbii; —künstlich, ad., gramatică; —lehre, f., gramatică; —lehrer, —meister, m., măestră de limbă, profesor de limbă; —reinheit, f., kurgia limbii, puritatea limbii; —reiniger, m., purică, kurgitoră de limbă; —richtig, ad., corectă, regulată, gramatică; —rohr, n., ţevă de vorbiră, vorbitoră, ţămbă vorbitoră; (mar.) ţămbă marină; —selig, a., vorbareţ, gurgăv; —übung, f., deprindere şi limbă; eferiţiū şi limbă; —unterricht, m., învăţămănt de limbă, lexiune de limbă; —verbesserer, m., reformator de limbă; —verbesser, m., kurgitoră, strigătoră, skurgătoră de limbă; —werkzeug, n., organă vorbiră; —wichtig, a. şi ad., kurgăv şi importantă limbii.

Sprachlos, a. şi ad., murgă, amăciţă, nevorbitoră, lincită de vorbire; —igkeit, f., murgime, nevorbire, aconie.

Sprechart, f., modă de a vorbi, provincialismă; dialectă.

Sprechbar, a. şi ad., şe se poate vorbi.

Sprechen, v., vorbescă; dicărgă; zică; was sprichst du dazu? şe zici tu la aceştă? Sie haben gut

—, Duale şi de mîna şi vorbescă; er ist heute nicht gut zu —, acurgă şi nă şi cant oiaşă acă; französisch —, a vorbi francezeşte; heilig —, a kănonica, a demăra de —curgă; laut —, a vorbi răsniкатă, a vorbi tare; Jeder spricht wie ihm der Schnabel gewachsen ist, şiecare vorbeste limbă şi care şi şi legănată, şiecare vorbeste limbă şe o ştie.

Sprechend, part., vorbitoră, vorbinte; —e Augen, oki viol, oki vorbitoră.

Sprecher, m., vorbitoră, kvăntătoră, orătoră.

Sprechzimmer, n., kabinetă de vorbită, kăş de kănvorbire.

Spreißel, a. Sprosse, f.

Spreiten, v., şindă, deşindă; deşărgescă.

Spreizen, v., kurgescă, deşindă, kurgescă (şicărele); şică —, me răzimă; me şi şindă, recică.

Sprengel, m., ştronitoră; recortă; diecese (episcopescă), şpicăişăne (ekicicăşă).

Sprengen, v., şnară; răsinesă; şniertă (kăşă); şdă, ştronescă; kăşeză, deşăuşeză (o şi şitate, o adăşare); ein Schuß —, a răsnişă o şimă; in die Luft —, a şrgă şi şeră; das Thor —, a şnară şorta.

Sprenger, m., şărgărgă, şrgărgă.

Sprenggefäß, n., —kanne, f., văşă, kăşă de şdă.

Sprengkugel, f., vombă.

Sprengwebel, m., şărgărgă de ştronită.

Sprengel, m., dărgă; şestrigărgă, şărgă, şărgă.

Sprengeln, v., şestrigărgă, şărgărgă (ital. variare); şărgărgă, şărgă şăne (şărgă).

Sprengelig, a. şi ad., şestrigă; şărgărgă; şărgărgă.

Spreu, f., şărgă.

Spreuig, a. şi ad., şărgă.

Sprechwort, n., şărgă (şărgă,

новестен-ворвел); zum — werden,
 а се още де провера, де ворв.
 Sprichwörtlich, а. ш. ад., провервалъ,
 Spriegel, м., арзлеу, аржаторъ.
 аржъ.
 Spriegeln, в., рьведъ аржъ.
 Sprießen, в., рьсаръ, даъ дн коуъ
 (иерва); те паскъ.
 Spriet, н., (мар.), атинъ, пръжинъ
 де възъ.
 Springbeden, м., вачинаъ ъртъне.
 Springbrunnen, м., пжъкъ сьлтъ-
 торъ.
 Springen, в., саръ; те саръ,
 плеснекъ, кренъ; das Glas springt,
 стикла се саръ; das springt in
 die Augen, ичеста есте дмеди-
 паръ; über die Klinge — lassen,
 а грече prin аскжитаъ casiel, а
 zvide.
 Springer, м., сьриторъ; сьлтъторъ,
 сьлтърегъ, къльшеръ; (дн шахъ)
 къльрегъ.
 Springfeder, ф., аркъ де оуелъ; аркъ
 еластикъ, ресортъ (дн machine,
 оролоуе).
 Springfluth, ф., тьреа палъ.
 Springglas, н., пьктъръ де стикъ.
 Springfeder, м., рьдашкъ сьлтъторъ.
 Springkraft, ф., пьтаре еластикъ,
 ооръ ресьлтъторъ.
 Springkraut, н., валсаминъ галвинъ.
 Springochse, м., тазръ (Stier).
 Springquelle, ф., фонтънъ, иворъ,
 соржинте.
 Springstoch, м., — stange, ф., ть-
 чкъ (итал. mazza), чомаръ; оере-
 кьтъръ де чомаръ.
 Springzeit, ф., тимъ де сьритъ (ар-
 тьсарил).
 Spritz, м., сьринъ, сьринъ (къч
 care din ea), сьрцъ (итал. spruzzo,
 spruzzo); пьшкъиуъ (де къратъ,
 де алжаръ).
 Spritze, ф., сьринъ; илтъ, гръмъ,
 талъмъ де фокъ.
 Spritzen, в., стропескъ; дестъкъ
 (онъ васъ къ фьидъ).
 Spritzenleute, пл., амтаръ, пом-
 шеръ, стинъторъ де фокъ.
 Spritzenrohr, н., цева пьмел, амтеа.
 Spritzurte, ф., краставете сиватикъ.

Spröde, а. ш. ад., крэдъ, ораперъ,
 оьртъриъ, оьрмичосъ (оеръ ш.
 а. metal); скьрпосъ (пъне);
 desprecizatorъ; ретрасъ; spröde
 Mädchen, оемъ ретрасъ, ое-
 тидъ сторозитъ (каре още па-
 хри ш. ас стъ де ворв); spröde
 Frau, оемелъ пьедюсъ (дн ва-
 жокаръ), оемелъ че преоаче
 асириме.
 Spröde; Sprödigkeit, ф., оьрпериме,
 оьртъриме, оьрмичомъ; скьр-
 помъ; despreciz; асириме; стор-
 оьитърь, гримасъ.
 Sproß, м., пермине, коуъ (де
 иерва); сьрчелъ (лът. surculus),
 вьгстаръ.
 Sprosse, ф., сьотезъ де скаръ (Sprei-
 sel, Spriesel), оьшчелъ де скаръ;
 киръ, стинъ (де оьрестъ).
 Sprossen, в., рьсаръ, диколлескъ
 (иерва), крескъ; аржкъ вьгстаръ.
 Sproßling, м., в. Sproß; — зршашъ,
 деиторъ (динтр'о самилъ).
 Sprotte, ф., гиръ (пеште), cardea
 (итал. bardella).
 Spruch, м., сьлтинъ, кьсъ; пь-
 сьилъ, перикомъ (динтр'о карте);
 арбитрацъ, сьлтинъ (а зилъ жьде-
 кьторъ) арбитроре; жьдекаръ, хо-
 тьраре, децизио жьдекьторескъ;
 — buch, н., карте де сьлтинде;
 — register, н., копкорданца вилъел;
 — reich, а., сьлтинюсъ.
 Sprüchlein, Sprüchelchen, н., сьл-
 тинъ скаръ, мотъ.
 Sprüchwort, а. Sprichwort.
 Sprudel, м., клокотъ де иворъ,
 сьлтърегъ, волготиторе, волготи-
 таръ.
 Sprudelfopf, м., капъ оьрвинте, омъ
 изте, сьнне колкьторъ.
 Sprudeln, в., колкъа, гьжкъ (итал.
 gorgogliare), волготескъ; волго-
 рескъ (ворвиндъ), стропескъ din
 garъ; der Champagner sprudelt im
 Glase, винъ де шампаня сьн-
 меръ дн пьхаръ.
 Sprühen, в., ампрошкъ, оьрпкъ
 скинел, ампръштилъ.
 Sprühfeuer, н., фокъ ампрошкьторъ.
 Sprühregen, м., плочикъ.

Spring, m., съритъръ, сълтъръ; крепътаръ, плеснитъръ, ошлетъръ (fessura, ital.); gefährlicher —, съритъръ де мортѣ; **Springe** bekommen, а се крена (о стикъ, знѣ мърѣ); auf dem — stehen, а ста гата (де порнитѣ, де охкѣтѣ); —lauf, m., алергътаръ ди сърите; —riemen, m., педекъ (ла кал); —weise, ad., по сърите.
Spuck, m., пълкъ, стахъ; пълъритъръ, спалтъ; змъръ; влетѣ; пълкъ.
Spucke, f., скзипатѣ, скзипътаръ.
Spucken, v., скзипѣ.
Spuck-gesäß, n., —napf, m., скзипъторѣ, лъдигъ де скзипатѣ.
Spulen, v., ми се пълъчентѣ; оакѣ влетѣ, сромотѣ; те жокѣ къ оокѣ, къ вант; es spult in diesem Hause, ди кася ачѣста пѣ е лѣкръ крѣатѣ, дѣмъ дравлѣ; es spult in seinem Kopfe, арѣ рѣмѣ де пѣзнитѣ.
Spulgeschichte, f., исторіѣ де стахил.
Spule, f., мѣсорѣ, цѣвъ; пѣлъ (de kondole); лѣгитѣ.
Spüle, f., клъитъръ; сѣмътѣръ; локѣ де сѣматѣ.
Spuleisen, n., лѣткъ.
Spulen, v., дѣпънѣ.
Spülen, v., сѣмѣ; клътескѣ; пълвѣскѣ (пѣлѣ).
Spüler, m., дѣмънъторѣ.
Spüler, m., клъитѣрѣ; сѣмъторѣ.
Spul-faß, n., —gelte, f., —kessel, m., вѣсѣ де клъитѣ, ковѣтъ, чѣвѣрѣ де клъитѣ.
Spulicht, **Spulig**, n., агъ де клъитѣ, сѣмътѣрѣ, pl., zol pl.
Spulspindel, f., лѣткъ де дѣпънатѣ.
Spulrad, n., рѣтъ де дѣпънатѣ.
Spulwasser, n., в. **Spulicht**.
Spulwurm, m., лѣмѣрѣкѣ.
Spund, m., допѣ, чѣпѣ (ла вѣтѣ); гѣрѣ, вортѣ (ла вѣтѣ), вѣпѣ.
Spund-bohrer, m., сѣредѣлѣ де вѣпѣ; —brett, n., скъндѣрѣ ла чѣпѣ, гѣлѣцъ; —geld, n., такѣ, акчѣсѣ по вѣртѣрѣ; —loch, n., гѣрѣ, вѣпѣ; —zapfen, m., чѣпѣ.
Spünden, v.; аствѣнѣ, дѣпъндѣ къ

donѣ; дѣкѣштѣ; клътѣшескѣ (къ скъндѣрѣкъ вѣпѣ).
Spünder, m., аствѣнъторѣ, дѣпъндъторѣ.
Spur, f., зрѣтъ (ital.orma); сѣмѣ; тѣгѣцъ (де охкѣ), аѣзндѣтаръ.
Spuren, v., зрѣтѣрескѣ, іѣз зрѣмѣ; адзрѣмѣкѣ (къвѣлѣ), сѣиѣнескѣ; вѣмѣцъ, рѣсѣмѣцъ.
Spüter, **Spüterhund**, m., къвѣ адзрѣмѣкѣторѣ; сѣиѣнѣ.
Spürgang, m., лѣзѣтаръ де зрѣмѣ, зрѣтѣрѣтаръ.
Spürloß, a. mi ad., оѣрѣ зрѣмѣ.
Spürwiesel, n., пѣвѣстѣкъ адзрѣмѣкѣторѣ.
Sputen, v., прѣнескѣ, в. Eilen.
Spützen, v., скзипѣ.
St! int, пет! гѣч! чѣтѣ (ital. zitto);
Staat, **Staar**, **Star**, m., гѣрѣрѣ! алѣдѣ (пѣ охкѣ, катарѣпѣ; ден — stehen, а гѣла алѣдѣ; а скѣте din пѣмѣтѣнѣцъ.
Staatsblind, a. mi ad., оръѣ де алѣдѣ.
Staatsstecher, m., охкѣлѣстѣ, оперѣторѣ де алѣдѣ.
Staat, m., статѣ, имѣерѣ; доминѣ; помѣ, гѣлѣ, парѣдѣ, статѣ, стѣре де мѣрѣмѣ; er macht großen —, елѣ оачѣ оѣрѣрѣ мѣре, елѣ зрѣа а оѣрѣра де мѣре; sich in — werfen, а се дѣмѣрѣка де гѣлѣ, а се гѣтѣ де парѣдѣ; Sie können — darauf machen, дѣмѣнѣага те погѣ рѣзѣма пѣ ачѣеа; dra noch kontra пѣ ачѣеа; die —en, дѣнѣтрагѣл, адѣнѣага дѣрѣл, дѣага, стѣртѣрѣе дѣрѣл.
Staaten-bund, m., лѣтѣтѣнѣцъ, конѣѣдѣрѣдѣиѣне де стѣртѣрѣ; —funde, f.; стѣртѣтѣкѣ; дѣпѣломѣтѣкѣ.
Staats-amt, n.; оѣчѣѣ пѣвѣлѣкѣ; —angelegenheit, f., гѣрѣва, аѣачѣрѣа стѣртѣлѣ; —ausgabe, f., сѣеса стѣртѣлѣ; —bürger, m., чѣртѣдѣнѣ де стѣртѣ; —dame, f., дамѣ де оѣѣрѣ; —degen, m., сѣадѣ де гѣлѣ; —einfünfte, pl., вѣнѣртѣрѣ пѣвѣлѣче; —gebäude, n., едѣѣѣѣѣ пѣвѣлѣкѣ; —gefangene, m., прѣнесѣ алѣ стѣртѣлѣ, (прѣѣѣерѣ, арѣ-

станѣ де ст.; —geheimniß, n., секретъ де ст.; —gesetz, n., законъ де ст.; —grundgesetz, n., законъ фундаменталъ, конституционеа стата; —haushalt, m., —wirthschaft, f., экономия публичъ; —kasse, f., кассиръ публичъ, ера; —kleid, n., вестманѣ де галъ; —flug, m., политикъ, публичъ на тревие стата; —flugheit, f., политикъ; —körper, m., стата; —kunde, —kunst, —lehre, f., политикъ; массимъ политикъ; —lehrer, m., профессоръ де политикъ; —mann, m., вэрватъ де стата, омъ алъ политичел; —minister, m., министръ де стата; —oberhaupt, n., доминаторъ, канъ скверетъ алъ стата; —papier, n., овелгционе де стата; —rath, m., концилъ де стата; —recht, n., дрепѣ публичъ; —religion, f., религиде доминаторе; —ruber, m., кърта стата, гвернемантъ; —schulden tilgungsbefugnisse, f., касъ де амортиционе; —schuldschein, m., чедаръ (цадаръ, итал. cedola) де стата, потъ де а стата; —unwählung, f., революционе; —verbrechen, n., кримъ, деликтъ на контра стата; —verfassung, f., конституционе де стата; —verwaltung, f., администрационе публичъ; —wirth, m., финансаръ; —wissenschaft, f., штинъ политикъ; —zimmer, n., одаие де парадъ.

Stab, m., вѣдъ, вастонъ, мѣчкъ, (итал. pazzo), чомаръ, вѣтъ (ардеа); вѣргъ; (ла милит.) стата майоръ, штабъ; eiserne —, рѣдъ, вѣргъ де оеръ; den — über einen brechen, а осанди не чинева ла мѣрте; —einguß, m., тиларъ на оеръ.

Stäbchen, n., вѣщпоръ, вастонелъ; вѣргалицъ.

Stabe, m., в. Buchstabe.

Stabel, Stäbel, m., паръ, церквѣ, хърачъ.

Stäbeln, v., церквѣ, пѣнъ церквѣ, хървескъ (планте).

Stabhalter, m., партиторъ де вѣдъ; докцииторъ.

Stabhöle, n., лѣмнѣ де доше.

Stablehn, n., оекдъ епископескъ.

Stabrechnen, n., валиларе, къ веде (мѣестриъ).

Stabsarzt, m., медикъ де стата майоръ.

Stabsoffizier, m., офицеръ де стата майоръ, офицеръ де штабъ.

Stabsquartier, n., квартиръ генералъ, квартиръ де штабъ.

Stabwurz, f., аспотанъ, артемициъ аспотанъ (Beifuß, Eberwurz).

Stachel, m., римне, цепѣ; спинъ; акъ; вѣдъ; вичкъ, стрѣмларе.

Stachel-beere, f., акринъ (къчл е акръ); —beerstrauch, m., акринъ, акринъ; —börs, m., перкъ спиносъ; —fisch, m., пемте спиносъ; —roche, f., раие римносъ; —schnecke, f., парисръ, мѣриче (а крелъ сѣце вѣсеме порфиръ ромъ); —schwein, n., аричъ.

Stachelicht, Stachelig, a. m. ad., римносъ, цепосъ, цепъросъ; спиносъ, пѣнъросъ.

Stacheln, v., аргимъ, аргелъ, аргимъ.

Stadet; n., шритаръ, шритать, аргритаръ къ церквѣ (пармаклъкъ).

Stadium, n., стадъ, мѣсаръ де локъ, сѣдъ шл рѣстимъ; (med.) рѣдъционе, (градъ (ла вѣлъ).

Stadt, f., четате (орашъ, тѣргъ).

Stadt-arzt, m., медикъ, шикъ алъ четъци; —baumeister, m., архитектъ алъ чет.; —beamte, m., официалъ де четате; —einwohner, m., Städter, m., четъденъ (оршѣнъ); —freiheit, f., привилегия алъ четъци; —gebiet, n., шикталъ четъци; квинесилъ, ампредшринеа четъци; —gemeinde; f., коммунъ четъденъ; —gesetz, n., законъ муниципалъ; —leben, n., Städterleben, n., вѣдъ четъденъ, вѣдъ де четате; —magistrat, m., —obrigkeit, f., мажстратъ алъ четъци; —pfarrer, m., парохъ де четате (die Stadt сѣ малъ потъ коммуне малте шл оѣрте шпоръ).

Staff, m., v. Stab.
 Staffel, f., трѣнъ; *ооѣзи, *всчелѣ, саврѣзъ (de скаръ); градъ; höchſte — der Ehre, кълмеа онореи; — förmig, a., трѣнгарѣ; — wüſte, ad., трѣнгарѣ.
 Staffelei, f., стативъ (ла згарвал).
 Staffette, f., стаетъ), кспирѣ isre, пошты итн.
 Staffiren (op.), v., гътескѣ; орнезѣ; einen Hut —, a rizi, a rapni o пълъриъ.
 Staffirung, f., гатитъръ; гарнитъръ.
 Stag, m., (мар.), *книъ de катарѣ, етрагъ (къ о трагъ, итал. straglio).
 Stagnol (итал.), m., вачъ de кксаторѣ; *оѣе de кксаторѣ.
 Stagſegel, n., (мар.), къркнаръ.
 Stahl, m., оцелѣ (итал. acciaio, op. acier); амнарѣ; цѣвъ de панъ (Kiel); светѣзъ; провъ; *ондѣ; шчорѣ de масъ.
 Stahlartig, a. mī ad., оцелѣ, ка оцелѣ; — bad, n., vale марциалъ; — bracht, m., *ирѣ, телѣ de оцелѣ; — fabrik, — hütte, f., оцелъриъ, *аврикъ de оцелѣ, ккхъ; — ſeder, f., kondela de оцелѣ; — grün, a., верде оцелѣ; верде днкисѣ; — feſt, a. mī ad., et iſt — feſt, елѣ арѣ трѣнъ ка de *ерѣ; — ſiſch, m., съпътаръ дн оцелѣ; тидарѣ ne оцелѣ; — waare, f., оцелъриъ; — wein, m., винѣ оцелѣ; — werf, n., локрѣ de оцелѣ.
 Stählen, v., оцелескѣ; кълескѣ; дн гърескѣ, дмпотерескѣ.
 Stählen, a. mī ad., de оцелѣ.
 Stahr, m., вервече (Schafboſt); — lamm, n., вервекъцѣ, миелѣ не жгъниѣ.
 Staſe, f., дрѣгѣ; парѣ, пръжинъ; жорѣ; нѣла.
 Stalaktit, m., сталактитѣ (нѣтръ кристалитаръ din никътрѣ de анъ).
 Stall, m., стаспѣ, стазѣ (ит. stalla, гът. stabulum); градѣ.
 Stallamt, n., инспенционе de градъдъри; комиеиъ (дела комикѣ); — fütterung, f., нътрипе дн градѣ; — junge, — knecht, m., паикѣ, шорѣ

de градѣ; — meifter, m., комикѣ, маѣстрѣ азъ конспирѣорѣ.
 Stallung, f., v. Stall.
 Stamm, m., грѣакѣ, тълминъ, трѣминъ; расъ (ит. razza), колѣ; нигъ, снигъ; пострѣ (дн жокѣ); не-съръ; männlicher —, минъ въ-вѣтѣскъ; der Apfel fällt nicht weit vom — e, ашчиа не каде de карте дела тълминъ.
 Stammältern, pl., рѣстръзнѣ, протопрингил, примилъ прингил; — baum, m., арворѣ генеалогикѣ, арворѣе *амилѣ; — buch, a., рѣиетрѣ de снидѣе *амилѣ, карте генеалогикѣ; карте de прѣтинъ; — buchſtabe, m., литеръ радикалъ; — folge, f., неперъциане, трмарѣ семинцилорѣ; — frei, a., машен, а екинаа din пострѣ; — geld, n., кълиталѣ, *ондѣ; — gut, n., номѣ din *амилъ, номѣ стрѣ-вълъ; — halter, m., съсгинъторѣ азъ тълминѣ; прѣстръторѣ азъ *амилѣ; — haub, n., минъ прѣчиналъ (а *амилѣ); — holz, n., лѣмнѣ днтрѣгѣ, лѣмнѣ din тълминъ; — linie, f., минъ прѣтинъ; — ſprache, f., лимъ прѣтинъ, лимъ мамѣ; — tafel, f., тавл генеалогикѣ; — vater, m., протопринте, рѣстръзнѣ; — volk, n., нѣварѣ прѣтинъ; — wort, n., вѣлатѣ прѣтинъ.
 Stammchen, Stämmlein, n., грѣакѣлѣцѣ, тълнѣорѣ.
 Stammeln, v., вълвълъ.
 Stammen, v., descindѣ, ме депѣ, ме dedзкѣ, desinѣ, ме трѣгѣ, ме паскѣ.
 Stämmen, v. Stammen.
 Stammhaft, Stämmig, a. mī ad., грѣносѣ, грѣакѣносѣ, грѣнѣшѣ; вѣварѣ.
 Stammler, m., вълвълѣ, гългълъ, дърѣвиче (итал. tartaglione).
 Stempel, a. Stempel.
 Stampfe, f., шчѣтаръ; мѣизѣ, шчѣларѣ, шчѣлѣ, чоканѣ; вервече (de вѣтрѣ); штеампъ (монъ).
 Stampfen, v., шчѣлѣ, вѣтрѣ дн шчѣ; грѣнтескѣ ка шчѣрѣлѣ.

Stampfer, m., micropis, miclară.
 Stampfgang, m., —mühle, f., móră de nicară.
 Stampfloch, n., găvană de nicar.
 Stampfwerk, n., mioris, zneltele nicarpitazl.
 Stand, m., stată, stare, cităzicne; gradă, rangă; kondiicne; postă, locă, psecicne; stăzicne, psecicne; — des Wassers, plicimea apei; lebige —, холтеи (челиватă); weltliche —, stare mireneskă; von hohem —, de kondiicne naată, de stare nobilă; Mann vom —, omă de calitate; zu — bringen, a aducini, a fiinti, a scote la capetă; einen schweren — haben, a se afla an stare grea; die Stände zusammenberufen, a convocata statărice (dieta).
 Standarte, f., stindartă (къ се de crinde), vandieră; steagă; kódz de vane.
 Standbaum, m., drăgă descărcuitoră (kai).
 Standbild, n., statua (към стă an парь).
 Ständchen, n., сернатъ (масикъ).
 Ständer, m., кадъ, чьзърă; парă, стълпă, stinră, uonă; дрăгă; оскă de ерă; steagă (la пь).
 Standesbabel, m.; pozicicne de namtere, voleris, aristokrată mohtenitore.
 Standesgleichheit, f., екалитatea an cogietate, екалитatea anre omenl.
 Standesherr, m.; —person, f., personă de rangă: varonă, conte, princine.
 Standesgemäß, —mäßig, ad., kvenită rangazl, stăril.
 Standfest, a. mi ad., цепенă, anценenită, некъtită.
 Standgeld, n., такă de стăzică (къ шатрă, карă an пидь).
 Standhaft, a. mi ad., стăgoră, constanre, statornică; нестръмьtată, поskimbată.
 Standhaftigkeit, f., constană, statornică.

Ständig, a. mi ad., ctavopă, de-oiată, ctavopită.
 Ständigkeit, f., ctavopitate, ctavopime.
 Ständisch, a. mi ad., kvenită zni ctată, znel diete.
 Standlehre, f., ctărică (штăingă).
 Standort, m., psecicne, ctăicne, kakă (de oservată).
 Standpferde, pl., kai de skimbată (la поштă).
 Standpunkt, m.; ctăicne, pnată deoiată; pnată de vedere.
 Standquartier, n., кьартирă de рсхолатă.
 Standrecht, n., дрентă ctatară (de ocondită la mórte).
 Standrede, f., кьватă de anropicne.
 Standriß, m., прошилă zni edicică.
 Standstern, m., стoa fiintă.
 Stange, f., vėră; пръжинă; рэдă; сьлă; троникă de viiă; хьратă, вьгă, хьдратă; einem die — halten, a anra parita kiva, a kramni an parteă kiva.
 Stängel, v. Stengel.
 Stängeln, Stängeln, v., cecicnă, pazimă къ parl.
 Stangenbohne, f., фасоле не хараул, фасоле de parl; —eisen, n., ерă an рэдэри; —gold, n., азрă an сьзэри, anвэри; —holz, n., пьдрэ de пьеле; —fugel, f., бомь къ kódz; —lad, m., чэрă роши, vėră de чэрă роши; —laterne, f., фьларă къ пръжинă; —leinwand, f., пьизă an mai mlate ică; —pferd, n., каикă dela oimate; —salpeter, m., салтрă an вьри; —tabak, m., тьтнă an сьлале.
 Stanf, v. Gestanf.
 Stänker, m., пьтросă; чертаредă.
 Stänkerei, f. пьторе; чэрă, кьтаре de чэрă.
 Stänfern, v., amuzdeskă; кагă чэрă.
 Staniol, m., v. Stagnol.
 Stanze, f., станцă (de версэри); (la armar) modelă.
 Stapel, m., magazină de deocică;

- скарѣ (локѣ ла портарі unde скотѣ тѣрѣме ла зскарѣ), дескарк-тѣре, десвѣркѣтѣре, (скарѣ); парѣ; стазлѣ; жирѣдѣ; кѣлѣдѣ; ein Schiff vom — laufen lassen, а делѣса о лаѣе дн марѣ; vom — laufen, а еми дин портѣ, а тѣнека.
- Stapel-gerechtheit, f., — recht, n., дрептѣлѣ портаріорѣ; — gut, n., — waare, f., марѣ сѣнѣо ла дрептѣлѣ портаріорѣ, марѣ де портѣ; —holz, m., лемне дн грѣ-мадѣ; —stadt, f., —platz, m., четате комѣрціалѣ; локѣ де дн-трѣнѣсерѣ.
- Stapfer, m., брѣмѣ.
- Stapfen, Stappen, v., калкѣ авѣсарѣ.
- Stappen, v., вотѣ, допѣдѣ (де лапѣ).
- Star, v. Staag.
- Stark, a. mi ad., таре, обрѣте, вѣр-тѣсѣ; вѣнжѣсѣ; грѣсѣ; марѣ; пѣмерѣсѣ; im stärksten Winter, дн іѣрна чеа малѣ аспрѣ; — ge-hen, а мерѣе таре, а мерѣе істе; — spielen, а жѣка грѣсѣ (ла кѣрѣ); — zweifeln, а авѣ дндоіѣлѣ грѣа; — e Geist, m., свѣрѣтѣ аперѣ.
- Stärke, f., жѣнкѣ, жѣнѣнкѣ (Härse).
- Stärke, f., тѣрѣ, обрѣтѣме, обрѣтѣ, пѣтере, вѣртошѣме; крохѣмѣлѣ, скрѣвѣлѣ.
- Stärken, v., днѣрѣскѣ, комѣорѣтѣлѣ, днпѣтерѣскѣ; тѣнжѣскѣ; скрѣ-вѣскѣ.
- Starkleibig, a., грѣпѣсѣ, грѣсѣ.
- Stärkung, f., днѣрѣтѣрѣ, комѣорѣтѣ-цѣне, комѣорѣтѣмѣлѣ, комѣорѣтѣ, днвѣртошѣре; — Straft, f., вѣртѣте комѣорѣтѣвѣ, пѣтере днѣрѣтѣре; — smittel, n., мѣжлокѣ днѣрѣ-торѣ, медѣчѣнѣ комѣорѣтѣре.
- Statist, m., (слав.); старѣсте (вѣ-грѣнѣ, аплѣстѣте).
- Starr, a. mi ad., дѣпѣнѣлѣ; днкрѣ-менѣтѣ; днѣштѣ; — e Blid, m., кѣзѣтѣрѣ, некѣтѣтѣ (пѣранѣтѣ), окѣ днѣштѣ; — e Sinn, m., мѣмѣ таре, сѣмѣ обѣтѣнатѣ; — vor Schrecken, тѣрѣспрѣтѣ де свѣмѣтѣ; — und steif darauf bestehen, а авѣра чеа кѣ черѣчѣ, а еі обѣ-стѣнатѣ пѣтрѣ чеа.
- Starrblind, m., обрѣ де ротѣ; — forf, m.; — forfig, a. mi ad., чер-вѣкѣсѣ, кѣвѣцѣпѣсѣ, пѣндѣвлѣкатѣ; — kampf, m., свѣсѣтѣ; — sinn, m., черѣчѣ, обѣстѣнѣцѣне; — sinnig, a. mi ad., черѣкѣсѣ, обѣ-стѣнатѣ; — sucht, f., каталѣпѣсѣ, днѣпенѣтѣрѣ, аморѣдѣлѣ (зѣлѣ);
- Starrheit, f., днѣпенѣлѣ, свѣсѣтѣ.
- Stät, a. mi ad., пѣднѣтрѣрѣпѣтѣ, пѣ-карѣмѣтѣ, пѣкѣнтѣнѣтѣ; конѣнѣлѣ-авѣ; еіштѣ, дѣпѣнѣлѣ; стѣтѣтѣ; in — er Bewegung sein, а еі мѣмѣ-карѣ дн пѣкарѣмѣтѣ.
- Stätig, stetig, a. mi ad., стѣтѣтѣ; пѣмѣшкатѣ (в. mi Stät).
- Stätigkeit, f., пѣмѣшкѣцѣне, днѣдѣ-рѣтѣнѣчѣ (а калѣлѣ); ставѣрѣтѣте.
- Statif, f., в. Standlehre.
- Station, f., стѣцѣне (пѣнасѣ), стѣре; пѣштѣ; дѣрегѣторѣ.
- Statist, m., статѣстѣ, пѣрсѣнѣ пѣ-ворѣтѣре (пѣ счѣтѣ).
- Statistik, f., статѣстѣкѣ (штѣтѣнѣ).
- Statt, f., локѣ, локѣнѣцѣ; постѣ; an Kindes — annehmen, а днѣіѣлѣ, а адѣпта; — finden, а авѣ локѣ; zu — en gehen, а пѣнѣта, а пѣрѣ-пѣра, а мерѣе вѣне; — meinen, дн локѣлѣ мѣлѣ.
- Stätte, f., локѣ, локѣнѣцѣ (адѣпѣсѣтѣ, авѣлѣ); четате (вѣн.)
- Statthalt, a., че вѣре локѣ, че се пѣре пѣрѣмѣ; — igkeit, f., валѣре.
- Statthalter, m., локѣдѣнѣторѣ, вѣкарѣ; гѣберѣнѣторѣ (вѣце-рѣце, пѣрокѣ-сѣлѣ, пѣштѣ, сѣгрѣнѣлѣ m. a. дѣлѣ-цѣрѣ мѣ пѣнѣбрѣ).
- Statthalterei, Statthalterschaft, f., локѣдѣнѣцѣ, вѣкарѣнатѣ; гѣберѣнѣ-мѣлѣ (пѣрѣвѣнѣціалѣ).
- Stattlich, a. mi ad., арѣтѣтѣсѣ, пѣмѣ-пѣсѣ; стрѣлѣчѣтѣ; тѣрѣдѣ; пѣ-рѣтѣ; — e Mann, m., омѣ арѣ-тѣтѣсѣ, омѣ авѣторѣтѣвѣ.
- Stattlichkeit, f., пѣштѣ, тѣрѣпѣне.
- Statue, f., стѣтѣлѣ.
- Statur, f., в. Gestalt.
- Staub, m., пѣворѣ, пѣрѣлѣ, колѣ; sich aus dem — machen, а о пѣтерѣ ла сѣлѣтѣса, авѣ арѣтѣ-кѣлѣлѣ, авѣ ла тѣлѣнѣцѣ.

- Staub-artig**, a. ші ад., ка пазвере; — **besen**, m., мѣтъръ де праѡ; — **beutel**, m., (ботан.), антеръ, пѣнгулица флоридорѣ (къ пазвере de зѣмиситѣ); — **erde**, f., пѣмѣтѣ прѣосѣ, цѣрѣлѣ; — **faden**, m., (ботан.), стаминѣ (зѣде орѣ семѣнѣ); — **haar**, n., фѣлѣ (ан варѣ); — **fall**, m., фѣлѣ де варѣ; — **mantel**, m., мантелѣ де пѣзвере; — **regen**, m., пѣлѣ мѣрѣтѣ; — **schwamm**, m., вешка порѣлѣ, (взрѣте); — **steb**, n., сѣтѣ фѣлѣ; — **weg**, m., (ботан.), пѣтѣлѣ; — **wirbel**, m., вѣртежѣ де пѣзвере; — **wolfe**, f., пѣорѣ де пѣзвере.
- Stauben**, **Stäuben**, v., фѣкѣ пѣзвере, прѣзѣскѣ; деопѣверѣ, вѣнтѣрѣ; а оѣ гѣлѣца.
- Stäubchen**, n., атомѣ, прѣзшорѣ.
- Stäuber**, m., вѣнтѣрѣторѣ, прѣзѣторѣ, сѣтѣрѣторѣ; кѣне окорнѣторѣ (де вѣнатѣ).
- Stäubern**, v., колѣлѣ, прѣзѣскѣ; окорнѣскѣ іѣнѣрѣле.
- Stäubig**, a. ші ад., пѣзверѣскѣ, прѣосѣ.
- Stauchfen**, v., рѣспинѣ, спинѣ; кѣлѣ, анѣскѣ, тѣкѣскѣ, анѣскѣ; тѣртѣскѣ; тѣртѣскѣ дрѣнтѣ (зѣнѣ спонѣ); фѣрѣ пѣдѣнѣтѣ; **das Wasser** —, а опрѣ, а вѣлѣтѣ аѣа.
- Staude**, f., арѣскѣ (мѣрѣчѣне); **das dale**, плантѣ кѣченѣскѣ; (ла хѣртѣрѣ), стѣлшорѣ.
- Stauben**, v., **sich** —, а крѣште **das dylodsk**; а се анѣлѣ, а фѣче кѣнѣцѣлѣ (о плантѣ).
- Staubengewächse**, n., плантѣ кѣ пѣнѣцѣлѣ.
- Stäubig**, a., **das dylodsk**; кѣченѣскѣ.
- Stauen**, v., сѣчѣскѣ, тѣкѣскѣ, тѣнѣлѣскѣ (тѣкѣрѣлѣ, анѣртѣ).
- Stauern**, v., мѣ мѣнѣнѣ, сѣтѣ ла мѣрѣрѣ; мѣ зѣмѣскѣ; анѣмѣртѣскѣ.
- Staubbesen**, m., мѣтѣрѣ; вѣртѣ де вѣтѣтѣ (омѣ).
- Staupe**, f., мѣтѣрѣ; вѣлѣ лѣнѣчѣскѣ, епидѣмѣ.
- Stäupen**, v., мѣтѣрѣ; вѣтѣ кѣ вѣртѣлѣ.
- Stäupen**, m., вѣтѣторѣ; мѣтѣрѣторѣ; прѣзѣторѣ.
- Stäupung**, f., мѣтѣрѣтѣрѣ; вѣтѣторѣ, вѣталѣ (къ вѣртѣлѣ).
- Stechapfel**, m., чѣма фѣтел (плантѣ).
- Stechbahn**, f., лѣкѣ де цѣнтѣлѣ (къ сѣлѣца); іѣнѣдрѣмѣ.
- Stechen**, v., анѣнѣнѣтѣ, анѣнѣнѣтѣ, стрѣнѣнѣтѣ, стрѣнѣтѣ, кѣнѣнѣтѣ; анѣнѣнѣтѣскѣ; пѣнѣнѣтѣ; гравѣзѣ; сѣнѣ (ан мѣталѣ); анѣнѣнѣтѣ (кѣкѣшѣлѣ ла пѣнѣкѣ); порнѣскѣ; **hervor** —, есѣ **de la аскѣнѣскѣ**, есѣ ла зѣмѣнѣ; **in die See** —, порнѣскѣ по мѣрѣ, есѣ ла лѣртѣлѣ мѣртѣлѣ; **das sichts in die Augen**, ачѣсте вѣте ла окѣ; **es sichts mich in die Seite**, мѣ жѣнѣтѣ (мѣ дѣрѣ рѣлѣ) ан кѣстѣ; **der Hafer sichts ihn**, есѣ преа анѣнѣнѣтѣ, о преа гравѣ, о преа сѣлѣверѣтѣ, преа анѣнѣнѣтѣ; **die Karte** —, а вѣте кѣ картѣа.
- Stechen**, n., пѣнѣнѣтѣ, пѣнѣсѣтѣрѣ; жѣнѣнѣтѣ.
- Stecher**, m., пѣнѣнѣтѣ; жѣнѣнѣтѣ; гравѣторѣ, сѣлѣторѣ (ан мѣталѣ); анѣнѣтѣ, анѣнѣтѣа.
- Stechgabel**, f., фѣрѣцѣ трѣнѣкорнѣтѣ; — **heber**, m., сѣонѣ, сѣонѣ аскѣнѣтѣ; — **müde**, f., цѣнѣцѣрѣ; — **palme**, f., лѣче (арѣорѣ сѣнѣскѣ); — **schwein**, n., порѣкѣ де хѣчѣскѣ; — **vieh**, n., вѣте мѣрѣнѣте де гѣлѣтѣ (оѣ, вѣдѣлѣ m. a.); — **waffe**, f., арѣмѣ де стрѣнѣнѣскѣ.
- Stechbrief**, m., сѣнтѣмѣнтѣ; сѣртѣсѣрѣ прѣнѣнѣтѣрѣ (де зѣнѣ фѣртѣлѣ).
- Stechen**, m., вѣцѣнѣнѣтѣ, вѣртѣ; — **bündel**, m., мѣнѣнѣнѣтѣ де вѣртѣлѣ.
- Stechen**, v., n. ші ак., фѣлѣ, анѣнѣтѣ; мѣ анѣнѣтѣ; мѣ варѣ; сѣтѣ аскѣнѣскѣ; анѣнѣтѣ, сѣдѣскѣ; мѣ опрѣскѣ; **einem etwas** —, а анѣнѣнѣнѣга по чѣнѣва; **etwas zu sich** —, а аскѣнѣде чѣва ан сѣнѣ; **in Brand** —, а да фѣкѣ; **in Gefängnis** —, а арѣнѣка ла прѣнѣсѣрѣ; **Hauben** —, а фѣче сѣнѣлѣ; **in den Mund** —, а анѣнѣнѣтѣ; **sich in Schulden** —, а се анѣнѣтѣ ла дѣторѣлѣ; **ein Ziel** —, а пѣне зѣнѣ тѣрѣнѣнѣ, а дѣнѣнѣ о мѣнѣ

zsinz; wo steht Du? че теи
 ъзкарѣ? unde curi? er blieb bei
 jedem Worte —, елѣ ео оnpia'ла
 тортъ вopca; еѣ стедт миx вen
 Gliedern, мѣ доpѣ тоте мѣдс-
 лареле; zwischen Thür und Angel
 —, а се аола днтре чоманѣ ми
 лѣѣ, а ста днтре дѣр релѣ мари.
 Stedenpferd, n., кълъшевѣлѣ де земнѣ
 (жакъриѣ); пасиане, кърѣ ѣво-
 ритѣ; канигѣ.
 Stederbse, f., мазѣре сѣдитѣ.
 Stedflus, m., в. Stidflus.
 Stedhusten, v. Stidhusten.
 Stedliffen, m., перинигѣ де вомдѣри
 (de vomroше).
 Stedleuchter, m., канделарѣ кѣ де-
 ншѣ.
 Stednadel, f., вомдѣ, вонромѣ, акѣ
 кѣ гѣмѣлѣ (Spannadel).
 Stedneß, n., речеа де пѣсѣри (de
 prinѣ).
 Stedkreis, n., сѣрчелѣкѣ, смѣнчѣа,
 смѣнчикѣ, вѣстарѣ (de сѣдитѣ).
 Stedrübe, f., панѣ.
 Stedzirkel, m., комвасѣ че се дн-
 ѣше.
 Steg, m., пѣтитѣорѣ; трекѣтѣре
 днтѣстѣ (призѣлѣ; Steig, m.);
 кѣрѣрѣнѣ, потекѣнѣ; (типогр.)
 кълълеуѣ; ампарѣ, стинѣлѣ (de
 лемѣлѣ); скѣзнѣ ла лѣтѣ; гѣп-
 далѣ; pl., гарнитѣрѣ; er kennt
 alle Wege und —e, елѣ кѣпѣште
 тоте потекѣделѣ ми кпѣлѣделѣ.
 Stegreif, m., скарѣ де шеа; аѣс
 dem —e, пѣ импровисѣте, пѣпре-
 гѣлитѣ; аѣс dem —e dichten, а
 improvisa.
 Stegreifdichter, m., импровисѣторѣ.
 Stehen, v., сѣлѣ; сѣлт; мѣ вѣлѣ;
 wie steht es? кѣмѣ стѣ? ich stehe
 dafür, еѣ сѣлѣ вѣнѣ, еѣ гарантеѣ
 пѣнтѣрѣ ачѣеа; der Stoff steht dar-
 auf, ачѣсѣта е вѣлѣтѣреа кѣ вѣѣца,
 ачѣсѣта е кѣ пѣперѣа кѣпѣлѣлѣ; еѣ
 steht zu wünschen, е. de dopitѣ;
 es steht noch dahin, лѣкѣрѣлѣ е
 днтѣ ла дндѣлѣрѣ; еѣ steht bei
 ihm, атѣрнѣ дѣла елѣ; dieses
 Pianoforte steht sehr hoch, ачѣсѣтѣ
 pianofortѣ е акордатѣ преа сѣсѣ;

darnach steht mein Sinn, кѣветѣлѣ
 мѣѣ вѣте днтѣрѣаколо; еѣ steht
 mir ein Unglück bevor, мѣ ав-
 тѣнтѣ о пѣперѣчѣре; so lange die
 Welt steht, декѣндѣ ѣ лѣтѣа; er
 steht sich sehr gut, арѣ кѣштѣтѣри
 преа вѣне; still —, а сѣтѣ, а се
 опѣ; unter dem Pantoffel —, а
 пѣрта скѣѣа ѣемѣлѣ, а сѣта вѣр-
 вѣтѣлѣ сѣв рѣминѣтѣреа доминѣ
 а пѣвѣсѣтелѣ.

Stehend, part., сѣндѣ, дѣреатѣ, пѣ
 шѣѣре; —e Arme, f., армѣтѣ
 сѣтѣтѣтѣре (отаторшѣкѣ, пермѣ-
 пѣнтѣ); —e Wasser, n., арѣ сѣтѣ-
 тѣтѣре, арѣ вѣлѣтѣитѣ.

Stehlen, v., ѣспѣ; шѣтѣлѣ; шѣ
 аѣс ѣесѣлѣштѣтѣ —, а се ѣспѣмѣ
 din' adznare.

Stehler, m., ѣспѣ, ѣспѣторѣ; шѣтѣ-
 лѣторѣ.

Stehpult, m., скѣитѣорѣлѣ де сѣтѣтѣлѣ.

Steif, a. шѣ ad., дѣсѣнѣлѣ; днѣсѣлтѣ;
 вѣртѣсѣ, тѣре; сѣлтѣ (дн пѣр-
 тѣрл), аносѣтѣлѣ, аѣлѣтѣатѣ; скѣр-
 витѣ, крохѣнѣлѣтѣ (кѣтѣмѣа, рокѣа);
 —e Stif, m., сѣлтѣ аспѣрѣ, сѣлтѣ
 днтѣкордатѣ, аѣлѣтѣатѣ; шѣсѣ етѣвѣс
 — und fest einbilden, а'шѣл пѣвѣ
 карѣлѣ дн пѣтрѣл пѣнтѣрѣ чѣва, а
 ѣи кѣпѣрѣцѣлѣсѣ пѣ чѣва.

Steife, Steifheit, f., дѣпѣшѣтѣ; вѣр-
 тошѣтѣ, тѣрѣ; аѣлѣтѣцѣлѣне, а-
 пѣсѣтѣтѣрѣ, пѣртѣре днѣсѣлтѣ, пѣр-
 тѣре дѣшѣртѣ; сѣровѣлѣ; опѣреа;
 пѣлѣ, стинѣлѣ.

Steifen, v., вѣртошѣтѣлѣ; дѣпѣнѣсѣлѣ;
 скѣровѣсѣлѣ (кѣтѣмѣа); пѣротѣсѣлѣ,
 сѣсѣцѣнѣ, рѣзѣмѣ.

Steifleinwand, f., пѣлѣтѣ, гѣмѣтѣ,
 пѣлѣтѣ скѣровѣтѣ.

Steig, m., кѣлѣ, кѣрѣре, потекѣ;
 —bohne, f., ѣасѣло де пѣрл.

Steigbügel, m., скарѣ де шеа (шѣ
 Steigreif).

Steige, f., скарѣ; сѣштѣ; кѣлѣ (шѣ
 Stiege).

Steigen, v. n., мѣ сѣлѣ, мѣ зрѣлѣ;
 мѣрѣлѣ дн сѣсѣ; мѣ днѣлѣлѣ; das
 Wasser steigt, аѣа кѣрѣшѣтѣ; das
 Wetterglas steigt, вѣротѣмѣтѣрѣлѣ сѣ
 сѣлѣ; die Kerche steigt, чѣкѣрѣлѣ

се палуъ свѣрѣндѣ; aus dem Bette
—, а се скъла дѣу парѣ; zu Pferde
—, а дѣкѣлена кѣлѣдѣ.
Steiger, m., свѣторѣ; погорѣторѣ;
(mont.) привѣриторѣ.
Steigeter, m., свѣторѣ де прецѣ,
дѣитѣторѣ.
Steigern, v., cѣis, зрѣдѣ; pидикѣ;
(грѣм.) компарезѣ, градезѣ (знѣ
adlentisѣ).
Steigerung, f., дѣитѣдѣне; грѣдѣ-
дѣне, компарѣдѣне (грѣм.); —s-
grad, m., (грѣм.), компаративѣ.
Steigrad, n., рѣтъ шервѣторѣ (Ha-
fenrad).
Steigriemen, m., стѣиле.
Steil, a. mѣ ad., рѣнедѣчосѣ, рѣ-
pede (мѣнте).
Steile; Steilheit, f., рѣнедѣчѣне, по-
горѣнѣ рѣpede.
Stein, m., пѣтрѣ; скополѣ, рѣне,
стѣнкѣ; cѣмѣре де персѣкѣ; (дѣ
жокѣдѣ де дамѣ) дамѣ; —des
Anstoßes, пѣтра скандѣлѣ; kleine
—e, пѣтрѣнѣ, грѣхотѣнѣ (Schotter).
Stein-ader, m., арѣ пѣтрѣосѣ; —
abier, m., вѣлтѣрѣ де марѣ, а-
черѣ фрѣнгѣторѣ де ѓсе; —
ähnlich, a. mѣ ad., ка пѣтра, пѣ-
трѣформѣ; —alt, a. mѣ ad., фрѣте
векѣдѣ; —art, f., colѣ де пѣтрѣ;
—artig, a. mѣ ad., де парѣра пѣ-
трѣлѣ; —banf, f., банкѣ, орѣ стрѣдѣ
де пѣтрѣ; —beere, f., пѣмѣ де
локѣрѣ пѣтрѣосѣ (мѣрѣ, смѣзрѣ,
аѣнѣ); —beiser, m., в. Beiser;
—berg, m., мѣнте де пѣтрѣ; —
beschwerde, f., дѣрѣрѣ де пѣтрѣ
(дѣ вѣшѣка зѣлѣдѣ); —bild, n.,
стѣтѣ де пѣтрѣ; —blod, m.,
скополѣ, стѣнкѣ; —bod, m., ка-
прѣ пѣтрѣ, капрѣ де стѣнѣлѣ; кѣ-
приорѣ (дѣ zodiacѣ); —brech, m.,
сѣарѣнѣ, пѣтрѣ (планѣ); —brecher,
m., пѣтрѣрѣ, скоцеторѣ де пѣ-
трѣлѣ; —bruch, m., пѣтрѣрѣ, вѣтѣ
де пѣтрѣ; —brüde, f., подѣ де
пѣтрѣ; —buche, f., карпѣнѣ (Hain-
buche); —druck, m., лѣтографѣ,
тѣпарѣ пѣ пѣтрѣ; —drucker, m.,
лѣтографѣ, тѣпѣрѣторѣ пѣ пѣтрѣ;
—druckerel, f., лѣтографѣ; —eiche,

f., стѣжарѣ комѣнѣ, горѣнѣ; —
erde, f., пѣмѣнтѣ пѣтрѣосѣ; —er-
zeugung, f., (med.), лѣтѣсѣе, прѣ-
cipe де пѣтрѣ (дѣ organicѣ);
—farn, m., лѣмба червѣлѣдѣ; —
flachſ, m., amiantѣ, асвѣстѣ; пѣ-
трѣ фрѣосѣ, дѣн карѣ пѣсе вѣлѣзѣ;
—fremd, m., фрѣте стрѣнѣ (Stod-
fremd); —frucht, f., фрѣнтѣ пѣ-
трѣосѣ; —galle, f., локѣ пѣтрѣосѣ;
вѣлѣ де комѣтѣ (ла кал); —gefäß,
n., васѣ де пѣтрѣ; —grad, n.,
лѣрѣ дѣнтре пѣтрѣлѣ, лѣрѣ дѣн
скополѣ; —grund, m., фрѣндѣ пѣ-
трѣосѣ; —gut, n., фаланѣ, васѣ
ѣнѣ де пѣмѣнтѣ аѣдѣ; —holz,
n., лѣмнѣ дѣпѣтрѣлѣ; —hart, a.
mѣ ad., тѣре ка пѣтра; —höhle,
f., пѣштерѣ, грѣтѣ дѣн мѣнте;
—kennet, m., лѣтологѣ, кѣпѣосѣ-
торѣ де пѣтрѣлѣ; —kitt, m., лѣто-
колѣ, клѣс де лѣнтѣ пѣтрѣлѣ; —
klee, f., сѣлѣнѣ, трѣфѣлѣ пѣтрѣосѣ;
—klippe, f., скополѣ, рѣне, рѣп-
тѣрѣ де пѣтрѣ; —koble, f., кѣр-
вѣне де пѣтрѣ; лѣтанѣракѣ; berg-
werk, n., —grube, f., —schacht,
m., вѣис де кѣрвѣнѣ де пѣтрѣ,
кѣрвѣнѣрѣ де пѣтрѣ; —toralle,
f., лѣтоѣлѣ; —frankheit, v. —
beschwerde; —tunde, f., лѣтологѣ;
—messer, m., пѣсѣрѣторѣ де пѣ-
трѣлѣ; (хѣр.) лѣтотомѣ; —meß, m.,
пѣтрѣрѣ, чѣпѣторѣ де пѣтрѣлѣ; —
moos, n., мѣшѣкѣ де пѣтрѣ; —
obst, n., пѣмѣ пѣтрѣосѣ; —öl, n.,
оѣлѣс де пѣтрѣ, пѣтрѣоѣлѣ (Bergöl);
—platte, f., лѣспѣде де пѣтрѣ;
—raße, m., корѣс де мѣнте; —
regen, m., плѣѣ де пѣтрѣлѣ; —
reich, n., импѣрѣлѣ минѣралѣторѣ;
ad., фрѣте аѣнтѣ, Кресѣ; —säge,
фѣрѣстрѣдѣ де пѣтрѣлѣ (де а ле
тѣлѣ); —salz, n., сѣре комѣнѣ;
—schicht, f., стрѣдѣ де пѣтрѣлѣ;
—schnitt, m., (хѣр.), лѣтотомѣ,
скоцетѣрѣ де пѣтрѣ (дѣн orga-
nicѣ); —schrift, f., стѣлѣ лѣнѣ-
дарѣ (скѣртѣ, ла аѣнтѣ), инѣкрѣ-
дѣне пѣ пѣтрѣ; —schwalbe, f.,
рѣндѣнеа де марѣ; —sinter, m.,
стѣлактѣтѣ (пѣтрѣ прѣдѣсѣ) urin

- нисътапи до аста); —tafel, f., —
 Tisch, m., тавла, масъ де пѣтръ;
 —weg, m., каже пардоцитъ, драмѣ
 ауторизатъ; —wurf, m., арънкъ-
 таръ де пѣтръ.
Steinchen, n., петришоръ, петригъ.
Steinern, a. mi ad., де пѣтръ.
Steinicht, a. mi ad., петриѣ; ка пѣтра.
Steinig, a. mi ad., петросъ; рѣ-
 носъ, станкосъ.
Steinigen, v., катъ ка петри, вѣидѣ
 ка петри.
Steinigung, f., вѣидере ка петри.
Steiß, m., шезъ; крѣ; —bein,
 n., осваѣ шезътаѣ.
Stellage, v. Gestell.
Stelle, f., локъ; постъ; пѣсарѣ, чи-
 тѣцѣно (динтр'о карте); дере-
 гѣторѣ; auf der —, андатъ,
 антр'о клѣсъ, пѣмал декѣтѣ; er
 kommt nicht von der —, еѣ ка
 анѣантъ; auf der — bleiben, а
 рѣмѣнѣ морѣ, а кѣдѣ морѣ;
 an Ort und — sein, а се аѣла
 ла локъ.
Stellen, v., пѣнѣ, ашеѣ, коллокъ;
 dicke, vrdinezъ; gerade —, а
 пѣне дѣреѣтѣ; sicher —, а асе-
 кѣра; frei —, а лѣса ла воѣ;
 zufrieden —, а андѣсѣла, а мѣл-
 нѣми; in Abrede —, а ѣi de пѣ-
 рѣре контрарѣ; а нега; einen
 zur Rede —, а траѣе не чѣнеѣ
 ла даѣе де сѣмъ; er muѣ sich
 stellen, еѣ тѣссе сѣ вѣле ѣаѣ,
 еѣ тѣссе сѣ се пѣсѣанте; sich
 bloѣ —, а се да де гѣлѣ, а се
 да не ѣаѣ, а се компромѣ;
Stellenweise, ad., дѣн.локъ ан локъ;
 пѣсарѣ де пѣсарѣ.
Stellfeder, f., кѣрдѣ де опѣрѣ.
Stellmacher, m., рѣтарѣ, кѣрѣдарѣ
 (Wagner).
Stellrad, n., (ла ороѣ), рѣгъ де
 мѣстрѣнѣ.
Stellscheibe, f., (ла ороѣ), мѣстрѣнѣ.
Stellung, f., пѣсеѣцѣне, коллокъцѣне,
 ашеѣтаръ, коллокъмѣнтѣ; дѣсна-
 сеѣцѣно; — des Leibes, пѣсетаръ,
 цѣпѣтѣра тѣпѣлѣ; опѣторѣ (о-
 роѣ).
- Stellvertreter**, m., локъцѣторѣ, ѣи-
 карѣ.
Stellvertretung, f., локъцѣнѣнѣ, ѣи-
 карѣатѣ.
Stelz-bein, n., —fuѣ, m., кѣтѣлѣ,
 кѣтѣрѣ, ѣѣчѣрѣ де лѣмѣнѣ.
Stelze, f., кѣтѣлѣ, кѣтѣрѣ.
Stemmart, f., секарѣ де дѣсѣмѣтѣ
 (копачѣ).
Stemmelfen, n., дагѣ; рѣзѣнѣ.
Stimmen, v., рѣзѣнѣ, пропѣсѣ;
 анѣенѣесѣ; опѣсѣ; дѣ-
 тѣесѣ; die Hānde in die Seite
 —, а ѣи пѣне мѣнѣе ан шѣдѣ.
Stempel, m., тѣмѣрѣ (не кѣртѣ);
 марѣ (не мѣрѣ), пѣмѣтѣрѣ;
 пѣносѣтаръ (ла металѣ пѣнѣе);
 пѣсѣлѣ; ѣонѣ; пѣлѣ; вѣсѣлѣ;
 — der Wahrheit, карѣтерѣлѣ ѣ-
 дѣвѣрѣлѣ; —geben, кѣлѣ тѣ-
 араѣ; —gebūhr, f., —geld, n.,
 така тѣмѣрѣлѣ; —waare, f.,
 марѣ марѣатѣ.
Stempeln, v., тѣмѣрѣлѣ; пѣнѣ марѣ,
 мѣрѣлѣ; пѣмѣтѣесѣ (марѣ а
 ваѣнѣ); контрѣсѣмѣлѣ.
Stempler, m., тѣмѣрѣторѣ.
Stendel, m., орхѣдѣ (планѣ).
Stenge, f., (мар.), адѣосъ ла карѣртѣ.
Stengel, m., ѣвсѣелѣ, пѣлѣ (де
 планѣ); тѣлѣ; кѣчѣанѣ, лѣлѣ,
 стѣжанѣ. (моѣд.); омѣ лѣнѣанѣ;
 —artig, a. mi ad., кѣрѣкѣосъ, кѣ-
 чѣносъ.
Stengeln, v., пѣнѣ кѣрѣчѣ, рѣзѣнѣ,
 сѣсѣнѣ; даѣ ан пѣлѣ (планѣ);
 ѣакѣ кѣчѣнѣ.
Stenograph, m., стѣнографѣ, сѣрѣ-
 торѣ ѣкѣ (прѣ сѣмне).
Steppbette, f., сѣлѣе, мѣтраѣ кѣ-
 сѣрѣ даѣ ѣкѣ.
Steppdecke, f., копѣртѣ кѣсѣтѣ ѣ
 ѣроѣ.
Steppdraht, m., сѣртѣ де кѣсѣтѣ.
Steppe, f., (дѣнѣ рѣсѣштѣ), стѣпъ,
 цѣрѣ планѣ, марѣ ѣи стѣртѣ,
 пѣсѣлѣ, пѣсѣ (Heide).
Steppen, v., контрѣпѣнѣлѣ, кѣсѣ даѣ
 ѣкѣ (штѣпѣесѣ).
Stepperei, f., кѣсѣтаръ даѣ ѣкѣ.
Steppfisch, m., контрѣпѣсѣрѣ.

- Sterbe-bett, —lager, n., паталъ, кръ-
 ваталъ моргил.
 Sterbebuch, n., регистръ де моргил.
 Sterbefleib, n., вестмантѣ де моргил.
 Sterbelieb, n., кѣтектѣ ла моргил,
 кѣтектѣ ѡвнерѣ.
 Sterbeliste, f., листъ, регистръ де
 моргил.
 Sterben, v., морилъ, рѣхъсезѣ, рѣ-
 носезѣ, есѣ din виѣцъ.
 Sterben, n., мѡрире, мѡрте, рѣ-
 носаре.
 Sterbend, part., мѡриандѣ, мѡрисандѣ.
 Sterbenskrank, a., возналъ де мѡрте.
 Sterbestunde, f., ѡра моргил.
 Sterbetag, m., зноа моргил.
 Sterblich, a. ші ad., мѡриторѣ, мор-
 талъ; de мѡрте; — verliebt sein,
 a ѡи ѡамторатѣ де мѡрте.
 Sterbling, m., мортъчине, кѣтѣтѣрѣ
 (ѡие); —swolle, f., глѣ де мортъ-
 чинѣ.
 Stereographie, f., стереографіѣ, арта
 де а репресанта корпѡри солиде
 пе планѣ.
 Stereometrie, f., стереометриѣ, шри-
 инга десре мѣсреле корпѡри-
 лорѣ солиде.
 Stereotypen, pl., стереотипѣ, карак-
 терѣ, литерѣ ставерѣ.
 Stereotypie, f.; стереотипиѣ, арта де
 а типѣри въ литерѣ немішкѣѡсо.
 Sterlet, m., старлетѣ (пеште).
 Sterling, m., стерлинъ; Pfund —,
 зларѣ стерлинъ (кам 25 франѣ,
 сѣѣ 9. 6. 20 кр. т. п., днесъ ѣ
 монетѣ имажинариѣ, ка талантѣ
 ші ка сестерѣа чеа марѣ ла
 антиѣ).
 Stern, m., стеа, астрѣ; роѣ —! а
 да кѣ кѣкѣлѣлѣ дн зѡпѣ.
 Stern-anbeter, m., дѡкинѣторѣ де
 стеаѣ; —bild, n., констѣргѣиѣне;
 —sphen, n., стѣлѣцѣ, стѣлѣмѡрѣ;
 астеріскаѣ (ла скрісѣ); —deute-
 funst, f., астролоѣиѣ, прѣѡетѣ дѡпѣ
 стеаѣ; —deuter, m., астрологѣ;
 —deuterei, —deutung, f., астро-
 лоѣиѣ; —eidesche, f., шѡпѣрѣлѣ сте-
 латѣ, стѣлѣѡнѣ; —stimmen, —
 funkeln, n., ѡкінтелѣтѣра, скѣнѣла
 стѣлѣлорѣ; —förmig, a. ші ad.,

дн ѡорма стѣлѣл; —gebäude, n.,
 сістѣма соларѣ; —gruppe, f.,
 грѡпѣ (ital. gruppo) де стѣлѣ;
 —güßer, m., астрологѣ; —hell,
 a., сеніѣлѣ, черѣ дѡстѣлатѣ; —
 himmel, m., ѡртѣмантѣ, гѣрѣа
 черѣлѣлѣ, волта черѣскѣ; черѣ дѡ-
 стѣлатѣ; —jahr, n., аѣлѣ стѣларѣ;
 —karte, f., харѣтѣ астрономіѣ,
 харѣта черѣлѣлѣ; —regel, m., zoni-
 glösk; —fennet, —kundige, m.,
 астрономѣ; —flee, m., триѡлкѣ
 стѣларѣ; —frucht, n., стѣларіѣ,
 алхіміѣ (планѣтѣ); —kreuz, n.,
 кръче стѣларѣ; —kunde, —wissen-
 schaft, f., астрономіѣ; —lauf, m.,
 карѣлѣлѣ стѣларѣлорѣ; —ruhe, —
 schuppe, f., —schuß, m., стеа
 кѣтѣторѣ (метеорѣ, нѣ стеа);
 —schauce, f., ѡртиѣкѣдѣиѣне, дѡ-
 тѣрѣтѣрѣ ка стѣѡа; —stein, m.,
 пѣтрѣ стѣлѣл; —warte, f., ѡне-
 кѣлѣ, ѡвсерѣвѣторіѣ, тѣралѣ астро-
 номіѣ;

Sternvögel, a. ші ad., стѣларѣ, пѣлнѣ
 де стѣлѣ.

Sternenlicht, n., —schein, m., дѣ-
 мініѣ стѣларѣлорѣ.

Stern, m., корѣлѣлѣ вратѣкѣлѣ, стіѣѣ;
 тѡртѣ; кѡдѣ (de вітѣ); прѣжінѣ,
 дрѣлѣ.

Steilig, a., стѣторѣ, некѣрѣшатѣ (Stät).

Stets, ad., тотѣдеѣзѣна, нѣрѣрѣа,
 нѣрѣчетѣлѣ.

Steuer, f., дапе, дажде, колѣтриѣ-
 дѣиѣне, даѣиѣ, дѡнѣсѣтѣрѣ, трі-
 зѣтѣ, дѡкѣрѣкѣтѣрѣ, такѣѣ (вірѣ,
 кѣпѣтаѣиѣ, дѡ Платѣ); zur — der
 Wahrheit, ѡдеверіѣре, дѡ кѣѣетѣ
 кѣратѣ.

Steuer, n., гѣверѣнаѡлѣ, кѣрѣтѣ
 (Steuerudet).

Steueramt, n., ѡіѣиѣ де дажде,
 сѣмѣшѣ (дѡ Prinçipate), нѣр-
 четѡратѣ (дѡ Ardeалѣ, пріѣмі-
 торіѣ), кѣмарѣ де ѡіѣанѣѣ; —
 anschlag, m., катаѣтрѣ, гѣкѣтѣрѣ,
 арѣкѣтѣрѣ де дажде (не канѣ,
 не авѣрѣ ш. а.), репартіѣиѣне
 (Ardeалѣ); —bar, a., сѣлѣскѣ ла
 дѣрѣлѣ; —beante, m., дѣшѣдарѣ, ѡ-
 іѣиѣалѣ де дажде, сѡмѣнѣ;

- botb, n.,** (мар.), стръвердъ, партиа din drépta a nyiel; — **buch, n.,** катастръ дърворъ, реџистръ павликъ de kontribucione, kondika бирардоръ (ан Плате), картеа рошиъ (ан Ардеалъ); — **einnehmer, m.,** дъшдаръ, перченпоръ (ан Ардеалъ); — **frei, a.,** сватитъ de дърл; — **mann, m.,** дилотъ (кър-мачъ); — **ordnung, f.,** регул-мантъ de дърл; — **pflicht, f.,** ан-даторипе de a kontribui; — **pflichtig, a. im ad.,** сватъ ла дърл; — **ruber, v. Steuer, n.;** — **wesen, n.,** оинадъритъ, дъшдъритъ.
- Steuern, v.,** контрибуи, коннхтъръ, даъ триветъ; даъ ажторъ; (мар.) кондукъ пала, гъвернезъ, кър-мвеекъ; контепеекъ, репорангъ; einem Neben —, а превени ванъ ръдъ.
- Steven, m.,** талъ de патъ.
- Stich, m.,** цвееъръ, пвееетъръ; ан-цеепътъръ; жонгъ; възгътъръ, лъ-гътъръ (ан жокъ de кърцл); свъ-гътъръ, граваръ (ан металъ); счаниъ (тинъритъръ тотъ ан, металъ); скимъ (de марфъ); — **von Höhen,** мџшкъгътъръ de пзречл; — **halten, a** се цинэ таре; einen — **haben, a'i** динси о догъ; а оi дешаклетъ, а оi антр'о вреке; а оi мџменъ, чеваш веатъ; im — **e lassen, a** пъръси, а дъса ан пъазъ.
- Stichblatt, n.,** скътилъ eaviel (ла тълъжикъ); цингъ de важокъръ, попангъ; карте de възгитъ (ан жокъ).
- Stichel, m.,** целъ, ценъраие; першъдъ, приворъ.
- Stichelei, Stichelrede, f., Stichelwort, n.,** квънтъ мџкъросъ, воръв анпвигъросъ.
- Sticheln, v.,** анвзигъ, нџкъ, мџшкъ prin квинте.
- Stichfest, a. im ad.,** каре нъ се поте ръи.
- Stichler, m.,** омъ важокъросъ.
- Stichen, v.,** косъ къ оморл, вродезъ, косъ ла гергеоъ.
- Stidat, m.,** вродъгторъ; — **in, k-** съторе, къ оморл, вродъгторе.
- Stidatet, f.,** вродърпъ.
- Stidfluß, m.,** катаръ аннежъторъ, некътаръ, волъ некъторе.
- Stidgas, n.,** газъ аннежъчосъ, газъ азотикъ.
- Stidgold, n.,** оиръ de азръ, азръ de къскъ.
- Stidhusten, m.,** тасе некъторе.
- Stidluft, f.,** аеръ азигъторъ, аеръ меоитикъ.
- Stidmuster, n.,** моделъ de вродатъ.
- Stidrahmen, m.,** гергеоъ.
- Stidstoff, m.,** азотъ, нитрогенъ, ма-терпъ сџгръмъторе.
- Stidung, f.,** косетъръ ла гергеоъ.
- Stieben, v.,** анпърштитъ, ръстъл-деекъ; мъ анпърштитъ (v. n.); оаръ, своръ (потърничеле); мъ палцъ ка пълвереа; розрџзъ пловъ (Stäuben).
- Stieber, m.,** (ла възгторл) вешика поркъилъ (Stäuber); Nasen-stieber, — **stüber, m.,** возърпакъ, вошъ, оъръ.
- Stief, (nmal ан конпвнерл) vi-** трпгъ, маштехъ.
- Stief-ältern, pl.,** пърингъ витрпцл; — **bruder, m.,** орате витрпгъ, оръци-настръ; — **geschwister, оръцил** витрпцл, оръцил din патрл ди-оерпе; — **kind, n.,** — **sohn, m.,** оиастръ, оилъ витрпгъ; — **mutter, f.,** мамъ витрпгъ; — **mütterlich, a. im ad.,** витрпдеекъ, маштехъ; — **behandeln, a** трата витрпдеште, а трата ка не оиастръ; — **schwester, f.,** соръ витрпгъ; — **vater, m.,** татъ витрпгъ.
- Stiefel, m.,** стивъ (итал. stivale), къдъминте, човотъ (Schuh); чил-индръ, кошъ de пџманъ.
- Stiefelanzieher, — haben, m.,** кър-лигъ de анкъцатъ стивле, тръ-гъторл de стивле; — **hnecht, m.,** деекъцъторл, скодеторл de стивле (хпелтъ); — **holz, n.,** калъдъ, оорпъ de стивле; — **macher, m.,** стивларъ, човотаръ (мвстеръ); — **pußer, — wischer, m.,** къръциторъ de стивле; — **schaft, f.,** тџреакъ, каръмъкъ de стивле; — **struppe, f.,** врекеа стивлел (de каре трацл).

Stiege, f., скаръ, трептѣ (за частъ);
dórzecivnъ (за оръ ш. а.).
Stieglis, m., стиглѣдъ.
Stiel, m., плесеа, мъзникъ (de ка-
цитъ ш. а.); тълѣъ, хлѣмъ, ко-
чоанъ (Stengel); трънкъ (Baum-
stamm); стелъ (ital. stelo), кодъ
(de фрэнзъ, de нѣмъ).
Stielen, v., пълъ кодъ; пълъ пле-
сеа, мъзникъ.
Stier, a. ші ad., в. Statt.
Stier, m., тазрѣ, въхалъ (за живоалъ);
—gefacht, n., лятъ de тазрѣ (ан
Спанія).
Stierchen, n., тьрѣнъ, тьрѣлъ.
Stieren, v., агитъ, фшеозъ (окъ);
сѣ. гонеште (вака).
Stift, m., ферзлѣдъ, цалтъ, кай-
моръ; кондѣлъ (de пазмѣъ, de
кретъ), пѣнъ, тълѣъ (за гьскъ);
акъ, свинъ; колудъ de динте.
Stift, n., фандъцине (vicericheskъ
ші фландроникъ); каниталъ (de
kanonik); инцитатъ (de тинериме);
легътинъ, федеръцине; die Hütte
des —es, корталъ тьртъриѣ.
Stiften, v., фандезъ, ашезъ, ста-
верескъ; кьшкнъ; факъ; Freund-
schaft —, контрагъ пріетинъ; Un-
einigkeit —, семънъ зизанъ, кь-
шкнъ discordiъ (нехрѣ).
Stifter, m., фандъторъ, дитемеи-
торъ; ашезъторъ; пльсмиторъ,
кьшкнъторъ; — einer Verschwö-
rung, кацъ алъ знѣл комплотъ;
— in, f., фандъторѣ; пльсмиторѣ.
Stiftisch, a. ші ad., кьниталаръ, ка-
ноническъ.
Stiftsamt, дерегъторъ каниталаръ,
каноникатъ (ан vicerika апсѣнъ);
—dame, f., —frau, f., каноничесъ;
—herr, m., каноникъ (rangъ viceri-
cheskъ); —hütte, f., корталъ тьр-
търиѣ (ан лѣдея веке), тавер-
накълъ; —firche, f., vicerikъ ка-
ниталаръ (а каноничлоръ), viceri-
къ катедралъ; —probst, m., пре-
воситъ алъ знѣл каниталъ.
Stiftung, f., фандъцине, (киторъ),
ашезъмантъ, инцитатъ евлѣиосъ;
—surkunde, f., докзмантъ деспре
фандъцине.

Stil, m., стилъ; maniera de a scrie;
erhabener —, стилъ фпаятъ, стилъ
свѣдѣнъ; leichter —, стилъ педѣ-
отрѣ, стилъ сѣмилъ (Schreibart,
Styl).
Stilet, n., кьшпаръ, жьнгеръ, сти-
летъ, шкшъ; —fisch, m., жьнгеръ-
търъ, стилетътъръ (Dolch).
Stilisten, v., стилезъ, скрѣш, ком-
панъ (verfassen).
Stilist, m., стилестъ, скрипторъ.
Still, a. ші ad., тькэтъ, линититъ,
толкъ, толкомитъ, домолъ; пла-
чедъ; —es Wetter, тинъ лінъ;
—e Wache, селтъмъна сѣлатъ;
ein —es Leben führen, а дачѣ
виѣдъ прѣрасъ; im —en sich ent-
fernen, а се дѣвѣрта не аскъсѣ;
hier steht mir der Verstand —,
ачѣста дитрече ждената мѣа,
ачѣста на о поцъ прічлѣ; —e
Wasser sind tief, кьполе мѣтъ ші
откълъ тькэтъ.
Stille, f., тьчере, линитѣ, толко-
молъ; in aller —, не тькѣте, ан
секретъ, фъръ сгомотъ; — der
Nacht, тьчереа поцѣл.
Stillen, v., алинъ, линитескъ, тол-
комескъ, домолескъ; опрескъ
(сѣщеле); аллекъ, даъ цадъ (за
прѣккъ мѣккъ); den Durst —, а
стѣмътра сѣтеа.
Stilleben, n., виѣдъ пьчѣитъ, виѣдъ
линъ.
Stillschweigen, v., такъ; subst. n.
тьчере.
Stillschweigend, part., тькѣтъ; тькѣ-
торъ; ad., не тькѣте.
Stillstand, m., дачетаре, дичетъ-
мантъ; пазсъ (дела пьсарѣ, рь-
пьсарѣ), старѣ, стасъ, стѣмънъ-
мантъ, стѣмъцине; Waffen—,
m., дичетаре de армѣ, армичлѣ.
Stillstehen, v., стаъ не локъ, ть
опрескъ; стаъ немѣшкѣтъ, стѣмъ-
незъ.
Stillung, f., алинаре, алинътъръ,
толкомѣлъ, домолитъръ.
Stimme, f., сзнетъ, тонъ, гласъ;
вѣче (ardeal. ші молд.); вѣтъ;
опинизне; (ан мѣсѣкъ) партитъръ;
сѣнѣлъ (за виолинъ), леѣкѣдъ (за

kímvaaz); mit lauter —, ка гласъ
 днаатъ; der — der Natur folgen,
 а аскалта мемареа патрел; die
 erste — сина, а кьнта сьнранъ;
 die zweite — сина, а кьнта кон-
 транаатъ; Volksstimme ist Gottes-
 —, гласъкъ понорьаи о гласъкъ
 жи Dzeš.
Stimmen, v., акордъ (знъ инср-
 маатъ де мьсика); консънъ, сьнт
 де акордъ, мъ днаоиескъ, ко-
 рьсизндъ (ла знъ ськоаъ); дисънъ;
 презинъ, дндьлекъ (не чинева);
 votezъ, даъ вотъ; die Rechnung
 stimmt nicht, компьтаъ не есе,
 сокотела не консънъ; gut gestimmt
 sein, а еи vine дьнъсчъ, а се ала
 дн зьоре занъ (кьоъ занъ); die
 Richter sind schon gestimmt, ж-
 декьторил еьнт превенил, прео-
 кьнаат; die Richter —, ждекь-
 торил votezъ.
Stimmenbuch, n., (мьс.) карте де
 партитурл.
Stimmenmehrheit, f., maioritate de
 votepl.
Stimmer, m., акордъторъ (де кла-
 зипе).
Stimmfähig, a., dectoinixъ de a vota,
 антъ нентръ а vota.
Stimmgabel, f., корьсчъ, озркълцъ
 соноръ (че дъ тоньрл).
Stimmhammer, m., кьсчъ де акор-
 датъ (клавиръ).
Stimmrecht, n., dreptъ de votatъ.
Stimmung, f., консънелъ, консънънцъ,
 акордъ, конкьнтъ; discasecune,
 зьоре (кьоъ).
Stinkasant, m., аса aerida, асъ пь-
 трьоъ (ан сьнцерил).
Stinken, v., пьцъ, мьрочъ рел; vor
 Faulheit —, а пьцл де лене, а
 еи днакьитъ.
Stinkraß, m., —thier, n., дьхоръ.
Stint, m., порьшоръ (неште).
Stipendiat, m., стьндьатъ, вьрсаръ,
 школаръ че трапе ажторъ дн ванл.
Stipulieren, v., а очь днаоиедъ, а
 контрапе, а стьпья.
Stirn, f., озьнте; mit frecher —,
 ка перьшанаре (ка озьнчичъ), кь
 сьрьагьрл; einem die — bieten,

а да неатъ ка чинева; die — tun-
 jeln, а днакьити озьнтеа.
Stirn-ader, f., вьна дна озьнте; —
 band, n., —blatt, n., —binde, f.,
 озьнтарл; diademъ; —höhle, f.,
 (анат.) тампъ, сьнълъ озьнел;
 —rad, n., рьтъ ка динл, рьтъ
 дьнтатъ.
Stöber, v. Ständer.
Stöberig, a. mi ad., неюсчъ, пьюсчъ.
Stöbern, v., сьзъверъ; вьсколене
 (мьс, пьюе), озьнте (неоа); вь-
 нежъ, скормонескъ (вьнатъл).
Stoßern, v., пьнчьрескъ, дназнь;
 скочоръ, ськовескъ, кьрцъ (на-
 сьаъ, динл).
Stoß, m., вьцъ, вьстонъ, чьмаръ,
 мькъ, мьчъкъ, вьтъ, гьогъ; вь-
 тькъ (де вьтъ); тартеа, рьдъчлнъ
 (де олопл); (тпнор.) олопе; ка-
 лънъ (де пьлърл); каръ (контп-
 нъцисне де вьса); конпнцъ, мьл-
 вьл (де вьвине); цьцънъ (де вь-
 воис); кьаие, стьръ; чьрдъ, чьрэдъ
 (де вьве); сондъ, кьнтъаъ; ед ил
 ein wähter —, е: знъ гьогманъ
 днарегъ, а знъ хьвьккъ.
Stoßband, n., кордеа ла вьстонъ;
 —blind, a., ораъ де тьтъ, ораъ
 ка знъ сьвоаъ; —degen, m., вь-
 стонъ ка стьлетъ; стьръ (ir. stoc-
 co); —dumm, a. mi ad.; тьтъ;
 —erbse, f., мазере сьзъвчлкъ, мь-
 зьрлке; —feder, f., нена мьл-
 счъ; —finster, a. mi ad., дна-
 перлкъ сь нъцл вьзл мьна; —
 fisch, m., вьселъ сьнътатъ (вь-
 ште); тьтъ, омъ оьрте прьсчъ,
 хьвьккъ де лератъ; —fled, m.,
 латъ де мьчезеръ; —fremd, a.
 mi ad., стьнънъ де тьтъ; —haus,
 n., прьнсчре, темпнцъ, грочъ (ла
 остьшине); —knopf, m., вьмъ
 дьла вьстонъ; —laterne, f., озь-
 лнаръ дн прьжлнъ; —meister, m.,
 прьоосчъ (ла остьш.), темпчелъ;
 —narr, m., мьскьрлчъ; незнъ де
 лератъ; —pfaffe, f., озьелъ (ла
 донъ); —prügel, m. pl., —schlag,
 m., вьтаие ка вьцъ, вьстонатъ;
 —rose, f., росъ вьчел; льмань-
 рлкъ (пьянтъ); —schilling, m.,

- стъгътърѣ по сол; въраше ла кърк;
 —schupfen, m., катарѣ сехѣ, ан-
 ондатѣ; —taub, a., еспдѣ ка
 пьмантѣ; —weil, n., картѣ (de
 kase), ангрѣмантѣ; —zahn, m.,
 мъса.
- Stoßen, v.**, пнѣ хърачѣ, цершевѣ;
 pinde рѣдѣчѣ (vina, rosa); дѣ
 ан палѣ (грѣхѣ); анвѣлѣ по вѣдѣ,
 ролежѣ; страж, стѣмнежѣ; ме ан-
 кирѣ; мажезеште (хърѣа); die
 Sache stoßt, лѣрѣлѣ на палѣ;
 das Blut stoßt, сѣлпеште се опре-
 ште; das Geld stoßt, занѣ на
 черкѣлѣ; im Reben —, а се
 анкѣрка, а се ангрѣмантѣ vorstöß.
- Stöcken, v.**, пнѣ ан вѣтѣкѣ, ан
 гроеѣ (ан Плате).
- Stoßig, a.** im ad., мажежѣ, мажедѣ;
 змедѣ; лѣтѣкѣ, трѣнкѣ.
- Stöckisch, stöckisch, a.** im ad., черѣ-
 носѣ; кѣрѣгѣносѣ, оводѣнѣ.
- Stoß, m.** pl., кѣпѣгалѣ, фодѣ.
- Stoßung, f.**, анчетарѣ, антрѣкѣр-
 марѣ, стѣмнѣжѣне, стѣгътърѣ по
 локѣ.
- Stoff, m.**, матерѣ, сѣвѣтанѣ; сѣв-
 иешѣ, адѣкѣ матерѣ de vorbitѣ;
 стоеѣ (materit гроеѣ de мытѣсе,
 ital. stoffa; ср. stoffe).
- Stoffen, a.**, de стоеѣ.
- Stöhnen, v.**, демѣ de дѣрѣпѣ, сѣпѣнѣ
 грѣ; —, n., демѣтѣ амарѣ.
- Stoicismus, m.**, стоеѣнѣмѣ (сѣнтѣ
 философѣ).
- Stoiker, m.**, стоеѣнѣ (философѣ).
- Stola, Stole, f.**, (ла ансѣн) стоеѣ,
 (ла рѣсѣрѣнѣ) епатрахѣрѣ.
- Stolgebühren, Stolargebühren, pl.**,
 венѣтрѣле епатрахѣрѣлѣ.
- Stollbeule, f.**, кѣпѣкѣ.
- Stolle, f.**, погаче (итал. focaccia),
 плѣчѣнѣ; стѣнѣлѣ de лѣмѣрѣ.
- Stollen, m.**, (монт.), галерѣ (опѣ-
 контѣлѣ); стѣлпѣторѣ, колонѣорѣ,
 пѣчорѣ de патѣ; понѣ; хакѣ (de
 фѣрѣ ла калѣ); —schacht, f., —
 wasser, n., ана дѣн галерѣа вѣлѣ.
- Stollen, v.**, пнѣ знѣ понѣ, пнѣ
 пѣчорѣ (ла знѣ патѣ m. a.); патѣ
 поткѣсѣ (ла калѣ); dectindѣ (пѣле).
- Stollner, m.**, гѣлѣорѣрѣ, антрѣнпѣн-
 зѣторѣ de о галерѣ (ан mine).
- Stolpe, f.**, нѣнѣнѣкѣрѣ (алѣ знѣлѣ v. c. m.),
 тарѣкѣлѣ de сѣкѣ.
- Stolpern, v.**, пѣкѣорѣрѣкѣ, ме по-
 тѣнѣкѣ, ме анмѣдѣкѣ; пѣкѣо-
 пѣлѣ, сѣмѣнѣкѣ.
- Stolperig, a.** im ad., анпѣдѣкарѣ,
 пѣтѣкѣнѣлѣ, пѣкѣорѣрѣкѣ.
- Stolz, a.** im ad., фѣлѣосѣ, пѣндѣрѣ,
 пѣрѣуѣжѣ; палѣ ла фѣре, трѣфѣшѣ,
 (фодѣлѣ), ангрѣнѣатѣ, оргѣлѣосѣ
 (итал. orgoglioso, нѣолоѣдѣнѣмѣ ан
 Плате), сѣмѣуѣлѣ (сѣрѣнѣнѣмѣ).
- Stolz, m.**, фалѣ, пѣндѣрѣ; трѣфѣ,
 пѣлѣгѣме de фѣре, оргѣлѣ (нѣоло-
 дѣнѣмѣ), арѣанѣлѣ (латѣн.), ан-
 грѣнѣарѣ, ангрѣнѣатѣрѣ.
- Stolzheit, v.**, ме пѣндѣрѣкѣ, ме
 фѣлѣосѣ, ме ангрѣнѣосѣ (итал. gon-
 flarse); ме трѣфѣосѣ, анмѣлѣ а
 фалѣ, ме портѣ а омѣ мѣре.
- Stopfen, v.**, асѣзнѣ; андонѣ (сѣрѣ-
 тѣрѣ, сѣлѣ гѣскѣ de ангрѣшѣтѣ);
 анмѣлѣ.
- Stopfer, m.**, асѣзнѣторѣ; андонѣ-
 торѣ; анмѣлѣторѣ; донѣ (Stöpsel).
- Stopfhaar, n.**, кѣрѣ de анмѣлѣтѣ (о
 перѣнѣ).
- Stopfnacht, f.**, кѣрѣнѣтѣрѣ, кѣрѣнѣлѣ,
 кѣсѣтѣрѣ.
- Stopfswach, n.**, пѣотѣрѣ (Bienen-
 harz).
- Stopfswerg, n.**, донѣторѣ, дѣнѣлѣрѣдѣ.
- Stoppel, f.**, мѣрѣшѣтѣ; тѣлѣиѣтѣ (de
 пѣлѣшѣол); —feld, n., кѣмѣлѣ de
 мѣрѣшѣтѣ; —gedicht, n., поѣмѣ
 компѣдатѣ; поѣмѣ пѣлѣиѣтѣ, фѣ-
 рѣтѣ.
- Stoppeln, v.**, сѣкѣрѣосѣ, адѣнѣ de
 не мѣрѣшѣтѣ; компѣлѣ (о картѣ),
 мѣгѣлѣсѣкѣ скрѣнѣдѣ.
- Stoppine, f.**, (арѣлѣрѣ), стоеѣнѣ,
 стѣнѣлѣ, асѣзнѣлѣ, фѣрѣлѣ.
- Stoppeler, m.**, сѣкѣнѣторѣ (не мѣ-
 рѣшѣтѣ); компѣлѣторѣ (de о картѣ).
- Stöpsel, m.**, донѣ, стѣнѣшѣ; ан-
 пѣлѣтѣрѣ.
- Stör, m.**, стѣрѣлѣ (итал. storione,
 кѣмѣ а морѣнѣлѣ, viza, vira).
- Storax, m.**, стѣрѣчѣ (рѣшѣнѣ de India).
- Storch, m.**, варѣлѣ, кѣкѣорѣ, кѣкѣосѣ-

таркѣ; — *schabel*, м., пискѣ дѣ
кокорѣ; *stimmzuck*, павтографъ
(звѣлтъ); *peranig* (плантъ); ко-
корѣ (звѣлтъ); *kleinte*.
Stören, в., тэрвэрѣ, коптэрвѣ; скор-
толескѣ, рѣсколескѣ; *im Feuer*
—, ацицѣ фокзѣ.
Störer, м., тэрвэрѣторѣ, коптэр-
вѣторѣ; рѣсколиторѣ; ацицѣторѣ;
скочорѣторѣ.
Störerei, ф., тэрвэрѣтэрѣ; рѣско-
литэрѣ.
Störrig, *Störrich*, а. ші ад., чер-
вихосѣ, несхпсѣ, кѣвѣциносѣ,
обстѣнатѣ, кѣ напѣ 'n пенѣ.
Störrigkeit, ф., червѣчѣ.
Störroggen, м., *imre de moron*,
оѣ de moronѣ.
Störstange, ф., прѣжинѣ de рѣско-
литѣ (пенѣил).
Störung, ф., тэрвэрѣре, тэрвэрѣ-
манѣ; рѣсколитэрѣ; скочорѣитэрѣ.
Stoß, м., *ampiusetzer*, *ampiuset-
zer*; *besitzer*; *loviser*; *чок-
пѣлѣ*, *чокпитэрѣ*; *ampierichel*,
стрѣпѣсетэрѣ; *ampieshter* (а
хсчорѣ); *shitore*, ватѣ (а вест-
минѣ); *tenk* (де кѣрѣл); *einen*
— *besommen*, а оі *lovis* de
счорѣ; — *in die Trompete*, сѣ-
олѣтэрѣ аи трамѣциѣ.
Stoßadler, м., вѣлтэрѣ рѣваче;
— *bock*, м., *уапѣ рѣпкачѣ*; —
bege, м., савѣ de стрѣпѣсѣ,
сѣадѣ, стокѣ; — *gebet*, п., рѣгѣ-
чѣне сѣкѣртѣ; — *nacht*, ф., кѣсѣ-
тэрѣ пе зреке; — *seufzer*, м., сѣо-
винѣ аи *Dze*; — *vogel*, м., па-
сере рѣваче.
Stöße, м., *писѣлѣ*, *писѣгѣ*, *анде-
сѣторѣ*.
Stoßen, в., *ampin*, *сѣинѣ*, *ам-
вѣрѣчѣсѣкѣ*; *ловѣсѣкѣ*; *писѣзѣ*; *ам-
тѣлесѣкѣ*, *daß de чѣнева*, *амтин-
цинѣ*; *die Glinte stößt*, пѣшка
сѣтѣчѣште; *der Wagen stößt*, ка-
рѣлѣ сѣкѣтэрѣ; *der Adler* —, а-
чѣра сѣ *ampier* (аи *порѣмѣл*);
das Bier —, *кѣреа фѣрѣ*; *klein*
stoßen, а *писѣ* тѣрѣнтѣ; *an ein-
ander* —, а оі *вѣчинѣ*; а сѣ *lovi*
тѣлѣ de *атѣлѣ*; *die Frau* —,

а *тѣлѣ* de сѣѣа; *vor den Hof* —,
а вѣтѣма.
Stößer, м., *писѣлѣгѣ*, *писѣторѣ*; *ылѣ*,
пасере рѣваче (*Stoßvogel*).
Stotterer, м., *вѣлѣитѣ*, *вѣлѣиторѣ*,
дѣрѣчѣ, *гѣлѣвѣиторѣ*.
Stottern, в., *вѣлѣлѣ*, *гѣлѣвѣесѣкѣ*,
дѣрѣлѣ; *ходорѣесѣкѣ* (*рѣга*).
Strach, а. ші ад., *изѣ*, *рѣнеде*,
dintp'odat; *dipent*, *овѣлѣ*.
Straf-bar, — *fällig*, — *lich*, — *würdig*,
denn de *pedencit*; *кѣлѣпѣчѣ*,
винѣватѣ; — *lichsheit*, ф., *винѣ*, *кѣлѣ*.
Strafbuch, п., *kondik* de *pedence*
(аи *каре сѣ *pacem* de *peden-
cipio**).
Strafe, ф., *pedenc*; *осѣндѣ*; *амѣндѣ*
(*зѣчѣмѣ* *комѣндѣ*, *рѣмѣндѣ* м.
а.), *глѣбѣ* (аи *ванѣ*); *einem die*
— *erlassen*, а *сѣра* *кѣ чѣнева*, а' *l*
фаче *трагѣлѣ*.
Strafen, в., *pedenc*сѣкѣ; *глѣвѣсѣкѣ*
(аи *ванѣ*).
Strafer, м., *pedencitor*; *глѣвѣиторѣ*.
Straff, а. ші ад., *ampordat*, *фѣрте*
амтинѣ.
Strafheit, ф., *амкорѣчѣне*, *амтин-
сѣчѣне*, *амтинсѣре* *маѣ*.
Straffrei, а. ші ад., *сѣлѣнатѣ* de *pe-
denc*, *nenedencit*; — *heit*, ф.,
сѣкѣтинѣ de *pedenc*.
Strafgesetz, п., *леѣ* *pedencitor*,
леѣ *пенѣалѣ*; — *buch*, п., *kondik*
de *леѣ* *pedencitor*, *kondik* *пе-
налѣ* (*kondik* *крѣминѣалѣ* сѣ *зѣче*
рѣлѣ, *каре* *пенѣште* *vine* *ver-
brecherisches Buch*).
Strafgedicht, п., *поѣмѣ* *сѣтѣрикѣ*,
сѣтѣрѣ, *поѣмѣ* *асѣрѣ* *тѣсѣтрѣторѣ*.
Strafgeld, п., *глѣбѣ*.
Strafgerechtigkeit, ф., *дрѣнтѣ* *пе-
dencitor*, *жѣдекатѣ* *пенѣалѣ*.
Strafgericht, п., *жѣдеѣлѣ* *pedencitor*,
трѣкѣналѣ *осѣндѣиторѣ*, *жѣдеѣлѣ* *пе-
налѣ*.
Straflos, а. ші ад., *сѣкѣитѣ* de *pe-
denc*, *nenedencit*; *неглѣвитѣ*;
— *igkeit*, ф., *сѣкѣтѣлѣ* de *pedenc*,
nenedencit.
Strafpredigt, ф., *прѣдикѣ* *асѣрѣ*, *ам-
вѣлѣтэрѣ* *грѣлѣ* *тѣсѣтрѣторѣ*; *ам-
сѣрѣчѣне* *асѣрѣ*.

- Strafrecht**, n., дпрентъ недлазъ, дпрентъ неденциривъ.
- Strafurtheil**; n., сѣнтинъ осънди-торо, делисепатъ неденциривъ.
- Strahl**, m.; разъ; сѣгертъ де ози-перъ; озракъ (ла копита казлави).
- Strahl-asbest**, m., асветъ въргатъ; —muschel; f., непитинтэ; —stein, m., пѣтръ рѣзиосъ.
- Strahlen**, v.; арзакъ разе, стръ-лзчъ; со нивъ (vira).
- Strahlenbrechung**, f., рѣсѣрѣнтаръ де разе.
- Strahlend**, part., рѣзиосъ, стрълзчосъ.
- Strahlenglanz**, m., стрълзчъ де разе.
- Strahlen-kranz**, m., —krone, f., ко-ронъ де разе; азреохъ (ла иконеде соинцилоръ ш. а.).
- Strahllicht**, a. mī ad., ка разе, къ разе.
- Strahlig**, a. mī ad., рѣзиосъ, стръ-лзчосъ; въргатъ.
- Strahlung**, f., рѣсѣрѣнтэ де разе.
- Strähn**, m., Strähne, Strehne, f., скълкъ де торгъ, легътаръ де торгъ.
- Strafen**, n. Strafen.
- Stramm**, v. Straff, a.
- Strampeln**, v., даъ дин кълкъио; дмплетеческъ пичоре; пъ сгам-воис (din пичоре, ital. sgambet-tare), пшескъ изте мѣ мързатъ.
- Strampfen**, v., тропотескъ, трѣпъдъ, ватъ дин пичоре.
- Strand**, m., цертъ де море; сиръ, екополъ; das Schiff wurde auf den — getrieben, наѣла оъ арзакъ по цертъ.
- Strand-fischerei**, f., пескъривъ ла цертъ; —gerechtigkeit, f., —recht, n., дпрентъ де цертъ (престе мърѣи арзакате дн секъ); güter, pl., аверѣ арзакате ла зскатъ; —krabbe, m., ракъ де море; —läufer, m., алетъторъ де цертъ (пъсърѣ); —pfeifer, m., охлерамъ (пасере); —reiter, m., векагъ де цертъ (пасере).
- Stranden**, v., даъ дн секъ; ме соармъ дн сиръ; das Schiff ist gestrandet, наѣла со арзакъ не зскатъ.
- Strandung**, f., арзакътаръ по зс-катъ; сѣрсетаръ дн сиръ.
- Strang**, m., озде, мтрѣнтъ (stran-gulum); ладъ; ширъ (де мър-дело); beu — verdienen, a. oī взнъ де озраѣ.
- Strängel**, m., гъштеръ ла каѣ (болъ дн гътъ).
- Stranguliren**, v., сзгрзашъ, стржнтъ де гътъ.
- Strapaze**, f., страпачъ (ит. strapazzo), остенеѣлъ маре.
- Strapaziren**, v., страпачезъ, ово-сескъ, остенеескъ, оѣтигъ таре.
- Straße**, f., дрѣмъ, кале аштерпътъ; стратъ (зливъ мѣ дрѣмъ, къчѣ о стрълзчъ ка стратъ); шосеа (неол. франц.); стржнтаръ, стрим-торо (дартре мърѣи); geht eute —, ведещъ де дрѣмъ, мерпедѣ по калеа че аѣл аизкатъ; хртаѣл оаптеле востре; — von Gibraltar, стримтороа дела Цибралтар.
- Straßenarbeit**, f., лзкръ пѣвлкъ; лзкръ ла дрѣмъ; —bau, m., къ-дире, оачере де дрѣмърѣ; —be-leuchtung, f., ламинареа страте-лоръ; —laterne, f., лампъ, оъли-наръ де страте; —raub, m., ло-триъ, хоѣъ ла дрѣмърѣ; —räuber, m., лотръ, вандиръ, хоѣъ де дрѣ-мърѣ; —zoll, m., ватъ де дрѣмърѣ.
- Strategie**, Strategif, f., стратегия, мълестриъ де рѣсвоис, арта де а пурта рѣсвоис.
- Sträuben**, v.; ме релзптъ; ме ка-прижезъ, нъ воис (ме дндържескъ); ме скътошезъ; ме свърлескъ (пърлкъ).
- Sträubig**, a. mī ad.; свърлитъ (пъръ), възволетъ.
- Strauch**, m., арзостъ, арборелъ, по-малеѣдъ, чирителъ; —dieb, m., озракъ кърпачъ (потлогаръ); —werk, n., тѣошъ, хъѣ, чиритишъ, арзесциме.
- Straucheln**, v., ме дмпедекъ (в. Stolpern).
- Strauß**, m., стръѣдъ, стрѣтионъ (ит. struzzo, пасере маре де Африка), пѣпикъръ; штокъ, вакетъ (де олорѣ); чертъ; лѣптъ; къкѣлъ (ла пѣсърѣ), крѣстъ; —feder, f., перо де стръѣдъ.

Streichschen, — sein, n., cmonaиoиdъ de cлopи.

Straußvogel, в. **Strauß**.

Strebe, f., oиnтeлъ, cиlиngъ, дн-чepкape; pеdиcтiнгъ; пpoиtea; — bogen, m., oиlаcтpъ, apкъ пpoи-тiтopъ; — kraft, f., тpиъ чeнтpалъ; —holz, n., пинтeнъ (дн apхит. ии la pоzапl); — feiler, m., cтpлoъ de пpoиtъ.

Streben, v., me днчepкъ, me cи-лeckъ, me cфopцeзъ; aицiтъ (дн чeвa), пъзжeckъ, aспipъ.

Streben, n., днчepкape, cиlиngъ, cфopцъ; aицiтъгъпънтъ, пъзжiнгъ, dopиngъ.

Streichbar, а. ии ad., чe ce нoтe дуриндe (upиn чoкaнъ); — feil, f., дуринътate, дкитepитate.

Strecke, f., dиcтaнцъ, cпaицъ, дурин-дopо de лoкъ; вapтeжъ (de зъ-тътъ пeш).

Strecken, v., дуриндъ; дeориндъ, cтiндъ, лънпockъ; тpакъ; стрeчt das Gewehr! apъkаиd армeлe, депaнoиd армeлe! alle Biere von sich —, а мepи.

Streichhammer, m., maиъ de лъгитъ (металe).

Streichwerk, n., maxиngъ de лъгитъ (металe).

Streich, m., лoиtapъ, вълaлe; тpъ-cътapъ; фpeкътapъ; фeстъ, мi-шeлъ, вълcтъмъцiъ; einem einen — spielen, а жъkа фeстa къивa, а фачe o мiшeлъ; tödtlichet —, лoиtapъ de мoртe; — baum, m., cълъ de фpeкaтъ (пeлe, пънъ), cълъ de пeтeзитъ; — eisen, n., фepъ de пeтeзитъ; —holz, n., лo-пъдикъ de pacъ (o мъcъpъ плiнъ); — fisch, m., пeштe oътopъ; — garn, — пeш, n., pедea de пъ-съpи (Zuggarn); — leber, n., — tiemen, m., къpea de тpacъ, de aскъиitъ; — linie, f., лiнiъ тpе-кътopе вълтapea; — maß, n., мъ-съpъ pегълътopе (cъpе а pade вълaтaлe тъoхpатe); — zeit, f., тiмпълъ кoитълi пeштiлopъ; тiм-пълъ депapтълi пъcъpилopъ.

Streiche, f., ипoатъ de фpeкaтъ; cълъ (дн пънъpapи, къ кape cкoтe пъpълъ).

Streicheln, v., пeтeзockъ; тpъмeckъ (deemepдъ).

Streichen, v., штopъ; aиngъ мъ шана, пeтeзockъ; cиlаneзъ (чe oстe днкpеиitъ); ватъ лeлa, дн-мъ депвoдoъ; me дуриндъ; cънтъ агътapea; тpекъ, me дъиъ; de-лacъ (cлoвoдъ), даъ жocъ (apмe, бандиepъ); даъ фpeкъиitъ, ватъ; pacъ (o мъcъpъ de вълaтe); den Daß —, а кънтa вaсълъ; das Messer —, а aскъиi кoитълъ; die Vögel —, пacepиe ce депapтъ; die Wolle —, а пeнтъна гъна (ии cкaл).

Streif, m., в. **Streifen**.

Streichschen, n., вълpашoръ, днпълiцъ.

Streifen, m., дaнгъ, вepтъ, лiнiъ.

Streifen, v., тpакъ дaицi, днпъeckъ, вълpъeckъ; pacъ, aиngъ upиn тpе-кътъ; oтpажeckъ, жълeckъ (пeлe upиn лoиtapъ); ватъ лeлa, днмъ хaиmъпa; ecъ upиn пpeпъpъ (тpъ-пeлe); die Aermel hinauf —, а cкoзъkа, а pъcфopъпe тъицaлe.

Streifer, m., вълpътopъ; днмъгътopъ лeлa, oиdъ фepъ кълътaиъ.

Streiferel, f., **Streifzug**, m., oкp-цiснe, eиpе upиn пpоцiаримe (oc-тaиil, дн вълaлe, дн пpъл); кo-лiндътapъ.

Streifig, а. ии ad., вълpатъ, днпътъ.

Streifwache, f., пaтpолъ, къoтoди de cкpоипe.

Streifschuß, m., — munde, f., aиn-съpъ (de глoиdъ).

Streit, m., чepтъ, oадъ, dиcътъ; дiфepиngъ, пpочeckъ (de жадe-кaтъ), (upичe); лънтъ, пъипъ (дeлa вълпълъ), кoмълътъмaлъ; einen — beilegen, а тepмина ииdъ пpочeckъ, а дeлътpа o чepтъ; einen — veranlassen, а cкopи o диeиngъ.

Streitart, f., вълтaтъ, ладъ (къ тe днхaцъ въл eдъ, ит. vъzъ), cеиpе de лънтъ; — frage, f., мaсъ de чepтъ; мaсъ de жадeкaтъ, кoп-тpавepcиъ; — giet, — begierde, f., лoетъ de чepтъ; apдоpе de лънтъ;

—hammel, —schaf, m., чертарецъ, къхъторъ de чертъ; —handel, m., —sach, f., касъ, прочесъ, контраверсизъ (приче); —hengst, m., —roß, n., кахъ de въхъизъ; —solben, m., шъхъкъ ферекатъ (ital. mazza ferrata), гюгъ гинъгизъ; —kräfte, pl., арматъ, пхтере оотъшескъ; —punkt, пхнхъ de не'пвохъизъ, пхнхъ de контраверсизъ; —sach, m., прохъсещиже контраверсизъ; —schiff, f., тесе; скриере дикхътатхъ; —sücht, f., пхгитъ de дикхътъ, шавиъ de и контрахъиче; —süchtig, a. шi ad., дикхътарецъ; чертарецъ, контраверсизъ; —wagen, m., каръ de рхсвохъ.

Streitbar, a. шi ad., дестоиникъ de лхтъ, карникъ, апхъ de вхтале (трхде); комхъхъторъ, комхътаредъ, пхнхъторъ; —seit, f., карактеръ рхсвохъ.

Streiten, v., шъ чертъ, шъ сьдескъ (janfen), дикхътхъ; шъ лхнхъ, пххнехъ, комхъатъ, стахъ контръ, контрастахъ, шъ опххнхъ; —de Mächte, пхтерi рхсвохъторе; im nichts —, a. дикхъта нехътръ нитикхъри; im des Kaisers Wort —, a. дикхъта десхре кхъра асипхъхъ; gegen Vorurtheile —, a. комхъате преждехъеле, a. дхорхънта пхрерихе скхъхъиете.

Streiter, m., лхпачъ, лххъхъторъ, лххъхъторъ; чертарецъ; —in, f., оетехъ чертарецъ.

Streitig, a. шi ad., сьхъсехъ de дикхътхъ, кхъ дхдхъхъизъ, de чертъ, контраверсизъ, нехотъхъхъ; das Nicht — machen, a. дикхъта дхрехъхъхъ, a. ста дх контръ de дхрехъхъхъ (кхъива); —seit, f., дикхътхъ, контраверсизъ, чертъ, касъ de хъдехъатъ.

Streng, a. шi ad., стрхнскъ, асаръ, ригурхъ, севехъ (страшникъ), а-пхгхъ; акхрехъ, есакхъ; —e Gesetz, n., лехе асаръ, лехе севехъ; —e Winter, m., херхъ асаръ, херхъ херхъ; —flüssig, a. шi ad., грехъ de тохитъ.

Streng, f., асприше, ригора, аспри-

шине; дхпетрихъръ, дххуеуеуехъ (вхлъ de кхл), гхъхънаръ.

Strengen, v., с+ордехъ, силескъ, опитескъ.

Streu, f., ахтерхъхъ (ла вите), пресъхъхъ, кхлхъхъ; —büchse, f., кхтиъ de пресъхъхъ, пресъхърицъ; —gold, n., пххере de ахръ; —sand, m., арихъ de пресъхъхъ, пхсина (ла скриесъ); —süder, m., хъхъръ пхсатъ.

Strich, m., тръхъхъръ (хшоръ), линиъ, вхрхеа (virgula), комъ, хиръ (de пхрхъ); кхрехъ, своръ (de пхсехъри); пехезитхъ, охрехъхъ (de деасхъра); сехъхъхъ, охъ de нехъте; шохъхъ, рехъише, контратъ (de пххъхъхъ); —vom Tuche, пхрхъхъ хъхъхъ; —mit der Feder, тръхъхъхъ de кхндехъ; nach dem —, дххъ пхрхъ; wider den —, дхсехъхъ пхрхъхъ; einem einen — durch die Rechnung machen, a. дхкхрна шххъхъхъ адхъа, a. се хъхъи дх дхрххъхъ кхъива.

Strich-regen, m., шохъхъхъ порхъиалъ, шохъхъхъ дх пхсатъ, шохъе трехъхъторе; —weise, ad., кх линиоре; —zeit, f., тххъ de дххъ (пхсехъри); тххъ de пхрхъхъ.

Strich, m., охне, охригхе; лхгъ; den — verdienen, a. хi вхнхъ de охрхъ; Galgen —, охнхъ de охрхъ.

Strich-beutel, m., пхнхъ de дххъхъхъхъ (ла кхлхъхъ); —garn, n., тохъ de дххъхъхъхъ; —masche, f., охнхъ (ла дххъхъхъхъ); лххъ de ахъ; —nadel, f., —stoch, m., дхдрехъ, андрехъ, акхъ de дххъхъхъхъ; —leiter, f., скаръ de охнхъ; —schaukel, f., гленхъ, кхенхъ; —scheide, f., андрехъри; —stumpf, m., кхлхъхъхъ дххъхъхъхъ (на хесхъхъ); —werk, n., оххъри; —zeug, n., хъхъте de кхлхъхъхъ.

Strichchen, n., охниоръ, охнишоръ, охригхъхъ, охригхоръ.

Stricken, v., дххъхъхъхъ; Strümpfe —, дххъхъхъхъхъ de кхлхъхъхъ.

Strider, m., кхлхъхъхъ; —in, f., кхлхъхъхъхъ.

Striderei, f., кълъзвѣритѣ; лѣкрь де амплетитѣ.
Striefig, n. **Streifig.**
Striegel, m., цесалъ, стрѣгъ.
Striegein, v., цесалъ.
Strieme, f., дѣлгъ; вълѣтрае, вълчезиме (дин ловитѣрѣ).
Striemig, a. ши ад., вълпечитѣ, вълчезитѣ, дѣлгитѣ.
Striezel, m., сзлшорѣ, ковритѣ лѣпгъреуѣ.
Strippe, f., кестѣре, галонелъ, орнгиѣрѣ.
Strobel, m., тѣлѣ де врадѣ, чокѣлѣ.
Stroh, n., паиѣ (mai ѡсзатѣ дн п. пае).
Strohband, n., лѣгѣтѣрѣ, гѣлѣ де пае; —bett, n., —lager, n., патѣ де пае; —bund, m., сарѣинъ, мадѣрѣ де пае; —butter, f., зѣтѣ де іѣрѣлъ; —fach, n., копѣришѣ, днвѣлшѣ (дн Паате) де пае; —bede, f., рѣгожинъ, копѣртѣ де пае; —farbe, f., колѣре де пае; —farben, a., пѣлѣс; —futter, n., пѣтѣреуѣ де пае; токѣ де пае; —gelb, a., галѣнѣ ка маизѣлѣ; —halm, m., ѡпѣрѣ. ѡсчелѣ де паѣс; —hut, m., пѣгѣрѣ де пае; —hütte, f., касѣ цѣрѣнѣскѣ, колѣвѣ кѣ пае; —junfer, m., воіѣрѣ дѣла цѣрѣ, новѣлѣ провинѣлиѣстѣ (простѣчелѣ); —hammer, f., —magazin, n., пѣлшѣте, кѣмарѣ де пае; —topf, m., канѣ сѣкѣ; —franz, m., —fringen, m., канѣлѣ де пае; —ledwett, n., лѣсѣ, стрѣкѣртѣре де пае; —mann, m., ѡмѣ де пае, тѣмѣлѣ, тѣгѣхалѣ; —matte, f., рѣгожинъ де пае; —pfeife, f., чѣмполѣ де пае (ir. samrogna); —sack, m., матѣрауѣ, (mindipѣ) де пае; —stuhl, m., сѣзѣнѣ де пае; —weib, n., пѣіѣрѣ, лѣкрь де пае; —wisch, m., шѣтѣргѣтѣре, сѣлѣтѣре де пае; —witwe, f., вѣдѣвѣ де пае, ѡѣмеіѣ рѣтѣасѣ не зѣлѣ тѣмѣлѣ де вѣрѣватѣ; —witwer, m., вѣдѣвѣ де пае.
Strom, m., кѣрѣ рѣпѣде, топѣтѣ; рѣлѣ mare, ѡлѣвѣ; — der Zeit,

рѣлѣрѣанѣа тѣмѣлѣ; mit dem —schwimmen, а сѣ гѣса дн кѣрѣлѣ апѣл; а сѣ дѣтокѣлѣ дѣлѣ ампрѣлѣрѣрѣ.

Strom-abwärts, ad., не рѣлѣ дн жѣсѣ; дн кѣрѣлѣ апѣл; —an, —aufwärts, ad., не апѣл ѣ сѣсѣ, дн контра апѣл; —bett, n., алѣа рѣлѣлѣ; —farpfen, m., кранѣ де рѣлѣ; —wasser, n., апѣл де повѣлѣ, алѣ де топѣтѣ; —weise, ad., ка зѣлѣ рѣлѣ, дн топѣтѣ.

Strömen, v., кѣрѣ рѣпѣде, тѣ рѣвѣрѣсѣ, рѣвѣрѣсѣ; das Blut strömt aus der Wunde, сѣпѣлѣе голѣлѣ дн рѣпѣ.

Strömung, f., кѣрѣ, кѣрѣсѣ; голѣгѣтѣрѣ.

Strontian, n., стрѣнтѣанѣ (метѣлѣ).

Strophe, f., стрѣфѣ, станѣцѣ (2—3 лѣрѣкѣ де верѣсѣрѣ).

Strophen, v., сѣлѣтѣ пѣлѣнѣ, сѣлѣтѣ дн ѡлатѣ, сѣлѣтѣ тѣрѣпѣдѣ; dieses Buch ströht von Fehlern; картѣа ачѣсѣтѣ рѣме де смѣнѣгѣл; von-Gesundheit —, а алѣ сѣлѣтѣте де вѣлѣзѣрѣ von-Gesundheit —, а ѡі тоѣлѣ де картѣ, а ѡі днвѣцѣатѣ ка зѣлѣ полѣ.

Strosse, f., (монѣ.) скарѣ, трѣпѣ.

Strozend, part., пѣлѣнѣ; днѣлатѣ, тѣрѣпѣдѣ, тѣмѣдѣ.

Strubel, m., вѣлѣтѣре, вѣртѣжѣ (дн рѣлѣрѣ, vortex), болѣвѣкѣ; волѣзѣрѣ (дн аѣрѣ); вѣртѣжѣшѣ (де алѣатѣ); —topf, m., ѡмѣ сѣлѣверѣатѣ.

Strubein, v., волѣзѣрѣзѣ; вѣртѣжѣскѣ; голѣлѣс, гѣлѣкѣлѣс, колѣкѣлѣс; сѣлѣтѣрѣскѣ.

Strumpf, m., кѣлѣдѣнѣ (дн Паате, ital. calza), чѣранѣ (слав.); ge-strichte Strümpfe, кѣлѣдѣнѣлѣ амплетитѣ; gewehte —, кѣлѣдѣнѣлѣ цесалѣ.
Strumpfband, n., лѣгѣтѣрѣ де кѣлѣдѣнѣ, кѣлѣдѣвѣтѣ; —fabrik, f., кѣлѣдѣнѣрѣлѣ; —fabrikant, m., кѣлѣдѣнѣпарѣ; —wirker, m., кѣлѣдѣнѣарѣ, цесѣтѣрѣ де кѣлѣдѣнѣ.

Strunk, m., кѣчѣнѣ, стрѣжанѣ, хѣлѣлѣ (молѣдов.); трѣнѣкѣ, вѣзѣкѣ; колѣ де ѡрѣлѣлѣ; топѣтѣ, пѣгѣлѣтѣлѣ (ѡмѣ).

Strunze, f., лѣрѣлѣ, тѣрѣлѣ, тѣлѣлѣ

търъ, волнъ, олеордъ, кървъ
длѣратъ; есеиъ ленецъ, дн-
пащъ...

Struppe, v. Skippe.

Struppen, v., iаѣ, смѣлческѣ.

Struppig; a. шѣ ад., свѣрайтѣ, хѣр-
сѣтѣ (ит. irsuto), свѣрайтѣ, вѣл-
воиѣ (пѣрѣлѣ), вѣвоиетѣ.

Stübchen, n., кѣмѣрѣцѣ, одѣицѣ;
мѣсѣрѣ (ан. Germania).

Stube, f., одѣиѣ, кѣмарѣ.

Stuben-arrest, m., арестѣ ан одѣиѣ;
—bursche, m., —genoss, m., кѣ-
мѣратѣ, соуѣ де одѣиѣ (de es-
studenzi); —gelehrte, m., кѣртѣ-
рарѣ ѣрѣ практикѣ, литератѣ де-
акѣсѣ; —hofs, m., омѣ шеѣе-
торѣ; —mädchen, n., кѣмѣриерѣ;
ѣатѣ дѣн касѣ; —wärte, f., тем-
ператѣра одѣиѣ.

Stüber, m., стѣверѣ (монетѣ оланд.
де $\frac{1}{4}$ грошицѣ); воѣрпакѣ,
сѣтрѣ (Stieber).

Stuck, m., стѣкѣ (ital. stucco), стѣ-
кѣтѣрѣ, тѣнциолѣ де тѣнѣ; —
arbeit, f., лѣкрѣ де стѣкѣ.

Stück, n., вѣкатѣ, пиесѣ (дѣрѣвѣ,
знѣр.); порѣиѣне, парте; арти-
кѣлѣ; пѣнтѣ; тѣнѣ, пиесѣ де тѣнѣ;
—Biech, канѣ де витѣ; in allen
Stücken, дѣтрѣ тѣте, ан тѣтѣ
прѣиѣнга; in diesem —, ан пѣн-
тѣлѣ ачестѣ; von freien Stücken,
дѣн вѣнѣ воиѣ, дѣн проприѣлѣ ан-
деманѣ; ein — aufführen, а ре-
пресѣнтѣ о драмѣ; große —
auf einen halten, а соколѣ тѣртѣ
во чѣнеѣ.

Stück-arbeit, f., лѣкрѣ кѣ вѣкатѣ;
—bett, n., —bettung, f., —gerüst, n.,
(фортѣ.) стратѣ де вѣторѣ; —
bohrer, m., сѣределѣ, де тѣнѣртѣ;
—faß, n., вѣтѣ марѣ; —form, f.,
фортѣ де тѣнѣ; —gestell, n., сказнѣ
де тѣнѣ; —gießer, m., тѣртѣторѣ
де тѣнѣртѣ; —gießerei, f., тѣртѣ-
торѣ де тѣнѣртѣ; —gut, n., тѣн-
кѣртѣ де марѣ; металѣ, бронѣ
де тѣнѣртѣ; —hauptmann, m., кѣ-
питанѣ де артилѣриѣ; —junke, m.,
кадетѣ де артилѣриѣ; —hof, m.,
—parc, m., паркѣ де артилѣриѣ;

—hammer, f., ѣндѣ де тѣнѣ; —
sappe, f., кѣпакѣ де тѣнѣртѣ; —
selle, m., чедѣртѣ де вѣдѣлѣ; касѣ-
матѣ; —snecht, m., паикѣ, сѣрѣвѣ
ла артилѣриѣ (ла кѣлѣ); —tugel, f.,
глѣонѣ, вѣомѣ де тѣнѣ; —ladung,
f., дѣкѣртѣтѣрѣ де тѣнѣ; —la-
fette, f., котѣлга, телѣга тѣнѣлѣ;
—patrone, f., картѣшѣ; —pfaß,
m., кѣрсѣлѣ пѣиѣ; гѣлѣриѣ ан паѣе;
—pferd, n., канѣ де артилѣриѣ; —
pforte, f., портѣцѣ ла паѣе (пен-
трѣ тѣнарѣ); —pulver, n., пѣлѣере
де тѣнѣ; —richtung, f., дѣдрѣ-
пѣтѣрѣ де тѣнѣ, цѣатѣреѣ кѣ тѣ-
пѣлѣ; —schuß, m., пѣшкѣтѣрѣ де
тѣнѣ, канѣнатѣ; —wagen, m., карѣ
де тѣнѣ; —weise, ad., ан вѣкѣцѣ,
вѣкѣцѣ де вѣкѣцѣ, пиесѣ де пиесѣ;
—werk, n., лѣкрѣ дѣн вѣкѣцѣ;
лѣкрѣ педѣлѣнитѣ; —wischer, m.,
—ruber, m., штергѣторѣ де тѣнѣ;
—zarsen, m., чѣпѣ ла тѣнѣ.

Studel, f., стѣлѣшорѣ, колѣникѣ, ко-
лонѣе.

Student, m., стѣдѣнте, школѣрѣ.

Studentenblume, f., пѣлѣвѣ алчѣе
(вѣтан.).

Studentenmäßig, a. шѣ ад., школѣ-
рескѣ, школѣрѣште, ка стѣдѣнтѣлѣ.

Studentenstreich, m., фангѣ де стѣ-
дѣнте, вѣлѣкѣтѣрѣ де стѣдѣнте (ми-
шелѣсѣ).

Studien, pl., стѣдѣлѣ, дѣвѣдѣтѣртѣ.

Studiren, v., дѣвѣдѣ, стѣдѣезѣ; ме-
дѣезѣ.

Studirlampe, f., лампѣ де стѣдѣетѣ.

Studir-stube, f., —zimmer, n., одѣиѣ
де стѣдѣетѣ, скрѣиторѣ.

Stufe, f., трѣлѣтѣ, градѣ, скарѣ; ми-
нерѣ, есѣ, стѣѣ; трѣптѣтѣрѣ,
семнѣ скоѣитѣ (ан пѣтрѣ).

Stufen, v., трѣптѣзѣ, скѣрепѣзѣ; таѣх,
сковѣскѣ (ан пѣтрѣ).

Stufen-folge, f., —gang, m., марѣртѣ
трѣпѣтѣтѣ, скѣрѣитѣрѣ, трѣптѣтѣрѣ,
ширѣ де трѣпѣ; грѣдѣцѣне; —
jahr, n., анѣ климатѣриѣкѣ, анѣлѣ
анѣ шѣнтѣлѣе (дѣн вѣѣцѣ); —
leiter, f., скарѣ, грѣдѣцѣне; —
schacht, m., пѣцѣ кѣ трѣпѣтѣ; —
weise, ad., трѣпѣтѣтѣ, градѣтѣ.

- Stufertj, n., минеръ крпачъ.
 Stuhl, m., сказнаѣ, сканнѣ, шѳзъ (Sessel); шецѣ, снѣтарѣ, скакнѣ кѣ снате; тронѣ; катедра, амвонѣ; стативѣ, рѣсволѣ (de уектѣ); поплѣ, поплѣ; den — vor die Thüre setzen, а да дрѣмнѣ (кѣсна), а да афарѣ (не чинера).
 Stuhl-arm, m., брацѣ де сказнѣ; —bein, n., пѣпорѣ де сказнѣ; —drang, m., днтерѣлѣ ла сказнѣ; —gang, m., мерѣ ла сказнѣ; скретьтарѣ; —lehne, f., разимѣ, спрѣжѳнѣ ла сказнѣ; —rücken, n., снѣсетапѣ; —zwang, m., днкетарѣ де стѳмакѣ, оѣлѣ.
 Stuf, n. Stud.
 Stufatur, f., стѣкѣтарѣ, подѣтарѣ (кѣ трестѣ цинтѣ).
 Stulp, m., Stulpe, f., Stülpe, f., кѣпанѣ; рѣсѳрѣнтарѣ (de опѣ че).
 Stülpen, v., деоконерѣ, арнѣкѣ кѣпанѣ; рѣсѳрѣнтѣ, снѳзѣкѣ, снѳлекѣ (пѣлѣрѣ, веотмѣнтѣ, тѣрѣкѣ).
 Stülpstiefel, m., чѳвѳгѣ рѣсѳрѣнтѣ.
 Stumm, a. mi ad., мнѣтѣ; —heit, f., мнѣтѣ, тѣчере.
 Stümmel, Stümmel, m., чѳтѣ, чѳнтѣтарѣ, транкетарѣ; вѣрѳѣ рѣнтѣ, рѣтезѣтарѣ, моцѣ, тешиѣтарѣ.
 Stümmeln, v., транкетѣ, чѳнтѣ, чѣнѣскѣ; тешиѣскѣ.
 Stimmen, v., мнѣтѣскѣ.
 Stümpelchen, n., вѣкѣцѣкѣ, мѣкѣлеуѣ.
 Stümpeln, v. Stümpeln.
 Stümpfer, m., тешиѣтерѣ-стрѣкѣ, кѣрпачѣ.
 Stümpferci, f., лѣкрѣ стрѣкатѣ, кѣрпачѣлѣ.
 Stümpfern, v., стрѣкѣ, кѣрпачѣскѣ (тешиѣтерѣкѣ рѣѣ).
 Stumpf, a. mi ad., тѣмпѣ, тѣмпѣнтѣ; вѣтѣчѣнтѣ; транкетѣ; тѳчѣнтѣ; хѣвѣкѣ; стрѣнезѣнтѣ; тешиѣнтѣ; den Geist — machen, а тѣмпѣ, а хѣвѣчѣ снѣрѣнтѣ; —e Messer, n., кѣцѣнтѣ тѣмпѣнтѣ.
 Stumpf-ed, n., колѣтѣ тѣмпѣнтѣ (ѳвѣтѣскѣ); —nase, f., насѣ тѣрѣнтѣ, насѣ калѣкѣ; —schwanz, m., чѳтѣ де кѳдѣ, кѳдѣ-моцѣ, кѳдѣ чѣнтѣ,

- верѣкѣ; —stump, m., хѣвѣчѣ, тѣмпѣтѣ (cyaniditate), оѣмѣтѣ тѣмпѣнтѣ; —winkel, m., знѣтѣ тѣмпѣнтѣ.
 Stümpfen, n., моцѣлеуѣ.
 Stümpfen, v., тѣмпѣскѣ (abstumpfen).
 Stumpfheit, f., тѣмпѣтѣ, хѣвѣчѣ, мнѣтѣ дѳтѣнекатѣ.
 Stündchen, n., опѣшѳрѣ; sein — ist gekommen, ѣа сѳсѣтѣ ѳра.
 Stunde, f., ѳрѣ (чеасѣ); eine halbe —, мѣзѣ-ѳрѣ, жѣмѣта де ѳрѣ; zur —, деокандатѣ; актѣдатѣ; zu jeder —, опѣкѣнтѣ, ла опѣ че ѳрѣ; vor einer —, кѣ ѳ ѳрѣ мнѣтѣ; zur guten —, тѳкѣта мнѣ, ла проаѣсѣтѣ, по порѳкѣ; zur unangelegenen —, ла конѣрѣтѣмѣ, ла тѣмпѣ рѣѣ; —n geben, а да лѣкѣнтѣ; —n nehmen, а да лѣкѣнтѣ.
 Stunden-gebet, n., ѳрѣ канѳнѣтѣ (чеасѣнтѣ, дн монѣскѣрѣ); —geld, n., плѣтѣ нентѣрѣ лѣкѣнтѣ; —glas, n., ѳролоѣнтѣ де пѣлѣре (Sanduhr); —göttinnen, pl., (мѣтѣ), ѳрѣлѣ; —kreis, m., (ѳвѣтѣрѣ), чѣрѣкѣ ѳрапѣ; meridiana de ѳре; —lang, ad., нѣ ѳрѣлѣ, ѳре днтерѣнтѣ; —linie, f., (ѳвѣтѣрѣ), лѣнтѣ де ѳре; —messer, m., ѳро-мѣтѣрѣ; —tag, n., пѣрѣнтѣрѣ (ла ѳрапѣ); —säule, f., колѳнтѣ тѣмпѣнтѣ; —welse, ad., не ѳре, нѣ ѳре; —weiser, —zeiger, m., мѣнтѣ, арѣнтѣрѣ де ѳрѣ.
 Stündlein, v. Stündchen.
 Stündig, a. mi ad., де ѳ ѳрѣ.
 Stündlich, a. mi ad., не ѳрѣ, не тѳгѣ ѳра.
 Sturm, m., тѣмпѣскѣ, ѳвѣтѣлѣ, ѣѳѳѳѣ, (ѳѳрѣ), вѣнтѣ рѣстѣрѣнтѣрѣ, вѣрѣскѣ (дела вѣрѣ мѣ те днтерѣ, нѣ тѣрѣрѣ), ѳраганѣ (не мѣрѣ); асартѣ (дела сартѣ), пѣвалѣ (ѳрѣм, тѣрѣ. дн Нѣтѣ); азартѣ.
 Sturm-ballen, m., —bock, m., вѣрвече де асартѣ (ла антѣчѣ сѣре а сларѣ тѣрѣлѣ); —brüde, f., подѣ де асартѣ; —bach, n., дѣстѣтѣ, конѣрѣнтѣ де асартѣ (ла антѣчѣ); —faß, n., вѣтѣнтѣ; валѣ; —glode, f., клѳнтѣ де азартѣ, тѳлѣнтѣ

(дела токъ), клопотъль комъль;
—haube, f., каскъ, касчетъ; ka-
cidъ; —hut, m., кашъ; —laufen,
n., асалтѣ къ скърѣ; —läufer, m.,
асалтъторѣ; —leiter, f., окаръ де
асалтѣ; —schritt, m., пашѣ фор-
датѣ, пашѣ де асалтѣ; —vogel,
m., прочеларѣ, тѣмъестарѣцѣ (па-
сере че сѣмте ѳертъла де тѣрѣ);
—wetter, n., ѳертъль, въраскъ;
—wind, m., вѣнтѣ ѳертъносѣ.

Stürmen, v., асалтѣ, даѣ пѣвалъ;
сѳорцезѣ, ѳакѣ сѣлѣ; сѳарсѣ дѣ-
лънѣрѣ; das Meer stürmt, ма-
реа е тѣрвратъ; mare е дѣвѣѳо-
ратъ; an die Thür —, а ѳаче
сгомотѣ ла шѣ.

Stürmend, part., тѣмъестосѣ.

Stürmer, m., асалтъторѣ, пѣвѣ-
торѣ; омѣ априѣ, омѣ ѳериосѣ,
омѣ ѳерочѣ, ѳеросѣ; пѣлѣрѣ дѣ
трѣ колѣ.

Stürmisch, a. шѣ ad., ѳертъносѣ,
вѣѳоросѣ, тѣмъестосѣ; кѣтѣмѣтѣ;
—e Wind, m., вѣнтѣ ѳериосѣ.

Sturz, m., кѣзѣтѣрѣ, кѣдере рѣ-
пѣде; трѣнѣхѣ, прѣвѣмѣтѣрѣ;
рѣинѣ; рѣотѣрѣтѣрѣ; прѣичѣ (прѣ-
чѣисѣ, прѣнастѣ); волѣтѣрѣ; кас-
кадѣ; тѣнкѣ де тавле де ѳерѣ;
вѣлѣ де долѣ; чотѣ.

Sturzbad, m., пѣрѣ дѣнтре стѣнѣ;
шѣрѣ де стѣнѣ; —bad, n., дѣшѣ
(итал. doccia), дѣдѣ, валѣ кѣзѣ-
торѣ (де сѣсѣ); —becher, m., пѣ-
харѣ къ копѣрѣшѣ; —fassen, m.,
кѣрѣѣ, телѣгѣ де рѣотѣрѣнатѣ
(анпанѣ спре а о дескѣрка).

Stürze, f., копѣрѣтѣмѣтѣ, кѣнакѣ;
локѣ де арѣнкатѣ (ла mine).

Stürzen, v., а. шѣ n., кадѣ, тѣ
рѣотѣрѣнѣ; тѣ рѣинезѣ; рѣотѣрѣнѣ;
трѣнтескѣ; sich stürzen, тѣ трѣн-
тоскѣ; mit dem Pferde —, а кѣдѣ
сѣв калѣ, а се прѣвѣмѣ къ калѣ;
einen Adler —, а сѳарѣ о це-
лѣнѣ, а о рѣне къ арѣтрѣлѣ; sich
mitten in die Feinde —, а се
рѣдезѣ дѣ тѣмълокѣмѣ дѣштѣмѣнѣ-
лорѣ; das Getreide —, а тѣстѣка
грѣпадеде (къ лопѣта).

Stute, f., ѣмѣ; кѣлѣрѣ.

Stuterei, f., ѣмѣрѣ, ѳегелѣ, стѣвѣ.

Stutz, m., рѣтезѣтѣрѣ, скѣртѣтѣрѣ,
моѣдѣ, лѣкрѣ скѣртатѣ; тѣмѣтѣрѣ;
ѳортѣ де пѣлѣрѣ; —drisel, m.,
пѣнекѣ скѣртѣ; —bart, m., вѣр-
вѣдѣ; тѣстѣдѣ скѣртѣ; —bogen,
m., пѣластрѣ, копѣтраѳортѣ (архѣт.);
—büchse, f., пѣшкѣ скѣртѣ, тѣс-
кеѣде.

Stütze, f., рѣзѣмѣ, сѳрѣжѣнѣ, прѣнѣ-
теѣ, поѣдѣ, сѣсѣпѣтѣторѣ; (деом.)
сѣнѣ; вѣскѣ.

Stützen, v., рѣзѣмѣ, сѳрѣжѣнескѣ,
прѣнтескѣ; сѣсѣпѣнѣ.

Stützen, v., скѣртѣ, рѣтезѣ; чѣн-
тескѣ; чѣкѣескѣ; рѣсѣрѣнѣ; тѣ
прѣнде тѣрѣре, стѣлѣ сѣпрѣпрѣнескѣ,
дѣмѣ вѣне нештѣптатѣ; трѣсѣрѣ;
das Pferd stützt, калѣмѣ трѣсарѣ,
се сѳарѣе.

Stützer, m., жѣне поѣпѣнатѣ, парѣ-
лѣдѣ, пѣнѣлѣ, лѣзшорѣ (dandi,
енѣл.); домѣнѣшорѣ, омѣ рѣалѣтѣ,
омѣ скосѣ дѣн кѣтѣ; карѣвѣнѣ,
пѣшкѣ скѣртѣ.

Stützerin, f., поѣпѣнѣтѣрѣ, гѣлѣнтѣ-
мѣ, коконѣтѣрѣ.

Stützig, a. шѣ ad., трѣсѣросѣ; сѣзѣрѣосѣ;
пѣзаросѣ; сѣпрѣпрѣнескѣ, ѳмѣтѣ.

Stützkarf, m., омѣ пѣзаросѣ, пер-
сѣнѣ кѣпрѣпѣѣсѣ.

Stützglas, n., пѣхарѣ ѳѣрѣ пѣчѣре.

Stützmann, f., тѣрѣ прѣнтѣторѣ.

Stützort, n., кѣртѣ, кѣне къ зрѣкѣле
гѣете.

Stützreide, f., перѣкъ рѣтѣндѣ.

Stützrohr, n., карѣвѣнѣ, пѣшкѣ скѣртѣ.

Stützschwanz, m., кодѣмоѣдѣ, кодѣ
скѣртатѣ (ла калѣ, кѣне); вѣркѣ
(гѣина).

Stützst, f., оролѣѣтѣ де тѣсѣ (де
тоалѣгѣ).

Suade, f., рѣторѣкѣ дѣндѣмѣнѣторѣ.

Subaltern, a., сѣвалѣтерѣнѣ, сѣв-
ордѣнатѣ.

Subjekt, n., сѣвѣнтѣ (лоѣ).

Sublimat, n., (хим.), сѣвѣмѣнатѣ.

Suche, f., черкѣре, черкѣтѣрѣ, кѣлѣ-
тѣре, дѣрѣмѣкѣтѣрѣ.

Sucheisen, n., (марѣн.), сѣндѣ.

Suchen, v., калѣтѣ, черкѣ, черкѣтезѣ.

Sucher, m., кѣзѣтѣторѣ, чѣратѣторѣ.

Sucht, f., пѣсине покъпѣтанъ, шаниъ, патимъ покъпѣтанъ, поугъ страванатъ; вѣль; gelbe —, гълъинаре (Selbsucht); fallende —, емленсѣ, а невоис, строншѣль (Hinfallende).

Süchtig, a. mi ad., волатиѣ; пѣримашѣ; Wollenzeug ist —, материя де гълъ дивенинъ панеле.

Sud, m., фербътаръ, клокотѣль (dele Steden).

Süd, v. Süden.

Sudelbuch, n., страгъ, такълътаръ, оол макълате.

Sudelei, f., спаркълтаръ, спаркъръ; скърпъвѣтаръ; тължитъръ, шѣсгълитъръ, такълътаръ.

Sudelfoch, m., вѣкълтаръ грегосѣ, опаркѣтѣ, zolocѣ.

Sudelmaler, m., згравѣ фештелигорѣ, тължиторѣ.

Südein, v., кокѣ, фербъ. грегосѣ; тължескѣ, скърпъвескѣ, спаркѣ.

Sudelweck, n., тължитъръ, скърпъвѣтаръ, zoitъръ.

Süden, m., мѣзъзи, cздѣ (it. mezzodi, sud, фр. midi, sud).

Süderbreite, **Südbreite**, f., гълъине де мѣзъзи, гълъине мѣзиналъ.

Südfüße, f., пермѣ, лѣдѣ де мѣзъзи (за mare).

Sudler, m., тължиторѣ, тължълторѣ; екриторѣ рѣдъ, згравѣ де огуиткрѣ (рѣдъ); менуверѣ-стрикъл.

Südlisch, a. mi ad., де мѣзъзи, мѣзиналѣ, астралѣ.

Südlisch, n., аспоръ астралъ.

Südost, m., cзд-остѣ (it. mi фр. sud-ost).

Südöstlich, a. mi ad., де cзд-остѣ, cаре cзд-остѣ.

Südostwind, m., широкѣ (за marea adp.), вѣнтѣ де cзд-остѣ.

Südpol, m., полѣ астралѣ; полѣ антарктикѣ, полѣ де мѣзъзи.

Südsüdwest, m., аспикѣ.

Südwärts, ad., cаре cздѣ, cаре мѣзъзи.

Südwest, m., cздѣ-антѣ, мѣзъ-антѣ; —wind, m., вѣнтѣ де cздѣ-антѣ.

Südwind, m., аспоръ, вѣнтѣ де cздѣ.

Süße, **Süßliche**, f., вълтѣ (за mare ce екадѣ vitelo).

Sühlen, v. Südein.

Süßnasser, m., алтарѣ де прѣносѣ, ватарѣ де каръцире (а пакате-лорѣ), де амъкаре.

Süßne, f., амъкаре (а zexal), амалънъцире.

Süßnen, v., амъкарѣ; каръдѣ де пѣкарѣ.

Süßropfer, n., прѣносѣ де амъ-чъцире (жъртѣ); сакрифицѣ амъ-пънълторѣ, вѣнтимъ.

Süßnung, f., амъчъцире, рѣмъ-чъцире (кѣ zexal).

Sultan, m., сълтанѣ, mare Domal (алѣ Moхаметанѣлорѣ).

Sulfe, **Sulze**, f., ператимъ, рѣитъръ; сърътаръ; саратаръ.

Sumach, m., сълмакѣ, сѣмакѣ, съл-мѣ (арборелѣ, кѣ алѣ нърѣл фрѣне се аргъсескѣ неф).

Summachsch, a. mi ad., сълмарѣ, прѣскъртѣ, — за скарѣ; рѣ-отрѣлѣ; —e Verfuhren, n., врѣ-чѣскѣ сълмарѣ.

Summchen, n., сълмашѣрѣ, сълмѣ мѣрѣ.

Summe, f., сълмѣ (de van).

Summen, v., сълсърѣ, вълъзѣ (за аспѣнѣлѣ), сомъзѣ (за волгарѣлѣ); сълрѣнѣ; сълмѣзѣ, аданѣ сълмѣ.

Summiten, v., аданѣ, сълмѣзѣ.

Sumpf, m., вѣлтѣ; лѣкѣ; морѣ-винѣ; грѣбъ кѣ анъ.

Sumpfbinse, f., шѣперѣдѣ де вѣлтѣ; —boden, m., лѣкѣ вълтѣ; —gegend, f., шѣнѣтѣ апътѣ, вълтѣ; —flee, m., триѣолѣ де анъ.

Sumpfig, a. mi ad., вълтѣ, лѣ-кѣ, моръштинѣ.

Sumfen, v., вълъзѣ, v. Summen.

Sund, m., стрѣмѣре де mare, Csdѣ (за Suecia за marea пер-манъ ми нордикъ).

Sünde, f., вѣкарѣ, вѣмъ (грѣшѣрѣ), кълкаре де лѣче.

Sündenbock, m., гълънѣ дѣн пѣсѣрѣ, гълънѣ кѣ пѣкѣтеле (анърѣтѣ де пѣкарѣ, за лѣрѣа веке), пер-търѣрѣ де пѣкѣтеле алторѣ, омѣ асупѣрѣ пѣтѣрѣ аѣна алторѣ.

Sündenbüßer, m., вѣнтѣ, покълѣ.

- Sündengelb, n., vanil kьurtiragi prin
palevisipe, vanil xel lada.
- Sündenfall, m., кьдереа хл Adam,
кьдере аn пькаге.
- Sündenleben, n., виегь пькьтось.
- Sündenregister, n., листь де пькаге,
пькаге тхате.
- Sündenschuld, f., кьлань, винь.
- Sünder, m., пькьтось, кьланачь (вь-
пэц.), vinovatь; — in, f., пькьтось.
- Sündfluth, f., дьзвизь (дєла гьтэ,
дєлэвгэ), потонь.
- Sündhaft, a. шi ad., пькьтось;
— igkeit, f., пькьтэингь.
- Sündig, Sündlich, a. шi ad., n.
Sündhaft.
- Sündigen, v., пькьтэоскь, грешескь
(слав. дьсєднъ ньмал еггаре, а
emiat).
- Superfein, a. шi ad., сьпурэинь,
врестэоинь.
- Superintendent, m., (ла протестангь),
епископь, сьперинтенденть.
- Superfluge, m., сьвтось, педангь.
- Suppe, f., сьпа (итал. zuppa), замь,
чорвь (тэч.); чирьидь.
- Suppenlöffel, m., лингарь де сьпъ.
- Supplement, n., сьлэемангь, сьлэ-
нимангь, амплинатерь, адаось;
— band, m., томь сьлэемангарь.
- Surrogat, n., сьрогать, ськьмвать
(мал вхизь кь мал рьд).
- Süss, a. шi ad., дьлече; — e Herr, m., ко-
кешь, dominорь скось диньгь.
- Süss-äpfel, m., тьрь дьлече; — brot,
n., вьна асимь; — holz, n., лемдь
дьлече (арьсгь).
- Süße, f., n. Süßigkeit.
- Süßholz, f., нэртаре лингьрэгь, мо-
мєлэ, тьгьлитарь.
- Süßeln, v., а вьб гьсгь дьлечь, а
граде дьлечь.
- Süßen, v., андьлеческь.
- Süßigkeit, f., дьлечегь, дьлечиме.
- Süßlich, a. шi ad., дьлечь, дьлечиморь.
- Süßling, m., dominорь лингарь,
кокешань дьлечиморь; варете дьлече,
лпнтакь (ан Apd.).
- Suture, f., (анат.), кьсьлэрь.
- Sybarit, m., сьбарить, молатэсь-
десорьнать (ла ómená din че-
татеа Cisaric).
- Sylbe, n. Silbe.
- Syllogism, m., (ан логикь), сьлэ-
писмь, аргьмангь комьськь дин
трел. пропэсэцинал.
- Sylphe, f., Cizeidь, пенизь дин аерь.
- Symbol, n., символь (сємнэ; сь-
гьрь; иконь; анкелетхреле кре-
dingen); bet Löwe ist das: — bet
Stärke, лозькь есте сьмьвалэ гь-
риел.
- Symmetrie, f., сьметрия; пропор-
цияне, репортэ консэитьорь азь
пьргьлорь ка тотькь (архитект.
ш а.).
- Symmetrisch, a. шi ad., сьметрикь,
сьметричеште, пропорционагь.
- Sympathetisch, Sympathisch, a. шi
ad., сьмпатикь, сьмпатетикь, кь
сьмпатия.
- Sympathie, f., сьмпатия, конгь-
сьиреа алекьриорь (днтре дьбь
орь мал тхате персоне, планте
ш а.), консьюдь, консьюцимангь;
кознингь.
- Symphonie, f., сьмфония, концертэ
де инструмьнте мьсикале.
- Symptom, n., сємнэ, тоталитатеа
сємнелорь знеи вьле.
- Synagoge, f., синагогь, висерия,
еклесия тєстамєнталэи векь.
- Synchronism, m., сьнхронисмь, кон-
тимэ, антэмпларе контимэбрань.
- Syndik; m., сьндикь, пьртьгорькь
трезилорь знеи комьне ш а.
- Synfore, f., сьнкопь, рьнтэрь де
литерь (diatr'o славь орь ворь);
екьзэтьерь.
- Synode, f., сьнодэ, адхьнанць де
преоциме (соворь).
- Synonym, n., сьнонимь, нхеме кь
сємни-икьцияне асємєнеа алгь
нхеме.
- Synonimif, f., сьнонимикь (шгьингь).
- Synthese, f., сьнтезе, (лог.) ком-
пэсєцияне (методь, каре decunde
дєла принципил ла зрмэри, дєла
кассе ла сєенте).
- System, n., сьстємь, адхьнаре де
пропэсэцинал, де принципил дрєнто
сєль сьлэсе ordinatэ шi лєгатэ
днтре сьне; плань шi мьжэчє
де а вьтэне знеи сьнодэ.

Z, z, z, a dózveca litery an al-
faberzãš germanãš.

Zabaf, m., tãbakã, tãtãkã, íbrãv
nikotianã (kãčl are nikotinã o-
trãšitorã an cinem).

Zabaf'asche, f., čenãše de tãbakã;
—bau, m., kãtãvãšicãne; prãcipe
de tãbakã; —dose, f., tavãkierã,
tavãtierã; —fabrik, f., fabrikã
de tãbakã, tãtãkãrã; —pfeife, f.,
piã (it. pipa, or. pipe), čãvãkã
(tãrã.); —rolle, f., sãčãtãrã, rolã
de tãbakã; —schmuck, m., tã-
vãkãtã; —stube, f., piãštorã,
odaš de ošmarã.

Zabellarisch, a. mi ad., tavelarã,
an ošmarã de tavolã.

Zabelle, f., tavã, tavãrã, tãvãã;
tãrã; reperã.

Zabetafel, n., kãvotã, tavãrnãkãš.

Zabouzet, n., šeuãš pãtãrãš.

Zabulat, n., tãvãlatã.

Zabulatur, f., tãvãlãtãrã, tãvãlãtãrã.

Zabullett, n., tavãletã, tãrãã; —
fran, m., pãrãštorãrã, sãšrãrã
de tãrãã.

Zachigraphie, f., tãkãtãrã, a. Ste-
nographie.

Zact, v. Zakt.

Zabel, m., dešãimã; mãštrãre, mã-
štrãtãrã; skãdere, dešãntã; kri-
tikã; Niemand ist ohne —, totã
omãš are skãderã.

Zabel'srei, a. mi ad., ošrã skãderã; —
such, f., kãkãlãrã sãrã a dešãma.

Zabelhaft, a. mi ad., kã skãderã, kã
dešãntã; de mãštrãtãš.

Zabellos, a. mi ad., ošrã skãderã,
ošrã dešãntã.

Zabeln, v., dešãimã; mãštrã; kritikã.

Zabeln's-wert, —würdig, a. mi ad.,
demãš de mãštrãtãš, če merãv
dešãimã.

Zabler, m., dešãimãštorã; mãštrã-
torã, kritikãtorã.

Zafel, f., tavã; mãš; plakã, kã-
pede; die — bedcken, a rãti mãsa;
die — abbedcken, a štrããrã mãsa,
a lãa de ne mãš; gut — gehen,
a šerãe la mãš.

Zafel-aussatz, m., servãš (podãrã)
de mãš, trãšmãš de mãsa; —
blec, n., vãrã šãšãrã; —runde,
f., tavãš rãšãndã; —scheibe, f.,
tavãš de štikã; —service, —zeug,
v. Tischzeug; —stein, m., diãmantã
an tavãš; —wein, m., vinã šãšãrã,
vinã de mãš; —wert, n., tã-
vãštãrã; podãtãrã, pãrãkãtãrã.

Zafeln, v., mã ošpãtã, vãrãkãtãš,
medã la mãš.

Zaffet, m.; tafetã, tafãtã; —band,
n., kãrãdeã šãšãrã.

Zaffeten, tafsten, a., de tafetã.

Zag, m., zi; guten —! vãrã zãã!
heut zu —, an zããle pãštrã;
dieser —e, an zããle tãrãkã;
nãchster —e, pãštrã kãrãva zãã;
— für —, o zã kã alã; von —
zu —, dãn zã an zã; bei —e,
zãã; den — darauf, an vãrã-
šãrã zã; den — vorher, kã o zã
nããrã; mit anbrechendem —, an
šããtãš zããl, an zããrã, kãndã šã
rãvãrã de zã; bei hellem —,
zãã mãrã, zãã la amãzi; einen
— um den andern, totã a tãrã
zã; heute über vierzehn —, de zã
an dõš šãšãmãl; heut über
acht —, de azi anšrã šãšãmãl;
es liegt am —e, štrã mãvãderãš;
es ist schon über Jahr und —,
a mi tãrãkãš kãš anã; etwãš an
den — bringen, a šãštrã čãva la
ãšmãš, a dešãpãrã čãva; in den
— hinein reden, a vãrã de kãã,
a vãrã ošrã šãšãtãrã; in den
— hinein leben, a tãrã an šã-
šãrã, a tãrã ošrã grãš.

Zagblind, a., nikãzããš, pãšãzããš,
zãããrãš, pãšããš.

Zagearbeit, f., lãkã de o zã, zã-
rãrã, zããrã; —arbeiter, —lãhner,
m., zããrãš; —bericht, m., pãšãrãš
de zã; —blatt, n.; rãzãrã; zãrã-
nãš, kãrãnãš; zããrãš (diario);
—buch, n., —register, n., zããrãš;
zãrãnãš; —bleb, m., pãrãšãrã,
omã šãšãš; —frist, f., tãrãmãš
pãšããtã, tãrãmãš šãšãrãrã, tãrã-

- mină de o zi; —lang, ad., zile
 antrepri; —lohn, m., cîmpari de
 zi; —reise, f., calare de o zi; —
 werf, n., lucru acornat, lucru
 preșint.
- Tagen, v., ce oare zi, ce rîvarcă de zi.
 Tagesordnung, f., ordină de zi.
 Tagfalter, m., —vogel, m., oțoră
 (oțoră).
- Täglich, tagtäglich, a. mi ad., de
 toată zilele, zilnic.
- Tagfahung, f., dietă, adnăncă; (la
 judecată) аноушоаре, zi de
 аноушоаре, терминă.
- Tagweise, ad., по zi.
- Talle, f., (франц.) тали, форма
 триналі.
- Tafel, —werf, n., oțorită, oțor-
 imo, oțorită (la корьш),
 армьтър.
- Tafeln, v., аноуезă, арнезă (o
 paie), арнезă.
- Takt, m., такт, пиньіоу; мьсър,
 тимă; кьдинь; ein ganzes —, un
 такт, o мьсър; einen aus dem — e
 bringen, а ското по чинева din
 сьрпте, а'лă кьонда, а'лă аи-
 кьрка; а'ї перде тимизă; den —
 schlagen, а вате тактă, а вате
 мьсара.
- Taktfest, a. mi ad., секърă de мьсър;
 —mäßig, a. mi ad., дьш мьсър,
 дьш такт, по такт; —messer,
 m., метрометр; —note, f., нотă
 de такт; ganze —note, нотă de
 мьсър аитрэг; halbe —note,
 нотă аля, нотă скьрт; —raufe,
 f., пазь de ună такт.
- Taktik, f., тактикă.
- Taktiker, m., тактик.
- Taktisch, a. mi ad., дьш тактикă.
- Talat, m., талар, вестмьнтă льнг
 (пъпă аи глесне).
- Talent, n., талант, талантă (la
 antichimonetă imaginariă ca de 2000
 ф.); минте кьпаче, кьпачетате,
 аверитате, destinoiă minци; —
 voll, a. mi ad., минтосă, кьпаче.
- Talg, m., сеж; —artig, a. mi ad.,
 сеосă, ка сеалă; —drüsen, pl.,
 гиндье сеосе (анат.); —licht, n.,
 лампаре de сеж.
- Talgen, v., зунă къ сеж.
- Talgicht, a. mi ad., ка сеалă, сеж.
- Talgig, a. mi ad., сеосă, грасă.
- Talisman, m., талисманă, амьлетă,
 семă de ертемă (аурьторă de
 рьă).
- Talse, f., (марин) пьлаикă, пьранкă.
- Talserep, n., (мар.) байă de пьланă.
- Talc, m., талкă (ит. talco); сеж mi-
 пералă; —artig, a. mi ad., ть-
 косă; —erde, f., пьтмьнтă ть-
 косă; —spath, m., талитă; —
 stein, m., талкă.
- Talmud, m., талмудă (ла евр.)
- Talmudist, m., талмудистă, рьвинă,
 даскалă дьш Талмудă.
- Tamarinde, f., тamarină (ит. tama-
 rinde), даинă de India.
- Tamariske, f., тamarină (арборе).
- Tambour, m., тамбур, тамбуринă;
 тоу; —majoc, m., тамбурмајорă.
- Tand, m., лькрă de нимикă, варателă,
 нимикьри, секьтърі, жькрь de-
 шьртă, дешьртьчэне; vanitate;
 пекьлитър, ворво пекьлите, ери-
 вольтате.
- Tandelei, f., тьндьлитър; пекьлитър.
- Tandelhast, a. mi ad., тьндьлиторă,
 ізвиторă de нимикьри.
- Tandeln, v., тьндьлескă (итал. ten-
 tennare), петрекă къ секьтърі;
 гьлескă.
- Tandelwoche, v. Flitter und Flitter-
 woche.
- Tandler, m., тьндаль, оțорă, се-
 кьтър de omă.
- Tangel, f., обіъ спиноу; —holz, n.,
 арборе къ hol spinoce.
- Tangent, m., сыгьрелă, сыгьрелă,
 чокьлелă (ла клавирă), атиньторă.
- Tangente, f., (геом.) тьнцинте, а-
 тиньторă.
- Tannapfel, m., кькьрзă de врадă,
 чокьлă de врадă.
- Tanne, f., врадă, пинă (дрьв).
- Tannen, a. mi ad., de врадă.
- Tannenwald, m., врьдетă, пьдрь
 de врадă.
- Tannenzapfen, m., челă de врадă.
- Tantschen, n., мьтмьикă, гьцикă,
 гьцакă.

Dante, f., данте, дагъ (ан Dante, ital. zia).

Danz, m., данцъ (ital. danza, фр. danse), салтъ, жокъ; валъ (ital. ballo); nun wird der — erst gesehen, акымъ се апропио ора се-рiоць, акымъ лярлхъ аичене се-рiоць.

Danz-art, f., модъ де а дънга, ма-ниерь де салтаръ; — bär, m., зрѣд дедатъ ла салтъ; — boden, — saal, m., салъ де валъ; — gesellschaft, f., соиетате де валъ; — lust, f., плъчере де данцъ; — meister, m., мзiецърс де данцъ; — schritt, m., пакъ де данцъ; — sucht, f., аи-клинаре де данцъ; — wuth, f., оспръ де данцъ.

Danzten, v., dancezъ, салтъ, жокъ.

Danzet, m., дънцъторъ, салтъторъ, жккъмъ, жккъторъ; — in, f., дън-цъторе, салтъторе.

Dapet, n., etwas auf's — bringen, а да о матеръ де ворътъ, а съвише чеѣа ла десватере.

Dapete, f., тапетъ, коворъ (в. Teppich).

Dapetendruck, m., тинаръ де тапете; — fabril, f., тапетъръ, оаврикъ де тапете; — macher, — wirter, m., тапетаръ, десеторъ де тапете.

Dapezerai, f., тъпецъръ.

Dapezier, **Dapezieren**, m., тапецаръ.

Dapezieren, v., тапещезъ.

Dapfer, a. mi ad., вравъ, пстероць, таре, интосъ, къръпиоць.

Dapferkeit, f., вравъръ, вравъръ, търъ.

Darre, f., врънкъ, лавъ (Lage); пшъиелъ, пшъитъръ.

Darren, v., пшъа, тастетъ (ла ма-сикъ); валнезъ; im Finstern — а орвела пе дитперекъ.

Darrend, part., пшъиторъ, черкъ-торъ; ретрасъ.

Darret, m., черкъторъ, пшъиторъ.

Därrisch, a. mi ad., пшъръ, ть-гъдъ, пергювъ, метелеъ, вьган-токъ; goromän; хъвълъ.

Darrs, m., в. Därrisch.

Dara, f., (верг.), таръ, даръ, врато, сьвзътъръ де дъвълиторъ (а мэр-мат).

Darantel, f., тарантеа (тантеа де пеште съратъ); зотъ coilъ де данцъ.

Dare, v. Dara.

Darif, m., тарифъ, тавъ (де про-црт, де таксе).

Dariten, v., сьадъ дараѣа (ла таръ), деѣвчезъ, талъ (дин такъ, дин вавъ).

Darod, m., тарокъ (жокъ де кърд).

Dartane, f., тартанъ, овлкъ (о сьигъ де лантрil).

Dartsche, f., ськтъ микъ, пьвечиора, таръ.

Dartuffel, v. Trüffel.

Dasche, f., вьсдснаръ, вьснаръ, пом-наръ; ташкъ (ит. lasca), ськъледъ; вьрць, пшгъ.

Daschenbuch, n., карте пьртъредъ, карте де оорматъ микъ, vade-mecum, мерпъ къ mine; — dieb, m., талетснръ, оспръ; — format, n., оорматъ микъ, оорматъ вьр-търедъ; — geld, n., ванъ пьнтрп плъчери, ванъ пе тьранцише; — fahender, m., алманакъ; — messer, n., вричаръ, вричеръцъ, вришъ, кьитъ де вьснаръ; — puffer, m., шотоледъ, терцетъ; — spiel, n., — eret, f., жокъ дин мънъ (ит. giuoco di mano), ськьитъроръ (жокъ апъиторъ приа издѣла пь-виоръ); — spielet, m., жокъторъ дин мънъ); — uhr, f., оролоуъ де вьснаръ; — wörterbuch, n., дикционариъ портъредъ.

Däschchen, n., вьспърелъ; тьшкълцъ.

Däschner, m., вьреуръ.

Däschfen, n., тьвигъ.

Dasse, f., тавъ, тасъ.

Dastatur, f., тьстътъръ, атинсъръ (ла клавиръ).

Dastbar, a. mi ad., де атинъ, де тастатъ.

Dasten, v., атинъ, пшъа, тастетъ (клавиръ).

Daster, m., атинъторъ, пшъиторъ.

Däse, f., врънкъ, лавъ (Larre).

Däschfen, n., врънкълъ.

Dau, n., (мар.), оше грѣць, рѣ-мънъ.

Daub, a. mi ad., сьрдъ; — stanz, a. mi ad., сьрдъ-мънъ.

Täubchen, n., поръмвекъ, поръмаъ
 микъ.
 Taube, f., поръмаъ, возъмаъ; wilde
 —, f., поръмаъ съвзатакъ.
 Taubenart, f., colz de поръмаъ.
 Taubeneinfalt, f., cîmpuitate de по-
 ръмаъ.
 Tauben-haus, n., —schlag, m., по-
 ръмаваръ.
 Taubentropf, m., гъма (it. gozzo)
 de поръмаъ.
 Tauber, Täuber, m., поръмаъ; ко-
 ромекъ de поръмаъ, поръмавоис.
 Täubin, f., поръмвигъ.
 Taubheit, f., carzime, cîrditate.
 Tauchen, v., азндъ, къзндъ; ам-
 тоис; корлескъ.
 Taucher, m., коръ (nacere); кор-
 ларъ, къзндаръ (omâ); —glocke,
 f.; къмпанъ de къзндаръ (ан
 азндъкъ шрел); —schiff, n., варъ
 че мерде еант анъ.
 Tauchung, f., азндътаръ, къзндъ-
 таръ; корлитаръ; амълетаръ.
 Tauchbad, n., vasa votezъли, съ-
 лареа сънтъ.
 Tauchbuch, n., протоколикъ votezъ-
 циторъ.
 Tauchbund, m., легътънга votezъли,
 votъ din votezъ.
 Taufe, f., votezъ, вантомъ; die —
 verrichten, a voteza.
 Taufen, v., votezъ; den Wein —,
 a стрика винъкъ къ анъ.
 Käufer, m., votezъторъ; Johannes
 der —, Ivanъ votezъторъкъ.
 Taufgeschenk, n., даръ de votezъ.
 Taufhemde, n., къманъ de votezъ.
 Taufling, m., врнъкъ de votezъ,
 omâ de ампрештнатъ.
 Taufnahme, m., нъме din votezъ.
 Taufpathe, m., намъ, патринъ (ан
 репортъ къръ votezатъ); къ-
 мъръ (ан репортъ къръ пъ-
 рингъ, it. compare); Taufpatzin,
 f., намъ; къръ.
 Tauffchein, m., карте de votezъ,
 adeveringъ de votezъ.
 Tauffstein, m., азъгна votezъли,
 вангитеръ.
 Taufwasser, n., ана votezъли.
 Taufzeuge, m., a. Taufpathe.

Taufzeugniß, n., v. Tauffchein.
 Taugen, v., сарвекъ, сънт de чева;
 er taugt zu nichts, екъ нъ е хънъ
 de нимикъ; das taugt nicht für
 mich, азэста нъ e de mine; er
 taugt nicht zum Soldaten, екъ нъ
 e азъктъ de солдатъ.
 Taugenichts, m., omâ de нимикъ,
 верванъ.
 Tauglich, a. mi ad., ванъ (de чева),
 dectoinikъ, антъ, азоситоръ.
 Tauglichkeit, f., dectoinicъ, къпа-
 четате.
 Taumel, m., плетечитаръ; въртежъ
 (ан канъ), амечелъ; веръ.
 Taumelig, a. mi ad., плетечитъ; а-
 мечитъ; веръ.
 Taumeln, v., ме амплетеческъ; а-
 меческъ; ме амвръ.
 Tausch, m., Tauschung, f., скимъ;
 мътаре.
 Tauschhandel, m., negotъ de скимъ;
 —weise, ad., ан скимъ.
 Tauschen, v., скимъ; мътъ.
 Täuschen, v., амърескъ; амшелъ.
 Täuschend, part., амъриторъ, амъ-
 ните, амъритивъ; алъринга.
 Tauscher, m., скимъторъ.
 Täuscher, m., амъриторъ; амшелъ-
 торъ.
 Täuschung, f., амъпре, амъритаръ,
 амъчелъ; амшелътаръ.
 Tausend, ad., миле; zu —en, къ
 миле.
 Tausendblatt, n., o миле de аз
 (плантъ); —fach, —fältig, a. mi
 ad., аммиръ; —guldentrant, n.,
 чентаръ, чинторъ (ардел), o
 миле de азрингъ (срамъ), по-
 трокъ (плантъ амаръ); —jährig,
 a. mi ad., de o миле анъ; —
 künstler, m., стриторъ, мъестръ
 de o миле лъкръпл, маръ; —milig,
 a. mi ad., de o миле опъ; —
 pfündig, a. mi ad., de o миле
 пънгъ; —schön, schönchen, n., а-
 маранъ (азоре); —theil, m., a
 mila parte; —weise, ad., къ mila,
 къте o миле.
 Tausenderlei, a. mi ad., de o миле
 азрпъ, de o миле коирпъ.
 Tauwert, n., азине (a. Tau).

Zag, v. Dachs ші Zagus.
Zahtion, f., предієжъ, такъциане.
Zate, f., такъ, танъ.
Zarusbäum, m., v. Gibe.
Zazette, f., тѣща, тѣшоръ (ші
 павръ).
Zechner, m., техникъ.
Zechnissh, a. ші ad., техникъ, тех-
 ническъ, техничеште, мѣстръ,
 артистъ; — et Ausbruch, терминъ
 техникъ, артистикъ.
Zechnologie, f., технологія, штинца
 артедоръ.
Zeich, m., лакъ, валъ; пескѣпъ;
 — sch, m., пеште де валъ, де
 лакъ.
Zeig, m., азгѣтъ, пастъ (къмъ зи-
 чешъ прѣстъръ ші пастетъ).
Zeigicht, teigig, a. ші ad., азътосъ,
 прѣтосъ.
Zeigrädchen, n., ковригъ, колъчелъ.
Zeigraph, m., телеграфъ, departe
 скрииторъ (машинъ).
Zeigraphenlinie, f., линіъ де теле-
 графъ.
Zeleskor, m., телескопъ, ошанъ де-
 парте възторъ.
Zeller, m., талоръ, тѣлоръ, тѣлоръ
 (it. tagliere).
Zeller-förmig, a. ші ad., де форма
 тѣлорѣлѣ; — leder, m., ликъ, лин-
 гторъ де тѣлоръ; parasitъ (ла
 antich), омъ че се диграшъ ла
 mese стрѣне; — tuch, n., мерин-
 даре, сервлетъ.
Zempel, m., темплъ, тамплъ; ка-
 пире.
Zempelherr, Zempeler, m., темпларъ,
 кавалері дин Ординѣлъ темплари-
 лоръ.
Zempferament, n., тампѣръмантъ;
 характеръ; шѣре; viel — haben,
 a si izte de шѣре.
Zemperatur, f., тампѣрътѣръ, стѣм-
 пѣрътѣръ (de къдѣръ ші речѣлъ).
Zemperken, v. Mäßigen.
Zempelorden, m., Ординѣлъ там-
 пларилоръ.
Zempo, n., тамплъ, мѣсръ.
Zenafel, n., (тиогр.), къдѣлѣдъ.
Zenden, f., цѣлгѣцъ; скоръ.
Zengeln, v., варъ къса (Dengeln).

Zenne, f., арѣ.
Zenor, m., телоръ.
Zenerist, m., генористъ.
Zerrich, m., коворъ, скорѣцъ (Плате),
 танеръ (Zapete).
Zermin, m., терминъ, тѣмнъ пре-
 шитъ, рѣстимнъ (vadea, дн Плате,
 лѣт. vadimonium), (Zrist); —
 weise, ad., дн терминѣ, дн рѣс-
 тимасрѣ.
Zerne, f., трѣпъ (дн жокъ).
Zerentin, m., терпентинъ; — baum,
 m., терезинтъ; — öl, n., oleis de
 terpentinъ.
Zerrasse, f., пѣдѣтаръ (dinainte
 kaser), рѣпѣдѣтаръ, терасъ.
Zerrasseförmig, a. ші ad., дн форма
 де терасъ.
Zerritorium, (лѣт.), n., територіѣ,
 цѣнтъ де локъ.
Zetrorismus, m., терористъ; тѣр-
 нѣ къмпѣтъ, домнѣ при дѣ-
 свѣлареа шѣл.
Zetrorist, m., терористъ.
Zetz, v. Zetzje.
Zetzerol, n., шѣтоледъ, тердеролъ.
Zetzett, n., (мѣс.), тердетъ.
Zetzje, f., (мѣс.), терѣцъ.
Zest, m., копеа, тѣсъ, tirale de
 лѣтѣритъ (метале); мѣтрѣцъ.
Zestament, n., тѣстѣментъ, тѣстъ-
 мантъ, диѣръ, воинѣа дин шрѣ,
 лѣсарѣ къ лимѣ де мѣрте.
Zestamentarisch, a. ші ad., тѣста-
 ментарѣ, при тѣстѣментѣ.
Zestamentserbe, m., кѣрономъ дѣръ
 диѣръ, ередѣ дѣръ воинѣа дин шрѣ.
Zestamentsvollstrecker, m., дн админ-
 торъ де тѣстѣментѣ, есекторъ
 азъ диѣрѣ.
Zestator, m., тѣстѣторъ, лѣсѣторъ
 де мѣштенѣре.
Zestoid, m., жѣръмантѣлъ авѣзрѣрѣ
 католичѣстѣлѣ (дн Anglia).
Zense, f., (монѣт.), ашѣциме.
Zeusel, m., диаволъ, дракъ; demonъ
 рѣ; ein — von einem Weibe, o
 diabolóikъ de шемѣр; was der
 — ? че дракѣлъ? das muß mit
 dem — zugehen, ашѣ шѣл авѣрѣ
 дракѣлъ къда, ашѣ азъ ѣ авѣрѣ
 авѣрѣ.

Teufelchen, n.; дръкчедѣ, дѣволицѣ.
Teufel, f., дѣволицѣ, дръчѣ; рѣндѣ.
Teufeln, f., дръчѣ, дѣволицѣ,
diavolъ.

Teufelisch, Teuflich, a. mi ad., дѣ-
волецкѣ, дръческѣ, дѣволицѣ,
дръчѣ.

Teufelsarbeit, f., лѣка дръческѣ,
лѣка дракѣ; —bann, m., скѣ-
тере де драчѣ, есорчѣ; —bete,
f., мѣтрѣкѣ веладона (шангѣ);
—brut, f., соѣс дръческѣ, пѣс
de diavolъ; —bred, m., аса е-
tida, пѣкѣ де дракѣ; —fied, m.,
откѣ дракѣ; —find, n., дръ-
кчедѣ, конѣ рѣс, конѣ дѣко-
лицѣ; —furst, f., мѣстрѣ дѣ-
волицѣ; —list, f., рѣндѣ дръ-
ческѣ, пѣкѣ дѣволицѣ; —
fraid, m., дѣволицѣ; —weg, m.,
кале де дракѣ; —weib, n., dia-
volъ, дѣволицѣ, емеѣ дръч-
чѣ, еарѣ; —wert, n., еангѣ
дръческѣ.

Teutsch, v. Deutsch.

Text, m., тѣсѣ, дѣсѣтѣ (de crizъ,
de carte); weiter im —e! сѣ
пѣнтѣ! einem den — lesen, a
дѣрѣнта не чѣнеа; —mäßig,
a. mi ad., дѣнѣ тѣсѣ.

Thal, n., вале; лѣкѣ; —bewohner,
m., вѣлѣнѣ, лѣкѣторѣ дѣнѣ вѣлѣ;
лѣкѣ; —wärts, ad., де вале,
дѣ жѣсѣ; —weg, дрѣмѣ де вале,
кале де-а-лѣкѣ вѣлѣ.

Thaler, m., талѣрѣ (монѣтѣ).

That, f., еангѣ, лѣкарѣ; rühmliche
—en, еангѣ глѣрѣсѣ; in der —,
дѣ еангѣ, дѣ рѣсѣлтѣ; дѣтрѣ
адѣкѣ; er hat den Namen mit
der —, кѣмѣ дѣ е пѣмѣле аша
ми еангѣ; auf frischer —, дѣ
еангѣ дѣведѣратѣ; einem mit
Rath und — beistehen, a ажѣта
не чѣнеа кѣ еангѣ ми кѣ еангѣ.

Thatbestand, m., еангѣ констѣтѣ,
еангѣ.

Thäter, m., еѣкѣторѣ (de рѣс), вѣно-
ватѣ, кѣлѣчѣ; —in, f., еѣкѣторѣ,
кѣлѣчѣ.

Thätig, a. mi ad., непередѣторѣ,
индѣтрѣсѣ, лѣкарѣ, актѣ.

Thätigkeit, f., непередѣ, актѣ.

Thatunde, f., дѣведѣратѣ, не еангѣ,
notoris, маниѣсѣ.

Thätlich, a. mi ad., дѣ еангѣ, е-
еангѣ; sich — an einem ver-
greifen, a пѣле мѣна не чѣнеа,
a лѣсѣ не чѣнеа.

Thätlichkeit, f., еангѣ, лѣкарѣ; вѣтѣ-
мѣре, сѣлѣ.

Thatsache, f., еангѣ, лѣкарѣ еѣкѣ,
еангѣ конплѣнѣ.

Thau, m., рѣсѣ.

Thauen, v., рѣрѣсѣ; e timъ мѣле,
e molnъ (ѣрѣна), се дѣсѣлѣ.

Thauig, a. mi ad., рѣратѣ, рѣрѣсѣ,
кѣ рѣсѣ.

Thauwetter, n., дѣсѣлѣ, мѣлѣ.

Thauwind, m., вѣнтѣ асѣралѣ, вѣнтѣ
кѣлѣсѣ, дѣсѣлѣторѣ.

Theater, n., театрѣ, лѣкѣ де пѣве-
лѣтѣ; сѣмѣ.

Theaterdichter, m., драмѣтрѣ, по-
ерѣ драмѣкѣ (каре конплѣне дѣ-
адѣнѣ пѣтрѣ театрѣ); —fild,
n., ниѣсѣ де театрѣ; —tänzer, m.,
валѣтѣсѣ; —in, f., валѣтѣсѣ.

Thee, m., те, чѣлѣ (арѣорѣ де
Xina); einen auf eine Tasse —
einladen, a инѣре не чѣнеа лѣ
сѣлѣ чѣлѣ; —maschine, f., чѣлѣрѣ
(чѣлѣкѣ, дѣ карѣ се еѣрѣ чѣлѣ).

Theer, m., кѣтрѣнѣ (т. catramo),
дохѣтѣ (кѣндѣ се еангѣ дѣнѣ скѣрѣ
de мѣсѣкѣнѣ); пѣкѣрѣ (кѣндѣ
се еангѣ дѣнѣ ѣсѣрѣ); —büchse, f.,
пѣкѣрѣ (дѣ карѣ дѣ пѣкѣра);
—meste, f., арѣорѣ де кѣтрѣнѣ.

Theil, m., парѣ, пѣрѣдѣне, пѣр-
дѣне, кѣтѣдѣне, парѣ; томѣ,
вожѣмѣ; zum —, дѣ парѣ; ei-
nes —s, дѣсѣре о парѣ; ich mei-
nes —s, еѣ дѣнѣ парѣмѣ; man
muß beide —e anhören, се кѣвѣне
a асѣлѣта не ашѣлѣ пѣрѣдѣ; ас-
кѣлѣ ми не чѣеа парѣ ми кѣдѣ
пѣдѣнѣ; an etwas — haben, a
лѣа парѣ, a парѣчѣна лѣ чѣеа.

Theilbar, a. mi ad., дѣсѣрѣдѣсѣ,
чѣ се пѣре дѣсѣрѣдѣ.

Theilbarkeit, f., дѣсѣрѣдѣсѣ.

Theilchen, n., пѣрѣчѣеа, пѣрѣчѣкѣ.

Theilen, v., дѣпарѣдѣ, дѣсѣрѣдѣ,

- ceară; ich theilē Ihren Schmerz,
 едъ дѣл комътѣмъскѣ Драго, едъ
 іаѣ партиа ла дсреріа Драго.
 Theiler, m., дѣлѣрѣторѣ; десѣр-
 цѣторѣ, сепѣрѣторѣ; лѣторѣ де
 партиа, дѣлѣрѣлѣторѣ, партиаіа.
 Theilhaber, m., партиаіа, интер-
 сатѣ, коісоцѣ, компаніонѣ, соцѣ.
 Theilhaft, —ig, партиаіа, комътѣ-
 рацѣ; соцѣ; eines Verbrechens
 —, компліае ла о крѣмѣ.
 Theilnahme, f., лѣро де партиа,
 дѣлѣрѣлѣрѣ, партиаіаіаіаіа; —
 an einem Verbrechen, комплі-
 аіаіаіа.
 Theilnahmlos, a. mī ad., нѣлѣсѣ-
 торѣ, індѣеріаіа; нѣкомътѣ-
 мѣіа, нѣкомътѣіаіаіаіа.
 Theilnehmer, m., партиаіаіаіаіа, ін-
 тересатѣ, лѣторѣ де партиа.
 Theils, ad., партиа, дѣ кѣіа.
 Theilung, f., дѣлѣрѣлѣ; десѣр-
 цѣлѣ, сепѣрѣіаіаіа.
 Theilungskraft, f., вартѣіа десѣр-
 цѣіаіа.
 Theilungszeichen, n., сепнѣ десѣр-
 цѣіаіа, сепнѣ десѣрѣіаіаіа (іа-
 нѣрѣ).
 Theilweise, ad., дѣ іаіаіа, дѣ іаіа-
 іаіа; дѣ іаіаіа.
 Theist, m., теіаіа, зеіаіа.
 Thema, n., темѣ, проіаіаіаіаіа іаіа-
 іаіаіа.
 Theocratic, f., зеокрѣіаіа, реіаіаіа
 зеіаіа.
 Theolog, m., теологѣ, кѣіаіаіаіаіа
 десѣре Дзеіа, дѣіаіаіаіаіа іаіа
 реіаіаіа.
 Theologie, f., теологіа, іаіаіаіа ре-
 іаіаіаіа.
 Theorem, n., теорѣіа.
 Theoretiker, m., теорѣіаіа.
 Theorie, f., (грѣч.), теоріа.
 Ther, v. Theer.
 Therapeutik, f., (грѣч., med.), тера-
 пѣіаіаіа.
 Theriak, m., теріаіа, аіаіаіаіа, кѣіа-
 іаіаіаіаіа.
 Thermometer, n., термомѣіа, іаіа-
 іаіаіаіа де кѣіаіаіа.
 These, Thesis, f., теза, проіаіаіаіаіа.
 Theuer, a. mī ad., оіаіаіа, преіаіаіа;
- dieser Kaufmann ist zu —, аіаіаіа
 нѣрѣіаіаіа іаіаіа іаіаіа.
 Theuerung, f., сѣіаіаіаіа; іаіаіа (де
 іаіа іаіаіаіа).
 Theurg, m., сѣіаіаіаіа де іаіаіа,
 вѣіаіаіаіа, теіаіаіа.
 Thier, n., віаіа, віаіаіаіаіа, аіаіаіаіа
 (доіаіаіаіа), вртѣіа; іаіаіа —, сѣіа,
 сѣіа іаіаіаіаіа; червѣіаіа; віаіа-
 іаіаіаіа —, віаіа іаіаіаіаіа.
 Thierähnlich, a. mī ad., кѣ іаіа;
 —anbeter, —verehrer, m., дѣ-
 іаіаіаіа де аіаіаіаіа, зеіаіаіаіа;
 —art, f., соіа де віаіа; моіа де
 віаіа; —arzneikunde, —wissenschaft,
 —kunst, f., вѣіаіаіаіаіа, доіаіаіа
 де віаіа; —arzt, m., вѣіаіаіаіа,
 віаіаіаіаіа; —garten, m., іаіаіа,
 мѣіаіаіаіа, віаіаіаіа (чѣіаіа); —
 gattung, f., оіаіа, соіа де іаіа-
 іаіаіа; —geschicht, n., іаіаіа, кѣіа-
 іаіаіаіаіа де аіаіаіаіа; —ge-
 schichte, f., зеіаіаіа, іаіаіа іаіаіаіаіа
 іаіаіаіаіа, десѣіаіаіа аіаіаіаіа-
 іаіаіа; —geschlecht, n., іаіаіа
 (нѣіаіаіа) аіаіаіаіаіаіа; —kalb, n.,
 віаіа де черѣіа; —kreis, m., (ас-
 трѣіа), зеіаіаіа; —pflanze, f.,
 зеіаіаіа, іаіаіаіаіаіа; —stamm,
 m., сѣіаіа іаіаіаіа; сѣіаіаіа сѣіаіаіа;
 —sprache, f., іаіаіаіаіаіа віаіаіаіа;
 —wolf, m., іаіаіаіа.
 Thierchen, n., віаіаіаіа, віаіаіа, іаіа-
 іаіаіаіа, вртѣіаіаіа.
 Thierheit, f., аіаіаіаіаіаіа, вртѣіаіа,
 вртѣіаіаіаіа (доіаіаіаіа).
 Thierisch, a. mī ad., віаіаіа; віаіа-
 іаіаіа, аіаіаіа, вртѣіаіа, вртѣіаіа
 (доіаіаіаіаіа); сѣіаіаіаіа; —es
 Leben, віаіа аіаіаіа, віаіа де
 віаіа.
 Thierreich, n., реіаіаіа аіаіаіа, іаіа-
 іаіаіа аіаіаіаіаіа, аіаіаіаіа,
 кѣіаіа аіаіаіаіаіаіа.
 Thimian, m., іаіаіаіа, іаіаіа.
 Thon, m., іаіа, аіаіаіа; крѣіа;
 —gefäß, n., васѣ де іаіа; —
 schiefer, m., сѣіаіа, аіаіа, аіа-
 іаіа іаіаіа.
 Thönern, a. mī ad., де іаіа; де
 крѣіа.
 Thönig, a. mī ad., іаіаіа; аіаіаіа.

Thor, m., невенъ, свинтирѣ, тонѣ.

Thor, n., вѣтръ.

Thor-fahrt, f., интрапа поргил; — geld, (Sperrgeld), n., такъ-де дескиѣ; —hüter, —warter, m., портарѣ; —schreiber, m., скриторѣ за вѣтръ (ла ветръ); —weg, m., поргъ дескиѣ, драмѣ дескиѣ; —zettel, m., билетѣ де интрапе.

Thorheit, f., невенѣ.

Thörich, a. mi ad., невенъ, невенатѣ; дешкиѣ; нецициторѣ.

Thran, m., зитѣрѣ де неште, гръ-симо де китѣ, транѣ (ит. trana).

Thranchen, n., лъкричорѣ.

Thräne, f., лакримѣ, лакримѣ; in —n ausbrechen, a прорѣти. дн лакрима; mit —n beneßen, a да на лакрима, a скъда дн лакрима; —n vergießen, a вѣрѣа лакрима.

Thranend, part., лъкримосѣ, лъкри-мъндѣ, пълъгъндѣ.

Thranenbrühe, f., риндѣрѣ лъкримарѣ.

Thranenfluth, f., рѣспл де лакрима.

Thranenfistel, f., вѣстаѣ лъкримарѣ.

Thranestvoll, a. mi ad., плинѣ де лакрима; долицѣ (жълѣѣ).

Thranseife, f., съвенѣ де зитѣрѣ де неште.

Thron, m., (грѣч.), сканѣ де до-ниторѣ, тронѣ; den — bestigen, a се дитрона, a се еси не тронѣ; vom — stoßen, a дестрона.

Thronbestigung, f., свѣре, пълъ-дарѣ не тронѣ; —bewerber, m., провѣдинѣ ла тронѣ; —erbe, m., крѣпонѣмѣ де тронѣ, монтенѣ-торѣ, принѣине ережитарѣ; —folge, f., зршарѣ ла тронѣ, свѣчесѣне ла тронѣ; —himmel, m., вадѣ-хинѣ, аерѣ, модерешънтѣ деа-сыра тронѣмѣ; —räuber, m., з-сърпѣторѣ, рѣниторѣ де тронѣ.

Thulich, v. Thunlich.

Thun, v., ѣакѣ; лъкрежѣ; андепли-неѣкѣ; пѣкѣ; gesagt, gethan, че с'а зѣкѣ с'а ми ѣкѣтѣ; еѣ thut Roth, e de лѣнсѣ, лѣнсѣште, e de трѣвинѣ; еѣ thut mir leid, дн парѣ рѣ; das thut nichts zur Sache, ачѣста не ажѣтѣ ничѣкѣ; ich habe mit ihm zu —, аа трѣвѣ

as dancajă, am a eache nă eu; das wird nicht gut —, ачѣста не на еми вѣне, ачѣста не ва лѣа ка-перѣ венѣ; er hat immer zu —, елѣ торѣдеванѣ е оканѣтѣ, елѣ пѣрспѣа аре трѣвѣ; es ist mir um mein Geld zu —, миѣ дн парѣ де ванѣ мѣ; groß —, a ѣачѣ не доманѣтѣ, a се порѣа мѣрѣжѣ; fromm —, a ѣи ѣцѣрѣ, a ѣачѣ не евлѣвиѣскѣ; fund —, a пѣалѣка, a да дн мѣаоштѣнѣ; hin —, a дѣнѣне.

Thunfisch, m., тонѣ (неште):

Thunlich, a. mi ad., че се поѣте ѣачѣ, правѣкаверѣ.

Thür, f., зшѣ (ital. uscio); пор-тиѣ (дн порѣа чеа марѣ); hin-ter der — Abschied nehmen, амѣ лѣа рѣмѣасѣ венѣ дела вѣчорѣ; a dicke; sich nach der — um-sehen, a черѣа сѣ ѣвѣрѣ; zwischen — und Angel stehen, a се аѣла дн тре чоканѣ ми лѣкѣ; mit der — in's Haus fallen, a лѣа зша дн свѣнарѣ, a ворѣи ѣрѣ нѣл венѣ кѣмпѣтѣ.

Thürangel, f., дѣцѣанѣ де зшѣ; —band, n., вѣлѣма де зшѣ, свѣанѣа зшѣ; —beschlag, m., ѣерѣтѣра, ѣерекѣтѣра зшѣ; —feld, n., тавѣ де зшѣ; —flügel, m., арѣпа зшѣ, канѣтѣ де зшѣ; —futter, n., кѣпѣтѣмѣлѣ, свѣлетѣ ла зшѣ; —gestirn, n., корѣчеа зшѣ; —gerüst, —gestell, n., зш-чорѣл зшѣ, зшорѣ; —hüter, —warter, m., зшѣрѣ; портарѣ; —klopfer, m., чоканѣ, мѣзѣтѣ де вѣтѣтѣ ла зшѣ; —schloß, n., дн-кѣлетѣрѣ; —schlüssel, m., вѣла зшѣ; —schwelle, f., прагѣлѣ зшѣ; —stück, n., свѣравѣтѣ.

Thürchen, n., зшиѣтѣ, зшѣѣрѣ.

Thurm, m., тѣрнѣ.

Thürmchen, n., тѣрнѣшорѣ, тѣрнѣлѣуѣ.

Thürmen, v., дн лѣуѣ, рѣдикѣ.

Thürmer, m., тѣрнарѣ, пѣжиторѣ де тѣрнѣ; клопотарѣ.

Thürmwehr, f., оролопѣ пѣалѣкѣ.

Til, m., тѣкѣ, пѣкѣ, пѣлѣ, кѣмѣтѣрѣ

de raine; токътаръ (din deșerte, opl din plai); idee крiоcъ.
Tief, a. mi ad., асзндѣ, проасндѣ, адънкѣ, жосѣ; —e Demuth, f., змихнгу маре; —e Einsicht, f., приченере пьтранзеторе; —e Meer, n., маре палтъ; —e Ton, m., тонѣ вачѣ; —e Verbeugung, f., ровернгу проасндѣ, дикнъчано адъукъ; —n Athem holen, a рьсзола грѣѣ; in —en Gedanken sein, a ѳi кзсндатѣ дн медитъцидѣ.
Tief-blick, m., минте аперъ; кзтътръ аперъ; —stun, m., —stnigkeit, f., минте кзсндатѣ; меланхолнъ; —stnig, a. mi ad., меланхолнкѣ, кзсндатѣ дн гъадспл.
Tiefe, f., асззине, проасззине, проасндзтате, адънчине; — des Gefühls, снмгнмнтѣ проасндѣ, интинѣ.
Tiegel, m., тигалъ.
Tiegelchen, n., тиглицъ.
Tiene, f., истинъ къ къпанѣ.
Tiger, m., —thier, n., тигръ (ѳеръ рьпаче).
Tigern, v., кестрицевзѣ, тигровзѣ.
Tigerfell, n., —haut, f., pelle de тигръ; —hund, m., къно тигратѣ, къно кестрицѣ ка тигръ; —kage, f., шардѣ, шъгу шардъ; —pferd, n., карѣ тигратѣ; —wolf, m., ионъ тигратѣ (ѳеръ); —wuth, f., еерочетате де тигръ.
Tilgbar, a. mi ad., че се нѳре стерпн, че се нѳре деасннга, де стипитѣ; де пьтинѣ, де амортисатѣ.
Tilgen, v., стиповскѣ, аналезѣ, нимическѣ, стерминѣ, деасннгезѣ стипкѣ; eine Schuld —, a пьти o даторнъ; das Feuer —, a стннге ѳокзѣ; die Schande —, a спъла рьшинеа, a штерпе деасннореа.
Tilger, m., стипиторѣ, стерминъторѣ.
Tilgung, f., стипирѣ, стипуцине, стипаре, стерминъцине; — einer Schuld, стнндереа, рьзиреа (ликвидареа) знеп даторил.
Tilgungscasse, f., касъ де амортисъцине.

Ville, v. Dille.

Linctur, f., тинтуръ, елицирѣ.

Lintе, f., персѣръ, чернѣръ (Dinte).

Lintenfaß, a., кълътарнѣ.

Lintenfisch, m., пѣште кълътарнѣ, кълътарнѣ.

Linten-fleck, —fleck, m., манъла, пѣтѣ де персѣръ (порѣѣ).

Lintig, a. mi ad., персѣлоосѣ, чернелосѣ.

Lippen, tuppen, v., атинѣ, шнгула.

Tyrann, m., тиранѣ (la antîc), челъ че трапе ла сине потестатеа сьверанъ а статеа; Dionysius der Tyrann, Dioniciѣ тиранзѣ; (a чел nol) омѣ крзѣѣ, омѣ иниторѣ, омѣ диниторѣ, деаснлорѣ, аснпирорѣ; er ist ein — seiner Familie, елѣ есве тираннѣ ѳамилнѣ сазе; ein arger —, сѣ тиранѣ ксманитѣ; der König ist zum —en geworden, роверне а десентѣ тиранѣ; die Grundherren im Mittelalter waren sämtlich kleine —en, прооприетарил де тмънтѣ дн вѣкзѣ мнжлоциѣ ераторѣ стъгл тиранл.
Tyrannenmörder, m., тираницидѣ, сьгъторѣ де тиранл.
Tyranniel, f., тираниѣ; domnнъ зсупнатѣ шн мелецлнгу; крззине, тсупѣръ варваръ; das Joch der —, жьгзѣ тираниѣ; unter der — seuffzen, a цеме сьв тираниѣ; die — der Mode, тиръннн моделорѣ.
Tyrannisch, a. mi ad., тирънескѣ, тиръносѣ, крзѣѣ, крзѣелѣ.
Tyrannistren, v., тирънескѣ, торгъревѣ.
Tisane, f., тисанъ (кестръ).
Tisch, m., масъ, мѳѣсъ; талъ; — des Herrn, сѳ. кзминежъторѣ; би —e, ла масъ, аснпра мѳѣсел; nach Tische, дьръ масъ, дьръ прънѣ; zu —e laden, a поотн ла прънѣ.
Tisch-bein, n., ннчорѣ де масъ; —blatt, n., —platte, f., талъ мѳѣсел; —decke, f., —teppich, m., копѣртъ де масъ, пълъжъторѣ; коворѣ, талетѣ де масъ; —freund, m., амикѣ де масъ, комъѳѣснѣ; —gänger, m., конснаторѣ (Kostgänger); —gast, —genef.

- gefell, m., бсцѣлѣ де масѣ, коммечѣнѣ; —gebet, n., рѣгѣчѣна масѣ; —getāth, —geschirt, n., вачѣ; вѣсѣрѣ де мѣсѣ; —gesprāch, n., дѣксрѣспѣ де коммечѣнѣ; —tuch, n., пѣнзѣтѣрѣ, ѡагѣ де масѣ; —zeit, f., тѣмпѣлѣ мѣсѣ, тѣмпѣлѣ пѣнзѣлѣ; —zeug, n., лѣксрѣлѣ мѣсѣ, ѡернѣгѣ де масѣ, пѣнзѣтѣрѣ.
- Tisch-lein**, —chen, n., мѣсѣѡрѣ, мѣсѣгѣ.
- Tischler**, m., тѣсарѣ, тѣшларѣ (Цара ром.), столѣрѣ (молдов., русѣслав.); —arbeit, f., лѣпрѣ де тѣсарѣ; —handwerk, n., тѣсарѣлѣ, тѣшларѣлѣ.
- Titel**, m., тѣтѣлѣ; градѣ, карактерѣ; стѣмѣтѣ, прѣтѣстѣ; er fñhrt den — eines Grafen, ѡлѣ ѡѡртѣ тѣтѣла де контѣ; unter dem — einer Erbschaft betrügen, а русѣмѣла сѡлѣ прѣтѣстѣ де клѣронѡмѣлѣ; —blatt, n., ѡронѣснѣгѣ, ѡѡртѣ, пѣшнѣ де тѣтѣлѣ (лѣ ѡ картѣ); —bogen, m., ѡѡѣа кѣ тѣтѣла; —kupfer, n., стѣмпѣ, рѣмѣ (итѣл. game) де тѣтѣлѣ; —sucht, f., вѡла тѣтѣлѣтѣрѣлѡрѣ.
- Titular**, a. mī ad., тѣтѣларѣ, нѣмѣлѣ кѣ тѣтѣла; —bischof, m., емѣскопѣ тѣтѣларѣ.
- Titulatur**, f., тѣтѣлѣтѣрѣ.
- Tituliren**, v., тѣтѣлѣ, русѣтѣлѣзѣ.
- Toast**, m., (англѣѣснѣ), тѡастѣ, тѡстѣ, русѣнѣчѣнѣ кѣ пѣхарѣлѣ.
- Toben**, n., мѣ русѣрѣѣсѣ; вѣлѣсѣкѣ, дѣрѣдѣлѣ, вѣвѣлѣ; сѣнт мѣнѣѡсѣ; —de Leidenschaft, f., нѣтѣнѣлѣ нѣдѣмѣрѣлѣ; das Meer tobt, мѣрѣа мѣгѣ, мѣрѣа ѡстѣ русѣ ѡрѣмѣтѣлѣ, мѣрѣа сѣ тѣрѣзѣрѣ; das Blut tobt in den Adern, сѣнѣрѣлѣ колѣжѣлѣ прѣн вѣнѣ; wie ein Rasender —, а сѣ русѣрѣа, а ѡачѣ кѣ русѣ тѣрѣзѣтѣлѣ.
- Toben**, n., ѡрѣлѣ, ѡрѣѡрѣ; вѣлѣтѣ, вѣвѣлѣ.
- Tobsucht**, f., ѡрѣѡрѣ, ѡрѣнѣсѣлѣ, нѣвѣнѣлѣ.
- Tobsüchtig**, a. mī ad., ѡрѣѡсѣлѣ; мѣнѣлѣ, ѡрѣнѣтѣлѣ.
- Tochter**, f., ѡѣлѣ, ѡѣлѣкѣ; ѡѣлѣгѣ, ѡагѣ, копѣлѣ.
- Tochterchen**, n., ѡѣлѣкѣлѣ, ѡѣлѣлѣгѣ.
- Tochterkind**, n., нѣпѡртѣ де ѡѣлѣкѣ.
- Tochterkirche**, f., вѣсѣрѣлѣ русѣѡѣлѣтѣлѣ, ѡѣлѣлѣгѣ.
- Tochterlich**, a. mī a., кѣ ѡ ѡѣлѣкѣ, кѣ ѡѣлѣкѣ.
- Tochtermann**, m., русѣнѣрѣ (Schwiegersohn).
- Tochterchule**, f., шѣколѣ де ѡѣлѣгѣ.
- Tod**, m., мѡртѣ; bürgerlicher —, мѡртѣ чѣвѣлѣ, лѣнѣрѣ де тѡгѣ дрѣнтѣрѣлѣ чѣвѣлѣ; ewige —, мѡртѣ сѣлѣтѣѣсѣкѣ; teibliche —, мѡртѣ тѣрѣнѣсѣкѣ; ich bin des —es, сѣнт нѣрѣдѣтѣ, сѣнт мѡртѣ; das ist mir in den — zuwider, русѣлѣ ѡстѣ русѣ рѣлѣ кѣ русѣкѣтѣлѣ; der — sieht ihm auf der Zunge, сѣлѣтѣлѣлѣ русѣ стѣ нѣ вѣзѣ, русѣлѣ русѣ сѣлѣтѣлѣлѣ кѣ дѣнѣлѣ.
- Todbett**, n., пѣтѣлѣлѣ мѡртѣлѣ.
- Todesangst**, f., —kamp, m., аронѣлѣ, ѡрѣлѣ, русѣѡрѣ, русѣѡсѣлѣ де мѡртѣ; ich stehe — aus, ѡлѣ сѣ ѡѡрѣлѣ нѣдѣнѣса мѡртѣлѣ.
- Todesblässe**, v. Todtenblässe.
- Todesengel**, m., русѣнѣрѣлѣ ѡмѡрѣтѡрѣ, русѣнѣрѣлѣ мѡртѣлѣ (Würgengel).
- Todesfall**, m., кѣсѣ де мѡртѣ, мѡртѣ.
- Todesfurcht**, f., ѡрѣлѣ, пѣзѣрѣ де мѡртѣ.
- Todesschweiß**, m., сѣдѣрѣа мѡртѣлѣ.
- Todesstoß**, m., лѡвѣтѣрѣ дѣн русѣлѣ, лѡвѣтѣрѣ дѣн зрѣлѣ.
- Todesstrafe**, f., нѣдѣнѣса мѡртѣлѣ, нѣдѣнѣсѣ русѣтѣлѣ, сѣнѣлѣлѣ.
- Todesstunde**, f., ѡрѣа мѡртѣлѣ.
- Todesurtheil**, n., сѣнѣтѣнѣгѣ де мѡртѣ.
- Tobfeind**, m., дѣшмѣнѣлѣ де мѡртѣ.
- Tobfeindschaft**, f., дѣшмѣнѣлѣ; зрѣ нѣ мѡртѣ.
- Todfrank**, a. mī ad., вѡлѣнѣлѣ де мѡртѣ.
- Tödtlich**, v. Tödtlich.
- Todsünde**, f., русѣкѣтѣлѣ де мѡртѣ; русѣкѣтѣлѣ прѣкѣзѣтѣлѣ.
- Tobt**, a. mī ad., мѡртѣ, русѣнѣсѣлѣ; —e Augen, ѡлѣ ѡрѣлѣ ѡѡкѣ; —e Farbe, f., колѣѡрѣ мѡртѣ; —e Körper, m., кѣдѣврѣ; мѡртѣлѣтѣрѣ; —e Ort, m., лѡкѣ русѣрѣсѣлѣ; sich — tathen, а стѣ сѣ русѣнѣлѣ де русѣлѣ.

Lobter, m., мопрѣ; **Lobte, f.,** мѳпрѣ.
Löbten, v., зчидѣ, оморѣ; *sein Fleisch*
 —, а'мѣ мопреѳика трѣнѣ.
Lobtenader, v. Gottesader.
Lobtenamt, n., пѣрѣстачѣ пентрѣ
 мопрѣ, сервигѣ дзеескѣ пентрѣ
 мопрѣ.
Lobtenbahn, f., пѣсѣнѣ, вѣрѣ (it.
 bare).
Lobtenbeine, n. pl., оосинтѣ de
 мопрѣ.
Lobtenbeschwörung, f., негрѳангѣ,
 шѳлѳмѣнѣ.
Lobtenbett, v. Lobbett.
Lobtengerippe, n., скелетѣ, ѳсе дп-
 мѣратѣ, тѣнѣ мопрѣ.
Lobtengerüst, n., катѳалѣ.
Lobtengraber, m., чѳнкѣ, мортан-
 тѣторѣ, дпгрѳтѣторѣ.
Lobtenreich, n., чѳса дѣте, дпмѣ-
 рѣнѣ мопрѣторѣ; лѳкѣнга рѣ-
 носѣнѣторѣ.
Lobtenschein, m., адеверѣнѣ de cure
 мѳртѣ.
Lobtenschau, f., инспѣнѣнѣ de мопрѣ.
Lobtenschlaf, m., сонѣнѣ мопрѣ;
 сонѣнѣ проѳѣндѣ.
Lobtenstille, f., тѣчѣреѣ мопрѣ;
 тѣ-
 чѣре проѳѣндѣ.
Lobtenuhr, f., оролоѣнѣнѣ мопрѣ;
 анѳѳѣ (инсектѣ Holzwurm, Bäu-
 cherlaus).
Löbter, m., зчѣгѣторѣ; оморѣторѣ.
Löblich, a. ni ad., de мѳртѣ, морт-
 тѣнѣ.
Löbtschlag, m., зчѣдѣре, оморѣ, ѳ-
 мѣчѣдѣ.
Lödtung, f., зчѣдѣре, зчѣѳѣрѣ; —
 des Fleisches, мопреѳикѣнѣнѣ
 трѣнѣнѣ.
Lof, m., тѣѳѣ (нѣтрѣ); —erde, f.,
 тѣѳѣ ѳѣнѳѣ.
Loilette, f., тоалетѣ (гѣтѣнѣ); мѳс-
 чѳрѣ.
Loletant, part., толетантѣ, сѳѳерѣнѣ,
 карѣ сѳѳѣре по алѣнѣ (нѣ'лѣ дп-
 рѳнѣнѣтѣ).
Loll, a. ni ad., ѳѣрѣѳѣ; носѣнѣ;
 рѣнѣнѣ; вѣрѣнѣ; —e Hund, m.,
 кѣнѣ тѣрѣнѣ; —gold, n., зѣрѣ
 ѳѣнѣ.
Lollapfel, m., катѣнѣнѣ (пѣнѣнѣ).

Lollbeere, a. Lollfirche.
Lollen, v., ѳѣнѣ носѣнѣ, ѳѣрѣнѣ
 (Loben).
Lollhaus, n., кѣсѣ de носѣнѣ.
Lollheit, f., ѳѣрѣ, носѣнѣ; тѣрѣнѣнѣ.
Lollfirche, f., мѣтрѣнѣнѣ, кѣлѣдѣнѣ
 (Wolffirche).
Lollkopf, m., ѳнѣ ѳѣрѣѳѣ, ѳнѣ нѣ
 кѣнѣнѣ ѳнѣнѣ.
Lollfuhn, a. ni ad., ѳрѣнѣ дпдрѣ-
 нѣнѣ, кѣрѣнѣѳѣ носѣнѣ.
Lollfuhnheit, f., ѳрѣнѣ дпдрѣнѣнѣ,
 кѣрѣнѣ носѣнѣѳѣ.
Lollwurm, m., мѣнѣнѣ ѳѣнѣнѣ сѣтѣ
 лѣнѣнѣ кѣнѣнѣторѣ, кѣрѣнѣнѣ.
Lolpatz, m., вѣдѣрѣнѣ, мѳжѣнѣ.
Lölpel, m., вѣдѣрѣнѣ, мѳжѣнѣ, мѣ-
 тѣлѣ; толтѣ; зѣтѣнѣ.
Lölpelei, f., вѣдѣрѣнѣнѣ, мѳжѣнѣ;
 тѣнѣнѣ.
Lölpelhaft, Lölpisch, a. ni ad., вѣ-
 дѣрѣнѣѳѣ, грѳѳѣлѣнѣ, мѳжѣнѣѳѣ;
 зѣтѣнѣѳѣ.
Lombad, m., томѣнѣнѣ (метѣлѣ).
Lon, m., тонѣ, сѣнѣнѣ, соѣнѣ; (зѣрѣ)
 грѣдѣнѣнѣ, грѣтѣтѣрѣ (дп кѳ-
 лѳрѣ); модѣнѣ пѣрѣтѣрѣ (дп со-
 ѳѣтѣтѣ); ganzer —, тонѣ-нѣнѣ;
 — der Welt, дѣтѣнѣ дѣнѣлѣ мѣрѣ;
 ein Mann von gutem —, ѳнѣ
 ѳлѣгантѣ, ѳнѣ de зѣнѣ тонѣ; den
 — angeben, а да тонѣнѣ, а дп-
 тона; а кѳндѣче соѳѣтѣтѣ (ѳ-
 лѣсѣ, de сѣлѣнѣ).
Lon-abstand, m., (мѣсѣ) дпгрѣнѣнѣ;
 —angeber, m.; кѳндѣкѣторѣ дп
 соѳѣтѣтѣ; —art, f., (мѣсѣ) тонѣ,
 модѣ; —fall, m., (мѣсѣ) кѣдѣнѣ;
 —folge, f., (мѣсѣ) сѣнѣ, про-
 грѣсѣнѣ; —kunst, f., мѣсѣнѣ,
 мѣнѣнга арѳонѣлѣ; —künstler, m.,
 арѳѣкѣ, вѣрѣнѣѳѣ дп мѣсѣнѣ; —
 lehre, f., акѣстѣкѣ, мѣнѣнга de cure
 сѣнѣнѣ; —leiter, f., (мѣсѣ) сѣнѣ,
 гѣнѣ; —maß, —messung, f., мѣ-
 сѣра тонѣнѣторѣ; —seger, m., кѳн-
 ѣсѣтѣторѣ; —sektunst, f., кѳнѣсѣ-
 сѣнѣнѣ.
Lönen, v., сѣнѣ, рѣсѣнѣ.
Lönend, part., рѣсѣнѣнѣтѣ; сѣнѣнѣ.
Lonica, f., (мѣсѣ) тонѣнѣ.
Lonisch, a. ni ad., (мѣсѣ) тонѣнѣ.

- oakinš, тронарѣ (за Брашовѣ,
 хамалѣ, тѣрч.), (архит.) проутеа,
 razimš; —in, f., поргъторѣ; сѣр-
 чинърѣсъ.
 Tragesessel, m., шѣзъ поргъторѣ,
 свазнѣ поргъторѣ, лентикъ, врен-
 карѣ.
 Trägheit, f., лене, трѣндѣвѣ; пре-
 цетѣ, нелѣкране.
 Tragiker, m., траѣикѣ, поетѣ траѣикѣ.
 Tragikomödie, f., траѣикомедѣ (не
 кѣтѣ триетѣ не атѣтѣ де рѣсѣ).
 Tragisch, a. шѣ ad., траѣикѣ, триетѣ.
 Tragödie, f., траѣедѣ, трагодѣ, пое-
 мѣ триетѣ.
 Tragpfeiler, m., пѣлѣстѣрѣ.
 Train, m., (milit.) карѣ, шѣрѣ de
 карѣ, трагѣтѣ (ит. traino).
 Traikament, v. Bewirtung.
 Traiktat, m., траѣктатѣ, конвенѣциѣ
 (Vertrag).
 Traiktiren, v., ъсѣтѣтѣ, траѣктѣтѣ (Be-
 wirtchen).
 Trällern, v., трѣлѣтѣ, кѣлѣтѣ, доѣлѣтѣ.
 Tram, m., грѣндѣ.
 Trampeln, v., трѣпѣтѣ (din пѣчѣре).
 Trampelthier, n., дрѣмедарѣ, кѣмѣлѣ
 ка. дѣрѣ raze.
 Trampen, v. Stampfen.
 Trändeln, v., токомѣскѣ, трѣндѣлѣскѣ,
 трѣгѣлѣскѣ.
 Trank, m., вѣстѣрѣ.
 Tränke, f., адѣпѣторѣ.
 Tränken, v., адѣлѣтѣ; вѣлѣтѣ; дѣпѣтѣ.
 Trankopfer, n., (за анѣтѣ) лѣвѣдѣне.
 Trankrog, m., трѣокѣ de адѣуѣтѣ.
 Trankung, f., адѣпѣтѣрѣ, адѣпѣтѣманѣтѣ.
 Transito, n., транѣитѣ, комѣрѣчѣ de
 трѣкѣтѣ (dintr'o дѣрѣ прѣстѣ ал-
 тѣле).
 Transparent, v. Durchsichtig.
 Transport, v. Durchzug.
 Trapp, m., траѣпѣдѣ, трѣпѣотѣ; траѣпѣ
 (miner.); стрѣгѣре стрѣжѣтѣ.
 Trappe, m., Trappgang, f., дрѣпѣтѣ
 (пасѣре); вртѣ de пѣчѣрѣ.
 Trappen, Trappsen, v., трѣпѣотѣскѣ;
 апѣкѣ din ъвѣгѣ (чѣва).
 Trassant, m., (комѣрѣч.) трѣсанѣтѣ,
 карѣ траѣе полѣгѣ (асѣпра алѣтѣя).
 Trassat, m., прѣлѣмитѣрѣ (алѣ полѣгѣ),
 алѣтѣитѣрѣ (алѣ сѣмѣл).

Trassiren, v., траѣтѣ, трѣсѣтѣ (полѣгѣ
 асѣпра алѣтѣя).

Trassiret, v. Trassant.

Tratte, f., траѣтѣ, полѣгѣ трѣсанѣ
 (не карѣ о алѣтѣмѣтѣ о а трѣя
 перѣсонѣ).

Traube, f., стрѣгѣрѣ; (mold. пѣмѣ);
 —u lesen, a. кѣлѣре вѣлѣ.

Traubentamm, m., стрѣгѣрѣ стрѣжѣтѣ.

Traubenkraut, n., тѣлѣна гѣштѣл, ан-
 сѣрѣнѣ (Bänjesuſſ).

Traubenmuß, n., замѣ de арѣпѣдѣ,
 de стрѣгѣрѣ.

Traubensaft, m., винѣ; мѣстѣ de
 стрѣгѣрѣ.

Trauen, v., ме дѣкредѣ, ме кон-
 кредѣ; ме дѣкѣмѣтѣ; кѣнѣнѣ;
 auf Gott —, a. пѣне кредѣнгѣ
 дѣ Dzeſ; sich selbst nicht —, a
 не се дѣкредѣ дѣ сѣнемѣ; traue,
 schaue, wem, чѣне не се дѣкредѣ,
 не о пѣдѣште.

Trauer, f., долѣтѣ (жаѣ); трѣтѣтѣне,
 трѣтѣтѣ; tiefe —, долѣтѣ марѣ.

Trauer-bild, n., сѣмѣолѣ de долѣтѣ;

—binde, f., ъвѣнѣорѣ de долѣтѣ;

—bild, m., кѣзѣтѣрѣ трѣтѣтѣ;

—bote, m., мѣсѣперѣ de долѣтѣ;

—botschaft, f., носѣтѣтѣ трѣтѣтѣ;

—flor, m., вѣлѣтѣ, вренѣ de долѣтѣ;

—gedicht, n., елѣрѣтѣ, емѣведѣ,
 поѣсѣтѣ de долѣтѣ; —gefolge, n.,

пѣтрѣканѣтѣ за морѣтѣ, конвоѣтѣ ъв-
 пѣрѣ; —gelaut, n., сѣмѣтѣрѣ de

клѣпѣтѣ за морѣтѣ; —getüft, n.,

кѣтѣфѣалѣтѣ; —geschichte, f., иѣрѣпѣ
 трѣтѣтѣ; —haus, n., кѣсѣ de долѣтѣ;

—lage, f., пѣлѣсѣтѣ ъвпѣрѣ, во-
 чѣтѣ за морѣтѣ; —kleid, n., вѣстѣ-

тѣлѣтѣ de долѣтѣ; —marsch, m.,

маршѣ ъвпѣрѣ; —maul, n., ко-
 мѣндѣре; —muß, f., мѣсѣтѣ за

морѣтѣ, мѣсѣтѣ трѣтѣтѣ; —rede, f.,

кѣвѣлѣтѣ за морѣтѣ, кѣвѣлѣтѣ ъв-
 пѣрѣ; —spiel, n., траѣедѣ, драмѣ

трѣтѣтѣ; —spielbichter, m., поетѣ
 траѣикѣ; —spieler, m., актѣрѣ траѣ-

икѣ; —weib, n., ъемѣтѣтѣ вѣчѣторѣ;
 ъемѣтѣ дѣ долѣтѣ; —weide, f.,

сѣчѣ трѣтѣтѣ, сѣчѣ de Banionia.

Trauern, v., ме дѣпѣтѣтѣ, сѣмѣтѣ

ристѣ; портѣ долиѣ, кълескѣ (дм-
 вѣ чернитѣ, дн Пуате).
 Trausbach, n., коперишѣ къ хлѣче.
 Trause, f., анѣ де стрешинѣ; скокѣ
 де стрешинѣ; пикэрѣтэрѣ; aus dem
 Regen in die — kommen, а ажъце
 диа пѣцѣ дн локѣ.
 Träufeln, v., пикэрѣ, торнѣ пикэрѣндѣ.
 Trausen, v., пикэрѣ, кэрѣ дн ш-
 кътэрѣ.
 Trauffaß, n., вачѣ де странѣ ан
 диа стрешинѣ.
 Traufwinne, v. Dachwinne.
 Traufwasser, n., анѣ де плѣиѣ, анѣ
 де стрешинѣ.
 Trau-gebühr, f., —geld, n., такѣ
 де кзынатѣ.
 Traulich, a. mī ad., самизарѣ, къ
 дхредере, интимѣ.
 Traum, m., вичѣ, вичино.
 Traum-ausleger, —deuter, m., сун-
 къторѣ де вичрѣ; —bild, —ge-
 bild, —gestalt, n., пѣлкѣ, вичино,
 виченѣ, фантастѣ.
 Träumen, v., вичѣтѣ.
 Träumer, m., вичѣторѣ; вичонарѣ.
 Träumerei, f., вичѣтэрѣ, вичѣ, пѣл-
 чире, вичино.
 Träumerisch, a. mī ad., вичѣторѣ,
 вичѣросѣ; австрасѣ; химерикѣ, фан-
 тастикѣ.
 Traun, int., пре ледеа теа, кредеме !
 Traurig, a. mī ad., тристѣ, тѣхнитѣ;
 пѣкъжитѣ; меланхоликѣ, носомо-
 рѣтѣ.
 Traurigkeit, f., тристедѣ, тристѣчно,
 тѣхнитѣчно; меланхоливѣ.
 Trauring, m., инелѣ де кзыниѣ.
 Trauschein, m., аттестатѣ де кзыниѣ.
 Traut, a. mī ad., крѣдичосѣ, дн-
 крѣзѣтѣ; избитѣ, харѣ.
 Trauung, f., кзыниѣ.
 Treber, v. Träber.
 Trecken, v., тракѣ, ретракѣ.
 Treckschütte, f., лантре, варкѣ (тракѣ
 де кал).
 Treff, m., ловитэрѣ, пемеритэрѣ.
 Treff, n., (дн жокѣ де кърѣтѣ), трефѣ.
 Treffen, n., вѣтѣлѣ, фаугѣ де арме;
 erstes —, линия примѣ де треде;
 ins — gehen, а терѣце ла вѣтѣлѣ.
 Treffen, v., пимерѣскѣ; аозѣ, гѣ-

ескѣ, даѣ прѣсте, аттинѣ; nach-
 dem es trifft, кзынѣ се днѣтѣмѣ;
 es traf sich, се пемерѣ; das Loos
 traf mich, сѣртеа те лѣви. пе
 mine; Anstalten —, а лѣа ме-
 сѣрѣ, а прѣгѣрѣ, а фаѣе прѣпара-
 tive; vom Blitze getroffen sein, а
 ѣи тѣснитѣ.
 Treffend, part., пимеритѣ.
 Treffer, m., пимериторѣ, сѣртѣ пи-
 мериторѣ (дн лотерѣ).
 Trefflich, a. mī ad., прѣвѣнѣ, прѣ-
 вине; есчелинте, минѣнатѣ; иск-
 цирѣ (ит. squisito).
 Trefflichkeit, f., есчелинѣ; сѣвѣинѣ.
 Treibebeet, v. Mistbeet.
 Treibejagd, f., вѣнѣторѣ марѣ, вѣ-
 нѣторѣ къ тѣнѣторѣ.
 Treibeis, n., гѣдѣ порнитѣ; гѣедѣ, pl.
 Treiben, v., мѣнѣ; гонѣскѣ, алѣнѣ,
 ѣвѣрѣскѣ, даѣ аѣарѣ; крѣскѣ
 (рамѣ); сѣзѣскѣ, пѣвоѣскѣ; мо-
 денѣндѣ (ла ѣ месѣрѣ), ватѣ,
 днѣенѣскѣ (чѣркѣ, парѣ); дн-
 тинѣ (алѣатѣлѣ); getriebene Ar-
 beit, лѣурѣ дн рѣлѣѣѣ; er treibt
 es zu arg, елѣ мерѣе прѣ де
 парѣ, елѣ днѣ фаѣе де калѣ,
 елѣ нѣ. пѣзѣнѣе пѣчѣ кнѣ кѣм-
 пѣтѣ; er treibt mich auf's Neu-
 ferste, елѣ ме сѣѣте диа сѣрѣте,
 елѣ ме сѣѣте диа торѣ кѣмпѣ-
 тѣтѣ; vor Anfer —, (мар.), а
 траѣе къ анѣра, а ара (ѣндѣлѣ
 мѣрѣ); in die Flucht —, а лѣа
 ла ѣвѣ (пѣ чѣнеѣ); ein Keil
 treibt den anderen, вѣнѣ дракѣ сѣѣте
 пѣ алѣлѣ; кѣлѣ къ кѣлѣ сѣ сѣѣте.
 Treiber, m., тѣнѣторѣ, пѣторѣ (де
 вѣте).
 Treibhaus, n., ѣлорѣрѣ; —herd, m.,
 —hütte, f., вѣлнѣрѣ, гониторѣ (де
 метале); —jagd, f., v. Treibe-
 jagd; —holz, n., лѣмнѣ тѣнатѣ
 пѣ анѣ; —mittel, n., минѣокѣ
 тѣнѣторѣ (med.); —stachel, m.,
 вѣлдѣ.
 Treibung, f., тѣнѣтэрѣ; гонѣ.
 Tremulant, m., (мѣе.), рѣѣѣтрѣ де
 трѣѣѣѣ, жокѣ трѣѣѣѣ (дн
 орѣанѣ).

- Trennbar**, а. ші ад., деспърдиверѣ, сепараверѣ.
- Trennbarkeit**, f., деспърдивитате, деспърдиверитате, сепараверитате.
- Trennen**, v., деспарѣ, деспаяѣ, сепарѣ, деспетверѣ, деспнекъ; кърнѣ; деспокѣ.
- Trennmesser**, n., къританѣ де деспквсѣтѣ.
- Trennpunkt**, m., иштѣ деспърдивитѣ, деспесѣ.
- Trennung**, f., деспърдивѣ, деспаяѣ, сепърѣ, деспетверѣ, деспаяѣ (схисѣ); деспърѣ (анквѣторѣ); деспквсѣтѣ; кърнѣтѣ.
- Trennwort**, n., (грѣм.), кърѣча деспквнтѣ.
- Trense**, f., кърѣтѣ.
- Trepan**, (ит. ші фр.), трепанѣ, сепеделѣ (де тѣѣ; де кърѣѣнѣ ананѣ).
- Trepaniren**, v., трепѣнѣ, сепеделескъ.
- Treppchen**, n., кърѣпѣ; трепѣпѣ.
- Treppe**, f., скарѣ (де трепѣ).
- Treppenspinde**, f., охкѣ кърѣпѣ, стѣпѣ кърѣпѣ.
- Tresorschein**, m., вѣлетѣ де вѣстѣрѣ.
- Treube**, f., опсѣгѣ, овѣсѣ.
- Tresse**, f., галонѣ, фрѣнѣ, шѣрѣ де фрѣ.
- Tressenkleid**, n., вѣстѣнтѣ кѣ фрѣ де аспѣ.
- Tresser**, **Trestet**, v. **Traber**.
- Treten**, v., калѣ; пѣшескъ; мерѣ, трекѣ; калѣ ла пѣпѣтѣ; unter die Füße —, а пѣне сѣнт пѣоре, а сѣзне; die Gesetze mit Füßen —, а кѣка леѣне ан пѣоре; die Schuhe schief —, а кѣкѣ вобѣле; aus Land —, а деспѣрка; ins Zimmer —, а инѣра ан одаѣ.
- Treter**, m., кѣкѣторѣ, кѣпѣторѣ.
- Tretrad**, n., рѣтѣ де кѣкѣтѣ (кѣ пѣорѣ).
- Treuschämel**, m., тѣпѣлѣ.
- Treu**, а. ші ад., кѣдинѣсѣ, фѣделѣ (зѣчѣтѣ фѣдѣ); леалѣ; авѣратѣ, есѣнтѣ; feierlich Worte — bleiben, а сѣ пѣне де кѣвѣнтѣ.
- Treue**, f., кѣдинѣ, фѣде, фѣделитате; леалитате; авѣратѣ, есѣнтате; meiner —! кѣѣ оре леѣне mea!
- Treubruch**, m., сепѣрѣпѣ, кѣкѣре де кѣдинѣ.
- Treubruchig**, а. ші ад., сепѣрѣ, рѣпѣторѣ де кѣдинѣ; gegen seinen Fürsten. — werden, а кѣде ан фѣлонѣ.
- Treuge**, а. ші ад., сѣкѣ (Троѣн).
- Treugen**, а. Троѣнен.
- Treugeplaz**, m., авѣторѣ.
- Treugesinn**, а. ші ад., леалѣ, кѣ сѣмѣ кѣдинѣсѣ.
- Treuezeit**, а. ші ад., кѣдинѣ, фрѣнѣ, оѣчѣрѣ, кѣрѣтѣ ла иѣнтѣ; пѣлѣ (сѣмѣ, фрѣ пѣлѣ о вѣленѣ).
- Treuezeitigkeit**, f., кѣдѣре, сѣчѣрѣтате, иѣнтѣ дѣкѣсѣ; пѣвѣрате.
- Treulich**, а. ші ад., кѣдинѣсѣ.
- Treulos**, а. ші ад., кѣкѣторѣ де кѣдинѣ, пѣлеалѣ, пѣрѣдѣ.
- Treulosigkeit**, f., кѣкѣре де кѣдинѣ, пѣлеалитате, пѣрѣдѣ.
- Triangel**, v. Dreieck.
- Tribuliren**, v., пѣкѣжескъ, трѣвѣлѣ.
- Triump**, m., (ла Roman), трѣпѣ, авѣрѣторѣ авѣ попѣрѣлѣ (ан рѣавѣлѣ); ші кѣпѣнтѣ; (ла Европѣн) авѣрѣторѣ, авѣпѣторѣ (де габѣ).
- Tribunal**, n., сѣзнѣ де жѣделѣ, трѣпѣлѣ.
- Tribune**, f., трѣпѣ, авѣорѣ, кѣредѣ де кѣвѣнтѣ.
- Tribut**, m., трѣпѣ, даѣтѣ, дѣре.
- Trichter**, m., леѣкѣ, пѣлѣ, лѣне (а локѣре трѣхѣрѣ); кратѣрѣ (ла тѣпѣлѣ вѣкѣпѣлѣ).
- Trichtern**, v., торѣ кѣ леѣка, кѣ пѣлѣ.
- Trichtrad**, n., шѣтрѣнѣ, сѣрѣпѣ, сѣрѣпѣ (ит. sbaraglino), жѣкѣ кѣ рѣчѣле.
- Trieb**, m., тѣпѣтѣ, рѣлѣ (де вѣте); анѣпѣлѣ, вѣлѣ, анѣпѣпѣ (сѣре чѣва), анѣпѣлѣ; анѣлѣ, рѣсѣрѣтѣ, пѣлѣ (де рѣмѣ).

Triebel, m., трыбуѣ (de tertia);
 трыбуѣа (de potu).
Triebfeder, f., (мех.), вѣснѣ, ре-
 сорѣ; трыбуѣоре; андеманѣ, мо-
 тивѣ.
Triebkraft, f., пѣтере трыбуѣоре; пѣ-
 тере вегетативѣ (де планте).
Triebrad, n., рѣтѣ трыбуѣоре.
Triebsand, m., пѣснѣ шорѣ (тры-
 парѣ de трыбуѣ).
Triebwerk, n., машинѣ трыбуѣоре.
Triefauge, n., омѣ вѣдрѣ (де омѣ).
Triefäugig, a. m. ad., вѣдрѣ.
Triefen, v., кырѣ, пѣсрѣ; vom Blute
 triefend, анѣокарѣ де сѣне.
Triefig, a. m. ad., вѣдрѣ.
Triegen; v. Trügen.
Trift, f., трытѣ, чѣрѣдѣ; пѣшѣне;
 (трытѣ, трытѣ); каѣа вѣтѣорѣ;
 — geld, n., такѣ де пѣскѣтѣ; —
 recht, n., дрѣнтѣ де пѣскѣтѣ.
Triftig, a. m. ad., пѣтерѣ, ан-
 тѣелѣтѣ, вѣдрѣтѣ, тѣре, соидѣ;
 пѣтрѣорѣ, трытѣтѣ (de вѣдрѣ).
Triftigkeit, f., трытѣ, вѣлѣре.
Triftstein, m., трытѣна пѣшѣне.
Trigonometrie, f., трыгонѣтрѣ,
 штринѣ дѣсѣре трыантрѣ.
Triller, m., (мех.), трылѣ, (tr. trillo),
 гѣронѣ (де Платѣ, tr. gorgheg-
 gio), трытѣтѣтѣ де гласѣ.
Trillern, v., (мех.), трылѣтѣ, (кытѣ
 кѣ гѣронѣ), трытѣтѣ гласѣтѣ.
Trillion, m., трылионѣ.
Trinkbar, a. m. ad., де вѣтѣ.
Trinkbruder, m., вѣтѣтѣ.
Trinken, v., вѣтѣ; zu — geben, даѣ
 де вѣтѣ; mit starken Zügen —,
 а гѣлѣтѣ.
Trinker, m., вѣтѣорѣ.
Trinkgeld, n., ванѣ де вѣтѣтѣ.
Trinkgefäß, — glas, n., вѣсѣ, етѣкѣ,
 гѣхарѣ де вѣтѣтѣ.
Trinkgesellschaft, f., компанѣ де
 вѣтѣтѣ.
Trinkhaus, n., оспѣтѣрѣ, тѣравѣ
 де вѣтѣтѣ, кытѣтѣ.
Trinklied, n., кытѣкѣтѣ вѣтѣтѣорѣ,
 дѣтѣравѣтѣ.
Trinkwasser, n., ванѣ де вѣтѣтѣ.
Trinkschale, f., кытѣ.
Trio, n., трыо, а, трыо парѣ.

Tripel, m., трыпѣлѣ (costs de тры-
 пѣлѣ); антѣрѣтѣтѣ.
Tripletten, v., (вѣтѣрѣтѣ), трыпѣлѣтѣ.
Trippel, m., v. Tripel; — allianz, f.,
 альянѣтѣ трыпѣлѣ, альянѣтѣ антѣрѣтѣ.
Trippeln, v., пѣкырѣ; трыпѣтѣтѣтѣ.
Tripper, m., гѣнѣорѣ, екѣлѣментѣ
 (вѣтѣ); gutartige —, гѣнѣорѣ
 шѣорѣ; böartige —, гѣнѣорѣ
 пѣроидѣ.
Tripp, m., кытѣкѣтѣтѣ; трыпѣ (de вѣ-
 чѣорѣ); пѣнѣтѣ; трыпѣтѣ, трыпѣтѣтѣ;
 трыпѣтѣ (Stiege); скѣрѣ (де тры-
 пѣтѣ).
Triumph, m., трытѣмѣтѣ, дѣвѣанѣре,
 вѣтѣорѣтѣ; — bogen, m., арѣ де
 трытѣмѣтѣ; — wagen, m., карѣ тры-
 анѣанѣ.
Triumphkren, v., трытѣмѣтѣтѣ, дѣвѣанѣтѣ.
Triumph, m., трытѣмѣтѣтѣ (de romanī
 mal pante de кѣдѣреа рѣнѣвѣлѣ).
Triumphkrat, n., трытѣмѣтѣтѣ.
Trivial, a. m. ad., трывѣалѣтѣ, ordi-
 naris, de тѣтѣ зѣлѣ; дѣтѣре
 дрѣманѣ.
Trivialität, f., трывѣалѣтѣтѣ, тѣкѣ
 ordinaris, тѣкѣ де тѣтѣ зѣлѣ.
Trochäus, m. трычѣ (пѣчѣрѣ дѣверѣ).
Trocken, a. m. ad., тѣкатѣ; тѣкѣ;
 тѣрѣнѣ (вѣтѣ); — e Antwort, f.,
 трычѣанѣтѣ скѣрѣтѣ, трычѣанѣтѣ ла-
 конѣкѣ; — e Empfang, m., пѣлѣ-
 тѣре рѣче; — e Styl, m., етѣлѣ
 тѣкѣ, етѣлѣ манѣрѣ; — e Mensch,
 m., омѣ окѣманѣ ла вѣрѣтѣ; — e
 Vieh, n., вѣтѣ тѣрѣнѣ (че на дѣ
 ланѣ); — e Bitterung, f., трынѣ
 тѣчѣтѣ.
Trockenhaus, n., — sammer, f., — e
 platz, m., тѣкѣтѣорѣ, лѣкѣ де тѣкатѣ.
Trockenheit, f., тѣчѣтѣ, тѣкѣчѣне;
 тѣрѣнѣтѣ.
Trockenleine, f., тѣне де антрѣнѣ
 (тѣтѣ м. а.).
Trocknen, v., тѣкѣ, тѣкѣтѣ ла тѣкатѣ;
 тѣ тѣкѣ.
Trodde, f., цѣрдѣрѣ, гытѣганѣтѣ; кы-
 пакѣ, чѣкѣрѣ.
Trodel, m., трыанѣкѣ де вѣкѣтѣрѣ, тѣ-
 лѣтѣ; — bube, f., вѣтѣкѣ (вѣлѣ-
 тѣтѣ) де вѣкѣтѣрѣ; — frau, f., тѣ-
 лѣкѣ, тѣлѣкѣ; — frau, m.,

xaine veri, vekirsri; — mann, m.,
 телалъ, възьторъ de vekirsri.
 Tröbele, f., телалъ, месеръ de
 telxirz (Landelmarkt).
 Trödelhaft, a. mi ad., дичетъ, амъ-
 пьторъ, nedeterminatъ.
 Trödeln, v., перодичъ изъ векитаръ,
 ревъдъ, телъскъ (Landeln).
 Tröbler, m., телалъ, трафикантъ de
 vekirsri.
 Tröblerin, f., телеикъ, телезекъ,
 Trög, m., трокъ, трокъ (it. trüogo,
 trogolo); коватъ, азъзъ, трезкъ,
 kercinъ (mold.); — fahn, m., фъ-
 ликъ, лътришоръ.
 Trögelchen, n., тронцъ, троншоръ.
 Trollen, v., тронъзъ, дъриъ; sich —
 me daß de-a-dara, ме каръ.
 Trommel, f., товъ, тамбуръ; tim-
 panъ, timpanъ; вешкъ; spirare
 de кавъа; драмъзъ; — fell, n.,
 pelle de товъ; — häutchen, n.,
 pelkъca timpanel (анъ зреке); —
 köppel, m., вешшоръ de товъ;
 — schläger, m., товашъ, товашаръ,
 товаръ; — sucht, f., timpanitidъ,
 dъpere de зреке; — taube, f.,
 поръмъзъ тамбуринъ.
 Trompete, f., трамбидъ, тромпетъ.
 Trompeten, v., трамбидъ.
 Trompeten-geschmetter, n., — schall,
 — stoß, m., снетъ de трамбидъ.
 Trompetenschnecke, f., трамбъ.
 Trompetenzug, m., рецистъ de трам-
 бидъ.
 Trompeter, m., трамбидьторъ,
 Trompetenmarsch, m., маршъ de къ-
 льрима.
 Tropf, m., гъгъдъ, сиплъжидъ;
 vietъ, valdeelъ, тикълосъ; armer
 —, vietzъ omъ, сърпанъзъ, val
 de капълъ лъ; — bad, n., dъшъ,
 valъ de строулъ; — bar, a. mi ad.,
 къргьторъ, къргьреидъ, likvidъ.
 Tröpfchen, n., шкътъркъ.
 Tröpfeln, v., шкъръ.
 Tropfen, m., шкътъръ, шкъ, строулъ;
 — weise, ad., анъ шкътъръ.
 Tropfstein, m., сталактитъ, петръ
 prodъcъ din шкътъръ.
 Tropfsteine, f., троекъ, сепъ de анъ-
 шкътъръ.

Tropisch, a. mi ad., троникъ, de
 cъur zona троникъ, фортъ фер-
 вине; анъ тронъ, анъ ikone ре-
 ториче.
 Troß, m., вьтацъ de арматъ, къ-
 ржеа армател (каръ, тьзъръ шч.).
 Troß, n., фъне гротъ (отгонъ, слав.).
 Trost, m., тьзгьере, аинъшънтъ;
 — arm, a. mi ad., пьциъ тьз-
 гьиторъ; — brief, m., скрисоре
 тьзгьидъ.
 Tröstbar, a. mi ad., че се погъ
 тьзгьидъ.
 Trösten, v., тьзгьизъ.
 Tröster, m., тьзгьиторъ.
 Tröstlich, a. mi ad., тьзгьидъ.
 Tröstlieb, n., кьткъ тьзгьидъ.
 Tröstlos, a. mi ad., немъзгьидъ,
 liacirъ de тьзгьере, дескър-
 циатъ.
 Tröstlosigkeit, f., немъзгьидъ; дес-
 кърацъ, деоперъцине.
 Tröstreich, a. mi ad., миъ de тьз-
 гьере, фортъ тьзгьидъ.
 Tröstung, f., тьзгьидъ, тьзгьере.
 Trot, v. Trab.
 Trotten, Trotturen, v. Traben.
 Troß, m., червичъ, поръ, опъзере,
 овстинъцине; аркаръ; der Welt
 zum —, анъ тьнъа лъмъ; — bie-
 ten, a фаче анъ тьнъ, а ворънта,
 а вьава; Jemandes — demütigen,
 а дпоръце червичъа кьива, et
 lauft — einem Pferde, елъ алеръ
 алътреа къ зпъ калъ; zum — e,
 анъ тьнъа (кьива).
 Troßen, v., ме пьнъ анъ поръ, факъ
 анъ тьнъ, ворънтъ, вьавезъ, ме
 опънъ; кьтезъ; allen Gefahren
 —, а дпорънта тогъ перикъле.
 Trözig, a. mi ad., червикосъ, къ ка-
 пкъ анъ пентъ, фьеросъ, дъриъ,
 овстинатъ, кьлъциносъ; — e Miene,
 f., кьзгьтъръ вьскъ; — e Wesen,
 n., фире дъриъ, анкътъръ чер-
 викосе, маньеръ вьскъ.
 Trözopf, m., омъ червикосъ, омъ
 овстинатъ (андъртъникъ).
 Trübe, a. mi ad., тьзвре, тьзв-
 росъ; дъккъ, дътзекосъ; ко-
 соморатъ.
 Trübel, m., рьфоре, сгомотъ.

Trüben, v., тървара.
Trübheit, f., търварост.
Trübsal, n., misericordia, тѣхломѣ, кѣ-
 лѣмитате, амъръчнѣ сѣлетѣскѣ,
 пѣказѣ грѣхѣ.
Trübselig, a. mi ad., тѣхлосѣ, пѣ-
 жѣтѣ, мѣхнѣтѣ, дѣтрѣстатѣ, сѣ-
 пѣражѣ.
Trübsinn, m., меланхолиѣ, трѣстѣцѣ
 неконтентѣ.
Trübsinnig, a. mi ad., меланхоликѣ,
 сѣпѣрѣчосѣ, мѣхнѣчосѣ, трѣстѣ,
 дѣтрѣстѣчосѣ; посоморжѣтѣ.
Truchseß, m., (ла кѣрдѣ de domni-
 torf), столникѣ, гѣтѣторѣ de маскѣ.
Trude, f., ѳертѣжѣторѣ (вѣжѣторѣ).
Trudel, m., векѣтарѣ.
Truffel, f., тарѣжѣ, вѣрѣте пѣгрѣ.
Trug, m., дѣшѣлѣчнѣ, амѣцѣре;
 жѣсѣтѣ дела амѣне; mit Trug und
 — umgehen, а ѳѣ пѣнѣ de дѣ-
 шѣлѣчнѣ.
Trugbild, n., икѣнѣ ѳалѣсѣ, ѳанѣгастѣ
 амѣцѣторѣ, пѣжѣцѣре.
Trügen, v. Betrügen.
Trügerisch, **Trüglisch**, a. mi ad., а-
 мѣцѣторѣ, амѣцѣтѣвѣ (мѣсѣорѣжѣ);
 ѳалѣсѣ.
Trugschein, m., амѣрѣнѣжѣ ѳалѣсѣ, аѣ-
 рѣре амѣцѣторѣ.
Trugschluß, m., сѣѳѣстѣ, дѣкѣѣсѣре
 ѳалѣсѣ (дѣ сѣлѣѳѣстѣ).
Truhe, f., ладѣ, сѣнетѣ, сѣкрѣтѣ вол-
 тѣтѣ.
Trümmer, m., pl. Trümmer, трѣнкѣ,
 рѣштѣрѣ, ѳѣртѣжѣтѣрѣ; мѣцѣ, ка-
 пѣтѣ; вѣрѣлокѣ; in Trümmer gehen,
 а сѣ дѣрѣжѣта, а сѣ прѣѳачѣ дѣ
 рѣнѣ, а сѣ сѣртѣта.
Trümmerchen, n., вѣжѣцѣкѣ, кѣпѣдѣлѣ;
 ѳѣртѣжѣтѣрѣ.
Trumpf, m., колѣре алѣсѣ; трѣтѣжѣ;
 (дѣ жѣкѣ de кѣрдѣ) атѣтѣ, кожѣ,
 трѣтѣжѣ; аѳронѣтѣ.
Trumpfen, v., жѣкѣ кѣ атѣтѣ; а-
 ѳронѣтѣжѣ, дѣмѣ рѣсѣжѣтѣ (Ab-
 trumpfen).
Trunk, m., вѣжѣтѣрѣ; гѣлѣжѣтѣрѣ,
 дѣшѣкѣ.
Trunken, a. mi ad., вѣжѣтѣ, дѣшѣ-
 тѣжѣ; —bold, m., вѣжѣтѣжѣ.

Trunkenheit, f., вѣжѣтѣ.
Trupp, m., трѣпѣ (tr. truppe, ѳр-
 troupe), чѣтѣ, вандѣ; чѣрдѣ, чѣ-
 редѣ, тѣртѣ (кѣрдѣ).
Truppe, f., трѣпѣ, чѣтѣ (de остѣтѣ);
 комѣланѣ, сѣѳѣетѣте.
Truppweise, ad., дѣнѣ чѣтѣ; дѣнѣ тѣртѣ.
Trutbahn, —bahn; m., кѣрѣкѣ,
 гѣнѣ de India.
Trutheute, f., кѣрѣкѣ, кѣрѣкѣтѣ.
Truz, v. Troß; **Truz** und **Schutz**
bündniß, алиандѣ ѳѣенѣсѣтѣ mi de-
 ѳенѣсѣтѣ.
Trufato, m., кѣвѣрѣ, чѣжѣ (ла хѣ-
 сѣрѣ).
Tuberculose, f., тѣверѣсѣ (ѳѣлѣре), zam-
 vѣrѣ de India.
Tubus, m., тѣвѣ, ѳкѣланѣ тѣре.
Tuch, n., пѣнѣжѣрѣ (пѣстѣвѣ); пѣнѣ-
 жѣрѣ de лѣнѣ; пѣнѣжѣтѣрѣ; пѣнѣ-
 жѣратѣ, вѣтѣсѣтѣ; шѣтерѣжѣтѣ, тѣ-
 ванѣ (лѣжѣтѣрѣ de ванѣ).
Tuchartig, a. mi ad., пѣнѣжѣрѣ, de
 кѣлѣтѣте пѣнѣжѣрѣ; —betriber, m.,
 пѣнѣжѣратѣ; пѣтѣжѣторѣ de пѣнѣжѣрѣ;
 —fabrik, f., пѣнѣжѣрѣрѣ, ѳавѣрѣкѣ
 de пѣнѣжѣрѣ; —gewölbe, n., —
 handlung, f., волѣтѣ, пѣтѣжѣторѣ
 de пѣнѣжѣрѣ; —macher, m., пѣнѣ-
 жѣратѣ (пѣстѣвѣратѣ); —rahmen, m.,
 дѣтѣнѣжѣторѣ de пѣнѣжѣрѣ; —schere,
 m., тѣнѣжѣторѣ de пѣнѣжѣрѣ; —walze,
 f., дѣротѣ, шѣѳѣ de пѣнѣжѣрѣ.
Tücheln, n., мѣхѣрѣтѣѳѣрѣ, вѣсѣ-
 мѣжѣцѣ, тѣстѣмѣжѣ.
Tücheln, a. mi ad., de пѣнѣжѣрѣ.
Tüchtig, a. mi ad., вѣнѣ, кѣпѣче,
 дѣстѣѳѣнѣкѣ, авѣрѣ, харѣнѣкѣ; —e
Arbeiter, m., лѣкрѣторѣ харѣнѣкѣ;
 —e **Esser**, m., ѳмѣтѣ мѣпѣкѣчосѣ;
 —e **Lüge**, f., мѣпѣчнѣ корѣжѣратѣ;
 —e **Dhrfelde**, f., пѣлтѣ цѣнѣнѣ;
 es regnet —, плѣѳѣ тѣре.
Tüchtigkeit, f., кѣпѣчѣетѣте, дѣстѣѳѣ-
 нѣчѣтѣ, лѣрѣнѣчѣтѣ, авѣретѣте.
Tüde, f., рѣнѣцѣ аскѣпѣсѣ, рѣлтѣте,
 рѣпѣкѣре (кѣтѣтѣ зѣчѣтѣтѣ mi рѣпѣ-
 кѣчѣ); прѣѳѣжѣтѣрѣ; пѣравѣ (ла
 ванѣ).
Tüdisch, a. mi ad., рѣлтѣчосѣ, рѣпѣ-
 корѣсѣ; прѣѳѣжѣтѣ.
Tuf, v. Tof.

Zugend, f., ниртате, оантэ вая, оантэ моралэ; aus der Noth eine — machen, a оачо де сирэ вкарочэ; a оачо дин сирэ ниртате.
Zugend-bahn, f., калеа ниртэуи; —
freund, m., амикэ алэ ниртэуи; —
held, m., ероэ алэ ниртэуи, соунтэ; —
wandel, m., видэзэ кэ видэсэ, прятаре ниртэоуэ.
Zulpe, f., таликанэ, галеа (олоре);
frühzeitige —, анемониэ дэ примэварэ.
Zusan, m., тэканэ (пасэре).
Zummel, v. **Zumme** mi **Getummel**.
Zummeln, v., **sich** —, ме дэварэ, ме нортэ, ме вэрхолескэ; оакэ дперэ; **tummle dich**, дэ маи ире, нортэте.
Zummelplatz, m., локэ де аператэ, локэ де лэатэ.
Zummler, **Zummler**, m., делондэ; калэ денринэ, оочоуэ де иге, тэоэ.
Zumpel, m., гванэ, ооводэтарэ; вазгэ.
Zumult, m., v. **Ärm** mi **Getummel**.
Zünche, f., тинчииэ, тенчииэ (де варэ); вэрэиэ, сииэиэ.
Zünchen, v., тинчииэ, сииэиэ, вэрэиэскэ, тэриэ.
Züncher, m., тинчиторэ; сииэиторэ.
Zünchung, f., сииэиторэ; тинчиторэ.
Zunke, f., антинэтарэ, аммоиэтарэ; сооэ, салчо (ит. salsa), замэ гробэ (тэра члэма).
Zunfen, v., дунинэ, аммоиэ (**Ein-zunfen**).

Zupfel, m., —**chen**, n., пэуэ, пэуэ-тэуэ; мажарэ; вая.
Zupfelig, a. mi ad., пэуэуэ, вэуэуэ.
Zupfeln, v., пэуэуэ; пэуэуэуэ.
Zupfen, **Zupfen**, v., атинэ кэ вэрэуэ; штерэ (кэ тлондэ).
Turban, m., тэрианэ, легэтарэ де канэ (ла рэсэритен).
Türke, m., тэркэ.
Türkisch, m., тэркинэ, перэсикэ (уэ-трэ минералэ).
Turmalin, m., тэрмалианэ (уэтрэ вэртосэ).
Turnen, v., (лат. med. torneare), ме дунорэ, ме жокэ, дуновоуэ тэриэуэ.
Turnier, n., торнэуэуэуэ, торнэуэ (ит. torneio, лат. med. aet. torneamentum), лэатэ гвэуэуэуэскэ (кэ вэл, кэ ланчо м. а.).
Turnieren, v., торнеуэ, ме лэатэ, ме денринэ дэ армо.
Turnplatz, m., локэ де гимнастикэ.
Turnschule, f., школэ гимнастикэ.
Turteltaube, f., тэртареа, тэртэриэ.
Tusch, m., виватэ, дунинэтарэ кэ пэларэ, тэуэ, дэуэуэ.
Tusche, f., перэуэ де Хина, тэуэ.
Tuschen, v., адэспезэ, десемэуэ кэ тэуэ; аскэуэ (**Vertuschen**).
Tute, **Tüte**, v. **Düte**.
Tüten, v. **Düten**.
Tutsche, v. **Zunke**.
Tutschen, v. **Zunfen**; **Ein-zunfen**.
Tutia, **Tuzia**, тэуиэ (варэ де уикэ).
Typograph, v. **Buchdrucker**.
Tyrann, v. **Tirann**.

U.

U, n., литерэ а дэуэчеча дэ ахэуэуэуэуэ германэ.
Uebel, a. mi ad., рээ; нонгэуэуэ; —
Zufall, m., касэ сииэстрэ; —
beschaffen, рээ кондигионауэ, рээ оуэуэуэ; —
unterrichtet, рээ информауэ; ес иэ миэ — geworden, ми а венитэ рээ; ет иэ — daran, а пэуиго рээ, и мерце рээ; —
ankommen, а о пэуи, аи да де канэ; —
nehmen, а лэ дэ

наме де рээ; von zwei — u muß man das kleinste wählen, е маи вине а кэоэ дин оерэстрэ ка де не конеримэ, дин дэуэ роле адеуэ не чэуэ маи уикэ.

Uebel-gesinnt, a. mi ad., де сииуэ дэуэуэуэуэ; рээ кэуэуэуэуэуэ; —
Klang, m., дикордануэ, дикэуэуэуэуэ; —
laut, m., какофонэ, реа сэнара, сэнэуэ рээ; —
lautend, part., де сэнэуэ рээ, рээ сэнэуэуэуэуэ;

- stand, m., старо рea, деск-
виингъ; —wollend, part., рѣзъ вои-
торѣ, алоанѣ.
- Uebelfeit, f., грѣдѣ, стрикареа сто-
махаѣл.
- Uebelthat, f., фантъреа, рѣзтате, кримъ.
- Uebelthäter, m., фѣзкторѣ де рea,
дирѣзтѣцѣ, криминалѣ.
- Ueben, v., деуриндѣ, есерчезѣ; Uebung
—, а'ми рѣсвѣпа.
- Ueber, praep., весте, престе, сѣпа;
deacsura; нѣ; про; дѣколо; де-
суре; асѣпа; стрѣ, трѣ; den
Winter —, престе іернѣ; — das
Meer, дѣколо де море; er ſiſt
— den Büchern, елѣ дѣлѣ потрече
торѣ кѣ читалѣ; — einen ſom-
men, а се дѣкѣера де чѣсва, а
се анѣка де чѣсва; — etwas
herovortragen, а обираста, а дѣ-
трече; — etwas ſchreiben, а скрие
десуре чѣсва; den Sieg — einen
tragen, а репорта винторѣ асѣпа
кѣсва, а дѣинѣ де чѣсва.
- Ueberdauern, v., сѣпаарѣ, арѣ пе-
деасѣпа; дѣторѣ пѣмѣнтѣлѣ,
арѣ адѣа.
- Ueberall, ad., престеелѣ, претѣин-
деа, претѣинденѣ, ла тотѣ локѣлѣ.
- Ueberantworten, v., ремиѣ, даѣ ла
мѣнѣ.
- Ueberantwortung, f., ремиѣсѣно, ад-
мѣнѣре.
- Ueberarbeiten, v., реарѣ, факѣ пе-
даасѣпа; фецескѣ.
- Ueberarmel, m., сѣпаатѣнеѣ.
- Ueberaus, ad., фѣрте, престе пѣсѣрѣ.
- Ueberbaden, a. mi ad., рѣсконтѣ;
рѣсѣриатѣ, прѣ сѣринѣ.
- Ueberbauen, v., сѣпаатѣнескѣ, сѣ-
празидескѣ.
- Ueberbehalten, v., пѣстрезѣ.
- Ueberbein, n., сѣпаосѣ, скресѣтѣрѣ
де осѣ (Uebene, Knirzel).
- Ueberbett, n., копѣртѣ де патѣ.
- Ueberbieten, v., даѣ маѣ маѣлѣ, наѣлѣ
преѣлѣ, оѣерѣ маѣ маѣлѣ; даѣ
песте преѣлѣ.
- Ueberbietung, f., преѣлѣ некѣмпѣтѣлѣ.
- Ueberbinden, v., лѣрѣ деасѣпа.
- Ueberblättern, v., фрѣзѣрескѣ, фѣ-
лескѣ (дѣ карте).
- Ueberbleiben, v., рѣмѣнѣ, рѣстаѣ,
прѣсѣсѣскѣ.
- Ueberbleibsel, a., рѣмѣшиѣ, рѣстѣ,
рѣстанѣ.
- Ueberblick, m., арапѣтѣрѣ де осѣ,
прѣсѣнтѣ; аѣерѣме де мѣнѣте,
ісрегѣме.
- Ueberblicken, v., арапѣ осѣ, даѣ о
осѣлѣ, пѣтрѣндѣ кѣ ведереа.
- Uebethet, m., преѣлѣ прѣ море, о-
ѣертѣ прѣ море.
- Ueberbringen, v., адѣкѣ, апортѣ, портѣ.
- Ueberbringer, m., адѣкѣторѣ, апорт-
тѣторѣ.
- Ueberbringung, f., адѣсѣрѣ, адѣсѣ-
тѣрѣ, апортѣтѣрѣ, апортѣмѣнтѣ;
консѣтѣнѣциѣне.
- Ueberbrücken, v., подѣскѣ; арапѣ
шѣнте, подѣ.
- Ueberbürde, f., сѣпаасѣрѣчѣнѣ, сѣпа-
поварѣ.
- Ueberdacht, n., сѣпакоперѣмѣ, шо-
пронѣ.
- Ueberdacht, part., кѣретѣлѣ, стрѣкѣ-
пѣтѣлѣ, медѣтѣлѣ, прѣмедѣтѣлѣ,
вѣнечерчѣтѣлѣ.
- Ueberdecke, f., сѣпакоперѣтѣ.
- Ueberdas, ſuper, ad., прѣстеа-
чѣсѣта.
- Ueberdenken, v., прѣкѣпѣтѣ, пѣтрѣндѣ
кѣ мѣнѣте, осѣамѣнѣ.
- Ueberdreschen, v., трѣерѣ подѣа-
сѣпа.
- Ueberdruck, m., сѣлѣ, дѣсѣрѣтѣ, зрѣтѣ.
- Ueberdrüßig, a. mi ad., дѣсѣрѣтѣ,
сѣлѣтѣ.
- Ueber-ed, —ed, ad., кѣрѣзѣмѣ,
дѣагонѣлѣ.
- Uebereilen, v., прѣнескѣ, ізѣескѣ,
грѣвѣскѣ; дѣтрѣкѣ (кѣ ізѣела).
- Uebereilt, a. mi ad., прѣнитѣ, ізѣитѣ.
- Uebereilung, f., прѣнѣлѣ, прѣнитѣрѣ,
ізѣелѣ; несѣкотѣнгѣ.
- Uebereinander, ad., шѣлѣ прѣсте
алѣлѣ.
- Uebereinstimmen, v., те дѣволескѣ,
те копѣделѣрѣ, корѣенѣндѣ, сѣнтѣ
де акорѣлѣ, конѣкорѣзѣ; —d, part.,
дѣвоитѣ, конѣортѣ.
- Uebereinstunft, f., дѣволѣрѣ, кон-
волѣрѣ, апортѣ, консѣаѣциѣне.

Uebereinstimmen, v., конгъзесокъ,
 консънъ, сзут до акордъ.
Uebereinstimmig, a. ші ad., консъ-
 пъторъ, конгъзсаторъ, двоиъ;
 конформъ.
Uebereinstimmung, f., конгъзсигъ,
 консънанцъ, акордъ, конкорданцъ,
 armoniъ; двоиелъ, конвоинцъ.
Uebereintreffen, v., конгълескъ, кон-
 тинаинъ, конвинъ, коръсизндъ (ме
 потривескъ).
Uebetessen, v., дикариъ стомахалъ.
Ueberfahren, v., трекъ престо ...,
 пасезъ престо; какъ престо (къ
 каркълъ); стръпортъ.
Ueberfahrt, f., въсацъ, трекъторъ;
 подъ (престо ралъ).
Ueberfall, m., пъвагъ, дикрелъ, дн-
 иентъгъ, атакъ непревълзтъ,
 ирбуцие.
Ueberfallen, v., ме дниентъ асзра
 ..., дикрелъ, ирбуъ, кадъ асзуръ,
 пълъескъ; сзурарпидъ.
Ueberfein, a. ші ad., сзурарпидъ.
Ueberfliegen, v., своръ недеасзра,
 сзурасворъ.
Ueberfließen, v., ме рълърелъ, ре-
 санделъ (дела зидъ).
Ueberflügeln, v., рълъингъ арина (дам-
 танкълъ), двингъ.
Ueberflügelung, f., рълъинесръ де
 аринъ, виторъ, двиндере, сз-
 прастъгъгъгъ.
Ueberfluß, m., рълърелъгъ, престо-
 карелъ; ресандъгъ, рълън-
 данцъ, присосигъ (ковършере),
 дндестъларе (днвалшъгаре).
Ueberflüssig, a. ші ad., присоситоръ;
 ресандъторъ, вогагъ; петревиторъ.
Ueberfracht, f., сзпрадикъркъгъгъ
 (ла къръшл коръверл).
Ueberfuhrte, f., v. Ueberfahrt.
Ueberführen, v., стръпортъ, кондълъ
 дела злъ локъ ла алталъ; кон-
 вингъ (доведескъ, не чинева дн
 ждекатъ); er ist des Diebstahls
 überführt worden, елъ оз конвинелъ
 петръ озртъ.
Ueberführung, f., стръпортъ; кон-
 винцие, конвинесръ (довадъ).
Ueberfüllen, v., сзпрадшплъ, прѣ
 дшцъ, дшплъ де рълърсатъ; сіѣ

mit Specken —, а'шл прѣ дн-
 кърка стомахалъ.

Ueberfüllung, f., дшплъшпгъ, дш-
 плъгъръ, дикъркъгъгъ.
Ueberfüttern, v., прѣдшкаръ къ
 тълъкаре.
Uebergabe, f., дшплъкаре, даре м
 тълъ; — einer Stadt, кълъгълъ-
 цизнеа знеі четъдл, днкарел
 знеі четъдл.
Uebergang, m., трекъгъ, въсацъ,
 трекъторъ, трекъгъгъ.
Uebergaben, v., даъ ла тълъ, тръ-
 даъ; стръпознъ; eine Festung —,
 а кълъгълъ о оортърѣдъ; eine
 Bittschrift —, v., а пресълта о
 рълъминте; сіѣ —, а vomі.
Uebergäbet, m., дъгъторъ; пресан-
 тъторъ; кълъгълъторъ.
Uebergelot, n., оферъ малъ маре,
 предъ малъ маре.
Uebergelüht, f., сзпратакълъ; сзпра-
 ванъ.
Uebergelung, f., дшплъкаре, тръ-
 дъцие, дшеръцие, чесцие;
 кълъгълъцие; вълъсгъгъ, vomі-
 гъгъ.
Uebergelien, v.; трекъ; desertelъ,
 меръ (ла дшманъ); гълърелъ;
 днокълърелъ (околескъ); ревлъ;
 omirъ, нъ дшплъескъ (чеш); die
 Augen gingen ihm über, oxil i се
 дшплъръ де лакримо; in Fäulnis
 —, а се пълрези; а да дн
 трелъцие; weiß das Herz voll ist,
 daß geht der Mund über, лива'л
 vate ла динтеле че те доре; гзрл
 вореште din присосинга имелъ;
 mit Stillschweigen —, а регълѣ.
Uebergelung, f., тречере, трекъгъгъ;
 пълъсацъ, стръпъсаре; стръпъсаре,
 dmiciene, тречере къ vederea.
Uebergelirt, a. ші ad., прѣпроков-
 ситъ, престо проковситъ.
Uebergenug, a. ші ad., прѣдестълъ,
 къ присосъ.
Uebergewicht, n., сзпрашъсгъгъ, сз-
 прапъсълъ, сзурарондъ, прекълъшъ-
 нере, препондранцъ.
Uebergießen, v., сзправълрелъ, вълъс
 престо; стръвлърелъ (дигр'анъ асѣ
 дн алталъ).

Ueberglücklich, a. mi ad., прѣсрѣчлѣ.

Uebergolden, v., дназрѣжѣ.

Uebergreifen, a. Eingreifen.

Uebergrieff, m., сѣпрауикътѣрѣ, анкътѣрѣ прѣстѣ; азсѣ, азатерѣ, къларѣ де лѣтѣ; der Beamte erlaubt sich —, дѣрегъторѣжѣ кътѣжѣ а трѣчѣ месѣра лѣтѣ.

Uebergroß, a. mi ad., прѣмарѣ, марѣ прѣстѣ месѣрѣ.

Uebergurt, m., сѣпракингъ, таѣтѣрѣ (ла шѣа).

Uebergut, a. mi ad., прѣсзнѣ, нѣ сѣ нѣтѣ май знѣ.

Ueberhalten, v., цинѣ дѣасѣпра, сѣпрацинѣ; вѣндѣ прѣсѣзнѣ.

Ueberhandnehmen, v., анкѣ дѣасѣпра; анкѣ пайнтѣ; тѣ лѣтѣскѣ; das Feuer nahm überhand, ѣокъжѣ сѣ лѣтѣ; die Kälte nimmt überhand, ѣрѣжѣ сѣ дѣтѣрѣштѣ.

Ueberhang, m., сѣпрапердѣа, сѣѣтѣ; атѣрѣжѣтѣрѣ дѣасѣпра.

Ueberhängen, v., атѣрнѣ дѣасѣпра, стаѣ дѣаѣарѣ.

Ueberhängen, v., сѣпракоперѣсѣ, акоперѣсѣ прѣстѣ тотѣ; акъдѣ, анѣадѣ, анѣнѣ прѣстѣ.

Ueberhäufen, v., грѣтѣдѣскѣ, дѣкаркѣ; mit Geschäften überhäuft sein, а ѣи дѣкаркѣтѣ дѣ окътѣцинѣ; mit Schulden überhäuft sein, а ѣетѣ дѣ дѣтѣрѣтѣ; mit Vorwürfen überhäufen, а дѣкаркѣ дѣ дѣѣрѣтѣжѣнѣ.

Ueberhäufung, f., грѣтѣдѣтѣрѣ, дѣкаркѣтѣрѣ.

Ueberhaupt, ad., прѣстѣтѣтѣ, дѣ ѣѣперѣжѣ, дѣкопънѣ.

Ueberheben, v., рѣдѣкѣ прѣстѣ, сѣпра-рѣдѣкѣ; тѣ грѣѣскѣ; сѣтѣскѣ, дѣсѣнѣсѣѣжѣ; ich will Sie dieser Mühe —, ѣѣ прѣѣ сѣ'тѣ къдѣжѣ ачѣсѣтѣ ѣстѣнѣлѣ.

Ueberhelfen, v., ажѣтѣ а трѣчѣ; дѣсѣвинѣсѣ, анѣрѣ.

Ueberher, ad., нѣ аѣтѣ.

Ueberhin, ad., нѣдѣасѣпра, сѣпраѣѣѣнѣжѣ, ажѣрѣ; дѣтрѣкѣтѣ.

Ueberholen, v., ажѣнѣжѣ; дѣтрѣкѣ,

пайнтѣжѣ прѣстѣ; дѣторѣкѣ (ѣтѣтрѣлѣ).

Ueberhören, v., нѣ азѣжѣ, трѣкѣ нѣ азѣжѣ, нѣ асѣкѣлѣжѣ; —, рѣнѣѣсѣскѣ лѣкѣѣѣнѣа, ѣакѣ сѣ рѣѣтѣ.

Ueberhüpfen, v., сѣпрасѣарѣ, сѣрѣ дѣасѣпра, трѣкѣ къ ѣ сѣрѣтѣрѣ; лѣсѣ аѣарѣ, дѣлѣтѣрѣ, ѣмѣтѣ.

Ueberirdisch, a. mi ad., ѣерѣсѣскѣ, сѣ-прѣнатѣрѣжѣ, сѣпраѣѣнѣсѣскѣ.

Ueberjagen, v., сѣтрапаѣѣжѣ, ажѣрѣтѣарѣ.

Ueberjährig, a. mi ad., дѣ май тѣлѣтѣанѣ.

Ueberkleid, a. Oberkleid.

Ueberflug, a. mi ad., прѣсѣѣтѣсѣ, прѣнѣѣлѣнтѣ.

Ueberkommen, v., прѣлѣсѣскѣ, рѣчѣнтѣ; винѣ, сѣсѣсѣскѣ, ажѣнѣжѣ; анкѣ.

Ueberkunst, f., сѣсѣрѣ; трѣчѣрѣ, нѣсѣарѣсѣ.

Ueberladen, v., прѣ дѣкаркѣ, дѣгрѣзнѣ, дѣсѣарѣнѣжѣ, дѣсѣкаркѣ (дѣн ѣ корѣвѣ дѣ алѣтѣ).

Ueberladung, f., дѣгрѣжѣнѣтѣрѣ, прѣ-дѣкаркѣтѣрѣ.

Ueberlassen, v., лѣсѣ (сѣ трѣкѣ), рѣлѣсѣ, ѣѣдѣ.

Ueberlasser, m., ѣѣсѣнѣарѣ.

Ueberlassung, f., ѣѣсѣнѣ, лѣсарѣ, лѣсѣтѣрѣ.

Ueberlast, f., сѣпрасѣарѣнѣжѣ, сѣпра-грѣтѣтѣ; кънѣстѣ, анѣарѣ.

Ueberlästig, a. mi ad., прѣ дѣгрѣжѣтѣжѣ; сѣпрѣ грѣтѣтѣ, сѣтѣрѣ-тѣрѣ.

Ueberlästigen, v., прѣ дѣсѣарѣнѣжѣ; сѣтѣрѣ.

Ueberlaufen, v., тѣ рѣвѣрѣсѣ, тѣ стрѣвѣрѣсѣ, стрѣвѣрѣжѣ, рѣсѣндѣжѣ; трѣкѣ дѣнѣколѣ; дѣтѣлѣ нѣ дѣасѣпра; къпрѣндѣ; анкѣ; ѣѣтѣскѣ рѣ-нѣдѣ; дѣсѣтрѣжѣ; пайнтѣжѣ дѣкаркѣ; die Augen ließen ihm über, ѣкѣ i сѣ дѣтѣлѣтѣрѣ дѣ лѣкрѣмѣ; zum Feinde —, а дѣсѣртѣ лѣ дѣтѣ-манѣ; sich —, а ѣѣѣѣ дѣ ѣѣжѣ.

Ueberläufer, m., дѣсѣртѣрѣ, ѣѣарѣ.

Ueberlaut, ad., прѣ къ хѣхѣтѣ, прѣ къ стрѣжѣтѣ.

Ueberleben, v., сѣпрѣвѣѣѣѣсѣскѣ, грѣ-ѣсѣскѣ май тѣлѣтѣ (дѣ кътѣ алѣтѣ).

- Ueberlebende, m., 'сзправиедѣиторѣ,
 рѣтасѣ дн виѣдѣ.
 Ueberlegen, v., сзправидѣ, пѣнѣ деа-
 сзпра; днѣ иадѣ сама, те со-
 нотескѣ, ессаминѣ, черчезѣ, ко-
 цидерѣ; ich überlegte es vorher
 wohl, еѣ кзмпѣнѣтѣ лѣкрѣлѣ маѣ
 зпѣлѣ eine.
 Ueberlegen, a. mī ad., днтрекѣторѣ,
 ковѣршиторѣ, сзпериторѣ.
 Ueberlegenheit, f., днтречере, ко-
 вѣршере, сзпериторѣтѣ.
 Ueberlegt, part., сокотѣтѣ, кзмпѣнѣтѣ,
 коидерѣтѣ.
 Ueberlegung, f., сокотѣнѣ, коиде-
 рѣнѣ, делѣверѣнѣ.
 Ueberlei, v. Uebriq.
 Ueberlesen, v., читескѣ дн ѣдѣ, чи-
 тескѣ не деасзпра.
 Ueberliefern, v., рѣмитѣ, трѣмитѣ,
 трѣмитѣ, даѣ ла тѣнѣ.
 Ueberlieferung, f., трѣдѣнѣ, трѣ-
 данѣ, трѣмѣнѣ дн омѣ дн
 омѣ; mündliche —, f., трѣдѣ-
 нѣ первалѣ.
 Ueberlisten, v., дншелѣ, днвинѣтѣ кз
 вѣлѣ.
 Ueberlistung, f.; дншелѣтѣрѣ тѣлес-
 трѣсѣ, сзправѣнѣтѣрѣ.
 Uebermachen, v., трѣмитѣ, днмѣ-
 нѣтѣ.
 Uebermacht, f., прѣнѣтѣнѣ, прѣнѣ-
 тѣре, сзпериторѣтѣ де пѣтѣре.
 Uebermächtig, a. mī ad., прѣнѣтѣнѣ,
 ковѣршиторѣ кз пѣтѣре.
 Uebermannen, v., днвинѣтѣ, v. Ueber-
 winden.
 Uebermaß, n., сзправѣсѣрѣ, прѣсте-
 месѣрѣ, прѣсѣнѣ, кзлѣте.
 Uebermäßig, a. mī ad., некѣмпѣтѣтѣ,
 деомѣсѣрѣтѣ; —größe, f., тѣ-
 рѣне прѣсте месѣрѣ; —falte, f.,
 ѣрѣтѣ асѣрѣ.
 Uebermeistern, v. Bemeistern.
 Uebermenschlich, a. mī ad., сзпра-
 оменескѣ, прѣсте ѣре; колосалѣ.
 Uebermorgen, ad., пошѣне.
 Uebermuth, m., трѣоѣ некѣмпѣ-
 тѣтѣ; трѣоѣ, ароганѣ.
 Uebermüthig, a. mī ad., трѣоѣтѣ,
 ароганѣ.
 Ueberrachten, v., тѣнѣ де нѣте,
 попреѣ.
 Ueberrächtig, a. mī ad., трекѣторѣ,
 пѣнѣ трѣиторѣ; тасѣ, рѣтасѣ;
 —e Bier, n., верѣ де вѣтелѣ.
 Ueberrahme, f., лѣре, прѣмѣре, аз-
 чѣтѣнѣне, рѣчѣнѣне; прѣмѣре
 дн сѣнѣне.
 Ueberrätlich, a. mī ad., сзправѣ-
 рескѣ, сзправѣтѣрѣ.
 Uebernehmen, v., прѣмескѣ, рѣчѣтѣ;
 те днсарѣнѣ, иадѣ асѣрѣ мѣ; дн-
 трѣнѣнѣ; sich vom Zorne — lassen,
 а се рѣнѣ де тѣнѣ.
 Uebernehmer, m., прѣмитѣторѣ, рѣчѣ-
 нѣторѣ; днтрѣнѣнѣторѣ.
 Uebernehmung, f., прѣмѣре, рѣчѣ-
 нѣне; днтрѣнѣсѣ.
 Ueberpflanzen, v., сѣрѣпѣнѣтѣ.
 Ueberpfügen, v. Ueberarbeiten.
 Ueberpolstern, v., кѣтѣшескѣ, перѣ-
 нескѣ.
 Ueberragen, v., сзправѣтѣ, днтрѣтѣ,
 сѣтѣ маѣ прѣсѣсѣ.
 Ueberraschen, v., сзправѣнѣнѣ, сѣ-
 прѣнѣнѣ; сзправѣнѣ, винѣ ѣрѣ вѣсте.
 Ueberraschend, part., сѣпрѣнѣторѣ,
 неашѣтѣтѣ; сѣраѣдѣнарѣ.
 Ueberraschung, f., сѣпрѣсѣ, сзпра-
 венѣре неашѣтѣтѣ.
 Ueberrathen, v., комѣтѣтѣ, кѣлѣлѣтѣ,
 сокотескѣ; ѣакѣ рѣвѣнѣне де ком-
 пѣтѣ; ѣакѣ рѣлесѣнѣ.
 Ueberrathung, f., комѣтѣтѣ, кѣлѣлѣ,
 сокотѣлѣ; сзправѣкомѣтѣтѣ.
 Ueberreden, v., сѣтѣлескѣ; днѣ-
 плѣкѣ прѣнѣ сѣтѣтѣ; ѣакѣ сѣ вѣдѣ.
 Ueberrедend, part., днѣплѣкѣнѣтѣ,
 днѣплѣкѣторѣ (персѣватѣтѣ).
 Ueberrédung, f., днѣплѣкѣтѣрѣ, дн-
 ѣплѣкѣнѣтѣ (персѣвѣнѣне); —
 kunst, f., тѣлесѣтрѣ де а днѣплѣлѣ.
 Ueberréiben, v., ѣрѣкѣ недеасзпра,
 сѣпраѣрѣкѣ.
 Ueberréich, a. mī ad., прѣворѣтѣ,
 пѣтрѣдѣ де ворѣтѣ.
 Ueberréichen, v., те деѣнѣнѣ не де-
 асзпра; даѣ, прѣсѣлѣтѣтѣ, ѣѣрѣлѣ
 (Darreichen).
 Ueberréicher, m.; прѣсѣлѣнѣторѣ.
 Ueberréichlich, a. mī ad., прѣсте
 прѣсѣиторѣ.

Ueberrichtung, f., пресантъцизие.
 Ueberreif, a. ші ad., рѣскопѣ, прѣ-
 копѣ, прѣматѣрѣ.
 Ueberreiten, v., страпацеозѣ зпѣ кахѣ;
 трежѣ кз кахѣ; дптрежѣ къларе.
 Ueberteil, m., —ung, f., дпгѣргѣ-
 чпне прѣ шаре.
 Ueberreizbar, a. ші ad., прѣдпгѣрѣ-
 тавѣрѣ.
 Ueberteilen, v., прѣ дпгѣратѣ.
 Ueberteilen, v., стрѣнасеозѣ, алѣргѣ
 прѣсте (чева); рѣсторѣ, оворѣ;
 дптрежѣ ла озгѣ; трежѣ ла дѣц-
 манѣ.
 Ueberrest, m., в. Rest.
 Ueberroß, v. Oberroß.
 Ueberrosten, v., оѣ копѣре де рѣрпнѣ.
 Ueberrück, ad., по спате.
 Ueberrumpeln, v., сѣраарпндѣ, а-
 цѣкѣ ѳѣрѣ вѣсте, те дпленѣ
 асѣрѣ, асалѣ.
 Ueberrumpelung, f., асалѣ; сѣрпсѣ.
 Uebersehen, v., сѣтѣнѣ; сѣпрасѣтѣнѣ.
 Uebersehen, v., прѣсарѣ; сѣреозѣ пе-
 деасѣра.
 Ueberst, a. ші ad., прѣсте сѣтѣнѣ,
 гѣтѣнѣ.
 Ueberstättigen, v., сѣцпезѣ, гѣтѣнѣ.
 Ueberstättigung, f., сѣцпѣтѣте некѣм-
 пѣтѣтѣ, некѣмпѣтѣ де сѣцѣ.
 Ueberst, m., сѣпрѣпѣлѣцѣ (ла зпѣ
 дѣланѣ).
 Ueberstauen, v., веѣ де дѣшѣнѣ; веѣ
 де вецпѣ.
 Ueberstallen, v., прѣстерѣсѣнѣ, сѣ-
 прѣрѣсѣнѣ.
 Ueberstatten, v., адѣмѣреозѣ, копѣрѣ
 кз зѣвра.
 Ueberstättung, f., адѣмѣрѣцпизпѣ, а-
 дѣмѣрѣтѣдѣтѣ.
 Ueberstatten, v., стпнеозѣ прѣасѣсѣ;
 прѣдѣсѣкѣ прѣсѣкѣнѣ, прѣга-
 ксеозѣ.
 Ueberstauen, v. Uebersehen.
 Ueberstäumen, v. те рѣвѣрсѣ сѣкѣ-
 тѣндѣ.
 Ueberstücken, v., трпмпѣ, трѣмпѣ,
 спѣдеозѣ.
 Ueberstücken, m., спѣдпгорѣ; трпмпѣ-
 цѣгорѣ.
 Ueberstückung, f., спѣдпцпизпѣ, трпмпѣ-
 цѣтѣрѣ.

Ueberstücken, v., пасѣозѣ, трежѣ кз
 папа, стрѣпортѣ кз папа.
 Ueberstückung, f., трѣпѣтѣ, трѣчѣре,
 стрѣпортѣ кз папа.
 Ueberstück, m., кѣмпѣнѣлѣ, лѣвп-
 тѣрѣ (а дпмѣлѣ де кѣмпѣнѣ); кѣл-
 кѣлѣ, сокѣтѣлѣ пѣдеасѣра, кѣл-
 кѣлѣ апроспѣтѣнѣ; рѣсѣрѣпѣтѣрѣ,
 сѣлѣкѣтѣрѣ (де гѣлѣрѣ).
 Ueberstücken, v., копѣнѣтѣ, кѣлѣ-
 лѣзѣ, сокѣтѣскѣ пе деасѣра; кадѣ
 пѣ сппнѣре; сѣрѣ (прѣсте о ѳѣнѣ);
 арѣкѣ; die Kosten —, вѣланѣеозѣ
 спѣсѣлѣ, пѣдеасѣра.
 Ueberstücken, v., копѣрѣ кз вѣлѣ.
 Ueberstücken, v., сппнѣеозѣ кз чѣ-
 канѣлѣ.
 Ueberstücken, v. Beschneiden.
 Ueberstücken, v., сѣанѣтѣ; дптп
 перѣдѣ мпѣцпѣ, те дѣвѣнѣскѣ, сѣлѣ
 сппнѣтѣтѣ.
 Ueberstücken, v., лѣгѣ кз гѣпѣтанѣ,
 дпнѣресѣрѣ, гарпѣеозѣ; тпвѣскѣ.
 Ueberstücken, v., сѣпрѣскрпѣ, сѣрпѣ
 деасѣра, дпскрпѣ; ѳѣкѣ адресѣ;
 стрѣпортѣ, трѣскрпѣ (дпнѣрѣ зпѣ прѣ-
 токолѣ дп алѣлѣ).
 Ueberstücken, f., дпскрпѣцпизпѣ;
 пѣрѣчѣре, трѣскрпѣцпизпѣ (дпнѣрѣ-
 зпѣ прѣтоколѣ дп алѣлѣ).
 Ueberstücken, v., свѣрѣ дпн рѣсѣнѣ-
 терпѣ; рѣгѣшѣскѣ де свѣрѣтѣ; де-
 свѣрѣ (пе алѣп), свѣрѣ прѣсте
 тодп.
 Ueberstücken, v., трежѣ прѣсте ...;
 den Befehl —, а кѣлѣкѣ порѣнка;
 die Regeln des Anstandes —, а
 трѣче прѣсте рѣгѣлѣлѣ кѣвпнѣлѣ.
 Ueberstücken, f., дпскрпѣцпизпѣ; сѣ-
 прѣскрпѣтѣ, тпгѣлѣ; етпкетѣ (пе
 шарѣ, пе кѣтп, стпкѣлѣ); адресѣ.
 Ueberstücken, m., кѣлонѣ, гѣлонѣ, сѣ-
 прѣкѣлѣцпнѣ (ит. galoscia, фр. ga-
 loche).
 Ueberstücken, m., прѣсѣсѣ, рѣстѣ, рѣ-
 тѣшпѣцѣ чѣ дпнѣрѣче.
 Ueberstücken, a. ші ad., рѣстанѣтѣ,
 рѣшѣсѣ.
 Ueberstücken, v., копѣрѣ, сѣпрѣко-
 перпѣ, кѣтрѣнѣскѣ (кз пѣтѣнѣтѣ).
 Ueberstücken, v., (хпм.) дпнѣрѣ-
 кѣзѣ, дпнѣрѣнѣ; сѣпрѣдпнѣрѣкѣ.

Ueberschwänglich, v. Ueberschwenglich.
 Ueberschwänken, v., ме ръвърсѣ.
 Ueberschwemmen, v., дъндѣ; дъ-
 некѣ (къмъплѣ).
 Ueberschwemmung, f., дъндѣтъръ,
 дъндѣмънтѣ.
 Ueberschwenglich, a. mi ad., прѣсо-
 ситорѣ пълъ ла ръвърсаре, сѣра-
 амдантѣ (зндѣ, авзндѣ).
 Ueberschwimmen, v., трекѣ къ по-
 тѣлѣ, стръпортѣ.
 Ueberselbst, a. mi ad., де прѣсте
 маре, прѣстемъринѣ.
 Uebersetzen, v., трекѣ пѣтндѣ, пѣ-
 гндѣ; къзндѣ о пале.
 Uebersetzen, v., прѣвѣскѣ не деас-
 пра, арънкѣ окѣ, къпрндѣ къ ве-
 дереа; вѣтѣ, негрѣцекѣ, трекѣ
 къ ведереа; ревъзѣ, черчетезѣ;
 die Menge ist nicht zu —, есте
 о кътъуѣме пенъмораверѣ; sein
 Unglück ist nicht zu —, непороч-
 преа са есте къмплѣгѣ; Sie ha-
 ben eine Zeile —, Да аѣ трекѣтѣ
 о лѣнѣ къ ведереа, Да аѣ сѣ-
 рѣтѣ прѣсте о лѣнѣ.
 Uebersenden, v. Ueberschicken.
 Uebersetzbar, a. mi ad., че се пѣге
 градъче, де градъсѣ.
 Uebersetzen, v., градъкѣ, прѣфакѣ
 (дѣнтр'о лѣмъ дъ алта, гълътѣ-
 чекѣ); пасезѣ, трекѣ; стръпортѣ
 (несте зндѣ рѣлѣ); рѣдѣкѣ прѣцаѣ.
 Uebersetzer, m., градъкъторѣ, прѣ-
 фкъторѣ (дѣнтр'о лѣмъ дъ алта);
 —in, f., градъкъторѣ.
 Uebersetzung, f., градъкъцѣне; тре-
 чере, траѣнтѣ (прѣсте зндѣ рѣлѣ).
 Uebersicht, f., прѣспѣнтѣ, арънкѣ-
 тѣръ де окѣ, прѣвѣре пенѣралѣ,
 кътъгѣтѣръ прѣсте тотѣ; конспѣнтѣ.
 Uebersichtlich, a. mi ad., сѣзрѣтѣ де
 ведере, мѣоне; недеасъправѣ-
 зѣторѣ.
 Uebersichtigkeit, f., ведере сѣзрѣтѣ,
 мѣонѣ; ведере не деасъпра.
 Uebersieben, v., сѣрѣ де ме ръвърсѣ.
 Uebersilbern, v., дъарѣнтѣзѣ.
 Uebersingen, v., дътрекѣ къ къпта-
 тѣлѣ.
 Uebersinnlich, a. mi ad., дъцѣлесѣ-

азѣ, сѣрапѣмъгълѣ; метаѣцѣкѣ,
 транѣндѣнѣ.
 Ueberspannen, v., деѣтндѣ не деа-
 сѣра, сѣрапѣтндѣ; конѣрѣ къ
 палеа; преа дъкордѣ; seine For-
 derungen —, а прѣтѣнде прѣ
 мѣлѣтѣ.
 Ueberspannt, part., прѣдѣнтѣкѣ,
 прѣдъкордатѣ; сѣнтѣсѣкѣ, сѣра-
 вантѣ.
 Ueberspannung, f., деѣтѣнсѣръ, деѣ-
 тѣнсѣтѣръ; дъкордѣцѣне, дънтѣ-
 сѣръ некъмпѣтѣтѣ.
 Ueberspringen, v., сѣрѣ прѣсте ..;
 сѣлѣ —, а сѣрѣ рѣлѣ.
 Ueberspänbig, a. mi ad., рѣсконтѣ,
 прѣаконтѣ; сѣтъгѣтѣ.
 Uebersprechen, v., (дъ жокѣ), а прѣнде
 къ карѣ маѣ маре.
 Uebersprechen, v., сѣмпортѣ, сѣфѣрѣ;
 негрѣкѣ (Aushalten, Ausbarren).
 Ueberspringen, v., ме сѣтѣ; трекѣ
 (прѣсте мѣнѣлѣ); дъвѣнтѣ (недѣче).
 Ueberspringlich, a. mi ad., че се пѣге
 дъвѣнѣ.
 Ueberspän, m., дѣтъгѣтѣ маѣ маре,
 карѣ маѣ маре (дъ жокѣ); (м
 късѣтѣ) дѣнтѣтѣръ.
 Uebersprechen, v., дъкордѣ прѣсѣкѣ
 (зндѣ ѣнѣстрѣмънтѣ); дъвѣнтѣ къ
 мѣлѣтѣмеа вогѣрѣлорѣ.
 Uebersprechen, v., конѣрѣ къ раѣ.
 Uebersprechen, v. Bestreichen.
 Uebersprechen, v., прѣсѣрѣ деасъпра.
 Uebersprechen, v., конѣрѣ къ дъмѣ-
 тѣтѣръ.
 Uebersprechen, v., дъндѣ, ме рѣ-
 върсѣ, кърѣ прѣсте дѣрѣтѣ.
 Uebersprechen, v., рѣсторѣтѣ, къдѣ
 (прѣсте чеѣ); кътрѣнескѣ; прѣ-
 нескѣ.
 Uebersprechen, a. mi ad., прѣадъче.
 Uebersprechen, v., асѣрѣсѣкѣ; амеѣсѣкѣ.
 Uebersprechen, v., амеѣсѣкѣ; сѣо-
 мескѣ; сѣотѣ дѣн мѣнѣте, адеме-
 нескѣ.
 Uebersprechen, m., транспортѣ, стръ-
 портѣ, транѣлатѣ (дъ прѣтокѣле).
 Uebersprechen, v., стръпортѣ, тран-
 портѣ; прѣзѣ (о полѣцѣ); тра-
 дъкѣ (Uebersetzen).
 Uebersprechen, v., дътрекѣ, дъвѣнтѣ.

Uebertragung, f., транспортъ; тра-
 джкѣзно.
 Uebertreiben, v., офордезъ, трекъ
 месѣра.
 Uebertreten, v., каикъ, трекъ престо
 ..., вагѣмъ; трекъ ла алтъ пар-
 тѣ; das Gesetz —, а кѣла лѣца.
 Uebertreter, m., кѣкѣторъ, превари-
 кантъ; десерторъ.
 Uebertretung, f., кѣкваре, вѣгѣмаре
 (de лѣце); преварикѣзно.
 Uebertrift, f., дрепѣ de пѣсаѣ.
 Uebertrinken, v., в. Ueberſaufen ſich.
 Uebertritt, m., пѣсаѣ; апостасѣ,
 пѣрѣсѣра релѣде.
 Uebertünchen, v., мѣрѣ, тѣчѣ де-
 деасѣра.
 Uebertünchen, f., мѣрѣ.
 Uebervöltern, v., преа дѣнопорезъ.
 Uebervölterung, f., попорѣ преа-
 дѣсѣ, попорѣ преа маре.
 Uebervoll, a. mī ad., сѣрапѣнъ, пѣнъ
 престо месѣра.
 Uebervorthellen, v., сторкѣ прецъ
 маре; дѣмѣ ла дредъ.
 Ueberwachsen, v., дѣтрекѣ кѣ кре-
 штереа; крескѣ деасѣра; сѣ дѣ-
 вѣче кѣ ѣрѣ.
 Ueberwallen, v., рѣсколѣ, рѣско-
 котескѣ; тѣ рѣрѣ, стрѣн-
 дезъ; дѣндъ.
 Ueberwältigen, v., сѣжѣ, дѣрѣ,
 дѣмерескѣ, кѣчерескѣ, дѣвѣ.
 Ueberwältiger, m., кѣчерѣ, сѣ-
 жѣторъ, дѣмерѣ.
 Ueberwältigung, f., сѣжѣторъ, кѣ-
 черѣ, дѣвѣ.
 Ueberwältigen (ſich), v., те рѣсѣ,
 те daß de-a-рѣта.
 Ueberwärmen, v., дѣкѣсѣ сѣ-
 праѣа.
 Ueberweise, m., сѣтѣ, сѣрапѣ-
 дѣпѣ.
 Ueberweisen, v., асѣпѣ; копѣнѣ
 (Ueberführen).
 Ueberweisung, f., асѣпѣ, дѣ-
 досѣмѣ (Anweisung).
 Ueberweisen, v., опѣсѣ, дѣлѣ-
 вѣсѣ, сѣрапѣсѣ.
 Ueberwendlich, a. mī ad., сѣрапѣсѣ,
 кѣсѣ дѣторѣ; тѣтѣ.
 Ueberwerfen, v., арѣнѣ престо (чева);

те черѣ; ſich mit einem —, те
 дѣпѣрѣкѣ кѣ чѣпа.
 Ueberwichtig, a. mī ad., преапѣсѣ-
 торъ; преапортантъ, преапѣ-
 пѣторъ; —feit, f., преапѣ-
 нѣ, преапѣранѣ.
 Ueberwiegen, v., преапѣсѣ, пре-
 пондѣрѣ.
 Ueberwiegend, part., преапѣпѣторъ,
 преапѣранѣ.
 Ueberwinden, v., дѣвѣ, сѣпѣ;
 репѣрѣ (патѣла), в. mī Ueber-
 wältigen.
 Ueberwinder, m., дѣвѣторъ, кѣ-
 черѣторъ; репѣрѣторъ; —in,
 f., дѣвѣторѣ, кѣчерѣторѣ, сѣ-
 жѣторѣ; репѣрѣторѣ.
 Ueberwindung, f., дѣвѣ, вѣ-
 торѣ, дѣвѣсѣ.
 Ueberwintern, v., ѣрѣсѣ, сѣтѣ дѣ
 ѣрѣ, десѣрѣсѣ.
 Ueberwichtig, a. mī ad., преапѣсѣ,
 преапѣсѣ.
 Ueberwölben, v., сѣрапѣсѣ, ко-
 перѣ кѣ волѣ.
 Ueberzahl, f., сѣрапѣмѣ.
 Ueberzählen, v., репѣрѣ, контро-
 лѣ, ресѣпѣ.
 Ueberzählig, a. mī ad., сѣрапѣсѣ-
 рапѣ.
 Ueberzählung, f., репѣрѣторъ, кон-
 трѣ, ресѣпѣ.
 Ueberzahl, m., сѣрапѣ (крескѣ
 престо алѣ).
 Ueberzeitig, a. mī ad., преапѣрѣ.
 Ueberzeugen, v., копѣнѣ (prin кѣ-
 вѣнѣ).
 Ueberzeugung, f., копѣнѣ, дѣ-
 вѣрѣнѣ, есѣнѣ.
 Ueberziehen, v., копѣнѣ; дѣвѣ;
 те стрѣнѣ; ein Land mit Krieg
 —, а пѣрѣ рѣсѣ дѣрѣ цѣрѣ.
 Ueberziehung, f., копѣнѣ; ре-
 вѣсѣторъ, дѣвѣторъ.
 Ueberzucken, v., зѣрѣ.
 Ueberzug, m., копѣнѣ, сѣрапѣнѣ
 (не парѣ); ѣаѣ (de перѣ).
 Ueberzweck, ad., кѣрѣсѣ, пѣсѣ,
 diagonалѣ.
 Ueblich, a. mī ad., дѣдѣнѣ, зѣ-
 тѣ (овѣнѣ); daß ist bei uns
 so —, аѣа е дѣрѣ ла пѣ.

Ueblichkeit, f., даинъ, съдъ (Sitte).
 Uebtig, a. mi ad., рестъ, рестантъ.
 Uebrigens, ad., деалтминтреа.
 Uebung, f., депиндере, депинце-
 мънтъ, есерциѣс; практикъ; рѣ-
 тинъ; — *stund*, n., стѣдикъ.
 Ufer, n., дермъ; маля; раяъ; лѣдъ
 (Strand); — *damm*, m., моля; —
recht, n., в. Strandrecht; — *zoll*,
 m., раяналя.
 Uflan, m., хланъ, хънчеръ (кълъ-
 рецъ, трѣтъ полонѣскъ).
 Uhr, f., оролоуля (часорникъ); бръ
 (часъ); die — *lauft vor*, оро-
 лоулякъ дѣлѣ пайнто; die —
geht nach, оролоулякъ дѣгързѣе;
 die — *schlâgt*, оролоулякъ вате;
 es ist halb ein —, е дѣлѣспреече
 ми хъмътате.
 Uhr-band, n., лерътъръ де оролоуля;
 — *feder*, f., кърдъ де оролоуля,
 моля; — *futteral*, n., кзтибръ де
 оролоуля; — *glas*, n., кристалъ де
 оролоуля; — *macher*, m., ороло-
 улеръ; — *werk*, n., рѣте де оро-
 лоуля; — *zeiger*, m., арътъръ де
 оролоуля, шъль.
 Uhu, m., възъ маре.
 Ufse, m., хкасъ, коръкъ де де-
 поръ (ан Рѣсѣа).
 Umbaum, m., } хамъ.
 Ufse, f., }
 Ufswald, m., хметъ.
 Ultramarin, n., хлграмаринъ, азаръ
 (колѣре).
 Um, праер., дѣлѣбръ, дѣмпрецѣбръ;
 къръ, пела, спре, дептръ; къ;
 despre; — *nichts*, по нимика;
 — *Gelb*, по ванѣ, дептръ ванѣ;
 — *Weihnachten*, пела крѣжъдъ;
 — *die Wette*, по дѣнтрекзте; —
so viel mehr, къ агътъ маѣ вѣр-
 токъ; *rechts* —, дрѣнта дѣмпре-
 цѣбръ; *einer* — *den Andern*, з-
 пакъ дѣпъ азгъдъ; — *Gottes*
willen, дептръ пѣмеле хѣ Dzeđ;
ich rede, wie mir um's Herz liegt;
 еѣ ворвекъ прекъмъ еимъдъ; —
etwas kommen, а перде чева; —
Hilfe rufen, а хлѣма дѣтръ ажъ-
 торъ; — *das Leben kommen*, а
 перде виѣца; *dieser Weg fuhrt*

—, калеа ачѣста се азато; die
 Zeit ist —, тѣмъкъ с'а дѣмпи-
 нѣдъ, терминъкъ а сосѣкъ.
 Umadern, v., дѣторъкъ (къ арагъдъ);
 реаръ.
 Umändern, v., стрѣмъдъ, стрѣскимъ,
 стрѣформъ.
 Umänderung, f., стрѣмъдътъръ, стрѣ-
 формъциѣе.
 Umarbeiten, v., реформъдъ, пре-
 факъ; реаръ.
 Umarbestung, f., реформъ, реѣкъ-
 търъ, реѣрѣтъръ.
 Umarmen, v., дѣмръцѣмезъ, стрѣмъ
 дѣ вѣаце.
 Umarmung, f., дѣмръцѣмаре.
 Umbauen, v., рекъдѣекъ, резидѣскъ.
 Umbekalten, v., рѣмъдъ дѣмръкѣтъ,
 цѣмъ дѣ спате.
 Umbetten, v., реаштеръ.
 Umbiegen, v., дѣквоѣкъ, дѣкзрѣ,
 репкзрѣ.
 Umbilden, v., реформъдъ, стрѣор-
 мезъ, стрѣскимъ.
 Umbildung, f., реформъ, стрѣформъ.
 Umbinden, v., леръ дѣмпрецѣбръ, чер-
 кѣмлеръ; дѣчинъ.
 Umblassen, v., рѣсторнъ прип сѣлѣ-
 търъ.
 Umblättern, v., фѣѣзъ, фрѣкзѣрескъ.
 Umbrechen, v., рѣмъ, дѣфрѣмъ;
 еѣрмъ, рѣмъ (пѣркѣлъ); ме
 сѣрмъ, ме рѣмъ; (тѣн.) дѣском-
 пѣмъ, стрѣмъдъ (дѣнтр'о формъ
 дѣ аза).
 Umbrechung, f., (тѣногр.) дѣском-
 пѣсѣциѣе; стрѣмъдътъръ.
 Umbringen, v., зѣидъ, отпоръ.
 Umdecken, v., рекоперѣ; колерѣ
 дѣмпрецѣбръ.
 Umdrehen, v., репторнъ; ресѣческъ;
 дѣваръ, рѣтескъ дѣмпрецѣбръ.
 Umdrucken, v., реѣлѣзрескъ.
 Umdüsten, v., дѣмръмътѣлѣ шѣросъ.
 Umsahren, v., шѣмъ къ трѣсѣра дѣ
 цѣбръ; кѣмъ къ трѣсѣра (по ч-
 нева).
 Umsahrt, f., кълъторѣ дѣмпрецѣбръ.
 Umfall, m., кълътъръ, рѣсѣрѣтъръ.
 Umfallen, v., кадъ, ме рѣсторнъ.
 Umfang, m., дѣмпрецѣрѣе, чер-
 кѣерѣнъ, перѣерѣ, цѣръ, цѣръ;

- von großem —, de o antindepe mare, spađiocš.
- Umfangen, v. Umfassen.
- Umfärben, v., ревъцескѣ, реколорезѣ.
- Umfassen, v., дѣврѣдомезѣ, копириндѣ, конгинѣ; копириндѣ кѣ минтеа; дѣмпресърѣ (кѣсандѣ).
- Umflattern, v., черкѣсворѣ, флѣтърѣ дѣмпрецѣсърѣ.
- Umflechten, v., ремплетескѣ; дѣмплетескѣ дѣмпрецѣсърѣ.
- Umflechtung, f., ремплетитърѣ.
- Umfliegen, v., сворѣ дѣмпрецѣсърѣ, черкѣсворѣ.
- Umfließen, v., кѣргѣ дѣмпрецѣсърѣ.
- Umformen, v., стрѣформѣ, даѣ алѣформѣ.
- Umfrage, f., дѣмпревъчѣне приа прецѣсърѣ.
- Umfressen, v., корродѣ.
- Umfüllen, v., стрѣторнѣ, торнѣ (динтрѣнѣ вачѣ дѣ алѣлѣ).
- Umgang, m., цѣсърѣ, цѣрѣ; лѣтанѣ, прочесѣне (вѣсерѣческѣ); конверсѣцѣне, петречере дѣмпрезнѣ, комерцѣ; кѣрарѣ (ла хамѣрѣ); коридорѣ; verdächtige —, фамиларитате кѣ прецѣсѣ; — halten, а фаче лѣтанѣ, а дѣмвѣла дѣм прачесѣне.
- Umgänglich, a. mi ad., приетѣносѣ, фамиларѣ, соцѣаворѣ, вѣнѣ де петречере.
- Umgangssprache, f., лѣмвѣ фамиларѣ, лѣмвѣцѣ де конверсѣцѣне.
- Umgarnen, v., дѣмльдезѣ, дѣмпредезѣ, приндѣ кѣ редеа.
- Umgeben, v., дѣмпрецѣсърѣ, дѣмкѣнцѣсърѣ, черкѣдаѣ, пѣнѣ, дѣмвѣракѣ (мангѣла).
- Umgebung, f., дѣмпрецѣсърѣме, прѣжѣмѣ.
- Umgegend, f., прѣжѣмѣлѣ, локѣ де приа прецѣсърѣ, прецѣсърѣме.
- Umgehen, v., дѣмпресърѣ, мергѣ дѣмпрецѣсърѣ; ме ферецкѣ; конверсѣзѣ, петрекѣ, ам а фаче (кѣ ómen); дѣмкѣнцѣсърѣ (не знѣ дрѣмѣ); es geht in diesem Hause um, дѣм касѣ ачѣста нѣ о лѣкрѣ кѣрарѣ (о дракѣлѣ); mit etwas —, а се окѣпа кѣ чева.
- Umgehört, part., дѣмторсѣ, де а 'ндѣрѣмѣлѣ; ad., дѣм контрѣ, онѣцѣсѣ.
- Umgeld, n., акѣцѣсѣ, дапе (не винѣ, не верѣ).
- Umgießen, v., торнѣ дѣм поѣ, регорнѣ.
- Umglänzen, v., дѣмпресърѣ де лѣстра.
- Umgraben, v., сандѣ дѣмпрецѣсърѣ.
- Umgreifen, v., кѣприндѣ (кѣ мѣла); ме дѣмтиндѣ; das Nebel greift um sich, вѣла се лѣцѣште.
- Umgrenzen, v., мѣрѣдѣнескѣ, черкѣмскѣрѣ.
- Umgrenzung, f., мѣрѣдѣнѣре, черкѣскѣрѣцѣцѣне.
- Umgärten, v., дѣмчингѣ.
- Umguß, m., тѣрнѣлѣсърѣ поѣ, рецѣрпѣсърѣ (де металѣ).
- Umhaben, v., а фѣ дѣмвѣрѣкатѣ (кѣ чева).
- Umhalsen, v., дѣмвѣрѣдомезѣ, ме а рѣкѣ де гѣлѣ.
- Umhang, m., кортинѣ, пердеа (Vorhang); вѣлѣ.
- Umhängen, v., дѣмвѣлѣ, конерѣ кѣ вѣлѣ; атѣрнѣ дѣмпрецѣсърѣ.
- Umhauen, v., тѣлѣ дѣмпрецѣсърѣ, черкѣмѣлѣ.
- Umher, ad., дѣмпрецѣсърѣ, приморѣцѣсърѣ.
- Umherblicken, v., привѣскѣ дѣмпрецѣсърѣ.
- Umherstreifen, v., дѣмвѣлѣ прѣдатѣ, дѣмвѣлѣ фѣрѣ кѣмѣлѣ.
- Umhin, ad., nicht — können, а нѣ потѣ фаче алѣдѣмнѣтра.
- Umhüllen, v., дѣмвѣлѣ (Einhüllen).
- Umkehr, f., реиторсѣсърѣ, реитѣрпѣсърѣ; — revedere.
- Umkehren, v., реиторнѣ; реиторкѣ; мѣтѣрѣ дѣмпрецѣсърѣ; sich —, а се реведѣ.
- Umkehrung, f., реиторсѣсѣсърѣ.
- Umkippen, v., скалѣлѣ, пердѣ кѣмпѣла, ме рѣсторнѣ (грѣсѣра).
- Umklammern, v., дѣмвѣрѣдомезѣ.
- Umklammern, v., дѣмкѣмѣлѣ, стрѣнгѣ дѣм вѣраде.
- Umkleiden, v., скѣмѣлѣ вѣстѣмѣлѣ, дѣмвѣракѣ алѣдѣмнѣтра.
- Umkommen, v., перѣ, морѣ; vor Hunger —, а морѣ де фѣме.
- Umkränzen, v., дѣмкѣнѣнѣ.
- Umkreis, m., черкѣ, черкѣмфѣрѣидѣ; перѣфѣрѣ; конѣтрѣлѣсърѣ; жѣнѣ

- Meilen im —e, зече миларі дм-
 прецірѣ.
 Umkreifen, v., черкѣскѣ, дмпрецірѣ.
 Umladen, v., репкаркѣ; днкаркѣ дн
 вкѣлѣ дн алтѣлѣ.
 Umlage, f., ретпърдичѣне, ретпър-
 дѣлѣ (de дърі, по канѣ орі по
 аворі), арѣкѣтѣрѣ, днстрѣвдичѣне.
 Umlagern, v., тѣрѣскѣ, прнп пре-
 цірѣ, асодіезѣ, дмпрецѣрѣ.
 Umlauf, m., цѣрѣ, алергѣтѣрѣ дм-
 цѣрѣ, днвѣргѣтѣрѣ, черкѣлѣдичѣне,
 черкѣлѣтѣрѣ; —(schreiben, n., чер-
 кѣларѣ, епѣстоу черкѣларѣ; —
 zeit, f., (астрон.), тѣмѣ de ре-
 волуціѣне; in — bringen, а пѣне
 дн черкѣлѣдичѣне, а пѣне дн кѣрѣѣ
 (van).
 Umlaufen, v., алергѣ дн цѣрѣ, чер-
 кѣлѣзѣ, те днвѣрѣтѣ; das Jahr
 ist umgelaufen, анѣлѣ а трекѣтѣ.
 Umlaut, m., (грѣм.), вокарѣ дн-
 дѣлѣчѣтѣ, вокарѣ модіѣкарѣ.
 Umliegen, v., пѣлѣ дмпрецірѣ; пѣлѣ
 алѣреѣ, релокѣ; кѣлѣ, рѣсторнѣ;
 днѣшорѣ; дндѣскѣ, днкѣр-
 вѣзѣ; плекѣ (de вѣде); ein Pflaster
 —, аплекѣ знѣ дмплѣстрѣ; mit
 Meifen —, черкѣскѣ (o-вѣте);
 die Soldaten —, стрѣмѣтѣ сол-
 дадѣл (дн кантѣне); der Wind
 legt um, вѣпѣлѣ се скѣмѣтѣ.
 Umlisten, v., днторнѣ, аватѣ (кѣ
 грѣсѣра); er wird schon — müssen,
 елѣ ва грѣвѣлѣ сѣ'мѣ дескѣрде
 прѣрѣнѣнѣлѣ вѣнѣшорѣ.
 Umleuchten, v., лѣмѣнѣ дмпрецірѣ.
 Umliegen, v., закѣ прнп прецірѣ,
 те амѣзѣ прнп прецірѣ; —de
 Dexter, локѣрѣ вѣчѣне, вѣчѣнѣ-
 тѣлѣ, рl.
 Umwaschen, v., ѳакѣ днп поѣ, реѳакѣ.
 Umwasern, v., днкѣдѣ кѣ тѣрѣ.
 Ummessen, v., тѣсѣрѣ de поѣ, ре-
 тѣсѣрѣ.
 Ummächten, v., днтѣпечѣзѣ, ѳакѣ
 днтѣперѣкѣ.
 Ummähen, v., дмпрецѣрѣ кѣ акѣлѣ.
 Ummehren, v., днперѣрѣзѣ, днтѣпекѣ
 кѣ перѣрѣ.
 Ummehmen, v., дмвѣрѣкѣ.
- Umraffen, v., днвѣлѣ, пакѣтезѣ de
 поѣ.
 Umranzen, v., днпѣрѣмѣ днп кѣр-
 шѣтѣ пѣлѣ ла тѣлѣ.
 Umflanzen, v., стрѣлѣтѣтѣ; днчѣнѣтѣ
 кѣ арѣорl.
 Umflügen, v., в. Umadern.
 Umfragen, v., рѣватѣ монѣта.
 Umreisen, v., кѣлѣторѣскѣ дмпре-
 цірѣ.
 Umreißen, v., дѣрѣмѣтѣ, трагѣ ла пѣ-
 тѣлѣтѣ.
 Umreiten, v., днкѣпѣцѣрѣ кѣларѣ.
 Umrennen, v., алергѣ дмпрецірѣ;
 трѣнѣтѣскѣ алергѣндѣ.
 Umringen, v., дмпрецѣрѣ, черкѣдѣлѣ.
 Umriß, m., копѣрѣнѣ, лѣнѣлѣмѣлѣтѣ
 (эрѣѣла знѣ десѣмѣнѣ).
 Umrühen, v., тѣстѣкѣ, рѣместѣкѣ.
 Umrüftung, f., тѣстѣкѣ, тѣстѣкѣ-
 тѣрѣ, рѣместѣкѣ.
 Umsägen, v., ѳерѣстрѣскѣ дмпре-
 цірѣ.
 Umsatteln, v., скѣмѣтѣ мѣѣѣѣ; скѣмѣтѣ
 пѣрѣрѣѣ.
 Umsaß, m., скѣмѣтѣ, кѣнѣзѣрѣ, дѣрѣ-
 вѣрѣ, грѣчѣрѣ (de тѣрѣl).
 Umschaffen, v., стрѣмѣтѣ, прѣскѣмѣтѣ,
 прѣѳакѣ.
 Umschaffung, f., скѣмѣтѣлѣтѣ, стрѣ-
 ѳортѣлѣдичѣне, прѣскѣмѣварѣ (de сѣ-
 стангѣ).
 Umschänzen, v., шѣнѣдѣскѣ дмпре-
 цірѣ; ѳортѣѳѣкѣ.
 Umschatten, v., зѣмѣрѣзѣ, адѣзѣмѣрѣзѣ.
 Umschattung, f., зѣмѣрѣлѣнѣтѣ.
 Umschauen (sich), v., прѣвѣскѣ дм-
 прецірѣ.
 Umschiffen, v., корѣвѣзѣ дмпрецірѣ.
 Umschiffung, f., корѣвѣрѣ дмпре-
 цірѣ, пѣлѣгѣдичѣне дмпрецірѣ.
 Umschlag, m., днвѣлѣтѣрѣ; кодѣрѣтѣ,
 копѣрѣтѣрѣ; (хѣр.) кѣтѣпѣлѣсѣтѣ,
 (овложѣѣ, овложѣтѣрѣ); гѣлѣрѣ (н.
 collate), рѣсѣрѣлѣтѣрѣ (Umschlag,
 ла знѣѳортѣ); сѣѣлѣкѣтѣрѣ; іѣтѣѣ
 стрѣкарѣ (а вѣлѣлѣ); кѣрѣтѣ дн-
 торѣсѣ (de жокѣ); — des Wet-
 ters, скѣмѣварѣѣ тѣмѣлѣлѣ.
 Umschlagen, v., рѣсторнѣ, доворѣ;
 те рѣсторнѣ; те скѣмѣтѣ; те
 корѣскѣ, дѣцѣперѣзѣ; рѣсѣрѣлѣтѣ,

- Unberichtigt, a. mi ad., neinформатъ,
ненаштингатъ.
- Unberichtigt, a. mi ad., неандреп-
татъ, некоресъ, перевъзътъ; не-
пътитъ.
- Unberufen, a. mi ad., некѣматъ.
- Unberührt, a. mi ad., неатинсъ.
- Unbesät, a. mi ad., несемълатъ.
- Unbeschadet, праер., оъръ дазнъ,
оъръ стрѣкъчъне.
- Unbescholten, a. mi ad., немъетратъ,
невинъитъ, непровоитъ; невино-
ватъ, некоръитъ; дитрегъ (ди
нзртърѣ); нъ нате знъ; —heit,
f., невиновъдъ; дитрецитате (а
пзртърѣ), нзрдъ (де кдетъ).
- Unbeschämft, a. mi ad., нецермъ-
ритъ, нечеркъскрѣсъ.
- Unbeschreiblich, a. mi ad., че нъ се
поте дескрие, неспѣкаверъ (Un-
ausprechlich).
- Unbesetzt, a. mi ad., неокънатъ, ва-
кантъ; неживитъ.
- Unbesiegbar, a. mi ad., невинсъ.
- Unbesonnen, a. mi ad., несокотитъ,
нецелентъ; зпоръ, сплъвератъ;
—heit, f., несокотингъ, неце-
лентъ.
- Unbesserlich, a. mi ad., оорте стрѣ-
катъ, недрептаверъ.
- Unbestand, m., неконстангъ, нестъ-
торѣ.
- Unbeständig, a. mi ad., неконстанте,
нестъторъ (нестаторникъ); —heit,
f., v. Unbestand.
- Unbestellt, a. mi ad., незкратъ, не-
кълитатъ; некомисъ, нетокмитъ
(ла знъ мештеръ).
- Unbestimmt, a. mi ad., недетерми-
натъ, недефинитъ, нехотърадъ;
нештитъ; —heit, f., недетерми-
нъдъне; нехотъраде, лицъ de
пречѣсизне.
- Unbestraft, a. mi ad., непенденситъ.
- Unbestreitbar, a. mi ad., недисъта-
веръ.
- Unbeträchtlich, a. mi ad., de impor-
тангъ пѣдъне, неценнатъ.
- Unbeugsam, a. mi ad., недъвлека-
веръ, таре ла иинъ.
- Unbewaffnet, a. mi ad., неарматъ.
- Unbewandert, a. mi ad., недедатъ, не-
прапикъ, недепринсъ, недмълатъ.
- Unbeweglich, a. mi ad., немѣмкатъ,
немишкаверъ; конетантъ (статор-
никъ).
- Unbewusst, a. mi ad., неокъситъ, де-
шертъ, пзрѣситъ, сакретъ (ардел,
пестѣ).
- Unbewusst, a. mi ad., нешититъ, не-
кзнокъитъ; es ist mir nicht —,
шитъ вине, нъ ми о некзнокъитъ;
es war seiner —, шиа пердзтъ тотъ
кзнокъитъ, — ера асаръ de sine.
- Unbezweifelt, a. mi ad., недоитъ.
- Unbezwungbar, unbezwunglich, a. mi
ad., недъмеритъ; неспѣмъкаверъ.
- Unbiegsam, v. Unbeugsam.
- Unbilde, f., недрепате; аспрѣлъ.
- Unbildsam, a. mi ad., грѣш de кѣ-
тиватъ, рѣш ла дъвѣгатъ; пѣдъне
дѣквоиосъ.
- Unbill, v. Unbilde.
- Unbillig, a. mi ad., недрептъ; стрѣмъ,
некъверитъ; —heit, f., недрепате,
стрѣмвѣтате; некъвингъ.
- Unbrauchbar, a. mi ad., непревѣн-
чосъ, че нъ се поте дитреми;
—heit, f., непревѣнгъ.
- Unbussfertig, a. mi ad., неоръитъ,
некъитъ.
- Unchristlich, a. mi ad., некрештинескъ;
контрарѣс крѣдингѣл крештинѣ; вар-
варъ, крѣделъ.
- Und, conj., ми, е (векѣ).
- Undank, m., Undankbarkeit, f., не-
мъдъмитъ, перекънокъитъ.
- Undankbar, a. mi ad., немъдъми-
торъ, перекънокъиторъ.
- Undenklich, a. mi ad., непоменитъ,
неметораверъ, че грече прѣсте
меторѣа оменѣторъ; seit —en Zei-
ten, din rimърѣ стрѣвекѣ.
- Undeutlich, a. mi ad., перъспикатъ,
недиктинсъ; конѣсъ; дитнекосъ,
овскрѣ; —heit, f., перъспѣкъчъне,
недиктингизне; конѣсизне; овскр-
рѣтате, дитнечѣне.
- Unding, n., невингъ, химеръ.
- Unduldsam, a. mi ad., недъверѣторъ,
неголѣрантъ.
- Undurchbringlich, a. mi ad., неш-

- грѣшнѣ, нестрѣвѣтѣ; —*feit*, *f.*, непѣтрѣвѣтѣ.
- Undurchſichtig, *a. mi ad.*, нестрѣвѣтѣ, опѣчѣ; —*feit*, *f.*, нестрѣвѣтѣ, опѣчетѣ.
- Uneben, *a. mi ad.*, неплѣнѣ, негорѣ (непотрѣвѣтѣ), аспрѣ, грѣвѣтѣ.
- Unedel, *a. mi ad.*, неовѣдѣ; ахѣ, вѣдѣ.
- Unheſſlich, *a. mi ad.*, дѣ опрѣ, дѣ лѣ, вѣстѣдѣ (вѣтѣ); неопѣрѣтѣ, патрѣдѣ.
- Unheſſbar, *a. mi ad.*, дѣопѣратѣ.
- Unheſſe, *f.*, дѣопѣрѣ (нечѣнѣ), рѣшѣ.
- Unheſſlich, *a. mi ad.*, инѣамѣ, дѣопѣратѣ, дѣопѣратѣ кѣ инѣамѣ; —*feit*, *f.*, инѣамѣ, дѣопѣрѣ.
- Uneigennützig, *a. mi ad.*, неинѣтерѣватѣ, дѣинѣтерѣватѣ.
- Uneigentlich, *a. mi ad.*, непропѣрѣ.
- Uneingebunden, *a. mi ad.*, дѣстрѣватѣ, недѣратѣ, дѣдѣратѣ.
- Uneingedenk, *a. mi ad.*, ѣрѣ а'дѣ адѣче аминѣ, вѣрѣдѣ.
- Uneinig, *a. mi ad.*, незнѣтѣ, дѣзнѣтѣ, дѣдѣдѣдѣтѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ; —*feit*, *f.*, незнѣтѣ, незнѣтѣ, дѣзнѣтѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ.
- Uneins, *v. Uneinig.*
- Uneinstimmig, *a. mi ad.*, дѣдѣдѣдѣнѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ; —*feit*, *f.*, дѣдѣдѣдѣнѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ, дѣдѣдѣдѣнѣ.
- Unempfindlich, *a. mi ad.*, непрѣмѣтѣ, непрѣмѣтѣ.
- Unempfindlich, *a. mi ad.*, несѣмѣтѣ, несѣмѣтѣ; дѣрѣ, дѣрѣ; —*feit*, *f.*, несѣмѣтѣ, несѣмѣтѣ, несѣмѣтѣ, несѣмѣтѣ.
- Unerblich, *a. mi ad.*; неѣрѣвѣтѣ, неѣрѣвѣтѣ (неѣрѣвѣтѣ); — *groß*, тѣрѣ прѣстѣ тѣсѣрѣ; *ich bin Ihnen* — *verbunden*, ѣдѣ дѣдѣ ѣрѣ ѣрѣ дѣдѣдатѣратѣ; —*feit*, *f.*, неѣрѣвѣтѣ, неѣрѣвѣтѣ, неѣрѣвѣтѣ (неѣрѣвѣтѣ).
- Unentbehrlich, *a. mi ad.*, неѣрѣватѣ
- grѣвѣнѣчѣсѣ, авѣсѣтѣ нечѣсѣрѣ, недѣсѣнѣсѣверѣ.
- Unentgeltlich, *a. mi ad.*, дѣдѣрѣ, ѣрѣ ванѣ, тѣратѣ.
- Unentschieden, *a. mi ad.*; недѣтерѣминѣтѣ, неѣтѣрѣватѣ.
- Unentschlossen, *a. mi ad.*, неѣтѣрѣватѣ, недѣтерѣминѣтѣ; кѣ дѣдѣлѣлѣ, нерѣсѣлѣтѣ.
- Ungrachtet, *v. Ungeachtet.*
- Unerbittlich, *a. mi ad.*, недѣмѣлѣкѣверѣ, немѣлѣсѣ.
- Unersahen, *a. mi ad.*, неѣрѣвѣтѣ, ѣрѣ сѣрѣвѣнѣ, непрѣвѣтѣ.
- Unersforschlich, *a. mi ad.*, нестрѣвѣтѣ, неѣтрѣвѣсѣ, нескрѣватѣ; —*feit*, *f.*, непѣтрѣвѣтѣ.
- Unersgründlich, *a. mi ad.*, ѣрѣ ѣвѣдѣ; неѣпрѣнѣсѣ, неѣтрѣвѣсѣ; неѣтрѣвѣтѣ.
- Unersheblich, *a. mi ad.*, дѣ неѣвѣнѣ дѣсѣмѣнѣтѣ.
- Unershört, *a. mi ad.*, неѣзнѣтѣ, стрѣорѣдѣнарѣ; дѣ некрѣзнѣтѣ.
- Unerskennlich, *a. mi ad.*, нерѣкѣзнѣсѣкѣтѣрѣ, немѣзнѣтѣтѣрѣ.
- Unersklärbar, *a. mi ad.*, несѣзнѣкѣверѣ.
- Unersläßlich, *a. mi ad.*, неѣрѣтѣтѣ, неѣтѣрѣватѣ, недѣсѣнѣсѣверѣ.
- Unerslaubt, *a. mi ad.*, неѣрѣтѣтѣ, некѣнѣчѣсѣ, опрѣтѣ.
- Unersprechlich, *a. mi ad.*, неѣтѣсѣрѣверѣ, неѣтрѣвѣтѣ, ѣрѣ тѣсѣрѣ, ѣорѣмѣ.
- Unermüdet, *unermüdblich*, *a. mi ad.*, неовѣсѣтѣ, неѣтѣкѣтѣ, непрѣрѣтѣтѣрѣ.
- Unerreicher, *a. mi ad.*, неѣзнѣсѣ, чѣ не сѣ нѣтѣ ѣзнѣчѣ.
- Unersättlich, *a. mi ad.*, несѣзнѣтѣ, несѣзнѣтѣ, недѣсѣзнѣтѣ.
- Unerschöpflich, *a. mi ad.*, недѣсѣкѣверѣ.
- Unerschrocken, *a. mi ad.*, несѣзнѣтѣтѣ, неѣрѣкѣсѣ, ѣрѣ неѣрѣ, кѣтѣзѣтѣрѣ, кѣрѣзнѣсѣ.
- Unerschütterlich, *a. mi ad.*, некѣзнѣтѣ, немѣзнѣтѣ, нестрѣвѣтѣверѣ; кѣнѣстѣнтѣ; —*feit*, *f.*, кѣнѣстѣнтѣ, (стѣтѣорѣнѣчѣ), нестрѣвѣтѣчѣнѣ.
- Unerschwinglich, *a. mi ad.*, чѣ не сѣ нѣтѣ дѣмѣлѣнѣ, ѣорѣмѣ, неѣзнѣтѣ (сѣзнѣ, дѣзнѣ).

- Unersetzlich**, a. mi ad., неперепаверѣ.
Unersinnlich, a. mi ad., несъзнателенъ, че на се ноте пьтанде къ минта.
Unersäglich, a. mi ad., несъпортеленъ, несъпериверѣ.
Unersichtlich, a. mi ad., неимвидетѣ, че на се ноте мѣе.
Unermiedert, a. mi ad., поръспаскъ, перепидкатѣ.
Unfähig, a. mi ad., невлаче, не-дестроиникъ, неаверѣ (перивачѣ).
Unfall, m., дпгьтларе реа, касъ синистръ, непорочире, десастръ.
Unfehlbar, a. mi ad., несминотитѣ, не-лincитѣ, пendoитѣ, секърѣ; —*feit*, f., кредингъ неминчидосъ, не-шдлччани.
Unfern, a. mi ad., ндепарте, апроне.
Unflath, m., некръциъ, скърнъвиъ, сврънъчно, свръкърѣ; — vom Menschen, скремътѣ, штеркъ.
Unflätzig, a. mi ad., скърнастѣ, свръкатѣ, некрътѣ, зоискъ.
Unförmlich, a. mi ad., деформъ, деформатѣ, сформатѣ; деспропорционатѣ; —*feit*, f., деформъгате, диспропорционе.
Unfreundlich, a. mi ad., неприетиноскъ, дисрациоскъ, непъкътѣ, некортепецъ; аспръ; врскъ; — e Behandlung, тръгъмантѣ аспръ; —*feit*, f., неприетиниъ; некортепиъ; аспрпме.
Unfriede, m., неааче, дисимцикне, дисармониъ; дпгьтрекере (вражъ).
Unfriedlich, a. mi ad., непъчитѣ, чертарецъ.
Unfruchtbar, a. mi ad., штирѣ, стернѣ, перодиторѣ, неорпатіоикъторѣ; —*feit*, f., стерпиме, штирпиме, перодире.
Unfüg, m., discordance (пердандзиелъ); тьвраре, есчесъ, некъингъ.
Unfügjam, a. mi ad., нековоиоскъ, кодачъ, овстинатѣ.
Ungeachtet, праер., тькаркъ, демп, кьтотекъ, винекъ.
Ungeachtet, a. mi ad., неведенситѣ.
Ungeahnt, a. mi ad., непересимитѣ, неаштенатѣ.
Ungebaut, a. mi ad., некъитватѣ.
- Ungeberbig**, a. mi ad., стопоритѣ, скимоситѣ, тьниоскъ; дескомъскъ.
Ungebrauchlich, a. mi ad., неситатѣ (неовичнитѣ), пенадатитѣ.
Ungebührt, f., некъингъ, дескъингъ; недрепгате; —*lich*, a. mi ad., некъинчоскъ; недрептѣ.
Ungebunden, a. mi ad., нелетатѣ; перестранскъ, десгъмантѣ, перглатѣ, нецермъритѣ; десарънатѣ; — e Rede, просъ; —*heit*, f., квергате, неатърнаре; десорпъ.
Ungebuld, f., перъдаре, несъерире, непъцигъ, неодихнъ; —*ig*, a. mi ad., перъдъритѣ; несъериторѣ, неодихнитѣ.
Ungefähr, ad., кам, ка, врео, чира; —, sub. n., касъ, оръ дпгьтларе, (касард франц.).
Ungefällig, a. mi ad., неомеоскъ, некортепецъ, пенадаторъторѣ; неплъкьторѣ.
Ungegründet, a. mi ad., негтемелитѣ, неоздатѣ; diese Nachricht ist — штиреа, ачеста на е адекъратъ.
Ungehalten, a. mi ad., тьниоскъ, тьхнитѣ.
Ungeheuer, a. mi ad., неъдъритѣ, немаскатѣ.
Ungeheuer, n., монстръ (тирънъ), лъръ де свайтъ.
Ungeheuer, a. mi ad., монстроскъ, спъимънтъчоскъ, де свайтъ; мапнѣ, кьмплитѣ, дпфрикошатѣ; оришескъ, циганткъ.
Ungehörig, a. mi ad., некъвенитѣ, некъвинчоскъ; zur — en Zeit, ла контратимнѣ, ла тимнѣ некъвенитѣ (непоривитѣ).
Ungehörjam, m., неаскълтаре, несъзнере; a. mi ad., неаскълтиторѣ, несъзнскъ.
Ungehinnt, a. mi ad., фипескъ, не-тъиестритѣ, неаъитатѣ, немо-ститѣ.
Ungelesen, a. mi ad., рьѣ венитѣ, рьѣ ситватѣ; негитместитѣ, некомодъ, престе тьнъ; das kommt mir —, ачестѣ лъкръ дпм лине престе тьнъ.
Ungelehrt, a. mi ad., некъитъроскъ, перогълаверѣ.

Ungelehrt, a. mi ad., невъчатъ, не-
 лтератъ, импорантъ; idiotъ.
 Ungelenk, a. mi ad., нековоиосъ,
 неплекъросъ; стъгначъ, недедатъ,
 педъмънатикъ.
 Ungemach, n., неkomoditate, не-
 дешънъ; аверсitate.
 Ungemächlich, a. mi ad., неkomodъ,
 педъмънатъ, престо мънъ.
 Ungemein, a. mi ad., некомънъ;
 паръ, straordinario, синаларъ;
 оорте; — schön, оорте оръмосъ.
 Ungemessen, a. mi ad., недетерминатъ.
 Ungenannt, a. mi ad., неимитъ, а-
 nonimъ.
 Ungenießbar, a. mi ad., че нъ се
 ноте гъста.
 Ungenossen, a. mi ad., das wird ihm
 nicht — hingehen, елъ нъ ва оаче
 ачесте недеденитъ.
 Ungenügsam, a. mi ad., недестъ-
 латъ, несъиосъ.
 Ungerade, a. mi ad., неуреке; не-
 егалъ, недипентъ.
 Ungerathen, a. mi ad., стрикатъ (мо-
 раличеште), деуратъ (делапраоъ),
 дешпатратъ, ръд дедатъ, ръд ко-
 стьматъ, ръд нуръитъ.
 Ungerecht, a. mi ad., недреитъ; — ig-
 leit, f., недреитате.
 Ungereimt; a. mi ad., периматъ, алъ
 (версъ); некълитъ, авсрдітъ; —
 heit, f., некълитъръ, авсрдітате,
 секътъръ.
 Ungern, ad., невъпросъ, оъръ воиъ.
 Ungesäumt, ad., данатъ, нмаидекътъ.
 Ungeschickt, a. mi ad., недешънатикъ,
 недедатъ, неаверъ, стъгначъ; —
 heit, f., недешънарѳе, неавериме,
 стъгначъ.
 Ungeschlacht, a. mi ad., неченитъ,
 можикосъ, въдърносъ; петръта-
 веръ, некълитватъ.
 Ungeschliffen, a. mi ad., неполитъ;
 вилентъ, можикосъ, грѳсоланъ.
 Ungeschmäleret, a. mi ad., нескъзътъ,
 номикшоратъ.
 Ungesittet, a. mi ad., неполитъ, не-
 кълитватъ.
 Ungestalt, ungestaltet, a. mi ad., зрлатъ,
 хадъ, дешоирзратъ, дешорпъ, де-
 оормаръ.

Ungeßört, a. mi ad., потарзратъ,
 неконтарватъ, линититъ, лъсатъ
 дла паче.
 Ungeßtaft, a. mi ad., неведенитъ.
 Ungeßüm, n., априимѳе, m. оаръ,
 мънъ исте; —, a. mi ad., оъ-
 риосъ; апригъ, исте; тарзросъ,
 зрскъ.
 Ungesund, a. mi ad., несълтосъ.
 Ungethüm, n., монстръ, спентръ.
 Ungetreu, a. mi ad., некредитосъ,
 нечалъ; неидъ.
 Ungeviß, a. mi ad., несекъръ; ан-
 доиосъ, къ андоиъръ; нештитъ;
 —heit, f., несекъритате; андоиъръ.
 Ungewissenhaft, a. mi ad., оъръ кон-
 штинъ, нъгинъ сьрзолосъ.
 Ungewitter, n., тимпестъ, тимпестате,
 оързълъ.
 Ungewöhnheit, f., дешвъдъ, недедаре.
 Ungewöhnlich, a. mi ad., straordinario
 (неомичнитъ).
 Ungewohnt, a. mi ad., недедатъ,
 дешвъдатъ.
 Ungezähmt, a. mi ad., недсмеритъ,
 дешорънатъ, неорънатъ; —heit,
 f., дешоръдъ.
 Ungezieser, n., гонгъ, гъгнаитъ, ин-
 секътъ стрикторъ, вѳрминъ (ист.
 пат.)
 Ungezogen, a. mi ad., ръд врескитъ,
 ръд едъкатъ, ръсозъчатъ; дешоръ-
 натъ; некортенецъ.
 Ungezwungen, a. mi ad., лизеръ, не-
 ситъ, неоръчатъ, неконстринсъ,
 дешвълвоиъ; непреоъкатъ, неоръ-
 птаитъ; патрзалъ, нестъдиатъ; —
 heit, f., патрзалитате, манисре
 непреоъкате.
 Unglaube, m., некрединъ.
 Ungläubig, a. mi ad., некредитосъ.
 Ungläublich, a. mi ad., де некре-
 зитъ, че нъ се ноте креде.
 Ungleich, a. mi ad., неегалъ (не-
 потривитъ); дисеринте, дисорпор-
 ционатъ, неасеменеа, неуреке,
 дешърекиатъ; —e Zahl, f., не-
 мъръ неуреке; —heit, f., не-
 егалитате; дисорпоргизне, дисе-
 ринъ, дешвъинъ, дисеритате,
 дисерцитате.
 Ungleichartig, a. mi ad., де матъръ

- dieopinre; етеропенѣ, dīcceme-
 nea, diekopdantѣ.
 Ungleichmäßig, a. mi ad., dīcпро-
 порционатѣ, necimeterikѣ.
 Ungleichzeitig, a. mi ad., неконти-
 поранѣ,
 Unglimpf, m., асприме, некръцаре.
 Unglück, n., непорокѣ, decacpъ,
 cōpте pea, adbercitate, нееричи-
 чире, нееричитате.
 Unglücklich, a. mi ad., неериче, не-
 порочитѣ; фаталѣ, cinicpъ.
 Unglücklichselig, a. mi ad., неериче;
 —feit, f., нееричире, micеризъ,
 кълмтитате.
 Unglücksfind, n., омѣ свѣптратѣ
 de cōpте, шизлѣ micерие.
 Unglücksstifter, m., къшзлѣторѣ de
 нееричире, пѣзъ pea.
 Ungnade, f., dīcрациѣ; ſich auf
 Gnade und — ergeben, a ce da
 дп дīcрецизнеа кзива.
 Ungnädig, a. mi ad., dīcрациоcѣ,
 decppeгзиторѣ.
 Ungrund, m.; лпсѣ de temelъ, не-
 temelъ, факcitate.
 Ungültig, a. mi ad., нхлѣ, фъръ ва-
 лоре.
 Ungunst, f., decаворе; dīcрациѣ.
 Ungünstig, a. mi ad., неаворѣторѣ,
 decавораверѣ; контрарлѣ.
 Ungut, a. mi ad., нз взнѣ; нешмен
 Sie es nicht für —, нз лза дп
 nъme de pъѣ.
 Ungütig, a. mi ad., неpрациоcѣ, не-
 воиторѣ de vine.
 Unhaltbar, a. mi ad., че нз ce ноте
 цинѣ, неntemelерѣ, неондатѣ;
 —feit, f., лпсѣ de temelъ.
 Unheil, n.; pъѣ, dazнъ, cтpикъчонѣ.
 Unheilbar, a. mi ad., невиндекаверѣ,
 некзраверѣ.
 Unheilbringend, a., фаталѣ, непоро-
 читорѣ.
 Unheilig, a. mi ad., профанѣ, не-
 релециоcѣ.
 Unheimlich, a. mi ad., неcокзрѣ;
 фюроcѣ.
 Unhöflich, a. mi ad., некзртенуѣ,
 църъноcѣ, неполитѣ, не'ндаторъ-
 торѣ, pъѣ edзкатѣ; —feit, f., не-
 политуѣ.
 Unhold, m., cнпирѣ некзратѣ, cнп-
 ирѣ pъѣ; cтpиолъ (it. stregone);
 —in, f., персѣонъ неплъзетѣ, хадъ.
 харкъ, фата пъдзpeлъ, cтpиолѣ,
 cтaxie.
 Uniform, f., знифортѣ.
 Universität, f., зниверцитате.
 Univerſum, n., зниверcѣ (Weltall).
 Unfe, f., вpѣокъ de кacъ; cнпъ de
 шерне.
 Unkenntlich, a. mi ad., че нз ce
 ноте кзнѣште, cкимocитѣ; —feit,
 f., cкимocитзрѣ, cкимocегъ.
 Unkeuſch, a. mi ad., невергърѣ, пн-
 гърѣ.
 Unkosten, pl., cнecе, коcтѣ.
 Unkraut, n., вкзциѣнъ, шърчипъ,
 iеръ pea.
 Unkunde, f., нештпунъ, лпсѣ de
 cперпунъ.
 Unlängſt, ad., дълнъзи, нз de мари.
 Unläugbar, v. Unleugbar.
 Unlauter, a. mi ad., некзратѣ, не-
 cтекатѣ.
 Unleidlich, a. mi ad., de неcъеритѣ,
 неcъpоpтаверѣ, de перъдатѣ.
 Unlenſbar, a. mi ad., недкмеритѣ,
 овcтинатѣ (дъpзѣ).
 Unleſerlich, a. mi ad., че нз ce ноте
 чити, нечетегѣ.
 Unleugbar, a. mi ad., че нз ce ноте
 nera; дпведератѣ, еvedinte.
 Unluſt, f., dīcзcетѣ, decнпъчере, dec-
 пгъчинуѣ; вpатѣ; keine Luſt ohne
 —, нз e poсѣ фъръ cнпнл, нз e
 ceninѣ фъръ нзopл.
 Unmanierlich, v. Unhöflich.
 Unmaßgeblich, a. mi ad., неppetи-
 циоcѣ, неppeвениторѣ (de om-
 низнеа алтора).
 Unmäßig, a. mi ad., некзмпзтатѣ,
 немъcвратѣ, nemoderatѣ.
 Unmenſch, m., неомѣ, омѣ варварѣ,
 кръдеалѣ, фepоcѣ, тpанѣ.
 Unmenſchlich, a. mi ad., неomenecѣ,
 атpоче, варварѣ; —feit, f., кръ-
 зине, варварѣ, тpаниѣ, крзп-
 тате.
 Unmerklich, a. mi ad., неcнпунѣ,
 непpичеитѣ, неoccepватѣ, не-
 цинзтѣ дп camъ.
 Unmittelbar, a. mi ad., немижлочитѣ.

- Unmöglich**, a. mi ad., престе пѣтингъ.
Unmündig, a. mi ad., миноренъ (не-
връстникъ); —*feit*, f., минорени-
тате.
Unmuth, m., зморѣ реа, деградѣ;
мъхничъне (показъ).
Unmuthig, a. mi ad., мъхнитѣ, де-
градѣтѣ, de зморѣ реа, да тоне
реа.
Unnathmlich, a. mi ad., че нѣ се
пѣте имита, неимитаверъ.
Unnatürlich, a. mi ad., неѣрескъ,
пенатѣралъ, контрапатѣралъ; де-
патѣратѣ.
Unnöthig, a. mi ad., нетревинчосъ,
нетревинторъ.
Unnützig, —*lich*, a. mi ad., неѣоноци-
торъ, ванъ, демортъ; —*e* *Mensch*,
m., омъ de нимика.
Unordentlich, a. mi ad., dicordinatъ,
переглатѣ, конѣсѣ, факсратѣ
(злитѣ); дескомпозѣ; —*e* *Leben*,
виѣтъ переглатъ, виѣтъ деградѣ-
матъ.
Unordnung, f., dicordine, переглатъ,
конѣсичъне.
Unparteilich, a. mi ad., неѣртини-
торъ, неѣртинеѣ.
Unparteilichheit, f., неѣртиниче, не-
парциалитате.
Unrassend, part., некъвенитѣ.
Unrasslich, a. mi ad., камъ вомамъ,
рѣъ дичъсѣ (заѣѣ).
Unrasslichkeit, f., волъ зморъ, дичъ-
пъсечъне реа.
Unrath, m., некъръѣѣ, скъръѣѣ,
скъръѣѣне; скреъмътѣрѣ pl.
Unrecht, a. mi ad., недирѣтѣ; ѣалсѣ;
недрѣнтѣ, недеѣзитѣ; —*e* *Schlüs-
sel*, m., кичѣ скимваръ; —*e* *Seite*,
f., досѣ; — *berichtet*, рѣъ инѣор-
маръ; — *Gut gebelht nicht*, лѣ-
крѣ de ѣхратѣ ажъѣче прѣдатѣ;
— *ankommen*, a нимѣрѣ рѣъ; не-
дрѣнтѣ, недрепѣтате.
Unrechtmäßig, a. mi ad., недеѣзитѣ,
недрѣнтѣ, недеѣзитѣ; —*feit*, f.,
недеѣзитѣ, недрепѣтате.
Unredlich, a. mi ad., недеалъ, не-
кредичосъ, неповѣ.
Unregelmäßig, a. mi ad., переглатѣ;

аномалъ, ненормалъ; —*feit*, f.,
переглатѣтате; аномалъ.

Unrein, a. mi ad., некъратѣ, скъръ-
катѣ; —*igfeit*, f., некъръѣѣ, скъръ-
кѣрѣ, скъръѣѣне.

Unrichtig, a. mi ad., неакъратѣ, не-
реглатѣ, десреглатѣ, ѣалсѣ; dic-
ordinatъ; —*feit*, f., переглатѣ-
тате, ѣалсичате.

Unruhe, f., неодичъ, неимитѣ, не-
ръпаосъ, тѣрърѣре; рѣскѣлъ;
(орѣх.) вианѣрѣ.

Unruhig, a. mi ad., неимитѣтѣ, не-
одичнитѣ, тѣрърѣтѣ; рѣскълатѣ.

Unrühmlich, a. mi ad., негѣорѣосъ,
неѣинъ гѣорѣосъ, нелъдатѣ.

Unruhstifter, m., аѣѣѣторъ de рѣ-
скѣле, рѣскъѣторъ.

Unsäglich, a. mi ad., неспѣсѣ, грѣѣ
de спѣсѣ; че нѣ се пѣте спѣне;
енѣрмѣ.

Unsanft, a. mi ad., недомѣлъ; не-
делѣкатѣ, нелъкътѣ; аспѣ.

Unschädlich, a. mi ad., нестрикъчосъ;
—*e* *Mittel*, n., мѣжѣкъ нестри-
къчосъ; — *machen*, a авате стрѣ-
къчосѣ, a тѣѣѣ пѣтереа; *den Feind*
— *machen*, a нимичѣ не дѣшманъ.

Unschäzbar, a. mi ad., нестѣмаверъ,
че нѣ се пѣте стѣма, преѣѣ.

Unschätzbar, a. mi ad., неѣинъ въ-
зѣтѣ, ѣръ вѣзъ, ѣръ лѣстра.

Unschicklich, a. mi ad., некъѣинчосъ,
некъѣиосъ; —*feit*, f., некъѣинѣ,
некъѣинѣ.

Unschlitt, n., сѣѣ, (Salg).

Unschlüssig, a. mi ad., нехѣтѣратѣ,
недегѣрминатѣ, шѣѣѣосъ, шѣ-
ѣѣторъ.

Unschmackhaft, a. mi ad., неѣсто-
осъ; неѣратѣ; некълитѣ.

Unschuldb, f., неѣинъ, неѣповѣѣѣ,
къндѣре, инѣинѣ.

Unselig, a. mi ad., неѣериче, неѣ-
роѣитѣ; стрѣкъчосъ; ѣаталъ, вѣсѣ-
тѣмарѣ.

Unser, pron., азъ пострѣ; —*eins*,
de аѣ номѣрѣ, зѣалъ de аѣ но-
мѣрѣ.

Unserige, v. *Unrige*.

Unserthalben, —*wegen*, —*willen*,
ad., ѣентѣрѣ пол, да ѣавѣреа пѣстрѣ.

- Unsicher, a. mi ad., несекрѣ, не-
 сирѣ.
 Unsichtbar, a. mi ad., невѣзрѣ, че
 нѣ се ноте ведѣ; — werden, a
 се оаче невѣзрѣ; a dicirpѣ; —
 feil, f., dicirpingr̄ nevedepimѣ.
 Unsinn, m., невзирѣ; асцрдитате.
 Unsinnig, a. mi ad., невзирѣ, нев-
 нескѣ; асцрпѣ.
 Unsinnlich, a. mi ad., несимудзирѣ.
 Unstille, f., darinz̄ зрарѣ, darinz̄ pea.
 Unstilig, v. Ungefittet.
 Unstlich, a. mi ad., неморзирѣ, де-
 правзирѣ, корзирѣ, стрикатѣ (мо-
 рализеште), десорзирѣ.
 Unstige (der, die, das), pron., азѣ
 пострѣ, де азѣ пострѣ.
 Unstāt, a. mi ad., скимзирѣ, не-
 стѣторѣ, неконстантѣ; рѣзирѣ
 (привезрѣ); — und flüchtig, вѣ-
 гавзирѣ, оѣрѣ кѣлзирѣ.
 Unstatthast, a. mi ad., че нѣ стѣ,
 че нѣ се ноте кончедѣ; ненте-
 меизирѣ, неондатѣ, оѣрѣ валоре,
 несвѣстѣторѣ; — igfeit, f., зирѣ
 de temelz̄, несвѣстирѣ.
 Unsterblich, a. mi ad., немзирѣ,
 неморзирѣ; етерзирѣ (вечникѣ); —
 feil, f., немзирѣ, неморзирѣ;
 eternitate (вечіѣ).
 Unstern, m., десастрѣ (непорочирѣ),
 сирѣ pea, decirz̄ рѣ.
 Unstflich, a. mi ad., неведенсирѣ,
 невиноватѣ, некѣлзирѣ.
 Unstellig, a. mi ad., нендоирѣ, оѣрѣ
 андоирѣ, недикзирѣ.
 Untadelhaft, a. mi ad., недеоѣматѣ,
 недеоѣмзирѣ, невиноватѣ (оѣрѣ
 кзирѣ), че нѣ се ноте деоѣма.
 Untauglich, a. mi ad., нехарникѣ,
 некѣлзирѣ, неверѣ, недесроинкѣ.
 Unten, ad., жокѣ, dedeczирѣ; von
 — auf, де жокѣ ан' сзирѣ.
 Unter, праер., сѣв, сѣв, сѣв; ан-
 тре; ан, за мижокѣ; — der
 Hand, не сѣв шѣлѣ, не аскзирѣ;
 — acht Tagen, антр'о сентзирѣ;
 — die Reute bringen, а лѣлзирѣ.
 Unter, m., (ан жокѣ де кѣрѣ),
 оанте.
 Unter (der, die, das), чезѣ дежокѣ.

- Unterabtheilung, f., сѣдестрѣ-
 мантѣ, сѣвмнѣрѣ.
 Unterdamt, n., дерегѣторѣ сѣвсѣ,
 оѣчирѣ сѣвалтернѣ.
 Untergang, m., котѣ (де мнѣ).
 Unterhalten, m., (архирѣ), архирѣ
 (мештерѣ гриндѣ).
 Unterbauch, m., пѣлече, взрѣ.
 Unterbeinkleider, pl., чорѣч не сѣ
 алѣл, сѣволзирѣ.
 Unterbinden, v., лезѣ не де сѣлѣ,
 сѣлзирѣ.
 Unterbleiben, v., антрѣрѣмзирѣ, ан-
 черѣ, рѣмзирѣ, нѣ амѣ лозѣ; ан-
 треласѣ; die Sache ist unterblieben,
 лѣкрзирѣ а рѣмзирѣ не жокѣ, а ан-
 трѣрѣмзирѣ.
 Unterbrechen, v., антрѣрѣлѣ, антрѣ-
 крѣмѣ.
 Unterbrechung, f., антрѣкрѣмѣ,
 анчезѣрѣ; ohne —, нечезѣлѣ,
 некзирѣматѣ.
 Unterbreiten, v., амтернѣ, сѣвалтернѣ.
 Unterbringen, v., пѣлѣ за адѣностѣ,
 адѣностѣлѣ, амезѣ, коллокѣ.
 Unter-der, — dessen, ad., антр'ачезѣ,
 Unterdrücken, v., анзирѣ, анмилѣ,
 сѣлзирѣ, аскзирѣ; das Feuer —,
 а стирѣ оокзирѣ; die Leidenstaf-
 ten —, а репорѣна патимѣлѣ.
 Unterdrückt, m., анмилѣторѣ, ан-
 сѣторѣ, аскзирѣ.
 Unterdrückung, f., анзирѣ, сѣ-
 пѣсѣтѣрѣ, анзирѣмантѣ, анмилѣ,
 анмилѣчезѣ: репорѣнарѣ.
 Untere (der, die, das), pron., чезѣ
 де жокѣ, анѣриорѣ.
 Untereinander, ad., аместекатѣ, кол-
 оскѣ, зна прѣсте алѣ.
 Unterfangen (sich), кѣтезѣ; антрѣ-
 приндѣ.
 Untergang, m., анзирѣ, анзирѣ (де
 сирѣ, де анѣ статѣ); рѣлѣ, стрѣ-
 нѣчезѣ; decoungarѣ.
 Untergeben, v., сѣлзирѣ, сѣлзирѣ.
 Untergebene, m.; сѣлзирѣ, сѣлзирѣ-
 натѣ, сѣлзирѣ, сѣвалтернѣ.
 Untergehen, v., анзирѣ; не кзирѣ,
 не анзирѣ; перѣ.
 Untergraben, v., сѣлзирѣ, сѣлзирѣ,
 сѣлзирѣ; стрѣлѣ (не аскзирѣ).

- Untergrabung, f., съвсърътаръ, сър-
 пьтаръ.
 Unterhalb, praep., de descăruț.
 Unterhalt, m., дитрециере, съв-
 ситингъ (пърпире, храня).
 Unterhalten, v., съвцинѣ, цинѣ de
 descăruț; —, дитрецинѣ; конвер-
 сезѣ, дикъргѣ, петрекѣ (къ чѣ-
 нева); пѣтрескѣ.
 Unterhaltend, part., конверсативѣ,
 пѣкснѣ дн пѣтречерѣ; съвцинѣтивѣ.
 Unterhaltung, f., пѣтречере, кон-
 версѣционе, дикъргѣ; съвцинѣ-
 тивнѣ.
 Unterhandeln, v., пѣроциезѣ, тратезѣ
 (дипломатѣ).
 Unterhändler, m., мѣжлоциторѣ, дн-
 тремѣжлоциторѣ, трѣгѣторѣ.
 Unterhandlung, f., пѣроциѣцине, мѣж-
 лоцире.
 Unterhaus, n., касъ de жосѣ (дн
 Anglia).
 Unterholz, n., гѣтежѣ.
 Unterjochen, v., съвжзгѣ.
 Unterjochung, f., съвжзгаре.
 Unterirdisch, a. mī ad., съвнѣмѣн-
 тескѣ.
 Unterlehre, f., съвгѣтлелѣ; вѣрвѣ.
 Unterleihen, v., аѣлз локѣ, днтрѣ
 дн кондицине, аѣлз знѣ постѣ.
 Unterlage, f., стратѣ, амтерпѣтарѣ;
 жѣпѣтѣжѣ, талпѣ (ла касъ).
 Unterland, n., цѣрѣ de жосѣ.
 Unterländer, m., локциторѣ дн цѣра
 de жосѣ.
 Unterlaß, m., ohne —, пѣкѣрматѣ,
 пѣпчѣтарѣ.
 Unterlassen, v., днтреласѣ, днчѣ-
 тезѣ, омѣтѣ, пѣ факѣ.
 Unterlassung, f., днтрелѣсѣтарѣ, о-
 мѣцине.
 Unterlaufen, v., ме вѣрѣ, трекѣ пе
 съв тѣпѣ, трекѣ дн пѣшѣрѣ;
 съвзѣргѣ; mit Blut —, вѣлчѣдѣ,
 днвинѣцигѣ.
 Unterleiste, —lippe, f., вѣзѣ de жосѣ.
 Unterlegen, v., съвнѣдѣ, пѣнѣ сѣур ...
 Unterlegung, f., съвпѣсѣтарѣ, съвпѣ-
 сезѣне.
 Unterleib, n. Bauch.
 Unterliegen, v., съвзѣкѣ; ме даѣ
 днвинѣсѣ, сѣнѣ днвинѣсѣ.
 Unterleutenant, m., съвлокоциниере.
 Untermann, m., омѣлѣ дн стѣрга.
 Untermengen, —mischen, v., днтрѣ-
 местекѣ, аместекѣ.
 Unterminiren, v. Untergraben.
 Unternehmen, v., днтрѣпнндѣ, иѣѣ
 аскѣрѣ'мѣ, ме апѣкѣ (de знѣ лѣ-
 вѣрѣ), днчѣнѣ.
 Unternehmend, part., днтрѣпннзе-
 торѣ; кѣрациосѣ, дндрѣснѣцѣ.
 Unternehmer, m., днтрѣпннзѣторѣ,
 днтрѣпннсорѣ.
 Unternehmung, f., днтрѣпнндѣре,
 днтрѣпннѣ; —geist, m., сѣпнрѣтѣ
 дндрѣснѣцѣ.
 Unterobrigkeit, f., маѣстратѣ съв-
 ординатѣ.
 Unteroffizier, m., съвоѣцирѣ (знѣтрѣ-
 ѣѣцирѣ).
 Unterordnen, v., съвординѣзѣ.
 Unterordnung, f., съвординѣцине.
 Unterpacht, f., съварѣндѣ (моад.
 съвоѣсѣцине), арѣндѣ дн а дѣа
1888
 Unterpächter, m., съварѣндѣторѣ.
 Unterpfand, n., гапѣс, пѣмнѣ (зѣ-
 логѣ); ипотекѣ.
 Unterpfändlich, a. mī ad., пѣмнѣратѣ
 (зѣлоцитѣ), датѣ de ипотекѣ; ипо-
 текарѣ.
 Unterpfarre, f., вѣкарѣатѣ (дн апѣсѣ).
 Unterpfügen, v., рековерѣс къ ара-
 трѣлѣ.
 Unterreden, v., конворѣсѣкѣ, дикъргѣ.
 Unterredung, f., конворѣре, дикъргѣ,
 конверсѣцине.
 Unterrichts, m., днвѣзѣтѣманѣтѣ, ип-
 стрѣкѣцине; лекѣцине.
 Unterrichten, v., днвѣзѣтѣ, ипстрѣзѣ,
 даѣ лекѣцинѣ; ипѣортезѣ.
 Unterrichtend, part., днвѣзѣтивѣ, ип-
 стрѣкѣтивѣ.
 Unterrichter, m., съвжзѣдѣкѣторѣ, жѣ-
 дѣкѣторѣ съвалтерѣ.
 Unterrichtsanstalt, f., амѣзѣтѣманѣтѣ
 de днвѣзѣтарѣ, ставѣрѣмѣанѣтѣ de
 ипстрѣкѣцине, шкѣлѣ.
 Unterruch, m., ѣзѣтѣ (ла ѣетѣл); сѣ-
 танѣ; сѣврокѣ.
 Untersagen, v., опрѣсѣкѣ (Verbieten).
 Untersaß, m., вѣсѣлѣ, ѣѣздатѣрѣ.

Untersatz, m., пропъ, проптеа; вазъ;
 (лог.) пропсецианеа микъ.
 Unterscheidbar, a. mi ad., че се поре
 dicrinne (осеви).
 Unterscheiden, v., dicrinrĕ (осевескĕ).
 Unterscheidend, part., dicrinriakĕ (deo-
 cesiriakĕ), descърдitiakĕ.
 Unterscheider, m., dicrinrĕtorĕ (deo-
 cesitorĕ).
 Unterscheidung, f., descrinĕsiene (deo-
 cesire), descърдitъръ, сепър-
 цiane, diĕpincъ.
 Unterschieben, v., сепилĕ, сясцитилĕ,
 пилĕ ꙗн локĕ де алĕ чева; ѿал-
 ciĕikĕ.
 Unterschied, m., dicrinĕsiene (deoco-
 sipe), diĕpincъ.
 Unterschieben, v., в. Verschleiden.
 Unterschiedlich, a. mi ad., diĕpincĕ
 (deocesirĕ).
 Unterschlächting, a. mi ad., —e Mûhl-
 rad, ротъ къ жилинĕ ꙗн жокĕ.
 Unterschlagen, v., сьвтрагĕ, аскандĕ
 (анĕ хрисовĕ), алкĕ, приндĕ (о
 скрисоре); сьвпалпĕ; сьвловескĕ;
 einem ein Bein —, а пиле кѣва
 пичорĕ; Kaffengelder —, а ѿра-
 ванĕ пьвалчĕ.
 Unterschlagnng, f., аскансъръ; прин-
 сетъръ; ѿртĕ.
 Unterschleif, m., ꙗншелътъръ, къ-
 штигĕ пелепѣитĕ, стелинатĕ (ꙗн
 лел); конгръвандъ.
 Unterschreiben, v., сьвскриĕ, сьвп-
 семнĕ (скълескĕ ꙗнсемнъ алĕ-
 чева: тьпжескĕ, тьклезĕ).
 Unterschreiber, m., сьвскриitorĕ.
 Unterschrift, f., сь-
 скринĕsiene, сьсемпътъръ; ѿртъ.
 Unterschwelle, f., прагĕ де жокĕ.
 Untersagen, v., сьвпилнĕ, пилĕ де
 descпt.
 Untersagt, a. mi ad., сьвндĕ, ꙗн-
 decarĕ, микĕ де отатъръ.
 Unterstegen, v. Besiegen.
 Untersinken, v., ме асндĕ.
 Unterst, a. mi ad., sup. челĕ маĕ
 де жокĕ.
 Untersteden, v., върĕ, сьввърĕ; ꙗн-
 трнĕ (анĕ реѿментĕ).
 Unterstehen (sich), v., кѣтезĕ, ꙗми
 iakĕ воĕr.

Unterstelle, f., локĕ дĕн зрмъ.
 Unterstreichen, v., сьвпилнĕ.
 Unterstreuen, v., ꙗнпрепресърĕ, пре-
 сърĕ п'интре ...
 Unterstügen, v., проптескĕ, разимĕ,
 сьпѿжонескĕ; сьсцинĕ, ажтĕ; а-
 ciĕrĕ, ськьртĕ.
 Unterstüßung, f., пропъ, разимĕ;
 ажторĕ, ськьрсĕ, асцинцъ, про-
 тенциене.
 Untersuchen, v., черчетозĕ, escaminĕ,
 ревѣдĕ.
 Untersucher, m., черчетърĕ, esca-
 minърĕ, ревисорĕ.
 Untersuchung, f., черчетаре, ревисине.
 Untertasse, f., ѿарѿрĕ (де каѿе).
 Untertauchen, v., асндĕ, ксндĕ.
 Unterthan, m., сьвпсĕ, сьдигĕ.
 Unterthänig, a. mi ad., сьвпсĕ, сь-
 micĕ, плекатĕ, аскьлтърĕ.
 Unterthänigkeit, f., сьвпсере, сь-
 micisene, аскьлтаре.
 Untertreten, v., калиĕ, сьвкалиĕ, кон-
 кьлĕ.
 Unterwall, m., (ѿртĕ), мапĕ
 ѿалĕ.
 Unterwärts, ad., сьпѿ ꙗнжосĕ, ꙗн-
 жосĕ.
 Unterwegs, ad., ꙗн дрѿмĕ, не дрѿмĕ.
 Unterweilen, v. Bisweilen.
 Unterweisen, v., ꙗнвѣдĕ, ꙗндиремĕ.
 Unterwelt, f., лѿмеа де жокĕ, тар-
 тарĕ, iadĕ, лѿме сьвкьларъ.
 Unterwerfen, v., сьвпнĕ, сьмитĕ.
 Unterwerfung, f., сьвпсере, сьми-
 cisene.
 Unterwinden (sich), v. Unterstehen.
 Unterwuchs, m., тѿърĕ, рĕ, арѿсѿ
 (дĕн пѣдѿе).
 Unterwühlen, v., сьсандĕ, ськьртмĕ,
 сьрнĕ.
 Unterwürfig, a. mi ad., сьвпсĕ, сь-
 micĕ, сьвординатĕ; —feit, f., сь-
 псере, сьmicisene, сьвпелĕsiene.
 Unterzeichnen, v., сьсемнĕ, сьвскриĕ
 (персѿ.) ѿрмезĕ.
 Unterzeichner, m., сьсемпъторĕ,
 сьскриitorĕ, асоциатĕ, семпътарĕ.
 Unterzeichnung, f., сьскринĕsiene;
 ѿртъ.
 Unterziehen, v., трагĕ сьпt ...; sĕh

- einer Sache —, а се днсьрчина
кз знѣ лъкръ.
- Unterziehhosen, pl., сзколзунѣ, чб-
речѣ de іѣрнъ.
- Unterzug, m., грндъ проитѣоре.
- Unthat, f., ѳагъ реа, проклогѣ,
кримъ, влѣстѣмъщѣ.
- Unthätig, a. mī ad., нелзкръторѣ,
препетъторѣ, неактивѣ; ленешѣ,
зъкрѣѣ; —feit, f., нелзкръ, не-
лзкрърѣ, препетѣ, неактивѣтате;
lene.
- Untheilbar, a. mī ad., нештѣрѣ-
верѣ, че нз се пѣте десѣрѣ;
песепараверѣ.
- Unthier, n., ѳѣръ крздъ, монстръ.
- Unthunlich, a. mī ad., че нз се пѣте
ѳаче.
- Unthief, a. mī ad., сззнѣ, вздоцѣ.
- Unthiese, f., vadѣ.
- Untrennbar, a. mī ad., недесѣр-
ѣверѣ, песепараверѣ.
- Untrue, a. mī ad., некрѣдѣчосѣ,
нелеаѣ.
- Untrue, f., некрѣдѣгъ, нелеаѣтате.
- Untrüglich, v. Untrüglich.
- Untröst-bar, —lich, a. mī ad., не-
тѣнъгѣетѣ.
- Untrüglich, a. mī ad., нештѣгъторѣ,
неѳаѣсѣ, носѣтивѣ; —feit, f., нештѣ-
гѣчѣне, неѳаѣсѣтате.
- Untüchtig, a. mī ad., нехарникѣ, не-
кѣначе, недестѣоинѣкѣ, неаверѣ;
—feit, f., нехѣрнѣчѣ, некѣпѣче-
тате, недестѣоинѣчѣ, неаверѣтате.
- Untugend, f., вѣгѣѣ, днвѣдъ рѣдъ,
сѣдѣре; деѳѣнтѣ.
- Unüber-dacht, —legt, a. mī ad., не-
сокѣтѣтѣ; —legtheit, f., несокѣтѣгъ.
- Unüberseh-bar, —lich, a. mī ad., не-
тѣрѣѣнѣтѣ, вастѣ.
- Unübersteiglich, a. mī ad., че нз се
пѣте стрѣвѣтѣ; —e Hinderniß,
недеѣ не'наѣрсѣ.
- Unüberwindlich, a. mī ad., че нз се
пѣте днвѣнѣ.
- Unumgänglich, a. mī ad., неанѣратѣ,
некѣпѣтѣраверѣ; недѣсѣнѣсаверѣ,
неатѣнавѣрѣ.
- Unumstößlich, a. mī ad., недерѣтѣ-
рѣтѣ, нечерѣкѣскрѣсѣ; авсолѣтѣ, сѣ-
веранѣ.
- Unumstößlich, a. mī ad., че нз се
пѣте репѣрѣнѣ, рѣстарѣна.
- Unumwunden, a. mī ad., десѣвогѣтѣ,
рѣсѣикатѣ, десѣкрѣкатѣ, не ѳаѣѣ,
ѳѣръ ресерѣвѣ, несѣѣтѣ.
- Ununterbrochen, a. mī ad., нептрѣ-
рѣнтѣ, некѣрѣшатѣ.
- Ununterrichtet, a. mī ad., неувѣдатѣ,
неѣнѣорѣшатѣ.
- Unverständlich, a. mī ad., нескѣм-
взавѣрѣ, нестрѣмѣтаверѣ; —feit,
f., нескѣмвѣчѣне, нестрѣмѣтѣчѣне.
- Unverändert, a. mī ad., нескѣмвѣатѣ,
нестрѣмѣтѣтѣ.
- Unverantwortlich, a. mī ad., че нз
се пѣте десѣвѣнѣ, неѣрѣтѣтѣ, не-
ѣрѣтаверѣ.
- Unveräußerlich, a. mī ad., неп-
стрѣнавѣрѣ, че нз се пѣте дн-
стрѣна.
- Unverbesserlich, a. mī ad., компѣ-
нѣтѣ, депѣнѣтѣ, че нз се маѣ пѣте
дндрѣпта, корѣне; ѳѣрѣ стрѣ-
катѣ, ѳѣрѣ корѣнтѣ.
- Unverbessert, a. mī ad., недрѣптѣтѣ,
некорѣсѣ.
- Unverbindlich, a. mī ad., некорѣте-
неѣѣ, недатѣорѣторѣ.
- Unverbrenn-bar, —lich, a. mī ad.,
че нз пѣте арѣде.
- Unverbrüchlich, a. mī ad., невтѣрѣ-
мѣтѣ, нескѣмвѣатѣ.
- Unverbunden, a. mī ad., нелегатѣ
недатѣорѣтѣ, неовлегатѣ.
- Unverbürgt, a. mī ad., несекѣрѣ,
нептрѣ карѣ нз сталъ знѣѣ.
- Unverdient, a. mī ad., немерѣтѣтѣ.
- Unverdrossen, a. mī ad., невоносѣтѣ,
непрепетъторѣ, непчетѣтѣ.
- Unvereinbar, a. mī ad., че нз се
пѣте знѣ, нештѣкѣавѣрѣ.
- Unvereint, a. mī ad., незнѣтѣ, дѣсѣ-
нѣтѣ.
- Unverfälscht, a. mī ad., неѳаѣсѣѣ-
катѣ, нестрѣкатѣ; сѣмѣлъ, кѣратѣ,
патѣралѣ.
- Unverfänglich, a. mī ad., ѳѣръ пре-
пѣсѣ, нештѣгъторѣ, неѳаѣсѣ.
- Unvergänglich, a. mī ad., нетрѣкѣ-
торѣ, пѣрѣреа ѣпѣторѣ, неорѣ-
талѣ, неорѣторѣ.
- Unvergeßlich, a. mī ad., незнѣавѣрѣ;

- feit, f., неітаре, меморія п-ррера цінаторе.
- Unvergleichlich, a. mi ad., неасетъ-наверѣ; неадъзраверѣ, некомпъраверѣ.
- Unverhältnißmäßig, a. mi ad., непропорціонатъ, деспропорціонатъ.
- Unverhofft, a. mi ad., несператъ, неаштентатъ, непревѣзатъ.
- Unverhohlen, a. mi ad., не оагъ, неаскынсѣ, априетъ, оръакъ.
- Unverjährbar, a. mi ad., че нъ се perde prin prescripziune (ан леѣ), непрескрісѣ.
- Unverkäuflich, a. mi ad., че нъ се pôte vinde, нестрънаверѣ.
- Unverfennbar, a. mi ad., анведератъ, априетъ, маниѣстъ, кларъ.
- Unverfugt, a. mi ad., нескертатъ, непрескертатъ, неѣгъзатъ, оръ daznъ.
- Unverletzbar, —lich, a. mi ad., невъгъмаверѣ; сакросоънтъ; —feit, f., невъгъшаре; сакросоънденіъ.
- Unverlezt, a. mi ad., невъгъшатъ.
- Unvermeidlich, a. mi ad., некондъбраверѣ, неатънаверѣ.
- Unvermeint, a. mi ad., несокоитъ, непревѣзатъ, неаштентатъ.
- Unvermerkt, a. mi ad., несімѣтъ, неосімѣте, неосерватъ, невъгатъ ан самъ.
- Unvermischt, a. mi ad., неместекатъ; крпатъ.
- Unvermögern, n., невтѣандъ; некъпъчетате.
- Unvermögend, part., невтѣачосѣ, некъпаче, неаверѣ.
- Unvernünftig, a. mi ad., перъспікатъ, недісрісѣ.
- Unvernunft, f., ліксъ de minte, не-внпъ.
- Unvernünftig, a. mi ad., немінтосѣ, пераціонатъ, незнѣ.
- Unverrichtet, a. mi ad., неоънтѣтъ, несекстатъ (неіспрѣвѣтъ).
- Unverrückt, a. mi ad., немішкатъ дін локъ; таре ла локъ, ставерѣ, константе, нештатверѣ.
- Unverschämt, a. mi ad., перъшпнатъ, сорхнатъ (образнѣкъ); —heit, f., перажине, сорхнтърѣ.
- Unverschämtheit, a. mi ad., неспі-мънатъ, неспрѣетъ.
- Unverschuldet, a. mi ad., пендаторатъ; невіноватъ, некъпачѣ, немеритатъ.
- Unversehen, ad., де-не-аштентате, оръ veste.
- Unversehrt, a. mi ad., неарісѣ, невъгъшатъ; нестрікатъ, антретъ.
- Unversiegbar, a. mi ad., недесекатъ, недесекаверѣ.
- Unversegelt, a. mi ad., несімѣтъ, дескисѣ.
- Unverschönlich, a. mi ad., нештѣкатъ, нештѣкаверѣ, dъshinanș de mörte.
- Unversorgt, a. mi ad., негрѣцѣтъ, непровѣзатъ; неашезатъ.
- Unverstand, m., непрічелере, немінте, нежъдекатъ, простѣ.
- Unverständlich, a. mi ad., негделегторъ, непрічелѣторъ.
- Unverständlich, a. mi ad., перъспікатъ, негделесѣ; оскертъ.
- Unvertigbar, a. mi ad., че нъ се pôte scripi, десрѣдъчина.
- Unverträglich, a. mi ad., діскордантъ, недисоціаверѣ, нештѣкаверѣ; непраптікаверѣ; нескерпѣтъ, репъшнторъ; —feit, f., нештѣкъчале, репъшпанцъ.
- Unverwahrt, a. mi ad., неѣстратъ, неконсерватъ, неѣзѣтъ.
- Unverwandt, a. mi ad., перепторсѣ, дпонтъ, аджнатъ.
- Unverwehrt, a. mi ad., неопрѣтъ, іертатъ, сзѣерѣтъ.
- Unverwundbar, —lich, a. mi ad., че нъ се pôte scripa, рѣпа.
- Unverzagt, a. mi ad., недескрпнатъ, неорікатъ, оръ тѣмъ.
- Unverzäglich, a. mi ad., неіертаверѣ.
- Unverzäglich, a. mi ad., неатънатъ, негръзѣетъ, андатъ, нмаідекѣтъ.
- Unvorsichtig, a. mi ad., непревѣзторъ, несокоитъ; індіскретъ; —feit, f., непереведере, несокоитѣ.
- Unwahr, a. mi ad., неадевратъ, оалсѣ; —heit, f., неадеврѣ, оалсетате; мпчънъ.
- Unwahrheitsmäßig, a. mi ad., непро-ваверѣ.
- Unwandelbar, a. mi ad., нестрѣ-

- mxtatš, peskimsatš, oincatš, a-
 цинтатš.
 Unwegsam, a. mi ad., неправтика-
 верš, стрикатš (дрѣмš).
 Unweigerlich, a. mi ad., оъръ оп-
 пноре, оъръ грехтате.
 Unweit, ad., нз департе, апроне.
 Unwerth, a. mi ad., невалоре, предš
 de nimika.
 Unwesen, n., discordiæ, азатере, а-
 вксš.
 Unwiderleg-bar, —lich, a. mi ad.,
 че нз се поте репорьдо, дн-
 ведератš.
 Unwiderstlich, a. mi ad., перево-
 каверš, че нз се поте режа.
 Unwidersprechlich, a. mi ad., че нз
 се поте конгразице, днведератš,
 манифестš.
 Unwiderstehlich, a. mi ad., невинсš,
 прѣпкитте, да че нз поцл ресисте.
 Unwiderbringlich, a. mi ad., кз то-
 талš пердштš, перекъштгаверš.
 Unwille, m., одераре, десгзсгš,
 decdemnš; mit —n, кз тѣхпире.
 Unwillig, a. mi ad., одератš, де-
 сгзстатš, decdemnatš, тѣхпирš.
 Unwillkürlich, a. mi ad., оъръ воиъ,
 престе воиъ.
 Unwirkfam, a. mi ad., оъръ ресл-
 татš, нефолоситорš.
 Unwirthbar, a. mi ad., нелокитš,
 некзлитаверš, гърьситš, дешертš.
 Unwissend, a. mi ad., пenvьцатš,
 пештиторš, импорантš.
 Unwissenheit, f., пештиндъ, пenvь-
 цьтъръ, импорандъ.
 Unwissentlich, ad., приа пештиндъ,
 пештиндš.
 Unwohl, a. mi ad., несъпътосš, нз-
 vine; medicusš, рѣš диспсš; —
 sein, n., medicuscecidie, несъпъ-
 тате.
 Unwürdig, a. mi ad., немеритторš,
 nedemnš (невредникš).
 Unzahl, f., нзмърš петърцинитš, кь-
 тьците непзмърверъ, инфинитате.
 Unzahlbar, a. mi ad., че нз се поте
 пьти.
 Un-zählbar, —zählig, a. mi ad., не-
 нзмърверš.
 Unze, f., зпцъ.
- Unzeit, f., конгратимоš, тимпš не-
 квенитš.
 Unzerstörbar, a. mi ad., нестрика-
 верš, че нз се поте стрика.
 Unzertrennlich, a. mi ad., несепара-
 верš, nedескърциверš; —zeit, f.,
 консодире индивидуалъ.
 Unzucht, f., десоръš, десоръпаре,
 ливовš (libido).
 Unzüchtig, a. mi ad., десорънатš,
 лксхриосš.
 Unzufrieden, a. mi ad., nendestълатš,
 nemъдъмитš; —heit, f., nende-
 стъларе, nemъдъмипре.
 Unzulänglich, a. mi ad., де каре нз
 те поцл апроиѣ, да каре нз поцл
 интра.
 Unzulänglich, unzureichend, a., нз де
 ажксš, кз липсъ; —zeit, f., не-
 ажкзвере, неажкпсъръ.
 Unzulässig, a. mi ad., че нз се поте
 кончедо.
 Unüberlässig, a. mi ad., несекрш,
 некрезктš, кз некредере; не-
 стъторš; —zeit, f., несекрштате,
 некрезъмантš, нестъториъ.
 Unwedemüßig, a. mi ad., некоръ-
 онзеторš, некъвенитš (непотри-
 витš), оъръ сконš.
 Unweideutig, a. mi ad., nendoitš,
 лъмхритš.
 Uerrig, a. mi ad., вѣакš, дпкълатš,
 сипузалš, возпктосš; лксксосš;
 дешертš, ванš; —zeit, f., вѣечиъ,
 возпктате; лксš.
 Urahn, m., стръвкшš, протопъринте,
 стрътошš.
 Uralt, a. mi ad., стръвекш.
 Urältern, pl., стръвкш, примипъ-
 ринцл, протопъринцл.
 Ursprung, m., прималš дпчептš,
 припчинш.
 Urbar, a. mi ad., кзлитатš, лкратš;
 — machen, a спарце, а кзлита
 пьмантѣлš.
 Urbegriff, m., идеъ примитивъ.
 Urbild, n., прототипш, орипналш, ар-
 хетипш.
 Urfest, m., стрънепотš.
 Urfehde, f., жъръмантš де а нзцл
 ръсвзна.
 Urform, f., оортъ примитивъ.

- Urgroßalter, pl., стръанѣ де стръ-
вѣнѣ.
- Urgrund, m., казсъ примитивъ, ѿандѣ
примитивъ.
- Urheber, m., зрѣиторъ, плъсчѣиторъ,
авкторъ, дичевъторъ, къшвѣторъ.
- Urin, v. Harn.
- Urkraft, f., виръте примитивъ, търѣ
примитивъ.
- Urfunde, f., докзмантъ, зрикъ (o-
rigo, origine); хрисовъ, скри-
птаръ, днстръмантъ; — dessen,
спре днкредингаре.
- Urfunden, v., адеверезъ, мъртърѣ-
сескъ, автентичезъ.
- Urfundenlehre, f., дипломатикъ.
- Urfundlich, a. mi ad., de адеверингъ,
de докзмантъ, de кредингъ, ас-
тентикъ.
- Urlaub, m., кончедѣ, ларе de воѣ
(de а къльторѣ).
- Urne, f., зрнъ (васъ за аргѣл).
- Ursach, m., змъвръ, вохръ (Ursach-
sch).
- Ursächlich, ad., днтр'одатъ, рънеде.
- Urquell, m., прималъ исворъ, прѣма
казсъ, ориѣне.
- Ursache, f., казсъ, причѣнъ; къшъ-
пътаръ (it. cagione); рачѣне;
принчѣлѣ; дидемнъ.
- Ursächlich, a. mi ad., че късѣтъ,
къшънъ, каскалъ, къшвѣтѣлъ, къ-
сѣтѣлъ.
- Urschrift, f., ориѣналъ, авторѣлъ.
- Ursprache, f., лимъ примитивъ.
- Ursprung, m., ориѣне, дичевътъ,
принчѣлѣ, ѿмътъ (овершѣ).
- Ursprünglich, a. mi ad., ориѣнарѣ,
примитивъ, de дичевътъ.
- Ursstoff, m., матерѣ примъ, эле-
мантъ.
- Urtheil, n., жъдекатъ, сѣнтингъ;
—, сокотингъ, пърере, опинѣне.
- Urtheilen, v., жъдекъ, ѿакъ жъде-
катъ, пронзѣнѣ сѣнтинга; —,
дми даъ пърере.
- Urtheilsfähig, a. mi ad., къпаче de
а жъдека, децотѣнѣ а жъдека.
- Urtheilskraft, f., —vermögen, n.,
пътере жъдектѣвѣ, жъдекатъ.
- Urtheilsspruch, m., сѣнтингъ, хотъ-
раре жъдеѣаръ.
- Urtheil, n., сѣнтингъ, делѣвератъ.
- Urvolk, n., поноръ примитивъ.
- Urwort, v. Stammwort.
- Urzeit, f., тимъ примитивъ.
- Ursprung, m., статъ примитивъ.
- Uso, n., (перѣц.), зсѣ.

В.

- В, a dovezetí mi doza literъ дн
аѿазетѣлъ цертанъ, се чѣтеште
ка ѿ.
- Vacant, a., вакантъ; дешертъ.
- Vacanz, f., вакангъ.
- Vacciniren, v., вакчѣнъ, адъескъ
(посъескъ).
- Vag, a., пестаторъ, змъгъторъ дн
локъ дн локъ.
- Vagabund, m., вагабондъ, телелъ,
перде-варъ.
- Valuta, f., валътъ, валоре.
- Valet, n., ретасъ вѣнъ.
- Valviren, v., девалвезъ.
- Vampir, m., вампѣръ, стрѣролъ; знъ
ѿлъ de веспертѣлъ (че сѣне сѣнѣ).
- Variation, f., варѣѣне.
- Vanille, f., ванѣлъ (пълѣтъ).
- Varinaß, m., варѣнъ (ѿелъ de табакъ).
- Vasall, m., васалъ, ѿездатаръ.
- Vasall-eid, m., —pflicht, f., ѿмъѣлъ,
ѿвлеръѣне de васалъ.
- Vasallschaft, f., васалатъ; —in, f.,
васалъ.
- Vase, f., васъ (de ѿлорѣ).
- Vater, m. пъринте, татъ; der heilige
—, m., папа.
- Väterchen, n., тѣткъ, пърингѣлъ.
- Vaterhaus, n., касъ пъринтѣскъ.
- Vaterherz, n., инѣмъ de пъринте.
- Vaterland, n., патрѣ, цѣръ пагалъ.
- Vaterländisch, a., патриотикъ.
- Vaterlands-freund, m., патриотъ;
—liebe, f., патриотѣмъ.
- Väterlich, a., пъринтѣскъ.
- Vaterliebe, f., амѣре пъринтѣскъ.

кавса; es ist auf meine — ge-
sehen, es ц'ам къшанатъ ачоста.
Beranschaulichen, v. пнѣ днаиатеа оки-
лорѣ, даѣ о идеъ киаръ, днведережѣ.
Beranschlagen, v., предъескѣ.
Beranstalten, v., прогътескѣ; дес-
пнѣ, пнѣ ла оръндѣиаръ.
Beranstaltung, f., прогътире, деспн-
сеционе.
Berantworten, v., респнѣдѣ, даѣ
сѣмъ (= сѣмъ), къвнѣтѣ; сѣч —,
ме 'ндрептедежѣ, скзѣ, жвстиѣикѣ.
Berantwortlich, a., респнсаверѣ;
скзсаверѣ.
Berantwortlichkeit, f., респнсаве-
ритате.
Berantwortung, f., дапе де сѣмъ,
дндрептъцире; (risico) перикѣѣ;
скзсаре, жвстиѣикъцине; auf Ihre
—, пе реопondereа, пе сѣма
дѣмитале; einen zur — ziehen, а
трапе пе чинева ла дапе де сѣмъ.
Bearbeiten, v., пнѣ, даѣ дн лѣкрѣ;
прелѣкрѣ; bearbeitete Eisen, ѣерѣ
прелѣкратѣ.
Bearbeitung, f., пнере дн лѣкрѣ.
Beargen, einem etwas, v., иаѣ дн
пнме де реѣ; дескзвнѣцежѣ, дес-
провежѣ.
Bearmen, v., те съръческѣ.
Bearmung, f., съръчире, къдере дн
съръчирѣ.
Bearnen, v., деженерѣ.
Bearzationieren, v., вѣндѣ ла тежарѣ,
ла лѣчиръцине, даѣ ла къте веке
(ард.).
Beräufertlich, a., днстръинаверѣ, че
се пѣте винде.
Beräufertn, v., днстръинежѣ; вѣндѣ.
Verbieten, v., сѣршескѣ (ѣина)
кокнѣдѣ; ресконѣ, ардѣ (пънеа).
Verbalinjurie, f., инжирѣ ворвалъ.
Verband, m., лерътъръ, вѣндаѣѣ;
ѣиг. зпире.
Verbannen, v., проскриѣ; есизежѣ,
десдережѣ (съръзнескѣ), сгонескѣ.
Verbannung, f., проскриере; есизѣ,
(съръзнѣ, игонире).
Verbauen, v., сѣршескѣ (ванѣ), ка-
сеѣкнѣдѣ; днкидѣ къ зидѣ; даѣ
Licht —, днкидѣ лѣмина, иаѣ ве-
дереа къ зидиреа.

Verbauen, v., те церънѣскѣ, де-
винѣ простѣ.
Verbeissen, v., цинѣ къ динѣтѣ; пре-
ѣакѣ; seinen Neger —, а'шѣ дн-
гире неказѣѣ; даѣ Lachen —, а
цинѣ рѣсѣѣ; sich die Zähne —,
а'шѣ стрѣка динѣтѣ (мзѣкнѣдѣ о
пѣтръ шѣл дн вѣкате).
Verbergen, v., аскнѣдѣ; sich verbor-
gen halten, а сѣа аскнѣсѣ.
Verbergung, f., аскнѣдере; ѣиг. пре-
ѣкътъръ.
Verbesserer, m., корректорѣ, дндре-
птъторѣ, днвнптъциторѣ; реѣор-
мъторѣ.
Verbesserlich, v., корриѣверѣ, че
се пѣте днвнптъци; реѣормаверѣ.
Verbessern, v., коррегѣ, днвнптъ-
дескѣ; реѣормѣ.
Verbesserung, f., коррекцине, дн-
внптъцире; реѣормъ.
Verbesserungsgeist, m., спирѣтѣ де
реѣормъ.
Verbeten, v., кърѣѣдѣ прип рѣгъчине
пъкателе.
Verbeugen, sich, v., а се днкина (=
inchinarsi, ital.); а се плекѣ, а
ѣаче реверинѣѣ.
Verbeugung, f., днкинъцине, реве-
ринѣѣ.
Verbiegen, v., стръмѣѣ, (п. е. кейа
днторкнѣдѣ).
Verbieten, v., опрескѣ; —, а. п.,
онпире (= proibire ital.).
Verbilden, v., десѣормѣ, десѣирѣ,
даѣ крештере ерронеѣ.
Verbinden, v., коллегѣ, лерѣ ла зѣѣ
локѣ; днкеѣѣ, днвинѣ, комвинѣ
(дѣцеле); днпрежнѣ; адиежѣ, ѣ-
пескѣ; овлетѣ, дндаторежѣ; sich
—, а се логоди; а се вѣзна;
sich zu etwas —, а се овлетѣ, а
се лера; sich für Jemanden —,
а да вадѣ (кезъшиѣ) пептрѣ чѣ-
нева; sich Einem —, а дндторѣ
пе чинева (ѣѣкнѣдѣ вѣрѣѣ сѣр-
внѣѣ); sich etlich —, а се вѣ-
сѣторѣ.
Verbindlich, a., овлетъторѣ, дѣторѣ.
Verbindlichkeit, f., овлетъцине, дн-
дѣторире; рекъпштинѣѣ.
Verbindung, f., лераре (де о рѣнѣ);

- амвинаре, комвинѣзіне; етра-
псѣѣзіне (de oil la legatari de
кърѣ); зпире, конѣдерѣзіне;
in — mit Jemanden stehen, а ста
ан перѣзіне из чинева.
- Verbindungsstrich, m., линіоръ де
зпире (ан пѣтѣѣзіне).
- Verbindungswort, n., (грам.) кон-
жнѣзіне; конѣлъ (лоѣкѣ).
- Verbitten, sich etwas, v., опрескѣ
пріа рѣгѣмѣнѣ, рогѣ а ѳі скѣ-
тѣ (de чева), рогѣ а нѣ се ѳаче
чева; diese Bemerkungen verbitte
ich mit, те рогѣ сѣ нѣ мѣ ѳачѣ
старѣ ѳсѣрѣзіні.
- Verbittern, v., амѣтѣрѣскѣ (= ina-
marire ital.), амѣвѣнезѣ (о вѣ-
крѣ); einem das Leben —, а
амѣрѣ вѣаца кѣва.
- Verbitterung, f., амѣрѣчѣне; ѳіг.
амѣвѣнѣтѣрѣ; неказѣ.
- Verblasen, v., амѳамезѣ (колорѣ ла
пѣкѣрѣ).
- Verblasen, v., а се пѣлѣ, (= pallir фр.)
- Verblättern, v., перѣѣ (локѣлѣ ан
карте), ѳоінѣѣ.
- Verbleichen, v.; амкоперѣ кѣ влекѣ
(тинѣка аѣлѣ).
- Verbleiben, v., спарѣѣ.
- Verbleiben, v., рѣтѣнѣ, рѣстаѣ, стаѣ;
ich verbleibe Ihr Diener, сѣнѣлѣ аѣ
Дѣмѣтѣло сѣрѣѣ.
- Verbleichen, v., те амѣпѣлѣскѣ, те
амѣлѣвѣнѣскѣ; те вѣштезѣскѣ;
морѣ; der Verbliehene, рѣпѣсѣтѣлѣ;
des Todes —, а мѣрѣ.
- Verbleien, v., а пѣлѣмѣлѣ.
- Verblenden, v., а орѣвѣ, амѣкѣ де орѣ,
іаѣ вѣдерѣа; амѣѣскѣ; адѣмѣ-
нѣскѣ.
- Verblendung, f., орѣвѣрѣ, амѣѣрѣ.
- Verblüffen, v., зѣмѣскѣ, сѣлѣмѣнѣтѣ;
деконѣрѣтезѣ, адѣкѣ ан конѣѣ-
сізіне.
- Verblüfft, a., зѣмѣтѣ, сѣлѣмѣнѣтѣтѣ,
деконѣрѣтѣтѣ, конѣѣскѣ.
- Verblühen, v., деѳолорѣште, і трѣче
ѳлорѣа.
- Verblümt, a., ѳігѣратѣ, амѣлорѣтѣ,
мѣтѣорѣтѣ, амѣлорѣтѣ (сѣлѣѣ); —
leben, а лорѣвѣ амѣлорѣчѣште, кѣ
- метѣорѣтѣ; —er Weise, конѣрѣтѣ,
ѳігѣратѣ.
- Verbluten, v., а перѣе мѣлѣтѣ сѣѣ
тотѣ сѣпѣлѣ; ѳіг. а'мѣ перѣе тотѣ
авѣрѣа; die Wunde hat sich ver-
blutet, мѣга а амѣтѣтѣ де а, амѣ
сѣпѣрѣа.
- Verblutung, f., сѣпѣрѣтѣрѣ, перѣ-
дерѣ де сѣпѣе.
- Verbotnen, v., іпотѣчѣзѣ о пѣлѣ.
- Verbohren, v., ѳѣрѣделѣскѣ пе де-
лѣтѣрѣ.
- Verborgen, v., амѣпрѣмѣтѣ, даѣ пе
кредѣтѣ.
- Verborgen, a., амѣкѣнѣскѣ; сѣкрѣтѣ
(сѣкрѣта, вѣрѣѣ конѣнѣ ла арѣ.);
im —en, ан сѣкрѣтѣ; —es Fach,
амѣкѣнѣтѣрѣ.
- Verborgenheit, f., амѣкѣндѣрѣ, сѣкрѣ-
тѣтѣ; сѣнѣтѣрѣтѣтѣ, рѣтраѣрѣе.
- Verbot, n., орѣрѣе, орѣрѣзіне (=
prohibitione it.); — der Ausfuhr,
нѣспѣрѣтѣзіне; — der Einfuhr,
нѣспѣрѣтѣзіне; —ene Waare,
мѣрѣѣ орѣрѣтѣ, де конѣрѣѣвѣнѣ.
- Verbrämen, v., тѣвѣскѣ кѣ гѣлонѣ,
гарнѣсѣзѣ.
- Verbrämnung, f., тѣвѣтѣрѣ, гарнѣтѣрѣ.
- Verbrannt, part., арѣскѣ, пѣлѣтѣ де
ѳѣрѣ.
- Verbraten, v., те ѳірѣ де кѣлѣѣрѣ.
- Verbrauch, m., конѣѣмѣзіне.
- Verbrauchen, v., конѣѣмѣтѣ, мѣкрѣсѣскѣ.
- Verbrauen, v., конѣѣмѣзѣ (ѳѣкѣнѣѣ
верѣ).
- Verbrausen, v., амѣѣтѣ де а клѣкѣтѣ.
- Verbrechen, v., спарѣѣ; рѣтѣнѣ; ѳакѣ
крѣмѣ, ѳѣрѣ-де-лѣе; was hat
er verbrochen? че рѣѣ а ѳѣкѣтѣ?
Verbrechen, n., крѣмѣ, ѳѣрѣделѣе,
нѣлѣрѣзіне, вѣнѣ.
- Verbrecher, m., крѣмѣнѣлѣ, вѣпѣватѣ.
- Verbrecherisch, a., крѣмѣнѣлѣ.
- Verbreiten, v., рѣспѣндѣскѣ, сѣнѣлѣ.
- Verbreitung, f., рѣспѣндѣрѣ; деѣлѣ-
гѣзіне.
- Verbrennen, v., арѣе, сѣ пѣтрѣче,
конѣѣмѣ арѣнѣѣ; zu Asche —, а
прѣѳаче ан чѣнѣшѣ; sich an Mes-
seln —, а сѣ арѣкѣа.
- Verbrennen, n., Verbrennung, f., ар-
ѳѣрѣ, конѣѣмѣтѣе дрѣн ѳѣкѣ.

Verbrennlich, a., arзиверѣ, че ноте
 нрдо.
 Verbriefen, v., докзмантезѣ, дово-
 децкѣ нрпа скрпцѣ; ſich für Je-
 manden —, а да вадѣ нр скрпцѣ
 гентрѣ чинеса, а се лега нрпа
 скрпцѣ.
 Verbriefung, f., овлетѣцисне скрп-
 нтѣрѣрѣ.
 Verbringen, v. Zubringen.
 Verbröckeln, v., demixѣ.
 Verbrüdern, ſich, v., оратерницезѣ,
 те нрорѣцескѣ.
 Verbrüderung, f., нрорѣцере, ора-
 терницецисне.
 Verbrühen, v., опѣрескѣ.
 Verbrunsten, v., нрчегѣ дела кои-
 тѣрѣ (оѣрезе).
 Verbuhlt, a., датѣ ла оemel, прѣ-
 нзрварѣ.
 Verbuhtheit, f., прѣкзрвѣ, кокетѣрѣ.
 Verbunden, v., знитѣ, легатѣ; ове-
 ратѣ, ндеторатѣ; нмвинатѣ.
 Verbünden, v., легѣ, коллетѣ; кон-
 оедерезѣ; ſich —, те нрсодеескѣ,
 алнезѣ, коноедерезѣ.
 Verbündete, m., коноедератѣ, ал-
 латѣ, аллегатѣ.
 Verbündung, f., легѣ, коноедерѣ-
 цисне.
 Verbürgen, v., даѣ вадѣ (кезѣнѣ),
 нзциснезѣ, гарантезѣ; ассекарѣ;
 ich verbürge es Ihnen, те ассе-
 крѣ, те нркрединеzezѣ, стаѣ знѣ.
 Verbürgung, f., гарантисаре, гарантѣ.
 Verdacht, m., прензсѣ (вѣнзисалѣ);
 in — kommen, а кѣдѣ нр прен-
 зсѣ; — ſchöpfen, а авѣ прензсѣ.
 Verdächtig, a. mi ad., нз прензсѣ;
 das ſcheint mir —, аста ми се
 наре нз прензсѣ.
 Verdächtigkeit, f., прензсѣ.
 Verdächtigen, v., а авѣ прензсѣ, а
 вѣнзи.
 Verdämmen, v., а ставлѣ.
 Verdämmen, v., осѣндеескѣ, влѣстемѣ,
 репроезѣ; zum Tode —, а осѣнди
 ла нортѣ.
 Verdämmlich, a., де осѣндитѣ, влѣ-
 стемаверѣ.
 Verdammniß, f., перзѣцисне вечникѣ
 (дзѣнѣ нортѣ).

Verdämmung, f., осѣндѣ, конде-
 ммѣцисне.
 Verdampfen, v., осѣмѣзѣ, свано-
 рѣзѣ; viel Tabak —, осѣнѣ нрпѣ
 тѣтѣнѣ; — lassen, оакѣ сѣ сва-
 норе.
 Verdampft, a., нрпѣосѣмитѣ.
 Verdanken, v., а ои дѣторѣ рекѣно-
 штинѣ, а ои овлетѣтѣ нрпа.
 Verdauen, v., мисѣрескѣ, кокѣ.
 Verdäulich, a. mi ad., мисѣрѣосѣ,
 лесе де мисѣрѣтѣ.
 Verdäulichkeit, Verdauung, f., мис-
 сѣрѣцисне.
 Verdauungskraft, f., оавлѣтѣтѣ мис-
 сѣрѣтѣ.
 Verdauungsmittel, n., дисѣрѣтѣ, мис-
 сѣрѣтѣ.
 Verdauungssaft, m., змеzezѣ дисѣ-
 сѣтѣ.
 Verdauungsschwäche, f., сѣмѣцисне
 де мисѣрѣтѣ.
 Verdeck, n., подѣлѣ нрѣелѣ, коверѣ.
 Verdecken, v., аккоперѣ; оир. аскандѣ.
 Verdeckung, f., аккоперѣ; аскан-
 дѣре.
 Verdenken, v., цинѣ де рѣѣ, репрѣ;
 das kann mir Niemand —, н-
 мене нз те ва цинѣ де рѣѣ
 нентрѣ ачѣста.
 Verderb, m., рзинѣ, пердѣре; стрѣ-
 кѣцисне.
 Verderben, v. a., стрѣкѣ, рзиснезѣ, пердѣ,
 коррѣнѣ; оир. дѣморанисезѣ.
 Verderben, v. n., сѣ стрѣкѣ, коррѣне;
 сѣ рзинѣ, перѣ; der Wein ist ver-
 dorben, винѣлѣ сѣ стрѣкатѣ; an
 ihm ist ein Boet verdorben, ар ои
 дѣсонитѣ нрѣтѣ, кѣндѣ 'ми ар ои
 кѣтѣватѣ талантѣлѣ; пров. бѣѣ
 Beispiele — gute Sitten, ессемпѣ
 рѣле коррѣнѣлѣ моравѣрѣ влѣне.
 Verderber, m., стрѣкѣторѣ; коррѣ-
 нторѣ де моравѣрѣ.
 Verderblich, a., рзисносѣ, стрѣкѣносѣ,
 коррѣнѣносѣ; оир. оатѣлѣ, перѣ-
 кѣносѣ.
 Verderblichkeit, f., коррѣнѣгетѣ.
 Verderbniß, n., коррѣнѣцисне: перзѣ-
 цисне, нстрѣрѣцисне.
 Verderbt, part., стрѣкатѣ, коррѣнѣ.

Verderbtheit, f., стрікълъне, корру-
 пцїе.
 Verdeutschten, v., германіезъ, нем-
 цескѣ, градъкѣ ꙗн германа, ꙗн
 немцеска.
 Verdeutschung, f., германісае, гра-
 дъчере ꙗн германа.
 Verbichten, verbiften, v., ꙗндецеъ,
 мондецеъ, ꙗнпрошъ.
 Verdichtung, f., ꙗндециме, ꙗнпро-
 еиме.
 Verdienen, v., мерзескѣ (воръ ард.),
 меріезъ; кълтигѣ; sich um sein
 Vaterland verdient machen, а ме-
 рита вино де патриа са.
 Verdienst, m., кълтигѣ; sein — ist
 sehr gering, ꙗн о азгїнѣ кълтигѣ.
 Verdienst, n., мерітѣ; er hat —e,
 ае меріте.
 Verdienstabel, m., носїлате дъуре
 меріте.
 Verdienstlich, a., меріторїх.
 Verdienstlichkeit, f., меріторїх.
 Verdienstvoll, a., мерітатѣ, кѣ ме-
 рите; —e Mann, омѣ де меріте,
 вѣрватѣ мерітатѣ.
 Verdientheit, f., винемерїнцѣ.
 Verding, m., нїмїре, токмѣлѣ.
 Verdingen, v., токмескѣ, нїтмескѣ,
 варѣ ла лѣкрѣ; einen in die Lehre
 —, а да ла малстерѣ; sich —,
 а се токмі, нїмі.
 Verdingung, f., в. Verding.
 Verdolmetfchen, v., тълмѣческѣ, сїлїкѣ,
 тълкескѣ; традѣкѣ.
 Verdolmetfcher, m., тълмачѣ, сїлї-
 кѣторѣ.
 Verdoppeln, v., дъплеъ.
 Verdoppelung, f., дъплѣтѣрѣ.
 Verdorben, a., стрїкатѣ, пѣрезітѣ,
 рїнатѣ, пѣчезїтѣ; корруптѣ.
 Verdorbenheit, f., стрїкълъне, пѣ-
 резілне; корруцїане.
 Verdorren, v., се зсѣкѣ, сѣкѣ; (кѣхѣ)
 се оріѣ де се зсѣкѣ.
 Verdorret, part., прѣ оріптѣ, зсѣкатѣ.
 Verdrängen, v., тїшкѣ дїн локл сеѣ,
 делочезѣ; реснїгѣ.
 Verdrängung, f., деловѣлне, ре-
 снїсѣтѣрѣ.
 Verdrehen, v., деторкѣ, ресѣческѣ;
 реснїкѣ; скїптескѣ; sich den Fuß

—, а'шї скїпті пїчорѣлѣ; die
 Worte —; а реснїка ворзѣе;
 das Recht —, а деторѣе дрептѣлѣ.
 Verdrehung, f., деторкѣтѣрѣ, ресѣ-
 чїтѣрѣ; сїлїкѣлне стрѣлнѣ, ма-
 лїчїосѣ.
 Verdreifachen, v., трїплеъ, ꙗнпре-
 іескѣ.
 Verdreifachung, f., трїплѣтѣрѣ.
 Verdriesen, v., сѣлѣрѣ, некѣжеште;
 es verdriest mich, ме сѣлѣрѣ; die
 Sache hat sie verdrossen, трѣса
 аса ле а кълтѣнатѣ некѣзѣ; er
 läßt sich nichts —, не і пасѣ де
 нїмїка; ich habe mir weder Mühe
 noch Kosten — lassen, н'ам вѣр-
 цатѣ нїмїка.
 Verdrießlich, a., сѣлѣрѣчосѣ, зрлчосѣ,
 десѣстатѣ; некѣжїчосѣ.
 Verdrießlichkeit, f., сѣлѣрѣчїлне, зрл-
 чїлне; некѣжїчїлне.
 Verdrossen, a., ленешѣ, патрѣсѣ; zu
 allem — sein, а ѣї десѣстатѣ
 де тѣте.
 Verdrossenheit, f., лене, недорїнцѣ;
 зрѣтѣ.
 Verdrucken, v., копсѣмѣ (ван) ті-
 пїрїндѣ; ѣакѣ ерѣре де тїнарѣ.
 Verdruß, m., неплѣчере, десѣстѣ,
 некѣзѣ, сѣлѣрѣе; er thut es mir
 zum —e, тї о ѣаче ꙗн некѣзѣ.
 Verdusten, v., свѣпорезѣ, ессалезѣ.
 Verdunstet, a., тѣчедѣ, че шїрѣсѣ
 а цїнѣтѣ ꙗнкїсѣ.
 Verdunkeln, v., опѣческѣ, ꙗнтѣнекѣ.
 Verdunkelung, f., опѣчїтате, ꙗнтѣ-
 некїе.
 Verdünnen, v., а сѣадїа, а рѣрі.
 Verdünnung, f., сѣадїере, рѣрїре.
 Verdunsten, v., свѣпорѣзѣ.
 Verdunstung, f., свѣпорѣлне.
 Verdursten, v., а тѣрї де сете.
 Verdüstern, v., а ꙗнтѣнека, а опѣчї.
 Veredeln, v., ꙗнновїїтеъ; ꙗнтѣв-
 нѣтѣескѣ, перѣекїїнеъ; ver-
 edeltes Obst, лѣме ꙗнтѣвнѣтѣїте.
 Veredelichen, v., тѣрїтѣ (не ѣатѣ),
 ꙗнсорѣ (не ѣочорѣ), кѣсѣторескѣ
 (не ѣмїл).
 Veredelichung, f., тѣрїтаре, ꙗнсѣ-
 рѣре, кѣсѣторїре.
 Verehren, v., опорезѣ (чїнстескѣ),

respectez; *Jemandem etwas* —, а оаче знѣ дарѣ, presentѣ.
Verhret, m., adorъторѣ, дикинъ-торѣ; адмиръторѣ.
Verhrtlich, *verehrungswürdig*, а., опоръндѣ, опорасерѣ, respecta-верѣ.
Verehrung, f., adora-re, кълѣ, дикинаре; respectѣ; дарѣ.
Verelden, v., жърѣ, овлерѣ къ жъръмълтѣ.
Verein, m., знисне, societate.
Vereinbaren, v., знескѣ, дмпрезнѣ; concederezѣ.
Vereinbarlich, a., знисерѣ, дмпрезнасерѣ.
Vereinbarung, f., знисне, рехнисне; днвоире.
Vereinfachen, v., simlizeikѣ.
Vereinfachung, f., simlizeikъzисне.
Vereinigen, v., знескѣ, дмпрезнѣ; readzѣ; sich —, а се зни.
Vereinigt, part., знитѣ, дмпрезнатѣ.
Vereinigung, f., знисне.
Vereinigen, v., decmetvezѣ, icolezѣ; deriezѣ, въндѣ къ амъзнта.
Vereinigung, f., decmetvръmълтѣ, icolъmълтѣ; вълзаре къ амъзнта.
Vereiteln, v., зъдърническѣ, . nini-ческѣ (планѣ), талс дънгъ не сокотелъ; deжонѣ.
Vereitelung, f., зъдърничире, ninic-чире, рестърнаре (а знѣ планѣ).
Vereitern, v., прорезѣ, оакѣ съ къръ-прорие, сзпрезѣ.
Vereiterung, f., сзпръдъисне.
Vereiteln, v., decvctezѣ.
Verenden, v., а мри. ♦
Verengen, verengern, v., знгъctezѣ, cprimtezѣ.
Verengung, Verengerung, f., знгъ-ctime; — *der Vorhaut*, oimocъ.
Vererben, v., ласѣ de moштенире; etwas auf einen —, а теста чева кълва.
Vererbung, f., лъсаре de moштенире.
Vererben, v., преоакѣ дн церънъ.
Vererbung, f., преоачере дн церънъ.
Vererzen, v., mineralizezѣ.
Verewigen, v., вечническѣ, етерни-козѣ; *der Verewigte*, реносарълтѣ; *Ihr verewigter Vater*, дн Do-

мналѣ оеричълтѣ тѣхъ пъринте; sich —, а се оаче немъригорѣ.
Verfachteln, v., concxmtѣ олъкъъндѣ.
Verfahrbar, a., cтpъпортaверѣ.
Verfahren, v., cтpъпортѣ, еспортѣ; вълъторескѣ; *die Wege sind* —, драмъриле сзнт cтpикате; *der Fuhrmann hat sich* —, къръшмъла гpе-мирѣ драмъмъ; *den Zoll* —, а дн-шела зана; *seine Schicht* —, а'шл оаче тpевъинда; *grausam mit Jemandem* —, а тpата кpадѣ не чинова; *nach der Strenge* —, а пpчede къ асpиме.
Verfahrungsart, f., пpчeсъръ, пpчедъръ; методъ.
Verfall, m., държмаре, рвинъ; къ-дере; cкъдере; перирѣ; анъпере; — *der Gesundheit*, пердереа cъ-пътъдл; — *eines Wechsels*, дм-пипереа терминълтѣ знет камбил; — *der Sitten*, demoralizezисне.
Verfallen, v., каде; cнаде, се дъ-ржмъ, се рвинъ; дъ днаноѣ (пъ-тереа, гpъcимеа); каде (морѣ, дн пъкате, дн педенсъ); анъисне; се перде (amanetzѣ, зълорѣ, пpи-дмпипереа терминълтѣ); се дм-пипенше терминълтѣ (камбил); auf etwas —, а да пpecte чева: *in Strafe* —, а къдѣ дн педенсъ; *das Pfand ist* —, зълоръл о пер-дърѣ.
Verfällig, a., concicкаверѣ.
Verfalltag, m., *Verfallzeit, f.*, зиса, тимълтѣ дмпипиреѣ (знет камбил); terminѣ de платъ.
Verfälschen, v., оалциоикѣ; копъшпѣ, сооictezѣ; контpъоакѣ; плаcто-граоезѣ; *dieser Wein ist verfälscht*, вилъ ачеста о мeстекатѣ.
Verfälscher, m., оалциоикъторѣ (кал-пъcanѣ дн Пн.).
Verfälschung, f., оалциоикъдъисне.
Verfangen, v., ажътъ, пpинде, аpе-ооeурѣ; *die Arznei will nicht mehr* —, medikъmънтълтѣ не mai пpинде; *die Warnungen* — nicht, cвaгълтѣ н'ажътъ; sich —, перде рeсълa-pea оъпидѣ (кълл); cе'пoндъ (вълнтъ); *in Streit* —, днъспратѣ дн чѣртъ.

- Verfänglich, a., капциосъ, амѣиторъ;
 eine — e Frage thun, а изне-о
 дитреваре капциосъ.
- Verfänglichheit, f., капциоситате.
- Verfärbeln, v., а скитва оеце, а
 оаче оеце-оеце; а титъри реъ.
- Verfassen, v., компанъ (о карте);
 pedirъ (знъ зирналъ).
- Verfasser, m., авторъ.
- Verfasserin, f., авторигъ.
- Verfassung, f., компанереа (знал
 кърд); конституциянеа (знал дер);
 оргънисъцияне; диякъсъцияне, старе,
 псетаъ; seine Sachen sind in
 der besten —, трезиле сале сят
 а стареа че а малъ вълъ.
- Verfassungsmäßig, a. ші ad., кон-
 ститъционалъ.
- Verfassungswidrig, a. ші ad., не-
 конститъционалъ.
- Verfassungsurkunde, f., картъ, шартъ
 конституционалъ, конституцияне.
- Verfaulbar, a. ші ad., патрезиверъ.
- Verfaulen, v., патрезеште, се стрикъ.
- Verfaulen, s. n., патрезире, гъдъ-
 шитъръ (de dingl).
- Verfaulenz, v., перриескъ, пердъ
 дин лене; die Zeit —, а перде
 тимпалъ неокъндъ нимика.
- Verfachten, v., апъръ (лпатъндъме),
 сзъинъ, мълъгинъ; die Freiheit
 —, а апъра дивертатеа.
- Verfachter, m., апъръторъ.
- Verfachtung, f., апърапе.
- Verfehlen, v., а не нимери, а греші
 (шита, дръмалъ); ich werde nicht
 — zu kommen, не волъ динси а вені.
- Verfeinden, v., а мі оаче inimikъ.
- Verfeinern, v., раоинеъ, сзъдиеъ;
 полиеъ, калтивеъ; den Geschmack
 —, а сзъие гъстлъ; die Sitten
 —, а поли моралъриле.
- Verfeinerung, f., раоинетълъ; оир.
 политеъ.
- Verfertigen, v., а гъті, а оаче, а
 оаврика; компанъ.
- Verfertiger, m., окъторъ, оаврикъ-
 торъ; компанъторъ.
- Verfertigung, f., оаврикъцияне, оа-
 чере, гътире; компансецияне.
- Verfeuern, v., консамъ приа оокъ;
- Pulver —, консамъ дандъ (къ
 arme de оокъ).
- Verfilzen, v., местекъ.
- Verfinstern, v., дитънекъ; sich —,
 се дитънекъ.
- Verfinsternung, f., дитънекаре, опъ-
 читаръ; еклиасъ (de соре).
- Verflochten, v., дитлетескъ; дн-
 къркъ; in eine Sache verflochten
 sein, а оі компличе, а оі аместе-
 катъ, дикъратъ дн чева.
- Verflechtung, f., дитлетире; дикър-
 каре.
- Verfleischen, sich, а се карнофика.
- Verfleischung, f., карнеоикацияне.
- Verfliegen, v., се перде, се дъче,
 трече (сзърндъ).
- Verfließen, v., декъръ, трече; im ver-
 flossenen Jahre, дн анълъ трекатъ.
- Verfließung, v. Verfluß.
- Verflößen, v., оакъ съ къръ; Holz
 —, стрълътескъ (лемпе).
- Verflößen, n., стрълътире.
- Verfluchen, v., влъстемъ, anatemi-
 sezъ; дикъръ.
- Verflucht, a., влестематъ, аоприситъ;
 das ist ein — er Kerl, ъста е знъ
 влестематъ, знъ шипетъ; es ist —
 kalt, е оортъ опрі, а дравълъ
 опрі.
- Verflucht! int., влестемъ! а драв-
 квал! оиреар аоприситъ!
- Verfluchung, f., влестемаре, anatemi-
 caricare.
- Verfluß, m., кърпере, декъркъ; nach
 — von zwei Monaten, дъоъ дъоъ
 дън.
- Verfolg, m., ортаре, компанъцияне.
- Verfolgen, v., алергъ дъпъ, ортъ-
 рескъ, гонескъ; компинеъ; черкъ;
 die Feinde —, пригонескъ не ini-
 mikъ; sein Recht —, а ші къста,
 черка дрептълъ.
- Verfolger, m., ортъторъ, пригониторъ.
- Verfolgung, f., пригонире.
- Verfolgungssucht, f., маніъ de pri-
 gonire.
- Verfressen, v., а ші мълка, прълъди
 (авореа).
- Verfrieren, v., днредъ, моръ de
 опрі.
- Verfroren, a., днредатъ, опрітротъ.

- Versüßen**, v., ordînă, desușă; а-токмескă, пнă ла кале; сiс —, а мерче, а се дъче (хндева).
- Versüßung**, f., ordine, desușeцие, пшере ла кале.
- Versüßbar**, a., стръартаверă; оir. че се пôte амъи.
- Versüßten**, v., стръпортă; амърескă, коръмă, скотă din mîngi (din peven), пнă ла шълă; einen Lärm —, а оаче лармă.
- Versüßter**, m., амъиторă.
- Versüßterisch**, a., амъичосă; мш-чосă, атръгате.
- Versüßung**, f., стръпортă (de mară); амъире, скотере din mînte.
- Versüßtern**, v., консъмă ан пстредă (de vite); das ganze Heu ist schon versüßert, с'а мълкатă жам тогă оънс; ich lasse meinen Pferden nichts als Hafer —, шнă кал нa-mal кă озъскă.
- Vergaffen**, sich, v., ампирă, ръмънă кă гара къскатă (възъндă о орам-сеце); me 'namoreză.
- Vergähren**, v., дичетă de а docni.
- Vergallen**, v., аматърескă, амилă de оере, амвенинă.
- Vergalloriren**, sich, v., а скъла ан оъгъ; а оаче о перозилă.
- Vergangen**, a., пасатă, трекътă; —e Zeit, тимпă пасатă.
- Vergangenheit**, f., трекътă, пасатă.
- Vergänglich**, a., пасатерă, трекъторă, перичосă, оъгарă.
- Vergänglichkeit**, f., пестъторилă, стрикъцие; дешертъцие.
- Verganten**, v., въндă ла личтъцие (ла мезатă, ла каре дъ малъмълă).
- Vergantung**, f., личтъцие.
- Vergattern**, v., амгърескă, амкидă кă грътил; адънă soldașii (възъндă дова).
- Vergatterung**, f., die — schlagen, азате de adăn pe (milit.).
- Vergeben**, v., даă; лертă; пърескă (вамъ); einem etwas —, лертă чева кăива; die Ratten —, ам-партă реă кърцие; mit Gift —, амвенинезă, отръвескă; sein Recht —, а 'мi da dreptăлă сеă.
- Vergehen**, ad., амъдарă, амде-мертă, деанеса, оърă оюосă.
- Vergeblich**, a., лертатерă; дешертă.
- Vergeblich**, ad., амдемертă.
- Vergeblichkeit**, f., пешоюосиндă.
- Vergebung**, f., лертъцие; лъсареа пъкателорă; амгъдиндă; чецие (de dreptă); um —! лертъцие! кă воia Дтае! сь пъ'улă оiă кă сьпърае!
- Vergegenwärtigen**, v., репресътă; sich etwas —, а'мi дитини чева.
- Vergehen**, v., трече, кърă, се дъче, пере, оинезă, се гонеште, мóre; die Zeit vergeht, тимпалă трече; der Schmerz vergeht, дъсереа ам-четă; im Feuer —, а перi ан оокă; vor Gram —, а мори de неказă; das Gesicht vergeht mir, mi се сльеште ведереа; das Hören und Sehen möchte einem —, ачесте те амиле de оiopi; sich —, а се ръгъчи; а греши; а'мi къака овлегъциеа; а иси ам възакъвиндă; sich thätlich an ei-nem —, а ridica мъна асора кăива.
- Vergehen**, n., Vergabung, f., грешелă, пъкатă; тречере, кърпере, перере; липсă de възакъвиндă; — wider sein Amt, превариъциеа.
- Vergeistern**, v., сипитъализежă.
- Vergelten**, v., рескърескă; Gott ver-gelte es euch! Dzeă сь'улă деа мие! Gutes mit Bösem —; а рескъри виле кă реă: Gleiches mit Gleichem —, а месхра 'кă ачешамъ месхрă.
- Vergelter**, m., рескъриторă; рескъ-кторă.
- Vergeltungsrecht**, n., dreptă de ре-пресали; dreptă de talione (а скоте динте пентра динте).
- Vergesellschaften**, v., ме амкогесă, ме резнескă ан социетате.
- Vergeßen**, v., зирă; sich —, а 'мi zira de cene; wer sollte sich so —? чине сь'мi zire de cine кăвă амгр'атътă?
- Vergeßlichkeit**, f., зитаре.
- Vergeßlich**, vergeßen, a., зитарерă, че се-пôte zira, зиракă.

- Bergdöbern**, v., диндрескѣ; ште, с'ацаоце; фр. есаперезл.
- Bergdöbergungsglas**, n., микроскопъ (инструментъ че търеще лажъ-ризе).
- Berggrünen**, v., вештезеште, дичетъ de a mal диверзи.
- Bergüten**, v., доодаснѣ, деспъшескѣ; реститезѣ, ревоиѣкѣ.
- Bergütung**, f., доодъзнъмънтѣ.
- Berhad**, m., тѣтъръ, до арворе (земне).
- Berhaft**, m., **Berhaftung**, f., арестъ, арестиро, приндере, дикидере; in — nehmen, a ареста, априуде ми a дикиде.
- Berhaftbefehl**, m., ordinъцине до арестатъ; ein geheimer —, ordinъцине секретъ рецескъ (mal динпайне дн Франца) до арестатъ.
- Berhaften**, v., арестезѣ; стаъ взнѣ, снтѣ овлегатѣ.
- Berhageln**, v., a ел въртѣ (стрикатѣ) до риндинъ.
- Berhalten**, v., a се перде дн аерѣ.
- Berhalten**, v., шинѣ, рединѣ, аквандѣ, се репортъ; дер. Zorn —, a сонтеи, сѣъ концине мана; sich —, a се перта; die Sache verhält sich so, треба стъ аша; die Höhe verhält sich zur Breite wie 6 zu 3, пълцине с' аре ла гъцине ка 6 за 3.
- Berhalten**, v. **Berhaltung**.
- Berhältniß**, n., репортъ, регъцине; старе, черквастаре, динпрецъраре; квинтъ; пропорцине; nach —, дн пропорцине, дн ралортъ; glücklich —, старе ееричитъ, динпрецърари взне.
- Berhältnißmäßig**, a., пропорционатъ.
- Berhältnißregel**, f., ррегъль пропорционатъ.
- Berhältnißwidrig**, a., деспропорционатъ.
- Berhältnißwort**, n., препъсъцине.
- Berhältnißzahl**, f., логаритмъ.
- Berhaltung**, f., динере, рецинътѣ (до пшарѣ).
- Berhaltungsbefehl**, m., —regel, f., ordino, регъль до пертаре, инстрацине.
- Berhandeln**, v., вандѣ, даъ, ме дооакѣ (припънъзаре); тратезѣ, — пероциезѣ; доолатѣ.
- Berhandlung**, f., вънзаре, дооачере (припънъзаре); пероциъцине; дооветъмънтѣ.
- Berhängen**, v., динълескѣ, аконерѣ къ вълѣ; дооорънезѣ, ласъ орпеле (ла калѣ); destinѣ, зрцескѣ, сорческѣ; декретежѣ, детерминѣ, хотъръскѣ; mit verhängtem Zügel, къ орпеле лъсаре; die Vorsetzung hat es so verhängt, аша а вратъ сопрета, аша миа оостѣ зрцита; eine Strafe über einen —, a декрета е дооучеа.
- Berhängniß**, n., сортъ, зрцитъ, еталитаре; —voll, a., фаталѣ.
- Berhärten**, v., решнѣ, стървекѣ, персикѣ: ich verhartete hochachtungsvoll, амѣ онореа а ръшнѣ а провндѣ отимъцине; bei seiner Meinung —, a стързи гъгъ вперес са.
- Berhartung**, f., ръшанинъ, стървигъ, персикинъ.
- Berhärten**, v., динкорцеште, се динвртошѣзъ (плага) принде сортъ.
- Berhärten**, v., динспреште, се втереште, се 'ндарзеште; das Geld hat sein Herz verhärtet, аринати а динперитѣ инима.
- Berhärten**, v., динръшинежѣ, аконерѣ къ ръшнъ.
- Berhaft**, a., вжчоскѣ, зржверѣ.
- Berhärtseln**, v., доомердѣ, ресъцѣ.
- Berhau**, n. **Berhad**.
- Berhauben**, v., динпроводескѣ, динкъчлезѣ.
- Berhauchen**, v., рескълъ, респандескѣ припънъзаре; das Leben —, a'ni da сѣлеталѣ, а мари.
- Berhauen**, v., талъ, картѣ; динведѣ, динкидѣ калеа къ арворѣ гъагъ ми аринкагъ крвчитѣ; sich —, a нъ пимерѣ къ довитара (дн скрима); sich im Reden —, a'ni контръзиче.
- Berhausen**, v., a'ni picini каса (авереа).
- Berheben**, v., талъ реѣ (кърцине дн

- жонѣ); *sich* —, а се възврати (*pidikandŝ*).
- Verheeren*, v., старпескѣ, *pryudeskŝ*, *pryudeskŝ*, *pryudeskŝ*.
- Verheerung*, f., старпире.
- Verhehlen*, v., аскандѣ, *petakŝ* (чева); *accimajŝ*.
- Verhehlung*, f., аскандере, *perzchere*; *diocimazhŝane*.
- Verheimlichen*, v., цинѣ аскандѣ секретѣ.
- Verheirathen*, v., *trŝritŝ* (сатѣ), *ancorŝ* (сечорѣ), *кѣсѣторескѣ* (*zmsil*); *sich unter seinem Stande* —, а *ns'zva de cŝma ca*.
- Verheirathung*, v. *Heirath*.
- Verhelten*, v. *Verprechen*.
- Verhelten*, v., ажвѣ; *einem zu etwas* —, а *mizhoci* чева *кѣва*, а' *прокѣра*.
- Verhelfung*, f., ажвотиринѣ.
- Verhehlen*, v.; *andizvolitŝ*, *vlŝtematŝ*.
- Verherrlichen*, v., *glorifickŝ*, *amtrŝreskŝ*.
- Verherrlichung*, f., *glorifickzŝane*, *amtrŝpire*.
- Verheizen*, v., *avizŝ*, *antzrŝatŝ*; *amzŝŝ*, *cmzŝŝ*.
- Verheizung*, f., *avizchere*, *avizchŝantŝ* = *aizzamento* (ит.); *antzrŝchere*; *cmzŝŝzŝrŝ*.
- Verhert*, v., *amkŝntatŝ*, *ancrŝroiartŝ*; *сертенатѣ*, *андрѣчѣтѣ*.
- Verhinderlich*, v. *Hinderlich*.
- Verhindern*, v. *Hindern*.
- Verhinderung*, f., *amnedekare*, *onpire*.
- Verhoffen*, v. *Hoffen*.
- Verhohnen*, v., *derzŝŝ*, *iaŝ an rŝcŝŝ*; *vatzhokŝ*.
- Verhohnung*, f., *derzŝŝ*, *vatzhokzŝrŝ*.
- Verhohnen*, *verhohnen*, v., *vandŝ kŝ trŝvata*.
- Verhohn*, n., *avzincŝ*, *аскитаре*, *antrovzŝane*, *черкере* (*de martŝrŝl*); *einen ins* — *nehmen*, а *zva* *ла черчетаре*.
- Verhohnen*, v., *аскитѣ*, *antrevzŝ*, *черкѣ*; *gegen einander* —, а *конфронта*; *etwas* —; а *n'azŝi*, а *ns'zva* *дече*.
- Verhohnen*, v., а 'саче *реѣ* (о *трѣвѣ*). а о *сештелѣ*.
- Verhullen*, v., *amvzleokŝ*.
- Verhüllung*, f.; *amvzlitŝrŝ*.
- Verhungern*, v., а *olmŝvazi*, а *ntŝrŝi de ŝŝmo*.
- Verhungen*, v., *сѣрѣкѣ* (чева *ан* *локѣ съ шѣрѣ*).
- Verhuren*, v., а' *am* *тѣнка* *авереа* *кѣ* *карвеле*.
- Verhurst*, v., *карварѣ*, *rolanŝ*, *krakŝ* (*ан* *Па.*); *er sieht* — *aus*; *are* — *verŝ de rolanŝ*.
- Verhullen*, v., *сѣрескѣ*; *presinŝ*, *amvzminŝ*, *аватѣ* (*реѣ*); *das wolle Gott* —, *съ сѣрескѣ* *Dzeŝ!*
- Verhaltung*, f., *сѣрѣре*; — *smittel*, v., *mezŝ preservativŝ*.
- Verinteressiren*, v., *amvzreskŝ* *interepe*, *sich* —, *am* *dz* *interepezi*, *ce* *pentŝezŝ*.
- Verirren*, *sich*, v. а *сѣ* *рѣтѣчѣ*.
- Verirrung*, f., *рѣтѣчѣре*; *ерѣре*.
- Verjagen*, v.; *сгонескѣ*, *alznŝkŝ*.
- Verjagung*, f., *alznŝzŝrŝ*.
- Verjähbar*, v., *preskrŝtivorŝkŝ*.
- Verjähren*, v., *сѣ* *amvekerare*; *сѣ* *preskrŝie* (*ан* *леп*).
- Verjahrung*, f., *preskrŝivŝane*, *paragrafŝ* (*ан* *Па.*)
- Verjubein*, v., *петрекѣ* *ан* *veselŝ*.
- Verjungen*, v., *режнетѣкѣ*, *amtinerepŝkŝ*; *сир.* *mikmorezŝ*; *pedzŝkŝ* *ла* *о* *месѣрѣ* *maŝ* *mikŝ* *пропорционарѣ*; *verjüngte Maßstab*, *скарѣ* *de* *pedzchere*, *вѣргѣ* *деометрикѣ*.
- Verjüngung*, f., *amtinerepŝkŝ*; *режнетѣкѣ*; *pedzŝivŝane* *ла* *maŝ* *mikŝ*.
- Verjungen*, v. *Verjungen*.
- Verfalschen*, v., *lavzŝ* (*вака*), *avortezŝ*.
- Verfalschbar*, v., *калчинаверѣ*, *че* *сѣ* *пѣре* *преваче* *ан* *варѣ*.
- Verfalschen*, v., *калчинеzŝ*, *сѣ* *преваче* *ан* *варѣ*; *ardŝ* *варѣ*.
- Verfalschung*, f., *калчинѣvŝane*.
- Verfalten*, v. *Verfalten*.
- Verfalten*, v., *некѣпоскѣтѣ*, *ректро-скѣтѣ*.
- Verfassen*, v., *панѣ* *кѣчзѣ* (*cuculus* *лат.*); *me* *'amvzleozŝ*; *me* *maschovŝ*.

Verfärrung, f., *дѣлувагытѣрѣ; ѿ-скытѣрѣ.*
Verkauf, m., *вѣдытѣрѣ, вѣдытѣрѣ.*
Verkaufen, v., *вѣдытѣ; мѣ decoukѣ (de o марѣ); проѣ. ѿ. weiß nicht ob ѿ verrathen ober verkauft bin, нѣ штѣ de cant гѣдѣтѣ cѣѣ вѣдытѣ; im Ganzen, im Großen —, a vѣдытѣ кѣ грѣскѣ (кѣ totant гѣ.); im Kleinen —, a vѣдытѣ кѣ мѣдытѣ; zu theuer —, a vѣдытѣ прѣ cкытѣ; heimlich —, a vѣдытѣ не cыт мѣтѣ = (vendere so- lomagno и.); unter dem Preise, mit Schaden —, a vѣдытѣ нѣ dazнѣ; öffentlich und gerichtlich an Meist- bietenden —, a vѣдытѣ лѣ мѣчѣ- цыне (лѣ mezatѣ).
Verkäufer, m., *вѣдытѣрѣ.*
Verkäuflich, a., *дѣ вѣдытѣ, вѣды- верѣ, вѣналѣ.*
Verkehr, m., *кѣмерѣ, траѣкѣ; кѣр- респандытѣ; рѣцѣцѣне.*
Verkehren, v. р., *тѣрнѣ не docѣ, рѣсторнѣ (в. Verdrehen); — v. н., am de a ѣачѣ, cтѣѣ дѣ лѣ- гѣтѣрѣ; вѣдытѣ, кѣтѣрѣ, тѣрѣкѣ.*
Verkehrt, part., *рѣсторнѣтѣ, неdocѣ; дѣдѣрѣтѣкѣ, cычѣтѣ; — e Welt, лѣме (ómen) дѣдѣрѣтѣчѣ; — e Mensch, омѣ cычѣтѣ; es geht Alles —, тѣтѣ мѣрѣ а пѣпѣда; den Mantel — umthun, a пѣне мѣп- тѣоѣ не docѣ; —heit, f., дѣдѣ- рѣтѣчѣ.*
Verkehrung, f., *рѣстѣрѣнѣ, дѣвер- cѣне; рѣспѣкѣцѣне.*
Verfeilung, f., *дѣшѣнѣ, дѣдѣне- пѣрѣ кѣ пѣтѣ (кѣ ikѣ).*
Verfeinern, v., *лѣвѣ кѣпѣскѣ, кѣпѣскѣ рѣѣ.*
Verfeinern, v., *дѣкѣтѣнѣтѣ, гѣдѣкѣскѣ.*
Verfehlung, f., *дѣкѣтѣнѣнѣ.*
Verfehen, v., *акѣдѣ, дѣпѣловѣдѣскѣ de ерѣсѣ, тѣгѣзѣ, ѣакѣ ерѣгѣкѣ (не чѣнеѣ); даѣ аналѣтѣлѣ.*
Verfeherung, f., *дѣпѣловѣцѣрѣ de ерѣсѣ.*
Verfetten, v., *чѣмѣнѣтѣзѣ, лѣтѣскѣ; вѣшѣскѣ кѣ лѣтѣ; ѣерѣстрѣзѣ.*
Verfittung, f., *лѣтѣчѣне = (lutation) ѣр.); ѣерѣстрѣрѣ.**

Verflagen, v., *акѣскѣ, гѣрѣскѣ.*
Verflachte, m., *акѣскѣтѣ; рѣѣ = (рѣѣ лѣт.)*
Verfläget, m., *акѣскѣтѣрѣ.*
Verflammen, v., *дѣтѣрѣскѣ кѣ cыѣоѣ.*
Verflären, v., *сѣ cтѣрѣѣсѣрѣ, сѣ cкѣмѣ лѣ ѣагѣ.*
Verklärung, f., *скѣмѣнѣрѣ лѣ ѣагѣ, cтѣрѣѣсѣрѣцѣне.*
Verflätschen, v., *а вѣрѣ, а cыѣтѣ vѣрѣоѣ.*
Verfleiben, *verfleiben*, v., *а мѣлѣ, а вѣтѣлѣ (кѣрѣкѣтѣрѣ) кѣ лѣтѣ.*
Verfleiden, v., *сѣтѣсѣтѣзѣ; гѣтѣ- шѣскѣ; сѣѣ —, а'мѣ cкѣмѣѣ вѣс- мѣнтѣлѣ, а сѣ cтѣрѣсѣтѣ.*
Verfleidung, f., *сѣтѣсѣтѣмѣнѣтѣ; гѣ- пѣшѣрѣ.*
Verfleinern, v., *мѣкѣпѣрѣзѣ; ѣгѣ. кѣ- лѣмѣнѣзѣ, дѣнегѣскѣ, dѣcѣmѣ.*
Verfleinerung, f., *мѣкѣпѣрѣнѣ; кѣ- лѣмѣнѣтѣрѣ; —ѣglѣѣ, n., cтѣкѣ че мѣкѣпѣрѣзѣ ѣѣнтѣлѣ; —ѣwort, n., dѣmѣnѣtѣrѣ.*
Verfleistern, v., *лѣпѣскѣ, асѣлѣ, кѣ kѣlѣ.*
Verflingen, v. *Verhallen.*
Verfnöckern, v., *сѣ ѣачѣ cѣѣ, сѣ cѣсѣѣкѣ.*
Verfnöckernung, f., *cѣсѣѣкѣцѣне.*
Verfnüpfen, v., *дѣпѣдѣ; кѣмѣнѣ.*
Verfnüpfung, f., *дѣпѣдѣнѣ, кѣмѣ- пѣтѣнѣтѣ.*
Verfochen, v., *сѣ тѣчѣ ѣерѣнѣдѣ; сѣ рѣсѣерѣѣ; кѣncѣmѣ ѣерѣнѣдѣ.*
Verfohlen, v., *кѣрѣнѣzѣ; сѣ кѣрѣ- нѣѣкѣ, сѣ прѣѣѣѣ дѣ кѣрѣнѣ.*
Verfohrern, v., *дѣкѣрѣорѣ, дѣтѣрѣzѣ.*
Verfohrernung, f., *дѣтѣрѣнѣ, дѣ- кѣрѣорѣцѣне.*
Verfoften, *verfoftigen*, v., *пѣтѣскѣ, даѣ кѣстѣ, даѣ de тѣѣкѣрѣ, сѣѣ selbst —, а тѣѣ dѣn аѣѣ cѣѣ.*
Vertrauen, v. *Vertraumen.*
Vertrieben, sѣѣ, v., *сѣ тѣрѣ = (se terror, ѣр.), ѣ'акѣnde (вѣмѣѣ дѣ vѣzнѣ); et мѣѣ sѣѣ vor ihm —, сѣ сѣ акѣнѣzѣ dѣnѣntѣl, нѣ сѣ нѣтѣ мѣсѣрѣ кѣ ѣѣ.*
Vertrümmeln, *vertrümmen*, v., *сѣ ѣѣрѣтѣ, тѣчѣ ѣѣрѣнѣdѣcѣ; vѣ- trümmen, v., сѣ гѣрѣvѣnѣntѣ.*

Verfräppeln, v. a. ші п., се чзп-
 поште, се олопеште; смилъвоокъ,
 стропшоокъ = (estropier фр.)
Verfühlen, v., рекорескъ, ръческъ.
Verfummern, v. a., секзестрежъ; а-
 търъскъ, тэрърѣ, стрікѣ (взкріа
 шчл.) ← v. п., се вестезеште,
 пере.
Verfummernung, f., секзестре.
Verfündigen, v., пэвлікъ, даѣ де
 штрє, днштріндежъ, днзнштрін-
 цєжъ; презіжъ.
Verfündigung, f., пэвлікъцїсне, дн-
 штріндаре; — Maria, Бннэвотрє.
Verfuppeln, v., днодѣ; вотрєжъ; ein
 Mädchen —, а ватжокорі пє о
 ѳатъ.
Verfürgen, v., скэртєжъ; den Lohn
 —, а траце дн лѳѳъ; die Zeit
 —, а петрече тїмѳ.
Verfürung, f., скэртаре.
Verlachen, v., іаѣ дн рѣсѣ.
Verladen, v., еспортѣ (марѳъ); дн-
 каркѣ реѣ.
Verladung, f., днкаркѣтъръ; — zur
 See, днкаркѣтърѣ; — dſchein,
 m., чедѣр де днкаркѣтѣ; — d-
 kosten, pl., спєсє де спєдїцїсне.
Verlag, m., тїмарѣжъ; ѳандѣжъ тїтър-
 пїтареѣ (знѳє кърдї); ein Buch in
 — nehmen, а тїтърі кѣ нєлтѣїлѣ
 сѣ о картє.
Verlags-artikel, m., — buch, n., картє
 тїтърітѣ кѣ спєсєлє знѳє лїсрєрѣ;
 — buchhandlung, f., лїсрєрї де
 кърдї edate кѣ спєсєлє лїсрєрѣлѣ;
 — kosten, pl., спєсєлє тїтърітареѣ,
 едїтареѣ; — recht, n., дрєнтѣ, прї-
 вїлєцїс тїтърітареѣ.
Verlahmen, v., а девєні склѳѣ (т.
 зорро).
Verlammten, v., лєрѣдѣ ѳїєа.
Verlangen, v., черѣ; дорєскѣ, по-
 ѳтєскѣ; mi e dorѣ; nach etwas
 —, а поѳтї чєвѣ.
Verlangen, n., дорїндѣ, поѳтѣ; — d-
 werth, a., дорївєрѣ, поѳтївєрѣ.
Verlängern, v., прєлѣнѳєскѣ: срїндѣ;
 ѳїг. пророрѣ.
Verlängerung, f., прєлѣнѳїре; про-
 порѣцїсне (н. е. де прѣлѣнѳїтѣ).
Verlarven, v., масчєжъ; се лєрѣ,

се ѳачє пѣлѣтѣ (інсєктѣ).
Verlassen, v., ласѣ (прїп вїндєрє,
 днкрїєрє шчл.) дн шѣнїлє кѣлѣа;
 despropriezѣ; пѣрѣсєскѣ, ласѣ (знѣ
 лѳѣ); іаѣ зїѳѣ вѣлѣ, sich auf etwas
 —, а се днкрєдє, а се рєзїмѣ
 (дн, пє чєвѣ).
Verlassen, a., лѣсарѣ, пѣрѣсїтѣ.
Verlassenschaft, f., лѣсарѣ, монѳє-
 нїре, кїронѳмїѣ.
Verlassung, f., лѣсѣтѣлѣтѣ, пѣрѣсїре.
Verlästern, v., дєѳѣлѣтѣ, клєѳєтєскѣ,
 хѣлєскѣ.
Verlaub, m., mit —, кѣ перѳмїсїсне.
Verlauf, m., дєкѣрскѣ, трєчєрє (дє
 тїмѣжъ); кѣрскѣ (знѣлѣ кѣлѣсє); den
 ganzen — erzählen, а ієторїсї дн
 ѳїрѣ дн пѣрѣ.
Verlaufen, v. a., einem den Weg —,
 а тѣїа кѣлѣа дрѳѣлѣ; ѳїг. прєвїндѣ,
 аѳѣкѣ днїнїтє; v. п., дєкѣрѳє;
 die Zeit verläuft schnell, тїмѣлѣ
 трєчє ієтє; sich —, сє трєчє,
 сє пєрдє, сє скѣрдє.
Verlaufen, a., трєкѣтѣ, пѣсарѣ; рѣ-
 тѣчїтѣ; ein —es Stück Vieh, ѳ
 vїтѣ де прїпѣсѣ (рѣтѣчїтѣ).
Verläugnen, verleugnen, v. a., нєрѣ,
 дєнєрѣ, пєнєрѣ; sich selbst —, а
 сє гѣлѣдѣ (дє крєдїндѣ сѣ).
Verläugnung, f., нєрѣцїснє; seiner
 Selbst—, а нєрѣцїснє, гѣлѣдѣрє
 де сєнє; Gottes—, атєїснѣ.
Verläumden, v. Verleumden.
Verlaufen, v., а сє днпєдѣлѣтѣ, а
 сє днпѣлє де гѣлѣнї.
Verlaust, -part., пєдсклѳѳѣ.
Verlauten, v., сє вѳрѣештє, днлѣгѣ
 ѳѣлѣмѣ; es will —, сє зїчє, сє
 вѳрѣештє, sich — lassen, а ѳачє
 кнѳѳєскѣтѣ.
Verleben, v., пєтрєкѣ вїацѣ; днлї
 трѣєскѣ вѣкѣлѣ.
Verleichen, v., морѣ де сєтє.
Verleiert, a., дєлїкарѣ, нїпїрїчїтѣ.
Verlegen, v., стрѣлѣтѣ; стрѣлѣнѣ;
 дїслѳѣ; пєрдѣ; дндєстѣлєжѣ;
 провѣжѣ (кѣ марѳъ); тїтѣрєскѣ
 кѣ спєсєлє мєлє; die Soldaten
 —, дїслѳєжѣ солдѣнї; ich muß
 mein Federmesser verlegt haben,
 трєзѣ сѣ'мї ѳїѣ пєрдѣтѣ пєлїчєжѣ.

Vermächtniß, n., легатъ; поштениро
 (авере лъсатъ); тестъмънтъ, діатъ.
Vermächung, f., астьнаре; легаре,
 тостаре.
Vermalen, v., копсѣмъ хзгръиндъ.
Vermählen, v., шъритъ, дпсоръ.
Vermählung, f., късьториро.
Vermahnen, v. **Ermahnen**.
Vermalebeien, v., влъстемъ, малезикъ.
Vermalebeigung, f., влъстемаре, ма-
 лезичисне.
Vermänteln, v., коперъ.
Vermauern, v., дпкидъ къ мъръ, зидъ,
 мърездъ; копсѣмъ зидиндъ.
Vermauthen, v., плътескъ ватъ.
Vermehren, v., дпмълцескъ, адаогъ;
 амалиѳикъ.
Vermehrer, m., адаогъторъ.
Vermehrung, f., адаогъмънтъ; — **Wörter-
 wörterchen**, n., партикълъ адаогътивъ.
Vermeiden, v., дпкънцъръ, мо ѳе-
 рескъ, ѳаръ, околескъ.
Vermeidung, f., ѳериро (schifare it.).
Vermeinen, v., сьвзнъ, прелзнъ.
Vermeint, **vermeintlich**, a., пресънцъ,
 крезътъ.
Vermelden, v., влнчйъ, ѳакъ къно-
 скътъ.
Vermengen, v., аместекъ, копѳандъ.
Vermengung, f., аместекътаръ, коп-
 ѳандъмънтъ.
Vermessen, v., месъръ (знъ къмаъ);
 sich —, а се сѣтецй, а'шй emi
 дин месърй, а пресъзнне de сене
 ѳрѳе малъ, а ѳи арогантъ; а грѳши
 месъръндъ.
Vermessen, v., сѣтецъ, арогантъ;
 —heit, f., ароганъ, сѣтецй;
 соронтерй; —lich, a., къ сѣтецй.
Vermiethen, v., дпкйрйездъ, іаъ ло-
 камъ, даъ дп кйрйе, арендъздъ;
 sich —, а се пъимй, а се вѳга
 къ сѣмърй.
Vermiether, m., дпкйрйѳторъ, локъторъ.
Vermindern, v., дпмълцйнездъ, мѳк-
 шорездъ; редъкъ.
Verminderung, f., дпмълцйнаре, ре-
 дъкъисне; —swort, n., димънътивъ.
Vermischen, v., аместекъ, копѳандъ;
 sich fleischlich —, мо мърездъ.
Vermischung, f., местекътаръ, мѳ-
 стъръ; die fleischliche —, дпмърездъ

маре, койтъ; —**swort**, f., ретъла
 алегъцйанел.
Vermisſen, v., волъ, іаъ сама къ
 лѳисемте чева; а допй, а ѳи до-
 ритъ; man wird mich nicht —, аз
 се ва іаа de самъ лѳиса теа;
 man hat Sie heute in der Gesell-
 schaft vermiſt, лѳиса дѳмитале дин
 социетате а ѳостъ сѣмътъ; dieser
 brave Mann wird vermiſt, ачестъ
 омъ вравъ ѳ таре допитъ.
Vermitteln, v., мѳжлоческъ; дптре-
 винъ, неродйездъ; дпмълцъ.
Vermitteln, праер., prin (мѳжлочйреа),
 къ (ажъторъздъ); — der Hilfe
 Gottes, къ ажъторълъ іаъ Дзеъ.
Vermittelung, f., мѳжлочйре, дптре-
 пънере, дптресънцйисне.
Vermögen, v., мъчезескъ, деинъ
 мъчедъ; пътрездескъ.
Vermögen, f., мъчезйре, пътре-
 зичисне.
Vermöge, праер., дп пътереа, мѳж-
 лочиндъ, prin, дп хртмареа.
Vermögen, v., почъ, амъ пътере,
 сѣнтъ дп старе; viel bei einem
 —, а авѳе таре тречере.
Vermögen, n., пътинъ, пътере, ѳа-
 къзтате, ѳорцъ, капачетате; авере,
 вьвзрй, мѳжлоче; — zu bezahlen,
 дп старе de а пльтй (не кредѳ-
 торй); —steuer, f., дарѳе по авѳе.
Vermögens, a., капаче, авътъ, къ
 старе.
Vermögens, v., пътрездеште.
Vermuthen, v., а се маска, а се
 стръвестй.
Vermuthung, f., маскаре, стръве-
 стимънтъ.
Vermünzen, v., преѳакъ дп монѳтъ,
Vermuthen, v., прелзнъ, пресъзнндъ;
 kredъ, даъ къ сокотѳла.
Vermuthen, n., **Vermuthung**, f., пре-
 пъсъ, пресъпъсъ; копйѳтаръ; ап-
 пъринъ.
Vermuthlich, a., прозаворъ, че се
 пѳте пресъзнне; аппъринте; ad.
 de вьвзъ сѣмъ, пѳте.
Vernachlässigen, v., нерпйцескъ.
Vernachlässigung, f., нерпйцйнъ.
Vernageln, v., дпкъйа, а вате къ
 кайе, а цинъсй; das Pferd ist ver-

- nagelt, какашъ екѣоръ атинѣ ѣлиндѣ
 da anъ nals.
- Vernagelung, f., акактаръ (= fr.
 inchiocatura).
- Vernähen, v., акактъ нѣ кацетаръ;
 allen Zwirn —, а консма тѣтъ
 ага косъндѣ.
- Vernatten, v., сатъ, деинѣ носъндѣ;
 das Geld —, а нелтѣ невинетте;
 sich in etwas —, а лъвѣ чева не-
 винетте.
- Vernaschen, v., келтѣосъ не лѣтърѣл.
- Vernascht, a., лѣкарѣ.
- Vernehmbar, a. Vernehmlich.
- Vernehmen, v., перченѣ, олмъдѣ, асдѣ;
 examine; аскларѣ, лѣтъ за дѣтре-
 ѣтъгно; sich — lassen, кѣтънтѣтъ.
- Vernehmen, n., акактѣ, акактѣперѣ;
 armoni; аамѣтъ, ворѣ; dem —
 nach, дѣтъ кѣтъ со зѣче; mit ei-
 nem im guten — stehen, а ѣи дѣ
 всътъ акактѣперѣ, дѣ армонѣ.
- Vernehmlich, a., сѣмъперѣ, акактѣ-
 цѣперѣ, дѣтрѣнѣ, лѣкарѣ; —seit, f.,
 акактѣперѣверѣтѣ.
- Vernehmung, f., аскларѣ, дѣтре-
 варѣ (de martъr).
- Verneigen, sich, v., а со дѣкѣна, а
 ѣачѣ реверѣнгѣ.
- Verheigung, f., дѣкѣнѣгѣно, реве-
 рѣнгѣ.
- Verneinen, v., нерѣ, денерѣ, зѣтъ не,
 зѣтъ не, не кончѣдѣ.
- Verneinend, a., негѣрѣсѣ.
- Verneinung, f., негѣгѣно; —swelſe,
 ad., дѣ modѣ негѣрѣсѣ, негѣрѣ-
 вѣтънтѣ; —swort, n., парѣкѣтъ
 негѣрѣсѣ.
- Vernichten, v., нѣмѣчѣсѣ, стѣрѣтъ,
 decōingezѣ, decōatѣ; кѣсѣтъ;
 рѣмѣтъ (анѣ конѣрѣктѣ).
- Vernichtung, f., нѣмѣчѣре, кѣсѣгѣно,
 decōingapѣ.
- Vernichtend, a., стѣрѣкѣрѣвѣтъ = de-
 structiv.
- Verniethen, v., цѣнтѣсѣсѣ.
- Vernunft, f., рѣцѣно, мѣнтѣ (рѣсонѣ).
- Vernunftlei, f., соѣктѣрѣлѣ, децѣ-
 карѣ де ѣрѣ.
- Vernunfteln, v., соѣктѣчѣсѣ, чѣрѣтъ
 кѣ мѣнтѣре ирѣсѣтѣ мѣсѣрѣ, децѣнѣтъ
 ѣрѣ.
- Vernunfteln, n., рѣцѣонѣмѣнтѣ нѣ
 сѣмъчѣре.
- Vernunftig, a., рѣцѣонѣлѣ, лѣогѣкѣ, рѣ-
 цѣонѣлѣ, кѣ мѣнтѣ, кѣ жѣдѣкарѣ;
 urdѣntѣ; reden Sie doch —, вор-
 ветте малѣ кѣ мѣнтѣ; —seit, f.,
 мѣнтѣ сѣмъчѣсѣ, сѣмъдѣ дѣтрѣкѣ.
- Vernunftkraft, —fähigkeit, f.; акактѣ-
 тѣтѣ акактѣсѣсѣ, цѣтѣнгѣ рѣ-
 цѣонѣлѣ.
- Vernunftlehre, f., лѣогѣкѣ; —lehrer,
 m., лѣогѣкѣ.
- Vernunftler, m., соѣктѣ.
- Vernunftlos, a., лѣкѣрѣ де рѣцѣно;
 нѣтъ.
- Vernunftmäßig, a., рѣцѣонѣверѣ, рѣ-
 сонѣверѣ, конѣорѣмѣ рѣцѣнѣлѣ, кѣ
 мѣнтѣ.
- Vernunftreligion, f., рѣцѣонѣлѣсѣ,
 рѣсѣтѣ ѣндѣтѣ не рѣцѣно, не-
 тѣрѣалѣсѣ.
- Vernunftschluß, m., сѣлогѣсѣсѣ, рѣ-
 цѣонѣнѣсѣ, рѣзонѣмѣнтѣ.
- Vernunftwahrheit, f., адеверѣ де-
 конѣрѣсѣ рѣнѣ мѣнтѣ.
- Vernunftwidrig, a., конѣрѣрѣсѣ рѣ-
 цѣнѣлѣ, асѣрѣдѣ.
- Veröden, v. a., децѣонѣлѣсѣ, нѣсѣрѣсѣ;
 рѣнѣсѣ; v. n., деинѣ деверѣсѣ.
- Veröftern, v., рѣнетѣ деѣсѣ.
- Verordnen, v., ordѣnѣ, дѣонѣnѣ, де-
 мѣндѣ; декѣрѣсѣ, прѣсѣрѣсѣ; рѣ-
 тѣсѣ; im Testamente —, дѣонѣnѣ
 рѣнѣ тѣсѣментѣ; ein Brechmittel
 —, а прѣсѣлѣ ворѣтѣвѣ.
- Verordnung, f., ordѣnѣгѣно; де-
 керѣсѣ; дѣнѣсѣсѣгѣно; рѣгѣлѣмѣнтѣ.
- Verpachten, v., аpendѣсѣ, даѣ дѣ
 аpendѣ.
- Verpachtung, f., аpendapѣ (= sp.
 arrenter).
- Verpachter, m., аpendатѣрѣ (носѣ-
 сѣрѣлѣ чѣ дѣ дѣ аpendѣ).
- Verpachtbahren, v., парѣѣсѣ, (дѣкѣдѣ
 кѣ парѣ рѣонѣ).
- Verpauern, v., дѣмѣсѣсѣсѣ, не
 'нарѣсѣсѣ кѣ сѣкѣтѣ.
- Verpaffen, v., нѣсѣсѣсѣ (дѣ нѣрѣл),
 нердѣтъ сѣтъндѣ сѣтъ рѣкѣ оѣсѣнѣлѣ.
- Verpesten, v., со чѣмонѣтѣ, со дѣ-
 перѣсѣ.
- Verpfählen, v., парѣѣсѣ, нѣсѣсѣсѣсѣ.

Verpfählung, f., парисагъ.
 Verpfänden, v., зьлодескѣ, ипоте-
 чезѣ, амънътезѣ.
 Verpfändung, f., зьлогѣ, ипотека,
 амънътѣ.
 Verpfaffern, v., машинерецѣ прѣ.
 Verpflanzen, v., стрълагънѣ.
 Verpflanzer, m., стрълагънъторѣ (in-
 стръш.)
 Verpflanzung, f., стрънлгънъгънѣ.
 Verpflegen, v., мънцънѣ, сьсцънѣ,
 пѣтрескѣ; казѣ.
 Verpfleger, m., пѣтриторѣ.
 Verpflegung, f., пѣтриторъ, сьсцъне-
 мънѣ.
 Verpflichten, v., овлегѣ, андеторезѣ.
 Verpflichtung, f., овлегънѣ, ан-
 деторипе.
 Verpfänden, v., анцепенескѣ кѣ по-
 чьтнѣ, андеръшезѣ.
 Verpfuschen, v., ѳшперескѣ, стрѣкѣ
 ан локѣ сѣ дрегѣ (чева).
 Verpicken, v. Auspicken.
 Verplämpern, v., sein Geld —, а'шѣ
 келтѣ ванѣ рѣзѣ; sich — mit einer
 Frau, а се аннъди кѣ ѳ семѣ.
 Verplaudern, verplappern, v., трекѣ
 тѣмъ чѣкълънѣ, ворвѣнѣ мѣшѣ
 не грѣшѣ, верзѣ шѣ зскате.
 Verprassen, v., рѣсѣнескѣ авереа ла
 кѣрве.
 Verproviantiren, v., провъзѣ, апро-
 вѣсѣнезѣ; андѣстръезѣ (кѣ де аге
 мънкърѣ).
 Verproviantirung, f., апровѣсѣне,
 провѣсѣмънѣ.
 Verpuffen, v., (кѣмѣ) детонѣзѣ,
 кѣрѣ, се сѣрѣ кѣ сѣнетѣ.
 Verpuffung, f., детонънѣ.
 Verpuppen, sich, v., се стръѳормѣзѣ
 ан кѣсѣлѣ, ан нѣмѣ (инсекта).
 Verquellen, v., се анѣлѣ прѣн зме-
 зѣтѣ.
 Verquiden, v., (кѣмѣ) амалгамезѣ.
 Verquidung, f., амалгамъ.
 Verrammeln, v., варѣкаdezѣ, анкѣдѣ
 гръмъдѣнѣ оѣентѣ.
 Verrammelnung, f., варѣкатъ.
 Verrath, m., гръдъмънѣ.
 Verrathen, v., гръdezѣ; дескоперѣ,
 даѣ де голѣ, вѣдескѣ.
 Verräther, m., гръдъторѣ; —ei, f.,

гръдънѣне; —сѣ, а, гръдъторѣ,
 перѣдѣ.
 Verrauchen, v., свапорезѣ, сѣзмезѣ;
 се трече (мънѣ).
 Verrauchung, f., свапорънѣне.
 Verräumen, v., пѣнѣ чева антрънѣ
 локѣ зѣтѣ.
 Verräufchen, v., се трече кѣ свѣнѣ.
 Verräufen, v., трекѣ ан конѣ; sich
 —, се аншѣлѣ ан сокѣтѣ.
 Verreden, v., кѣрѣ, мѣре (oiea).
 Verreden, v. promitѣ а нѣмѣ ѳаче чева;
 sich —, м'анкѣ лѣмѣ де дѣнѣнѣ.
 Verrreiben, v., мѣчѣнѣ.
 Verrreisen, v., кълъторескѣ департе;
 кълътескѣ кълъторѣнѣ.
 Verrreisen, v., сѣшѣлѣ, рѣтѣнѣ.
 Verrufen, v., скрѣпескѣ, ан сѣре
 дѣн локѣ,
 Verrufen, n., скрѣпиторъ.
 Verruppen, v., анкѣдѣ дръмѣ.
 Verrichten, v., ѳакѣ, дрегѣ, есектезѣ;
 viel zu — haben, а авѣ мѣлѣ де
 а ѳаче, амѣ мѣлѣ ѳакѣнде; ein
 Amt —, андѣнѣнескѣ ѳ дрегъ-
 торѣ; ein Gebet —, а'шѣ ѳаче
 рѣгънѣне; seine Nothdurft —,
 а'шѣ ѳаче трѣвѣнѣ.
 Verrichtung, f., ѳаченѣ, ѳачере,
 трѣвѣ; сѣдѣнѣне.
 Verrichten, v., се свѣнѣ, се перѣ
 мѣросѣлѣ.
 Verriegeln, v., анверѣезѣ, анкѣдѣ
 кѣ зѣворѣ, кѣ сѣнѣ.
 Verringern, v., анпѣгънезѣ, мѣкѣ-
 резѣ, рѣдѣкѣ ла мѣкѣ; скѣдѣ.
 Verringerung, f., анпѣгънѣне; —s-
 weise, ad., анпѣгънѣнѣ, скъзѣнѣ.
 Verrötheln, v., рѣсѣлѣ авѣ.
 Verrosten, v., се анрѣнѣнѣнѣ.
 Verrosten, n., Verrostung, f., анрѣ-
 нѣнѣнѣ.
 Verrucht, a., инѳамѣ, сѣлератѣ; —
 heit, f., сѣлератѣнѣ, инѳамѣ.
 Verrücken, v., дѣлокѣ, мѣтѣ дѣн локѣ;
 decordinezѣ, тѣрѣрѣ, скълъчѣлѣ;
 den Verstand —, а се сѣнѣтѣ.
 Verrücktheit, f., сѣнѣтѣре, ѳренесѣ,
 аѣрѣре.
 Verrückung, f., дѣлокънѣне, скълъ-
 чѣтѣрѣ.
 Verrufen, v., деѳамѣ, дѣскрѣтезѣ;

Версчлаг, м., decirăcițarъ (парето) de скъндарі; напанкъ (ард.); кс-тъиъ, ладъ.

Версчлаген, в. а., стрикъ, сларгъ; батъ къ кзіе; alle Nägel —, а вато тото кзіеле; mit Brettern —, а къптъми къ скъндарі; eine Stelle in einem Buche —, а перде пасаде дитр'о карте оіотъндъ; ein Pferd —, а поткови реѣ зп калъ; einen Ball —, а перде о вилъ (sialarъ); vom Sturme — werben, а оі арккватъ де оэртанъ; sich etwas —, а перде чева; sich die Kunden —, а'ми перде ма-штеріи (къмагърторіи); —, в. п., се дикълеште апа шчл.; das Pferd hat —, калъ а скъпатъ оръне; оолосеште, е де дм-портануъ; die Arznei will nicht —, medikamentъ а не оаче е-оачъ; was verschlägt er dir? че ги пасъ џіе? че те оолосеште пе тине? еѣ verschlägt mir nichts, не'ми пасъ нимика.

Версчлаген, а., оінъ, виленъ, вил-поіс; преоъкътъ (шплетъ); —heit, f., оінодъ, вилениъ.

Версчлâmmen, в. Версчlemmen.

Версчлâuderer, в. Версчleiderer.

Версчлехtern, в., оакъ мал реѣ; de-gradetzъ.

Версчлехen, в., се скърце, стрекоръ, вилъ.

Версчлеiern, в., ме 'пвълескъ.

Версчлеifen, в., точескъ вестмънтъ а портъндъ а.

Версчлеimen, в., дшлъ де мачі, де змежелъ вълосе.

Версчлеimt, а. мѣкосъ, вълосъ (вилосъ).

Версчлеiѣ, м., копсътъ џіане, тречере, вилере.

Версчлеiѣen, в., копсътъ, трекъ, вълдъ; рѣиъ портъндъ.

Версчlemmen, в., дшлъ де номолъ, де имъ, дпномолескъ.

Версчлеppen, в., портъ, дзкъ теръндъ.

Версчleuderer, м., рѣсипиторъ, келтвиторъ немесратъ.

Версчleudern, в., рѣсипескъ; вълдъ сѣа преѣ; дмпратіъ, даъ къ

Версчлiefen, в., дикдъ; вълдъ; verschlossener Mensch, омъ тѣктъ, диксъ.

Версчлiefung, f., дидере.

Версчлimmern, в., devinъ totъ mal реѣ.

Версчлimmerung, f., крештере де реѣ.

Версчlingen, в., дигуъ, асоровъ; се 'пкълескъ (оіре); се дм-плетечеште, дпгъдеште; einen mit den Augen — wollen, те зигі сѣ'л мѣчи; —, п., дигуіре (= (v. inghiottire).

Версчluden, в., даъ пе гълъ дп жосъ.

Версчlûpfen, в., се скърце, се 'мѣ, се стрѣкъръ.

Версчmachtен, в., гъпезескъ, ме топескъ, ме зсзкъ.

Версчmachtung, f., гъпоре, гъпезе-зіре, топире.

Версчmâhen, в., деспреѣескъ, dedemuezъ,

Версчmâhung, f., деспреѣ, dedemaъ.

Версчmaufen, в., келтескъ пе шп-кърі ми весторі.

Версчmelzen, в., копсътъ, топидъ; се коптопескъ (колореле); коп-топескъ.

Версчmelzung, f., коптопире.

Версчmerzen, в., дпчетъ а мал сімџі дъререа, зитъ дъререа; сѣеръ къ рѣдаре.

Версчmierен, в., копсътъ мѣрѣндъ, зпгъндъме (п. о. къ помадъ); viel Papier —, оештелескъ за хърті.

Версчmiѣt, а., оінъ, виленъ, шплетъ.

Версчnappen, сѣ, в., а се скъпа дм гъръ; ме вълдъ (дъндъ дн гъръ къвпте некъретате).

Версчnauben, verschnaufen, сѣ, в., ме ресѣла, ме остоескъ, респиръ.

Версчneiden, в., таіс; вкъѣескъ; копсътъ гъндъ; рѣтезъ (= (v. tagliare), стзпъ, арворі; стрикъ кроиндъ, гъндъ (вестмънтъ а); стаскърезъ (поркъ). батъ (вервече), жгъпескъ, скопескъ (какъ, вилелъ); alles Zuf —, а пзне тото пълра.

Версчneidung, f., стѣскърѣѣане, скопире; ретезъгъръ (де арворі).

- Verschneien**, v., дигроіенежъ, аконеръ ка пѣвъ.
Verschnittene, m., озникъ, ековитъ, настратъ.
Verschneiteln, v., тѣрзнецкѣ тѣндѣ.
Verschollen, a., скъзѣтѣ, скъшѣтатѣ din директѣлѣ сѣд.
Verschonen, v., крѣдѣ, респентежѣ.
Verschöpfung, f., крѣдаре, скѣтире, респентаре.
Verschönern, v., днорѣмсецежѣ.
Verschönerung, f., днорѣмсецаре, адорнѣмѣнтѣ.
Verschranken, v., днкрѣчмезѣ, дмплетеческѣ.
Verschrauben, v., стринѣ ка ѡвсѣл (шранѣ).
Verschreiben, v., консѣмѣ скрѣндѣ; скрѣш реѣ, еронеѣ; прескрѣш (речѣнтѣ); аманетежѣ, лѣж прѣн скрѣсѣ (авереа); ordinezѣ; сѣф —, ме 'ншѣлѣ скрѣндѣ.
Verschreibung, f., полицѣ, літере овлегѣторѣ; ordinѣ datѣ дн скрѣсѣ; речѣнтѣ; актѣ.
Verschreiben, v., деѡамѣ, дескредитежѣ.
Verschroben, a., днпортокиатѣ.
Verschumpfen, v., сѣ 'нкредеште.
Verschub, m., амѣнаре.
Verschulden, v., ме 'ндеторезѣ, ме 'нкаркѣ ка деторѣл; довинѣ клѣпачѣ, виноватѣ, сѣнт де винѣ; сѣнт кавса знѣл реѣ; ѡакѣ о крѣмѣ.
Verschulden, n., клѣпѣ, винѣ.
Verschütten, v., вѣрсѣ, рѣсѣндѣ; аконерѣ; verschüttet werden, сѣнт аконерѣтѣ де рѣнеле знѣл edіoіcіѣ; еѣ bei einem —, а кѣдѣ din грація кѣлѣ.
Verschwägern, sѣф, v., ме 'нкѣмнѣдескѣ.
Verschwägerung, f., днкѣмнѣцѣре.
Verschwätmen, v., а'мѣ прѣлѣдѣ авереа.
Verschwätzen, v., дннегрѣжѣ, калѣмнѣжѣ; в. Verleumden.
Verschwazen, v., петрѣкѣ тѣмнѣл чѣкѣндѣ; сканѣ din гѣрѣ знѣл сѣкрѣтѣ; Jemanden —, а вѣрѣі де чѣнева.
Verschwazt, a., чѣкалѣ, гѣрѣ сѣартѣ.
- Verschweigen**, v., рѣтанѣ, цѣлѣ аскѣнсѣ тѣкѣндѣ.
Verschweigung, f., рѣтѣчѣнѣцѣ.
Verschweigen, v., дмѣ шѣлѣнкѣ авереа дн нгѣчѣрѣ.
Verschwellen, v., а се днѣла.
Verschwellmen, v., а inѣnda, а дмплеа de імѣ = lime it.
Verschwenden, v., рѣсѣнескѣ авереа.
Verschwendet, m., рѣсѣнѣторѣ, кѣлѣтѣторѣ незнѣл, прѣдѣторѣ.
Verschwendetisch, ad., ка рѣсѣнтѣ.
Verschwendung, f., рѣсѣнтѣ, прадѣ.
Verschwiegen, a., сѣкрѣтѣ, тѣкѣтѣ, дѣкрѣтѣ кѣре шѣтѣ а тѣчѣ; — heit, f., тѣчѣтѣрнѣтѣте, сѣкрѣтецѣ, дѣкрѣтѣне.
Verschwinden, v., дѣснаре, сѣ перѣо din ведере.
Verschwistern, v., а сѣ днсорѣцѣ, а сѣ ѡачѣ сѣрорѣ.
Verschwigen, v., асѣдѣ, скотѣ сѣдѣре (нѣдѣшѣлѣ); дмплѣ де сѣдѣрѣ; ѡіг. зѣтѣ (дѣрере, неказѣ).
Verschwören, v., жѣрѣ; авжѣрѣ, прѣмѣтѣ ка жѣрѣмѣнтѣ; конжѣрѣ, ме лѣгѣ ка жѣрѣмѣнтѣ.
Verschwoener, **Verschwoerer**, m., жѣратѣрѣ, конспѣрѣторѣ.
Verschwörung, f., конжѣрѣдѣне.
Verschen, v. n., (eѣ, etwas), сканѣ din ведере, ѡакѣ ерѣре, смѣнтескѣ (ард.), грѣшескѣ; зѣтѣ, негрѣшескѣ, ме 'ншѣлѣ; womit hat er's bei ihm —? ка че і а грѣшѣтѣ? ка че 'л а вѣтѣмѣтѣ? der Klügste kann's —, тотѣ ѡмѣлѣ грѣшеште; einen Dienst —, а ессѣрѣа о дерѣторѣ; die Wirthschaft —, а пѣрта ікономѣа; einen Kirchendienst an jemandes Stelle —, а ѡі вікарѣлѣ, а цѣнѣ локѣл знѣл парокѣ; — v. a., (mit etwas), прѣвѣдѣ, дндетѣлѣжѣ; sѣф mit dem nöthigen Brennholze —, а сѣ прѣведѣ ка лѣмпеле трѣвѣнѣчѣсе де ѡѡкѣ; ein Zimmer mit dem nöthigen Geräthe —, а товіла кѣса ка чѣле трѣвѣнѣчѣсе; sѣф —, а шѣтѣнтѣ, сѣперѣ, даѣ ка сѣкотѣла; ehe ich mich verſah, kѣнд нѣ гѣндѣамѣ, кѣнд нѣчѣ ашѣтѣамѣ; іѣ

- verſehe mir nichts Gutes von ihm, n'amtentă ničl znă vine dela elă; ſie hat ſich an einem Affen —, c'a zitată la o momintă (mi nă mila aducă aminte o măiere grea); —, v. n., erore, ckyapə din voderə, nevzape de cémz; auß —, din erore.
- Verſehung, f., provicionare, provicisno; nprtapea znel dregztorij.
- Verſehen, v., vatmă, strikă.
- Verſenden, v., trămiză, cmedieză.
- Verſendung, f., cmedicisne, trămitere; —ſgebühren, pl., provicisne.
- Verſengen, v., pꝛleckă, ardă pꝛe cnpꝛaocăz.
- Verſengung, f., pꝛlitzz.
- Verſenken, v., aozndă, kaozndă, dađ adănkă.
- Verſenkung, f., aozndăzicne, kzoandzitzz.
- Verſetzen, v., ctpꝛnopꝛă, miză din lokă, ctpꝛmiză; ctpꝛozniză; a-mizpꝛteză (zmozecckă); mectekă (legă) metale; pꝛocuzndă, replikă; ankidă, varikadeză; in's Glend —, elă adăce la miceriz; Wein mit Waſſer —, mectekă vină kă apz; einen Schüler in eine höhere Claſſe —, a pꝛomovi nă znă ſkolară.
- Verſetzung, f., ctpꝛozcuzicne; in-verticisne (de vorbe); mectekitzz (legitzz de metale); pꝛomocisne (de ſkolarj).
- Verſeuſzen, v., tꝛekă ckcupizndă, an cemetə.
- Verſichern, v., accekozꝛeză, ankꝛedincză.
- Verſicherer, m., accekozꝛtoră.
- Verſicherung, f., accekozꝛicisne; —ſcheiņ, m., ctpꝛicikiză de accekozꝛancz.
- Verſteben, v., ce tꝛecə klokozizndă, ozꝛvzndă.
- Verſtegen, v., cizileză; oir. ankꝛedincză.
- Verſtegen, v., decokă.
- Verſtibern, v., anapꝛincză; pꝛocokă an apꝛintă (an monetz tapoa), vꝛozzndă.
- Verſinken, v., c'aozndă, ckczoandă; —, n., aozndzitzz, ckczoandzitzz.
- Verſinnlichen, v., okă cimgiveră.
- Verſigen, v., netꝛekă mezzndă.
- Verſoffen, a., vezivă, veztopă, dată la vezitzz.
- Verſöhnen, v., pacəfikă, dꝛmăkă; cizlă (pꝛkiză pꝛin ſczl.)
- Verſöhnet, m., pacəfikztoră, dꝛmiziztoră.
- Verſöhnlich, a., pacnikă, pacifikă; —ſeit, f., pacniciz.
- Verſöhnopfer, n., žertoz, viniză de dꝛmizkape (a pꝛkizeloză).
- Verſorgen, v., nopꝛă gꝛicz; pꝛovzđz; zu — haben, amă cꝛ ciză (oamiază); ſeine Tochter —, a'mi ameza (mꝛpita) oata.
- Verſorgung, f., provicisne; nprtape de gꝛicz.
- Verſparen, v., kꝛzđz, pꝛiciză (nă azzdară).
- Verſpäten, ſich, v., vină tꝛziză, an-tꝛziză.
- Verſpätung, f., an-tꝛzize.
- Verſpeien, v., ckciză dꝛocă.
- Verſperren, v., ankidă, anpedekă pacz, anprtapea; den Weg —, tală kalez.
- Verſperrung, f., ankizitzz.
- Verſpielen, v., nepđă an žokă; pꝛov. verſehen iſt verſpielt, kape gꝛeſmeze nepde; die Zeit —, a'mi netꝛecə timkă la kꝛciz.
- Verſpieler, m., nepztoră.
- Verſpinnen, v., konciză tꝛkizndă.
- Verſpotten, v., iză an pꝛckă, an vꝛ-tajz de žokă, vazokꝛecckă.
- Verſpottung, f., vazokꝛz, de pꝛckă.
- Verſprechen, v., pꝛomiză; a ce lodj; ich bin oder habe mich anderswo verſprochen, am dată vorza la alz napꝛə, czt lodjiză kă alz; ſich —, a gꝛemi vꝛcizndă; pꝛov. was man verſpricht, muđ man halten, pꝛomicisne e detoziz.
- Verſprengen, v., iză la ozꝛz ctpꝛ-izndă (mizꝛizə inimikiză).
- Verſprühen, v., konciză dꝛmꝛozkizndă; oir. vꝛcă cizpe.
- Verſpruch, m., pꝛomicisne (ozꝛ-đsingz).

- Verſpüren, v., cîmîş; —, n., cîm-
 şimîntă.
 Verſtählen, v., oţelocă.
 Verſtählung, f., oţelitură = (ср.
 acerer).
 Verſtand, m., дцелелере, мінте,
 жадикатъ, cпиритъ, дцелелеръ; der
 gesunde Menſchenverſtand, мінтеа
 сълътосъ, cîмъş команъ; gar lei-
 nen — haben, а оі канъ cekъ;
 wieder zum — kommen, а'мї veni
 дп мінцї; er hat mehr Glück als
 —, порокъ мї е малъ mare декътъ
 мінтеа; пров. ром. mai vine о
 лиаруръ de порокъ, декътă о ксте
 de мінте.
 Verſtandesſtraf, f., пстере дцелелеривъ.
 Verſtändig, a., пречепатъ, дцелелентъ,
 дцелеленте, прѣдінте, кѣ жадекатъ,
 кѣ мінте.
 Verſtändigen, v., дпштїнцезъ, дп-
 знпштїнцезъ, факъ съ дцелелеръ;
 аsmineză, лъмхрескъ, дпнормезъ.
 Verſtändiglich, a., дцелелериверъ, кїаръ,
 кѣратъ, лъмхрїтъ; —ſeit, f., дп-
 целелериверїтате, кїарїтате.
 Verſtändniß, n., знїре, дцелелерере,
 армонїа; релъцїане.
 Verſtärken, v., дпгърескъ, фортеккъ.
 Verſtärkung, f., дпгърїре.
 Verſtatten, v., дпгъдзїс, сѣверъ,
 кончедъ.
 Verſtattung, f., дпгъдзїнцъ, кон-
 чесїане, лїчїнцъ.
 Verſtauben, v., се пръошеште, се
 пълверезъ.
 Verſtäuben, v., се фаче прафъ.
 Verſtauchen, v., дпмї сѣчекъ (мъна,
 нїчорал), дїсчочезъ тръатїндъ.
 Verſtehen, v., дпкїдъ кѣ пѣсечрї
 de акъ; оїг. die Trümpe —, а
 жка по тогї тромої.
 Verſteck, n., вѣказъторе.
 Verſteden, v., аскандъ; ſich —, ver-
 ſtedt ſpielen, а жка de а сава
 оръ.
 Verſtehen, v., аздъ, дцелелеръ, пер-
 ченъ, кѣрїндъ; ſie verſteht roma-
 niſch, ea ште ромънеште; ſich
 auf etwas —, а се перчене за
 чеа; ſich zu etwas —, а се да
 данъ нрпъ, а ої de знъ нїанъ;
 ſich mit einander —, а се кон-
 целелере, дпвоїре секретъ.
 Verſteigen, ſich, v., а се сї прѣ
 таре; оїг. а се перде дп:
 Verſteigern, v., вандъ да лїчїгъцїане
 (да мезатъ), да чїне дъ малъ маръ.
 Verſteigerung, f., лїчїгъцїане, мезатъ.
 Verſteinern, v., се дппетреште, се
 фаче петръ, се петрїоїкъ.
 Verſteinerung, f., петрїоїкъцїане, дп-
 петрїтуръ.
 Verſtellen, v., се прѣфаче; се де-
 оїспрезъ, се скїмосеште, се
 стръмъ.
 Verſtellung, f., прѣфъкътуръ; стръ-
 вестїтуръ.
 Verſterben, v., морїа.
 Verſteuern, v. a., респандъ дареа,
 такса, трївзтазъ; —, v. n., кър-
 тѣескъ реж о пайъ.
 Verſtimmen, v., дѣсакордезъ (кѣ
 їнстръмънтъ).
 Verſtimmung, f., дїокорданъ.
 Verſtöbern, v., се прѣфаче дп дп-
 вере: с'аконере de нѣзъ.
 Verſtoßen, v., пѣтреште прїн маръ
 змезелъ; се 'пѣартомезъ, се фаче
 воцъ, вѣткъ; deşine несїмїторъ,
 червїнокъ.
 Verſtoßt, a., дпдърътнїкъ, червїнокъ.
 Verſtoßtheit, f., Verſtoßung, f., дп-
 вартшаре, несїмїре; червїнъ;
 дппетрїре de їнїмъ.
 Verſtohlen, v., фспївъ; секретъ, а-
 скнскъ; —er Weiße, ad. не ф-
 рїшъ, не аскнскъ.
 Verſtopfen, v., асѣпъ; verſtopft ſein,
 а ої дпкїетъ.
 Verſtopfung, f., асѣпаре (їг. stop-
 pare); дпкїере (обстръкцїане);
 — des Harnganges, опрїреаздзїл.
 Verſtorben, a., мортъ, репосатъ; дп
 Домнїкъ ферїчїтъ.
 Verſtören, v., тѣрѣръ, дптрератнъ;
 рїсїнескъ.
 Verſtörung, f., тѣрѣраре.
 Verſtoß, m., ероре, ловїре, сїлоръ-
 таре (дп занакъвїнцъ).
 Verſtoßen, v., ватъмъ, портъ; факъ
 о некъвїнцъ; ласъ, ласъдъ, даъ
 не знъ вѣаръ (не, сѣгї).

- Verfloßung**, f., гъндаре (de cogit);
 dectronape, dectmonstenepe (de
 ois).
- Verstreichen**, v., трекѣ (rimъ); а-
 ctanъ linindъ pedecъura.
- Verstreichen**, n., трочереа (rimъ);
 дмплинереа (terminъ); linipe.
- Verstreuen**, v., picineckъ, дмпръштis.
- Verstricken**, v.; дмплетеческѣ; дп-
 къркѣ, pindъ (дп ладърѣ) дпре-
 цезъ; колснъ дмплетindъ, пе-
 трекѣ rimъ ѳъкндъ ла колцнѣ
 (шtrimѣ).
- Verstümmeln**, v., трнклезъ, чнтезъ.
- Verstümmelung**, f., трнклементъ,
 (ctronaитръ = storgiatura it.).
- Verstummen**, v., амъцескѣ, devindъ
 мнъ; —, n., амъцире = (am-
 mutire it.)
- Verstuzen**, v. Stuzen.
- Versuch**, m., черкаре, провъ, сне-
 ритънтъ (icnigъ).
- Versuchen**, v., черкѣ, провезъ, сне-
 ритънтезъ, icnitesкѣ; zum Bösen
 —, а дъче ла реѣ (icnigъ).
- Versucher**, m., черкѣторѣ, icnitorѣ.
- Versucht**, a., черкатѣ, проватѣ, пъцитѣ;
 im Kriege —, icквсигъ дп ресвоis.
- Versuchung**, f., черкаре, icnigъ.
- Versubeln**, v., спъркѣ.
- Versündigen**, sich, v., пъкътзескѣ;
 sich an Jemandem —, а пъкътѣ
 дпвинтеа къва.
- Versündigung**, f., пъкатѣ, пъкътцире.
- Versüßen**, v., дндълческѣ.
- Versüßenb**, a., дндълчиторѣ.
- Versüßung**, f., дндълцире.
- Vertäfeln**, v., дпгъвлескѣ.
- Vertändeln**, v., die Zeit —, а пе-
 трече rimъ къ нимикри, а гън-
 дъли; Geld —, а келтѣ пе нимикри.
- Vertanzen**, v., пердѣ (rimъ, vanil)
 дънцindъ.
- Vertauschen**, v., пермътѣ, скимъѣ.
- Vertauschung**, f., пермътъцине,
 скимъѣ.
- Verteufelt**, a., дндъволитѣ, дндръчитѣ.
- Verteutschen**, v., перманисезъ, тра-
 дъкѣ дп пермана.
- Vertheidigen**, v., авърѣ, протерѣ =
 окротескѣ, сьсдинъ, скърескѣ, па-
 трочинезъ, деѳндезъ.
- Vertheidiger**, m., авърѣторѣ, про-
 тенторѣ = окротиторѣ; скъриторѣ;
 деѳенсорѣ.
- Vertheidigung**, f., авъраре, деѳен-
 сисне; протенцине; дндрентаре.
- Vertheidigungsbündniß**, n., аллианцъ
 деѳенсивъ; — schrift, f., аполонитъ,
 сьринтаръ аполонетикъ; — werke,
 pl., ѳопреѳикъцине.
- Vertheilen**, v., дмпарцѣ, десларцѣ.
- Vertheiler**, m., дмпърциторѣ.
- Vertheilung**, f., дмпърцире.
- Vertheuern**, v., скъмпескѣ (п. ѳ.
 пънеа).
- Vertheuerung**, f., скъмпире.
- Verthuert**, v. Verschwendet.
- Verthun**, v., ръсисескѣ (авереа).
- Vertiefen**, v., аѳндезъ, скъѳндъ,
 аджческѣ.
- Vertiefung**, f., аѳндѣтаръ, адж-
 читаръ; медитъцине аджкъ.
- Vertilgen**, v., стирнескѣ, стигъ,
 стерминъ, штерѣ де пе ѳаца пъ-
 мънтънтъ.
- Vertilger**, m., стерниторѣ, стерми-
 нѣторѣ.
- Vertilgung**, f., стерпѣтаръ, стерми-
 пъцине.
- Vertract**, a., влъстѣматѣ, дпръдъцитѣ,
- Vertrag**, m., контрактѣ, конвенцине,
 трансакцине, дпвоiеаъ.
- Vertragen**, v., сѳерѣ, сѳпортѣ, то-
 лерѣ; sich —, се дпвоiesкѣ, сѳм-
 патисезъ; man kann sich nicht mit
 ihm —, нъ се потѣ сѳери, нъ
 се потѣ дпгъдѣ, нъ потѣ виегъ
 дмпрезнъ.
- Verträglich**, a., социаверѣ, тратаверѣ,
 че се потѣ сѳери, дпвоi, трѣ
 vine дмпрезнъ.
- Vertrauen**, v., дпкрединезъ (чева
 къва); sich —, ме 'пкредъ, ѳiezъ
 (авемъ сѳiezъ, сѳъ сѳiesкѣ =
 mesier ѳр. = а нъ се ѳiе =
 дпкредѣ).
- Vertrauen**, n., дпкредере, ѳиденцъ.
- Vertrauern**, v., желескѣ, перекѣ дп
 жале, дп долъ = (dolum).
- Vertraulich**, a., ѳиденциалъ, ѳамиларѣ,
 интимъ, декасъ; — seit, f., ѳами-
 лиаритѣ.

- Vertraumen**, v., петрекъ зилеле вичъндѣ, грѣескъ нимика ѳъкъндѣ.
Vertraut, a., дикрежътѣ, ѳамиларѣ, декасъ; — ѳелт, v. Vertraulichkeit.
Vertreiben, v., алынгъ, ѳъгрескъ, іаѣ ла ѳъгъ, ла гонъ; речнарѣ (пеинимикѣ); скотѣ (дъререа, вола); трекѣ (марѳа); вънезѣ; die Geschwulst —, a desc.тѳола; aus dem Bette —, a da din патѣ; sich die Zeit —, a'шѣ петрече тимпалѣ.
Vertreibung, f., алынгъшънтѣ, ѳъгрѣре, сгонѣре.
Vertreten, v., калѣ; дикидѣ (дръткъ); цинѣ локъл, репрезентежѣ; einen vor Gericht —, a ѳѣ пленіпотенте изѣва; sich den Fuß —, a'шѣ склѣнтѣ пічорѣлѣ.
Vertreter, m., пленіпотенте (векѣлѣ); прокзраторѣ.
Vertretung, f., кълкарѣ (къ пічорѣлѣ), склѣнтѣтърѣ; пленіпотентѣ.
Vertrieb, m., възаре (де търѳърѣ).
Vertrinken, v., дѣлѣ веаѣ (авереа), келтескъ вѣндѣ; die Grillen —, a веа ка съѣ трѣкъ де неказѣ.
Vertrocknen, v., десекѣ, зскѣ; се десекѣ, зскѣ; —, n., десекъциѣне, зскѣциѣне.
Vertröbeln, v., дѣлѣ вѣндѣ векѣтърѣле.
Vertrösten, v., тѣнгълѣ, даѣ спѳе, спѳеранѣ.
Vertröstung, f., тѣнгъiere, спѳеранѣ.
Vertuschen, v., аскѣндѣ, цинѣ аскѣаскъ, тѣлѣ.
Vertuschung, f., аскѣаскътѣнтѣ.
Verübeln, v., лѣа спѳе реѣ.
Verüben, v., ѳакѣ, есерчезѣ.
Verunedeln, v., дерпадежѣ, мѣкшорезѣ.
Verunehren, v., деонорѣ, простескъ = prostituo.
Verunehrung, f., деонорътѣнтѣ, простѣциѣне.
Veruneinigen, v., деснѣскѣ, дѣлѣ-рокежѣ, сеатѣнтѣ zizanѣ.
Verunglimpfen, v., калъмнѣзѣ, де-ѳаимѣ.
Verunglimpfung, f., калъмнѣ, де-ѳаимъ, ѳворѣре де реѣ.
Verunglücken, v., те пенорѣческъ, еѣ реѣ ла капетѣ; перѣ, нѣ реесѣ.
- Verunreinigen**, v., проѳанезѣ, сѣгрѣкѣ.
Verunreinigung, f., проѳанациѣне; сѣгрѣкѣциѣне.
Verunstalten, v., деѳѣгрѣзѣ.
Verunstaltung, f., деѳѣгрѣциѣне.
Veruntreuen, v., преварѣкѣ, ѳърѣ администрѣндѣ, портѣ о дрегъторѣ къ некредѣнтѣ; прѣдѣ.
Veruntreuung, f., преварѣкѣциѣне; прѣдѣтърѣ (а ванѣлор пѣлѣлѣ).
Verursachen, v., къшѣлѣ = cagio-pare ir.
Verurtheilen, v., жѣдикѣ, хотърѣскѣ, осъндескѣ, даѣ склѣнтѣ.
Verurtheilung, f., осъндѣре.
Vervielfältigen, v., тѣлѣтѣлѣкѣ.
Vervielfältigung, f., тѣлѣтѣлѣкѣциѣне.
Verböfommen, v., перѳекѣциѣне, дѣндеѣнескѣ. *
Verböfommenung, f., перѳекѣциѣне, десъврѣше.
Verworfhen, v., дѣшѣлѣ, пѣлѣ и тѣлѣ; трѳезѣ.
Verworfhenung, f., дѣшѣлѣциѣне; трѳърѣ.
Verwachsen, v., a ешѣ, a краште (дѣнтр'вѣлѣ вѣстѣнтѣ), a деѣенѣ прѣ марѣ (петрѣ елѣ); a чѣкатрѣса (шѣга); a се аккоперѣ (де ѣрѣ); — sein, a ѳѣ геѳосѣ.
Verwahren, v., консерѣвѣжѣ, пѣстрѣжѣ; дѣкѣдѣ; sich vor etwas —, a се прѣсерѣва де чеѳа; a се прѳеѳе.
Verwahrer, m., депѳоситарѣ, пѣтрѣторѣ.
Verwahrlich, a., серѳаѳѣрѣ, дѣ депѳоситѣ.
Verwahrlosen, v., негрѣцескъ, нѣ портѣ грѣцѣ; ласкъ съ се стрѣче, съ се дѣрѣзѣ приѣ негрѣцѣ.
Verwahrlosung, f., негрѣциѣнтѣ.
Verwahrung, f., пѣстрѣре, цѣнеѳе съѣ назѣ; прѳотѣстѣциѣне; — s. mittel, n., прѣсерѳатѣѣвѣ; аугѣдѣтѣ.
Verweisen, v., деѳѣнѣ ѳрѳанѣ, ре-тѣлѣ съртѣанѣ, ѳърѣ пѣриѣлѣ.
Verweisen, a., реѳаскъ ѳрѳанѣ.
Verwalten, v., администрѣ, гѣѳер-нежѣ, къртѣѣскѣ, портѣ трѣѣне.
Verwalter, m., администраторѣ, къртѣмѣиторѣ, гѣѳерпѣторѣ; іѳономѣ; реѣсѣорѣ (театрѣ).

- loniz, вердеце (de oozdš) prin
 nelozialitate.
 Verwirren, v., konozndš, тврврѣ;
 днтрицежѣ.
 Verwirrt, a., konozcš, атециѣ.
 Verwirrung, f., konozcišne.
 Verwirthschaften, v., економическѣ
 реѣ.
 Verwischen, v., штерѣ.
 Verwittern, v., се смачинѣ (п. е.
 варѣд дн верѣ), се пдверичежѣ,
 се оѣринежѣ.
 Verwitwet, a., вѣдхитѣ, че а ре-
 macš вѣдхѣ (= се é gemasto
 vedovo it.)
 Verwöhnen, v., деприндѣ реѣ.
 Verwöhnung, f., деприндере, ович-
 нире реа, рѣоѣцѣ.
 Verworfen, a. репроватѣ; гѣвѣдѣтѣрѣ;
 ein — er Mensch, omš de nimika.
 Verworfenheit, f.; konozcišne.
 Verwunden, v., рѣнескѣ.
 Verwundern, fič, v., ме мѣрѣ, ме
 минзнежѣ.
 Verwunderung, f., мѣраре.
 Verwundung, f., рѣнире.
 Verwünschen, v., влѣостемѣ, малезинѣ.
 Verwünschung, f., влѣостемѣ, мале-
 zicišne.
 Verwürgen, v.; аromeжѣ, пресорѣ
 кз дресрѣ (кз аромате) прѣ мѣлѣ.
 Verwüsten, v., пѣстиескѣ, депрадѣ,
 рѣинежѣ.
 Verwüster, m.; пѣститорѣ, депрѣ-
 дѣторѣ.
 Verwüstung, f., пѣстире, депрѣдѣ-
 cišne.
 Verzagen, v., ме дескорацежѣ, ме
 днмѣцинежѣ кз инѣма.
 Verzagt, a., дескѣрѣциѣтѣ, днмѣци-
 натѣ кз инѣма, темѣдосѣ.
 Verzagtheit, f. temeditate, дескѣрацѣ;
 Verzählen, v., а се грешѣ дн со-
 котѣлѣ; —, n., сокотѣлѣ грешѣтѣ.
 Verzählen, v., дндинтежѣ.
 Verzahnung, f., дндинтѣтѣрѣ.
 Verzäpfen, v., вѣндѣ кз тѣпѣката
 (винѣ, бере).
 Verzärteln, v., десмердѣ, ресѣцѣ,
 деликнтежѣ; еѣеמעиежѣ.
 Verzärtelung, f., ресѣцѣтѣрѣ, еѣ-
 еמעиетѣрѣ, деликатецѣ.

- Verzäumen, v., днгрѣдескѣ, днидѣ
 кз гадѣ виѣ (кз тѣо); verzäumter
 Ort, о грѣдинѣ.
 Verzehnten, v., даѣ (гѣнѣ) дежитѣ,
 децимѣ.
 Verzehren, v., мѣстѣескѣ, тѣпѣкѣ,
 консѣмѣ.
 Verzehrer, m., консѣмѣторѣ.
 Verzehrung, f., консѣмѣциšne; —
 steuer, f., дажде де консѣмѣциšne
 (по тѣпѣкаре, вѣтѣтѣрѣ).
 Verzeichnen, v., десемѣнѣ, потѣжѣ;
 спечѣѣикѣ; десемѣнѣ, загрѣвѣескѣ реѣ.
 Verzeichniß, n., спечѣѣикѣциšne, листѣ,
 каталогѣ, реѣистрѣ; indice, табѣ
 (de materia кѣпринѣсѣ днтрѣо кѣр-
 те); — der Druckfehler, ератѣ;
 — der neuen Bücher, каталогѣ де
 кѣрѣдѣ нозе.
 Verzeihen, v., ѣертѣ = (liberto);
 Gott verzeihe mir! Dzež me ѣертѣ!
 Verzeihung, f., ѣертаре, ѣертѣциšne.
 Verzetten, v., скѣмоносескѣ, скѣ-
 лѣмѣвѣжѣ; десѣѣѣтѣрѣ; ме стрѣмѣ.
 Verzetteln, v., ресѣндескѣ, дн-
 прѣштѣ.
 Verzicht, f., рѣнзѣциаре, депѣдере
 (de dreptѣлѣ сѣѣ); auf etwā —
 leisten, а се рѣнѣда де чеѣа.
 Verziehen, v., стрѣмѣсѣ, сѣческѣ, скѣ-
 моносескѣ (гѣра), ѣакѣ грѣмасѣ
 (ѣрандоциомѣ); ме грѣшескѣ м
 трасѣ; стрѣкѣ, крескѣ реѣ; пре-
 лѣнѣескѣ, дѣѣерѣ; ein Kind —,
 а да крѣштере реа .знѣлѣ номѣлѣ;
 fič —, се граѣ се рѣсѣнѣште; даѣ
 Gewitter verzieht fič, ѣѣртѣна се
 трече.
 Verziehung, f., стрѣмѣвѣтѣрѣ, скѣмо-
 сѣтѣрѣ; крѣштере реа; прѣлѣн-
 цире, трѣгѣпѣтѣрѣ.
 Verzieren, v., орнежѣ; днѣорѣмѣсе-
 цежѣ, днпѣдѣовескѣ.
 Verzierung, f., орнѣтѣпѣтѣ, днѣорѣмѣ-
 сеѣаре.
 Verzinnen, v., спѣескѣ кз носѣторѣ,
 днносѣторѣескѣ.
 Verzinsung, f., днносѣторѣѣтѣрѣ.
 Verzinsen, v., плѣтѣескѣ инѣтересе, до-
 вѣндѣ, камѣтѣ.
 Verzogen, a., стрѣкатѣ prin крѣште-
 ре, реѣ ѣѣдѣкатѣ.

Verzögern, v., релѣрзиезѣ, трагѣнѣ,
 прелѣндескѣ, амтѣнѣ.
Verzögerung, f., релѣрзиере, трѣзѣ-
 пѣтрѣ, амтѣнаре.
Verzollen, v., даѣ вамѣ.
Verzuckern, v., дпзѣхѣрескѣ.
Verzuckerung, f., спастѣ; трѣзѣрѣ-
 тѣрѣ, копѣзасисне.
Verzug, m., дѣтрѣзиере, амтѣнаре.
Verzüglich, a., че се нѣте амтѣна.
Verzweifeln, v., десперѣ, пердѣ спе-
 раца.
Verzweifelt, a., десператѣ.
Verzweiflung, f., десперѣцисне.
Veßer, f., сѣрѣ; весперѣ (вечер-
 нѣ); —brot, n., меринде (ожинѣ);
 —predigt, f., предикѣ де сѣрѣ.
Veßer, m., Весѣѣ (мѣнте вѣланѣ).
Veteran, m., вѣтрѣнѣ = ветеранѣ,
 солдатѣ чернатѣ, сервитѣ.
Vettel, f., кѣрѣ, тѣрѣ; eine alte
 —, кѣрѣ вѣтрѣнѣ.
Vetter, m., вѣрѣ примарѣ; —schaft,
 f., верѣ, рѣденѣ, аѣѣпѣтате дѣлѣ
 верѣ.
Veßeren, v., ватжоворескѣ, свѣрѣ
 акѣдѣндѣте (де чѣнева).
Veßererei, f., акѣдѣрѣ.
Veßerschloß, n., лѣкатѣ, зарѣ секретѣ.
Veßer, Veßer, m., вѣсѣрѣ.
Vicax, m., вѣкарѣ = векѣ.
Vice, n. дп комѣсѣцѣиснѣ вѣче, n. e.
Vicekönig, v.череде.
Virtualien, pl., вѣпѣванѣ, де аѣе мѣлѣ-
 кѣрѣ.
Vieh, n., вѣтѣ = (bête фр.) вестѣ,
 анивалѣ (довѣтокѣ).
Vieh-ärztneifunst, f., ветеринарѣ; —
 arzt, m., ветеринарѣ (medikѣ де
 vire).
Viehbremse, f., стрекѣ (мѣсче де
 vire).
Viehfutter, n., пѣтрѣдѣ.
Viehhandel, m., пероцѣ де вѣте;
 —händler, m., пероцеторѣ де вѣте.
Viehhirt, m., пѣсторѣ = вѣкарѣ (де
 vire корпѣте марѣ), пѣкѣрарѣ (де
 vire корпѣте мѣлѣ).
Viehhof, m., околѣ, ставѣ, стрѣпѣ
 IIIII
Viehhof, a., вѣсталѣ, вестѣвалѣ (do-

vitоческѣ), де вѣтѣ; —e Lust, ве-
 стѣвалѣтате.
Viehmaß, f., вѣкѣрѣсѣ.
Viehmarkt, m., тѣрѣ де вѣте.
Viehraub, m., ѣхрѣ, рѣвѣтѣ де вѣте.
Viehseuche, f., епѣзотѣ, вѣлѣ (чѣмѣ)
 де вѣте.
Viehtrieb, m., инѣвѣнтѣ де вѣтѣ;
 дрепѣ де тречерѣ ла пѣскѣтѣ.
Viehweide, f., пѣшкѣно де вѣте; о-
 прѣрѣ (ард.); сѣхатѣ, (дп Пп.).
Viehwacht, f., кѣлѣтрѣ де вѣте, пѣ-
 кѣрѣрѣ.
Viel, a. шѣ ад., мѣлѣтѣ; wie —?
 кѣтѣ-ѣ; кѣцѣ-е? кѣтѣ де мѣлѣтѣ?
 so —, атѣтѣ; so — алѣ, атѣтѣ
 кѣ; so — mehr, um so — mehr,
 маѣ мѣлѣтѣ кѣ атѣтѣ; ja —, прѣ
 мѣлѣтѣ.
Vielblättrig, a., полипѣталѣ (вот.)
 мѣлѣтѣѣѣ.
Vielblumig, a., полиантеѣ (вот.) мѣлѣ-
 тѣѣѣѣ.
Vieldeutig, a., екивокѣ, де мѣлѣте
 семпѣѣѣѣѣѣѣ.
Vieleck, n., полигонѣ, корѣ кѣ мѣлѣте
 зѣгѣрѣ (колѣзѣрѣ).
Vieseler, a., мѣлѣтѣѣѣ, мѣлѣтѣѣѣ,
 дѣверѣ.
Viefach, a., мѣлѣтѣѣѣ; пенѣтератѣ.
Viefältigkeit, f., мѣлѣтѣѣѣѣѣѣѣ.
Viefärbig, a., пестрѣцѣ (дѣла пре-
 testa, тогѣ аѣвѣ тѣвѣтѣ кѣ пѣр-
 пѣрѣ портатѣ де копѣ романѣ);
 —feit, f., пѣстрѣцѣтѣрѣ.
Viefraß, m., полиѣѣѣ (анивалѣ);
 ѣг. гѣрѣ спартѣ (омѣ).
Viefräßig, a., мѣлѣкѣчѣсѣ, пѣсѣ-
 тѣратѣ.
Vielgeliebt, a., прѣѣзѣвѣтѣ.
Vielgötterei, f., полиѣѣѣѣѣѣѣ.
Vielgiltig, a., де мѣлѣтѣ валѣѣре, пѣ-
 тѣѣѣѣ.
Vielheit, f., мѣлѣѣѣѣѣ.
Vielleicht, ad., нѣте.
Vielmal, ad., демѣѣѣѣѣѣѣ; —ig, a.,
 рѣпѣѣѣѣѣѣѣ.
Vielmännerei, f., полиандрѣ.
Vielmehr, ad., маѣ вѣрѣѣсѣ; um so
 —, кѣ атѣтѣ маѣ вѣрѣѣсѣ.
Vielnamig, a., полиномѣ, де мѣлѣте
 нѣте.

- Vielschreiber, m.**, полиграфъ.
Vielseitig, a., полиедръ, многостранъ.
Vielsilbig, a., полисловаъ.
Vielftimmig, a., многочислъ.
Vielvermögend, a., истинно.
Vielweiberei, f., полигамия.
Vielweniger, ad., многоменьше; wie —, къ кѣмъ малъ подинъ; um so —, къ ачѣмъ малъ подинъ.
Vielwissen, n., политика, штииндъ малъ.
Vielwissend, a., политикъ, многостранъ.
Vielwisset, m., знъ политикъ.
Vier, num., патръ.
Vier-bund, m., —bündniß, n., лигъ патръпль.
Viereck, n., тетрагонъ, коруъ къ патръ колцъръ; ins —, на каре.
Viereckig, a., тетрагонисъ, къ патръ колцъръ.
Vierertei, a., de патръ четъри.
Vier-fach, —fältig, a., патръпль.
Vierfüßig, a., патръногъ; ein —es Thier, витъ патръногъ.
Vierling, m., вѣтрине (динтръзнъ антреръ).
Viermal, ad., de патръчоръ; — größer machen, патръкликъ; —ig, a., de патръчоръ ренегитъ.
Vierpfünber, m., тѣнъ de глондъ de патръ пангъ.
Vier-räderig, a., de патръ роте; —schrotig, a., гросолянъ, възкочъ; —seitig, a., патръмъстралъ.
Vierstzig, a., вѣрцъ de патръ персоне.
Vier-spänig, a., трѣскръ къ патръ калъ.
Viertägig, a., de патръ зиле; das —e Fieber, еричъри пѣтрале.
Vierte, a., алъ патрълеа, а патра; das — Buch Moses, Картеа Numeriorъ.
Viertelhalb, a., trei mi жмътате.
Viertel, n., пѣтраръ, пѣтрине.
Viertelstunde, f., пѣтраръ de котъ.
Viertel-jahr, n., триместръ, трилѣниъ; drei —, позъ лѣни; —jährig, a., трилѣниаръ; ad. de триместръ; —pfund, n., пѣтраръ (четаръ) de патръ; —stunde, f., пѣтраръ de оръ.
Viertens, ad., алъ патрълеа (локъ, лѣнъ).
Viertheilen, v., дѣлѣтърѣжъ, дѣлѣтърѣжъ на патръ.
Viertheilig, a., дѣлѣтърѣжъчисъ.
Vierung, f., пѣтрѣтѣръ.
Vierwinkelig, a., патръчоръгланъ (distinctive de Viereckig).
Vierzehn, num., патръспрезече; —te, (der die das), алъ патръспрезече-леа, а патръспрезечеа.
Vierzig, num., патръзечъ; —ste, a., алъ патръзечелеа, а патръзечеа; —jährig, патръзенаръ.
Viertelbohne, f., фасоле (de рѣндъ).
Viole, violettblau, a., виорѣ.
Viole, f., виоръ, виорѣа.
Violett, a., виорѣ.
Violine, f., виолинъ.
Violinist, m., виолинистъ.
Violinschlüssel, m., (на мѣс.) теиа виолинѣ сѣжъ g.
Violoncell, n., виолончелъ (инструм. мѣс.).
Viper, f., виперъ, асидъ.
Virtuose, m., виртуозъ, артистъ перъ четъ (малъ къ сѣмъ на мѣс.).
Visir, n., визиръ (дингъ на пѣши); vicar, (мѣскъ de койъ).
Visiren, v., динтесаъ (ла дингъ); котескъ, мескръ (васеле); vice, vidimezъ (паспортъ).
Visirer, m., котиторъ.
Visir-korn, n., дингъ; —lohn, n., котитъ (banil пѣтригъ неутра котитълѣ васелоръ); —stab, m., котъ сѣжъ вѣргъ de котитъ.
Visitation, f., визитѣциане.
Visitator, m., визитѣторъ, черкѣторъ (de мѣрѣхри).
Visitiren, v., визитѣжъ.
Vitriol, n., витриолъ; —isch, a., витриолискъ; —öl, n., олетъ de витриолъ; —saure, f., ачидъ de витриолъ.
Widom, Witzhum, n., видомъ, ждече криминалъ.
Wize, v. Vice (намаъ на коммѣцианъ).
Wies (goldene), n., велеръ.
Wocal, v. Vokal.
Wogel, m., пасере; —bauer, m., кискитъ, кшкъ (de пасере); —beerbaum, m., соръ; —beere, f.,

- Vollständig**, a., *plină de valoare*; — *feit*, f., *validitate, autenticitate*.
Völlig, a., *plină, autregă, avsoară*; — *feit*, f., *plinătate*; — *feit des Lebens*, *grăcimea trănăiei, corporalitate*.
Volljährig, a., *maiorană*; — *feit*, f., *maioranitate*.
Vollkommen, a., *perfectă, deplină*; — *machen*, *perfectează*; — *heit*, f., *perfectiune*.
Volleibig, a., *grasă, corporalită*; — *feit*, f., *corporalitate*.
Vollmacht, f., *plenipotență*.
Vollmond, m., *pleniună*.
Vollständig, a., *autregă, completă*; — *machen*, *completă*; — *feit*, f., *autenticitate*.
Vollstimmig, a., *cu toate glasurile în instrumentele de muzică*.
Vollstrecken, *vollziehen*, v., *execuță*.
Vollwichtig, a., *deplină, tocmai de pondă, ce are ponderea de muzică*.
Vollzählig, a., *autregă la număr*.
Vollzart, m., *veșnic*.
Vollzieher, m., *executor*.
Vollziehung, f., *execuție*.
Von, *praep.*, *de, dela*; — *außen*, *ad.*, *din afară*; — *dann*, *ad.*, *de ci, dela*; — *daher*, *ad.*, *de acolo*.
Voneinander, *ad.*, *despărte*; — *bringen*, *a despărți*; — *gehen*, *a se despărți*; — *haben*, *taie din dor*; — *sein*, *a fi despărțit*; — *trennen*, *a despărți* *de altă*; — *unterscheiden*, *a deosebi*.
Von fern, *ad.*, *dede departe*.
Von freien Stücken, *von sich selbst*, *de cene, de voință*.
Von jetzt, *von nun an*, *de acum înainte, din ora asta, din mințta asta*.
Vor, *praep.*, *înainte*.
Vorabend, m., *ajună, seara înainte (unei sărbători)*.
Voran, *ad.*, *înainte, înainte, înainte*.
Vorarbeit, f., *preparare, lucră preparatorie*.
Vorarbeiten, v., *a prepara* *cu lucră, a prepara* *stăru, a fi de model*.
Voraus, *ad.*, *de înainte, cu an-*
- teciunță*; *etwas vor einem haben*, *a autregă* *în ceva* *în cineva*; — *sagen*, *prezică*; — *sehen*, *prevedă*; — *setzen*, *prevede*; — *setzung*, f., *prevedere*; — *sicht*, f., *prevedință*; — *zahlung*, f., *plătire auteciunță*.
Voraus, m., *soloc*.
Vorbauen, v., *zidează înainte*; *aktiv*, *prevedă*.
Vorbauung, f., *prevedință*.
Vorbedacht, m., *preparare*; *mit* —, *cu voință*.
Vorbedächlig, a., *prevedător, preocupat*.
Vorbedenken, v., *premedită, prezică*.
Vorbehalt, m., *Vorbehaltung*, f., *rezervă, rezervă*; *mit* —, *cu rezervă*; *der* — *in Gedanken*, *rezervă mentală, gândă ascunsă*.
Vorbehalten, *sich*, v., *amă rezervă*.
Vorbei, *ad.*, *pe lângă, alături*; — *fahren*, *gehen*, *laufen*, *a merge, a trece, a săra* *pe lângă*; — *gehen lassen*, *a lăsa* *cu trecă* *alături*; — *sein*, *a fi* *pe lângă, trecător*.
Vorbereiten, v., *pregătesc, dicuță*.
Vorbereitung, f., *pregătire*.
Vorbericht, m., *președ, preparare, prolog (grec.)*.
Vorbesagt, *vorbemeldet*, *vorbekannt*, *vorerwähnt*, a., *sczică, scziunționară, nomenită, îndată*.
Vorbescheid, m., *chiziune, judecată (la judecată)*.
Vorbescheiden, v., *chiteză, judecă (la judecată)*.
Vorbestimmen, v., *predestină*.
Vorbestimmung, f., *predestinație, mainainte hotărâre*.
Vorbeten, v., *a zice* *președ* *înaintea* *cuiva*.
Vorbeugen, v., *me* *înainte* *înainte*; *prevedă*.
Vorbewußt, m., *președ*; *ohne meinem* —, *cu știință mea, cu știință* *cu*.
Vorbild, n., *tipă, simbol, model, exemplar*.
Vorbilden, v., *amă autregă, amă* *cu* *idee*.

Worblick, а., обзрѣніе, глѣдъ,
idea.

Worbildung, f., прѣтварѣне, прѣ-
връштѣніе.

Worbinden, v., зѣзъ пединаиго.

Worbote, m., прѣзрѣсѣ, прѣтримѣ,
антекрѣрѣ; прѣвѣститѣрѣ; дн-
наинтемергѣторѣ.

Worbringen, v., продрѣкѣ, продрѣнѣ;
—, n., продрѣсѣ.

Worbühne, f., прѣсчѣніе.

Wordach, n., антекоперѣштѣніе (шо-
прѣнѣ).

Wor dem, ad., днаинте де ачѣста. о-
денѣбрѣ, денѣштѣ; дн тимѣ
трѣкѣ.

Wor der, (superl. **Wor der st**), антерѣбрѣ,
малденаинте; наинташѣ —ъ; —
arm, m., вращѣ днаинте; —glied,
n., (мѣлѣ) шѣрѣ примарѣ; (лоу.)
антечѣденѣ; —grund, m., (пѣкѣ-
рѣ) ваза дѣн ѣауѣ а хнѣлѣ гѣлѣ;
—hand, f., карлѣ; —haupt, n.,
ѣнѣчѣнѣ; —mann, m., принѣнаѣ;
—saß, m., (лѣц.) прѣмѣсѣ; —seite,
f., ѣаѣатѣ, ѣаѣа днаинте.

Wor die sem, ad., аѣгѣдатѣ, днаинте
де ачѣста; в. шѣ **Wor dem**.

Wor drängen, v., днаингѣ днаинте.

Wor dringen, v., стрѣватѣ пѣлѣ . .
пѣтрѣнѣ.

Wor eilen, v., принѣсѣ.

Wor eilig, а., принѣтѣ (precipitato ir.);
—feit, f., принѣчѣне.

Wor eltern, pl., антенѣлѣ, прѣтопѣрѣнѣлѣ,
стрѣвѣнѣ.

Wor empf inden, v., прѣѣмѣнѣ.

Wor empf indung, f., прѣѣмѣнѣнѣ.

Wor ent halten, v., рѣѣнѣ, опрѣсѣкѣ
(кѣ пѣдрѣнтѣ чѣва).

Wor ent haltung, f., рѣѣнѣрѣ.

Wor er innerung, f., прѣвѣстрѣ.

Wor er st, ad., малнаинте де тѣте, део-
камдатѣ, примѣрѣнѣлѣ.

Wor fahr, m., антенѣлѣ, прѣдѣчѣсѣрѣ;
в. **Wor eltern**.

Wor fahr en, v., мергѣ днаинте.

Wor fall, m., кѣсѣ, евенѣштѣ, дн-
гѣмѣлѣрѣ.

Wor fallen, v., кадѣ, кадѣ днаинте

(п. е. матка); евинѣ; сѣвѣрѣнѣ;
—helt, f., евенѣштѣ.

Wor finden, v., аѣлѣ де ѣауѣ.

Wor fordern, v., кѣтѣмѣ днаинте (ла
трѣвѣнаѣ).

Wor fordern g, f., чѣгѣѣѣне, кѣтѣмерѣ
днаинте.

Wor frage, f., днпрѣвѣѣѣне прѣлѣ-
минарѣ.

Wor führen, v., дрѣкѣ днаинте.

Wor führung, f., прѣѣнѣтрѣѣѣне.

Wor gang, m., прѣчѣдѣнѣ, рапѣ,
днгѣштѣтѣ; кѣсѣ, днпрѣѣѣрѣрѣ.

Wor gänger, m., днаинте мергѣторѣ,
прѣдѣчѣсѣрѣ.

Wor geben, v., дрѣ днаинте, сѣотѣ,
адрѣкѣ днаинте (мѣрѣтрѣлѣ минѣ-
нѣсѣ), прѣтѣнѣ.

Wor gebirg, n., прѣотѣнѣторѣѣ, кѣшѣ;
das — der guten Hoffnung, ка-
нѣлѣ де вѣнѣ сѣрѣнѣ.

Wor geblich, а., прѣтѣнѣсѣ, крѣзѣтѣ;
в. шѣ **Unge blich**.

Wor gefast, а. шѣ ad., кѣпѣтѣтѣ, прѣ-
кѣнѣтѣ малѣ наинте, прѣвенѣтѣ; ѣнѣ
—e Meinung, опѣнѣѣне прѣкѣнѣтѣ,
прѣвенѣѣѣне, прѣжѣдѣнѣ.

Wor gefühl, n., прѣѣмѣнѣнѣ.

Wor gehen, v., мергѣ днаинте; дн-
трѣкѣ.

Wor gemach, n., антеѣмѣрѣ.

Wor gericht, —essen, n., антеѣѣкѣтѣ
(mezeliкарѣ: ѣкрѣ, ѣнѣлѣ шѣлѣ пѣсѣ
днаинтеа сѣлѣ).

Wor geschmack, m., антерѣсѣ.

Wor gesehen! int., пѣзѣмѣ!

Wor gestern, ad., аѣлѣтѣлѣрѣ (l'altro-
jeri ir.); der —e Tag, зѣоа де
аѣлѣтѣлѣрѣ.

Wor greifen, einem in etwas, v., а
ѣсѣрѣнѣ, а'шѣ анпрѣѣѣ (дѣн дрѣ-
пѣлѣ аѣѣѣѣ); а анѣка кѣ гѣра дн-
наинте, сѣѣ пѣ днаинте.

Wor griff, m., **Wor greifung**, f., ѣсѣрѣ-
пѣѣѣѣне, аѣнѣѣрѣ (де чѣ е а
аѣѣѣѣ).

Wor haben, v., амѣ днаинте; днлѣ
нѣнѣ дн минте, дн гѣнѣ; днлѣ
прѣнѣнѣ; —, n., ѣнѣнѣѣѣне, дѣ-
нѣрѣ дн минте, прѣнѣнѣрѣ.

Wor halten, v., ѣнѣ днаинте; арѣтѣ,

- дноръцишезъ; днорънтъ, репро-
 vezъ, мѣстръ.
 Vorhalten, n., ремѣстръцише, дн-
 орантъцише.
 Vorhand, f., мѣна дрѣлтъ; медере
 deadрѣнта; днтълетате.
 Vorhanden, a. mi ad., прециате,
 стълате; — sein, a cъcicra, a ѿ
 de овуъ.
 Vorhang, m., кортинъ, пердеа.
 Vorhangen, v. n., с' агърнъ, снзн-
 зъръ днаинте.
 Vorhangen, v. a., агърнъ, снзн-
 зъръ, анинъ не днаинте.
 Vorhangeschlo, n., лъкатъ = (luc-
 chette it.).
 Vorhaus, n., вестивъзъ (d'ачи ноте
 стъселъ воръ. mold.); придворъ.
 Vorhaut, f.; препъуъ.
 Vorher, ad., малаинте; — bezahlen,
 a глъти малнаинте; — merken, v.,
 прецинтъ; — sagen, v., презикъ;
 — sehen, v., превъдъ; — bestim-
 mung, f., predeterminedъцише.
 Vorherig, a., превединте.
 Vorhersagung, Vorherverkundigung,
 f., презицише, пророчъ.
 Vorheucheln, v., амъцескъ преоу-
 кандъте.
 Vorhin, ad., декъръндъ, псуддннаинте.
 Vorhof, m., анрикърте = anticorte
 it.; вестивъзъ, днтратъ.
 Vorjahrig, a. de анл трекътъ (скърсъ).
 Vorjahrt, ad., акшл.
 Vorig, a., превединте.
 Vorlaufen, vorlauen, v., местикъ mai
 nainte кзиса, даъ мъръ дн гъръ.
 Verkauf, m., преоерингъ дн кам-
 пърае.
 Vorlaufen, v., кампъръ днаинтеа
 агора, кампъръ ка съ въндъ.
 Verkaufser, m., ревънзъторъ.
 Vorsehen, v., iaъ месърл превениторе.
 Vorsehrung, f., лъаре de месърл
 превениторе.
 Vorsicht, f., вестивъзъ.
 Vorkommen, v., винъ днаинте; пре-
 винъ; капътъ ардиингъ; ме пре-
 цинтъ, ме 'ноуцишезъ; mi ce
 арагъ, mi ce наре; sobald eine
 Gelegenheit vorkommt, дндатъ че
 mi ce ва да окъцише.
- Vorladen, v., читезъ, кнътъ.
 Vorladung, f., чигъцише.
 Vorlage, f., (кемъ) речинентъ.
 Vorlangst, ad., dedemълтъ.
 Vorlassen, v., ласъ a интра.
 Vorlassung, f., лъсаре съ интра,
 ammicisше.
 Vorlauf, m., орантеа винарсаяси (снпр-
 тъкъ) че евъ mai ннтъкъ не цесъ.
 Vorlaufen, v., прекъргъ; трекъ дн-
 наинте алеръндъ.
 Vorlesen, v., прелеръ, пречетескъ.
 Vorleser, m., анагностъ, преле-
 кторъ.
 Vorlesung, f., прелекцише.
 Vorlezt, ad., пеналтимъ, лъртъ чез
 днаинте.
 Vorleuchten, v., прелъческъ, меръ
 днаинте кзлъминарае; даъ есемак.
 Vorliebe, f., прѣисъре, предилецише.
 Vorliegen, v., заче днаинте; legt ein
 Schloß vor die Thure, пкно лъ-
 кътъ ла зшъ.
 Vorlugen, v., минтъ, снзнъ минчнл
 (дн оадъ).
 Vormachen, v., оакъ (чева) днаинтеа
 (кзиса); оакъ съ крѣзъ; оакъ ко-
 medil.
 Vormalig, a., deodiniоръ, превединтъ.
 Vormals, ad., одатъ, odiniоръ, оре-
 кандъ.
 Vormauer, f., антимъръ.
 Vormessen, v., месъръ днаинтеа кзиса.
 Vormittag, m., антинрънзиъ, deminегъ.
 Vormittagig, a., антинрънзаякъ, de
 dinaинтеа прънзаяси.
 Vormund, m., тѣторъ, ентронъ.
 Vormunderin, f., тѣторъиъ.
 Vormundschaft, f., тѣторъиъ.
 Vorn, ad., dinaинте, pedinaинте; —
 und hinten, днаинте mi дн docъ;
 von —, din оранте, din нартеа
 dinaинте.
 Vorname, m., пронъте.
 Vornehm, a., принципалъ, оранташъ,
 алесъ, потаворъ, днсемнатъ; — er
 Mann, omъ de калитате; ben
 —en spielen, a оаче не оалъ
 днсемнатъ.
 Vornehmen, v., пзнъ dinaинте; дн-
 треприндъ; m'ауакъ de чева, de

examinats, de чертатъ; sich etwas
 —, a'шѣ пропъре чева.
 Vornehmen, n., проиентъ, дитре-
 prindere.
 Vornehmlich, ad., маляескъ.
 Vornehmlich, n., аеръ мъреуѣ.
 Vorplaudern, v., a дѣлѣ, a дѣвета
 не чѣева къ ѳлекъриѣ.
 Vorposten, m. постъ, гардъ дѣинтатъ.
 Vorpredigen, v., предикъ дѣинтеа
 кѣва, a сѣне верде дѣ ѳагъ.
 Vortragen, v., есѣ дѣа дѣинъ, ресаръ.
 Vortrang, m., дѣитетатѣ, раатъ
 primarъ.
 Vorrath, m., провѣсѣне.
 Vorräthig, a., че с'аолъ ѳагъ дѣа
 провѣсѣне.
 Vorrathshaus, n., магасъ, касъ de
 провѣсѣнѣ.
 Vorrchnen, v., ѳакъ копъ, сово-
 тѣла кѣва; detaiezъ.
 Vorrecht, n., привѣсѣнѣ, преферѣнцъ,
 prerogativъ.
 Vorrede, f., прекъвѣнтатѣ, преѳацъ.
 Vorreiten, v., a кѣлѣри пѣдинатѣа
 (кѣва).
 Vorreiter, m., прекълѣреуѣ, пости-
 lionъ дѣинте, паикъ.
 Vorrichten, v., прегътескъ.
 Vorrücken, v. n., дѣинтѣзъ (армата);
 v. a., зрѣвкъ, дѣинтѣ дѣинте,
 апропѣ; —, a., дѣинтатѣ, зрѣре.
 Vorrufen, v., кѣлѣ дѣинте.
 Vorsaal, m., антѣкѣмаръ.
 Vorsagen, v., зѣкъ, сознѣ дѣинтеа
 кѣва, дѣнтѣзъ.
 Vorsänger, m., прекълѣтѣторъ.
 Vorsaß, m., провѣсѣ; планъ.
 Vorsätzlich, a. шѣ ad., прекъветатъ,
 преотъратъ; дѣнаданскъ.
 Vorschein, m., зѣрѣ; zum — kom-
 men, a аперѣ, a се аръта, a венѣ
 ла ѣвѣлъ, вѣдѣре; a се зѣри; zum
 — bringen, a продъче, a сѣоте
 ла ѣвѣлъ.
 Vorschieben, v., дѣинтѣ дѣинте.
 Vorschleßen, v., a чѣшѣ дѣа сѣсѣ,
 a ешѣ дѣа сѣсѣ (ана); даъ ванѣ
 дѣинте; даъ азъ пѣшка дѣинтеа
 алтѣа.
 Vorschlag, m., провѣсѣнѣ, про-

лѣнтъ, сватъ; погъ diatonikъ. (дѣ
 маѣкѣ); ѳалтѣалъ с'е тѣнѣ.
 Vorschlagen, v., провѣнѣ, пѣнѣ дѣ-
 пѣнтѣ; кѣнтѣ diatoniche; ватѣ дѣ-
 пѣнтѣ, тѣде дѣтр'ѣ парте, се
 плѣкъ пѣдѣнѣ (п. е. кѣмпѣна); bet
 Kaufmann schlägt nicht vor, ачѣстѣ
 negotiorъ азъ сѣѣе марѣа.
 Vorschmad, m., гѣстѣ predominънтѣ,
 аитѣгъсѣтѣ.
 Vorschmecken, v., прегъсѣтѣ, амѣ гѣстѣ
 predominънтѣ.
 Vorschneiden, v., detaiz, таѣ дѣин-
 теа (кѣва).
 Vorschneider, m., прегълѣторъ.
 Vorschreiben, v., прескѣрѣ, ordinz;
 скѣрѣ ѳ провѣ, зѣнѣ есѣмларъ.
 Vorschreiten, v., дѣинтѣ меръндѣ.
 Vorschrift, f., есѣемларъ, провѣ de
 скѣратѣръ; деце, рѣгълъ, инстръ-
 кѣнѣ.
 Vorschub, m., преаръкѣтѣръ, дѣ-
 тѣа аръкѣре; ажѣторъ, дѣлесѣре.
 Vorschub, m., кѣпѣтѣ.
 Vorschuppen, v., кѣлѣтѣзъ.
 Vorschuß, m., дѣдѣтѣръ дѣинте de
 ванѣ, антѣчѣлѣдѣнѣ; аръкѣтѣръ
 (дѣа попѣчѣ-кѣглѣ).
 Vorschützen, v., прегъсѣтѣзъ, пѣнѣ
 дѣинте сѣсѣе.
 Vorschwaßen, v. Vorplaudern.
 Vorschweben, v., дѣмѣлъ антѣпѣнѣ
 пѣдѣмѣатѣ; сѣратѣнѣнѣдъ, дѣмѣлъ
 пѣдинатѣа окилоръ; ашѣ адѣкѣ
 аминте ка prin-vicъ.
 Vorschwimmen, v., дѣнотѣ дѣинте,
 дѣтрекѣ дѣнотѣндѣ.
 Vorsehen, v., прѣвѣдъ; sich —, a
 се зѣта, a кѣта дѣинте'шѣ, a ѳѣ
 азъ лѣаре аминте.
 Vorsehung, f., провѣдѣнѣ, (пропѣ).
 Vorseßen, v., пѣнѣ дѣинте, провѣнѣ,
 пѣнѣ дѣа капъ, дѣа ѳрѣнтѣа (тре-
 вѣлоръ); прѣѳѣрѣ; sich —, a'шѣ
 пѣне чева дѣа гѣндѣ.
 Vorseßlich, a., прекъветатъ, прѣме-
 ditатъ, дѣнаданскъ.
 Vorseß, — igt, f., черкѣсѣнѣдѣнѣ,
 прѣдѣнѣ, прѣвѣзѣнѣ (провѣдѣнѣ).
 Vorseßtig, a. черкѣсѣнѣтѣ, прѣвѣзѣнѣ.
 Vorseßtsmaßregel, f., месѣръ de прѣ-
 vedinzъ.

- Vorfingen, v.**, кълтѣ днаинтеа (кзѣва).
Vorſib, m., прemedицѣ.
Vorſiſen, v., прemedѣ, прeсидѣ.
Vorſorge, f., прерѣцѣ.
Vorſpann, f., кайл де поштѣ.
Vorſpannen, v., днхамѣ де май пайте, стаѣ кѣ кайл днхѣтаул, даѣ кайл де поштѣ.
Vorſparen, v., пѣстрезѣ, икономическѣ пентрѣ фѣиторѣ.
Vorſpiegeln, v., оакѣ лѣсѣзне, амѣ-пескѣ кѣ хѣмере.
Vorſpiegelung, f., лѣсѣзне, амѣрѣицѣ оалѣ.
Vorſpiel, n., прелѣдѣ, жокѣ днаинтеа жокѣлѣ чезлѣ днсемнатѣ, евенѣ-тѣлѣтѣ че пречедѣ не алѣлѣ.
Vorſpielen, v., жокѣ, кълтѣ (кѣ ин-стрѣмѣнтѣ) днаинтеа кзѣва.
Vorſprechen, v., а ростѣ, ворѣ днаин-теа кзѣва; а слѣне кзѣва кѣт сѣ ростѣскѣ; bei einem —, а сѣ авате пѣла чѣнева трекѣлѣдѣ.
Vorſpringen, v., салѣ днаинте, дн-трекѣ (не чѣнева) сѣлѣлѣдѣ.
Vorſprung, m., пресалѣ, сѣрѣтѣрѣ днаинте; einen — gewinnen, а днтрече не алѣлѣ.
Vorſtadt, f., сѣварѣ, презрѣ.
Vorſtand, m., анѣетѣ (d'ачѣ тѣтѣ), (комѣтетѣ, ефорѣ, епѣтронѣ); старе днаинтеа жадѣкѣлѣ; кѣлѣлѣне.
Vorſtänder, m., опрѣтѣрѣ де пѣдѣре.
Vorſtehen, v., пренѣлѣ, днпознѣлѣ май днлѣлѣ; vater la ock, сарѣ дн-окѣ, сѣ deſtѣнѣ.
Vorſteden, v., пѣлѣ, авѣезѣ; ſich ein Ziel —, а'мѣ провѣне чѣва; den Kopf —, а'мѣ скѣго канѣлѣ.
Vorſtehen, v., стаѣ днаинте, антѣстаѣ, прemedѣ; einer Sache —, гѣвер-незѣ, амѣнѣстрезѣ; с'апропѣ, амѣнѣицѣ; есѣ дѣн лѣнѣ (солдѣ-талѣ); —b, part., пречедѣнте.
Vorſteher, m., анѣетѣ, амѣнѣстрѣ-торѣ, дѣректорѣ, прemedѣнте; про-стаѣ.
Vorſteherin, f., дѣректорѣцѣ мѣл.
Vorſtellen, v., пѣлѣ днаинте, днѣ-цѣнезѣ, пресентѣзѣ; есѣлѣлѣ; ſich —, днлѣ днкѣнѣскѣ, днлѣ имѣлѣнѣ, днлѣ фѣлѣрѣзѣ.
- Vorſtellung, f.**, пресентѣцѣне; дн-кѣнѣлѣ, имѣлѣнѣре, идеѣ.
Vorſtoß, m., лѣвѣре, лѣвѣтѣрѣ; дн-пайнтѣтѣрѣ; ешѣтѣрѣ (архѣтѣ).
Vorſtoßen, v., днпайнтѣ днаинте.
Vorſteden, v., сѣлѣдѣ днаинте; скѣтѣ (и. е. лѣмѣва); днпознѣлѣ (валѣ).
Vorſtedung, f., сѣлѣдѣре днаинте.
Vorſtan, m., прѣмѣлѣ днлѣцѣ, deſкѣ-депѣа днлѣцѣлѣ (валѣлѣлѣ).
Vorſtanzen, v., днчѣнѣ, deſкѣдѣ днлѣцѣ; мерѣлѣ днаинтеа кзѣва кѣ днлѣцѣ; днтрекѣ не чѣнева дѣлѣлѣкѣлѣдѣ.
Vortheil, m., днаинтѣлѣ, фѣлѣосѣ, кѣштѣлѣ; —haft, a., днаинтѣлѣосѣ, кѣштѣлѣосѣ.
Vortheil, v., пѣлѣ днаинте, антѣнѣлѣ; ſich —, а сѣ deſtѣнѣ.
Vortheil, f., антѣнѣортѣ.
Vorthead, m., антѣгарѣлѣ.
Vortheaden, v., днтрекѣ кѣ трѣпѣлѣ.
Vortrag, m., сѣлѣсѣцѣне, парѣлѣлѣне, репортѣ; (мѣс.) модѣлѣлѣцѣне.
Vortragen, v., портѣ днаинте; сѣлѣлѣ, рапортѣзѣ; речѣтезѣ; et weiß keine Sache gut vorzutragen, ел вор-веште лѣне.
Vortrefflich, a., есѣелѣнте, мѣнѣлѣлѣ, алѣсѣ; —heit, f., есѣелѣнѣцѣ, пер-фѣекѣцѣне, вѣлѣлѣтѣ алѣсѣ.
Vortreiben, v., тѣлѣ днаинте; bad Vieh —, а тѣлѣа вѣтѣхе.
Vortreten, v., пѣшѣскѣ днаинте.
Vortritt, m., мерѣлѣ, мѣсѣ днаинте (дн прѣлѣнѣга рапѣлѣлѣлѣ), пречедѣнѣ.
Vorüber, v. Vorbei; — gehen, а мерѣне днаинте; — ſein, а ел-трекѣлѣ.
Vorübung, f., есѣерѣлѣдѣ прерѣлѣторѣ.
Vorurtheil, n., прѣждѣеуѣ.
Vorwache, f., вѣлѣлѣлѣ днаинтѣлѣ.
Vorwachen, v., кѣмпѣнѣскѣ, кѣлѣ-рѣскѣ днаинтеа кзѣва.
Vorwalten, v., прѣдомѣнѣ.
Vorwand, m. сѣтѣмѣлѣ, прѣтѣскѣ, сѣлѣлѣ.
Vorwärts, ad., днаинте, deдѣнѣнѣ.
Vorweisen, v., демѣстрѣ, арѣлѣ; dovedeſкѣ.
Vorweisung, f., демѣстрѣцѣне.
Vorwelt, f., антѣкѣтѣтеа, антѣвѣлѣ, стрѣлѣнѣлѣ, лѣмѣа стрѣлѣе.
Vorwenden, v., арѣтѣскѣзѣ.

Vorwerfen, v., арзакъ, цялъ (eicio) аientъ днаинте; дпорзнтъ, дм-провозескъ, репровезъ; оientезъ.
Vorwort, n., котанъ.
Vorwissen, n., премтінгъ.
Vorwitz, m., крїоситате; —ig, a., крїосъ.
Vorwort, n., премсецизне.
Vorwärts, m., арзакътаръ днаинте; дпорзнтъизне, дмвзтъизне.
Vorzählen, v., нхтеръ днаинтеа (кѣива).
Vorzählen, n., прѣсемнъ; —, v., decemнъ днаинтеа кѣива (ка съ сервѣскъ de моделъ).
Vorzählung, f., decemнъ de моделъ; семнъ днаинтеа (потелоръ).
Vorzählen, v., артъ, демхстръ, факъ съ вѣдъ.

Vorzehler, m., адзкѣторъ, азргѣторъ (п. о. de o epistolъ).
Vorzeit, f., антїкитате, векиме, тїмнї трекъгї; vor Zeiten, ad. дїн векиме, dedemълтъ, дїн векрї.
Vorziehen, v., трагъ днаинте, скотъ ла дмїнъ; преферъ.
Vorzimmer, n., аптекъмаръ.
Vorzug, m., преферингъ; prerogativъ; —weise, ad., de, ка преферингъ.
Vorzüglich, a., префериверъ; —heit, f., преферитате, сзперїоритате, премїнїнгъ.
Votiren, v., вотежъ.
Votum, n., вѣтъ, гласъ (ла адецере).
Vulkan, m., Вулканъ.

W.

W, n., a dörzeul mi treia literъ dia алаветзъ дертманъ.
Waage, v. Wage.
Waare, f., марфъ, мерче, пероуъ; seidene —, мѣтъсърї.
Waarenhaus, n., magazinъ de мѣрѣ.
Waarenlager, n., деисеторїс de мѣрѣ, асорпїмантъ de мѣрѣ; magazinъ, фндакъ.
Wabe, f., фартъ (de мїере).
Wach, a. mi ad., дештентъ (ir. desto), вериторъ.
Wache, f., назъ, кѣстодїъ, верїлїъ; gardїъ (вардъ); сѣнтїнеа (стража); die —n aufstellen, a дїенне пѣзиторї; die —beziehen, a мерче ла gardїъ, a мерче de назъ; —stehen, a пѣзи, a фаче сѣнтїнеа, a фї de назъ.
Wachen, v., сзнт дештентъ, верїезъ; стаъ de назъ, пѣзескъ, пѣзескъ.
Wachfeuer, n., фокъ de назъ.
Wachgeld, n., платъ de назъ.
Wachhabend, part., челъ de назъ.
Wachhaus, n., касъ de вартъ (овахт дн Цѣра rom. Mold.).
Wachholder, m., изнїперъ (арворелъ); —beere, f., пѣтъ, кѣкъъ de изнїперъ.

Wachmeister, m., сѣрѣантъ de кѣлѣрїме.
Wachordnung, f., реглѣмантъ de вартъ.
Wachparade, f., парадъ.
Wachposten, m., постъ de назъ, сѣнтїнеа.
Wach, n., чѣръ; —bleichen, a пѣлї чѣръ; —bessern, a лѣкра релїефъ дн чѣръ; mit —überziehen, a днчера, а черзї.
Wachabdruck, m., тїпѣрїтаръ дн чѣръ; —artig, a. mi ad., черосъ, черхмїносъ; —bild, n., фїкъръ de чѣръ; —bleiche, f., пѣлїторїъ de чѣръ; —bleicher, m., пѣлїторъ de чѣръ; —blume, f., флѣре de чѣръ; —besserer, m., мѣестръ de релїефе дн чѣръ; —fabrikant, m., фїкїеръ; —facel, f., фѣкалъ (ir. face) de чѣръ; —leinwand, f., пѣнзъ черзїтъ (мѣшата); —malerei, f., згрѣвїтаръ дн чѣръ, енкавстїкъ; —papier, n., хѣртїъ черзїтъ; —scheibe, v. Wabe; —taffel, m., тафѣтъ черзїтъ.
Wachsam, a. mi ad., вериторъ, прївериторъ, лѣторъ амїнто, дештентъ; —heit, f., лзареамїнто, прїверїтере, дештентъизне.

Wachsen, v., крѣскѣ; те продѣскѣ, акрескѣ; et ist schon gewachsen, ездѣ е vineozkatz, ездѣ арѣ о старѣ орѣмѣ; et ist seinem Vater über den Kopf gewachsen, татѣскѣ нѣскѣ mal пѣте цинѣ дн орѣскѣ; einer Sache gewachsen sein, а авѣ къпачетатеа черѣтѣ.

Wachsen, a. ші ад., черѣскѣ, де черѣ.

Wachsthum, n., крескѣмѣштѣ, крескѣтѣрѣ, днкрѣмѣштѣ.

Wachstube, f., odair de pazь, касѣ де кзетодіѣ.

Wacht, v. Wachе.

Wachtel, f., потѣрникѣ; —schlag, m., къптѣ де потѣрникѣ.

Wächter, m., пѣзиторѣ, кзетодіѣ (стражѣ), веріеторѣ; —horn, n., корнѣ де пѣзиторѣ (пѣптеа).

Wachthurm, m., тѣрнѣ де пазѣ.

Wachtmeister, v. Wachmeister.

Wache, f., вакіѣ (пѣтрѣ).

Wackelig, a. ші ад., кътінѣторѣ, кътінѣрѣцѣ, че се кътінѣ, че се хѣцінѣ.

Wackeln, v., те кътінѣ, те хѣцінѣ; варколезѣ (варка, пѣпа не авѣ).

Wacker, a. ші ад., вравѣ, віѣлѣ, дештепѣ, віѣросѣ; —heit, f., вравѣрѣ, віѣчѣне, віѣѣре.

Wade, f., пѣлѣ (іт. роѣра).

Wadenbein, n., ѣздѣрѣ (іт. fucile); апат. перѣнеѣ.

Waffe, f., армѣ; армѣтѣрѣ; zu den —n! да армѣ! die —n tragen, а порта армѣ, а ѣі осрамѣ; sich in den —n üben, а се депрінде да армѣ; gut geführte —n sichern die Rechte der Völker, къ армѣле дн тѣнѣ се асекѣрѣ дрепѣрѣле попѣрѣлорѣ.

Waffel, f., порѣче (іт. baccaccia); прѣжитѣрѣ (алѣатѣ) къ ѣітѣрѣ.

Waffenbruder, —gefährte, —genoss, m., соуѣ де армѣ, комѣтанѣтѣ.

Waffengekürte, n., ѣрѣмѣтѣ де армѣ.

Waffenhaus, n., арсѣналѣ.

Waffenheerd, m., ерѣдѣ, арѣлдѣ.

Waffenkleid, n., —rod, m., сѣрѣтѣ, сѣрѣ, хѣинѣ де осрамѣ.

Waffenplatz, m., лѣкѣ де армѣ.

Waffenschmied, m., ѣасрѣ де армѣ.

Waffenstanz, m., армѣрѣлѣ, армѣмѣштѣрѣлѣ.

Waffenstillstand, m., армѣстѣндѣ, днчѣтарѣ, сѣсѣнѣскѣ де армѣ.

Waffentanz, m., данѣцѣ къ армѣ (дн тѣнѣ).

Waffen, v., днарѣмѣ, армѣскѣ; mit gewaffneter Hand, къ тѣнѣ армѣтѣ.

Waffnung, f., армѣтѣрѣ, армѣмѣштѣ.

Wagbar, a., че се пѣте къмѣтѣ, че се пѣте понѣра, понѣравѣрѣ; —feit, f., къмѣтѣнѣме, къмѣтѣнѣтѣ, понѣравѣрѣтѣте.

Wage, f., къмѣтѣнѣ, къпѣтарѣ, ве-ланѣцѣ; дрепѣтѣ къмѣтѣнѣ, екілѣрѣ; крѣчев тѣрѣскѣрѣ; sich einander die — halten, а се къмѣтѣнѣ вѣздѣ не авѣтѣдѣ; alle Worte auf die — legen, а ворѣі ѣѣрте къмѣтѣтѣдѣ, а къмѣтѣнѣ тѣтѣ ворѣа.

Wagebalken, m., къмѣтѣнарѣлѣ, вравѣлѣ къмѣненѣ, жѣгѣлѣ къмѣненѣ; —halb, m., омѣ къ канѣ-амѣлѣ, вравѣчѣлѣ; —hälftig, a. ші ад., орѣскѣ кътѣзѣторѣ; —halter, m., ѣврѣ къмѣненѣ; —haus, n., къмѣтѣнѣ пѣвѣлѣ; —kloben, m., крѣчев къмѣненѣ; —kunst, f., статѣкѣ (штѣпѣцѣ); —meister, m., къмѣтѣнарѣлѣ; —schale, f., діскѣлѣ къмѣненѣ.

Wagen, v., те днкъмѣтѣтѣ, кѣтегѣ, те днчѣрѣкѣ, дндрѣспѣскѣ, рѣкѣкѣ, те пѣнѣ дн перѣкѣлѣ; hier bei ist nichts zu —, аічѣ нѣ ѣ нічѣ знѣ перѣкѣлѣ; das Meiste —, а се арѣнка дн чѣлѣ mal тѣре перѣкѣлѣ.

Wagen, m., карѣ, тѣрѣскѣ; кѣрѣлѣ, кѣрѣтѣ; телѣгѣ, кѣлѣгѣ.

Wägen, v., къмѣтѣнѣскѣ, къпѣтѣрѣскѣ, тѣрѣскѣ дн къмѣтѣнѣ.

Wagenachse, f., осѣа карѣлѣ; —baum, m., ініма карѣлѣ; —burg, варѣкатѣ, чѣтѣте де карѣ; —bede, f., копѣрѣмѣнтѣ, копѣртѣ де тѣрѣскѣ; —beichsel, f., оіште, рѣдѣ де карѣ; —flechte, f., лѣса карѣлѣ; —geleise, n., осрамѣ, вѣрамѣ, рѣтѣлѣ (къчѣ рѣта тѣлѣ, іт. rotaja); —lasten, m., комѣ де карѣ; сѣндѣкѣ; —leiste, f., лѣкѣ де карѣ;

—leiter, f., доітъ, пзасъ де карѣ, скаръ де карѣ (de dozъ пърѣ кз ооѣзе); скърпъ (din дърпѣ, ард. корпѣ); —macher, m., ротарѣ; —yferd, n., казъ де тръсъръ; —spette, f., педекъ (Hadsfette); —winde, f., вартжѣ (de pidikatъ карѣ, it. verricello).
Wagerecht, a. mi ad., opiconталѣ, ла лиселъ, дйрентѣ, планѣ.
Waglich, a. mi ad., ктезъросѣ, периклосѣ.
Wagner, m., ротарѣ, кърдарѣ, тръсърѣ.
Wagniß, n., дикънтѣ, ктезаро периклосѣ, азардѣ (frant.).
Wagfchale, f., дикѣ де ктмгнъ.
Wahl, f., аледере, алесъръ, алесътъръ; скрзтинѣ; альтернативъ.
Wahl-amt, n., оѣчѣ алегътивѣ; —fähig, a. mi ad., кпаче де а ѣ алесѣ; —fähigkeit, f., кпачетате де алесѣ; —fürst, m., принчипе алегътивѣ, доминорѣ елективѣ; —kapitulation, f., капитълъѣне, дивоіелъ ѣкзтъ кз повѣ доминорѣ; —königreich, n., регатѣ елективѣ; —fugel, f., шлъ, вилетѣ де аледере; —mann, m., алегъторѣ; —plaz, m., локѣ де аледере; кѣмѣ де вѣгъліз; —recht, n., дрентѣ де аледере; —spruch, m., оѣволѣ; деѣсѣ, сѣптинѣ; —statt, f., локѣ де вѣгъліз; —stimme, f., вортѣ, гласѣ де алегъторѣ, сѣранѣ; —verwandtschaft, f., рѣдйре сѣмнатетикъ, сѣмнатѣ; изъре ѣрескѣ; —zettel, m., чедълъ да аледере, вилетѣ.
Wählbar, a. mi ad., де алесѣ, кпаче де алесѣ; —felt, f., кпачетате, достоинѣ де алесѣ.
Wählen, v., алегѣ.
Wählerisch, a. mi ad., алегъросѣ, рѣсѣятѣ, делѣкатѣ.
Wahn, m., пѣре ѣалсѣ, оѣнізне рѣгѣгѣ, пѣлчйре; ерѣре; пѣжѣдеѣ; ben — benehmen, a доамѣѣ; in dem — e stehen, a пѣсѣзнѣ, а кредѣ.
Wahnen, v., ми се парѣ, пѣвзнѣ, імаѣнезѣ, дикънтосѣ.

Wahnglaube, m., кредѣнѣ деѣертѣ, релѣе ѣалсѣ, релѣе ѣантѣстикъ.
Wahnſchluß, v. Trugſchluß.
Wahnſinn, m., пѣзнѣ, доминте, неминте; ѣренесѣ.
Wahnſinnig, a. mi ad., пѣзнѣ, сминтѣ, лѣнцитѣ доминте, стравантѣ.
Wahnwitz, m., аѣраре, делѣрѣ; v. Wahnſinn.
Wahnwitzig, a. mi ad., аѣрѣторѣ, делѣрѣторѣ; v. mi Wahnſinnig.
Wahr, a. mi ad., адеѣратѣ; nicht — ? ашеа есте? so — mit Gott helfe! ашеа сѣ'мѣ ажѣте Dzeţ!
Wahren, v., пѣрескѣ, аѣрѣ, ѣерескѣ; зѣрескѣ; v. Bewahren mi Wahrnehmen.
Währen, v., цинѣ, крѣезѣ, контнѣезѣ, дрѣезѣ; еѣ währte nicht lange, дрѣвъ знѣ скъртѣ рѣсѣтѣ.
Während, прѣер. mi ad., пѣлѣкѣндѣ; — eines Jahres, дн ѣинѣ де знѣ анѣ.
Wahrgeld, n., пѣрѣ, кодѣ; амандѣ пѣнѣрѣ знѣ оѣорѣ.
Wahrhaft, —ig, a. mi ad., адеѣратѣ, вераче, пѣнѣнѣ.
Wahrhaftigkeit, f., адеѣрѣчѣне, адеѣверѣне, верачетате.
Wahrheit, f., адеѣрѣ, верѣтате; верачетате; тѣссѣмъ, асѣѣомъ; in —, дн адеѣрѣ; hinter die — kommen, a доскѣперѣ адеѣрѣлѣ; Kinder und Narren sagen die —, пѣнѣлѣ ми сѣмѣтѣлѣ сѣзнѣ адеѣрѣлѣ.
Wahrlich, ad., дн адеѣрѣ, пѣре лѣѣеа mea.
Wahrmachung, f., верѣѣкѣѣне.
Wahrman, v. Gewährman.
Wahrnehmbar, a. mi ad., че се пѣре прѣчѣне, че се сѣмте, сѣмѣверѣ.
Wahrnehmen, v. вѣдѣ, зѣрескѣ; сѣмѣѣ, ѣвсерѣѣ; дѣнѣнѣ; кѣпоскѣ; eine Gelegenheit —, а пѣндѣ вѣре ѣкаѣне, а се ѣолѣсѣ де вѣре.
Wahrnehmer, m., ѣвсерѣѣторѣ, прѣчѣнѣторѣ,
Wahrnehmung, f., зѣрѣтѣрѣ; ѣвсерѣѣѣне, прѣчѣдѣре; — ſeines Nutzens, гѣжа де ѣолѣсѣлѣ пѣнѣрѣ.
Wahrſagen, v., сѣзнѣ-де-пѣрѣкѣ,

preziķš, сѣнš вѣторшš, азгпрезš
(ла чей векл).
Wahrſager, m., сѣиторš де порокš;
 азгпрš (ла чей векл); divinšторš;
 — aus den Sternen; астрологš,
 пьскьлиторš.
Wahrſagerſei, — ſagerkunſt, — ſagung,
 f., сѣпштра де порокš; азгпрш;
 divinšdizne, преведере, презичере
 (вржиторш).
Wahrſagergeiſt, m., сѣитš превь-
 зторš, сѣитш вржиторš.
Wahrſchaft, v. Gewährſchaft.
Wahrſcheinlich, a. ſi ad., верасе-
 minea, проваверš, апроне де а-
 деврш; апринте; — ſeit, f., вер-
 асемеинте, проваверитате; апр-
 ринцш.
Währung, f., дьртрш, гинштра;
 валгш, валореа знеи монете;
Wiener —, валгш де Biена.
Währwolf, m., приколчш; омš-лшш;
 мама пьдпре; шерš шавлосш,
 че се креде кь тршеште дин карне
 де омš.
Wahrzeichen, n., семш, контрасемш,
 поть карактеристикш.
Waid, n., icaticš (плантш де вьл-
 ситш); vadš, апш скандш.
Waidküſte, f., пштинш опш кьладаре кь
 icaticш; вьпсееа де icaticш.
Waidmühle, f., морш венстрш icaticш.
Waise, f., — nſind, n., — nſnabe, m.,
 — wädchen, n., орфанш, —, ор-
 фелинш, —, сьртманш, сьракш де
 пьрингш.
Waiſenhaus, n., орфаншорфеш, касш
 де орфанш.
Waiſenmutter, f., мамш де орфанш.
Waiſenvater, m., татш де орфанш.
Wafe, f., пеле де млеш, хьршш;
 v. Waſche ſi Wuhne.
Walach, **Wlach**, **Wälſch**, m., (слав.
 шш церм.), ромшш, романш, ita-
 lianш.
Walchern, v., тьвлесш.
Wald, m., пьдпре, кодрш (де коначш
 грош), салхш сеш салвш (де
 врьдетш); вранште, (слав.); er
 ſteht den — vor Bäumen niſt,
 елш аз vede кодршш динтре ко-
 начш; елш аз кьпшште адевршшш,

кьчш е шшш пьтрьш; wie es in
 den — hinein ſchallt, ſo ſchallt es
 wieder heraus, камш е вьтштра,
 ашеа е шш сьпштра, камш е дн-
 тревьчшпеа ашеа е шш рьсшшсшш.
Wald-anemone, f., анемонш пьд-
 регш; — bach, m., пьраш де монте;
 — bewohner, m., локшиторш де пь-
 дпрш; — biene, f., алынш сьва-
 текш; — blume, f., шлоре сьва-
 текш; — bruder, m., сьхаштра, ере-
 митш (Einſiedler); — diſtel, f., скалш
 пьдпреуш; — doſten, m., тришсш
 де пьдпре, ешаторш; — eſel, m.,
 мьгарш сьватикш; — flöte, f., чим-
 нош (it. ſamprogn); — frevel, m.,
 преварикьдизне де пьдпре, шпрш
 де лемарш; — geiſt, m., мама
 пьдпре, demonš дин кодрш; —
 gewächſ, n., плантш пьдпрегш;
 — gott, m., зеш де пьдпре, Сил-
 ванш, Факш, Сатрш (митол.); —
 graf, v. Wildgraf; — horn, n.,
 корнш де вьпшторш; — huſh, n.,
 гынш сьватикш; — hütet, m., пь-
 дпрарш (вршшштерш); — laſe, f.,
 магш сьватикш; — kirſche, f., че-
 решш сьватикш; — mann, m., пь-
 дпрарш; — mädchen, n., — teufel,
 m., Силванш, Фазш (митол.); —
 menſch, m., омш сьватикш; —
 nachſchatten, m., веладона (план-
 тш); — neſſel, f., зршкш пьтшросш;
 — nymphen, f., Nимеш де пьдпре,
 Дриадш (митол.); — oſch, m., ко-
 врш, зимврш (Шеточш); — ord-
 nung, f., регьлшмантш де пьдпрш.
Waldſchen, n., пьдпрше.
Waldung, f., пьдпре, пьдпршпе, кодрш.
Waldern, wälgern, v., децтинш; сьла-
 неш; сьчешкш.
Walhall, f., валхалш, елсешшш во-
 норьлорш пьгшпе цермане, пьлатш
 пьреуш ла Fегенсварг.
Walſe, f., пизш; дьрстш, вьлоре,
 гьлакш (it. gualchiere, дн каре се
 вьтшчешкш льпшршле).
Walſen, v., ватш дн пизш; дьвьлш
 (пьларш дн вьлоре).
Walſer, m., пьшорш, дьрстарш, вьл-
 торарш.
Walſmühle, v. Waſſe.

Wall, m., валъ, іезьтъръ де пѣ-
 мѣнтъ; троіанъ (de nea).
Wallach, m., калъ жьгьнітъ.
Wallbruch, m., спърсетъръ де валъ,
 врешъ (it. brescia), штірътъръ.
Wallen, v., даъ дп клокотъ, кло-
 котескъ, фербъ, колкыкъ, факъ ва-
 лърі; се вате ініма.
Wallfahren, v., перегрinezъ, мергъ
 ла локърі соіпте.
Wallfahrt, f., перегринаріа, кълъторіъ
 ла локърі соіпте (хадіалжкъ).
Wallfahrten, v. **Wallfahren**.
Wallfisch, m., кітъ, вълѣнъ (it. ceto,
 baleno); — barte, f., варва кіт-
 къ; — fänger, m., пѣскаръ де
 вълѣні; — thran, v. **Fischthran**.
Wallfeller, m., (фортіф.) касьматъ.
Wallnuß, f., нѣкъ; — baum, m., нѣкъ;
 — garten, m., нѣчетъ.
Wallrath, m., сверта кіткъ, спер-
 мачетъ.
Wallroß, n., іпопотамъ, калъ де
 маре, ростаріъ.
Wallung, f., клокотъ, колкотъ, кол-
 къіѣлъ, фербътъръ, дпхадътъръ.
Walm, m., вьлторѣ де апъ, акіх
 де апъ.
Walmbach, n., павіліонъ; валдахіпъ;
 кортъ.
Walsch, v. **Walach**.
Walschlohl, m., кзрекъ ромънескъ.
Walten, v., діспхнъ, домнескъ, гъ-
 вернъ, дпгріжескъ, факъ-деретъ;
 das walte Gott! Dzeß съ ажте!
 einen — lassen, а лъса не чінева
 съ лъкре дп плакълъ съ.
Walze, f., сьлъ, чіліндръ, розъ (it.
 gullo); валсъ (данцъ немцескъ).
Walzen, v., петезескъ, спланезъ кз
 сьлкъ; вълсезъ (дъпцескъ нем-
 цеште).
Walzen, v., ръстоголескъ, розелъ,
 пръвълкъ; пізрезъ, даъ дп піркъ;
 die Schuld auf einen —, а арънка
 віна не чінева.
Walzenpresse, f., теаскъ кз сьлъ.
Walzer, m., валсъ (данцъ немцескъ).
Walzung, f., ротътъръ, ръстоголарѣ,
 розътъръ, пръвълтъръ.
Wamme, f., вървѣ; трагълъ (ла віте).
Wamm, n., гъвъ, ськртеікъ, зъвнъ.

Wampe, f., вьртъ, вьрдъфъ.
Wand, f., пърете; мъръ; spanische
 —, параванъ (it. paravento); —
 bekleidung, f., дптъвалътъръ, дп-
 врькътъръ де пърете.
Wandel, m., мѣтътъръ, стръмъ-
 тътъръ, мѣтъціѣне, скітварѣ; пѣр-
 тарѣ, віѣцъ, віѣцъіре, ціпѣреп
 wiegel.
Wandelbar, a. ші ad., скітвъчоскъ,
 сьлѣскъ ла скітвърі, мѣтаверъ;
 стрікъчоскъ, кз ськъдері, дефъптоскъ,
 дескомпѣскъ; — seit, f., скітвъ-
 чѣне, мѣтаверітатѣ, некѣпстанцъ.
Wandeln, v., мергъ; дпвалъ, петрекъ
 (v. ші **Verwandeln**).
Wandelstern, m., планетъ, стеа ръ-
 тъчѣтѣре.
Wandelung, f., (вісер.) префачерѣ,
 стръсвьстъпціѣціѣне.
Wanderbuch, n., картѣ де кълъторъ.
Wanderer, m., кълъторъ, пѣсацѣръ,
 кълъторъ пѣдестръ, перегрінъторъ.
Wanderjahre, pl., аніі де кълъторітъ
 (ла месеріемі).
Wandern, v., кълъторескъ, перегрї-
 незъ, дпвалъ пѣдестръ дела кнъ
 локъ де алтълъ.
Wanderschaft, f., кълъторіъ дп стръ-
 пѣтатѣ, перегрїнаціъ.
Wanderstamm, v. **Wanderer**.
Wanderstab, m., кържъ де перегрїнъ,
 вастонъ де кълъторъ.
Wanderung, f., кълъторіъ; мѣрсъ
 пѣдестръ; стръмътарѣ (дптрънъ
 локъ дп алтълъ), мігръціѣне.
Wandhafen, m., скѣвъ де пърете,
 арпкъ (it. argione).
Wandkalender, m., кълндаръ де
 пърете.
Wandlaub, f., пѣдѣке де гетнъ (v.
Wanze).
Wandleuchter, m., кандѣларъ.
Wandlung, v. **Wandelung**.
Wandpfeifer, m., піластръ.
Wandschrank, m., армаріа де пѣ-
 рете, фіпідъ.
Wanduhr, f., оролопъ кз пѣндлъ.
Wange, f., овракъ, вѣка фецѣі, вѣкъ.
Wangengrübchen, n., грѣпѣбра фецѣі.
Wankelmuth, m., некѣпстанцъ, скіт-
 вѣчѣне, інімъ кълъпнатъ.

Wankelmützig, a. ші ad., неконстанте, скимъросъ, скимъчосъ; — *feit*, f., в. *Wankelmuth*.

Wanzen, v., те кълтинъ, варколезъ (ка о варкъ ве энъ), снтг nedeterminatъ, те рндоескъ; те окинъ.

Wann, ad., кндъ; *wann und* —, кѣте одатъ, кндъ ші кндъ.

Wanne, f., ванъ (Цера ром. ші Брашовъ), пѣтинъ; коватъ, ализъ; лонатъ; влѣтрѣшка.

Wannen, — *hero*, ad., *von* —, de *vande*, динкѣръ.

Wannen, v., влѣтрѣ.

Wannenweber, m., злѣ.

Wanst, m., вартъ, вартѣкъ, калкъ; влѣтре, пѣтече грасъ (*Wampe*).

Wanze, f., пѣдѣко де лемнъ, (стелницъ, плешницъ).

Wanzenbrut, f., оръ де стелнице.

Wappen, n., маркъ, расемне, артерил (але вней герл орл самил).

Wappen-bild, n., расемнъ; — *buch*, n., карте срадикъ; — *feld*, n., кѣтинъ артерилоръ; — *fönig*, m., реде де артерил; ерадъ; — *funde*, f., ерадикъ, штинъ десре расемне; — *schild*, m., скѣтъ новитарѣ.

Wappnen, v., армезъ (*Waffen*).

Warden, m., гаданъ, контролѣторъ де монете (ан монетѣрил).

Wärllich, v. *Wahrlich*.

Warm, a. ші ad., калдъ, калдросъ; *einem den Kopf* — *machen*, а лѣтрѣга не чиневъ, а лѣ атеци; — *sißen*, а трѣ ан врисоцигъ.

Wärme, f., калдръ, калоре; ферлоре, ардоре.

Wärme-grab, m., градъ де калдръ; — *leiter*, m., кондѣкѣторъ де калдръ; — *wesser*, m., термометръ, месѣрѣторѣ де калдръ; — *stoff*, m. матерѣа калдрѣи, калорикъ (сѣс.)

Wärmen, v., дикълзескъ.

Wärmer, m., дикълзиторъ.

Wärmlich, a. ші ad., калдъкъ, влѣдиморъ.

Wärmfanne, f., дикълзиторе, тигал де дикълзитъ.

Wärming, f., дикълзѣтинъ, дикълзитѣръ.

Warnen, v., дикълтингежъ (десре энъ перикълъ), факъ де штире, адмонезъ (авемъ *Mone ardel*), авизезъ.

Warner, m., дикълтингеторъ, авизѣторъ, адмониторъ.

Warnung, f., прѣштѣнгаре, адмонигизне, авистъ; дикълтингезне (дожанъ *Verwarnung*); *das soll mir zur* — *dienen*, ачѣста 'ми ва серѣи де регълъ, ачѣста 'ми естре спре а те фѣри.

Warte, f., тѣрнъ, ведѣтъ, локъ пѣцѣатъ де пѣдъ; овсерѣиторѣ.

Wartefrau, v. *Wärterin*.

Wartegeld, n., плата энѣи поъ амплотаръ.

Warten, v., аштепъ; *iaß aminte*, аѣнтѣ минтея; пѣндескъ; пѣхескъ, сервескъ; *die Kinder* —, а грижи де прѣнѣи; *das Vieh* —, а пѣзи де вѣте.

Wärter, m., дикължиторъ, пѣзиторъ (де вознавѣ, де прѣнѣи); — *in*, f., пѣзиторе, дикължиторе; *von*.

Warttharm, v. *Warte*.

Wartung, f., грижъ, кѣръ, пазъ; ачѣтинъ.

Warum, ad., пѣтѣръ че, де че.

Wärwolf, v. *Währwolf*.

Warze, f., пѣзелъ, пѣгъ, вѣвръзъ; тѣкъ де цѣцъ.

Warzenfraut, n., флореа сорѣлѣи марѣ.

Warzig, a. ші ad., пѣросъ, пѣзелосъ, вѣвросъ.

Warzelein, n., пѣгълъ, пѣзелгълъ.

Was, pron. ned., че; — *gibt's?* че естре? — *geht mich das an?* че'ми пасъ миѣ де ачѣста?

Waschbeden, n., лѣганъ, лѣгторѣ, лѣварѣ (lavoir фр.).

Wäsche, f., рѣфе, пѣлѣрѣи, ализѣрил; кѣтѣшѣрил; pl., скимѣрил; свѣлѣтрѣ, визѣтрѣ; *meine Frau hat die* —, соѣиа меа сналъ рѣфе.

Waschen, v., свѣлъ, лѣлъ, визескъ, визескъ; *eine Hand wäscht die andere*, о пѣлѣ сналъ не алга, злѣи не аѣци не аѣгълъ.

Wäscher, m., спъльторѣ; —(n, f., спъльторѣсь; маіере флекаръ.
Wäscherin, f., спъльмашпѣ, спъль-
 тѣрь, лѣтѣрь; вѣштѣрь.
Wäschfaß, n., пѣтинъ де рѣе.
Wäschfrau, v. **Wäscherin**.
Wäschgold, n., азрѣ спълатѣ (din
 пѣсипѣ).
Wäschhaft, a. mi ad., ворвареуѣ, гѣ-
 ратекѣ, гѣраливѣ.
Wäschhaus, n., спъльториѣ, касѣ де
 вѣштѣ.
Wäschkeffel, m., кѣлдаре де вѣштѣ.
Wäschlappen, m., спъльториѣ.
Wäscheleine, f., сѣбрь де флѣпѣсь
 (рѣе).
Wäschmasset, n., апѣ де спълатѣ.
Wäschzettel, m., лѣстѣ де рѣе.
Wasen, m., нажимѣ (Nasen).
Wasser, n., апѣ; im — lebend, a-
 патекѣ, де апѣ; zu — und zu
 Lande, не апѣ ми не дѣкатѣ; mit
 läuft das — im Munde zusam-
 men, флѣ кѣрѣ вѣлеле; zu —
 machen, a рѣдѣче ла нимика, a
 амѣри, a флшеле; das — ab-
 schlagen, a се нѣша, a еши ла
 зѣдѣ; stille — sind tief, де апѣ
 лѣнѣ ми де кѣпеле мѣтѣ. сѣ те
 пѣзештѣ; nicikъ влѣндѣ сѣрѣе рѣѣ.
Wasserader, f., вѣлѣ де апѣ; —
 ampfer, m., макрѣмѣ де апѣ; —
 artig, a. mi ad., апѣсь, ка' апѣ;
 —auge, n., (хѣр.) идрѣталѣмѣ (сѣ-
 гѣ); —bau, m., кѣлѣре фл апѣ,
 фазрѣкѣ де апѣ; —baufunst, f.,
 идравѣликѣ, шѣинѣ де кѣлѣрѣ фл
 апѣ; —beden, n., вѣсѣнѣ, сѣлѣ де
 апѣ; —beschreibung, f., идрѣграфѣ;
 —beule, f., вѣвоѣ апѣсь; —blase,
 f., вѣшикѣ де апѣ; —blau, a.,
 азрѣ дѣлѣтѣ, вѣпѣтѣ спъльчѣтѣ;
 —blei, n., пѣлѣварѣне; молѣндѣ
 (металѣ); —bottich, m., пѣтинъ
 де апѣ; —brei, m., шѣмѣлѣ,
 пѣпѣ, чѣрѣ; —bruch, m., рѣсѣрѣ-
 тѣрь де вѣлѣрѣ; —damm, v. **Damm**;
 —dicht, a. mi ad., непѣтрѣсѣ де
 апѣ; —elmer, m., вѣдрѣ де апѣ,
 сѣлѣлѣ (фл Пп., ит. secchia); —
 fall, m., кѣлѣтѣрь де апѣ, касѣ

касѣ, касѣракѣ; —fang, m., че-
 терѣлѣ, рѣсѣрварѣ (де апѣ); —
 farbe, f., колѣре де апѣ, апѣорѣ
 (зѣгр.); —feuerwerk, n., фѣкѣ ар-
 тѣфѣиѣсѣ фл апѣ; —gauchheil, n.,
 вѣронѣкѣ де апѣ (зѣт.); —gebäude,
 n., едѣиѣиѣсѣ де апѣ; —geflügel,
 n., пѣсѣрѣ де апѣ; —hälter, v.
 —fang; —hose, f., трѣмѣлѣ, вол-
 вѣрѣ де апѣ, сѣфонѣ, лѣикѣ; —
 kitt, m., чѣментѣ непѣтрѣсѣ де
 апѣ; —kopf, m., (med.) идрѣке-
 фѣлѣ, капѣ апѣтѣсѣ; —funst, f.,
 идравѣликѣ, шѣинѣ де сѣрѣе апѣ;
 —leitung, f., апѣдѣкѣтѣ, капѣлѣ;
 —linse, f., лѣнте де вѣлѣтѣ; —
 mann, m., (астр.) дѣлѣтѣрь; —
 maschine, f., махѣлѣ идравѣликѣ;
 —melone, f., пѣмѣне вѣрѣде, (молѣ.)
 хѣрѣвѣзѣ; —messer, m., идрѣметѣрѣ;
 —meßfunst, f., идрѣметѣрѣ, шѣинѣ
 де мѣсѣратѣ апѣле; —münze, f.,
 мѣнтѣ де вѣлѣтѣ; —niß, f.; ка-
 станѣ де апѣ; —nymphe, f., (mit.)
 Naiadѣ, Nereidѣ; —orgel, f., ор-
 ганѣ идравѣликѣ; —probe, f., прѣвѣ
 де апѣ (торѣтѣрь); —rabe, m.,
 вѣрѣде-варѣ; —rad, n., рѣтѣ де
 апѣ; —rinne, —röhre, f., гѣпѣтокѣ,
 сѣокѣ, кѣлѣлѣгѣдѣ; —rose, f., нѣм-
 фѣ; —scheu, a. mi ad., идрѣфѣовѣ,
 фѣрикѣсѣ де апѣ, тѣрѣватѣ; —schier-
 ling, m., кѣкѣтѣ; —schlund, m.,
 вѣлѣтѣре, вѣрѣвѣне; —stand, m.,
 пѣлѣнѣеа апѣлѣ; —ständel, m., чѣ-
 вѣрѣ де апѣ; —stoff, m., (хим.)
 идрѣченѣ; —stoffgas, n., расѣ идрѣ-
 ченѣ; —strahl, m., флѣентѣтѣрь
 де апѣ, рѣзѣ де апѣ; —sucht, f.,
 вѣлѣ де апѣ, идрѣонѣкѣ; —süchtig,
 a. mi ad., идрѣонѣкѣ; —träger, m.,
 сѣкѣрѣ, кѣрѣтѣрѣ де апѣ; —
 uhr, f., оролоѣсѣ де апѣ, кѣсѣдрѣ
 (ла апѣлѣ); —wage, f., лѣверѣ,
 кѣлѣпѣлѣ идрѣстѣтѣкѣ; —wägefunst,
 f., идрѣстѣтѣкѣ.

Wässerschel, n., апѣорѣ.

Wässerricht, a. mi ad., апѣсь, ка апѣ.

Wässertig, a. mi ad., апѣсѣ, апѣтѣсѣ;
 зѣрѣсѣ; —e Styl, m., сѣлѣ сѣр-
 вѣдѣ, сѣлѣ де сѣрѣватѣ.

Wässern, v., зѣдѣ; адѣлѣ, вѣмѣзѣсѣ.

Waten, v., даъ prin vadă (ана); im
 Kothe —, а данота prin poroia.
 Watscheln, v., дмвзъ дмшлетчѣтѣ;
 шкѣпѣтѣ.
 Watte, f., ватъ (de vambakъ, ital.
 ovatta); сакъ de пескѣтѣ, волокѣ.
 Wattiren, v., ватезѣ, къпѣшескѣ
 къ ватѣ.
 Wau, m., pazedъ лтеорѣ, провинцѣ
 (планѣ).
 Webe, f., пѣзѣрѣ, цесетѣрѣ (de
 42—72 коул); —kunst, f., артѣ
 de цесѣтѣ.
 Weben, v., цесѣ; мѣшкѣ, кътескѣ;
 viedzesekъ, me mѣшкѣ, факъ—diperъ;
 Alles lebt und webt an ihm, тѣ-
 тѣлѣ в мѣшкарѣ днтр'ансѣлѣ.
 Weber, m., пѣзѣрѣ, цесеторѣ.
 Weber-baum, m., сѣлѣ de стативѣ;
 —einschlag, m., грамѣ, вѣгѣтѣрѣ;
 —handwerk, n., цесеторѣ, месерѣ
 de пѣзѣрѣ; —lamm, m., перѣ
 de мѣшкѣтѣ; —lade, f., вѣталѣ;
 —schiff, n., сѣвейкѣ; —stuhl, m.,
 стативѣ (mozd. шѣ ард.), рѣсволѣ.
 Weberei, f., цесеторѣ.
 Wechsel, m., скѣмѣлѣ, скѣмѣтѣмѣтѣ,
 стрѣмѣтѣтѣрѣ, неконстанцѣ; —
 brief, m., полицѣ, камѣлѣ; trockener
 —brief, m., полицѣ сѣкѣ, полицѣ
 de овѣго; traſſirter —, тратѣ;
 einen — acceptiren, а акцепта о
 полицѣ; einen — ausstellen, а да
 о полицѣ; einen — giriren, а шѣра
 о полицѣ; einen — indossiren, а
 дндоса о полицѣ; durch — ūber-
 machen, а вѣлѣ prin полицѣ; einen
 — ziehen, а тратѣ о полицѣ.
 Wechsel-balg, m., пѣлѣ de дракѣ (пѣ-
 сѣтѣ дн дракѣ шѣ о фертекѣ-
 тѣре); скѣдѣлѣ, копѣлѣ сѣлѣсѣ (ан
 локѣлѣ чѣлѣ лѣрѣлѣтѣ); —bank, f.,
 банкѣ; —brauch, m., зсѣпѣтѣ, да-
 тѣнѣ de полицѣ; —ſieber, n., фѣрѣ-
 гѣрѣ скѣмѣрѣде; —ſtift, f., зѣлѣ
 de грацѣ (ла плата полицѣлорѣ);
 —geld, n., монѣрѣ de банкѣ; —
 geschäft, n.; —handel, m., перѣоуѣ
 къ полицѣ; —kurſ, m., кѣрѣсѣ de
 полицѣ (предѣлѣ лорѣ); —ordnung,
 f., лѣѣеа полицѣлорѣ; —pferde, n.
 pl., кѣл скѣмѣвѣдѣ; —recht, n., дре-

пѣлѣлѣ камѣлѣлѣ, дрепѣтѣ de полицѣ;
 —reim, m., рѣтѣлѣ, (версѣ алтер-
 нативѣ); —reiterer, f., черкѣлѣтѣрѣ,
 рѣѣрѣтѣрѣ de полицѣ; —ſchuld,
 f., даторѣ de полицѣ; —ſeitig,
 a. шѣ ad., вѣлѣлѣ пѣнтѣрѣ алѣлѣлѣ,
 рѣѣпѣрокѣ; —wirthſchaft, f., (agr.)
 екѣномѣ алтернативѣ, агѣрѣкѣлѣтѣрѣ
 скѣмѣватѣ.

Wechseln, v., скѣмѣлѣ, мѣзѣлѣ, пре-
 мѣтѣлѣ; алтернезѣ; ein Paar Au-
 geln —, а сѣ вѣтѣ ан пѣѣтѣлѣ.

Wechselweise, ad., по скѣмѣватѣ, ал-
 тернатѣ.

Wechsler, m., скѣмѣлѣторѣ, банкѣрѣ
 (зараѣлѣ, тѣрѣ); —tiſch, m., масѣ
 de скѣмѣлѣторѣ.

Wed, Weden, m., вѣзѣлѣ (de вѣтѣ,
 de шѣмѣлѣтѣ).

Weden, v., дѣштѣнтѣ; тѣрезѣсѣ;
 аѣцѣлѣ (оукѣ).

Wendung, f., дѣштѣнтѣмѣтѣлѣ, дѣ-
 штѣнтѣлѣтѣрѣ.

Wedel, m., кѣдѣлѣ; моуѣлѣ тѣѣосѣ; вѣлѣ-
 тарѣ, алѣрѣлѣторѣ de мѣштѣ; стро-
 иторѣ, (ла фазѣрѣ) прѣѣтѣрѣ.

Wedeln, v., сѣлѣтѣрѣ; даъ днл кѣдѣлѣ
 (кѣлѣлѣ).

Weder, conj., нѣчѣлѣ; — noch, нѣчѣлѣ нѣчѣлѣ

Weg, m., кѣлѣ; дрѣм, стрѣтѣ (кѣмѣлѣ
 зѣчѣмѣлѣ стрѣтѣ, в. Straſſe); modъ;
 geradeſ — ſ, deadрѣнтѣлѣлѣ; unter
 — ſ, по дрѣмѣлѣ; geht eure — e,
 вѣдѣѣнѣ de дрѣмѣлѣ; mercedѣ ан
 тѣрѣвѣлѣ; es hat gute — e, нѣ фѣѣѣ
 нѣмѣка, mal е фѣнкѣ тѣмѣлѣ; den
 — bahnen, а сѣарѣѣ гѣлѣлѣ, а фѣѣѣ
 дрѣмѣлѣ, а тѣрѣѣ prin тѣрѣтѣлѣлѣ;
 ſich auf den — machen, а тѣлѣнѣка,
 а пѣрѣѣде ла дрѣмѣлѣ; ſeinen —
 gehen, а шѣл вѣдѣ de дрѣмѣлѣ; den
 — alles fleiſches gehen, а рѣ-
 пѣѣѣ, а тѣрѣ; aus dem — e räu-
 men, а дѣлѣтѣра, а дѣлѣтѣра.

Weg, ad., кѣрѣтѣ! ѣлѣтѣ нѣколѣ! dѣлѣ,
 дѣлѣтѣрѣтѣлѣ! лѣнѣсѣштѣ!

Weg-arbeiten, v., лѣкѣрѣ пѣнѣѣѣтѣлѣ;
 —begeben, ſich, me дѣнарѣлѣ, пѣр-
 ѣѣдѣ; —bereiter, m., инѣпекторѣ
 de дрѣмѣрѣ; —blasen, v., сѣѣлѣ
 ла о парѣ; —bleiben, v., нѣ вѣнѣлѣ,
 рѣшѣлѣлѣ ѣѣарѣ, лѣнѣсѣсѣ; —brin-

gen, v., departš, dolyarš; —
 fallen, v., n'am dokš, me skadš,
 linceskš; —fangen, v., anškš,
 prindš; —gehen, v., me departš,
 merš, prchedš, m'nekš; —jagen,
 v., azanš, anteuš, gonceskš; —
 kapern, v., prindš o naie; —kom-
 men, v., me perdš; —lassen, v.,
 daš drzmaš; oākš sk'patš; di-
 mitš, omiřš; —laufen, v., oarš
 sozřš, o t'zleskš; —legen, v.,
 p'zřš la o parte, dolyarš; —
 nehmen, v., anškš, okanš, iuš; —
 räumen, v., dolyarš, departš
 (pedeče); .pl'osneskš; —reisen,
 v., prchedš, m'nekš, k'lytorceskš;
 —scheuchen, v. Verschuchen; —
 schlagen, v., avatš, r'spincš; —
 schmeißen, v., zapřdš, aršnkš la
 o parte; —sein, v., svat dep'r-
 tatš, avcsntezš; —setzen, v., p'zřš
 la o parte, dolyarš; sich über
 etwas —setzen, a nesokoti čeva,
 a n's'gi p'sca de čeva; —werfen,
 v., aršnkš la o parte; sich —
 werfen, a ce z'mil, a ce derpada;
 —ziehen, v., m'nekš, prchedš (š
 aztele m'zle, kare ce kom'znš
 pře zšorš kš Weg).

Wegamt, n., o'ičiř de drzmarš.

Wegen, praer., pentřš, din kazš,
 din respentš, .an pr'iviuřš.

Wegertisch, m., pat'adea, pl'nt'čea,
 pl'nt'avinš (it. piantaggine).

Weggang, m., m'nekarē, prchedere.

Wegsam, a. m' ad., prakt'averš,
 de z'mvatš.

Wegscheide, v. Scheideweg.

Wegwart, f., čikor'ř s'lyvat'kš.

Wegweiser, m., k'lyzřš, vond'kš-
 torš, arš'torš de drzmaš.

Wegwurf, m., z'm'č'zřř, z'krz
 o'br'e v'el'ėš; ler'oš, čol'ntš.

Wegzehrung, f., merinde.

Wegzug, m., m'nekarē, prchedere,
 departš.

Weg, n., dorere, dor'ore; vař (it.
 .guai); p'eř.

Wegē, int., vař! adleo! — thun, a
 dor'e.

Wegē, f., d'repe de naštere.

Wegēn, v., ad'řš, sp'řš, sk'ozš, oākš

v'zntš; o'zloz'ř; der Wind weht,
 v'znt'zř sk'ozř; die Fahnen —,
 o'lam'zrele o'zloz'ie.

Wehfrau, v. Wehmutter.

Wehklage, f., vaieřš, pl'ncetš; t'p-
 r'z're, v'četš, v'č'zřř, kom-
 pl'ncetš.

Wehklagen, v., me vaieřš, me vaieřš;
 pl'ntš, me t'anz'ieskš, me v'oceskš.

Wehmuth, m., tr'icteuř, ant'ricte-
 č'ne, d'repe so'let'eckš, č'nuřš
 d'repocš; mel'ankol'ř.

Wehmüthig, a. m' ad., tr'icřš, an-
 tr'icratš, d'repocš, m'xniřš; me-
 lanhol'kš.

Wehmutter, f., m'ořš (Hebamme).

Wehr, Wehre, f., av'ř'm'antš; ar-
 m'ř; lanče; svatř; sk'zřš; sich zur
 — stellen, a ce p'ne an stare
 de av'ř'are.

Wehr, n., stav'řř, iez'zřř, iežš.

Wehren, v., av'řř; opreskš, avatš;
 sich seiner Haut —, a'm' v'inde
 sv'mnš v'iega.

Wehrgehänge, n., port'eneš, port-
 de-svatř, av'ř'nt'zřř (deza sv'řř
 - Gegengehänge).

Wehrhaft, v. m' ad., k'lyče de arme,
 dectoin'kš a ce av'ř'a; —igfeit,
 f., k'lyčetate de arme.

Wehrlos, a. m' ad., nearmatš, deo-
 arinatš; neav'ncocš; —igfeit, f.,
 x'ncš de arme; neav'nc'ř de arme.

Wehrmann, m., omš de arme, ošt'atš.

Wehrstand, m., statš ost'šesckš,
 statš m'zitar'ř.

Weib, n., m'zere; o'eme'ř; so'řř
 m'ř'itatš, nevastř, konc'orte; altes
 —, o'eme'ř v'ř'ř'ntš, vavš, v'v'v'k'ř;
 große und starke —, m'zere'řie,
 m'zere'řš; kleine —, o'eme'řškš,
 m'zereškš; einem seine Tochter
 zum — e geben, a'm' m'ř'ita o'ika
 d'zov č'neva (v. m' Frau).

Weibchen, n., m'zereškš, o'eme'řškš.

Weiberadel, m., nov'zitate de o-
 ctř; —art, f., av'k'zřř o'eme'ř-
 ckš; —feind, m., d'z'manš ařš
 o'eme'řořš; —freund, —part, m.,
 omš o'eme'ř'kš, m'zere'řš, nev'zřš
 d'zov o'eme'ř; omš de'op'z'natš;
 —herrschaft, f., —regiment, n.,

· **Winkokratz**, *domnia oemeiorb*;
 — *lanne*, *f.*, *kapridb oemeieskb*,
pъcoъцb oemeieskb; — *list*, *f.*, *vi-*
klenib oemeieskb; *Weiberlist geht*
uber alle list, oemeile cъnt ma
 · *твiестре декътъ драмъдъ*; — *mann*,
m., omъ *папъ-ланте*, *върватъ че*
ствъ сзв паптоѠ, твiероткъ; —
rod, *m.*, oвствъ, *ронъ*.
Weibisch, *a. mi ad.*, *твiередъ, oе-*
твiеицъ, деликатъ; *молатекъ, de-*
стръматъ.
Weiblich, *a. mi ad.*, oemeieskb, oе-
 · *твiениъ*; — *e Geschlecht*, *n.*, *секъ*
 oemeieskb; (*гръм.*) *пенъ oе-*
ieskb; — *leit*, *f.*, *патръ oemeie-*
ска, характеръ oemeieskb.
Weibsbild, *n.*, — *person*, *f.*, (*ан*
деспредъ) твiере, oemeib-vilobъ.
Weibseute, *pl.*, — *volf*, *n.*, *твiе-*
ретъ, oemeietъ.
Weich, *a. mi ad.*, *молъ; деликатъ*;
 · (*ораведъ, крвдъ; доиосъ, армо-*
ниосъ (сзнетъ).
Weichbild, *n.*, *ampredixime (a znel*
четъд); *тинатъ*.
Weiche, *f.*, *молътатъ; молъчвие, мо-*
лешитиъ; дешертъ, молитиъ (ан
знеле върдъ але трънълъд), oлъ-
 · *твънзаре (ла vite)*.
Weichen, *v. a.*, *моис*; —, *v. n.*, *те*
ретрагъ, чедъ; те даъ дндърълтъ
(it. dar indietro); *те oерескъ*
(Ausweichen).
Weichheit, *f.*, *молъчвие, молътатъ*.
Weichherzig, *a. mi ad.*, *молатекъ;*
доиосъ; компътимосъ, милосъ.
Weichlich, *a. mi ad.*, *молатекъ, oе-*
твiеицъ.
Weichling, *m.*, *папъ-ланте, omъ мо-*
лешитъ.
Weichmullig, *a. mi ad.*, *гръ коко-*
пескъ, гръ деликатъ.
Weichmuthig, *a. Weichherzig*.
Weichsel, *f.*, *виниъ (it. visicola)*;
 — *baum*, *m.*, *виниъ*; — *zopf*, *m.*,
 · *влкъ колонъ (болъ)*.
Weichthier, *n.*, *молъшкъ, аниналъ*
молъ.
Weib, *n.*, *сълчетъ, ланкъ de ръкиц*.
Weide, *f.*, *сагче; ръкиъ (лозиъ);*
пъмъне (иташ, зигр., iclazъ,

слав.); — land, *n.*, — *plaz*, *m.*,
лонъ de пъмъне.
Weiden, *v.*, *паскъ, пъщвезъ; те*
десoътезъ.
Weiden, *a.*, *de сагче*.
Weidenbusch, *m.*, *сълчетъ*.
Weiderich, *m.*, *лицмахиъ (плантъ)*.
Weidicht, *n.*, *сълчетъ*.
Weidnecht, *m.*, *сервъ de вънатъ*.
Weiblich, *a. mi ad.*, *врадъ, violъ*
 · (*воиниъ*).
Weibling, *m.*, *въркълъгъ, пъшоръ*.
Weidmann, *m.*, *въпъторъ*.
Weidmannisch, *a. mi ad.*, *de-a-vъ-*
пъторъ, ка въпъторъ.
Weidmesser, *n.*, *квцитъ въпъторескъ*.
Weidpruch, *m.*, *терминъ de въпъторъ*.
Weidvieh, *n.*, *vite de пъмъне*.
Weidwerk, *n.*, *месериъ de въпъторъ,*
въпъториъ (Jagerei).
Weise, *f.*, *ръскиторъ, дъвъпъторъ;*
въртелниъ.
Wesfen, *v.*, *делънъ*.
Weigern, *sich*, *v.*, *реoъсозъ, те ко-*
дескъ, пъ амплиескъ.
Weigerung, *f.*, *реoъсъ, петулинидъ*.
Weibbischof, *m.*, *еписковъ. тигларъ*.
Weibbrot, *n.*, *пъне coingitъ*.
Weihe, *m.*, *шoinъ, vindereъ, mi-*
lianъ (насере ръниторе).
Weihe, *f.*, *coingire, консъкръцине;*
хиротониъ, преоцире.
Weihen, *v.*, *coingieskb, консъкредъ;*
хиротонескъ; вългърескъ; dedixъ,
 · *oоerix (анъ даръ, o карте)*.
Weihet, *m.*, *coingitorъ, vineквъп-*
тъторъ; хиротониторъ; dedixторъ,
 · *oоeritorъ; vixaria, нескъилъ (ланъ*
de пешт).
Weihessel, *m.*, *крисълигъ, кълдъ-*
решъ къ анъ coingitъ.
Weihnachten, *pl.*, *Наштереа Домнълъ*
Христосъ, Кръчанъ, (= Creatione).
Weihnachtsabend, *m.*, *ажънълъ Кръ-*
чанълъ; — stolle, *f.*, *ковриъ, ко-*
лакъ de кръчанъ.
Weihrauch, *m.*, *тъмълетъръ, oantъ*
de тъмълъ; — buchse, *f.*, *къдъие;*
къделнигъ.
Weihung, *f.*, *coingire; dedixъиане*.
Weihwasser, *n.*, *анъ coingitъ, анъ*
 · *vineквънтатъ, агiасмъ;*

- Weihwedel, m.**, строниторо, в. **Wedel**.
Well, conj., оиндѣкъ; петръкъ.
Weiland, ad., одиниоръ; рѣпосатъкъ,
 оеричъкъ; де глоріосъ сзвеніре.
Weilschen, n., рѣстимаъ скъртѣ, клицѣ.
Weile, f., рѣстимаъ; lange — haben,
 а'ні оі зрѣтѣ, а'ні оі тимулъ лонѣ.
Weilen, v., петрѣкъ, дитързіа.
Weiler, m., кѣзюѣ, котюѣ, сѣтѣ-
 леуѣ, кѣтева касе ла зпѣ локѣ
 (оѣръ вісерікъ ші комзпитате).
Wein, m., винѣ; schlechter —, вина-
 стрѣ, винѣ реѣ; — pflanzen, а
 сѣді ві; reinen — einschensfen,
 а снѣне адевъркъкъ верде дп оауѣ.
Wein-ähnlich, a. m. ad., винѣреуѣ,
 винѣріѣ; — apfel, m., мѣрѣ де
 але винѣкъ, мѣрѣ винѣкъ; — artig,
 а. m. ad., де нѣтара винѣкъ, ві-
 носѣ; — bau, m., кѣтѣръ де ві,
 віперіѣ; — bauer, m., екопѣмѣ
 де ві, винарѣ, віперѣ; — beerē,
 f., вовіуѣ де стрѣрѣ; — berg,
 m., віѣ, деаѣ де віѣ; — blatt,
 n., оѣѣ де віѣ; — essig, m.,
 винѣ-акрѣ, оѣтѣ де винѣ; — faß,
 n., вѣте де винѣ (ит. botte de
 vino); — flasche, f., вѣтелѣ де
 винѣ; — garten, m., віѣ; — ge-
 gend, f., — land, n., цѣръ къ ві-
 наѣ, — geist, m., снѣрѣ, снѣрѣ
 де винѣ; — gott, m., (mir.) Бакѣ;
 — haus, n., оспѣтѣріѣ, оспѣріѣ,
 кѣрѣмѣ; — hefen, m., дрождіе
 де винѣ; — keller, m., чѣларѣ
 (піоніуѣ) де винѣ; — kelter, m.,
 — presse, f., реаскъ, сторѣѣторѣ,
 сторѣрѣ де винѣ, (ліаѣ, злѣкъ),
 — lese, f., вѣлесѣ де ві; — monat,
 m., Оптѣре; — most, m., нѣсетѣ;
 — mutter, f., дрождіе, грѣмѣ де
 винѣ; — pfahl, m., парѣ, харѣѣ
 де віѣ; — ranke, f., кѣрѣнѣ де
 віѣ; — rausch, m., вѣѣ де винѣ;
 — rebe, f., віѣ де віѣ; — schank,
 m., вѣнзѣре де винѣ; — schenke,
 f., кѣрѣмѣ; — schlehe, f., вѣрѣѣнѣ,
 акрѣдѣ; — schröter, m., колѣрѣ;
 — stein, m., тѣртѣрѣ, тірігіѣ, акрѣмѣ
 крѣстѣлѣсѣтѣ (діа винѣ); — stein-
 rahm, m., крѣторѣ тѣртѣрѣ; —
 stiel, m., вѣтѣкъ де віѣ; — suppe,
 f., сѣпѣ де винѣ (ит. zuppa fatta di
 vino); — träber, — trester, m., рес-
 кѣме; — traube, f., стрѣрѣ, вѣ,
 (mold.) піѣмѣ.
Weinen, v., пѣнѣ; лѣкрѣмеѣ;
 —, n., пѣнѣ, пѣнѣсѣре.
Weinertlich, a. m. ad., пѣнѣрѣсѣ,
 пѣнѣрѣчѣсѣ.
Weinicht, a. m. ad., вініѣ, вінѣріѣ.
Weinig, a. m. ad., виносѣ.
Weiß, etwas — machen, а. m. ad.,
 а дѣрѣ де пасѣ.
Weise, f., модѣ (оѣѣ, кіаѣ), ма-
 нѣрѣ, оортѣ; арѣ; мелодіѣ;
 thöricht —, нѣзнѣмѣте; auf weise
 — ? дп чѣ модѣ;
Weisel, Weiser, m., маѣкъ де алвіне,
 реѣна алвінеорѣ, маѣа алвіне-
 лорѣ; аѣ де оролоѣѣ, арѣѣторѣ.
Weisen, v., арѣ; дѣдѣрѣтѣ (An-
 weisen); грѣмѣ; дѣвѣѣ (Unter-
 weisen).
Weisewerk, n., рѣтеѣ арѣѣторѣѣ
 (дп оролоѣѣ).
Weisheit, f., дѣдѣлѣчѣкѣ; оілосо-
 оіѣ; штіѣнѣ; — szachn, m., дѣ-
 теле дѣдѣлѣчѣкѣ.
Weißlich, a. m. ad., дѣдѣлѣчѣскѣ,
 мѣнтѣсѣ.
Weiß, a. m. ad., алѣ; das Weiße,
 алвіне; алвѣшѣ.
Weißagen, v., презікъ, прѣспѣнѣ ві-
 торѣкъ, прѣѣтеѣ, прѣрѣчѣскѣ.
Weißager, m., прѣѣтѣ прѣрѣкъ,
 презікъторѣ.
Weißagung, f., прѣзічѣре, прѣспѣ-
 нѣре, прѣѣѣѣ прѣрѣчѣ.
Weißbäcker, m., коврігарѣ; — binder,
 m., вѣтарѣ (къ оѣче вѣте, donice,
 коѣе); — birse, f., мѣстѣкънѣ алѣ;
 — blau, a. m. ad., алвѣстрѣ дес-
 кіѣ; — blech, n., оѣрѣ-алѣ (ti-
 nікаѣ); — buche, f., карнінѣ; —
 bistel, f., снѣнѣ алѣ; — born, m.,
 пѣдѣчѣлѣ; — fichte, f., вѣрѣ алѣ;
 — fisch, m., нѣште арѣпѣтѣ, глѣѣ,
 чѣрпѣнѣ; — fledig, a. m. ad., нѣ-
 стрѣѣ, къ вѣте алѣ (каѣ); пѣн-
 ѣнѣорѣ (ла пічѣрѣ); — gar, a. m.
 ad., тѣвѣчѣтѣ, дѣвѣтѣ; — gärtner,
 m., тѣвѣчѣторѣ, тѣвѣкъ (де нѣ);
 — käufer, m., (дп глѣмѣ) оѣрѣ,

mară; Lehre von der besten —, optimismă; er hat —, este omă volită, шtie тpи пa лaмe; er ist ein Mann nach der —, omă de лaмe; er kennt die —, eă kănoşte omeni, eă kănoşte лaмeа; ich begreife in aller — nicht, eă nuл deкaмă пa пpичeă; auf die — bringen, a пaşte; auf Gottes — nichts haben, a eи ză kălikă; sich in die — schiefen, a ce пaтoкmi дьaлъ пaпpeцaкpъpi; in die — treten, a emi пa лaмeа mape.

Weltachse, f., ocia лaмeи; —all, n., zăivercă, totălă; —bau, m., —gebäude, n., cictema лaмeи; —bekannt, a. mi ad., пpекъnockътă, пpеџимocă, noтopit; пpеpеъmită; de penăme mape; —beschreibung, f., kocтoгpaфiă, deкpипциoнeа лaмeи; —brauch, m., datina лaмeи; —bürger, m., чeтъгeнă dia лaмe, kocтoпoлитă; —bürgerinn, m., kocтoпoлитică, cимпaрi пeнтpă omeniăeа tôtă; —entstehung, f., kocтoгoниă, зpъицa лaмeи; —erfahren, a. mi ad., пъцитă пa лaмe, пpaктикă; —erfahrenheit, —erfahrung, f., пpaктикă, cпepицъ de лaмe; —erobeter, m., kъчepитopă aă лaмeи; —erschaffung, f., oчepeа лaмeи (zidipea); —egend, f., peциoнe de лaмe; —geist, m., cпirită zăivercălă; cпirită aă лaмeи; —geistliche, —priester, m., пpeoтă de мipă; —geistlichkeit, f., kлepă de мipă; —gericht, n., ждeкaтa de aпoл; ждeцă zăivercălă; —geschichte, f., icтopиă zăivercălă, icтopиa лaмeи; —gürtel, m., зoнă, вpă; —güter, pl., aвъци лaмeи; —herrschaft, f., импepiă zăivercălă; —karte, f., хapтъ пeнepaлă; —kennet, m., kănockътopă de лaмe; —kenntniß, f., пpaктикă, kănoштepeа лaмeи; —kind, n., omă de лaмe; материалică; —flug, a. mi ad., oиă, пoлитикă; —körper, m., тpънă чepeckă; —kreis, m., cъepъ; —lugel, f., глoвă (лaмeckă)

пъшъптeckă; —kunde, —lehre, f., kocтoлoгиă, штинъ deсpе zăivercă; —leute, pl., мipени; omeni dia лaмeа mape; —licht, n., лaмина лaмeи; —mann, m., мipеnă; omă de лaмe; политикă; —meer, n., oceаnă; —sinn, m., cимпaмaнтă de лaмe, мiгpе лaмeckă; —sitte, f., дaтинă лaмeckă; —system, n., cictema zăivercălă, cictema лaмeи; —theil, m., пapтe de лaмe; —ton, m., тoнă dia лaмeа mape; —weise, m., oиocooă; —weisheit, f., oиocooиă; —wunder, n., мiнъneа лaмeи, мiаzăo zăivercălă.

Weltlich, a. mi ad., лaмeckă, мipеaнă, пpоџaнă; тiмaкpалă; политикă; —Stand, m., cтaтă мipеneckă; —zeit, f., мipениă.

Weltling, m., omă de лaмe, omă лaмeckă.

Wende, f. пaтpъпътpъ, пaтpеeтpъ.

Wendehals, m., kănă пaтepтoкaтă.

Wendekreis, m., —гитeл, m., тpoиикă (чepкă пe cъepa лaмeи).

Wendelstiege, f., eкapъ мeлчioopтă, тpeнтe pотъnde.

Wenden, v., пaтopкă.

Wendepunkt, m., (aотp.) пънтă вepтикaлă, пънтăлă пaтopчepеи cъpеaлi.

Wendung, f., пaтopceтpъ, пaтpъпътpъ; мiшкъмaнтă; oopтă; die Sache nimmt eine schlechte —, лaкpълă ce пaтopчe cпpе пeă; der Sache eine — geben, a пaтopчe лaкpълă.

Wenig, a. mi ad., пъциnă, микă, нигeлă, пъцинeлă; ein — Wein, ză mикă de винă, пъцинтeлă винă.

Weniger, comp., ничтă бeстo —, kă tôte aчeстeа, totăm; — werden, a ce пaпъциnа.

Wenigkeit, f., пъцинътaтe, микшopимe, мичимe, вaгaтeлă.

Wenigstens, ad., чeлă пъципă.

Wenn, conj., de, dăкă, deкaмa; къндă; — auch, — gleich, тъкapкă, демi, вiнeкă (it. bienane).

Wenzel, m., (пa жoкă de къpц) oапte, oлъкă.

Wer, pron., чiно? — (дa? тe вълă

те възз! чине е аколо? — еб
auch sei, оie optimo.
Werbliste, f., листъ де рекрътъмантѣ,
листъ де рекрътъцино.
Werben, v., рекрътежѣ, дпролезѣ
(ла остъшине); нецѣокѣ, черѣ;
um einen Dienst —, а чере о
дерекръторѣ; um ein Mädchen —,
а нецѣ о четѣцѣ.
Werberlaß, m., локѣ де дпролѣмантѣ.
Werberin, f., вѣтрѣ; нецѣторѣ (три-
мѣцѣ днадѣнѣ);
Werbung, f., рекрътъцино, дпро-
лѣмантѣ.
Werben, v. n., мѣ оакѣ, деинѣ; еб
wird Tag, се оаче зи; еб wird
nichts daraus, динтр'ачеозъ нѣ со
алеце нимика; mir wird еб ūbel,
дми вино реѣ; anders —, а се
скѣмѣ, а се стрѣмѣта; zu nichts
—, а девени ла нимика; zum Bettler
—, а девени калѣнѣ, а ажнѣце ла
сапѣ де земнѣ.
Werder, m., инѣкѣлѣ (днтрѣ рѣзрѣ).
Werfen, v., арѣнѣкѣ, ѣентѣ, аѣентѣ,
днѣонтѣ, асвѣрѣнѣ; рѣнедѣ; трѣн-
тескѣ; оѣтѣ; das wirft ein schlech-
tes Licht auf seine Handlungen,
ачѣста арѣнѣкѣ змѣрѣ нецѣкѣтѣ
престе оантеле лѣ; zu Boden —,
а трѣнтѣ ла пѣмѣнтѣ; den Feind
—, а рѣснѣце по джманѣ; in
das Gefängniß —, а арѣнѣка ла
прѣнѣсѣре; über den Haufen —,
а арѣнѣка кѣле нецѣо трѣманѣ;
das Loos —, а траѣо сѣрте;
die Nase in die Höhe —, амѣ
пѣлѣа крѣста; sich auf einen —,
а се днѣента асѣпра кѣва.
Werft, n., оаврѣкѣ де пѣ, скелѣ.
Werfte, f., (пѣлѣ.) трѣнтѣрѣ.
Werbung, f. днѣентѣтѣрѣ, арѣнѣкѣтѣрѣ.
Werk, n., лѣкрѣ, лѣкрѣре, оантѣ;
онѣ; оаврѣкѣ; машинѣ; механиѣмѣ;
— des Geistes, продѣнтѣлѣ мѣн-
цѣ; an das — gehen, а се анѣка
де лѣкрѣ.
Werkbank, f., скѣзнѣ де лѣкрѣтѣ;
— bret, n., трѣравѣ; — heiliger, m.,
оѣцѣрѣ, оарѣсѣѣ; сѣнтѣлѣ; —
leute, pl., лѣкрѣторѣ; — meister,
m., дирѣкторѣ де оаврѣкѣ, мѣнѣ-

стрѣ; — schuh, m., крѣмѣ, месѣрѣ
де 12 полѣкарѣ; — statt, — stätte,
f., лѣкрѣторѣ, (вѣтѣкѣ, ателиѣ, о.р.);
— stellig, — machen, сѣзнѣо дн
лѣкрѣре, а скѣте ла вѣлѣтѣлѣ;
— stuhl, n., пѣтрѣ марѣ чѣлѣтѣ
(кѣвѣкѣ); — tafel, f., — tisch, m.,
масѣ, трѣравѣ де лѣкрѣтѣ; — thä-
tig, a. mi ad., нецѣреѣетѣторѣ, ин-
дѣотрѣсѣѣ, актѣвѣ; — verständig, a.
mi ad., прѣченѣторѣ, депрѣнѣсѣ;
— zeug, n., знѣлѣтѣ, инстрѣмантѣ;
mѣжѣлокѣ, ажѣторѣ; organѣ.
Wermuth, m., пѣлѣнѣ; — becher, m.,
пѣхарѣ апарѣ.
Werrig, m., кѣлѣлѣ, вѣлѣ.
Werst, m., вѣрѣстѣ, мѣлѣ рѣсесѣѣ
(1500 пѣмѣ).
Werth, m., преѣѣ де ѣ валѣре, ва-
лѣре; мерѣтѣ; еб ist nicht der
Mühe —, нѣ мерѣтѣ остѣнѣлѣ,
пѣкатѣ де остѣнѣлѣ; — halten,
а цѣнѣо дн преѣѣ.
Werth, a. mi ad., ла преѣѣ, де ва-
лѣре, де мерѣтѣ; преѣиѣсѣѣ, сѣзнѣлѣ;
— geschäft, a. mi ad., сѣманѣтѣ,
преѣнтѣ, апреѣнтѣ.
Werthschätzen, v., преѣвѣсесѣѣ, сѣманѣѣ.
Wesen, n., оѣнѣгѣ, есѣнѣгѣ; сѣн-
станѣцѣ; оѣнтѣрѣ; патѣрѣ; ма-
терѣ; старѣ; тамѣтѣрѣмантѣ;
зѣторѣ, манѣерѣ; das böse —,
вѣла чеа реа, епѣлѣнѣсѣѣ; höchstes
—, Фѣнѣца преѣвалѣтѣ; einnehmendes
—, анѣкѣтѣрѣлѣ пѣкѣте, нѣр-
тѣре пѣкѣтѣ; gemeines —, ро-
пѣвлѣкѣ, сѣнтѣ, трѣвилѣ пѣвлѣче;
sein — gefällt mir nicht; мѣнѣе-
рѣло лѣлѣ дѣ'мѣлѣ пѣлѣкѣ; er macht
nicht viel — ѣ, елѣ ѣ омѣѣ оѣресѣкѣ,
елѣ ѣ омѣѣ дѣнтѣ лѣмѣеа вѣе; nicht
viel — ѣ machen, а нѣ оаче мѣлѣо
чѣрѣмонѣлѣ; sein — treiben, а лѣ-
кѣра, а нѣ се одѣхнѣ, а трѣрѣра
лѣкрѣрѣлѣо.
Weseneinheit, f., (теол.) конѣсѣвѣстѣн-
циалѣтѣте.
Wesenheit, f., есѣнѣгѣ, нѣнтѣрѣ; оѣнѣ-
цѣно.
Wesenlehre, f., онѣолоѣмѣ, мѣнѣнѣгѣ
деоупре оѣнѣго.
Wesenlos, a. mi ad., оѣрѣ есѣнѣгѣ,

demerit, van; necesițial, eșu
 cimesre.
 Wesentlich, a. mi ad., esințial, ce
 ce cine de eșu; ce e an eșu-
 pu, svesianțial, ce zace an eșu-
 pu; neavrată trēsiančosă, as-
 colată trēsiančosă; — e Unter-
 schied, m., dișerintă esințial,
 dișerintă an pată (a zni lăkr).
 Wesentliche, n., eșu; svesianč.
 Wesentlichkeit, f., esinč, eșu.
 Wespe, f., vespe.
 Westenest, n., vesperă, viză de
 vespl.
 Weß, Weßen, gen., ală kăi, de cine.
 Weß, was, pron., cine, ce.
 Weßhalb, —wegen, ad., pentrăce,
 din care kază.
 West, m., avcă (veoră, sp. ouest);
 vântă de avcă.
 Weste, f., pentară, vestă.
 Westen, m., avcă (West).
 Westerhemb, n., kătamă de voreză.
 Westlich, a. mi ad., avcănă, de avcă.
 Westpunkt, m., pântă avcănă.
 Westseite, f., latăre avcănă.
 Westwärts, ad., spre avcă.
 Wett, ad., — machen, a da vani pe
 mlere, a răsplăti kă acemenea
 mesă; —essen, n., (an jovă
 de kăru) a ankeie, a oace kă.
 Wette, f., rătacă, rătămă; wăß
 gilt die —? pe ce ne rătămă?
 Wettfeind, m., rivalitate, antrek-
 tăr, konkăringă.
 Wettfeinder, m., rivală, antrekătoră;
 konkăringă; konkăringă.
 Wettfeindin, v., me antrekă, rivali-
 seză; konkăcesă; konkăgră.
 Wetten, v., viză rătacă, me răt-
 măcesă.
 Wetter, n., timă; timnestate; trēs-
 neră; fauleđ —, timă volatekă;
 daß dich daß —! trēsnițear Dzeđ!
 was ist für ein Wetter? kămă e
 timă?
 Wetterableiter, v. Bligableiter; —
 beobachter, m., meteorologă; —
 fach, n., konerimă mikă, monleđ
 presre șerestră; —fahne, f.,
 —hahn, m., steagă de vântă (pe
 trăni), ărlăđ; omă svăra-

tekă; —glas, n., varometră, me-
 svărtoră de timnestate; —junge,
 m., kărimoră, koniandră svă-
 verată; —lunde, f., meteorologă;
 —launisch, —wendisch, a. mi ad.,
 kapričiosă, svăverată, skăim-
 rocă, deometikă (Cera rom., it.
 bisbetico); —leuchten, v., șalțeră
 an răsămă; —saulė, v. Wasser-
 hose; —schade, m., dăznă de trēs-
 neră; —scheibe, f., lokă de vnde
 ce desparte șărtăna; —schlag,
 m., trēsneră; grindină mare; —
 —seite, f., latărea despre avcă;
 —strahl, m., șalțeră, sđđđđ;
 —wolke, f., nkoră vșorocă, n-
 oră elektră.

Wetteln, v., tănă; șalțeră; e șărt-
 tănă, e vșoră; a ce tănă.
 Wettkampf, —streit, m., lăgă pe
 antrekăte; konvătere, konvăt-
 măntă; dăcnă pentă premiă.
 Wettkämpfer, m., lăgătoră, kon-
 vătătoră.
 Wettlauf, m., kărcă pe antrekăte; —
 mit Pferden, avărtătră kă kăi.
 Wettrennen, n., v. Wettlauf.
 Wettrenner, m., kărcoră pentă predă,
 avărtătoră kăltăređ.
 Wezen, v., avcăđ, avăcesă.
 Wezen, n., avcăđătră, avcăđăntă.
 Weßstahl, m., anpară de avcăđă.
 Weßstein, m., kăte, gresă (sp. gres);
 točilă; șărtă (za vřice).
 Wische, f., șărtă, șărtă; șărtătră;
 vătășkă.
 Wischen, v., anăređ; đăđ lăstră;
 đăđ vătă, đăđ pe șol.
 Wicht, m., omăđ, omă de nimă,
 omă vătășă.
 Wichtelzopf, v. Weichselzopf.
 Wichtig, a. mi ad., avășătoră, kăm-
 păitoră, ponderocă, gređ (ge-
 wichtig); imărtăntă, ansemă-
 toră, de ansemăntă, de im-
 portăntă; interesăntă; řiđ —
 machen, a pămă a omă mare, a mi
 da miemi ansemăntă.
 Wichtigkeit, f., pondă dăreăntă, kăm-
 păntă anăntă; ansemăntă, im-
 portăntă, interesă mare.
 Wische, f., șărtă.

Widfel, m., **дновлітєрѣ**, **дновшєрѣ-тєрѣ**, **днокрєцїтєрѣ**, **дмплетїтєрѣ** (**Haarwidel**).

Widfel-band, n., — **шнур**, f., **оашѣ**.

Widfelstüb, n., **прєнкѣ до оашѣ**.

Wideln, v., **дновшѣ**, **дновшорѣ**; in **Paris** —, a **дновлі дн хєртїѣ**; **den Zwiern** —, a **дєпѣна аца** (it. **dipannare**); **man kann ihn um den Finger** —, e **do o патєрѣ прѣ вѣндѣ**.

Wideltuch, n., **скєтєкѣ**, (**пєлїкѣ**).

Wideltzug, n., **ошѣрїѣ**.

Widembrot, n., **пѣно тѣзѣрїкїосѣ**.

Widenfleck, m., **трїоїс. їмѣзѣрїкїосѣ**.

Widder, m., **вєрвєчє**, **арїєтє**.

Wider, **праєр.**, **контрѣ**, **дноконтрѣ дмпротївѣ** (**protervus**); **асєпрѣ**; **прєстє**; — **meinen Willen**, **прєстє воїндє мєя**; — **alle Erwartung**, **прєстє тѣтѣ аштєнтєрєя**.

Wider-bessern, — **bellen**, v.; **контрє-жїкѣ**, **вєтѣ дїя гєрѣ**, **жѣврѣєскѣ**; — **Christ**, m., **антїхрїєтѣ**; — **druck**, m., **тїпєрїкїкѣ дєлєя а дѣя оашѣ**; **контрєпѣсєрє**; — **fahren**, v., **сє антємєлѣ**, **євїно**; — **halt**, m., **рє-цїпѣторѣ**, **пєдєкѣ**; **ошсєцїтє**, **рє-сїтїрє**; — **halten**, v., **тє ошкїкѣ**, **рєсїєтѣ**, **стєжѣ контрѣ**, **цїнѣ дн контрѣ**; — **legbar**, — **leglich**, a. **шї ad.**, **чє сє нѣтє рєпѣрѣнє**; — **legen**, v., **рєпѣрѣнєтѣ**, **рєпѣрѣнтѣ**, **рєпрѣвєзѣ**; — **natürlich**, a. **шї ad.**, **контрєпєтѣрєлѣ**, **пѣсїрєєскѣ**; **ошсѣ патѣрєї**; — **rathen**, v., **дєєвѣтѣ-єскѣ**; — **rede**, f., **контрєзїчєрє**, **контрєзїєсѣрѣ**; **рєпїкѣ**; — **reden**, v., **рєпїкѣ**, **контрєзїкѣ**; — **rufen**, v., **рєвѣкѣ**, **рєтрєкѣ**; **анєлєзѣ**, **нї-шїчєєскѣ**; — **sehen**, **sich**, v., **тє о-пєкѣ**, **стєжѣ контрѣ**, **оєєтєжѣ**, **рє-пєкїтєнєзѣ**; — **sprechen**, v., **контрє-зїкѣ**, **пѣ ошкїкѣ**; — **streben**, v., **контрєстєжѣ**, **пєкѣ пєдєкѣ**, **рєсїєтѣ**, **рєвєжнѣ**.

Widerhall, v. **Widerschall**.

Widerleger, m., **рєпѣрѣнєтѣторѣ**, **контрєпѣрїєтѣторѣ** (**prin dicentē**).

Widerlegung, f., **рєпѣрѣнєтѣчєнє**, **рєпѣрѣнєтєрѣ**; **рєпрѣкѣцїєнє**; **deminuere**.

Widerlich, a. **шї ad.**, **грєцѣсѣ**, **врє-чѣсѣ**, **пєдѣкїтѣ**; **пєкѣчѣсѣ**.

Widerlichkeit, f., **грєцѣ**, **днгрєцѣ-шєрє**, **врєжѣ**.

Widern, v., **днї є грєцѣ**, **тє дн-грєдѣнєзѣ**, **шї сє пєкѣ** (**antwi-bern**, **тє дєєрєєтѣ**).

Widerpart, m., **пєртє контрєрїѣ**, **пєр-тїѣ ошсѣ**, **адвєрсєрїє прѣтїв-нїкѣ**, **антєгонїєтѣ** (**кѣчї сє їєжѣ лє гѣнѣ**); — **halten**, v., **а'шї арѣтє дїнцїл**, **а сє хєрѣ**.

Widerrechtlich, a. **шї ad.**, **пєдїрєєтѣ**, **пєлєрїєтѣ**, **ошсѣ дрєпѣлєжї**; — **schleht**, f., **пєлєрїєрє**, **пєлєрїєцїнцѣ**, **пєдїрєєтєтє**.

Widerrede, f., **рєвїкѣ**, **контрєвѣр-сїрє**, **контрєзїєсѣрѣ дмпротївїрє**.

Widerriß, v. **Riß**.

Widerruf, m., **рєтрєпєрє**, **рєкїѣшєрє**, **рєвѣкєрє**, **дєєзїчєрє**; **анєлєрє** (**пєлїнодїѣ**).

Widerrufbar, a. **шї ad.**, **чє сє нѣтє рєтрєпє**.

Widerstecher, m., **контрєрїѣ**, **dēumantē**; **дїєвѣлѣ**; v. **шї Widerpart**.

Widerschall, m., **рѣєжнєтѣ**, **рєєжнє-тєрѣ**, **рєєжнєцѣ**, **рѣєжнєцїтєрѣ** (it. **rimbombo**).

Widersegllichkeit, f., **ошпєрє**, **рє-пєкїтєнєцѣ**, **дмпротївїрє**.

Widersehung, f., **ошсєчєнє**, **рєсї-сїнцѣ**.

Widerstun, m., **днгєлєєскѣ контрєрїѣ**, **авєрїдїтєтє**, **вѣрѣ**, **лѣкѣ пєпє-лєєскѣ**, **контрєднцєлєєскѣ**, **контрєрїє-тєтє**.

Widerstinnig, a. **шї ad.**, **авєрїдѣ**, **пє-рєдѣкѣ**, **пєпєлєєскѣ**, **контрєдн-цєлєєскїєл**, **рєпєкїтєнєтѣрїє лє дн-цєлєєскѣ**; — **feit**, f., **авєрїдїтєтє**, **пєрєдѣкїє**, **стрєвєжєнцѣ**.

Widerstänfig, a. **шї ad.**, **пєаскѣлѣ-тѣрѣ**, **вѣпѣцїноєскѣ**, **чєрѣкѣсѣ**, **оє-сїнєтѣ**; **рєєжѣ**; — **feit**, f., **чєр-вїчїѣ**, **рєпєкїтєнєцѣ**, **оєсїнєтѣцїєнє**.

Widerspiel, n., **контрєрїѣ**, **ошсѣ**.

Widersprecher, m., **контрєзїкѣтѣрѣ**, **ошкїтѣрѣ**, **рєпїкѣтѣрѣ**.

Widerspruch, m., **контрєзїчєрє**, **контрєзїчїєнє**, **контрєрїєтєтє**.

Widerstand, m., **рєпєкїтєнєцѣ**, **рєсї-**

отинцъ, антипротипре, опаксециане;
овстакълъ.

Widerstrebung, f., релзигъ, реси-
стинцъ.

Widerstreit, m., контрастъ, опаксе-
циане.

Widerstreitung, f., контръстътъмлтъ,
контрарипетате, контразискръ.

Widerwärtig, a. ші ad., контраріа,
адверсаріа, антипротипоръ, не-
оаворъторъ, деооавораворъ, сини-
стръ; връчосъ, гречосъ, десгръ-
стъторъ; —wärtigkeit, f., контра-
риетате, адверситате, непорочипре,
десастръ; десгръстъ.

Widerwille, m., репзигъ, репзиг-
нанцъ, пенвоинцъ; аверсизне, ан-
тинатъ, десгръстъ.

Widerwillig, a. ші ad., репзигъ-
торъ; оъръ воизъ, къ десгръстъ, къ
антинатъ.

Widmen, v., оверізъ (адкъ ка даръ),
дедикъ, девотезъ, консъкрезъ
(аверосескъ, греч.)

Widrig, a. ші ad., контраріа, опакъ;
десгръстъторъ, пенлъкътъ; —e Ge-
schick, n., оорте синистръ; непо-
рочипре, десастръ; —e Wesen, n.,
пъртърі пенлъкъте.

Widrigenfalls, ad., динконтръ, дн
каскаъ контраріа.

Widrigkeit, f., контрарипетате; дие-
ринцъ; диверситате, (деооесипре);
десгръстъ, пенлъчере.

Wie, ad., кмъ, дн че модъ; ка,
прекъмъ; wie mir es scheint, пре-
къмъ ми се паре; — geht es
Ihnen? кмъ те аоли? — glück-
lich bin ich! оериче де mine! —
viel Uhr ist es? за къле оре
есте? — alt ist er? де кълъ ан
есте елъ? — lange? пълъ къндъ?
— man sagt, кмъ се зиче.

Wiebeln, v. Wimmeln.

Wiede, f., садче, ръкитъ.

Wiederhofs, m., пилъзъ.

Wieder, a., еаръ, еаръми, де поъ;
дин канъ; азтъдатъ; thut es nicht
wieder, нъ май оаче; — gut ma-
chen, а дндипента, а коредо, а
репара; а дасдълна.

(Ка Wieder се погъ компане шпоръ

преста 250 квинте, днтра каре
ротънеште дн коръспанде ре
шн еаръ; ка есетиле пмаи
кълева:)

Wiederabdruck, m., ретипъритъръ;
— abfallen, v., рекадъ дела ре-
леде; — abnehmen, f., рескъдере,
ретикшорътъмлтъ; — abreisen, v.,
репърчедъ, еаръ кълъторескъ; —
abschreiben, v., рекопиъ; реде-
скриъ; — angehen, v., репченъ;
— annehmen, v., репримескъ; —
antworten, v., ръспандъ де поъ,
репликъ; — aufblühen, v., реп-
флорескъ; — auflegen, v., репкъдъ,
реашезъ; ретипърескъ; — aufma-
chen, v., десоакъ (о касетъръ);
редескидъ; — aufnehmen, v., ре-
ченъ, репримескъ; реппръмътъ
(вані); — aufrichten, v., рестагръ;
репалцъ; — baden, v., рекокъ;
— bekommen, v., рекаптъдъ, рекъ-
штитъ; — besuchen, v., ревикитъ;
— bringen, v., реадкъ; — einfüh-
ren, v., рептродкъ; — einlösen,
v., ръскъмъръ; — einsetzen, v.,
реашезъ, рестагръ; — erinnern
(sich), v., днми ресъвине, днми
реадкъ аминте, — erlangen, v.,
реажантъ; рекъштитъ; — erneuern,
v., репоескъ; — erobern, v., ре-
къчерескъ, ресъвжантъ; — eröffnen,
v., редескидъ; — erschienen, v., ре-
анаръ, те реарътъ; — ersehen,
v., репторнъ; рестагръ, репаръ;
— finden, v., реоалъ; — geben, v.,
редаъ, репторнъ; — genesen, v.,
репсъпътошезъ; — halten, v., —
schaffen, v., ръскнъ, редаъ ехо;
— herausgeben, v., ретипърескъ (о
карте); — herstellen, v., рестагръ,
реставерескъ, рестаторескъ; —
Hersteller, m., рестаториторъ, ре-
стагръторъ, репъръторъ; — her-
stellung, f., рестаторипре, рестагръ-
ръциане, репъръциане; — holen,
v., реадкъ; репедескъ (поото-
рескъ); — holung, f., репедипре,
репедипизне; — lauen, v., ръмеръ,
рестестекъ; — laufen, v., рекъм-
пъръ; — lehr, f., репторсаръ, реп-
тарпаре; — schlagen, v.; (жзд.)

- rekonsinā, репаръскѣ, в. Gegenlage; —kommen, v., ревинѣ; —lesen, v., речитескѣ; —scheiden, m., рехъчире, рехъкоро, ръсватере (de raze); —sehen, v., ревъзѣ; auf —sehen, за реведере; —taufen, v., реботезѣ; —taufet, m., реботезъторѣ, апаватичѣ; —vergeltet, v., ръсильтескѣ; —zahlen, v., репльтескѣ.
- Wieberum, ad., еаръ, еаръши, де поѣ.
- Wiege, f., леагънѣ.
- Wiegen, v. іг., кѣмпънескѣ, кѣптърескѣ; апъсѣ, трагѣ (за кѣмпънъ).
- Wiegen, v. г., лѣгънѣ, лѣлѣ.
- Wiegenfest, n., сървареа паштереі.
- Wiegenlied, n., паніпані (іт. пана пана).
- Wieder, m., кѣмпъніторѣ.
- Wiehern, v., векезѣ, ранвезѣ (калѣлѣ).
- Wiede, f., скамъ.
- Wienach, ad., прежънѣ, прежънкъ.
- Wiesbaum, m., сѣлѣ де карѣ (Heubbaum).
- Wiese, f., ливадъ, ѳъпадѣ, пратѣ (векѣ, ардел.; ратѣ, шгър.); лѣнкъ, кѣмпѣ.
- Wiesel, n., певъстѣкѣ, мѣтеа; ди хорѣ.
- Wiesengrund, m., лѣнкъ, ѳъпадѣ дн вале.
- Wiese(n)wachs, m., іеръ де лѣлкъ.
- Wieviel, ad., кѣтѣ.
- Wievelfte, a., алѣ кѣтелеа.
- Wiewohl, conj., demі, тѣкаркъ, вѣнекъ.
- Wild, n., сѣвъгъчѣне, дѣханѣ, ѳеръ сѣватѣкъ.
- Wild, a. mī ad., сѣватѣкѣ, пѣдрегѣ; ѳеросѣ, ѳероче; ѳіоросѣ; —e Fleisch, n., карне мортъ, карне реа; —e Geschrei, n., свіерътѣ спѣріосѣ, свіерътѣ конѳесѣ; —e Wölfer, pl., попоръ сѣватѣче; ein —es Leben führen, а дѣче о віецъ десѳрънатъ; — werden, а се днѳрѣа.
- Wildbahn, f., кале де ѳеръ, калеа вълатѣлѣ.
- Wild-bann, m., —forst, m., вълъ-
- торѣ дѣкѣсѣ (локѣ дѣкѣсѣ пентре вълнатѣ).
- Wildbraten, m., ѳрптарѣ де вълнатѣ.
- Wilddieb, m., ѳрѣ де ѳеръ, вълторѣ ѳвртѣлѣ.
- Wild-dieberei, f., —diebstahl, m., вълнатѣ ѳвртѣлѣ, вълъторѣ ходѣсѣ.
- Wildemmen, v., дѣте а сѣватѣкѣ, мѣрѣсѣ грѣлѣ.
- Wildfang, m., крпсѣтърѣ де ѳеръ; калѣ сѣватѣкѣ, калѣ недѣмерѣлѣ; кѣне сѣлвератѣ, кѣне десѳрънатѣ.
- Wildfremd, a., кѣ тотѣлѣ стрѣнѣ.
- Wildgarten, m., паркѣ.
- Wildgraf, m., (тіталѣ) вѣдграѳѣ.
- Wildheit, f., сѣвъгъчѣ, варварѣ, ѳерочетате, ѳероші.
- Wildling, m., планъ сѣватѣкъ.
- Wildniß, f., локѣ сѣватѣкѣ, локѣ некѣлѣватѣ.
- Wildpret, n., вълнатѣ; ѳеръ, сѣвъгъчѣне.
- Wildschaden, m., дѣлѣ кѣшѣнатѣ дн ѳеръ.
- Wildschur, f., кланъ де ѳеръ, пеле де кресѣ, де лѣлѣ.
- Wildschütz, m., в. Wilddieb.
- Wille, m., воѣцъ, воѣ; плъчере; конѣмпѣманѣ; кланѣ; freier —, воѣцъ ливеръ, арѣтрѣлѣ ливерѣ; letzter —, воѣцъ дн кртъ, лѣмъ де мортѣ, testamentѣ (діатъ); —nō sein, а авѣ де сконѣ; mit —n thun, а ѳаче дѣадѣнѣсѣ.
- Willeu, propr., пентре, дн ѳавѣреа, пентре воѣа (каѣва); um Gottes —, пентре нѣтеле лѣлѣ Dzeѣ.
- Willeulos, a. mī ad., лѣсѣтѣ де воѣцъ, пелѣверѣ.
- Willeumeinung, f., воѣцъ, сконѣ.
- Willsafteu, v., дѣвоѣескѣ, ѳакѣ пе воѣ, акордезѣ; конѣмпѣцѣ.
- Willsährig, a. mī ad., дѣмпѣніторѣ де воѣцъ (а кѣѣва), плекатѣ а серѣѣ, дѣдѣмпѣнѣкѣ; —seit, f., шорѣнгъ де а дѣмпѣні воѣа, конплъчере, конѣмпѣчѣнгъ; конѣмпѣманѣ.
- Willig, a. mī ad., дѣдѣмпѣнѣкѣ, а плекатѣ а ѳаче пе воѣ, вѣкзросѣ воѣторѣ.

Willigen, v. Willfahren.

Willigkeit, f., възвоинъ.

Willkommen, m., възвеніро.

Willkommen, v. wi ad., віневенітѣ, вінепрімітѣ; er ist übergl —, елѣ претарідепті е віневъзгѣ.

Willkür, f., воинъ пецертарітѣ (волнічѣ), арвітіѣ, dīcīscēdīcīcne ливеръ, възъ плъчере (кѣѣ); дес-поціѣ.

Willkürlich, a. wi ad., арвітаріѣ; деопотікѣ, кѣ воинъ пецертарітѣ.

Wimmeln, v., ѣрмікѣ; die Stadt wimmelt von Fremden; четатеа ѣрмікѣ (е плінь) де стрѣні.

Wimmern, v., ме ваіетѣ, ме міахлѣ, ме міерлоѣ (пісіка), ме каоѣ (пріпкълѣ, ардел., іт. гуајоларе), плътѣ; окілѣ (кълеле), келълѣ.

Wimpel, m., ѣлатъръ, стегалецѣ.

Wimper, f., рѣнь.

Wind, m., възтѣ; аерѣ; der — geht, възтѣлѣ траде, възтѣлѣ сѣлѣ, вате; es ist lauter —, сѣпт німікарі; den Mantel nach dem — hängen, а се дптоні дѣпъ дпареуісрѣрі; — machen, а се ѣлі, а ворві дешертъчѣні; von etwas — bekommen, а сімпі чева, а дескопері (врео іптрігѣ); in dem — leben, а аіепта ворѣе.

Windball, m., валонѣ кѣ възтѣ, мінче кѣ аерѣ; —beutel, —macher, m., лъдъросѣ, ѣанѣаронѣ; пашлѣ, ѣлѣлѣ; —beutel, f., лъдъроніѣ, ѣанѣаронатѣ, пашыітърѣ; —blase, f., вешікѣ кѣ аерѣ; —blatter, —roße, f., вѣрсатѣ спѣріѣ, де челѣ перітѣ; —bruch, m., (хір.) сѣрпѣтърѣ възтѣѣ; рѣпѣтърѣ де арворі (пріп ѣрѣпне); —büchse, f., пѣшкѣ де възтѣ; —fächer, m., алърѣтѣре, възтѣрѣтѣре; —fahel, f., ѣаклѣ, торгѣ де възтѣ (че пѣ се стѣпне); —fang, m., възтѣрарѣ (іт. ventura), інімеа (дп ѣѣ); —hafer, m., овѣсікѣ, опсігѣ; —haufen, m., кълігѣ де ѣлѣлѣ; —hose, f., чілідрѣ кѣ аерѣ, (в. Windbraut); —hund, —spiel, m., огарѣ; —instrument, n., знѣатѣ де сѣлатѣ; —klappe, f., інімеа;

—messer, m., анемометрѣ, месѣрѣторѣ де възтѣ; —messung, f., анемометріѣ; —mühle, f., мѣрѣ де възтѣ; —müller, m., мораріѣ дела мѣра де възтѣ; кѣиторіѣ, совѣ, кѣмінѣ де възтѣраріѣ; —röschel, n., анемонѣ; —rose, f., роса възтѣрілорѣ (32 дп компасѣ), роса де компасѣ; —schief, v. wi ad., стрѣмѣлѣ; —schirm, m., параванѣ; —seite, f., латѣреа де сѣре възтѣ; —still, v. wi ad., лінѣ, лініштітѣ, домоаѣ; —stille, f., лініште де възтѣ; —strich, m., дірепчѣнеа възтѣлѣ; —sturm, m., тіпнестате, ѣрѣпѣлѣ, тѣрвіпѣ; —sucht, f., тіпнѣпѣлѣ (болѣ); —wassersucht, f., ідронікѣ възтѣѣ; —wehe, f., троіанѣ, пеа грѣмѣдітѣ де възтѣ; —weiber, m., анемоскопѣ, арѣтѣторіѣ де възтѣ (знѣлтѣ); —wirbel, m., волѣдърѣ, тѣрвіпѣ.

Windchen, n., възтѣчелѣ възтѣлецѣ, вѣре зшѣрѣ.

Winde, f., волѣкѣ (платѣ); мѣсорѣ; вѣртежѣ, сѣлѣ; скѣтекѣ (де копі).

Windei, n., оѣ голѣ.

Windel, f., ѣашѣ; скѣтекѣ.

Windeln, v., дпѣшѣ, дпѣшкѣ, сѣческѣ; дпколѣческѣ; стѣлѣ; стѣпческѣ; скѣтѣ кѣ вѣртежѣ; траде възтѣлѣ; aus den Händen —, а стѣрче, а сѣпѣчі дп мѣні; in die Höhe —, а дпіепта дп сѣсѣ; Kränze —, а дплеті кѣ пѣне; Seide —, а депѣна мѣтаѣ.

Windig, v. wi ad., възтѣѣ; damit sieht es — aus, лѣкрѣлѣ есте ла мѣре дпдоіѣлѣ.

Windbraut, f., вѣртежѣ де възтѣ, волѣкѣ, вѣраскѣ, вѣжѣліѣ.

Windung, f., волѣчѣтѣрѣ, дпѣтѣрѣтѣрѣ; тортонѣтѣрѣ; лініѣ сѣпѣралѣ (ка гѣѣчеа мѣлѣлѣлі, ка зрекеа ші ка тѣте шѣрѣѣле).

Wink, m., семпѣ дп аклѣ, окѣатѣ, клінѣ де оклѣ.

Winkel, m., знгѣ, знгѣлецѣ; heimlicher —, локѣ аскѣсѣ, котлѣнѣ.

Winkel-Advocat, m., адвокѣтѣлѣ, адвокѣтѣ неаѣторісатѣ; —sche, f.,

- късѣторіѣ по аскапоѣ, късѣторіѣ
kalandetipъ; —eisen, —таѣ, п.,
•ерѣ зпгіатѣ, скадрѣ, месѣторѣ
de зпгіспі; —hafen, м., зпгіеріѣ;
(тип.) компасеторіѣ; —messer, м.,
гопіометрѣ, месѣторіѣ de зп-
гіспі; (цесм.) астролавиѣ; —
—schenke, f., кърчмѣ опрѣтѣ; —
schule, f., шкѣлѣ опрѣтѣ; —teppē,
f., скарѣ секретѣ; —zug, м., —
züge, pl., тахипѣциѣ, гѣмѣчелѣ,
къркалѣ, преѣкътѣрѣ; —züge ma-
schen, а зѣмѣла къ шѣлда, а зѣ-
мѣла по къ мѣшелѣсе.
- Winfen, v., клинскѣ (din ок), даѣ
септѣ (къ пѣна).
- Winfeln, v., скіазнѣ, скіазнѣ; ме
ваіерѣ, каолѣ (в. Wimmern).
- Winter, м., іернѣ; mitten im —,
дн мѣззѣлѣ іернѣ.
- Winterabend, м., сѣрѣ de іернѣ;
—anug, м., вестѣнтѣ de іернѣ;
—apfel, м., мѣрѣ томнатѣ;
—frucht, f., —getreide, п., вкѣте
de тѣмѣ, гѣрнаѣ de тѣмѣ;
—gewächse, п., плантѣ пѣрѣра
верде; —grün, а. ші ад., верде
іернатѣ; —haft, а. ші ад., de
іернѣ, іернѣрегѣ; —falte, f., ѣерѣ;
—mäßig, а. ші ад., іернатѣ, de
іернѣ, ѣерѣсѣ; —quartier, п., ре-
шѣдѣнтѣ de іернѣ, кортелѣ, ло-
кѣнтѣ de іернѣ; —saat, f., се-
мѣнтѣрѣ de тѣмѣ; —seite, f.,
латѣра de мѣззѣнтѣ; —zeit,
f., тѣмѣ de іернѣ.
- Winterlich, а. ші ад., іернатѣ, ѣе-
ратѣ.
- Wintern, v., іернезѣ.
- Winzer, м., вѣерѣ, вѣічерѣ (Wein-
gärtner); —messer, м., косѣрѣ,
ѣѣчкѣдѣ.
- Winzig, а. ші ад., пѣкѣдѣ, ѣѣрте
пѣчѣнѣ.
- Wipfel, м., вѣрѣ, кърѣстѣ de копѣчѣ.
- Wipfeln, v., рѣтезѣ, сккѣтѣ вѣрѣѣрѣло.
- Wippe, f., къдѣ, гленѣ, лѣгѣнѣшѣ;
ѣвѣ, сѣнѣзѣрѣтѣрѣ (прѣн ѣвѣ);
торѣтѣрѣ къ ѣвѣ; чѣдѣтѣрѣ de
монѣте (ѣалсіѣмѣтѣре).
- Wippen, v., сѣнѣзѣрѣ, пѣнѣ дн
шѣрѣнтѣ; кагѣнѣ по ѣ тѣкѣ; торѣ-
- тѣрезѣ; рѣдѣкѣ къ къспѣна; чѣ-
плѣскѣ монѣте; tippen und —,
—пѣлѣскѣ монѣте; даѣ монѣте скѣ-
зѣтѣ дн лѣкѣ de дѣтѣрегѣ.
- Wippgalgen, в. Schnellgalgen.
- Wir, pron., поѣ.
- Wirbel, м., кърѣтетѣ (алѣ канѣлѣ);
вѣлѣре, вѣртежѣ (de анѣ); късѣ
(de violinѣ); вѣртежѣшѣ, вѣрте-
врѣ (ѣселѣ-спѣнѣрѣ); —bein, п.,
вѣртѣврѣ, гѣвѣнѣ; —thiere, pl.,
анѣмѣлѣ вѣртеврѣте; —wind, м.,
—волѣврѣ, вѣртежѣ de вѣлтѣ, тѣрѣнѣ.
- Wirbelig, а. ші ад., вѣлтѣрѣсѣ, вѣр-
тежѣсѣ; вѣртежѣсѣ; machť mich
nicht —, пѣ'мѣ ѣачѣ дѣрѣре de канѣ.
- Wirbeln, v., ме днвѣртѣ; волѣвѣ-
регѣ; auf der Trommel —, а вѣте
това бѣне, а волѣвѣра.
- Wirfbret, п., кърѣтѣрѣ, тавѣ de
дѣтѣнѣсѣ азѣатѣ.
- Wirfen, v., лѣкрезѣ, ѣакѣ, ѣѣатѣсѣ,
прѣдѣкѣ; цесѣ; дѣмѣлетѣскѣ (къ-
цѣнѣ), ѣрѣмѣнтѣ, дѣтѣнѣсѣ (азѣ-
тѣлѣ); прѣгѣтѣскѣ (потѣѣва).
- Wirflich, а. ші ад., дн ѣапѣ, дн
адѣвѣрѣ, дн ѣіпѣтѣ, ѣѣпѣнѣ,
акѣвалѣ, вѣсѣва.
- Wirflichkeit, f., естѣнтѣ; ѣѣепѣ;
реалѣтѣ, лѣкрѣ вѣсѣва, лѣкрѣ дн
ѣапѣ.
- Wirksam, а. ші ад., лѣкрѣтѣрѣ, а-
кѣтѣсѣ; пѣтѣрѣсѣ, вѣгорѣсѣ, епер-
пѣсѣ, стрѣвѣтѣтѣрѣ.
- Wirksamkeit, f., акѣвѣтѣте, ѣѣкѣче-
тѣте; вѣртѣте, тѣрѣ, вѣлѣре, ѣ-
нерѣнѣ.
- Wirksam, м., тавѣ de дѣтѣнѣсѣ а-
зѣатѣ.
- Wirfung, f., лѣкрѣре, акѣтѣне, ре-
сѣлатѣтѣ, ѣѣепѣ.
- Wirfungsfreis, м., ѣерѣкѣ, сѣерѣ de
лѣкрѣре, сѣерѣ de акѣвѣтѣте.
- Wirfunglos, а. ші ад., ѣѣрѣ ре-
сѣлатѣтѣ, ѣѣрѣ ѣѣепѣ, ѣѣрѣ зрѣ-
тѣрѣ.
- Wirrbund, м., тѣнѣнѣсѣ de лѣе
кѣратѣ.
- Wirren, v., дѣкѣрѣкѣ, дѣкѣлѣсѣ,
амѣстѣкѣ, тѣрѣврѣ (Vertwirren).
- Wirrerei, f., дѣкѣрѣкѣтѣрѣ.
- Wirrgarn, п., торѣтѣ дѣкѣрѣкѣтѣ.

Wirrtopf, m., омъ конѡсъ, омъ
 тървъчѣтъ, амедѣтъ.
Wirrwarr, m., дѣкърътъръ, гълъръ,
 dicordine, конѡсъкъне, местѣ-
 кътъръ.
Wirsing, m., кърекѣ рошѣ.
Wirtel, m., тѣртеѣ, ротѣтъ (de ѡсъ).
Wirth, m., късѣнъ, економъ (gazdъ,
 господаръ); оспѣтаръ, локъндаръ
 (вѣрташъ, кърчмаръ, ханрѣ); gu-
 tet — економъ ѡнъ.
Wirthbar, a. m. ad., локѣтъ, че се
 пѡте локѣ.
Wirthin, f., късѣнъ, економъ, (gaz-
 doie, господарѣсъ); оспѣтѣрѣсъ,
 локъндѣрѣсъ (вѣртъшѣтъ, кърч-
 марѣсъ).
Wirthlich, v. Wirthschaftlich; — feit,
 f., економѣ.
Wirthschaft, f., економѣ, тълъръ,
 kiverwicirea kasei (госпѣдѣрѣ,
 гълъмаръ); was ist das für eine
 —! че рѣсѣтъ есте ачѣста! seine
 eigene — haben, а'мѣ авѣ касѣ
 пропрѣ.
Wirthschaften, v., портѣ економѣ,
 administrъ тревѣе kasei, еконо-
 мѣсъкъ; ѡнъ оспѣтѣрѣ, ѡнъ
 локандъ (кърчмъ).
Wirthschafter, m., економъ, дѣгрѣ-
 циторъ, провѣсоръ.
Wirthschaftlich, a. m. ad., економѣкъ,
 пѣстрѣторъ, крѣцѣторъ; — feit, f.,
 пѣстрѣре, економѣ ѡнъ.
Wirthschaftsgebäude, n., касѣ de е-
 кономѣ, тѣерѣ (дела ѡр. me-
 nage, menager); ѡцторѣ.
Wirthshaus, n., оспѣтѣрѣ, оспѣрѣ,
 локандъ (кърчмъ, вѣртъ, ханъ).
Wirthstafel, f., мѣсъ ротъндъ.
Wisch, m., тълъкъкъ, шомоѣагъ, штер-
 гѣторѣ; допъ; трѣнцъ; секѣтъръ.
Wischen, v., штергъ; скѣпъ, (Ent-
 wischen).
Wischer, v. Wisch m. дѣѡрѣлѣтъне,
 слѣлѣтъръ (prin ворѣ).
Wischlappen, m., трѣнцъ de штерсѣ
 (отрѣкъ).
Wisnuth, m., вѣсмѣтъ.
Wispe, m., вѣсъ (цѡрт., мѣсъръ
 de грѣ).

Wispe, m., вѣсъ, вѣсъ, вѣсъ, вѣсъ
 (Wispe).
Wisbegierig, a. m. ad., допрѣоръ de
 а конѡште, крѣсѣкъ.
Wissen, v., шѣтъ; конѡсъкъ; прѣченъ;
 — Sie was? съ'мѣ спѣнъ чѣва;
 — lassen, а ѡяче de шѣре, а
 дѣконѡштѣнцѣ; es einem Dank —,
 а da кѣва тълъмѣтъ.
Wissen, n., шѣнцъ; конѡштѣнцъ;
 meines — ѡ, прѣкътъ шѣтъ еѡ.
Wissenschaft, f., шѣнцъ; ерѣдѣкъне;
 конѡштѣнцъ; seine — von etwas
 haben, а нѣ авѣ нѣтъ о конѡштѣнцъ
 деѡре чѣва.
Wissenschaftlich, a. m. ad., шѣнцѣ-
 ѡкъ, лѣтерѣръ.
Wissenswerth, — würdig, a. m. ad.,
 че мѣрѣтъ а ѡи конѡсъкътъ, деѡнъ
 de конѡсъкътъ.
Wissentlich, ad., къ шѣреѣ, къ шѣнцѣ,
 дѣнадѣкъ.
Wittern, v., тълъ; сѣмцъ, прѣсѣмцъ,
 мѣсѣкъ, адѣлѣкъ (чѣва).
Witterung, f., тѣмѣкъ; темпѣратѣръ
 de аеръ; прѣсѣмцъ, адѣлѣкътъръ.
Wittfrau, v. Witwe.
Witthum, n., мѣнсѣне вѣдѣвѣсъ
 (Leibgedinge).
Wittmann, v. Witwer.
Witwe, f., вѣдѣвъ, вѣдѣвъ; junge —,
 вѣдѣвѣцъ; Stroh —, вѣдѣвъ de
 паѣ (къ вѣрѣвѣтѣлѣ кълѣторъ).
Witwen-schaft, f., — stand, m., вѣ-
 дѣвѣ, статъ вѣдѣвѣсъкъ.
Witwenst, m., локѣнцъ de вѣдѣвъ
 (асемнѣтъ дѣнадѣкъ).
Witwer, m., вѣдѣвъ, вѣдѣвѣкъ.
Witz, m., (odiniѡръ) шѣнцъ, дѣ-
 цѣлѣре; (акъмъ) ѣстѣнцѣ, сѣ-
 рѣтъ аеръ, аерѣне de мѣнѣ.
 (Анѣ дѣтрѣ дѣцѣлѣсъкъ естѣтѣкъ
 нѣ се пѡте репрѣдѣкъ къ ѡнъ сѣн-
 гѣръ терминъ дѣ нѣтъ о лѣмѣвъ
 аѡаръ de енгѣза).
Witzbold, v. Witzling.
Witzelei, f., ѣстѣнцѣ нѣкълѣтъ (сѣлѣтъ).
Witzig, a. m. ad., ѣстѣнцъ, сѣрѣтъсъкъ,
 аеръ de мѣнѣ.
Witzgen, v., тълъкъсъкъ; ѣстѣнцѣкъ.
Witzler, Witzling, m., ѣстѣнцъ, ѣстѣ-

- чосѣ, глзтецѣ пшкѣторѣ, важо-
квросѣ.
- Wo, ad., znde; — еѣ auch sei, ori-
znde; irgend —, zndeva; ori-znde;
— nicht, dékъ nъ; — anders,
алѣmintpea.
- Wobei, ad., пе лънгъ каре.
- Woche, f., септъмъль; sechs —п,
лехзсѣ, кенделѣ (ла ѳemel); auf
die —, пе септъмъла виіторе; in
die —п kommen, а паште, а се
лехзѣ, а се кенделѣ.
- Wochenbesuch, m., вісігъ де лехзсѣ;
—bett, n., лехзсѣ, кенделѣ, —
blatt, n., —schrift, f., ѳоігъ де се-
птъмъль; —sieber, n., ѳрісрѣ де
лехзсѣ; —lohn, m., сімърѣ пе
септъмъль; —markt, m., търѣ
де септъмъль, търтърѣ (ard.);
—stube, f., —zimmer, n., oдаѣ
лехзсѣ; —weise, ad. пе септъмъль.
- Wöchentlich, a. ші ad., пе септъ-
мъль, септъмънарѣ.
- Wöchener, m., септъмънарѣ.
- Wöchenerin, f., лехзсѣ, кенделѣ, пъ-
скѣторѣ де прѣкѣ; септъмънарѣ.
- Wochen, m., ѳркъ де торѣ.
- Wodurch, ad., prin каре, пе znde.
- Wofern, conj., de, декътва, дпкѣтѣ.
- Wofür, ad., пентрѣкарѣ; — halten
Sie mich? de чіне те іаѣ Да
пе mine?
- Woge, f., zndъ, ваѣ.
- Wogegen, ad., дпнкотрѣ; кѣтрѣ каре.
- Wogig, a. ші ad., zndocѣ, възросѣ.
- Woher, ad., dexnde, дпкѣтрѣ.
- Wohin, ad., znde, дпкѣтрѣ.
- Wohinter, ad., дпндърѣгаѣ кърѣа,
дъпъ каре.
- Wohl, ad., vine; kam; nun —, еѣ
vine; — mir! ѳеріче де mine!
еѣ ist mir nicht —, нѣмѣ ѳ vine,
nъ те сімѣ vine.
- Wohl, n., vine, ѳерічере, порочере,
просперитате, паштаре; gemeines
—, vineде пѣлѣкѣ, інтересѣлѣ
пѣлѣкѣ.
- Wohlachtbar, —ansehnlich, a. ші ad.;
респектаверѣ, опораверѣ, скоратѣ.
- Wohlau, int., хѣѣ vine! ишеа сѣ ѳіе!
Wohlauständig, a. ші ad., квѣпчосѣ,
- we 1. се шѣде vine, декоросѣ; о-
меносѣ, опестѣ.
- Wohlauf, ad., — sein, а ѳі сѣлѣ-
тосѣ, а ѳі vine.
- Wohlbedacht, a. ші ad., vineкѣмѣ-
нітѣ, vineсокотитѣ, вінемедитатѣ.
- Wohlbedächtig, a. ші ad., vineкѣѣ-
татѣ, кѣмѣнітѣ, черкѣсненѣ.
- Wohlbehalten, n., сѣлѣтате знѣ,
знѣ потречере.
- Wohlbehagen, n., прііре, пріінгѣ (ре-
хатѣ), сімѣіманѣ-пѣкѣтѣ.
- Wohlbehalten, a. ші ad., vineпѣстратѣ,
дптретѣ, сѣлѣтосѣ.
- Wohlberitten, a. ші ad., vineкѣзнѣтѣ.
- Wohl-edel, — geboren, a. ші ad., по-
віѣлѣ (тігълатрѣ ла ромънѣ пекѣ-
поскѣтѣ); прѣстиматѣ.
- Wohlgehrwürden, a. ші ad., (тігъла-
трѣ) прѣреверендѣ, прѣкѣвіосѣ.
- Wohlfahrt, f., ѳерічере, проспері-
тате; —baußschuß, m., комітетѣ
пентрѣ ѳерічереа пѣлѣкѣ.
- Wohlfeil, a. ші ad., еѳітѣлѣ.
- Wohlfeilheit, f., еѳітѣтате, прѣѣдѣ
мікѣ.
- Wohl-gebaut, —gebildet, a. ші ad.,
vineѳѣкѣтѣ, vineкрескѣтѣ.
- Wohlgeboren, a. ші ad., (тігълѣ черп.)
vineпѣскѣтѣ; повіѣлѣ.
- Wohlgefallen, n., пѣчере, гѣстѣ,
десѣтаре.
- Wohlgefällig, a. ші ad., vineпѣлѣкѣтѣ,
vineпрімітѣ.
- Wohlgemeint, a. ші ad., кѣ знѣ кѣ-
петѣ, кѣ кѣжетѣ кѣратѣ, кѣ скопѣ
знѣ, січчерѣ.
- Wohlgemuth, a. ші ad., де змѣре
знѣ (де кѣѣ.знѣ); воіосѣ; —,
m., екпаторіѣ (дранѣ).
- Wohlgenährt, a. ші ad., vineхрѣнітѣ,
трѣитѣ, грасѣ, ппнѣ.
- Wohlgeneigt, a. ші ad., прѣанле-
катѣ; vineвоіторѣ; vineдпкѣсѣ.
- Wohlgemuth, m., міросѣ знѣ, мі-
росѣ пѣкѣтѣ, мірѣстѣ; проѳзмѣ.
- Wohlgeschmack, m., гѣстѣ пѣкѣтѣ,
гѣстѣ знѣ.
- Wohlgestimmt, a. ші ad., vineсімѣі-
торѣ, де сімѣрѣ леѣе.
- Wohlgestittet, a. ші ad., де знѣ пѣр-
тѣрѣ, де пѣртѣрѣ мораре.

Wohlgestalt, f., оцъръ оръмбъ, дн-
 оцъшаре взпъ.
Wohlgestaltet, a. ші ad., пропор-
 ционатъ, винеоъкътъ.
Wohlgewogen, a. ші ad., виневоиторъ,
 аплекатъ (аѳекционатъ, кътръ чи-
 нева).
Wohlgezogen, a. ші ad., винеодъкатъ,
 винекрескътъ.
Wohlhabend, part., кз старе, дна-
 вхцитъ.
Wohlhabenheit, f., старе взпъ, авъ-
 цитъ; komoditate.
Wohlklang, m., армонитъ; конснан-
 цъ, винеконауцъ, еѳопитъ.
Wohlklingend, part., армоничесъ, со-
 поросъ; melodiosъ.
Wohlkaut, m., армонитъ, соноритъ,
 снърпиме, винеконауцъ.
Wohlkautend, v. Wohlklingend.
Wohlleben, n., виѳцъ взпъ, виѳцъ
 комодъ, виѳцъ плъкътъ.
Wohlloblich, a. ші ad., (титълтъръ
 перт.) прѳпоратъ, инклитъ (лт.)
Wohlmeinend, a. ші ad., дин инитъ
 взпъ, дин къцетъ взпъ, приетинескъ.
Wohlredenheit, f., воръпре оръмбъ.
Wohlriechend, part., винемиротиторъ,
 де взпъ мирѳстъ.
Wohlschmeckend, part., де взпъ гъстъ,
 гъсткосъ.
Wohlsein, n., снътатъ.
Wohlstand, m. кзвинцъ, вхъкъвинцъ;
 старе взпъ.
Wohlthat, f., винеѳачере; ѳаворе.
Wohlthäter, m., винеоъкъторъ.
Wohlthätig, a. ші ad., винеоъкъторъ;
 —keit, f., винеѳачере, винеоъчинцъ,
 лисералитатъ; —bureau, m., ре-
 низне винеоъкъторъ.
Wohlthun, v., ѳакъ вине, снът вине-
 оъкъторъ.
Wohlverdient, a. ші ad., челъ кз
 меритъ, винемеритатъ.
Wohlverhalten, n., лъртаре взпъ,
 маньеръ взпъ.
Wohlverstanden, a. ші ad., винедн-
 целесъ.
Wohlwollen, n., взпъвоинцъ.
Wohnbar, a. ші ad., че се погто локзи.
Wohnen, v., локзескъ, петрекъ, шедъ;
 wo — Sie? unde mozi Dta?

Wohngebäude, —haus, n., касъ де
 локзитъ.
Wohnhaft, a., локзиторъ, ашезатъ кз
 локзинца, ставеритъ, domiciliatъ.
Wohnplatz, —stz, m., локъ де ло-
 кзинцъ, рсмединцъ, петречере.
Wohnstube, f., —zimmer, n., odairъ
 де локзитъ.
Wohnung, f., локзинцъ, domiciliâ;
 петречере; касъ.
Wölben, v., волтескъ, аркъескъ.
Wölbung, f., волтъ, волтитъръ, ар-
 къмънтъ, аркъ.
Wolf, m., лхпъ; велитъръ (взвъ);
 großer —, лхполъ.
Wölfchen, n., лхшоръ, лхпелъ.
Wölfin, f., лхпъ, лхпѳикъ.
Wölfisch, a. ші ad., лхпескъ, лхпосъ,
 ка лхпълъ.
Wolfram, m., тългштѳенъ, волфрамъ
 (металъ).
Wolfsbeere, —firsche, f., кѳкъзъ
 лхпескъ.
Wolfsbohne, f., вовъ лхпескъ, ве-
 ладона.
Wolfs-eisen, n., —falle, f., кърсъ
 де лхпъ.
Wolfsfuß, m., лхконъ (плантъ).
Wolfsgrau, a. ші ad., лхпъ, де ко-
 лѳреа лхпълъ.
Wolfs-haut, f., пеле де лхпъ.
Wolfs-hunger, m., ѳѳме маре, ѳѳме
 лхпескъ.
Wolfskraut, —milch, —wurz, f.,
 лхптеле лхпълъ, аконитъ (плантъ
 veninosъ, Giftkraut und Sturmhu).
Wölfchen, n., лхоршоръ.
Wolfe, f., лхоръ.
Wolken, sich, v., се днхорѳъ.
Wolkenbruch, m., рхатъръ де лхоръ,
 плѳитъ ѳртънѳъ.
Wolkenlos, a. ші ad., сенинъ, ѳъръ
 лхоръ.
Wolfsicht, a. ші ad., лхоросъ, тър-
 вхросъ.
Wollarbeit, f., лхкръ де лхпъритъ.
Wollarbeiter, m., лхнаръ, лхкръторъ
 де лхпъ.
Wolldede, f., страис (Цѳра rom. ші
 Браш.), цолъ (Ardeh.), копертъ
 де лхпъ.
Wolle, f., лхпъ; скатъ (ла планте);

feine —, глѣбъ парале; mittlere —, църканъ; grobe —, стогошъ; viel Geschrei und wenig —, воръвъ мѣлѣ съръчѣа отъмѣл.

Wollen, a., де глѣбъ.

Wollen, v., воисъ, воисекъ, вресъ, (срѣкъ, молд.); so Gott will, де ка вресъ Dzek; zu wem — Sie? не чине казѣл Dta? dem sei wie ihm wolle, оис опѣ ми кѣмъ; er will es gehört haben, елѣ зиче къ а азъитъ; lieber —, а вои маѣ вине, а прѣсери.

Wollentuch, n., пѣвсрѣ де глѣбъ.

Wollenweber, m., вовоарѣ, оланеларѣ.

Wollhandel, m., пероцѣ де глѣбъ.

Wollicht, a. шѣ ад., глѣбѣ, ка глѣна.

Wollig, a. шѣ ад., глѣносъ.

Wollkämpel, v. Kämpel.

Wollmarkt, m., тѣргѣ де глѣбъ.

Wollschur, f., тѣнсрѣ де ол.

Wollust, f., десѣтаре тѣнѣскъ, во-
лѣпнате, пѣчере тѣнѣскъ; лѣ-
кѣсрѣ; sich den Wollüsten ergeben,
в'ми ѣндестѣла поѣтеле тѣнѣштѣ.

Wollüstig, a. шѣ ад., десѣрѣнатѣ,
поѣтѣредѣ, волѣнтѣосъ; тѣскъ-
рѣчосъ.

Wollüstling, m., омѣ десѣрѣнатѣ,
вѣлѣкѣ, кѣрварѣ, омѣ лѣкѣсрѣосъ,
сѣварѣтѣ.

Womlt, ad., къ че; кѣмъ; prin че.

Wonach, ad., дѣлѣ че, дѣлѣ каре,
десѣре че; — fragen Sie? де-
сѣре че ѣнтресѣ Dta?

Wonne, f., пѣчере пѣлѣ (спѣри-
тѣлѣ), десѣтаре пѣлѣ, пѣчере
вѣмѣтѣре, делѣчѣ, pl.

Wonnemonat, m., Маѣк, Прѣтарѣк.

Wonniglich, wovnevoll, a. шѣ ад.,
десѣтѣчосъ, ѣбрѣ пѣлѣкѣтѣ, де-
лѣчѣосъ.

Woran, ad., ѣн че; знде; — liegt
es? de znde провине? — erkennt
man es? дѣн че се кѣнѣште? ich
weiß nicht — ich bin, не шѣтѣ
znde'mi сѣ къкѣлѣ.

Worauf, ad., не че, десѣре че; —
sigen Sie? не че сѣтѣ Dta? —
kommt es an? десѣре че ѣ ворѣа?

Woraus, ad., деснде, дѣн че.

Worein, ad., знде, ѣн че лѣкѣ.

Worteln, v., вѣлтѣрѣ.

Wortschaukel, f., вѣлтѣрѣшкѣ, кѣмъ
де вѣлтѣратѣ.

Worgen, v., те опѣнтескѣ, ѣмѣ ѣкѣ
сѣрѣ.

Wortin, ad., ѣн че; знде.

Wornach, v. Wonach.

Wort, n., кѣвѣнтѣ, ворѣвъ, воѣе, па-
ролѣ; терминѣ; von — zu —,
дѣн кѣвѣнтѣ ѣн кѣзѣнтѣ, дѣн ворѣ
ѣн ворѣ; Mann von —, омѣ
де паролѣ; ein — ein Mann,
омѣ де ѣменѣ; das sind leere
—e, ачестеа сѣнт ворѣе дешерѣе;
mit leeren —en abstreifen, ашѣ
тѣнтѣи зѣрекеа, а шѣтѣ къ ворѣе
гѣлѣ; —e wechseln, а се лѣа лѣ
дѣсѣнтѣ.

Wort-ähnlichkeit, f., асѣмѣнѣаре ѣн
ворѣе, парѣномѣсѣ; — arm, а
шѣ ад., пѣгѣнѣ ворѣвѣторѣ, сѣкѣмъ
лѣ ворѣ; —bildung, f., ѣбрѣтѣ-
гѣне де ворѣе; —brüchig, a. шѣ
ад., ѣрѣнтѣторѣ де кѣвѣнтѣ, кѣ-
кѣторѣ де кѣвѣнтѣ; —erklärung,
f., десѣнѣгѣне, сѣлѣкѣгѣне де кѣ-
вѣнтѣ; —fechtereit, f., лѣгомѣхѣ,
чѣртѣ де кѣвѣнтѣ; —folge, f., кон-
сѣтѣгѣне; —forschung, m., етѣмо-
логѣтѣ; —forschung, f., етѣмо-
логѣ, черчетѣреа кѣвѣнтѣлѣрѣ; —
führung, f., сѣнтѣкѣ, дѣсѣкѣсѣзѣне,
коннорданѣа кѣвѣнтѣлѣрѣ; —füh-
rer, m., кѣвѣнтѣторѣ, ѣрѣторѣ,
гѣрасѣтѣлѣ; —gepränge, n., помѣ
де кѣвѣнтѣ; —kampf, m., десѣ-
терѣ, лѣлѣ ѣн кѣвѣнтѣ, дѣсѣнтѣ;
—sarg, a. шѣ ад., тѣкѣтѣ, сѣкѣмъ
лѣ ворѣ; —tram, m., ворѣе ѣрѣ
тѣсѣ; —rathsel, n., лѣгомѣрѣ; —
reich, a. шѣ ад., прѣсѣсѣторѣ
ѣн кѣвѣнтѣ; —reichthum, m., прѣ-
сѣсѣнтѣ, асѣнданѣ де кѣвѣнтѣ;
—schwall, m., лѣкѣ ѣн кѣвѣнтѣ;
—stellung, f., колѣкѣгѣне, аше-
зѣтѣрѣ де кѣвѣнтѣ; —streit, —
wechsel, m., чѣртѣ ѣн ворѣе, дѣсѣнтѣ.

Wörtchen, n., кѣвѣнтѣлѣ.

Wörterbuch, n., ворѣварѣ, вокалѣ-
ларѣ, дѣкѣионарѣ, лѣксѣконѣ; —
schreiber, m., вокалѣларѣсѣтѣ, лѣксѣ-

korpač, kompascegorč de dikcio-
naril.
Wörtlich, a. ші ad., літералъ, кавънтъ
de кавънтъ, воръ de воръ; —
Verstand, дилецъ літералъ.
Worüber, ad., деспре че, пентра че,
асвуръ.
Worunter, ad., сзут че, сзут чіне.
Woselbst, a. Wo.
Wovon, ad., деспре че.
Wovon, ad., dimainteaksi, deznde.
Wozu, ad., да че, пентра че; дн-
кыръ, къ че скопъ.
Wrad, m., (мар.) рзатъръ, сзър-
тътаръ (de o коравъ), рестълъ
сзъртатъ, вракъ.
Wucher, m., довандъ пелецъитъ,
зсъръ (жоръ, ардел.); крештере
рпедо (а вкряенелоръ), вкיעчъ;
кышгъ (одініоръ); — pflanze, f.,
плантъ грасъ.
Wucherei, f., в. Wucher.
Wucherer, m., кытътаръ, зсраръ.
Wucherisch, a. ші ad., кытътарескъ,
зсъррескъ.
Wuchern, v., кытътарескъ, laž do-
vazi пелецъите, зсррзъ; дн-
плє вкряієна, креште, вкיעчаште.
Wuchse, m., крескытжытъ, крескы-
търъ; статъръ; Person von schönem
—, персонъ de статъръ оръмосъ.
Wucht, f., грестате маре, алъсътъръ,
сарчпъ, апъсъ (поваръ, Last).
Wuchten; v., апъсъ, днгрєзнъ.
Wubeln, v., пайтєзъ, проспєрєзъ;
unrecht Gut wubelt nicht, de прадъ
vine, дн прадъ мерце.
Wüßlen, v., сяртъ (поркы), сво-
чоръ, скортолєскъ; ржъ; рь-
сколєскъ.
Wüßne, f., (пров.) газъ; скорвъръ
вълтосъ.
Wüßr, f., ставилъ (в. Wehr).
Wußt, f., волєъ, днєлътъръ; кыпъ
de пайє; злкъ, скокъ de єеръ злкъ.
Wund, a. ші ad., ръпгъ, велгъ.
Wundarzenei, f., medicinъ de ранє;
— lunde, — lunst, f., хирърпъ.
Wundarzt, m., хиръргъ (єлчєръ).
Wunde, f., плагъ (венъ), ранъ.
Wundenmal, n., сєтнъ de вогъ,
чекатрчє; стєгнъ, днєрътъръ.

Wunder, n., мнзнє, мпракы, мпаре;
minkpare, vimire (Verwunderung).
Wunderbar, a. ші ad., мнзнатъ, мп-
ракыосъ; de мнзнє, de мпратъ
(Wunderlich).
Wunderbild, n., ікѳъ єкытѳє de
mнзнл, ікѳъ мпракыосъ; — ding,
n., лкря de мнзнє, лкря мнзн-
натъ; — gabe, f., дары, de а
чачє мнзнл; — geschichte, f., істо-
рпъ мпракыосъ; — glaube, m.,
кредыгъ дн мнзнл; — groß, a.
ші ad., марє de мнзнє; — find,
n., копы, мнзннатъ; — klein, a.
ші ad., мккъ пгккъ, мккъ de мн-
знє; — kraft, f., впртє мп-
кыосъ, птерє єкытѳє de мн-
знл; — mann, m., омъ єкытѳѳ
de мнзнл, тжматрръ; омъ мн-
зннатъ, — schön, a. ші ad., єр-
мосъ de мнзнє, мнзннатъ de
єрмосъ, єѳрте єрмосъ; — that,
f., єапъ мнзннатъ, мпракы; —
thäter, m., єкытѳѳ de мнзнл,
тжматрръ; — thier, n., анималъ
мнзннатъ; монстръ (мпръзнпъ),
— voll, a. ші ad., мпракыосъ,
плнъ de мпаре; — werf, n., єа-
пъ de мнзнє, мпракы, мнзнє;
— zeichen, n., сєтнъ (de мнзнл).
Wunderlich, a. ші ad., de мнзнє,
de мпратъ; straordinario, стра-
ваганъ, снргларъ, визаръ (єр. ші
it.); — feil, f., снргларпате, стра-
ваганъ.
Wundersam, a. Wunderlich.
Wundmal, a. Wundenmal.
Wunsch, m., допгъ, постъ.
Wunschelhut, m., пльрпъ єертекатъ.
Wunschelruthe, f., вєргъ єертекатъ,
вєргъ мапкъ.
Wünschen, v., дорескъ, постєскъ;
woik; ich wünsche ihn zu sprechen,
врєъ съ ворєєскъ къ єлъ; Glück
—, а гратыла, а єерчпта.
Wünschenswerth, — würdig, a. ші
ad., de допгъ, de постгъ.
Würde, f., demnitate (вредпчпъ);
карактеръ, тпкъ; ранъ, опѳє,
градъ; кыпгъ; akademische —,
градъ akademikъ; zu hohen — n
gelangen, а ажыпє дн опѳє марє.

- Würbenträger, m.**, въръторѣ de pură, demnitară (soieră, dero-
гъторѣ).
Würbern, v., предъескѣ, такъезѣ, стимезѣ.
Würderung, f., такъаре, прецъаре, deoicere de валъгъ.
Würdig, a. mī ad., demnă (pred-
nikă), meritъторѣ; respentaveră;
—feit, f., merită.
Würdigen, v., стимезѣ, апредъескѣ;
сокоуескѣ, жъдекѣ.
Würdigung, f., стимъцине, апрецъаре.
Wurf, m., арънкътаръ, свърлитаръ,
ientътаръ; ѳтътаръ; мъшкътаръ
de лъкѣ; einem in den — kom-
men, а дптълп по чинева по пи-
терите, а да песте чинева.
Wurfel, m., къзѣ, ексаедръ (кодукъ),
шесолътарорѣ; —bein, n. (анат.)
къзоидѣ, осѣ къвиѳормѣ; —spiel,
n., жонѣ de къви.
Wurfelicht, würfelig, a. mī ad., къви-
ѳормѣ, дп ѳорма къваллѣ.
Wurfeln, v., арънкѣ дп къви, жонѣ
дп къви; арънкѣ сорци (de пороки).
Wurfmaschine, f., валѣстъ.
Wurf-pfeil, —spieß, m., денъ, де-
пашъ, съѳетъ de арънкакъ, дарѣъ
(ардез, ит. dardo, ср. dard).
Wurfschapel, f., вълтарѣшкъ.
Wurgbirn, f., вѣръ некъчѳосъ.
Würgen, v., свързмѣ, гатъескѣ;
hinunter —, а дпциѣ аневоие.
Würgengel, m., дпцѣрѣ зчигъторѣ,
дпцѣрѣ стерминъторѣ.
Würger, m., зчигъторѣ, свързмъторѣ,
стерминъторѣ; tirană къмплѣтѣ.
Würgung, f., свързмътаръ.
Wurm, m., верме; ржмъ; —arzenei,
f., medicină de limbrici; —doctor,
m., medicară, чарлатанѣ; —
traut, n., златарѣ; —mehl, n.,
ѳѣинъ de карл; —nubeln, pl., вер-
мичѣл; ржме, лимбрѣл; —same,
m., пелинѣ de марѣ; —stich, m.,
роствтаръ de карл; —stichig, a.
mī ad., роств de карл.
Würmchen, n., вермълеуѣ.
Wurmen, v., daß wurmt mich, аѳѣ-
ста ме роѳе дпгъзптаръ.
Wurmstich, m., карл.
- Wurmstichig, a. mī ad.**, роств de карл.
Wurmstich, a. mī ad., вермиѣ, дп
ѳорма вермиѣлѣ.
Wurmig, a. mī ad., вермъноств.
Wurst, f., кърнакъ, кърнауѣ; die —
nach der Speckseite werfen, а ѳачѣ
дарѣ миѣ, пентрѣ ка съ аисл аѳ-
тълѣ. маѣ марѣ, а да знѣ оѣ, ка
съ ѣаѣ знѣ воѣ; wie der Mann,
so bratet man ihm die —, къмѣ
ѳ соъптълѣ, мѣ гъмаѣа; —lippe,
f., вълъ грѳосъ; —wagen, m., грѣ-
съръ лъпгъ.
Würstchen, Würstlein, n., кърнъцеѣ,
кърнъчорѣ.
Wurz, f., рѣдъчинъ; —büchse, f.,
кътиѣ къ дрескри.
Wurze, f., аромъ, дресѣ (хаметѣ,
Gewürz).
Wurzel, f., рѣдъчинъ; търтеа (de
мъсѳа); пѣчорѣ de мънте; —
gewächse, n., плангъ рѣдъчинѳосъ;
—silbe, f., сѣлавъ радѣкалъ, рѣ-
дъчине къвълтълѣлѣ; —wort, n., къ-
вълтѣ примитивѣ.
Wurzeln, v., ме дпрѣдъчинѣ, приндѣ
рѣдъчинъ.
Wurzeln, v., дрѣгѣ (къ аромѣ).
Wurzgarten, m., грѣдинъ къ планте
ароматѣе.
Wurzgeruch, m., мѣросѣ ароматѣкѣ.
Wurz-händler, —krämer, m., дрогарѣ.
Wurznelke, f., къшѳоръ.
Wurzung, f., дресътаръ, аромътаръ.
Wust, m., грѣмаѣ, ѳъраѳинъ; зр-
дѳѳе, зрѣчне, скърнъвиѣ.
Wüste, a. mī ad., демертѣ; пѣстѣлѣ;
вастѣ; некъзатѣватѣ, сълъватѣкѣ;
зрѣтѣ.
Wüste, f., демертѣ, локѣ демертѣ,
пѣстѣратѣ, сѣнъспъратѣ.
Wüsten, v. Verwüsten.
Wüstenei, v. Wüste.
Wüstling, m., омѣ дѣстръмарѣ, омѣ
срѣкатѣ.
Wuth, f., търъчъчне, ѳъроѳе, ѳъриѣ;
търътаръ (de къне).
Wüthen, v., търѣ, ме дпѳъриѣ.
Wüthend, part., търватѣ, дпѳъриѣтѣ.
Wütherich, m., сѣранѣ, омѣ кърѣѣлѣ,
сѳѳосѣ de сълъе.
Wüthig, v. Wüthend.

F.

F, n., inc, a dóbzečl mi patra literъ din azabetslă țermană; пров. ein F für ein U machen, а аче din циндаръ тьгаръ, а а-търи, а ашела.

Fylographie, f., ксизографіѣ, арта де а тинъри аа лемнѣ.

Fyrtarč, m., gimnasciară, директоръ де Ксирѣ.

D.

D, n., incisonă mi i, litera a dóbzečl mi činčea din azabetslă țermană.

Dankes, (zi: iennic), полекритъръ къ каре Англиѣ ватжокорескѣ по локситориѣ Статариоръ знитѣ, ми азѣте по чел аѣ Novel-Англиѣ.

Darb, m., іардѣ, месъръ де трей зрѣте (enrleze).

Dfor, m., iconă.

(Асаръ де орекарѣ нѣте про-пріѣ нѣ сѣлѣ ворѣе țermană каре се аичѣлѣ къ ачестѣ дозе лі-тере.)

Z.

Z, n., a dóbzečl mi шеcea mi чеа din зрѣтѣ литеръ аа азабетскѣ țermană.

Zaar, v. Zar.

Zacke, f., Zacken, m., цѣпшъ, динтеа; — an der Gabel, корнѣл фэркѣдеѣ; — am Hirschgeweih, рашѣрѣ, (ла корнѣле червѣлѣ).

Zacken, v., фѣкѣ динтеле.

Zackig, a., динцатѣ, цѣпшатѣ; рѣ-тѣросѣ; zwei —, drei —, вѣокр-катѣ, триокркатѣ; — e Blätter, фол динцатѣ.

Zagen, v., а се сѣѣ (cıl), а нѣ авѣ карѣлѣ, а се тѣте.

Zaghaft, a., тѣмедѣ, пѣвросѣ, фрі-восѣ; — igeit, f., тѣмедитѣте, ласѣтѣте.

Zäh, Zäh, a., дѣнѣче, дѣнѣче; вѣл-жосѣ (карне); вѣскосѣ (vindh); аничѣгатѣ (лаптеле).

Zähigkeit, f., тѣначитѣте, дѣнѣчетѣте, вѣскоситѣте, вѣлжосіѣ.

Zähl, f., нѣмерѣ; — amt, n., сѣте-шіѣ, вѣтѣ; — bar, a., пѣтѣверѣ, де пѣтѣтѣ.

Zählbar, a., нѣмерѣверѣ.

Zählbret, n., тѣвлѣцѣ де нѣмерѣтѣ; — bruch, m., фэрѣцѣкѣне, нѣмерѣ фрѣнѣверосѣ; — buchstabe, m., лі-терѣ нѣмерѣлѣ.

Zählen, v., нѣтѣскѣ.

Zählen, v., нѣмерѣ; —, n., нѣте-рѣцѣкѣне.

Zähler, m., пѣтѣторѣ, нѣмерѣторѣ; ein guter —, ūbler —, платнѣкѣ вѣнѣ, — реѣ; vindh, реѣ де платѣ (omă).

Zählfigur, f., чѣфрѣ, сѣтѣнѣлѣ нѣте-рѣлѣ; — los, a., нѣнѣмерѣтѣ, фѣрѣ нѣмерѣ; — meister, m., кѣсѣерѣ тѣлитѣрескѣ (касѣнѣцѣ); — perle, f., шѣрѣнѣ рѣтѣндѣ; — pfennig, m., сокѣтеа, ванѣ де нѣмерѣтѣ, де сокѣтѣтѣ (фѣрѣ валѣре); — reich, a., нѣмеросѣ; — rich, m., тѣсѣ де нѣмерѣтѣ.

Zahlung, f., платѣ; — schein, m., кѣтанѣцѣ, адеверѣнѣцѣ; — termin, v. Zahltag.

Zahlwort, n., нѣте нѣмерѣлѣ.

Zahltag, m., — zeit, f., — woche, f., зѣѣ, тѣрѣнѣ, сѣатѣтѣнѣ де платѣ.

Zahn, a., домѣстѣкѣ, домѣстѣчѣтѣ; vindh, вѣлжѣнѣ, дѣлѣ.

Zähnen, v., домѣстѣчѣскѣ, аѣтѣлѣ-зѣскѣ; домѣлѣскѣ, аѣфрѣнѣзѣ.

Zahnung, f., домѣстѣчѣре, аѣтѣлѣ-зѣре; аѣфрѣнѣре.

Zahn, m., динте; Reihe Zähne, дин-цѣтѣрѣ; alle Zähne im Munde, тоѣл динѣл дин гѣрѣ, динѣтѣрѣ; er hat Haare auf den Zähnen, ѣ омѣ тѣрѣкѣтѣ прѣн чѣкѣлѣ ми дѣр-

- mois, omă născută, omă de carne
 nu și poartă vate joasă cum гун-
 demrl, einen auf den — fühlen,
 а пірзи палеса квіва, а черна дн
 че ане се скалдъ; es thut ihm fein
 — mehr weh, e мортă de мвартă.
- Zahn-arzt, m., динвирт; — arzenei,
 f., медикъмънтă одентауинă, взнă
 de динг; — brecher, m., скоуторъ
 de динг; — büschel, n., перисцъ
 de динг.
- Zähnen, v., а'уи пзне динг; —, n.,
 дингизне, пзнеро de динг.
- Zahn-säule, f., кариъ, мънкътръ de
 динг; — fleisch, n., цинцъ; —
 förmig, a., одентоидă, de форма
 динтел; — geschwür, n., авостро-
 мъ de динг; ршмагъ; — höhle,
 f., гъношиъ de динг.
- Zahnig, a., дингатъ.
- Zahn-flappen, — flappern, n., влн-
 циниръ de динг.
- Zahn-krant, n., динтациъ; — lüde,
 f., штрибитръ de динг; — lüdig,
 a., штрипă; — pulver, n., правă de
 динг; — rad, n., ротъ дингатъ;
 — schmerz, m., — weh, n., дзере
 de динг; — schnitt, m., динтелъ;
 — stoßer, m., скобиторо de динг;
 — werf, n., дингътаръ; — wurzel,
 f., рѣдчинъ de динг.
- Zähre, f., (поет.) гъкръмиоро.
- Zahn, m., вартъ de ерă; — en, v.,
 вѣргă, а аче вѣргі de металă.
- Zange, f., клешто.
- Zängelchen, n., клештиге.
- Zank, m., чертъ, динзатъ; — apfel,
 m., мърлă de чертъ (каса).
- Zanken, v., ше чертъ, динзатă.
- Zanker, m., чертареуă, динзатъторă,
 чикълиторă, изиторă de чертъ, de
 свадъ; — ei, f., чертъ, динзатъ;
 — in, f., чертареуъ, мъере реа.
- Zänfisch, a., чертареуă, чикълосă.
- Zankfüchtig, v. Zänfisch.
- Zankteufel, m., омăчертел, омă de
 свадъ.
- Zapfen, v., чепескă, даъ чепă, скотă
 не чепă; —, m., чепă; доуă;
 оасă (de ротъ); зреке (de ан-
 киръ); — bier, n., — wein, m., кз-
 рътаръ de зоро, — de винă; —
- loch, n., врана чепалă; — recht, n.,
 кърчмърпă (дрепă).
- Zapfenstreich, m., (милит.) ретрасъ,
 ватереа тозел суре а се ретрауе
 п'акасъ; den — schlagen, а вате
 de ретрасъ.
- Zapfenzieher, m., скотъдопă (инстръ-
 мънтă кз каре се деставъ ола-
 шеле).
- Zappeln, v., трѣпăдă, даъ дин мънă
 ши пичоро.
- Zar, m., Царă (Амператауă Ръциел);
 — in, f., Цара, Царинъ (Ампер-
 рѣтеса Ръциел).
- Zart, a., тенерă; орапедă; мôle;
 сзацире; деликатă, цингашă; — ge-
 fühl, n., деликатедъ; — heit, f.,
 тенереде, оръдземе, деликатедъ.
- Zärtlich, a., тенерă, тенерелă, де-
 ликатă, слъкцă; амаверă, цинци-
 верă; — keit, f., тенереде.
- Zärtling, m., деликатă (омă), есе-
 минатă, моленитă.
- Zaser, f., оисрă.
- Zäserchen, n., оисригъ.
- Zäserig, a., оисроцă.
- Zasern, sich, v., се деоисрă.
- Zauber, m., дикънтекă (авем де-
 кънтекă = declerare de ер-
 текă), оъкътаръ = (ит. fattura),
 ертекă; — bild, n., талиманă;
 — buch, n., карте de ертекче;
 — er, m., дикънтъторă, ертек-
 къторă, марă, неромантă, стрі-
 роис; — ei, f., дикънтъригъ, оъкъ-
 торигъ, ертекче, мауă, стріроигъ;
 — in, f., дикънтърѣуъ, ертекъ-
 торесъ, оъкъторесъ, стріроигъ; —
 isch, a., мауикă, ертекъторескă;
 — kraft, f., вѣртзте мауикъ; —
 kreis, m., черкă мауикă; — kunst,
 f., мауигъ, ертъ мауикъ; — laterne,
 f., латерпъ мауикъ.
- Zauberer, v. дикънтă, ертекă, іо оакă.
- Zauber-ring, m., инелă мауикă; —
 rüthe, f., — stecken, — stoß, — stab,
 m., вартъ мауикъ; — schloß, n.,
 костелă ертекатă; — seggen, —
 spruch, m., — wort, n., дикънтече,
 ертекче; — spiegel, m., мѣрпăлă
 (органдъ) мауикъ; — stüd, n., оа-
 лъ мауикъ, ертекътаръ; —

- trant, m., олапъ; —waffen, pl., arme оертекате; —werk, n., в. Zauberei.
- Zauberer, m., тимърицъторъ, ам-тълъторъ, лъсъторъ.
- Zauberisch, zauberhaft, a., тързиъ, лъсъторъ, тимърицъторъ.
- Zaubern, v., тимърицевъ; по ан-доескъ; —, n., тимърицаръ.
- Zaum, m., къпъстръ; оранъ.
- Zäumen, v., аноръневъ, контепескъ.
- Zaumlos, a., десорълатъ; дестръ-матъ; —igkeit, f., десоръпътъръ.
- Zaun, m., гандъ, ангръдитъръ; eine Ursache oder Gelegenheit vom — brechen, a сә оолоци де охацине.
- Zäunen, v., ангръдескъ.
- Zaun-hecke, f., гандъ виъ; —fönig, m., оакъ вокъл (пасере), трогро-дитъ; —pfahl, m., паръ де гандъ.
- Zäunung, f., Zaunwerk, n., ангръ-дитъръ.
- Zausen, v., стълъ пързлъ (къива); sich —, сә стълъе.
- Zebra, n., зебръ (патрзневъ).
- Zecher, Zechbruder, m. векторъ, бевивъ.
- Zech-frei, a., каре нъ пълтеште партеа са дин сокотела възтърел; —ge-
fellschaft, f., социетате де бевивъ.
- Zechine, f., зекинъ (дакаръ де Ве-
necia).
- Zede, f., кърчелъ (инсептъ).
- Zeder, —baum, m., чедръ.
- Zehle, f., девелъ де пичоръ; къцелъ де алъ; die große —, девелъ чел-
маро дела пичоръ; eine — Knob-
lauch, ваъ къцелъ де алъ; auf den
—n gehen, а тьма ан въръзлъ
деветелоръ.
- Zehlig, a., андепетатъ, провъзвтъ къ
девете ла пичоръ; (сә антревин-
цезъ ан компъсецианъ, п. о. Ein-
zehlig мчл.).
- Zehn, zehen, num., зече; Zahl von
—, zehne, zehinъ; die — Gebote,
Декалоръ (зече поръчл); —eelig,
a., зечеронъ (къ 10 колдърл); —
- fach, a., зекзлз, анзечитъ; —
jährig, a., зеченаръ, де зече ант;
—mal, ad., де зечеорл; —malig,
a., де къто зечеорл; —pfündig,
a., де зече пьпцл; —spännig, a.,
тръсаръ къ зече (кал).
- Zehnt-acker, m., огоръ зечимазъ (де
дижмъ); —bar, a., зечимаверъ;
—buch, n., рецистръ де дижме.
- Zehnte, m., зечимъ, дижмъ (ор. dime).
- Zehnten, v., дижмъескъ, (milit.) ze-
chimezъ (таис торъ не аз 10леа).
- Zehnter, m., дижмъиторъ.
- Zehnt-frei, a., екзитъ де дижмъ;
—frucht, f., —lohn, n., еккато де
дижмъ; —herr, v. Zehnter; —
rechnung, f., какалъ зечимазъ;
—recht, n., дижмъитъ (дрентъ);
—el, n., зечиме, а зечеа парте;
—ens, ad., а зечеворъ.
- Zehren, v., тълъпкъ веъ, мистъескъ;
келтескъ; колосмъ; von dem Sei-
nigen —, а тръ динтр'алъ; auf
fremde Kosten —, а тръ дин сн-
пареа (анка) алъа; bei einem
Wirth —, а тьма ла оспътър-
пъ; der Wein zehrt, вина скато
(ан акте); der Essig zehrt, оце-
талъ салъеште (не омъ); —d, a.,
че тълъпкъ, консвмъ; ein —des
Fieber, оригърл ективъ (лентъ, ан
Ив.).
- Zehr-geld, n., спесе де дръмъ; —
pfennig, m., витаркъ, овоалъ, динаръ
де дръмъ, ванъ де меринде.
- Zehrung, f., меринде; ванъ де кел-
тзлалъ; консвмъизне.
- Zeichen; n., семнъ; семналъ; ка-
рактеръ; минъне (семнъ), преве-
стрепе, прогностивъ, азгъриъ; Ton-
—, Kasus —, акцентъ (окциъ);
— im Thierkreise, семнъ дин зо-
диакъ; unter einem glücklichen —
geboren, а ои пьскътъ ан зодиръ
взръ; —buch, n., карте де де-
семнъ (згървъитъръ), алъ; —deu-
ter, m., спликъторъ де семне, про-
рокъ; —deuterei, f., пропочиъ, ди-
винъизне, гъчиторпъ; —kunst, f.,
арте де десемнъ; —lehre, f., ар-
теа карактеристикъ, семполоциъ;
—meister, m., маисторъ де де-

- cemnă; —schule, f., шкóла de decemă, decemăria; —sprache, f., mimiră, mimăuă prin cemă.
 Zeichnen, v., аncemneză; decemneză; deaineză; obenhjn, unvollkommen —, skiueză; —, n., decemă.
 Zeichner, m., decemătoră.
 Zeichnung, f., decemăziune, delinziune; erster Entwurf einer —, skiuzь.
 Zeideln, v., ртеză crăoil.
 Zeigefinger, m., indico, degetăă arătoră, (al doilea).
 Zeigen, v., arăă, demătră, факъ съ се vadь.
 Zeiger, m., arătoră, demătrătoră (omă, акъ сѣхъ саица ла ороиă).
 Zeigewort, n., proname demătrătiă.
 Zeihen, v., arăă, пърокъ, аккзă.
 Zelle, f., rigă, liniă; ширă, рѣндă (litere).
 Zeisig, m., инрицъ verde (nasere); —grün, a., verde ка инрица.
 Zeit, f., timă (vreme); —abschnitt, m., epocă; —alter, n., vĕkă (cekă), vâră (etate); —beschreiber, m., cronologă, cronografă; —beschreibung, f., cronologiă, cronografă; —buch, n., cronikă; —folge, f., vrtareă, прочеса timăă (ad. a akrapiloră); —forscher, s. —beschreiber; —genos, m., kontimăă; —geschichte, f., istoria timăă (d'atâă).
 Zeitheer, ad., deatâă; —ig, a., de dăp de atâă пѣпъ акъă; de văta timă.
 Zeitig, a., matăă; копă; ad. timăă, (it. buona).
 Zeitigen, v. a., грăескă, приескă кóчереа; v. n., се кóче, matăă.
 Zeit-irrtum, m., anakronismă; —lang, ad., vntăă ópekăă timă; —lauf, m., креса timăă; —leben, ad., трѣндă, oindă аn viăă; —lich, a., timăă, тpeкăторă, dōmoptă; —lichkeit, f., viăă timăă, нестаторниă
- akrapiloră; —loß, a., vĕloisă, ópъ timă.
 Zeitlose, f., vĕna чópei.
 Zeitmaß, n., месăp de timă; (мас.) tempo; (прóс.) кантитатеа сiăă; —messer, m., cronometră; —ordnung, f., cronologiă; —punkt, m., măă, momentă (аn timăă deа kape ачеле чеа) рестimă, epocă; —raum, m., spaă de timă, аnтрeвăă, periodă; —rechner, m., cronologistă; —rechnung, f., cronologiă; epă; epocă, stăă (n. e. жiăă, сѣхъ грегориăă); —register, n., registă cronologiă.
 Zeitung, f., gazetă, новeă, zispăă; die gelehrte —, oit litere; —expedition, f., cmediăănea gazetel (văpă); —schreiber, m., gazetăă, redătoră; —sträger, m., арătoră de gazete.
 Zeitverlust, m., perdere de timă; —vertreib, m., paătimă, тpeчepe de vreme; zum —vertreib, din тpeчepe de vreme; —vertreibend, a., de тpeчepe; —wechsel, m., skimăre de timă; —wandlung, f., конжăziune; —wort, n. (gram.) vepă.
 Zelle, f., чeлăă, kiliă; —nformig, a., чeлăocă, kiliocă; —ngang, m., (аn monastiri) коридорă; —ngewebe, Zellgewebe, n., цесăтă чeлăă.
 Zeller, m., цeлepă.
 Zelot, m., zolată, zelatoră.
 Zelt, n., копă, tindă (vor. ard. komăă = it. la tenda); die —e aufschlagen, abbrechen, a. аarinde, a. стpиye копăpилe (tindelo).
 Zeltbett, n., pată de копă.
 Zelter, m., кăăтepăторă ла зmăetă; —schritt, m., пасă аn зmăetă.
 Zelt-dach, n., аnоnepimă de оpта копăă; —pföde, pl., vapi, de pşă de копă; —stange, f., арăjiniă de копă; —wagen, m., kăă de копă (de văăă).
 Zindel, —taffet, mai vine Zindel, m., yindăă (materieă zăpъ de măăă).

- Zensur, m., ченсурѣ.
- Zent, f., жрицицизне криминалѣ;
—gericht, n., ждегѣ криминалѣ;
—herr, m., ждектѣторѣ de кримине.
- Zentner, m., кѣтарѣ, четинарѣ;
—schwer, a., греѣ кѣтѣ знѣ кантарѣ, обрте греѣ.
- Zephyr, m., зѣфирѣ (вѣнтѣ шѣ зѣѣ дѣ мѣологѣ).
- Zerter, m., сцентрѣ, скѣптрѣ.
- Zer, партикулѣ песенъраверѣ дѣ компѣсѣциалѣ, че семпѣиѣ де-оачере, десѣрѣдере, рѣсѣпѣре, сѣърѣтарѣ шчл.
- Zerarbeiten, sich, v., а се стрѣка лѣкрѣндѣ, крѣпа де остѣнитѣ.
- Zerbeissen, v., спарѣ кѣ dинѣл.
- Zerblasen, v., спарѣ сѣлѣндѣ асѣра.
- Zerblauen, v., оторѣ кѣ вѣтаѣа.
- Zerbrechen, v., спарѣ; sich den Kopf —, а'шѣ спарѣе каѣлѣ (медѣгѣндѣ шчл.).
- Zerbrechlich, a., фрѣпѣерѣсѣ; —heit, f., фрѣпѣитѣте.
- Zerbröckeln, zerbröckeln, v., дѣмѣкѣ, фрѣжѣшѣ.
- Zerdrücken, v., тѣртѣскѣ, стрѣкѣ а-пѣсѣндѣ.
- Zerfallen, v., кадѣ дѣ рѣине; mit einem —, а се стрѣка кѣ чѣнеѣа, а рѣшѣе рѣлѣцизнеѣ де ѣмѣичѣлѣ.
- Zersehen, v., таѣс, рѣмѣѣ дѣ ѣжѣѣлѣ, дѣ петѣе, сѣшѣлѣ, фѣкѣ тренѣе.
- Zerfleischen, v., вѣлесѣкѣ, рѣмѣѣ кар-неѣ (де пе чѣнеѣа).
- Zerfließen, v., се топѣште шѣ ѣзрѣе.
- Zerfressen, v., коррѣоде.
- Zergehen, v., се топѣште.
- Zergliederer, m., анѣтомѣстѣ, стѣм-врѣторѣ.
- Zergliedern, v., анѣтомѣсѣзѣ, стѣм-врѣзѣ.
- Zergliederung, f., анѣтомѣсѣре, стѣм-врѣцизне; —kunst, f., артѣ анѣтомѣкѣ.
- Zerhacken, zerhacken, v., таѣс, спѣн-тѣкѣ, таѣс дѣ ѣжѣѣлѣ.
- Zerhopsen, v., стрѣкѣ, спарѣ, вѣ-гѣндѣ асѣра.
- Zerhürschen, v., сѣшѣлѣ кѣ dинѣл.
- Zerhürscht, a., покѣйтѣ.
- Zerhürschung, f., поѣшѣнѣ.
- Zerhören, v., стрѣкѣ (стрѣфѣрѣѣ);
- Zerkrallen, zerkrallen, v., сѣшѣлѣ кѣ ѣпѣлѣе.
- Zerküffen, v., а пѣра, а да сѣрѣтарѣ лѣсте сѣрѣтарѣ.
- Zerlachen, v., те стрѣкѣ де рѣсѣ.
- Zerlappen, v. Zerlumpen.
- Zerlassen, v., топѣскѣ (п. е. ѣпѣкѣ).
- Zerlegen, v., десѣфѣкѣ, десѣкомѣшѣлѣ, таѣс дѣ ѣзрѣлѣ; анѣлѣсѣзѣ.
- Zerlegung, f., десѣфѣчере, десѣком-пѣсѣцизне; анѣлѣсѣ.
- Zerlöchern, v., фѣкѣ чѣкрѣ.
- Zerlumpen, v., фѣкѣ стрѣнѣе.
- Zerlumpt, a., стрѣнѣзрѣсѣ, стрѣнѣцѣсѣ.
- Zer-mahlen, v., фѣкѣ правѣ; —mal-ten, v., шѣчѣнѣ; пѣлѣверѣсѣзѣ; фѣкѣ правѣ, сѣарѣмѣ.
- Zernichten, v. Vernichten.
- Zerplazen, v., крѣпѣ.
- Zerquetschen, v., стрѣвесѣкѣ, кѣпѣгѣндѣ.
- Zerquetschung, f., стрѣвѣтѣрѣ, кѣп-тѣсѣзне.
- Zerreiben, v., тѣлѣнѣцѣскѣ фрѣкѣндѣ.
- Zerreissen, v., стрѣкѣ, рѣмѣѣ пор-тѣндѣ (п. е. знѣ вѣстѣлѣтѣ).
- Zerren, v., трагѣ, дѣтѣндѣ, стѣлѣкѣ кѣ сѣбрѣѣ.
- Zerrinnen, v., се топѣште; перѣ; пров. wie gewonnen so zerronnen, кѣм с'а кѣштѣгарѣ ашѣ с'а кѣлтѣлѣтѣ.
- Zerrühren, v., батѣ оѣе шчл.
- Zerrufen, v., стѣлѣкѣ, сѣнезѣ.
- Zerrütteln, v., скѣтѣрѣ (it. scuotere).
- Zerrütten, v., тѣрѣкрѣ, рѣстѣорѣнѣ.
- Zersägen, v., фѣрѣстрѣзѣ.
- Zerschneiden, v., се фрѣнѣе (наѣеѣ ѣсѣвѣндѣ дѣ сѣоѣкѣлѣ).
- Zerschleifen, v., дѣжѣмѣ кѣ тѣпѣ, фѣкѣ чѣкрѣ дѣшѣлѣкѣндѣ.
- Zerschlagen, v., спарѣ дѣ ѣжѣѣлѣ; sich —, а се стрѣка ѣпѣлѣ кѣ ѣл-тѣлѣ, а се десѣфѣе, а пѣ се пѣтѣ дѣвоѣ, ѣпѣ.
- Zerschmeißen, v., а спарѣе тѣрѣтѣндѣ де пѣтѣлѣтѣ.
- Zerschmelzen, v., а се топѣ.
- Zerschmettern, v., сѣърѣмѣ тѣрѣсѣндѣ (тѣпѣлѣ, сѣѣ фѣлѣерѣлѣ).
- Zerschneiden, v., таѣс дѣ ѣзрѣлѣ.
- Zerspalten, v., спѣнтѣкѣ, десѣфѣкѣ дѣ

Zersplittern, v., **оакъ гандъро, оъмит.**
 Zersprengen, v., **снаргъ, ресъндоскъ,**
амаръшитъ (не inimikъ).
 Zerspringen, v., **се ръмно сьрindъ**
(п. е. черкъкъ), плеснеште.
 Zerstampfen, v., **писезъ.**
 Zerstechen, v., **сърънаръ.**
 Zerstieben, v., **се picinеште.**
 Zerstörbar, a., **че се погъ стрика.**
 Zerstören, v., **стрикъ, даржмъ, раinezъ.**
 Zerstreuen, v., **picinesкъ, амаръ-**
шитъ, ресъндоскъ; те destraгъ,
амl ресъоъ, та рекреезъ.
 Zerstreuung, f., **picinipe, ресъндipe;**
destrapepe, рекреационе.
 Zerstücken, v., **оикъ бакъцл.**
 Zerstückung, Zerstückelung, f., **токъ-**
таръ; сметарътаръ.
 Zerstümmeln, v., **детрхкезъ, чонтезъ.**
 Zerstümmelung, f., **детрхкетаръ,**
чонтитаръ.
 Zertheilbar, a., **съръиверъ.**
 Zertheilen, v., **оакъ ан оърул; sich**
in Aeste —, а се ръмиоина.
 Zertheilend, a., (med.) **солативъ, dic-**
cinativъ.
 Zertheilung, f., **сартигисне; — in**
kleine Aeste, ръмиоикъгисне; гъ-
belförnige —, вiокръштънтъ.
 Zertrennen, v., **дескозъ, десоакъ.**
 Zertrennlich, a., **десъръиверъ.**
 Zertrennung, f., **десъръитаръ.**
 Zertreten, v., **какъ ан пичоръ.**
 Zerrümmern, v., **преоакъ ан рхинъ.**
 Zermaschen, v., **рхмнъ сьръндъ.**
 Zermöhen, v., **се picinеште de вьнтъ.**
 Zeter! int., **вал! вал de mine! (тоже**
ва); — Mordieu schreiben, а цина
ка дин гъра шерпезл, а стрига
кътъ ан цино гъра; — über Ze-
mand rufen, а стрига кива цино-
минте, а'и жъра ресънаръ; — Ge-
schrei, п., стригаро ан гъра таре;
— junge, м., шренгаръ.
 Zettel, m., **чедълъ, вилетъ; крзеалъ**
(ла пъзарл); — bank, f., банкъ de
чедълъ, банкнотъ.
 Zetteln, v., **крзескъ.**
 Zeug, m., **стоъ, материя; —, п.,**
кпелтъ (машинърил, вьнерл de
оуил; рецелъ de вьнатъ, армърил
шчл), акръ, оиентъ; Ilederliches

— (Besindel), **каналъ; гарtiges,**
schlechtes —, акръ de нимика;
albernes, abgeschmacktes —, не-
розил, акрърил de каре цие гръцъ;
Diebs—, оарл, тьхарл; weißes
—, пъзетарл.
 Zeuge, m., **мартаръ (мъртарилъ ард.)**
 Zeugen, v., **мърткрисескъ, сьят мар-**
таръ, пзкъ мърткрисипе; паскъ;
продъкъ.
 Zeugen-aussage, f., **панере de мър-**
тарилъ; — verhör, п., ангресъгисне,
аскълатаре de мартарл.
 Zeuger, m., **пъскъторъ, крелторъ**
(= кроиторъ).
 Zeug-fabrik, f., **оарпкъ de материл;**
— hauptmann, кьнитанъ de арти-
лерилъ; — haus, п., армърил, ар-
саназъ; — meister, м., маистеръ
de артилерилъ.
 Zeugniß, n., **тестимонилъ, аттестатъ,**
чертикатъ.
 Zeugschmidt, m., **оаркъ de артилерия.**
 Zeugung, f., **креационе, продангисне.**
 Zeugungs-geschäft, n., **ампрекнаре,**
коитъ; — glieder, pl., мембрл pe-
нитал; — kraft, f., вiртате кре-
триче; — trieb, м., вождъ, inetinkъ
соро ампрекнаре; Beschreibung
der Zeugungstheile, edoirpaоia.
 Zeug-wart, — wärter, m., **вериторъ**
de арсеназъ, сьз de кпелте вь-
нъторешл.
 Zeugweber, m., **цесъторъ de стоъ.**
 Zibebe, f., **цисесе, пiоъръшъ колатъ**
(пънтъ).
 Zibetsage, f., **чизетъ.**
 Zickeln, v., **оатъ (капра).**
 Zickzack, m., **зикзакъ, (линъ шер-**
пкнте ан колдърл).
 Zider, m., **сигрилъ (ард. вьктаръ дин**
инъ тьрпаты престе тесковине).
 Ziede, f., **iedzъ.**
 Ziege, f., **капръ; eine junge —, вь-**
тъкъ (iedzъ).
 Ziegen-art, f., **расъ (cois) de капръ;**
— artig, a., de расъ капринъ; —
bock, м., цанъ; — hirt, м., кь-
праръ (пъсторъ); — läse, м., кашъ
de капръ.
 Ziegel, m., **цегалъ, къръmidъ; —**

auffängen, яковерѣ кг цегле; —
streichen, ѿакѣ къръмизѣ, цегле.
Ziegelarbeit, f., лѣкра де къръмизѣ;
—brenner, —streicher, Ziegler, m.,
къръмизарѣ, цегларѣ; —brennerei,
f., къръмизарѣ; —dach, n., ак-
коверѣшѣ де цегле; —erde, f.,
пърънтѣ де цегле; —hütte, —
scheune, f., v. —brennerei; —mehl,
n., явлере де цегле; —ofen, m.,
конторѣ де цегле; —stein, m.,
къръмизѣ.
Ziegenlamm, n., iedă.
Zieger, m., крѣѣ.
Ziehbanf, f., скъзнѣ, тесера де лѣ-
кратѣ, де траѣѣ, скъндарѣ, ме-
талѣ ла варѣ мештерѣ; —brun-
nen, m., пвѣѣ ѡн каре се скѣте
ана тръгъндѣ.
Ziehen, v. a., трагѣ, дитиндѣ; крескѣ,
—циѣ, пѣтрескѣ; кѣлѣвѣ; ein Rohr
—, гѣлѣескѣ о цѣвѣ; an sich —,
—аттрагѣ; k uuflich an sich —, кам-
—пѣрѣ; Saiten auf eine Geige —,
—дѣкортѣ о виѣрѣ; etwas auf sich
—, а'шѣ о лѣа аскрѣшѣ; nach
sich —, а траѣе дѣнѣ cine; in
sich —, а дѣкортѣ; vor Gericht —,
—а траѣе ла жѣдикатѣ; zur Rech-
—schaft —, а лѣа ла сокотѣлѣ, ла
daro de сѣмѣ; zur Strafe —,
—а'л педенѣ; einen zu Rathe —,
—а консѣлта не чѣнева, а чере
сватѣ дела чѣнева; einen Stein
—, а жѣка о дамѣ (дѣ тѣлае);
die Lotterie —, а траѣе лотерѣе;
in Zweifel —, а траѣе ла дѣ-
—доѣлѣ; sich etwas zu Gemüthe —,
—а се сѣмѣ прѣ тѣре аттинѣ де

Ziehen, v. n., трѣкѣ, пѣсѣзѣ, мерѣ;
aus einem Hause —, ме мѣтѣ,
ме дѣслокѣ, скѣмѣ лѣкѣшѣ; durch
ein Land —, а трѣче прѣнтр'о
цѣрѣ; zu Felde, in den Krieg —,
—а мерѣе ла вѣтаѣ; auf das Land
—, а мерѣе ла цѣрѣ (ла мѣшѣ);
in ein anderes Land —, а се стрѣ-
—мѣта дѣ атѣ цѣрѣ; in ein Haus
—, а се мѣта дѣнева; auf die
Wache, von der Wache —, а мерѣе
ла гѣрдѣ; zu jemandem, von je-

mandem —, а дѣтра дѣ сѣрѣциѣ
(а се вѣтра ла чѣнева), а ешѣ дела
чѣнева; der Wind zieht hier, аѣл
е траѣере де вѣнтѣ, о ѿѣсѣ.

Ziehfind, n., елевѣ (кѣнѣкѣ че се
крѣште де аѣлѣ); —kopf, m., v.
Schropfkopf; —ochs, m., воѣ де
жѣрѣ; —pflaster, n., вѣсѣкѣторѣ;
—ung, f., стрѣкѣцѣне, стрѣѣере;
—ungsliste, f., лѣстѣ де пѣмерѣл
стрѣшѣ дѣтр'о лотерѣе; —werk,
n., стрѣгѣторѣ (стрѣмѣнтѣ де а
траѣе металѣ дѣ верѣл).

Ziel, n., цѣнтѣ, сѣмѣкѣ (дѣлѣ молд.);
скѣпѣ; fine, terminѣ, марѣине;
das — treffen, а нѣмерѣ цѣнта;
nach dem —e schießen, а да ла
сѣмѣкѣ; sein — erreichen, а'шѣ а-
—жѣне скѣпѣкѣ; einem das — ver-
—rüden, а траѣе дѣнѣ не сокѣ-
—тѣла кѣива; sich zum — legen, а'шѣ
veni дѣ сѣмѣере.

Zielen, v., цѣнтескѣ; auf etwas —,
—а вѣента ла чева, а ѿѣче аѣлѣ-
—сѣне; nach etwas —, а цѣнти
ла чева.

Zieler, m., цѣнтѣторѣ.

Ziemen, v., се кѣвѣне, се кѣде; —d,
—a., кѣвенѣнте, кѣвѣосѣ, кѣвѣнѣосѣ.

Ziemer, m., старѣзѣ; вѣнѣ (мѣдѣларѣ)
де черѣѣ, де воѣ; вѣкатѣ де ла
кѣдѣ (ла мѣчѣларѣ), пѣтрарѣ.

Ziemlich, a. шѣ ad., вѣнѣшѣорѣ, ме-
—зѣочѣрѣ, де мѣжѣокѣ, сѣѣѣѣентѣ
(чева нѣлѣ вѣне нѣлѣ рѣѣ де тотѣ);
so —, нѣлѣ прѣ нѣлѣ ѿѣрте.

Zieraffe, m., смѣорѣѣѣ, перѣсѣнтѣ че
се тотѣ гѣрѣште шѣ дѣгѣдѣне-
—ште кѣ о мѣймѣдѣ; —b ngel, m.,
—тонѣкѣ че се тотѣ дѣмѣдѣоѣште.

Zierde, f., Zierath, m., орѣмѣнтѣ,
—дѣорѣмѣсѣѣѣере, подѣѣѣѣ.

Zieren, v., орѣнезѣ, дѣорѣмѣсѣѣѣѣѣѣ;
sich —, а се смѣорѣѣѣ, а'шѣ тотѣ
сѣне вѣзѣле.

Ziererei, f., смѣорѣѣѣѣѣѣ (ѣт. смѣорѣѣѣѣѣѣ).

Zierlich, a., елевѣнтѣ, полѣтѣ (нѣ
—полѣтѣкѣсѣ), ѿрѣмѣосѣ; —heit, f.,
—елеванѣѣ, полѣтеѣѣ.

Ziffer, f., цѣѣрѣ (сѣмѣкѣкѣ пѣмерѣ-
—лѣл); mit —n schreiben, а скрѣ кѣ
—цѣѣере; die Kunst mit —n zu schrei-

- ben, cтoгaнoгpaфъ; —blatt, n., кзadpaнтъ, фaдa знaл oпpocъ; eine —schrift auflösen, дeцгiopeзъ o cкpиптъpъ; der sie auflösen kann, дeцгiopътopъ.
- Zigeuner, m., циганъ; —in, f., циганъ; —bande, f., чeръ de циган (de кopтъpaпl apd.); —isch, a., циганскъ; —traut, n., eрвa циганчел.
- Ziforie, сeкъ Zichorie, f., чикорія.
- Zylinder, v. Zylinder.
- Zimbel, f., чимбалъ (кимбалъ, cкpипт.)
- Zimmer, n., къмaръ, cтaнцъ, дeцпърцeмънтъ (одаe); —chen, n., къмъpъцъ; кабинетъ (iaгикъ); das —hüten, сьнтъ вoлнaвъ, нa ecъ din кacъ; ein —Zobelpelz, знъ тaлaмъ (o пaтpъзeчiнъ) de пeил de сaмъpъ (чивелинъ).
- Zimmerarbeit, f., зeмнъpитъ, дългepитъ; —art, f., вapдъ; —bock, m., кaпpъ de зeмнaръ; —gerâth, n., знeлтe дългepeмънтъ; —gefell, m., cодaлъ (калoъ) de дългepъ; —hof, —plaz, m., зeмнъpиъ, дългepиъ, тeслъpиъ (лoкaлъ de зъкpатъ); —holz, n., зeмнъ de дългepитъ, кopecтeв; beschlageneß —holz, зeмнъ чoплитъ пa пaтpъ мaл; —mann, m., зeмнaръ, дългepъ (дела dolvire фp.), тeслaръ; —meister, m., мaиcтepъ de зeмнъ ppoecъ.
- Zimmern, v., зeмнъpecкъ, дългepecкъ, тeслъpecкъ, чoплecкъ, дъpезъ (мoлд.); ein Schiff —, a фaчe o пaиъ.
- Zimmerwerk, n., дългepитъ, тeслъpитъ (лaкpъ).
- Zimmt, Zimint, m., cкopцшoръ; —baum, m., cкopцшaръ (apвopeлe).
- Zinbel, Zindelstafet, maî-vine декълъ Zendel, m., чeндaлъ, тaчeтъ papъ (мaтepиъ).
- Zinn, m., зiнкъ (мeтaлъ).
- Zinse, f., дiнтe (de фapкzлiгъ); montъ, въpъ de кopнъ (de чeрвъ); nieкъ (de мънтe); кopнъ къ пaиcкъ (мiстp. мoиbалъ); пacъ aккyцлъ.
- Zinstg, a., дiнгocъ, кoлцocъ (гpaнъ, фъpкъ).
- Zinn, n., кoцiтopъ (мeтaлъ); ein Blut —, знъ вoлoвaнъ de кoцiтopъ; —asche, f., чeнзуръ de кoцiтopъ, cтaнaтъ de пaкъмъ.
- Zinne, f., кpécтъ de мaръ; чердакъ d'acъpa кoпepишeлopъ.
- Zinnen, zinneta, a., de кoцiтopъ.
- Zinner, m., oпoтopъ de вacе (къ кoцiтopъ).
- Zinn-geschirt, n., кoцiтopиъ, вacе de кoцiтopъ; —gießer, m., тopнътopъ de вacе de кoцiтopъ.
- Zinnober, m., чiнoвъpъ, кiнoвaръ.
- Zins, m., чeнcъ, iнтepecе, кaмътъ, дoвъндъ; —bat, a., тpиъзтaръ, дaжнiкъ, cкyacъ за дape, за вiръ.
- Zinsbauer, m., цepкъ eмвaтiкaръ.
- Zinsbuch, n., кoндiкъ de чeнcъpи, de eмвaтiчe.
- Zinsen; v., пaътecкъ чeнoъ.
- Zinsfrei, a., лiсepъ de чeнcъ, aлoдиaлъ; ein —es Gut; o мoшiъ aлoдиaлъ; —helt, f., aлoдиaлитaтe.
- Zinsenzins, m., Zinsverzinsung, f., дoвъндa дoвънaцeт; кaмътa iнтepecepъ.
- Zins-groschen, m., гpoшiгa (vanil) de чeнcъ; —gut, n., мoшiъ eмвaтiкaръ; —herr, m.; чeнcкaлiетъ, пpoпpиeтaръ de мoшiл дaтe къ eмвaтiкъ; —mann, m., чeнcитaръ, eмвaтiкaръ, чe пaътeштe eмвaтiкъ; —pflichtig, v. Zinsbat; —zahl, f., iндiкiзнe (ла Poman), пaмepaлъ чeнcълaл.
- Zipfel, m., въpъ, кoлцъ, кaпeтъ, cтpeмитaтe; —ig, a., кoлцъpocъ, къ кaпeтe мaлтe.
- Zipperlein, n., xипapъ, apъpиъ (ла мaл); подaръ, Bicht, ла шiчope.
- Zippen, v., cтpиъpъ, тpемъpъ de фipъ.
- Zipresse, f., чипpecъ; —mahl, m., чипpeceтъ.
- Zirbel-baum, m., мoлiдъ (вpaдъ, нiдъ); —brûse, f., тiндъ de мoлiдъ; —ruß, f.; кoчaнъ de мoлiдъ.
- Zirfel, m., чepкъ, кpъгъ (aлъ aпaлaл); кoмпaсъ; чипчiнъ (мiстp.); ein halber —; ceмiчepъ; —abſchnitt, m., ceмiчeнтъ; —ausſchnitt, m., ceктopъ; —bogen, m.; apъ; —für

- mig, n., черкларъ; — fuß, m.,
 кракъ де компасъ; — linie, f.,
 периферія, черкфери́нгъ, линія
 черкларъ; — maß, n., компасъ;
 — n., v., компасезъ, месъръ къ
 чирчинъ; — punkt, m., центръ чер-
 класи; — runde, a., черкларъ; —
 spitze, f., върѡкъ де компасъ.
 Zirkon; m., чиркътъ (пѣтръ пре-
 ци́осъ, іацитъ).
 Zirkularschreiben, n., черкларъ (скри-
 сосъ).
 Zirkuliren, v., черклезъ.
 Zirpen, v., а чирпи.
 Zischeln, v., а шопти.
 Zischen, v., а вѣсчи, а шѣера, а
 ѡшii; а шопти; —, n., вѣсчире
 (ital. bisbigliare); шоптире (фр.
 chuchoter).
 Zisterne, f., чистернъ, четърнъ.
 Zither, f., чтеръ, (четеръ ардел),
 китаръ.
 Zitronen, f.; цитрунъ, лимонъ, лъ-
 тмъ.
 Zitronen-baum, m., лътмъ; — gelb,
 a., лътмъ, де колорѡа лътмъ;
 — öl, n., олеъ де лътмъ; — saft,
 m., сокъ де лътмъ; — schale, f.,
 кожъ де лътмъ; — wasser, n.,
 лимонаръ.
 Zitter-aal; — fisch, m., гимноръ е-
 лектрикъ.
 Zittergold, v. Flittergold.
 Zittermaal, n., нечинине (ит. empe-
 tiggine).
 Zittern, v., тремаръ; —, n., тре-
 маре.
 Zitter-nadel, f., анъ, вождъ трем-
 рьторъ; — rassel, — esche, — espe,
 f. плонъ тремкръторъ (дин фразе).
 Zitterrothe, f., раъ торпидъ електрикъ.
 Zitwer, m., зедоаръ (пънтъ).
 Zitz, m. читъ (стамъ), пънъ пистригъ.
 Zize, f., цигъ, маъ алесъ такъа циг-
 гол (аъ мамел, мамел).
 Zizen, v., ежце цигъ; — förmig, a.,
 мамеларъ, де форма цигел.
 Zobel, m., чивѣинъ, самъръ.
 Zober, m., чивъръ (васъ).
 Zodiacus, m., zodiakъ.
 Zose, f., кътѡриеръ, ѡатъ де касъ.
 Zögling, m., школаръ, елевъ.
 Zoll, m., денѡтъ, поликаръ (месъръ);
 vier — breit, хатъ де патръ по-
 ликарл.
 Zoll, m., ватъ; den — verfahren,
 а трѡче ѡръ ватъ, а ѡачо кон-
 травандъ; der Natur den — ent-
 richten, а мкри.
 Zoll-amt, — haus, n., вѣтешъ; —
 anschlag, m., тарифа вѣтел; — bar,
 a., де ватъ; — beamte, — bediente,
 m., ѡфициалъ; ексалтернъ де ватъ;
 — einnehmer, m., екоцѡторъ де
 ватъ.
 Zollen, v., а пѣти ватъ; Lob, Dank
 —, а да ладъ. тълцатиъ.
 Zoller, Zöllner, m., ватешъ, пѣликанъ.
 Zollfrei, a., скъитъ де ватъ; пров.
 die Gedanken sind —, гъндъкъ ѡ
 ливѡкъ; — heit, f., скъити́нгъ де ватъ.
 Zoll-register, n., — tafel, f., v. Zoll-
 anschlag.
 Zoll-schein, m., кърдъкъ, адеверингъ
 де ватъ; — stätte, f., ватешъ,
 ватъ (локъа эндѡ се пѣтеште).
 Zoll-stab, — stoch, m., варгъ дитър-
 цитъ дн поликарѡ (месъръ); —
 straße, f., стратъ де пре карѡ се
 ја ватъ.
 Zone, f., зонъ.
 Zoologie, f., зоологiя, дъвъцътаръ
 де снре animale.
 Zoophyten, pl., зоофитѡ.
 Zopf, m., кикъ, кооигъ; ein steifer
 —, кодъ (де пѣръ); — ende, n.,
 върѡкъ де арворѡ; geflochtener —,
 кодъ дитѡтитъ.
 Zorn, m., тъниъ, дитържъцино;
 — ig, a., тъниосъ, дитържатъ;
 — ig werden, ме тъниъ, девинъ
 тъниосъ; — ig machen, дитържъ.
 Zote, f., маскаръ, ворѡ де рѡшине.
 Zotenhaft, a., тѣскъричосъ.
 Zotenreißer, m., тѣскъричъ, снѡиторъ
 де ворѡ де рѡшине.
 Zotig, a., ѡлокосъ, лъцосъ.
 Zotte, f., ѡлокъ, бакъ, лауъ (де лънъ);
 — l, f., ѡлокшоръ, бакшоръ (де
 шѣръ, де лънъ); — ln, v., тро-
 пѣскъ, трънъдъ.
 Zu, праер.; а: — Hause, а касъ;
 — an: — Kronstadt, дн Брашовъ;

ла: — Tische sein, а да масъ;
 — Hofe dienen, а серви ла карте;
 ne: — Wasser, — Lande, по море,
 по скатъ; de: der Bischof —
 Hermannstadt, episcopul de Sibiu;
 дела: die Universität — Wien,
 universitatea dela Biana; центр,
 de: Gefäß — Milch, vas de la-
 nte; Tuch — einem Kleide, пъ-
 нъръ de, сѣз центрънаѣ вестмънтъ.
 Zu (пъainteа аментивелоръ ши ад-
 вербелоръ) ка ad.: — Fuße, пе-
 достръ; — Pferde, къларо; —
 Nacht, нонтеа; — rechter Zeit,
 ла тимуа (къвинчосъ); heut —
 Tage, azi; — Vaaren, — Schaaf-
 ten, — Tausenden, къ пъркеа,
 къ четеле, къ миле; zum wenig-
 sten, чел пкъинъ; zum ersten Male,
 центръ прима оръ; pré: zu viel,
 прѣ тълт.
 Zu! zu! int, ппainte!
 Zu на компюнері къ версе се кон-
 жъгъ деспъруйтъ ши семпѣикъ а-
 даоцере, крештере, пкидере,
 мишкаре соре о персонъ сѣз лкря.
 Zuadern, v., пкидъ аръндъ.
 Zubauen, v., пкидъ зидиндъ.
 Zuhör, n., аудиниандъ, тотъ че шне
 де чева; — ig, a., аудиниро.
 Zubeißen, v., страгъ къ дингил.
 Zuber, v. Zober.
 Zubereiten, v., прегътескъ; аккон-
 чиезъ (пъркълъ knei oemel).
 Zubereiter, m., прегътиторъ.
 Zubereitung, f., прегътире, прева-
 ръциане, препаратъ (пъръратъ ард.
 = гътире де оке).
 Zubinden, v., алегъ.
 Zubleiben, v., рестаъ, ретънъ.
 Zublinken, zublinken, v., а клии дин окл.
 Zubringen, v., аддакъ; einen Toast
 —, а pidika знъ тонстъ; die Zeit
 —, а петрече тинна; zugebrachte
 Kinder, кони дин патла дитълс ши
 ая doilea.
 Zubrot, n., тотъ че с'адъче глгъ
 пне саре тълкаре.
 Zubeiße, f., скарскъ, аддаосъ (ла
 опі че).
 Zubüßen, v., пнъ дин алъ меѣ.
 Zucht, f., семингъ (пръсиръ), расъ;

кзатаръ, крештере; diculărită,
 коррекциане; вакълартаре. ръши-
 не; — fähig, a., дичинаверъ;
 — gericht, n., тризналъ коррекцио-
 наръ; — haus, n., касъ де кор-
 рекуиане (арестъ, дикисоре); —
 hengst, m., артъсаръ де семингъ.
 Züchtig, a., онеотъ, къ вакълартаре,
 днорънатъ изиторъ де къръгъ
 (недатъ ла нѣота кърналъ).
 Züchtigen, v., дичинаверъ, коррегъ,
 педесескъ соре а дндрента, дн-
 орънезъ.
 Züchtigung, f., коррекциане.
 Züchtling, m., омъ дикисъ дн касе
 де коррекциане.
 Zuchtlos, a., недичинанатъ, некор-
 ригиверъ.
 Zuchtmeister, m., корректоръ (тем-
 ниаръ).
 Zuchtstall, m., тазркъ, вох де расъ.
 Zuchttratte, f., вагъ де дичинанатъ;
 — eig. вичлъ дхл Dzeß (оомере, ча-
 тъ шчл).
 Zuchtsau, f., сирѣкъ де пръсиръ.
 Zuchtsute, f., еанъ де семингъ.
 Zuchtvieh, n., вите де пръсиръ.
 Zuden, v., тръсаръ, ресаръ; пал-
 нитъ, мишкъ пенеде; die Achseln
 —, даѣ дин змері; —, n., снаемъ,
 тръсаритаръ; палитъциане, вгътъ
 (n. e. de inimă); dare din zmeri.
 Zuder, m., захаръ; toher —, за-
 харъ зрѣтъ; Farin —, захаръ ѳ-
 ринатъ; — bäcker, m., конѳетаръ;
 — bäckerei, f., конѳетриъ (ме-
 штерия), — birn, f., паръ заха-
 ратъ, де але захарклъ; — brot,
 n., вичонтъ (пол. піскотъ); —
 büchse, — dose, f., захаригъ; —
 erbse, f., мазере дкълче; — guß,
 m., глагъ де захаръ; — honig,
 m., мјере гръдъносъ; — hut, m.,
 кънъцинъ де захаръ; — ig, a.,
 зълъроесъ; — kandel, m., захаръ
 канделъ; — mandel, f., мирдалъ
 захаратъ; — melone, f., пенене
 (зълмоесъ mold.) ал захарклъ.
 Zudern, v., захарезъ, пресаръ къ
 захаръ.
 Zudern, a., де захаръ, захаринъ.
 Zuder-papier, n., хъртиъ грѣсъ; —

- pfanzung, f., пълноцъпане (de
 трестъ de захаръ); —plätzchen,
 n., пестецъ de захаръ, висконцелъ;
 —rohr, n., трестъ de захаръ;
 —saft, m., сиръкъ; —sieden, n.,
 рафинътаръ de захаръ; —sieder,
 m., рафинъторъ de захаръ; —
 siederei, f., рафинъриъ de захаръ;
 —süß, a., дълачо ка захаръ; —
 werk, n., конфектаръ; —zange, f.,
 клеште de (скокъ din захаригъ)
 захаръ.
- Zudung, f., в. Zuden n.
 Zudammen, v., стъвляеиъ, дикидъ
 ка ставиъ.
- Zudecken, v., аккоперъ.
- Zu dem, conj., кътре вчеста.
- Zudenken, v., мепескъ, пъстрезъ дн
 гъндъ (чева пентръ чипека).
- Zudrängen, sich, v., ме'ндескъ, ме
 'мъкзескъ.
- Zudrehen, v., дикидъ дъвртъндъ.
- Zudringlich, a., че се влгъ, се 'n-
 decъ шî каде ка о гредате, ка
 о велеа; непоръкъ, влгата не
 къматъ.
- Zudrüden, v., дикидъ апъсъндъ; ein
 Auge —, а дикиде къд окъ, гредъ
 ка vederea, ме зитъ притре дегете.
- Zueignen, v., анпрониекъ, даскъпескъ;
 атрискъ; dedikъ; sich etwas —,
 а'шî анпрония чева.
- Zueignung, f., анпрониециане, дас-
 къпикъ; dedikъциане; —schrift,
 f., dedikъциане.
- Zueilen, v., аккъркъ, алеркъ спре...
- Zuerkennen, v., ажждикъ, хотъръскъ
 къ се кавине чева кива; рекъноскъ.
- Zuerkennung, f., ажждекатъ.
- Zuerst, ad., примармиате, малъ птекъ.
- Zufahren, v. a., addкъ (a. o. поре
 ка каръ); —, v. n., меркъ, къ-
 лъторескъ репедо; fahr' zu Luf-
 scher! дъ дъинте кочшъло! даъ
 пъвалъ спре чипева; м'аркъкъ, ме
 присескъ спре чева.
- Zufall, m., каскъ, днтъмпларе, сорте,
 (хazardъ = zadаръ).
- Zufallen, v., се дикиде (de cine)
 къзъндъ; каде дн партеа кива.
 (o epezitate).
- Zufällig, a., касъкъ, днтъмплаторъ;
- er Weise, din днтъмпларе; —
 leit, f., касълитате; в. Zufall.
- Zusliden, v., аскъкъ петечидъ.
- Zuströmen, v., аккърпе, кърпе спре
 ...; einem etwas — lassen, а
 оаче кива злъ вине по скъ мълъ.
- Zusucht, f., рефъкъ, асизъ, адъпостъ,
 скътире; —ort, m., токъ de сръ-
 паре.
- Zustuß, m., аккъркъ (афъзкъ), кон-
 къркъ, венипе din тоте пърцие.
- Zufolge, праер., дикрима, принърпаре.
- Zufrieden, a. шî ad., дндестълатъ,
 мълъмъитъ; дн наче, диништитъ;
 —stellen, а оаче мълъмъитъ, а
 дндестъла; sich — geben, а се
 диништи; —heit, f., дндестъларе,
 мълъмътире.
- Zufrieren, v., конгъиъ.
- Zufügen, v., къшкъ, адаоркъ, факъ;
 Schaden —, къшкъ дъкъ.
- Zufuhr, f., анпортъ, днпортъ, кон-
 дъкъ; къратъ de (але мълърел)
 спре (o тавъръ).
- Zuführen, v., анпортъ, addкъ, каръ
 спре...
- Zufüllen, v., днтъкъ къ въркъ.
- Zug, m., трицере; меркъ; проче-
 сине (аалъ дн Пн.), седициане;
 пъсаукъ de пюеръ; дъреке de вол;
 соркъ, визетъ (de лотъръ); in den
 letzten Zügen sein, атраче de мърте,
 а еî дн. нронъ.
- Zugabe, f., адаоскъ, сълитънтъ; ан-
 пекъ.
- Zugang, m., днтратъ, адитъ.
- Zugänglich, a., акчесиверъ, de а-
 прониатъ; —leit, f., нотинъ de
 анроние.
- Zugband, n., кесторе detpacъ (п.
 e. ла дкъмъмъинте); —brüde, f.,
 понте лъторъ, днтълторъ (че се
 ridikъ шî се ласъ).
- Zuggeben, v., даъ, адакъ, даъ пе-
 деаскура; днгъдкъ; ме 'нвоиекъ
 (кончедъ); einen Gehülfen —, даъ
 ажкторъ, аджънкъ.
- Zugegen, ad., деоуцъ, пресънте.
- Zugehen, v., меркъ днаинте селъ
 спре...; се 'ндиде de cine (п.
 e. фереотра, хша); wo geht dieser
 Weg zu? днкътро дъче калеа аста?

er geht seinem Ende zu, морне сире морте; wie geht es zu? de znde sine ачэста? ес geht nicht mit rechten Dingen zu, ачi нэ е лэкрэ кэратэ.

Zugehör, n., аγγινδιње; аγγредιιη-
νη; в. Zuehör.

Zugehören, v., аγγине; се wine (de
чева).

Zugehörig, a., аγγинънте, кэвенигэ.

Zügel, m., орънэ; den — schießen
lassen, а лэса орънэ кэжэвл; dem
Bergnügen — anlegen, а апоръна
поотеле.

Zügellos, a., десорънатэ.

Zugemüße, n., лэжме (адаосе лэ).

Zugenannt, a., скарънатитэ.

Zugesellen, v., ассочиезэ (аптовъ-
ръшескэ).

Zugesellung, f., ассочиецине.

Zugestehen, v., тэртэрисескэ; кон-
чедэ.

Zugesthan, v., датэ, аакинатэ, аа-
кинатэ.

Zugstich, m., неште де вэсацэ.

Zuggarn, v. Zugnetz.

Zuglesen, v., адаогэ торнэндэ.

Zugleich, ad., totdeodatъ, аа аче-
лавл тимнэ.

Zugloch, n., ресзолъторе.

Zugluft, f., олэсэ, трапере де аерэ
(п. е. лэ о еерэстрэ дескисэ).

Zugochs, m., воэ де жэргэ; — pferd,
n., кажэ де трасэ (де хамэ).

Zugpflaster, n., весикъторе.

Zugreifen, v., пэжэ тэна, аизкэ кэ
тэна; охрэ . .

Zug-schnur, f., кордеа де стрэпсэ;
— feil, f., олне де трасэ; — vieh,
n., виле де жэргэ; — vogel, m.,
пасере де вэсацэ; — wind, m.,
вэлтэ че траде; — winde, f., ар-
канэ.

Zuhalten, v., цинэ аакисэ.

Zuhängen, v., апинэ, атэргэ вэлэ,
пердеа.

Zuhauen, v., десгрошезэ; ловескэ
аатрэна, даэ ловитэргэ.

Zubeften, v., аакопчиэ, аавэвтэ.

Zubeissen, v., се аакиде (binden-
dusse) рана.

Zuhorchen, v., пэжэ крене (аскы-
тэндэ, п. е. лэ зшэ).

Zuhören, v., аскытэ.

Zuhörer, m., аззиторэ (дичинэ).

Zuhüllen, v., ааплэсэскэ, ааолэмиэ.

Zujauchzen, v., апласдэ, ааацэ воche
де вэкарэ.

Zufellen, v., ааполнезэ, аакидэ кэ
панэ, икэсэскэ.

Zuflasten, v., ватэ дин тэпнэ, аа-
пласдэ.

Zufleben, v., ааклеескэ.

Zufnöpfen, v., аапэстрезэ.

Zufnöpfen, v., ааподэ.

Zufommen, v., аγγине, се кэвине, каде
аа партэ; вине (чева, п. е. о скри-
соре); ажэпче; — lassen, а трэ-
мише.

Zufunft, f., вийторэ, оийторэ; вийто-
рине.

Zufünftig, a., вийторэ; ad. не, аа
вийторэ.

Zulachen, v., аападэ, сэрэдэ.

Zulage, f., адаосэ (ла платэ шчл.)

Zulangen, v., аагиндэ; даэ дин тэпнэ
аа тэпнэ (п. е. кэртмидэ); се
сервеште; (ла тэсэ); ажэпче
(олнеа).

Zulänglich, a., скойциенте, де ажэпсэ;
— sein, а ои де ажэпсэ; — feil,
f., скойциенуэ.

Zulassen, v., аапитэ, лэсэ сэ аа-
тре, аатрэдэжэ; кончедэ, аагэ-
дэжэ (Bestatten).

Zulässig, a., аамерикиверэ, че се поте
аагэжэ а се оаче; сзэериверэ.

Zulassung, f., аамерикисне.

Zulauf, m., конкэрсэ, аккэрсэ, ад-
паре (де глоте).

Zulaufen, v., аккэргэ, алетргэ; се
сэвурэ мергэндэ сире капетэ
(пийоа).

Zulegen, v., аакидэ, аккоперэ; а-
даогэ, ааапинескэ; те кэпэсэскэ;

Holz zum Feuer —, а пэле ле-
тне не оокэ; zur Summe was

fehlt —, а аапинэ че линеште
дин сэмэ; eine Perrücke —, а'мил

п не первкэ; sich Pferde und Kutsche
—, а се кыки де кэл шэ грэсэргэ.

Zuleimen, v., аакиде кэ клежэ.

Zulezt, ad., аа оине.

Zulöthen, v., а сазда; а лѣл.

Zulv, m., корнѣ (цигъ) имитатѣ пеп-
трѣ алытареа конилорѣ.

Zulven, v., сьгѣ дин корнѣ.

Zum, zu dem, праер., кѣтре ачѣста.

Zumachen, v., аидѣ, аидѣ, аидѣ;
сидѣлѣ.

Zumal, ad., маѣлесѣ, маѣжрѣсѣ
(кѣнд маѣ гѣдештѣ п.чл.).

Zumauern, v., аидѣ, аидѣ
кѣ маѣ.

Zumessen, v., аидѣ; аидѣ.

Zumuthen, v., (einem etwas), а чѣре,
а прѣиндѣ чѣва дѣла чѣва; а
кредѣ дѣспре аидѣ кѣ ар ѳи
овлегатѣ сѣл аидѣ а ѳачѣ чѣва
(а сѣтѣ).

Zumuthung, f., прѣиндѣ; сѣ-
тѣ.

Zunächst, ad., вѣчнѣ алытареа, чѣлѣ
маѣ аидѣ.

Zunageln, v., аидѣ (фр. clouer);
аидѣ кѣ кѣ.

Zunähern, v., аидѣ, аидѣ кѣ кѣ.

Zunahme, f., аидѣ, аидѣ.

Zunahme, m., прѣиндѣ; полѣкрѣтѣ.

Zunehmbar, a., аидѣ, аидѣ;
—feit, f., аидѣ.

Zünden, v. a., аидѣ, аидѣ, даѣ
ѳѳѣ; —, v. n., аидѣ; einem
—, а ѳачѣ кѣва аидѣ.

Zünder, m., аидѣ.

Zunder, m., аидѣ дѣснѣ дѣ а-
прѣсѣ (ѳѳѣ); —schwamm, m.,
ѳѳѣ.

Zündhölzchen, n., вѣдѣ аидѣ
(кѣтрѣнѣ, кѣтрѣ, лѣтнѣ дѣ
аидѣ); —frau, n., аидѣ дѣ
аидѣ (а аидѣ шчл.); —loch,
n., аидѣ (чѣ аидѣ аидѣ кѣ
дѣва) дѣ аидѣ; —pfanne, f.,
аидѣ (а аидѣ шчл. аидѣ дѣ ѳѳѣ);
—pfannendeckel, m., аидѣ (кѣ-
перѣнѣ аидѣ); —ruthe, f., ѳи-
тѣ, вѣргѣ кѣ ѳитѣ (дѣ дѣтѣ ѳѳѣ
а аидѣ); (аидѣ); —schwamm,
v. Zunderschwamm; —stiel, m.,
аидѣ; —stoff, m., аидѣ.

Zunehmen, v., аидѣ, аидѣ,
сѣаидѣ, сѣ аидѣ, сѣ аидѣ;
ѳѳѣ прѣсѣ; der —be Mond,
аидѣ аидѣ; Ihr Vieh nimmt

nicht zu, аидѣ а аидѣ, аидѣ,
аидѣ аидѣ аидѣ сѣ аидѣ.

Zuneigen, v., а сѣ аидѣ сѣ.;
а ѳи дѣтѣ, аидѣ.

Zuneigung, f., аидѣ; аидѣ-
кѣре; аидѣ.

Zunft, f., аидѣ; аидѣ; —
genoss, m., аидѣ а аидѣ-
аидѣ.

Zünftig, a., аидѣ аидѣ аидѣ аидѣ-
аидѣ.

Zunftmäßig, a., аидѣ, аидѣ-
сѣратѣ сѣатѣлорѣ аидѣ-
аидѣ; —meister, m., аидѣ (а
аидѣ); —meisteramt, n., аидѣ-
аидѣ; —recht, n., аидѣ дѣ аидѣ-
аидѣ; —stube, f., аидѣ аидѣ-
аидѣ; —weise, ad., кѣ аидѣ.

Zunge, f., аидѣ; der Tod sitzt ihm
auf der —, ѳ а аидѣ аидѣ,
сѣ сѣ аидѣ сѣаидѣ; die — auf-
strecken, а аидѣ аидѣ; es liegt
mir auf der —, аидѣ сѣ аидѣ.

Zungenbuchstabe, m., аидѣ аидѣ;
—drescher, m., аидѣ аидѣ-
аидѣ; —förmig, a.,
(аидѣ) аидѣ аидѣ; —freund, m.,
аидѣ аидѣ; —held, m., аидѣ-
аидѣ.

Zunichte, ad., — machen, а аидѣ,
а аидѣ; — werden, а сѣ аидѣ.

Zunicken, v., einem Beifall —, а
аидѣ аидѣ аидѣ аидѣ.

Zuordnen, v., даѣ дѣ аидѣ, дѣ
аидѣ (а аидѣ).

Zurufen, v., аидѣ (аидѣ), аидѣ-
аидѣ; Rosen —, а аидѣ аидѣ
аидѣ рѣсѣ; bei den Haaren —,
а аидѣ дѣ аидѣ.

Zurflügen, v., аидѣ аидѣ.

Zur, zu der, праер., а; zur Mahl-
zeit bitten, а аидѣ а аидѣ, аидѣ.

Zurathen, v., аидѣ.

Zurechnen, v., аидѣ; аидѣ.

Zurechnung, f., аидѣ.

Zurecht, ad. кѣ вѣр. —bringen, v.,
аидѣ а аидѣ; sich —finden, v.,
а сѣ аидѣ аидѣ аидѣ;
—helfen, v. а а аидѣ, а
аидѣ а аидѣ аидѣ; —kommen
v., а ѳ аидѣ а аидѣ, а аидѣ;
—legen, —setzen, —stellen, v.,

- ordnē, pznē la p'ndē, diporē;
—weisen, v., āndrentē; —legung,
—machung, f., r'gipō, akkončiz-
tār, āndrentare.
- Zureden, v., presv'tzeskē, āndemnē
sv'tāindē, āndzlekē.
- Zureichen, v., a'žnue; —d, a., dea-
žniskē, sv'činite.
- Zureiten, v., a k'z'ri spō . . .; a
merpe k'z'are totē ānt'r'z'na; de-
prindē la k'z'ritē knē kaiz.
- Zurennen, v., akk'rē izte.
- Zurichten, v., āndipentē, dipirē spre-
čeva (tāz'riac); prer'tzeskē (vā-
kate); ūbel —, se strānčintē; eig.
pervratezē.
- Zuriegeln, v., ānkidē k'z' verigē.
- Zürnen, v., mē m'niē, mē 'nt'z'rtē.
- Zurück, ad., d'z'rtē, ānderet'z',
ānāpōi, ānzrtē; ān kompoz-
cizne se d'z' rot'z'nešte maī z-
šopē k'z' pō.
- Zurück-begeben, sich, v., se pe'nt'ornē;
—behalten, v., pe'zintē; —bekom-
men, v., rekāp'tē, kāp'tē ānāpōi;
—berufen, v., rek'z'mē; —beru-
fung, f., rek'z'm'z'dikne; —biegen,
v., mē p'zēkē ānāpōi; —bilden,
v., p'eztā, p'ezmā, ānt'z'z'z';
—bringen, v., repōrtē, p'ezdskē;
einen wieder ins Leben —bringen,
a ānvia ne čineva.
- Zurück-benken, v., g'ndōskē la tre-
kz'tē; —drängen, v., p'ezcintē;
—eilen, v., mē gr'zveskē ānd'z-
r'z'rtē, mē p'rop'rkē.
- Zurück-fahren, v., mē'nt'orkē ānāpōi,
mē p'etōrkē (k'z' kārē, paia mčl.);
—fährt, f., p'ezārnare; —fallen,
v., kādē ānd'z'r't'z', rekādē; —
fließen, v., rek'r'pō; —fluß, m.,
p'ez'z'skē; —fordern, v., rek'z'mē,
p'ezč'rkē; p'ezindikē (ān aeuī); —
forderung, f., rek'z'm'z'dizne; p'ez-
vindik'z'dizne; —führen, v., p'ezdskē.
- Zurück-gabe, f., p'ezāre, p'ezit'z'dizne;
—gang, m., p'ezč'rkē; —geben,
v., p'ezdā, dā ānāpōi; —gehen,
v., p'ezč'rkē; mē pe'nt'ornē; eig. nā
p'rinde lokē, nā p'ezč's; auf den
Ursprung einer Sache —gehen, a
se sv'i p'z'z' la fōnt'z'na k'z'sel.
- Zurück-halten, v., p'eziaē, ān'p'ezekē,
ōp'ezekē; akz'ndē; āp'ezč'ezē; —
haltung, f., p'ez'z'ing'z', (p'ezd'ing'z'),
p'eztrāčere.
- Zurück-kehren, —kommen, v., p'ezintē;
mē p'etōrnē; —kehr, —kunft, f.,
p'ez'z'rnare.
- Zurück-lassen, v., lazē ānd'z'r'z'rtē,
ānzrtē; —legen, v., pznē la o
partē, pznē la p'z'strāre; einen
Weg —legen, a fāčē o k'z'zē; so
viel Jahre seines Lebens —gelegt
haben, a fōi p'ezr'eztē. at'z'z'ī anī
d'z' viāz'a sa.
- Zurücknehmen, v., p'eziaē, izē ānāpōi.
- Zurückprallen, v., p'ezāre (z'z' kōrnē
elastikē izsitē); se p'ezč'z'p'z'e
(izm'ina).
- Zurück-reise, f., p'ezč'rkē, k'z'z'tōritē
ānāpōi; —reisen, v., rek'z'z'tō-
p'ezskē, p'ezč'rkē, mē p'etōrnē; —
reisen, v., p'ezokē; —reisung, f.,
p'ezok'z'dizne.
- Zurück-schauen, v., k'z'z'tē ānd'z'r'z'rtē;
—schaubern, v., mē p'eztrāgē t're-
m'z'z'ndē de fōrikē; —schicken, v.,
p'ez'z'ritē; —schieben, v., p'ezcintē;
—schlagen, v., p'ezatē, vātē ān
d'z'rtē, p'ezcintē, p'ezlātmā; se
p'ezč'z'ng'z' (p'ezezē); —schlagen,
n., p'ezc'z'āčere; p'ezč'z'p'z'ere (de
p'ezē); —schreiben, v., p'ezk'riē,
p'ezc'z'ndē, dāz' p'ezc'z'nskē ānd'z'r'z'rtē;
—schreiten, v., p'ez'z'šesekē; —
sehen, v., k'z'z'tē ānāpōi; —sehen,
sich, dōp'ezskē a mē p'etōrnā; mē
e dōp'z'; —senden, v., p'ez'z'ritē;
—setzen, v., p'ezz'z'z', pznē ān d'z-
r'z'rtē, dāz' la spātē, p'ez'z'č'ezskē,
nā vātē ān c'z'm'z' (nā k'z'sč'ezē)
čeva; —sein, v., a fōi ān z'rtē;
a se fōi ānt'ōrkē, venitē ānāpōi;
—sinken, v., p'ezāde; —springen,
v., p'ezāre; —stehen, v., p'ezč',
č'tē ānd'z'r'z'rtē, e maī žōčē de-
k'z'tē a'z'z'ī; —stellen, v., pznē ān-
d'z'r'z'rtē (ōp'z'z'z'); dāz' la o partē;
—stoßen, v., p'ezcintē; —strahlen,
p'ezč'z'p'z'e p'ezezē; —streifen, v.,
p'ezč'rkē (m'z'p'ezč'ezē); —tragen, v.,
p'ezōrtē; —treiben, v., p'ezm'z'z',
m'z'z'z' ānd'z'r'z'rtē; p'ezcintē; —

treten, v., ме ретрагъ; —weichen, v., ме ретрагъ; —weisen, v., ре-
ientъ, дндрентъ днапоі; —wer-
fen, v., реіентъ, арзнкъ, асвѣралъ
дндѣрѣнтъ; —werfen, n., реіе-
нтаре; —ziehen, v., ретрагъ; sich
—ziehen, ме ретрагъ.
Zuruf, m., аккѣмѣцѣне; аолаздъ.
Zurufen, v., аккѣмъ; стрігъ (по
чинева).
Zurüsten, v., артезъ, ексінезъ (о
паіъ); оакъ прегѣтрл.
Zurüstung, f., артѣмѣнтъ; прегѣтрл.
Zusage, f., промісъ (паролъ), dare
де квѣнтъ.
Zusagen, v., промітъ.
Zusammen, ad., дмпрезнтъ, дп сѣмъ,
ла знъ локъ, къ тоці. Ачѣстъ
партікълъ, че се пѣне дп ком-
пѣсѣцѣне днапте ла знъ пѣмеръ
де верѣт мѣ де деривателе лоръ,
семпѣікъ тотъдѣвна о дмпрез-
нтаре, о знѣне, о коллекцѣне дп-
тр'о сѣмъ, ла знъ локъ, прпн ак-
цѣнеа верѣлѣ, адецеорл пѣ е
декѣтъ знъ плеонастъ де прісокъ,
d'ачеа дп лѣмѣа ромѣнъ се еспрѣ-
тѣ mal de мѣлте орл пѣmal прпн
верѣт сѣмѣл, сеъ комѣсѣ къ
препѣсѣцѣнеа ко п, къ.
Zusammen-baden, v., конкокъ, се лі-
пеште конѣндѣсе; —balden, v.,
комѣлѣзъ, дтѣлѣзъ, леръ ла знъ
локъ; —begeben, sich, а се ко-
адѣна, а се конѣні; —beissen, v.,
дпкѣштѣзъ дпцѣл; —berufen, v.,
конвокъ; —berufung, f., конво-
кѣцѣне; —binden, v., коллеръ,
леръ дмпрезнтъ; —bringen, v., а-
дѣкъ, адѣнъ ла знъ локъ; —gebracht
Kinder, konil dia doze парѣл.
Zusammen-drängen, v., констрпнгъ,
рестрпнгъ; —drücken, v., аупѣсъ
ла знъ локъ.
Zusammen-fahren, v. конкѣлѣторѣсѣ,
меръ дмпрезнтъ (къ каръ, къ
паіеа); се 'пкѣгъ ла знъ локъ;
ме сѣтрѣ; —fallen, v., се къ-
оандъ; каде дп рѣне; —fallen,
v., дмпѣтръ ла знъ локъ; —
fassen, v., конпрндъ; конпрндъ дп
сѣтрѣ; рекапѣлѣ, рекалѣрѣ; seine

Gebanken —fassen, а'шл рекѣлѣе
ідеіе; —fließen, v., конкѣрѣе;
се 'мѣккъ (знъ рѣкъ къ алѣл); —
fluß, m., конѣлѣсѣ, дтѣлѣтѣръ;
—fordern, v., конкѣмъ; —frieten,
v., а конѣцѣра; —fügen, v., кон-
вѣнъ; —fügung, f., конвѣнѣцѣне.
Zusammen-geben, v., мѣтрѣ (в.
Trauen); sich —geben, се дп-
превнтъ; —gehen, v., меръ дп-
превнтъ; се 'мѣцѣнѣзъ; —gehö-
ren, v., се цѣне знъ де алѣлъ,
се квѣне ла знъ локъ, сѣнт пѣ-
реке; —gesellen, v., а се асоцѣа,
а се знѣ.
Zusammen-halten, v., а цѣне ла знъ
локъ; а алѣтѣра, а конѣрѣнтѣ;
сѣнт ла знъ гѣндъ, сѣнт де о
партѣтъ; —haltung, f., конѣрѣн-
таре; —hang, m., лерѣмѣнтъ, ре-
лѣцѣне, репортъ; лѣцѣне, дп-
шѣрѣе; (ѣісѣкъ конѣсѣне, кон-
рпнѣ); —hängen сѣкъ —hängen,
v. а., се цѣне зна, шѣрѣ, лѣцѣ;
аре конѣсѣне (ѣісѣкъ), репортъ;
стѣ дп лерѣтѣръ; е де ачѣеашл
партѣтъ шѣл; —hängen, v. n.,
атѣрѣ ла знъ локъ, леръ, кон-
вѣнъ; —hängen, v., адѣнъ, грѣ-
мѣдѣсѣ; —heften, v., конкѣсѣ.
Zusammen-laufen, v., кѣмѣтръ ла
знъ локъ, кѣмѣтръ къ грѣмѣа;
—flang, m., консонѣнѣцъ, армонѣ;
—kleiden, v., конкѣіеесѣ; —knü-
pfen, v., коннѣдъ; —kommen, v.,
с' адѣнъ, се 'пѣлѣесѣ; ла знъ
локъ; —koppeln, v., а се лѣгѣді
дмпрезнтъ; —kriechen, v., а се
вѣрѣ гѣрѣндѣсе (дптр'ѣн конѣ);
се свѣрѣеште (урѣна); —kunst,
f., конвѣнѣтѣ, адѣнанѣцъ, адѣнѣре;
стрѣнсѣрѣ; —kunst der Gesandten,
конгрѣсѣ; heimliche —kunst, кон-
вѣнтѣкѣлѣ, кончѣлѣвѣлѣ.
Zusammen-lauf, m., конкѣрѣсѣ, адѣ-
нѣре де гѣоте; —laufen, v., а
конкѣрѣе, а се адѣна къ мѣлѣцѣ-
мѣа; се таіъ (се 'пкѣгъ лѣнтѣле);
се 'мѣккъ (доѣе рѣхрл); —laut,
m., консонѣнѣцъ; —lauter, m.,
адѣнъ прпн сѣнѣреа конѣотѣлѣрѣ;
а траѣе тѣте конѣотѣле; —legen,

- v., компанѣ; пакѣ дн пѣтарѣ;
 андоескѣ хѣртѣ; страпнѣ; —
 leimen, v., дмпрепнѣ кѣ клеѣн;
 —lesen, v., кѣлерѣ, адѣнѣ шѣ пакѣ
 ла знѣ локѣ, факѣ колекциѣне;
 чѣтескѣ дмпрепнѣ.
- Zusammen-machen, v., факѣ ла знѣ
 локѣ, deodatъ; дмпакетежѣ.
- Zusammen-nähen, v., косѣ ла знѣ
 локѣ; —nehmen, v., ѣаѣ дмпрепнѣ,
 адѣнѣ; страпнѣ (пѣлеле мантелѣ);
 те рекѣлерѣ, дмп адѣнѣ тѣте пѣ-
 терѣле; аллѣ —genommen, зна
 кѣ алта.
- Zusammen-raaten, v., дмпѣрекожѣ;
 —rappen, v. Zusammenfleiben;
 —rassen, v., кадѣрѣжѣ, се потѣ-
 веште; конвинѣ; —pressen, v.,
 контескѣвескѣ, тескѣвескѣ ла знѣ
 локѣ; —pressung, f., контескѣпѣ.
- Zusammen-rassen, v., страпнѣ релеле
 ла знѣ локѣ; sich —rassen, а се
 рекѣлеле ѣте; —rechnen, v., кон-
 пѣтѣ, конскѣмежѣ, дпскѣмежѣ, адѣнѣ
 ла знѣ локѣ; —reimen, v., кон-
 ритѣ, ритѣ зна кѣ алта (ворвеле);
 фѣг. те 'нвоѣескѣ, те знескѣ, те
 'нцелерѣ; —rollen, v., а вѣлѣтѣчи
 ла знѣ локѣ; —rotten, sich, а се
 рескѣла; —rottung, f., рескѣларѣ;
 —rücken, v., а се апропѣ, страпнѣ
 дмпрепнѣ вииндѣ; —rufen, v., кон-
 вокѣ, адѣнѣ; —rühren, v., конте-
 стекѣ, местекѣ ла знѣ локѣ.
- Zusammen-schicken, sich, v., конвинѣ;
 с'аккордѣжѣ; —schieben, v., с'а-
 пропѣ знѣ де алтѣлѣ дмпинѣн-
 дѣсе; —schießen, v., контѣвѣлѣ,
 конкѣрежѣ (кѣ вант); Geld —
 schießen, а контѣвѣлѣ партиѣ са
 (де вант); v. Niederschießen; —
 —schlagen, v., спарѣ, стрѣкѣ;
 пакѣ зна песте алта; die Hände
 über dem Kopfe f—schlagen, а се
 вѣѣера, ламетѣта, жедѣи; —schlie-
 ßen, v., дмпѣрѣ, дмплѣпѣвескѣ;
 —schmelzen, v., контопескѣ; се
 дмпѣпѣнѣжѣ; —schmieben, v., кон-
 фортѣтѣ, а конвина дохе вѣкѣлѣ
 де фѣрѣ (прѣн фокѣ); —schmiegen,
 sich, а се пѣтѣ, а се стрѣпнѣ фѣ-
 вѣндѣсе мѣчѣ; | schnitten, v., кон-
- стрѣпнѣ кѣ сѣбрѣ; —schreiben, v.,
 конпѣнѣ, конпѣлѣжѣ (о карте); —
 schütten, v., конскѣтѣрѣ, конместекѣ;
 —schweißen, —schmieben, —setzen,
 v., конпѣнѣ, пакѣ ла знѣ локѣ;
 —setzung, f., конпѣсѣлѣне; —
 sitzen, v., медѣ дмпрепнѣ; —
 spannen, v., дмпѣмѣ ла знѣ локѣ;
 —stehen, v., а ста кѣ тогѣлѣ, а фѣ
 де ачѣашѣ партиѣ; —steuern, v.,
 контѣвѣлѣ; —stimmen, v., кон-
 сѣнѣ, конгѣлѣсѣвескѣ; —stimmend,
 a., консѣпѣнтѣ; —stimmung, f.,
 консѣпѣнтѣ, конкѣрдѣндѣ, знѣпѣ;
 —stoßen, v., се лѣвескѣ, даѣ зна
 дмпр'алта; се тѣрѣпѣескѣ; —
 stücken, v., вѣкѣвескѣ; —stürzen,
 v., кадѣ дп рѣпнѣ; —suchen, v.,
 а черчѣта прѣтѣпѣде; —summi-
 ren, v., сѣмежѣ дмпр'ѣла.
- Zusammen-thun, v., дмпрепнѣ, пакѣ
 ла знѣ локѣ; sich —thun, се 'н-
 вѣде; —tragen, v., а грѣтѣдѣ ла
 знѣ локѣ; —treffen, v., те 'н-
 тѣпескѣ; се ѣвескѣ знѣ кѣ ал-
 тѣлѣ; конкадѣ; —treffen, n., дп-
 тѣлѣпѣ; коѣспѣре; конкѣдѣндѣ =
 coincidingъ; —treiben, v., тѣлѣ
 сѣрѣ а страпнѣ ла знѣ локѣ; —
 treten, n., асѣпѣпѣлѣне.
- Zusammen-verschwören, sich, v., а се
 конжѣра; —verschwörung, f., кон-
 жѣрѣлѣне; —verstehen, sich, v.,
 а се 'нцелеле.
- Zusammen-wachsen, v., а конкѣреште,
 а креште ла знѣ локѣ; —wach-
 sung, f., конкѣрѣлѣне = конкѣ-
 рѣлѣне; —werfen, v., арѣкѣ зна
 песте алта, пакѣ перетере; —
 wickeln, v., дпфѣшѣлѣ ла знѣ локѣ.
- Zusammen-ziehen, v. a., констрѣпнѣ,
 траѣ ла знѣ локѣ; адѣнѣ (мѣлѣ-
 цѣ); прѣскѣрѣтежѣ (о карте); —
 v. n., се тѣтѣ тотѣ дмпр'о ло-
 кѣпѣлѣ; sich —ziehen, сѣрчѣескѣ
 (п. е. первѣлѣ); се адѣнѣ (порѣлѣ);
 —ziehend, a., констрѣпнѣпѣте.
- Zusatz, m., адаѣсѣ, сѣпѣлѣпѣнтѣ.
- Zusatzgen, v., дпкѣдѣ кѣ шѣпѣлѣ;
 фѣг. прокѣрежѣ (чѣва кѣва), дп
 дплѣспескѣ а кѣлѣта (чѣва).
- Zusatzgen, v., аконоѣрѣ кѣ цѣрѣлѣ.

- Zuschauen, v. Zusehen.
 Zuschauer, m., прѣзиторѣ, спектаторѣ;
 — in, f., прѣзиторѣ.
 Zuschicken, v., тримитѣ ла . . ., ан-
 drentezk спре . . .
 Zuschleiben, v., амингѣ спре . . .
 Zuschleifen, v., маі даѣ, адаогѣ; м'
 арнкѣ асара . . .
 Zuschlag, m., ажжидиционе = (хо-
 тѣре а рѣтнеа асара кѣва
 ажра личитѣ); адосѣ.
 Zuschlagen, v., батѣ спре чинева (піа);
 анкидѣ трѣвндѣ (кша); даѣ тѣпа
 (спре семнѣ къ с'а фѣктѣ кѣм-
 пѣрѣтра); ажжидиѣ (ан личитѣ-
 ционе), харечлескѣ (ан Па.); лѣ-
 крѣзѣ (medicina).
 Zuschleppen, v., тѣрѣскѣ спре . . .;
 адѣкѣ пе фѣрѣшѣ.
 Zuschließen, v., анкидѣ къ кеѣа.
 Zuschmieren, v., аствѣѣ, личидѣ (къ
 лѣтѣ).
 Zuschnappen, v., анкидѣ къ тѣпѣндѣ;
 хѣлѣскѣ анкизѣндѣ тѣра.
 Zuschneiden, v., крѣскѣ; тѣлѣ.
 Zuschrauben, v., анкидѣ къ фѣскѣ (къ
 шрѣнѣ) екѣндѣлѣ.
 Zuschreiben, v., скрѣѣ, трѣкѣ (о сѣ-
 тѣ) пе нѣтеле кѣва; фѣг. аскрѣѣ,
 атрѣвѣѣ (фѣфентѣ ла о кѣзѣ);
 амнѣтѣ.
 Zuschreiben, v., а стрѣга кѣва, аз
 анштѣнда стрѣгѣндѣлѣ.
 Zuschreiten, v., проперѣ, м'анпропѣ
 къ пѣшѣ андоѣлѣ.
 Zuschrift, f., dedikacija; скрѣсѣре
 адресатѣ ла чинева.
 Zuschuß, m., адаосѣ ла сазарѣ; аф-
 фѣкингѣ (de лѣнте).
 Zuschütten, v., амнѣлѣ къ вѣрѣѣ.
 Zuschwänen, v., се анкиде нѣроиндѣ.
 Zuschwören, v., жѣрѣ (kreding);
 анѣ анѣшескѣ прѣн жѣрѣтѣнтѣ.
 Zusehen, v., стаѣ de вѣдѣ, стаѣ de
 прѣвѣскѣ: іаѣ самѣ, прѣверѣзѣ;
 sehen Sie zu, ob er gekommen, en
 vezl a venitѣ; — dѣ, ad., вѣзѣндѣ
 къ онѣ.
 Zusein, v., а фѣ анкиѣ.
 Zusehen, v. Zuschicken.
 Zusehen, v., аннѣнѣ, нѣнѣ ла . . .; ан'ѣ
 Feuer —, нѣнѣ ла фѣкѣ (ѣла);
 zum Solbe —, адаогѣ; im Han-
 del —, а нѣне дѣн капиталѣ; ei-
 nem hart —, а лѣне сѣла ан
 кѣстѣ, а стрѣмѣра пе чинева.
 Zusehern, v., ассекѣрѣ, даѣ секѣ-
 рангѣ.
 Zusekeln, v., ассѣлѣлѣ.
 Zuspitzen, v., анкидѣ стрѣлѣнѣндѣ
 дрѣгѣлѣ.
 Zuspitzen, v., аскѣлѣ, фѣкѣ вѣрѣѣ.
 Zuspochen, v., анкорѣѣзѣ, тѣнгѣлѣ,
 антѣрескѣ (пе чинева) къ ворѣа;
 ажжидиѣ; антѣрѣ сѣ вѣзѣ (пе чинева).
 Zuspruch, m., Zusprache, f., анко-
 рѣварѣ, тѣнгѣере къ ворѣа; а-
 жжидиѣре; вѣсѣтѣ скѣртѣ.
 Zustand, m., старѣ (статѣ), конди-
 ционе, нѣсетѣрѣ, черкѣстѣрѣ.
 Zuständig, a., кѣвенѣтѣ, пропѣрѣ
 (кѣва), антѣрѣиторѣ.
 Zustatten kommen, v., і каде вѣне, I o
 de фѣлосѣ, вѣне а пропосѣтѣ.
 Zustehen, v., анкѣлѣ къ кѣлѣ. vordѣ;
 вѣрѣскѣ; адѣкѣ пе сѣв тѣпѣ.
 Zustehen, v., се кѣвѣне.
 Zustellen, v., тримитѣ.
 Zustimmung, v., вѣтезѣ; консѣмѣлѣ;
 v. Bestimmen.
 Zustoßen, v., аствѣлѣ.
 Zustoßen, v., анкидѣ ісѣвндѣ; дѣлѣ
 лѣвѣтарѣ гѣра; дѣ прѣсте мѣне
 неказѣ.
 Zuströmen, v., акѣрѣѣ къ прѣсѣсѣнгѣ.
 Zuzugehen, v., чѣнтѣскѣ, тѣшескѣ;
 рѣтезѣ (пѣлѣрѣ, арѣорѣ) спре але
 да о ведѣре пѣзѣкѣтѣ; фѣрѣнезѣ,
 полескѣ; едѣкѣ (чѣплескѣ вѣдѣ-
 рѣнѣ).
 Zuthat, f., адаосѣ лѣтѣралѣ, тѣрѣн-
 цишѣрѣ (п. е. вѣмѣлѣ, іспрѣмѣнѣ шѣл.);
 ла анѣ вѣстѣтѣнтѣ; дерѣскѣрѣ (пѣ-
 перѣ, скорѣшѣорѣ шѣл.) ла вѣкѣте;
 матерѣалѣ (кѣрѣмѣдѣ, варѣ, нѣ-
 сѣнѣ шѣл.) ла зѣдѣ.
 Zuthellen, v., аннѣартѣ, даѣ фѣлѣлѣ
 парѣа са.
 Zuthun, v., анкидѣ, нѣнѣ ла . . .; —,
 n., ажѣторѣлѣ, адаосѣ, анѣлѣнгѣ,
 конѣлѣкѣрѣ; ohne mein —, фѣрѣ
 пѣртѣшѣлѣнеа (participatione) mea.
 Zutragen, v., анпортѣ, адѣлѣкѣ, дѣкѣ

- портъ сире . . . ; *ſich* —, *evine*, *ce*
'*ar*тнлъ.
- Zuträglich*, *a.*, приичосѣ, *о*лоцичосѣ.
- Zutrauen*, *v.*, *me* 'нкрэдѣ; *св*знѣ,
дмѣ днкнзескѣ; —, *n.*, днкредере.
- Zutraulich*, *a.*, *о*амиларѣ, кз дн-
кредере.
- Zutreffen*, *v.*, *ce* ловеште, *ce* ниме-
реште.
- Zutreten*, *v.*, *m'*апронѣ; днкидѣ
кълкндѣ.
- Zutrinken*, *v.*, *в*еаѣ дн *с*ълътатае
(*ка*ива), *pidik* тоастѣ.
- Zutritt*, *m.*, *а*пронiere, днтраре (*д*-
веръ *ла* чинева).
- Zuverläſſig*, *a.*, чертѣ, *п*оситивѣ, *с*-
кзрѣ; —*ſeit*, *f.*, чертѣцъ, *nen-*
*doing*цъ.
- Zuverſicht*, *f.*, *а*ссекранцъ, *с*перанцъ
(днтемелатъ кз *се* *ва* *о*аче *че*
се *ашт*ертъ); —*lich*, *a.*, чертѣ,
*с*екзрѣ; *ad.* кз днкрединцаре, кз
*с*екзранцъ.
- Zuviel*, *ad.*, *п*реамзлѣ, кз *п*рисосѣ.
- Zuvor*, *ad.*, днаинте (*it.* *innanzi*),
*ma*l *nainte*.
- Zuvorbedenken*, *v.* *п*рекзпетѣ, *me* гн-
*de*скѣ *ma*l *nainte*.
- Zuvörderſt*, *ad.*, *ma*l *nainte de tôte*,
*deokamdat*ъ.
- Zuvor-einnehmen*, *v.*, *п*рекзпетѣ; —
empfinden, *v.*, *п*ресимѣ; —*geben*,
v., *да*ѣ днаинте; —*kommen*, *v.*,
*п*ревинѣ; *ан*кѣ днаинте; *иа*ѣ *п*e-
dinainte (*кз* *вор*ва); *einet* *Sache*
—, днтиминѣ; —*kommen*, *a.*,
днтиминѣторѣ; *кз*ртенедѣ, *пол*итѣ;
—*kommenheit*, *f.*, днтиминаре,
*кз*ртенере, *пол*итецъ; —*nehmen*,
v., *иа*ѣ днаинте; —*sagen*, *v.*, *п*ре-
*v*дѣ; —*sagen*, *n.*, *п*ревединѣ;
—*thun*, *v.*, днтрекѣ (*не* чинева),
дн *ковър*шескѣ; —*verordnen*, —
verſehen, *v.*, *п*реорднѣ, *п*нѣ *ла*
*оръ*ндкиелъ *de* *ma*l *nainte*; —
wiſſen, *v.*, *п*рештѣ, *д*итѣ *ma*l *nainte*.
- Zuwachſ*, *m.*, *а*крескѣтѣнтѣ, *а*дао-
*с*ѣтѣнтѣ.
- Zuwachſen*, *v.*, *а*крескѣ, *а*даорѣ, *с*пo-
*р*ескѣ; *ce* 'нкиде *к*рескѣндѣ.
- Zuwägen*, *v.*, *м*есзрѣ; дншартѣ кз
*ка*шнъна.
- Zuwegbringen*, *v.*, *о*ооъатзескѣ; *п*ро-
*д*кѣ, дмплинескѣ.
- Zuweilen*, *ad.*, *к*неорѣ, *к*ъеодатъ,
*к*ъндѣ *mi* *к*ъндѣ.
- Zuweifen*, *v.*, *а*дресезѣ, дндрептезѣ.
- Zuweisung*, *f.*, *а*дресаре, дндрептаре.
- Zuwenden*, *v.*, днторкѣ *с*ире чинева
(*до*сѣ); дндемънезѣ, днлеснескѣ.
- Zuwerfen*, *v.*, дншлз *а*יעатъндѣ.
- Zuwideln*, *v.*, дншлзескѣ, дншлзѣ.
- Zuwider*, *п*раер., *к*онтрѣ; — *han-*
deln, *к*зкрѣ *к*онтрѣ; — *ſein*, *к*он-
*т*рариезѣ, *мо* *о*алзѣ; *von* *Natur*
—, *а*нтннатѣ.
- Zuwinken*, *v.*, *о*акѣ кз *ок*лз, *да*ѣ
*с*емнѣ кз *ок*лз.
- Zuwölben*, *v.*, дншолтезѣ, днкидѣ
кз *вол*тъ.
- Zuzählen*, *v.*, *а*ппзмерѣ, *п*змерѣ дн
(*м*ънъ).
- Zuzelten*, *ad.*, *д*н *к*ъндѣ дн *к*ъндѣ,
*д*н *т*имнѣ дн *т*имнѣ.
- Zuziehen*, *v.*, *а*ттрагѣ, *к*онтрагѣ; *а*-
*д*кѣ, *к*рѣмѣ; днкидѣ *т*рѣгъндѣ;
ſich —, *а*'шл *т*раце (*о* *вол*ъ).
- Zwachen*, *v.*, *п*шкѣ.
- Zwang*, *m.*, *о*орцъ (*ав*емѣ *о*брте),
*к*онстринсѣтѣнтѣ (*с*илъ), *не*воиъ.
- Zwang-anleihe*, *f.*, дншарзметѣ *о*ор-
*ц*атѣ, *не*воиъ; —*dienst*, *m.*, *а*п-
*г*арѣ, *с*ервѣчѣ *не*воиъ; —*gerech-*
*t*igkeit, *f.*, *ва*палитате; —*gesetz*, *n.*,
*ле*не *к*оерчитивъ; —*kauf*, *m.*, *мо*-
*но*полѣ; —*legen*, *n.*, *о*ехдѣ *с*оор-
*ц*атѣ; —*mühle*, —*ofen*, *n.*, *м*оръ
*к*онтрѣ *ш*чл. *ва*палъ (*кз* *др*еатѣ
de *а* *к*онстринре *не* *о*менѣ *с*ъ
*м*ачине, *с*ъ *к*окъ *ш*чл. *ла* *ач*елеа);
—*mittel*, *n.*, *м*ижлокѣ *к*онстрин-
*г*ѣторѣ, *с*оорцъ (*с*илъ), *не*воиъ.
- Zwangweise*, *ad.*, кз *с*оорца, *де*
*не*воиъ, *де* *с*илъ.
- Zwangig*, *num.*, *до*зеzech; *Zahl* *von*
ungefähr —, *в*рео *до*ъzech, *о* *до*-
*з*ечимъ; —*er*, *m.*, *до*зечерѣ (*мо*-
*но*гъ *de* 20 *к*рѣ); —*ste*, *num.*, *а*
*до*ъзечилеа, *а* *до*ъзечеа.
- Zwar*, *ad.*, *в*инекъ, кз *т*ôte, *'т*отъшл,
*де*шл; днпаверѣ.
- Zwed*, *m.*, *с*коуѣ, *о*ине, *ц*игъ, *ц*елъ
(*м*олд.); —*dienlich*, *a.* *mi* *ad.*, *с*ер-
*в*иторѣ *с*ире *с*коуѣ; —*e*, *f.*, *к*лз,

pironă (de cîntă); —en, v., цин-
 тескă, андепенескă кă вăие; цин-
 тескă; —loş, a. ші ad., ѳъръ
 скопă; —măşig, a., амшесратă,
 кореспонденте скопвалі, кавенітă;
 —widrig, a., контраріъ скопвалі.
 Zween, v. Zwei.
 Zwei, num., (Zween mi Two nă mai
 сунт аа вѳă), doi.
 Zwei, f., doi oki (не о карте де
 жокă).
 Zweibeinig, a., вinedă.
 Zweideutig, a., ѳмвїă, екзивокă, амѳи-
 бологă; —feit, f., ѳмвїгате, екви-
 вочитате, дэвлїчитате, амѳивологїъ.
 Zweibrătig, a., аа дозе ѳире, аа
 doi перї.
 Zweier, m., дзѳрă; —lei, ad., вїѳарă,
 вїѳелă.
 Zweifach, a., дзвал; die —e Ehe,
 вїгамїъ.
 Zweifalter, f.; вїарїнїă (инсектă кă
 дѳъ арїл); ѳърѳалъ, ѳлатре.
 Zweifel, m., адоїалъ; ohne —, ѳъръ
 'ndoїалъ (непремїтă); in — zie-
 hen, a. траѳе ла адоїалъ; in —
 lassen, a. лъса лърк валтă; —haft,
 a., адоїосă = (dubiosus); —sucht,
 f., счептїчїсмă, пїронїсмă.
 Zweifeln, v., ме 'ndoїескă.
 Zweifler, m., адоїторă, пїронїанă,
 счептїкă, некредїнчосă (нѳгă), пер-
 сѳнъ каре се 'ndoїеште деспре
 тѳте шї нѳгă.
 Zweig, m., ратă; —ig, a., рътосă,
 рътхросă, рътърїтă.
 Zweihauig, a., че се пѳте тѳа (косї)
 de doze ori.
 Zweijährig, a., de doi ani; —er Wein,
 вїнă de doi ani.
 Zweijährlich, a., вїанзарă (че evine
 totă ла doi ani).
 Zweikampf, m., дзелă, вътїтă аа-
 тре doi.
 Zweimal, ad., de doze ori; — so
 viel, de doze ori атътă, адоїтă
 mai малтă; —ig, a., де кѳте дозе
 ori, ренегїтă.
 Zwei-männisch, a., de doi vărvađi;
 —master, m., вїкатаргъ (наїъ кă
 дѳъ катаргърї); —răderig, a., вї-
 лѳгъ (тръсъръ кă doi val); —

şcalig, a., вївалăđ; —şcattig, a.,
 амѳїчїă, кă дозе атвре; —şcat-
 tige Völker, амѳїчїл, попѳре де
 сав еккаторе; —şclăfelig, a., де
 doze persoane (паръ); —şchneidig,
 a., кă дозе тѳмшрї; —şchubig,
 a., де doi полїкарї; —şilbig, a.,
 вїсївалăđ; —spännig, v. —răderig;
 —stämmig, a., вїтръкїă; —stim-
 mig, a., вївочїă; —stündig, a., де
 doze ore; —tăgig, a., де doze zile.
 Zweite, (der die das), num., аа doi-
 lea, a. doxa.
 Zweitenö, zum Zweiten, ad., аа doi-
 lea (локă, псатă), adoxa (ѳръ);
 центрă adoxa . . .
 Zwei-theilig, a., вїпъргїтă; —zadig,
 —zünftig, a., вїѳркатă; —zünftig,
 a., вїлїмвалăđ; ein —zünftler, omă
 преѳккѳтă, ѳалсă.
 Zwerch, a., пїезїшă, къртезїшă, (кър-
 чїшă) diagonală, стръверсалă; —
 balken, m. грїндъ къртезїшъ; —
 fell, n., диаѳрамъ; —gasse, f., стратъ
 крчїшъ; —linie, f., лїнїъ стръ-
 версалъ; —sack, m. decargъ (вїсакъ).
 Zwerg, m., пїтїкă; стърпїтъръ, панă;
 —baum, m., врѳорелă; —bohne,
 f., ѳасоле ологъ; —gestalt, f.,
 ѳїгъръ пїтїкъ, панъ.
 Zwetsche, f., пркпъ (пержъ, голдаръ
 mold.); —nbaum, m., пркпă.
 Zwickel, m., панъ (де лемпă); ѳър-
 кзїцъ де ѳлѳре (ла кълцанї);
 калнă (де стїкă); крзїлăđ; —
 bart, m., тѳстеге аа ѳъркзїде.
 Zwickel, v., пїшкă, стрїнгă (кă кле-
 штеле); ѳїг. пкпă ла тѳпъ, аашелă.
 Zwickmühle, f., ѳїг. реѳзїцă, локă де
 скарпаре; er ist seine —, ел ѳ
 скарпареа лї.
 Zwickzange, f., чїтърїстă.
 Zwickel, m., вїконтă, пїстегѳ.
 Zwiebel, f., чѳпъ; —artig, a., чѳ-
 носă, де ѳелл чѳпел; —beet, n.,
 стратă де чѳпъ; —brühe, f., сосă
 де чѳпъ; —gewäch, n., плътъ
 чѳносъ; —icht, a., чѳносă; —
 röhre, ѳѳїъ де чѳпъ (тѳбă); —
 same, m., семїцъ де чѳпъ; —
 schale, f., кѳжъ (пелїцъ) де чѳпъ;
 —wurz, f., рѳдъчїпъ вїлѳосъ.

Zwiebrachen, n., adosa apъtapъ do kыmъkъ.

Zwiefach, zwiefältig, a., dsuarъ.

Zwiespalt, m., Zwietracht, f., Zwist, m., Zwistigkeit, f., neshipe, dec-korditъ, динърекере, zizanitъ (dixoniъ), diccimъdъ.

Zwielicht, f., мъркъ, дитълаpеа zizei къ нонтеа; в. Dämmerung.

Zwier, ad., (векъ) de dove opъ.

Zwiesel, m., крѣканъ, оъркъ; — ig, a., крѣкноскъ.

Zwisch, m., аънъ гробъ pаръ (de sacъ, цоло шчл.), трылчъ.

Zwilling, m., veinenъ, vinatъ; — s-bruder, m., орате vemenъ; — s-schwester, f., cоpъ vemenъ; — s-geschwister, — браат; n., оpаш (св-порт) vemenъ.

Zwinge, f., клеште; вельчигъ, веригъ.

Zwingen, v., сооръезъ, констригъ (сизескъ); озлеръ (сизолническъ); zu — befugt, коерчитисъ, de соор-уатъ; das gezwungene Wesen, ао-еентъцине, окртаре търеуъ (не-потривитъ къ аксетара са); ge-zwungene Weise, къ соорца, къ сиза.

Zwinger, m., сооръуторъ (сизиторъ); докъ дикисъ дитре мърш четъцил ш дитре касе.

Zwirn, m., агъ, оиръ, торкъ.

Zwirnen, v., торкъ; Seide —, торкъ мътасъ.

Zwirn-faden, m., оиръ de агъ, de торкъ; — faden, n. cеъ m., гетъ de агъ; — rad, n., ротъ de торкъ.

Zwischen, праер., дитре, не къндъ; — durch, prin мижлокъ, prinre, prinre dot; — balten, m., rpindъ mezitъ.

Zwischenbegebenheit, f., дитреказъ, enicodъ.

Zwischeneffen, n., дитретънкаpе.

Zwischenschloß, n., дитреотъмнтъ.

Zwischengold, n., акръ de довъ колоре.

Zwischenhandlung, f., оантъ дитре-тезитъ; дитрактъ (за piece tea-трале).

Zwischenlinie, f., дитрелинитъ.

Zwischenmahlzeit, f., мериндъ.

Zwischenmauer, f., дитреитъръ, zidъ мижлокъ.

Zwischenpfeller, m., пилостръ мижлокъ.

Zwischenplatz, m., докъ мижлокъ, дитреститисъ, дитревалъ.

Zwischenraum, m., дитреспацисъ.

Zwischen-rede, f., дитревортпире, дитрелонъцине, dirpecizine; — red-ner, m., дитревортиторъ.

Zwischenregierung, f., дитреремитъ, дитредомнитъ.

Zwischenruhe, f., пакъ.

Zwischen-satz, m., пропъсъцине дит-цидентъ, парентесъ.

Zwischen-spiel, n., дитреметъ, диттрактъ.

Zwischen-spruch, m., дитресептиауъ.

Zwischen-stimme, f., контрактъ.

Zwischenwand, f., прете de мижлокъ.

Zwischenwort, n., дитреисауцине.

Zwischen-zeile, f., дитрелинитъ, дит-треръндъ; — zeilig, a., дитрели-нитаръ.

Zwischenzeit, f., дитретимитъ.

Zwist, m., dикордитъ, neshipe, dixoniъ.

Zwitschen, v., чипаескъ; —, n., чипипире.

Zwitter, m., ермаородитъ, андо-ринъ (оетелькъ): nitъ върватъ nitъ мшиере; — pflanze, f., пльнтъ ермаородитъ.

Zwizern, v. Schimmern.

Zwo, v. Zwei.

Zwölf, num., doicapezeche, (ш кънд е vorpa de oра zizei cеъ a nouitъ cemniφikъ): mezъzi, mezъnоvта.

Zwölfedig, a., de doicapezeche кол-успъ, dodekaronъ.

Zwölfer, m., doicapezecherъ; — lei, a., doicapezeoapъ, cеъ — ealъ.

Zwölffach, a., doicapezechenas, de doicapezeche opъ атътъ.

Zwölfjährig, a., de doicapezeche anî.

Zwölfmal, ad., de doicapezeche opъ.

Zwölfte, num., аа doicapezechelea, a — ea; der — des Monats, a doicapezeche zi a meciuel (lunet de zize); Karl der —, Каролъ аа doicapezechelea.

Zwölftel, n., doicapezechime = 1/12.

Zwölftens, ad., аа doicapezechelea, a — ea.

Zylinder, m., чилндра, тъвлъкъ.

Zylindrisch, a., чилндрискъ.

